Bundel van de Gemeenteraad Voorschoten van 13 november 2014

1 Opening en vaststelling agenda

2 Vaststellen raadsnotulen van 1 oktober 2014

- Concept notulen gemeenteraad 1 oktober 2014

3 Lijst van ingekomen stukken voor de gemeenteraad

- Lijst van ingekomen stukken voor de gemeenteraad van 13 november 2014 (B&B)
- Lijst van ingekomen stukken voor de gemeenteraad van 13 november 2014 (M&S)
- Lijst van ingekomen stukken voor de gemeenteraad van 13 november 2014 (WRG)

4 Vragenuurtje

5 Uitwerking UW III Roosenhorst

- Raadsvoorstel Uitwerking UW III Roosenhorst.
- Bijlage 1 bij raadsvoorstel uitwerking UW III Roosenhorst (plantoelichting)
- Bijlage 3 bij raadsvoorstel uitwerking UW III Roosenhorst (uitwerking)
- Bijlage 2 bij raadsvoorstel uitwerking UW III Roosenhorst (rapportage quickscan)
- Griffie-advies Uitwerking UW III Roosenhorst
- Beantwoording Technische vragen VVD over UW III Roosenhorst
- Brief OGLV en PDV over Duivenvoordecorridor
- Notitie bij brief OGLV en PDV over Duivenvoordecorridor
- Amendement 100243 Groenlinks UW Roosenhorst

6 Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016,

DEEL A beleidsplan Transitie Sociaal Domein

- Bijlage 1 Reactienota Beleidsplan sociaal Domein (Deel A).
- Toelichtende adviesnota Beleidsplannen Transitie Sociaal Domein A-B-C-D.
- Vragen en antwoorden PGB
- Proces besluitvorming 3D
- Reactie op vragen en aandachtspunten uit commissie M&S 18 september 2014
- Rekenkamerbrief risico's jeugdzorg en Wmo
- Technische vragen ONS over transitie 3D
- Beantwoording technische vragen GL Voorschoten over beleidsplannen 3D
- Technische vragen D66 over PGB
- Beantwoording technische vragen CDA over verordening jeugdhulp
- Technische vragen CDA over verordening participatiewet
- Beantwoording technische vraag PvdA en CDA over Suwinet
- Beantwoording schriftelijke vragen D66 over Inkoop Zorg
- Beantwoording vragen n.a.v. commissie M&S 16 oktober 2014
- Bijlage bij beantwoording vragen D66 Overzicht instrumenten tbv inwoners in kader sociaal domein
- 100329 beantwoording technische vragen CDA over transitie WMO (definitief)
- Beantwoording technische vragen Groenlinks over 3Ds (definitieve versie)
- Beantwoording technische vragen ONS over transitie 3D

Beantwoording technische vragen D66 transitie 3ds

Beantwoording technische vragen D66 over PGB

Beantwording technische vragen CDA over huishoudelijke hulp

Beantwoording technische vragen GroenLinks over regionaal uitvoeringsprogramma Jeugdhulp 2015

Persbericht inkoop jeugdhulp voorschoten

Beantwoording technische vragen CDA over participatiewet

Bijlage 2 Concept Beleidsplan transitie sociaal domein (Deel A) 5 november 2014

Raadsvoorstel Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015-2016 (Deel A) 5 nov 2014

Beantwoording vragen 3D

Beantwoording schriftelijke vragen CDA over Korting tarieven aanbieders zorg

Ambtelijke beantwoording aanvullende technische vraag CDA over over toeleiding naar hulp

Ambtelijke beantwoording aanvullende technische vraag CDA over stapeling eigen bijdragen

Ambtelijke beantwoording CDA rappel openstaande vragen 3D

Beantwoording technische vragen Groenlinks over 3D (dd 3-11-14)

6.1 Moties/amendementen bij agendapunt 6

Motie 100226 CDA over Aanbevelingen RKC

Motie 100227 CDA over privacy in verordeningen 3D

Amendement 100234 Groenlinks PvdA keuzevrijheid 3d's

Motie 100236 D66 over onafhankelijke zorgadviseurs

Motie 100237 D66 volwaardig PGB.

Motie 100238 D66 gebiedsteam.

Amendement 100235 Groenlinks PvdA over privacy 3d's

Motie 100242 VVD ONS Bemiddeling

Amendement 100219 CDA Beleidsplan transitie sociaal domein

Amendement 100231 PvdA GL bemiddelingsbureaus PGB

Bijlage bij motie 100244 GL interventieteam- ombudsman

Motie 100244 Groenlinks interventieteam-ombudsman

Amendement 100246 GL uitgangspunten- 3d's overheid

7.0 Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 - 2016,

DEEL B Beleidsplan Jeugd

Bijlage 3 Reactienota beleidsplan Jeugd (Deel B).

Rekenkamerbrief risico's jeugdzorg en Wmo

Raadsvoorstel Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015-2016 (Deel B Beleidsplan Jeugd) 5 nov 2014

Bijlage 4 Concept beleidsplan Jeugd (Deel B) 5 nov 2014

7.0a Moties/amendementen bij agendapunt 7

Bijlage bij motie 100245 D66 GL professional vs gemeente

Motie 100245 D66 Groenlinks professional vs gemeente

Motie 100239 D66 en Groenlinks preventieplan (jeugd)zorg.

7.1 Verordening Jeugdhulp 2015

Bijlage 1 bij verordening Jeugdhulp Voorschoten (reactie zienswijzen).

Toelichting verschillen VNG-modelverordening

Raadsvoorstel Verordening Jeugdhulp 2015 5 nov 2014

7.1a Moties/amendementen bij agendapunt 7.1

8.0 Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 - 2016,

DEEL C Participatiewet en WWB maatregelen

Bijlage 5 Reactienota Beleidsplan Participatieweg en WWB maatregelen (Deel C).

Bijlage 6 Beleidsplan Participatiewet en WWB maatregelen (Deel C) 5 nov 2014

Raadsvoorstel Beleidsplan Transitie Sociaal Domein (Deel C Participatiewet) 5 nov 14

8.0a Moties/amendementen bij agendapunt 8

Amendement 100230 PvdA regionale insteek werk

Amendement 100232 Groenlinks PvdA concretisering ambities participatie

Motie 100241 VVD ONS Participatie

Amendement 100229 PvdA GL negatieve BUIG resultaten

8.1 Verordeningen Participatiewet

Bijlage 1 bij raadsvoorstel verordeningen Participatiewet (reactienota).

Bijlage 2a reintegratie verordening.

Bijlage 2b verordening loonkostensubsidie.

Bijlage 2g fraudeverordening.

Toelichting verschillen VNG-modelverordening

Bijlage 2c verordening tegenprestatie 5 nov 2014

Bijlage 2d afstemmingsverordening 5 nov 2014

Bijlage 2e verordening individuele studietoeslag 5 nov 2014

Bijlage 2f verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive 5 nov 2014

Raadsvoorstel verordeningen participatiewet 5 nov 2014

8.1a Moties/amendementen bij agendapunt 8.1

Amendement 100220 CDA Verordening individuele studietoeslag

Amendement 100233 Groenlinks PvdA reintegratieverordening loonkostensubsidie

9.0 Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 - 2016,

DEEL D beleidsplan Wmo 2015

Bijlage 7 Reactienota beleidsplan Wmo 2015 (Deel D).

Rekenkamerbrief risico's jeugdzorg en Wmo

Bijlage 8 Beleidsplan Wmo (Deel D versie 5 november 2014)

Raadsvoorstel Beleidsplan Transitie Sociaal Domein (Deel D WMO 2015) 5 nov 2014

9.0a Moties/amendementen bij agendapunt 9

Amendement 100216 CDA Beleidsplan Wmo -1

Amendement 100217 CDA Beleidsplan Wmo -2

Amendement 100218 CDA Beleidsplan Wmo -3

Amendement 100228 PvdA GL Mondigheid en Niet-Mondigheid

9.1 Verordening Wmo 2015

Bijlage 1 bij raadsvoorstel verordening WMO 2015 (reactienota).

Toelichting verschillen VNG-modelverordening

Toelichting WMO-verordening Voorschoten.

Raadsvoorstel verordening WMO 2015 5 nov 2014

9.1a Moties/amendementen bij agendapunt 9.1

- Amendement 100221 CDA Verordening WMO - 1
- Amendement 100222 CDA Verordening WMO - 2
- Amendement 100223 CDA Verordening WMO - 3
- Amendement 100224 CDA Verordening WMO - 4
- Amendement 100225 CDA Verordening WMO - 5

10 Regionaal uitvoeringsprogramma jeugdhulp 2015 Haaglanden

- Raadsvoorstel Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp 2015 Haaglanden
- Bijlage 1 Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp 2015 Haaglanden
- Bijlage 2 Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp 2015 Haaglanden (met wijzigingen bijgehouden)
- Beantwoording technische vragen GroenLinks over regionaal uitvoeringsprogramma Jeugdhulp 2015
- Motie 100240 D66 kleine innovatieve zorgaanbieders.

11 Verordening rechtspositie wethouders

- Conversietabel verordening rechtspositie wethouders
- Rechtspositiebesluit wethouders
- Regeling rechtspositie wethouders
- Raadsvoorstel Verordening rechtspositie wethouders Voorschoten 2014

12 Verordening rechtspositie raads- en commissieleden

- Motie 100127 CDA en Groenlinks over begroting- Voorzieningen raadsleden met beperking
- Modelverordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden 2014
- Ledenbrief modelverordening rechtspositie wethouders raads-en commissieleden
- Circulaire besluit harmonisering en modernisering rechtspositie decentrale politieke ambtsdragers
- VNG model artikel voorzieningen voor raadsleden met een functionele beperking
- Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden 2014 (2 juli)
- Conversietabel Verordening voorzieningen raads- en commissieleden
- Raadsvoorstel Rechtspositie raads- en commissieleden

13 Zienswijze op ontwerp begrotingswijziging 2015-I RDOG

- Raadsvoorstel Begrotingswijziging 2015 I RDOG HM
- Herziene Begrotingswijziging RDOG HM 2015 I
- Aanbiedingsbrief raden herziene begrotingswijziging 2015 I

14 Herbenoeming van 3 bestuursleden van de Bestuurscommissie Openbaar Onderwijs

- Aangepast raadsvoorstel Herbenoeming van 3 bestuursleden van de Bestuurscommissie Openbaar Onderwijs.

15 Benoeming voorzitter commissie Mens & Samenleving

- Rv Benoeming commissievoorzitter.

17 Sluiting

(Concept) Notulen raadsvergadering

NOTULEN van de openbare vergadering van de raad der gemeente Voorschoten, gehouden op 1 oktober 2014 om 20.00 uur.

Voorzitter: de heer drs. J.M. Staatsen, burgemeester.
Griffier: de heer J. van der Does.

Aanwezige leden: de heren F.H.J. von der Assen, mr. drs. C. Bremmer, drs. S.W.C. van den Dool, A.A.L. Eversteijn, ing. P.T. van der Haven, mevrouw drs. E.C. van Herk, mevrouw drs. M.A.M. Lamers, de heren E.M.L.H. Maassen, drs. M. van der Meij en J.P. Middelburg, mevrouw A. Okma, de heren drs. N. Mol, R.F. Prang, J.C.M. Rasch en R. Riphagen, mevrouw A.M. Schrijver en de heren J. Smit, A.A. in 't Veen en R.J.M. Zoetemelk.

Aanwezige wethouders: de heer mr. E.P. Beimers, mevrouw B.B.M. Bremer en mevrouw drs. I.C.J. Nieuwenhuizen.

1. Opening en vaststelling agenda

De **voorzitter**: Ik heet u allen welkom bij deze eerste raadsvergadering van het nieuwe politieke jaar 2014-2015. De heer Bremmer komt iets later, evenals de heer Van Haastert, van wie wij vanavond afscheid gaan nemen.

Ik wil stilstaan bij het overlijden van twee oud-raadsleden. In de afgelopen maand, september, zijn twee markante oud-raadsleden van de gemeente Voorschoten overleden: Hans van Gogh en Ferry Rondagh. Zij waren niet alleen markant vanwege hun bestuurlijke rol en inbreng, maar ook vanwege hun rol in de Voorschotense samenleving. Tijdens hun afscheidsbijeenkomsten heeft Inge Nieuwenhuizen als locoburgemeester hun bestuurlijke en maatschappelijke betekenis verwoord, maar het is passend om beiden ook in deze raadzaal, hun politieke biotoop, en in de kring van de huidige raadsleden en bestuurders te herdenken.

Bijna een kwart eeuw, 24 jaar, is Hans van Gogh, lid van de raad geweest, tot 2002. Eigenlijk vond Hans het na drie termijnen wel mooi geweest, maar hij heeft zich toch ertoe laten overhalen om nog een periode door te gaan. Dat overhalen is daarna nog twee keer gelukt. Zelfs in 2002 dreigde het weer even te lukken, maar dat is zoals bekend uiteindelijk niet doorgegaan. Door zijn leeftijd, ervaring en humor was Hans een bindende factor in de raad. Politiek was hij hét gezicht van de VVD. Ik heb gelezen dat het in zijn laatste raadsjaren tijdens vergaderingen soms leek alsof zijn interesse zo was afgenomen dat de ogen even werden ge-

sloten, maar snel bleek dan dat dit een vorm van meditatie was. Hans van Gogh concentreerde zich dan op de te geven reacties. Dat waren altijd rake opmerkingen.

Ook in de Voorschotense samenleving was Hans erg actief. Ik noem bijvoorbeeld de Lindehoeve, het toenmalige beruchte en geduchte jongerencentrum. Ik noem tennisclub Forescate, de scouting, Tafeltje-Dek-Je, buurthuizen en zo zou ik nog wel even kunnen doorgaan. 's Ochtends vroeg kon je Hans al zien fietsen door het dorp, meestal in tenniskleding, op weg naar de tennisbaan.

Fietsen door het dorp, dat is de verbinding naar Ferry Rondagh. Ferry, groot en zwaar op de fiets, zijn grijze lokken wapperend in de wind en met bezweet hoofd. Volgens mij was Ferry daarom altijd een halfuur te vroeg bij zijn afspraken, zodat hij even kon afkoelen, intussen de Volkskrant lezend met een sigaar in de mond. Nog maar een halfjaar geleden nam Ferry afscheid als raadslid, na twaalf jaar en voor twee partijen. Het heeft hem diep geraakt dat hij zich als voorvechter van het Huis van Voorschoten gedwongen voelde de PvdA-fractie te verlaten. Vervolgens is hij zich gaan inzetten voor ONS Voorschoten. Dat tekende Ferry. Als authentiek en zelfstandig denkend mens, maar ook als gevoelsmens koos hij zijn eigen weg en zijn eigen richting, ook als dat ingrijpend was, in de politiek maar ook privé. Maar hij deed dat steeds ook met een bourgondische inslag en met grote veerkracht.

Ferry was een culturele omnivoor: theater, literatuur, gastronomie en muziek. Zijn vrienden liet hij daarin delen. Ferry was ook een gulle man. Ferry was niet een man voor grote zalen. Hij was op z'n best in een wat kleinere groep. Daar kwamen zijn intellectuele en inhoudelijke kwaliteiten het best tot hun recht. Bij Ferry's afscheid, slechts een halfjaar geleden, brak een nieuwe toekomst voor hem aan: eindelijk het proefschrift afronden, zich verder inzetten als voorzitter van de ANBO en genieten van het leven. Zijn nieuwe toekomst is een toekomst van slechts een halfjaar geworden. Ferry, groot en zwaar op de fiets, wapperende grijze lokken en bezweet, we zullen je missen; Voorschoten zal je missen.

Ik vraag u allen om nu in dankbaarheid even stil te staan bij en te denken aan twee markante en voor Voorschoten zo belangrijke mensen, Hans van Gogh en Ferry Rondagh.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De **voorzitter**: Zijn er opmerkingen over de agenda?

De heer **Van der Meij** (D66): Voorzitter. Kunnen we voor agendapunt 14 nog even een rondvraag inlassen? Ik heb gisteren een aantal vragen ingediend.

De **voorzitter**: Misschien kan dat in het vragenuurtje worden meegenomen. Wij hebben in de gemeenteraad geen rondvraag.

De heer **Van der Meij** (D66): Akkoord.

De heer **Van den Dool** (VVD): Voorzitter. Er is vanavond wat laat een motie ingediend. Die is rondgemaild, maar ik zie haar nog niet op de agenda staan. De motie heeft te maken met de Vlietwijk, maar inhoudelijk heeft zij niets te maken met het agendapunt over de Vlietwijk.

De **voorzitter**: Is de Vlietwijk wel de aanleiding voor die motie? Wilt u de motie wel bij dat agendapunt bespreken?

De heer **Van den Dool** (VVD): Dat kan, maar zij kan ook worden behandeld als losse motie.

De **voorzitter**: U zegt dat het in feite een motie buiten de orde van de vergadering is. Dan behandelen we de motie, als de raad daarmee instemt, aan het eind van de vergadering.

De heer **Maassen** (SP): Voorzitter. Ik heb daar een beetje moeite mee, want bij het vaststellen van het agendapunt over de Vlietwijk was er nog geen enkele reden om te zeggen dat dit geen hamerstuk was. Nu moet er ineens een motie over worden ingediend door twee fracties die daarover in de commissie helemaal niets hebben gezegd. Dat vind ik nogal vreemd.

De **voorzitter**: Als ik het goed begrijp, gaat de motie niet over de Vlietwijk, maar wordt zij ingediend "naar aanleiding van".

De heer **Maassen** (SP): Dat vind ik nogal raar, want in de motie staat dat het hele plan veranderd moet worden.

De **voorzitter**: Ik heb de motie nog niet gezien. Dat is dus even lastig.

De heer **Maassen** (SP): Ik wel. De motie is namelijk maar liefst een uur voor het begin van de vergadering rondgemaild. Wij werden er allemaal dus erg door verrast. Er staat in dat het hele plan op de schop moet. De motie hoort dus wel degelijk bij de Vlietwijk. Ik heb er eigenlijk heel veel moeite mee dat twee partijen in de commissie aangeven dat het een hamerstuk kan zijn en dat zij nu het hele plan omver willen gooien met een motie die te elfder ure wordt ingediend en die hier wordt gepresenteerd als een motie die niet bij het plan hoort, terwijl dat wel zo is.

De **voorzitter**: Ik denk dat het goed is om dit bij het desbetreffende agendapunt nader te bezien. Als de besluitvorming over de Vlietwijk conform het voorstel zou kunnen zijn, betekent dat immers in ieder geval dat de motie geen relevantie heeft voor het dictum van het besluit. Ik denk dat het goed is om dat op dat moment met elkaar vast te stellen. Zullen we het op die manier aanpakken? Ik constateer dat de raad daarmee instemt.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Voorzitter. Mede namens de fracties van D66 en de PvdA overwegen wij een motie naar aanleiding van de stresstest jeugdzorg. Wij kondigen dit nu

aan. Wij zullen na de behandeling van de lijst van ingekomen stukken definitief besluiten of we de motie indienen.

De **voorzitter**: Uitstekend.

De agenda wordt vastgesteld, met inachtneming van de daarover gemaakte opmerkingen.

2. Afscheid van raadslid Hugo van Haastert en installatie nieuw raadslid.

De **voorzitter**: De heer Van Haastert is zojuist gearriveerd, mede dankzij de zegeningen van de Nederlandse Spoorwegen. Fijn dat het toch nog is gelukt. Hugo, je komt dus eigenlijk binnen om afscheid te nemen. Ik heb begrepen dat je nu ook vanuit het al dan niet verre Groningen komt. Daarmee heb ik al de reden aangegeven van het afscheid. Je bent eigenlijk pas kort in deze raad actief, een halfjaar. Daarvoor ben je natuurlijk ook erg actief geweest als burgerraadslid om een beetje op te warmen en op stoom te komen, maar je bent kort lid van de raad geweest. In het kader van het rondje langs de raadsleden hebben we redelijk uitvoerig met elkaar gesproken. Dat was zeer aangenaam. Ik had toen het gevoel dat we een nieuw raadslid hadden met talent, potentie en toekomst en dat het er heel goed uit zag. Dan is het jammer dat het raadslidmaatschap toch al zo snel eindigt, maar in dat gesprek gaf je ook aan dat je niet alleen leeft maar met een partner. In verband met de banensituatie van je partner volg je je partner naar de plek waar die een baan krijgt. Ik heb begrepen dat het een droombaan is.

Je werkte vanuit een externe situatie voor het ministerie van Veiligheid en Justitie, maar ik heb begrepen dat je inmiddels werkt voor de Rijksdienst voor het Wegverkeer. Je hebt daar een baan die bij jou past, want je houdt je daar bezig met zogenaamde intelligente transportsystemen. We weten nu dat je rijdt met de spoorwegen en we wisten al dat je intelligent bent. Volgens mij is dat een heel goede combinatie.

Het is jammer dat je vertrekt. We hadden echt gehoopt dat we met jou deze periode hadden kunnen volmaken, maar wij begrijpen ook hoe het leven in elkaar zit; dat is ook een stukje realiteit. We hebben er dus alle begrip en respect voor. Het is niet anders. We wensen je heel veel geluk en voorspoed in het mooie Groningen. Wie weet ligt daar ook een geweldige politieke carrière in het verschiet, want jij hebt duidelijk gezegd dat jouw hart ligt bij het openbaar bestuur en het openbare domein. Je bent politicoloog en je voelt je goed bij de politiek. Het kan dus bijna niet anders dan dat je binnenkort in de raad of in de provinciale staten van Groningen zit. Dat wachten we af. Heel veel succes en heel veel geluk, samen met jouw partner!

(Applaus)

De **voorzitter**: Ik heb begrepen dat ook de heer Van der Meij een bijdrage wil leveren aan jouw afscheid, misschien op een onorthodoxe wijze.

(De heer Van der Meij vertoont een filmpje.)

De **voorzitter**: Dat was heel fraai. We zijn sprakeloos door dit filmpje. Volgens mij zag ik ook een heel mooi beeld van Rodin voorbijkomen. Hugo, ik vraag je om naar voren te komen.

(De burgemeester overhandigt de heer Van Haastert de traditionele geschenken.)

De heer **Van Haastert** (D66): Ik wil heel graag heel kort het woord tot jullie richten. Jeroen, je zei zeer terecht dat ik dit besluit met heel veel moeite heb genomen en eigenlijk niet zou willen nemen. Natuurlijk was ik het liefst raadslid gebleven. Je begint aan zo'n avontuur met mooie idealen en het idee om met je fractie maar met name met z'n allen in het dorp mooie dingen te realiseren. Mijn partner, mijn vriend, heeft echter een heel mooie baan gekregen in het UMCG gekregen in Groningen. Ook voor artsen is dit niet de makkelijkste tijd op de arbeidsmarkt. Voor hem is dit dus een heel mooie kans. We hebben het wel geprobeerd, maar voor latten is de afstand tussen Groningen en Voorschoten heel groot. Groningen is ook heel mooi; daar woon ik intussen. Het troost mij ook dat een heel goede opvolger mijn zetel gaat innemen, Rik Riphagen. Ik kan mij geen betere opvolger voorstellen. Ik wens jullie alle goeds. Heel erg bedankt voor de mooie tijd en tot ziens!

(Applaus)

De **voorzitter**: We gaan nu over tot de installatie van een nieuw raadslid. Met het oog op de tijd heeft de griffier al drie raadsleden benaderd om wat voorwerk te doen voor het onderzoek van de geloofsbrieven. Dat waren de heer Von der Assen, de heer Van den Dool en mevrouw Schrijver. Zij hebben dus al bekeken of de geloofsbrieven in orde zijn. Als de raad nu besluit om hen aan te wijzen als commissie voor het onderzoek van de geloofsbrieven, hebben zij een formele titel voor het werk dat zij al hebben gedaan. Ik constateer dat de raad daarmee instemt. Dan kunnen we de commissie vragen om de uitslag van het onderzoek mee te delen. Als die uitkomst positief is, kunnen we de heer Riphagen toelaten als raadslid. Mevrouw Schrijver, zou u de uitslag van het onderzoek aan de raad willen meedelen?

Mevrouw **Schrijver** (ONS Voorschoten): Voorzitter. De commissie uit de raad van de gemeente Voorschoten, in wier handen werden gesteld de geloofsbrief en verdere bij de Kieswet gevorderde stukken ingezonden door Riphagen, R. (Rik), op 12 september 2014 benoemd tot lid van de raad van de gemeente Voorschoten, rapporteert de raad van de gemeente Voorschoten dat zij bovengenoemde bescheiden heeft onderzocht en in orde bevonden. Gebleken is dat de benoemde aan alle in de Gemeentewet gestelde eisen voldoet. De commissie adviseert dan ook tot zijn toelating als lid tot de raad van de gemeente Voorschoten.

De **voorzitter**: Stemt de raad in met deze conclusie? Dat is het geval. Ik vraag de heer Riphagen om naar voren te komen en om voor mij te gaan staan voor het afleggen van de verklaring en belofte.

De heer Riphagen legt de verklaring en belofte af.

De **voorzitter**: Ik wens u geluk met uw toelating tot de raad. Ik wens u veel plezier, genoegen en effectiviteit. Ik hoop dat het langer dan een halfjaar mag duren, maar daar gaan we allemaal van uit. Het is goed om snel ingewerkt te raken, maar dat zal vast lukken.

(Applaus)

3. Vaststellen raadsnotulen van 10 juli 2014.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Voorzitter. Allereerst wil ik mijn excuses aanbieden voor het feit dat we niet het gebruikelijke pad hebben gevolgd van een melding, minstens 24 uur voor de vergadering. Wij hebben iets opmerkelijks gezien in de notulen, maar vrij laat. Het gaat om de rondvraag op pagina 4. GroenLinks stelde een vraag over onkruid in de winkelstrip van de Beethovenlaan. Wethouder Bremer verwees naar een aangenomen motie die opriep tot het gifvrij bestrijden van onkruid, waar wij natuurlijk heel blij mee zijn. Toen zei zij dat dit betekent dat wij nu "worstelen rond de paaltjes". Waarschijnlijk ging het om borstelen. Het zou goed zijn als dit verbeterd zou worden.

De **voorzitter**: Het lastige is natuurlijk dat u de woorden van wethouder Bremer citeert. Zij gaat over haar eigen woorden. We zullen haar dus moeten vragen of zij kan instemmen met de wijziging van "worstelen" in "borstelen". Ik zie bevestigende signalen. De wethouder kan zich dus vinden in deze redelijk dramatische wijziging. Mevrouw Lamers, bedankt voor uw oplettendheid!

Met deze wijziging worden de notulen vastgesteld.

4. Lijst van ingekomen stukken voor de gemeenteraad

Mevrouw **Lamers**: Voorzitter. Er is via de vrijdagszending een brief binnengekomen van mensen uit het veld van hulpverlening en zorg in Voorschoten. Daarin vragen zij om toepassing van de stresstest van de VNG voor de decentralisatie van de jeugdzorg. Zij dringen daarop aan. In de brief wordt dus gevraagd om die stresstest. De deadline voor de inschrijving voor de stresstest is 15 oktober. Ik zou dus willen weten of deze brief nu besproken kan worden, waarna wij kunnen vragen of het college daar een antwoord op heeft. Het gaat om de vierde brief bij dit agendapunt.

De **voorzitter**: Ik kijk even naar de griffier. De brief staat niet op de lijst, maar is later toegevoegd.

De heer **Van der Does**: De brief is vrijdag binnengekomen. Toen was de lijst dus al gemaakt. We hebben de brief aanvullend aan de vergadering gekoppeld, omdat er sprake is van een

deadline. We hebben daar in de vrijdagszending nadrukkelijk aandacht voor gevraagd. Het gaat er dus om dat de afzender de raad vraagt om op tijd - dat is dus op 1 oktober - aandacht te schenken aan deze brief. Voor de rest is de brief gericht aan de wethouder. Ik neem aan dat mevrouw Lamers daar vragen over heeft.

De **voorzitter**: Wij plegen bij de ingekomen stukken geen inhoudelijke discussie aan te gaan. Mevrouw Lamers heeft ook al gesproken over de optie van een motie. Het lijkt mij het beste om dit punt te verdagen naar het eind van de vergadering. Dan kan iedereen tussentijds nog even naar het stuk kijken en daarover nadenken. Ook omdat dit kennelijk gekoppeld is aan een motie, zouden we dit aan het eind van de vergadering kunnen doen.

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): Voorzitter. Ik raak een beetje in verwarring, want waar staat de brief in iBabs?

De **voorzitter**: Het staat bij agendapunt 4, maar ik heb begrepen dat dit later is toegevoegd.

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): Dat is de lijst van ingekomen stukken, maar waar staat die brief op die lijst?

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Mag ik even wat licht brengen in de duisternis? Bij mijn collega naast mij staat de brief er wel bij, maar op mijn iPad zie ik de brief niet staan. Misschien is de brief dus niet aangekomen. Ik heb de lijst steeds ververst.

De **voorzitter**: Kan de raad zich vinden in het voorstel om dit punt aan het eind van de agenda inhoudelijk te bespreken? Ik constateer dat de raad daarmee instemt.

Met inachtneming van het gestelde over deze brief wordt besloten overeenkomstig de voorstellen tot afdoening.

5. Vragenuurtje

- *Vissterfte in Noord-Hofland*

De heer **Von der Assen** (GroenLinks): Voorzitter. Is het bij het college bekend dat onlangs in de singels van Noord-Hofland, in het bijzonder langs de Trompweg, weer vissterfte is opgetreden als gevolg van zuurstofgebrek en dat dit nu een bijna jaarlijks terugkerend fenomeen is? Zo ja, is het college dan bereid om op korte termijn in overleg met het Hoogheemraadschap Rijnland stappen te ondernemen om een structurele verbetering aan te brengen in de waterkwaliteit van de singels van Noord-Hofland en de overige wateren in Voorschoten?

Wethouder **Bremer**: Voorzitter. De vissterfte in de singels is ons bekend. We ondernemen nu in samenwerking met het door de heer Von der Assen genoemde Hoogheemraadschap Rijnland stappen om de waterkwaliteit structureel te verbeteren. Intussen hebben we met het

hoogheemraadschap de knelpunten geïnventariseerd en zijn we verschillende aanpassingen in projectvorm aan het voorbereiden. We gaan onder andere de hoofdwatergangen aanpassen. Daarbij zijn een voldoende en goede breedte van de watergangen en de doorstroming van water van onder andere de duikers de uitgangspunten om daarmee de waterkwaliteit op een hoger niveau te brengen. De inbreng van de gemeente is om het vuile en het schone water, het hemelwater, in Noord-Hofland zoveel mogelijk te scheiden. Dat kan door schoon water af te voeren naar de watergangen binnen Noord-Hofland en op die manier voor meer doorstroming en verversing van het water te zorgen. Vooralsnog zijn de beschikbare middelen uit de begroting leidend bij de gemeentelijke aanpak. Ik hoop dat dit voldoende is, mijnheer Von der Assen.

• *Omleidingsroute voor fietsers in verband met werk aan het Deltaplein*

De heer **Van der Meij** (D66): Voorzitter. Over worstelen en worsten gesproken: op dit moment worstelen we in de Schoolstraat met de renovatie van het Deltaplein. Soms mogen we er met de fiets niet meer doorheen. Op vrijdag worden we omgeleid via de Schoolstraat, waar de markt is. Ook via de Juliana van Stolberglaan is het lastig fietsen, want daar zijn veel auto's om je heen. Mijn vraag aan het college is dus of er alternatieven voorhanden zijn en wat het college kan doen om in ieder geval op dat punt de verkeersveiligheid te verbeteren.

Wethouder **Nieuwenhuizen**: Voorzitter. We zien iedere dag de enorme drukte en de enorme bouwput die bij het Deltaplein zijn ontstaan. Dat heeft op dit moment alles te maken met het verleggen van kabels, leidingen en riolering, zowel in de Schoolstraat als op de Koningin Julianalaan. Daarom moest de rijrichting voor de fietsers in de richting van Leiden afgesloten worden. Dit waren kortstondige afsluitingen van enkele dagen tot één à twee weken. In de richting van Leiden is de omleiding over de Voorstraat inmiddels verwijderd. Die omleiding was er slechts enkele dagen. In de richting van Leidschendam en Wassenaar kon en kan het fietsverkeer nog steeds ongehinderd de Koningin Julianalaan volgen. In de praktijk kiezen veel fietsers - dat weet de heer Van der Meij ook - echter de Schoolstraat. Vandaar dat op dat punt is voorzien in een omleiding door de Erasmusstraat.

6. Jaarstukken 2013 Stichting Voorschotense Openbare School (VOS) (raadsregistratienummer 4021).

De heer **In 't Veen** (VVD): Voorzitter. Ik had gevraagd om een toelichting, maar ik heb zojuist contact gehad met mevrouw Bremer over een aantal vragen die nog zouden komen. Er is toegezegd dat die vragen alsnog beantwoord zullen worden. Wij hebben dus geen aanvullingen meer.

Het voorstel wordt zonder stemming aangenomen.

7. Vaststelling bestemmingsplan Reconstructie Vlietwijk (raadsregistratienummer 3967).

De heer **Von der Assen** (GroenLinks): Voorzitter. Het voorbehoud dat wij hebben gemaakt ten aanzien van het behandelen van dit onderwerp als hamerstuk, hebben wij ingetrokken op basis van de beantwoording van onze vraag over de wijze van afvalscheiding in de Vlietwijk. We hebben begrepen dat we die zaak aan de orde kunnen stellen in het kader van de Afvalvisie die binnenkort wordt verwacht. Daar regelt het bestemmingsplan verder niets over. Wat ons betreft, gaan wij dus akkoord met de behandeling als hamerstuk.

Het aangepaste voorstel wordt zonder stemming aangenomen.

8. Verordening Leerlingenvervoer gemeente Voorschoten 2014 (raadsregistratienummer Z-17800-VS/3821).

De heer **Middelburg** (PvdA): Voorzitter. Allereerst een vervelend puntje, maar ik blijf dat maken totdat het is opgelost. In mijn systeem staat een aangepast raadsvoorstel, waarbij - in ieder geval voor mijn eenvoudige ogen en hersenpan - niet duidelijk is wat er is aangepast. Aangezien ik vorige versies niet uitprint en niet bewaar om woord voor woord na te lopen wat er is aangepast, is dat bijzonder onhandig. Het zou leuk zijn als de belofte dat er gewoon even wordt aangegeven wat de wijzigingen zijn - die belofte heb ik sinds 2006 bijna iedere maand gehoord - eens wordt ingelost. Dat moet vast lukken.

Wij hebben in de commissie al een aantal inhoudelijke punten genoemd. Wij maken ons nog steeds zorgen over hoe het zit met de bestaande gevallen en over wat er in de overgangsfase gebeurt voor mensen die nu gebruikmaken van het leerlingenvervoer. In de commissie werd redelijk de indruk gewekt dat het allemaal niet heel schokkend is. Aan de andere kant is dit voorstel volgens het college gebaseerd op de VNG-verordening, met één uitzondering. Als je dan opzoekt wat er met die VNG-verordening aan de hand is, zie je overal in het land het toch wel bezorgde en soms zelfs alarmerende geluid dat het met die VNG-verordening nodig zou zijn om aan de hand van de medische indicatie van de kinderen opnieuw te bekijken of zij in aanmerking komen voor het leerlingenvervoer. Dat was nieuws dat tussen de commissiebehandeling en deze raadsvergadering bij ons naar voren kwam. Wij zouden het heel zorgelijk vinden als dat zo is en als wij als raad niet weten wat dit concreet kan betekenen. Ik hoor dus graag van het college of die informatie correct is en dat er dus opnieuw wordt bekeken of recht op dat vervoer bestaat en wat dat betekent voor mensen die daar nu recht op hebben; kunnen zij dat recht ook verliezen?

Het tweede punt hangt hier eigenlijk mee samen en heeft te maken met de communicatie naar de mensen die hier gebruik van maken. Wat ons betreft, mag die communicatie wel een beetje worden opgeschaald, want de mensen die wij hebben gesproken en van wie wij weten dat zij hier gebruik van maken, zijn hier nog niet overmatig mee bekend. Voor zover ons bekend is er bijvoorbeeld geen consultatieronde geweest. Bovendien gaat dit voorstel met terugwerkende kracht in. Wij vinden het wel wat onhandig om op het laatste moment zoiets te doen, zodat mensen die hiervan afhankelijk zijn in gezinnen die vaak al genoeg stress hebben over hoe het loopt met het vervoer van die kinderen, straks in de krant moeten lezen

dat de raad iets heeft besloten en dat eigenlijk nog niet eens duidelijk is wat dat voor hen betekent. Wij roepen het college er dus toe op om helderder en concreter te gaan communiceren en gewoon voor ieder gezin dat gebruikmaakt van deze regelingen, glashelder te maken wat de implicaties zijn en wat niet de implicaties zijn van deze wijziging van de verordening. Zoals het aan ons, aan de raad, gepresenteerd werd, was het eigenlijk een soort technische aanpassing naar aanleiding van de wet, maar als je dieper gaat graven, blijkt er toch wat meer achter te zitten. Als ik dieper graaf en er dan achter kom dat er meer achter zit, gaan ouders die recht hebben op dat vervoer, dat natuurlijk ook doen. Wellicht zit er niet meer achter, maar zij maken zich op dit moment wel zorgen. Ik hoop dat die zorgen onterecht zijn. Als dat zo is, neem die dan graag zo spoedig mogelijk weg, college.

De heer **In 't Veen** (VVD): Voorzitter. Ik denk dat ik met mijn inbreng beter kan wachten tot de tweede ronde, want ik wil reageren op het amendement. Op dit moment heb ik geen inhoudelijke opmerkingen over de verordening zelf.

Mevrouw **Schrijver** (ONS Voorschoten): Voorzitter. In eerste instantie hebben wij een amendement ingediend. Dat is eigenlijk een beetje fout gegaan, maar daar kom ik later op terug.

Ten aanzien van de Verordening Leerlingenvervoer heeft ONS Voorschoten een duidelijke boodschap. Het zal je kind maar wezen! Die uitspraak kennen wij ongetwijfeld allemaal. We zien jonge mensen die qua uiterlijk niets verschillen van andere jonge mensen, maar die verstandelijk nog kinderen zijn. Vaak zijn zij niet in staat om voor zichzelf op te komen. Soms wel, maar zij zijn angstig om mobiel zelfstandig iets te ondernemen. Het kunnen kinderen zijn die de leeftijdsgrens van 12 jaar nog niet zijn gepasseerd, zoals het ook omschreven is in de verordening, onder artikel 11, sub a. Dan heb je als ouder geen zorgen omdat er, indien nodig, een begeleider met je kind meegaat naar school. Maar welke beslissing zou je als ouder moeten nemen als het kind boven de 12 jaar is en door angsten of andere indicaties niet zonder begeleider naar school kan of durft? Is het dan niet vanzelfsprekend dat de begeleider die deze taak op zich neemt - of dat nou een ouder, oma of een andere vrijwilliger is - dan voor een vervoersvergoeding in aanmerking komt? Daarom vraagt ONS Voorschoten de ondersteuning van de raad voor de aanpassing in de verordening.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Voorzitter. GroenLinks heeft in de commissie al aangegeven dat het oprekken van de leeftijdsgrens waarop begeleiding vergoed wordt, door ons zeer enthousiast is ontvangen. Daar zijn wij dus blij mee. Inmiddels is het amendement ingediend door de fractie van ONS Voorschoten. Wij krijgen daarop graag de reactie van de wethouder, maar wij kunnen alvast meegeven dat wij hier positief tegenover staan.

De heer **Prang** (CDA): Voorzitter. Ons punt heeft mijn collega Dulfer in de commissie al meegegeven. Wij hebben van de wethouder begrepen dat het nu alleen om leerlingenvervoer gaat, maar dat na 2015 ook ander doelgroepenvervoer vanuit de Wmo hierbij komt. De wethouder heeft gezegd dat de bredere vervoerskwestie nog aan de orde komt en dat in Holland Rijnland op dit moment allerlei onderzoeken lopen, maar de CDA-fractie wil nadrukkelijk de

aandacht van de wethouder vragen voor de vraag of er gevolgen zijn van cumulatie. Als straks verschillende vormen van vervoer gecombineerd worden, kan er dan voor sommige gezinnen zo'n hoge stapeling van eigen bijdragen komen dat het niet meer te doen is?

Mevrouw **Okma** (D66): Voorzitter. Het leerlingenvervoer is een belangrijke dienst van de gemeente. Wij maken uit de stukken op dat het gaat om een budgetneutrale en door een wetswijziging ingegeven verandering. Er wordt gezegd dat het allemaal minder ingewikkeld wordt. Dat vinden wij natuurlijk prima, maar er lijken toch enkele ingewikkelde punten aan te zitten. Het door ONS genoemde punt vinden ook wij zorgelijk: wat te doen met een 12-jarige die niet zelfstandig naar school durft of kan? Daar krijgen wij graag opheldering over.

Wij hebben ook een suggestie. Wordt er bekeken of deze busjes ook voor andere groepen kunnen worden gebruikt? Dat zou een bezuiniging zijn die weinig pijn doet. Op het moment dat die kinderen naar school gaan, kun je met die busjes misschien ook andere mensen van A naar B rijden. Ik weet niet of het college daarmee bezig is. Zijn die busjes 24/7 bezet of kunnen we daar nog wat efficiënter mee omgaan?

De heer **Maassen** (SP): Voorzitter. Zoals al is gezegd, is de SP-fractie zeer te spreken over de enige aanpassing die het college heeft gedaan aan de VNG-modelverordening, waarmee het desbetreffende vervoer ook beschikbaar wordt gemaakt voor kinderen tussen 9 en 12 jaar. Wij zijn ook heel benieuwd wat er gebeurt met leerlingen die ouder zijn. Zijn er voor hen andere regelingen of vallen zij in een gat? Wij zijn heel benieuwd naar het antwoord van de wethouder op dat punt.

Net als de fractie van de PvdA heeft mijn fractie een gevoel van "hé, wacht eens even". In de commissie werd dit als een redelijk beleidsneutraal stuk aangekondigd: we volgen de VNG-verordening en verder is er niet zoveel aan de hand; dit is gewoon zoals het gaat, want het is een technische wijziging. We delen de zorg van de PvdA, die goed spitwerk heeft verricht, dat er toch problemen kunnen zijn met de VNG-verordening. We wachten de antwoorden van het college af.

Wethouder **Bremer**: Voorzitter. De meeste fracties hebben al gezegd dat het bij het leerlingenvervoer gaat om een VNG-verordening. De raad heeft de wens om naar minder regels te gaan. We hebben de verordening dus zo sober mogelijk overgenomen. De uitbreiding betreft inderdaad de verruiming van de door de VNG gestelde leeftijd tot 9 jaar naar 12 jaar. Daarmee rijst natuurlijk de vraag wat er gebeurt met kinderen die ouder zijn dan 12 jaar. Voor hen hebben wij altijd al een regeling gehad, de hardheidsclausule. Er kan voor hen altijd begeleiding of speciaal vervoer aangevraagd worden. Dat zijn twee individuele trajecten die gewoon aangevraagd kunnen worden. De begeleiding die dan vergoed zou worden, valt onder de Wmo. Dat is dus een andere categorie, maar dit behelst met name het basisonderwijs.

De bestaande gevallen blijven, mijnheer Middelburg. De door u genoemde zorgen herken ik niet in dit stuk. Ik kan ze ook niet ontdekken. We hebben alleen de leeftijd veranderd. Wat

mij betreft, zijn uw zorgen dus onterecht, maar het is fijn dat u ze hebt genoemd. De bestaande gevallen blijven dus. Het enige wat zou kunnen gebeuren, is dat we, als de situatie van iemand verslechtert, opnieuw gaan bekijken wat de behoefte is. Dan gaan we dus wel bekijken wat er nodig is.

De door de CDA-fractie genoemde onderzoeken lopen inderdaad, via Holland Rijnland maar ook in Haaglanden. Ook landelijk loopt er een traject, ook in het kader van passend onderwijs. We verwachten binnen een jaar de uitkomsten daarvan te zien. Dan zal ik daarmee terugkomen naar de raad om te bezien wat dat eventueel voor Voorschoten betekent. Die onderzoeken lopen dus inderdaad, maar wat breder dan de heer Prang zei.

Een stapeling binnen een gezin geeft automatisch recht op vervoer. Dan bekijken we dat dus niet allemaal los; dan is het inderdaad een opeenstapeling van een kind, een begeleider en noem maar op. Dat was altijd al zo en dat blijft zo. Ik hoop daarmee de onrust op dat punt weggenomen te hebben.

De suggestie van D66 klinkt heel aardig: als de busjes niet meer nodig zijn om kinderen naar school te brengen, kunnen ze voor iets anders worden ingezet. Het vervoer vindt echter niet plaats met busjes. Het is een aanbesteding die per individu wordt ingezet. Als het kind van A naar B is gebracht, gaat de aanbieder dus weer terug naar de plek waar hij vandaan komt. Het zijn dus geen fysieke busjes die wij als gemeente hebben en die worden ingezet. Het zijn losse aanbestedingstrajecten. Veelal gaat het om taxi's.

De hardheidsclausule heb ik al genoemd. Ik hoop hiermee alle vragen te hebben beantwoord. Zo niet, dan hoor ik het graag.

De **voorzitter**: Volgens mij had de heer Middelburg een vraag over het aangeven van de wijzigingen in het voorstel. Het ging om het feit dat de wijzigingen niet gemarkeerd waren. Ik denk dat dat een algemenere opmerking was en dat het college die opmerking ter harte neemt. De heer Middelburg zei dat die vraag al speelt vanaf 2006. Dan wordt het inderdaad zo langzamerhand tijd om dit te effectueren; daar kan ik mij iets bij voorstellen. Ik denk dus dat het college en het ambtelijk apparaat dat punt echt serieus moeten oppakken: als er sprake is van aangepaste voorstellen, worden de aanpassingen helder gemarkeerd aangegeven. Ik kijk ook even naar het ambtelijk apparaat. Dat gaat lukken, mijnheer Middelburg. Ik constateer dat er behoefte is aan een tweede termijn.

De heer **Middelburg** (PvdA): Voorzitter. Als er concreet weinig verandert voor de mensen die hiervan gebruikmaken, is dat mooi. Wij denken dan wel dat we dit net zo goed een overgangsjaar hadden kunnen laten zijn, net zoals in veel andere gemeenten. Maar goed, de wethouder heeft ons gerustgesteld door heel expliciet te zeggen dat die zorgen onterecht zijn. Dat is heel mooi en ik hoop dat dit ook heel helder gecommuniceerd gaat worden.

Met betrekking tot het ingediende amendement en de reactie van het college daarop is mij nog niet helemaal helder hoe het precies zit. Dat maakt het lastig om daar iets zinnigs over te zeggen. We vinden het ontzettend goed dat er wordt gezegd dat het, als iemand net buiten die leeftijd valt, natuurlijk onzin is dat die vergoeding dan wegvalt. Dat streven van de fractie van ONS Voorschoten onderschrijven wij helemaal, maar ik weet niet zeker of het college het amendement niet nodig maar wel oké vindt of dat het college het amendement eigenlijk ontraadt. Ik vind het moeilijk, want als ik kijk naar de tekst die wordt aangepast in de artikelen van de verordening zelf, wordt mijn verwarring natuurlijk toch wel wat groter. Zoals ik het amendement nu lees, is mij namelijk niet helemaal duidelijk of het betrekking heeft op kinderen die nog op een lagere school zitten. O nee, een basisschool; ik ben niet ouder dan ik lijk; ik lijk gewoon ook zo oud! Gaat het specifiek om kinderen die op het basisonderwijs zitten of juist ook om kinderen die middelbaar onderwijs volgen? Dat is vaag. Regelen de woorden en de strekking van het amendement juridisch wat volgens mij de bedoeling daarvan is, namelijk dat die leeftijdsgrens verdwijnt? Dat laatste steunen wij, maar wij vragen dus of dat zo is.

De **voorzitter**: Voor de helderheid van de discussie: ik heb begrepen dat de wethouder heeft gezegd dat het met het amendement beoogde effect al wordt bereikt door de mogelijkheid van toepassing van de hardheidsclausule. Volgens mij is dat in alle scherpte zo gezegd. Dan weten we waarover we praten. Er ligt een amendement, maar ik heb dus begrepen dat hetzelfde effect wordt bereikt door de in de verordening al aanwezige hardheidsclausule.

De heer **In 't Veen** (VVD): Voorzitter. Ik maak graag gebruik van deze tweede termijn. Wat ons betreft, is het stuk helder, maar op zich begrijpen wij het verhaal van ONS Voorschoten. We hebben er ook alle begrip voor dat dat verhaal naar voren wordt gebracht en dat er zorgen worden geuit over de begeleiding van gehandicapte kinderen, maar volgens ons wordt met de verordening al behoorlijk ver gegaan met de ophoging van vergoedingen voor deze kinderen en worden daarmee ruime financiële vergoedingen gegeven. Daarbij komt dat wij op dit moment toch wel in financieel zwaar weer verkeren. In dat opzicht mag ook van de burgers van Voorschoten een bijdrage worden verwacht en mag worden verwacht dat iedereen zijn verantwoordelijkheid neemt en dat men, als dat ook maar enigszins mogelijk is, zelf zorgdraagt voor het vervoer van deze kinderen. Bovendien zijn wij bezorgd over wat er gaat gebeuren als dit amendement wordt aangenomen. Ik vrees dat er dan enige sluisdeuren open komen te staan die niet gesloten kunnen worden.

De **voorzitter**: Ik heb even overlegd met de griffier. Ik heb begrepen dat er formeel nog geen amendement is ingediend. Als er een amendement is ingediend, kunnen we daarover praten, maar anders is dat weinig zinvol. Ik kijk dus even naar de fractie van ONS Voorschoten.

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): Wij hadden eerlijk gezegd onze beurt even willen afwachten.

De **voorzitter**: Ja, maar uw fractie heeft dus nog geen amendement ingediend?

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): Tot op dit moment is er geen amendement ingediend.

De **voorzitter**: Het woord is weer aan de heer In 't Veen, maar het heeft weinig zin om te praten over niet ingediende amendementen.

De heer **In 't Veen** (VVD): Dan heb ik een paar algemene opmerkingen. De begeleiders krijgen uit hoofde van deze verordening hun kosten vergoed, maar zijn er ook nog andere potjes waaruit die kosten mogelijk vergoed kunnen worden? Daarbij denk ik in het bijzonder aan het persoonlijk gebonden budget; mogelijk zijn er ook andere vergoedingen. In dat geval zou weleens een cumulatie kunnen ontstaan van allerlei uitkeringen. Ik geloof niet dat dit de bedoeling is. Bovendien: voor zover er inderdaad schrijnende situaties ontstaan, is de hardheidsclausule daarvoor bedoeld. Dat is al uitgebreid besproken. Ik denk dus dat de verordening op die manier aan alle kanten is gedekt. Wij steunen het voorstel.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Schrijver of de heer Rasch.

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): Voorzitter. Excuus over de verwarring over het woordvoerderschap.

Het punt dat ONS Voorschoten wil maken, is dat wij uitgaan van de eigen kracht van mensen. Wij vinden het ontzettend belangrijk dat vrijwilligers actief zijn en daarin gesteund worden. Wij vinden dat ondersteuning van inwoners alleen daar moet plaatsvinden waar dat nodig is. Als je dat bij elkaar neemt, heb je het dus niet over leeftijd. Een behoefte ontstaat immers niet door leeftijd, maar door een beperking. Dan heb je het dus niet over cumulatie van subsidies. Er wordt bekeken wat men zelf kan regelen en wat niet. Het amendement dat wij voornemens waren in te dienen, is om technische redenen niet geworden wat wij voor ogen hadden. De tekst is verhaspeld. Wat u voor u ziet, is dus niet wat wij voor ogen hadden en die tekst kunnen wij niet indienen. Wij gaan ook geen alternatieve tekst indienen, want wij hebben uit het antwoord van de wethouder begrepen dat datgene wat wij willen bereiken, namelijk dat vrijwilligers die zich inzetten om kinderen met een beperking via een veilige route naar school en terug te brengen, een vervoersvergoeding kunnen krijgen uit de Wmo. Wij beogen dat vrijwilligers naast het besteden van tijd niet ook hun portemonnee moeten trekken om anderen in deze samenleving te helpen, want dan zou het beroep dat wij op vrijwilligers doen, een averechts effect hebben. Dit gezegd hebbende en op basis van de antwoorden die wij van de wethouder hebben gekregen, zullen wij het voorstel zoals het er nu ligt, steunen.

De **voorzitter**: Mevrouw Lamers, sluit u zich daarbij aan?

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Voorzitter. In die zin dat het geen amendement van ons was; wij sluiten ons dus niet aan bij de opmerkingen daarover, maar wij steunen het voorstel. De antwoorden van de wethouder zijn voldoende.

De heer **Prang** (CDA): Voorzitter. Ook wij steunen het voorstel zoals het er nu ligt.

Mevrouw **Okma** (D66): Voorzitter. Wij gaan akkoord met het voorstel.

De **voorzitter**: Mag ik de conclusie trekken dat u zich allemaal in het voorstel kunt vinden en dat er geen stemming wordt verlangd?

Het aangepaste voorstel wordt zonder stemming aangenomen.

9. Verordening werkzaamheden kabels en leidingen Voorschoten (raadsregistratienummer 4032).

De heer **Middelburg** (PvdA): Voorzitter. Ik wil alleen zeggen dat wij in de commissie hebben opgemerkt dat de overheden zijn uitgezonderd van het aanvragen van een vergunning. Ik kreeg als antwoord dat de tekst zou worden aangepast. Met die aangepaste tekst wordt verwoord dat dit alleen voor de gemeente Voorschoten geldt. Daar kunnen wij heel goed mee leven. Ik dank het college voor het feit dat het zo goed heeft geluisterd naar de zorgen van de CDA-fractie en die van mijn eigen fractie.

De heer **Maassen** (SP): Voorzitter. Ik heb ook gezien dat in de beantwoording is aangegeven dat de tekst is aangepast, maar in het raadsvoorstel is die tekst niet aangepast. Ik neem aan dat dit een omissie is en dat wij het raadsvoorstel moeten lezen zoals bedoeld is in de beantwoording van de vragen naar aanleiding van de commissiebehandeling.

De **voorzitter**: De wethouder zal ingaan op de discrepantie tussen het aangepaste voorstel en het raadsvoorstel.

Wethouder **Bremer**: Voorzitter. Dat is inderdaad een omissie. Het raadsvoorstel had aangepast moeten zijn. Het CDA en de PvdA brachten een belangrijk punt naar voren. We hebben alleen onze eigen gemeente hierbuiten gehouden. Dank voor de suggestie!

De **voorzitter**: Ik constateer dat er geen stemming wordt verlangd.

Het voorstel wordt zonder stemming aangenomen.

10. Heroverweging werkwijze commissie Welstand en Cultureel Erfgoed (WCE) (raadsregistratienummer 3936).

De heer **Bremmer** (CDA): Voorzitter. Het is goed dat deze discussie na eerdere discussies eind vorig jaar en begin dit jaar, waaraan door diverse sprekers is gerefereerd, tot een afronding komt. Dat is ook goed in de zin van een door ons gesteunde keuze voor variant E, aanpassing aan eisen van efficiency en klantgerichtheid, zoals verwoord in bijlage 4. Het is

ook goed dat om juridische maar ook om andere redenen de bevoegdheid tot het benoemen en ontslaan van leden bij de gemeenteraad blijft. In allerlei literatuur wordt er tegenwoordig op gewezen dat de gemeente ondanks mooie woorden over decentralisatie steeds meer een uitvoeringskantoor wordt. Het is belangrijk dat de raad op de strepen van zijn bevoegdheden blijft staan in het kader van zijn waakhondfunctie.

Voorzitter, de vorige keer zei u, nadat ik twee keer had geciteerd: "Ga je weer citeren?" Ik wil niet gaan citeren over het belang van de waakhondfunctie van de gemeenteraad, maar maak op dat punt gebruik van een fabel. Die fabel heet "De waakhond". Ik wil die fabel voorlezen. Daarmee geef ik het standpunt weer van mijn fractie dat de raad niet lichtzinnig moet omgaan met het afstaan van zijn bevoegdheden, ook al kun je - dat zeg ik tegen de PvdA-fractie - een delegatiebesluit nog intrekken. Je bent je bevoegdheid dus niet voor altijd kwijt als je iets delegeert, want je kunt een delegatiebesluit ook intrekken.

De **voorzitter**: U mag voorlezen, maar dat gaat wel van uw spreektijd af.

De heer **Bremmer** (CDA): Dank u wel, voorzitter; u bent ook een waakhond.

Een dief die met brood een waakhond wil bepaaien,
zodat die omgekocht zijn komst niet zou verraaien,
had van het trouwe dier dit antwoord niet verwacht:
het is mijn taak en eer te blaffen als u tracht hierin te komen;
ga en laat mij u dit zeggen;
misschien is het u nut dit naderen uit te leggen:
ging u er met mijn meesters have en goed vandoor,
dan was dat mee mijn schuld en kijk, daar pas ik voor.
Laat u dus als de hond niet lijmen met geschenken;
wilt altijd aan uw plicht en de gevolgen denken.

Wij willen aan onze plicht als raadsfractie denken, ook in verhouding tot het college.

De **voorzitter**: Dank u wel voor dit blijk van vertrouwen!

De heer **Von der Assen** (GroenLinks): Voorzitter. In de commissie is al het nodige gewisseld over deze zaak. Ik wil hier niet herhalen wat ik in de commissie heb gezegd. Wij kunnen ons inhoudelijk heel goed vinden in wat zojuist door de heer Bremmer naar voren is gebracht. Ik heb helaas geen bijdrage op rijm. Ik ben nog helemaal niet in de sinterklaasmodus, maar dat komt op een gegeven moment wel goed. Het punt van de delegatie is er inderdaad uit gehaald. Ik heb in de commissie opgemerkt dat het besluit juridisch niet helemaal leek te kloppen. In de aangepaste versie heb ik nog een paar ongerechtigheden aangetroffen. Ik heb die naar de griffie gemaild. Ik heb begrepen dat de wethouder ervoor heeft gezorgd dat die zaken zijn gecorrigeerd en dat er inmiddels een nieuwe tekst beschikbaar is. Ik weet niet of wij

die tekst nu allemaal kunnen zien, maar inhoudelijk gaan wij akkoord met het voorstel. Wij gaan ervan uit dat die kleine juridische puntjes inmiddels zijn gecorrigeerd.

De heer **Middelburg** (PvdA): Voorzitter. Ik sluit mij allereerst aan bij het betoog van de heer Bremmer. Ik zou het betoog niet zo hebben gehouden, maar ik ben het er wel volledig mee eens. Wij moeten er als raad voor uitkijken dat het college straks tegen ons zegt: "Dag en doe de oogjes lekker toe". Als we in de Fabeltjeskrant-wereld verkeren, weten we dat mijnheer de uil dat altijd zei. Dat moeten wij ons als raad dus niet laten gebeuren. Ik voeg daar graag aan toe dat wij als PvdA bijzonder blij zijn met de uitkomst van dit hele proces, dat lang heeft geduurd en dat op sommige momenten verhit en lastig was. Voor mijn fractie is de Welstandscommissie net als deze raad een waakhond, namelijk een waakhond voor een goede openbare ruimte. Dat is een belangrijk en groot goed. Wij zijn daarom blij dat er nu een variant is gekozen waarin de Welstandscommissie moderner wordt ingevuld, maar nog wel degelijk heel goed haar werk kan doen om Voorschoten mooi te houden, zoals het is bedoeld.

Mijn fractie wil wel een kanttekening maken bij dit voorstel. Ik had een aantekening moeten maken, maar uit mijn hoofd zeg ik dat op bladzijde 7, in artikel 2.2 - in ieder geval op bladzijde 7, ergens in artikel 2 - wordt gesuggereerd dat de Welstandscommissie misschien weleens lastig zou kunnen zijn en niet klantvriendelijk. We hebben in de commissie gezegd dat wij dat niet vinden passen in een beleidsstuk. Het college zei toen dat dit verwijderd zou worden. Tot onze grote spijt is dat niet gebeurd. Wat mijn fractie betreft, past die opmerking amper aan de borreltafel, maar zeker niet in een beleidsstuk. Wij stemmen in met het stuk omdat wij het ermee eens zijn, maar wij werpen de uitspraak over "starre houdingen" en de opmerking dat die klachten zouden opleveren voor wethouders, zeer verre van ons. Die uitspraak is volledig voor rekening van het college.

Wethouder **Bremer**: Voorzitter. Ik dank de raad. We hebben inderdaad een heel lang traject afgelegd met z'n allen. We hebben volgens mij nu een heel mooie resultaat door voor variant E te kiezen. Ik heb goed naar de opmerkingen in de commissie geluisterd. De raad wil niet delegeren aan het college. Dat is het goede recht van de raad. Vandaar dat ik de raad een aangepast stuk heb gestuurd. De aanpassingen die GroenLinks heeft ingestuurd, met alle punten, komma's, d's, t's en alle andere aanpassingen, zijn inmiddels verwerkt. Als er wordt ververst, staat de goede versie in iBabs.

Mijnheer Middelburg, ik moet een beetje buigen voor u, want ik had inderdaad toegezegd dat we die zin zouden aanpassen. Ik heb zojuist gezien dat die zin inderdaad niet is aangepast. Dat zal alsnog gebeuren; dank voor de herinnering. Helaas was die nodig.

De **voorzitter**: Ik constateer dat de raad geen stemming verlangt.

Het aangepaste voorstel wordt zonder stemming aangenomen.

11. Gemeenschappelijke regeling inkoopbureau H10 (inkoop jeugdzorg sociaal domein) (raadsregistratienummer 3942).

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Voorzitter. Vandaag vraagt het college van Voorschoten de raad om toestemming voor het aangaan van een gemeenschappelijke regeling voor de inkoop van specialistische jeugdzorg via inkoopbureau H10. In de commissie hebben wij al aangegeven dat er voor de raad eigenlijk alleen de mogelijkheid bestaat om in te stemmen, dus om ja of ja te zeggen. Als wij dat niet doen, zou de gemeente Voorschoten in haar eentje de zorginkoop moeten regelen, wat schier onmogelijk zou zijn en tot problemen zou leiden. GroenLinks heeft geprotesteerd tegen dit voldongen feit. Amenderen, dus wijzigingen aanbrengen in de regeling, kan niet, maar we konden ook niet op voorhand onze invloed laten gelden. Dat is schrijnend omdat in mei, bij een bijeenkomst in Zoetermeer, juist werd gesteld dat het het beste zou zijn om de besluitvorming in twee rondes te doen om raden de kans te geven om wijzigingen aan te brengen. Wij betreuren het dat dit uiteindelijk niet is gebeurd. Natuurlijk kunnen wij nu aangeven dat het tegen het algemeen belang ingaat als de raad als volksvertegenwoordiger onvoldoende invloed kan uitoefenen in een gemeenschappelijke regeling en kunnen wij daarom tegenstemmen. Het gaat echter om een tijdelijke regeling, hoewel je nooit zeker weet hoe tijdelijk "tijdelijk" uiteindelijk zal blijken te zijn. De - zo mogelijk - continuering van de jeugdzorg weegt voor ons veel zwaarder.

Desalniettemin zijn er vragen gesteld over de gemeenschappelijke regeling. Wij hadden er zelf al vraagtekens bij en D66 heeft die verwoord in een aantal vragen. Daar is vrij laat antwoord op gegeven. Dit heeft onze voorbereiding niet gemakkelijker gemaakt. Het punt is namelijk dat we in de commissie al hadden aangegeven dat wij vraagtekens zetten bij de constructie van een algemeen bestuur met drie of vier leden. Dan is het nog maar de vraag of het college van Voorschoten daarin vertegenwoordigd kan zijn. Onze vraag was hoe wij als gemeenteraad invloed kunnen uitoefenen op de inkoop. Natuurlijk gaat het om een uitvoeringskwestie, maar één keer per jaar zal er geëvalueerd worden. Het zou zomaar kunnen zijn dat naar aanleiding van een evaluatie wordt geconcludeerd dat er wijzigingen moeten worden aangebracht. Hoe gaan wij dat doen? In de gemeenschappelijke regeling wordt gezegd dat het algemeen bestuur bestaat uit drie leden en dat uit de gemeenten Leidschendam-Voorburg, Pijnacker-Nootdorp, Voorschoten, Wassenaar en Zoetermeer samen één lid uit hun midden wordt aangewezen. Op de vragen van D66 wordt echter geantwoord dat de bestuurlijke tafel - zeg maar: het portefeuillehoudersoverleg - het algemeen bestuur is en dat daarin van iedere gemeente één wethouder aan tafel zit. Dat is andere koek. Dan zit onze wethouder dus aan tafel en dan hebben we een heel andere constructie. Hoe verhoudt dit antwoord zich tot de gemeenschappelijke regeling, zoals die nu letterlijk naar ons is gekomen? Sterker nog: kunnen wij instemmen met een gemeenschappelijke regeling waarin letterlijk iets anders staat dan wat wij nu via het college hebben gehoord en gelezen? Wij willen daar allereerst opheldering over: hoe zit dit nu echt?

De raad kan zijn rol alleen vervullen als hij over de nodige informatie beschikt. Dat is een heel belangrijk punt voor ons. Wij gaan nu een nieuw verband in, namelijk de regio Haaglan-

den. Wij vragen om informatie. Er wordt steeds gewezen op besluiten die in andere raden zijn genomen, op processen die nu plaatsvinden en op bijeenkomsten. Wij hebben in de commissie gevraagd hoe we dit als raad gaan organiseren. En waarom hebben we eigenlijk niet al eerder informatie gekregen die nodig was om nu goed te kunnen reageren op een besluit zoals dit? Deelname aan de regio Haaglanden is belangrijk, maar het inbedden van de jeugdzorg in de raad en een goede jeugdzorg zijn nog belangrijker. Wij vinden het heel belangrijk dat wij de juiste informatie krijgen. Wij zijn eigenlijk ook niet tevreden over de manier waarop wij tot nu toe geïnformeerd zijn; ook dat hebben wij in de commissie aangegeven. Wij willen graag een verbetering. Daarom dienen wij een amendement in op het besluit inkoopbureau specialistische jeugdzorg. Daarin vragen wij het college om informatie ten aanzien van het algemeen bestuur, wat de vorm daarvan ook is, voor en na de bestuurlijke tafels. Dan kunnen wij op tijd onze rol vervullen. We horen straks of het algemeen bestuur bestaat uit de bestuurlijke tafel of uit die drie leden, maar het algemeen bestuur gaat wel over de financiële kaders en de financiële uitvoering. Dat raakt aan het budgetrecht van de raad. Wij dienen het amendement samen met de fractie van de SP in. Wij hopen dat wij genoeg steun krijgen, zodat het amendement wordt aangenomen en onze informatievoorziening op orde is. Het is niet voldoende om dat later te regelen, want nu worden belangrijke beslissingen genomen. Eigenlijk vinden wij het nu helemaal zeer belangrijk waarmee wij nu eigenlijk gaan instemmen. Daarvoor wachten we het antwoord van de wethouder af. Het amendement luidt:

"Amendement 100177.

De raad van de gemeente Voorschoten, in zijn vergadering bijeen d.d.1 oktober 2014,

gezien het raadsvoorstel nr. 3942 d.d. 5 september 2014,

overwegende dat de gemeenteraad:

- *het hoogste orgaan van de gemeente is;*
- *zijn kaderstellende, volksvertegenwoordigende en controlerende taak moet kunnen waarmaken;*
- *als eerste zal worden aangesproken door burgers op de uitvoering van de zorg;*

Besluit:

het voorgestelde besluit als volgt aan te vullen:

Het tweede beslispunt toe te voegen:
Het college informeert de raad volledig vooraf en achteraf over het overleg van de bestuurstafel en de beraadslagingen in het AB, en consulteert vooraf de gemeenteraad over ieder besluit dat het AB zal nemen."

De heer **Prang** (CDA): Voorzitter. Een vroege zaak van jeugdhulp die in het dorp heeft plaatsgevonden, is mij bekend uit De donkere kamer van Damokles, van Hermans. Daarin moet de 12-jarige Henri bij zijn oom en tante komen in Amsterdam, omdat zijn vader door zijn moeder om het leven wordt gebracht. Dat is natuurlijk een ontzettend treurige zaak, maar heel serieus wil ik wel zeggen dat de CDA-fractie heel veel waarde hecht aan goede jeugdhulp en goede jeugdzorg en het ook van groot belang vindt dat we straks een zachte landing krijgen van deze vormen van zorg met de 3Decentralisaties. De CDA-fractie kan zich vinden in de voorliggende gemeenschappelijke regeling. Wij vinden het wel ontzettend belangrijk dat de continuïteit geborgd is, zoals wij al hebben aangegeven in de commissievergaderingen, en dat de door mevrouw Lamers al genoemde informatievoorziening aan de raad goed is geregeld. Ik wil daar op voorhand op vertrouwen en ik hoop dat het niet nodig is om daarvoor te amenderen, want ik vertrouw erop dat het college ons daadwerkelijk informeert.

Op het moment waarop het inkoopbureau, dat nu alleen voor de specialistische jeugdzorg is bedoeld, in de nabije toekomst gebruikt gaat worden voor de inkoop van andere vormen van zorg, wil mijn fractie dat wij als raad daarvoor uitvoeringsprogramma's voorgelegd krijgen, zodat we op dat moment invloed kunnen hebben op wat er ingekocht gaat worden.

Tot slot herinner ik er nogmaals aan dat er ook rekening moet worden gehouden met de financiële risico's die de decentralisaties met zich meebrengen, met name in het overgangsjaar, waarin sprake is van een garantie van de zorg die nu al geboden wordt. Het is dus goed mogelijk dat we onze budgettaire kaders te buiten gaan.

De heer **In 't Veen** (VVD): Voorzitter. In de commissie is uitgebreid over dit onderwerp gesproken. Wij zijn ook bijzonder gesterkt door de antwoorden op de vragen van D66 en GroenLinks. Wij hebben er dan ook vertrouwen in dat hier een goed stuk voorligt en dat via het inkoopbureau goede voorzieningen worden getroffen voor de jeugdzorg.

Het amendement valt in twee delen uiteen. Het college wordt verzocht om de raad vooraf en achteraf volledig te informeren over het overleg. Ik denk dat daarmee een open deur wordt ingetrapt, want dat gebeurt volgens mij steeds. In het tweede deel wordt het college verzocht om de gemeenteraad vooraf te consulteren over elk besluit van het algemeen bestuur van de organisatie. Als alle tien de gemeenten hierin gaan deelnemen, vrees ik dat er op die manier een vorm van stroperigheid in de besluitvorming ontstaat, waardoor er eigenlijk helemaal geen jeugdzorg wordt geleverd. Ik denk dat dit erg gaat lijken op een situatie die wij in de zeventiende en achttiende eeuw, misschien nog niet eens zo heel lang geleden, hebben meegemaakt. Ook toen kwam de besluitvorming zeer moeizaam tot stand. Dat kwam neer op: "ze dronken een glas, ze deden een plas en alles bleef zoals het was". Ik denk dat dit zich dan ook in deze situatie zou voordoen. Wij zullen het amendement dus uiteraard niet steunen. Wij steunen het voorstel zoals het nu voorligt met betrekking tot de gemeenschappelijke regeling, in zijn totaliteit.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): In de regio Holland Rijnland vinden regelmatig vergaderingen plaats van het algemeen bestuur. Daarin zitten ook raadsleden, zodat wij ook geïnformeerd en geconsulteerd worden. Vindt u die constructie niet handig en vindt u die stroperig?

De heer **In 't Veen** (VVD): Ja, zonder meer, wat dat laatste deel betreft. Over het eerste deel heb ik al gezegd dat wij daar volledig op vertrouwen. We worden steeds door het college geïnformeerd; waarom zou dat nu niet het geval zijn? U hebt geen enkele reden om ervan uit te gaan dat dat niet zou gebeuren.

Mevrouw **Okma** (D66): Voorzitter. Er ligt vanavond een besluit over het bureau inkoop voor. Het gaat om het vehikel, de fiets waarmee we gaan fietsen. Het gaat niet om de route of om wat er in de fietstas zit. We hebben vorige week in de commissie een aantal inhoudelijk getinte vragen gesteld, maar ook technische vragen, die inderdaad vanmiddag nog beantwoord zijn. Wij zijn blij met de antwoorden, want die verduidelijken hoe de constructie in elkaar zit. Toch blijft het nog steeds onduidelijk, zoals prima is verwoord door Monique Lamers van GroenLinks: wat is nou precies de aansturing en wat is de rol van de raad? Ik zou toch nog een keer willen vragen of dat nog wat beter kan worden toegelicht. Het is echter duidelijk dat het meegestuurde plan, het Regionale Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp, betrekking heeft op de inhoud: wat gaan we kopen en wat staat er op het boodschappenlijstje dat de gemeente Voorschoten gaat meegeven? Het is goed om ook daarbij stil te staan: wat stoppen we in die fietstas? Dat moet in de volgende commissievergadering aan de orde komen. Vooral dat vroegen wij vorige week in de commissie.

In de commissie heb ik ook heel veel vragen gesteld over de financiën en de onderbouwing. Het is natuurlijk positief dat de gemeente op het punt van de jeugdzorg geld lijkt over te houden, maar op basis waarvan wordt dat gezegd? In eerdere prognoses was er immers een tekort van 4 ton. Ik wil graag weten hoe dit kan.

Ik wil ook een signaal met u delen dat ik vanmiddag bij de opening van het Centrum van Jeugd en Gezin heb gehoord. Het is dus vers van de pers en ik heb het niet kunnen checken; ik check het graag hier. Ik heb uit gesprekken met deze en gene binnen het CJG begrepen dat de controles op baby's van 7 en 9 maanden zijn teruggebracht: de ouders krijgen niet meer automatisch een afspraak. De baby's krijgen een inenting als men denkt dat het wel goed met hen gaat. Ze krijgen dus niet meer een automatische check op hun groei en hun gezondheid. Is dit een verstandige keuze als je aan preventie wilt doen en als je vroegtijdig wilt opsporen? Bij 7 en bij 9 maanden moet een baby weer andere dingen kunnen. Dit zou dus een typische bezuiniging zijn, maar ik wil graag checken of dit klopt.

Het gaat de D66-fractie dus om een check, een financieel plan en de vraag hoe dit wordt onderbouwd. Welke keuzes - misschien ook pijnlijke keuzes - worden in de jeugdzorg gemaakt waardoor wij nu 2,5 ton over hebben? D66 wil ook graag dat wij deze vernieuwing en de taken die wij nu krijgen, zo vernieuwend mogelijk aanpakken en dat er ruimte is voor innovatie. Ik lees in de plannen dat "innoveren" een synoniem is voor "bezuinigen". Dat ge-

beurt met name in de regio. Ik denk dat Voorschotense ondernemers de kans gaan mislopen om hier met innovatieve zorgbedrijfjes zorg aan te bieden en dat er weinig ruimte is voor kleinschalige initiatieven. Ik hoor graag dat dit anders is.

De heer **Maassen** (SP): Voorzitter. Voor de SP is het heel belangrijk dat de overgang van de jeugdzorg goed geregeld wordt, dat daar geen problemen in komen te zitten en dat de gebruikers - de mensen die hiermee te maken hebben, de cliënten - zo weinig mogelijk last hebben van deze overgang, bij voorkeur zelfs zoveel mogelijk voordeel. Daarom is het goed dat we op tijd hierover spreken. Of dit moment nog op tijd is, is maar helemaal de vraag, want het probleem is dat er een behoorlijke tijdsdruk op de discussie ligt. Zoals mevrouw Lamers al zei, kunnen we dit niet tegenhouden, want dan veroorzaken we problemen. Dat gaan we dus niet doen, maar wij maken ons wel zorgen, zeker als ik de fracties van het CDA en de VVD hoor zeggen dat zij er alle vertrouwen in hebben dat het college dit goed gaat doen. Dat doet mij aan een beroemd citaat denken: "Vertrouwen is goed, controle is beter".

De heer **Prang** (CDA): Ons vertrouwen in het college is inderdaad groot, maar ik heb alleen gezegd dat wij erop vertrouwen dat het college ons tijdig informeert.

De heer **In 't Veen** (VVD): De heer Maassen gaat kennelijk uit van wantrouwen. Ik wil graag weten waarop dat wantrouwen is gebaseerd.

De heer **Maassen** (SP): Ik heb niet gezegd dat ik uitga van wantrouwen. Ik denk dat de heer Prang een goede correctie aanbrengt: hij vertrouwt erop dat het college ons op tijd informeert. Mijn ervaring, mijnheer In 't Veen - ik loop al een tijdje rond in de politiek - is dat je als het hoogste orgaan in een bestuurslaag en als volksvertegenwoordiging af en toe moet laten zien dat je de baas bent. Dat zeg ik niet omdat ik wethouders wantrouw, maar omdat mijn ervaring is dat zij er soms gewoon niet op tijd aan denken om de volksvertegenwoordiging in te lichten of dat zij wel op een heel goede manier bezig zijn met een traject, maar dat er toch weleens iets mis gaat. Daarom zeg ik: ik wantrouw niemand, maar vertrouwen is goed en controle is beter. Ik wil die controle graag inbouwen. Daarom heeft de SP in samenwerking met GroenLinks een amendement ingediend om die controle zo duidelijk mogelijk daar neer te leggen waar die ligt. De raad is de baas en beslist. Als er een belangrijk besluit moet worden genomen, moet de raad daar dus vooraf en proactief van op de hoogte zijn. Dat is het punt dat de SP graag wil maken.

De heer **Middelburg** (PvdA): Voorzitter. Het gaat om de gemeenschappelijke regeling voor de inkoop van de jeugdzorg. De jeugdzorg is een ontzettend belangrijk dossier. Dit is een heel klein tandwieltje in alles wat er moet gebeuren om de jeugdzorg succesvol te gaan laten lopen. Ik moet zeggen dat ik hier verdeeld over denk. Er werd zojuist een enigszins valse dichotomie geschetst tussen vertrouwen en wantrouwen. Die is natuurlijk helemaal niet aan de orde. Het is belangrijk dat wij als raad grip houden op de algemene regeling die wij hiermee aangaan, want wij zijn een heel kleine speler in een heel groot verband. Dat betekent dat wij sowieso al weinig directe invloed zullen kunnen uitoefenen. Wij zullen nooit invloed

kunnen uitoefenen met de brute kracht van meerderheden; voor sommige fracties is het gemakkelijker om zich voor te stellen hoe dat is dan voor andere fracties. Als raad zijn wij nog een stapje verwijderd van dat heel kleine beetje invloed en kennis dat wij binnen die grote regeling hebben. Wat dat betreft, kunnen wij ons volstrekt vinden in het streven van GroenLinks en de SP: wij moeten met elkaar goed regelen hoe wij als raad aangesloten blijven bij wat daar besloten wordt. Hoewel dit een klein onderdeel is, kan dit uiteindelijk wel gevolgen hebben voor de jeugdzorg in onze gemeente. Dit moet dus absoluut goed geregeld worden. Het streven om dit op voorhand goed te regelen en niet te zeggen dat wij ervan uitgaan dat wij goed geïnformeerd worden, vind ik volstrekt logisch en passend bij de verantwoordelijkheden van een raadslid. Anders kunnen we de waakhond net zo goed afschieten. Als we zeggen dat we het wel vertrouwen, kunnen we er ook wel op vertrouwen dat die inbreker niet bij ons huis aankomt. Daarmee wil ik niet gezegd hebben dat het college bij ons thuis komt inbreken. Ik wil hier wel mee gezegd hebben dat je, als je een waakhond hebt, er wel voor moet zorgen dat die daadwerkelijk leeft.

Ik kom nu bij het amendement van de SP en GroenLinks. Ik blijf daarbij bij de waakhonden, want ik moet zeggen dat ik daarbij een redelijke batterij of een redelijk bataljon agressieve opgefokte pitbulls voor me zie. Er staat immers in dat de raad volledig moet worden geïnformeerd over wat er aan de bestuurstafel is gezegd. Ik lees dat misschien verkeerd, maar als ik die tekst letterlijk moet nemen en als wij dus over ieder besluit van tevoren moeten worden geconsulteerd, gaat mij dat te ver. Het is goed om af te spreken dat de raad, conform wat wij doen bij de PHO's in Holland Rijnland, vooraf wordt geconsulteerd over belangrijke besluiten, besluiten die Voorschoten raken, en actief wordt geïnformeerd over belangrijke zaken die zijn gewisseld. Misschien moet dat de eerste tijd actiever gebeuren dan wat de plicht en de wet het college voorschrijven over het informeren van de raad.

De heer **Maassen** (SP): De heer Middelburg valt over het woordje "volledig" bij "geïnformeerd". Ik neem dus aan dat hij liever onvolledig wordt geïnformeerd?

De heer **Middelburg** (PvdA): De heer Maassen heeft het amendement voor zich en ik niet, maar ik herinner mij dat daarin staat dat wij volledig moeten worden geïnformeerd over wat er is gewisseld aan de bestuurstafel. Dat is iets anders. Ik wil volledig worden geïnformeerd als dat relevant is. Ik wil, om maar een voorbeeld te geven, niet volledig worden geïnformeerd over de opmerking die de ene portefeuillehouder tegen de andere portefeuillehouder maakte toen hij per ongeluk een ruft liet onder de tafel. Dat betekent "volledig geïnformeerd over wat er gewisseld wordt". Dat is mijn probleem. Dit geldt absoluut wel voor relevante en belangrijke zaken. Ik wil mij er ook absoluut hard voor maken dat dit, zoals ik al zei, in de eerste periode misschien wat uitgebreider gebeurt dan zoals strikt genomen nodig is voor de raadszaken. Het is immers een nieuwe algemene regeling en een heel gevoelig, voor de gemeente nieuw beleidsgebied. Mijn fractie voelt een grote behoefte om grip te krijgen op hoe het in de praktijk werkt en om onszelf ervan te verzekeren dat het echt gaat zoals wij willen; dat begrijpen wij ook van de andere fracties. Dat is enorm belangrijk, maar het gaat mij te ver om het college op te dragen om ons alles te vertellen en ons over alles te consulteren.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Ik wil erop wijzen dat de heer Middelburg een levend voorbeeld is van hoe je woorden inderdaad verschillend kunt interpreteren. Natuurlijk gaat het niet om de vraag hoeveel suikerklontjes iedereen in de koffie heeft gedaan. Het gaat inderdaad om relevante zaken voor Voorschoten, die van belang zijn voor de besluitvorming.

Wethouder **Bremer**: Voorzitter. We hebben hier meerdere malen over gesproken en ik heb vanuit de commissie en nu ook vanuit de raad begrepen dat de raad hier heel erg mee worstelt. Het lijkt ook heel complex. De raad krijgt heel veel informatie en alles is nieuw, maar laat mij de raad geruststellen: alle informatie die ik heb, heeft de raad ook. Alle informatie die relevant is, wordt naar de raad gezonden middels informatiebrieven. Raadsleden kunnen zeggen dat zij er niet heel veel hebben gekregen, maar dat is wel alle informatie die ik heb en die ik gelijk met de raad wil delen.

Als wij hiermee verder gaan, blijft de raad aan het roer. Dat heb ik in de commissie al gezegd. Zoals de heer Maassen zei: de raad is de baas en dat blijft zo. De raad heeft invloed op het beleid en op de budgetten. Mevrouw Okma gebruikte met betrekking tot het inkoopbureau de mooie metafoor van een fietstas. Ik heb zelf de vergelijking met een afdeling inkoop bij de gemeente gebruikt om met een gekscherend voorbeeld aan te geven hoe dit het beste kan worden gezien. Dat hielp mij in ieder geval. Door de afdeling inkoop van de gemeente worden pennen, papier, printers en noem maar op ingekocht. Dan kun je zeggen: wat hebben we nodig? Als de raad bepaalt dat alle ambtenaren met een rood potlood moeten schrijven, is dat beleid. Vervolgens is het aan het inkoopbureau om rode potloden in te kopen. Dat is een gechargeerde uitleg, maar zo werkt dit in feite ook. De raad bepaalt het beleid en bepaalt wat wij nodig hebben; het inkoopbureau voorziet daarin.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Daar hebben we het in de commissie al over gehad: wat is het verschil tussen het beleid en wat wij hier nu bespreken in het kader van de gemeenschappelijke regeling? Natuurlijk is het inkopen van rode potloden een zaak van uitvoering. Wij kunnen die beleidskaders stellen, maar als bij de evaluatie na een jaar blijkt dat die rode potloden zo goedkoop kunnen worden ingekocht omdat zij door kinderarbeid tot stand zijn gebracht, zouden wij als raad wel moeten kunnen ingrijpen. Dat is wat er gebeurt in het algemeen bestuur van het inkoopbureau: er worden financieel beleid en financiële uitgangspunten vastgesteld.

Wethouder **Bremer**: Die mening deel ik absoluut niet met u, want er worden wel degelijk kaders gesteld waaraan voldaan moet worden. Volgens mij hebben wij het daar in de commissie al over gehad. Toen kwam de jongedame van de SP …

De heer **Maassen** (SP): Tina.

Wethouder **Bremer**: Dank u. Zij zei: laten we ook gaan bekijken waar wij zorg inkopen. Natuurlijk wordt daarop gelet, maar de raad geeft de richting aan en die richting wordt gevolgd

door het inkoopbureau. Ik heb het in de commissie op drie manieren geprobeerd uit te leggen. Ik ben nu echt door mijn voorbeelden heen.

De heer **Middelburg** (PvdA): Dat begrijp ik allemaal, maar ik heb een concrete vraag: hoeveel invloed heeft het college - en nog belangrijker: hoeveel invloed hebben wij als raad - op bijvoorbeeld de overheadkosten van zo'n organisatie? Ik noem een volstrekt willekeurig voorbeeld, Avalex, dat een eenvoudiger structuur heeft dan deze gemeenschappelijke regeling en waar dit toch uit de klauwen heeft kunnen lopen. Hoe houden wij er als raad grip op dat dat soort zaken hier niet gaat spelen?

Wethouder **Bremer**: Mevrouw Lamers refereerde al aan het AB dat slechts uit drie of vier personen bestaat. Het zijn er drie. Wij hebben juist getracht om het aantal zo klein mogelijk te houden. We hebben de bestuurlijke tafel daaronder zitten. Ik heb al eerder gezegd dat dit te vergelijken is met de portefeuillehoudersoverleggen van Holland Rijnland. Ik heb ook toegezegd dat ik vooraf de agenda en de stukken naar de raad zal sturen. Als de raad dan een mening over iets heeft, kan ik die mening meenemen, want ook ik zit aan die bestuurlijke tafel. Elke wethouder van elke gemeente van de H10 zit aan de bestuurlijke tafel. Daarbij draait de raad dus aan de knoppen. Ik voer uit wat de raad mij opdraagt.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): In de beantwoording van vragen van D66 staat dat de bestuurlijke tafel sociaal domein, waar u het nu over hebt, het algemeen bestuur vormt waarin iedere gemeente via haar wethouder is vertegenwoordigd. Dat is iets anders dan een algemeen bestuur dat bestaat uit drie leden die door clusters van gemeenten zijn gekozen. Hoe verhoudt dit zich tot elkaar? Je kunt maar één algemeen bestuur hebben, want anders krijg je ruzie in de tent. Hoe zit dat?

Wethouder **Bremer**: Het algemeen bestuur is voor de organisatie, de uitvoering van het inkoopbureau. In de bestuurlijke tafel worden het beleid en de invloed van de raad bepaald. Zwart-wit gezegd: de bestuurlijke tafel zegt tegen het AB wat we gaan doen en het AB voert dat uit.

De heer **Maassen** (SP): Ik wijs de wethouder op een citaat uit haar eigen antwoorden aan D66: "De bestuurlijke tafel sociaal domein vormt het algemeen bestuur". Dat hebt u de raad letterlijk verteld. Het is van tweeën één: de bestuurlijke tafel is wel het algemeen bestuur of de bestuurlijke tafel is niet het algemeen bestuur. U zegt het nu allebei. Dat citaat staat op pagina 2, redelijk bovenaan in de stukken zoals wij die hebben gekregen. Daar staat het antwoord op de vraag waarom er geen bestuurstafel is met een vertegenwoordigende wethouder vanuit elke deelnemende gemeente.

Wethouder **Bremer**: Ik moet het zelf even lezen. Volgens mij staat het er zoals ik het zeg, maar waarschijnlijk gebruik ik andere woorden, waardoor het niet duidelijk wordt.

De heer **Maassen** (SP): Ik hoorde de wethouder zojuist zeggen dat het algemeen bestuur iets anders is dan de bestuurlijke tafel, maar hier staat dat dat hetzelfde is.

Wethouder **Bremer**: Nee, je hebt het algemeen bestuur en het dagelijks bestuur. Daar zit verschil in. Dat staat er ook: het algemeen bestuur stuurt niet het inkoopbureau aan. Dat gebeurt door het dagelijks bestuur. Er wordt gestreefd naar een compact en slagvaardig dagelijks bestuur van het inkoopbureau. Het inkoopbureau heeft een dagelijks bestuur met drie leden. Dat is dus niet het AB, maar het DB.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): In de gemeenschappelijke regeling staat een apart hoofdstuk over het algemeen bestuur, dat uit drie leden bestaat. Dat staat in de gemeenschappelijke regeling.

De **voorzitter**: In artikel 5, lid 1 van de gemeenschappelijke regeling staat: "Het algemeen bestuur bestaat uit drie leden inclusief de voorzitter." De formele juridische en bestuurlijke verantwoordelijkheid voor deze regeling ligt dus bij dat algemeen bestuur. Daarnaast is volgens mij een vergelijking mogelijk met Holland Rijnland. Die bestuurlijke tafel is de club die inhoudelijk en materieel over dingen spreekt. Men kan adviezen geven aan het algemeen bestuur, maar die bestuurlijke tafel heeft geen beslispositie. Het is een inhoudelijke overlegtafel, maar de uiteindelijke besluitvorming ligt uiteraard bij het algemeen bestuur.

Wethouder **Bremer**: De heer Maassen heeft gelijk: de door hem genoemde uitleg is verwarrend.

De heer **Maassen** (SP): Ik constateer dat de beantwoording van de schriftelijke vragen verwarring oproept omdat daar een verkeerde term is gebruikt.

Wethouder **Bremer**: Dat is helder. Ja, dat klopt. Daarom zei ik dat zelf ook even moest kijken.

Ik ga terug naar de beantwoording van de vragen. GroenLinks is bezorgd: het is een nieuwe regeling; straks duurt het weer jaren en dan verzandt het weer. We hebben echt afgesproken dat het om maximaal drie jaar gaat; dan stopt het. Als we met z'n allen besluiten dat dit een goede formule is, kun je altijd besluiten om door te gaan, maar het gaat niet vanzelfsprekend door. We hebben drie jaar afgesproken. Het gaat bij de inkoop om drie jaar.

De fracties van het CDA en de VVD spraken met name vertrouwen uit in de manier waarop de raad nu wordt geïnformeerd en verzochten om dat zo te blijven doen. Mevrouw Okma sprak over de ramingen: eerst was er een tekort van 4 ton en nu is er 2 ton over. Het blijven ramingen; laten we daar dus heel voorzichtig mee zijn. Het verschil zit 'm met name in het feit dat wij in de regeling van Holland Rijnland zaten. We gaan naar de regeling van Haaglanden. De door Voorschoten gebruikte cijfers van Holland Rijnland waren nog niet bij Haaglanden bekend. Daarom is toen een voorzichtige raming gemaakt. Nu zijn de cijfers beter bekend en dan kom je tot een andere uitkomst. Ik ben echter even voorzichtig met die 2 ton, want we

hebben nog niet exact alle cijfers. Laten we ons dus niet rijk rekenen. Ik ben in ieder geval blij dat dit positief uitvalt voor Voorschoten en ik hoop dat dit zo blijft. Mocht dat anders zijn, dan houd ik de raad uiteraard ook daarvan op de hoogte.

Mevrouw Okma sprak ook over het consultatiebureau. Dat is een dienst die wij via de GGD inkopen en die niets met deze inkoop van jeugdzorg te maken heeft. Als mevrouw Okma dit specifiek wil weten, moet ik daar dus schriftelijk op terugkomen, want dit valt niet hieronder. Mevrouw Okma sprak haar bezorgdheid uit over de zzp'ers, de kleine ondernemers. Zij zijn juist beter af met dit nieuwe beleid, want zij worden meer betrokken dan voorheen.

Mevrouw **Okma** (D66): Kunt u dat toelichten? Hoe worden zij dan betrokken?

Wethouder **Bremer**: Zij worden nu in alle processen meegenomen. Ik heb twee weken geleden een overleg met hen gehad en ik heb hen ook vandaag op de hoogte gehouden, onder andere over de stresstest waarmee zij zelf naar voren kwamen. Dat overleg vindt dus vrij regelmatig plaats. Omdat wij de zorg juist dichtbij de mensen willen verlenen die zorg nodig hebben, kom je heel dichtbij zzp'ers uit; vandaar.

De SP-fractie zei met name: vertrouwen is goed, controle is beter. Ik controleer ook alles en alles wat ik heb, stuur ik door. Daar kan de raad mij dan op controleren. Ik heb al eerder gezegd dat ook communicatie voor mij heel belangrijk is. Ik wil zelf goed geïnformeerd worden en alle informatie die ik krijg, stuur ik door naar de raad. Vertrouw er dus alstublieft op dat u echt dezelfde informatie hebt als ik. Ik zou bijna zeggen: vertrouw mij op mijn blauwe ogen. Die zijn echter niet blauw.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Hoeveel bestuurlijke overleggen zijn er eigenlijk geweest sinds juni? Kunt u daar een indicatie van geven?

Wethouder **Bremer**: Over het thema "inkoop" of in totaliteit?

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Over de inkoop.

Wethouder **Bremer**: Volgens mij hebben wij over inkoop sinds juni één bestuurlijk overleg gehad, maar ik kijk daarvoor ook even over mijn schouder. Ja, volgens mij één.

Hiernaast kan de raad uiteraard alle verslagen krijgen van alle vergaderingen. Ik ga niet over de workload van de raad; als de raad die verslagen wil, kan de raad die krijgen. Alle vergaderingen zijn bovendien openbaar. Als u daarbij aanwezig wilt zijn, kan dat dus ook. Ja, joepie, nog meer vergaderingen!

Ik probeer de raad gerust te stellen. Het is lastige materie, maar de raad krijgt alle informatie. Ik begrijp dat het veel is. Wij moeten het met elkaar doen. Als we het inkoopbureau op deze manier inrichten en de raad straks met het regionaal uitvoeringsprogramma de kaders

en met de begroting het budget aangeeft, heb ik er alle vertrouwen in dat we echt op de goede weg zijn en 1 januari echt klaar zijn.

De **voorzitter**: Voor alle zekerheid wil ik toch nog wijzen op een punt waar volgens mij een probleem zit. We hebben zojuist geconstateerd dat het algemeen bestuur bestaat uit drie leden, inclusief de voorzitter. In artikel 11 staat dat het dagelijks bestuur uit drie leden bestaat, onder wie de voorzitter, aan te wijzen door en uit de leden van het algemeen bestuur. Dat betekent dat het algemeen bestuur en het dagelijks bestuur exacte hetzelfde zijn. In het kader van checks en balances kan dat natuurlijk niet waar zijn. Ik heb dus toch het vage vermoeden dat het aantal van drie leden van het algemeen bestuur niet correct kan zijn. Er moet een fout gemaakt zijn. Nogmaals: het kan niet waar zijn dat het AB en het DB samenvallen. Er moet dus ergens een fout in de regeling zitten.

Wethouder **Bremer**: Ik zal dat uitzoeken.

De **voorzitter**: Dat wordt uitgezocht.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Maar we moeten nu stemmen. Dat kan toch niet?

De **voorzitter**: Is snel uit te vinden hoe dit zit? Volgens mij is er gewoon sprake van een omissie in de gemeenschappelijke regeling. We moeten een goede regeling vaststellen. Als er nog andere punten zijn voor de tweede termijn, stel ik voor dat we eerst de tweede termijn doen. Dan wordt dit punt intussen bekeken. Anders bespreken we eerst agendapunt 12 om dit uit te zoeken.

De heer **Maassen** (SP): Mag ik daar iets over meegeven? Als dit de tekst is die wij hebben gekregen van de gemeenschappelijke regeling, hebben ook de andere gemeenteraden die waarschijnlijk gekregen. Of niet? Dan is er helemaal een probleem als daar een omissie in zit. Dat zouden wij graag bij de beantwoording willen betrekken.

De **voorzitter**: Ik stel voor dat we nu de tweede termijn over dit onderwerp doen en dat we het punt van de verhouding tussen AB en DB, waar we nadere informatie over hopen te krijgen, even tussen haakjes zetten.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Voor mij hangt de tweede termijn wel erg af van de beantwoording van die vraag. Er ligt nu een heel belangrijke vraag op tafel: waar gaan we nu mee instemmen? Ik stel dus voor om de tweede termijn uit te stellen tot na de schorsing.

De **voorzitter**: Dan stel ik voor om met de agenda door te gaan. Terwijl wij over de andere punten spreken, kan dit worden bekeken en dan komen we hier straks op terug. Ik constateer dat de raad hiermee instemt.

De behandeling van dit agendapunt wordt geschorst.

12. Herinrichting speelplaats basisschool Emmaus (raadsregistratienummer 3990).

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Voorzitter. In de commissie hebben we gezegd dat het goed is dat er heringericht wordt. Daar hebben we geen probleem mee. Wij willen erop vertrouwen dat de constructie goed is. Daar hebben we in de fractie uitgebreid over gesproken. Het punt dat voor ons is blijven liggen, is de reserve duurzaamheid, waaruit €100.000 is gehaald voor het verduurzamen van de Regenboogschool. We hebben de GPR-scores opgevraagd. Die hebben we een jaar geleden gevraagd en wij herinnerden ons ineens dat we die nog niet hadden ontvangen. We hebben gezien dat de ambities niet zijn gehaald. Zeker op het punt "milieu" wordt aanzienlijk lager gescoord dan de ambitie was. Ons punt was: als er zoveel geld overblijft bij het bouwen van de Regenboogschool - dat komt nu te vervallen - dan was het geld dat overbleef, blijkbaar niet nodig, ook niet voor de duurzame maatregelen. Waarom vloeit dat bedrag dan niet naar de reserve duurzaamheid? Die vraag hebben we in de commissie gesteld. We hopen dat daar nu antwoord op wordt gegeven.

Wethouder **Bremer**: Voorzitter. Volgens mij heb ik toegezegd dat ik die vraag schriftelijk zou beantwoorden. Daar ben ik deels mee bezig. Voor zover ik het nu heb begrepen en gelet op alle rekeningen die ik heb gezien, is er geen geld meer over op het punt van de duurzaamheid en is dat geld helemaal opgebruikt. Het geld dat overbleef, betrof puur de bouwmaterialen. Dat krijgt de raad nog zwart-op-wit van mij, maar er bleef in ieder geval niets over op het punt van de duurzaamheid.

De **voorzitter**: De raad wordt dus nog bediend, maar dit is het eerste beeld.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Voorzitter. We moeten nu wel een besluit nemen. Dan zitten we dus weer met het punt dat de beantwoording later komt. Ik waardeer het zeer dat de wethouder hiermee bezig is, maar dit is de avond van de besluiten. We zouden daar nog veel over kunnen zeggen; dat doe ik nu niet, maar er is geld over en dat was dus kennelijk niet nodig. Dat is ons punt.

Wethouder **Bremer**: Voorzitter. De vraag van GroenLinks in de commissie was met name: als er geld over is, waar is dat geld dan bij overgebleven? Als dat bij duurzaamheid was, wilde GroenLinks dat geld graag teruggestort hebben naar duurzaamheid. Ik heb zojuist aangegeven dat het niet dat geld is. Volgens mij kan er verder dus gewoon met dit plan worden ingestemd, want het geld dat eventueel terug had moeten vloeien, heeft niets met duurzaamheidsgeld te maken. Het blijft dus zoals het is.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Naar mijn mening heb ik het toch iets anders verwoord. Ja, volgens mij wel. Als er geld overblijft, kun je dat steken in verduurzaming. Dat wilde ik inderdaad wel weten. Maar goed, laten we overgaan tot de besluitvorming, want we komen hier niet verder mee.

De **voorzitter**: Ik stel voor dat we overgaan tot de besluitvorming. Ik constateer dat er geen behoefte is aan stemming.

Het voorstel wordt zonder stemming aangenomen.

13. Evaluatie sociaal raadslieden 2013-2014 (raadsregistratienummer 4011).

Mevrouw **Okma** (D66): Voorzitter. Wij kunnen ons vinden in de continuering van de acht uur waarin sociaal raadslieden per week actief zijn. Wij zijn heel benieuwd wat volgend jaar de behoefte zal zijn, want die kan natuurlijk per jaar zeer verschillen. De behoefte kan ook toenemen. Dat zien we graag in de evaluatie.

De heer **Maassen** (SP): Voorzitter. In de commissie heeft de SP al aangegeven dat de afgelopen jaren duidelijk is gebleken dat er veel behoefte is aan het instituut sociaal raadslieden. Wij zijn op zich dus blij dat er volgend jaar geld wordt vrijgemaakt om ervoor te zorgen dat ook komend jaar het sociaal raadswerk kan doorgaan met het huidige aantal uren, maar wij hebben vraagtekens bij de inschattingen die verder worden gemaakt in het stuk. Daarbij lijkt door te schemeren dat men ervan uitgaat dat het in de toekomst wel minder zal worden. Dat is wat ons betreft helemaal nog niet gezegd, zeker als je naar de financiering hiervan gaat kijken. De huidige acht uur sociaal raadslieden wordt immers voor 2015 gecontinueerd en daarvoor moet een apart potje worden aangeboord om €15.000 beschikbaar te stellen om die acht uur voor elkaar te krijgen. Het is inmiddels gewoon duurder geworden. Het stelt ons dan niet gerust dat er voor 2016 maar €20.000 wordt gereserveerd en dat die €20.000 bovendien voor vrije besteding aan het college wordt gegeven. Er wordt eigenlijk gezegd: de raad geeft het college de mogelijkheid om die €20.000 naar eigen inzicht in te zetten en naar eigen inzicht te bepalen hoeveel uren nodig zijn. Dat vinden wij niet de manier om dit te doen. De SP vermoedt dat het aantal uren niet zal afnemen; gelet op de ontwikkelingen, is dat een educated guess. Wij vinden het echter vooral belangrijk dat die uren er komen en dat aan de hand van de behoefte aan het instituut sociaal raadslieden invulling aan deze post wordt gegeven. Wij zullen daarom elk voorstel steunen dat uitgaat van voldoende uren waar behoefte aan is en van financiering en besluitvorming daarvoor in de raad.

De heer **Prang** (CDA): Voorzitter. Ik zal nu niet veel woorden wijden aan de motie die het CDA samen met de VVD indient, want die motie heeft iedereen kunnen lezen. De motie luidt:

"Motie 100180.

De raad van de gemeente Voorschoten, in vergadering bijeen d.d. 1 oktober 2014

van oordeel dat:

- *het instituut Sociaal Raadslieden (SRL) in Voorschoten een belangrijke voorziening is;*
- *het beroep op SRL nog steeds toeneemt;*

- SRL kennelijk veel werk heeft aan het schrijven van bezwaarschiften, in het bijzonder tegen besluiten op gebied van werk en inkomen;
- het van groot belang is dat deze voorziening in 2015 met 8 uur gecontinueerd wordt;
- het wenselijk is dat het instituut ook na 2015 met het meest haalbare aantal uren gecontinueerd kan worden;

verzoekt het college:

- te onderzoeken of er, naast Kwadraat, andere organisaties zijn die een sociaal raadspersoon kunnen leveren en wel tegen een gunstiger tarief;
- te onderzoeken of het mogelijk is bepaalde werkzaamheden van het instituut Sociaal Raadslieden op andere wijze te laten verrichten dan wel daaraan invulling te geven,

en gaat over tot de orde van de dag."

De evaluatie is helder: het aantal uren dat er een beroep wordt gedaan op de sociaal raadslieden, neemt toe en is toegenomen, maar er is ook de behoefte uitgesproken om meer te gaan doen met vrijwilligersinitiatieven. Tegelijkertijd is opgemerkt dat de scope van het werk van de sociaal raadslieden - in dit geval de sociaal raadsvrouw - veel breder is dan de schuldenproblematiek, waaraan veelvuldig gerefereerd wordt, en dat niet alle kwesties die de sociaal raadvrouw afhandelt, zich lenen voor ondersteuning door vrijwilligers. Daarom pleit het CDA ervoor om het instituut sociaal raadslieden te handhaven met de acht uur, om de kerntaken van de sociaal raadslieden ook daar te beleggen en om te proberen om zaken die iets makkelijker af te wikkelen zijn, in samenspraak met andere organisaties te doen, zodat kennis en kunde van de sociaal raadslieden maximaal benut kunnen worden. In Voorschoten wordt ook veel niet gebruikgemaakt van minimaregelingen. Een van de doelstellingen van het instituut sociaal raadslieden is om dat niet-gebruik terug te dringen. Dat is de reden waarom het CDA veel waarde hecht aan het instituut sociaal raadslieden.

De heer **Maassen** (SP): Ik kan de heer Prang tegemoetkomen. Over het hele land heeft de SP zogenaamde hulpdiensten die mensen helpen met precies het soort zaken die sociaal raadslieden ook doen. Als de heer Prang denkt dat er wegbezuinigd kan worden op sociaal raadslieden en dat daarvoor misschien andere initiatieven in de plaats komen, kan ik dus zeggen dat de SP dat kan oppakken. Dat wordt dan echter wel een politiek gekleurde hulpverlening. Ik weet niet of dat precies is waar de heer Prang op doelt.

De **voorzitter**: Mijnheer Prang, dat is een genereus aanbod.

De heer **Prang** (CDA): Het aanbod - niet voor mij maar voor de inwoners - waardeer ik zeer. Ik zou zeggen: dat kan de SP altijd doen, maar ik heb helemaal niet gezegd dat we de sociaal raadslieden gaan wegbezuinigen. Ik heb juist gezegd dat we veel waarde hechten aan die acht uur. De heer Maassen nodigt mij nu toch ertoe uit om iets over de motie te zeggen. De bedoeling van de motie is om te bekijken of we in aanvulling daarop gebruik kunnen maken

van andere initiatieven, bijvoorbeeld van vrijwilligers, zodat de uren die wij hebben voor de sociaal raadslieden, echt besteed worden aan de ingewikkelde kwesties. In de motie wordt het college bovendien gevraagd om te onderzoeken of er wellicht een andere instantie is die dat voor een ander, iets lager bedrag kan doen, zodat we het budget dat we hebben, kunnen inzetten voor het maximaliseren van het aantal uren en van nut, kennis en kunde van de sociaal raadslieden.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Nu word ik heel nieuwsgierig. Heeft de heer Prang reden om aan te nemen dat nu door sociaal raadslieden zaken worden afgehandeld die naar elders kunnen worden geschoven en door andere organisaties kunnen worden gedaan en dat er dus minder complexe zaken zijn die nu onterecht door de sociaal raadslieden worden afgehandeld?

De heer **Prang** (CDA): Ik heb begrepen dat de sociaal raadslieden het op dit moment heel druk hebben met de bezwaarschriften, maar dat er ook heel veel vragen zijn over schulden et cetera. Daar waar het om minder complexe zaken gaat, doen wij eigenlijk een handreiking: ga daarbij samenwerken met vrijwilligersorganisaties en andere organisaties. Ik wil niet zeggen dat de kerntaken van de sociaal raadslieden nu zonder meer overgeheveld kunnen worden. Ik zeg alleen: laten we de kennis en kunde van het kleine aantal uren dat we hebben, maximaal benutten en optimaliseren. Daarom is het zinvol om meer samen te werken met vrijwilligersorganisaties. Het tweede deel van de motie is daarom: laten we onderzoeken of er in het werk van de sociaal raadslieden onderdelen zijn die we kunnen uitbesteden.

De **voorzitter**: De heer Maassen. Daarna moeten we toch wat zuinig zijn met interrupties, want ik ga ook een beetje op de tijd letten.

De heer **Maassen** (SP): Heeft de heer Prang weleens een stagiair gehad? Zo ja, dan kan hij bevestigen - ik heb als docent regelmatig stagiairs gehad - dat je dan misschien wel iets minder les hoeft te geven, maar dat de begeleiding je twee keer zoveel tijd kost. Hetzelfde geldt eigenlijk voor de sociaal raadslieden: als je andere organisaties wilt opleiden om de sociaal raadslieden de simpelere taken uit handen te nemen, ben je met dat opleiden eigenlijk meer tijd kwijt dan je zelf kwijt was geweest met het helpen van die mensen. Moeten de sociaal raadslieden nu andere organisaties gaan opleiden in het beperkte aantal uren dat zij als baliefunctie hebben?

De heer **Prang** (CDA): Ik kan de heer Maassen geruststellen: ik heb in mijn werk stagiairs mogen begeleiden. Ik heb ook jarenlang 500 vrijwilligers mogen aansturen, niet rechtstreeks maar "via". Ik ben mij er zeer van bewust dat dit veel energie kost, maar ik weet ook dat dit heel veel kan opbrengen wanneer die mensen ingewerkt zijn. Bovendien vergroot je de maatschappelijke betrokkenheid. Ook dat lijkt mij, ook met het oog op de 3Decentralisaties en het bij de gemeente neerleggen van taken, ontzettend belangrijk. Het sluit ook mooi aan bij het coalitieprogramma. Verder is hier volgens mij sprake van wat mevrouw Lamers eerder vanavond de heer Middelburg verweet: de heer Maassen interpreteert de tekst anders.

De **voorzitter**: Voor de helderheid: in de motie staat niet dat zaken over moeten gaan naar andere organisaties. In beide punten van de motie gaat het om een onderzoek. Er wordt dus voorgesteld om te onderzoeken of er mogelijkheden zijn. Als de raad de motie aanneemt, moet het resultaat van dat onderzoek bekeken worden en dan moet daarover besluitvorming plaatsvinden. De discussie die nu wordt gevoerd, is volgens mij dus eigenlijk een beetje prematuur. Ik probeer hiermee scherp aan te geven waarover we het hebben.

De heer **Middelburg** (PvdA): Voorzitter. Ook mijn fractie hecht bijzonder aan de sociaal raadslieden. Wij hebben twee puntjes bij dit voorstel en ook een korte opmerking over de motie. Mijn eerste puntje sluit een beetje aan bij wat de heer Maassen zei: wij verwachten niet dat de vraag naar sociaal raadslieden direct minder zal worden. Sterker nog: wij denken dat met de komende 3Decentralisaties mensen wellicht vaker zullen aankloppen bij de sociaal raadslieden. Wij kunnen de functies en de taakbeschrijving van de sociale raadspersoon natuurlijk zover inperken of inkaderen als wij willen, maar het blijft een feit dat zo'n persoon er is om als eerste aanspreekpunt aangesproken te worden door mensen die zich wellicht niet laten leiden door de vraag of de raad die functie heeft ingeperkt. Daar hebben de sociaal raadslieden het dan toch maar mooi druk mee. Wij hebben dus de zorg dat de belasting van de sociaal raadslieden alleen maar zal toenemen.

Dat brengt mij bij mijn tweede punt, want er wordt ook voorgesteld om het college in 2016 te laten bekijken hoeveel uren sociaal raadslieden nodig zullen zijn. In het beslispunt wordt dat neutraal geformuleerd, wat betekent dat het aantal uren omhoog en omlaag kan. Als je de onderliggende tekst heel letterlijk leest - mevrouw Lamers verweet mij dat volgens mij niet, maar complimenteerde mij eerder deze avond juist voor de wijze waarop ik stukken lees - lijkt het echter alsof er staat dat het college het aantal uren alleen maar kan verhogen. Ik vraag mij af of dat de bedoeling van de tekst is. Daar mag het college straks antwoord op geven, want ik vermoed en vrees dat dit niet zo is. Mijn fractie geeft voor de evaluatie in 2016 in ieder geval het klemmende advies om de 3Decentralisaties en het effect daarvan op het werk van sociaal raadslieden mee te nemen in de afweging om vanaf 2016 eventueel meer uren voor sociaal raadslieden te regelen.

Ik ga kort in op de discussie over zo'n onderzoek. Wat mij betreft, zou daarbij de eerste vraag aan het college zijn wat dat onderzoek gaat kosten. Er is immers vaak om een onderzoek gevraagd en meestal blijkt dat dat heel veel geld kost. Als we het hier hebben over een budget van €15.000 à €20.000, ben ik bijzonder benieuwd wat zo'n onderzoek in eerste instantie gaat kosten. Als het onderzoek bij wijze van spreken twee jaarbudgetten kost, vind ik het immers zeer oninteressant worden, zeker omdat er vooruitlopend op het onderzoek genoeg haken en ogen aan zitten. Die zijn uitgebreid besproken. Ik stip daar toch nog lekker iets extra's bij aan, namelijk het verschil tussen een sociaal raadspersoon, die een professional is, en een vrijwilliger, die per definitie geen professional is. Juist in een relatief kleine gemeenschap zoals die van Voorschoten hebben sommige mensen schaamte om aan te kloppen bij mensen die zij misschien ook tegenkomen bij de Albert Heijn. Je krijgt dan lasti-

ge kwesties. Ik noem maar iets: een sociaal raadspersoon zal nooit in deze raad gekozen kunnen worden, maar niets houdt iemand die actief is als vrijwilliger en daarbij allerlei mensen helpt met hun schulden of wat voor zaken dan ook, tegen om te proberen om lid van deze raad te worden. Dat zijn allemaal haken en ogen waarvan je je bijzonder veel rekenschap moet geven. Behalve als dat onderzoek voor - pak 'm beet - twee kwartjes kan, heb ik dus in principe grote twijfel of het nut heeft om te onderzoeken of wij professionals willen laten vervangen door vrijwilligers.

De **voorzitter**: Mevrouw Schrijver.

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): Voorzitter. Mevrouw Schrijver en ik hebben onze taken een beetje verdeeld. Als ik het goed heb, gaat een amendement voor een motie. Mevrouw Schrijver zal ons amendement toelichten en daarna zal ik ingaan op de voorliggende motie.

Mevrouw **Schrijver** (ONS Voorschoten): Voorzitter. Zoals in de commissie M&S al naar voren is gekomen, zijn wij uiteraard heel blij met de continuering van de acht uur inzet van de sociaal raadslieden. Op dit moment zijn er veel vragen over werk en inkomen. Zoals uit de brief van de Sociale Alliantie blijkt, gaat het inmiddels om twee derde van het aantal hulpvragen. Waarschijnlijk zal dit aantal, gelet op de huidige economie, toenemen. Globaal blijft dus een derde van de acht uur over om andere vragen - dat zijn niet alleen hulpvragen over de schuldenproblematiek - te beantwoorden. We zien positieve resultaten van de sociaal raadslieden, bijvoorbeeld het feit dat €14.000 is bespaard door adequaat te handelen bij het vermijden van twee uithuiszettingen. ONS Voorschoten is dan ook van mening dat de benodigde middelen vanaf 2015 structureel beschikbaar moeten blijven om acht uur professionele inzet van sociaal raadslieden te borgen. Het amendement luidt:

"Amendement 100179.

De raad van de gemeente Voorschoten, in zijn vergadering bijeen d.d. 1 oktober 2014,

gezien het raadsvoorstel nr. 4011, d.d. 5 september 2014,

overwegende dat:

- *uit de evaluatie blijkt dat 8 uur dienstverlening door de sociaal raadslieden niet te veel is;*
- *voor de structurele financiering van de 8 uur een toereikend budget beschikbaar gesteld moet worden;*
- *een ontoereikende financiering voor de benodigde capaciteit voor sociaal raadslieden niet ten koste mag komen van de subsidiemiddelen;*
- *in Beslispunt 4 staat: 'Vanaf 2016 de structureel begrootte middelen ad €20.000,- over te hevelen naar het nieuwe subsidieplan en in dit kader het college een afweging te laten maken van de benodigde uren professionele inzet SRL';*

Besluit:

het voorgestelde besluit als volgt te wijzigen:

Beslispunt 4:
Vanaf 2015 structureel de benodigde middelen beschikbaar te stellen om 8 uur professionele inzet van sociaal raadslieden te borgen."

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): Voorzitter. Ik zit met een punt van orde. Zou er niet eerst besluitvorming moeten plaatsvinden over het voorstel, inclusief het amendement, waarna de motie behandeld moet worden? Dat is een ordevraag; ik weet het niet.

De **voorzitter**: Er ligt een hoofdvoorstel met een amendement en een motie. Er is een besluitvormingsvolgorde, maar het debat over beide zaken kan gelijktijdig plaatsvinden.

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): Goed, dan zal ik nu ingaan op de motie van de VVD en het CDA. Wij vragen ons af - als u het goed vindt, voorzitter, richten wij die vraag via u aan het college - of in het inkoop- en aanbestedingsbeleid voor zover dat 2014 en 2015 betreft of in het subsidiebeleid voor zover dat 2016 en verder betreft, niet al is opgenomen dat meerdere partijen worden betrokken bij de afweging wie in 2015 de werkzaamheden en vanaf 2016 de gesubsidieerde activiteit gaat uitvoeren. In beide situaties lijkt het ons dat het iedere aanbieder vrijstaat om een aanbod te doen. In die zin lijkt het ons niet zo zinnig om daar actief een onderzoek naar te doen. Dat doen wij immers ook niet naar andere activiteiten die wij op de markt uitzetten. Wij vragen het college dus of dit niet dubbelop is met betrekking tot het inkoop- en aanbestedingsbeleid respectievelijk het subsidiebeleid. Ik wacht graag het antwoord van het college af voordat wij verder ingaan op deze motie.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Voorzitter. Er is al veel gezegd. Dat maakt het voor mij makkelijker om kort en bondig te zijn. Ook wij zijn zeer positief over de rol van de sociaal raadslieden. Wij zouden graag een reactie van het college krijgen op de brief van de Sociale Alliantie over de afname van het budget in 2016 naar €20.000 en de daarvoor gebruikte argumentatie.

Met betrekking tot de motie van het CDA en de VVD over de evaluatie van de sociaal raadslieden sluiten wij ons aan bij de opmerkingen van de PvdA en ONS Voorschoten. Dat betekent dat wij niet veel reden zien om dat onderzoek te laten uitvoeren.

In het amendement van ONS Voorschoten wordt voorgesteld om vanaf 2015 structureel de benodigde middelen beschikbaar te stellen om acht uur professionele inzet van sociaal raadslieden te borgen. Dat vinden wij een heel sympathiek amendement. We hebben daar een vraag over: betekent dit dat dit niet naar het subsidieplan overgaat? Wij willen op dat punt een bevestiging van wat wij denken.

De heer **In 't Veen** (VVD): Voorzitter. Allereerst een opmerking vooraf: de VVD steunt het voorliggende voorstel volledig. Wij zien niet in waarom het voorstel met betrekking tot de toetsing, eventueel in het subsidieplan, niet overgenomen kan worden. In het subsidieplan dat volgend jaar aan de orde zal komen, kan immers ook worden gekeken naar de noodzaak van meer uren voor de sociaal raadslieden.

Dit gezegd hebbende, zijn wij ook enigszins verbaasd over de vraag van ONS of dit onderzoek overbodig zou zijn. Het zou kunnen dat er al een aanbestedingsonderzoek is ingebakken in het subsidiebeleid, maar dan is er nog steeds het tweede punt, namelijk of je niet naar alternatieven kunt zoeken. Wij zijn daarbij bijzonder getriggerd door de opmerkingen van D66 in de commissievergadering. Daar werd het voorbeeld genoemd dat je de schuldhulpverleners kunt opleiden en betrekken bij het bestuderen en het opstellen van bezwaarschriften. Zoals GroenLinks, de SP en de PvdA het schetsen, hebben we kennelijk te maken met een stel onnozele halzen als vrijwilligers. Dat doet geen recht aan de hoge opleiding van onze vrijwilligers.

De heer **Middelburg** (PvdA): Ik heb werkelijk niets gezegd dat zo geïnterpreteerd kan worden.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Ik ook niet.

De heer **Maassen** (SP): Ook ik kies mijn eigen woorden en ik laat mij dit soort woorden niet in de mond leggen door de VVD.

De heer **In 't Veen** (VVD): U hebt het inderdaad allemaal niet gezegd, maar de omschrijving daarvan komt wel neer op onnozele halzen en daarvan neem ik niets terug.

De heer **Middelburg** (PvdA): Ik neem hier bijzonder veel aanstoot aan. Ik heb gezegd dat er een belangenconflict kan zijn tussen een vrijwilliger die ook een politieke functie nastreeft en dat er bij mensen schaamte kan zijn als zij worden geholpen door een vrijwilliger die zij wellicht ook bij de supermarkt tegenkomen. Als u dat zo wilt interpreteren, is dat volledig voor uw rekening, maar een redelijk denkend mens zal begrijpen dat dit nergens op slaat. Ik zie graag dat u die beschuldiging toch terugneemt.

De heer **Maassen** (SP): Ik heb in mijn termijn eigenlijk helemaal niets over vrijwilligers gezegd. Ik snap dus niet waar deze woorden vandaan komen en ik verwacht dat zij worden teruggenomen.

De heer **In 't Veen** (VVD): Ik ben niet van plan om iets terug te nemen. Dit heeft geen betrekking op het onderdeel dat de heer Middelburg heeft genoemd, maar er wordt gesuggereerd dat vrijwilligers kennelijk niet in staat zijn om bezwaarschriften op te stellen zoals de professionele raadslieden dat wel zouden kunnen.

De heer **Middelburg** (PvdA): Ik begin nu kwaad te worden. Als de heer In 't Veen zijn rare woorden niet wil terugnemen, wil ik dat hij op z'n minst het citaat aangeeft op basis waarvan hij concludeert dat ik zoiets zou hebben gesuggereerd.

De heer **In 't Veen** (VVD): U hebt het niet letterlijk zo genoemd, maar er wordt getwijfeld aan de kunde van vrijwilligers, die niet in staat zouden zijn om de desbetreffende mensen adequaat bij te staan.

De heer **Middelburg** (PvdA): Dat zijn de woorden van de heer In 't Veen.

De heer **Maassen** (SP): Het enige waaraan ik twijfel, is de capaciteit van de heer In 't Veen om goed te luisteren naar de woorden die gezegd worden in deze raad.

De **voorzitter**: Degenen die al dan niet geciteerd worden, hebben hun opvatting gegeven. Ik denk dat het goed is als de heer In 't Veen nu met zijn verhaal en lijn doorgaat. Ik denk dat de intentie van de uitgesproken woorden voor iedereen duidelijk is. De heer In 't Veen geeft daar een bepaalde invulling aan, maar het is helder hoe de posities liggen.

De heer **In 't Veen** (VVD): Ik blijf van mening dat wij samen met het CDA een goede motie hebben opgesteld. Wat dat betreft, sluit ik mij aan bij de woorden van de heer Prang. Naar aanleiding van de woorden van de heer Maassen merk ik op dat hij op zich steunt dat er met betrekking tot de bezwaarschriften steunpunten komen voor de desbetreffende mensen, maar dat die steunpunten een politieke kleur zouden kunnen hebben. Dat is een uitdaging. Wij kunnen best steunpunten opzetten die de politieke kleur van de VVD zouden kunnen vertegenwoordigen. Dat lijkt mij een leuke concurrentiestrijd.

Verder wil ik toch nog opmerken dat wij juist de alternatieven moeten gaan zoeken. Ik verwijs naar het juridische loket in Leiden dat bemand wordt door studenten. Waarom zou hier geen advertentie kunnen worden geplaatst waarin juridische studenten die in Voorschoten wonen, gevraagd wordt of zij bereid zijn om die adviezen te geven? Bovendien hebben wij hier ook advocatenkantoren die bereid zijn om een deel van de tijd gratis te besteden aan adviezen. Ik heb ook begrepen dat daarvoor in de bibliotheek mogelijkheden geboden gaan worden. Kortom: wij blijven van oordeel dat wij een goede motie hebben ingediend. Wij hopen van harte dat die door iedereen wordt gesteund.

Wethouder **Nieuwenhuizen**: Voorzitter. Ik denk dat de raad eigenlijk unaniem heel tevreden is over het instituut van de sociaal raadslieden, dat zijn waarde heel duidelijk heeft aangetoond. Wij hebben in eerste instantie toegewerkt naar continuering voor 2015. Ik proef dat de raad het daar unaniem mee eens is. Voor 2016 zeggen we dat de sociaal raadslieden onderdeel uitmaken van de zeer grote sociale kaart; zij zijn daar een schakel in. In het kader van de preventieve schuldhulpverlening zien we steeds meer vrijwilligers actief worden. Ik

denk dat daar ook zeer deskundige vrijwilligers bij zijn, zoals de al genoemde SchuldHulp-Maatjes. Die worden opgeleid et cetera en kunnen een deel van het werk wellicht overnemen.

Daarnaast zijn er de conjuncturele ontwikkelingen. We weten natuurlijk niet precies hoe die gaan lopen; daar hebben we in de commissie uitgebreid over gediscussieerd. We weten op dit moment dus niet wat in 2016 de exacte behoefte aan de sociaal raadslieden zal zijn. We hebben gezegd dat de sociaal raadslieden als onderdeel van de sociale kaart belangrijk zijn en dat we dat zo willen houden. Met name de kerntaken van de sociaal raadslieden betreffen op dit moment zeer specialistisch werk, maar zij verrichten ook een aantal andere taken. Er werd al gewezen op het doorverwijzen naar minimaregelingen, omdat daarbij toch nog sprake is van een stuk niet-gebruik. Ook vanuit Werk & Inkomen proberen we daar natuurlijk steeds beter over te communiceren. We hebben bijvoorbeeld de Flitsbalie ingesteld, juist om het niet-gebruik tegen te gaan. Daar wordt heel sterk op ingezet, om daar via de gebruikelijke kanalen veel meer bekendheid aan te geven.

We kunnen op dit moment dus niet zeggen wat het voor 2016 gaat worden. Vandaar dat we hebben gezegd dat dit thuishoort in het subsidieplan. Daar krijgen we straks de relaties met de verschillende instellingen en organisaties. Daarvoor stelt de raad de kaders vast. Het college moet ervoor zorgen dat de vragen van de mensen beantwoord kunnen worden door de juiste instanties waarover we op dat moment beschikken. Dat is dus ook helemaal in het kader van de ontwikkeling waarbij zowel vrijwilligers als professionals in het veld actief zijn. Wat dat betreft, ontraad ik het amendement van ONS Voorschoten, omdat wij ons daarmee structureel vastzetten op die acht uur. Wij weten nu gewoon niet hoe dat zich gaat ontwikkelen. De motie van de VVD en het CDA gaat heel duidelijk in dezelfde richting als het voorliggende collegevoorstel. Het subsidieplan maakt mogelijk dat meerdere organisaties subsidie aanvragen. Voor het inkoop- en aanbestedingsbeleid is het bedrag te laag, want in feite kunnen we dit met één aanbieder afdoen. Wij pleiten dus voor het subsidieplan, ook vanwege het totaal aan organisaties, samenwerking et cetera, om zicht te houden op de totale sociale kaart.

De heer **Maassen** (SP): U raadt het amendement van ONS Voorschoten af omdat dat het aantal uren structureel vastlegt op acht. Ik vraag u daarom om de raad een inschatting te geven. Als het oorspronkelijke voorstel wordt aangenomen en het aantal uren dus vrij blijft, verwacht u dan dat het aantal uren dat het college zal gaan inzetten, eerder hoger of lager dan die acht uur uitkomt?

Wethouder **Nieuwenhuizen**: Volgens mij heb ik zojuist gezegd dat wij dat op dit moment echt niet kunnen inschatten voor 2016. Dat hangt van een aantal factoren af. Aan de ene kant zien we dat er binnen de vrijwilligersactiviteiten door de coördinator schuldhulpverlening steeds meer activiteiten worden ontplooid die voorkomen dat mensen uiteindelijk naar de sociaal raadslieden moeten. Aan de andere kant zien we dat nog steeds een toenemend aantal mensen een beroep doet op de sociaal raadslieden. Dat heeft ook alles met de economische conjunctuur te maken. Ik heb in de commissie als grove indicatie aangegeven dat

de economie nu iets aantrekt en dat de arbeidsmarkt anderhalf of twee jaar later aantrekt. Wellicht vinden daar verschuivingen in plaats. Het hangt dus eigenlijk van het totale plaatje af en dat kunnen we medio volgend jaar veel beter inschatten dan nu. We hebben echter wel gezegd - dat is volgens mij de kern van het voorstel - dat het voor de toekomst wel degelijk van belang is dat de sociaal raadslieden in de sociale kaart blijven en dat zij als instituut een heel belangrijke schakel blijven in het totaal. Dat is de kern van datgene waarover we het hebben.

De heer **Middelburg** (PvdA): Als we het amendement niet aannemen en als u dus doorgaat zoals in het voorstel staat, wordt de raad dan nog hierin gekend wanneer u de evaluatie doet in 2016 en eventueel meer of minder uren voor de sociaal raadslieden via het subsidieplan gaat laten lopen?

Wethouder **Nieuwenhuizen**: We kunnen de raad gewoon informeren over hoe dat loopt. Als we over het nieuwe subsidieplan praten, praten we natuurlijk ook weer over de organisaties en de kaders die de raad meegeeft. Daar informeren wij de raad dus gewoon over.

Volgens mij ben ik al ingaan op de vraag of we bepaalde werkzaamheden van de sociaal raadslieden op een andere wijze kunnen laten verrichten. Dat veld is heel duidelijk in beweging. De sociale kaart is in beweging. We zien ook heel veel initiatieven komen. We hebben bijvoorbeeld de cursus Grip op je huishoudboekje, et cetera. Dat zijn allemaal activiteiten in het kader van de preventieve schuldhulpverlening. Wij hopen dat het werk van de sociaal raadslieden hierdoor op termijn wel degelijk zal teruglopen. Dat veld is in beweging.

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): U noemt bij herhaling de schuldhulpverlening. Ik herinner mij dat veel raadsleden het hebben gehad over allerlei andere activiteiten, waarvan de schuldhulpverlening slechts een klein deel uitmaakt. Hebt u in beeld dat er ook andere dingen zijn?

Wethouder **Nieuwenhuizen**: Ja, ik heb in beeld dat er ook andere dingen zijn, maar het past natuurlijk in het kader van de hele 3D-operatie, die ook heel nadrukkelijk wordt genoemd. Het gaat dus veel verder en ik heb in beeld dat er ook andere zaken zijn.

De **voorzitter**: Ik denk dat er al heel veel argumenten zijn gewisseld en dat duidelijk is waar de discussie over gaat. Ik zou mij kunnen voorstellen dat de woordvoerders zich nu kunnen beperken tot een soort stemverklaring, gevolgd door de besluitvorming, maar ik kijk even rond. Ik constateer dat er behoefte is aan een tweede termijn.

Mevrouw **Okma** (D66): Voorzitter. Wij vinden het amendement van ONS Voorschoten sympathiek, maar ook wij leggen ons liever niet vast, want wij vinden het verstandig om volgend jaar te bezien wat de vraag dan is.

De VVD gaf aan getriggerd te zijn door de opmerking van D66 dat je ook kunt kijken naar andere opties voor het verlenen van deze service. Dat horen we natuurlijk graag. We vinden dat de motie heel goed past bij wat wij in de commissie hebben ingebracht. Daar zullen we dus mee instemmen.

De **voorzitter**: Dank u voor de helderheid en bondigheid.

De heer **Maassen** (SP): Voorzitter. Ik zal mij beperken tot een stemverklaring. Wij steunen het collegevoorstel, omdat wij het instituut sociaal raadslieden zeer waarderen. Wij maken ons echter zorgen over de financiering van dit instituut op de iets langere termijn. Daarom steunen wij ook het amendement van ONS Voorschoten.

Wij lezen de motie van de VVD en het CDA toch een beetje als een poging om te bekijken of het goedkoper kan. De woorden van de heer In 't Veen waren ook zo uit te leggen. Eigenlijk was de strekking daarvan of het allemaal niet gewoon gratis kan. Wij hebben het idee dat de vrijwilligers in Voorschoten ontzettend veel goed werk doen, maar zo langzamerhand wel een beetje overbelast worden. Als er dan weer een taak van een betaalde sociaal raadsvrouw naar een onbetaalde vrijwilliger gaat, loopt het op een gegeven moment de spuigaten uit. Wij vinden dit een belangrijke functie binnen de sociale zekerheid die de gemeente moet bieden. Daarom zullen wij deze motie niet steunen.

De heer **Prang** (CDA): Voorzitter. Een korte toelichting: de bedoeling van onze motie is niet om alles met betrekking tot de sociaal raadslieden gratis te doen, maar om een aanvulling daarop te zoeken, zodat we de uren die we hebben – we zijn het er volgens mij allemaal over eens dat dat aantal uren beperkt is – kunnen maximaliseren.

Volgens mij is het voor veel mensen wel duidelijk, maar er werd zojuist even gesuggereerd dat wij in de motie het college ertoe oproepen om een bureau in te huren voor een uitgebreid onderzoek. Dat bedoelen wij niet. Wij bedoelen gewoon: wil het college in het sociale domein in Voorschoten en eventueel in Leiden nagaan of er mogelijkheden zijn om de samenwerking tussen het instituut sociaal raadslieden en andere clubs te bevorderen? Dat bedoelen wij met "onderzoek".

De heer **Middelburg** (PvdA): Voorzitter. Ik dank de heer Prang voor de toelichting van de motie. Als ik de motie en het stuk goed heb begrepen en gelet op de reactie van het college, staan in de motie eigenlijk allemaal dingen die het college al voornemens is te doen en al doet. Mijn fractie vertrouwt er wat dat betreft volledig op dat het college dat naar behoren uitvoert; zo zitten we ook wel in elkaar.

Het amendement van ONS Voorschoten zullen wij, als het in stemming wordt gebracht, zeker steunen. Als je de financiering hebt geregeld, heb je die immers geregeld en dan kun je die ook goed gebruiken. Als het college daadwerkelijk met een wonderbaarlijke doorbraak komt en beargumenteerd kan aangeven dat dit overbodig is, kun je daar altijd nog van afzien. In

deze tijden van krapte is het omgekeerde echter minder waar: als er geen geldstroom is en als blijkt dat toch financiering nodig is, zal het heel moeilijk zijn om die alsnog te vinden. Als het college erin slaagt om een andere oplossing te vinden, zullen we die altijd welwillend bekijken, maar voor dit moment vinden wij het amendement heel mooi. We hebben enige spijt dat wij het zelf niet hebben bedacht, maar we zullen het van harte steunen.

De **voorzitter**: Het woord is aan de fractie van ONS Voorschoten, die intern de taken maar moet verdelen; daar blijf ik buiten.

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): Voorzitter. Het is enigszins verbazingwekkend dat wij van het college een evaluatie in handen krijgen waaruit klip-en-klaar blijkt dat er een groeiende behoefte is aan de diensten van de sociaal raadslieden en dat wij tegelijkertijd in de stukken lezen dat het college voor 2015 inzet op acht uur, maar voor 2016 structurele middelen reserveert voor vier uur. Ik breng de wat meer ervaren raadsleden in herinnering dat wij deze discussie een jaar geleden ook hebben gehad. Toen lag er een voorstel van het college om het aantal uren van de sociaal raadslieden structureel terug te brengen naar vier. Daar heeft de raad zich toen in meerderheid tegen gekeerd. Ik ga het debat niet overdoen, maar ik noem de hoogtepunten. De raad heeft toen tegen het college gezegd: dit moeten we niet doen, zeker niet zonder evaluatie en niet vooruitlopend op wat er gaat gebeuren op het vrijwilligersveld. Die evaluatie heeft nu plaatsgevonden. De gouden weg zou nu zijn dat het college zegt: oké, we gaan terug naar de oorspronkelijke acht uur en we gaan dus niet door met die vier uur waarop wij toen hebben ingezet en waarvan de raad heeft gezegd dat hij dat niet wil. Ik ben overigens blij met de duidelijke uitleg door het college, maar ik hecht aan een zekere consistentie in de besluitvorming. Vandaar deze uitweiding over het verleden.

De heer Middelburg zei dat de huidige evaluatie in een bepaalde richting wijst en dat het zomaar zou kunnen dat een toekomstige evaluatie in een andere richting wijst. Dan is het inderdaad mogelijk om dat op dat moment bij te stellen. Ik wil dit gezelschap wijzen op het risico dat ik zie. Als wij ter waarde van vier uur structureel storten in het subsidiefonds en als wij in 2015 beslissen dat wij voor 2016 toch die acht uur nodig hebben - het lijkt mij niet onwaarschijnlijk dat die conclusie over een jaar getrokken gaat worden - rijst onmiddellijk de vraag van welke andere subsidie dit af moet. Die discussie wil ik over een jaar niet gaan voeren. Het kan niet zo zijn dat we over een jaar zeggen dat vier uur sociaal raadslieden wel een beetje weinig is, dat we dus toch maar acht uur doen en dat dit dan af gaat van het cultureel centrum, de speeltuin of een andere gesubsidieerde instelling. Het gaat om de consistentie van de besluitvorming. Het was acht uur; dat is tijdelijk verlaagd naar vier uur en we moeten op basis van de evaluatie van het college zelf weer terug naar de oorspronkelijke acht uur. Wij willen borgen dat die acht uur ook in de toekomst niet elke keer weer ter discussie komt en bevochten moet worden. Als het niet meer nodig is, zien we wel weer verder. Wij handhaven dus ons amendement. Na aanneming van het amendement zullen wij zeer welwillend instemmen met het voorstel van het college.

In de motie van het CDA en de VVD zien wij een zekere overbodigheid. Ik neem met genoegen kennis van de wijze woorden van de wethouder, die zei dat dit eigenlijk al gebeurt. Wij zijn niet van de regels en wij houden van deregulering. Het lijkt mij dus niet verstandig om hier een nieuwe regel toe te voegen. Om die reden zullen wij de motie van de VVD en het CDA niet steunen.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Voorzitter. De heer Rasch heeft wijze woorden gesproken en daar sluiten wij ons bij aan. Ik heb nog een vraag openstaan over de brief van de Sociale Alliantie. Daarin wordt bestreden dat we qua budget voor 2016 zomaar terug kunnen gaan. Ik heb gevraagd om een reactie op die argumentatie. Die reactie heb ik nog niet ontvangen.

Wij kunnen wel alvast zeggen dat wij het amendement van ONS Voorschoten met de daarbij behorende argumentatie zullen steunen. De heer Rasch heeft de geschiedenis ten aanzien van de sociaal raadslieden heel goed geschetst.

In de motie van het CDA en de VVD staat letterlijk: "te onderzoeken of er, naast Kwadraat, andere organisaties zijn die een sociaal raadspersoon kunnen leveren en wel tegen een gunstiger tarief". Dat wordt dus een lager tarief. Wij vinden deze motie op dit moment niet nodig. Wij zullen haar dus niet steunen.

De heer **In 't Veen** (VVD): Voorzitter. Er was in de eerste enige ronde enige commotie over mijn opmerking met de woorden "onnozele hals". Ik wil duidelijk zeggen dat ik daarmee geen van beide personen kwalificeer, want ik heb hoge achting voor mijn collega's. De opmerking werd een beetje ingegeven doordat ik door hun opmerkingen toch het gevoel kreeg dat er weinig vertrouwen is in onze vrijwilligers. Voor zover er boosheid is ontstaan over die opmerking, betreur ik dat en wil ik die graag wegnemen. Het was een wat boude vergelijking, maar ik zou het op prijs stellen als niet alle heil en liefde van de sociaal raadslieden worden verwacht, want ik heb er het volste vertrouwen in dat onze vrijwilligers in staat zijn om alle betrokkenen adequaat bij te staan.

De heer Maassen zei: het moet zeker allemaal gratis? Ja, inderdaad, als dat enigszins zou kunnen, zou dat mooi zijn. Kennelijk wordt de zeer penibele financiële situatie van Voorschoten vergeten. We moeten dus alle creatieve middelen bedenken om uit deze situatie te komen en om een sluitende begroting of zelfs een overschot op de begroting te krijgen.

De heer **Maassen** (SP): Ik kan uit deze woorden slechts afleiden dat de heer In 't Veen alle creatieve ideeën wil gebruiken om uit de slechte financiële situatie van Voorschoten te komen en dat hij daar kennelijk ook belastingverhoging onder verstaat; dat zijn echter woorden voor mijn rekening.

De heer **Middelburg** (PvdA): Hoewel wij ons er zeer van bewust zijn dat dit niet de makkelijkste financiële tijden zijn voor deze gemeente, is het voor mijn fractie nieuws dat wij in een zeer penibele financiële situatie zouden zitten. Dat horen wij met enige schrik. We hopen, als

dat echt waar is, dat we dat eerst van het college horen en niet van een collega-raadsfractie. Ik hoop dus dat dit wederom een geval is van elkaar verkeerd begrijpen.

De heer **In 't Veen** (VVD): Bij dat laatste wil ik mij aansluiten: dat is inderdaad verkeerd begrepen. Dat neemt niet weg dat wij altijd goed kunnen zoeken naar creatieve middelen. Een belastingverhoging lijkt mij daar niet onder te vallen.

Wethouder **Nieuwenhuizen**: Voorzitter. Ik hecht eraan om het nog even met de raad te hebben over de acht uur en de financiële dekking. De benodigde extra €12.000 zal straks inderdaad in het subsidieplan moeten worden opgevangen. Daar zit dus nog wel een wrijving: waar gaat dat dan gebeuren? Voor 2015 is de dekking aangegeven in het voorstel. Voor 2016 moet op een gegeven moment naar het totale plaatje worden gekeken. Wij vinden het echt van belang om te kijken naar het hele veld.

Ik wil een aanvulling maken met betrekking tot de oude voorstellen. Het vorige college heeft destijds de sociaal raadslieden ingesteld, op verzoek van de raad. Dat begon destijds met vier uur. Dat is tussentijds verhoogd naar acht uur. Daarna is er een discussie geweest over continuering van die acht uur. Dat wil ik even scherp hebben, want volgens mij zijn wij destijds begonnen met het instellen van de sociaal raadslieden.

De heer **Middelburg** (PvdA): Ik hoor zojuist een discussie aan over creatief omgaan met financiën. Het volgende moment hoor ik het college, als ik het goed begrijp, uitspreken dat als de raad nu een besluit neemt waarvoor voor de begroting van 2016 en verder structureel €12.000 nodig is, nu al bekend is dat dat alleen uit het subsidieplan kan komen. Dan vraag ik mij af hoe het zit met de creativiteit van het college, want volgens mij heeft het college nog een jaar de tijd om de begroting voor 2016 op te stellen. Als het college dan alleen kan bedenken dat dit uit het subsidieplan wordt geplukt … Nou ja, ik geef daar geen kwalificatie van, maar ik verbaas mij daar wel over.

Wethouder **Nieuwenhuizen**: Volgens mij staat in het voorstel heel duidelijk dat we de sociaal raadslieden als instituut willen overhevelen naar het subsidieplan en naar de discussie daarover. Natuurlijk hoort daar tegen die tijd een discussie bij over de bijbehorende budgetten, maar ik geef nu aan dat we met de €20.000 die in het voorstel staat, nog €12.000 tekortkomen.

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): Voor alle duidelijkheid: als ons amendement wordt aangenomen, zal niet €20.000 aan de pot voor subsidies worden toegevoegd, maar een toereikend bedrag om de acht uur te borgen. Dat is de strekking van het amendement. Het kan niet zo zijn dat wij er nu €20.000 in stoppen en dat we, als we €30.000 of €35.000 nodig hebben, die €10.000 of €15.000 weghalen bij de peuterspeelzalen, de kinderdagverblijven of weet ik veel waarvandaan. Dat gaat dan niet gebeuren, want dat is niet de strekking van ons voorstel. Laat dat voor iedereen duidelijk zijn: als wij het hebben over een structurele borging van acht uur, hebben we die vóórdat die in de pot wordt gestopt.

De **voorzitter**: De wethouder is klaar met haar termijn.

De heer **Zoetemelk** (CDA): Voorzitter, ik heb behoefte aan een schorsing van vijf minuten voor overleg.

De **voorzitter**: Akkoord. Ik zou het wel fijn vinden als we proberen om de vergadering voor 23.00 uur af te ronden.

De vergadering wordt enige tijd geschorst.

De **voorzitter**: De CDA-fractie had om de schorsing gevraagd en krijgt dus als eerste het woord.

De heer **Prang** (CDA): Voorzitter. De CDA-fractie zal het amendement van ONS Voorschoten niet steunen, maar wij vragen de wethouder of zij kan toezeggen dat het onderwerp van de sociaal raadslieden volgend jaar rond deze tijd weer wordt geagendeerd. Volgens ons is er dan immers meer duidelijkheid over de situatie in Voorschoten. Als de motie van de VVD en het CDA wordt aangenomen, hebben we dan ook zicht op de mogelijkheden voor samenwerking met andere organisaties. Er is dan ook meer duidelijkheid over de economische situatie. Ik bedoel daarmee niet zozeer de economische situatie van de gemeente - hoewel die natuurlijk ook meespeelt - maar ook de conjunctuur. Dan hebben we dus zicht op de omvang van de behoefte op dat moment aan de sociaal raadslieden.

De **voorzitter**: Ik kijk even naar de fractie van ONS Voorschoten. Heeft het betoog van de heer Prang effect op het ingediende amendement?

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): Nee, wij denken dat het goed is om nu naar de mening van de raad te vragen.

De **voorzitter**: Uitstekend.

Amendement 100179 wordt bij handopsteken verworpen, waarbij de **voorzitter** constateert dat de fracties van ONS Voorschoten, GroenLinks, de PvdA en de SP ervoor hebben gestemd.

Het voorstel wordt met algemene stemmen aangenomen.

Motie 100180 wordt bij handopsteken aangenomen, waarbij de **voorzitter** constateert dat de fracties van de VVD, het CDA en D66 ervoor hebben gestemd.

11 (hervatting). Gemeenschappelijke regeling inkoopbureau H10 (inkoop jeugdzorg sociaal domein) (raadsregistratienummer 3942).

De **voorzitter**: Er was de juridische vraag van het al dan niet samenvallen van het AB en het DB. Daarover is informatie ingewonnen.

Wethouder **Bremer**: Voorzitter. Ik begin met de opmerking dat wat er staat, klopt. Het was echter handiger geweest als daar een toelichting bij had gestaan, want wat is het geval? Het AB is het DB; zij bestaan uit dezelfde leden. Waarom is dat gedaan? We zitten nu in een voorlopige situatie. Straks wordt er een gemeenschappelijke regeling bedrijfsvoering vastgesteld. Het is de bedoeling dat dat één bestuurslaag is, het bestuur. Om daartoe te komen, vereist de huidige situatie een tweelaagse bestuurssituatie, dus met een AB en een DB. Het voorstel ligt nu bij de Eerste Kamer. Zodra de Eerste Kamer daarmee akkoord is gegaan, gaan we dus naar een eenlaags bestuur, het bestuur. Vandaar dat wij nu hebben gekozen voor deze constructie. Het was handig geweest als daar een bijsluiter bij had gezeten, zodat we allemaal hadden begrepen hoe dit zit. Wanneer de Eerste Kamer haar besluiten heeft genomen, komen we dus terug naar de raad om deze gemeenschappelijke regeling opnieuw vast te stellen in de nieuwe situatie.

Mevrouw **Okma** (D66): In de stukken staat dat het college dan besluit. U komt dan dus niet terug naar de raad.

Wethouder **Bremer**: Ik kom terug naar de raad. Op het moment dat de Eerste Kamer een besluit heeft genomen, moet de gemeenschappelijke regeling opnieuw worden ingericht en kom ik terug naar de raad. Dat is een toezegging.

Mevrouw **Okma** (D66): Dat is helder.

De **voorzitter**: Die toezegging is gedaan.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Bedankt voor het antwoord en voor de toezegging. Dit verheldert wel iets, maar het is een complexe regeling. De bestuurlijke tafel, dus de portefeuillehoudersoverleggen, zijn dus geen AB. Het AB bestaat uit de drie mensen die geclusterd vanuit de gemeenten worden gekozen. Wij moeten ons als raad dus beraden op de vraag hoe wij onze invloed eventueel willen doen gelden. Dat gaat immers niet via het IB, maar via de portefeuillehoudersoverleggen. Zo heb ik het begrepen.

Wethouder **Bremer**: Ja, uit de bestuurstafel, waar elke wethouder van elke gemeente in zit, wordt een persoon gekozen, zoals u dat schetst. Wij zullen terugkomen bij de raad over de invulling daarvan. Ja, dat is correct verwoord.

De heer **Middelburg** (PvdA): Ik heb een procedureel vraagje over de vergadering. We hebben zojuist de tweede termijn opgeschort om op dit antwoord te wachten. Ik heb een ander punt voor de tweede termijn. Komt die tweede termijn nog?

De **voorzitter**: We zaten in de tweede termijn. Ik denk dat het goed is om het punt van de bestuurssamenstelling helder te krijgen. Mevrouw Okma heeft daar nog een vraag over.

Mevrouw **Okma** (D66): Hoor ik de wethouder zeggen dat de bestuurstafel met die tien wethouders/portefeuillehouders niet de opdrachtgever is, maar dat het AB, dat hetzelfde is als het DB, de opdrachtgever is?

Wethouder **Bremer**: Dat laatste klopt: in deze tijdelijke constructie is het AB het DB, totdat de Eerste Kamer heeft besloten en we dus verder kunnen met één bestuurslaag, het bestuur. De bestuurstafel is een andere vorm. Daar zitten de wethouders in. Zij worden gevoed door de raden om het beleid, het budget et cetera vast te stellen. Zij geven het AB/DB dus de opdracht om te doen wat er gezegd wordt. Het AB/DB voert dus uit.

Mevrouw **Okma** (D66): De bestuurstafel voert dus niet uit, maar geeft de opdracht. Het AB en het DB voeren uit. Dat is uw punt.

De **voorzitter**: Formeel is het natuurlijk zo dat de bestuurstafel materieel praat over een aantal zaken. Men kan daar consensus bereiken, maar de bestuurstafel heeft volgens mij geen formele besluitvormingspositie. Uiteindelijk kunnen het AB en het DB dus beslissingen nemen, maar zij worden, zoals de wethouder zei, gevoed door de bestuurlijke tafel. Het is een wat bijzondere constructie, maar dat houdt ons allemaal scherp.

Mevrouw **Okma** (D66): Wij willen graag een schorsing.

De **voorzitter**: Oké. Daarna ronden we dit punt af en dan gaan we daarna meer integraal nog even door met de tweede termijn.

De vergadering wordt enige tijd geschorst.

De **voorzitter**: Het woord is aan de fractie van D66, die om de schorsing had gevraagd.

Mevrouw **Okma** (D66): Voorzitter. We hebben het gehad over de fiets. Het gaat ons bij de inkoopconstructie eigenlijk om de inhoud van de fietstas: wat gaat er in die boodschappentas en is dat van goede kwaliteit? We dachten met de antwoorden op onze technische vragen gerustgesteld te zijn, omdat onze wethouder in behoorlijke mate invloed zou hebben op wat er in die inkoopconstructie gebeurt. Nu hebben we gehoord dat we daar eigenlijk consensus moeten nastreven en weinig in te brengen hebben. We vinden het bezwaarlijk dat het juridisch niet in orde lijkt te zijn en dat wij als raad geen goede grip kunnen hebben op wat er wordt ingekocht en wat er wordt gedaan. We begrijpen dat dit een tijdelijke situatie is, maar dit is voor ons een groot probleem. Daarom hechten we er zeer aan dat het amendement van GroenLinks en de SP wordt aangenomen als voorwaarde voor wat meer grip op de situatie.

Ik heb nog een punt; dit is immers de tweede termijn. Het gaat om de ramingen van de jeugdzorg en hoe wij ervoor staan. Als er door overheveling van Holland Rijnland naar Haaglanden een ramingsverschil is van 6,5 ton, staan we toch een beetje raar te kijken: hoe kan dat nou? Dat is immers heel fors. Het is allemaal voorzichtig en het zijn allemaal ramingen, maar er moet toch een verklaring zijn? Je gaat toch niet ineens veel minder kinderen helpen? Dat blijft in onze ogen heel veel geld. Het zal ongetwijfeld om een behoorlijk aantal kinderen gaan. Is er ergens een andere manier van rekenen of zo? Daar horen we graag nog iets over.

De **voorzitter**: Ik denk dat het punt van het bestuur en invloed genoegzaam is besproken en dat daar straks mede over kan worden besloten. We waren bezig in de tweede termijn. Ik heb begrepen dat een enkeling nog gebruik wil maken van een beperkte tweede termijn.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Voorzitter. De discussie die nu heeft plaatsgevonden, toont aan hoe ontzettend belangrijk het is dat de raad goed geïnformeerd is en zich goed kan voorbereiden op besprekingen. Dit bevestigt wat ons betreft de noodzaak van het amendement. Wij zullen instemmen met het inkoopbureau, ook om geen grote problemen voor de jeugd te laten ontstaan, maar we zijn het volledig eens met de door D66 geuite kritiek met betrekking tot de invloed die de raad kan gaan uitoefenen. Die kanttekening willen wij hierbij maken. Wij zijn hier absoluut niet blij mee. Het amendement is voor ons heel belangrijk voor de acceptatie van dit voorstel.

De heer **Prang** (CDA): Voorzitter. Wilt u ook meteen een reactie op het amendement of alleen de tweede termijn?

De **voorzitter**: Doet u het maar in één keer.

De heer **Prang** (CDA): Dan begin ik met mijn tweede termijn. Ik heb de wethouder gevraagd of wij het uitvoeringsprogramma toegestuurd krijgen als in de nabije toekomst andere vormen van zorg via dit inkoopbureau worden ingekocht.

Over het amendement heb ik eerder gezegd dat de CDA-fractie daar niet mee wilde instemmen, maar de CDA-fractie heeft zich ervan laten overtuigen dat het in deze tijdelijke situatie en met de tijdelijke regeling extra zinvol en belangrijk is dat we goed geïnformeerd zijn. Daarom willen wij instemmen met het amendement op voorwaarde dat het woordje "volledig" weggehaald wordt. Anders wordt het wel heel zwaar, maar de discussie die we daarover hebben gehad, zal ik niet herhalen. Op voorwaarde dat het woordje "volledig" wordt weggehaald uit amendement 100177, stemt de CDA-fractie daar dus mee in.

De heer **In 't Veen** (VVD): Voorzitter. Hoewel wij van oordeel blijven dat het amendement overbodig is, zullen wij daar verder geen woorden aan besteden. Wij sluiten ons aan bij het voorstel van de heer Prang van de CDA-fractie. Wij kunnen dus instemmen met het amendement op voorwaarde dat het woordje "volledig" wordt geschrapt.

De heer **Maassen** (SP): Voorzitter. De strekking van het amendement was om aan te geven dat we hier nu te maken hebben met een soort gemeenschappelijke regeling, maar dan eentje waarin de AB/DB-constructie zoals we die kennen, niet bestaat. Wij hebben het amendement opgesteld in een poging om de raad grip te geven op de ontwikkelingen. Het was ons in de eerste termijn al opgevallen dat het woordje "volledig" daarin eigenlijk meer afleiding veroorzaakte dan dat het goed deed. Dat woordje zorgde eigenlijk alleen voor meer verwarring. Vandaar dat wij geen enkel probleem hebben met het voorstel van het CDA en de VVD om het woordje "volledig" te schrappen en het amendement te wijzigen. Dat zeg ik mede namens mevrouw Lamers. Wat mij betreft, is er nu dus sprake van een gewijzigd amendement waaruit het woordje "volledig" is geschrapt.

De heer **Middelburg** (PvdA): Voorzitter. Ik zei eerder dat ik wilde dat ik een amendement van ONS Voorschoten had bedacht, maar ik moet eerlijk zeggen dat ik zou willen dat ik de constructie "AB = DB" had bedacht. Ik vind dat namelijk een heel mooie hypermonistische constructie. Daar heb ik een bepaalde waardering voor.

Het is mooi dat het woordje "volledig" weg is uit het amendement. Ik ga nu, heel volledig, enigszins de liefde bedrijven met mieren, want wat mij betreft zouden ook de woorden "over ieder besluit dat het AB zal nemen" moeten worden vervangen door "over relevante besluiten die het AB zal nemen". Als dit ook besluiten betreft die Voorschoten niet eens raken, zou dit immers ook een stroom informatie worden. Ik hecht hieraan, mede omdat het college zojuist in zijn termijn zei dat alle notulen naar de raad kunnen, dat vergaderingen kunnen worden bijgewoond en dat wij, als wij willen, alles mogen weten. Dat is mooi en aardig, maar ik interpreteer dit amendement zo dat wij als raad informatie krijgen waarmee wij iets kunnen. Dan bedoel ik dat wij gefilterde en geannoteerde informatie krijgen, conform de portefeuillehoudersoverleggen. Het laatste wat wij moeten willen, is dat wij een bak informatie over ons uitgestort krijgen waarna wij zelf de krenten uit de pap moeten pikken. De ene fractie - dat ben ik dan - mikt dat gewoon in de allesbrander, terwijl de andere fractie - ik zal niet zeggen welke - op pagina 137, subparagraaf 8b zoekt naar een komma die verkeerd staat. Dat moeten we voorkomen. Als ik dit amendement zo mag interpreteren dat we het college verzoeken om de raad geannoteerde en gefilterde informatie te verstrekken, zal ik het amendement van harte steunen.

De heer **Maassen** (SP): Een korte reactie daarop namens de indieners: ik denk dat de heer Middelburg namens de PvdA met betrekking tot de intentie van het amendement de spijker op de kop heeft geslagen.

De **voorzitter**: We praten dus over een in die zin gewijzigd amendement dat het woordje "volledig" is weggevallen. Het woordje "ieder" blijft staan, met de toevoeging dat …

De heer **Maassen** (SP): We zouden de tekst op dat punt willen handhaven, met de interpretatie die daaraan is gegeven.

De **voorzitter**: Akkoord, dat is helder.

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): Voorzitter. Het amendement is gewijzigd. In eerste instantie voelden wij geen enkele aandrang om het amendement te steunen, want wij vonden dat het veel te ver ging in het op de stoel van de bestuurder gaan zitten. We hebben het gevoel dat de angel er nu uit is. Daarom kunnen wij het amendement steunen.

Wethouder **Bremer**: Voorzitter. Ik wil reageren op de opmerking van mevrouw Okma. De constructie van het AB en het DB is wellicht heel onhandig geformuleerd en gekozen, maar dat doet niets af aan hoe de raad invloed blijft uitoefenen. Mevrouw Okma zei dat zij voelt hoe ook die invloed hiermee wegloopt, maar alles wat ik daarover heb gezegd, blijft natuurlijk staan. Dat heeft niets met die constructie te maken. Dat punt wilde ik even wegnemen.

Volgens mij heb ik zowel in de commissie als vanavond in de raad al toegezegd dat de raad van mij alles krijgt. Wat mij betreft, is het amendement dus overbodig, maar als het nodig wordt gevonden om het amendement in stemming te brengen, vind ik dat prima.

De **voorzitter**: Wethouder, het punt is volgens mij dat de raad niet alles wil hebben. Dat is het probleem! We hebben de beraadslaging afgerond en gaan over tot de besluitvorming.

Het gewijzigde amendement wordt zonder stemming aangenomen.

Het na amendering gewijzigde voorstel wordt zonder stemming aangenomen.

13.1. Motie van de VVD-fractie over de Vlietwijk.

De **voorzitter**: Er zijn nog twee moties over andere onderwerpen. Ik vraag de heer Van den Dool om een korte toelichting te geven op zijn motie. Ik weet inmiddels dat hij op dat punt ook een procedurevoorstel heeft.

De heer **Van den Dool** (VVD): Voorzitter. Dat klopt. Gelet op het tijdstip maar ook op de inhoud van de motie over de Vlietwijk, lijkt het mij verstandig en verzoek ik daarom om de motie door te schuiven naar de eerstkomende vergadering van de commissie WRG, zodat we het dan rustig met elkaar daarover kunnen hebben. Zowel de motie als het doorschuiven ervan betekent niet dat ook het project moet worden doorgeschoven; dat mag gewoon hard doorgaan.

De **voorzitter**: Het lijkt mij dat dit voorstel de kwaliteit van de besluitvorming ten goede komt. Dat is altijd verstandig. Dank dus daarvoor.

13.2. Motie van de fracties van GroenLinks, PvdA en D66 over stresstest sociaal domein.

De **voorzitter**: Mevrouw Lamers, wilt u de motie nog in een halve minuut toelichten?

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): Voorzitter. We staan nu 92 dagen voor de invoering van het nieuwe jeugdstelsel. Er wordt keihard gewerkt door ambtenaren, wethouders, betrokkenen uit de praktijk, organisaties en raadsleden. Dit is een heel belangrijke fundamentele wijziging van een kaliber dat zich de afgelopen paar honderd jaar op dit terrein niet heeft voorgedaan. De Vereniging Nederlandse Gemeenten ziet dit en biedt gemeenten een stresstest aan voor de jeugdzorg. In één dag zullen praktijkgevallen worden voorgelegd. Gemeenten wordt gevraagd om €5.400 te betalen als tegemoetkoming. Inschrijving kan tot 15 oktober. Dit is een uitstekende manier om te kijken of er nog verbeterpunten zijn in de organisatie. Dat is ook in het belang van de raad. Het is goed als zelfcheck. Zo noemt de VNG het ook: het is een zelfcheck, heel professioneel. Dat gebeurt op veel werkvloeren: bekijken of er nog verbeterpunten zijn. Dit is ook van belang voor de gemeenteraad. De raad is immers het hoogste orgaan in het gemeentebestuur en zal worden aangesproken als het misgaat. Er moet €5.400 worden betaald, maar op het totale budget van de jeugdzorg is dat niet veel, zeker als er sprake is van een ramingsoverschot, dat ook weer is gevonden in de antwoorden op de vragen van D66; dat toont de kwaliteit van die vragen aan. Dat zal dus wel gevonden worden als de wil er is. Die wil is er in elk geval bij betrokkenen uit het veld. Dat zien we en daar hebben we een brief over ontvangen. Twintig zorgverleners uit Voorschoten hebben het college gevraagd om deze stresstest uit te voeren. Je kunt dus verwachten dat zij alle medewerking zullen verlenen. Dit is het juiste moment om de test te doen. Er wordt keihard gewerkt; alle respect daarvoor. Zo'n test kan een hulpmiddel zijn dat kan voorkomen dat in alle drukte zaken over het hoofd worden gezien. Laten wij als raad de verantwoordelijkheid nemen om zo'n check in te bouwen. Nu is droogzwemmen nog mogelijk, maar na 1 januari is het voor het echie en zitten we in een heel andere situatie. Laten we dit nu dus doen. Daarom dient GroenLinks samen met D66 en de PvdA een motie in om het college ertoe op te roepen om deze stresstest uit te laten voeren. Wij hopen de andere fracties te hebben overtuigd, zodat zij deze motie zullen steunen. De motie luidt:

"Motie 100176.

De raad van de gemeente Voorschoten, in vergadering bijeen d.d. 1 oktober 2014,

van oordeel dat:

- *de gemeente voor een grote uitdaging staat, namelijk de decentralisatie van de jeugdzorg;*
- *het van groot belang is dat deze goed verloopt voor de betrokkenen;*
- *een zorgvuldige voorbereiding hierop van groot belang is;*
- *een test voor de transitie bij uitstek geschikt is om hiaten in de voorbereiding op te sporen;*
- *de belangenbehartiger van de gemeenten, de VNG, door Deloitte een dergelijke stresstest heeft laten ontwikkelen en deze nu dringend aanbeveelt;*

- *een dringende wens hiertoe van deskundigen uit het veld serieus genomen dient te worden;*

verzoekt het college:

- *zich zo spoedig mogelijk en in ieder geval voor 15 oktober in te schrijven voor de stresstest van de VNG;*
- *deze volledig uit toe voeren;*
- *dekking à €5.400,- hiervoor te zoeken in de lopende begroting,*

en gaat over tot de orde van de dag."

De **voorzitter**: Ik denk dat het voor de efficiëntie het best is als er eerst een reactie wordt gegeven door het college. Daarna kunnen we, indien noodzakelijk, een rondje maken.

Wethouder **Bremer**: Voorzitter. Het is een goed voorstel van de VNG, maar wat ons betreft, komt het op een verkeerd moment. Op dit moment zijn, zoals mevrouw Lamers zelf aangaf, al onze ambtenaren druk bezig om alles wat moet gebeuren, te laten gebeuren en te organiseren. Als we op dit moment een stresstest laten uitvoeren, kan ik de uitkomst daarvan al op een briefje geven: wij zijn er nog niet klaar voor. Dat klopt. We hebben nog drie maanden te gaan en we zijn druk bezig. Ik acht de stresstest in die zin wel relevant, maar dan graag na 1 januari, dus op het moment dat we volledig gereed zijn. Dan, kort na de invoering, is het relevant om een stresstest te doen zoals die nu voorligt en een thermometer erin te stoppen om na te gaan waar we staan en of we de goede dingen doen. In principe verandert er volgend jaar immers niets. Iedereen die nu zorg krijgt, behoudt die zorg. Ik zou dus zeggen: laten we de stresstest opschorten naar het nieuwe jaar en laten we het ambtenarenapparaat, dat al zijn uren nodig heeft om de nieuwe zorgwet zo goed mogelijk in te vullen, nu niet extra belasten. Je zou daarmee een vertekend beeld krijgen dat een verkeerd signaal zou geven aan de mensen die nu zorg krijgen en dat onrust zou kunnen veroorzaken. Dat is zeker niet relevant en is niet op zijn plek. Mijn advies zou dus zijn: stel dit uit tot na 1 januari.

De **voorzitter**: Het is niet de gewoonte om uitvoerig te debatteren over een motie die is ingediend buiten de orde van de vergadering, maar ik maak nu toch even een rondje langs de fracties, waarna we tot de besluitvorming kunnen overgaan.

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): Voorzitter. Toen de VNG op 20 juni deze stresstest bekendmaakte, lag er een programma voor waarin geschetst werd hoe de stresstest uitgevoerd zou worden. Er zouden drie casussen van zorgvragers in het sociaal domein, door de VNG "drie wandelingen" genoemd, worden nagebootst. Op 20 juni was dat nog niet bekend. Er werd onderzocht en er werd een traject uitgezet. Inmiddels zijn we zover dat de stresstest bestaat. Wat moet ik mij voorstellen bij zo'n stresstest? Ik kan mij daar heel veel bij voorstellen en ik ken ze uit andere domeinen, bijvoorbeeld uit de veiligheidsregio's, waar regelmatig stresstests worden gedaan. Die heten daar niet zo; die heten "simulatieoefeningen" voor cri-

ses, maar die zijn precies hetzelfde. Waarschijnlijk neemt u, voorzitter, daar zelf ook aan deel. We kennen dit ook in de medische sector en in diverse andere sectoren. Het grote verschil tussen die stresstests, waarvan bewezen is dat zij nuttig zijn, en de stresstest die hier wordt voorgesteld, is dat die stresstests worden uitgevoerd op bestaande, ingeregelde organisaties. Daarbij wordt bekeken of die organisaties intern goed communiceren, of de lijnen goed lopen, of de logistiek in orde is, et cetera. Wij staan nu voor een gefantaseerde werkelijkheid: wij zouden een stresstest toepassen op een nog niet bestaande werkelijkheid, waarbij wordt bekeken of er goed gefantaseerd wordt. Dat lijkt mij heel interessant, maar laten we dat alsjeblieft in onze vakantie gaan doen. Het is niet nuttig en niet zinnig. Ik denk dat het contraproductief zou zijn, gelet op het beslag dat dit op de ambtelijke organisatie zou leggen. Het is één dag aanwezigheid, maar hoeveel personen moeten er aanwezig zijn? Toch zeker een stuk of tien. En dan is er ook nog de voorbereiding. Er zullen dagen van voorbereiding aan vooraf moeten gaan. Als je dat kapitaliseert … Hoeveel mensdagen kunnen wij missen in dit traject voordat wij op 1 januari aan de slag gaan? Het lijkt mij een fantastisch middel over twee of drie jaar, wanneer de organisatie ingeregeld is. Nu berokkent dit echter meer kwaad dan goed. Ik zou dit absoluut afraden. Ik kan verklappen dat ik commercieel gezien ook in dit soort trajecten zit en dat daar veel geld mee te verdienen valt, maar ik raad dit iedereen af.

De **voorzitter**: Ik ga door met het rondje, hopelijk in alle bondigheid.

Mevrouw **Lamers** (GroenLinks): De heer Rasch schetst het beeld van "een fantasiewerkelijkheid", maar ik hoop niet dat hij er gelijk in heeft dat dat nu gaande is in het ambtelijk apparaat. Kwaliteit is heel belangrijk. Maak ruimte om die kwaliteit in te bouwen. Het kan, het is een keuze van de raad en de raad zal worden aangesproken, want die heeft de controlerende, volksvertegenwoordigende taak. En deze wens komt uit het veld, dat zijn tijd echt niet gaat verdoen aan een test waarvan men het nut zelf niet inziet. Het veld wil dit zelf heel graag en wil alle medewerking verlenen.

De heer **Prang** (CDA): Voorzitter. De CDA-fractie is wel voorstander van een stresstest, maar niet op dit moment. De redenen zijn zowel door de wethouder als door de fractie van ONS Voorschoten aangegeven. De CDA-fractie sluit zich aan bij het voorstel van de wethouder om een stresstest te doen wanneer wij de nieuwe situatie hebben en dus daadwerkelijk naar iets kunnen kijken.

Mevrouw **Okma** (D66): Voorzitter. D66 is niet zo pessimistisch als de ambtenaren die in het dagblad Trouw aangaven dat zij vrezen voor chaos, een stroeve overgang of iets wat daartussen zit. Ik denk dat die angst van die ambtenaren voor chaos misschien meer zegt over hun betrokkenheid en het feit dat zij geneigd zijn om dingen heel grondig voor te bereiden. Nu staat alles natuurlijk onder druk en de trein rijdt al. Ik geloof ook niet dat de ambtenaren in Voorschoten zo pessimistisch zijn. Ik heb vandaag nog ambtenaren gezien bij het Centrum voor Jeugd en Gezin. Ook zij zeiden: "Nou, we hopen dat het goed gaat." Iemand zei dat spontaan en meer mensen keken elkaar bedenkelijk aan, want de wethouder zei dat we

nu bijna klaar zijn. We zijn overigens heel blij met de opening van het CJG en we feliciteren de wethouder daarmee, want het ziet er heel goed uit.

Toevallig heb ik vanuit mijn werk gesproken met iemand van het Bureau Jeugdzorg, hoog in de boom. Die zei dat gemeenten bezig zijn met bedrijfsvoering: waar stuur ik mijn factuur heen en hoe koop ik dingen in? Gemeenten zijn niet bezig met vragen zoals: wat is het probleem van het kind, hoe wordt het probleem overgenomen en wat staat ons te doen? Gelukkig is onze gemeente bezig met die pilots, maar het zou zomaar kunnen dat ook hier geldt dat je, als je in de praktijk gaat oefenen, nog heel veel kunt leren. Leerpunten kun je beter nu oppakken dan wanneer je al bezig bent. Better safe than sorry, zeggen we dan. We kunnen natuurlijk wel testen hoe goed we er nu voor staan. Ik vind het vrij onschuldig om dat nu te doen. Ik denk ook helemaal niet dat het waanzinnig is om dat nu, vooraf, te doen. Hoe meer je nu al kunt voorbereiden, hoe beter. Ongetwijfeld leren we op zo'n testdag iets. Elke les kan weer iets betekenen voor een kind in een moeilijke situatie. Misschien hebben we iets over het hoofd gezien. Dan is het mooi als er daarvoor een vrij betaalbare test is. Ik weet wat die consultants vragen. Het verbaast mij overigens dat de heer Rasch niet in zijn eigen producten gelooft, maar zoveel geld is het allemaal niet. Het is volgens mij ook leuk om met serious gaming - want dat is het - iets te ontdekken. Voor ambtenaren is dat misschien even een variatie in toch al heel veel drukke dagen. Wij zijn dus absoluut voor een stresstest.

De heer **Rasch** (ONS Voorschoten): Als u suggereert dat ik niet in mijn eigen producten geloof, vrees ik dat u zich ernstig vergist. Ik geloof heilig in die producten. Het gaat erom dat je de goede producten op de goede momenten en in de goede situaties moet toepassen. Een verkeerd product op een verkeerd moment werkt averechts. Dat is wat ik naar voren breng.

De heer **In 't Veen** (VVD): Voorzitter. Het verhaal van de heer Rasch klinkt overtuigend. Daar sluiten wij ons bij aan. Ik voeg daar zelfs nog aan toe dat er volgens mij op dit moment aan alle kanten uitgebreide onderzoeken worden gedaan naar de stand van zaken bij de gemeenten. Zelfs staatssecretaris Van Rijn heeft uitnodigingen gestuurd naar de wethouders van de 400 gemeenten, die in groepjes van 15 met elkaar in overleg gaan om ervaringen en ideeën uit te wisselen over hoe het verder gaat. Gelet op de stress die er op dit moment best zou kunnen zijn om alles voor elkaar te krijgen, denk ik dat je de ambtenaren nu niet moet belasten met een stresstest. Laten we daar dus verre van blijven. Als er aanleiding voor is, laten we dan in de loop van volgend jaar eens bekijken of een evaluatie nodig is.

De heer **Middelburg** (PvdA): Voorzitter. Ik ga ervan uit dat wij als gemeente zo goed op koers liggen en dat onze ambtenaren van een zodanige kwaliteit zijn dat zij niet ongelofelijk in de stress schieten van een stresstest en dat er ook niet allerlei problemen ontstaan in de planning en de uitvoering van het werk als we nu een stresstest toevoegen. Als dat zou zijn, zou een niet eens zo heel grote maar milde griepepidemie er ook al voor zorgen dat we de deadlines niet halen. Dat zou er blijk van geven dat een en ander bestuurlijk onverantwoord gepland is. Aan die conclusie wil ik mij niet wagen. Ik heb er dus alle vertrouwen in dat er ruimte in de planning is voor het toevoegen van een stresstest.

De heer Rasch gaf een aantal voorbeelden van waar stresstests op bestaande systemen worden gebruikt. Dat is leuk en aardig. Ik heb zelf in een heel ver en donkergrijs verleden, toen ik nog jong was, in de financiële industrie gewerkt. Ik ben daar opgestapt en de hele boel is in elkaar gelazerd, maar dat even ter zijde. Het was daar juist gebruikelijk om stresstests op nieuwe systemen en nieuwe producten en simulaties van klantgevallen uit te voeren voordat je iets daadwerkelijk in de markt zet. Ook in dit geval lijkt dat mij volstrekt logisch, voordat je live gaat met je systemen. Laten we eerlijk zijn: de jeugdzorg is toch nog net iets belangrijker dan een nieuwe soort beleggingshypotheek. Ik realiseer mij nu dat dit geen argument is voor die stresstest, maar toch denk ik dat het belangrijk is om te kijken waar de knelpunten zitten voordat je met echte mensen, echte jeugd en echte kinderen aan de slag gaat. Die knelpunten kun je dan immers nog opknappen voordat je daadwerkelijk live gaat en verantwoording hebt. Je weet dan waar eventuele problemen zitten. Misschien weet je ook dat er helemaal geen problemen zijn en dat het allemaal heel erg meevalt. Dan ben je helemaal tevreden. Het laatste belangrijke argument voor mij – want ik ben ook een redelijk simpele man – is dat deze hele operatie voor een groot deel te maken heeft met het feit dat wij als overheid minder vanuit onze ivoren toren willen regelen. Zoals bekend ben ik daar als zeer liberaal politicus altijd volledig voor.

De **voorzitter**: Ik stel vast dat u steeds openhartiger wordt.

De heer **Middelburg** (PvdA): Absoluut, voorzitter. En dat is nog voordat we aan de borrel zijn; kunt u nagaan.

Ik ben ervoor om bij de 3Decentralisaties echt vertrouwen te geven aan de professionals en het werkveld. Wie roepen er nou juist toe op om deze stresstest te doen? De mensen die bij ons de jeugdzorg daadwerkelijk vormgeven: de jeugdpsychiaters, de psychologen en andere mensen die met de jeugd werken. Zij hebben die brief geschreven en roepen ons hiertoe op. Dat moeten we serieus nemen, want het doel van deze operatie was juist om die mensen de ruimte te geven.

De **voorzitter**: Ik begrijp dat de conclusie is dat u voor de test bent.

De heer **Maassen** (SP): Voorzitter. Als je het Kanaal over gaat zwemmen, is het verstandig om van tevoren getest te hebben of je wel kunt zwemmen. Die metafoor is misschien hierop van toepassing. Het is namelijk niet de bedoeling dat je in het water duikt en er midden op zee achter komt dat je helemaal niet kunt zwemmen. Dat moet je hier voorkomen. Het voorstel van de wethouder zou ertoe kunnen leiden dat we pas wanneer we al op zee zitten, gaan testen of we kunnen zwemmen. Dat is te laat. Daarom moet je zo'n stresstest houden voordat de systemen live gaan, zoals dat heet, en dus voordat het allemaal is ingevoerd. Verscheidene sprekers hebben al opgemerkt dat de mensen in het veld, de mensen die dit echt moeten gaan uitvoeren en die wij vertrouwen – het middenveld – hierom vragen. Waarom zouden wij, in de ivoren toren van de politiek dan zeggen dat dit geen goed idee is? Dat be-

grijp ik niet. Daarom pleit ik er met klem voor om de stresstest uit te voeren voordat de overheveling daadwerkelijk heeft plaatsgevonden en niet pas daarna, want dan is het gewoon te laat.

Motie 100176 wordt verworpen, waarbij de **voorzitter** constateert dat de fracties van ONS Voorschoten, het CDA en de VVD zich ertegen hebben uitgesproken en dat de fracties van GroenLinks, D66, de PvdA en de SP zich ervoor hebben uitgesproken.

14. Bekrachtiging geheimhouding.

Het voorstel wordt zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

15. Sluiting

De **voorzitter** sluit om 23.36 uur de vergadering.

Vastgesteld in de openbare vergadering van de raad der gemeente Voorschoten, gehouden op 6 november 2014.

De griffier, De voorzitter,

gemeente VOORSCHOTEN

Lijst ingekomen stukken Gemeenteraad Voorschoten 13 november 2014

Datum vergadering: Commissie Burger & Bestuur Voorschoten 30 oktober 2014

ID	Afzender	Reg.datum	Omschrijving	Wijze van afdoen
	Brieven (van personen en instellingen)			
101651	Gedeputeerde Staten Provincie ZH	12-09-2014	Brief aan de gemeenteraad over Jaarrekening 2013	Voor kennisgeving aannemen
101700	Holland Rijnland	17-10-2014	Brief aan de gemeenteraad van Holland Rijnland over voorbereiding vergadering AB over de bestuurlijke organisatie	Agenderen voor de commissie B&B van 4-12-14

gemeente VOORSCHOTEN

Lijst ingekomen stukken Gemeenteraad Voorschoten 13 november 2014

Datum vergadering: Commissie Mens & Samenleving Voorschoten 16 oktober 2014

ID	Afzender	Reg.datum	Omschrijving	Wijze van afdoen
	Brieven (van personen en instellingen)			
101650	Burenoverleg verenigingen Sportpark Adegeest	12-09-2014	Uitnodiging bezoek aan Sportpark Adegeest	Het college van burgemeester en wethouders verzoeken te reageren op de in de uitnodiging genoemde brief en daarvan een afschrift naar de raad te sturen.
101653	De Zijl Bedrijven Leiden	17-09-2014	Kwartaalrapportage (Q2) van DZB Leiden	Voor kennisgeving aannemen.
101667	RDOG Hollands Midden	24-09-2014	Brief aan de raad van RDOG Hollands Midden over ontwerpbegrotingswijziging 2015 I	Agenderen voor het geven van een zienswijze, in de raadsvergadering van 13 november 2014.
101668	RDOG Hollands Midden	24-09-2014	Brief aan raad van RDOG Hollands Midden over ontwerpbegrotingswijziging 2014 IV	Agenderen voor het geven van een zienswijze, in de raadsvergadering van 13 november 2014.

Informatiebrieven van het college van B&W

101675	college van B&W	03-10-2014	Informatiebrief aan de raad over dienstverlenings- en samenwerkingsovereenkomst inkoopbureau H10	Voor kennisgeving aannemen
101680	college van B&W	03-10-2014	Informatiebrief aan de raad over Managementrapportage 1e helft 2014 Werk en Inkomen Samenwerkingsverband gemeenten LV-Vs-Ws	Voor kennisgeving aannemen

gemeente VOORSCHOTEN

Lijst ingekomen stukken Gemeenteraad Voorschoten 13 november 2014

Datum vergadering: Commissie Wonen, Ruimte & Groen Voorschoten 9 oktober 2014

ID	Afzender	Reg.datum	Omschrijving	Wijze van afdoen
	Brieven (van personen en instellingen)			
101636		05-09-2014	Mail over meldpunt Mosquito	Voor kennisgeving aannemen
101637		05-09-2014	Mail over hangjongeren wegjagen met goedkopere oplossing dan de Mosquito van de Rhinegroup	Voor kennisgeving aannemen
101652	Raad van State afdeling Bestuursrechtspraak	12-09-2014	Brief aan de gemeentraad over Voorschoten, BP de Gouden Leeuw e.o.	Voor kennisgeving aannemen
101666		24-09-2014	Afschrift brief aan college over bedrijventerrein Dobbewijk	Voor kennisgeving aannemen en het college van B&W verzoeken een afschrift van de antwoordbrief aan de raad te sturen.

Informatiebrieven van het college van B&W

101633	College van B&W	05-09-2014	Informatiebrief aan de raad over vaststelling Visie Ruimte en Mobiliteit	Voor kennisgeving aannemen
101665	college van B&W	26-09-2014	Informatiebrief aan de raad over Verkeersrapport Beresteijn	Voor kennisgeving aannemen

Schriftelijke beantwoording van vragen uit de raad

101669	college van B&W	24-09-2014	Beantwoording informatieve vragen D66 over verkeersonderzoek Beresteijn	Voor kennisgeving aannemen

VOORBLAD Adviesnota aan de Raad

Registratienummer:	4046
Datum:	16 september 2014
Soort Voorstel:	Adviesnota
Onderwerp:	Uitwerking UW III Roosenhorst
Portefeuillehouder:	Wethouder Bremer
Programma:	4 Ruimte en Verkeer
Kernboodschap:	
Bijlagen:	3 bijlagen
Stukken ter inzage:	Grondexploitatie Duivenvoordecorridor
Beslispunten:	1.- De ontwerpstudie UWIII Roosenhorst te hanteren als uitgangspunt voor de verdere uitwerking naar een definitief ontwerp. 2.- Kennis te nemen van het rapport Quick scan verdienmogelijkheden in de Duivenvoordecorridor-Carnegie Consult 3.- Het college de opdracht te geven de benodigde bestemmingsplanwijziging dat een maximaal bebouwd oppervlak van 4.000 m2 toe staat voor te bereiden 4.- De geactualiseerde grondexploitatie DVC met een saldo van € 576.966,- nadelig op netto contante waarde per 1-1-2014 en de hiervoor benodigde mutaties in de voorziening DVC en de Risicoreserve Grondexploitaties vast te stellen 5.- Voor het kansrijke model natuurbegraven een onderzoekskrediet van € 25.000,- beschikbaar te stellen en dit te dekken uit de VRG 6.- De hierop betrekking hebbende begrotingswijzigingen vast te stellen

Adviesnota aan de Raad

Onderwerp
Planuitwerking UW III Roosenhorst

Inleiding
In november 2013 heeft uw Raad een besluit genomen over de projectaanpak van het project Duivenvoordecorridor. Aan de hand van een scenariostudie is gekozen voor scenario 5 wijzigen stedenbouwkundige opzet naar meer marktconform met verdichting bebouwing. Als kader voor de uitwerking van UWIII Roosenhorst is een maximum bebouwd oppervlak van 4.000 m2 meegegeven. Waarbij het niet alleen gericht moet zijn op woningbouw maar ook de mogelijkheden en kracht van het hele gebied in ogenschouw dient te worden genomen. Het college heeft de opdracht gekregen met expertise van buiten de organisatie, breder alle alternatieven en gevolgen te onderzoeken die een invulling kunnen geven aan het gestelde kader. Daarbij moet ook gekeken worden naar een tijdelijke invulling in afwachting van betere economische tijden.
Dit Raadsvoorstel geeft uitvoering aan het eerder genomen Raadsbesluit projectaanpak Duivenvoordecorridor

Beslispunten
- 1.- De ontwerpstudie UWIII Roosenhorst te hanteren als uitgangspunt voor de verdere uitwerking naar een definitief ontwerp.
- 2.- Kennis te nemen van het rapport Quick scan verdienmogelijkheden in de Duivenvoordecorridor-Carnegie Consult
- 3.- Het college de opdracht te geven de benodigde bestemmingsplanwijziging dat een maximaal bebouwd oppervlak van 4.000 m2 toe staat voor te bereiden
- 4.- De geactualiseerde grondexploitatie DVC met een saldo van € 576.966,- nadelig op netto contante waarde per 1-1-2014 en de hiervoor benodigde mutaties in de voorziening DVC en de Risicoreserve Grondexploitaties vast te stellen
- 5.- Voor het kansrijke model natuurbegraven een onderzoekskrediet van € 25.000,- beschikbaar te stellen en dit te dekken uit de VRG
- 6.- De hierop betrekking hebbende begrotingswijzigingen vast te stellen

Beoogd effect
Koers bepalen projectaanpak Duivenvoordecorridor

Argumenten
1.1 De ontwerpstudie geeft inzicht in de bebouwingsdichtheid van 4000 m2 bebouwd oppervlak
Als kader voor de uitwerking van UWIII Roosenhorst is een maximum bebouwd oppervlak van 4.000 m2 meegegeven door de Raad. Met 4.000 m2 bebouwd oppervlak wordt bedoeld netto bouwoppervlak. Hier wordt het principe uitgangspunt gehanteerd dat de voetprint van de bebouwingsoppervlakte aan kassen en bedrijfsgebouwen (=100%) gereduceerd wordt naar 15% voetprint bebouwingsoppervlakte. Dit strookt met de uitgangspunten die door de provincie zijn meegegeven. In UWIII Roosenhorst stond vóór de sloop circa 28.670 m2 aan kassen en

bedrijfsgebouwen. Hiervoor mag 4.300 m2 bebouwd oppervlak terugkomen, gekozen is voor een maximum van 4.000m2. Tuinen, infrastructuur, groen en water vallen niet binnen de 4.000 m2 bebouwd oppervlak. Dit principe was ook al het uitgangspunt voor de eerdere grondexploitatie gebaseerd op 2.000m2. Hieronder een schematisch overzicht:

Totaal oppervlakte UWIII bestemmingsplan	Ca.6,2 ha	
Beschikbaar voor herontwikkeling	Ca.5,1 ha	
Oppervlakte voormalige kassen/bedrijfsgebouwen	28.670 m2	100%
Netto bebouwingsoppervlak woningen (voetprint) naar beneden afgerond	4.000 m2	15%

1.2 Ruimtelijke kwaliteit is haalbaar met deze bebouwingsdichtheid

De kwaliteitskaders van de provincie staan een maximaal bebouwingspercentage van 15% toe. Dit vertaalt zich voor UWIII Roosenhorst naar een maximum van 4.000 m2.
Met het kader van 4.000m2 is begonnen aan een ontwerpsessie intern, met hulp van buitenaf en het Q team Duivenvoordecorridor. Met het verlaten van de eerder aangehouden extra kwaliteitsdoelstelling (7%) ligt er een spanningsveld tussen open/groen versus bebouwing.
In UWIII Roosenhorst lagen de kassen geconcentreerd met weinig open gronden tussen de kassen waardoor met dit woningprogramma, een visuele verdichting onvermijdelijk is. Bij de ontwerpstudie is zoveel mogelijk vastgehouden aan ruimtelijke kwaliteit als uitgangspunt. Dit heeft geresulteerd in een ontwerpmodel (hoofdopzet) waarbinnen verschillende uitwerkingsvarianten mogelijk zijn. In het ontwerpmodel (hoofdopzet) krijgt de cultuurhistorische watergang een prominente plaats als onderdeel van het open middengebied met een doorzicht richting de Vliet. De bollenschuur en de boerderij aan de Kniplaan blijven herkenbaar als cultuurhistorische objecten. Bij het nadenken over de mogelijkheden van de verkaveling is aansluiting gezocht bij de typologieën die in het gebied voorkomen: lintbebouwing en boerderijcluster en de historische landschapsstructuur. De ontwerpstudie is voorgelegd aan het Q-team Duivenvoordecorridor, zij beoordelen het plan op ruimtelijke kwaliteit. Het Q-team heeft positief geadviseerd.
Er hoeft in dit stadium geen uitwerkingsvariant te worden gekozen. De ontwerpstudie zal als basis dienen voor de verdere uitwerking en de voorbereiding van de bestemmingsplanwijziging. In de huidige markt is flexibiliteit en kunnen inspelen op de markt belangrijk. Om die reden wordt het bestemmingsplan met een flexibele benadering ingestoken.
In de bijlage is de ontwerpstudie opgenomen.

2.1 Het rapport is het resultaat van de opdracht om extern andere mogelijkheden van het gebied te onderzoeken.

Initieel is gekozen voor woningbouw als kostendrager. De Raad heeft opgedragen met kennis van buitenaf alle alternatieven te onderzoeken. Carnegie Consult, een financieel consultancy bureau, heeft de opdracht gekregen om een QuickScan uit te voeren voor alternatieve verdienmogelijkheden in de Duivenvoordecorridor. Daarnaast is binnen het ambtelijk apparaat een brainstormsessie gehouden. De resultaten uit deze brainstorm zijn meegegeven aan het onderzoeksbureau. De QuickScan is een eerste verkenning. Voor een kwalitatieve en kwantitatieve verdiepingsslag is nader onderzoek nodig. Het onderzoeksbureau komt tot een selectie van

kansrijke verdienmogelijkheden. Het onderzoek is gedaan door gebiedsverkenning, desk research en interviews met gebiedspartijen en partijen die een belang of interesse in het gebied hebben. Op voorhand zijn zo min mogelijk kaders gesteld voor een maximale creatieve opbrengst.
Het rapport “Quick scan verdienmogelijkheden in de Duivenvoordecorridor” is opgenomen in de bijlagen.

2.2 Uit de quickscan zijn nagenoeg geen haalbare alternatieven gekomen
De inventarisatie van de verdienmogelijkheden is gedaan aan de hand van zes categorieën; Exploitatie, Recreatie, Energiewinning, Onroerend Goed, Geefgeld en Overheid. Vervolgens zijn de hieruit komende verdienmodellen beoordeeld op toepasbaarheid, haalbaarheid en financiering. Toepasbaarheid is gebaseerd op geografische kenmerken en of het passend is bij de beleidsvisie van de Duivenvoordecorridor. Zo is bijvoorbeeld waterwinning als niet kansrijk gedefinieerd op basis van geografische kenmerken, brakwater in de ondergrond.
Uit de quickscan komen de volgende kansrijke modellen; Compensatie boezemwater en zandwinning, Natuurbegraven, Agrarisch gebruik, Zorg in het groen, Groene cirkels Heineken, Zonnepark, Rood voor Groen (verplaatsen recreatieve/groene functies naar Duivenvoordecorridor bebouwing in bebouwde kom), Stadstuinbouw, Postcodeloterijgelden, Lokale fundraising.
Als tijdelijke invulling wordt Agrarisch gebruik, Zonnepark (25 jaar) en Stadstuinbouw aangemerkt
Bij Rood voor Groen moet op een andere locatie dan de Duivenvoordecorridor opbrengsten gegenereerd worden. De wenselijkheid en haalbaarheid hiervan zijn discutabel.
Natuurbegraven herbergt in potentie een opbrengst, wenselijkheid en haalbaarheid zijn aandachtspunten.
Geen van de overig genoemde kansrijke modellen lijkt voldoende opbrengsten te kunnen genereren om de initiële kostendrager woningbouw te verlaten.

2.3 Het kansrijke model natuurbegraven is een alternatief om nader te onderzoeken
Natuurbegraven is een opkomende ontwikkeling in Nederland. Het is een begraafplaats die afwijkt van de traditionele begraafplaatsen. Het is begraven in de natuur, het landschappelijke beeld is natuur. Natuurbegraafplaatsen Heidepol en De Hoevens geven een beeld van natuurbegraven in Nederland. (www.heidepol.nl/,www.natuurbegraafplaatsdehoevens.nl/)
De ontwikkeling van een natuurgebied die een natuurbegraafplaats herbergt past bij het realiseren van een groenere Duivenvoordecorridor.
Uit een oriënterend gesprek met een adviseur uit de branche is gekomen dat dit kansrijke model een dusdanige financiële potentie herbergt dat het de moeite waard is om nader te onderzoeken.

3.1 Er is een herziening van het bestemmingsplan nodig
Het schetsontwerpmodel Roosenhorst past niet binnen de uitwerkingsregels UWIII van het vigerende bestemmingsplan Buitengebied. Om de uitvoering van schetsontwerpmodel Roosenhorst mogelijk te maken is een gedeeltelijke herziening van het bestemmingsplan nodig. Het doorlopen van de procedure duurt minstens 9 maanden, waarbij een eventuele beroepsprocedure niet is meegerekend. Hoewel de verdubbeling van het aantal m2 bebouwd oppervlak binnen de 85%/15% regeling valt, zoals die door de provincie Zuid-Holland in basis is vastgelegd in de 7e partiële herziening van het Streekplan Zuid-Holland West en met de gemeenten is afgesproken, is het formele standpunt van de provincie over de 4000 m2 bebouwing niet bekend. In de bestemmingsplanprocedure wordt de provincie net zoals andere overheden, buurgemeenten en ook burgers betrokken in het kader van het wettelijke vooroverleg. Gezien de omvang van het project zal vooruitlopend op het vooroverleg waarin de formele toets aan de kwaliteitscriteria zal plaatsvinden, het overleg met de provincie al gestart worden.

4.1 De financiële kaders moeten worden herijkt
Bij de scenario keuze die in november 2013 aan de Raad is voorgelegd was de verwachting dat het voorgestelde scenario een verwacht grondexploitatie saldo van € 0 tot - € 0,5 mln negatief zou hebben. De vastgestelde grondexploitatie zoals vastgesteld in MPG 2014, bij de jaarrekening van juni 2013, sluit op € 401.542,- nadelig op netto contante waarde 1-1-2014.
Op basis van de ontwerpstudie is meer gedetailleerd gerekend aan uitwerkingsgebied UWIII Roosenhorst. Daarnaast is meer ingezoomd op de belemmeringen die invloed hebben op de ontwikkeling van het gebied zoals bodemverontreiniging, geluid, milieu, archeologie. Tijdens de uitvoering van de sloopwerkzaamheden is gebleken dat de omvang van bodemverontreiniging en de maatregelen die hiervoor nodig zijn groter zijn dan eerder aangenomen.
Er is aanvullend geluidsonderzoek uitgevoerd en uit het concept rapport blijkt dat de geluidscontour over het uitwerkingsgebied dichter tegen de Veurseweg aan ligt dan het eerdere uitgangspunt. Het risico van geluid is hierdoor afgenomen. De uitkomsten op het gebied van geluid, bodemsanering en archeologie zijn financieel vertaald en geactualiseerd in de grondexploitatie en risicoanalyse.
De grondexploitatie op basis van de nieuwe uitgangspunten sluit op € 576.966,- nadelig op netto contante waarde 1-1-2014. Dit is afgerond € 175.000,- nadeliger dan de laatst vastgestelde grondexploitatie. Het verschil kan worden opgevangen uit de verlaging in de risicoreservering.

4.2 Uit de actualisatie van de risicoanalyse blijkt dat er een lager risicoprofiel is.
Het voor de DVC opgenomen bedrag in de Risicoreserve DVC kan door de actualisatie voordelig bijgesteld worden. Een bedrag van € 176.000,- valt hierdoor vrij en wordt conform de Nota Reserves en Voorzieningen toegevoegd aan de VRG.

4.3 De voorziening voor het verwacht nadelig saldo moet worden opgehoogd.
Conform regelgeving uit het BBV (Besluit begroten en verantwoorden) dient de voorziening te worden opgehoogd met € 175.424,- om op voldoende hoogte te komen. Het gewogen risicoprofiel van de geactualiseerde grondexploitatie is met € 176.000,- verlaagd. De wijzigingen in het plan kunnen worden opgevangen binnen het totaalbedrag van de eerder vastgestelde financiële kader (voorziening en risicoreserve) voor het project Duivenvoorde Corridor. Een

aanvulling vanuit andere bronnen dan de reserves & voorzieningen binnen de grondbedrijfsfunctie is dus niet aan de orde.

5.1 Nader onderzoek kost geld
Om te onderzoeken of het kansrijke model natuurbegraven haalbaar is en in dat geval een mogelijk alternatief zou kunnen zijn voor woningbouw is nader onderzoek benodigd. Gezien het specialistische karakter is expertise van buitenaf benodigd. Een belangrijk onderzoek is inzicht krijgen in de waterbodemhuishouding. Dit is een van de belangrijkste technische randvoorwaarden bij het realiseren van een natuurbegraafplaats die bepaald of het wel of niet mogelijk is.

Kanttekeningen
1.1 Stoppen kost veel geld
Bij het benoemen en langslopen van alle alternatieven kan het scenario stoppen niet achterwege blijven. Nu stoppen betekent dat er geen woningen meer worden ontwikkeld. De door de gemeente gedane investeringen in grondaankopen generen geen grondopbrengsten meer. Gedane investeringen moeten worden afgeboekt. Wat resteert is de restwaarde van de gronden. Financieel gezien komt het saldo van wijzigen van de plannen in alleen groenontwikkeling zonder (compenserende) woningbouw uit op minimaal € 7,5 mln nadelig.

1.4 De verkeersaansluiting van plan Roosenhorst op de Veurseweg (N447) vergt overleg
In de ontwerpstudie wordt uitgegaan van een nieuwe aansluiting op de Veurseweg. De provincie Zuid-Holland eigenaar en beheerder van de weg staat in principe niet open voor nieuwe aansluitingen op een provinciale weg en zullen mogelijk een relatie leggen met overname van de weg. Dit punt zal worden opgepakt in overleg met de provincie.

2.1 Een planuitwerking met minder bebouwingsoppervlak kost meer geld
De grondexploitatie met als uitgangspunt maximaal 4000 m2 bebouwd oppervlak houdt rekening met grondopbrengsten. Gebaseerd op aantal woningen, kavelgrootte en de hoeveelheid uitgeefbaar gebied. Bij een lagere bebouwingsdichtheid kunnen er minder grond opbrengsten gegenereerd worden waardoor de nu geprognotiseerde grondopbrengsten niet gehaald kunnen worden. Bij het naar beneden bijstellen van de bebouwingsdichtheid zal de grondexploitatie meer negatief sluiten. Dit kan alleen als er een financiële dekking gevonden wordt, bijvoorbeeld als hier vanuit de algemene reserve tegenover staat.
Als dezelfde uitgangspunten worden gehanteerd maar dan met 2.000 m2 bebouwd oppervlak is de verwachting dat de grex bij benadering sluit op 1,86 mln nadelig.

3.1 De grondopbrengsten zijn geraamd
De geraamde grondopbrengsten uit de woningbouw zijn geen absolute zekerheid, maar zijn uiteraard sterk afhankelijk van de marktconjunctuur. Het grootste deel van het risicobedrag in de Risicoreserve Grondexploitaties vloeit hier dan ook uit voort. De huidige raming voor de grondopbrengsten in de geactualiseerde grondexploitatie is gebaseerd op een actuele regionale marktverkenning in combinatie met de voorliggende ontwerpstudie en is onafhankelijk extern getoetst.

Burgerparticipatie
De direct omwonenden van UWIII Roosenhorst worden geïnformeerd over de gehouden ontwerpstudie. Zie verdere uitleg hierover onder de kop communicatie in dit voorstel. Voor de totstandkoming van de quickscan is door het onderzoeksbureau gesproken met diverse partijen uit de Duivenvoordecorridor.

Communicatie

Informeren van direct omwonenden en de pers
De communicatie over de ontwerpstudie heeft als volgt plaatsgevonden:

- De ontwerpstudie is besproken met de direct omwonenden. Dit heeft plaatsgevonden door middel van een persoonlijk bezoek bij deze mensen voorafgaand aan deze behandeling in de commissie WRG.
- Nadat de omwonenden zijn geïnformeerd, is er een persbericht verstuurd aan de lokale en regionale media.

Financiën
De financiële kaders voor het project Duivenvoorde Corridor zijn op basis van de ontwerpstudie en de meest actuele informatie geactualiseerd. De grondexploitatie Duivenvoorde Corridor komt uit op een verwacht tekort van € 576.966, - op netto contante waarde per 1-1-2014 (€ 786.346,- op eindwaarde d.d. 31-12-2022).

In het saldo Risicoreserve Grondexploitaties is per 1-1-2014 een gewogen bedrag van € 1.995.000, - opgenomen voor de risico's aangaande het project Duivenvoorde Corridor. De huidige risico's, worden geschat op een gewogen bedrag van € 1.819.000, -. Daarom kan er een vrijval plaatsvinden vanuit de Risicoreserve Grondexploitaties naar de Vereveningsreserve Grondexploitaties (VRG) van € 176.000, -.

De huidige voorziening Duivenvoorde Corridor omvat een bedrag van € 401.542 -. Deze voorziening dient met een bedrag van € 175.424, - te worden opgehoogd naar een bedrag van € 576.966, - ten laste van de VRG.

Omdat er in de kasstroom van 2014 niets wijzigt, is een kredietwijziging voor 2014 niet nodig. Bij de vaststelling van het MPG 2015 (gelijktijdig met de jaarrekening 2014) zal het krediet voor het project Duivenvoordecorridor voor volgende jaren worden bijgesteld op basis van deze geactualiseerde grondexploitatie. De in dit voorstel voorziene wijzigingen kunnen worden opgevangen binnen het totaalbedrag van de eerder vastgestelde financiële kader (voorziening en risicoreserve) van het project Duivenvoorde Corridor. Een aanvulling vanuit andere bronnen dan de reserves & voorzieningen binnen de grondbedrijfsfunctie is dus niet aan de orde.

Om te kunnen beoordelen of natuurbegraven een haalbaar alternatief is, is nader onderzoek benodigd. Het gaat hier om een grondwateronderzoek, inhuur expertise en toetsing van financiële haalbaarheid. De kosten hiervoor worden geraamd op € 25.000,-. Hiervoor wordt een apart krediet aan de raad gevraagd en kan gedekt worden uit de VRG. De VRG omvat een bedrag van

€ 59.271, –. Na het dekken van het krediet natuurbegraven komt de stand van de VRG uit op € 34.271, –.

Bijlagen:

- Ontwerpstudie Uitwerkingsgebied UWIII Roosenhorst
- Quickscan inverdienmogelijkheden Duivenvoordecorridor
- Begrotingswijziging

Vertrouwelijke bijlage ter inzage bij de griffie

- Grondexploitatie Duivenvoordecorridor

Met vriendelijke groet,
het college van burgemeester en wethouders,

secretaris burgemeester

Besluit

Registratienummer: 4046

De raad der gemeente Voorschoten;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 16 september 2014,

besluit:
1.- De ontwerpstudie UWIII Roosenhorst te hanteren als uitgangspunt voor de verdere uitwerking naar een definitief ontwerp.
2.- Kennis te nemen van het rapport Quick scan verdienmogelijkheden in de Duivenvoordecorridor-Carnegie Consult
3.- Het college de opdracht te geven de benodigde bestemmingsplanwijziging dat een maximaal bebouwd oppervlak van 4.000 m2 toe staat voor te bereiden
4.- De geactualiseerde grondexploitatie DVC met een saldo van € 576.966,- nadelig op netto contante waarde per 1-1-2014 en de hiervoor benodigde mutaties in de voorziening DVC en de Risicoreserve Grondexploitaties vast te stellen.
5.- Voor het kansrijke model natuurbegraven een onderzoekskrediet van € 25.000,- beschikbaar te stellen en dit te dekken uit de VRG
6.- De hierop betrekking hebbende begrotingswijzigingen vast te stellen

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
van de raad der gemeente Voorschoten,
gehouden op 13 november 2104.

de griffier, de voorzitter,

1.1 Hoofdopzet

De hoofdopzet van deze ontwerpstudie voor het uitwerkingsgebied “Roosenhorst” is als volgt:

Roosenhorst wordt een gevarieerd gebied, waarin bebouwingsclusters, groen en openheid elkaar afwisselen. De cultuurhistorische waarden, van zowel het landschap, het water als de bebouwing zijn als inspiratiebron gebruikt voor de nieuwe invulling. Het oude blokvormige kavelpatroon van het gebied heeft gediend als onderlegger. Daarmee krijgt het gebied een eigen identiteit, die zich onderscheid van (nieuwbouw)locaties in het dorp.

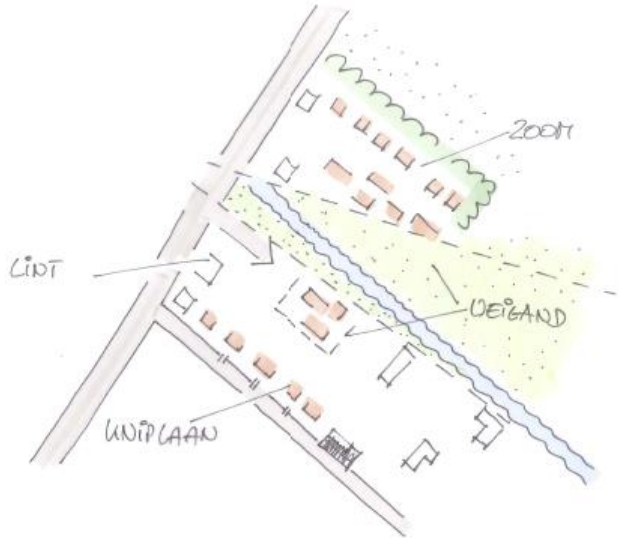

Figuur 1 hoofdopzet

De locatie heeft een centrale open ruimte, die is gebaseerd op de centrale ligging van de cultuurhistorische waterloop. Hier ligt ook de centrale ontsluiting, in het verlengde van de Horstlaan. Door deze open ruimte ontstaat de mogelijkheid voor doorzicht van de Veurseweg naar de Vliet. Doordat de ontsluiting, het water en het groengebied in deze ruimte liggen en een openbaar karakter hebben, garandeert dit een duurzame openheid. Voorkomen moet worden dat de openheid verloren gaat door dichte beplanting of de beeldkwaliteit wordt verstoord door de aanwezigheid van boten.

Figuur 2 referentiebeeld ‘centrale waterloop’

1.2 Bebouwing

ALGEMEEN Voor de bebouwing is aangesloten op de typologieën die in het gebied voorkomen: het “erfcluster”, dat geïnspireerd is op het boerenerf, en de linten. Net als de landschappelijke structuur, is ook de bebouwingsstructuur volledig orthogonaal.

Bestaande bebouwing, die het doorzicht richting de Vliet blokkeert, wordt door een doordachte situering van de nieuwe inrichting waar mogelijk aan het zicht onttrokken.

VEURSEWEG Het bebouwingslint aan de Veurseweg wordt aangevuld met een erfcluster waar gewerkt en gewoond kan worden. Vanwege de geluidsbelasting is aan de weg een volume geprojecteerd met een bedrijfsmatige functie (zoals een kantoor, dienstverlening o.i.d.) met een achterliggend woonhuis. Als de schoorsteen als verwijzing naar de tuinbouw gehandhaafd blijft, kan deze onderdeel uitmaken van dit nieuwe ensemble.

KNIPLAAN Aan de Kniplaan wordt het lint aangevuld met 6 á 8 woningen. Omdat de Kniplaan zich kenmerkt door een wisselende rooilijn, worden ook de nieuwe woningen op verschillende afstand van de laan geplaatst. Vrijstaande en dubbele woningen kunnen elkaar afwisselen, en de nokrichting varieert: deze is soms haaks op en soms evenwijdig met de Kniplaan. Ook de kavelgrootte varieert. Hierdoor ontstaat een gevarieerd beeld. De woningen zijn per twee bereikbaar via een bruggetje. Om het groene karakter van de laan te herstellen en verder aan te zetten, wordt laanbeplanting toegevoegd. Waar mogelijk wordt aan de voorkant van de kavels nog extra beplanting toegevoegd, zodat een extensief, groen beeld ontstaat.

ERFCLUSTER Aan de centrale open ruimte ligt een erfcluster, dat is geïnspireerd op de bebouwing van het boerenerf zoals die in de directe omgeving voorkomen. Deze liggen als eilanden in het landschap, en zijn via weggetjes vanaf de Veurseweg bereikbaar.

In verschillende volumes met een zadeldak bevinden zich meerdere woningen die zijn georiënteerd op een centraal erf. Er is een duidelijke hiërarchie in de grootte en de opbouw van de gebouwen. Hoewel de volumes in grootte van elkaar afwijken, is de materiaaltoepassing en vormgeving aan elkaar verwant. Een afwijkende woonvorm is hier denkbaar, bijvoorbeeld zorgwoningen of combinaties van meerdere huishoudens, zoals kleinere woningen voor ouderen gecombineerd met woningen voor gezinnen.

Figuur 3 referentiebeeld ‘erfcluster’

Het erf krijgt een collectief karakter en wordt met opgaande inheemse beplanting afgezoomd. Aan de centrale toegangslaan ligt een blokje met woningen, dat is op te vatten als een eigentijdse vertaling van een schuur of een rijtje arbeiderswoningen. Het erf wordt met natuurlijke materialen ingericht (baksteen, grind e.d.) en de overgangen van privé naar (semi-)openbaar vinden op een natuurlijke wijze plaats.

1.3 Ontsluiting

Voor de ontsluiting van de locatie wordt gebruik gemaakt van één extra aansluiting op de Veurseweg. De Kniplaan is hiervoor minder geschikt vanwege de wegbreedte, de excentrische ligging en omdat de laan wordt gebruikt als recreatieve fietsroute. Voor de fietser wordt de locatie verbonden met de Kniplaan; deze komt uit bij de fietstunnel.

De wegen krijgen een uitgesproken sobere inrichting, zowel qua profiel als qua materiaaltoepassing

Figuur 4 referentiebeeld 'sober wegprofiel'

1.4 Water

Met het toevoegen van enkele kleinere watergangen wordt de historische landschapsstructuur gemarkeerd. Samen met de prominente ligging van de centrale waterloop, draagt dit bij aan de verankering van de nieuwe ontwikkeling in haar historische context.

1.5 Recreatie

Tot slot heeft de locatie mogelijkheden voor recreatief medegebruik in de vorm van verschillende wandelmogelijkheden en de hierboven genoemde fietsverbinding richting de Kniplaan. Uit nader onderzoek zal moeten blijken of het gebied bereikbaar kan worden gemaakt voor bootjes. Dit is mede afhankelijk van de eigenaar van de watergang naar de Vliet.

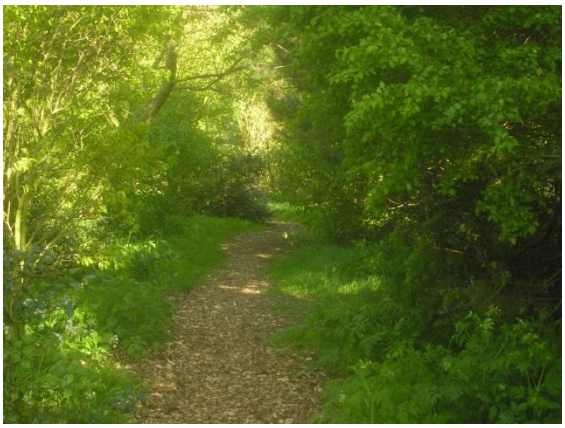

Figuur 5 referentiebeeld 'wandelroute door omzoming'

1.6 Varianten

Binnen de hier boven beschreven hoofdopzet, zijn drie varianten ontworpen.

variant 1: lint, erf, zoom

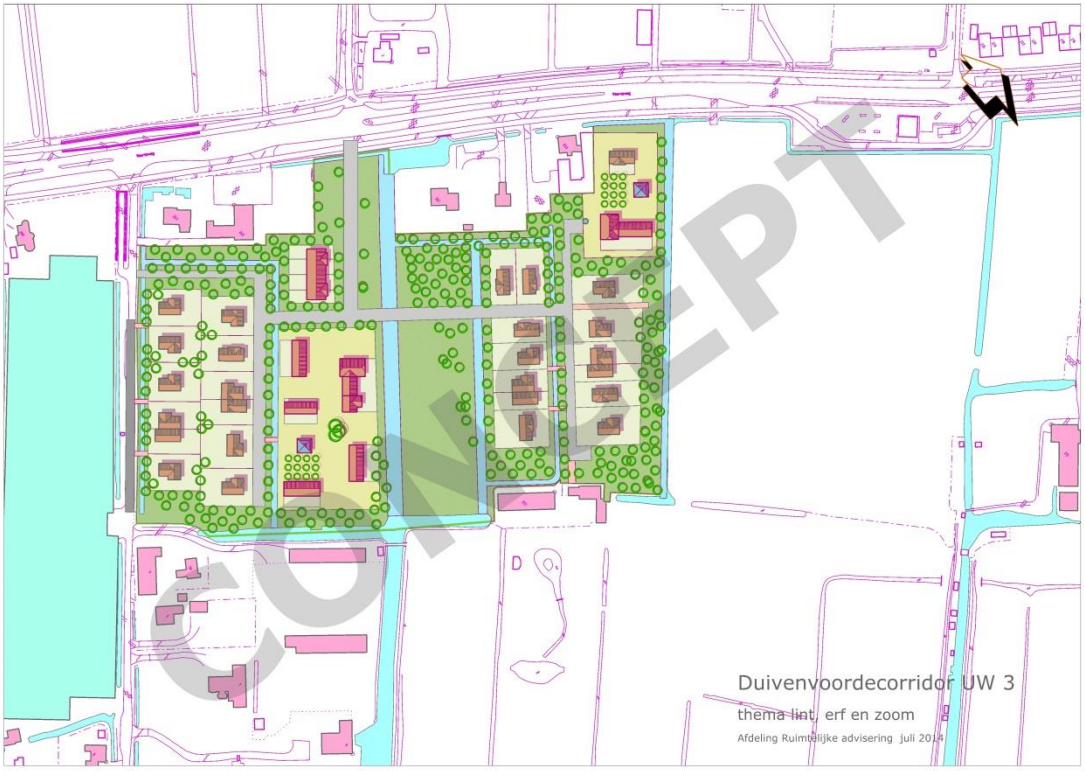

Figuur 7 variant 1

In deze variant bestaat het noordelijke woningcluster uit zoomwoningen. Deze groene omzoming zorgt er voor dat de woningen achter opgaand groen schuilgaan, vergelijkbaar met het cluster woningen van de nabij gelegen Wilgenlaan. De kavelmaat varieert.

De zoomwoningen worden gekenmerkt door een variatie in ruimtelijke opbouw (aan- en bijgebouwen, dakvlakken, verschillende nokrichtingen) en een vrije expressie. Deze kunnen projectmatig of individueel worden uitgegeven.

Aan de Kniplaan is een dubbel lint ontworpen, wat de mogelijkheid geeft om de bebouwingsoppervlakte min of meer gelijk te verdelen over de drie typologieen. Dat kan bij een gefaseerde ontwikkeling / uitgifte van het plan van belang zijn.

variant 2: lint, erf, bos

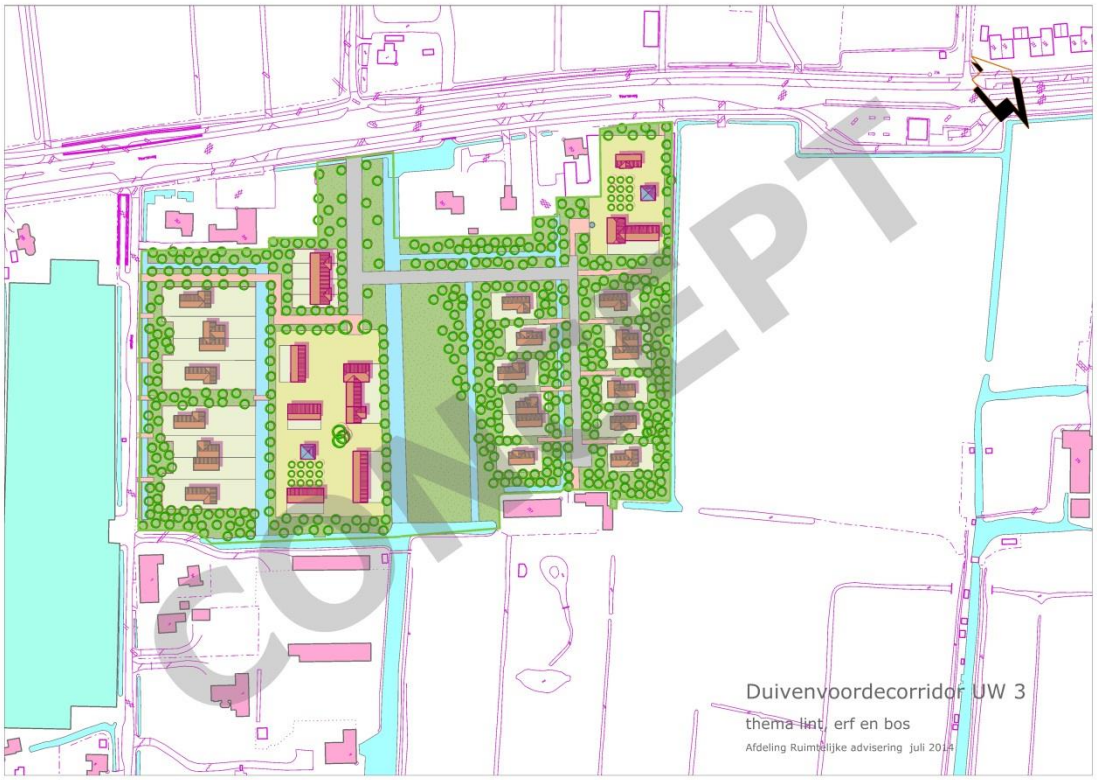

Figuur 8 variant 2

In deze variant bestaat het noordelijke woningcluster uit boswoningen. De woningen zijn terugliggend geprojecteerd ten opzichte van de ontsluiting, en de ruimte tussen de woningen en de ontsluiting is voorzien van opgaande beplanting. Het beeld dat hierdoor ontstaat is dat van een bos met daarin woningen; door de losse verkaveling, staan de woningen ogenschijnlijk willekeurig in het bos.

De boswoningen worden uitgevoerd in natuurlijke materialen en kunnen een variatie krijgen in ruimtelijke opbouw (v.w.b. aan- en bijgebouwen, dakvlakken en verschillende nokrichtingen). De kavels zijn relatief klein.

Figuur 9 referentiebeeld 'wonen in bos'

variant 3: lint, erf, kas

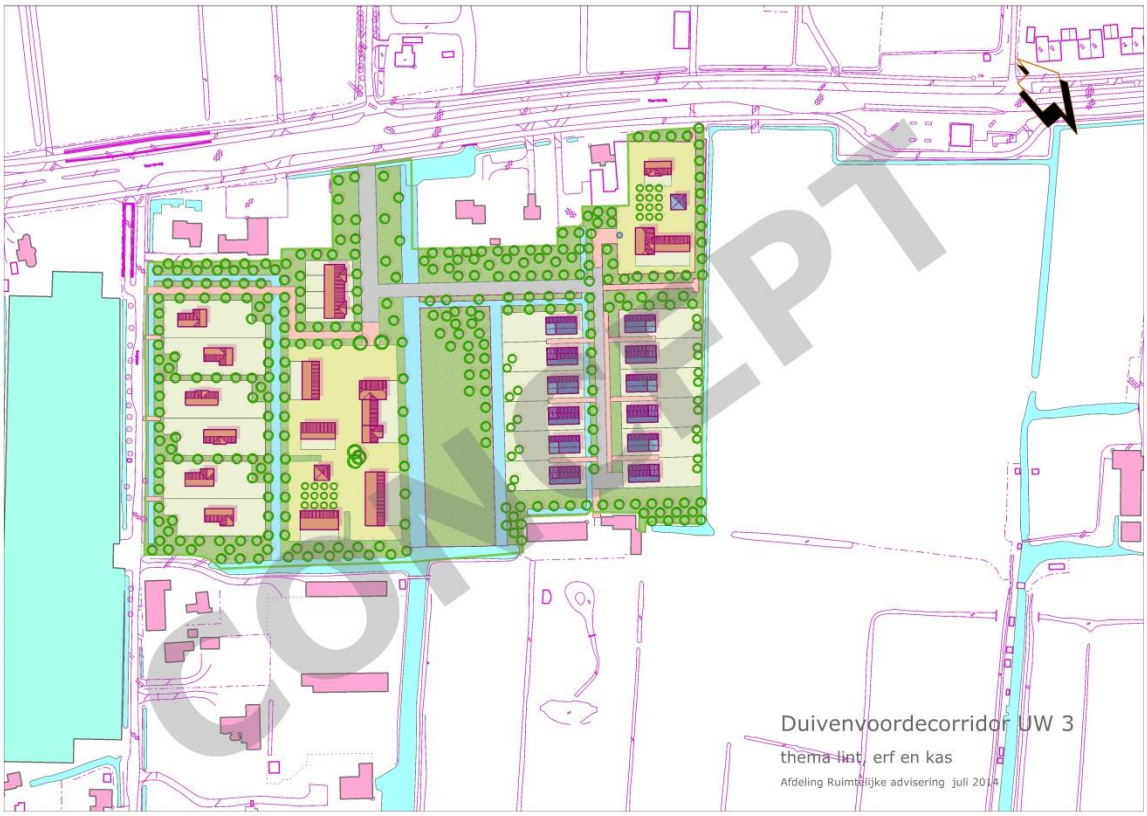

Figuur 10 variant 3

In deze variant bestaat het noordelijke woningcluster uit kaswoningen. Deze woningen hebben een strakke ordening; ze liggen strak in een rooilijn, zijn voorzien van flauwe kappen en zijn op te vatten als een verwijzing naar de glastuinbouw. Ten opzichte van de andere varianten is dit de meest 'open' variant, omdat de woningen niet expliciet aan het zicht worden onttrokken door beplanting. De kavelmaat is voor alle woningen min of meer gelijk. Dit cluster leent zich voor een projectmatige uitgifte, omdat het om min of meer identieke woningen gaat.

De kaswoningen zijn tweelaags met een flauw zadeldak haaks op de weg. De daken worden zo mogelijk volledig afgedekt met zonnepanelen en hebben met minimale overstekken. Ze krijgen een strakke detaillering. Door de toepassing van veel glas ontstaat een transparant woningtype. De vormgeving van de woningen en het ritme waarin de woningen staan opgesteld, zijn een verwijzing naar de glastuinbouw.

In deze variant is ingetekend wat de uitwerking is van minder, maar grotere woningen in het cluster aan de Kniplaan. Enkele woningen staan op ruimere afstand van de Kniplaan, zodat er een gevarieerder beeld ontstaat dat beter aansluit op de historische ontwikkeling van de Kniplaan. Alle woningen (buiten de 'erven') zijn vrijstaand, met uitzondering van het blokje bij de entree van het gebied.

Figuur 11 'referentiebeeld kaswoning'

1.7 Bestemmingsplan en beeldkwaliteit

Als onderdeel van de toelichting zal in het bestemmingsplan de analyse van het plangebied nog uitvoerig aan de orde komen. Ook de maatvoering van de woningen, de ruimtelijke opbouw en de beeldkwaliteitsaspecten worden in het kader van het bestemmingsplan nog uitgewerkt en beschreven.

BEGROTINGSWIJZIGING Begrotingsjaar: **2014**

Gemeente VOORSCHOTEN Wijziging nr.: **158**

Raadsvoorstel Zaaknummer:

Uitwerking UWIII Roosenhorst **4046**

De raad der gemeente Voorschoten besluit de begroting van baten en lasten voor bovengenoemd dienstjaar als volgt te wijzigen:

		LASTEN Bedrag van de					BATEN Bedrag van de				
Nr	PROGRAMMA	nieuwe of verho-ging/verlaging bestaande	nieuwe raming van het dienstjaar	nieuwe of verhoging/verlaging bestaande raming			nieuwe of verho-ging/verlaging bestaande	nieuwe raming van het dienstjaar	nieuwe of verhoging/verlaging bestaande raming		
	omschrijving	raming	2014	2015	2016	2017	raming	2014	2015	2016	2017
1	Bestuur		4.462.767					68.664			
2	Veiligheid		3.567.852					430.065			
3	Dienstverlening		1.992.284					440.259			
4	Ruimte en verkeer	200.424	8.820.250					6.712.018			
5	Beheer van de omgeving		10.405.078					5.830.041			
6	Wonen en leefomgeving		988.400					41.802			
7	Financiën		103.080					28.545.071			
8	Economie en werk		7.618.247					5.491.167			
9	Onderwijs, sport en cultuur		5.536.175					280.071			
10	Wet Maatschappelijke Ondersteuning		7.003.076					416.780			
	Saldo vóór resultaatbestemming	200.424	50.497.209	0	0	0	0	48.255.938	0	0	0
	MUTATIES RESERVES		1.047.939					2.589.220			
	Vereveningsreserve GREX						200.424				
	Risicoreserve GREX	176.000					176.000				
	Saldo na resultaatbestemming	376.424	51.545.148	0	0	0	376.424	50.845.158	0	0	0
	SALDO PROGRAMMABEGROTING		**699.990**	**764.007**	**351.111**	**490.364**					

TOELICHTING:

Voorstel

In november 2013 heeft uw Raad een besluit genomen over de projectaanpak van het project Duivenvoordecorridor. Aan de hand van een scenariostudie is gekozen voor scenario 5 wijzigen stedenbouwkundige opzet naar meer marktconform met verdichting bebouwing. Dit voorstel geeft uitvoering aan het eerder genomen Raadsbesluit projectaanpak Duivenvoordecorridor

Reserves en voorzieningen

* In het saldo Risicoreserve Grondexploitaties is per 1-1-2014 een gewogen bedrag van € 1.995.000, - opgenomen voor de risico's aangaande het project Duivenvoorde Corridor. De huidige risico's, worden geschat op een gewogen bedrag van € 1.819.000, -. er vindt een vrijval plaats vanuit de Risicoreserve Grondexploitaties naar de Vereveningsreserve Grondexploitaties (VRG) van € 176.000, -
* De huidige voorziening Duivenvoorde Corridor omvat een bedrag van € 401.542 -. Deze voorziening wordt met een bedrag van € 175.424,- opgehoogd ten laste van de VRG
* Voor het kansrijke model natuurbegraven wordt een onderzoekskrediet van € 25.000,- beschikbaar gesteld gedekt uit de VRG

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 20 november 2014
De raad voornoemd,
de griffier, de voorzitter,

CARNEGIE CONSULT
Investment Advisory Services

QUICK SCAN VERDIENMOGELIJKHEDEN IN DE DUIVENVOORDECORRIDOR

Versie 1.0
3 september 2014

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING 2

Doel van de studie 2

Onderzoeksvragen 4

Methodologie en begrenzing 5

Structuur van het rapport 5

HOOFDSTUK 1: CATEGORIËN VERDIENMODELLEN, GEBIEDSKENMERKEN EN HAALBAARHEIDSCRITERIA 6

Categorieën verdienmodellen 6

Relevante gebiedskenmerken 6

Selectie van haalbare alternatieve verdienmogelijkheden 8

Toetsingscriteria 9

HOOFDSTUK 2: SELECTIE VAN KANSRIJKE VERDIENMODELLEN 10

Meest kansrijke verdienmodellen 17

HOOFDSTUK 3: BEPERKING VAN HET FINANCIEEL RISICO VAN DE GEMEENTE 18

Actoren en factoren 18

Value capturing: kasstromen aanwenden ten gunste van de Duivenvoordecorridor 20

Het beperken van het financieel risico 21

HOOFDSTUK 4: GEBRUIK MAKEN VAN HET VERDIENPOTENTIEEL 24

Conclusies 24

Aanbevelingen 26

BIJLAGEN 27

Overzicht bijlagen 27

Bijlage 1: Lijst geïnterviewde personen 28

Bijlage 2: Oppervlakte te slopen kavels 29

Bijlage 3: Toelichting op natuurbegraven, zorg in het groen en Groene Cirkels 30

Natuurbegraven 30

Zorg in het groen 30

Groene Cirkels 31

Bijlage 4: Mogelijke scenario's voor het toepassen van verdienmodellen 32

Bijlage 5: Gebruikte literatuur en documentatie 33

INLEIDING

Dit onderzoek richt zich op de Duivenvoordecorridor voor zover gelegen op het grondgebied van de gemeente Voorschoten. De grenzen van het gebied zijn de spoorlijn Leiden-Den Haag, de lijn – met inham – tussen begraafplaats Rosenburgh en restaurant De Gouden Leeuw, de Vliet en de gemeentegrens Voorschoten/Leidschendam-Voorburg (stippellijn op onderstaande kaart). Dwars door het gebied loopt van zuidoost naar noordwest de Veurseweg (N447).

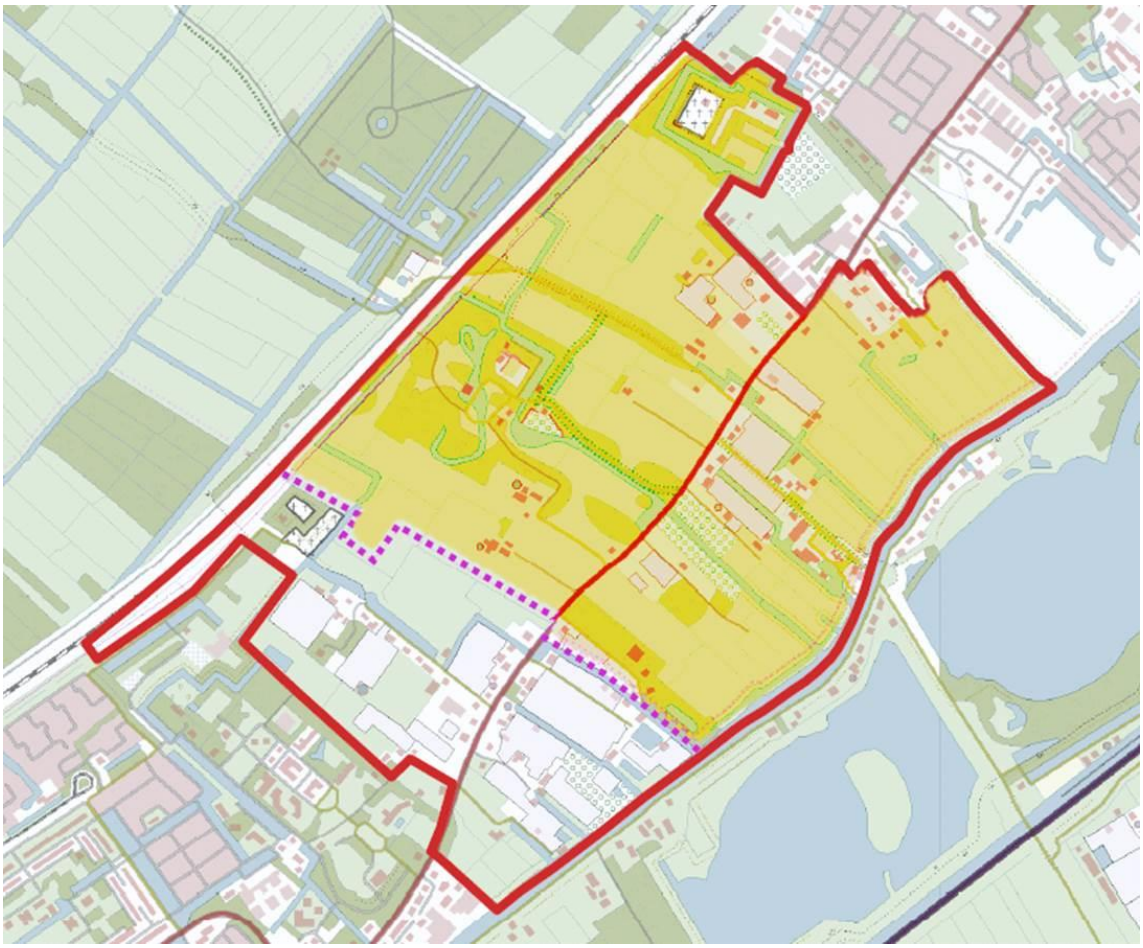

Doel van de studie

De Duivenvoordecorridor moet een groen open gebied worden tussen Voorschoten en Leidschendam met een recreatieve functie. Daartoe moet onder andere de aanwezige glastuinbouw worden gesaneerd. In het projectplan is uitgegaan van op beperkte schaal woningbouw in het gebied voor financiering van de projectkosten. Hiervoor zijn in het bestemmingsplan gebieden opgenomen waar woningbouw mogelijk is. In het uitwerkingsgebied UW3 (zie bijlage 2) is 7% van het oppervlakte aan kassen bestemd voor bebouwing, wat overeenkomt met 2.000m^2 bebouwd oppervlakte.[1] Door de ingezakte woningmarkt is de verwachting dat de geplande woningbouw onvoldoende opbrengsten oplevert.[2]

[1] Het gebied UW3 is groot 5,2 ha. Daarvan was 2,9 ha met kassen bebouwd. Daarnaast waren er open teelt gronden en overige bedrijfsgronden. Zeven procent van het met kassen bebouwde deel komt neer op ongeveer 2.000m$^{2.}$

[2] Adviesnota aan de Raad m.b.t. Projectaanpak Duivenvoordecorridor, 16 september 2013

In de gemeenteraadsvergadering van 21 november 2013 is besloten dat bij de stedenbouwkundige opzet van het uitwerkingsgebied door middel van verdichting een maximum bebouwd oppervlakte van 4.000m^2 mag worden gerealiseerd, maar dat daarbij "*ook de (ondernemings)mogelijkheden en de kracht van het gehele gebied in bijvoorbeeld recreatie in ogenschouw dient te worden genomen*". De Raad heeft daarbij uitdrukkelijk aangegeven dat ook naar tijdelijke oplossingen gezocht moet worden in afwachting van betere economische omstandigheden voor de woningmarkt.[3]

Onderstaand schema laat het financieringsmodel voor het project zien dat bij deze studie wordt gehanteerd. Vertrekpunt is de ambitie van de gemeente ten aanzien van landschap en recreatie in de Duivenvoordecorridor. Realisatie van die ambitie brengt kosten met zich mee. Binnen het kader van deze ambitie zijn verdienmodellen toepasbaar die voor financiering van de projectkosten moeten zorgen. Initieel is gekozen voor woningbouw in het gebied. Bij een negatieve grondexploitatie, inclusief bebouwing in UW3 (zie bijlage 2) zal aanvullende projectfinanciering moeten plaatsvinden. Dat is ook het geval als de ambitie minder bebouwing is.

Alternatieve verdienmodellen worden geselecteerd met de deelvragen 1 en 2. Vervolgens wordt aan de hand van deelvraag 3 gekeken op welke wijze die alternatieve verdienmodellen gefinancierd zouden kunnen worden en hoe deze modellen leiden tot feitelijke kasstromen die ten gunste van het project kunnen worden ingezet door middel van *value capturing*. Daarbij wordt ook aangegeven hoe de verdienmodellen en de financiering georganiseerd kunnen worden.

Nadat de gemeente heeft aangegeven welke verdienmodellen beleidsmatig passen, zullen in een vervolgstudie de geselecteerde verdienmodellen inhoudelijk en kwantitatief uitgewerkt moeten worden. Dan moet blijken of deze te samen met de verliesvoorziening van de gemeente (bij een nadelig saldo van de grondexploitatie) kan leiden tot een sluitende projectbegroting die past bij de ambitie. Zo niet, dan zal in een iteratief proces moeten worden vastgesteld welke ambitie wel financierbaar is.

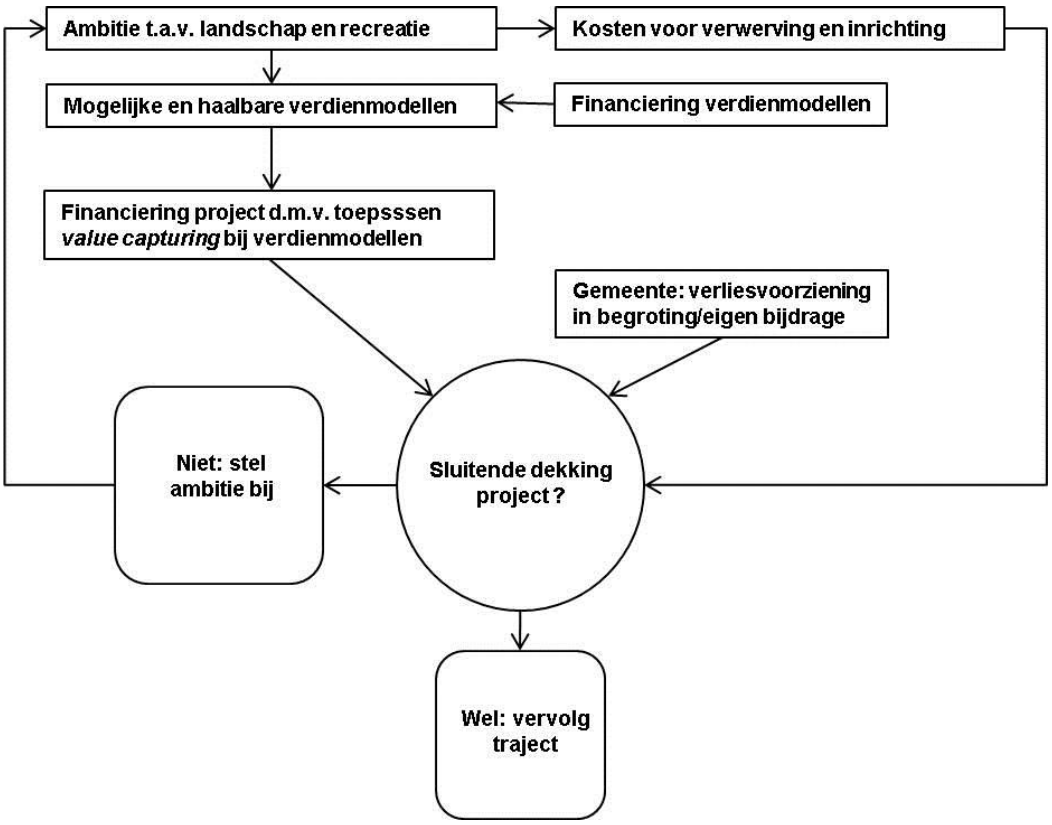

[3] Notulen raadsvergadering van de gemeente Voorschoten, gehouden op 21 november 2013, amendement 100133 en raadsbesluit bij Adviesnota inzake Projectaanpak Duivenvoordecorridor, nummer 3342.

Om alsnog tot een sluitende projectbegroting[4] te komen, is de vraag te verkennen wat, met zo goed mogelijk behoud van de groene en recreatieve doelstellingen, de kansrijke verdienmogelijkheden zijn van het gebied, die de gemeente kan aanwenden voor de financiering.

Gekozen is voor een pragmatische en tevens commercieel ingestoken aanpak waardoor in een kort tijdsbestek door middel van een *Quick Scan*, een aantal mogelijkheden voor het gebied zijn verkend. Daarbij wordt gelet op de financierbaarheid van activiteiten en de mogelijkheid om het financieel risico van de gemeente daarbij zoveel mogelijk te beperken.

De *Quick Scan* is verkennend van aard en leidt tot een selectie van haalbare verdienmogelijkheden die voor verdere planvorming nader kwantitatief en kwalitatief uitgewerkt moeten worden alvorens een uitspraak kan worden gedaan over de mate waarin deze verdienmodellen de geraamde opbrengsten uit woningbouw in het gebied kunnen compenseren. Bij de verdere uitwerking wordt ook meer zekerheid verkregen over de haalbaarheid.

Onderzoeksvragen

Aan dit rapport ligt de volgende vraag ten grondslag:

"Verken door middel van een Quick Scan wat mogelijke en haalbare verdienmodellen zijn van de Duivenvoordecorridor gelegen binnen de gemeente Voorschoten, welke structureel en/of tijdelijk van aard zijn, op welke wijze de gemeente de inkomsten uit de geselecteerde verdienmodellen kan aanwenden voor de inrichting en exploitatie van het gebied en geef daarbij aan op welke wijze het financieel risico van de gemeente Voorschoten bij dit project kan worden beperkt"

Deze vraag wordt met drie deelvragen beantwoord:

Deelvraag 1: W*elke verdienmodellen zijn mogelijk toepasbaar in de Duivenvoordecorridor?*

Aan de hand van de gebiedskenmerken wordt vastgesteld welke verdienmodellen mogelijk zijn.

Deelvraag 2: *Welke van de mogelijke verdienmodellen zijn haalbaar?*

De mogelijke verdienmodellen uit stap 1 worden beoordeeld op economisch draagvlak en financierbaarheid. De verdienmodellen die op beide aspecten positief scoren worden geselecteerd als meest kansrijk.

Deelvraag 3: *Op welke wijze kan de gemeente Voorschoten de geselecteerde haalbare verdienmodellen financieel benutten en hoe kan daarbij het financieel risico van de gemeente Voorschoten worden beperkt.*

Rekening houdend met betrokken actoren en factoren wordt vastgesteld welke maatregelen de gemeente Voorschoten moet nemen om de haalbare verdienmodellen te realiseren en op welke wijze *value capturing* kan plaatsvinden. *Value capturing* is een verzamelnaam voor instrumenten waarmee waardevermeerdering van grond en onroerend goed direct of indirect kan worden afgeroomd door een overheid voor financiering van de publieke investeringen die de waardestijging mogelijk maakten.

[4] Onder een sluitende projectbegroting wordt verstaan de begroting van het project Duivenvoordecorridor van de gemeente Voorschoten waarbij de kosten volledig zijn gedekt (saldo kosten en middelen is EUR 0,00). Een negatieve grondexploitatie is daarbij mogelijk als het tekort wordt gecompenseerd door andere middelen.

Bij beantwoording van deze deelvraag wordt tevens nagegaan of een financiële structuur mogelijk is waarmee, door middel van het combineren van publieke en private belangen, het financieel risico van de gemeente Voorschoten kan worden beperkt. Een groot financieel risico is het verder oplopen van het tekort op de grondexploitatie.

Methodologie en begrenzing

Het onderzoek wordt gedaan door middel van gebiedsverkenning, desk research en interviews. Interviews zijn gehouden in de periode van 14 maart tot en met 3 april 2014 met (vertegenwoordigers van) gebiedspartijen en partijen die een belang of interesse in het gebied hebben. Het gaat hierbij om ondernemers, nutsbedrijven, overheden, financiële partijen, natuur- en milieuorganisaties en charitatieve serviceclubs. Daarbij is nadrukkelijk gekeken naar betrokkenheid van lokaal ondernemerschap en draagvlak. In bijlage 1 staat een overzicht van personen met wie is gesproken in het kader van dit advies.

Verder is gebruik gemaakt van bij Carnegie Consult/Orchard Finance aanwezige kennis over verdienmogelijkheden en financiering van natuur, expertise op het gebied van vastgoedfinanciering en kennis over goede doelenorganisaties. Het onderzoek is uitgevoerd door Maarten Stikkelorum. Interne review werd gedaan door Bart Douw.

Deze studie heeft een monetaire invalshoek. Dit betekent dat maatschappelijke baten van natuur en groen die (nu) niet kunnen worden omgezet in een kasstroom niet worden meegenomen in dit advies.

Door beperking in opzet en tijd van het onderzoek is geen kwantitatieve analyse gemaakt. Deze kwantitatieve analyse moet in de vervolgstudie aan de orde komen, nadat de gemeente heeft aangegeven welke kansrijke verdienmodellen nader uitgewerkt moeten worden.

Deze studie beperkt zich tot het deel van de Duivenvoordecorridor dat ligt binnen de gemeentegrenzen van Voorschoten en in het bijzonder de percelen die eigendom zijn van de gemeente.

Structuur van het rapport

In hoofdstuk 1 wordt het toetsingsmodel voor de deelvragen 1 (mogelijke modellen) en 2 (haalbare modellen) uitgewerkt. De relevante gebiedskenmerken en bestuurlijke randvoorwaarden komen daarbij aan de orde. Daarbij wordt ook aandacht besteed aan ruimtelijke kwaliteit en wordt het begrip haalbaarheid geoperationaliseerd met de begrippen economisch draagvlak en financierbaarheid.

De bevindingen bij het beantwoorden van de deelvragen 1 en 2 komen in hoofdstuk 2 aan de orde. Dat hoofdstuk eindigt met een overzicht van de meest kansrijke verdienmodellen in het gebied. Daarbij is nagegaan of haalbare verdienmodellen ook tijdelijk kunnen worden ingezet.

Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 vastgesteld of, en zo ja hoe de gemeente Voorschoten de in hoofdstuk 2 geselecteerde verdienmodellen kan aanwenden voor het financieren van de realisatie van de Duivenvoordecorridor en hoe kan worden omgegaan met de financiële risico's.

Ten slotte komen in hoofdstuk 4 de conclusies en aanbevelingen aan de orde.

HOOFDSTUK 1: CATEGORIËN VERDIENMODELLEN, GEBIEDSKENMERKEN EN HAALBAARHEIDSCRITERIA

Categorieën verdienmodellen

Verdienmogelijkheden worden geïnventariseerd in zes categorieën, te weten:

- *Exploitatie*. Het gaat hierbij om beroepsmatige exploitatie van gronden en water. Dat kan gaan om bijvoorbeeld agrarisch gebruik, zandwinning en visserij. Deze exploitatie levert producten op.
- *Recreatie*. Bij recreatie gaat het om dienstverlenende ondernemingen in de recreatieve sector. Daaronder vallen horeca en ondernemingen die activiteiten exploiteren of recreatieve faciliteiten verhuren.
- *Energiewinning in het gebied*. Een bijzondere vorm van exploitatie is energiewinning. Deze wordt apart behandeld omdat duurzame energiewinning maatschappelijk een apart thema is.
- *Onroerend goed*. Verdienen door middel van aankoop, bezit en verkoop van grond en opstallen is een aparte categorie. Het kan daarbij ook gaan aan onroerend goedtransacties buiten het begrensd gebied die in het kader van de gebiedsontwikkeling worden gedaan. Een voorbeeld daarvan is het verplaatsen van groene en/of recreatieve terreinen in de bebouwde kom naar het te ontwikkelen gebied.
- *Geefgeld.* Geefgeld betreft charitatieve bijdragen. Dat kan gaan om donaties door particulieren en/of private organisaties.
- *Overheid*. Onderzocht wordt of er naast de geplande eigen bijdrage van de gemeente en de provincie andere bijdragen mogelijk zijn door overheden. Daarnaast kan mogelijk de gemeente ten opzichte van het initiële projectplan kosten besparen.

Uitgangspunt is een uitgebreid overzicht van verdienmogelijkheden met natuur dat Carnegie Consult heeft ontwikkeld. Dat overzicht is aangevuld met suggesties verkregen uit interviews en verdere desk research.

Het aantal denkbare verdienmodellen is zeer groot. Een groot aantal daarvan valt bij voorbaat af, omdat ze niet passen in een gebied op het grensvlak van duin, horsten en weiden, maar bijvoorbeeld eerder toepasbaar zijn op stuwwallen in Noordoost-Nederland of gebieden met grote wateroppervlaktes. In die zin is al bij aanvang van de verkenning een eerste selectie gemaakt.

Het aankopen, saneren en inrichten van de Duivenvoordecorridor is een kostbaar project. Vanwege de grote bedragen waar het om gaat, is vooral gekeken naar verdienmogelijkheden die daaraan significant kunnen bijdrage.

Relevante gebiedskenmerken

Alle verdienmodellen zijn in eerste instantie beoordeeld op het kunnen toepassen in het gebied. Daarbij is als criterium gebruikt het principe “ja, tenzij de gebiedskenmerken dat onmogelijk maken.” De daarvoor gebruikte gebiedskenmerken zijn de geografische en bestuurlijke gebiedskenmerken.

De volgende gebiedskenmerken zijn relevant voor dit onderzoek:

<u>Geografische kenmerken</u>:

- *Bodem*: De strook van de Veurseweg en aanliggende kavels liggen op strandwallen. Kavels daarbuiten zijn polder. Onder het gebied ligt de uitloper van een zoete waterbel die onder de

duinen ligt. Deze uitloop is ter hoogte van de Duivenvoordecorridor dun, waardoor brakwater relatief dicht onder het oppervlakte ligt.

- *Landschap*: Landschappelijk is het een overgangsgebied tussen de open weilanden van het Groene Hart en bosschages van het strandwallenlandschap.
- *Oppervlakte*: De kavels met te slopen kassen liggen op de strandwallen en hebben een totaal oppervlakte van ongeveer 10 ha (zie bijlage 2).
- *Aangrenzende gebieden*. Het gebied ligt nabij locaties voor waterrecreatie (Vlietlanden en de Vliet), cultuurhistorie (Kasteel Duivenvoorde), natuur (de duinen, de Horsten en het Groene Hart) en gebieden voor agrarisch gebruik (melkveehouderij en tuinbouw).
- *Bevolking*: Het gebied is nabij bevolkingscentra, in het bijzonder de zuidzijde van de Leidse regio en de noord kant van de regio Haaglanden.

<u>Bestuurlijk</u>

- *Bestemmingsplan Buitengebied*. Het college van B&W kan in het kader van de invulling van het gebied indien nodig de opdracht krijgen het bestemmingsplan te wijzigen[5].

- *Ecologische status*. De Duivenvoordecorridor maakt geen onderdeel uit van de door Provincie Zuid-Holland (PZH) herijkte ecologische hoofdstructuur (EHS), met uitzondering van Haagwijk en twee bosjes bij de Kniplaan die nog wel onder de EHS vallen. Het gebied maakt wel deel uit van het plangebied Duin, Horst en Weide, waarover de gemeentes Voorschoten en Wassenaar bij PZH hebben aangegeven dat het onderdeel is van een robuuste ecologisch waardevolle verbinding en een strategisch element is voor de ruimtelijke kwaliteit in Zuid-Holland.[6]

- *Structuurvisie Duivenvoordecorridor, maart 2003*. In deze structuurvisie wordt de richting voor de gebiedsontwikkeling aangegeven. De daarin verwoorde doelstellingen zijn:

    - Handhaving en uitbreiding van de reeds bestaande open ruimte waardoor karakteristieke zichtlijnen en vergezichten worden versterkt.
    - Versterking van het karakter van het coulissenlandschap door twee nieuwe groene coulissen aan te leggen aan de Vlietkant van het gebied.
    - Versterking van het ontginningspatroon, dat wil zeggen lintbebouwing en clusterachtige bebouwing (zoals boerderijen en oude buitenplaatsen).
    - Verbetering van het landschapsbeeld en de kwaliteit van het oppervlaktewater, waarbij gedacht wordt aan natte graslanden, herinrichting van de Dobbewetering en ontwikkeling van weteringen parallel aan de Vliet.
    - Verbetering van de mogelijkheden voor landschapsbeleving door uitbreiding van het aantal wandelpaden en vermindering van de Veurseweg als barrière.

- *Landschapsontwikkelingsplan Duin, Horst & Weide*. In het Landschapsontwikkelingsplan Duin, Horst & Weide wordt een visie gegeven op de ruimtelijke kwaliteit van o.a. de Duivenvoordecorridor. Deze visie is:[7]

[5] Zie noot 3

[6] Brief van gemeentebesturen Voorschoten en Wassenaar aan GS van Zuid-Holland. Betreffende de zienswijze op herziening PSV en Verordening Ruimte t.b.v. herijking EHS 2013, 20 augustus 2013

[7] Landschapsontwikkelingsplan Duin, Horst & Weide, pag's 34, 40, 46 en 52

Kenmerk Duivenvoordecorridor	Visie Landschapsontwikkelingsplan Duin, Horst & Weide
Recreatie	Vitaliseren kasteel Duivenvoorde als icoon Ontwikkelen en verbinden netwerk voor wandelen, fietsen en kanoën met de stad en onderling
Landbouw	Inzetten op verbinding melkveebedrijven en stedeling en groen-blauwe diensten
Natuur	Beheren oude bossen voor rijke flora en fauna Vitaliseren kleinschalig weidevogelgebied en bloemrijke slootranden Verbinden natte en droge ecologische waarden in de Duivenvoordecorridor met ecopassages bij het spoor en de Vliet Ontwikkelen ecopassages bij het spoor, de Leidse weg en de Vliet voor noordelijke ecologische verbinding bij Berbice
Landschap	Revitaliseren afwisselend coulisselandschap Vergroten herkenbaarheid structuur van langgerekte oude strandwallen met boerderijen en landgoederen Aansluiten waterlopen op de Vliet als hoofdader
Cultuurhistorie	Verbinden landgoederenzone met Voorschoten en Voorburg Vitaliseren Kasteel Duivenvoorde en restanten oude buitenplaatsen met zichtlijnen Behouden en verruimen belevingsmogelijkheden Knipmolen Behouden historische bollenschuur

Selectie van haalbare alternatieve verdienmogelijkheden

Nadat alternatieve verdienmogelijkheden zijn geselecteerd op toepasbaarheid in de Duivenvoordecorridor is gekeken naar de haalbaarheid daarvan. De eerste vraag die daarbij aan de orde komt is de vraag of er voldoende economisch draagvlak voor een verdienmodel is. Daarbij gaat om het een positieve *business case* op basis van vraag en aanbod. De vervolgvraag is of zo'n positieve *business case* financierbaar is. Het gaat hierbij om financiering van het verdienmodel en niet om financiering van het project Duivenvoordecorridor. In onderstaand schema is de financierbaarheid van de verdienmodellen met een stippellijn aangegeven.[8]

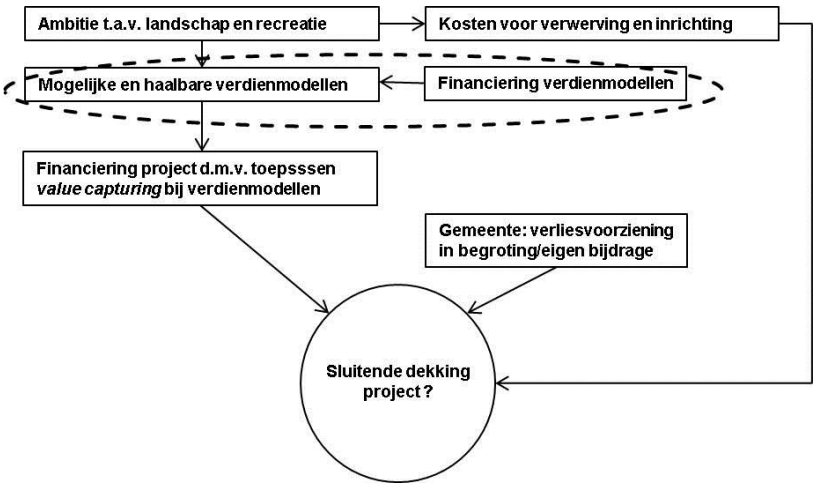

[8] Dit is een generiek model, dat niet alleen van toepassing is op de alternatieve verdienmogelijkheden, maar ook geldt voor woningbouw. In het schema aan het eind van de conclusies in hoofdstuk 4, is woningbouw in het gebied dan ook bij de uitwerking van de variabelen meegenomen.

Bij financierbaarheid is de risicoafweging door de (potentiële) financier een belangrijk aandachtspunt. Bij financierbare verdienmodellen is de exploitant in staat een rendabele bedrijfsvoering op te zetten, daarbij de kans op falen te minimaliseren en mocht er toch een tegenvaller zich voordoen, dan kan de exploitant aangeven hoe de negatieve gevolgen daarvan beheersbaar zijn. In deze Quick Scan is dit beoordeeld aan de hand van een inschatting van de risico's en bureaukennis op het gebied van financiering.

Economisch draagvlak en financierbaarheid worden op de volgende wijze getoetst:

Categorie	Economisch draagvlak	Financierbaarheid
Exploitatie	Is er voldoende vraag naar product?	Is rendement groter dan risico?
Recreatie	Is er voldoende vraag naar dienst?	Is rendement groter dan risico?
Energie	Is er voldoende vraag naar energie?	Is rendement groter dan risico?
Onroerend goed	Is er voldoende vraag naar onroerend goed?	Is rendement groter dan risico?
Geefgeld	Is er voldoende aanbod van geefgeld?	Is opbrengst groter dan de kosten?
Overheid	Is er bestuurlijk bereidheid tot commitment?	Is budget beschikbaar?

Toetsingscriteria

Om te beoordelen of verdienmodellen mogelijk toepasbaar zijn in de Duivenvoordecorridor, wordt gekeken naar de gebiedskenmerken. Daarbij zijn de geografische kenmerken en de bestuurlijke eisen ten aanzien van het gebied het meest relevant. Wat betreft de bestuurlijk eisen telt vooral de visie van het Landschapsontwikkelingsplan Duin, Horst & Weide. De haalbaarheid van verdienmodellen is uitgewerkt in kenmerken voor economisch draagvlak en financierbaarheid.

Het Bestemmingsplan Buitengebied is niet gebruikt als toetsingskader, omdat de bestemmingen die daarin zijn opgenomen op voorhand alternatieven uitsluit. Het Landschapsontwikkelingsplan uit 2012 is gekozen boven de Structuurvisie Duivenvoordecorridor uit 2003, omdat het een recentere visie geeft op de gebiedsinrichting.

Samenvattend worden verdienmodellen beoordeeld op:

Deelvraag	Criterium	Afkorting
Mogelijke modellen	Geografische kenmerken	Geo
	Visie Landschapsontwikkelingsplan Duin, Horst & Weide	LOP
Haalbare modellen	Economisch draagvlak	Econ
	Financierbaarheid	Fin

HOOFDSTUK 2: SELECTIE VAN KANSRIJKE VERDIENMODELLEN

Door middel van interviews en desk research is een beeld gekregen van haalbare alternatieve verdienmodellen op basis van economisch draagvlak en financierbaarheid. Hieronder wordt dat beeld per categorie beschreven. Scores zijn:

+ positief

O neutraal

- negatief

Exploitatie:

Mogelijk haalbare verdienmodellen zijn:

Kansrijke exploitatie	Toelichting	Geo	LOP	Econ	Fin
Waterberging	Extra boezemwater als compensatie van de aanleg van de Rijnlandroute. De kosten voor realisatie komen voor rekening van Provincie Zuid-Holland. De provincie wil dit op korte termijn realiseren.	+	+	O	+
Zand	Zandwinning bij verbreding boezemwater, kan binnen het gebied opnieuw worden gebruikt (besparing inrichtingskosten)	+	+	+	+
Natuurbegraven	Kan goed op zandgrond, geen impact op ruimtelijke kwaliteit vanwege afwezigheid van ornamenten en het ontbreken van terreinafscheiding. De vraag naar natuurbegraven groeit, terwijl in de Randstad nog geen natuurbegraafplaatsen zijn. Initiële financiering is haalbaar.[9] Een nadere toelichting staat in bijlage 3.	+	O	+	+
Agrarisch gebruik	Veeteelt, tuinbouw op de koude grond en fruitteelt zijn mogelijk, mits extensief van karakter. Daaronder valt ook stadstuinbouw, dat is kleinschalige duurzame tuinbouw in of nabij bevolkingscentra.	+	+	+	+
Zorg in het groen	Er is een positieve relatie tussen gezondheid en een groene omgeving.[10] Concept van zorg in het groen wordt door zorgverleners uitgewerkt en geïmplementeerd[11] Een nadere toelichting staat in bijlage 3.	+	+	+	O
Heineken, Groene Cirkels	Groene Cirkels is een programma van Heineken i.s.m. PZH en Wageningen UR voor een klimaat neutrale brouwerij, een duurzame economie en een aangename leefomgeving in de regio Zoeterwoude. ZHL schat in dat de Duivenvoordecorridor nog tot	+	+	+	+

[9] Het Nationaal Groenfonds kan zorg dragen voor de initiële financiering

[10] KPMG, TEEB rapportage Groen, gezond en productief

[11] Zie rapport van Nationaal Groenfonds over zorg in de natuur en de initiële financiering daarvan

	deze regio kan worden gerekend. Het programma is gebaseerd op vijf thema's, waarvan er twee mogelijk toepasbaar zijn: • Verzekeren van voldoende en goed water. • Verbeteren van de leefomgeving en versterken van de biodiversiteit. Een nadere toelichting staat in bijlage 3.

De volgende vormen van exploitatie zijn niet kansrijk:

Niet kansrijke exploitatie	Toelichting	Geo	LOP	Econ	Fin
Emissierechten	Te klein oppervlakte voor opzetten van rendabele transacties	+	+	-	-
Waterwinning	Brakwater in de ondergrond en waterwinningseisen niet implementeerbaar in bewoond gebied.	-	+	+	-
Begraafplaats	Er kan geanticipeerd worden op het vol raken van de huidige begraafplaats Rosenburgh. Daarnaast is er een groeiende vraag naar niet-westerse begraafplaatsen. Ornamenten en terreinafscheiding hebben negatieve impact op de ruimtelijke kwaliteit	+	-	+	+
Agrarisch gebruik (akkerbouw)	Te kleine percelen voor akkerbouw. Professionele wijnbouw heeft financieel te hoog risico	+	+	-	-
Rietcultuur	Te laag waterpeil en te klein oppervlakte	-	+	-	-
Beroepsvisserij in aanwezige wateren	Te weinig oppervlakte water en visrechten zijn al vergeven	-	+	-	-
Innovatieve biologische exploitatie	Eendenkroos en algen kunnen worden gekweekt en verwerkt in voedsel, veevoer en bio-olie. Deze exploitatie is nog in ontwikkelingsfase. Noodzakelijke installaties hebben negatieve impact op de ruimte. Kleinschalige opzet kan met een *start up* onderneming. Risicovolle financiering is dan onzeker.	+	-	+	+/-

Recreatie:

In interviews is aangegeven dat het gebied zich goed leent voor recreatie. Daarvoor is een recreatieve infrastructuur nodig, zoals: wandel-, fiets- en MTB-routes en bevaarbare waterlopen voor kano en roeiboot. Met uitzondering van het aanleggen van bevaarbare waterlopen is de realisatie van recreatieve infrastructuur een kostenpost. Bevaarbare waterlopen zijn dat niet, als deze kunnen worden gerealiseerd bij het verbreden van het boezemwater (in het kader van compensatie Rijnlandroute door de provincie Zuid-Holland, zie hierboven bij Waterberging in de tabel Kansrijke exploitatie).

Een kano- en roeiroute gaat vanaf de Vliet via Kasteel Duivenvoorde en de Dobbewetering of Veenwetering naar de Oude Rijn. Via de Oude Rijn kan dan worden teruggevaren naar de Vliet. De brug onder de Veurseweg is 50 cm hoog en zou een ideale hoogte moeten hebben van 70 tot 90 cm en een breedte van 4,80 m. Voorbij het spoor is de verbinding van de Veenwetering naar de Dobbewetering langs De Horsten te smal. Dat water zou verbreed moeten worden tot minimaal 4,80 m en verder vormen de lage en smalle bruggen over de Veen- en Dobbewetering een obstakel. Het deel van de route dat loopt van kasteel Duivenvoorde naar de Veenwetering en dat parallel aan de spoorlijn loopt, kan ook worden doorgetrokken naar de singel rondom Rosenburgh.

Een andere mogelijkheid is het aanwezige water achter Kasteel Duivenvoorde aaneen te sluiten tot een route linksom via de Leidschendamse kant van de Duivenvoordecorridor naar de Vliet.

Deze infrastructuur zelf is geen verdienmodel. Exploitanten van die infrastructuur maken daar wel gebruik van, zoals kano- en MTB-verhuur.

Dergelijke infrastructuur moet verder rijken dan de Duivenvoordecorridor en is eerder een onderwerp van het Duin, Horst en Weide plan.

Mogelijk haalbare verdienmodellen zijn:

Kansrijke recreatieve ondernemingen	Toelichting	Geo	LOP	Econ	Fin
Het verplaatsen van recreatieve functies uit bebouwde omgeving naar groene omgeving	IJsbaan, golfbaan en/of scouting kunnen worden overgebracht naar de Duivenvoordecorridor. Dit kan tot extra financiering leiden als de grond die daardoor in de bebouwde kom vrijkomt wordt ingezet als bouwlocatie (zie onroerend goed, rood-voor-groen).	+	+	+	+
Volkstuinen	Mits met strenge eisen t.a.v. opstallen en inrichting (geen afbreuk doen aan de ruimtelijke kwaliteit) zijn volkstuinen inpasbaar. Wellicht is beter te spreken van moestuinen en/of stadstuinbouw	+	+	O	O

De volgende vormen van recreatieve ondernemingen zijn niet kansrijk:

Niet kansrijke recreatieve ondernemingen	Toelichting	Geo	LOP	Econ	Fin
Verblijfsrecreatie	Grootschalige verblijfshoreca past niet in de ruimtelijke doelstellingen. Een vakantiepark is te groot voor de omgeving en ook de financiering daarvan is in de huidige marktomstandigheden lastig. Denkbaar zijn wel enkele verspreid liggende recreatiearken, maar de opbrengst daarvan is te beperkt om van betekenis te zijn.	+	-	O	-
Extra golfbaan	De markt voor golfbanen is momenteel slecht. Een extra golfbaan zal financieel moeilijk haalbaar zijn.	+	O	-	-
Extra horeca	Op korte afstand is al relatief veel horeca	+	O	-	-

	aanwezig[12] en er is een bestaand plan voor een theehuis bij Kasteel Duivenvoorde. Uitgaande van extensieve recreatie in het gebied is er geen economisch draagvlak voor nog meer horeca.[13]				
Gastenpas	Gebied is vrij toegankelijk.	O	-	O	O
Museum	Er zijn veel musea in de omgeving. De haalbaarheid van een extra museum dat financieel zelfdragend is, is dan ook klein.	O	O	-	-
Evenemententerrein	Open ruimte kan gebruikt worden voor bijvoorbeeld openlucht concerten, festivals en opstijgplaats voor luchtballonnen. De financiële bijdrage van zo'n terrein aan de projectkosten zal echter zeer klein tot nihil zijn. Zo'n evenemententerrein zal eerder een subsidievrager zijn.	+	O	O	-
Verhuur van kano's, roeiboten of mountainbikes	Gebied biedt mogelijkheden voor kano, roei en MTB-tochten. Rentabiliteit van dergelijke ondernemingen is laag. Commerciële financiering is moeilijk en nog het meest haalbaar voor bestaande exploitanten.	+	+	-	-

Energie:

Mogelijk haalbare verdienmodellen zijn:

Kansrijke energiewinning	Toelichting	Geo	LOP	Econ	Fin
Zonnepark	Bij het Energieakkoord van 2013 dat is afgesloten tussen overheid, werkgevers, werknemers, natuur- en milieuorganisaties en maatschappelijke organisaties wordt ingezet op het stimuleren van duurzame energiewinning en –gebruik. Dat wordt o.a. gestimuleerd via de zgn. postcoderoosregeling. Daar kan een energiecollectief van bewoners uit een gebied gebruik van maken voor duurzame energiewinning. Dat kan bijvoorbeeld door een zonnepark (*solar park*) voor de wijk Starrenburg in te richten in de Duivenvoordecorridor. Het Ministerie van Economische Zaken stimuleert deze kleinschalige energiecollectieven. Financieringsinstrumenten zijn hiervoor ontwikkeld. Aandachtspunt is landschappelijke inbedding (b.v. door middel van bosschages).	+	O	+	+

[12] Op korte afstand van elkaar liggen Restaurant De Gouden Leeuw, Theehuis Jansland, Restaurant de Knip en Het Eiland van Ome Nick.

[13] In het kader van de quick scan is geen marktonderzoek uitgevoerd. Oordeel is gebaseerd op enerzijds beperkte vraag door aard van de recreatie (extensief) en het al aanwezig aanbod van horeca in combinatie met ontwikkeling van extra horecagelegenheid bij Kasteel Duivenvoorde. Visie is ondersteund met bevindingen uit interviews.

De volgende vormen van recreatieve ondernemingen zijn niet kansrijk:

Niet kansrijke energiewinning	Toelichting	Geo	LOP	Econ	Fin
Windenergie	Ruimtelijke kwaliteit leidt sterk onder windmolens. Bovendien mogelijk negatieve impact op vogels. PZH heeft de Duivenvoordecorridor niet als kerngebied voor winning windenergie aangemerkt.[14]	+	-	+	+
Biomassa	In huidige energiemarkt is een biomassacentrale niet rendabel.	+	O	-	-
Geothermie	Hoewel er i n de provincie Zuid-Holland potentie is voor geothermie, behoort de Duivenvoordecorridor niet tot de meest kansrijke gebieden.[15] De kans op een foute boring en de financiële kosten als gevolg daarvan zijn zeer groot. Het financieel risico is daardoor hoog.	O	+	O	-

Onroerend goed:

In dit onderzoek wordt gekeken naar alternatieven voor verdubbeling van het bebouwd oppervlakte (van 2.000m^2 naar 4.000 m^2). Deze verdubbeling is hier dan ook niet verder onderzocht op haalbaarheid. Wel kan een algemene opmerking over haalbaarheid en onroerend goed worden gemaakt, namelijk dat de waarde mede door de ruimtelijke kwaliteit (w.o. uitzicht) wordt bepaald. Hoe vrijer het zicht, hoe hoger de waardering.

Mogelijk haalbare verdienmodellen zijn:

Kansrijke onroerend goedontwikkeling	Toelichting	Geo	LOP	Econ	Fin
Boerderij	In combinatie met zorg in het groen (zie exploitatie)	+	+	+	O
Rood-voor-groen	Het switchen van groene gebieden in de bebouwde kom met bebouwing in de Duivenvoordecorridor, zoals: • IJsbaan (in de zomer inzaaien met kruiden voor bijen) • Golfbaan • Scouting • Tracé Rijnlandroute, voor zover niet op de tunnel Op gronden binnen de bebouwde kom kan een hogere bebouwingsdichtheid worden gerealiseerd dan in het plangebied.	+	+	+	O

[14] PZH, Nota Wervelener, 2009
[15] PZH, Zuid-Holland op st(r)oom!, kaart op pagina 51

De volgende vormen van recreatieve ondernemingen zijn niet kansrijk:

Niet kansrijke onroerend goedontwikkeling	Toelichting	Geo	LOP	Econ	Fin
Bedrijfsverzamelgebouw voor ZZP'ers met eco-architectuur	Aanbod bedrijfsruimte voor ZZP'ers in regio groter dan vraag (leegstand)	+	O	-	-
Herbestemming bestaand onroerend goed	Naast de bollenschuur zijn er geen andere bestaande vastgoed objecten op de kavels waar de gemeente eigenaar van is en die herbestemd kunnen worden.	+	+	-	-
Verkoop van gronden aan natuurbeheerorganisatie	Natuurbeheerorganisaties zijn onvoldoende bij kas om zelfstandig gronden tegen marktprijzen te kopen. Er is wel interesse bij Stichting Het Zuid-Hollands Landschap voor betrokkenheid bij ontwikkeling en beheer van terreinen.	+	+	O	-/O

Geefgeld:

Charitatieve donaties zullen niet aan een overheid worden gedaan. Private projecten kunnen wel met geefgeld worden ondersteund.

Kansrijke acquisitie geefgeld	Toelichting	Geo	LOP	Econ	Fin
Postcodeloterij	Het Zuid-Hollands Landschap kan via de koepelorganisatie De 12 Landschappen gelden van de Postcodeloterij verkrijgen	nvt	nvt	O	+
Lokale fondsverwerving	Lokale fondsverwerving is mogelijk als lokale (vrijwilligers)organisatie met een maatschappelijke doelstelling betrokken is. De impact van lokale fondsverwerving is echter klein (maximaal EUR 10 tot 15 duizend)	nvt	nvt	O	O

Het begrip *crowdfunding* wordt vaak ten onrechte als een vorm van geefgeld gezien. Feitelijk is *crowdfunding* een financieringsinstrument door middel van publieke uitgifte van aandelen of obligaties zonder tussenkomst van financiële intermediairs. De uitgifte van aandelen of obligaties richt zich op een groot publiek dat voor een klein bedrag kan participeren in ruil voor winstuitkering of aflossing en rente. Winstuitkering of aflossing kan in principe alleen als er een achterliggend verdienmodel is dat voldoende geld genereert. *Crowdfunding* kan wel als alternatief voor financiering via reguliere financiële partijen worden gezien bij de voorfinanciering van haalbare verdienmodellen. In die hoedanigheid komt *crowdfunding* in hoofdstuk 3 aan de orde in de paragraaf Actoren en factor onder de kop "Financiële partijen".

Overheid:

Kansrijke mogelijkheden zijn er als er een programma of project is waar inhoudelijk een beroep op middelen kan worden gedaan. De bereidheid bij overheden om een commitment voor extra bijdragen te geven is laag. Daarom scoren de kansrijke modellen op financierbaarheid maximaal <neutraal>.

Kansrijke bijdrage overheden	Toelichting	Geo	LOP	Econ	Fin
Provincie Zuid-Holland	Boezemcompensatie Rijnlandroute (zie exploitatie)	+	+	O	O
	Groene Cirkels i.s.m. Heineken	+	+	O	O

De volgende vormen van overheidsbijdragen zijn niet kansrijk:

Geen kansrijke bijdrage overheden	Toelichting	Geo	LOP	Econ	Fin
Hoogheemraadschap van Rijnland	Geen voornemen tot nieuwe projecten in het gebied, wel betrokken (niet financieel) bij realisatie boezemcompensatie PZH				-/O
Gemeente Voorschoten	Bij aanvang onderzoek geen andere projecten, zoals op het gebied van duurzaamheid, die gecombineerd kunnen worden met inrichting van gebied				-
Rijksoverheid	Budgeten voor natuurontwikkeling zijn gedecentraliseerd naar provincies. Wel middelen MinEZ i.k.v. energieakkoord (zie zonne-energie)				-/+
Europese Unie	Gebied is niet als Natura2000 aangemerkt				-

Bij deze Quick Scan was geen inzicht in de plannen voor gebiedsinrichting, zodat mogelijk besparingen daarop beoordeeld konden worden.

Meest kansrijke verdienmodellen

Uit de bevindingen bij de verdienmodellen kunnen de volgende haalbare mogelijkheden als kansrijk worden geselecteerd:

Verdienmodel	Opmerking	Structureel	Tijdelijk
Verbreding boezemwater en zandwinning	In kader compensatie Rijnlandroute, combineren met routes waterrecreatie, neutrale grondbalans voor gewonnen zand	+	
Natuurbegraven	Minimaal 5 – 10 ha; recreatie is leidend bij inrichting	+	
Agrarisch gebruik	Vooral melkvee en tuinbouw op de koude grond	+	+
Zorg in het groen	Zorgboerderij of paviljoen in boerderijstijl	+	
Heineken, Groene Cirkels	Verduurzaming productieproces (waaronder water) en leefomgeving van brouwerij Zoeterwoude	+	
Zonnepark	Zonnepark door energiecolletief	+	25 jaar
Rood-voor-groen in combinatie met verplaatsen recreatie uit bebouwde kom naar duivenvoordecorridor	Door verplaatsen recreatievoorziening is er beleidsmatig een relatie tussen nieuwbouw in bebouwde kom en Duivenvoordecorridor. Bovendien wordt bijgedragen aan recreatieve doelstelling van het gebied.	+	
Rood-voor-groen tracé Rijnlandroute	Een keuze voor verdere bebouwing binnen de bebouwde kom. Op tracé kan worden gebouwd m.u.v. boven de tunnel	+	
Moestuinen / Stadstuinbouw	Kleinschalige tuinbouw door hobbyist of professioneel; om verrommeling van het landschap te voorkomen moeten er wel kwaliteitseisen worden gesteld (b.v. geen opstallen of een centrale opstal)	+	+
Postcodeloterijgelden	Alleen bij betrokkenheid ZHL	O	
Lokale *fundraising*	Beperkte bijdrage aan lokaal maatschappelijk doel	O	

HOOFDSTUK 3: BEPERKING VAN HET FINANCIEEL RISICO VAN DE GEMEENTE

Actoren en factoren

Inzicht in en betrokkenheid door belanghebbenden is een succesfactor bij gebiedsontwikkeling. Daarnaast moeten factoren die van invloed zijn op een succesvolle gebiedsinrichting in kaart worden gebracht. Voor deze Quick Scan is daar geen uitputtend overzicht van gemaakt. De focus ligt hier op kansrijke verdienmodellen en is gekeken welke actoren en bij een eerste verkenning daarbij het meest relevant zijn.

Beheerorganisaties.

In Nederland zijn drie natuurbeheerorganisaties van belang: Staatsbosbeheer, Natuurmonumenten en de 12Landschappen. Voor de laatste is Het Zuid-Hollands Landschap (ZHL) de acterende partij in de provincie. Uit oogpunt van efficiëntie willen deze partijen zo veel mogelijk clustering van gebieden. In de nabijheid van de Duivenvoordecorridor is Staatsbosbeheer actief (Leidschendam) en Het Zuid-Hollands Landschap (Leiden-Oostvlietpolder en in Voorschoten wordt het beheer gedaan voor de terreinen van de landgoederen Berbice en Beresteijn.)

Voordeel van ZHL is dat deze toegang heeft tot geefgeld van de Postcodeloterij, terwijl Staatsbosbeheer die mogelijkheid niet heeft en momenteel gebukt gaat onder een bezuinigingsoperatie. Als betrokkenheid van een natuurbeheerorganisatie nodig is, dan is ZHL de meest voor de hand liggende partij. ZHL heeft ook aangegeven graag actief te willen zijn in dit gebied. ZHL heeft ervaring met het bij elkaar brengen van relevante partijen voor zorg in het groen, beschikt over een netwerk voor verdere verkenning van Groene Cirkels en het Nationaal Groenfonds merkt als ZHL aan als een geschikte beheerder van terrein voor natuurbegraven.

Alternatieven voor ZHL zijn Dunea en Stichting Duivenvoorde. Dunea hecht belang aan versterking van de biodiversiteit en recreatieve mogelijkheden in het gebied, maar gaf aan geen geld beschikbaar te hebben voor dit gebied. Stichting Duivenvoorde is als buur ook een vanzelfsprekende partij voor samenwerking op beheergebied. Voor de ontwikkeling van het gebied heeft ZHL echter meer voordelen.

Lokale ondernemers. De Ondernemersvereniging Voorschoten heeft aangegeven de plannen voor het gebied als een gemeentelijke aangelegenheid te zien en niet als een onderwerp voor het bestuur van deze vereniging. Dat ligt anders voor ondernemers die nu in het gebied aanwezig zijn. Zij zijn zeker betrokken bij de planvorming.

Heineken. Heineken is de centrale actor bij het project Groene Cirkels dat wordt uitgevoerd in samenwerking met Altera (Universiteit Wageningen) en de provincie Zuid-Holland. Bij de Quick Scan is nog geen contact geweest met Heineken, omdat eerst het idee verder uitgewerkt moet worden.

Energiecollectief

Voor het realiseren van een zonnepark zal een energiecollectief moeten worden geïnitieerd. In principe gaat dat om een burgerinitiatief. Vanwege de postcoderoosregeling zal zo'n collectief uit de wijken Starrenburg en Boschgeest moeten worden samengesteld.

Partijen actief op het gebied van recreatie

Bij rood-voor-groen kunnen recreatieve voorzieningen naar het gebied worden verplaatst. Betrokken exploitant en/of verenigingen zijn daarbij relevante partijen.

Aanwezige horecaondernemingen in het gebied hebben baat bij toename van bestedingen door groter volume aan bezoekers.

Partijen actief op het gebied van zorg. Het gebied biedt mogelijkheden voor aanbieders van zinvolle dagbesteding voor bijvoorbeeld verstandelijk beperkten, dementerenden en mensen met een ernstig psychische aandoening (zie bijlage 3). In de omgeving van de Duivenvoordecorridor is een aantal zorgverleners dat zich op deze groepen richten. Indien het om WMO-gerelateerde zorg gaat, is de gemeente betrokken.

Natuur- en milieuorganisaties. Van deze categorie zijn de natuurbeheerorganisaties hierboven al besproken, omdat zij een actieve rol kunnen spelen bij de realisatie van het project Duivenvoordecorridor. Daarbij is vooral de interesse van ZHL bij de gebiedsontwikkeling interessant. Organisaties die zich richten op belangenbehartiging streven naar een zo groen en open mogelijk gebied. Mocht bebouwing ten behoeve financiering nodig zijn, dan hebben rood-voor-groen transacties bij deze organisaties de voorkeur (verdichting van de bestaande bebouwde kom) en zijn eventueel bouwkavels langs de Kniplaan en aan de randen van het begrensd gebied denkbaar.

Deelnemers aan het Pact van Duivenvoorde

De gebiedsinrichting moet passen binnen de kaders van het Pact van Duivenvoorde. Bij de beoordeling van de verdienmodellen is er op gelet dat kansrijke mogelijkheden niet in strijd zijn met het Landschapsontwikkelingsplan.

Provincie Zuid-Holland

De provincie Zuid-Holland heeft enerzijds aangegeven geen verdere middelen beschikbaar te willen stellen aan de gemeente Voorschoten voor de ontwikkeling van de Duivenvoordecorridor, maar directe financiering is nog wel mogelijk bij boezemcompensatie in het kader van de Rijnlandroute en indirect zijn er mogelijkheden voor bijdragen van de PZH voor het project Groene Cirkels i.s.m. Heineken.

Financiële partijen.

Bij verdienmodellen zal meestal voorfinanciering noodzakelijk zijn. De volgende financiële partijen kunnen daarvoor in aanmerking komen:

- *Nationaal Groenfonds*. Het Nationaal Groenfonds is specifiek gericht op financiering van groene verdienmodellen bij natuurontwikkeling. Zoals elk fonds zal ook het Nationaal Groenfonds een afweging maken van verwacht rendement tegenover risico's. Proposities dienen met andere woorden rendabel te zijn. Het Nationaal Groenfonds heeft veel financiële faciliteiten en profileert zich o.a. op het gebied van zorg inde natuur en natuurbegraven. Ook op het gebied van recreatie heeft het nationaal Groenfonds projecten gefinancierd, mits die bijdragen aan natuurontwikkeling.
- *Groene beleggingsfondsen*. Indien de inrichting van het gebied groen en duurzaam wordt, zijn mogelijk groene beleggingsfondsen geïnteresseerd. Bij Carnegie Consult is in een bank met een groen beleggingsfonds bekend dat op zoek is naar grond voor duurzame exploitatie.
- *Reguliere financieringsbronnen*. Bij agrarisch gebruik zal de agrarische ondernemer voor de financiering moeten zorgen. Voor rode ontwikkelingen (bouwactiviteiten) gelden ook de reguliere financieringsmogelijkheden.

- *Crowdfunding*. Zoals in het vorige hoofdstuk al is aangegeven[16] is *crowdfunding* een financieel instrument, waarbij in ruil voor het uitgeven van aandelen of obligaties de plicht tot winstuitkering of aflossing en rente staat. Bij *crowdfunding* gaat het om financiering van relatief kleine omvang. Het meest succesvol zijn kleinschalige renderende projecten die een groot publiek aanspreken. *Crowdfunding* is gebonden aan regulering door de AFM.

Samenvattend kan worden gesteld er vooral draagvlak is voor een ruimtelijke inrichting die zo dicht mogelijk bij de visie van het Landschapsontwikkelingsplan staat, dat wil zeggen een groen en open gebied en waar mogelijk ecologische versterking. Het ZHL kan daarbij een rol vervullen in het realiseren van verdienmodellen. Voor duurzame verdienmodellen zijn het Nationaal Groenfonds en groene beleggingsfondsen mogelijke partijen.
Naast de gemeente is de PZH de meest belangrijke publieke actor. PZH stelt zich qua financiële steun terughoudend op.

Factoren
Vanuit het oogpunt van financierbaarheid en financieringsrisico's zijn de volgende factoren van belang:

- *Positieve business cases*. Veel initiatieven in groen gebied hebben vooral een maatschappelijke waarde, voor de financierbaarheid zal er ook een positieve kasstroom moeten zijn.
- *Betrokkenheid bewoners in gemeente en regio*. Hoe groter de betrokkenheid, hoe groter de kans op burgerinitiatieven, zoals privaat georganiseerde acties met een maatschappelijke doelstelling (en werving geefgeld) en participatie in een energiecollectief.
- *Ruimtelijke kwaliteit*. Verdienmodellen in het groen hebben de grootste belevingswaarde als de ruimtelijke kwaliteit hoog is. Daarbij gaat het vooral het beleven van het gebied als een natuurlijke omgeving. Hoe beter de ruimtelijke kwaliteit, hoe groter de vraag zal zijn. Verrommeling van het landschap kan dat juist te niet doen.
- *Tijd*. De aangekochte kavels staan op de balans van de gemeente. De gemeente heeft een renterisico en een waarderingsrisico. Om beide risico's te beperken is het enerzijds wenselijk zo snel mogelijk inkomsten uit grondverkoop te genereren en daarmee de balanswaarde te verlagen. Anderzijds is de hoogte van deze inkomsten afhankelijk van de woningmarkt die momenteel op een dieptepunt is. Vanuit dit laatste perspectief zou juist wachten op herstel van de markt voor de hand liggen. Hoe de markt zich ontwikkeld is echter niet te voorspellen en is speculatief.

Value capturing: kasstromen aanwenden ten gunste van de Duivenvoordecorridor

Uiteindelijk gaat het om de vraag hoe de gemeente Voorschoten met de kansrijke verdienmodellen de projectkosten van de duivenvoordecorridor kan financieren:

[16] Zie opmerking onder tabel "Kansrijke acquisitie geefgeld".

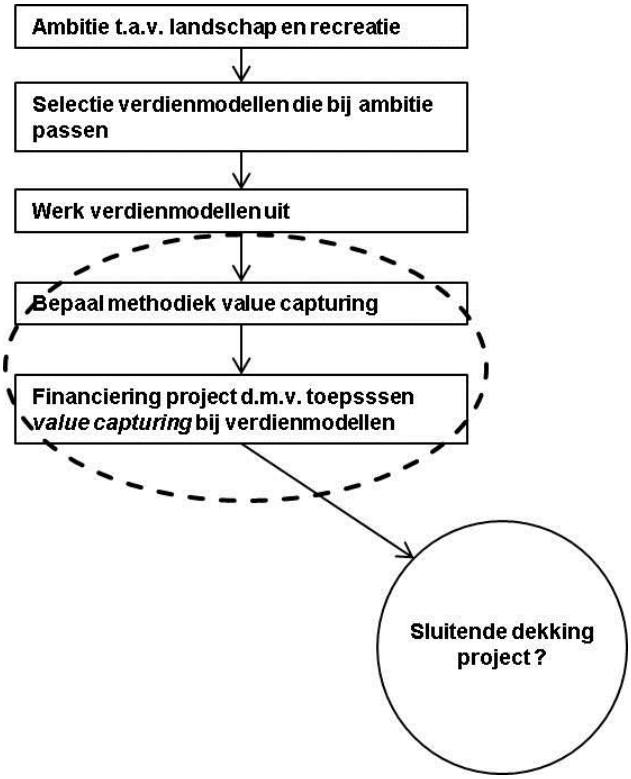

De volgende mogelijkheden zijn er voor *value captuering* door de gemeente:

- *Verkoop van grond*. De prijs wordt bepaald door de nieuwe bestemming. Verkoop kan plaatsvinden binnen het begrensd gebied, maar ook daar buiten in het kader van een rood-voor-groen transactie. Bij dit laatste moet binnen de gemeente verevening van de opbrengst met het projectbudget plaatsvinden.[17]
- *Uitgeven van rechten*. Dit is zeker relevant bij tijdelijk gebruik. Als meerdere partijen interesse hebben in tijdelijk gebruik moet bekeken worden welke prijs/verplichtingen het meest gunstig zijn.
- *Verkoop zand*. Zand uit het deel van de strandwallen dat vrijkomt bij verbreding van boezemwater kan binnen het gebied opnieuw gebruikt worden bij de inrichting.
- *Ontwikkelaarsbijdrage*. Private partijen die profiteren van de gebiedsinrichting betalen eenmalig een bijdrage (*concession leases* en *developer contributions*)

Het beperken van het financieel risico

Zoals eerder aangegeven is wachten op een moment dat de woningmarkt zodanig is aangetrokken dat het oorspronkelijk plan weer financieel dekkend is speculatief van aard. Vanuit het oogpunt van goed financieel beheer ligt het meer voor de hand om op basis van huidige marktomstandigheden project- en kapitaalkosten te waarderen.

Het sluitende maken van de projectbegroting is vervolgens een iteratief proces, waarbij steeds vier variabelen worden bepaald: (1) ambitie t.a.v. landschap en recreatie en de daaruit voortvloeiende projectkosten; (2) verdienmodellen en de wijze waarop de waarde daarvan wordt gevangen; (3) het percentage te bouwen en (4) de bijdrage van de gemeente uit eigen middelen.

[17] Feitelijk wordt verkoop van gemeentelijk grondbezit dat elders ligt ingezet ter dekking van het tekort in de grondexploitatie binnen de Duivenvoordecorridor. Zo'n transactie kan worden onderbouwd als er een inhoudelijke relatie wordt gelegd tussen beide gebieden, bijvoorbeeld vanwege het overbrengen van recreatieve voorzieningen naar de Duivenvoorcorridor.

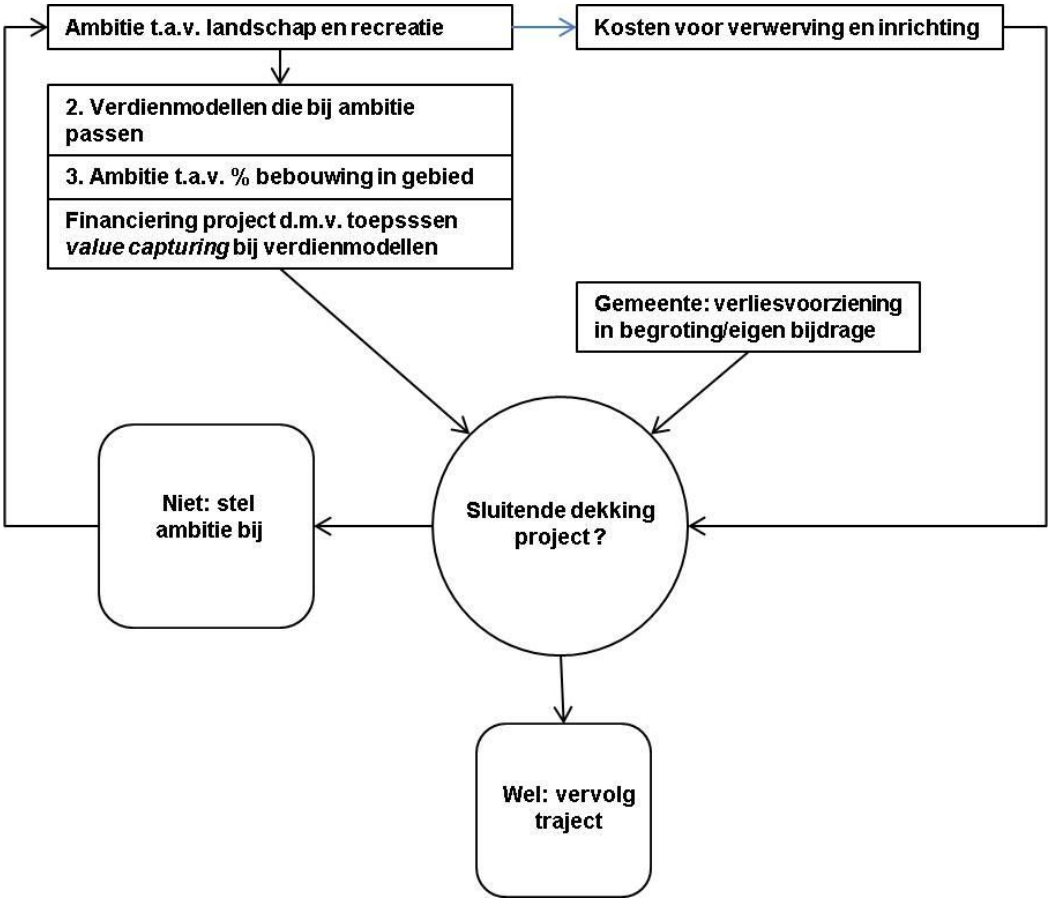

In de kern gaat het om het afwegen tussen willen en kunnen:

Willen: ambitie ten aanzien van landschap en recreatie.

Binnen het kader van het Landschapsontwikkelingsplan Duin, Horst & Weide moet de ambitie worden bepaald: hoe hoog komt de lat te liggen ten aanzien van:

- Landschap. Doel is een landschap met groen en water dat recreatief gebruikt kan worden. Ideaal is 0% bebouwing, een eerdere uitgangspositie is 7% bebouwing en maximaal kan kan 15%.
- Recreatie. Voor recreatie is vrij toegankelijke ruimte ideaal. Het tegenovergestelde is dat alle kavels door eigenaren met een hek worden omgeven.
- Verwerving gronden. De status quo bij het opruimen van kassen is, dat een gedeelte van vlek UW2 ten zuiden van de Kniplaan nog niet is aangekocht. De doelstellingen uit het Landschapsontwikkelingsplan Duin, Horst & Weide voor dit gebied worden dan niet gehaald. Handhaving van de status quo is feitelijk een achteruitgang ten opzichte van het initiële plan. Tegenover de status quo staat de initiële ambitie, waarbij ook de resterende percelen in UW2 worden aangekocht en (theoretisch) zelfs de mogelijkheid om de ambitie verder te verhogen.
- Ecologie. Het meest ideaal is het daadwerkelijk realiseren van een ecologische verbinding tussen de duinen en het Groene Hart. Als ecologie leidend is, dan wordt bijvoorbeeld recreatie aan de randen van het gebied gepland en worden er natuurlijke oevers langs de Vliet gecreëerd. Het nutriëntengehalte van bodem om de juiste vegetatie te krijgen is dan ook een aandachtspunt.

Kunnen: toets de financierbaarheid.

In dit rapport zijn meerdere kansrijke verdienmodellen aangeven. Voorfinanciering daarvan zou mogelijk moeten zijn. Deze kansrijke verdienmodellen kunnen financieel bijdragen aan de financiering van het project Duivenvoordecorridor. Daarnaast zal de gemeente moeten bepalen welke kapitaalslasten uit eigen middelen worden gefinancierd.

Is er een sluitende dekking, dan wordt tijd een belangrijke factor, vanwege rentekosten en waarderingsrisico, en waarbij het uit oogpunt van financiële risicobeperking zo snel mogelijk inkomsten te genereren uit de grondexploitatie, waardoor de actuele boekwaarde daalt en de rentekosten afnemen. Dat kan door gronden direct te verkopen aan een derde. Voorbeelden daarvan zijn in bijlage 4 beschreven, of de aangekochte kavels te verkopen aan een publiek-private stichting die de grondexploitatie verder voor haar rekening neemt. Borgstelling of garantiestelling door de gemeente kan daarbij nodig zijn. Uit het oogpunt van risicomijding dient daar wel een plafond in worden aangebracht en uit het oogpunt van risicobeheer moet er een plan zijn hoe aan een borg- of garantiestelling wordt voldaan. Dat kan door groene ruimte binnen of buiten het gebied te reserveren voor een extra verdienste.

HOOFDSTUK 4: GEBRUIK MAKEN VAN HET VERDIENPOTENTIEEL

Conclusies

Het onderzoek is uitgewerkt aan de hand van drie deelvragen. De eerste twee deelvragen luiden:

- W*elke verdienmodellen zijn mogelijk toepasbaar in de Duivenvoordecorridor?*
- *Welke van de mogelijke verdienmodellen zijn haalbaar?*

Een groot aantal potentiële verdienmodellen is onderzocht op het gebied van exploitatie, recreatie, energie, onroerend goed, geefgeld en overheidsbijdragen. Deze zijn beoordeeld op gebiedskenmerken, de wel of niet passen in de ruimtelijke doelstellingen van het Landschapsontwikkelingsplan Duin, Horst & Weide, economisch draagvlak en financierbaarheid. Ook is gekeken of er verdienmodellen zijn die tijdelijk kunnen worden ingezet. Uitkomst van deze verkenning is een overzicht van kansrijke verdienmodellen die mogelijk toepasbaar en haalbaar zijn:

Kansrijke verdienmodellen	Structureel	Tijdelijk
Verbreding boezemwater en zandwinning	+	
Natuurbegraven	+	
Agrarisch gebruik	+	+
Zorg in het groen	+	
Heineken, Groene Cirkels	+	
Zonnepark	+	25 jaar
Rood-voor-groen in combinatie met verplaatsen recreatie uit bebouwde kom naar duivenvoordecorridor	+	
Rood-voor-groen tracé Rijnlandroute	+	
Moestuinen / Stadstuinbouw	+	+
Postcodeloterijgelden	O	
Lokale *fundraising*	O	

Na selectie van de meest kansrijke verdienmodellen is de derde deelvraag beantwoord. Deze vraag luidt:

- *Op welke wijze kan de gemeente Voorschoten de geselecteerde haalbare verdienmodellen financieel benutten en hoe kan daarbij het financieel risico van de gemeente Voorschoten worden beperkt.*

Door middel van *value caputering* kan de gemeente de waarde van de gronden voor de verdienmodellen vangen. De belangrijkste daarvan is verkoop van gronden. Dat kunnen de aangekochte kavels in de Duivenvoordecorridor zijn, maar ook, of juist door rood-voor-groen transacties omdat binnen de bebouwde kom een hogere bebouwingsdichtheid kan worden gerealiseerd. Voordeel van grondverkoop is dat de waarde in een keer wordt omgezet in een geld dat kan worden aangewend.

Bij het uitgeven van rechten (pacht, concessie,…) worden de inkomsten over de tijd uitgesmeerd. Voor tijdelijke oplossingen is dat goed mogelijk. Bij structurele uitgifte moet gelet worden op een

eventueel financieel risico in de tijd in de prijsontwikkeling bij inkomsten tegenover die bij verplichtingen.

Private partijen kunnen bij realisatie van groene verdienmodellen mogelijk gebruik maken van faciliteiten van het Nationaal Groenfonds en investeringsvermogen van groene beleggingsfondsen. Kleinschalige financiering kan met *crowdfunding*, maar dat is op het niveau van het gehele project vooral aanvullend. Bij rode verdienmodellen zal gebruik moeten worden gemaakt van reguliere financieringsbronnen. Overheidsbijdragen en geefgeld zijn secundair.

Het volgende schema geeft het afwegingsproces van enerzijds de ambitie ten aanzien van landschap en recreatie en anderzijds de financierbaarheid weer, waarbij de ambitie wordt afgezet tegen het initiële plan:

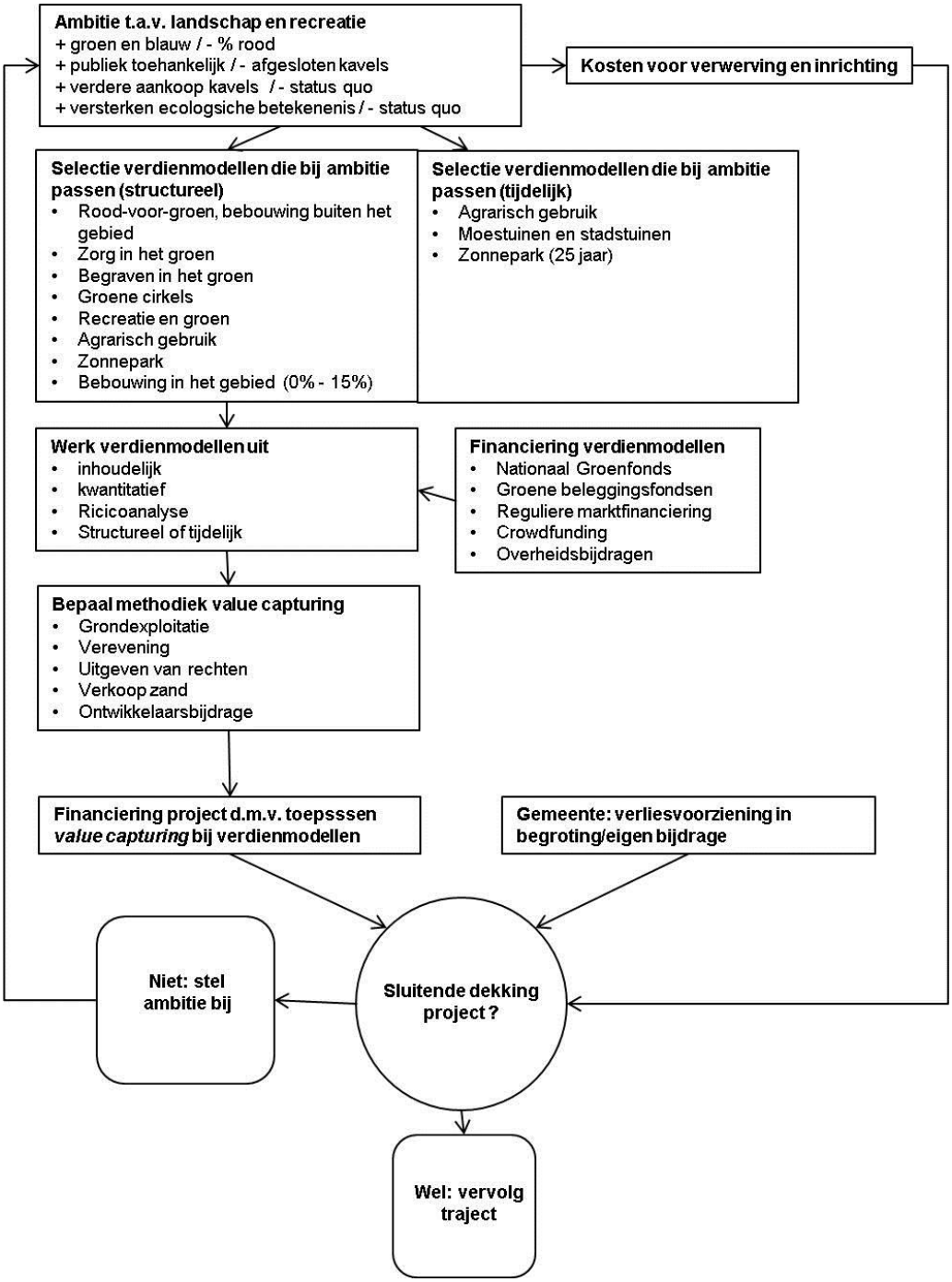

Aanbevelingen

Naar aanleiding van de conclusies worden de volgende aanbevelingen gedaan voor vervolg van het project:

- Stel vast welke verdienmodellen beleidsmatig passen in het begrensd gebied of in het kader van de ontwikkeling van de Duivenvoordecorridor buiten het gebied kunnen worden ontwikkeld.
- Werk de verdienmodellen inhoudelijk uit, maak een kwantitatieve analyse van de *business cases* en een risicoanalyse. Toets de financierbaarheid en de wijze van waardeafdracht aan het project.
- Zoek bij de verdienmodellen partijen die deze willen dragen en toets de financierbaarheid.
- Heroverweeg de ambitie ten aanzien van landschap en recreatie. Betrek in de afweging de mate van bebouwing, in hoeverre het gebied publiekelijk toegankelijk moet zijn, of en zo ja welke kavels zo verworven moeten worden en welke ecologische betekenis aan het gebied wordt gegeven.
- Stel vast welke bijdrage de gemeente doet uit eigen middelen en of aanvullende overheidsbijdrage mogelijk zijn (dit laatste is bij enkele verdienmodellen aangegeven).
- Indien er een sluitende dekking voor het project is, kan verdere planning van de gebiedsontwikkeling plaatsvinden. Indien er geen sluitende projectbegroting is, stel dan de ambitie naar beneden bij en stel vast welke verdienmodellen dan in aanmerking komen.
- Bepaal welke tijdelijke verdienmodellen een optimaal rendement geven in tijd (looptijd van recht tot gebruik) en geld (opbrengst per ha) en welke kwaliteitseisen daarbij gesteld moeten worden.

BIJLAGEN

Overzicht bijlagen

Bijlage	Titel
1	Lijst geïnterviewde personen
2	Oppervlakte te slopen kavels
3	Mogelijke scenario’s voor het toepassen van verdienmodellen
4	Toelichting op natuurbegraven, zorg in het groen en Groene Cirkels
5	Gebruikte literatuur en documentatie

Bijlage 1: Lijst geïnterviewde personen

Tussen 14 maart en 3 april 2013 is gesproken met de volgende ondernemers en vertegenwoordigers van nutsbedrijven, overheden, financiële partijen, natuur- en milieuorganisaties en charitatieve serviceclubs:

	Naam	Organisatie
1	Pieter Dammen en Karin Rood	Dunea
3	Elmar Swank	Nuon
4	Koen Mathot en Vincent Muijskens	Hoogheemraadschap van Rijnland
5	Ben Fisser en Annet ten Cate	Provincie Zuid-Holland
6	Annette de Vries	Stichting Duivenvoorde
7	Freek van Vliet	Agrarisch ondernemer
8	Marcel van Teijlingen	Restaurant De Knip
9	Bart Carpentier Alting	Vlietland BV
10	Rob Joosten	Rabobank en Ondernemersvereniging Voorschoten
11	Jac Meter	Nationaal Groenfonds
12	Michiel Houtzagers	Stichting Het Zuid-Hollands Landschap
13	Alex Ouwehand en Suzanne Kuijpers	Natuur- en Milieufederatie Zuid-Holland
14	Gert Both, Piet jonkheer en I Zorge	Platform Duurzaam Voorschoten
17	Nico van Ravesteyn	Roeivereniging Rijnland
18	Jan Barkhof	Rotary Voorschoten-Leidschendam
19	Erik Heinemann	Lionsclub Voorschoten

Bijlage 2: Oppervlakte te slopen kavels

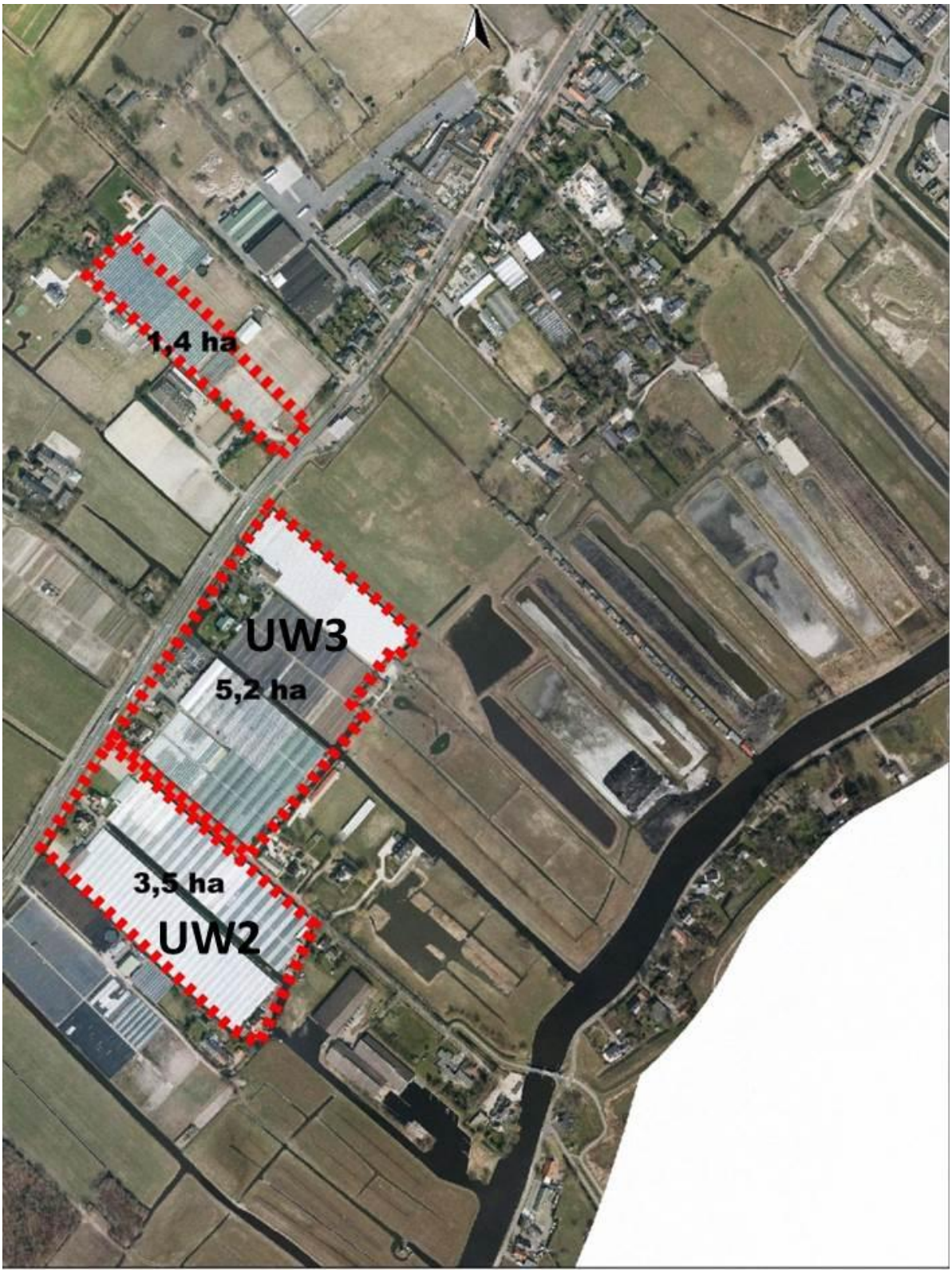

Bijlage 3: Toelichting op natuurbegraven, zorg in het groen en Groene Cirkels

Natuurbegraven

In het rapport “Terug naar de natuur” van Alterra, Universiteit Wageningen, dat in 2009 werd opgesteld voor het ministerie van LNV, wordt nagegaan hoe tegemoet kan worden gekomen aan de groeiende maatschappelijke vraag naar een meer natuur- en milieuvriendelijke manier van begraven. Alterra omschrijf in dat rapport een natuurbegraafplaats als volgt: “*Bij een natuurbegraafplaats wordt een natuurlijke sfeer nagestreefd door inpassing in een bestaande natuurlijke situatie zoals bos of landgoed, of in een gecreëerd landschap, en door de vormgeving van de grafvelden. Er wordt op een wijze begraven die het milieu en de natuur niet of zo weinig mogelijk belast en (de beleving van) het natuurlijke karakter van de omgeving minimaal beïnvloedt*.”[18]

De grafdichtheid en de plekken van de graven worden in de eerste plaats bepaald door de natuurlijke terreingesteldheid. Daarnaast is de ruimtelijke inrichting een bepalende factor. Als recreatie een van de doelstellingen is bij de ruimtelijke inrichting, dan zal bij de opzet van de natuurbegraafplaats daar rekening mee worden gehouden. De graven liggen daardoor verspreid over het terrein. Het aantal graven varieert van 100 tot 425 per ha.

Architectenbureau Volmers & Partners laat in de rapport “Landschap als nalatenschap” en op hun website een aantal mogelijkheden zien van landschappelijke inpassing van natuurbegraafplaatsen. Een ontwerp van dit bureau voor een natuurbegraafplaats bij Heereveen is te vinden op het internet onder http://www.vp.nl/natuurbegraafplaats-heerenveen.html)

Om het effect op het milieu tot een minimum te beperken, moeten kist, kleding van de overledene en andere voorwerpen die mee het graf ingaan van natuurlijk materiaal zijn, relatief snel afbreekbaar in de grond zijn en ze mogen geen schadelijke stoffen bevatten voor bodem, plant, dier of mens. En omdat de hele uitstraling niet mag detoneren met de natuurbestemming van het gebied worden geen ornamenten toegestaan, anders dan bijvoorbeeld een kleine kei (Drenthe) of een schijf dennehout dat vergaat (Arnhem).

Medio 2013 waren er 14 natuurbegraafplaatsen in Nederland. Deze liggen vooral in het noorden en oosten van het land.

Zorg in het groen

Bij zorg in de natuur gaat het om zorgfaciliteiten in een groene omgeving door:

- Ziekenhuizen. Ziekenhuizen onderkennen de positieve impact van een groene omgeving op het herstel. Uit onderzoek is gebleken dat patiënten sneller herstellen in een groene omgeving. Verschillende ziekenhuizen hebben inmiddels groene bouwplannen. Deze plannen kunnen worden gecombineerd met het realiseren van nieuwe natuurgebieden, bijvoorbeeld bij de inrichting van de ecologische hoofdstructuur.[19] De Duivenvoordecorridor is echter te

[18] Alterra, Terug naar de natuur, pag.25

[19] Voorbeelden van het concept zorg in het groen voor ziekenhuizen wordt gegeven in het rapport Natuur en Zorg van het Nationaal Groenfonds.

kleinschalig om zonder grote negatieve impact op de ruimtelijke kwaliteit ziekenhuisbouw te realiseren.

- Zinvolle dagbesteding. Zinvolle dagbesteding is voor mensen met een verstandelijke beperking of dementerenden van belang. Voor mensen met een ernstig psychische aandoeningen is het ook herstel bevorderend. Een zorgboerderij is een vorm waarin deze zorg kan worden gegeven. In de Duivenvoordecorridor zou het om groenbeheer en/of tuinbouw kunnen gaan. Tuinbouwproducten kunnen via een winkel worden afgezet.

Groene Cirkels

.

Het doel van Heineken is door middel van gesloten ecosystemen (cirkels) de brouwerij in Zoeterwoude duurzaam te maken. Kort gezegd: wat de natuur levert gaat ook weer terug naar de natuur. Een voorbeeld is water. Heineken gebruikt water uit de duinen, na productie wordt het afvalwater gezuiverd door middel van algenkweek. De algen worden gebruikt voor veevoer, de mest van het vee wordt verwerkt in de biomassacentrale voor energielevering aan de brouwerij.

Heineken heeft het programma om de brouwerij te verduurzamen opgezet met Alterra en de provincie Zuid-Holland. Het programma kent vijf thema's:

- Duurzame energie en reductie van de uitstoot van broeikasgassen
- Voldoende en goed water
- Sluitende grondstofkringlopen
- Verduurzamen van mobiliteit en logistiek
- Verbeteren van de leefomgeving en versterken van de biodiversiteit

De inrichting van de Duivenvoordecorridor zou kunnen aansluiten op twee thema's. De eerste is water. Heineken gebruikt duinwater. De door Heineken gepresenteerde waterkringloop ontbreekt het weer inbrengen van het gezuiverde productiewater in de duinen. Pas dan is de kringloop kompleet. Onder de Duivenvoordecorridor ligt de uitloper van de zoetwaterbel van de duinen en de Duivenvoordecorridor is op relatief korte afstand van de brouwerij. Het geschoonde productiewater kan via een pijplijn naar de strandwallen worden gebracht (bijvoorbeeld gelijktijdig aan te leggen met de Rijnlandroute) en daar in de grond worden gebracht. De ruimtelijke impact is vergelijkbaar met dat in Meijendel.

Een ander thema is versterking van de biodiversiteit in de omgeving van de brouwerij, door kruidenrijk grasland in te zaaien voor verbetering van de bijen- en vlinderstand. Een goede bijen- en vlinderstand is nodig voor het verbouwen van gewas in de nabijheid van de brouwerij.

Deze Quick Scan heeft zich beperkt tot het signaleren van Groene Cirkels als een kansrijk concept voor de Duivenvoordecorridor. Om daadwerkelijk vast te stellen of het concept ook uitvoerbaar is, is verdere uitwerking nodig.

Bijlage 4: Mogelijke scenario's voor het toepassen van verdienmodellen

1. Zorg in het groen. Verkoop een groot deel van de gronden aan een zorgverlener, terreinbeheerder of een op te richten stichting. Kopers kunnen deze transactie financieren bij het Nationaal Groenfonds. ZHL kan als terreinbeheerder optreden. Voor recreatie is er recht van overpad langs de randen van percelen en gebruik van aanwezig water. Deel van de gronden dat niet wordt verkocht wordt gebruikt voor overplaatsen recreatie uit bebouwde kom t.b.v. nieuwbouwlocatie (invulling 7%-15% bebouwing in bebouwde kom), of voor zonnepark, en/of verkoop ten behoeve van verbreding van boezemwater. Voordeel van dit scenario is, dat het gebied zo groen en open mogelijk blijft.

2. Begraven in het groen. Voor het realiseren van een natuurbegraafplaats zouden de kavels aan beide zijde van de Kniplaan kunnen worden verkocht aan een terreinbeheerder of een bestaande c.q. al bestaande stichting voor natuurbegraven. Kopers kunnen deze transactie financieren bij het nationaal Groenfonds. ZHL kan als terreinbeheerder optreden. Recreatie is leidend bij de inrichting. Inkomsten door verbreding van boezemwater is mogelijk.

3. Groene Cirkels. Terreinen aan beide zijden van de Kniplaan met uitzondering van bouwkavels langs de Kniplaan worden verkocht aan terreinbeheerder of op te richting stichting. ZHL kan als terreinbeheerder optreden. Financiering van transactie via het Nationaal Groenfonds of groen beleggingsfonds. In samenwerking met Heineken wordt gebied ingericht en wordt groene exploitatie opgezet. Bebouwing wordt geconcentreerd bij het Laantje van Wissen en langs de Kniplaan.

4. Recreatie en groen. Het gebied wordt zoveel mogelijk recreatief ingevuld. Inkomsten komen vooral door bebouwing in de bebouwde kom gecombineerd met verplaatsen recreatie naar de Duivenvoordecorridor (rood-voor-groen).[20] Gronden van overgeplaatste voorzieningen blijven bij de gemeente. Overige gronden kunnen worden verkocht met agrarische bestemming of in concessie worden gegeven aan een energiecollectief voor een zonnepark. Ook kan extra verbreding van boezemwater plaatsvinden.

5. Oorspronkelijk plan en tijdelijke inkomsten. Het oorspronkelijk plan gaat uit van 7% bebouwing in de uitwerkingsgebieden. Zolang de grond niet wordt uitgegeven zijn er rentekosten. De toekomstige bouwkavels kunnen tijdelijk worden ingezet met vergoeding van gebruiksrecht voor agrarisch gebruik of voor stadstuinbouw/volkstuinen. Een deel van grond kan worden gebruikt voor recreatie in combinatie met rood-voor-groen.

[20] Zie noot 17

Bijlage 5: Gebruikte literatuur en documentatie

- Brouwer, Meindert: The Ecosystem Promise; 2012
- Ecofys: Biomassapotentieel Groene Hart; 2011
- Habiforum: Leonie Janssen-Jansen, Erik Hans Klijn, Paul Opdam; Ruimtelijke kwaliteit in gebiedsontwikkeling; 2009
- KPMG: Groen, gezond en productief; The Economics of Ecosystems & Biodiversity (TEEB NL); natuur en gezondheid; 2012
- Nationaal Groenfonds: Natuur en Zorg, Groeninclusieve ziekenhuizen als nieuw verdienmodel voor natuur; 2013
- Nationaal Groenfonds: Natuurbegraven als economische drager voor natuur en landschap; 2013
- Nieuwenhuis, R en L Maring: Naar nieuwe ketens voor het benutten van eendenkroos; 2009
- Pact van Duivenvoorde: Landschapsontwikkelingsplan Duin, Horst & Weide, sleutel tot uitvoering; Brons + partners landschapsarchitecten BV; 2012
- Volmer & partners, stedebouw en landschap: Landschap als nalatenschap, samenvatting van een ontwerpverkenning naar natuurbegraafplaatsen in het Nederlandse landschap; 2011
- Voorschoten en Leidschendam-Voorburg, gemeenten; Structuurschets Duivenvoordecorridor; 2003
- Wageningen UR, Alterra-rapport 1789, Molenaar, J.G. de, e.a.: Terug naar de natuur mogelijke effecten en juridische aspecten t.a.v. natuurbegraven, asverstrooien en urnbijzetting in natuurgebieden; 2009
- Wageningen UR, Alterra-rapport 2470, Haas, Wim de en Barry de Vries: natuurbegraafplaatsen in Nederland, landelijke inventarisatie; 2013
- Wolff, Herman de, e.a.; Rood-voor-groenprojecten, eindrapport; Technische Universiteit Delft; 2009
- Zuid-Holland, Provincie: Nota Wervelender; 2011
- Zuid-Holland, Provincie; Bouwstenen strategische reservering zoet grondwatervoorraad Zuid-Holland; Royal Haskoning DHV; 2013
- Zuid-Holland, Provincie; Natuurbeheerplan Zuid-Holland 2014; 2013
- Zuid-Holland, Provincie; Zuid-Holland op St(r)oom!, ruimte voor energietransitie; 2013

CARNEGIE CONSULT

Investment Advisory Services
an Orchard Finance company

Corner Plaza B • 12th floor
Planetenbaan 28 • 3606 AK Maarssen
The Netherlands

T +31 (0)346 29 07 45
F +31 (0)346 29 07 49
www.carnegieconsult.nl
info@carnegieconsult.nl

TRADE REGISTER
27145681

gemeente VOORSCHOTEN

Onderwerp: **Uitwerking UW III Roosenhorst**
Betreffende: Raadsvoorstel nr. 4046, d.d. 16 september 2014

Criterium	**Toetsing**	**+/-**
Aanleiding van het voorstel - voorprocedure		+
Relatie tot termijnagenda		+
Overzichtelijkheid, leesbaarheid en volledigheid	Er is sprake van twee ontwikkelings-mogelijkheden, t.w. woningbouw en natuurbegraven. Van belang is dat het bestemmingsplan naast woningbouw ook voorziet in de mogelijkheid van natuurbegraven. Klein detail: bij gebruik van afkortingen aangeven wat deze betekenen.	
Het zo mogelijk weergeven van alternatieve beleidskeuzes		+
Het vermelden van relevante wetgeving - juridisch kader- VNG model gebruikt?		nvt
Burgerparticipatie wel of waarom niet, en andere communicatieaspecten		+
Is het besluit correct geformuleerd?	In bestemmingsplan ook meenemen de mogelijkheid van natuurbegraven.	+
Beleidskaders duidelijk geformuleerd en opgesomd.		+
Verhouding tot het bestaande beleid		+
Financiële dekking		+
Is de kernboodschap goed leesbaar voor de burger?	Deze ontbreekt.	-
Overig		

Griffie, 9 oktober 2014

Technische vragen VVD

Is de gemeente zelf projectontwikkelaar voor de 4000m2 woningbouw of is het de bedoeling dat als geheel met een verkoop van de hand te doen

De marktstrategie/benadering is nog niet bepaald. Dit is na de ontwerpstudie een van de volgende te nemen stappen waarbij het college richting zal bepalen.

Mogen mensen zelf, naar een eigen idee/ontwerp een huis bouwen

Dit zal bij de marktstrategie/benadering aan de orde komen. Flexibiliteit in het plan houden voor diverse woonwensen is in de huidige markt noodzakelijk. Hierbij past op voorhand mogelijkheden open houden.

Wordt de provinciale weg ahw overgenomen en gaan de bebouwde kom van L-V en Voorschoten (bijna) op elkaar aansluiten?

Het voorliggende besluit voorziet niet in een overname van de provinciale weg.

Waarom is er een groene strook gepland in danwel tussen de bebouwing en waarom wordt die strook niet gehandhaafd aan de zijkant als open gebied?

In de presentatie ontwerpuitwerking Roosenhorst komt het ruimtelijke ontwerp aan de orde

Is het of bouwen of begraafplaats of eventueel beide?

In eerste instantie wordt gedacht aan een volledig alternatief maar ook een combinatie van beide wordt niet uitgesloten. Uit het onderzoek moet blijken wat de mogelijkheden zijn.

Is een extra aansluiting ook nodig in het geval van een begraafplaats

Daar is nog geen antwoord op te geven, dit komt aan de orde bij het eventuele ontwerpproces.

Heeft de geconstateerde bodemverontreiniging effect op de geplande bebouwing (grootte of plaatsing) danwel op de aanleg van een begraafplaats?

De te nemen saneringsmaatregel hangt af van de bovenliggende functie. Als het noodzakelijk is om een bepaalde functie te kunnen realiseren zal verontreiniging weggehaald moeten worden.

Waarom keert het toch ook kansrijke project Groene Cirkels Heineken niet terug in het raadsvoorstel zoals de begraafplaats wel

Groene Cirkels is een samenwerkingsverband tussen provincie Heineken, Provincie Zuid-Holland en Alterra waarbij aan de hand van 5 thema's gewerkt wordt aan een duurzamere regio. Provincie subsidieert het proces, Alterra doet onderzoek en Heineken is katalysator. De kosten van uitvoering ligt bij initiatiefnemers.

Groene cirkels levert een kwalitatieve bijdrage aan de leefomgeving. Het is echter geen alternatief voor de grondopbrengsten uit woningbouw.

Aanbiedingsbrief aan
Het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Voorschoten
De Raad van de Gemeente Voorschoten

Voorschoten, 9 november 2014

Geachte leden van het College van B&W,
Geachte leden van de Raad

Hierbij bieden wij, de vereniging tot Behoud van Oud, Groen en Leefbaar Voorschoten en het Platform Duurzaam Voorschoten, u een notitie aan inzake de Duivevoordecorridor.
Kern van de notitie is dat ondanks alle mooi geformuleerde beleidsvoornemens van Rijk, Provincie en Gemeenten inzake de Duivenvoordecorridor tussen Leidschendam en Voorschoten, de feitelijke ontwikkelingen in die corridor ons dusdanige zorgen baren dat een herbezinning op zijn plaats is. Als we de feiten op zijn beloop laten zal van de open groene corridor niet veel terecht komen en zal de corridor sluipenderwijs overgaan in een verdere verstedelijking van de kant van Voorschoten en Leidschendam. Wij dringen er dan ook bij u met klem op aan om voortgaande besluitvorming in die richting niet te nemen en de tijd te nemen voor een algehele herbezinning op de ontwikkelingen in de Duiven-voorde corridor. Die herbezinning zal plaats moeten vinden in het overleg van de gemeenten van het Pact van Duivenvoorde en de Provincie. Als Vereniging tot Behoud van Oud, Groen en Leefbaar Voorschoten en als Platform Duurzaam Voorschoten achten wij het onze taak om u te wijzen op en te waarschuwen voor een ontwikkeling, die onherroepelijk en onomkeerbaar lijkt en aan te dringen op het nemen van bestuurlijk initiatief voor een degelijke herbezinning. Op dit moment zijn aan Voorschotense en Leidschendamse kant nog geen fy-sieke stappen gezet en is het thans wel laat maar nog steeds niet tè laat om die ontwikkeling te stoppen. Graag zijn wij tot nader overleg hierover beschikbaar.

met vriendelijke groet,

Stan Dessens, voorzitter Vereniging tot Behoud van OGLV
Gert Both, voorzitter Platform Duurzaam Voorschoten

Notitie inzake de Duivenvoordecorridor van de Vereniging tot Behoud van Oud, Groen en Leefbaar Voorschoten

Inleiding

In de Duivenvoordecorridor, gelegen tussen Voorschoten en Leidschendam-Voorburg, spelen een aantal ontwikkelingen die ons er toe nopen om middels deze notitie de toekomst van deze corridor aan de orde te stellen.
Enerzijds is door het verwijderen van kassen in de afgelopen jaren het open gebied van de corridor weer volledig in beeld gekomen, anderzijds dreigen woningbouwplannen van beide gemeenten de corridor zodanig aan te tasten dat het nu tijd is om de alarmbel te laten horen.
In deze notitie zullen we achtereenvolgens de bestuurlijke voornemens en besluitvorming van de afgelopen jaren voor deze corridor in beeld brengen (hoofdstuk 1 en bijlage 1), schetsen wat de plannen zijn aan Leidschendamse en Voorschotense kant (hoofstuk 2) om vervolgens in hoofdstuk 3 de kern van het probleem aan de orde te stellen. Daarbij wijzen wij gemeenten en provincie op hun verantwoordelijkheid in deze en doen wij ook voorstellen hoe in deze verder te opereren.

Hoofdstuk 1 Relevante beleidskaders

Vrijwel alle beleidsnota´s met betrekking tot de Duivenvoorde corridor voorzien in een functieverandering van het plangebied. Daarbij zal de plaatselijke glastuinbouw moeten wijken ten behoeve van groene functies en beperkte woningbouw.
De belangrijkste randvoorwaarden voor de herinrichting zijn:

- de (voorlopige) handhaving van de status Rijksbufferzone in de Nota Ruimte,
- de hieraan gekoppelde wens de bufferzone een sterkere recreatieve betekenis te geven,
- de aanwijzing tot natuurgebied dan wel agrarisch gebied in het streekplan Zuid-Holland West
- de sanering van de glastuinbouw en de mogelijkheid van “Rood voor Groen-strategieën” bij de groene inrichting van de corridor
- de aanwijzing van het plangebied als “Beschermd stads- en dorpsgezicht”
- de wens tot groenontwikkeling in het kader van het Investeringsbudget Landelijk Gebied
- de aanwijzing van de corridor als groene schakel tussen het Groene Hart en het strandwallenlandschap rond Wassenaar

Voor een nadere toelichting op het bovenstaande zie bijlage 1

Hoofdstuk 2

Samenvatting Stedenbouwkundig plan herinrichting Duivenvoordecorridor Leidschendam (OKRA landschapsarchitecten)

Dit is een globaal onherroepelijk Bestemmingsplan d.w.z. het Uitwerkingsplan moet nog worden opgesteld. De gemeenteraad van Leidschendam-Voorburg heeft het stedenbouwkundig plan op 1 oktober 2013 vastgesteld. Het beeldkwaliteitsplan is vastgesteld op 4 februari 2014.

Om het project financieel mogelijk te maken wordt er (op beperkte schaal?) woningbouw ontwikkeld. In de Duivenvoordecorrodor verdwijnt de glastuinbouw en maakt plaats voor o.a. vijf ruim opgezette woonwijken met veel groenvoorzieningen. Zeer misleidend is hier het woord 'buitenplaats' terwijl 'woonwijk'(alhoewel ruim opgezet) wordt bedoeld.

Voor de gemeente Leidschendam-Voorburg omvat de opgave de sanering van ca. 35 hectare glastuinbouwgebied (uitkopen van meerdere bedrijven, het slopen van de kassen en de aanleg van groen en blauw). Het bestemmingsplan voor deze ontwikkeling is inmiddels onherroepelijk vastgesteld. Hierin is vastgelegd dat ca. *75%* van het glastuinbouw-gebied een groen-bestemming krijgt in de vorm van weiland, bos, siertuin, oppervlaktewater of recreatieve routes. Maximaal 25% van het te saneren glastuinbouwgebied wordt ontwikkeld als woning en/of private buitenruimte (circa 8,75 ha.).

Het plangebied wordt globaal begrensd door de gemeentegrens met Voorschoten, de Vliet (Rijn-Schiekanaal), de grens van de bebouwde kom langs Schakenbosch en de sportvelden en begraafplaats Noorthey. Dit plangebied wordt voor ruim 2/3 gevuld met kassen, opslagloodsen, waterreservoirs en (deels verwarmd) beton en asfaltvloeren. Het overige oppervlak bestaat deels uit open veldjes en deels uit vollegrondskwekerij. Het Stedenbouwkundig plan voorziet in de bouw van ca. 260 woningen. (218 percelen + 5 appartementengebouwen (men spreekt van 'hoofdgebouwen').

Woonwijk Noorthey globaal 300 x 400 m gebied op 300-700 m afstand van de Veurse Straatweg, waar 2 grote kassen (van ca. 2 ha elk) hebben gestaan. In deze woonwijk zijn liefst 3 appartementengebouwen gepland, en twee 'blokken' geschakelde 'twee-onder-een kap'(?) huizen; gemiddelde perceelgroote 7 x 30 = 210 m^2 (66 huizen) + 8 vrijstaande 'bos'woningen. Van de 3,5 ha (25%-norm) is slechts 2,5 ha voor woningbouw bestemd (1 ha is toegevoegd aan Leythof).

Woonwijk Leythof vrij klein gebied van ca. 2 ha op korte afstand van de Veurse Straatweg, naast/ achter de Gamma dat voor 50 % uit te verkopen percelen bestaat (perceelgrootte: 285 m^2); 35 vrijstaande of ‘’twee-onder-een kap”-huizen.

Woonwijk Vlietlust langwerpig gebied (circa 3,25 ha – 420 m lang) tussen Veurse Straatweg en de Vliet (ca. 100 m oever), ruim opgezette woonwijk met één appartementengebouw en 16 percelen (vrijstaande of ‘’twee-onder-een kap”- huizen)- voldoet aan 25% norm.

Woonwijk De Belvédère gebied tussen ‘Life & Garden’ en de Vliet, met ca. 150 m. oever langs de Vliet; alleen vrijstaande huizen (26) – 10 huizen als ‘lintbebouwing’ en 16 huizen gesitueerd rondom een hof.

Woonwijk Oostbosch met ruim 210 m oever langs De Vliet, circa 50 kleine percelen voor ‘rijtjes’-huizen; 1 appartementengebouw en ca. 10 vrijstaande huizen.

<u>Opmerking</u> Het Stedenbouwkundig plan is uiterst ambitieus van opzet (en staat bol van prachtige ‘vergezichten’). In dit rapport is geen enkele kostenraming (of zelfs de meest ruwe schatting) te vinden. De vraag dient gesteld te worden of de opbrengsten uit de verkoop van ca. 87500 m^2 grond (8,75 ha) voldoende zullen zijn om deze kosten en een deel van de saneringskosten te dekken.

Sanering van ca. 35 hectare glastuinbouwgebied – 25 % woningbouw

Woonwijk (Buitenplaats)	Locatie	Oppervlak	Aantal huizen (percelen)	Gemiddelde perceel-grootte	Bijzonder-heden
Noorthey	300-700 m. v.d. Veurse Straatweg	ca. 14 ha (2,5 ha bebouwd)	ca. 80 percelen + 3 appartemen-ten-gebouwen	210 - 235 m^2 en 1000 m^2 (8 stuks)	Centraal gelegen parktuin van 1,5 ha
Leythof	Aan de Veurse Straatweg tussen Schakenbosch en de Gamma	ca. 2 ha (50 % bebouwd)	ca. 35 vrijstaande en 'twee-onder-een-kap'-woningen	285 m^2	
Vlietlust (100 m 'Vliet')	Tussen Veurse Straatweg en de Vliet	ca. 3,25 ha (25 % bebouwd)	16 percelen + 1 appartemen-tengebouw	250 m^2 en 550 m^2	Beperkte publieke tuin van ca. 1000 m^2
De Belvédère (150 m 'Vliet')	Tussen Veurse Straatweg en de Vliet	ca. 6 ha (25 % bebouwd)	26 percelen	500 - 600 m^2	Parktuin ca. 4000 m^2
Oostbosch (210 m 'Vliet')	Tussen Veurse Straatweg en de Vliet	ca. 10 ha. (25 % bebouwd)	60 percelen + 1 hoofdgebouw	150 - 200 m^2	Haven + parktuin ca. 8000 m^2
Totaal (getallen zijn benaderingen)		ca. 35 ha. 25 % bebouwd	218 percelen + 5 hoofdgebouwen		

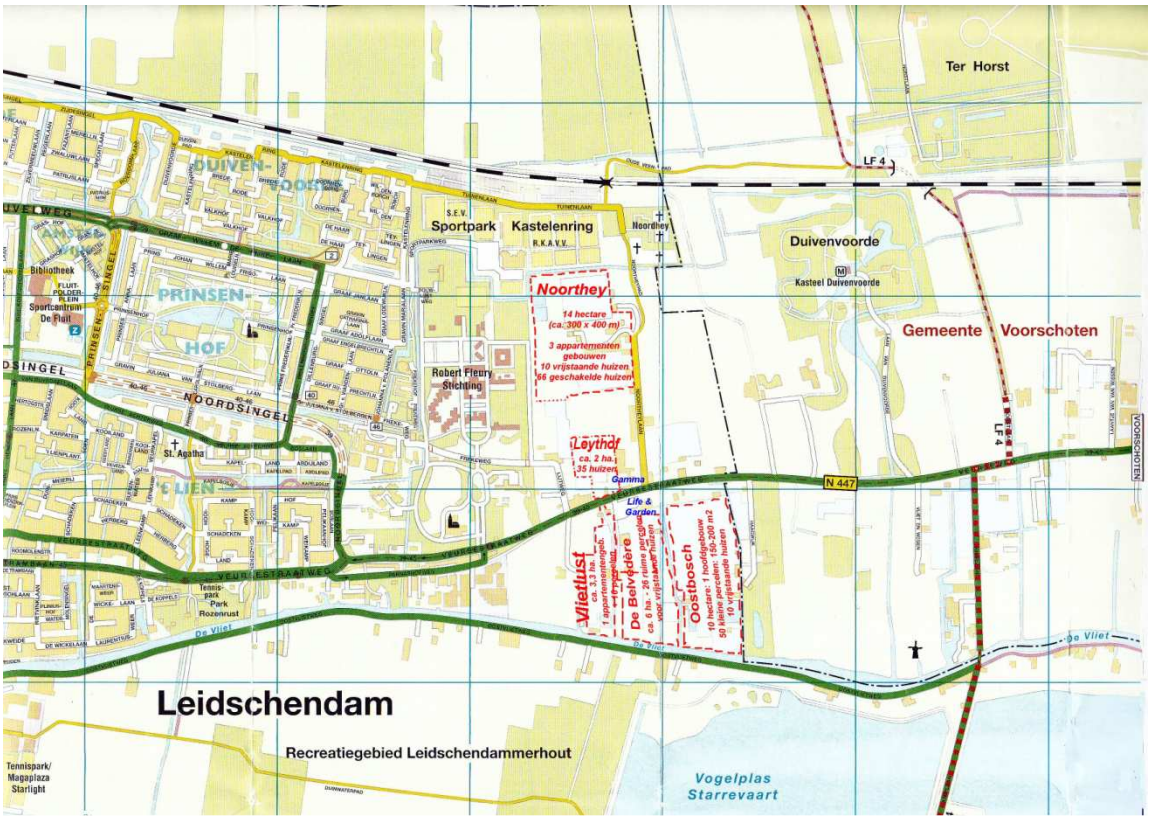

Nb. Zeer recentelijk is gebleken dat dit plan op een financieel fiasco dreigt uit te lopen, met een tekort van 15,7 miljoen euro op de grondexplotatie. Tijdens een besloten vergadering heet de gemeenteraad het bestuur opgedragen om met voorstellen te komen dit tekort terug te dringen. Voor de raadsvergadering van 11 november 2014 zal bekend worden gemaakt hoe het raadsonderzoek naar het ontstaan van dit tekort wordt vormgegeven.

Duivenvoordecorridor – Gemeente Voorschoten

Plattegrond Voorschoten, 1954 (pas 70 jaar geleden !!)

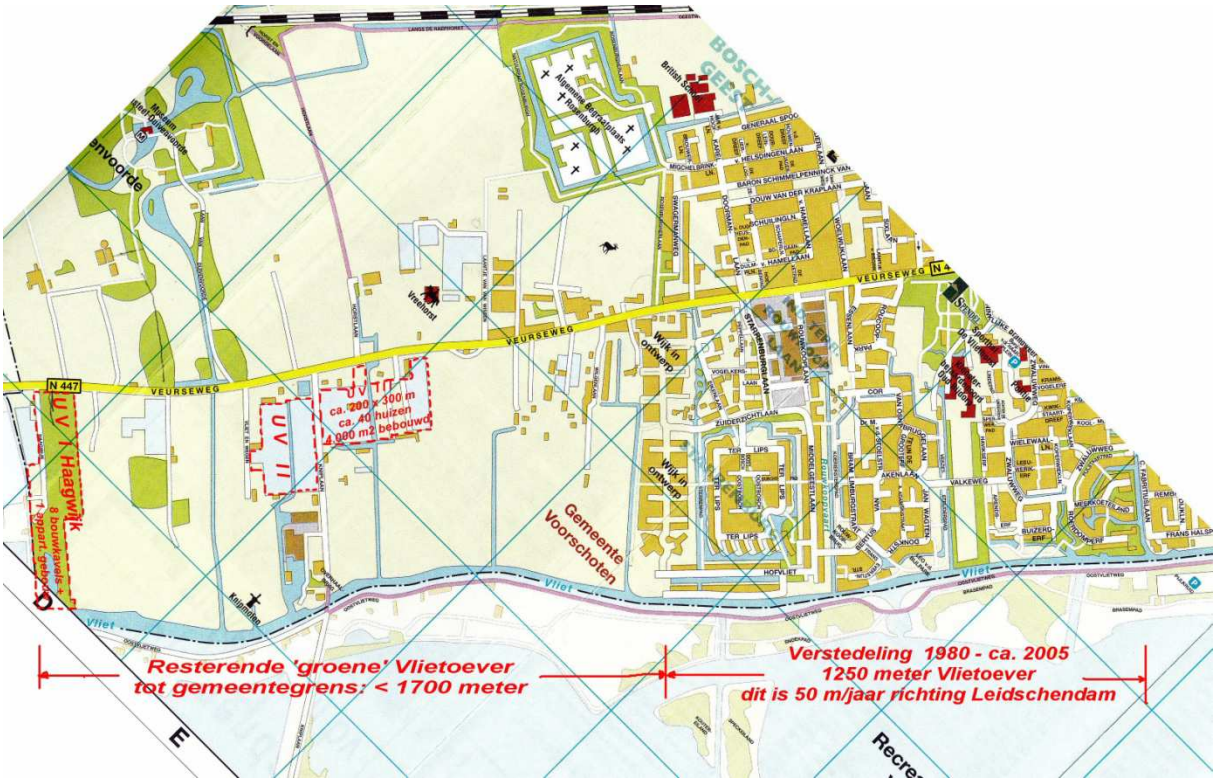

Uitwerkingsplannen UW I - Haagwijk, UW II en UW III - Roosenhorst

Uitwerkingsplan I (UW I): Haagwijk bestaat uit 8 bouwkavels (3 verkocht, 2 opties) en een appartementengebouw met maximaal 11 appartementen

UW II ligt ten zuiden van de Kniplaan; de hier aanwezige kassen zijn nog niet gesloopt.

UW III Roosenhorst ligt ten noorden van de Kniplaan op korte afstand van de Veurseweg : ca. 300 m. lang en ca 200 m diep. In de Adviesnota aan de Raad van 16 sept. 2014 wordt een bestemmingplanwijziging voorgesteld om een oppervlak van 4000 m^2 te bebouwen (i.p.v. 2000 m^2) - huisoppervlak niet perceel-oppervlak!. (voor een huis van 8 m breed en 12,5 m diep zijn dat 40 huizen). Percelen ca. 30-40 % oppervlak UW III. Er bestaan 3 varianten, die op elkaar lijken (ontwerpstudie 22-08- 2014).

Hoofdstuk 3 Wat zou het beleid moeten zijn?

In het eerste hoofdstuk van deze notitie is omstandig uiteengezet wat de voorgeschiedenis van de Duivenvoordecorridor is en welke beleidsoogmerken daarmee werden en worden nagestreefd. Kern van de overwegingen is dat het vroegere open karakter van de Duivenvoorde corridor moet worden hersteld en dat daartoe geïnvesteerd moet worden in een kwaliteitsherstel en -behoud van dit gebied, zodat het oorspronkelijke unieke landschap weer terugkeert.

In het tweede hoofdstuk is geschetst wat de voorgenomen ontwikkelingen in de Duivenvoordecorridor tussen Leidschendam en Voorschoten zijn.
Aan Leidschendamse kant gaat het om een vijftal geplande 'buitenplaatsen' met een totaal aantal van 240 woningen. Die ontwikkelingen beslaan het grootste deel van de Duivenvoordecorridor in de gemeente Leidschendam-Voorburg. In de gemeente Voorschoten zijn de plannen voor Haagwijk in de uitvoeringsfase gekomen. Nu wordt voorgesteld om in het saneringsgebied UW III een 'buitenplaats' Roosenhorst met ca. 40 woningen te ontwikkelen. Voor het andere saneringsgebied UW II zijn nog geen concrete plannen bekend, evenals voor het kassencomplex langs het Laantje van van Wissen. Zowel de ontwikkeling aan Voorschotense kant en zeker aan Leidschendamse kant laten zien dat onder namen van (voormalige) buitenplaatsen er feitelijk kleine woonwijken ontstaan.
Deze ontwikkelingen staan op gespannen voet met alle mooie woorden in de diverse beleidsstukken op Rijks, Provinciaal en Gemeentelijk niveau. De discussie op gemeentelijk niveau in Voorschoten spitst zich toe op een louter financiële rekensom per deelgebied. Op de exploitatie van UW III mag geen verlies geleden worden met als gevolg dat als de kosten tegenvallen, er maar meer gebouwd moet worden. In het voorstel van B&W gaat dat zo ver dat voorgesteld wordt om bijna het gehele opgekochte gebied aan glas uit te geven als woningbouwlocatie. In de decembervergadering 2013 van de Raad heeft een eerste bespreking van dit voorstel plaatsgevonden. Toen heeft de Raad het College opgedragen een onderzoek te doen naar andere bestemmingen dan wonen, die eveneens kunnen bijdragen om het financiële tekort te verkleinen of op te heffen. In oktober van dit jaar (2014) is de uitkomst van dit onderzoek gepresenteerd in de commissie WRG van de Raad. De ontwikkeling van een

natuurbegraafplaats heeft enige support gekregen en heeft ertoe geleid dat een krediet van ca € 25.000 wordt gevraagd om dit verder te onderzoeken. Het college presenteerde echter tevens het voorstel om het gebied met een veertigtal woningen te bebouwen. Gelukkig heeft een meerderheid in de commissie WRG van de Raad nog geen steun uitgesproken voor dit voorstel. Telkenmale benadert het College de bestemming van UW III als financieel issue: de opbrengsten van dat gebied moet de aankoop dekken. Aan de bestemming 'groen' wordt geen enkele waarde toegekend, terwijl dat het oogmerk van deze hele operatie was.

Wij maken bezwaar tegen deze benadering, die een enkelvoudig financiële invalshoek heeft,
alsof de hele ontwikkeling als in hoofdstuk 1 geschetst een simpele financiële rekensom is. Waar is de visie gebleven dat de regio Haaglanden en de Leidse regio niet aan elkaar mogen groeien en dat het waardevolle gebied daartussen behouden moet blijven en in kwaliteit moet worden opgewaardeerd. Weliswaar wordt bebouwing niet uitgesloten maar die dient beperkt te zijn en aan te sluiten bij de oorspronkelijke karakteristieken in het landschap. Dat is in de verder uitgewerkte plannen aan de Leidschendamse kant (met uitzondering van de naamgeving) absoluut niet herkenbaar en het voorstel voor Roosenhorst in Voorschoten gaat dezelfde kant op.

De drie gemeenten van het Pact van Duivenvoorde hebben van het Rijk en de Provincie een verantwoordelijkheid gekregen en aanvaard om het gebied tussen de Duinen van Katwijk en het groene hart van het Hollands-Utrechtse Veenweidegebied als een kwalitatief hoogwaardige ecologische verbindingszone te handhaven. Het ligt dan ook voor de hand als die gemeenten niet bij machte zijn om die verantwoordelijkheid waar te maken om dan naar Rijk en Provincie terug te gaan voor nader overleg hoe die verantwoordelijkheid wel kan worden waargemaakt. Let wel het gaat niet alleen om een voor Voorschoten en Leidschendam-Voorburg waardevol landschap, die waarde geldt voor de gehele regio Haaglanden-Rijnland en uiteindelijk ook het gehele land.
De colleges van beide gemeenten moet worden verweten dat men per ontwikkelingsgebied naar een financieel sluitende exploitatie streeft. Die benadering zal leiden tot het geheel volbouwen van de corridor in een aantal

elkaar opvolgende ontwikkelingsvoorstellen. Men zou moeten overwegen een ruimere exploitatieopzet te hanteren. Daarbij kunnen locaties binnen de huidige bebouwde kommen met groene resp. recreatieve functies, die goed in de corridor zouden kunnen passen, op een mogelijke ontwikkeling tot woongebied kunnen worden getoetst, zodat de groene en recreatieve functies kunnen worden uitgeplaatst naar de corridor. De verschillende bestemmingsplannen kunnen dan in een exploitatieopzet worden samengebracht, waardoor er nieuwe inkomstenbronnen ter beschikking komen voor het behoud van de corridor.
Verder dient een eenzijdige financiële benadering vanuit de woningbouw te worden gecorrigeerd. In het economische verkeer kunnen andere waardeneveneens in financiële termen worden gewaardeerd. Schone lucht, open ruimte, natuur- en cultuurwaarden hebben wel degelijk een economische waarde. Gepoogd dient te worden deze waarden in een algemeen schema bijeen te brengen, waardoor een zuiverder economische waardering van de voorgenomen plannen van de gemeente mogelijk wordt. Wanneer woningbouw als enige oplossing wordt gezien, zullen de andere economische categorieën het afleggen en gaan deze voorgoed verloren. Ooit weer omvormen van woongebieden in open landschap is een niet voorstelbare ontwikkeling. Beleidsmakers en bevolking dienen dit daarom duidelijk voor ogen te krijgen. Er zijn voldoende bruikbare methodes bekend om alle relevante waarden in een totaalbeeld bijeen te brengen.
Wie het pad betreedt van uitsluitende dekking door woningbouw zal door de hoge verwervingskosten gedwongen worden steeds meer kavels uit te geven, omdat deze kosten niet op marktconforme wijze door de voorgestelde 40 woningen kunnen worden opgebracht. Bovendien kan in het geval van Voorschoten de vraag worden gesteld waarom er wel in de financiële middelen ruimte kon worden gevonden voor de financiering van de parkeergarage onder het Deltaplein en de boortunnel van de Rijnlandroute en niet voor een groene ontwikkeling in de Duivenvoordecorridor.
Voor zover de gemeente dan vervolgens geen oplossing zou kunnen vinden, dient zijn zich te richten op de mogelijkheden op bovengemeentelijk niveau. Voor ontwikkelingen op het gebied van natuur en landschap zullen de mogelijkheden op het niveau van Holland Rijnland, de Provincie en het Rijk moeten worden onderzocht en aangeboord.

Overigens is ons niet duidelijk wat de gemeente doet of gedaan heeft met de middelen, die in het kader van de ontwikkelingen van de Duivenvoordecorridor door de Provincie ter beschikking zijn gesteld.

Concluderend zijn wij van mening dat woningbouw op een schaal als de gemeente Leidschendam-Voorburg en met UW III nu ook de gemeente Voorschoten voornemens zijn te doen niet strookt met de oorspronkelijke bedoeling. Het open gebied tussen Voorschoten en Leidschendam wordt op deze manier verkwanseld. Beide gemeenten Leidschendam en Voorschoten mogen de Duivenvoordecorridor niet insnoeren tot het gebied van het landgoed Duivenvoorde alleen, maar moeten juist het landgoed Duivenvoorde in een bredere context inbedden. Dat was het beleidsvoornemen door Rijk, Provincie en Gemeenten herhaaldelijk in de diverse beleiddocumenten uitgesproken.

Bestemmingsplanwijziging:
Voor realisatie van het voorstel van B&W is een wijziging van het bestemmingsplan noodzakelijk. Dan zal zeker aan de orde komen of het een goede vorm van ruimtelijke bestemming is om een nieuwe woonwijk midden in de groene omgeving te plannen. Het ligt veel meer voor de hand om, als er al een uitbreiding zou moeten komen voor de bestemming wonen buiten de huidige bebouwde kom, dat te doen aansluitend aan de huidige bebouwde kom. Het plannen van een wijk midden in het groene buitengebied gaat in tegen de grondbeginselen van de ruimtelijke ordening en zal in een procedure daaraan getoetst moeten worden. Wij vinden dat die toets ook in juridische zin moet plaatsvinden en zijn dan ook voornemens om als de bestemmingsplanwijziging in procedure wordt gebracht die toets te bewerkstelligen.

Bijlage 1 Relevante beleidskaders, toelichting

De Duivenvoordecorridor is onderwerp van beleidvorming geweest binnen vier bestuurslagen: Rijk, Provincie, Regio en Gemeente. Op rijksniveau is de Duivenvoorde corridor is al in 1993 aangemerkt als **Rijksbufferzone**. In De Nota Ruimte (2004) wordt de corridor opnieuw als zodanig aangewezen met als hoofddoelstelling de handhaving van het overwegend groene karakter van deze buffer, zodat geen aaneengesloten stedelijke zone tussen het stadsgewest Haaglanden en de regio Holland-Rijnland ontstaat. De corridor moet als laatste doorgaande ecologische verbinding tussen het Groene Hart van de Randstad en het strandwallenlandschap bij Wassenaar gehandhaafd blijven. De regiefunctie voor deze ontwikkeling legt het rijk bij de provincie Zuid-Holland. De provincie heeft in het *streekplan Zuid-Holland West hier verder uitwerking aan gegeven.*

Een ander Rijksbeleidsterrein van cruciale betekenis voor de Duivenvoorde corridor is de cultuurhistorie. Het plangebied valt in het vroegere **Structuurschema Groene Ruimte** binnen de begrenzingen van het Strategisch Groenproject Landgoederenzone Haaglanden. Dit betekent dat bij nieuwe ontwikkelingen nadrukkelijk rekening moet worden gehouden met karakteristieke landschapspatronen en gebiedstypische vormen van grondgebruik. Vergelijkbare doelstellingen vloeien voort uit de **Nota Belvedère**, waarin delen van de Rijksbufferzone zijn aangewezen als ''topgebied cultureel erfgoed'' met als doel het behoud of de herontwikkeling van waardevolle cultuurhistorische elementen in de corridor. In het verlengde hiervan zijn delen van de Duivenvoordecorridor aangewezen als **beschermd Stads- en Dorpsgezicht**.

*Op provinciaal niveau is o*p 19 februari 2003 het **Streekplan Zuid-Holland West 2003** vastgesteld. Het centrale deel van de Duivenvoordecorridor met het landgoed Duivenvoorde is daarin grotendeels aangewezen als natuurgebied terwijl de overige gronden van de aanduiding agrarisch gebied zijn voorzien (formeel: Agrarisch Gebied Plus). Andere relevante aanduidingen zijn: de aanduiding van een groene verbinding conform de ecologische hoofdstructuur op het terrein van het landgoed Duivenvoorde, de aanduiding van een beschermd stads- en dorpsgezicht in de gemeente Voorschoten en de status van "topgebied cultureel erfgoed" volgens de cultuurhistorische hoofdstructuur van de provincie Zuid-Holland. Het streekplan voorziet tevens in een volledige sanering c.q. uitplaatsing van de glastuinbouw in de Duivenvoorde corridor en een stimulering van de groene en recreatieve

functies. De hiermee gemoeide sanerings- en inrichtingskosten mogen in ieder geval gedeeltelijk worden gedekt uit de ontwikkeling van zogenaamde “groene woonmilieus”. In **Zevende partiële herziening** van het **Streekplan Zuid-Holland West *2003 Duivenvoordecorridor/ Westland c.a. (2008***) worden de randvoorwaarden voor de toekomstige functieverandering in de corridor vastgelegd. Hierin wordt bepaald dat het realiseren van woningbouw in de Duivenvoorde corridor is toegestaan om financiële middelen te genereren die nodig zijn om de kassen en bedrijfsgebouwen te verwijderen onder de voorwaarde dat maximaal 15% van het oppervlak van de te verwijderen opstallen gebruikt mag worden voor woningbouw (5 hectare bebouwd oppervlak) en 85% voor het realiseren van extra groen passend bij het bufferzonekarakter. De in het kader van de beoogde transformatie op te stellen uitwerkingsplannen zullen alle ter verkrijging van goedkeuring voorgelegd moeten worden aan het college van Gedeputeerde Staten.

Op 2 juli 2010 hebben Provinciale Staten de **Provinciale Structuurvisie, de Verordening Ruimte en de Uitvoeringsagenda** vastgesteld. Op basis hiervan is de Vlietzone als transformatiegebied benoemd. De Vlietzone wordt als schakel tussen stad en land ontwikkeld tot een robuust en aantrekkelijk gebied voor groen, natuur, recreatie en sport.. In de structuurvisie worden tevens provinciale landschappen beschreven. Het gebied van de Duivenvoorde corridor behoort tot het provinciale landschap **'Duin, Horst en Weide'** dat een belangrijke verbinding tussen de kustzone en het Groene Hart vormt. In artikel 2 van de verordening Ruimte wordt ingegaan op de bebouwingscontouren. Hierin wordt de 'ruimte-voor-ruimte' regeling genoemd op basis waarvan het mogelijk is buiten de bebouwings-contouren te bouwen. Waar de Provinciale Structuurvisie 2010 nog uitging van actieve ontwikkelingsplanologie en groei wordt in de integrale herziene Provinciale Structuurvisie (PSV 2013), in een later stadium samengevoegd met Mobiliteit, gesteld dat er behoefte is om delen van het ruimtelijk beleid tegen het licht te houden en beter te sturen op ruimtelijke kwaliteit. Hoofdpunt van deze integrale herziening is de nadrukkelijke invulling van de boven-regionale regierol van de provincie voor de ruimtelijke ordening.

De Provincie Zuid-Holland heeft de beleidsregeling onder de noemer **'Investeringsbudget Landelijk Gebied' (ILG)** ingesteld met als doel een voortvarende realisatie van de groenontwikkeling in en rond de stedelijke agglomeraties en de bufferzones. Voor de Duivenvoorde corridor voorziet dit programma in 29 hectare aan recreatie en bosherstel op het grondgebied van Voorschoten en 8 hectare op het grondgebied van Leidschendam-Voorburg. De

provincie heeft een tweetal ILG-bijdragen toegezegd aan de gemeente Voorschoten, te weten:

- ILG-bijdrage van € 3.015.500,- t.b.v.. verwerving 11,8 ha gronden/kassen (uitgekeerd);
- ILG-bijdrage van € 630.750,- t.b.v. inrichting van de 29 ha RodS (Recreatie om de Stad)-
gronden (nog niet uitgekeerd).

Naast deze ILG-bijdrage is er nog een bijdrage vanuit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) aan Voorschoten toegekend. Voor zover na te gaan heeft de gemeente Leidschendam-Voorburg een soortgelijk bedrag ontvangen.

Op 24 juli 2009 is de **Regionale Structuurvisie 2020 Holland Rijnland** door het Algemeen Bestuur van Holland Rijnland vastgesteld. In deze structuurvisie wordt inzicht gegeven in de ruimtelijke ontwikkelingen tot 2020 (met doorkijk naar 2030). De Duivenvoorde corridor maakt deel uit van de te creëren ecologische en recreatieve groene verbinding tussen kust en Groene Hart. De gemeente Voorschoten in samenwerking met Leidschendam-Voorburg verplichten zich de kassen uit het gebied te zullen verwijderen. In de plaats hiervan komt er beperkte woningbouw terug in de stijl van de bestaande boerderijen en landhuizen in het gebied.

Het **Pact van Duivenvoorde** is een samenwerkingsverband tussen de gemeenten Voorschoten, Leidschendam-Voorburg en Wassenaar. Het Pact wil zorg dragen voor een duurzaam behoud van het groene gebied Duin, Horst en Weide. In december 2007 is het Visiedocument Duin, Horst, Weide, van rijksbufferzone tot regiopark gepubliceerd door de Pact van Duivenvoorde gemeenten . In april/mei 2012 gevolgd door het **Landschapsontwikkelingsplan (LOP) 'Duin, Horst & Weide'**. In het LOP wordt aangegeven dat het gebied vitaal en authentiek moet blijven, maar ook, waar dat kan toegankelijk wordt gemaakt voor wandelaars

*In maart 2003 hebben Voorschoten en Leidschendam-Voorburg de inmiddels verouderde **Structuurvisie Duivenvoordecorridor** opgesteld waarin de* beleidskaders van de hogere overheden nader zijn uitgewerkt. De herstructurering van de corridor betekent concreet, dat tot en met 2015 in de gemeente Voorschoten en Leidschendam-Voorburg circa 80 hectare aan agrarische gronden, tuinbouwgrond en bedrijfsgronden een nieuwe bestemming zal krijgen. Ongeveer 75 procent van het glastuinbouwareaal zal een nieuwe inrichting krijgen als natuur. Daarnaast is het ook de bedoeling ook belangrijke onderdelen van oude buitenplaatsen te herstellen zoals op

Haagwijk in Voorschoten of Noordhey en Oostbosch beiden in Leidschendam-Voorburg. De verwachting bestaat dat met de herstructurering een investering is gemoeid van tientallen miljoenen Euro's. Geconstateerd wordt dat voor de hele corridor een raamplan moet worden opgesteld dat inzicht biedt in de ontwikkelingskosten. Voortbordurend op de doelstellingen in de Structuurvisie hebben de Gemeente Voorschoten en de Stichting Duivenvoorde het inrichtingsplan **'van Glas naar Gras'** opgesteld (februari 2008). De ruimte voor ruimte regeling maakt het mogelijk om de glastuinbouw in het gebied op te kopen. Leidend hierbij is de *Zevende partiële herziening streekplan Zuid-Holland West 2003 Duivenvoordecorridor/ Westland c.a.* (2008). Maximaal 15% van het te saneren glasbestand wordt uitgegeven ten behoeve van woningbouw of een andere 'rode' functie. Ter voorbereiding van de bouwactiviteiten in de Duivenvoordecorridor is op 30 juni 2011 is door de gemeenteraad van Voorschoten het **Beeldkwaliteitsplan Duivenvoordecorridor** vastgesteld. Woningbouw is mogelijk binnen een beperkt aantal typologieën: buitenplaatsen, boerderijen, gebouwen in het lint. Dit beeldkwaliteitsplan komt in de plaats van de welstandsnota, voor wat betreft de Duivenvoordecorridor.

Conclusie

Vrijwel alle beleidsnota´s met betrekking tot de Duivenvoorde corridor voorzien in een functieverandering van het plangebied. Daarbij zal de plaatselijke glastuinbouw moeten wijken ten behoeve van groene functies en beperkte woningbouw.
De belangrijkste randvoorwaarden voor de herinrichting zijn:

- de (voorlopige) handhaving van de status Rijksbufferzone in de Nota Ruimte,
- de hieraan gekoppelde wens de bufferzone een sterkere recreatieve betekenis te geven,
- de aanwijzing tot natuurgebied dan wel agrarisch gebied in het streekplan Zuid-Holland West
- de sanering van de glastuinbouw en de mogelijkheid van "Rood voor Groen-strategieën" bij de groene inrichting van de corridor
- de aanwijzing van het plangebied als "Beschermd stads- en dorpsgezicht"
- de wens tot groenontwikkeling in het kader van het Investeringsbudget Landelijk Gebied
- de aanwijzing van de corridor als groene schakel tussen het Groene Hart en het strandwallenlandschap rond Wassenaar

Amendement 100243

Onderwerp: Uitwerking UW III Roosenhorst

Inhoud:

De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen d.d. 13 november 2014

gezien het raadsvoorstel nr 4046 d.d. 16 september 2014

Overwegende:

- Dat de Duivenvoorde corridor een, ook door het rijk en de provincie Zuid-Holland erkende, grote landschappelijke en cultuurhistorische waarde heeft, welke zo goed mogelijk bewaard moet worden
- Dat de herontwikkeling van het door de sloop van kassen vrijkomende gebied daarom met grote zorgvuldigheid moet worden ter hand genomen
- Dat het raadsvoorstel voorsorteert op het alternatief woningbouw, terwijl tenminste één alternatief (natuurbegraven) blijkens het raadsvoorstel een reëel alternatief lijkt te zijn voor woningbouw
- Dat woningbouw in UW III zoals voorgesteld in het raadsvoorstel onomkeerbare gevolgen zal hebben voor de openheid en de natuur- en landschapswaarden van het gebied
- Dat het raadsvoorstel uitgangspunten hanteert die niet in overeenstemming zijn met het geldende Bestemmingsplan Buitengebied v.w.b. de maximaal te bebouwen oppervlakte (het 15% maximum is inclusief tuinen, ontsluitingen en parkeerplaatsen, zie pag 25 Bestemmingsplan Buitengebied)
- Dat het niet logisch is het college op te dragen een bestemmingsplanwijziging voor te bereiden die slechts betrekking heeft op woningbouw, terwijl andere alternatieven, zoals natuurbegraven, nog moeten worden onderzocht
- Dat in het rapport “Quick scan verdienmogelijkheden in de Duivenvoordecorridor” van Carnegie Consult naast natuurbegraven meerdere alternatieven als kansrijk en haalbaar zijn geïdentificeerd
- Dat het gewenst is om besluiten over de herinrichting van het gebied te nemen in goed overleg met de partnergemeenten in het Pact van Duivenvoorde en de provincie Zuid-Holland
- Dat blijkens het raadsvoorstel vooralsnog niet duidelijk is of de voorgestelde woningbouw in overeenstemming is met de door provincie Zuid-Holland gehanteerde kwaliteitscriteria voor de Duivenvoorde corridor

Amendement 100243

Besluit: het voorgestelde besluit als volgt te wijzigen/aan te vullen: - Beslispunt 1 wordt geschrapt - Beslispunt 3 wordt gewijzigd als volgt: "Het college de opdracht te geven op korte termijn een quick scan te laten verrichten van de haalbaarheid van het alternatief natuurbegraven en tevens de mogelijkheid te laten onderzoeken van een combinatie van alternatieven voor woningbouw in UW III" - Beslispunt 4 wordt gewijzigd als volgt: "Het college de opdracht te geven op korte termijn in overleg te treden met de partnergemeenten van het pact van Duivenvoorde, met name de gemeente Leidschendam-Voorburg, en de provincie Zuid-Holland, alsmede eventuele andere geïnteresseerde partijen, teneinde na te gaan welke de (financiële) mogelijkheden zijn om de oorspronkelijke doelstelling van het openhouden van de Duivenvoorde corridor zo goed mogelijk te verwezenlijken" - Beslispunt 5 wordt gewijzigd als volgt: "Het college te verzoeken de raad zo spoedig mogelijk te informeren over de uitkomsten van het onder de punten 3 en 4 bedoelde onderzoek en overleg" - Beslispunt 6 wordt geschrapt
Ondertekening en naam: Fer von der Assen, Groenlinks
Aantekening griffier:

Reactienota

Horende bij beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015-2016

Gemeente Voorschoten l versie 1.0 l 17-9-2014

Z – 20839/intern 10241

Inleiding

In de reactienota's is een korte weergave opgenomen van de ingekomen zienswijzen. Echter bij de afweging al dan niet het beleidsplan aan te passen is de volledige zienswijze betrokken en is uitgangspunt de cliënt staat centraal gehanteerd.

We willen u voorts meegeven dat in de kolom wel/niet aanpassing beleidsplan het "niet aanpassen van het beleidsplan" verschillende betekenissen heeft nl.:

1. We nemen de suggesties uit de zienswijzen mee in de beleidsregels of het Uitvoeringsprogramma horende bij het beleidsplan. (Het beleidsplan gaat in op de hoofdlijnen en wordt verder uitgewerkt in de beleidsregels);
2. De zienswijze betrof een vraag. In de reactienota wordt antwoord gegeven op de vraag;
3. De zienswijze is beoordeeld en in het beleidsplan is het onderdeel voldoende uitgewerkt en behoeft geen verdere uitwerking/verduidelijking.

Deel A: Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015-2016

Adres	Korte weergave vraag/opmerking	Antwoord	Wel/niet aanpassing beleidsplan	Aangepast op blz. en hoofdstuk
Platform gehandicaptenbeleid Voorschoten, Palestrinalaan 6, Voorschoten	PGB: Er is wellicht geen "vergelijkbare voorziening" in natura te verkrijgen, omdat m.n. het aantal uren zorg belangrijk is of de tijd van de dag. Dan moet het PGB-tarief toch voldoende zijn voor de noodzakelijke hulp.	Met een vergelijkbare voorziening wordt bedoeld: hetzelfde type zorg. Het uurtarief van de vergelijkbare voorziening kan dan als uitgangspunt genomen worden om het PGB tarief te berekenen. Sowieso moet het pgb toereikend zijn om kwalitatief goede zorg in te kopen.	Niet aanpassen	N.v.t.
Platform Gehandicaptenbeleid Voorschoten	Blz. 7 onder 2: waarom is hier geen volledige inventarisatie opgenomen. We missen in de middelste kolom voorzieningen als woningaanpassing en hulpmiddelen.	Het betreft hier alleen de nieuwe taken van de gemeente. Voor de voorzieningen waarvoor de gemeente nu al verantwoordelijk is geldt dat deze op eenzelfde wijze worden toegekend.	Aanpassen	Pag. 7, § 3.2.2: Voetnoot toegevoegd bij middelste kolom: 'Bestaande voorzieningen

				worden aangehouden’.
Platform gehandicaptenbeleid Voorschoten	In het uitvoeringsprogramma Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016 is in het bijzonder aandacht nodig voor mantelzorgers.	Dit is opgenomen in het Beleidsplan Wmo 2015 paragraaf 3.2.	Niet aanpassen	N.v.t.
Platform Gehandicaptenbeleid Voorschoten	Regelmatig worden termen gebruikt, die niet duidelijk aangeven wat mensen kunnen en mogen verwachten. Dit geeft weliswaar ruimte bij de uitvoering van de plannen, maar zal vooral leiden tot teleurstelling en ontevredenheid.	In het beleidsplan worden de kaders op hoofdlijnen beschreven. Een meer gedetailleerde uitwerking volgt in het uitvoeringsprogramma.	Niet aanpassen	N.v.t.
Pgb-bijeenkomst Voorschoten	Kwaliteitscriteria voor organisaties die via pgb ingekocht moeten worden moeten o.a. zijn: VOG verklaring en de ervaren kwaliteit door de cliënt (o.a. persoonlijke klik).	Dit wordt nader uitgewerkt in implementatie dan wel in beleidsregels.	Niet aanpassen	N.v.t.
Pgb-bijeenkomst Voorschoten	Jaarlijkse herindicatie is belastend, beter is het initiatief bij de pgb-houder te leggen die contact opneemt als de situatie. Dit moet een vast contactpersoon zijn.	De duur van beschikkingen betreft maatwerk en is afhankelijk van de mate waarin sprake is van een stabiele zorgvraag. Dit wordt nader uitgewerkt in implementatie.	Niet aanpassen	N.v.t.
Pgb-bijeenkomst Voorschoten	Jeugdgroep onderstreept dat tarief voldoende moet zijn om zorg van voldoende kwaliteit in te kopen.	Dit is geborgd in de Jeugdwet.	Niet aanpassen	N.v.t.
Ambtelijk	p.11 Toeleiding ook op andere manieren	Akkoord	Wel	Blz 11 § 3.3.3

gemeente VOORSCHOTEN

RAADSTUKKEN

VOORBLAD Adviesnota aan de Raad

Registratienummer:	4050/2
Datum:	13 november 2014
Soort Voorstel:	Adviesnota
Onderwerp:	Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016, DEEL A + B + C + D
Portefeuillehouder:	Wethouder Nieuwenhuizen, wethouder Bremer
Programma:	Programma 8: Economie & Werk en Programma 10: Wmo
Kernboodschap:	De gemeentelijke organisatie is per 1 januari 2015 volledig voorbereid op bestaande en nieuwe cliënten die bij ons aankloppen voor ondersteuning op het terrein van jeugd, participatie en zorg. Hiervoor is het beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016 vastgesteld.
Bijlagen:	–
Stukken ter inzage:	nee

LEESWIJZER

Dit beleidsplan bestaat uit 4 delen, welke samen het beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016 vormen. Deel A betreft onderwerpen die alle drie de decentralisaties raken en in samenhang moeten worden opgepakt. Het gaat hierbij om specifieke keuzes die we maken op het gebied van eigen kracht, de voorzieningen, toegang en opdrachtgeverschap. Onderwerpen als kwaliteit, communicatie en cliëntparticipatie komen in dit deel eveneens aan de orde. Deel B, C en D vormen de specifieke beleidsplannen per decentralisatie. Hier is voor gekozen omdat de eisen die de verschillende wetten stellen aan de verschillende beleidsplannen en verordeningen sterk uiteen lopen. Voor het raadsvoorstel is dezelfde verdeling aangehouden:

- DEEL A betreft het algemene deel
- DEEL B betreft het beleidsplan Jeugd
- DEEL C betreft het beleidsplan Participatiewet en WWB maatregelen
- DEEL D betreft het beleidsplan Wmo 2015

De verordeningen horende bij de delen B, C en D worden in aparte raadsvoorstellen aan u voorgelegd. Het betreft de volgende verordeningen:

DEEL B: - Verordening jeugdhulp 2015

DEEL C: - Re-integratieverordening Participatiewet 2015
- Verordening loonkostensubsidie Participatiewet 2015
- Verordening tegenprestatie Participatiewet 2015
- Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ 2015
- Verordening individuele studietoeslag Participatiewet 2015
- Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive
- Fraudeverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ 2015

DEEL D: - Verordening Wmo 2015

Inleiding

Per 1 januari 2015 worden omvangrijke taken en verantwoordelijkheden op het gebied jeugd, participatie en zorg overgeheveld van Rijk naar gemeenten. Een even belangrijke als omvangrijke verantwoordelijkheid; het gaat immers om ondersteuning en zorg aan kwetsbare mensen. Als overheid die het dichtst bij inwoners staat begrijpen en herkennen wij deze beweging vanuit het Rijk. Gemeenten hebben ook aangegeven dat zij in staat zijn de maatschappelijke ondersteuning voor hun inwoners beter te organiseren dan nu het geval is.

De decentralisatie van taken op het gebied van jeugd, zorg en participatie van rijk naar gemeenten vormt de aanzet tot een transformatie van het sociale domein; een verandering in houding en gedrag van onze inwoners, onze partners en niet in de laatste plaats van onszelf. De transformatie is een langdurig proces. Tegelijkertijd moeten we op 1 januari 2015 de wettelijke verantwoordelijkheden en de (financiële) consequenties die voortkomen uit de decentralisaties waar maken. Dit is de korte(re) termijn en daarbij kunnen we spreken van een transitie in het sociale domein.
Vooralsnog ligt de focus op de transitie zodat onze inwoners per 1 januari de ondersteuning krijgen die nodig is. Hierbij hanteren wij een aantal centrale uitgangspunten:

- De beleidsplannen zijn een vervolg op de Kadernota 3D en het Stappenplan 3D.
- In de transitie doen we wat de wet voorschrijft om voor de 3D's te doen.
- Het bieden van zorg continuïteit voor bestaande cliënten, Dit maakt 2015 tot een overgangsjaar waarin de zorg voor het grootste deel van de cliënten onveranderd blijft. Dit betekent dat de ruimte voor inhoudelijke vernieuwing door gemeenten en aanbieders in het ondersteuningsaanbod zich veelal beperkt tot cliënten die in 2015 voor het eerst zorg ontvangen. Vanaf 2016 is meer ruimte voor zorgvernieuwing.
- Samenwerking met de maatschappelijke partners en zorgaanbieders, afstemming nodig met de zorgverzekeraars en een integrale aanpak van de drie decentralisaties

- Waar het kan werken we lokaal, waar het nodig is werken Leidschendam-Voorburg, Voorschoten en Wassenaar samen en waar het moet pakken we onderdelen op met de regio.
  Dit conceptbeleidsplan is bijvoorbeeld het resultaat van de samenwerking van Leidschendam-Voorburg, Voorschoten en Wassenaar.
- Daarbij staat "eigen kracht" en "participatie" van de burger centraal.
- Dit conceptbeleidsplan is geldig voor de periode 2015-2016. Hierdoor is het mogelijk om meer tijd te nemen voor de invulling van de transformatie en hiervoor ervaring, kennis en kunde op te doen. Mocht tussentijds blijken dat aanpassing en/of aanvulling nodig is, dan zullen daar separaat voorstellen voor worden gedaan.

PGB

Wat mag wel en wat mag niet

Om misverstanden te voorkomen dient per verordening per voorziening te worden uitgeschreven, wat wel en wat niet mag (dit is in feite een aanvullende maatregel, te benoemen onder 3.2.4.3.) Uiteraard is duidelijk dat niet alle punten in elke verordening van toepassing zijn.

- Welke activiteiten vallen er onder welke functie?
  Bv. Begeleiding en de diverse daaronder vallende activiteiten, is nu bij Zorgkantoor vaak hangijzer;
- Vervoer al dan niet icm BG of HbH;
- Welke HbH activiteiten;
- Beschermende kleding (handschoenen, plastic schorten etc);
- Deskundigheidsbevordering (cursussen zorgverleners);
- Reis- en verblijfskosten voor zorgverleners naar en op locatie;
- Welk percentage vh budget is verantwoordingsvrij.

Welke afspraken moeten budgethouders conform eisen Trekkingsrecht contractueel vastleggen

- Het soort overeenkomst; hangt af van relatie budgethouder/zorgverlener en aantal dgn p/w waarop gewerkt wordt;
- Welke werkzaamheden of activiteiten worden uitgevoerd (functies);
- Een uurtarief of een maandloon (dit laatste zal minder vaak voorkomen), waarbij aangetekend dat ook een maandloon teruggerekend dient te worden naar een uurloon;
- De looptijd van de overeenkomst; er is op elke overeenkomst een opzegtermijn van toepassing en er kan bij overlijden sprake zijn van een gemax. betaling 'verlies inkomsten';
- Vaste uren of variabel, alleen met vaste dagen en uren kan een maandloon worden afgesproken;
- Vergoeding reiskosten;
- Vakantiegeld- dagen;
- Pensioenopbouw;
- (Eindejaar)gratificatie, nu tot max €272 p/j per zorgverlener;

Overeenkomsten

- Arbeidsovereenkomst
  Werkzaam max 3 dgn p/w.
  Geeft recht op max. 6 wkn doorbetaling bij ziekte, SVB doet controle.
  Overigens is elke overeenkomst niet zijnde een overeenkomst met freelancer, zorginstelling of familielid 1e/2e graad, een arbeidsovereenkomst.
  Meestal wordt gewerkt op urendeclaratie achteraf, maar er kan een vast maandloon worden afgesproken, waarbij aangetekend dat dit uiteindelijk ook bepaald wordt adh van een uurtarief. Ondertekende urenbriefjes worden na afloop van de maand naar SVB gezonden of

online ingevuld. SVB betaalt maand daaropvolgend zorgverlener uit budget uit (bv augustus wordt eind september uitbetaald);

- Arbeidsovereenkomst
  Werkzaam meer dan 3 dgn p/w, ongeacht het aantal uur p/d
  Budgethouder wordt volledig werkgever; uurtarief stijgt hierdoor met ong. 22% ivm verplichte fiscale afdracht. Zorgverlener heeft betere rechtspositie;
- Freelancer
  De voorlaatste drie punten onder 'Welke afspraken' zijn niet van toepassing.
  Hierdoor zijn tarieven hoger dan bij arbeidsovereenkomsten.
  In PGB verslag wordt gesproken over VOG, maar VAR-Wuo verklaring (budgethouder wordt hiermee beschermd indien freelancer fiscale verplichtingen niet nakomt), is eigenlijk een noodzaak. SVB wijst hier wel op, maar laat het uiteindelijk aan eigen verantwoordelijkheid budgethouder.
  Iedere maand ontvangt budgethouder factuur en zendt deze na controle door naar SVB voor uitbetaling;
- Zorginstelling
  Soms dient er met elke individuele zorgverlener werkzaam bij de organisatie een contract te worden afgesloten.
  Betaling kan slechts aan degene wiens naam en handtekening op de factuur staat.
  De vier laatste punten onder 'Welke afspraken' zijn niet van toepassing;
- Familiecontracten 1e en 2e graad
  Geen enkel recht, behalve gratificatie.

Differentiatie tarieven PGB

Als tarieven afgeleid worden van de met de aanbieders uit onderhandelde kostprijs en als daar nog een overheadkorting afgaat, zal het zeer wel kunnen zijn dat budgethouders geen zorg bij andere aanbieders meer kunnen inkopen. Er is dan in feite sprake van verplichte winkelnering en er wordt geen volwaardige keuzevrijheid aan cliënten geboden.

ZZP'ers

De differentiatie in het tarief met ZZP'ers begrijp ik niet goed.
In feite is het een onderscheid tussen gediplomeerd en ongediplomeerd en heeft niet van doen met een afgeleide van ZiN.
In de bestaande uitvoeringspraktijk worden al verschillende tarieven gehanteerd, immers een HBO gediplomeerd en BIG geregistreerde zal een hoger tarief vragen dan een MBO opgeleide.
HBO opgeleid, maar minder dan een x aantal uur gewerkt hebbend, is nog steeds HBO opgeleid, maar niet meer BIG geregistreerd.

ZZP'ers hanteren per def. een hoger tarief omdat zij geen aanspraken kunnen doen gelden op overheidsregelingen (ziek, arbeidsongeschiktheid, pensioen e.d.).
Indien individuele budgethouders geen ZZP'ers meer kunnen inhuren is er geen gelijkwaardige keuzevrijheid (wettelijke eis). In de AWBZ zijn door NZa max. tarieven vastgesteld; de meeste budgethouders komen daar goed mee uit en deze zou ik adviseren aan te houden.

Informele zorgverleners
Voor voorbehouden handelingen geldt bevoegd (BIG) of bekwaam (informele zorg).
Informele zorgverleners hoeven niet prof. opgeleid zijn, om zich bekwaam te kunnen noemen, doordat zij handelingen van deskundige prof. hebben geleerd uit te voeren. Kortom het ligt niet zo zwart-wit en simpel.

Zorgverleners 1e en 2e graad binnen zelfde leefeenheid
Zorgverleners dienen inkomsten ontvangen uit betaling PGB uiteraard op te geven aan fiscus.
Bij betaling binnen een leefeenheid zal dit het verzamelinkomen doen stijgen, waardoor er een hogere EB opgelegd (kan) worden.
Indien er gekozen gaat worden voor een gedif. te laag tarief, zou dit ertoe kunnen leiden dat zorgverleners besluiten geen zorg te leveren aan het eigen netwerk; of zorvragers zullen bewust ervoor kiezen om deze niet uit het eigen netwerk in te kopen. Gezinnen net boven het min. zullen toeslagen mis kunnen lopen of voor andere regelingen niet in aanmerking komen. Sommige gem. noemen tarieven van € 20 p/u, maar dit zal uiteindelijk niet het bedrag zijn dat ontvangen wordt. Immers hoe hoger het verzamelinkomen, hoe hoger de EB en omgekeerd.
Bij zware zorgvragen (24-uurs toezicht bv) kan er wel een indicatie voor zorg door het CiZ afgegeven zijn, maar individuele indicaties zijn onvoldoende om 24-uurs zorg thuis te realiseren. Een ZZP is immers bedoeld om zorgvragen intramuraal samen te voegen en extramurale indicaties zijn afgeleid van intramurale. Veel zorgverleners die zorg leveren binnen eigen leefeenheid stoppen (gedeeltelijk) met werken omdat zij anders dreigen 'om te vallen'. Hierdoor worden er ook minder rechten voor 'oude' dag opgebouwd.
Een goed tarief m.i. zou een gemiddelde van alle geïndiceerde functies conform NZa zijn.
Een gemeente is niet verplicht om PGB tarieven gelijk te laten lopen met ZiN of hiervan een afgeleide te doen zijn. Een college kan ervoor kiezen om deze op zichzelf te laten staan en deze marktconform te vergoeden, er zit immers al een van NZa afgeleid max op.
Ik noem expliciet de term informele zorgverlening i.p.v. mantelzorg omdat mantelzorg per definitie onbetaald is en er mantelzorgers zijn die elke vergoeding weigeren.

ZiN
Het is een illusie dat ZiN alle zorg kan leveren die nu op PGB basis wordt ingekocht.
Incourante uren zijn per definitie onmogelijk, of er moet 24-uurs zorg afgenomen worden.
Verschillende locaties, niet mogelijk binnen één organisatie; hiermee kan de wens of noodzaak 'vertrouwde' of bekende zorgverleners niet gehonoreerd worden.
Zelfde zorgverleners binnen één organisatie is ook al problematisch ivm roostering.
Tijdstip afspreken, hooguit bij benadering, kan niet op gerekend worden.
Organisaties komen in de regel niet voor korter dan 60 min, althans dit is wat zij 'schrijven' en berekenen, ook al duren handelingen korter.

Welke regels gelden nu

Reiskosten 0,19 ct p/km of 100% vergoeding OV 2e klasse is gebruikelijk (AWBZ en Wmo).
(Kerst) gratificatie mag onder huidige regels uitgekeerd worden tot max € 272 p/j (AWBZ en Wmo).
Voor begeleiders, niet zijnde familieleden 1e en 2e graad, mogen reis/verblijfkosten nu uit AWBZ budget vergoed worden.
Beschermende kleding/materialen mag uit het AWB budget betaald worden.
Deskundigheidsbevordering mag uit AWBZ budget betaald worden.
Gebruikelijk verantwoordingsvrij percentage is 1,5% (AWBZ en Wmo)
SVB werkt niet perfect, Wmo kantoor evenmin, bij gemeente worden ook fouten gemaakt.
Budgethouders hebben telefoonkosten, kosten printen en versturen contracten etc.
Kortom klein bedrag voor uitvoeringskosten en attentie met verjaardag etc.

Overgangsjaar 2015 ev

In 2015 hebben budgethouders ook te maken met lopende contracten en overeengekomen verplichtingen. Budgethouders zijn verplicht alle lopende contracten naar de SVB te sturen ter beoordeling van het format en de loontechnische afspraken. Contracten dienen in 2015 geldig te zijn. Dit geldt ook voor de groep budgethouders wier indicatie nog dit jaar afloopt en een herindicatie moeten aanvragen. M.a.w. deze groep moet een verplichting aangaan, waarvan niet bekend is of deze nagekomen kan worden. Indien het PGB stopt buiten de wil van budgethouder om, hoeven verplichtingen niet nagekomen te worden, maar indien omvang budget lager wordt, dan hebben zij daar geen rekening mee kunnen houden, omdat bestaande contracten gecontinueerd moesten worden.
De onlangs afgesloten cao VVT met daarin oa een loonsverhoging van 2% zal ongetwijfeld zijn weerslag op tarieven gaan krijgen.
De eis dat een max tarief van E 20 wordt gesteld voor informele zorg geldt in de AWBZ alleen voor nieuwe budgethouders, niet voor bestaande.

Minke Elkerbout

Van: Minke Elkerbout
Verzonden: vrijdag 3 oktober 2014 13:10
Aan: Angela Marchese; Angela Marchese; Dulfer, Helga (2); Els Rietmulder; Elzelien van der Starre; Elzelien van der Starre; Esme Berkhout; Esmé Berkhout; H. Dulfer; H. Overbosch; Johan van Rixtel; Johan van Rixtel; Jolien Schroot; Linda van der Zwaan; M. Hendriks; M. van Oostrum; M. van Oostrum (markvano@live.nl); Marcel Cramwinckel; Marcel Cramwinkel; Marcel van der Burg; Marcel van der Burg; Marjolijn Eshuis; Marjolijn Eshuis (eshuis55@xs4all.nl); P. Lippinkhof; P.P. Lippinkhof; R.A. Smith; Rene Smittenaar (rene.smittenaar@gmail.com); Ronald Smith; Thea Keijzer; Thea Keijzer; Tina Pourjalili; Zwaan, Linda van der; A. Schrijver; A.A. in het Veen; A.A.L. Eversteijn; Aisia Okma; Aisia Okma (aaokma@gmail.com); André in 't Veen (veen7879@planet.nl); Ans Schrijver (am.schrijver@hotmail.com); Cees Bremmer; Cees Bremmer (c.bremmer@planet.nl); Hans van der Does; Erik Maassen; Erik Maassen (emlh.maassen@gmail.com); Esmee van Herk; Eversteijn, Alphons; F. von der Assen; F. von der Assen (ziggo.nl); GriffieVS; H. Rasch; H. Rasch (hans.rasch@gmail.com); Herk, Esmee van; Hugo van Haastert; Inge Nieuwenhuizen; J. P. Middelburg (jp.middelburg@gmail.com); J. Smit; Jan-Paul Middelburg; Jeroen Staatsen; Lamers, Monique; M. Lamers; Marco van der Meij; Meij, Van Der, Marco ; Minke Elkerbout; N. Mol; N. Mol (n.mol@vvd.nl); P.T. van der Haven; R. Prang; S. van den Dool; Smit, Jan (werk); VVD, Fractie; Zoetemelk, Rene
CC: Bestuurssecretariaat; Bianca Bremer; Eppe Beimers; Marc van der Veer
Onderwerp: Proces besluitvorming 3D

Urgentie: Hoog

Beste raads- en commissieleden,

We staan de komende maand voor een tweetal omvangrijke opgaves, t.w. behandeling en besluitvorming over de 3D-stukken en de Programmabegroting. Daarnaast gaat ook het reguliere proces van behandeling van andere voorstellen gewoon door. In deze mail wil ik uitleg geven over de wijze waarop we het proces van de 3D willen inrichten na afstemming met de griffies van Leidschendam-Voorburg en Wassenaar.

In afwijking van de reguliere wijze van behandeling van stukken, zullen wij extra aandacht besteden aan:
- Ambtelijke informatie en toelichting vooraf.
- Wijze van behandeling van technische/informatieve vragen.
- De wijze van agendering en behandeling van stukken in de vergadering van de commissie M&S.
- De afstemming van voorstellen tot wijziging met de andere twee gemeenten.

Naast het bestaan van het Informatieplatform 3D Wassenaar Voorschoten hebben de woordvoerders 3D uit onze gemeenteraad zich verenigd in een woordvoerdersoverleg. Dit overleg heeft (nog) geen formele status, maar is wel een 100% vertegenwoordiging uit de raad, omdat alles fracties daarin vertegenwoordigd zijn.

Ik schets hieronder hoe het proces er de komende weken uit zal zien.

3 oktober	Verzenden agenda commissie M&S via Ibabs
3 oktober	Uitleg over het proces besluitvorming 3D (deze email)
3 oktober	*Verzoek schriftelijke vragen in te dienen uiterlijk op 9 oktober*
9 oktober	*Deadline indienen schriftelijke vragen*
10 oktober 15.00 – 17.00 uur raadzaal	Uitleg over Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp Haaglanden, inkoop jeugdzorg Haaglanden en beleidstukken en verordeningen 3D – mondelinge beantwoording van vragen. Niet beantwoorde vragen worden alsnog voor 16 oktober schriftelijk beantwoord.
16 oktober	Commissiebehandeling – trechtering naar voor te stellen wijzigingen op de stukken – uitsluitend inhoudelijke discussie – **geen** beantwoording technisch/inhoudelijke vragen
20 oktober	Indienen concept-wijzigingsvoorstellen bij de griffie (dit is niet gebonden aan een format en kan later in amendementen worden gegoten).

24 oktober	Ambtelijke reactie (programmamanagers) op de wijzigingsvoorstellen (amendementen) en moties waarin kort wordt ingegaan op de (met name financiële) gevolgen. In beeld brengen eventuele gevolgen van divergerende besluitvorming door de drie raden.
27 oktober 18.00 tot 20.00 uur, locatie n.t.b.	Afstemmingsbijeenkomst met de raden van Leidschendam-Voorburg en Wassenaar.
	Inventariseren resultaten uit afstemmingsbijeenkomst – fracties beraden zich op amendementen voor behandeling in de gemeenteraad.
Tot ca 10 november	Voorbereiding raadsvergadering – eventueel nog nadere afstemming tussen fracties (ook tussen gemeenten).
	(Begrotingsbehandeling)
11 november	Raadsvergadering Leidschendam-Voorburg
13 november	Raadsvergadering Voorschoten
24 november	Raadsvergadering Wassenaar

De planning in de drie gemeenten qua besluitvorming is als volgt:

	Commissiebehandeling	Raadsbehandeling/ Besluitvorming
Wassenaar	30-09 07-10 (extra) en 11-11	24-11
Voorschoten	18-09 en 16-10	13-11
Leidschendam-Voorburg	06-10 en 03-11	11-11

Met vriendelijke groeten,
De raadsgriffier,
Hans van der Does

Tel. 088-6549623
Mobiel 06-13945651

Onderwerp	Korte weergave vraag/opmerking	Antwoord	Wel/niet aanpassing beleidsplan	Aangepast op blz. en hoofdstuk
Toegang	Het fysieke loket voor Voorschoten. Wie zitten daarachter (kennis/expertise) en wat moeten deze mensen doen?	Het fysieke loket betreft een loket waar mensen vragen kunnen stellen over het sociaal domein. Het loket zal informatie verstrekken, vragen beantwoorden en, indien nodig, een afspraak maken met de juiste ondersteuner. Aan het fysieke loket wordt invulling gegeven door mensen vanuit de gemeentelijke organisatie, die specifiek worden opgeleid om breed te kunnen kijken en in staat zijn goed inzicht te krijgen in de (werkelijke) vraag.	Geen aanpassing.	
	Versterken van 'Eigen kracht' wat wordt er ingekocht om dat te bewerkstelligen?	Er is in het subsidieplan budget voor informele zorg, mantelzorgondersteuning en vrijwilligerswerk; gebieden die een rol spelen in het versterken van de eigen kracht van inwoners. Dat budget blijft, op de bezuinigingen op het subsidiebudget na, beschikbaar. Aan de hand van oud – voor – nieuw moet het aanbod wat hierbinnen wordt georganiseerd professionaliseren en innoveren. Dat proces is een belangrijk onderdeel van de transformatie waar vanaf 2015 op wordt ingezet.	Geen aanpassing.	

Communicatie	De burgers goed informeren over de veranderingen die op stapel staan (incl. risico's).	Heldere en eenduidige communicatie heeft de voortdurende aandacht.	Geen aanpassing.	
	De beleidsplannen zijn weinig SMART, de financiele onderbouwing ontbreekt.	In het 'Uitvoeringsprogramma' wordt een verdere financiele onderbouwing gegeven van geraamde inkomsten en uitgaven in het Sociaal Domein.		
	De raad moet ook een zienswijze kunnen indienen op het Uitvoeringsprogramma: als beslispunt toevoegen in het raadsvoorstel bij de beleidsplannen en de verordeningen.	Het Uitvoeringsprogramma valt onder verantwoordelijkheid van het college. Voor de onderwerpen die financiele consequenties met zich dragen, wordt op dat moment de raad om een besluit gevraagd.		
Eigen kracht	Eigen kracht is iets anders dan eigen verantwoordelijkheid. Beter uitschrijven zoals in Movisie	De term eigen kracht staat voor een verzameling van de kernbegrippen zelfregie, zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid. Eigen kracht verwijst naar het vermogen van mensen om zelf, samen, oplossingen te bedenken voor hun eigen problemen en deze deels ook uit te voeren. Faciliteiten dienen daar complementair aan te zijn. De uitgangspunten voor eigen kracht (3.1.1 van het beleidsplan Transitie Sociaal Domein) onderschrijven deze definitie met concrete acties.	Geen aanpassing.	

Wmo	Er is te weinig aandacht voor mensen die levenslang afhankelijk zullen zijn van hulp. Het staatje met voorzieningen Wmo is niet compleet, dit moet worden aangevuld	Het overzicht van de Wmo-voorzieningen is niet limitatief. De beleidsnota Wmo 2015 richt zich vooral op de transitie van taken van de AWBZ naar de Wmo. Deze voorzieningen variëren van kortdurende interventies voor kwetsbare mensen tot langdurige ondersteuning van chronisch zieken en gehandicapten. De dienstverlening (zoals de toegang en het voorzieningenaanbod) van de gemeente is erop gericht om iedere inwoner van maatwerk te voorzien.	Geen aanpassing.	
Wmo-PGB	In het beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015-2016 wordt de zinsnede gebruikt: 'de noodzaak van inzet van PGB neemt af. PGB is in de wet verankerd, daarom deze zin verwijderen.	Dit klopt en het pgb blijft ook behouden als belangrijk instrument om individueel maatwerk mogelijk te maken. Deze zin stelt slechts dat de gemeente beoogt om een uitgebreid en divers aanbod van zorg in natura in te kopen waardoor vaker ook in natura een passende voorziening beschikbaar is.	Geen aanpassing.	
Monitoring en verantwoording	Hoe gaat het college inzetten op fraudebestrijding bij Zorg in Natura (nu wordt dit expliciet voor PGB benoemd, maar de aantallen bij ZIN liggen hoger)?	Dit wordt verder uitgewerkt en krijgt in ieder geval een plek in de monitoring en verantwoording van leveranciers naar gemeenten. Daarnaast is in de wet Wmo 2015 meer vastgelegd over verstrekking van budgetten PGB via het trekkingsrecht, waardoor fraude op dit vlak veel beter kan worden tegengegaan dan dat nu het geval is.		

Tarieven PGB	De PGB tarieven worden bepaald aan de hand van de hoogte van de tarieven ZIN met aftrek van een bepaald percentage. Maar ook voor de budgethouders geldt dat zij verplichtingen hebben jegens hun gecontracteerde zorgverleners. Dit wordt gemist!	Voor het pgb geldt hetzelfde overgangsrecht als voor zorg in natura, waarbij cliënten de rechten van het indicatiebesluit AWBZ gedurende 1 jaar behouden.	Geen aanpassing.	
Dienstverlening - ondersteuningsplan	Wanneer een client het niet eens is met een ondersteuningsplan, komen dan alle onderdelen te vervallen.	Indien een cliënt het niet eens is met een deel van het ondersteuningsplan, blijft het plan voor het overige (niet–bestreden deel) overeind. Indien een cliënt aangeeft dat hij het met het hele plan niet eens is, komen uiteraard alle onderdelen te vervallen. Voorbeeld: Na de melding volgt een onderzoek en uit dat onderzoek blijkt dat 2 uur hulp in het huishouden en 1 scootmobiel geïndiceerd is. Als de cliënt aangeeft dat hij vindt dat er meer uren hulp moeten worden verstrekt, wordt daarover geprocedeerd. De scootmobiel kan gewoon worden verstrekt.	Geen aanpassing.	

	Welke harde afspraken worden gemaakt met huisartsen, praktijkondersteuners en ziektekostenverzekeraars?	Met huisartsen en ziektekostenverzekeraars worden momenteel gesprekken gevoerd over wederzijdse rollen en verantwoordelijkheden. In de komende twee maanden zal dit moeten resulteren in (harde) afspraken.		
Participatie	Is er inzicht te geven in de extra uitvoeringskosten van de taken in de Participatiewet?	Deze kosten worden op dit moment binnen het project Bedrijfsvoering inzichtelijk gemaakt.		
PGB - tarief	De gemeente onderhandelt met aanbieders over de tarieven om zo de bezuinigingen te kunnen realiseren. Voor de individuele budgethouders (PGB) die zelf zorg inkopen moet keuzevrijheid en gelijkwaardigheid worden geborgd.			

Communicatie	Informatie over het PGB staat verspreid door alle documenten. Komt er een aparte brochure waar alle ins en outs instaan?	Voor inwoners die reeds een PGB hebben geldt in 2015 het wettelijk bepaalde overgangsrecht en zij worden door de SVB op de hoogte gebracht van de gevolgen van de invoering van het trekkingsrecht. Zoals in het beleidsplan Transitie Sociaal Domein aangegeven, is de gemeente verplicht om de aanvrager (en bij minderjarigen ook de ouders) te informeren over zowel de mogelijkheid van het Pgb als over de gevolgen van deze keuze. De informatie moet vindbaar, toegankelijk, betrouwbaar, authentiek en volledig zijn. In dat kader wordt de optie van een brochure in overweging genomen.	Geen aanpassing.	

Informele zorg	Versterken informele zorg: hoe gaat dit plaatsvinden? Versterken informele zorg komt terug in het uitvoeringsprogramma, maar ook in het beleid meer verduidelijken	Informele zorg: Zorg die onbetaald en niet beroepshalve wordt verricht: te onderscheiden in gebruikelijke zorg, mantelzorg, zelfhulp, vrijwillige zorg en buurthulp (Movisie). De informele zorg wordt versterkt door in te zetten op mantelzorg(waardering) en vrijwilligerswerk. In het beleidsplan Wmo zijn de uitgangspunten voor het vrijwilligerswerk opgenomen. In de transformatiefase (vanaf 2015) zal meer de nadruk komen op de verschuiving van formele naar informele zorg.	De definitie wordt toegevoegd aan de begrippenlijst	
Professionele zorg	Professionele zorg; daar mag je aanspraak op maken als je het niet meer zelf kunt oplossen	Uitgangspunt eigen kracht: professionele ondersteuning is complementair aan de eigen kracht van inwoners. Eigen kracht is geen alternatief voor professionele zorg. Het maatschappelijk middenveld en de gemeente sluiten met het professionele aanbod aan bij alles wat inwoners zelf kunnen organiseren.	Geen aanpassing.	

Eigen kracht	Eigen kracht: echt mensen versterken; toegang tot zorg bemoeilijken	De faciliteiten, en de inrichting daarvan, zijn erop gericht mensen zoveel mogelijk in hun zelfredzaamheid te ondersteunen. De toegang tot zorg en ondersteuning wordt niet bemoeilijkt, maar juist laagdrempelig georganiseerd. Het sociaal wijknetwerk is met elkaar in staat problematiek te signaleren, zo mogelijk te normaliseren en, waar nodig, toe te leiden naar passende ondersteuning.	Geen aanpassing.	

	Volgens welke principes worden de bezuinigingen in de Jeugdzorg gerealiseerd?	De gemeenten in Haaglanden hebben in het Regionaal Transitiearrangement afspraken gemaakt over het garanderen van continuiteit van zorg, instandhouding van de infrastructuur, het beperken van de risico's en ook om innovatie en kostenbesparing door te voeren. In de Innovatieagenda is een uitwerking van de afspraken neergelegd over vernieuwing van de zorg (inhoudelijk) en realisatie van de bezuinigingstaakstelling (financieel). Richtinggevende principes die hierbij zijn gebruikt, zijn ontleend aan de Jeugdwet en vastgelegd in het beleidsplan transitie sociaal domein en het beleidsplan jeugd. Deze zijn o.a. : integraal; 1gezin, 1 plan en 1 regisseur, eigen kracht en leefomgeving, veiligheid, ruimte voor de professional, specialistische hulp naar de voorkant. Het streven is de beoogde bezuinigingen voor 2017 al in 2015 te realiseren en te behouden voor de sector voor innovatie. In de innovatieagenda ligt de nadruk op de volgende speerpunten: 1 het versterken van de basisvoorzieningen 2 het verstevigen van de toegang/zorgbehoeftebepaling		

	De beoogde resultaten op Jeugd moeten duidelijker worden omschreven. Wanneer doet de gemeente het goed, en waar kunnen we het college op afrekenen? Er wordt veel nadruk gelegd op preventie en de besparing die dit met zich mee zou brengen. Hier zitten natuurlijk financiele risico's aan vooral als blijkt dat er toch zwaardere zorg moet worden ingezet en de kosten hoger uitvallen.	Voor een duurzaam stelsel voor zorg en ondersteuning voor de burgers is het inderdaad zaak om naast het hoog houden van de kwaliteit van zorg de geraamde bezuinigingen ook daadwerkelijk te realiseren. Het systeem van sturing, monitoring en verantwoording wordt daarop ingericht. Het jaar 2015 zal daarin een lerend jaar zijn, waarin de processen die gericht zijn op het afschalen of juist het opschalen van zorg nauwgezet worden gevolgd.		
	Inzetten op preventie kan leiden tot kostenbesparingen. Redden we het binnen de budgetten die voor de nieuwe taken aan het gemeentefonds worden toegevoegd?	De financiele paragraaf bij het Uitvoeringsprogramma zal dit inzicht verschaffen.		
Dienstverlening - preventie versus privacy	Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015-2016, pag 14. Inzetten op preventie betekent veel informatie delen. Hoe wordt de privacy goed geborgd?	Voor de pilot is een samenwerkingsconvenant opgesteld met een privacyreglement. Bij de definitieve decentralisatie per 1 januari 2015 zal er een nieuw reglement worden opgesteld en worden ondertekend. Voor dit nieuwe reglement worden naast de ervaringen uit de pilot met het huidige reglement ook landelijke VNG-richtlijnen als input gebruikt.		

Klachtenafhandeling	Wat is de rol van de raad bij de afhandeling van klachten	Uiteraard kan iedereen van alles met de raad(sleden) bespreken. Bijvoorbeeld in het raadspreekuur. Dat is echter niet de formele klachtbehandeling ingevolge de Algemene wet bestuursrecht. Daarvoor is er zowel in Voorschoten als in Leidschendam-Voorburg een klachtenregeling met als volgende ronde de Nationale Ombudsman. Daarbij speelt de gemeenteraad geen rol. De gemeenteraad speelt evenmin een rol in de klachtenregelingen bij instellingen ingevolge de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Voorschoten 2015.		
Verordening Jeugd	Blad 3 artikel 2 lid 3: overige individuele voorzieningen …..gebruikelijk. Wat betekent dat in de praktijk?			

Participatiewet	Er zijn zorgen op het punt van de arbeidsrechtelijke positie van 'zwakke' werknemers. Een wernemer met een beperking zou wel eens sneller op strtaa worden gezet. De rechtsbescherming van deze mensen moet verder worden uitgewerkt.	De arbeidsrechtelijke positie valt onder het ontslagrecht. Binnen de Participatiewet worden allerlei maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat werknemers met arbeidsbeperkingen duurzaam aan het werk worden geholpen. Denk aan de no-riskpolis, jobcoach, loonkostensubsidie. Het gaat er vooral om transparant naar werkgevers te communiceren welke beperkingen de desbetreffende werknemer heeft, zodat er geen verrassingen op dat gebied naar voren komen.	Geen aanpassing.	
Participatiewet	Streven is 25% te laten uitstromen naar regulier werk. Er is een lange termijn visie nodig. Er worden nu veel mensen ontslagen en dat gaat natuurlijk ook niet voorbij aan mensen met een beperking. Hoe wordt voldoende inzicht verkregen in de capaciteit van de werkzoekende met een beperking.	Regionaal moet een loonwaardemethodiek worden ingekocht. Met dit instrument wordt de loonwaarde gemeten op de werkplek. Hierdoor heeft een werkgever direct in beeld wat de belemmeringen en beperkingen van de werknemer zijn. Deze meting moet jaarlijks herhaald worden zodat een actueel inzicht blijft bestaan.	Geen aanpassing.	
Participatiewet	Het realiseren van garantiebanen. Het zicht verdwijnt op wat de gemeente daar zelf aan moet doen. Wat gebeurt er met de kandidaten uit Voorschoten?	Kandidaten uit Voorschoten die over de juiste capaciteiten en talenten beschikken worden op deze extra banen geplaatst. Hierdoor is de werkgever verzekerd van de juiste persoon op de juiste werkplek en wordt uitval tegengegaan.	Geen aanpassing.	

Participatiewet	Benoemd wordt de inspanningsverplichting om schoolverlaters met een beperking aan het werk te helpen. Graag SMART maken en een percentage noemen.	Benoemd is het integraal onderzoeken hoe we preventief schoolverlaters met een beperking kunnen ondersteunen. Na dit onderzoek kunnen we SMART maken om hoeveel jongeren het gaat, maar ook hoeveel budget hiervoor nodig is.	Geen aanpassing.	
Participatiewet	Gevraagd wordt in te stemmen met het investeren in personen die op de Wsw wachtlijst staan. Maar waar stemmen we mee in? Welke kwaliteitseisen worden er gesteld?	Ingestemd wordt met het investeren in deze groep. Het gaat dan om het met voorrang voeren van individuele gesprekken en het ondersteunen d.m.v. de inzet van re-integratie-instrumenten, zodat bemiddeld kan worden naar de extra banen.	Geen aanpassing.	
Participatiewet	Zie vraag 50. Wat gebeurt er in de tussentijd met de mensen die op de wachtlijst staan? Kunnen deze terecht bij de ZIJL bedrijven? Wat is het minimale wat wij voor deze mensen wensen?	Voorgesteld wordt om voor het einde van het jaar (2014) individuele gesprekken met de mensen op de wachtlijst aan te gaan. Zij hebben voorrang op de extra banen. Verder wordt onderzocht in hoeverre er nog ruimte is binnen de taakstelling om mensen nog een contract aan te bieden.	Geen aanpassing.	
Participatiewet				

Participatiewet	De loonwaarde wordt bepaald door een externe organisatie. In de verordening dient te worden toegevoegd dat deze organisatie dit onafhankelijk bepaald.	Er loopt nu een aanbesteding om de inkoop van de loonwaardemethodiek te gunnen. Het betreft al een onafhankelijk instrument. Het college bepaalt wie in aanmerking komt voor loonkostensubsidie. Het instrument meet onafhankelijk (het betreft een methodiek) op de werkplek de capaciteiten en vaardigheden van de werknemer.	Geen aanpassing.	
Participatiewet	Arbeidsmatige dagbesteding lijkt op beschut werk. De grens is erg vaag, hoe gaat dit in de praktijk gewogen worden? (Delen van de uitkomsten van de evaluatie van de Pilot)	Door de overlag in arbeidsmatige dagbesteding en beschut werk, is het voorstel om nu nog geen beschut werk in te zetten, maar eerst te onderzoeken of er een integraal aanbod mogelijk is voor de doelgroep met een lage loonwaarde.	Geen aanpassing.	
Participatiewet	Voorschoten heeft een structureel tekort op de BUIG gelden. Hoe kan in dit licht het beslispunt 'De positieve resultaten van de BUIG gelden in te zetten' worden uitgelegd. Moet er voor Voorschoten niet eerst gezocht worden naar een alternatief?	Als er geen positieve resultaten op de BUIG gelden zijn, dan kunnen deze ook niet worden ingezet. Voor zover nu bekend is er geen alternatief voorhanden.	Geen aanpassing.	

Participatiewet	Individuele inkomenstoeslag. Het beslispunt hierop moet worden aangepast. Hier de aanbevelingen van het NIBUD volgen	De individuele inkomenstoeslag wordt breder opgepakt, namelijk bij de ontwikkeling van het minimabeleid. Er zijn onderzoeken bij de gemeente uitgevoerd, o.a. door het NIBUD. De aanbevelingen hieruit en de sociale conferentie worden bij deze ontwikkeling betrokken.	Geen aanpassing.	
Participatiewet	Studietoeslag voor studenten met een handicap. € 100 is te weinig, zeker t.o.v. de € 295 die studenten gemiddeld bijverdienen. Deze regeling zou maximaal voor studenten met een handicap moeten worden ingezet.	Bij een verstrekking van € 295 per student, dan is er een tekort op het budget. Bijvoorbeeld: De rijksbijdrage over 2015 is € 4.714 als we € 295 verstrekken, geven we op basis van een inschatting € 7.080 uit. Dit tekort loopt op naarmate we een aantal jaren verder zijn. De inschatting kan te hoog zijn, maar ook te laag, hierdoor kan het tekort verder oplopen. Bij een overschot op het budget, stellen we voor dit in ieder geval voor de doelgroep aan te wenden, bijvoorbeeld door dit in te zetten voor re-integratie van jongeren met een arbeidsbeperking.	Geen aanpassing.	

Participatiewet	Voor het creeren van arbeidsplaatsen voor mensen met een beperking wordt een doelstelling neergelegd voor 2026. Ondertussen vallen mensen tussen wal en schip, hoe voorkomen we dat?	De doelstelling loopt tot 2026. Jaarlijks moeten er al banen voor de doelgroep worden opengesteld, oplopend tot 125.000 in 2026. Naast de extra banen voor de doelgroep met beperkingen, stellen werkgevers ook werk beschikbaar voor andere doelgroepen, denk aan jongeren en ouderen. Dit gaat in nauwe samenwerking met het Werkgeversservicepunt.	Geen aanpassing.	
Participatiewet	De Wsw instroom. Er staan 47 mensen op de wachtlijst voor een Wsw baan. Kunnen deze mensen nog aanspraak maken op de oude regeling, of vallen deze onder de nieuwe regeling?	Voor zover de gemeente nog ruimte heeft in de taakstelling worden deze mensen nog geplaatst. Op 31 december 2014 valt iedereen die dan nog op de wachtlijst staat onder de Participatiewet.	Geen aanpassing.	
Participatiewet	Tegenprestatie. Het is een slechte ontwikkeling dat deze tegenprestatie regulier werk gaan verdringen. Dit komt neer op werken zonder loon en werk is werk.	De tegenprestatie mag geen regulier werk verdringen. De gemeente Voorschoten is hier zeer alert op. De doelgroep die de tegenprestatie uitvoert is niet in staat tot regulier werk en verricht nu slechts allerhande klusjes die blijven liggen. Er worden geen mensen ontslagen omdat er nu een tegenprestatie wordt verricht. Het gaat over het algemeen om 1 á 2 uur per week dat iemand de tegenprestatie verricht.	Geen aanpassing.	

	Bij Participatie is maatwerk van groot belang, bij de intake al goed kijken naar wat geboden kan worden en wat past in de persoonlijke situatie van de client.	Eens.		
	Gemeente moet investeren in lokale werkgevers en kijken naar opties voor het creeren van werkplekken voor mensen met een beperking. Samenwerking bij voorkeur dichtbij, daarna regionaal en bovenregionaal.	Eens.		
Wmo	De ondersteuning van de mantelzorgers (en het netwerk daaromheen) moet beter uit de verf komen.	Wordt verder uitgewerkt in het Uitvoeringsprogramma		
Vrijwilligers	Onderscheid tussen verschillen van de vrijwilligers; zorgvrijwilligers worden anders begeleid en opgeleid	Het onderscheid wordt onderkend en bij de nadere uitwerking van de beleidsplannen vorm krijgen.	Geen aanpassing.	

Wmo	Uitkering van de SER gelden en Wtcg. Er wordt in het beleidsplan uitgegaan van de maximale eigenbijdrage. Ook op landelijk niveau is er sprake van stapeling van eigen bijdragen. Kan de Eigen bijdrage niet het beste centraal door het CAK worden opgelegd?	Het CAK int alleen de eigen bijdrage voor de AWBZ (toekomstige WLZ) en voor het maatwerkdeel van de Wmo. Dit is wettelijk bepaald. Stapeling van eigen bijdragen voor AWBZ-zorg en Wmo maatwerkvoorzieningen wordt op deze manier gemaximeerd. Het CAK mag vooralsnog niet de eigen bijdrage innen voor algemene voorzieningen van de Wmo. Hiervoor is de gemeente zelf voorantwoordelijk. Naast de AWBZ (WLZ) en de Wmo kent ook de zorgverzekeringswet een eigen bijdrage. Deze wordt door de zorgverzekeraar geind. Met de compensatie van meerkosten (oude CER en Wtcg-regeling) kan het effect van de stapeling van eigen bijdragen en andere meerkosten van kwetsbare zorgbehoevenden enigszins worden gecompenseerd.	Geen aanpassing.	
Wmo	Het klachtenmeldpunt van de gemeente handhaven in de aanloop naar de uitrol van de ombudsfunctie.	Dit zal zo gebeuren.		

Wmo	AWBZ - er verandert het een en ander in de Wlz. Begeleiding zal onder de Wlz vallen. Hoe verhoudt zich dat met wat er in het Beleidsplan Wmo staat?	De opvolger van de huidige AWBZ, de WLZ richt zich alleen nog op de meest zware, langdurige en intramurale zorg. Voor deze cliënten die in een zorginstelling verblijven is de gemeente niet verantwoordelijk, ook als zij begeleiding krijgen. Gemeenten worden vanaf 2015 alleen verantwoordelijk voor begeleiding van inwoners die nog thuis wonen. Dit wordt ook wel extramurale begeleiding genoemd. De vormen van extramurale begeleiding die onze gemeente biedt zijn opgenomen in hoofdstuk 6 van de beleidsnota Wmo 2015.	Geen aanpassing.	

Mantelzorg	Er zijn verschillende vragen/opmerking over de mantelzorg benoemd. In alle vragen/opmerking werd aangegeven dat er zorgen zijn over de overbelasting van mantelzorgers en dat in dit beleid nog niet eenduidig genoeg is aangegeven welke acties er ondernomen worden om de ondersteuning van mantelzorgers te organiseren. Er is voor gekozen om hierop een eenduidig antwoord te formuleren.	De Wmo 2015 gaat uit van wat inwoners zelf kunnen doen of regelen in een situatie waarin ondersteuning gewenst is. Dit betekent in de praktijk dat de gemeente zal bespreken wat een mantelzorg wil en redelijkerwijs kan doen.. Om uitval van mantelzorgers te voorkomen, is het belangrijk dat zij effectief worden ondersteund. Met ingang van de nieuwe Wmo in 2015 is de gemeente waar de cliënt woont verantwoordelijk voor de jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers. De huidige landelijke traditie van het mantelzorg-compliment zoals uitgevoerd door de SVB in de vorm van een geldbedrag zal komen te vervallen. Allereerst omdat de grondslag is veranderd door in de invoering van de Wmo 2015. Ten tweede zijn er niet voldoende financiële middelen om een geldbedrag uit te keren aan de lokale doelgroep zonder dat dit ten koste gaat van directe zorg. De waardering van mantelzorgers in de gemeente zal vooral vorm krijgen door	Geen aanpassing.	

Mantelzorg	Weten de mensen wat er gaat veranderen; zowel de mantelzorger als de cliënt? Duidelijk aanspreekpunt aanstellen, bijvoorbeeld een casemanager voor de overgangsperiode.	Er wordt momenteel uitvoering gegeven aan het communicatieplan 3D. Een onderdeel hiervan is de site Keerpunt.nu. Op deze site wordt informatie voor clienten en hun ondersteuners, professionals en andere geïnteresseerden gegeven over de veranderingen in de zorg. Ook landelijk gaat binnenkort een campagne van start van het zorg door ministerie van VWS 'In oktober start een massamediale campagne via radio, televisie, dagbladen en vakbladen om zoveel mogelijk mensen juist en volledig te kunnen voorlichten over de veranderingen in de zorg. Er komen informatiefolders beschikbaar en er wordt een Informatiepunt langdurige zorg en jeugd ingericht met een gratis telefoonnummer		

Eigen kracht	Betere beschrijving van wat er van de burger wordt verwacht. Burger centraal; belangrijk uitgangspunt. Hoeveel mensen kunnen op eigen kracht?	De communicatie over de decentralisaties is er onder andere op gericht inwoners te informeren over hun eigen taken en verantwoordelijkheden. Daarnaast zal er duidelijk gecommuniceerd worden waar men met vragen naartoe kan. Het uitgangspunt dat de burger centraal staat ligt ten grondslag aan het nieuwe beleidsplan (oa Kadernota 3D). Als het gaat om zorg en ondersteuning dan is het sociale stelsel voor te stellen als een piramide, waarin 80% zelfredzaam is, 15% beperkt zelfredzaam en maakt gebruik van (lichte) ondersteuning en 5% is niet zelfredzaam. Uitgaande van die piramide kan gesteld worden dan 95% van de inwoners zelfredzaam is, al dan niet gebruik makend van (lichte) ondersteuning.	Geen aanpassing.	
Eigen kracht	Keuzevrijheid heel belangrijk. Niet iedereen houdt van collectieve zorg. Meer op maat brengen	Voor iedere inwoner die ondersteuning nodig heeft wordt, in overleg, een individueel arrangement samengesteld. Dit arrangement kan uit zowel collectieve als individuele ondersteuning bestaan.	Geen aanpassing.	

Eigen kracht	Bij preventie eerst investeren, is hier een plan voor? Wat is de verwachte winst?	Nu de transformatie van het sociaal domein vanaf 2015 daadwerkelijk gerealiseerd moet worden is een impuls nodig als het gaat om algemene voorzieningen gericht op preventie, participatie en inzet van eigen kracht . Van dergelijke activiteiten is de verwachte winst moeilijk te specificeren maar wel bewezen effectief. De beleidsplannen zoals nu voorliggen betreffen voornamelijk de transitie, vanaf 2015 verschuift de focus naar de transformatie.	Geen aanpassing.	

Rekenkamercommissie

Aan:
De raden van de gemeente Wassenaar, Voorschoten, Oegstgeest en Leidschendam-Voorburg

Voorschoten, 2 oktober 2014

Betreft:
Beleidsinhoudelijke en organisatorische risico's decentralisatie Jeugdzorg en Wmo

Geachte leden van de raad,

De decentralisaties in het sociale domein zijn voor gemeenteraden, colleges van burgemeester en wethouders en ambtelijk apparaat een complexe opgave die onder grote tijdsdruk moet worden uitgevoerd. Het gaat niet alleen om een overdracht van taken en verantwoordelijkheden van het rijk naar de gemeenten, maar eveneens om een verandering van de wijze waarop de maatschappelijke taak zal worden ingevuld. In deze context wil de rekenkamercommissie de gemeenteraden helpen hun informatiepositie te versterken om overwogen keuzes te kunnen maken, het college te bevragen en besluiten te kunnen nemen.

De rekenkamercommissie heeft na de verkiezingen gesprekken gevoerd met de raadsleden. Alle fracties van de vier gemeenten hebben daarin aangegeven dat het onderwerp hen na aan het hart ligt en dat zij een actieve rol willen spelen in het vormgeven van de decentralisaties. De eigenheid van de gemeenten is voor de raadsleden van grote betekenis bij de te maken keuzes. De zorgen van de raadsleden lagen onder meer op de (financiële) risico's en beheersing van de decentralisaties en de gevolgen voor de gemeente.

In haar nadere verkenning van mogelijkheden van een rapportage over de veranderingen in het sociaal domein heeft de rekenkamercommissie op basis van diverse bronnen (zoals evaluaties van onderzoeksbureaus, andere rekenkamers, de wetenschap en de VNG) een synthese gemaakt van mogelijke beleidsinhoudelijke en organisatorische risico's die met de stelselwijziging gepaard gaan. Het gaat daarbij om risico's die de fundamenten van het nieuwe zorgstelsel raken. Indien zij bewaarheidt of onvoldoende beheerst worden, kan dat grote gevolgen hebben voor de realisatie van de doelstellingen van de decentralisatie. Ook zal het gevolgen voor de mate waarin de met de decentralisatie gepaard gaande taakstelling daadwerkelijk wordt gerealiseerd. Hoewel de risico's naar hun aard niet financieel zijn, kunnen zij dus wel grote financiële gevolgen hebben.

In bijgaande notitie doet de rekenkamercommissie kort verslag van de risico's die uit haar oriëntatie naar voren zijn gekomen. Zij heeft de verschillende beleidsplannen, verordeningen, transitiedocumenten e.d. die naar de raden zijn gegaan niet aan de hand van deze risico's geanalyseerd. Zo heeft zij zich geen oordeel gevormd over de mate waarin de risico's

Secretariaat: Postbus 393, 2250 AJ Voorschoten
info@rekenkamerwvolv.nl • www.rekenkamerwvolv.nl

daadwerkelijk worden onderkend, er beheersmaatregelen worden genomen om deze risico's en hun gevolgen te beheersen en of deze maatregelen ook adequaat zijn.[1]

Met deze brief verwachten wij evenwel u een handvat te bieden om voor uzelf te beoordelen of de gepresenteerde risico's voldoende worden benoemd. Vervolgens kunt u het college bevragen of het in 2015 afdoende maatregelen ter beheersing daarvan gaat nemen. De rekenkamercommissie kan de raden helpen bij het beoordelen van deze risicomonitoring. Daarnaast zal de rekenkamercommissie ten behoeve van de onderzoeksprogrammering voor de komende jaren met de raden in gesprek gaan welke overige thema's rondom de decentralisaties in het sociale domein een onderzoek waard zijn.

Met vriendelijke groet.

Rekenkamercommissie Wassenaar, Voorschoten, Oegstgeest en Leidschendam-Voorburg,

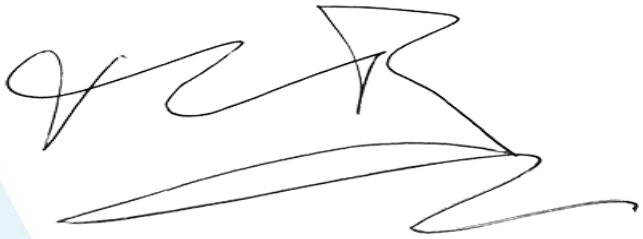

Peter van den Berg, voorzitter

[1] Vanwege de complexiteit en omvang van het veld heeft de rekenkamercommissie zich bij haar verkenning vooralsnog beperkt tot de decentralisatie van de jeugdzorg en de overgang van onderdelen van de AWBZ naar de Wmo. Beide transities vinden binnen dezelfde beleidsmatige en organisatorische context plaats.

Rekenkamercommissie

Beleidsinhoudelijke en organisatorische risico's

decentralisatie Jeugdzorg en Wmo

Wassenaar Voorschoten Oegstgeest Leidschendam-Voorburg

Secretariaat: Postbus 393, 2250 AJ Voorschoten
info@rekenkamerwvolv.nl • www.rekenkamerwvolv.nl

Beleidsinhoudelijke en organisatorische risico's

In deze synthese heeft de rekenkamercommissie de selectie van risico's gebaseerd op de centrale doelstellingen van de decentralisatie en de basisstructuur van het nieuwe zorgstelsel zoals die in de (meeste) gemeenten wordt uitgerold. Belangrijke doelstellingen van de decentralisatie zijn:

- minder (zware) zorg en meer preventie door vroeg signalering van problemen;
- meer integrale samenwerking en ontkokering;
- minder bureaucratie;
- dit alles zou uiteindelijk tot minder zorgkosten moeten leiden.

De rijksoverheid is op deze laatste doelstelling vooruitgelopen door gemeenten reeds per 1 januari 2015 een taakstelling op te leggen. Dat zou betekenen dat het nieuwe stelsel al vanaf dan voldoende zou moeten functioneren.

De basis van het nieuwe stelsel bestaat uit:

- een groter beroep op de zelfredzaamheid burgers en hun omgeving;
- het wijknetwerk als 'vindplaats' van zorgbehoeften en –noden;
- gebiedsteams als beoordelaars, ondersteuners en doorverwijzers van en naar hulp.

De navolgende risico's beschrijft de rekenkamercommissie in deze notitie:

- Ontbreken van (individuele) eigen kracht.
- Moeite met aanspreken van eigen kracht.
- Geen beroep op sociale omgeving mogelijk.
- Geen goede aansluiting sociaal wijknetwerk op het nieuwe stelsel.
- Gebiedsteams niet adequaat ingericht.
- Boeggolfeffect.
- Inadequate inkoopafspraken.
- Te veel sturing.

Ontbreken van (individuele) eigen kracht

Een belangrijke aanname achter de decentralisatie is dat vaker een beroep kan worden gedaan op de individuele kracht van burgers. De veronderstelling is dat een deel van de hulpverlening hierdoor overbodig wordt waardoor kosten worden bespaard. Deze aanname hoeft als zodanig niet ter discussie te staan. Wel dienen raad en college zich ervan bewust van te zijn dat individuele kracht van burgers soms volledig ontbreekt. Bijvoorbeeld een kind dat meervoudig fysiek en verstandelijk beperkt is of een oudere die Alzheimer heeft in een zeer vergevorderd stadium.[1] Het risico dat individuele kracht niet aanwezig is, is niet door de gemeente te beheersen. De gemeente kan daarentegen wel inzicht proberen te krijgen in de omvang van deze groep. Het college dient in ieder geval over de volgende informatie te beschikken of ten minste een onderbouwd meerjarig beeld te hebben van:

- het bestaande zorggebruik.
- bij welke groep zorggebruikers een beroep op eigen kracht niet reëel is en bij welke groep wel (en in welke mate).
- welke kosten van hulp aan deze groepen verbonden zullen zijn en blijven.

[1] Zie bijvoorbeeld RIVM/SCP, 'Burger en Gezondheid', 2014.

Indien dit beeld beschikbaar is, biedt dat inzicht waar een kostenbesparing door een beroep op eigen kracht niet waarschijnlijk is. In de begrotingen voor jeugdzorg en de Wmo kan daarmee rekening worden gehouden.

Moeite met aanspreken op eigen kracht

Voor de groep zorgontvangers en -vragers waarvan verondersteld wordt dat er wel een beroep op de eigen kracht kan worden gedaan, speelt de praktische vraag hoe dit te realiseren. Het risico is aanwezig dat het aanspreken op eigen kracht onvoldoende lukt. Uit onderzoek van de gemeente Rotterdam naar pilots op dit gebied blijkt dat het aanspreken op eigen kracht vooralsnog veel meer tijd kost dan de reguliere werkwijzen en dat bovendien de wijze waarop het zou moeten gebeuren eenduidigheid en duidelijkheid behoeft.[2]

Voor de gemeente betekent dit dat zij:

- nieuwe werkwijzen vroegtijdig beproeft.
- in de begrotingen voor de Wmo en jeugdzorg rekening houdt met de uitkomsten ervan.

Geen beroep op sociale omgeving mogelijk

Een veronderstelling achter de decentralisatie is dat burgers vaker een beroep kunnen doen op hun eigen sociale omgeving (familie, kennissen, vrienden en buren) in plaats van de formele hulpverlening. Het risico is aanwezig dat de sociale omgeving die hulp niet kan bieden of dat iemand nauwelijks een sociaal netwerk heeft. Zo is eenzaamheid onder ouderen geen ongewoon verschijnsel. Het is de vraag in welke mate zij in staat zullen zijn naasten of kennissen te mobiliseren voor lichte hulptaken. Met name in gemeenten met een relatief groot aandeel ouderen zou dit kunnen spelen. Ook in het geval van jeugdzorg is niet uit te sluiten dat er gezinnen zijn met een (te) beperkt sociaal netwerk.

De gemeente zou voldoende voorbereid moeten zijn op de gevolgen van dit risico, concreet dat er inzicht moet zijn in of ten minste een onderbouwd meerjarig beeld van:

- het bestaande zorggebruik inclusief de kosten daarvan.
- bij welke groep zorggebruikers een beroep op de sociale omgeving niet reëel is en bij welke groep wel (en in welke mate).
- welke kosten van hulp aan deze groepen verbonden zullen zijn en blijven.

Het is verstandig om de begrotingen voor jeugdzorg en de Wmo gebaseerd zijn op een realistische inschatting van de verwachte kostenbesparing door een beroep op de sociale omgeving.

Geen goede aansluiting sociaal wijknetwerk op nieuwe stelsel

Bij de decentralisatie van de jeugdzorg en de AWBZ naar de Wmo 2015 is een rol weggelegd voor het zogenoemd sociaal wijknetwerk. Dit is geen afzonderlijke organisatie, maar het geheel van spelers die een rol kunnen spelen als zogenoemde vindplaats van zorgbehoeften en -noden. Tot het netwerk behoren onder meer aanbieders van basisvoorzieningen (zoals

[2] OBI, 'Opbrengsten proeftuinen decentralisatie jeugdzorg regio Rijnmond', januari 2014.

huisartsen), maatschappelijke en welzijnsorganisaties en jeugdconsulenten van de gemeente.[3] Zij kunnen problemen bij ouderen en jeugdigen vroegtijdig signaleren en doorzetten naar de gebiedsteams (zie hierna). Eventueel bieden zij zelf de nodige lichte ondersteuning. Aan de andere kant kunnen gebiedsteams bij de partners in het wijknetwerk raadplegen of er zorgbehoeften zijn. Uiteindelijk zou van deze interactie een preventieve werking vanuit gaan en daarmee een kostenbesparing. Daartoe is het noodzakelijk dat:

- wijkpartners tijdig zijn aangesloten op de nieuwe werkwijze in de WMO en de jeugdzorg (met de gebiedsteams), dat wil zeggen, per 1 januari 2015;
- alle relevante wijkpartners zijn aangesloten. Om preventie mogelijk te maken, dienen er voldoende 'vindplaatsen' te zijn.

Bij wijkpartners hoeft het niet om organisaties te gaan die van oudsher een rol in de hulpverlening hebben. Het zou ook kunnen gaan om organisaties waar mensen elkaar ontmoeten, zoals wijkcentra, buurthuizen, sportverenigingen, scholen en kinderopvangorganisaties. In zogenoemde Children's Zones in Rotterdam Zuid zijn bijvoorbeeld goede ervaringen opgedaan doordat zogenoemde sociale wijkteams nauw contact onderhouden met basisscholen. In een vroeg stadium worden (potentiële) problemen herkend en breed opgepakt.[4]

Gebiedsteams niet adequaat ingericht

In het nieuwe zorgstelsel gaan gebiedsteams (Wassenaar, Voorschoten en Leidschendam-Voorburg) of jeugd- en gezinsteams (Oegstgeest) een belangrijke rol spelen. Ook andere gemeenten hebben (onder vaak ook andere namen) voor een gebiedsteam gekozen. Vanuit het sociale wijknetwerk komen bij de gebiedsteams (of hun equivalenten) hulpverzoeken binnen, waarna het gebiedsteam al dan niet doorgeleidt naar zwaardere hulp. Voor de cliënten wordt onder de noemer 'Een huishouden, een plan, een regisseur' een ondersteuningsplan gemaakt. Als het gaat om jeugd- en ouderenzorg zijn gebiedsteams daarmee min of meer te vergelijken met de eerstelijnszorg.

In de vier grote steden (Amsterdam, Rotterdam, Utrecht en Den Haag) functioneren gebiedsteams al enige tijd. Uit analyses[5] van hun werking is een aantal generieke lessen te trekken:

- Gebiedsteams moeten op 1 januari 2015 *volledig bemenst en operationeel* zijn, omdat gebiedsteams geacht worden een bijdrage te leveren aan de realisatie van de taakstelling op de jeugdzorg en Wmo die de gemeenten met ingang van die datum krijgen opgelegd. Uit ervaringen in Rotterdam blijkt dat het veel meer tijd kost om gebiedsteams volledig operationeel te krijgen dan verwacht;
- Leden van gebiedsteams moeten *in staat zijn breed te kijken.* Van oorsprong specialistische hulpverleners moeten discipline-overstijgend kunnen denken en handelen. Dat is niet per se elke hulpverlener gegeven. Voor de werving en selectie

[3] In sommige gemeenten behoren jeugdconsulenten niet tot het wijknetwerk, maar tot de gebiedsteams.
[4] OBI, 'Procesevaluatie wijkteams Children's Zones', Rotterdam, januari 2014.
[5] Rekenkamer Amsterdam, 'Transformatie zorg voor de jeugd'; Rekenkamer Den Haag, 'Decentralisatie jeugdzorg'; Rekenkamer Rotterdam, 'Zorg om de jeugd; Rekenkamer Utrecht, 'Jeugdhulp in ontwikkeling. Alle van september 2014.

van de leden van de gebiedsteams moeten gerichte competentie-eisen worden gesteld en dienen passende trainings- of opleidingsprogramma's te worden ontwikkeld of ingekocht.

- *Enkelvoudige aansturing* van gebiedsteams (één baas). De professionals in de gebiedsteam kunnen afkomstig zijn van verschillende organisaties die in een nieuw team samen moeten werken. Indien ervoor wordt gekozen dat de medewerkers van het gebiedsteam in dienst blijven bij hun organisatie, maar worden aangestuurd door de gemeente, is er sprake van dubbele aansturing (tenzij het een formele detachering is). Uit onderzoek van de Rekenkamer Rotterdam[6] blijkt dat dit een ongelukkige constructie is. De leden van het gebiedsteam zijn in dat geval ook aan hun eigen werkgever verantwoording schuldig. Deze kan eisen aan de medewerkers stellen die kunnen conflicteren met de eisen van de gemeente. Dubbele aansturing kan het functioneren van de gebiedsteams belemmeren[7] en daarmee ook de bijdrage van de gebiedsteams aan de werking van het nieuwe stelsel.

Boeggolfeffect

Een kenmerk van actoren als gebiedsteams en jeugd- en gezinsteams is dat zij vroegtijdig signaleren en daarmee zwaardere zorg later voorkomen. In dit verband wordt ook wel gesproken van 'outreachend' werken. Dit kan leiden tot zogenoemde 'boeggolfeffect': het kan zijn dat er in eerste instantie meer hulpvragen komen dan in het oude stelsel het geval zou zijn geweest. Een dergelijk effect heeft evenzeer financiële consequenties: in eerste instantie worden extra kosten gemaakt. Een mogelijke consequentie daarvan is dat er bij hulpverlenende instanties wachtlijsten gaan ontstaan (omdat bijvoorbeeld de gemeente te weinig hulp heeft ingekocht), wat weer afbreuk doet aan de gedachte achter het nieuwe stelsel dat zo snel mogelijk hulp moet worden geboden om erger te voorkomen.[8]

Een mogelijkheid om de risico's en de gevolgen van het boeggolfeffect te beheersen is:

- het aanleggen van een tijdelijke reserve om tegenvallers op te vangen en de continuïteit van noodzakelijke zorg te borgen.

Inadequate inkoopafspraken

De verwachting in het nieuwe zorgstelsel is dat minder zware zorg geboden hoeft te worden en meer lichte vormen van hulp. Dit zou concreet terug moeten komen in de inkoopafspraken met die gemeenten maken met zorginstellingen over de te leveren zorgproducten. Om aan te kunnen sluiten bij de beleidsinhoudelijke en financiële doelstellingen van het nieuwe (zorg)stelsel zou de gemeente ten minste een onderbouwd beeld moeten hebben van:[9]

[6] Rekenkamer Rotterdam, 'Zorg om de jeugd'.
[7] Een voorbeeld is een medewerker van thuiszorg of een jeugdhulpinstelling die bij een cliënt ook oog moet hebben voor andersoortige problemen dan waarvoor hij/zij oorspronkelijk is opgeleid (zoals oog voor eenzaamheid of verslavingsproblematiek). Voor de moederorganisatie kunnen dat improductieve (en daarmee onrendabele) uren zijn, maar vanuit de filosofie van de gebiedsteam juist heel waardevolle tijdsbesteding.
[8] Brief van G4-rekenkamers aan de Tweede Kamer, 23 september 2014.
[9] Zie Rekenkamer Barendrecht, 'Zorg voor morgen', 2014.

- een startfoto van het zorggebruik in zwaarteniveaus van de afgelopen jaren.
- een meerjarige schatting van de ontwikkeling in de zorg- en hulpvraag (bijvoorbeeld op basis van demografische ontwikkelingen (vergrijzing) en welvaartsklassen binnen de gemeenten.[10]
- een meerjarige schatting van noodzakelijke zorg (voor mensen die geen eigen kracht hebben en altijd hulp nodig zullen hebben).
- een meerjarige schatting van typen hulp en voorzieningen die vanaf 2015 geboden zal worden conform de nieuwe werkwijze, inclusief de kosten.

De bovengenoemde schattingen van verwachte behoeften bieden een onderbouwing voor de inkoopafspraken van de gemeenten en zouden de basis moeten zijn voor de opdracht aan de zorgaanbieders. Als die onderbouwing ontbreekt, bestaat de kans dat niet zonder meer de juiste zorg kan worden geboden.

Te veel sturing

De onzekerheid en vrees dat er in het decentralisatieproces iets mis gaat, kan de behoefte versterken aan sturing, controle en het meten van prestaties om de uitvoering en financiën te kunnen beheersen. Dit kan op gespannen voet staan met het vraaggerichte en flexibel werken van gebiedsteams (of sociale wijkteams en dergelijke).[11] De kracht van sociale wijkteams is vraaggericht en flexibel werken. Waar nodigt wijkt het team af van het traditionele aanbod of gaat het soepel met bepaalde regels om. Het risico bestaat evenwel dat zowel raad als college willen steunen op de traditionele sturing en prestatiemeting op targets, regels en protocollen. Dit past niet bij de manier van werken in het nieuwe zorgstelsel.[12] Het is belangrijk om een balans te vinden in de spagaat tussen harde doelstellingen en verantwoordingsgegevens enerzijds en handelingsvrijheid en minder protocol in de werkwijze van sociale wijkteams anderzijds. Daartoe zou:

- de cijfermatige informatie in de reguliere planning & control kunnen worden aangevuld met kwalitatieve beelden over de inzet van de sociale wijkteams, de betekenis daarvan voor de verleende zorg en de rest van het zorglandschap of de klanttevredenheid.[13]

[10] Zie in dit verband het CPB, 'Decentralisaties in het sociaal domein', september 2013, waarin het waarschuwt voor een autonome groei van het zorggebruik.
[11] E.Kok en E.Briels, 'Evaluaties van sociale wijkteams. Inventarisatie van afgesloten onderzoek van sociale wijkteams', Utrecht, 2014.
[12] W.Rutten, L.Sterrenberg, W.Vos, Alleen cijfers meten is niet genoeg. Den Haag, 2014, Platform31.
[13] Platform31 noemt verschillende instrumenten: Maatschappelijke Kosten Baten Analyse, Social Return on Investment en de Effectencalculator. Deze instrumenten bieden volgens het platform een beter beeld over de werking, effecten en kosten van het werken met wijkteams.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	09 – 10 – 2014
Steller vragen	ONS Voorschoten Ans Schrijver
Over agendapunt	Transitie

Het college wordt verzocht de volgende vragen* schriftelijk te beantwoorden:

<u>Raadsvoorstel beleidsplan transitie sociaal domein. Pag 7 van 11</u>
<u>Deel A.</u>
<u>Financiën</u>
Hoe groot is het deel van het budget welk wordt ingezet ter dekking van de structurele gemeentelijke uitvoeringskosten.

<u>Raadsvoorstel beleidsplan transitie sociaal domein. Pag.4 van 5</u>
<u>Deel B.</u>
Beslispunten:

- 5. Met wel frequentie wordt er gemonitord?
- 7. Worden hier ook de ouders van de jongeren bij betrokken?

<u>Rekenkamerbrief risico's jeugdzorg en Wmo</u>
De rekenkamer beschrijft vele risico's waar de gemeente mogelijk mee te maken kan krijgen. Welke oplossingen heeft de gemeente voor deze risico's als deze zich voor gaan doen of daadwerkelijk zichtbaar worden?

<u>Raadsvoorstel beleidsplan transitie sociaal domein pag. 6 van 7</u>
<u>Deel C.</u>
<u>Samenwerken in de regio</u>

- 22. Wat gebeurt er met nieuwe mensen die in aanmerking komen voor beschut werk per 1 januari 2015 en de voorziening nieuwe stijl beschut werk nog niet voor handen is?

<u>Raadsvoorstel beleidsplan transitie sociaal domein pag 3 van 5</u>
<u>Deel D.</u>
Stapelingseffect. Hoe wordt dit voorkomen?

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

* Aangeven wat van toepassing is.
Toelichting (indien nodig):

Toelichting schriftelijk indienen van vragen om inlichtingen.

Ieder raadslid heeft het recht om vragen te stellen aan het college en de burgemeester. Het college en de burgemeester hebben namelijk een zgn. informatieplicht, zowel actief als passief. Dat is geregeld in de Gemeentewet, artikelen 155, 169 en 180.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Dit betekent niet dat het college en de burgemeester verplicht zijn alle gevraagde informatie te geven. De informatie moet nodig zijn om de raad in staat te stellen zijn taak uit te oefenen.

De wijze van het stellen vragen en de wijze van beantwoorden vereisen een zekere discipline. Enerzijds is het verstandig goed na te denken wat wel of niet wordt gevraagd, want elke vraag genereert werk en daarmee kostbare tijd. Anderzijds moeten het college en de burgemeester verstandig omgaan met de beantwoording, door snel en adequaat te reageren.

Om het proces van vragen stellen en beantwoorden in goede banen te leiden zijn voor de verschillende soorten schriftelijke vragen zgn. formats ontwikkeld. De bedoeling daarvan is dat op de juiste wijze wordt voorgesorteerd en dus niet verschillende soorten vragen en onderwerpen door elkaar gaan lopen. Door de ingediende vragen te registeren per format is er ook een betere regie op de beantwoording.

In de praktijk wordt onderscheid gemaakt tussen:

1. vragen die bedoeld zijn om nadere uitleg/informatie te verkrijgen over agendapunten (meestal raadsvoorstellen) in een aanstaande commissie- of raadsvergadering en:
2. vragen die daar los van staan, vooral politiek-inhoudelijk.
3. Een aparte categorie vormen de verzoeken om informatie zoals bedoeld in de Verordening op de ambtelijke bestand. Het gaat dan om feitelijke informatie van geringe omvang en om documenten die reeds openbaar en dus beschikbaar zijn.

Voor deze drie soorten vragen kennen we drie formats, t.w. resp.:

1. Het format technisch-informatieve vragen over lopende agendapunten
2. Het format schriftelijke vragen van politiek-inhoudelijke aard.
3. Het format vragen op grond van de Verordening ambtelijke bijstand c.a.

Voor het indienen van vragen moet altijd een format worden gebruikt. Alle vragen moeten bij de griffie worden ingediend. Deze zorgt voor doorgeleiding naar het juiste orgaan.

Technische vragen aan het college/de burgemeester

Datum: 12-9-2014

Aan de voorzitter van de raad.

Steller vragen: Monique Lamers, GroenLinks

Onderwerp: inspraakreacties 3 D's.

Het college wordt verzocht de volgende vraag schriftelijk te beantwoorden:

Op de agenda van de commissie Mens en samenleving van 18 september 2014 staan de inspraakreacties op de beleidsdocumenten voor de 3 Decentralisaties. Fracties kunnen daar hun eigen zienswijze kenbaar maken.

De fractie van GroenLinks heeft naar aanleiding van de inspraakreacties technische vragen:
Herhaaldelijk heeft de fractie van GL aangegeven de borging van de privacy belangrijk te vinden. Voor 1 november moeten de gemeenten een verordening opstellen voor de jeugdwet. Daarin moet ook de omgang met medische gegevens geregeld zijn. Voorschoten heeft een concept verordening jeugdhulp vrijgegeven voor inspraak. Daarin staat hierover niets.
In het concept beleidsplan staat dat privacy is geborgd in de Wet bescherming persoonsgegevens (Wpb) en de gemeentelijke APV. In de conceptverordening staat als beslispunt: Vanuit de casuïstiek in de jeugdhulp te rapporteren over de verwerking en afstemming van informatie van persoonsgegevens.

1 Welke bepaling in de APV borgt de bedoelde privacy?

Antwoord: Er is nu nog geen specifieke bepaling in de APV die de privacy waarborgt.

2 Welke bepaling in de Wpb borgt de bedoelde privacy?

Antwoord: Dit is niet één bepaling, de hele wet bescherming persoonsgegevens borgt de privacy.

3 Hoe regelt het college de omgang met de medische gegevens?

Antwoord: Dit is vastgelegd in het privacyreglement welke als bijlage van het samenwerkingsconvenant bij de start van de pilot 'Samenwerken in een sociaal netwerk' is ondertekend door alle betrokken partijen. Dit convenant dateert van 28 april 2014.

4 Voor de invulling van lokale processen met betrekking tot privacy heeft de VNG verschillende *privacy-tools* beschikbaar. Heeft het college hiervan gebruik gemaakt? Heeft het college overwogen aanvullende bepalingen ten aanzien van privacy op te nemen?

Antwoord: Het privacyreglement is op dit moment alleen van toepassing op de pilot en is opgesteld op een moment dat er nog geen privacytools van de VNG beschikbaar waren. Het privacyreglement bestaat eigenlijk uit aanvullende bepalingen op de Wpb.
Bij de definitieve invoering van gebiedsteams per 1 januari 2015 zal er een nieuw reglement worden opgesteld en worden ondertekend. Voor dit nieuwe reglement worden naast de ervaringen uit de pilot met het huidige reglement ook landelijke VNG-richtlijnen als input gebruikt.

E De gemeente gaat een samenwerkingsverband aan met hulpverlenende instanties. Hiervoor wordt een samenwerkingsconvenant opgesteld. Daarin moeten duidelijke regels over de omgang met medische gegevens zijn beschreven. Zijn er al concept samenwerkingsconvenanten klaar? Zo ja, welke regels staan daarin vermeld over de omgang met medische gegevens ?

Antwoord: Ja, zie antwoorden 3 en 4.

Technische vragen aan het college/de burgemeester

F Het is belangrijk dat in de wijkteams één privacy-protocol wordt opgesteld. Erkent het college het belang van een goed privacy-protocol? Zo nee, hoe denkt het college de zorgvuldige omgang met medische gegevens in de wijkteams te borgen? Zo ja, kan het college het privacy-protocol opsturen naar de raad? Antwoord: Ja, zie als bijlage het samenwerkingsconvenant incl. privacyreglement
Ondertekening en naam, Monique Lamers, namens GroenLinks.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

D66

Datum	6 oktober 2014
Steller vragen	Aisia Okma en Peter Paul Lippinkhof, D66
Onderwerp	pgb tarief

Het college wordt verzocht de volgende vragen schriftelijk te beantwoorden:

In beslispunt 15 van het Raadvoorstel Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015-2016 (deel A) wordt bepaald dat het PGB-tarief wordt gerelateerd aan de tarieven voor zorg in natura. In de stukken is te lezen dat over het PGB-tarief mbt het tarief voor zorg-in-natura een korting wordt berekend. In antwoord op vragen van het Platform gehandicaptenbeleid Voorschoten stelt het College “het pgb tarief moet sowieso toereikend zijn om kwalitatief goede zorg in te kopen”.D66 is het hiermee eens, en vraagt zodoende:

1. Is het kortingspercentage dat wordt berekend over het tarief voor zorg-in-natura om te komen tot het PGB-tarief al vastgesteld? Zo ja, hoe hoog is dit?
2. Is een hogere PGB-vergoeding (dwz hoger dan het zorg-in-natura-tarief) mogelijk indien hiermee zware zorg (en hoge kosten) worden vermeden?
3. Hoe hoog is het PGB-tarief voor de informele zorg?
4. Hoe stelt het college vast dat het PGB-tarief toereikend is om kwalitatief goede zorg in te kopen?
5. Stelt het college vast of het uit te keren PGB-tarief, in geval van informele zorg, voldoende inkomen biedt voor de hulpverlener in kwestie? Houdt het college ook in dit verband rekening met een eventuele stapeling van eigen bijdragen?
6. Vergoed het college vanuit het PGB hulpmiddelen ‘op maat’ voor 100%.
7. Of worden alleen standaardhulpmiddelen vanuit de zorg-in-natura vergoed, en zo ja: betekent dit dan in feite dat de PGB’er met een medische vraag om een specifiek –duurder- hulpmiddel deze meerkosten dan zelf moet bekostigen?
8. Indien het antwoord op vraag 7 ja is, hoe ondervangt het college de situatie dat dat sommige mensen verstoken zullen blijven van een hulpmiddel-op-maat?

Toelichting (indien nodig):

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	10-10-2014
Steller vragen	Helga Dulfer, CDA
Over agendapunt	Verordening jeugdhulp

Het college wordt verzocht de volgende vraag/vragen* schriftelijk/mondeling te beantwoorden:

Reactie CDA op verordening jeugdhulp

1. De afzonderlijke leden zijn niet zichtbaar in de tekst van de verordening. Er wordt alleen artikelsgewijs onderscheid gemaakt. Dit graag aanpassen. NB: dit was in eerdere versies wel het geval.

Antwoord: abusievelijk is sprake van een concept waarin de layout van eerdere versies is weggevallen, dit wordt in het concept aangepast.

2. Bij artikel 2 wordt lid 1 wordt niet afzonderlijk genummerd. Lid 1 en 13 die genoemd staan, zijn eigenlijk lid 2 en 3. Dit graag aanpassen.

Antwoord: zie antwoord bij vraag 1.

3. Bij artikel 6 worden wel de leden 2 t/m 4 afzonderlijk benoemd en wel als lid 1 t/m 3. Lid 1 staat wel in de tekst, maar is niet genummerd. Graag aanpassen.

Antwoord: zie antwoord bij vraag 1.

4. Graag aangeven waarom artikel 8 in de Voorschotense verordening afwijkt van de modelverordening. De tekst in de modelverordening luidt:

1. Jeugdigen en ouders kunnen een aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk indienen bij het college. [Een aanvraag wordt ingediend door middel van een door het college vastgesteld formulier.]

[2. Het college kan een ondertekend verslag van het gesprek aanmerken als aanvraag als de jeugdige of zijn ouders dat op het verslag hebben aangegeven.]

Antwoord: Voorgesteld wordt dat Voorschoten de VNG modelverordening Jeugd volgt met de volgende keuzes:

- *Artikel 2 vormen van jeugdhulp: keuze variant B (de raad legt de vormen in de verordening vast)*
- *Artikel 8 aanvraag: toevoeging lid 2 (mondelinge aanvraag wordt schriftelijk bevestigd)*
- *Artikel 9 Inhoud beschikking: keuze variant B (deze variant omvat een duidelijke opsomming van essentiele elementen van de beschikking, in het tweede lid voor wat betreft de individuele voorziening in natura, in het derde lid als pgb).*
- *Artikel 10 regels voor PGB: keuze variant B (de raad legt de wijze zelf vast in de*

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

verordening) en variant AA (de raad legt de voorwaarden zelf vast in de verordening). De keuze voor genoemde varianten is vooral gebaseerd op de wens om de onderdelen in de beschikking voor het pgb expliciet in de verordening op te nemen en dus door de raad te laten vaststellen en tevens de voorwaarden voor het pgb door de raad zelf te laten vaststellen, in plaats van later nog een nadere regeling hiervoor door het college te laten opstellen.

5. In de verordening wordt gekozen voor variant A. Waarom wordt bij artikel 9 daarvan afgeweken en variant B gevolgd?

Antwoord: zie antwoord bij vraag 4.

6. Dezelfde vraag bij artikel 10. Daar is ook gekozen voor variant B.

Antwoord: zie antwoord bij vraag 4.

7. Artikel 16 uit de modelverordening is niet overgenomen. Dit betreft evaluatie. De CDA fractie hecht er waarde aan dat de jaarlijkse evaluatie wel in de verordening wordt opgenomen.

Antwoord: Geadviseerd wordt om de modelverordening van de VNG te volgen, maar er van uitgaande dat de verordening binnen niet al te lange termijn toch weer op de helling moet, op basis van de praktijk die straks geheel nieuw is. Dit gebeurt vaker bij verordeningen voor nieuwe werkvelden. Gekozen is artikel 16 over evaluatie van de VNG modelverordening jeugd vooralsnog niet op te nemen; de beleidsplannen hebben een termijn van 2 jaar en actualisering van het beleid geeft ook mogelijk aanleiding tot aanpassing van de verordening.

8. De verordening kan niet los worden gezien van het beleidsplan, dat de Raad op grond van artikel 2.2 van de Jeugdwet eveneens dient vast te stellen. Bij de stukken is een concept beleidsplan Jeugd 2015-2016 gevoegd, gedateerd 24-6-2014. Eerder, zo ook in de commissievergadering M&S d.d. 18 september jl., lag een versie voor, gedateerd 1 juli 2014. Welke versie en met welke inhoud (voorondersteld dat de versies verschillen) wordt de Raad geacht goed te keuren?

Antwoord: de versie van 1 juli 2014 wordt aan de raad voorgelegd.

* Aangeven wat van toepassing is.

Toelichting (indien nodig):

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	10-10-2014
Steller vragen	Helga Dulfer, CDA
Over agendapunt	Verordening jeugdhulp

Het college wordt verzocht de volgende vraag/vragen* schriftelijk/mondeling te beantwoorden:

Reactie CDA op verordening Participatiewet

Algemene vragen

- Waarom wordt de Raad gevraagd de verordeningen Participatiewet nu al vast te stellen? De deadline voor vaststelling is immers 1 juli 2015.

- Wat is de reden dat er geen verordening Cliëntenparticipatie Participatiewet is? Op grond van art 47 van de Participatiewet is dit een vereiste. Ook heeft de VNG heeft hiervoor wel een modelverordening opgesteld. Wellicht kan het College toelichten op basis van welke criteria de keuze voor het wel / niet opstellen van verordeningen gemaakt is. Alle verordeningen moeten immers opnieuw vastgesteld worden, ook verordeningen die niet inhoudelijk hoeven te worden aangepast door de inwerkingtreding van de Participatiewet,

- Waarom stelt de gemeente Voorschoten geen aparte verordening voor een "individuele inkomenstoeslag" op? Dit zou op grond van art. 8 lid 1 onderdeel b van de Participatiewet wel moeten. En ook hier is een VNG modelverordening van.

Bijlage 2a Reintegratieverordening

- Art. 2, lid 4: Waarom is gekozen voor toezending vierjaarlijks van een verslag over de doeltreffendheid van het beleid? De CDA fractie vindt een vierjaarlijkse terugkoppeling over de doeltreffendheid van het beleid onaanvaardbaar. Dat betekent dat er slechts eenmaal per raadsperiode een terugkoppeling plaats heeft. Wenselijker is tweejaarlijks, zodat tussentijdse bijsturing mogelijk is.

- Art. 7, lid 3 is een vrije invulling van de modelverordening. Wat is de reden dat het College nadere regels vaststelt ten aanzien van de noodzaak, het doel, het type, de vorm, de duur en de kosten van een scholingstraject? Afspraken over noodzaak, doel, type, vorm en duur lijken uitvoeringskwesties.

- Art. 12. De modelverordening biedt twee varianten. In de vast te stellen verordeningen zijn beide variante opgenomen. Waarom heeft het College hierin geen keuze gemaakt?

- Art. 13 Wat is de reden dat het College lid 2 t/m 4 uit de modelverordening niet heeft opgenomen? Is lid 3 daarvoor in de plaats gekomen? Dat zou betekenen dat het College in

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

nader beleidsregels o.a. vast moet leggen wat verstaan wordt onder “kwetsbare werknemer”. Wat is de rol van de Raad dan in deze?

- Art. 14 t/m 19 zijn extra opgenomen ten opzichte van de modelverordening. Wat is de achtergrond van deze extra toevoegingen?

<u>Bijlage 2b verordening loonkostensubsidie</u>
- In art. 1, lid 3 en art. 2, lid 2 wordt gesproken van “externe organisatie”. Deze organisatie is niet nader bepaald of benoemd. Graag in de verordening opnemen om weke organisatie c.q. instantie het gaat.

<u>Bijlage 2c verordening tegenprestatie</u>
- Art. 5, lid 1. Waarom wordt hier een duur van 12 maanden benoemd, terwijl in de toelichting staat dat het College aan de hand van “individuele omstandigheden van een belanghebbende de omvang en de duur van de tegenprestatie” bepaalt. Het ligt veel meer voor de hand om deze zinsnede ook in de verordening op te nemen.

<u>Bijlage 2d afstemmingsverordening</u>
- Waarom is er voor gekozen af te wijken van de modelverordening?

<u>Bijlage 2e verordening individuele studietoeslag</u>
- Art. 4,lid 1 waarop is de hoogte van het bedrag van €100,- per maand gebaseerd?

<u>Bijlage 2f verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive</u>
- Art. 1 Waarop is deze verordening gebaseerd? De titel is duidelijk afgeleid van art. 60b van de Participatiewet. De term “recidive” suggereert als dat het zou gaan om een boete bij herhaling van een bepaalde gedraging. De voorliggende verordening gaat echter over het verrekenen met beslagvrije voet in die gevallen dat belanghebbende een bepaald bezit heeft. De CDA fractie ziet niet een verband tussen de titel van de verordening en de inhoud en niet tussen het begrip “recidiveboete” en art. 18a, lid 5 van de Participatiewet waarnaar bij de begripsbepaling verwezen wordt. Art. 18a, lid 5 van de Participatiewet luidt:

Het college legt een bestuurlijke boete op wegens het niet of niet behoorlijk nakomen door de belanghebbende van de verplichting, bedoeld in artikel 17, eerste lid, of de verplichtingen, bedoeld in artikel 30c, tweede en derde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, als gevolg waarvan ten onrechte of tot een te hoog bedrag aan bijstand is ontvangen, van ten hoogste 150 procent van het benadelingsbedrag indien binnen een tijdvak van vijf jaar voorafgaand aan de dag van het begaan van de overtreding een eerdere bestuurlijke boete of strafrechtelijke sanctie is opgelegd wegens een eerdere overtreding, bestaande uit eenzelfde gedraging, die onherroepelijk is geworden.

<u>Graag nadere toelichting.</u>

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Bijlage 2g fraudeverordening

- De term “fraude” komt in de Participatiewet niet voor. Voorstel om deze verordening dan ook niet met fraudeverordening aan te duiden. Hoewel dit met verwijzing naar de huidige fraudeverordening voor de hand ligt, zou dit misleidend kunnen werken. Suggestie: verordening ter bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik. Deze formulering komt voor in art.8b van de Participatiewet, op basis waarvan deze verordening opgesteld is.
- In deze verordening wordt meerdere malen verwezen naar het beleidsplan hoogwaardig handhaven. Is dit een bestaand beleidsplan –aansluitend bij de Handhavingsverordening WWB, IOAW en IOAZ gemeente Voorschoten 2012- of dient dit nog opgesteld te worden? Zo ja, dan graag toezenden, zo niet, wat is de reden om dan nu al de verordening vast te stellen, zonder dat de Raad kennis heeft kunnen nemen van de inhoud of strekking van het beleidsplan.
- Kan het College zijn visie op hoogwaardig handhaven toelichten?

* Aangeven wat van toepassing is.

Toelichting (indien nodig):

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Toelichting schriftelijk indienen van vragen om inlichtingen.

Ieder raadslid heeft het recht om vragen te stellen aan het college en de burgemeester. Het college en de burgemeester hebben namelijk een zgn. informatieplicht, zowel actief als passief. Dat is geregeld in de Gemeentewet, artikelen 155, 169 en 180.
Dit betekent niet dat het college en de burgemeester verplicht zijn alle gevraagde informatie te geven. De informatie moet nodig zijn om de raad in staat te stellen zijn taak uit te oefenen.

De wijze van het stellen vragen en de wijze van beantwoorden vereisen een zekere discipline. Enerzijds is het verstandig goed na te denken wat wel of niet wordt gevraagd, want elke vraag genereert werk en daarmee kostbare tijd. Anderzijds moeten het college en de burgemeester verstandig omgaan met de beantwoording, door snel en adequaat te reageren.

Om het proces van vragen stellen en beantwoorden in goede banen te leiden zijn voor de verschillende soorten schriftelijke vragen zgn. formats ontwikkeld. De bedoeling daarvan is dat op de juiste wijze wordt voorgesorteerd en dus niet verschillende soorten vragen en onderwerpen door elkaar gaan lopen. Door de ingediende vragen te registeren per format is er ook een betere regie op de beantwoording.

In de praktijk wordt onderscheid gemaakt tussen:

1. vragen die bedoeld zijn om nadere uitleg/informatie te verkrijgen over agendapunten (meestal raadsvoorstellen) in een aanstaande commissie- of raadsvergadering en:
2. vragen die daar los van staan, vooral politiek-inhoudelijk.
3. Een aparte categorie vormen de verzoeken om informatie zoals bedoeld in de Verordening op de ambtelijke bestand. Het gaat dan om feitelijke informatie van geringe omvang en om documenten die reeds openbaar en dus beschikbaar zijn.

Voor deze drie soorten vragen kennen we drie formats, t.w. resp.:

1. Het format technisch-informatieve vragen over lopende agendapunten
2. Het format schriftelijke vragen van politiek-inhoudelijke aard.
3. Het format vragen op grond van de Verordening ambtelijke bijstand c.a.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Voor het indienen van vragen moet altijd een format worden gebruikt. Alle vragen moeten bij de griffie worden ingediend. Deze zorgt voor doorgeleiding naar het juiste orgaan.

Technisch-informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	28 september 2014
Steller vragen	Jan Paul Middelburg (PvdA) en Robert Prang (CDA)
Onderwerp	Bevoorschotting zorgaanbieders

Het college/~~de burgemeester~~* wordt verzocht de volgende ~~vraag~~/vragen* schriftelijk/~~mondeling~~* te beantwoorden:

Bij de ingekomen stukken van de cie. B&B dd 25 september 2014 zit een brief van de Staatssecretaris van SZW (B&B-101547). In de brief vraagt de staatssecretaris het College of de gemeentelijke informatiebeveiliging op het vereiste niveau is. Dit mede in het licht van de decentralisaties en de daarmee samenhangende toename van gegevensuitwisselingen. Dit vraagt om structurele agendering van dit onderwerp in het College.

1. Wat is de stand van zaken van de beveiliging van het gebruik van gegevens die via Suwinet verkregen worden?
2. Is de gemeente Voorschoten klaar voor het aangekondigde onderzoek door de Inspectie SZW eind 2014?
3. Waarom heeft de gemeente Voorschoten (nog) geen zelftest uitgevoerd en op welke termijn zal alsnog een zelftest gedaan worden?
4. Kan het college (kort en op hoofdlijnen) aangeven wat de stand van zaken is van de informatiebeveiliging van andere gemeentelijke systemen waar gevoelige informatie en/of persoonsgegevens in worden opgeslagen en/of mee worden verwerkt?

.

Ad 1

SuwiNet is niet geïnstalleerd in Voorschoten, dus niet aanwezig op onze eigen servers. Indien nodig wordt Suwinet online geraadpleegd. Het gebruik van Suwinet is echter heel beperkt:

Vanaf 1 juli 2013 mogen 4 personen van het team basisregistraties van de afdeling Publiekszaken van de Werkorganisatie Duivenvoorde adresgegevens uit de loonadministratie van UWV raadplegen via Suwinet-Inkijk. Er kan alleen geraadpleegd worden waar iemand volgens de belastingdienst woont. Tot andere gegevens, zoals Inkomen, hebben deze medewerkers geen toegang. De accounts voor Voorschoten zijn echter nooit in gebruik genomen/geactiveerd.

Twee medewerkers van het huidige Team WMO van de afdeling Maatschappelijke Ontwikkeling hebben in het verleden gebruik gemaakt van Suwinet. Deze accounts zijn echter gedeactiveerd.

Ad 2

Publiekszaken en Maatschappelijke Ontwikkeling Duivenvoorde maken namens Voorschoten

Technisch-informatieve vragen over lopende agendapunten

nauwelijks tot geen gebruik van Suwinet-Inkijk. Een dergelijk onderzoek zal bij Voorschoten dus zeer beperkt blijven.

Ad 3
Zie ad 1 en ad 2

Ad 4
Voorschoten voldoet aan de eisen die gesteld worden aan de beveiliging van de informatie, zoals vastgelegd in Wet Basisregistratie personen, Paspoort Uitvoeringsregeling Nederland en reglement Rijbewijzen. Tevens wordt voldaan aan de eisen die worden gesteld in het kader van de het Assessment DigiD. Dit blijkt uit audits die door onafhankelijke auditors werden uitgevoerd en uit de zelfevaluaties.
Bij de jaarlijkse accountantscontrole wordt het niveau van de informatiebeveiliging in een breder kader gereviewed.
Voorschoten streeft er naar in 2017 te voldoen aan de nieuwe eisen die gesteld worden in de Baseline Informatiebeveiligjng Gemeenten. Hiertoe is de VNG BALV resolutie "Informatieveiligheid, randvoorwaarde voor de professionele gemeente" van eind 2013 onderschreven en zijn inmiddels voorbereidende maatregelen genomen, zoals het aanwijzen van een centrale informatiebeveiligings functionaris, aansluiting bij de Informatie Beveiligings Dienst van KING/VNG, etc. Volgens de doelstellingen van de afdeling POI van Duivenvoorde zal voor het eind van 2014 specifiek Informatiebeveiligingsbeleid zijn geformuleerd.

* Aangeven wat van toepassing is.

Toelichting (indien nodig):

Schriftelijke vragen van politiek-inhoudelijke aard

Datum	17 september 2014
Steller vragen	Peter Paul Lippinkhof, D66
Onderwerp	Inkoop Zorg

Het college wordt verzocht de volgende vragen schriftelijk of mondeling te beantwoorden:

Heeft het College als onderdeel van het streven naar continuïteit ook als doel waar mogelijk frictiekosten voor zorgverleners te beperken bij de komende overgang van (jeugd)zorg?

Zo ja, welke maatregelen gaat het College nemen om deze frictiekosten te beperken?

Antwoord: Ja. Het college van Voorschoten heeft in juni 2014 besloten deel te nemen aan het Regionaal Transitiearrangement Jeugd 2015 Haaglanden en de uitwerking hiervan in de innovatieagenda, per 1 januari 2015. Het RTA is een zakelijk partnerschap tussen betrokken gemeenten en (focus)12 grootste regionaal werkende aanbieders (sterk regionale binding, groot volume, substantieel onderdeel van de regionale infrastructuur (90%). RTA heeft drie doelstellingen:

- *Continuïteit van jeugdhulp: ook gedefinieerd als continuïteit van infrastructuur. Alle instellingen die op 31-12-2014 een Haaglandse jongere jeugdhulp biedt zijn in 2015 contractpartner.*
- *Beheersen van risico's: de F12 (12 focusorganisaties) neemt de verantwoordelijkheid voor eventuele frictiekosten en stellen een meerjarenkader op waarbinnen macrobezuinigingen kunnen worden ingeboekt. Daarbij gelden als voorwaarden geen wachtlijsten en behoud van kwaliteit.*
- *Innovatiebudget: vanaf 1-1-2015 geldt een innovatietaakstelling van 11% in 2015 en 4% in 2016. Dus per 1-1-2015 wordt een bezuiniging nagestreefd van 15% (4% macrobezuiniging en 11% innovatiebudget).Het hiermee gecreëerd budget blijft binnen de sector; inzet word door de gemeenten bepaald.*

Het RTA heeft betrekking op alle huidige jeugdhulpaanbieders. Dat betekent dat de zorgcontinuïteit van cliënten die bij deze jeugdzorgaanbieders zorg krijgen, is gegarandeerd in 2015. Maar 2015 kent ook nieuwe cliënten. In Haaglanden gaat het over meer dan 50 jeugdhulpaanbieders, met nog een overtreffend aantal vrijgevestigden. Het merendeel van de aanbieders speelt een relatief kleine rol in de regio of heeft hun zwaartepunt in andere regio's liggen. Om te komen tot gedegen planvorming en innovatie is het noodzakelijk om slagkracht te houden. Daarom hebben de samenwerkende gemeenten in de regio Haaglanden onderscheid gemaakt in 4 categorieën aanbieders:

- *Categorie 1: Sterk regionale binding, groot volume aan zorg, substantieel onderdeel van de regionale infrastructuur (90%), ook wel F12*
- *Categorie 2: Sterke regionale binding met een beperkt volume aan zorg, w.o. de vrijgevestigden, maar wel onderdeel van de infrastructuur*
- *Categorie 3: Buiten de regionale infrastructuur en ad-hoc zorg bieden.*
- *Categorie 4: Landelijk transitiearrangement met landelijk werkende instellingen.*

Na het afsluiten van het RTA en de uitwerking hiervan in de innovatieagenda, hebben de instellingen uit de categorieën 2 en 3 kunnen aansluiten bij de afspraken die zijn gemaakt met de F12. Nu besluitvorming heeft plaatsgevonden over het inkoopbureau H10 en besluitvorming over het Regionaal uitvoeringsprogramma jeugd Haaglanden 2015 plaatsvindt, wordt het proces vervolgd en zijn de onderhandelingen over de daadwerkelijk inkoop met de jeugdhulpaanbieders momenteel gaande.

Toelichting (indien nodig):

In de brief over de Gemeenschappelijke regeling inkoopbureau H10 (inkoop jeugdzorg sociaal domein) wordt met betrekking tot het Bureau Jeugdzorg gesproken over het beperken van de frictiekosten. Ook de aanbieders van (jeugd)zorg hebben echter vrijwel altijd te maken met frictiekosten, als gevolg van een vraagafname op basis van de taakstelling van gemeenten. Voor de continuïteit van zorg is dit een belangrijke overweging. De Vereniging Nederlandse Gemeente heeft een handreiking geschreven met mogelijke maatregelen om de frictiekosten voor zorgverleners te beperken (Handreiking beperking frictiekosten, VNG, 20 september 2013, http://www.vng.nl/files/vng/publicaties/2013/20130920_handreiking_beperken_van_frictiekosten.pdf

Schriftelijke vragen van politiek-inhoudelijke aard

Openstaande vragen n.a.v. commissie M&S

1. **In de verordening wordt bij PGB gesproken over informele zorg. Zijn de criteria die hiervoor gebruikt zijn dezelfde als voor gebruikelijke hulp/zorg die gehanteerd worden door het CIZ?**
   De criteria voor gebruikelijke zorg van het CIZ zijn wel het uitgangspunt voor de verdere uitwerking in beleidsregels en werkprotocollen. Deze worden door het college vastgesteld.

   De criteria waarnaar verwezen wordt hebben uitsluitend betrekking op het vaststellen of sprake is van bovengebruikelijke zorg. Er is dan meer zorg nodig dan van het netwerk verwacht kan worden. Voor deze zorg kan een pgb worden verstrekt. Dit pgb kan vervolgens zowel voor professionele zorg worden ingezet als voor zorg door het sociale netwerk.

2. **Er was een vraag schriftelijk gesteld door Helga Dulfer over het opnemen van een artikel om cliënten te vragen toestemming te geven om hun gegevens te delen. Andere gemeenten hebben dit in hun verordening opgenomen. Wij hebben schriftelijk gereageerd dat wij ze niet opnemen in de verordening. Mevrouw Dulfer wilde graag weten waarom wij dit niet opnemen! Kan het echt niet?**
   Er zijn in diverse wetten, w.o. de Wet bescherming persoonsgegevens, bepalingen aangepast om de gegevens verwerking die nodig is voor de uitvoering van de Wmo-2015 mogelijk te maken. Een hogere wet gaat altijd boven een lokale verordening. Het is daarom niet nodig de verordening op dit punt niet worden aangepast, integendeel vanuit juridisch oogpunt wordt dit zelfs afgeraden.

   Rond de pilot aangaande de invoering van de Wmo-2015 is een privacy-protocol opgesteld waarmee gedurende de pilot is gewerkt en ervaring is opgedaan.

   Aangezien ook na 1 januari 2015 (als daadwerkelijk met de Wmo-2015 wordt gewerkt) de correcte verwerking van gegevens moet zijn gegarandeerd, wordt thans gewerkt aan de aanpassing van het protocol. Dat zal na aanpassing binnen onze gemeente worden gehanteerd bij gegevensverwerking in het kader van de Wmo-2015. Hetzelfde protocol zal gelden voor de gegevensverwerking die noodzakelijk is bij de uitvoering van de Jeugdwet.

   Deze handelswijze is in overeenstemming met de door het College bescherming persoonsgegens en de VNG op dit punt verstrekte aanbevelingen. Dit is voor ons een tweede goed argument om de verordening niet aan te passen op de door u gesuggereerde wijze.

3. **Hoe komt het dat er voor € 300.000 fraude in LV is opgespoord en maar € 1250 in Voorschoten?**

   Signalen werden in 2013 vanuit W en I doorgegeven aan de Sociale Recherche Zuid Holland Noord, die op basis hiervan onderzoeken heeft uitgevoerd. Het aantal zaken dat leidt tot een signaal aan de Sociale Recherche varieert per jaar. In 2013 was er bovendien een capaciteitsprobleem bij Sociale Recherche Zuid Holland Noord, waardoor er vanaf een bepaald moment geen zaken meer konden worden aangeleverd. De 3 signalen hebben geleid tot één terugvordering van een onterecht verstrekte uitkering en één beëindiging van een uitkering. Hiermee is voorkomen dat een bedrag van € 14.250,- ten onrechte zou zijn uitgekeerd.

4. Hoe gaan we ervoor zorgen dat de fraude die we verwachten in het kader van de kostendelersnorm beheersbaar blijft

We gaan ons controleplan en onze controleprocessen langslopen en waar nodig aanpassen aan de veranderde wetgeving.

Memo Overzicht mogelijkheden/instrumenten voor inwoners om in het sociaal domein ondersteund en “gehoord” te worden.

Van: Programma sociaal domein

Bijlage bij technische vragen Okma en Lippinkhof, D66

Inleiding
Inwoners die een beroep doen op (maatwerk)voorzieningen in het sociaal domein krijgen te maken met consulenten/professionals die samen met hen naar de mogelijkheden van ondersteuning kijken en naar de inzet van de voorzieningen. We gaan ervan uit dat het systeem van dienstverlening/ maatschappelijke ondersteuning goed is ingericht waardoor onze inwoners correct en adequaat geholpen worden.
Toch kunnen inwoners tegen onduidelijkheden aanlopen, ondersteuning nodig hebben bij het organiseren van hun maatschappelijke ondersteuning, het ergens niet mee eens zijn en/of een klacht hebben over hun behandeling. De gemeente heeft een aantal bestaande en nieuwe instrumenten om hierin te voorzien. Informatie vanuit deze “instrumenten” kan tegelijk ook inzicht geven in de werking van ons systeem van dienstverlening/maatschappelijke ondersteuning.

Professionele begeleiding bij organisatie van maatschappelijke ondersteuning:

- Bestaande (gesubsidieerde) professionals welzijn (jongerenwerkers, ouderenadviseurs, maatschappelijk werk) zijn actief in de gemeente. Zij hebben een signalerende en ondersteunende rol en moeten actief toeleiden naar de juiste voorzieningen (ook de maatwerkvoorzieningen);
- (Gemeentelijke) consulenten jeugd, Wmo en WenI kijken en handelen “breed” en stellen samen met inwoners een ondersteuningsplan op;
- Gebiedsteam: Daar waar in een huishouden sprake is van complexe problematiek en de inwoner niet in staat is zelf de regie te voeren, wordt een regisseur uit het gebiedsteam betrokken. De regisseur beschikt over doorzettingsmacht om zaken die niet goed lopen, vlot te trekken. Inwoners die tussen wal en schip dreigen te komen, worden hier opgepakt;
- Onafhankelijke cliëntondersteuning door Stichting Mee: Ondersteunt inwoners met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning. Doelgroep zijn inwoners met een verstandelijke, lichamelijke en zintuigelijke beperking al dan niet veroorzaakt door een chronische ziekte of een stoornis in het autistische spectrum, hun ouders, familieleden, andere verwanten, verzorgers of vertegenwoordigers.

Bezwaar- en beroep:
Bezwaar en beroep zijn geregeld in de Algemene wet bestuursrecht (Awb), daarom hebben de Wmo 2015, Jeugdwet en Participatiewet daar geen eigen bepalingen over. Als een aanvrager het niet eens is met een beschikking op grond van deze wetten of daarop gebaseerde verordeningen, dan moet hij eerst bezwaar maken bij het college. Als de bezwaarde niet tevreden is met de beslissing op bezwaar kan hij in beroep bij de rechter. Beroep tegen een beschikking op grond van de Wmo 2015, Jeugdwet en Participatiewet moet worden ingesteld bij de Rechtbank, sector bestuursrecht. Ook hier is de Centrale Raad van Beroep bevoegd als hoger-beroepsrechter.

Klachtenprocedure:
Er geldt een speciale klachtenprocedure wanneer het gaat over klachten over “gedragingen” van ambtenaren of bestuurders. Voorbeelden van gedragingen zijn: iemand onheus bejegenen aan het loket of aan de telefoon, verkeerde of ontoereikende informatie verstrekken, een brief niet of veel te traag beantwoorden, of toezeggingen of afspraken niet nakomen.
Binnen de klachtenprocedure zijn diverse stappen: bemiddeling door mediator, klachtgesprek en eventueel de (onafhankelijke) klachtencommissie

Nationale ombudsman:
De gemeente Voorschoten is aangesloten bij de Nationale Ombudsman (NO). Als een inwoner het niet eens is met het formele (college)oordeel over zijn klacht, kan hij in beroep gaan bij de nationale Ombudsman.

Interventieteam:
Een tijdelijk interventieteam (van ambtenaren) wordt per 1 januari 2015 ingesteld dat de eerste periode na invoering van de nieuwe taken ingezet kan worden daar waar zaken niet goed lopen. Dit team pakt de eventuele problemen in de uitvoering (ook naar externe partners) aan, gaat in gesprek met “ontevreden” inwoners en legt besluiten van de gemeente nog eens extra uit. Het is een tijdelijke hulpconstructie die fungeert als smeerolie in het nieuwe systeem

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	10-10-2014
Steller vragen	Helga Dulfer, CDA
Over agendapunt	Transitie WMO

Het college wordt verzocht de volgende vraag/vragen* schriftelijk/mondeling te beantwoorden:

CDA Advies/vragen Transitie Wmo
Beleidsplan en Verordening

Algemeen – Deze vragen zullen nog beantwoord worden

De CDA-fractie is er zich van bewust dat het voor burgers niet altijd even duidelijk is wat de Beleidsplannen die door het college naar de raad ter vaststelling worden gezonden, precies inhouden. Vooral voor de beleidsstukken sociaal domein is het heel belangrijk dat burgers in begrijpelijke taal terug kunnen vinden wat er bedoeld wordt en wat dit voor hen in de uitvoering van beleid betekent. De CDA-fractie ziet in de voorliggende voorstellen heel veel verwijzingen. Art. zus en zo, lid dit of dat, terwijl tekst niet uitgeschreven is.

1. De CDA-fractie adviseert het college derhalve deze toe te voegen en uit te werken, aangezien deze niet vanzelfsprekend zijn;
   Antwoord: De inhoud van de beleidsplannen en de daarin beschreven veranderingen van beleid worden op een daarvoor geëigende manier naar de inwoners van Voorschoten en heel specifiek naar de cliënten gecommuniceerd. In verschillende media berichten, bijeenkomsten en (persoonlijke) brieven worden burgers - in begrijpelijke taal - op de hoogte gebracht van wat er voor hen zal veranderen en wat er voor hen wordt gedaan.
   Het toevoegen van wetteksten (in plaats van er naar te verwijzen) maakt de beleidsplannen niet leesbaarder/duidelijker.

De CDA-fractie heeft bij behandeling van de dossiers Sociaal Domein van meet af aan benoemd dat er altijd burgers zullen zijn en blijven die zich niet zelf kunnen redden en dat hiermee bij het opstellen van de beleidsplannen en de bijbehorende begrotingsparagrafen rekening dient te worden gehouden. Financiële risico's dienen te worden gewogen en ingecalculeerd.

1. De CDA fractie vraagt het college dringend de adviezen van de Rekenkamercommissie over te nemen en te ver- en hertalen naar de Beleidsplannen, Verordeningen en Uitvoeringsnota's;
   Antwoord: de aanbevelingen van Rekenkamercommissie zijn allen overgenomen en vormen een leidraad voor de verdere uitwerking van beleid en in de uitvoering.

2. De CDA-fractie adviseert het college om in de uitvoering in het bijzonder te sturen op het meten van effect van gevoerd voor burgers en dit zichtbaar te maken in gekwantificeerde subdoelstellingen, waarbij meetindicatoren en streefwaarden concreet benoemd worden en voorzien zijn van een tijdplanning of streefdatum.

Antwoord: In de in te richten monitor Sociaal Domein wordt uitgegaan van de indicatoren, welke door het VNG/KING zijn voorgesteld. Deze 35 indicatoren zijn SMART geformuleerd. Met deze indicatoren wordt gemonitord of de gewenste effecten (meetwaarden) worden behaald.

Raadsvoorstel Deel D / Beleidsplan Wmo

Pagina 3/31.4

3. De CDA-fractie adviseert het college om vóór het woord 'mantelzorgwaardering' het woord 'mantelzorgondersteuning' toe te voegen en hiertoe het van het Rijk naar de gemeente gekomen budget op te nemen in het beleidsplan;
   Antwoord: Het advies wordt overgenomen
   Het budget dat van het Rijk overkomt naar de gemeente voor de invulling van de mantelzorgwaardering maakt onderdeel uit van het macrobudget voor de nieuwe taken Wmo 2015 zoals weergegeven in hoofdstuk 8 van het beleidsplan Wmo. In het uitvoeringsprogramma wordt nader ingegaan op de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de mantelzorgwaardering én -ondersteuning door gebruik te maken van het budget wat hiervoor overkomt naar de gemeente.

4. De CDA-fractie adviseert de budgetten beschikbaar voor compensatie Wtcg en CER separaat op te nemen in het Beleidsplan;

   Antwoord: Het beleidsplan bevat alleen de macrobudgetten en geen uitsplitsing van budgetten per voorziening. De budgetten voor WTCG en CER zijn niet geoormerkt in de integratie uitkering Sociaal Domein.

5. Voorlaatste bullet …..'bijdrage voor algemene voorzieningen', toe te voegen en maatwerkvoorziening(en);
   Antwoord: In het beleidsplan is opgenomen dat de eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen maximaal zal zijn. Daarbij zal rekening worden gehouden met het stapelingseffect, dit wordt door het CAK berekend. De eigen bijdrage voor de algemene voorzieningen wordt niet door het CAK berekend en moet nader vorm worden gegeven. Daarom is dit expliciet in het raadsvoorstel opgenomen bij bedoelde bullet.

6. Laatste streepje 'te onderzoeken of mediation moet worden …etc', gezien de reactienota MenS 18.09.2014 te vervangen door te onderzoeken of het Klachtenmeldpunt etc…'
   Antwoord: Het betreft hier niet een meldpunt waar klachten binnen kunnen komen, maar een middel om de klachten op te lossen.

Pagina 4/31.7

'Hiermee wordt eenmalig de CER-gelden (Compensatie Eigen Risico Zvw), via categoriale bijzondere bijstand aan chronisch zieken en gehandicapten behorend tot de doelgroep minima tot 110%'

7. De CDA-fractie zou graag van het college vernemen waarom de compensatie beperkt wordt tot de groep minima 110%, immers de oorspronkelijke doelgroep, is alle inkomenscategorieën,

aangezien het opmaken van het eigen risico Zvw niet afhangt van een inkomen maar van het zorggebruik.
Alle burgers die het eigen risico in 2013 hebben verbruikt hebben van het CAK een antwoordkaart ontvangen waarmee zij konden aangeven of zij akkoord waren met het doorgeven van hun gegevens aan de gemeente.
Antwoord: het budget dat gemeenten ontvangen voor deze taak is aanzienlijk lager dan het oorspronkelijke budget. Met het budget dat voor 2014 beschikbaar is gesteld kan dus niet dezelfde doelgroep (alle inkomenscategorieën) worden bediend.

8. Hoe gaat de gemeente de burgers boven de 110% grens compenseren die voorheen de CER en Wtcg(korting) kregen (uitgekeerd)?
   Anwoord: ondersteuning vanuit de Wmo is maatwerk. Via een forfaitaire vergoeding kunnen cliënten die dit nodig hebben gecompenseerd worden voor onevenredig hoge zorguitgaven.

Pagina 4/31.8
'Daarmee kan mediation worden ingezet bij klachten over de Wmo in het kader van de Wmo 2015'

9. De CDA-fractie wil graag weten wat precies bedoeld wordt met het woord 'daarmee'.
   Is het de bedoeling om hier het CER budget voor te gebruiken?
   Is het de bedoeling dat 'mediation' in het verlengde of voor het Klachtenmeldpunt gaat werken.
   Welk budget wordt geraamd voor mediation?
   Antwoord: de bij 32.8 genoemd argument heeft geen betrekking op de CER budgetten, maar gaat in op hoofdstuk 7 paragraaf 4 klachten en bezwaren.
   Met "daarmee" wordt bedoeld dat bij het vaststellen van het beleidsplan mediation ingezet kan worden bij klachten in het kader van de Wmo 2015.

10. Op welke wijze, of via welke procedure, wordt cumulatie of stapeling van eigen bijdragen, niet opgelegd via het CAK, voorkomen worden?
    Antwoord: Dit wordt nu uitgewerkt in de beleidsregels Wmo 2015. Deze wordt door het college in december behandeld.

Raadsvoorstel Verordening Wmo

Algemeen

11. De CDA-fractie verzoekt het college na te gaan of het klopt dat bij veel onderdelen in de verordening uitgegaan is van een door de raad aan het college gegeven mandaat.
    Er had bv ook gekozen kunnen worden om bepaalde keuzes aan de raad te laten; dit geldt met name voor de artikelen 2 t/m 7 (procedureregels), 11 (regels voor de hoogte van een pgb), 12 (regels voor de hoogte van eigen bijdragen) en 16 (jaarlijkse waardering mantelzorgers).
    Het voordeel van het vastleggen van regels in de verordening door de raad is dat burgers weten waar ze aan toe zijn.
    Antwoord: In de verordening is in de hoofdstukken 2, 3 en 4 er voor gekozen om de raad de procedure op hoofdlijnen vast te laten leggen.
    Binnen die door de raad vastgestelde kaders zal het college uitvoeringsbesluiten nemen; zoals het vaststellen van een meldingsformulier, het vaststellen van een elektronische weg om meldingen te doen.
    De bevoegdheden van het college hebben hier betrekking op uitvoeringszaken waarbij de door uw raad vastgestelde kaders in acht zullen worden genomen.

Deze constructie, ook bij de andere door u genoemde artikelen, ligt mede voor de hand omdat zo op relatief eenvoudige wijze bijvoorbeeld een andere organisatie kan worden aangewezen voor het organiseren van het mantelzorgcompliment (nl. een collegebesluit, en niet een door uw raad vast te stellen verordeningswijziging). Binnen de verordening is, zo meent het college, met de gemaakte keuze een goed evenwicht bewaart tussen enerzijds een werkbare uitvoeringspraktijk en anderzijds rechtszekerheid voor de burger.

12. De CDA-fractie verzoekt het college op te nemen een artikel waarin duidelijk wordt dat een cliënt expliciet om toestemming gevraagd wordt alvorens persoonsgegevens 'verwerkt' of gedeeld worden.
    Antwoord: Met de invoering van de Wmo-2015 is een aantal andere wetten aangepast. Doel van deze aanpassingen is geweest om de verwerking van persoonsgegevens, noodzakelijk voor de uitvoering van de Wmo-2015, mogelijk te maken.
    Nu door de wetgever in formele zin al voorzieningen getroffen zijn op dit punt is het niet nodig dit ook nog eens in de verordening te doen. Daarnaast wordt vanuit juridisch oogpunt ten sterkste afgeraden zaken die in een hogere wet worden geregeld eveneens te regelen in lagere stukken als verordeningen.

Pagina 3/2.2
Ín de verordening is aandacht besteed aan de in art. 2.1.3 en 2.1.4 genoemde onderdelen.

13. De CDA-fractie vraagt het college waarom er voor deze handelwijze gekozen is.
    De CDA-fractie is van mening dat juist uit de verordening duidelijk moet blijken wat de rechten en plichten van de zowel gemeente als de individuele cliënt zijn.
    Immers, bij een meningsverschil zal door het college verwezen worden naar de verordening; deze vormt samen met de beleidsregels de basis. Dit komt nu onvoldoende uit de verf; er zijn diverse modellen in omloop waaronder de modelverordening van de VNG waar alle punten in genoemd zijn. De CDA-fractie adviseert het college dringend verordening en beleidsplan beter op elkaar te doen aansluiten en alle in de wet genoemde begrippen te benoemen en uit te schrijven.
    Antwoord: In de hoofdstukken 6-10 wordt aangegeven onder welke voorwaarden personen met een beperking aanspraak kunnen maken op een voorziening. In H 11 gaat het over de eigen bijdrage die kan worden gevraagd.
    Hoe het college in een concreet geval deze bevoegdheid zal hanteren, wordt uitgewerkt in de nog vast te stellen Beleidsregels Wmo-2015 Voorschoten.

    De hoogte van het pgb komt in het nog vast te stellen Besluit Wmo-2015 Voorschoten.

    Al deze besluiten worden gepubliceerd, zo dat een rechthebbende vooraf kan nagaan onder welke voorwaarden hij aanspraak heeft op een voorziening, of dat ook in de vorm van een pgb zou kunnen en wat de hoogte van een eventuele eigen bijdrage is.

    Met betrekking tot uw verwijzing naar de VNG-modellen wijzen wij er op dat daarin de artt. 2.1.3 en 2.1.4 Wmo-2015 niet worden uitgewerkt zoals in het door ons college aan uw raad uitgebrachte voorstel, maar slechts herhaald.

Pagina 4 / Financiën

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

'Deze rijksbijdrage Re-integratie budget Sociaal Domein is opgenomen in de begroting 2015. December 2014 wordt het college de beleidsregels en uitvoeringsbesluiten ter vaststelling aangeboden'.

14. De CDA fractie adviseert deze zinsnede als onderstaand te wijzigen:
    'De middelen van deze integratie-uitkering sociaal domein zullen gedurende de termijn van drie jaar apart zichtbaar blijven op de begroting'
    Toelichting, het sociaal deelfonds is opgeheven.
    http://www.rijksoverheid.nl/ministeries/bzk/documenten-en-publicaties/kamerstukken/2014/09/11/kamerbrief-betreft-voornemen-intrekken-wetsvoorstel-deelfonds-sociaal-domein.html

    Antwoord: In meerder opzichten wordt het sociaal domein integraal benaderd. Dat geldt ook voor financiën. Het nu al limiteren van de termijn waarin de middelen van de integratie-uitkering zichtbaar blijven op de begroting is niet opportuun.

Pagina 9 / Artikel 1.2 Begripsbepalingen

15. De CDA-fractie mist in de opsomming essentiële begrippen.
    Sommige niet gedefinieerde begrippen zijn wel uitgewerkt en andersom.
    De CDA-fractie wil dat rechten en plichten van burgers en gemeente uit de verordening duidelijk worden.
    De CDA-fractie adviseert het college het onderscheid tussen melding, gesprek, verslag en eventuele aanvraag met een tijdpad, helder en eenduidig in zowel beleidsplan als verordening op te nemen.

- Algemene voorziening
- Arrangement
- Belanghebbende
- Beleidsregels
- Beschermd wonen
- Belangrijk (zie punt **o**. waarin wordt gesproken van belangrijk)
- Bijdrage
- Burgerparticipatie
- BSN
- CAK
- Client
- Clientondersteuning
- Collectieve voorziening
- Communicatie
- Criteria voor een (maatwerk)voorziening
- Cumulatie en of stapelingseffect
- Doelgroepen
- Draagkracht
- Eigen Kracht
- Evaluatie
- Gesprek
- Gebruikelijke hulp
- Huiselijk geweld
- Hulpmiddel
- Hulpvraag
- Indicatie

- Informele zorgverlener
- Kort verblijf / logeeropvang
- Maatschappelijke Ondersteuning
- Maatwerkvoorziening
- Medezeggenschap
- Normale gebruik van de woning, toevoegen onder **o.** toiletgang en recreëren (huiskamer)
- Opvang
- Participatie
- Persoonsgebonden Budget (PGB)
- Persoonsgegevens
- Privacy
- Privacyreglement(en)
- Respijtzorg
- Sociaal netwerk
- Sociaal Wijkteam
- Sociale Verzekerings Bank (SVB)
- Toestemming
- Trekkingsrecht
- Voorziening
- Wet
- Wettelijk voorliggende voorziening
- Zelfredzaam(heid)

Antwoord: Het college heeft bewust gekozen voor een verordening met relatief weinig aanvullende definities. Het gaat dan om art. 1.1 lid 1, a-w. Dat zijn slechts 23 begrippen. Natuurlijk komen er meer begrippen in de verordening voor. Maar het gaat dan om begrippen die reeds elders zijn gedefinieerd. Het begrip 'aanvraag' is gedefinieerd in de Algemene wet bestuursrecht (art. 1:3, lid 3) Dat geldt ook voor het begrip 'besluit' (art. 1:3, lid 1). Ook hier geldt dat vanuit juridisch oogpunt ten sterkste wordt afgeraden om zaken die in een hogere wet worden geregeld eveneens te regelen in lagere stukken als verordeningen.

Ter wille van de leesbaarheid zijn de begripsomschrijvingen daarom niet herhaald, maar is in het tweede lid van art. 1.1 Verord. bepaald dat alle begrippen die in de verordening worden gebruikt en niet nader worden omschreven, dezelfde betekenis hebben als in de wet, het Uitvoeringsbesluit maatschappelijke ondersteuning 2015 en de Algemene wet bestuursrecht.

Vastleggen van alle door u genoemde begrippen zou leiden tot een verordening die de inwoners geen aanvullende zekerheid biedt, maar wel met grote regelmaat zou moeten worden aangepast: n.l. na ieder aanpassing van de genoemde begrippen in een wet in formele zin.

Pagina 9/ Artikel 2.1 De melding van de hulpvraag
De CDA-fractie wil graag van het college weten of de zinsnede onder punt 2 juist is.
Antwoord: Ja

16. Kan een cliënt (of organisatie namens een cliënt) alleen een melding doen op een voorgeschreven formulier?
Antwoord: Ja

In art. 4:4 Awb wordt de mogelijkheid gegeven om formulieren vast te stellen. Van deze mogelijkheid is gebruik gemaakt. Na ontvangst van een aanvraag is ons college namelijk verplicht om een in de wet voorgeschreven onderzoek (art. 2.3.2 Wmo-2015) uit te voeren.
Uiteraard zal dat steeds gebeuren, maar wij willen dan over de noodzakelijke gegevens beschikken en ook dat een dergelijk formulier steeds op de juiste plaats in onze organisatie binnen komt. Het onderzoek moet namelijk binnen 6 weken na ontvangst van de melding zijn afgerond.
Het formulier heeft tot doel de burger goed te bedienen.

17. De CDA-fractie verzoekt het college duidelijk kenbaar te maken dat er een verschil is tussen het doen van een melding, een gesprek, een verslag en een (eventueel) plan voor ondersteuning en hier een tijdpad aan te koppelen.
Antwoord: De Wmo-2015 bepaald in art. 2.3.2, lid 9 dat geen aanvraag kan worden gedaan als bedoeld in art. 2.3.5, dan nadat een onderzoek (2.3.2) is uitgevoerd. Dit houdt in dat eerst een melding moet worden gedaan. Die melding leidt tot een (vraagverhelderend)gesprek en -als dat nodig is- een onderzoek. Daarin worden de aspecten als bedoeld in art. 2.3.2 Wmo-2015 onderzocht. Van het gesprek wordt een verslag gemaakt. Dat verslag, samen met het onderzoeksresultaat leidt tot een plan voor ondersteuning op maat.

De wet geeft aan dat tussen het moment van ontvangst van de hulpvraag en de afronding van het onderzoek niet meer dan 6 weken mogen verstrijken; is artikel 3.1, lid 3 van de Verordening is bepaald dat deze termijn door ons college kan worden opgeschort als dat voor extra onderzoek (bijvoorbeeld raadplegen arts, specialist, noodzakelijk is.

Pagina 9/ 2.3

18. De CDA-fractie mist hier het benoemen van de eigenstandige positie van de mantelzorger, welke conform de wet tot de doelgroep voor een maatwerkvoorziening behoort. De CDA-fractie ziet dit graag toegevoegd.
Met 'hulpvraag' wordt nadrukkelijk bedoeld de bij de melder dan wel de cliënt (n.l. als de melder voor iemand anders een melding doet) aanwezige behoefte aan maatschappelijke behoefte aan maatschappelijke ondersteuning. Het kan immers zijn dat deze de mantelzorg alleen kan volhouden als er aan hem ondersteuning wordt geboden (respijtzorg, bijvoorbeeld).
Gelet op de gehanteerde definitie van hulpvraag is het nadrukkelijk mogelijk voor de mantelzorger om ook (naast de cliënt) om ondersteuning te vragen.

Verder wijzen wij er op dat ook de Wmo-2015 (art. 2.3.2) nadrukkelijk de opdracht geeft aan ons college om bij het bepalen van maatwerk nadrukkelijk aandacht te besteden aan de eventuele aanwezigheid van mantelzorgers.

In dit verband wijst het college er aanvullend op dat bij het gesprek de mantelzorg en mantelzorger daarom nadrukkelijk in beeld komt. Verder zal aan de positie van de mantelzorger door de Wmo-consulent aandacht worden besteed.

Dit punt komt verder nog aan de orde in de op te stellen Beleidsregels.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Pagina 14/ Artikel 5.1. PGB

19. De CDA-fractie wijst erop dat het voor de raad lastig beslissen is over een getrapt budget, daar waar het bedrag waarvan afgeleid wordt, niet bekend is (Zorg in Natura). De CDA-fractie heeft kennis genomen van de notitie 'Veelgestelde vragen en antwoorden over het PGB' en ziet dat bepalen van het tarief niet zo zwart-wit ligt als op voorhand verondersteld en dat dit in werkelijkheid veel gecompliceerder ligt.
    De CDA-fractie begrijpt dat voor Jeugd het bepalen van de criteria voor PGB bij de raad zijn neergelegd en verzoekt het college uit te leggen waarom in de Wmo, op voorhand het mandaat bij het college is gelegd.
    Het bepalen van het pgb-tarief is inderdaad te complex om nu een percentage te noemen, zonder dag de ZIN-tarieven bekend zijn. Dit dient per ondersteuningsvorm bekeken te worden, waarbij het belangrijkste uitgangspunt is of het vast te stellen tarief toereikend is om kwalitatief goede zorg in te kopen. Daarnaast biedt bijvoorbeeld de verhouding tussen de huidige Nza-tarieven en pgb-tarieven houvast om voor alle inwoners een pgb te verstrekken binnen het budget dat overkomt naar de gemeente.

    De criteria voor het pgb, betreffende de toetsingscriteria voor het verstrekken van het pgb, zijn in beide verordeningen gesynchroniseerd opgenomen. Dit betreft: kwaliteit, motivatie en de bekwaamheid van de aanvrager (of zijn vertegenwoordiger).

Pagina 32/ 16.3 Evaluatie

20. De CDA-fractie ziet graag aan artikel 16.3 toegevoegd, zoals wij dit in de huidige verordening ook kennen:
    ' Jaarlijks ontvangt de raad voor 1 mei een verslag van de commissie bezwaarschriften aangaande het sociale domein'.
    In de op internet gepubliceerde tekst van de Verordening voorzieningen mo 2012 Voorschoten kan ik de bedoelde tekst niet vinden.
    Uiteraard zal het college indien de evaluatie daartoe aanleiding geeft, het gevoerde beleid aanpassen.

Reactienota Sociaal Domein

Pagina 3, Toevoegen beslispunt over inspraak Raad op Uitvoeringsprogramma's
-geen aanpassing

21. Kan het college uitleggen, nu dit beslispunt niet wordt overgenomen, hoe het verschil dat er is in besluitvorming - ontstaan door het raadsbreed zowel in LV als in W'naar aangenomen amendement bij het vaststellen van het stappenplan 3D- in Voorschoten overbrugd gaat worden?
    Op welke wijze gaat het college ervoor zorgen dat drie gemeenten dezelfde procedure van besluitvorming kunnen volgen?
    In beide gemeenten worden Uitvoeringsprogramma's immers aan de Raad voorgelegd.
    Antwoord: Er is geen verschil in besluitvorming. De procedure van de besluitvorming t.b.v. het Uitvoeringsprogramma is voor alle drie de gemeenten gelijk. Het Uitvoeringsprogramma wordt door het College van B&W vastgesteld, de raad wordt .

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Pagina 3, laatste zinsnede 'ambtelijk'.
'Toeleiding ook op andere manieren'

22. Welke zijn de andere manieren en wat betekent dit voor burgers in de uitvoeringspraktijk?
    Antwoord: graag verheldering van deze vraag.

Reactienota Commissie MenS 18.09.2014
'Gemeenten worden vanaf 2015 alleen verantwoordelijk voor inwoners die nog thuis wonen'.
De CDA-fractie verwijst hiervoor naar onderstaande link en het schema uit de beleidsbrief van 7 oktober jl.
Een indicatie WLz kan extramuraal verzilverd worden middels MPT, PGB Of VPT; de daarbij behorende individuele begeleiding blijft gefinancierd uit de WLz en behoeft niet door de gemeente uit de Wmo gefinancierd te worden.
http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/hervorming-langdurige-zorg/vraag-en-antwoord/welke-zorg-kan-ik-krijgen-vanaf-2015-via-de-wet-langdurige-zorg-wlz.html

Voor het verzekerd pakket geldt voor 2015 de volgende situatie (X= via Wlz):

Soort zorg	Verblijf met Behandeling	Verblijf zonder Behandeling	VPT	MPT	PGB
Wonen in een instelling	X	X	-[1]	-[1]	-[1]
Logeren in een instelling	-[1]	-[1]	X	X	X
PV, VP, BG	X	X	X	X	X
Specifieke/WLZ- behandeling	X	X	X	X	X
Algemeen medische behandeling	X	-[2]	-[2]	-[2]	-[2]
Vervoer naar dagbesteding	X	X	X	X	X
Mobiliteitshulpmiddelen (rolstoel)	X	-[3]	-[3]	-[3]	-[3]
Huishoudelijke verzorging	X	X	X	-[3]	X
Maaltijden	X	X	X	-[4]	-[4]

1 = situatie is n.v.t.
2 = via Zvw
3 = 2015: via Wmo, daarna: Wlz
4 = cliënt zelf

Antwoord: deze cliënten hebben Wlz- indicatie en vallen daarmee volledig onder deze wet ook als zij hun indicatie thuis inzetten. Wettelijk is geregeld dat cliënten met een Wlz indicatie geen beroep kunnen doen op de Wmo 2015 voor ondersteuning.

* Aangeven wat van toepassing is.

Toelichting (indien nodig):

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Toelichting schriftelijk indienen van vragen om inlichtingen.

Ieder raadslid heeft het recht om vragen te stellen aan het college en de burgemeester. Het college en de burgemeester hebben namelijk een zgn. informatieplicht, zowel actief als passief. Dat is geregeld in de Gemeentewet, artikelen 155, 169 en 180.
Dit betekent niet dat het college en de burgemeester verplicht zijn alle gevraagde informatie te geven. De informatie moet nodig zijn om de raad in staat te stellen zijn taak uit te oefenen.

De wijze van het stellen vragen en de wijze van beantwoorden vereisen een zekere discipline. Enerzijds is het verstandig goed na te denken wat wel of niet wordt gevraagd, want elke vraag genereert werk en daarmee kostbare tijd. Anderzijds moeten het college en de burgemeester verstandig omgaan met de beantwoording, door snel en adequaat te reageren.

Om het proces van vragen stellen en beantwoorden in goede banen te leiden zijn voor de verschillende soorten schriftelijke vragen zgn. formats ontwikkeld. De bedoeling daarvan is dat op de juiste wijze wordt voorgesorteerd en dus niet verschillende soorten vragen en onderwerpen door elkaar gaan lopen. Door de ingediende vragen te registeren per format is er ook een betere regie op de beantwoording.

In de praktijk wordt onderscheid gemaakt tussen:

1. vragen die bedoeld zijn om nadere uitleg/informatie te verkrijgen over agendapunten (meestal raadsvoorstellen) in een aanstaande commissie- of raadsvergadering en:
2. vragen die daar los van staan, vooral politiek-inhoudelijk.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

3. Een aparte categorie vormen de verzoeken om informatie zoals bedoeld in de Verordening op de ambtelijke bestand. Het gaat dan om feitelijke informatie van geringe omvang en om documenten die reeds openbaar en dus beschikbaar zijn.

Voor deze drie soorten vragen kennen we drie formats, t.w. resp.:

1. Het format technisch-informatieve vragen over lopende agendapunten
2. Het format schriftelijke vragen van politiek-inhoudelijke aard.
3. Het format vragen op grond van de Verordening ambtelijke bijstand c.a.

Voor het indienen van vragen moet altijd een format worden gebruikt. Alle vragen moeten bij de griffie worden ingediend. Deze zorgt voor doorgeleiding naar het juiste orgaan.

Format voor het stellen van technische/informatieve vragen over de drie decentralisaties:

nr.	Fractie	Naam vragensteller	Document	Blz.	Vraag
1	GroenLinks	Monique Lamers	Aandachtspunten uit commissie M en S 20 september	9	*'De gemeenten in Haaglanden hebben in het Regionaal Transitiearrangement afspraken gemaakt over het garanderen van continuiteit van zorg, instandhouding van de infrastructuur, het beperken van de risico's en ook om innovatie en kostenbesparing door te voeren.'* Keuzevrijheid en kwaliteit van de zorg zijn dus niet afgesproken? Heeft het college zich daar wel hard voor gemaakt? Hoe? **Kwaliteitseisen worden grotendeels al via de Jeugdwet gesteld. Aanvullende eisen, ook m.b.t. keuzevrijheid, zijn meegenomen in het inkoopproces.**
2	GroenLinks	Monique Lamers	Aandachtspunten uit commissie M en S 20 september	10	*'Voor de pilot is een samenwerkingsconvenant opgesteld met een privacyreglement. Bij de definitieve decentralisatie per 1 januari 2015 zal er een nieuw reglement worden opgesteld en worden ondertekend. Voor dit nieuwe reglement worden naast de ervaringen uit de pilot met het huidige reglement ook landelijke VNG-richtlijnen als input gebruikt.'* Wat wil het college minimaal in het nieuwe regelement hebben? Graag ontvangen wij een evaluatie van het privacyreglement in de pilot. Kunne wij deze toegestuurd krijgen? Verder wijzen we erop dat GroenLinks al vragen heeft gesteld over de privacy mbt de jeugdzorg. De antwoorden wachten wij af. **We moeten minimaal voldoen aan de Wet bescherming persoonsgegevens. Verder moet hetgeen opgenomen in de beleidsplannen en verordeningen gewaarborgd worden.** **De pilot loopt tot eind oktober. De evaluatie wordt daarna opgesteld. Deze krijgt u toegestuurd. Het privacyreglement in de pilot is gemeld bij het college bescherming persoonsgegevens en voldoet in die zin aan de Wet bescherming persoonsgegevens. We zullen bezien of en in welke mate aanpassingen noodzakelijk zijn voor de verwerking van persoonsgegevens in het brede sociaal domein.**

3	GroenLinks	Monique Lamers	Aandachtspunten uit commissie M en S 20 september	11	*'Uiteraard kan iedereen van alles met de raad(sleden) bespreken. Bijvoorbeeld in het raadspreekuur. Dat is echter niet de formele klachtbehandeling ingevolge de Algemene wet bestuursrecht. Daarvoor is er zowel in Voorschoten als in Leidschendam-Voorburg een klachtenregeling met als volgende ronde de Nationale Ombudsman. Daarbij speelt de gemeenteraad geen rol.'* Hoe precies ziet deze klachtenregeling eruit mbt fte, aanspreekpunt, waarborg onafhankelijkheid, bereikbaarheid? **Antwoord: u kunt de klachtenregeling van de gemeente terugvinden op:** http://decentrale.regelgeving.overheid.nl/cvdr/xhtmloutput/Historie/Voorschoten/32977/32977_1.html.
4	GroenLinks	Monique Lamers	Aandachtspunten uit commissie M en S 20 september	12	Mbt de mogelijkheden voor mensen om aan het werk te komen en te blijven, wordt verwezen naar het ontslagrecht en zaken als loonkostensubsidie. Zijn er afspraken gemaakt met werkgevers over streefpercentages werknemers met een beperking? Welk concreet doel streeft het college na, bijvoorbeeld per 1-1-2016? Hoe controleert het college een juist gebruik van loonkostensubsidie en andere genoemde regelingen? **Antwoord: De landelijke werkgevers hebben afspraken gemaakt over de invulling van extra banen. De regionale Werkbedrijven moeten afspraken maken met de werkgevers over deze invulling. Ook heeft het Werkbedrijf een faciliterende functie. De lokale platforms Economie en Arbeidsmarkt worden hier ook bij betrokken. Het college controleert op twee manieren, enerzijds door accountantsonderzoek en verder door middel van het 4-jaarlijkse onderzoek.**
5	GroenLinks	Monique Lamers	Aandachtspunten uit commissie M en S 20 september	12	Mbt garantiebanen: '*Kandidaten uit Voorschoten die over de juiste capaciteiten en talenten beschikken worden op deze extra banen geplaatst. Hierdoor is de werkgever verzekerd van de juiste persoon op de juiste werkplek en wordt uitval tegengegaan.*' Door wie of wat wordt bepaald of kandidaten de juiste capaciteiten en talenten beschikken? Hoe kunnen mensen tegenbesluiten in beroep gaan? **Antwoord: De werkgevers bepalen (in samenspraak met de kandidaat en**

					consulent) of een kandidaat geschikt is voor de aangeboden werkplek. Aan het aanvaarden van werk ligt geen besluit ten grondslag. Zodra een besluit door de gemeente wordt genomen is het altijd mogelijk om in bezwaar te gaan en daarna in beroep.
6	GroenLinks	Monique Lamers	Aandachtspunten uit commissie M en S 20 september	13	Mbt *mensen op wsw wachtlijst en inspanningen daarvoor: 'Voorgesteld wordt om voor het einde van het jaar (2014) individuele gesprekken met de mensen op de wachtlijst aan te gaan. Zij hebben voorrang op de extra banen. Verder wordt onderzocht in hoeverre er nog ruimte is binnen de taakstelling om mensen nog een contract aan te bieden.'* Welk concreet doel streeft het college na mbt aantal mensen op de wachtlijst in 2015? Is het college bereid ook buiten het budget naar mogelijkheden te zoeken voor deze mensen? **Antwoord: De raad heeft budgetrecht.** **Verder kunnen deze mensen twee sporen volgen. Ze kunnen met ondersteuning uit het Participatiebudget op een garantiebaan/baanafspraak geplaatst worden. Of ze gaan participeren door gebruik van voorzieningen gericht op sociaal maatschappelijke activiteiten. Hebben deze mensen een uitkering, dan kan ook een tegenprestatie worden ingezet/gevraagd.**
7	GroenLinks	Monique Lamers	Aandachtspunten uit commissie M en S 20 september	18	Mbt WMO: *Het CAK int alleen de eigen bijdrage voor de AWBZ (toekomstige WLZ) en voor het maatwerkdeel van de Wmo. Dit is wettelijk bepaald. Stapeling van eigen bijdragen voor AWBZ-zorg en Wmo maatwerkvoorzieningen wordt op deze manier gemaximeerd. Het CAK mag vooralsnog niet de eigen bijdrage innen voor algemene voorzieningen van de Wmo. Hiervoor is de gemeente zelf voorantwoordelijk. Naast de AWBZ (WLZ) en de Wmo kent ook de zorgverzekeringswet een eigen bijdrage. Deze wordt door de zorgverzekeraar geind. Met de compensatie van meerkosten (oude CER en Wtcg-regeling) kan het effect van de stapeling van eigen bijdragen en andere meerkosten van kwetsbare zorgbehoevenden enigszins worden gecompenseerd.* Wat wordt bedoeld met de term 'enigszins'? Hoe wordt deze mogelijke compensatie gecommuniceerd? **Antwoord: wij kunnen niet voorkomen dat cliënten meerkosten houden in geval van een chronische ziekte of handicap. De budgetten die het rijk hiervoor aan**

					gemeenten beschikbaar heeft gesteld zijn niet toereik
8	GroenLinks	Monique Lamers	Aandachtspunten uit commissie M en S 20 september	20	Mbt mantelzorgers: Welke uitgangspunten hanteert de gemeente bij het bepalen van wat een mantelzorger wil en redelijkerwijs kan doen? Hoe zal de gemeente waardering voor mantelzorgers laten blijken? Dit stuk tekst is weggevallen. **De Wmo 2015 gaat uit van wat inwoners zelf kunnen doen of regelen in een situatie waarin ondersteuning gewenst is. Dit betekent in de praktijk dat de gemeente zal bespreken wat een mantelzorg wil en redelijkerwijs kan doen. Om uitval van mantelzorgers te voorkomen, is het belangrijk dat zij effectief worden ondersteund.** **Met ingang van de nieuwe Wmo in 2015 is de gemeente waar de cliënt woont verantwoordelijk voor de jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers. De huidige landelijke traditie van het mantelzorg-compliment zoals uitgevoerd door de SVB in de vorm van een geldbedrag zal komen te vervallen. Allereerst omdat de grondslag is veranderd door in de invoering van de Wmo 2015. Ten tweede zijn er niet voldoende financiële middelen om een geldbedrag uit te keren aan de lokale doelgroep zonder dat dit ten koste gaat van directe zorg.** **De waardering van mantelzorgers in de gemeente zal vooral vorm krijgen door voldoende ondersteuning en mogelijkheden voor respijtzorg.** **De zorgen over de overbelasting van mantelzorgers zijn bekend en het onderwerp heeft ook landelijk de aandacht. In het Uitvoeringsprogramma Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016 wordt ingegaan op de mantelzorgwaardering en het beleid vanaf 2015. De volgende uitgangspunten voor de transformatiefase worden daarbij in acht genomen:** - **Mantelzorgers kunnen een beroep doen individuele ondersteuning** - **In de maatwerkarrangementen is ook de positie van de mantelzorg bepalend voor de opbouw van het arrangement**

					- **Er is voldoende aanbod van (informele) respijtzorg** - **Het aanbod van professionele respijtzorg is bekend bij mantelzorgers en kan ook op korte termijn worden ingezet** - **Er is aandacht voor mantelzorg en alle facetten die dit met zich mee brengt bij zorginstellingen / werkgevers**
9	GroenLinks	Monique Lamers	Aandachtspunten uit commissie M en S 20 september	22	Mbt de burger centraal: '*Als het gaat om zorg en ondersteuning dan is het sociale stelsel voor te stellen als een piramide, waarin 80% zelfredzaam is, 15% beperkt zelfredzaam en maakt gebruik van (lichte) ondersteuning en 5% is niet zelfredzaam. Uitgaande van die piramide kan gesteld worden dan 95% van de inwoners zelfredzaam is, al dan niet gebruik makend van (lichte) ondersteuning.'* Op basis van welke cijfers, onderzoeken en assumpties is de verwachting gebaseerd dat de groep zelfredzamen kan gaan groeien? We weten dat men uitgaat van het effect van preventie, maar welke onderbouwing is er van dat effect? **Antwoord: Het gaat om een groei in zelfredzaamheid, met waar mogelijk substitutie van formele, zware zorg door (meer) inzet van eigen kracht, informele zorg en algemene voorzieningen. Maatwerk is hierbij steeds het uitgangspunt.** **Adviesbureau LPBL heeft voor de gemeente, op basis van bestaande cijfers, een zorgconsumptieprofiel per type huishouden opgesteld (zie onderstaand). Preventie moet bezien worden in het licht van het voorkomen van escalatie. Bij de '5%+1%-huishoudens' zijn door het voorkomen van escalatie veel kosten te besparen, waarbij de materiële en immateriële baten voor gemeente en huishouden gerealiseerd kunnen worden door integraliteit van het plan en het op elkaar afstemmen van zorg.**

<table>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>
<table>
<tr><th>Type huishouden</th><th>Gezinnen</th><th>Ouderen</th><th>Overige</th></tr>
<tr><td>Geen probleem of enkelvoudige problematiek (85%)</td><td>€3.500</td><td>€6.600</td><td>€2.600</td></tr>
<tr><td>Meervoudig, wel zelfredzaam (9%)</td><td>€11.200</td><td>€10.600</td><td>€19.100</td></tr>
<tr><td>Meervoudig, niet zelfredzaam (5%)</td><td>€22.800</td><td>€11.300</td><td>€27.500</td></tr>
<tr><td>Top (1%)</td><td>€104.700</td><td>€54.900</td><td>€46.500</td></tr>
</table>
</td></tr>
<tr><td>10</td><td>GroenLinks</td><td>Monique Lamers</td><td>Aandachtspunten uit commissie M en S 20 september</td><td>22</td><td>Mbt eigen kracht: ‘Voor iedere inwoner die ondersteuning nodig heeft wordt, in overleg, een individueel arrangement samengesteld. Dit arrangement kan uit zowel collectieve als individuele ondersteuning bestaan.’
Wie bepaalt uiteindelijk hoe het arrangement eruit zal zien? Worden van dit overleg verslagen gemaakt en voorgelegd aan de betrokkenen? Welke beroepsmogelijkheid is er?
Antwoord: de professional bepaalt hoe het arrangement eruit zal zien. Beschikkingen worden afgegeven door een consulent van de gemeente. Ja er wordt conform de wet een verslag opgesteld van het overleg. Het bezwaar en beroep zoals in de Awb staat.
Voor een informele oplossing van geschillen is in het beleidsplan voorzien middels mediation.</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td>11</td><td>GroenLinks</td><td>Monique Lamers</td><td>Reactienota beleidsplan jeugd</td><td>3</td><td>Mbt bevorderen ondernemerschap jongeren:
Uit het beleidsplan jeugd: Naast activiteiten voor en door jongeren richt het jongerenwerk zich op het stimuleren van ondernemerschap onder jongeren.(p.18)
Uit de reactienota: ‘Bijvoorbeeld door het organiseren van verschillende activiteiten t.b.v. brede ontwikkeling van competenties.’</td></tr>
</table>

					Kan het college aangeven wat de relatie is tussen ondernemerschap en een brede ontwikkeling van competenties. Wat is de definitie van ondernemerschap? **Geformuleerd is dat het jongerenwerk ondernemerschap onder jongeren stimuleert. Dit kan variëren van het opstarten van een klein bedrijfje, tot het organiseren van bijvoorbeeld een voetbaltoernooi. Bedoeld wordt dat het jongerenwerk jongeren ondersteunt bij het ontwikkelen van competenties die bijdragen aan een brede ontwikkeling.**
12	GroenLinks	Monique Lamers	Reactienota beleidsplan jeugd	3	Mbt privacy*: 'www.privacywegwijzer.nl laat zien welke professionals met wie informatie mogen uitwisselen. Zie ook art. 7.3.10 en 7.3.11 Jeugdwet* *Artikel 7.3.10 [Treedt in werking op een nader te bepalen tijdstip]* *De jeugdhulpverlener verstrekt aan de betrokkene desgevraagd zo spoedig mogelijk inzage in en afschrift van het dossier, of delen daarvan. De verstrekking blijft achterwege voor zover dit noodzakelijk is in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van een ander. De jeugdhulpverlener kan voor de verstrekking van het afschrift een vergoeding verlangen overeenkomstig artikel 39 van de Wet bescherming persoonsgegevens.* *Artikel 7.3.11 [Treedt in werking op een nader te bepalen tijdstip]* *1. Onverminderd artikel 7.3.2, derde lid, tweede volzin, draagt de jeugdhulpverlener zorg, dat aan anderen dan de betrokkene geen inlichtingen over de betrokkene dan wel inzage in of afschrift van het dossier worden verstrekt dan met toestemming van de betrokkene. Indien verstrekking plaatsvindt, geschiedt deze slechts voor zover daardoor de persoonlijke levenssfeer van een ander niet wordt geschaad. De verstrekking geschiedt zonder inachtneming van beperkingen, indien het bij of krachtens de wet bepaalde daartoe verplicht.* *2. Onder anderen dan de betrokkene is niet begrepen:* *a. degene die rechtstreeks betrokken is bij de verlening van die jeugdhulp en degene die optreedt als vervanger van de jeugdhulpverlener, voor zover de verstrekking noodzakelijk is voor de door hen in dat kader te verrichten werkzaamheden, en*

					b. degene wiens toestemming ter zake van de verlening van jeugdhulp op grond van de artikelen 7.3.4 en 7.3.15 is vereist. *3. Indien de jeugdhulpverlener door inlichtingen over de betrokkene dan wel inzage in of afschrift van het dossier te verstrekken niet geacht kan worden de zorg van een goed jeugdhulpverlener in acht te nemen, laat hij zulks achterwege.* *4. Bij regeling van Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, voor zover nodig in overeenstemming met Onze Minister van Veiligheid en Justitie, kunnen regels worden gesteld omtrent de inhoud van het dossier en de wijze waarop de verwerking van gegevens door en de uitwisseling van gegevens tussen het college, de jeugdhulpaanbieders, de gecertificeerde instellingen en de raad voor de kinderbescherming plaatsvindt. Daarbij kan worden bepaald welke maatregelen moeten worden getroffen om te waarborgen dat de uitwisseling van gegevens veilig en zorgvuldig plaatsvindt.'* De website van de privacywegwijzer doet het niet op mijn computer, geeft dus geen informatie. Beide genoemde artikelen geven geen inzicht in hoe met privacy wordt ingegaan in de overleggen van en met de wijkteams en in de diverse samenwerkingsverbanden. Onder punt 4 wordt verwezen naar regels die kunnen worden opgesteld tav de uitwisseling van gegevens**. Zal het college deze regels opstellen?** Verder verwijs ik naar de vragen die GroenLinks heef gesteld ten aanzien van de bescherming van de privacy. Wij wachten de beantwoording hiervan af. **Antwoord op de vraag of het college regels zal opstellen: Het college heeft op dit moment al regels opgesteld in de vorm van het privacyreglement als onderdeel van het samenwerkingsconvenant van 28 april 2014.** **De wet bescherming persoonsgegevens (Wpb) borgt de privacy. Op basis van deze wet is er een privacyreglement opgesteld welke als bijlage van het samenwerkingsconvenant bij de start van de pilot 'Samenwerken in een sociaal netwerk' is ondertekend door alle betrokken partijen. Dit convenant dateert van 28 april 2014. Het privacyreglement is op dit moment alleen van toepassing op de pilot en is opgesteld op een moment dat er nog geen privacytools van de VNG beschikbaar waren. Het privacyreglement bestaat uit aanvullende bepalingen op**

					de Wpb. Bij de definitieve invoering van gebiedsteams per 1 januari 2015 zal er een nieuw reglement worden opgesteld en worden ondertekend. Voor dit nieuwe reglement worden naast de ervaringen uit de pilot met het huidige reglement ook landelijke VNG-richtlijnen als input gebruikt. De VNG volgt namens de gemeenten de landelijke privacy-ontwikkelingen. Wij volgen op onze beurt weer de VNG.
13	GroenLinks	Monique Lamers	Reactienota beleidsplan jeugd	5	Mbt verplichte winkelnering: *'Inkoop vindt regionaal plaats, het beleid t.a.v. inkoop blijft bij de gemeenten. Zoveel mogelijk regionale inkoop en lokale uitvoering van zorg. Via inkoop sturen op resultaten* Deze reactie geeft geen duidelijkheid over de vraag of er sprake zal zijn van gedwongen winkelnering. Zal er sprake zijn van gedwongen winkelnering? **Antwoord: Een cliënt mag zelf zijn zorgleverancier uitkiezen, tenzij sprake is van het zogenaamde 'gedwongen kader'. Voorwaarde is wel dat deze zorgleverancier is gecontracteerd door de gemeente. Dit kan de keuze beperken. Verder zijn er vooral voor zeer specialistische jeugdhulp vaak maar één of enkele aanbieders. Ook dit beperkt de keuze.** **In principe kan elke zorgleverancier contracteren met de gemeente, namelijk onder de voorwaarde dat de zorgleverancier voldoet aan de geldende contractvoorwaarden hiervoor.** **Bovenop de hiervoor genoemde beperkingen, wordt de keuzevrijheid in 2015 sterk ingeperkt door de afspraken die zijn en worden gemaakt met de huidige jeugdzorgleveranciers. Op grond van deze afspraken krijgen de huidige jeugdzorgleveranciers een minimum omzetgarantie (in combinatie met een omzetplafond). Dit betekent dat nieuwe jeugdzorgaanbieders in 2015 feitelijk alleen kunnen toetreden tot onze regionale jeugdzorgmarkt als de huidige jeugdzorgleveranciers het voor hen gereserveerde budget niet volledig declareren bij de gemeente. Deze situatie is tijdelijk en biedt de huidige jeugdzorgleveranciers de gelegenheid om hun zorg te vernieuwen. Vanaf 2016 komt er meer ruimte voor marktwerking.**
14			Reactienota beleidsplan jeugd	4	Mbt inzet burgers: *'De verzorgingsstaat wijzigt in de participatiesamenleving met inbegrip van*

					mogelijkheden, wensen en voorkeuren.' Hier is veel over te zeggen, maar we houden het bij een vraag: Hoe komen dan al die burgers beschikbaar? En is hier sprake van een wensdroom of een waargenomen realiteit? **De decentralisatie van de jeugdzorg is een transitie en een transformatie. 2015 is nog te zien als een overgangsjaar vanwege de wettelijk verplichte zorg continuïteit maar vanaf 2016 en verder komt er meer ruimte voor transformatie. Aan de decentralisatie van de jeugdzorg is daarnaast een taakstelling verbonden van ca. 15% te realiseren in 2017. Met de erkenning dat er altijd zware specialistische zorg nodig zal zijn, moet er toch worden gestreefd naar een verschuiving van de achterkant van specialistische, schaarse en ingrijpende zorg naar de voorkant van meer lichte hulp. Niet alleen vanuit financiële overwegingen maar ook vanuit het oogpunt van jeugdigen en ouders.**
15			Verordening jeugdhulp Voorschoten	10	*'Artikel 8 Aanvraag* *Jeugdigen en ouders kunnen een aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk indienen bij het college.* *Indien een aanvraag mondeling wordt gedaan, bevestigt het college deze schriftelijk. Het college beschouwt een ondertekend verslag van het gesprek als aanvraag als de jeugdige of zijn ouders daarmee instemt.'* Welke maximale reactietermijn op aanvragen hanteert het college? Wat gebeurt als deze niet wordt gehaald? **In het kader van 1 gezin-1 plan wordt samen met het gezin bekeken wat er aan de hand is en wat er nodig is. Mocht een voorziening nodig zijn waarvoor een verleningsbesluit noodzakelijk is, dan geldt het ondertekende verslag als beschikking (zie artikel 9.5). Op deze wijze is er geen sprake van een maximale reactietermijn van het college.**
16			Reactienota verordening jeugdhulp	2	De onafhankelijkheid van de aanbieder wordt geborgd door het college als eindverantwoordelijke. Door dit feit op zich of door maatregelen hiertoe die het college heeft genomen?

					Er is een scheiding tussen degene toegang verschaft en degene die uitvoert. Het mandaat om toegang te verschaffen tot niet-vrij toegankelijke voorzieningen is belegd bij Jeugdprofessionals, Wmo- en WenI-consulenten.
17			Brief RKC	2	Heeft het college in beeld hoe groot de groep Voorschotenaren is bij wie een beroep op eigen kracht en/of sociaal netwerk niet reëel is? En welke kosten van hulp aan deze groep verbonden blijven ? **Als het gaat om zorg en ondersteuning dan is het sociale stelsel voor te stellen als een piramide, waarin 80% zelfredzaam is, 15% beperkt zelfredzaam en maakt gebruik van (lichte) ondersteuning en 5% is niet zelfredzaam. Uitgaande van die piramide kan gesteld worden dan 95% van de inwoners zelfredzaam is, al dan niet gebruik makend van (lichte) ondersteuning. De verdeling van dit zorggebruik is een veronderstelling, en kan onder invloed van zeer persoonlijke situaties fluctueren. Er zal altijd een percentage inwoners zijn dat blijvende, intensieve zorg en begeleiding nodig heeft. Ook in de top regelen mensen vaak zelf veel zorg en/of ondersteuning, maar vaak is de situatie zo complex dat er aanvullend nog maatwerk nodig is. De top van de piramide betreft het kleinste percentage inwoners, en tegelijkertijd de hoogste uitgaven. Gezien de aard van de doelgroep is het niet de verwachting dat in deze de groep 'de winst' gehaald gaat worden omdat hier de mensen zitten die langdurige en intensieve zorg gebruiken en naar alle waarschijnlijkheid blijven gebruiken.** **Voor de inzet van eigen kracht geldt maatwerk; wanneer iemand gebruik maakt van een niet-vrij toegankelijke voorziening zal, zoveel als mogelijk, samen met de betreffende persoon en zijn of haar omgeving een plan worden opgesteld waarin wordt bepaald welke voorzieningen gebruikt kunnen/mogen worden. Tijdens het opstellen van dit plan zal de mate waarin iemand in staat is zelf redzaam te zijn op bepaalde vraagstukken worden meegenomen. Een belangrijk voorbeeld is de mantelzorger; deze draagt nadrukkelijk bij aan de eigen kracht van iemand met een zorgbehoefte en zal dus een rol krijgen in het plan voor zover iemand dat kan en**

					wil. **Als uitgangspunt voor eigen kracht is in het Beleidsplan Transitie Sociaal Domein opgenomen dat eigen kracht geen alternatief is voor professionele zorg; zorg is complementair aan de eigen kracht.**
18			Brief RKC	5	Worden de gebiedsteams enkelvoudig aangestuurd?
19			Brief RKC	5	Overweegt het college een tijdelijke reserve aan te leggen voor het boeggolfeffect? **Antwoord: Wij hebben niet overwogen om een tijdelijke reserve aan te leggen voor een mogelijk boeggolfeffect. Mocht dit effect zich voordoen en niet met inhoudelijke maatregelen kan worden opgelost, zal mogelijk een beroep moeten worden gedaan op de concernreserve.**
20			Brief RKC	6	Is het college bereid de cijfermatige informatie in de reguliere planning & controlcyclus aan te vullen met kwalitatieve beelden over de inzet van de sociale wijkteams? **Antwoord: Er wordt niet gewerkt met sociale wijkteams. Het lijkt me geen bezwaar om met de raad kwalitatieve beelden te delen over het verloop van casussen, maar kan niet overzien of dit gekoppeld moet worden aan de planning & controlcyclus. Wat vinden de controllers daarvan?**
21			Reactienota Participatiewet	1	*'1) Specifiek voor de nieuwe doelgroepen wordt er extra budget aan het participatie-budget toegevoegd. De gemeente maakt zich, net als de Klankbordgroep, zorgen over de hoogte van dit budget. Landelijk worden deze signalen ook afgegeven aan de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG).* *Het budget van de gemeente Voorschoten is lager ten opzichte van Wassenaar en Leidschendam-Voorburg'* Stel dat er geen extra extra budget komt de nieuwe doelgroepen. Wat zijn dan de gevolgen voor de mensen uit deze doelgroepen? Is het college bereid zelf uit de lopende begroting geld hiervoor te zoeken? **Antwoord: Omdat op alle D's een tekort is, lijkt het niet logisch om budget ergens anders te zoeken. Wel wordt goed gekeken naar de mogelijkheden/voorzieningen**

					die ingezet kunnen worden, waarbij ook eigen kracht een rol speelt. Denk aan de tegenprestatie en vrijwilligerswerk.
22			Reactienota Participatiewet	12	SAV: *H3.3 Opvallend is dat in deze paragraaf een verandering wordt nagestreefd naar "werkgever centraal". De SAV vraagt zich af of dit mogelijk strijdig is met het principe "cliënt centraal". Het is een voorbeeld van de organisatie-gerichte benadering die uit het Beleidsplan naar voren komt en die de SAV zorgwekkend vindt. Graag verwijst de SAV hierbij naar het eerste aandachtspunt in haar brief.* Reactie: *De werkgever is tevens een cliënt van de gemeente. Zij zijn de belangrijkste partner in het naar werk leiden van mensen met een uitkering. "De werkgever centraal" betekent dat samen met werkgevers wordt bekeken welk werk er ligt en welke medewerker (en begeleiding) hiervoor het beste inzetbaar zijn. Een meer vraaggerichte benadering bevordert een goede en duurzame match tussen werkgever en werkzoekende. Dit komt de re-integratie van de cliënt ten goede. Deze aanpak is daarmee juist in het belang van de cliënt.* Deze laatste opmerking tav een duurzame match onderschrijven wij, maar als er een conflict is tussen de belangen van de twee cliënten, namelijk cliënt en werkgever, wat zal da gebeuren? En heeft het college streefcijfers voor geplaatste re-integrerende cliënten? Dit maakt het mogelijk te beoordelen of het beleid wel of geen bijstelling behoeft. **Antwoord: Zolang de gemeente een partij is, blijft ze ook verantwoordelijk voor de cliënt. Geen enkele partij is erbij gebaat als zaken niet naar behoren gaan. Zodra duurzame uitstroom heeft plaatsgevonden, is de gemeente geen partij meer. Bij een conflict tussen een werkgever en een werknemer staan dan de algemeen gebruikelijke wegen open. Denk aan rechtsbijstand bijvoorbeeld. Het streefcijfer voor uitstroom ligt op 25%.**
23			Reactienota re-integratieverordening	6,7,8	Er worden onder artikel 12 Noriskpolis twee varianten genoemd. Wat is hiervan de bedoeling? Moet de raad kiezen of het college of de cliëntenraad? **Antwoord: Er zijn nu twee partijen die de no-riskpolis aanbieden, namelijk het UWV en Centraal Beheer Achmea. Landelijk vinden nu gesprekken plaats om e.e.a. op elkaar af te stemmen. Wij zijn in afwachting van dat proces. Zodra meer duidelijk is, wordt de verordening aangepast.**

24			Reactienota re-integatieverordening	10	*'Artikel 20. Uitstroompremie* *1. Het college kan eenmalig een uitstroompremie toekennen aan een langdurig werkloze die* *duurzaam uitstroomt naar algemeen geaccepteerde arbeid en daardoor niet langer recht heeft* *op algemene bijstand.* *2. Een langdurig werkloze in de zin van het eerste lid is een persoon die gedurende een* *aaneengesloten periode van twaalf maanden of langer op een uitkering aangewezen is of is geweest.* *3. De premie kan worden aangevraagd vanaf de zevende maand na de indiensttreding.* *'* Wat is het idee achter deze uitstroompremie? Hoe hoog kan deze zijn? Kan het geld niet beter worden ingezet voor mensen met meer afstand tot de arbeidsmarkt? **Antwoord: Het idee achter de uitstroompremie is een prikkel om (duurzaam) te gaan werken.**
25			Reactienota integratieverordening	8	*Artikel 14. Diagnostisch onderzoek* *Het college kan, voordat het een besluit neemt tot ondersteuning of een voorziening, een diagnostisch onderzoek laten uitvoeren naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling van een belanghebbende.* Hoe garandeert het college een onafhankelijk onderzoek? Heeft de belanghebbende inspraak in de gang van zaken rond het onderzoek? Is er een beroepsmogelijkheid? **Antwoord: Het diagnostisch onderzoek wordt altijd uitgevoerd door een onafhankelijke partij. Tegen een besluit kan altijd bezwaar (en daarna nog beroep) worden aangetekend.**

Toelichting:

- Deze tabel naar behoefte naar beneden uitbreiden met extra rijen. Dit kan door in de laatste rij op de tabtoets te drukken of door een rij te selecteren en met de rechtermuisknop te kiezen voor invoegen etc.

- Aantal kolommen gelijk laten !!
- Binnen de cellen (vakjes) mag de tekst naar beneden doorlopen. Dus gewoon doortypen.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	09 – 10 – 2014
Steller vragen	ONS Voorschoten Ans Schrijver
Over agendapunt	Transitie

Het college wordt verzocht de volgende vragen* schriftelijk te beantwoorden:

<u>Raadsvoorstel beleidsplan transitie sociaal domein. Pag 7 van 11</u>
<u>Deel A.</u>
<u>Financiën</u>
Hoe groot is het deel van het budget welk wordt ingezet ter dekking van de structurele gemeentelijke uitvoeringskosten.
Antwoord:
Informatie hierover is terug te vinden in de onlangs toegestuurde raadsinformatiebrief 'Financiële consequenties decentralisaties'.

<u>Raadsvoorstel beleidsplan transitie sociaal domein. Pag.4 van 5</u>
<u>Deel B.</u>
Beslispunten:

- 5. Met wel frequentie wordt er gemonitord?

Antwoord: Een analyse van de indicatoren en de financiële monitor welke naar de raad gaan volgen de P&C cyclus van Voorjaarnota, Kadernota, Najaarsnota en Begroting.

- 7. Worden hier ook de ouders van de jongeren bij betrokken?

Antwoord:
Een belangrijk onderdeel van de monitor vormt de cliënttevredenheid. Hierbij zijn in ieder geval de cliënten betrokken. Voor zover de cliënt onvoldoende bij machte is of wanneer het de uitdrukkelijke wens van de cliënt is, kunnen ook ouders/voogden/mantelzorgers etc. worden betrokken bij het klanttevredenheidsonderzoek.

<u>Rekenkamerbrief risico's jeugdzorg en Wmo</u>
De rekenkamer beschrijft vele risico's waar de gemeente mogelijk mee te maken kan krijgen. Welke oplossingen heeft de gemeente voor deze risico's als deze zich voor gaan doen of daadwerkelijk zichtbaar worden?

Antwoord:
Het college neemt alle aanbevelingen van de Rekenkamer over en zal bij de inrichting van het sociaal domein daar ten volle rekening houden. Het jaar 2015 is een 'lerend jaar'. Dat wil zeggen dat wanneer er zich zaken voordoen die tot bijstelling van beleid en/of uitvoering

nopen, dit ook daadwerkelijk gebeurt.

Raadsvoorstel beleidsplan transitie sociaal domein pag. 6 van 7
Deel C.
Samenwerken in de regio

- 22. Wat gebeurt er met nieuwe mensen die in aanmerking komen voor beschut werk per 1 januari 2015 en de voorziening nieuwe stijl beschut werk nog niet voor handen is?

Antwoord:
Bij de nieuwe doelgroep Participatiewet (die voorheen onder de Wajong of Wsw zouden zijn gaan vallen) wordt onderzocht of cliënten in aanmerking komen voor een garantiebaan of een andere vorm van ondersteund werk. Als dit niet mogelijk blijkt, wordt bekeken of een andere vorm van ondersteuning kan worden ingezet. Met de taken die overkomen vanuit de AWBZ is het zinvol om te bekijken of er een slimme combinatie mogelijk is voor de groep mensen met een lage loonwaarde. Dit wil de gemeente onderzoeken in de transformatiefase. De verbinding tussen vormen van dagbesteding en beschut werk worden in de transformatiefase 3D breed opgepakt.

Raadsvoorstel beleidsplan transitie sociaal domein pag 3 van 5
Deel D.
Stapelingseffect. Hoe wordt dit voorkomen?
Antwoord:
De eigen bijdrage van maatwerkvoorzieningen wordt geïnd door het CAK en zij houden het stapelingseffect in de gaten. De inning van de mogelijke eigen bijdrage bij algemene voorzieningen wordt niet door het CAK geïnd en moet nog verder worden vormgegeven.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

* Aangeven wat van toepassing is.
Toelichting (indien nodig):

Toelichting schriftelijk indienen van vragen om inlichtingen.

Ieder raadslid heeft het recht om vragen te stellen aan het college en de burgemeester. Het college en de burgemeester hebben namelijk een zgn. informatieplicht, zowel actief als passief. Dat is geregeld in de Gemeentewet, artikelen 155, 169 en 180.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Dit betekent niet dat het college en de burgemeester verplicht zijn alle gevraagde informatie te geven. De informatie moet nodig zijn om de raad in staat te stellen zijn taak uit te oefenen.

De wijze van het stellen vragen en de wijze van beantwoorden vereisen een zekere discipline. Enerzijds is het verstandig goed na te denken wat wel of niet wordt gevraagd, want elke vraag genereert werk en daarmee kostbare tijd. Anderzijds moeten het college en de burgemeester verstandig omgaan met de beantwoording, door snel en adequaat te reageren.

Om het proces van vragen stellen en beantwoorden in goede banen te leiden zijn voor de verschillende soorten schriftelijke vragen zgn. formats ontwikkeld. De bedoeling daarvan is dat op de juiste wijze wordt voorgesorteerd en dus niet verschillende soorten vragen en onderwerpen door elkaar gaan lopen. Door de ingediende vragen te registeren per format is er ook een betere regie op de beantwoording.

In de praktijk wordt onderscheid gemaakt tussen:

1. vragen die bedoeld zijn om nadere uitleg/informatie te verkrijgen over agendapunten (meestal raadsvoorstellen) in een aanstaande commissie- of raadsvergadering en:
2. vragen die daar los van staan, vooral politiek-inhoudelijk.
3. Een aparte categorie vormen de verzoeken om informatie zoals bedoeld in de Verordening op de ambtelijke bestand. Het gaat dan om feitelijke informatie van geringe omvang en om documenten die reeds openbaar en dus beschikbaar zijn.

Voor deze drie soorten vragen kennen we drie formats, t.w. resp.:

1. Het format technisch-informatieve vragen over lopende agendapunten
2. Het format schriftelijke vragen van politiek-inhoudelijke aard.
3. Het format vragen op grond van de Verordening ambtelijke bijstand c.a.

Voor het indienen van vragen moet altijd een format worden gebruikt. Alle vragen moeten bij de griffie worden ingediend. Deze zorgt voor doorgeleiding naar het juiste orgaan.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	6 oktober 2014
Steller vragen	Aisia Okma en Peter Paul Lippinkhof, D66
Onderwerp	Vragen over de transitie

Communicatie

Wanneer en hoe gaat u de organisaties en mensen die zorg ontvangen informeren over wat er verandert?
Er is tot op heden continue en op verschillende manieren en naar verschillende doelgroepen gecommuniceerd over genomen besluiten, lopende processen, komende data waarop besluiten worden genomen en gevolgen van de keuzes. Afhankelijk van de doelgroep en de inhoud is/wordt een passend middel gekozen.

Met de definitieve besluitvorming over de beleidsplannen en de naderende transitiedatum van 1 januari 2015 worden gevolgen en veranderingen steeds concreter. De gemeente krijgt steeds meer informatie over de nieuwe doelgroep en de bijbehorende cliëntgegevens en komt steeds meer in de positie om individuele cliënten persoonlijk middels een brief of een gesprek op de hoogte te brengen van de gevolgen van de veranderingen.

In het laatste kwartaal wordt naast de individuele benadering ook ingezet op massacommunicatie. Voorbeelden van middelen hiervoor zijn informerende spotjes op TV en radio en een informatiepagina in de lokale krant. Daarnaast is alle informatie over de veranderingen te vinden op www.voorschoten.nl/keerpunt

Na de definitieve besluitvorming worden informatieve bijeenkomsten georganiseerd. Afhankelijk van de doelgroep en de informatiebehoefte wordt invulling gegeven aan de bijeenkomsten.

Wat verandert er voor mensen die nu al zorg hebben?
Voor de mensen die nu al zorg hebben geldt dat zij in 2015 die zorg krijgen gecontinueerd. Waar mogelijk en/of noodzakelijk voert de gemeente gesprekken om mensen te informeren over wat er anders georganiseerd zal worden en hoe dat gevolgen heeft voor de zorgvrager.

Waar kunnen mensen heen die een vraag hebben? Waar kunnen mensen die vastlopen terecht?
Wanneer iemand een vraag heeft die niet zelf of met behulp van de omgeving kan worden beantwoord kan er altijd contact worden gezocht met de gemeente. Dit kan via het reguliere telefoonnummer 14-071 of via de gebruikelijke, reeds aanwezige, 'loketten' zoals de Wegwijzer, het CJG, het Werkplein of de 3D balie in het gemeentehuis.

Taken en bevoegdheden

Hoe zijn de nieuwe taken en bevoegdheden verdeeld over de verschillende organisaties?
Inwoners kunnen met vragen terecht op 1 punt. Van daaruit wordt de toegang tot niet-vrij toegankelijke voorzieningen per sector (Wmo, WenI en Jeugd) georganiseerd. Het mandaat wordt belegd bij jeugdprofessionals, Wmo- en WenI-consulenten die onderdeel zijn van deze sectoren. Uitgangspunt bij de dienstverlening is 1 huishouden, 1 plan, 1 aanspreekpunt/1regsisseur. Waar sprake is van meervoudige problematiek wordt de dienstverlening integraal georganiseerd. In geval van meervoudige problematiek in huishoudens die niet zelf in staat zijn tot regievoeren, wordt het gebiedsteam ingeschakeld.

Wie neemt straks een besluit over toekenning van een PGB, welk budget is hiervoor beschikbaar?
De jeugdprofessionals, de Wmo- en WenI-consulenten (toegangsmedewerkers) nemen besluiten over de toekenning van een PGB. Budgetten voor PGB maken integraal onderdeel uit van het re-integratie budget.

Wie neemt straks een besluit over een gezinsplan (In het kader van één gezin, één plan, één regisseur)?
Idem, waar nodig in afstemming met het gebiedsteam.

Besluit de gemeente of besluit de huisarts of ie mag doorverwijzen?
Voor wat betreft de jeugd geldt dat de huisarts mag doorverwijzen. De wet verplicht huisartsen en gemeenten om hierover afspraken te maken. De gemeente is met de huisartsen in overleg om hier op een constructieve manier invulling aan te geven.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Zit er een limiet aan het aantal keren dat een huisarts mag doorverwijzen?
In principe niet. Dit onderwerp van gesprek in het overleg dat de gemeente aangaat met de huisartsen.

Heeft de gemeente duidelijke afspraken gemaakt met scholen, kinderopvanginstellingen, sportclubs CJG en maatschappelijk werk, pleeggezinnen en lokale psychologen om de taken en bevoegdheden m.b.t. tot zorg aan jeugdigen helder af te spreken?
Het mandaat is belegd bij Jeugdprofessionals, Wmo- en WenI-consulenten. De partners in het sociaal domein zullen betrokken worden bij de sociale (wijk)netwerken, waarin de routing tot ondersteuning en de samenwerking en afstemming bij ondersteuning wordt kortgesloten.

Beroepsmogelijkheden en aansprakelijkheid
Waar kan de burger die het niet eens is met de zorg die hij krijgt terecht?
De burger kan bezwaar maken bij de gemeente met de mogelijkheid van beroep op de rechter. Daarnaast kan hij zijn ongenoegen kenbaar maken aan de leverancier van de zorg en zo misschien in overleg het probleem oplossen. Zie voor verdere mogelijkheden de bijlage.

Waar kunnen klachten worden gedeponeerd?
Alle gecontracteerde leveranciers moeten een eigen klachtregeling hebben. Daarnaast kan steeds bij de gemeente worden geklaagd ogv. H 9 Awb.

Waar kan de burger in beroep gaan tegen de beslissing?
Indien de burger het niet eens is met een beslissing op zijn bezwaar, kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank.

Hoever is de gemeente met de inrichting van een ombudsfunctie?
De gemeente heeft op dit moment de ombudsfunctie belegd bij de nationale ombudsman en dat zal in eerste instantie ook nog zo zijn per 1 januari 2015. De nationale ombudsfunctie anticipeert op nieuwe ontwikkelingen en bereidt zich voor op de focus sociaal domein. De invulling van de lokale of bovenlokale invulling van de ombudsfunctie vraagt verder onderzoek, dat in het eerste kwartaal 2015 wordt afgerond. Het is belangrijk voor de onafhankelijkheid van de functie een juiste organisatorische ophanging te realiseren. De ombudsfunctie zal zich richten op hiaten of omissies in het systeem (organisatie van het sociaal domein), op het individueel cliënt niveau is er de mogelijkheid van bezwaar en beroep.

Wie is aansprakelijk in geval van vermeende schade door het gebiedsteam?
Wie is aansprakelijk in geval van vermeende schade door het team van experts/specialisten?
Wie is aansprakelijk in geval van een onjuiste beslissing mbt één gezin, één plan, één regisseur?
Wie is aansprakelijk in geval van niet of te laat optreden (in een multiproblem gezin)?
Er kan alleen sprake zijn van aansprakelijkheid als de schade veroorzaakt is door verwijtbare onrechtmatige daad van een medewerker. Hierbij kan worden gedacht aan verwijtbaar plichtsverzuim. Dit moet per geval worden beoordeeld omdat het afhankelijk is van de omstandigheden van het concrete geval. Dat maakt dat de vragen alleen in deze algemene termen kunnen worden beantwoord.

Risico's
Hoe gaat de gemeente om met de risico's die zijn omschreven in de brief van de rekenkamercommissie van Leidschendam-Voorburg, Wassenaar, Oegstgeest en Voorschoten van 2 oktober jl.? Neemt de gemeenten maatregelen, of worden sommige risico's welbewust genomen?
De aanbevelingen van de Rekenkamercommissie worden overgenomen. De daarin beschreven risico's worden herkend en voor zover mogelijk worden passende maatregelen getroffen.

Is er nog altijd sprake van een dubbele aansturing (D.w.z. dat mensen uit de gebiedsteams twee broodheren hebben?)
Het gebiedsteam staat onder een eenduidige en directe aansturing (teamleider) van de gemeente. De leden van het gebiedsteam kunnen worden betrokken (detachering of ander verband) vanuit verschillende organisaties: Stichting Bjz, Zorgaanbieders, eigen gemeente (huidige Wmo-consulenten, etc.

Monitoring
Hoe gaat de gemeente vinger aan de pols houden m.b.t. tot de kwaliteit van de zorg?
De gemeente ontwikkelt een monitor sociaal domein waarbij ook de kwaliteit van zorg wordt gemeten. Voor de ontwikkeling van deze monitor wordt aangesloten bij systematieken die landelijk en regionaal worden

ontwikkeld. Daarnaast wordt aan de voorkant al gestuurd op kwaliteit door het stellen van kwaliteitseisen in de contracten met de aanbieders.

Hoe houdt de gemeente in de gaten of de stapeling aan eigen bijdragen aansluiten op de financiële situatie van de gezinnen en zorgvragers in kwestie?
De financiële situatie van gezinnen en zorgvragers worden door de gemeente in kaart gebracht middels de zelfredzaamheidsmatrix (ZRM). Financiële zelfredzaamheid maakt hierbij deel uit van de totale zelfredzaamheid. Financiële zelfredzaamheid heeft volgens de ZRM betrekking op het vermogen van iemand om, kort samengevat, de tering naar de nering te zetten. Er wordt in de ZRM geen bijzondere aandacht besteed aan stapeling van eigen bijdragen. De eigen bijdrage van maatwerkvoorzieningen wordt geïnd door het CAK en zij houden het stapelingseffect in de gaten. De inning van de eigen bijdrage bij algemene voorzieningen wordt niet door het CAK geïnd en moet nog verder worden vormgegeven.

Monitort de gemeente of de gezinnen/zorgvragers met een PGB in financieel opzicht zelfredzaam blijven, en dan in het bijzonder diegenen die op basis van de nieuwe verordeningen een vergoeding krijgen onder de noemer 'informele' zorg?
De gemeente gaat de zelfredzaamheidsmatrix (ZRM) gebruiken om de zelfredzaamheid van een zorgvrager in kaart te brengen. Zie voor meer info over de ZRM ook het antwoord op de vorige vraag . Er wordt in de ZRM geen bijzondere aandacht besteed aan de wijzen waarop iemand de kosten van zijn zorgbehoeften krijgt vergoed. Er wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de aanpak in natura. Specifiek voor het pgb geldt wel dat de mate waarin iemand financieel zelfredzaam is en regie over het pgb kan voeren vooraf getoetst wordt. De duur van de indicatie wordt bepaald op basis van de individuele situatie van de cliënt. Er wordt gekeken of bijvoorbeeld sprake is van een langdurige stabiele zorgvraag of dat sprake is van achteruitgang. Hierdoor kan de zorgvraag veranderen, maar is het ook mogelijk dat iemand minder financieel zelfredzaam wordt (bijvoorbeeld in geval van dementie). Er wordt dan een kortere indicatie afgegeven.

Hoe houdt de gemeente de overbelasting van mantelzorgers in het oog?
De zelfredzaamheid van zorgvragers wordt gemonitord conform de ZRM (zie voor meer info hierover hierboven), waaronder het vermogen van een zorgvrager om hulp te vragen uit zijn omgeving. Als een mantelzorger zich dusdanig overbelast voelt dat zijn geestelijke en/of lichamelijke gezondheid (te veel) lijdt onder de mantelzorg die hij/zij verleent, dan scoort de mantelzorger zelf lager op zijn zelfredzaamheid en is dit een aanwijzing dat de mantelzorger hulp nodig heeft. Met andere woorden: Ook de mantelzorger zelf kan op tijd aan de bel trekken als hij/zij hulp nodig heeft om voor een zorgbehoevende te kunnen zorgen en/of als zijn/haar eigen gezondheid te veel lijdt onder de mantelzorgtaken. Belangrijk is dan ook een laagdrempelig en vindbaar loket.

Inkoop
Op basis van welke cijfers, data of gegevens koopt de gemeente straks de zorg in?
Voor de nieuwe Wmo-taken zijn de Vektis-gegevens over 2013 gebruikt om de afgenomen volumes te bepalen. Deze gegevens zijn afgezet tegen de beschikbare budgetten per gemeente. Hierop zijn de nieuwe tarieven bepaald.
Jeugd:
Voor wat betreft de nieuwe taken op het gebied van de Jeugdwet het volgende. Op basis van alle beschikbare gegevens van de drie huidige stromen van de huidige Wet op de jeugdzorg, de Zorgverzekeringswet en de Algemene wet bijzondere ziektekosten (Vektiscijfers) en een geactualiseerde gegevensuitvraag bij de betrokken instellingen, is een voorlopig verwacht ramingsoverzicht 2015 opgesteld van verwachte omvang van zorg. Benadrukt wordt dat het gaat om historie, ramingen en aannamen en dat pas in 2015 de echte inzichten komen en dat het beschikbare budget leidend is. Samenvattend is het overzicht als volgt:
Voorlopig verwacht overzicht jeugd 2015 Voorschoten:

Budget meicirculaire 2014:	€ 4.419.219
Verwachte uitgaven zorg op basis van meest actuele gegevens	€ 4.162.110
verwacht ramingsoverschot	€ 257.109

Het verwacht ramingsoverschot is niet meer dan een verwachting en wordt gereserveerd.
Bij de verwacht uitgaven van verwachte uitgaven € 4.162.110 is opgebouwd uit:
- 2% reservering voor uitvoeringskosten (inkoopbureau e.d.) ca. € 90.000
- 3,76% reservering voor landelijk transitiearrangement ca. € 166.000
- (Overige) Zorg in natura (ZIN) bij grote en kleine aanbieders ca. € 2.681.020
- Garanties functionaliteiten Bureau Jeugdzorg ca.€ 600.000
- PGB ca. € 600.000 (voor ca. 50 clienten)

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

U wilt inzetten op minder zware zorg, hoe is die wens terug te zien in de inkoop? M.a.w. koopt de gemeente minder 'eenheden' zware zorg in?
Voor de nieuwe Wmo-taken worden geen volumes ingekocht. Dit betekent dat altijd zorg kan worden gegarandeerd. Er zijn wel afspraken gemaakt over de tarieven. De sturing op het budget vindt plaats in de toegang.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Er is nu ingezet op een sluitende keten van zwaarte van zorg op 1 januari 2015. Het is niet realistisch om op heel korte termijn een beweging te krijgen van zware zorg naar lichtere zorg. De beweging komt vanuit de onderste laag van de piramide. Met zorgaanbieders is een traject afgesproken om deze beweging in gang te zetten.
Jeugd:
Voor wat betreft de nieuwe taken op het gebied van de Jeugdwet moet op basis van een wettelijke plicht zorgcontinuiteit worden geboden in 2015. Maar 2015 kent natuurlijk ook nieuwe clienten. Via de afspraken in het regionaal transitiearrangement en de uitwerking hiervan in de innovatieagenda zijn een aantal speerpunten benoemd om invulling te gaan geven aan innovatie. Met het invulling geven aan deze speerpunten van het versterken van de basisvoorzieningen, het verstevigen van de zorgbehoeftebepaling, van (semi) residentiele jeugdhulp naar intensieve ambulante jeugdhulp en ondersteuning en tot slot van dwang naar drang, wordt een beweging ingezet van verschuiving van 'de achterkant naar de voorkant'. Maar dit met de erkenning dat er altijd behoefte zal zijn aan zware, schaarse en ingrijpende jeugdhulp. Dit betekent dat er eerder sprake is van andere vormen van jeugdhulp dan minder.

Op welke wijze gaat u meer aandacht geven aan preventie in 2015?
Preventie wordt niet ingekocht, maar maakt onderdeel uit van het subsidiekader 2012 – 2016. Met de huidige aanbieders worden binnen het geldende subsidiekader afspraken gemaakt over de te leveren prestaties. Mogelijk is het nodig om tijdelijk meer te investeren in preventie om zo de beweging in gang te zetten.
Jeugd:
Op basis van de huidige Wet maatschappelijke ondersteuning en de Wet publieke gezondheid, voert de gemeente al taken uit op het terrein van preventie en hulp voor jeugdigen namelijk; de jeugdgezondheidszorg, preventief jeugdbeleid, lichte ambulante hulpverlening, toeleiding naar hulp en de coördinatie van hulp. In dit kader is een scala aan algemene voorzieningen beschikbaar, gebundeld binnen het Centrum voor Jeugd en Gezin, dat wordt afgenomen via de samenwerking in Holland Rijnland, bijvoorbeeld via de GGD Leiden.

Hoeveel 'eenheden' 'zorg op maat' koopt u in? Hoeveel plaatsen 'dagbesteding'?
Voor de nieuwe Wmo-taken worden geen volumes ingekocht. Er is wel een totaalplaatje gemaakt van de ingekochte zorg over de afgelopen jaren, zodat een prognose voor 2015 voor de inkoop kon worden gemaakt. De garantie kan worden afgegeven dat alle bestaande cliënten in 2015 hun ondersteuning houden, tenzij de indicatie tussentijds afloopt.

Hoe ziet het totale plaatje van de inkoop eruit voor WMO en Jeugd?
Voor de nieuwe taken Wmo is met 64 zorgaanbieders een basisovereenkomst afgesloten. Hiervan zijn al 39 aanbieders akkoord met de deelovereenkomst Maatwerk (inclusief tarieven). Hiermee kunnen we een sluitende keten van zorg garanderen.
Jeugd:
Voor de nieuwe taken op het gebied van de Jeugdwet wordt technische inkoop op dit moment uitgevoerd via het regionaal inkoopbureau H10 met op regionaal niveau circa 55 regionale organisaties en een paar honderd vrijgevestigden. De planning is dat dit proces voor 1 november a.s. wordt afgerond. Eind oktober zullen de colleges over de eerste resultaten worden geïnformeerd.

Koopt u alle zorg in de regio Haaglanden in of ook nog in Holland Rijnland?
Op basis van de in de nieuwe Jeugdwet verplichte zorgcontinuiteit in 2015 wordt alle jeugdhulp (op basis van de Jeugdwet) en zintuigelijke zorg ingekocht via Haaglanden.
Op basis van de huidige Wet maatschappelijke ondersteuning en de Wet publieke gezondheid, voert de gemeente al taken uit op het terrein van preventie en hulp voor jeugdigen namelijk; de jeugdgezondheidszorg, preventief jeugdbeleid, lichte ambulante hulpverlening, toeleiding naar hulp en de coördinatie van hulp. In dit kader is een scala aan algemene voorzieningen beschikbaar, gebundeld binnen het Centrum voor Jeugd en Gezin, dat wordt afgenomen via de samenwerking in Holland Rijnland.

Wat doet de gemeente indien u niet genoeg zorg blijkt te hebben ingekocht?
De financiële situatie van gezinnen en zorgvragers worden door de gemeente in kaart gebracht middels de zelfredzaamheidsmatrix (ZRM). Financiële zelfredzaamheid maakt hierbij deel uit van de totale zelfredzaamheid. Financiële zelfredzaamheid heeft volgens de ZRM betrekking op het vermogen van iemand om, kort samengevat, de tering naar de nering te zetten. Er wordt in de ZRM geen bijzondere aandacht besteed aan stapeling van eigen bijdragen. De eigen bijdrage van maatwerkvoorzieningen wordt geïnd door het CAK en zij houden het stapelingseffect in de gaten. De inning van de eigen bijdrage bij algemene voorzieningen wordt niet door het CAK geïnd en moet nog verder worden vormgegeven.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Jeugd:
Op basis van de nieuwe Jeugdwet bestaat een wettelijke verplichting tot het bieden van zorgcontinuiteit in 2015 (voor een aantal specifieke vormen, bijvoorbeeld pleegzorg, wordt een uitzondering gemaakt en wordt continuïteit geboden zoals als nodig is). Voor voorzieningen die zijn opgelegd door de jeugdrechter (het gedwongen kader, maatregelen in het kader van jeugdbescherming en jeugdreclassering) heeft de gemeente een wettelijke leveringsplicht

Zijn er nog instanties die ook zorg kunnen toewijzen buiten de gemeente om?
Op basis van de nieuwe Jeugdwet zijn huisartsen, artsen van de jeugdgezondheidszorg en medisch specialisten wettelijke verwijzers naar zorg, naast de nieuwe verwijzer de gemeente. Voor voorzieningen die zijn opgelegd door de jeugdrechter heeft de gemeente een wettelijke leveringsplicht.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	6 oktober 2014
Steller vragen	Aisia Okma en Peter Paul Lippinkhof, D66
Onderwerp	pgb tarief

Het college wordt verzocht de volgende vragen schriftelijk te beantwoorden:

In beslispunt 15 van het Raadvoorstel Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015-2016 (deel A) wordt bepaald dat het PGB-tarief wordt gerelateerd aan de tarieven voor zorg in natura. In de stukken is te lezen dat over het PGB-tarief mbt het tarief voor zorg-in-natura een korting wordt berekend. In antwoord op vragen van het Platform gehandicaptenbeleid Voorschoten stelt het College “het pgb tarief moet sowieso toereikend zijn om kwalitatief goede zorg in te kopen”.D66 is het hiermee eens, en vraagt zodoende:

1. **Is het kortingspercentage dat wordt berekend over het tarief voor zorg-in-natura om te komen tot het PGB-tarief al vastgesteld? Zo ja, hoe hoog is dit**?
   Antwoord nee dit is nog niet vastgesteld, wordt in december via een uitvoeringsbesluit door het college vastgesteld.
2. **Is een hogere PGB-vergoeding (dwz hoger dan het zorg-in-natura-tarief) mogelijk indien hiermee zware zorg (en hoge kosten) worden vermeden?**
   Antwoord: nee dit is niet mogelijk. Een PGB mag (wettelijk bepaald) niet hoger zijn dan de kosten van een maatwerkvoorziening.
3. **Hoe hoog is het PGB-tarief voor de informele zorg?**
   Antwoord: in de jeugdverordening staat € 20,-. De verordening Jeugd en de verordening Wmo wordt op dit punt afgestemd.
4. **Hoe stelt het college vast dat het PGB-tarief toereikend is om kwalitatief goede zorg in te kopen?**
   Antwoord: Door het pgb tarief te koppelen aan de tarieven aan natura wordt een percentage inzichtelijk dat wordt ingehouden voor oa. overheadkosten. Om te waarborgen dat het tarief voldoende is wordt echter ook per ondersteuningsvorm gekeken of dit een reëel tarief is, waarvan salaris, maar ook vakantiegeld, reiskosten, ect. betaald kunnen worden. Hierbij wordt ook gekeken naar de huidige pgb tarieven in de AWBZ en naar onderzoeken van onder andere het Zorginstituut Nederland naar de daadwerkelijke bestedingen binnen het pgb.
5. **Stelt het college vast of het uit te keren PGB-tarief, in geval van informele zorg, voldoende inkomen biedt voor de hulpverlener in kwestie? Houdt het college ook in dit verband rekening met een eventuele stapeling van eigen bijdragen?**
   Antwoord: PGB is geen inkomensvoorziening, maar een middel om zorg in te kopen. De hoogte van de PGB is afhankelijk van de zorgvraag van de cliënt en niet van de inkomensbehoefte van de zorgverlener. De eigen bijdrage is afhankelijk van de voorziening (voor jeugd geldt een eigen bijdrage als het kind (tijdelijk) niet thuis woont). PGB is alleen voor Wmo maatwerkvoorzieningen en voor een groot deel van de jeugdzorgvoorzieningen. De eigen bijdrage voor deze voorzieningen wordt geïnd door het CAK. Op deze manier wordt rekening gehouden met het stapelingseffect.
6. **Vergoed het college vanuit het PGB hulpmiddelen ‘op maat’ voor 100%.**
7. **Of worden alleen standaardhulpmiddelen vanuit de zorg-in-natura vergoed, en zo ja: betekent dit dan in feite dat de PGB’er met een medische vraag om een specifiek – duurder- hulpmiddel deze meerkosten dan zelf moet bekostigen?**
8. **Indien het antwoord op vraag 7 ja is, hoe ondervangt het college de situatie dat dat sommige mensen verstoken zullen blijven van een hulpmiddel-op-maat?**
   Antwoord op vraag 6, 7 en 8: dit wordt nader uitgewerkt in het uitvoeringsbesluit, die het college in december behandelt.

Toelichting (indien nodig):

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

D66

Vragen op grond van de Verordening ambtelijke bijstand c.a.

Datum	3 oktober 2014
Steller vragen	CDA / Helga Dulfer
Onderwerp	Extra middelen voor huishoudelijke hulp / (versnelling) HHT

De griffie wordt verzocht de volgende ~~vraag~~/vragen* schriftelijk/~~mondeling*~~ te beantwoorden:

1. Is het bericht juist dat de drie wethouders LV, W'naar en Voorschoten gezamenlijk een aanvraag hebben ingediend voor het aanvragen van de extra middelen; de zg 'versnelling HHT'?
   http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/publicaties/2014/10/03/overzicht-van-aanvragende-regio-s-en-gemeenten.html

   Antwoord: Er is door de drie gemeenten inderdaad een gezamenlijke aanvraag ingediend voor de door staatssecretaris van Rijn beschikbaar gestelde middelen (HHT).

   Op dit moment is er een verzoek van het ministerie binnengekomen om het plan nog aan te passen en aan te leveren.

2. Zo ja, wat is de concrete inhoud van dit plan dat ingediend is of wordt om in aanmerking voor deze uitkering te komen en kan dit z.s.m., voor behandeling begroting naar de Raad worden gezonden?

Toelichting:
http://www.vng.nl/onderwerpenindex/decentralisaties-sociaal-domein/wmo-2015/huishoudelijke-hulp-toelage-uitleg#Versnelling_HHT_tot_30_september

Antwoord: Zodra het college het aangepaste plan heeft vastgesteld kan dit ook worden toegestuurd aan de raadsleden.

Vragen op grond van de Verordening ambtelijke bijstand c.a.

* Aangeven wat van toepassing is.
Wilt u dat deze vragen ter kennis worden gesteld van overige raadsleden: ja

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	16 oktober 2014
Steller vragen	L. van der Zwaan, GroenLinks
Over agendapunt	Cie M&S dd 16-10-14 agendapunt 4

Het college wordt verzocht de volgende vraag/vragen* schriftelijk/mondeling te beantwoorden:

Tijdens het voorbereiden op de commissie M&S las ik dat er een ramingsoverschot van ruim 2,5 ton is (Raadsvoorstel Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp 2015 Haaglanden). Dit zou het gevolg zijn van de preventieve aanpak. Ik had hier nog een vraag over, maar ik begrijp natuurlijk dat het te laat is voor de vergadering morgen. Zou het mogelijk zijn om het antwoord voor de raadsvergadering te ontvangen?

Mijn vraag is: welke onderbouwing ligt hieraan ten grondslag? En is het mogelijk deze onderbouwing te ontvangen?

Antwoord: Op basis van alle beschikbare gegevens van de drie huidige stromen van de huidige Wet op de jeugdzorg, de Zorgverzekeringswet en de Algemene wet bijzondere ziektekosten en een geactualiseerde gegevensuitvraag bij de betrokken instellingen, is een voorlopig verwacht ramingsoverzicht 2015 opgesteld van verwachte omvang van zorg.

Benadrukt wordt dat het gaat om historie, ramingen en aannamen en dat pas in 2015 de echte inzichten komen en dat het beschikbare budget leidend is. Samenvattend is het overzicht als volgt:

Voorlopig verwacht overzicht jeugd 2015 Voorschoten:

Budget meicirculaire 2014:	€ 4.419.219
Verwachte uitgaven zorg op basis van meest actuele gegevens	€ 4.162.110
verwacht ramingsoverschot	€ 257.109

Bij de verwacht uitgaven van verwachte uitgaven € 4.162.110 is opgebouwd uit:

- 2% reservering voor uitvoeringskosten (inkoopbureau e.d.) ca. € 90.000
- 3,76% reservering voor landelijk transitiearrangement ca. € 166.000
- (Overige) Zorg in natura (ZIN) bij grote en kleine aanbieders ca. € 2.681.020
- Garanties functionaliteiten Bureau Jeugdzorg ca.€ 600.000
- PGB ca. € 600.000 (voor ca. 50 clienten)

* Aangeven wat van toepassing is.

Toelichting (indien nodig):

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

PERSBERICHT

Akkoord over inkoop jeugdhulp Haaglanden

De tien gemeenten in de regio Haaglanden hebben een akkoord bereikt met de zorgaanbieders over de inkoop van de jeugdhulp voor 2015. Op maandag 3 november kwamen de partijen bij elkaar om de samenwerking rond de inkoop jeugdhulp te bevestigen. Alle kinderen die nu zorg krijgen, kunnen die volgend jaar ook krijgen. Daarnaast kan door samenwerking de jeugdhulp op een vernieuwde manier dichter bij huis worden geboden.

Verantwoordelijkheid verschuift
Op 1 januari 2015 worden gemeenten verantwoordelijk voor alle vormen van jeugdhulp. Het gaat hierbij om preventie, (geestelijke) gezondheidszorg, begeleiding en zorg voor jeugdigen met een beperking, gesloten jeugdhulp, de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen en de jeugdreclassering. Nu ligt de verantwoordelijkheid voor een groot deel nog bij het Rijk, de provincie of bij het stadsgewest, zoals in Haaglanden het geval is. Om de jeugdhulp goed te organiseren, moeten gemeenten contracten afsluiten met zorgaanbieders. Door het akkoord is de zorgcontinuïteit per 1 januari 2015 in de regio Haaglanden verzekerd en worden innovaties in gang gezet.

Intensief en langdurig
De afgelopen weken voerden de gemeenten contractonderhandelingen met verschillende jeugdhulpinstellingen. De maanden ervoor werd al constructief samengewerkt aan vernieuwing van de zorg. Doordat vanuit het Rijk een korting is opgelegd aan de gemeenten waren de onderhandelingen intensief en langdurig. Ook het gebrek aan eenduidige informatie over het gebruik van zorg zorgde voor vertraging in het proces. Met 12 grote partijen is uiteindelijk overeenstemming bereikt over welke zorg ze kunnen gaan bieden voor welke prijs. Aan ruim 50 kleinere instellingen zijn de tarieven en budgetten bekend gemaakt.

Iedereen krijgt de zorg die nodig is
De onderhandelingen waren stevig, maar uiteindelijk zijn er goede afspraken gemaakt

tussen de tien gemeenten en de 12 grootste instellingen. Wethouder Bianca Bremer (jeugd) is ervan overtuigd dat een nieuwe weg wordt ingeslagen, waarin weliswaar met minder geld mooie innovaties worden ingezet. Voor alle partijen was duidelijk dat de zorgcontinuïteit gegarandeerd moet worden: “Kinderen die nu hulp krijgen en dat na 1 januari ook nodig hebben, krijgen die hulp. En ook voor kinderen die in 2015 voor het eerst hulp nodig hebben wordt gezorgd. En daarnaast zijn we ook ambitieus en willen we een aantal veranderingen doorvoeren om de bureaucratie in de zorg te verminderen. “

Binnen het budget
Met deze contracten is het voor de gemeenten in principe mogelijk de jeugdzorg in 2015 te realiseren binnen het budget dat het Rijk hiervoor beschikbaar stelt. Alle samenwerkende partijen vragen aandacht voor de risico's die kleven aan de grote veranderingen in de jeugdhulp. De gemeenten in Haaglanden spraken af door regionaal samen te werken te allen tijde de nodige zorg kunnen geven, ongeacht de beschikbare financiële middelen.

Overstap naar regio Haaglanden
Bij de voorbereidingen op de decentralisatie Jeugdhulp was Voorschoten tot 1 juni 2014 partner in de regio Holland Rijnland. Vanwege de integrale benadering van het sociale domein en de samenwerking met de gemeenten Wassenaar en Leidschendam-Voorburg, is de gemeente vanaf juni 2014 voor de inkoop van Jeugdhulp overgestapt naar de regio Haaglanden. Dit betekent dat Voorschoten meegaat met de inkoopafspraken die in de regio Haaglanden zijn gemaakt. Voorschoten blijft vallen onder de veiligheidsregio en de GGD die deel uitmaken van de regio Hollands Midden.

Jeugdhulpregio
De jeugdhulpregio Haaglanden omvat de volgende gemeenten: Den Haag, Delft, Leidschendam-Voorburg, Midden Delfland, Pijnacker-Nootdorp, Rijswijk, Voorschoten, Wassenaar, Westland en Zoetermeer.

-000-

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	10-10-2014
Steller vragen	Robert Prang, CDA
Over agendapunt	Verordening participatiewet

Het college wordt verzocht de volgende vraag/vragen* schriftelijk/mondeling te beantwoorden:

Reactie CDA op verordening Participatiewet

Algemene vragen

- Waarom wordt de Raad gevraagd de verordeningen Participatiewet nu al vast te stellen? De deadline voor vaststelling is immers 1 juli 2015.

Antwoord:
Alleen de afstemmingsverordening en individuele inkomenstoeslag (apart traject) moeten op 1 januari 2015 verplicht ingaan. De overige verordeningen hoeven pas per 1 juli 2015 in te gaan, echter de gemeenten hebben al wel met de nieuwe doelgroep te maken. De nieuwe instroom in de Wajong voor jongeren met arbeidsvermogen is inmiddels al gestopt. Terwijl we nog niet beschikken over sommige nieuwe instrumenten.

- Wat is de reden dat er geen verordening Cliëntenparticipatie Participatiewet is? Op grond van art 47 van de Participatiewet is dit een vereiste. Ook heeft de VNG heeft hiervoor wel een modelverordening opgesteld. Wellicht kan het College toelichten op basis van welke criteria de keuze voor het wel / niet opstellen van verordeningen gemaakt is. Alle verordeningen moeten immers opnieuw vastgesteld worden, ook verordeningen die niet inhoudelijk hoeven te worden aangepast door de inwerkingtreding van de Participatiewet,

Antwoord:
De verordening over participatie hoeft niet aangepast te worden.
Geadviseerd wordt door de helpdesk van het ministerie om rustig af te wachten totdat een inhoudelijke aanpassing nodig is. Dan een geheel nieuwe verordening vast te stellen met de nieuwe grondslag. Is niet vereist, maar wel overzichtelijk.
De bestaande verordening blijft gewoon gelden als inhoudelijk niets over participatie wordt gewijzigd. Er is immers geen nieuwe regelgeving wat betreft dit onderwerp.

- Waarom stelt de gemeente Voorschoten geen aparte verordening voor een “individuele inkomenstoeslag” op? Dit zou op grond van art. 8 lid 1 onderdeel b van de Participatiewet wel moeten. En ook hier is een VNG modelverordening van.

Antwoord:
Er is in het beleidsplan voor gekozen om deze verordening in samenhang met de bredere

ontwikkeling van het minimabeleid op te pakken. Deze worden in een separaat traject voor het eind van het jaar aan de raad aangeboden.

Bijlage 2a Reintegratieverordening

- Art. 2, lid 4: Waarom is gekozen voor toezending vierjaarlijks van een verslag over de doeltreffendheid van het beleid? De CDA fractie vindt een vierjaarlijkse terugkoppeling over de doeltreffendheid van het beleid onaanvaardbaar. Dat betekent dat er slechts eenmaal per raadsperiode een terugkoppeling plaats heeft. Wenselijker is tweejaarlijks, zodat tussentijdse bijsturing mogelijk is.

Antwoord:
Halfjaarlijks wordt door middel van een MARAP (managementrapportage) verslag gedaan van de effectiviteit van het beleid op meerdere gebieden waaronder re-integratie.

- Art. 7, lid 3 is een vrije invulling van de modelverordening. Wat is de reden dat het College nadere regels vaststelt ten aanzien van de noodzaak, het doel, het type, de vorm, de duur en de kosten van een scholingstraject? Afspraken over noodzaak, doel, type, vorm en duur lijken uitvoeringskwesties.

Antwoord:
Het college is verantwoordelijk voor de verdere uitvoering van het beleid, de raad stelt de kaders vast. Individuele gemeenten moeten de modelverordening nader invullen.

- Art. 12. De modelverordening biedt twee varianten. In de vast te stellen verordeningen zijn beide variante opgenomen. Waarom heeft het College hierin geen keuze gemaakt?

Antwoord:
Er zijn nu twee partijen die de no-riskpolis aanbieden, namelijk het UWV en Centraal Beheer Achmea. Landelijk vinden nu gesprekken plaats om e.e.a. op elkaar af te stemmen. Wij zijn in afwachting van dat proces. Zodra meer duidelijk is, wordt de verordening aangepast.

- Art. 13 Wat is de reden dat het College lid 2 t/m 4 uit de modelverordening niet heeft opgenomen? Is lid 3 daarvoor in de plaats gekomen? Dat zou betekenen dat het College in nader beleidsregels o.a. vast moet leggen wat verstaan wordt onder “kwetsbare werknemer”. Wat is de rol van de Raad dan in deze?

Antwoord:
Lid 2 t/m 4 uit de modelverordening is niet opgenomen omdat er regionaal nog afspraken gemaakt moesten worden over de loonkostensubsidie en de doelgroepen. Doordat de hoogte van bedragen in het kader van de regionale toolbox regionaal worden afgesproken en daardoor voor wijzigingen vatbaar zijn, is ervoor gekozen dit in beleidsregels nader uit te werken. Verder wordt op regionaal niveau de criteria verder uitgewerkt van de kwetsbare

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

werknemer. Wijzigingen die dit met zich meebrengt worden opgenomen in de verordening en opnieuw voorgelegd aan de raad.

- Art. 14 t/m 19 zijn extra opgenomen ten opzichte van de modelverordening. Wat is de achtergrond van deze extra toevoegingen?

Antwoord:
Alle instrumenten die door de raad worden aangeboden moeten of in het beleidsplan of in een verordening worden vastgesteld.

<u>Bijlage 2b verordening loonkostensubsidie</u>
- In art. 1, lid 3 en art. 2, lid 2 wordt gesproken van "externe organisatie". Deze organisatie is niet nader bepaald of benoemd. Graag in de verordening opnemen om weke organisatie c.q. instantie het gaat.

Antwoord:
Bij de opstelling van deze verordening was de externe organisatie nog niet bekend. Inmiddels is de gunning per brief bekendgemaakt. Er rest nu nog een periode van bezwaar van 21 dagen. Zodra deze periode voorbij is, wordt de verordening nader ingevuld. Bij de vaststelling van de verordening door de raad, ligt er een geactualiseerde versie.

<u>Bijlage 2c verordening tegenprestatie</u>
- Art. 5, lid 1. Waarom wordt hier een duur van 12 maanden benoemd, terwijl in de toelichting staat dat het College aan de hand van "individuele omstandigheden van een belanghebbende de omvang en de duur van de tegenprestatie" bepaalt. Het ligt veel meer voor de hand om deze zinsnede ook in de verordening op te nemen.

Antwoord:
Het gaat bij deze aantallen om maximale aantallen. Dit is opgenomen in de artikelen of de toelichting op de artikelen. Daarnaast is in artikel 4 van de verordening tegenprestatie expliciet opgenomen dat het college bij het opleggen van een tegenprestatie rekening houdt met de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van betrokkene. Dit biedt het college ruimte voor maatwerk om te variëren in duur en omvang in de op te leggen tegenprestatie waarbij de genoemde twaalf maanden en 8 uur per week als maxima gelden.

<u>Bijlage 2d afstemmingsverordening</u>
- Waarom is er voor gekozen af te wijken van de modelverordening?

Antwoord:
Deze afstemmingsverordening is eind 2013 vastgesteld in de drie gemeenteraden. Bij de nu gewijzigde onderdelen is wel de modelverordening van de VNG gevolgd.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Bijlage 2e verordening individuele studietoeslag

- Art. 4,lid 1 waarop is de hoogte van het bedrag van €100,- per maand gebaseerd?

Antwoord:
Het bedrag is afgezet tegen het verwachte aantal personen dat in aanmerking komt en daarbij is de veilige kant aangehouden, zodat we in ieder geval met dit budget uitkomen. Het is een dure voorziening waarbij je niet al te veel risico kunt lopen. We proberen voor deze voorziening regionale afspraken te maken, waarbij de regio ook op het bedrag van € 100,00 is uitgekomen. Deze bedragen worden aan de respectievelijke gemeenteraden voorgelegd.

Bijlage 2f verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive

- Art. 1 Waarop is deze verordening gebaseerd? De titel is duidelijk afgeleid van art. 60b van de Participatiewet. De term "recidive" suggereert als dat het zou gaan om een boete bij herhaling van een bepaalde gedraging. De voorliggende verordening gaat echter over het verrekenen met beslagvrije voet in die gevallen dat belanghebbende een bepaald bezit heeft. De CDA fractie ziet niet een verband tussen de titel van de verordening en de inhoud en niet tussen het begrip "recidiveboete" en art. 18a, lid 5 van de Participatiewet waarnaar bij de begripsbepaling verwezen wordt. Art. 18a, lid 5 van de Participatiewet luidt:

Het college legt een bestuurlijke boete op wegens het niet of niet behoorlijk nakomen door de belanghebbende van de verplichting, bedoeld in artikel 17, eerste lid, of de verplichtingen, bedoeld in artikel 30c, tweede en derde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, als gevolg waarvan ten onrechte of tot een te hoog bedrag aan bijstand is ontvangen, van ten hoogste 150 procent van het benadelingsbedrag indien binnen een tijdvak van vijf jaar voorafgaand aan de dag van het begaan van de overtreding een eerdere bestuurlijke boete of strafrechtelijke sanctie is opgelegd wegens een eerdere overtreding, bestaande uit eenzelfde gedraging, die onherroepelijk is geworden.

Graag nadere toelichting.

Antwoord:
Deze verordening is niet nieuw maar betreft slechts een formele omzetting. Er wordt dus geen nieuw beleid voorgesteld, maar het al eerder vastgestelde beleid door de raden wordt hier gevolgd.

Bijlage 2g fraudeverordening

- De term "fraude" komt in de Participatiewet niet voor. Voorstel om deze verordening dan ook niet met fraudeverordening aan te duiden. Hoewel dit met verwijzing naar de huidige fraudeverordening voor de hand ligt, zou dit misleidend kunnen werken. Suggestie: verordening ter bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik. Deze formulering komt voor in art.8b van de Participatiewet, op basis waarvan deze verordening opgesteld is.
- In deze verordening wordt meerdere malen verwezen naar het beleidsplan hoogwaardig

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

handhaven. Is dit een bestaand beleidsplan –aansluitend bij de Handhavingsverordening WWB, IOAW en IOAZ gemeente Voorschoten 2012- of dient dit nog opgesteld te worden? Zo ja, dan graag toezenden, zo niet, wat is de reden om dan nu al de verordening vast te stellen, zonder dat de Raad kennis heeft kunnen nemen van de inhoud of strekking van het beleidsplan.
- Kan het College zijn visie op hoogwaardig handhaven toelichten?

Antwoord:
Voor Voorschoten heet de verordening handhavingsverordening, zie beleidsplan Participatiewet hoofdstuk 18 – bijlagen. Verder is deze verordening niet nieuw maar betreft slechts een formele omzetting. Er wordt dus geen nieuw beleid voorgesteld, maar het al eerder vastgestelde beleid door de raden wordt hier gevolgd.

* Aangeven wat van toepassing is.

Toelichting (indien nodig):

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Toelichting schriftelijk indienen van vragen om inlichtingen.

Ieder raadslid heeft het recht om vragen te stellen aan het college en de burgemeester. Het college en de burgemeester hebben namelijk een zgn. informatieplicht, zowel actief als passief. Dat is geregeld in de Gemeentewet, artikelen 155, 169 en 180.
Dit betekent niet dat het college en de burgemeester verplicht zijn alle gevraagde informatie te geven. De informatie moet nodig zijn om de raad in staat te stellen zijn taak uit te oefenen.

De wijze van het stellen vragen en de wijze van beantwoorden vereisen een zekere discipline. Enerzijds is het verstandig goed na te denken wat wel of niet wordt gevraagd, want elke vraag genereert werk en daarmee kostbare tijd. Anderzijds moeten het college en de burgemeester verstandig omgaan met de beantwoording, door snel en adequaat te reageren.

Om het proces van vragen stellen en beantwoorden in goede banen te leiden zijn voor de verschillende soorten schriftelijke vragen zgn. formats ontwikkeld. De bedoeling daarvan is dat op de juiste wijze wordt voorgesorteerd en dus niet verschillende soorten vragen en onderwerpen door elkaar gaan lopen. Door de ingediende vragen te registeren per format is er ook een betere regie op de beantwoording.

In de praktijk wordt onderscheid gemaakt tussen:

1. vragen die bedoeld zijn om nadere uitleg/informatie te verkrijgen over agendapunten (meestal raadsvoorstellen) in een aanstaande commissie- of raadsvergadering en:
2. vragen die daar los van staan, vooral politiek-inhoudelijk.
3. Een aparte categorie vormen de verzoeken om informatie zoals bedoeld in de Verordening op de ambtelijke bestand. Het gaat dan om feitelijke informatie van geringe omvang en om documenten die reeds openbaar en dus beschikbaar zijn.

Voor deze drie soorten vragen kennen we drie formats, t.w. resp.:

1. Het format technisch-informatieve vragen over lopende agendapunten
2. Het format schriftelijke vragen van politiek-inhoudelijke aard.
3. Het format vragen op grond van de Verordening ambtelijke bijstand c.a.

Voor het indienen van vragen moet altijd een format worden gebruikt. Alle vragen moeten bij de griffie worden ingediend. Deze zorgt voor doorgeleiding naar het juiste orgaan.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

gemeente VOORSCHOTEN

concept

Beleidsplan Transitie Sociaal Domein

2015 - 2016

Versie 12: 5 november 2014

Z – 20839/intern 10240

1 Introductie 4
1.1 De drie decentralisaties 4
1.2 Transitiefase 4
1.3 Leeswijzer 4
2 Wat willen we bereiken? 5
3 Wat gaan we daarvoor doen? 5
3.1 Eigen kracht 6
3.1.1 De uitgangspunten op een rij 6
3.2 Voor welke voorzieningen worden wij verantwoordelijk 8
3.2.1 Niveaus van voorzieningen 8
3.2.2 Het voorzieningenaanbod 9
3.2.3 Transformatiekansen 10
3.2.4 Een specifieke voorziening: Het persoonsgebonden budget (Pgb) 10
3.3 Hoe organiseren wij de toegang tot maatschappelijke ondersteuning 14
3.3.1 Ondersteuningsplan: één huishouden, één plan, één regisseur 14
3.3.2 Sociaal wijknetwerk 14
3.3.3 Gebiedsteam: één regisseur 15
3.3.4 Centraal team: toegang tot vangnetvoorzieningen 15
3.3.5 Regionale specialistenpool 15
3.3.6 Aansturing van sociaal netwerk, gebieds- en centraal team 16
3.4 Hoe gaan we om met zorgaanbieders: opdrachtgeverschap, inkoop, contractering 16
3.4.1 Regionale samenwerking inkoop zorg en maatschappelijke ondersteuning 17
3.4.2 Bezuinigingen 18
3.5 Kwaliteit 18
3.5.1 Monitoring 18
3.5.2 Communicatie 19
3.5.3 Participatie 19
4 Financiën 20
4.1 Onzekerheden rond sociaal deelfonds 22
4.2 Risico's 22
Bijlage 1: Verklarende woordenlijst 23
Bijlage 2: inventarisatie over te komen voorzieningen 25
Bijlage 3: Toegangsmodel conform stappenplan D3 28
Bijlage 4: Sociaal Wijknetwerk, Gebiedsteam, Centraal Team 29

Bijlage 5: Indicatoren volgens VNG/KING.....32
Bijlage 6: Indicatoren Participatiewet en WWB maatregelen 34

1 Introductie

1.1 De drie decentralisaties

Per 1 januari 2015 worden omvangrijke taken en verantwoordelijkheden op het gebied jeugd, participatie en zorg overgeheveld van Rijk naar gemeenten. Een even belangrijke als omvangrijke verantwoordelijkheid; het gaat immers om ondersteuning en zorg aan kwetsbare mensen. Als overheid die het dichtst bij inwoners staat begrijpen en herkennen wij deze beweging vanuit het Rijk. Gemeenten hebben ook aangegeven dat zij in staat zijn de maatschappelijke ondersteuning voor hun inwoners beter te organiseren dan nu het geval is.

1.2 Transitiefase

De decentralisatie van taken op het gebied van jeugd, zorg en participatie van rijk naar gemeenten vormt de aanzet tot een transformatie van het sociale domein; een verandering in houding en gedrag van onze inwoners, onze partners en niet in de laatste plaats van onszelf. De transformatie is een langdurig proces. Tegelijkertijd moeten we op 1 januari 2015 de wettelijke verantwoordelijkheden en de (financiële) consequenties die voortkomen uit de decentralisaties waar maken. Dit is de korte(re) termijn en daarbij kunnen we spreken van een transitie in het sociale domein.

Vooralsnog ligt de focus op de transitie zodat onze inwoners per 1 januari de ondersteuning krijgen die nodig is. Hierbij hanteren wij een aantal centrale uitgangspunten:

- De beleidsplannen zijn een vervolg op de Kadernota 3D en het Stappenplan 3D.
- In de transitie doen we wat de wet voorschrijft om voor de 3D's te doen.
- Het bieden van zorg continuïteit voor bestaande cliënten, Dit maakt 2015 tot een overgangsjaar waarin de zorg voor het grootste deel van de cliënten onveranderd blijft. Dit betekent dat de ruimte voor inhoudelijke vernieuwing door gemeenten en aanbieders in het ondersteuningsaanbod zich veelal beperkt tot cliënten die in 2015 voor het eerst zorg ontvangen. Vanaf 2016 is meer ruimte voor zorgvernieuwing.
- Samenwerking met de maatschappelijke partners en zorgaanbieders, afstemming nodig met de zorgverzekeraars en een integrale aanpak van de drie decentralisaties
- Waar het kan werken we lokaal, waar het nodig is werken Leidschendam-Voorburg, Voorschoten en Wassenaar samen en waar het moet pakken we onderdelen op met de regio.
  Dit concept-beleidsplan is bijvoorbeeld het resultaat van de samenwerking van Leidschendam-Voorburg, Voorschoten en Wassenaar.
- Daarbij staat "eigen kracht" en "participatie" van de burger centraal.
- Dit concept-beleidsplan is geldig voor de periode 2015-2016. Hierdoor is het mogelijk om meer tijd te nemen voor de invulling van de transformatie en hiervoor ervaring, kennis en kunde op te doen. Mocht tussentijds blijken dat aanpassing en/of aanvulling nodig is, dan zullen daar separaat voorstellen voor worden gedaan.

1.3 Leeswijzer

Dit beleidsplan bestaat uit 4 delen welke samen het Beleidsplan Transitie Sociaal Domein vormen. Deel 1 betreft onderwerpen die alle drie de decentralisaties raken en in samenhang moeten worden

opgepakt. Het gaat hierbij om specifieke keuzes die we maken op het gebied van eigen kracht, de voorzieningen, toegang en opdrachtgeverschap. Dit zijn onderdelen die alle drie de decentralisaties raken. Onderwerpen als kwaliteit, communicatie en cliënt participatie komen in dit deel eveneens aan de orde. Afgesloten wordt met Financiën. In bijlage 1 is verder nog een verklarende woordenlijst toegevoegd.

Deel 2, 3, en 4 vormen de specifieke beleidsplannen per decentralisatie. Hier is voor gekozen omdat de eisen die de verschillende wetten stellen aan de beleidsplannen en verordeningen, sterk uiteenlopen.

In de afzonderlijke beleidsplannen wordt aangegeven hoe de gemeente invulling geeft aan de specifieke taken en bevoegdheden die vanuit het rijk en de provincie overkomen en die zijn omschreven in respectievelijk de Jeugdwet, Wmo 2015 en Participatiewet. Met deze beleidsplannen zorgen we ervoor dat we op 1 januari 2015 dát geregeld hebben voor onze inwoners om de komende jaren verzekerd te blijven van goede, betaalbare en passende ondersteuning en zorg.

2 Wat willen we bereiken?

Het hoofddoel van de transitie is dat de gemeentelijke organisatie per 1 januari 2015 volledig voorbereid is op bestaande en nieuwe cliënten die bij ons aankloppen voor ondersteuning op het terrein van jeugd, participatie en zorg. In dit kader formuleren we de volgende doelstellingen:

In dit kader formuleren we de volgende doelstellingen:

1. Invulling geven aan het begrip “eigen kracht”;
2. Inwoners die vanaf 2015 een ondersteuningsvraag hebben, weten waar zij terecht kunnen met hun vraag en krijgen de ondersteuning die noodzakelijk is volgens het principe ‘één huishouden, één plan en één regisseur’;
3. Inwoners die op 31 december 2014 jeugd/AWBZ zorg ontvangen, ontvangen deze zorg ook in 2015, zolang hun indicatie geldt (zorgcontinuïteit);
4. Er zijn op 1 januari 2015 in omvang en kwaliteit voldoende zorg- en participatievoorzieningen ingekocht en gecontracteerd;
5. Bij de uitvoering van de nieuwe taken blijven we binnen de door het rijk opgelegde financiële kaders;
6. We werken regionaal samen om als opdrachtgever voldoende slagkracht naar aanbieders te hebben en volume en efficiency voordelen te kunnen behalen;
7. Er is een wijze van financiële monitoring en verantwoording middels de planning en control cyclus;
8. We doen in 2014 en 2015 kennis, kunde en ervaring op om invulling te geven aan de transformatie. Waar mogelijk starten we in 2015 al met transformeren.

3 Wat gaan we daarvoor doen?

De nadruk in de transitiefase ligt op het tijdig organiseren van zaken als de toegang, de inkoop en de beschikbaarheid van de benodigde voorzieningen. In de concept beleidsplannen die voorliggen

wordt aangegeven wat hiervoor moet worden gedaan. Op welke wijze dit moet gebeuren wordt uitgewerkt in een "Uitvoeringsprogramma transitie sociaal domein 2015-2016".

- Het opstellen van een "Uitvoeringsprogramma transitie sociaal domein 2015-2016"

3.1 Eigen kracht

Bij de veranderingen in het sociaal domein is in beginsel de individuele verantwoordelijkheid van iedere inwoner voor zichzelf en zijn naasten het uitgangspunt. Het is essentieel dat zoveel mogelijk inwoners op eigen kracht of met hulp van familie en vrienden, meedoen in de samenleving.

De term 'Eigen Kracht' staat voor een verzameling van de kernbegrippen: zelfregie, zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid. Deze begrippen vormen de kern van twee belangrijke veranderingen die al langer gaande zijn in de samenleving maar die nu versneld worden door de decentralisaties en de bijkomende bezuinigingen.

1. De verandering van verzorgingsstaat naar participatiesamenleving. De rol van de overheid in zorg en ondersteuning wordt kleiner en inwoners gaan meer voor zichzelf en voor elkaar zorgen. Zij krijgen daarbij ruimte om zelf initiatief te nemen.
2. De emancipatie van patiënten en cliënten. Zij zijn niet alleen cliënt of patiënt maar ook gewoon inwoner en ze willen een waardevol leven leiden, op een manier die bij hen past. Maatwerk is daarbij belangrijk: ondersteuning die aansluit bij hun mogelijkheden, wensen en voorkeuren.

3.1.1 De uitgangspunten op een rij

Inwoners zijn gewend geraakt aan een overheid en een maatschappelijk middenveld dat voor vrijwel ieder probleem professionele hulp biedt. Er is sprake van een toenemende afhankelijkheid van de overheid, alsmaar stijgende collectieve lasten en een afname van wat inwoners individueel of samen oplossen. Dit vraagt een fundamentele verandering voor de relatie tussen inwoners, organisaties en onze gemeente.

'Eigen kracht' vormt de basis van de transities en de beoogde transformatie van het sociale domein.
Wij willen daarom ruimte in het budget en ontwikkelruimte bieden voor de belangrijkste maatschappelijke partners om zo te komen tot een effectief preventief aanbod van voorzieningen dat aansluit bij de eigen kracht van inwoners. Bestaande budgetten blijven hiervoor beschikbaar.
In het "Uitvoeringsprogramma transitie sociaal domein" wordt hier specifiek aandacht aan besteed. Daarbij onderzoeken we ook in hoeverre verenigingen, scholen en organisaties activiteiten kunnen uitvoeren die bijdragen aan preventie en aan het aanbod van basis/algemene voorzieningen in het sociaal domein.

Gelet op het bovenstaande, worden onderstaande uitgangspunten een vast en gezamenlijk vertrekpunt voor de ontwikkeling van beleid, de organisatie van de toegang en de subsidieverstrekking en opdrachtverlening aan welzijns- en zorgaanbieders.

Uitgangspunten:

1. Inwoners[1] hebben de verantwoordelijkheid voor hun eigen leven, de problemen die daarin voorkomen en de belangrijkste mogelijkheden deze op te lossen. Waar dat de individuele inwoner niet lukt, is de eerst stap niet naar een professioneel loket te gaan maar wordt naar ondersteuning in de eigen sociale omgeving gezocht.
    a. Inwoners worden gestimuleerd (eenvoudige) ondersteuning zelf te organiseren. De gemeente is er wanneer dat niet of onvoldoende lukt.
    b. De regie blijft indien mogelijk, ook bij complexere ondersteuningsvragen, bij de inwoner en de sociale omgeving[2]. Als de inwoner de regie heeft, zelf het probleem definieert en met de sociale omgeving tot oplossingen komt, pakt de inwoner ook de verantwoordelijkheid.

2. Het maatschappelijk middenveld en de gemeenten formuleren in samenspraak een samenhangend aanbod dat aansluit op wat inwoners aanvullend nodig hebben om zelf de verantwoordelijkheid te behouden. Hierbij wordt ingezet op:
    a. Versterken en zo nodig vernieuwen van het aanbod 'preventie en lichte ondersteuning';
    b. Versterken van de informele zorg - mantelzorg en (zorg)vrijwilligers.

3. Professionele ondersteuning is complementair aan de eigen kracht van inwoners. Eigen kracht is geen alternatief voor professionele zorg;
    a. het maatschappelijke middenveld en de gemeente sluiten met het professionele aanbod van ondersteuning aan bij alles wat de inwoners zelf kunnen oplossen;
    b. Inwoners kunnen een beroep doen op onafhankelijke cliëntondersteuning.

4. Inwoners, het maatschappelijk middenveld en de gemeente moeten zich bewust zijn van de nieuwe rolverdeling
    a. Binnen de gemeentelijke organisatie is aandacht voor de noodzakelijke omslag in denken en doen en wordt geïnvesteerd in de daarvoor benodigde competenties van de ambtenaren;
    b. Er wordt zorgvuldig gecommuniceerd met inwoners over de transitie en transformatie. Dit gebeurt in afstemming en samenwerking met de maatschappelijke partners;
    c. De veerkracht in de samenleving wordt geactiveerd: Er is ruimte voor burgerinitiatieven.
    d. Er wordt ingezet op wederkerigheid - iedereen levert naar vermogen een bijdrage aan de maatschappij.

5. De gemeente en het maatschappelijk middenveld reiken inwoners middelen aan om regie te houden of (in eigen kring) te herwinnen
    a. Er wordt een 'sociale kaart' ontwikkeld. De Sociale Kaart wijst inwoners de weg en biedt informatie om in eigen kring tot oplossingen te komen;

[1] Kinderen/jongeren dragen deze verantwoordelijkheid (nog) niet zelf. Ouders/opvoeders zijn niet alleen verantwoordelijk voor zichzelf, maar ook voor hun minderjarige kinderen.
[2] Uitzonderingen zijn bijvoorbeeld (gezins-) situaties waarin er sprake is van drang en dwang.

b. Inwoners hebben keuzevrijheid door een ruim en divers aanbod van Zorg in natura (Zin) en de mogelijkheid om te kiezen voor een Pgb.

- Bovenstaande uitgangspunten voor 'Eigen kracht' zijn leidend;
- Voor inwoners en professionals wordt in overleg en samenwerking met maatschappelijke partners een sociale kaart ontwikkeld;
- De gemeentelijke budgetten die op dit moment beschikbaar zijn voor algemene voorzieningen en lichte ondersteuning[3] blijven in 2015 en 2016 beschikbaar voor het sociale domein.

3.2 Voor welke voorzieningen worden wij verantwoordelijk

Voor bestaande en nieuwe cliënten zullen wij per 1 januari 2015 voldoende (in volume en kwaliteit) voorzieningen moeten inkopen en organiseren. Het gaat hierbij om een diversiteit aan voorzieningen, van zware specialistische jeugdzorg tot verschillende vormen van dagbesteding. Voor een inventarisatie van de huidige jeugdzorg- en AWBZ-voorzieningen die over komen naar de gemeente verwijzen wij u naar bijlage 2. Deze inventarisatie wordt gebruikt als basis voor de inkoop voor 2015, mede vanwege de verplichte zorgcontinuïteit.

3.2.1 Niveaus van voorzieningen

De talrijke voorzieningen uit de stelsels jeugd, participatie en AWBZ zijn onderverdeeld in de drie niveaus van de piramide zoals deze in het Stappenplan 3D is vastgesteld. Het gaat hierbij om het onderscheid tussen:

1. Vangnetvoorzieningen: Dit zijn complexe, specialistische en kostbare voorzieningen[4]. Deze zijn niet vrij toegankelijk;
2. Maatwerkvoorzieningen Wmo en de individuele voorzieningen Jeugd en Participatie. Deze zijn niet vrij toegankelijk;
3. Algemene voorzieningen. Deze zijn vrij toegankelijk.

De Wmo 2015 en de Jeugdwet schrijven voor dat gemeenten in hun beleidsplan en verordening aangeven welke voorzieningen behoren tot respectievelijk de maatwerkvoorzieningen Wmo en de individuele voorzieningen jeugd, en de algemene voorzieningen. Daarmee is bepaald welke voorzieningen vrij- en niet vrij toegankelijk zijn. Dit onderscheid is van belang omdat bij de inzet en toekenning van de niet-vrij toegankelijke voorzieningen de toegang ertoe moet worden georganiseerd. Er moet ook sprake zijn van een (officiële) vorm van toekenning door of namens de gemeente.

[3] Welzijnvoorzieningen, maatschappelijke werk, voorzieningen voor opvoed- en opgroeiondersteuning en preventieve voorzieningen op het gebied van lokaal gezondheidsbeleid.
[4] In de Wmo vallen ze onder de definitie van maatwerkvoorzieningen en in de Jeugdwet onder de definitie van individuele voorzieningen.

3.2.2 Het voorzieningenaanbod

In onderstaande tabel zijn de nieuwe Jeugd, Wmo en Participatievoorzieningen opgenomen en onderverdeeld naar de 3 bovenstaande niveaus. Voor de voorzieningen waar de gemeente nu al verantwoordelijk voor is[5], geldt dat deze op eenzelfde wijze (vrij toegankelijk of via een besluit) worden toegekend als nu het geval is. De bestaande voorzieningen zullen wel betrokken worden bij het vernieuwen van het ondersteuningsaanbod vanaf 2015.

Overzicht nieuwe voorzieningen en verdeling naar niveau

1. Vangnetvoorzieningen Jeugd en WMO

Jeugd	**Wmo**
Crisiszorg	Kortdurend verblijf Volwassenen
JeugdzorgPlus	Zorg aan zintuigelijk gehandicapten
Woonvormen met zorg	Specialistische begeleiding individueel
Pleegzorg	Specialistische begeleiding groep
Open en gesloten klinische zorg	
Jeugdhulp buiten de regio	
Gedwongen kader, zijnde jeugdbescherming en jeugdreclassering	

2. Individuele voorzieningen Jeugd, Maatwerkvoorzieningen Wmo en Participatie

Jeugd	**Wmo [6]**	**Participatiewet**
Basis jeugd GGZ	Huishoudelijke ondersteuning	Loonkostensubsidie
Specialistische jeugd GGZ	Doelgroepenvervoer	Tegenprestatie
Zorg aan Jeugd zonder verblijf	Dagbesteding als maatwerk	Individuele studietoeslag
Jeugd en opvoedhulp		Persoonlijke begeleiding
Kortdurend verblijf Jeugd		Ondersteuning bij leer-werktrajecten
Persoonlijke verzorging Jeugd		
Ambulante begeleiding (individueel en groep)		

Er wordt nader onderzocht op welke wijze de individuele jeugdvoorzieningen officieel door of namens de gemeente worden toegewezen/toegekend. Huisartsen, de jeugdarts en medisch specialisten kunnen conform de jeugdwet vrij doorverwijzen naar alle jeugdzorgvoorzieningen.

3. Algemene voorzieningen

[5] Hieronder vallen alle bestaande algemene en individuele voorzieningen op het gebied van welzijn, maatschappelijke ondersteuning, jeugd en werk.

[6] Bestaande voorzieningen worden aangehouden.

Wmo	Wmo/Jeugd
Laagdrempelige inloop GGZ en dagbesteding ouderen	Advies- en Meldpunt kindermishandeling en huiselijk geweld (AMHK)
Hulp op afstand	
Doventolk	
Cliëntondersteuning (MEE)	
Kortdurende interventies	
Waakvlamcontact (na kortdurende interventie)	

3.2.3 Transformatiekansen

Bij de indeling van het benodigde ondersteuningsaanbod is een aanpak gehanteerd die tevens handvatten biedt om in 2015 en 2016 een start te maken met de transformatie. De indeling van de nieuwe voorzieningen geeft een eerste zicht op transformatiekansen ten aanzien van het ondersteuningsaanbod namelijk:

1. De beweging in gang zetten van zwaardere naar lichtere vormen van ondersteuning doordat inzichtelijk wordt welke voorzieningen zich waar in de piramide bevinden;
2. Mogelijke overlap signaleren in voorzieningen die nu binnen verschillende stelsels afzonderlijk van elkaar bestaan, maar zich in de piramide allen in dezelfde laag bevinden;
3. Inzichtelijk maken van mogelijke combinaties van welzijn met zorg (onderste laag piramide) of zorg met welzijn (tweede en derde laag van de piramide in relatie tot de eerste laag).

- Vanuit het bestaande aanbod en in samenwerking met zorgaanbieders toegroeien naar een samenhangend ondersteuningsaanbod voor het sociaal domein in 2017;
- De indeling van de nieuwe voorzieningen naar de drie niveaus van ondersteuning is het vertrekpunt voor het ondersteuningsaanbod sociaal domein.
- Voor de inzet van vangnetvoorzieningen moet een toekenningsbesluit/beschikking worden afgegeven. Dit wordt uitgewerkt in de verordeningen voor Jeugd en Wmo 2015;
- Voor de inzet van Wmo maatwerkvoorzieningen moet een toekenningsbeschikking worden afgegeven. Dit wordt vastgelegd in de verordening Wmo 2015;
- Onderzoeken op welke wijze de individuele jeugd voorzieningen door (namens) de gemeente, formeel worden toegekend/toegewezen. Dit wordt vastgelegd in de verordening Jeugd.

3.2.4 Een specifieke voorziening: Het persoonsgebonden budget (Pgb)

Het Pgb is, naast zorg in natura (zin) een instrument om tot individueel maatwerk te komen en om mensen zoveel mogelijk regie over hun eigen leven te geven. Daarnaast vergroot het Pgb de keuzevrijheid. Omdat wordt voorzien in een uitgebreid en divers aanbod van zorg in natura, is het de verwachting dat de noodzaak van inzet van het Pgb op termijn afneemt.

Voor sommige cliënten is de zorgvraag zo specifiek dat binnen het aanbod van zorg in natura geen passende oplossing gevonden kan worden. Deze cliënten mogen niet buiten de boot vallen. Bij de vaststelling van het Integraal Stappenplan 3D is daarom besloten om de mogelijkheid tot verstrekking van een Pgb ook na 2015 te behouden.

Hoewel verreweg de meeste inwoners die een Pgb krijgen op correcte wijze van deze voorziening gebruik maken, kent het huidige Pgb ook een aantal knelpunten. Bijvoorbeeld: beperkt zicht op de kwaliteit van de ingekochte zorg, oneigenlijk gebruik en financiering van informele zorg die voorheen zonder vergoeding werd geboden. De nieuwe Wmo en de Jeugdwet beogen een solide Pgb te realiseren door voorwaarden te stellen aan toewijzing van het Pgb, door gemeenten beleidsruimte te geven voor lokaal maatwerk en door invoering van het zogenaamde trekkingsrecht.

3.2.4.1 Wettelijke kaders

Vanaf 2015 is een Pgb beschikbaar voor alle maatwerkvoorzieningen (Wmo) en de individuele voorzieningen (jeugd) exclusief de kinderbeschermingsmaatregel, jeugdreclassering en de gesloten jeugdzorg met machtiging.

De wettelijke bepalingen in de Wmo en de Jeugdwet zijn bijna hetzelfde, met als belangrijkste verschil dat in de Jeugdwet wordt gesteld dat de algemene kwaliteitseisen voor zorg geleverd door een jeugdhulpaanbieder ook gelden voor het Pgb. In de Wmo 2015 en de Jeugdwet worden drie voorwaarden beschreven om aanspraak te kunnen maken op een Pgb. Gemeenten dienen hiervoor toetsingscriteria te formuleren.

1. De cliënt is, op eigen kracht dan wel met hulp, voldoende in staat tot een redelijk waardering van zijn belangen ter zake en om de aan het Pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren.
2. De cliënt stelt gemotiveerd dat de geboden voorzieningen in natura door hem niet passend worden geacht.
3. De dienstverlening is van goede kwaliteit.

Trekkingsrecht: Om oneigenlijk gebruik van het Pgb te voorkomen verplicht de wet dat het budget wordt beheerd door de Sociale Verzekeringsbank (SVB). Dit zogenoemde trekkingsrecht betekent dat het Pgb niet meer beschikbaar wordt gesteld in de vorm van een geldbedrag op de rekening van de betrokkene. De cliënt blijft opdrachtgever richting de zorgverlener en de SVB betaalt zorgverleners (namens het College), nadat de inwoner hiertoe opdracht heeft gegeven.

3.2.4.2 Beleidsvrijheid en keuzemogelijkheden Pgb

Gemeenten zijn, naast de wettelijke verplichtingen, vrij om naar eigen inzicht vorm te geven aan het Pgb-beleid. Ons uitgangspunt is een uniform Pgb-beleid, waarbij specifieke punten die enkel gelden voor de Wmo óf de Jeugdwet, expliciet worden benoemd. Uniform pgb-beleid zorgt voor een soepele overgang van een Jeugd-Pgb naar een Wmo-Pgb wanneer inwoners meerderjarig worden. Wij willen de volgende aanvullende criteria gebruiken

Aanvullende criteria Pgb

1. *Informele zorg*
   Voor zorg die in redelijkheid verwacht mag worden van het eigen netwerk (eigen kracht) wordt geen indicatie en dus geen Pgb verstrekt. Hieruit vloeit voort dat de betaling van informele zorg uit een Pgb uitsluitend is voor zorg die aanvullend is op de zorg die in redelijkheid verwacht mag worden van het sociale netwerk.

2. *Bemiddelingsbureaus*
   De kosten voor bemiddelingsbureaus worden niet vergoed uit het Pgb.

3. *Geen meerkosten voor vervoer*
   Bij zorg in combinatie met vervoer kunnen de vervoerskosten hoger zijn wanneer de cliënt kiest voor zorg in een andere regio. In principe worden de meerkosten van vervoer dan niet vergoedt, tenzij de aanvrager aannemelijk kan maken dat het aanbod dichterbij niet passend is. Dit sluit aan bij het overig beleid, waarin het Pgb maximaal de tarieven vergoedt die gelden voor zorg in natura. De cliënt mag wel kiezen voor deze zorg, maar de meerkosten voor vervoer kunnen in principe niet vergoed worden met het Pgb.

3.2.4.3 Aanvullende maatregelen ter bestrijding van onrechtmatig en oneigenlijk gebruik

Het Pgb kent voorbeelden van oneigenlijk gebruik en fraude in het verleden. Om dat te beperken is onder meer het trekkingsrecht ingevoerd. Gemeenten moeten zelf aanvullende regels stellen voor het tegengaan van oneigenlijk gebruik en fraude. Wij stellen de volgende aanvullende regels voor:

1. *Informeren over de mogelijkheid van het Pgb*
   Als een inwoner in aanmerking komt voor een individuele of maatwerk voorziening, is de gemeente verplicht om de aanvrager (en bij minderjarigen ook de ouders) te informeren over zowel de mogelijkheid van een Pgb als over de gevolgen van deze keuze. De informatie moet vindbaar, toegankelijk, betrouwbaar, authentiek en volledig zijn.

2. *Periodiek onderzoek*
   Uit het thematisch onderzoek van het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) blijkt dat door de lange looptijd van AWBZ indicaties, deze niet altijd aansluiten bij de actuele zorgbehoefte van de budgethouder. Om dit te voorkomen is het wenselijk dat de looptijd van indicaties wordt verkort. Aan de andere kant blijkt dat te vaak heroverwegen leidt tot veel onzekerheid en de noodzaak hiertoe bovendien sterk verschilt per persoon. Wij zetten daarom in om de duur van de Pgb-beschikking afhankelijk van de situatie (maatwerk) te bepalen. Omdat de zorgvraag na verloop van tijd kan veranderen is het wenselijk om frequenter te evalueren of het Pgb nog passend is en om (tenzij sprake is van een stabiele en langdurige zorgvraag) de doorlooptijd van indicaties te verkorten. Deze evaluatiemomenten maken onderdeel uit van het ondersteuningsplan.

3. *Toetsing achteraf*
   Het Pgb wordt toegewezen op basis van intensief persoonlijk klantcontact. De inzet wordt gepleegd op een stevige toetsing vooraf, onder andere door het opstellen van een ondersteuningsplan en bijbehorend budgetplan. Aanvullend daarop is een meer of minder

strenge controle achteraf mogelijk. De verwachting is dat een sterke voorkant in combinatie met het (verplichte) trekkingsrecht via de SVB een doelmatige zorginkoop realiseert en veel oneigenlijk gebruik of misbruik voorkomt. Om onnodige bureaucratie en kosten te voorkomen wordt de controle achteraf te beperkt tot het opsporen van directe signalen voor misbruik. Hiertoe dienen zogenaamde red-flag afspraken gemaakt te worden met de SVB. De VNG komt met een handreiking voor deze afspraken. Eventueel kunnen op basis hiervan aanvullende regels gesteld worden voor het tegengaan van oneigenlijk gebruik en fraude.

3.2.4.4 De hoogte van de Pgb tarieven

Gemeenten bepalen zelf de hoogte van en eventuele differentiatie binnen de tarieven. Het tarief moet (wettelijke verplichting, na amendement 93 door D66, SGP en ChristenUnie) wel toereikend zijn om de zorg en ondersteuning in te kopen. De VNG adviseert om het Pgb-tarief te baseren op de benodigde zorg volgens het door de cliënt opgestelde plan en deze af te leiden van de kostprijs van een vergelijkbare voorziening in natura.

Het Pgb-tarief koppelen aan het tarief voor een vergelijkbare voorziening in natura (zelfde tarief minus een korting voor de overheadkosten) heeft als belangrijk voordeel dat de korting voor 2015 op gelijke wijze wordt doorberekend voor ZIN en Pgb. Er wordt dus voorkomen dat een onbedoelde prikkel ontstaat om juist wel of juist niet te kiezen voor het Pgb. Op dit moment zijn de tarieven van ZIN nog niet bekend. Pas als deze bekend zijn kunnen we nagaan wat een reëel afgeleid tarief is voor een Pgb.

Door koppeling van de tarieven wordt tevens voldaan aan de wettelijke voorwaarde dat de gemeente een Pgb alleen mag weigeren voor dat deel dat het budget wat hoger is dan zorg in natura voor een vergelijkbare hulpvraag. In geval van hogere kosten bij een Pgb mag het Pgb niet geheel worden afgewezen. Er dient dan een budget ter hoogte van het ingekochte ZIN-tarief verstrekt te worden, waarbij de cliënt bijbetaalt uit eigen middelen.

Wettelijke voorwaarden

- De toetsingscriteria om te beoordelen of de aanvrager van een Pgb en zijn aanvraag voldoen aan de drie wettelijke voorwaarden worden uitgewerkt in de verordeningen Jeugd en Wmo

Aanvullende voorwaarden

Het Pgb wordt ingezet voor formele en informele zorg. Voor informele zorg geldt, dat een Pgb alleen ingezet kan worden wanneer deze aanvullend is op de zorg die in redelijkheid verwacht mag worden van het eigen netwerk. De criteria hiervoor worden uitgewerkt in de verordeningen Wmo en Jeugd.

De kosten van bemiddelingsbureaus kunnen niet worden vergoed uit het Pgb;

Meerkosten voor vervoer kunnen niet worden vergoed uit het Pgb, tenzij de aanvrager aannemelijk kan maken dat er geen passend alternatief is zonder meerkosten.

Maatregelen voor bestrijding oneigenlijk gebruik

- De genoemde aanvullende maatregelen voor bestrijding van onrechtmatig en oneigenlijk

gebruik worden opgenomen en uitgewerkt in de verordeningen Jeugd en Wmo.

Hoogte van de Pgb tarieven

- het Pgb tarief wordt gerelateerd aan de tarieven voor zorg in natura (hetzelfde tarief minus een nader te bepalen korting voor de overheadkosten).

3.3 Hoe organiseren wij de toegang tot maatschappelijke ondersteuning

De Jeugdwet en de Wmo 2015 stellen dat de gemeente in beleidsplannen moet aangeven op welke wijze inwoners toegang krijgen tot maatschappelijke ondersteuning.

Toegang betreft alle activiteiten en organisatie die nodig zijn voor de weg die een inwoner bewandelt om ondersteuning te krijgen. Met het Stappenplan 3D is een toegangsmodel vastgesteld waarin een sociaal wijknetwerk, gebiedsteam en centraal team zijn opgenomen. In bijlage 3 is dit model weergegeven. Hieronder wordt het model geconcretiseerd en worden de functies, het beoogd mandaat, de doelgroepen en de aansturing van de verschillende onderdelen voorgesteld als kader voor de periode 2015 en 2016 (zie hiervoor ook bijlage 4).

3.3.1 Ondersteuningsplan: één huishouden, één plan, één regisseur

Bij meervoudige problematiek wordt er samen met de cliënt een onderzoek of zorgbehoeftebepaling gedaan en een ondersteuningsplan opgesteld. Het ondersteuningsplan is een schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek. Er staat in welke voorzieningen worden ingezet[7] en verdere afspraken die zijn gemaakt. Dit ondersteuningsplan voldoet aan de eisen die vanuit de specifieke wetten worden gesteld. Consulenten Wmo, W&I en specifieke jeugdprofessionals hebben vanuit hun onafhankelijke positie het mandaat om het ondersteuningsplan vast te stellen. Dit ondersteuningsplan kan zowel binnen het sociaal netwerk, als binnen het gebieds- of centraal team worden opgesteld.

3.3.2 Sociaal wijknetwerk

De toegang tot ondersteuning is laagdrempelig georganiseerd. Inwoners kunnen met hun ondersteuningsvragen, volgens het 'klik, bel, kom'-principe, terecht bij de gemeenten (huidige loketten/consulenten) of bij aanbieders van algemene en basisvoorzieningen zoals welzijn, maatschappelijk werk en jeugdgezondheidszorg. Deze aanbieders en de maatschappelijke partners in de wijk vormen samen met de gemeentelijke consulenten een sociaal wijknetwerk. Afhankelijk van de omvang en de diversiteit van de bevolking kunnen per gemeente een of meerdere sociale wijknetwerken worden gefaciliteerd. Het sociaal wijknetwerk is met elkaar in staat problematiek vroegtijdig te signaleren, zo mogelijk te normaliseren en, waar nodig, toe te leiden naar passende ondersteuning. Het is belangrijk dat huisartsen en wijkverpleegkundigen samenwerken met professionals uit het netwerk. Hiertoe moeten regionaal afspraken worden gemaakt met zorgverzekeraars en lokaal met huisartsen en zorgaanbieders zelf.

[7] Dit kunnen zowel inspanningen vanuit het sociaal netwerk, algemene voorzieningen als maatwerkvoorzieningen zijn en alle combinaties daarvan.

3.3.3 Gebiedsteam: één regisseur

Het gebiedsteam moet een cruciale rol vervullen bij het verhogen van de kwaliteit van hulp, de coördinatie van zorg en de vermindering van het gebruik van (zware) specialistische voorzieningen. Huishoudens die te maken hebben met meervoudige (complexe) problematiek worden daarom begeleid door professionals uit het gebiedsteam (volgens het principe één huishouden, één plan, één regisseur). Het gebiedsteam heeft geen directe toegang voor burgers. Toeleiding naar het gebiedsteam wordt gedaan door partners die actief zijn in het sociale wijknetwerk of via het centraal team. De communicatielijnen tussen de gebiedsteams en de sociale wijknetwerken zijn kort, waardoor er nauw kan worden samengewerkt en de ondersteuning aan het huishouden nabij georganiseerd wordt.

In het gebiedsteam is doorzettingsmacht belegd om op te kunnen treden in situaties waarin bestaande regelgeving de beste oplossing in de weg staat of in situaties waarin de werkwijze één huishouden, één plan onvoldoende wordt toegepast

Ook hier geldt dat samenwerking met huisartsen en wijkverpleegkundigen georganiseerd moet worden. In het bijzonder vanwege de bevoegdheid van de huisarts om door te verwijzen naar de jeugdhulp en jeugd GGZ. Voor 1 januari 2015 moeten er samenwerkingsafspraken worden gemaakt met de voor onze gemeente betreffende zorgverzekeraar over inzet van wijkverpleegkundigen in sociaal netwerk en/of gebiedsteam. Ook moeten voor 1 januari lokaal samenwerkingsafspraken met huisartsen worden gemaakt ten aanzien van de doorverwijzing naar zorg en ondersteuning en de verbinding met het gemeentelijk toegangsmodel.

3.3.4 Centraal team: toegang tot vangnetvoorzieningen

Een deel van de niet vrij toegankelijke ondersteuning en zorg is langdurig, kostbaar, schaars en/of specialistisch. Dit zijn de vangnetvoorzieningen die, op een klein deel na, specifiek de jeugdzorg betreffen. Deze (jeugd)zorgvoorzieningen kunnen alleen door middel van een toekenningsbesluit door de gemeenten worden toegekend. Toetsing hiervan vindt plaats in het centraal team. Hiervoor dient het centraal team over specifieke expertise te beschikken. Daarnaast vormt het centraal team de toegang tot het gedwongen kader in de jeugdzorg en geldt het als centraal aanmeldpunt voor AMHK- en zorgmeldingen en crisissituaties.

3.3.5 Regionale specialistenpool

Daar waar nodig kunnen professionals uit het gebiedsteam of centraal team een specialist erbij halen uit de zogenaamde specialistenpool. Deze specialistenpool wordt samen met de andere gemeenten uit de regio Haaglanden ingericht en bestaat uit een binnenste en een buitenste ring. De binnenste ring is bestaat uit specialisten die nu vaak worden ingezet, bijvoorbeeld: (gekwalificeerd) gedragswetenschappers, gezondheidszorg-psychologen en (licht) verstandelijk gehandicapten deskundigen. Zij kunnen de professionals van het gebiedsgerichte team ondersteunen om de problematiek te verhelderen of een diagnose te stellen, maar ook om een advies over passende hulp of zorg(arrangement) te geven. Deze algemene specialisten vormen de kern van de specialistenpool.

De buitenste ring bestaat uit specialisten die over (zeer) specialistische kennis beschikken over een specifieke doelgroep of specifieke problematiek. Deze specialisten zijn net zoals nu werkzaam bij een zorgaanbieder en onderhouden hun specialisme in hun eigen werkomgeving. Zij worden met

name benaderd door de algemeen specialisten uit de binnenste ring, maar op termijn is denkbaar dat professionals uit het gebiedsgerichte team zelf gericht specialisten kunnen benaderen.

3.3.6 Aansturing van sociaal netwerk, gebieds- en centraal team

In de transitiefase is in de (directe) aansturing een belangrijke rol weggelegd voor de gemeente.

Sturing op (de professionals in) het wijknetwerk loopt voor 2015 en 2016 vooral via bestaande (subsidie) overeenkomsten. Door middel van de ervaringen die nu worden opgedaan in de pilot "samenwerken in de wijk" zullen (subsidie)overeenkomsten en afspraken met betrokken organisaties nader gespecificeerd worden.

Het gebieds- en centraal team vallen vooralsnog onder directe aansturing van de gemeente. Dit betekent niet dat de deelnemers van de teams in dienst komen van de gemeente maar wel dat zij direct door een onderdeel van de gemeentelijke organisatie worden aangestuurd.

Inrichting en aansturing van het gebieds- en centraal team in 2015 en 2016 wordt vastgelegd in het "Uitvoeringsprogramma transitie sociaal domein". Waar mogelijk worden hierbij al de ervaringen vanuit de pilot "samenwerken in de wijk" meegenomen. In 2016 wordt, mede op basis van de opgedane kennis en ervaring met het netwerk en de teams, een definitieve vorm gegeven aan de inrichting en aansturing ervan.

- In het uitvoeringsprogramma worden de mogelijkheden van het realiseren van één gemeentelijk loket waar inwoners terecht kunnen met alle vragen op het brede terrein van het sociale domein uitgewerkt. Uitgangspunt hierbij is dit te combineren met het KCC, zijnde de ingang voor alle overheidsvragen;
- De directe aansturing van het gebieds- en centraal team voor 2015 en 2016 neer te leggen bij de gemeente.

3.4 Hoe gaan we om met zorgaanbieders: opdrachtgeverschap, inkoop, contractering

Het gegeven dat de gemeente met ingang van 1 januari 2015 verantwoordelijk wordt voor vrijwel de gehele maatschappelijke ondersteuning van haar inwoners biedt de kans om de wijze van inkoop en subsidiëring van alle gemeentelijke zorg en maatschappelijke ondersteuning te vernieuwen inclusief de wijze waarop het opdrachtgeverschap van de gemeente wordt ingevuld.

Voor de transitiefase is in 2015 continuïteit van zorg het belangrijkste doel. Vanwege de gewenste continuïteit wordt het reeds bestaande systeem van bekostiging nog enige tijd voortgezet. Tegelijkertijd weten we dat de huidige wijze van bekostiging te weinig prikkels geeft om te komen tot een optimale prijs-kwaliteitsverhouding.

De bestaande gemeentelijke taken op het gebied van zorg en maatschappelijke ondersteuning betreffen voor een belangrijk deel vrij toegankelijke zorg. Deze taken worden veelal uitgevoerd op basis van een subsidierelatie. Een reeds bestaande duurzame subsidie- of contractrelatie mag om

juridische redenen niet zo maar worden afgebroken. In 2015 wordt in het kader van de transformatie onderzocht of het wenselijk is bestaande subsidierelaties te beëindigen en te vervangen door een andere wijze van bekostiging.

Zowel in de transitiefase als de transformatiefase zijn er drie belangrijke doelstellingen die belangrijk zijn bij de inkoop:

- Het vergroten van keuzevrijheid voor de cliënt;
- Het behouden en verbeteren van de geleverde zorgkwaliteit;
- Het realiseren van de door het Rijk opgelegde bezuinigingstaakstellingen.

Het vergroten van de keuzevrijheid van cliënten wordt mede gerealiseerd door in het aanbestedingstraject een basisovereenkomst met zoveel mogelijk aanbieders te sluiten. We onderzoeken ook de inzet van Persoonsvolgende Bekostiging. Dit kan zowel in de vorm van een Pgb als in ZIN. We stellen ten doel in 2016 meetinstrumenten te hebben ontwikkeld om met de daaruit vergaarde informatie de juiste sturings- en bekostigingsprikkels te ontwikkelen die horen bij de doelstellingen van de transformatiefase. Vanaf 2015 zal de relatie tussen gemeenten en aanbieders op een goede manier verder verzakelijken.

3.4.1 Regionale samenwerking inkoop zorg en maatschappelijke ondersteuning

Op inkoop wordt regionaal samengewerkt omdat:

- De wet het voorschrijft (specialistische jeugdzorg)
- Inkoopvoordeel te behalen (prijs/kwaliteit/volume)
- Efficiency in de organisatie van zorg, waardoor meer geld overblijft voor de zorg zelf

Regionaal kopen we de verschillende voorzieningen op drie niveaus in:

1. Inkoop '(Specialistische) jeugdzorg en zorg voor zintuigelijk gehandicapten'

Voor de specialistische jeugdzorg wordt wettelijk voorgeschreven dat de inkoop van deze zorg op regionaal niveau wordt georganiseerd. In het kader van regionale samenwerking hebben de colleges van tien gemeenten in Haaglanden[8] daarom besloten om de inkoop van specialistische jeugdzorg onder te brengen in een gemeenschappelijk verzelfstandigd inkoopbureau.

2. Inkoop 'Niet vrij toegankelijke niet specialistische zorg: ondersteuning op maat'

Voor de niet vrij toegankelijke niet specialistische zorg is in regionaal verband één inkoopsystematiek ontwikkeld. Voor de feitelijke inkoop werken Voorschoten, Wassenaar, Leidschendam-Voorburg, Zoetermeer, Lansingerland, Pijnacker-Nootdorp samen (H6 verband).

3. Inkoop 'Overige vormen van ondersteuning'

De inkoop van overige vormen van ondersteuning betreft grotendeels de bestaande taken van de gemeenten. De inkoop van zorg en maatschappelijke ondersteuning in deze categorie kan in de toekomst door elke gemeente individueel worden ingevuld, maar ook hier kan regionale of bovenlokale samenwerking worden gezocht. Een voorbeeld is de hulp bij het huishouden, waarbij

[8] H 10: Den Haag, Delft, Westland, Rijswijk, Midden-Delfland, Zoetermeer, Pijnacker-Nootdorp, Voorschoten, Wassenaar en Leidschendam-Voorburg

de mogelijkheid tot resultaatfinanciering wordt onderzocht. De gemeenten Voorschoten, Leidschendam-Voorburg en Wassenaar trekken hierin samen op.

3.4.2 Bezuinigingen

Voor de beheersing van de kosten wordt ingezet op uniformering van de aangeboden zorgproducten en de hierbij behorende prijs, zodat zorgproducten onderling vergelijkbaar worden (transparantie van de markt). Een zorgaanbieder kan zich op deze manier in de toekomst vooral onderscheiden door kwaliteit te leveren.

Verder wordt in regionaal verband gewerkt aan een goed en gebruiksvriendelijk verantwoordingssysteem, waarbij niet méér hoeft te worden verantwoord dan nodig is voor de gemeentelijke monitoring. Dit leidt tot efficiency winst bij aanbieders.

Voor wat betreft de inkoop van de zorg zelf is een voor de hand liggende manier om kosten te beheersen door het maken van volumeafspraken met een zorgaanbieder. Een volumeafspraak houdt in dat een maximale hoeveelheid zorg en/of maatschappelijke ondersteuning mag worden geboden op basis van een bepaalde prijs. Maar het maken van volumeafspraken gaat grotendeels voorbij aan de uitgangspunten van keuzevrijheid, zelfregie en maatwerk voor de cliënten. Volumeafspraken zullen dan ook vooral in eerste instantie in het kader van de transitie worden toegepast. De ontwikkeling van alternatieve bekostigingswijzen is al ingezet.

- 2015 wordt gebruikt om alternatieve bekostigingsmethodieken te ontwikkelen;
- De bestaande subsidie- en contractrelaties tussen gemeente en aanbieders van zorg- en ondersteuning worden voor het jaar 2015 voortgezet;
- Binnen de nieuwe én bestaande subsidie- en contractrelaties wordt aanbieders van zorg en ondersteuning de opdracht meegegeven hun aanbod te innoveren, volgens de principes van de integrale benadering van zorg- en ondersteuning in het sociale domein.

3.5 Kwaliteit

3.5.1 Monitoring

We richten een monitor in waar tenminste de volgende punten kunnen worden gemonitord en verantwoord via de planning en control cyclus:

- Uitgaven blijven binnen de door het rijk beschikbaar gestelde middelen;
- Aantallen cliënten en bijbehorende zorg per 1-1-2015 en verantwoorden dat deze cliënten zolang nodig in 2015 de zorg krijgen;
- Instroom nieuwe cliënten en bijbehorende zorg en uitstroom bestaande cliënten inzichtelijk maken en verantwoorden.

Voor deze monitor maken we gebruik van de door VNG en King opgezette monitor Sociaal Domein (VISD). Deze monitor voorziet in de horizontale beleids- en verantwoordingsinformatie. Dat betekent de informatievoorziening richting de gemeenteraad en de inwoners. De monitor maakt

het mogelijk om tijdig te kunnen (bij)sturen, beleid te (her)formuleren, prestaties in de wijk te beoordelen en om van geconstateerde verschillen te leren.

Om garantie op kwaliteit te waarborgen wordt er met deze monitor stilgestaan bij 35 prestatie indicatoren die vastgelegd worden in een rapportage. Deze worden aangevuld met indicatoren op het gebied van werk en inkomen. In de manier van rapporteren wordt rekening gehouden met de privacywetgeving. In bijlage 5 is een overzicht van de gebruikte indicatoren opgenomen.

Er is geen zekerheid of we alle 35 indicatoren al per 1-1-2015 kunnen gaan monitoren. Dit wordt onderzocht. De onderdelen die in 2015 nog niet kunnen worden gemonitord, zullen in de transformatieperiode worden toegevoegd.

3.5.2 Communicatie

Communicatie is cruciaal in de uitvoering van de 3 decentralisaties. De communicatie richt zich zowel op de transitie (wat gaat er veranderen, vanaf wanneer, voor wie), als de transformatie (stimuleren zelfredzaamheid en eigen kracht). Voor de uitvoering van communicatie over de drie decentralisaties heeft het college de Communicatie-aanpak programma 3D vastgesteld. De communicatie vindt plaats binnen deze vastgestelde kaders.

Bestaande cliënten worden zorgvuldig en persoonlijk geïnformeerd over de veranderingen in de huidige indicatie met ingang van 2015. Waar mogelijk wordt dit in samenwerking met de huidige zorgaanbieders vorm gegeven. Nieuwe en toekomstige cliënten, mantelzorgers, professionals en andere belanghebbenden worden middels de gemeentelijke kanalen op hoofdlijnen geïnformeerd over de veranderingen in het sociaal domein.

3.5.3 Participatie

Bij het ontwikkelen van de 3D beleidsplannen is ook ingezet op participatie van cliëntenraden, adviesraden, maatschappelijke partners en belangenvertegenwoordigers. Dit is gebeurd door geregeld met hen het gesprek aan te gaan, informatie op te halen en te toetsen. In de periode waarin de beleidsplannen ter inzage liggen organiseren we verschillende bijeenkomsten waarbij we maatschappelijke partners, cliëntenraden en belangenvertegenwoordigers en inwoners actief uitnodigen en bevragen. Deze lijn zetten we bij de implementatie en uitvoering van het beleid voort.

4 **Financiën**

Ten behoeve van de nieuwe taken worden middelen toegevoegd aan het "deelfonds sociaal domein"[9]. Het gaat om een tijdelijk fonds dat deel uitmaakt van het Gemeentefonds. Per 1 januari 2018 vervalt het deelfonds en worden de middelen verdeeld via de algemene uitkering of één of meer decentralisatie- en integratie-uitkeringen. Op dit moment zijn in het Sociaal Deelfonds alle drie de macro-budgetten bekend.

We gaan er vooralsnog vanuit dat de macro-budgetten bedoeld zijn voor de inkoop van de nieuwe voorzieningen alsmede voor de incidentele en structurele gemeentelijke uitvoeringskosten die gemaakt moeten worden.

Gelet op ervaringen met de invoering van de Wmo-huishoudelijke hulp (uitvoeringskosten 11% van het budget) en de verwachte benodigde ambtelijke inzet voor de nieuwe taken is het advies een deel van het budget te reserveren als uitvoeringsbudget:

- Jeugdzorg: 3 % van het macrobudget (waarvan 2% voor overhead)
- Nieuwe taken WMO (AWBZ) : 7 % van het macrobudget (waarvan 2% voor overhead)
- Participatiewet: PM

Het verschil in de percentages is te verklaren, doordat bij de jeugdzorg de inrichting van de toegang (dit zijn de medewerkers van Bureau Jeugdzorg) zijn geraamd in het zorgbudget. Bij de Wmo moet de gemeente alles nog zelf doen en is alleen synergievoordeel te behalen met de uitvoering van huidige Wmo-taken. Bij participatie is er sprake van samenvoeging van bestaande wetgeving en dus bestaande taken en deels van nieuwe taken. In totaliteit neemt het macrobudget de komende jaren af. Vandaar dat op dit moment geen extra budget wordt gereserveerd als uitvoeringsbudget. In een later stadium is het wel mogelijk dat de uitvoering wordt versterkt, maar daar zal dan op dat moment dekking voor worden gepresenteerd.

Van beide genoemde percentages voor jeugdzorg en Wmo is 2% bedoeld om overheadkosten (t.w. ICT, factuurafhandeling, beroep en bezwaar etc.) te dekken.

Het onderstaande geeft het volgende financieel overzicht voor Leidschendam-Voorburg

Jeugd	
Macro budget	**11. 892.178,00**
Reservering uitvoeringskosten 3%	**356.765,00**
Resteert voor inkoop	**11.535.413,00**

[9] De budgetten waaruit momenteel welzijnsvoorzieningen en individuele voorzieningen uit de 'oude' Wmo worden bekostigd worden niet toegevoegd aan het sociaal deelfonds.

Wmo	
Macro budget	**8.257.421,00**
Reservering uitvoeringskosten 7%	**578.019,00**
Resteert voor inkoop	**7.679.402,00**

Participatie	
Macro budget	**6.164.000**
Reservering uitvoeringskosten	**nvt, bestaand**
Resteert	**6.164.000**

Het onderstaande geeft het volgende financieel overzicht voor Voorschoten

Jeugd	
Macro budget	**4.419.219,00**
Reservering uitvoeringskosten 3%	**132.577,00**
Resteert voor inkoop	**4.286.642**

Wmo	
Macro budget	**2.185.873,00**
Reservering uitvoeringskosten 7%	**153.011,00**
Resteert voor inkoop	**2.032.862,00**

Participatie	
Macro budget	**1.701.000**
Reservering uitvoeringskosten	**nvt, bestaand**
Resteert	**1.701.000**

Het onderstaande geeft het volgende financieel overzicht voor Wassenaar

Jeugd	
Macro budget	**3.003.042,00**
Reservering uitvoeringskosten 3%	**90.091,00**
Resteert voor inkoop	**2.912.951,00**

Wmo	
Macro budget	**2.804.898,00**
Reservering uitvoeringskosten 7%	**196.343,00**
Resteert voor inkoop	**2.608.555,00**

Participatie	
Macro budget	**1.780.000**
Reservering uitvoeringskosten	**nvt, bestaand**
Resteert	**1.780.000**

4.1 Onzekerheden rond sociaal deelfonds

De uitkeringen uit het Gemeentefonds blijven met grote onzekerheden omgeven. De onzekerheden zitten onder andere in de tweede fase van het groot onderhoud van het fonds, het vervangen van de historische verdeling van de middelen voor jeugd en maatschappelijke ondersteuning door een objectief verdeelmodel in 2016 en de inbedding van het deelfonds sociaal domein in de algemene uitkering.

4.2 Risico's

Belangrijkste risico betreft het aan de ene kant sturen op prijs en kwaliteit, terwijl er ook sprake is van overgangsrecht en sommige "open-einde"-regelingen. Er is hierdoor het risico dat gedurende het jaar blijkt dat het macrobudget niet toereikend is, terwijl het erg lastig is om hierop bij te sturen. Dit zal dan leiden tot kostenoverschrijdingen.

- Op het macrobudget Jeugd 3% reserveren ten behoeve van gemeentelijke uitvoeringskosten;
- Op het macrobudget Wmo 7% reserveren ten behoeve van gemeentelijke uitvoeringskosten;
- Op het macrobudget participatie vooralsnog uitgaan van het huidige niveau van gemeentelijke uitvoeringskosten.

Bijlage 1: Verklarende woordenlijst

Ambulante zorg/hulp – zorg/hulp die niet in een stelling (ziekenhuis, verpleeghuis etc.) wordt verleend en de zorgverstrekker (arts, psycholoog, verpleegkundige) zich voor behandeling of begeleiding juist verplaatst naar de patiënt.

Civil Society – De gemeenschappelijke activiteiten van burgers rondom het grootbrengen van kinderen. In een goed functionerende pedagogische civil society bestaat er bij de burgers de bereidheid om in de eigen sociale netwerken en in het publieke domein de verantwoordelijkheid rond het opgroeien en opvoeden van kinderen te delen.

Cliëntenraad – De cliëntenraad bestaat uit cliënten die opkomen voor de belangen van patiënten/cliënten van de zorginstelling.

Contourennota – Beleidsplan van 2012-2015 dat de kader en hooflijnen bevat voor de inzet van middelen uit het Participatiebudget.

Dagbesteding – Een zinvolle besteding van de dag voor mensen met een handicap, voor mensen met psychiatrische problemen of voor ouderen.

Decentralisaties – Overheveling van taken en/of bevoegdheden van de Rijksoverheid en andere bestuurslagen naar gemeenten.

Eigen kracht – Situatie dat burgers 'eigen verantwoordelijkheid' nemen, en zelfredzaam zijn of zelf oplossing(en) creëren of organiseren in een probleemsituatie.

Extramurale zorg – ambulante zorg wordt ook wel extramuraal (buiten de muren) genoemd.

Gebiedsteams – Multidisciplinair samengestelde teams per gebied, met in elk team een afvaardiging van jeugd, werk, zorg en welzijn. Gebiedsteams zijn verantwoordelijk voor de bewoner die niet zelfredzaam is, zodra er sprake is van sector overstijgende problematiek.

Mantelzorg – Onbetaalde zorg voor zieke of gehandicapte familieleden of vrienden. Het gaat bij mantelzorg om intensieve zorg voor langere tijd.

Modelbepaling – Een bepaling die in de voorbeeldverordeningen is opgenomen en door gemeenten naar lokale invulling kan worden aangepast.

Nazorg – Alle zorg-, hulp- en/of dienstverlening die wordt geleverd ter ondersteuning, begeleiding of nacontrole van inwoners nadat alle voorzieningen en hulp uit het ondersteuningsplan zijn uitgevoerd. Periodiek wordt contact gezocht met de inwoner of zijn/haar mantelzorger/netwerk om na te gaan in hoeverre de ondersteuning voldoende is geweest of dat er sprake is van terugval. Indien nodig, wordt ondersteuning opnieuw geactiveerd.

Ontschotting – Een meer klantgerichte manier van werken die uiteindelijk moet gaan leiden tot vraag gestuurde zorg.

Participatiesamenleving – samenleving waarin de burger ruimte krijgt om zelf initiatieven te nemen.

Respijtzorg – Het bieden van tijdelijke professionele hulp via de AWBZ wanneer mantelzorgers de gebruikelijke zorg gedurende een korte periode niet kunnen verlenen.

Risicotaxatie – In schatten van het gevolg van de aard van de problematiek op het veilig fysiek en geestelijk opgroeiklimaat van de jeugdige(n) op de korte en lange termijn.

Sociaal deelfonds – De tijdelijke wet deelfonds sociaal domein regelt de middelen voor de financiering van taken en verantwoordelijkheden op het terrein van maatschappelijke ondersteuning, participatie en jeugd. De middelen worden beschikbaar gesteld via een deelfonds sociaal domein. Dit deelfonds wordt opgenomen in de begroting van het gemeentefonds.

Sociaal domein – Gemeentelijke taken die betrekking hebben op de volgende levensdomeinen van burgers: werk, inkomen, zorg, onderwijs en welzijn.

T-2 systematiek – Deze systematiek houdt in dat een verdeling van de financiën wordt gemaakt op basis van de financiën twee jaar voorafgaand aan het betreffende jaar. Bijvoorbeeld: er wordt een berekening gemaakt voor verdeling van het geld in 2015. Deze berekening wordt gemaakt in 2014 aan de hand van de gegevens uit 2013.

Toegang en toeleiding tot zorg – Bepalen waar, hoe en bij wie inwoners terecht kunnen met hun hulp- en ondersteuningsvragen, plus hoe zij vervolgens passende ondersteuning krijgen.

Transformatie – Transformatie van het zorgstelsel en maatschappelijke ondersteuning. Gericht op het realiseren van de beoogde inhoudelijke effecten van de stelselwijziging: ander gedrag van professionals en burgers, andere cultuur bij instellingen en professionals, andere werkwijzen en vooral ook het anders met elkaar omgaan tussen burgers/cliënten, professionals, instellingen en gemeenten.

Transitie- Overdracht van taken en bevoegdheden van Rijk/provincie naar de gemeenten per 1 januari 2015.

Triage – Triage is het beoordelen van slachtoffers bij grote(re) ongevallen en rampen, verdeeld in verschillende categorieën naar de ernst van de verwondingen of ziektebeeld. Op de spoedeisende eerste hulp (SEH) afdeling van ziekenhuizen en op de huisartsenpost wordt de methode triage toegepast om de urgentie van binnenkomende patiënten en telefonische oproepen te bepalen. Het doel is om prioriteiten te stellen en te bepalen welke patiënten als eerste medische hulp nodig hebben en welke patiënten korte of lange tijd kunnen wachten op hulp.

Verordening – Een besluit van algemene strekking die door de overheid is genomen. In de gemeente wordt deze vastgesteld door de raad.

Bijlage 2: inventarisatie over te komen voorzieningen

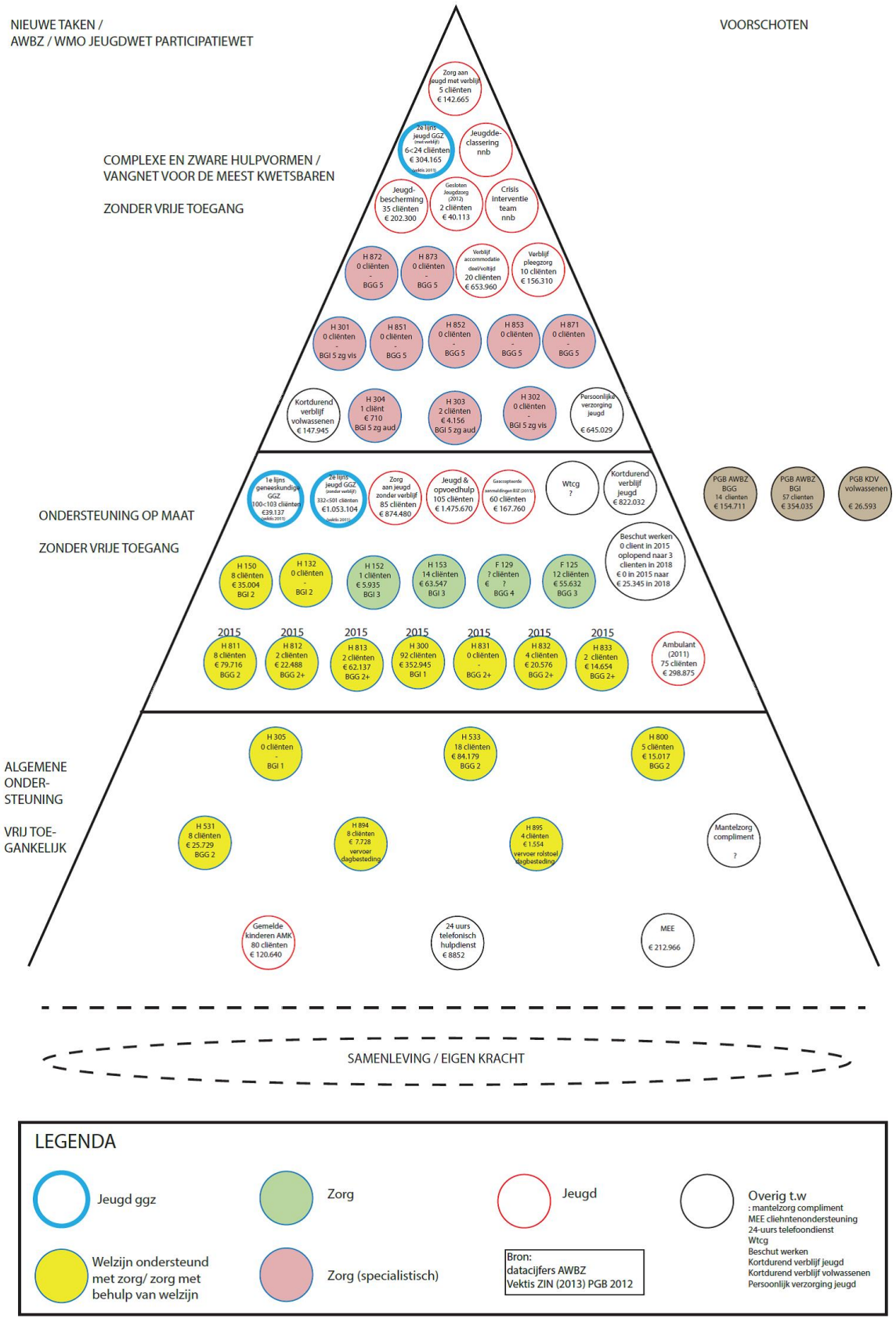

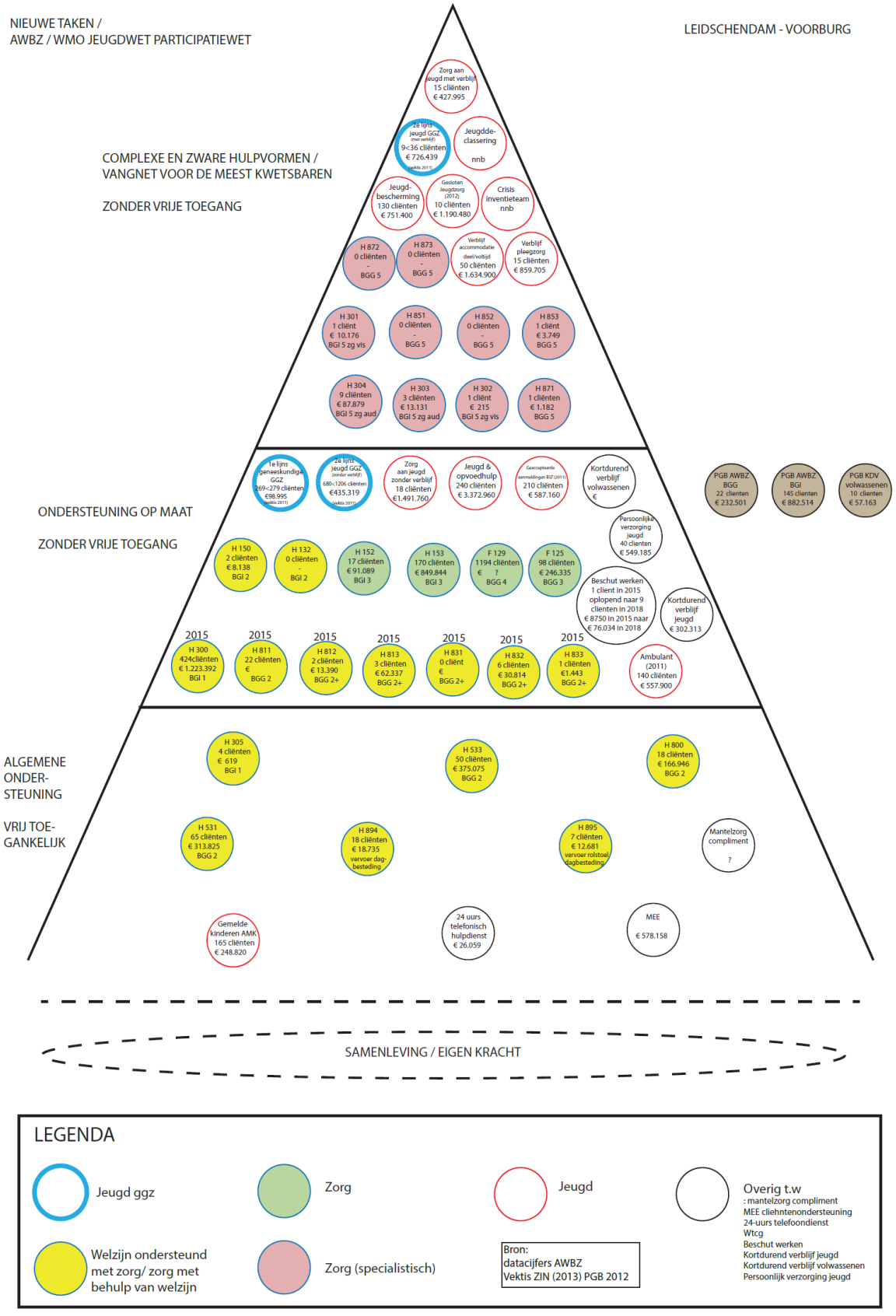
NIEUWE TAKEN /
AWBZ / WMO JEUGDWET PARTICIPATIEWET
LEIDSCHENDAM - VOORBURG
COMPLEXE EN ZWARE HULPVORMEN /
VANGNET VOOR DE MEEST KWETSBAREN
ZONDER VRIJE TOEGANG
Zorg aan jeugd met verblijf 15 cliënten € 427.995
2e lijns jeugd GGZ (met verblijf) 9<36 cliënten € 726.439 (vektis 2011)
Jeugdde-classering nnb
Jeugd-bescherming 130 cliënten € 751.400
Gesloten Jeugdzorg (2012) 10 cliënten € 1.190.480
Crisis Inventieteam nnb
H 872 0 cliënten - BGG 5
H 873 0 cliënten - BGG 5
Verblijf accommodatie deel/voltijd 50 cliënten € 1.634.900
Verblijf pleegzorg 15 cliënten € 859.705
H 301 1 cliënt € 10.176 BGI 5 zg vis
H 851 0 cliënten - BGG 5
H 852 0 cliënten - BGG 5
H 853 1 cliënt € 3.749 BGG 5
H 304 9 cliënten € 87.879 BGI 5 zg aud
H 303 3 cliënten € 13.131 BGI 5 zg aud
H 302 1 cliënt € 215 BGI 5 zg vis
H 871 1 cliënten € 1.182 BGG 5
ONDERSTEUNING OP MAAT
ZONDER VRIJE TOEGANG
1e lijns (geneeskundige GGZ 269<279 cliënten €98.995 (vektis 2011)
2e lijns jeugd GGZ (zonder verblijf) 680<1206 cliënten €435.319 (vektis 2011)
Zorg aan jeugd zonder verblijf 18 cliënten €1.491.760
Jeugd & opvoedhulp 240 cliënten € 3.372.960
Gecoördineerde samenwerkingen BJZ (2011) 210 cliënten € 587.160
Kortdurend verblijf volwassenen €
PGB AWBZ BGG 22 clienten € 232.501
PGB AWBZ BGI 145 clienten € 882.514
PGB KDV volwassenen 10 clienten € 57.163
Persoonlijke verzorging jeugd 40 clienten € 549.185
H 150 2 cliënten € 8.138 BGI 2
H 132 0 cliënten - BGI 2
H 152 17 cliënten € 91.089 BGI 3
H 153 170 cliënten € 849.844 BGI 3
F 129 1194 cliënten € ? BGG 4
F 125 98 cliënten € 246.335 BGG 3
Beschut werken 1 client in 2015 oplopend naar 9 clienten in 2018 € 8750 in 2015 naar € 76.034 in 2018
Kortdurend verblijf jeugd € 302.313
2015
H 300 424cliënten € 1.223.392 BGI 1
2015
H 811 22 cliënten € BGG 2
2015
H 812 2 cliënten € 13.390 BGG 2+
2015
H 813 3 cliënten € 62.337 BGG 2+
2015
H 831 0 cliënt € BGG 2+
2015
H 832 6 cliënten € 30.814 BGG 2+
2015
H 833 1 cliënten €1.443 BGG 2+
Ambulant (2011) 140 cliënten € 557.900
ALGEMENE ONDER-STEUNING
VRIJ TOE-GANKELIJK
H 305 4 cliënten € 619 BGI 1
H 533 50 cliënten € 375.075 BGG 2
H 800 18 cliënten € 166.946 BGG 2
H 531 65 cliënten € 313.825 BGG 2
H 894 18 cliënten € 18.735 vervoer dag-besteding
H 895 7 cliënten € 12.681 vervoer rolstoel dagbesteding
Mantelzorg compliment ?
Gemelde kinderen AMK 165 cliënten € 248.820
24 uurs telefonisch hulpdienst € 26.059
MEE € 578.158
SAMENLEVING / EIGEN KRACHT
LEGENDA
Jeugd ggz
Zorg
Jeugd
Overig t.w
: mantelzorg compliment
MEE cliehntenondersteuning
24-uurs telefoondienst
Wtcg
Beschut werken
Kortdurend verblijf jeugd
Kortdurend verblijf volwassenen
Persoonlijk verzorging jeugd
Welzijn ondersteund met zorg/ zorg met behulp van welzijn
Zorg (specialistisch)
Bron:
datacijfers AWBZ
Vektis ZIN (2013) PGB 2012

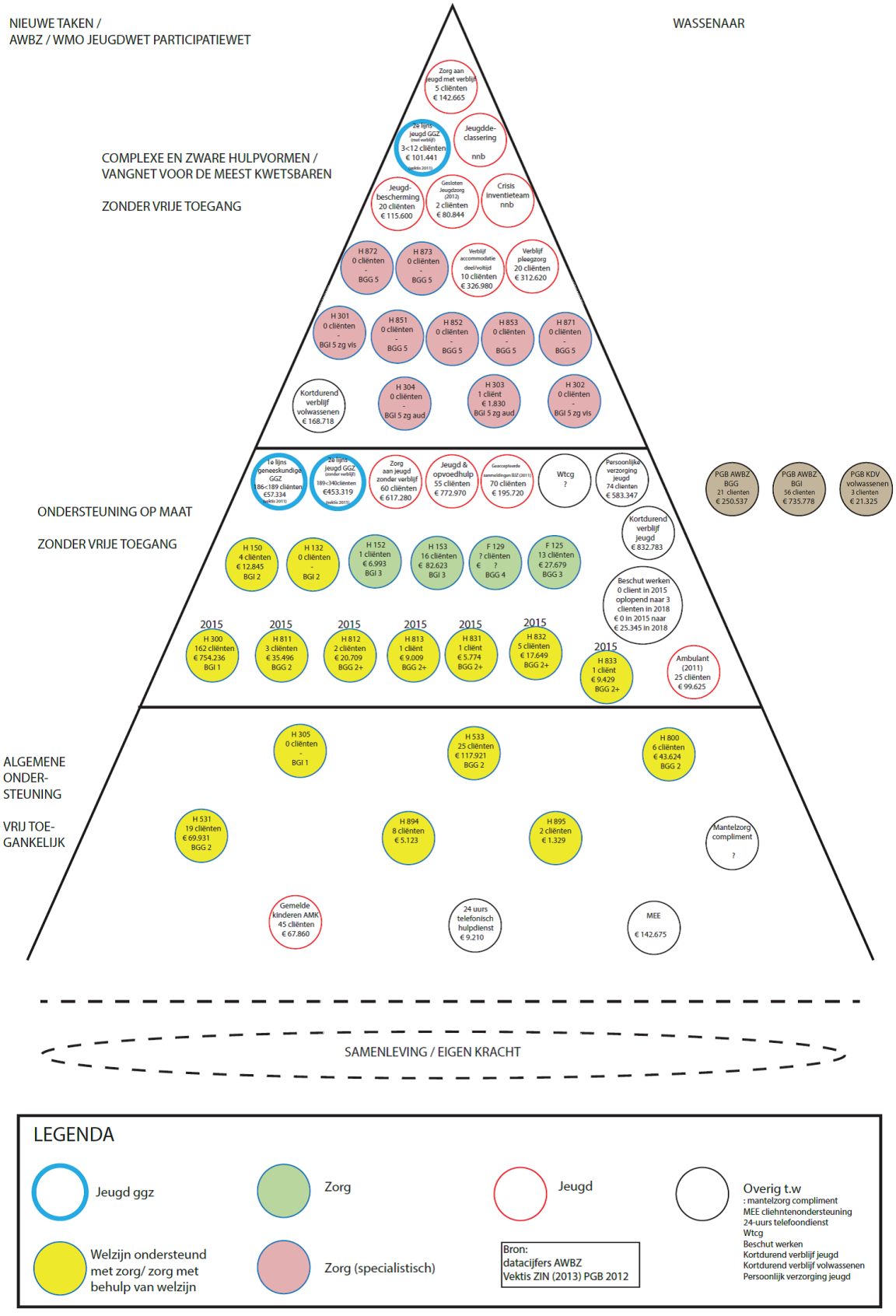
NIEUWE TAKEN /
AWBZ / WMO JEUGDWET PARTICIPATIEWET
WASSENAAR
COMPLEXE EN ZWARE HULPVORMEN /
VANGNET VOOR DE MEEST KWETSBAREN
ZONDER VRIJE TOEGANG
Zorg aan jeugd met verblijf 5 cliënten € 142.665
2e lijns jeugd GGZ (met verblijf) 3<12 cliënten € 101.441 (vektis 2013)
Jeugdde-classering nnb
Jeugd-bescherming 20 cliënten € 115.600
Gesloten Jeugdzorg (2012) 2 cliënten € 80.844
Crisis inventieteam nnb
H 872 0 cliënten - BGG 5
H 873 0 cliënten - BGG 5
Verblijf accommodatie deel/voltijd 10 cliënten € 326.980
Verblijf pleegzorg 20 cliënten € 312.620
H 301 0 cliënten - BGI 5 zg vis
H 851 0 cliënten - BGG 5
H 852 0 cliënten - BGG 5
H 853 0 cliënten - BGG 5
H 871 0 cliënten - BGG 5
Kortdurend verblijf volwassenen € 168.718
H 304 0 cliënten - BGI 5 zg aud
H 303 1 cliënt € 1.830 BGI 5 zg aud
H 302 0 cliënten - BGI 5 zg vis
ONDERSTEUNING OP MAAT
ZONDER VRIJE TOEGANG
1e lijns geneeskundige GGZ 186<189 cliënten €57.334 (vektis 2013)
2e lijns jeugd GGZ (zonder verblijf) 189>340cliënten €453.319 (vektis 2013)
Zorg aan jeugd zonder verblijf 60 cliënten € 617.280
Jeugd & opvoedhulp 55 cliënten € 772.970
Geaccepteerde aanmeldingen BJZ (2013) 70 cliënten € 195.720
Wtcg ?
Persoonlijke verzorging jeugd 74 clienten € 583.347
PGB AWBZ BGG 21 clienten € 250.537
PGB AWBZ BGI 56 clienten € 735.778
PGB KDV volwassenen 3 clienten € 21.325
Kortdurend verblijf jeugd € 832.783
H 150 4 cliënten € 12.845 BGI 2
H 132 0 cliënten - BGI 2
H 152 1 cliënten € 6.993 BGI 3
H 153 16 cliënten € 82.623 BGI 3
F 129 ? cliënten € ? BGG 4
F 125 13 cliënten € 27.679 BGG 3
Beschut werken 0 client in 2015 oplopend naar 3 clienten in 2018 € 0 in 2015 naar € 25.345 in 2018
2015
H 300 162 cliënten € 754.236 BGI 1
2015
H 811 3 cliënten € 35.496 BGG 2
2015
H 812 2 cliënten € 20.709 BGG 2+
2015
H 813 1 cliënt € 9.009 BGG 2+
2015
H 831 1 cliënt € 5.774 BGG 2+
2015
H 832 5 cliënten € 17.649 BGG 2+
2015
H 833 1 cliënt € 9.429 BGG 2+
Ambulant (2011) 25 cliënten € 99.625
ALGEMENE ONDER-STEUNING
VRIJ TOE-GANKELIJK
H 305 0 cliënten - BGI 1
H 533 25 cliënten € 117.921 BGG 2
H 800 6 cliënten € 43.624 BGG 2
H 531 19 cliënten € 69.931 BGG 2
H 894 8 cliënten € 5.123
H 895 2 cliënten € 1.329
Mantelzorg compliment ?
Gemelde kinderen AMK 45 cliënten € 67.860
24 uurs telefonisch hulpdienst € 9.210
MEE € 142.675
SAMENLEVING / EIGEN KRACHT
LEGENDA
Jeugd ggz
Zorg
Jeugd
Overig t.w
: mantelzorg compliment
MEE cliehntenondersteuning
24-uurs telefoondienst
Wtcg
Beschut werken
Kortdurend verblijf jeugd
Kortdurend verblijf volwassenen
Persoonlijk verzorging jeugd
Welzijn ondersteund met zorg/ zorg met behulp van welzijn
Zorg (specialistisch)
Bron:
datacijfers AWBZ
Vektis ZIN (2013) PGB 2012

Bijlage 3: Toegangsmodel conform stappenplan D3

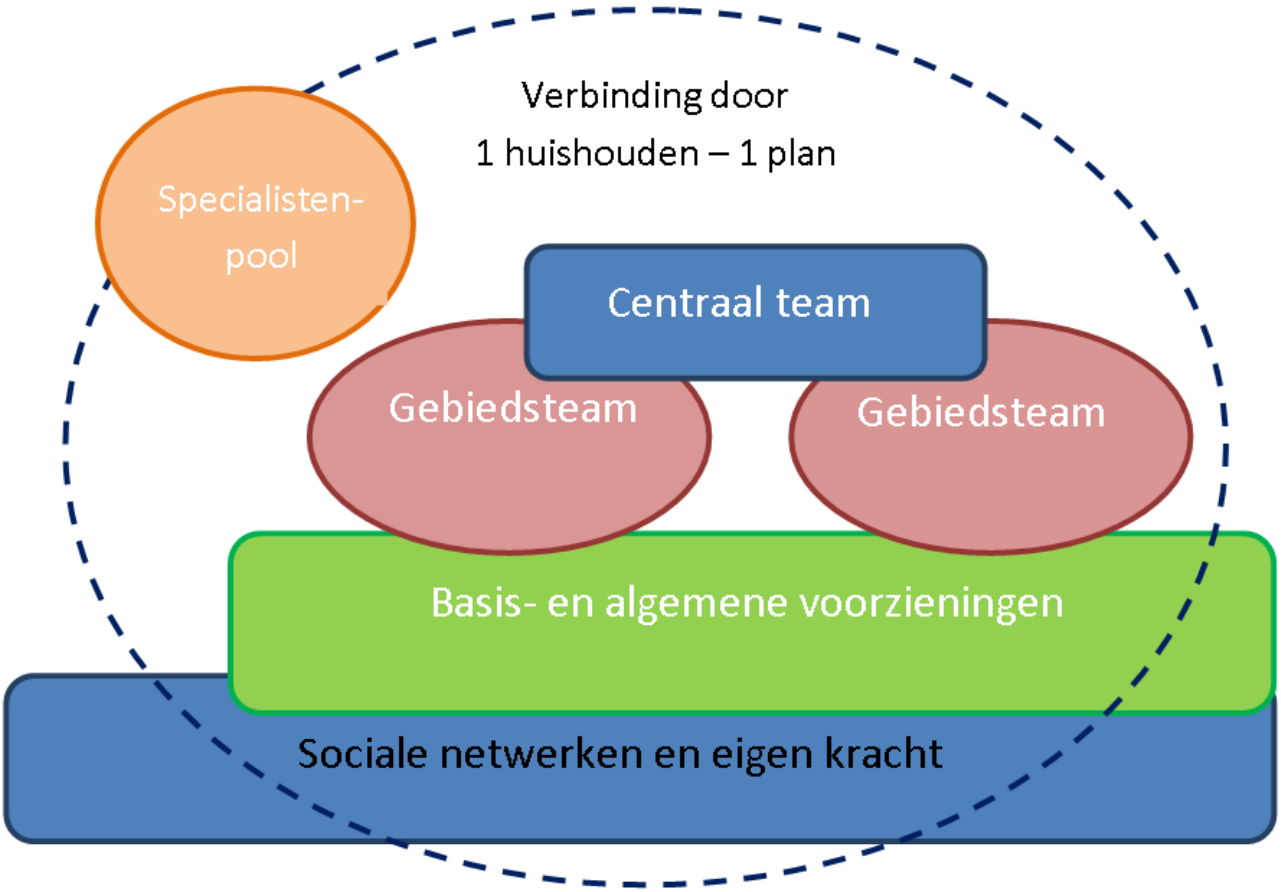

Bijlage 4: Sociaal Wijknetwerk, Gebiedsteam, Centraal Team

Sociaal wijknetwerk	
Wie nemen deel aan het sociaal wijknetwerk?	- Aanbieders van basisvoorzieningen - Maatschappelijke- en welzijnsorganisaties - Jeugd-, Wmo- en Werk en Inkomen (W&I)-consulenten
Wat doet het sociaal wijknetwerk?	- Voorkomen, signaleren en normaliseren van problematiek - Informeren over ondersteuningsmogelijkheden - Bieden van (informele) ondersteuning - Samen met de cliënt de vraag verhelderen (brede intake/ keukentafelgesprek) en indien nodig een ondersteuningsplan opstellen. - Toeleiden naar algemene (vrij toegankelijke) voorzieningen - Indien mandaat aanwezig, toeleiden naar maatwerk- en individuele voorzieningen; - Indien nodig regievoering bij eenvoudige problematiek
Welk beoogd mandaat hebben professionals uit het sociaal wijknetwerk?	- Alle professionals hebben mandaat voor toeleiding naar algemene (vrij toegankelijke) voorzieningen en het opstellen van een ondersteuningsplan. - Consulenten Wmo, W&I en specifieke professionals jeugd hebben de bevoegdheid om het ondersteuningsplan goed te keuren. Het besluit op het ondersteuningsplan wordt door een gemeentelijke of andere onafhankelijke functionaris genomen. - Consulenten Wmo en W&I en specifieke professionals jeugd zijn gemandateerd om toe te leiden naar maatwerk- en individuele voorzieningen - Consulenten Wmo, W&I en specifieke professionals jeugd hebben, na toestemming van het centraal team, mandaat om toe te leiden naar vangnetvoorzieningen - In overleg met de zorgverzekeraar zijn afspraken gemaakt over mandatering van de wijkverpleegkundige.
Doelgroep sociaal wijknetwerk?	- Alle inwoners

Gebiedsteam	
Wie nemen deel aan het gebiedsteam?	- Professionals (regisseurs) die in staat zijn consultatie en advies te bieden op vragen vanuit het sociaal wijknetwerk en regie te leveren op de totstandkoming én de uitvoering van ondersteuningsplannen. - Het gebiedsteam is multidisciplinair samengesteld met professionals die kennis hebben van jeugd(zorg), GGZ-volwassenen, Werk en Inkomen/schulden, welzijn/maatschappelijke dienstverlening en zorg en wordt aangestuurd door de gemeente.
Wat doet het gebiedsteam?	- Samen met de cliënt de vraag verhelderen en een ondersteuningsplan opstellen. - Consultatie en advies aan het sociaal wijknetwerk - Stelt vast welke hulp er nodig is en krijgt hierbij voldoende ruimte om innovatieve werkwijzen te ontwikkelen. - Voert regie op zowel de totstandkoming als de uitvoering van ondersteuningsplannen bij huishoudens waarin sprake is van (complexe) meervoudige problematiek. Het besluit op het ondersteuningsplan wordt door een gemeentelijke of andere onafhankelijke functionaris genomen. - De regisseurs uit het gebiedsteam zijn niet slechts regisseur, maar kunnen ook vanuit hun specifieke expertise kortdurend uitvoering geven aan (een onderdeel van) het ondersteuningsplan zelf. - Hier is doorzettingsmacht belegd om op te kunnen treden in situaties waarin bestaande regelgeving de beste oplossing in de weg staat of in situaties waarin de werkwijze 1 huishouden, 1 plan onvoldoende wordt toegepast.
Welk beoogd mandaat hebben de professionals in het gebiedsteam?	- Toeleiding naar algemene - en maatwerkvoorzieningen. - Toeleiding naar vangnetvoorzieningen, na toets centraal team - Betrekken van gespecialiseerde of andere noodzakelijke hulp – die het niet zelf in huis heeft – om te komen tot de juiste ondersteuning of uitvoering van het ondersteuningsplan.
Doelgroep gebiedsteam?	- Huishoudens waar sprake is van (complexe) meervoudige problematiek.

Centraal team	
Wie nemen deel aan het centraal team?	- Professionals met specifieke expertise voor de beoordeling van de inzet van vangnetvoorzieningen; - Afvaardiging van professionals vanuit ieder gebiedsteam onder aansturing van de gemeente.

Wat doet het centraal team?	- Het centraal team biedt consultatie en advies aan de gebiedsteams; - Vormt de toegang tot het gedwongen kader/indienen van raadsmeldingen; - Is verantwoordelijk voor het toetsen van voorstellen tot het inzetten van vangnetvoorzieningen; - Is centraal aanmeldpunt voor AMHK- en zorgmeldingen en crisissituaties.
Welk beoogd mandaat hebben de professionals uit het centraal team?	- Het centraal team biedt toegang tot het gedwongen kader/ indienen van raadsmeldingen; - Het centraal team toetst voorstellen tot het inzetten van vangnetvoorzieningen; - Het centraal team kan bij specifieke meldingen (AMHK- en zorgmeldingen) en crisissituaties de gebiedsteams opdrachten verstrekken om zaken met prioriteit op te pakken;
Doelgroep centraal team?	- Huishoudens waar sprake is van (complexe) meervoudige problematiek. Vooral huishoudens met kinderen.

Bijlage 5: Indicatoren volgens VNG/KING

Informatie-behoefte	**Onderwerp**	**Indicator (35)**
Gebruik sociaal domein	Gebruikmaking van de sociale basisvoorzieningen (0e lijn) Wmo, Jeugd en Participatiewet (deze definitie wordt uitgewerkt in de gemeenschappelijke taal)	Gebruik per huishouden in euro's en aantallen algemene voorzieningen Wmo en Jeugd
		Gebruik per huishouden in euro's en aantallen overige sociale zekerheidsregelingen Rijk
	Gebruikmaking 1e lijns ondersteuning Wmo, Jeugd (deze definitie wordt uitgewerkt in de gemeenschappelijke taal)	Gebruik per huishouden in euro's en aantallen 1e lijnsondersteuning vanuit de Wmo en Jeugd
	Gebruikmaking voorzieningen 2e lijn Wmo, Jeugd en Participatiewet (deze definitie wordt uitgewerkt in de gemeenschappelijke taal)	Gebruik per huishouden in euro's en aantallen 1e lijnsondersteuning vanuit PGB + ZIN (Wmo en Jeugd)
		Gebruik per huishouden in euro's en aantallen Wmo opvang en beschermd wonen
		Gebruik per huishouden in euro's en aantallen veiligheid, jeugdreclassering, inkomensinvestering en opvang Jeugd
		Gebruik per huishouden in euro's en aantallen reïntegratie- en participatievoorzieningen Participatiewet
		Gebruik per huishouden in euro's en aantallen sociale werkvoorziening
	Verschuiving in gebruikmaking voorzieningen	% uitstroom van 2e naar 1e lijn en van 1e naar 0e lijn (afschaling)
		% uitstroom uit 2e lijnsvoorziening (uit zorg), van 1e lijnsvoorziening en uit 0e lijnsvoorziening (uit zorg)
		% uitstroom van 0e lijn naar 1e lijn en van 1^{e} lijn naar 2^{e} lijn

		(opschaling)
	Stapeling van regelingen op huishoudniveau: jeugdzorg, volwassen, bijstand, schulden	Aantal stapelingen per huishouden
	Verschuivingen/stapeling Wlz en Zvw	% huishoudens met een Wlz-voorziening en huishoudens met een geïndiceerde Zvw-voorziening
	Verwijzingen	% verwijzingen uit onderwijs of arts (huisarts, ziekenhuis)
Tevredenheid en toegankelijk-heid	Wachtlijsten	% cliënten op wachtlijst en gemiddelde duur van wachtlijst (in weken)
	Doelbereik (per huishouden huishouden)en de cliënttevredenheid/ervaring	Doelbereik en cliënttevredenheid/ervaring: ervaringen toegangsproces naar maatschappelijke ondersteuning en de mate waarin de ondersteuning bijdraagt aan de zelfredzaamheid en participatie
		Is men tevreden over de contactpersoon/ervaren kwaliteit van ondersteuning en hoe ervaart men de balans tussen eigen kracht en ondersteuning? Draagt het bij aan zelfredzaamheid en participatie?
	Ervaringen maatschappelijk partners	Tevredenheid over de samenwerking, verantwoording, bekostiging, snelheid proces
	Bezwaar en beroep	Klachten en procedures in aantallen en % afgezet tegen het totaal aantal aanvragen
Early warning items	Inkomensondersteuning	% betalingsachterstanden, gezinnen gebruikmakend van inkomensondersteuning of schuldhulpverleningstraject
	Schooluitval en jeugdcriminaliteit	% Voortijdig School Verlaters (VSV) en kinderen in aanraking met politie
	Leefsituatie gezin	% meldingen AMHK, OTC en multiprobleemgezinnen
		% kinderen opgroeiend in armoede
		% echtscheidingen en alleenstaande moeders
		% tienerzwangerschappen
	Gezondheid	% voorkomen verslaving,

		waaronder obesitas
	Eenzaamheid	% voorkomen sociaal isolement
	Passend onderwijs	% kinderen in passend onderwijs
	Inkomensondersteuning	Toename/afname uitkeringsaanvragen naar leeftijd, voorzieningen dat leidt tot werk en beëindigingsratio: verhouding instroom en uitstroom uitkeringen
Profiel en kenmerken wijk	Opbouw bevolking	Aantal inwoners, huishoudens, gemiddelde leeftijd en afkomst (westers/ niet-westers)
	Algemene wijkkenmerken	Opleidingsniveau, gemiddeld inkomen en ontwikkeling werkgelegenheid
	Leefbaarheid en woonsituatie gezin	Leefbaarheidsscore en gemiddeld aantal gezinsleden en de verhouding kinderen dat in eigen gezin opgroeit
	Sociale cohesie	% gebruik wijkgebouw, vrijwilligers en mantelzorgers en deelname verenigingsleven
Overig	Uitvoeringskosten	% uitvoeringskosten t.o.v. totaal budget
	Realisatie	% realisatie ten opzichte van budget

Bijlage 6: Indicatoren Participatiewet en WWB maatregelen

Mogelijke indicatoren garantiebanen:

- Het aantal garantiebanen dat door werkgevers binnen Voorschoten, Leidschendam-Voorburg en Wassenaar beschikbaar is gesteld.
- Het aantal garantiebanen dat is ingevuld voor Voorschoten, Leidschendam-Voorburg en Wassenaar afgezet tegen de arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal.
- Het aantal personen dat van de Wsw wachtlijst is bemiddeld naar werk.

Mogelijke indicatoren tegenprestatie:

- Het aantal uitkeringsgerechtigden dat maatschappelijk actief is (dit is mantelzorg, vrijwilligerswerk en tegenprestatie).

Mogelijke indicatoren loonkostensubsidie:

- Het uitbetaalde bedrag aan loonkostensubsidie afgezet tegen de bespaarde uitkeringsgelden.

Er zijn ook cijfers nodig om de gevolgen van de nieuwe wetgeving in beeld te brengen. Voor de Participatiewet heeft dit onder andere betrekking op de nieuwe doelgroepen.

Kengetallen:

- Het aantal personen dat een jobcoach nodig heeft afgezet tegen het huidige bestand.
- Het aantal personen dat een werkplekaanpassing nodig heeft afgezet tegen het huidige bestand.
- Het aantal personen dat ondersteuning heeft bij een leer-werktraject afgezet tegen het huidige bestand.
- Het aantal personen waarvoor de werkgever een no-riskpolis ontvangt afgezet tegen het huidige bestand.
- Het aantal jongeren dat een individuele studietoeslag ontvangt.

VOORBLAD **Adviesnota aan de Raad**

Registratienummer:	4050
Datum:	13 november 2014
Soort Voorstel:	Adviesnota
Onderwerp:	Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016, DEEL A beleidsplan Transitie Sociaal Domein
Portefeuillehouder:	Wethouder Nieuwenhuizen, wethouder Bremer
Programma:	Programma 8: Economie & Werk, en Programma 10: Wmo
Bijlagen:	1. Reactienota Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2. Beleidsplan Transitie Sociaal Domein (versie 5 november 2014)
Stukken ter inzage:	nee
Beslispunten:	

1. De Reactienota op de ingekomen zienswijzen op het Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016 vast te stellen.

2. Het college opdracht te geven het Uitvoeringsprogramma Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016 op te stellen en hierin in ieder geval aandacht te besteden aan:
   a. De mogelijkheden van het realiseren van één gemeentelijk loket voor alle vragen over het sociaal domein;
   b. Het, in samenwerking met maatschappelijke partners, ontwikkelen van een sociale kaart voor inwoners en professionals;
   c. Het ontwikkelen van alternatieve bekostigingsmethodieken voor de inkoop en contractering van aanbieders, en hier 2015 voor te gebruiken;

Eigen kracht

3. De volgende uitgangspunten voor Eigen Kracht vast te stellen:
   a. Inwoners hebben de verantwoordelijkheid voor hun eigen leven, de problemen die daarin voorkomen en de belangrijkste mogelijkheden deze op te lossen.
   b. Het maatschappelijk middenveld en de gemeente formuleren in samenspraak een samenhangend aanbod dat aansluit op wat inwoners aanvullend nodig hebben om zelf de verantwoordelijkheid te behouden.
   c. Professionele ondersteuning is complementair aan de eigen kracht van inwoners.

d. Inwoners, het maatschappelijk middenveld en de gemeente moeten zich bewust zijn van de nieuwe rolverdeling.
e. De gemeente en het maatschappelijk middenveld rijken inwoners middelen aan om de regie te houden, of (in eigen kring) te herwinnen.

4. De budgetten die in 2014 beschikbaar zijn voor algemene ondersteuning en lichte voorzieningen blijven ook in 2015 en 2016 beschikbaar;

Voorzieningen

5. Vanuit het bestaande aanbod en in samenwerking met zorgaanbieders toe te groeien naar een samenhangend ondersteuningsaanbod voor het sociaal domein in 2017;
6. De drie niveaus van ondersteuning (vangnetvoorzieningen, individuele/maatwerk voorzieningen, algemene voorzieningen) als vertrekpunt te nemen voor de indeling van de nieuwe voorzieningen in het ondersteuningsaanbod sociaal domein;
7. Dat voor de inzet van vangnetvoorzieningen een toekenninsgbesluit/beschikking af moet worden gegeven;
8. Dat voor de inzet van Wmo maatwerkvoorzieningen een toekenningsbeschikking moet worden afgegeven;
9. Dat voor de individuele jeugdvoorzieningen een getekend ondersteuningsplan geldig is als toekenningsbesluit;

Persoonsgebonden budget (pgb)

10. De kosten van bemiddelingsbureaus niet te vergoeden uit het pgb;
11. Meerkosten voor vervoer niet te vergoeden uit het pgb, tenzij de aanvrager aannemelijk kan maken dat er geen passend alternatief is zonder meerkosten;
12. Het pgb tarief te relateren aan de tarieven voor zorg in natura;

Toegang tot maatschappelijke ondersteuning

13. De directe aansturing van het gebieds- en centraal team voor 2015 en 2016 neer te leggen bij de gemeente;

Opdrachtgeverschap, inkoop en contractering

14. De bestaande subsidie- en contractrelaties tussen gemeente en aanbieders van zorg en ondersteuning voor het jaar 2015 voort te zetten;
15. Binnen de nieuwe en bestaande subsidie en contractrelaties aan aanbieders van zorg en ondersteuning de opdracht mee te geven om hun aanbod te innoveren volgens de principes van integrale benadering van zorg en ondersteuning in het sociaal domein;

Financiën

16. Op het macrobudget jeugd 2% te reserveren ten behoeve van gemeentelijke uitvoeringskosten;
17. Op het macrobudget Wmo 7% te reserveren ten behoeve van gemeentelijke uitvoeringskosten;

Op het macrobudget participatie vooralsnog uit te gaan van het huidige niveau van gemeentelijke uitvoeringskosten.

Korte inleiding

Deel A: 'Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016' betreft onderwerpen die alle drie de decentralisaties raken en in samenhang moeten worden opgepakt. Het gaat hierbij om specifieke keuzes die we maken op het gebied van 'Eigen kracht', de voorzieningen, toegang en opdrachtgeverschap. Onderwerpen als kwaliteit, communicatie en cliëntparticipatie komen in dit deel eveneens aan de orde. Dit voorstel bevat enkel de door de raad te nemen besluiten, voorzien van argumenten en kanttekeningen. Voor verdere achtergrondinformatie en aanvulling verwijzen we u door naar het bijgevoegde beleidsplan.

Argumenten

1.1 De belanghebbenden zijn gedurende zes weken in de gelegenheid gesteld om hun zienswijze met betrekking tot het Beleidsplan Transitie Sociaal Domein kenbaar te maken.
Alle ingekomen zienswijzen zijn voorzien van een reactie/antwoord en hebben in enkele gevallen geleid tot een wijziging van het beleidsplan. Kortheidshalve wordt voor een toelichting verwezen naar de bijgevoegde reactienota.

2.1 Het uitvoeringsprogramma is een concretisering van de in de beleidsplannen opgenomen resultaten.
De genoemde resultaten worden concreet gemaakt door de acties/activiteiten weer te geven, voorzien van een planning. Bovendien worden de risico's van het niet (tijdig) behalen van de resultaten benoemd en toegelicht.

2.2 Voor verschillende onderwerpen in het uitvoeringsprogramma ligt de beslissingsbevoegdheid bij de raad.
Het college krijgt de opdracht om de voorbereiding hiervan uit te voeren. In de planning wordt zichtbaar gemaakt wie bevoegd is om het besluit te nemen.

3.1 De uitgangspunten dienen als een vast en gezamenlijk vetrekpunt over 'Eigen Kracht'.
Dit vertrekpunt vormt de basis voor onder andere de ontwikkeling van beleid, organisatie van de toegang en de subsidieverstrekking en opdrachtverlening aan welzijns- en zorgaanbieders.

4.1 Met minimaal het huidige budget kunnen we samen met de belangrijkste maatschappelijke partners komen tot een effectief preventief aanbod van voorzieningen dat aansluit bij de eigen kracht van inwoners.

5.1 Dat wat goed is wordt niet weggegooid, maar vormt de basis voor verdere uitbouw.
Bestaande en nieuwe voorzieningen samengebracht tot maatwerk en efficiënte zorg en ondersteuning. We doen het samen.

6.1 Door de drie niveaus in samenhang met elkaar te brengen kan invulling worden gegeven aan het uitgangspunt "lichte zorg en ondersteuning als het kan, zwaar als het nodig is".

7.1 Vangnetvoorzieningen zijn specialistische vormen van zorg, het toekenningsbesluit / beschikking hiervoor is wettelijk vastgelegd.

8.1 Maatwerkvoorzieningen zijn specialistische vormen van zorg, het toekenningsbesluit / beschikking hiervoor is wettelijk vastgelegd.

9.1 Individuele jeugdvoorzieningen zijn specialistische vormen van zorg, het toekenningsbesluit / beschikking hiervoor is wettelijk vastgelegd.

10.1 De gemeente is van mening dat de kosten voor bemiddelingsbureaus niet ten koste mogen gaan van het budget voor zorg en ondersteuning waarvoor het bestemd is.
Deze insteek werd breed ondersteund tijdens de inspraakavonden over het persoonsgebonden budget.

11.1 Bij zorg in combinatie met vervoer kunnen de vervoerskosten hoger zijn wanneer de cliënt kiest voor een zorgverlener in een andere regio. Deze meerkosten worden niet vergoed als er ook een passend aanbod is dichterbij/met lagere vervoerskosten.

12.1 Er wordt voorkomen dat een onbedoelde prikkel ontstaat om juist wel of juist niet te kiezen voor het persoonsgebonden budget (pgb).

De korting voor 2015 wordt op gelijke wijze doorberekend voor zowel Zorg in natura (ZIN) als het pgb.

12.2 Er wordt voldaan aan de wettelijke voorwaarde dat de gemeente een Pgb alleen mag weigeren voor dat deel dat het budget wat hoger is dan zorg in natura voor een vergelijkbare hulpvraag.

In geval van hogere kosten bij een Pgb mag het Pgb niet geheel worden afgewezen. Er dient dan een budget ter hoogte van het ingekochte ZIN-tarief verstrekt te worden, waarbij de cliënt bijbetaalt uit eigen middelen.

13.1 De sturing op (de professionals in) het wijknetwerk loopt voor 2015 en 2016 via bestaande (subsidie)overeenkomsten.

De gemeente heeft met deze partijen meerjarige overeenkomsten gesloten, waaronder het Subsidieplan dat loopt tot 2016.

13.2 Aan de hand van ervaringen die tot op heden worden opgedaan in de pilot 'Samenwerken in de wijk' zullen (subsidie)overeenkomsten en afspraken met betrokken organisaties nader gespecificeerd worden.

De pilot loopt tot eind oktober 2014, maar wordt waarschijnlijk verlengt tot 1 januari 2015. Dit om een overgangsfase naar de nieuwe situatie met een gebiedsteam en wijknetwerken mogelijk te maken. Het streven is wel om eind november de evaluatie van de pilot gereed te hebben.

13.3 De transformatiefase geeft nieuwe of aanvullende inzichten op de wijze waarop het sociaal domein en de toegang daartoe ingericht gaat worden.

Tijdens die periode is het prettig om de directe aansturing te hebben, om zo goed zicht te houden op welke wijze de uitgave van de middelen zich ontwikkeld en kan ontdekt worden hoe je als gemeente goed grip kan houden op de uitgaves.

14.1 De continuïteit van zorg is het belangrijkste doel.
De focus heeft in 2014 vooral gelegen op de inkoop van de nieuwe taken die naar de gemeente toekomen. In 2015 wordt in het kader van de transformatie onderzocht of het wenselijk is bestaande subsidierelaties beëindigen en te vervangen door een andere wijze van bekostiging.

14.2 Reeds bestaande duurzame subsidie- of contractrelaties mogen om juridische redenen niet zomaar worden afgebroken.

15.1 Het streven is om vaker/meer welzijn en zorg gecombineerd als ondersteuning in te zetten (één gezin – één plan). Dit vraagt het hanteren van zelfde principes.
Het betreft de transformatie = innovatie van het gehele sociale domein. Daarbij is al een groot deel belegd bij huidige subsidie relaties.

16.1, 17.1 Uitvoering van de (nieuwe) taken kost geld.
Gelet op ervaring met de invoering van de Wmo huishoudelijke hulp (uitvoeringskosten 11% van het budget) en de verwachte benodigde ambtelijke inzet voor de nieuwe taken is het advies een deel van het budget te reserveren als uitvoeringsbudget.

Kanttekeningen

2.1 Het Uitvoeringsprogramma Transitie Sociaal Domein 2014 – 2015 is een omvangrijk document.
Het bevat de activiteiten en de planning van de resultaten uit alle vier de beleidsplannen. Hierdoor wordt integraliteit geborgd.

3.1 De uitgangspunten worden tegelijkertijd met de beleidsplannen vastgesteld.
Echter, tijdens het proces en bij de vorming van de beleidsplannen hebben de uitgangspunten al als basis gediend, doordat vanuit een integraal programma 3D is gewerkt.

4.1 Zonder budget is er geen/onvoldoende ruimte voor de innovatie en de start van de transformatie in het aanbod.

13.1 We weten dat de huidige wijze van bekostiging te weinig prikkels geeft om te komen tot een optimale prijs-kwaliteitsverhouding.

In 2015 wordt onderzocht of het wenselijk is om bestaande subsidierelaties te beëindigen en te vervangen door een andere wijze van bekostiging.

15.1, 16.1 en 17.1 Alle kosten die worden gemaakt voor de uitvoering, kunnen niet aan zorg worden besteed.

Om zorg te kunnen garanderen en organiseren is capaciteit nodig; capaciteit kost geld.

Communicatie / Burgerparticipatie

In de inspraakperiode zijn informatie- inloopbijeenkomsten georganiseerd voor: adviesraden, inwoners, maatschappelijke organisaties en instellingen (breed) en specifieke doelgroepen (PGB gebruikers. In de bibliotheek en in de publiekshal van het gemeentehuis hebben gedurende de inspraakperiode informatiebanners gestaan met inhoudelijke informatie en informatie over het indienen van een zienswijze.

Nadat uw raad de reactienota's behorende bij de beleidsplannen heeft vastgesteld zullen de indieners van een zienswijze schriftelijk worden geïnformeerd over het verloop en de resultaten van de inspraakprocedure. Maatschappelijke partners zullen hierover worden geïnformeerd via de digitale nieuwsbrief 3D. Daarnaast zal er een kort nieuwsbericht (zie bijlage) worden gepubliceerd op de website en in de gemeenterubriek.

Financiën

De transitie van het sociaal domein brengt een forse toename van gemeentelijke taken en gemeentelijke budgetten met zich mee. Om deze taken te kunnen vervullen zullen nieuwe voorzieningen worden ingekocht en wordt een deel van het budget worden ingezet ter dekking van de structurele gemeentelijke uitvoeringskosten. Uitgangspunt bij de decentralisaties is dat de taken structureel worden uitgevoerd binnen de daarvoor beschikbaar gestelde rijksbijdrage.

Deze rijksbijdrage (sociaal deelfonds) is opgenomen in de begroting 2015. Medio oktober 2014 zal aan het college besluitvorming over het uitvoeringsprogramma worden aangeboden. Indien hierin incidentele aanvullende middelen benodigd zijn om een zorgvuldige invoering van de decentralisaties te kunnen waarborgen, dan zal besluitvorming hieromtrent aan de raad worden voorgelegd.

Besluit

Registratienummer: 4050

De raad der gemeente Voorschoten;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 23 september 2014,

besluit:

1. De Reactienota op de ingekomen zienswijzen op het Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016 vast te stellen.

2. Het college opdracht te geven het Uitvoeringsprogramma Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016 op te stellen en hierin in ieder geval aandacht te besteden aan:
    a) De mogelijkheden van het realiseren van één gemeentelijk loket voor alle vragen over het sociaal domein;
    b) Het, in samenwerking met maatschappelijke partners, ontwikkelen van een sociale kaart voor inwoners en professionals;
    c) Het ontwikkelen van alternatieve bekostigingsmethodieken voor de inkoop en contractering van aanbieders, en hier 2015 voor te gebruiken;

<u>Eigen kracht</u>

3. De volgende uitgangspunten voor Eigen Kracht vast te stellen:
    a) Inwoners hebben de verantwoordelijkheid voor hun eigen leven, de problemen die daarin voorkomen en de belangrijkste mogelijkheden deze op te lossen.
    b) Het maatschappelijk middenveld en de gemeente formuleren in samenspraak een samenhangend aanbod dat aansluit op wat inwoners aanvullend nodig hebben om zelf de verantwoordelijkheid te behouden.
    c) Professionele ondersteuning is complementair aan de eigen kracht van inwoners.
    d) Inwoners, het maatschappelijk middenveld en de gemeente moeten zich bewust zijn van de nieuwe rolverdeling.
    e) De gemeente en het maatschappelijk middenveld rijken inwoners middelen aan om de regie te houden, of (in eigen kring) te herwinnen.

4. De budgetten die in 2014 beschikbaar zijn voor algemene ondersteuning en lichte voorzieningen blijven ook in 2015 en 2016 beschikbaar;

Voorzieningen

5. Vanuit het bestaande aanbod en in samenwerking met zorgaanbieders toe te groeien naar een samenhangend ondersteuningsaanbod voor het sociaal domein in 2017;
6. De drie niveaus van ondersteuning (vangnetvoorzieningen, individuele/maatwerk voorzieningen, algemene voorzieningen) als vertrekpunt te nemen voor de indeling van de nieuwe voorzieningen in het ondersteuningsaanbod sociaal domein;
7. Dat voor de inzet van vangnetvoorzieningen een toekenninsgbesluit/beschikking af moet worden gegeven;
8. Dat voor de inzet van Wmo maatwerkvoorzieningen een toekenningsbeschikking moet worden afgegeven;
9. Dat voor de individuele jeugdvoorzieningen een getekend ondersteuningsplan geldig is als toekenningsbesluit;

Persoonsgebonden budget (pgb)

10. De kosten van bemiddelingsbureaus niet te vergoeden uit het pgb;
11. Meerkosten voor vervoer niet te vergoeden uit het pgb, tenzij de aanvrager aannemelijk kan maken dat er geen passend alternatief is zonder meerkosten;
12. Het pgb tarief te relateren aan de tarieven voor zorg in natura;

Toegang tot maatschappelijke ondersteuning

13. De directe aansturing van het gebieds- en centraal team voor 2015 en 2016 neer te leggen bij de gemeente;

Opdrachtgeverschap, inkoop en contractering

14. De bestaande subsidie- en contractrelaties tussen gemeente en aanbieders van zorg en ondersteuning voor het jaar 2015 voort te zetten;
15. Binnen de nieuwe en bestaande subsidie en contractrelaties aan aanbieders van zorg en ondersteuning de opdracht mee te geven om hun aanbod te innoveren volgens de principes van integrale benadering van zorg en ondersteuning in het sociaal domein;

Financiën

16. Op het macrobudget jeugd 2% te reserveren ten behoeve van gemeentelijke uitvoeringskosten;
17. Op het macrobudget Wmo 7% te reserveren ten behoeve van gemeentelijke uitvoeringskosten;

Op het macrobudget participatie vooralsnog uit te gaan van het huidige niveau van gemeentelijke uitvoeringskosten.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
van de raad der gemeente Voorschoten,

gehouden op 13 november 2014.

de griffier, de voorzitter,

1. Er moet een duidelijke definitie worden toegevoegd over beschut werk / (arbeidsmatige) dagbesteding (waardoor het verschil goed duidelijk wordt)

In de oplegger de volgende definitie meenemen:
Beschut werk en arbeidsmatige dagbesteding
Arbeidsmatige dagbesteding lijkt op beschut werk. Het gaat om hetzelfde soort werk, zoals bijvoorbeeld fabrieksmatige werkzaamheden, werk in de horeca, catering, houtbewerking en in het groen (kas of kinderboerderij). Er is sprake van overlap in activiteiten, doelgroepen en infrastructuur. Naast de overeenkomsten in beschut werk en arbeidsmatige dagbesteding zijn echter ook belangrijke verschillen waar rekening mee gehouden moet worden:

- Cliënten in dagbesteding hebben meestal een uitkering en moeten voor het volgen van dagbesteding een vergoeding betalen. Mensen in 'nieuw beschut werk' krijgen een arbeidsovereenkomst en een salaris ter hoogte van het wettelijk het minimum loon.
- Deelname aan arbeidsmatige dagbesteding is vrijblijvend, in tegenstelling tot beschut werk.
- De intensiteit van begeleiding is verschillend. Bij dagbesteding gemiddeld 1:5 (dat wil zeggen één begeleider op vijf cliënten), beschut werk bij SW-bedrijf gemiddeld 1:20.
- Hiermee hangt samen de manier van begeleiden. De deelnemers in beschut werk krijgen begeleiding gericht op het technisch uitvoeren van werk. In de dagbesteding is de begeleiding vooral gericht op zorg en coaching.
- Er kan verschil zijn in doelgroep. Er zijn GGZ-cliënten die moeilijk tegen structuur en werkdruk kunnen. Dagbesteding moet voor deze cliënten ook plaatsvinden in of bij de zorginstelling. In deze gevallen kan niet voldaan worden aan de eisen van beschut werk.
- Voor dagbesteding is een indicatie noodzakelijk. Gemeenten gaan deze indicaties verstrekken.
- Voor beschut werk moet iemand door de gemeente geselecteerd worden; het UWV moet vervolgens bekrachtigen dat iemand in inderdaad in aanmerking komt voor beschut werk.

2. Is de uitstroom van Voorschoten gelijk aan Wassenaar en Leidschendam-Voorburg of lager (of hoger?)

Antwoord:
Het percentage uitstroom per gemeente tov 1-1-2013. Leidschendam-Voorburg: 35%, Voorschoten 36% en Wassenaar 41%.
Uitstroom Voorschoten in 2013: 86

3. Er moet een evaluatie komen van de individuele studietoeslag na twee jaar; dit om te onderzoeken of het bedrag hoger kan

Antwoord (kan in de oplegger worden meegenomen):
Over 2 jaar wordt de individuele studietoeslag geëvalueerd, daarin wordt meegenomen hoe de hoogte van het bedrag voor individuele studietoeslag zich verhoudt tot de Rijksbijdrage.

4. Hoe komt het dat er voor € 300.000 fraude in LV is opgespoord en maar € 1250 in Voorschoten?

Antwoord:
Signalen werden in 2013 vanuit W en I doorgegeven aan de Sociale Recherche Zuid Holland Noord, die op basis hiervan onderzoeken heeft uitgevoerd. Het aantal zaken dat leidt tot een signaal aan de Sociale Recherche varieert per jaar. In 2013 was er bovendien een capaciteitsprobleem bij Sociale Recherche Zuid Holland Noord, waardoor er vanaf een bepaald moment geen zaken meer konden worden aangeleverd. De 3 signalen hebben geleid tot één terugvordering van een onterecht verstrekte uitkering en één beëindiging van een uitkering. Hiermee is voorkomen dat een bedrag van € 14.250,- ten onrechte zou zijn uitgekeerd.

5. Hoe gaan we ervoor zorgen dat de fraude die we verwachten in het kader van de kostendelersnorm beheersbaar blijft

Antwoord:
We gaan ons controleplan en onze controleprocessen langslopen en waar nodig aanpassen aan de veranderde wetgeving.

gemeente VOORSCHOTEN

VERZONDEN 13 NOV. 2014

Beantwoording schriftelijke vragen

Zaaknummer:	Z-21372-VS
Nummer:	INTERN-10747
Datum:	11-11-2014
Onderwerp:	Beantwoording schriftelijke vragen CDA over korting tarieven aanbieders zorg

Geachte Raad,

Door de fractie van CDA zijn op 29 oktober 2014 vragen gesteld over korting tarieven aanbieders zorg.
Onderstaand treft u aan de antwoorden op de door u gestelde schriftelijke vragen.

Aanleiding voor de vragen:
In de uitzending van Nieuwsuur van 28.10.2014 werd door verschillende geïnterviewden gemeld dat de kortingen die gemeenten op de tarieven van aanbieders van zorg voor Jeugdhulp en Wmo-taken bedingen dusdanig groot zijn dat een zachte landing zoals afgesproken niet mogelijk is en dat dezelfde zorg voor cliënten volgend jaar hierdoor in feite niet mogelijk zal zijn.

http://nieuwsuur.nl/video/715197-kortingen-zorg-forser-dan-verwacht.html

In de uitzending wordt gesproken over kortingen die kunnen oplopen tot wel 50% van het nu gehanteerde tarief.

Vraag 1:
Hoe hoog is het percentage dat de gemeente Voorschoten als korting bedingt, cq tussen welke percentages schommelt dit?

Antwoord 1:
Voor de nieuwe taken Wmo wordt ten opzichte van 2013 een korting van iets meer dan 10% doorgevoerd. Dit is ongeveer 17% ten opzichte van het prijspeil 2015.

Vraag 2:
Wat betekent dit voor cliënten? Kan er in feite wel gesproken worden van continuering van dezelfde zorg als cliënten nu ontvangen?

Antwoord 2:
Het grootste deel van de aanbieders heeft al aangegeven akkoord te gaan met de tarieven. Met de aanbieders die akkoord gaan is continuering van de zorg geborgd.

Vraag 3:
Als er inderdaad sprake is van dergelijke hoge kortingen, wat betekent dit voor de PGB tarieven die met korting afgeleid worden van ZiN. (De raad zou nog nader hierover geïnformeerd worden).

gemeente VOORSCHOTEN

Antwoord 3:
Voor het pgb wordt per ondersteuningsvorm goed gekeken of het maximale tarief toereikend is om de betreffende zorg in te kopen. Dit kan betekenen dat (bijvoorbeeld voor dagbesteding) een lager kortingspercentage wordt gehanteerd omdat ook met het pgb professionele zorg ingekocht moet kunnen worden.

Met vriendelijke groet,
het college van burgemeester en wethouders,

secretaris

burgemeester

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	9 november 2014
Steller vragen	CDA / Helga Dulfer
Onderwerp	Toeleiding tot hulp

Het college wordt verzocht om onderstaande vraag n.a.v. bijgevoegde reactienota alsnog schriftelijk te beantwoorden.

1. **Wat zijn de andere manieren waarop naar hulp toe geleid wordt en wat betekent dit voor een individuele burger in de uitvoeringspraktijk?**

Manieren van toeleiding naar zorg:
Alle partners in het Sociaal Netwerk hebben de mogelijkheid om toe te leiden naar vrij toegankelijke voorzieningen.
Toeleiding naar niet vrij toegankelijke voorzieningen kan door de Wmo-, Jeugd- en W&I consulenten (gebiedsteam). Daarnaast door huisartsen, medisch specialisten, jeugdgezondheidszorgartsen en de Jeugdrechter.
In de uitvoeringspraktijk betekend dit dat de individuele burger voldoende moet worden ondersteunt om - als dit nodig is - al deze verschillende manieren van toeleiding te kennen en te kunnen gebruiken.

Toelichting:
In laatste regel:
Ambtelijk p.11 Toeleiding ook op andere manieren Akkoord Wel Blz 11 § 3.3.3

Bijlage-1-Reactienot
a-Beleidsplan-sociaal-

Een eerder door CDA-fractie hierover gestelde vraag werd beantwoord met een vraag om te verduidelijken.

' Pagina 3, laatste zinsnede 'ambtelijk'.
'Toeleiding ook op andere manieren'
22. Welke zijn de andere manieren en wat betekent dit voor burgers in de uitvoeringspraktijk?
Antwoord: graag verheldering van deze vraag.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

* Aangeven wat van toepassing is.
Toelichting (indien nodig):

Toelichting schriftelijk indienen van vragen om inlichtingen.

Ieder raadslid heeft het recht om vragen te stellen aan het college en de burgemeester. Het college en de burgemeester hebben namelijk een zgn. informatieplicht, zowel actief als passief. Dat is geregeld in de Gemeentewet, artikelen 155, 169 en 180.
Dit betekent niet dat het college en de burgemeester verplicht zijn alle gevraagde informatie te geven. De informatie moet nodig zijn om de raad in staat te stellen zijn taak uit te oefenen.

De wijze van het stellen vragen en de wijze van beantwoorden vereisen een zekere discipline. Enerzijds is het verstandig goed na te denken wat wel of niet wordt gevraagd, want elke vraag genereert werk en daarmee kostbare tijd. Anderzijds moeten het college en de burgemeester verstandig omgaan met de beantwoording, door snel en adequaat te reageren.

Om het proces van vragen stellen en beantwoorden in goede banen te leiden zijn voor de verschillende soorten schriftelijke vragen zgn. formats ontwikkeld. De bedoeling daarvan is dat op de juiste wijze wordt voorgesorteerd en dus niet verschillende soorten vragen en onderwerpen door elkaar gaan lopen. Door de ingediende vragen te registeren per format is er ook een betere regie op de beantwoording.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

In de praktijk wordt onderscheid gemaakt tussen:

1. vragen die bedoeld zijn om nadere uitleg/informatie te verkrijgen over agendapunten (meestal raadsvoorstellen) in een aanstaande commissie- of raadsvergadering en:
2. vragen die daar los van staan, vooral politiek-inhoudelijk.
3. Een aparte categorie vormen de verzoeken om informatie zoals bedoeld in de Verordening op de ambtelijke bestand. Het gaat dan feitelijke informatie van geringe omvang en om documenten die reeds openbaar en dus beschikbaar zijn.

Voor deze drie soorten vragen kennen we drie formats, t.w. resp.:

1. Het format technisch-informatieve vragen over lopende agendapunten
2. Het format schriftelijke vragen van politiek-inhoudelijke aard.
3. Het format vragen op grond van de Verordening ambtelijke bijstand c.a.

Voor het indienen van vragen moet altijd een format worden gebruikt. Alle vragen moeten bij de griffie worden ingediend. Deze zorgt voor doorgeleiding naar het juiste orgaan.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	9 november 2014
Steller vragen	Helga Dulfer
Onderwerp	Stapelingseffect eigen bijdragen

Het college~~/de burgemeester*~~ wordt verzocht de volgende ~~vraag~~/vragen* schriftelijk~~/mondeling*~~ te beantwoorden:

1. Kan het college uitleggen hoe het CAK rekening kan houden met eigen bijdragen voor voorzieningen die de gemeente zelf oplegt en welke niet door het CAK worden berekend?

2. Hoe gaat het college het stapelingseffect bewaken dat ontstaat voor cliënten die buiten de factuur van het CAK ook eigen bijdrage(n) betalen voor voorzieningen die door de gemeente worden opgelegd en welke niet bij het CAK bekend zijn?

Antwoord: Wij benadrukken nogmaals dat dit nog nader wordt vormgegeven. Bij deze nadere vormgeving nemen we uw zorg over een 2^{e} stapelingseffect mee. Zodra er meer duidelijkheid is zullen wij u hier over informeren.

We komen tegemoet aan de stapeling eigen bijdrage door de regeling tegemoetkoming meerkosten, via een collectieve ziektekostenverzekering en een eventuele vergoeding vanuit de Wmo.

Toelichting:
In antwoord op een eerdere vraag van de CDA fractie over het stapelingseffect van eigen bijdragen, heeft het College geantwoord dat in het beleidsplan is opgenomen dat de eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen maximaal zal zijn. Daarbij zal rekening worden gehouden met het stapelingseffect en dat dit door het CAK wordt berekend. De eigen bijdrage voor de algemene voorzieningen wordt echter niet door het CAK berekend en moet nader vorm worden gegeven.

> ' *Antwoord: In het beleidsplan is opgenomen dat de eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen maximaal zal zijn. Daarbij zal rekening worden gehouden met het stapelingseffect, dit wordt door het CAK berekend. De eigen bijdrage voor de algemene voorzieningen wordt niet door het CAK berekend en moet nader vorm worden gegeven'*

Het CAK berekent en legt een eigen bijdrage op voor Wmo (maatwerkvoorzieningen) en/of Jeugdhulp (individuele voorzieningen).
Deze eigen bijdragen zijn gemaximaliseerd in relatie tot het verzamelinkomen van de zg. leefeenheid. Een tweede stapelingseffect ontstaat door eigen bijdragen welke niet door het CAK worden berekend en opgelegd.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

* Aangeven wat van toepassing is.
Toelichting (indien nodig):

Toelichting schriftelijk indienen van vragen om inlichtingen.

Ieder raadslid heeft het recht om vragen te stellen aan het college en de burgemeester. Het college en de burgemeester hebben namelijk een zgn. informatieplicht, zowel actief als passief. Dat is geregeld in de Gemeentewet, artikelen 155, 169 en 180.
Dit betekent niet dat het college en de burgemeester verplicht zijn alle gevraagde informatie te geven. De informatie moet nodig zijn om de raad in staat te stellen zijn taak uit te oefenen.

De wijze van het stellen vragen en de wijze van beantwoorden vereisen een zekere discipline. Enerzijds is het verstandig goed na te denken wat wel of niet wordt gevraagd, want elke vraag genereert werk en daarmee kostbare tijd. Anderzijds moeten het college en de burgemeester verstandig omgaan met de beantwoording, door snel en adequaat te reageren.

Om het proces van vragen stellen en beantwoorden in goede banen te leiden zijn voor de verschillende soorten schriftelijke vragen zgn. formats ontwikkeld. De bedoeling daarvan is dat op de juiste wijze wordt voorgesorteerd en dus niet verschillende soorten vragen en onderwerpen door elkaar gaan lopen. Door de ingediende vragen te registeren per format is er ook een betere regie op de beantwoording.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

In de praktijk wordt onderscheid gemaakt tussen:

1. vragen die bedoeld zijn om nadere uitleg/informatie te verkrijgen over agendapunten (meestal raadsvoorstellen) in een aanstaande commissie- of raadsvergadering en:
2. vragen die daar los van staan, vooral politiek-inhoudelijk.
3. Een aparte categorie vormen de verzoeken om informatie zoals bedoeld in de Verordening op de ambtelijke bestand. Het gaat dan feitelijke informatie van geringe omvang en om documenten die reeds openbaar en dus beschikbaar zijn.

Voor deze drie soorten vragen kennen we drie formats, t.w. resp.:

1. Het format technisch-informatieve vragen over lopende agendapunten
2. Het format schriftelijke vragen van politiek-inhoudelijke aard.
3. Het format vragen op grond van de Verordening ambtelijke bijstand c.a.

Voor het indienen van vragen moet altijd een format worden gebruikt. Alle vragen moeten bij de griffie worden ingediend. Deze zorgt voor doorgeleiding naar het juiste orgaan.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	10 november 2014
Steller vragen	Helga Dulfer - CDA
Over agendapunt	Raad 13.11.14 / 3D

Het college wordt verzocht de volgende ~~vraag~~/vragen* schriftelijk~~/mondeling~~ te beantwoorden:

Rappel openstaande vragen:

1. **Wat bedraagt het uitvoeringspercentage vd Participatiewet (sinds Cie sept. openstaand);**

   Het uitvoeringspercentage van de Participatie wet voor nieuwe taken is o%.
   In het de raadsnota bij het Beleidsplan Transitie Sociaal Domein (Deel A) is opgenomen: "Op het macrobudget participatie vooralsnog uit te gaan van het huidige niveau van gemeentelijke uitvoeringskosten." (De nummering van dit beslispunt 18 is weggevallen).

2. **Wanneer ontvangt raad aanvullende informatie over (tarieven) PGB? (toezegging); het college meldt in antwoorden dat voor Jeugdhulp een tarief van € 20 voor informele hulp wordt vastgesteld. Kan het college uitleggen hoe budgethouders hun contractuele verplichtingen in 2015 na kunnen komen, aangezien contracten al door SVB geaccordeerd zijn op lopende, 'oude' tarieven;**

Na behandeling in het college van 9 december wordt u via een informatiebrief geïnformeerd over het uitvoeringsbesluit waarin o.a. de tarieven pgb zijn opgenomen

3. **Waar kunnen we de toezegging van de wethouder teruglezen dat aanbevelingen RKC integraal worden opgevolgd en hoe en waar worden de hiermee verbonden financiële consequenties in de begroting opgenomen?**

   De toezegging is terug te lezen in het verslag van de commissie M&S 16 oktober 2014.
   De aanbevelingen van de RKC worden door het college integraal meegenomen als leidraad bij de uitvoering van de te decentraliseren taken. De financiële consequenties Sociaal Domein worden in de voorjaarnota aan de raad voorgelegd, de financiële consequenties specifiek vanwege de aanbevelingen van de RKC (zo die er zijn) zijn daar een onlosmakelijk onderdeel van.

4. **Welke cliënten kunnen geld verdienen met dagbesteding (arbeid) en welke cliënten betalen voor dagbesteding (eigen bijdrage maatwerkvoorziening) (beschut werken). deze vraag is gesteld in Cie september, er zou nog teruggekoppeld worden, (Pagina 11, eerste alinea conceptbeleidsplan Participatie);**

   Personen die een medische indicatie hebben vanuit Ciz betalen voor dagbesteding.
   Personen die werken op basis van beschut werk krijgen een salaris.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

5. **Zijn er nu schriftelijke afspraken met alle zorgverzekeraars (wijkverpleging) en huisartsen en/of praktijkondersteuners vastgelegd (integrale toegang);**

Professionals als de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist hebben het recht te verwijzen naar alle vormen van jeugdhulp en maken de inschatting of verwijzing nodig is op medisch-inhoudelijke gronden.

De wet schrijft voor dat gemeenten en artsen afspraken maken over de verwijzing, zodat beide partijen hun rol in het jeugdstelsel goed kunnen vervullen. De precieze invulling van afspraken over verwijzing, wordt lokaal vormgegeven.

<u>Belang gemeente</u>
Het is voor gemeenten van belang dat zij een signaal krijgen als een jeugdige wordt verwezen, zodat zij hun regiefunctie kunnen vervullen. De huisarts kan dit signaal geven, maar ook de instelling waar de jeugdige naar wordt verwezen.

Hoe wordt dit in de praktijk vormgegeven?
Door de decentralisaties in het sociaal domein gaan gemeenten meer gegevens uitwisselen met zorgaanbieders. Voor een verantwoorde start van de nieuwe Wmo en de nieuwe Jeugdwet is het belangrijk dat de processen voor inkoop, toewijzen en declareren goed zijn ingericht bij gemeenten en zorgaanbieders.

Door aan te sluiten op de knooppuntdiensten kunnen gemeenten berichten met gegevens gestandaardiseerd versturen aan en ontvangen van zorgaanbieders. De knooppuntdiensten zijn daarvoor gekoppeld met het VECOZO Schakelpunt, waarop de meeste aanbieders van Wmo- en Jeugdzorg zijn aangesloten.

Daarnaast worden knooppuntdiensten gerealiseerd voor het verifiëren van indicaties op basis van de Wet langdurige zorg (Wlz) bij het CIZ en het raadplegen van de woonplaats van een jeugdige.

Het Gemeentelijk Gegevensknooppunt realiseert en implementeert in opdracht van de VNG één knooppunt voor alle gemeenten met verschillende diensten. Er wordt zo veel mogelijk gebruik gemaakt van bestaande infrastructuren, voorzieningen, netwerken en initiatieven. Het Inlichtingenbureau gaat de diensten op het Gemeentelijk Gegevensknooppunt faciliteren.

De diensten van het Gemeentelijk Gegevensknooppunt (knooppuntdiensten) maken het eenvoudig voor gemeenten om gegevens uit te wisselen met aanbieders van Wmo en Jeugdzorg. Aansluiten op de knooppuntdiensten is voor gemeenten belangrijk in de uitvoering van de decentralisaties, omdat het hoge administratieve lasten voor gemeenten voorkomt. Het beperkt ook de risico's voor wat betreft privacy en informatieveiligheid. Het gaat immers om het uitwisselen van onder andere persoonsgegevens.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Kortom: de gemeente maakt met huisartsen geen afspraken over het berichtenverkeer. Via het knooppunt wordt informatie uitgewisseld tussen zorgaanbieders en gemeenten.

Belang huisarts

Aan de andere kant moet de huisarts, om zijn poortwachtersfunctie goed uit te kunnen voeren en om adequaat te kunnen doorverwijzen, op de hoogte zijn van het beschikbare jeugdhulpaanbod in de gemeente.

Hoe wordt dit in de praktijk vormgegeven?

De gemeente verstrekt de huisartsen begin december 2014 informatie over het beschikbare jeugdhulpaanbod in de gemeente.

Gezamenlijk belang

Daarnaast kunnen huisarts en gemeente, afhankelijk van de omgeving van de huisarts en zijn praktijk, afspraken maken over meer inzet op preventie, extra ondersteuning vanuit samenwerking met de toegang of extra investering in praktijkondersteuning.

Hoe wordt dit in de praktijk vormgegeven? De gemeente en de huisartsen zijn met elkaar in gesprek om te komen tot (samenwerkings)afspraken. De gemeente doet een voorzet voor samenwerkingsafspraken en gaat dan met een delegatie van huisartsen in gesprek over de reikwijdte en de haalbaarheid. Ons streven is in het eerste kwartaal van 2015 de samenwerkingsafspraken in goed overleg met de huisartsen definitief te stellen.

6. **Gaat het college de toezegging van de wethouder dat de individuele studietoeslag na twee jaar geëvalueerd wordt, opnemen in de verordening? Zo nee, waar wordt dit dan vastgelegd? (Hoofdstuk 15 van conceptbeleidsplan Participatie).**

   De toezegging is vastgelegd in het verslag van de commissie M&S 16 oktober 2014.

* Aangeven wat van toepassing is.

Toelichting (indien nodig):

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	3 november 2014
Steller vragen	Monique Lamers, Groenlinks
Over agendapunt	3D's

Het college wordt verzocht de volgende vraag/vragen* schriftelijk/mondeling te beantwoorden:

1 *Het is de bedoeling van het beleid tav de (jeugd)zorg dat de duurste vormen van hulpverlening in omvang afnemen. Dan gaat het om een goede bemensing van de wijkteams. Het beperken van deze duurste vormen van hulpverlening vereist gedegen diagnostiek bij binnenkomst, en procesdiagnostiek tijdens lopende behandelingen. Hoe en door welke professionals wordt tot schifting tussen milde-matige-ernstige problematiek van een cliënt en zijn systeem gekomen, en hoe verhoudt zich dat tot aanbevelingen van de relevante beroepsorganisaties (NVO, NIP, NvvP-afdeling Kinderpsychiatrie) en bestaande richtlijnen (http://www.ggzrichtlijnen.nl/)?*

Antwoord:
De inwoner van Voorschoten kan straks op één punt met vragen terecht. De toegang tot een niet-vrij toegankelijke voorziening wordt sectoraal georganiseerd, dus via Jeugd, Wmo of WenI. Bij deze 'toegangspoort' werken straks gekwalificeerde mensen, dit eist de wet. Degene die de inwoners, de jeugdige en/of zijn ouders ziet, vormt zich op individueel en huishoudenniveau een (integraal) beeld van de problemen én de mogelijkheden van de inwoners, jeugdige en/of de ouders. Eenvoudige vragen handelt deze professional direct zelf af, bij sommige vragen zal de toegangsmedewerker ervoor kiezen deskundigen in te huren, bijvoorbeeld ten behoeve van diagnose. Zo werkt dat nu eigenlijk ook al. Ook kan het zijn dat de inwoner(s), de jeugdige of zijn ouders worden doorverwezen naar een gespecialiseerde aanbieder van jeugdhulp.

De duurste vormen van hulpverlening in omvang laten afnemen, kan door substitutie van formele, zware zorg door (meer) inzet van eigen kracht, informele zorg en algemene voorzieningen. Het gaat om een groei in zelfredzaamheid, waarbij maatwerk (slimme combinaties) steeds het uitgangspunt is.
Wanneer sprake is van meervoudige problematiek geldt het uitgangspunt van 1 huishouden, 1 plan, 1 aanspreekpunt/regisseur. Dan is sprake van integrale dienstverlening. Ook en misschien wel vooral daar kunnen, door het voorkomen van escalatie, materiële en immateriële baten gerealiseerd worden.
Adviesbureau LPBL heeft voor de gemeente, op basis van bestaande cijfers, een zorgconsumptieprofiel per type huishouden opgesteld (zie onderstaand).

Type huishouden	Gezinnen	Ouderen	Overige
Geen probleem of enkelvoudige problematiek (85%)	€3.500	€6.600	€2.600
Meervoudig, wel zelfredzaam (9%)	€11.200	€10.600	€19.100
Meervoudig, niet zelfredzaam (5%)	€22.800	€11.300	€27.500

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Top (1%) €104.700 €54.900 €46.500
Bij de '5%+1%-huishoudens' kunnen door integraliteit van het plan en het op elkaar afstemmen van zorg, betere en goedkopere ondersteuning gerealiseerd worden.

2 *Uit de pers hebben wij vernomen dat buurtzorg niet aan de keukentafel komt te zitten in Voorschoten. Dit betreuren wij omdat dit een efficiënte vorm van zorg is, dicht bij de burger. Wat is de reden van dit besluit en kan Voorschoten hierin nog iets veranderen?*

Antwoord:
Voor deelname aan de keukentafelgesprekken is het een voorwaarde dat Buurtzorg wil deelnemen en samenwerken aan de gemeentelijke sociale wijknetwerken. Buurtzorg doet dit evenwel niet op grond van redenen die liggen in haar eigen bussinessmodel en is daarom heeft CZ Buurtzorg hiervoor niet gecontracteerd. Verder worden wijkverpleegkundigen niet concreet gefinancierd voor het houden van keukentafelgesprekken: De segment 1-taken van de wijkverpleegkundige hebben betrekking op het signaleren, doorverwijzen en adviseren, met andere woorden een linking pin zijn tussen de eerste lijnszorg en de gemeente. De gemeente Voorschoten kan het besluit van CZ niet veranderen. Eventuele beïnvloeding van een herziening van dit besluit van CZ kan, in het kader van de benodigde krachtenbundeling, wellicht het beste verlopen via of vanuit de Bestuurlijke Tafel Sociaal Domein.

3 *Wij hebben vernomen dat de regio HollandRijnland een dikke streep heeft getrokken tussen Voorschoten en Leiden, waardoor jeugd uit Voorschoten niet meer ondersteund kan worden door behandelaars uit Leiden en behandelaars in Voorschoten niet meer jeugd uit Leiden kunnen ondersteunen. Klopt dit gerucht? Zo nee, wat zijn dan de precieze afspraken tussen Voorschoten en Leiden?*
Antwoord: Dit gerucht klopt absoluut niet. Voorschoten blijft onderdeel uitmaken van het platform Holland Rijnland en maakt deel uit van het portefeuillehoudersoverleg Sociale Agenda. Leiden is voor Voorschoten de centrumgemeente als het gaat om AMHK, leerplicht en beschermd wonen. Via deze functies is er sprake van een nauwe samenwerking tussen Voorschoten en Leiden. Daarnaast is op bestuurlijk niveau afgesproken elkaar te blijven informeren over ontwikkelingen op het gebied van Jeugdzorg en Wmo.

Antwoord:
Dit gerucht klopt absoluut niet. Voorschoten blijft onderdeel uitmaken van het platform Holland Rijnland en maakt deel uit van het portefeuillehoudersoverleg Sociale Agenda.
Leiden is voor Voorschoten de centrumgemeente als het gaat om AMHK, leerplicht en beschermd wonen. Via deze functies is er sprake van een nauwe samenwerking tussen Voorschoten en Leiden.
Bij de inkoop van Jeugdzorg (via Haaglanden) en WMO-zorg zijn de huidige aanbieders voor Voorschotense cliënten betrokken. Dus ook de aanbieders die in Holland Rijnland actief zijn.Daarnaast is op bestuurlijk niveau afgesproken elkaar te blijven informeren over ontwikkelingen op het gebied van Jeugdzorg en Wmo.

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

* Aangeven wat van toepassing is.
Toelichting (indien nodig):

Motie 100226

Datum: 11 november 2014

Motie voor de vergadering van de gemeenteraad op 13 november 2014

Naar aanleiding van Beleidsplannen en Verordeningen Sociaal Domein
Agendapunt 6 t/m 10

Brief van de Rekenkamer Commissie Oegstgeest, Voorschoten, Wassenaar en Leidschendam-Voorburg van 2 oktober 2014 over de beleidsinhoudelijke en organisatorische risico's decentralisatie Jeugdzorg en Wmo.

De raad van de gemeente Voorschoten in vergadering bijeen d.d. 13 november 2014

Overwegende dat:

- het college reeds mondeling heeft toegezegd alle aanbevelingen en adviezen uit bovenvermelde brief integraal over te nemen.

Verzoekt het college een informatiebrief naar de raad te zenden waarin de financiële consequenties van de toezegging worden weergegeven

en gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekening en naam:
Helga Dulfer
Robert Prang

Toelichting:
Tijdens het afstemmingsoverleg op 10 november 2014 bleek dat elke toezegging eerst verwoord moet worden in amendement of motie voordat tot effectieve uitvoering kan worden overgegaan.

Aantekening griffier

Motie 100227

Datum: 11 november 2014

Motie voor de vergadering van de gemeenteraad op 13 november 2014

Naar aanleiding van Beleidsplannen en Verordeningen Sociaal Domein
Agendapunt 6 t/m 10

Onderwerp: Privacy - gegevensuitwisseling

De raad van de gemeente Voorschoten in vergadering bijeen d.d. 13 november 2014

Overwegende dat:

- De VNG regels heeft voor het delen van persoonsgegevens;
- De VNG op de website expliciet aangeeft dat cliënten, behoudens in noodgevallen, om toestemming gevraagd moet worden voordat gegevens gedeeld mogen worden,
- Dit in de voorliggende Beleidsplannen en Verordeningen niet expliciet benoemd wordt.

Spreekt uit dat in alle Verordeningen Sociaal Domein een artikel opgenomen wordt waarin vermeld dat individuele cliënten expliciet om toestemming tot het delen van persoonsgegevens (BSN) gevraagd moet worden

en gaat over tot de orde van de dag.

Toelichting:

http://www.vng.nl/onderwerpenindex/decentralisaties sociaaldomein/nieuws/privacybescherming-en-de-decentralisaties

Ondertekening en naam:
Helga Dulfer
Robert Prang

Aantekening griffier

Amendement 100234

Onderwerp: privacy in 3d's
Inhoud: De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen d.d.13 november 2014 gezien het raadsvoorstel nr 4050 d.d. 13 november 2014 Overwegende: - dat het belang van vrije keuze in de zorg en de participatie essentieel is voor vertrouwen tussen zorgvrager en zorgbieder - dat door invloeden die buiten het bereik van het college liggen deze vrijheid sowieso afneemt; - dat Voorschoten nu overstapt naar de regio Haaglanden terwijl veel Voorschotenaren juist banden hebben met Leiden; - dat de keuzevrijheid van Voorschotenaren mbt zorg en participatie zo min mogelijk moet worden ingeperkt;
Besluit: het voorgestelde besluit als aan te vullen: na punt 18 toe te voegen: <u>Keuzevrijheid</u> 19. Het college van Voorschoten zet zich maximaal in voor de vrijheid van de burgers zelf te kiezen voor zorgaanbieder of coach.
Ondertekening en naam: Monique Lamers, namens GroenLinks Jan-Paul Middelburg, namens de PvdA
Aantekening griffier:

Amendement 100234

Amendement: voorstel tot wijziging van een ontwerp-verordening of ontwerp-beslissing, naar de vorm geschikt om daarin direct te worden opgenomen.

Subamendement: voorstel tot wijziging van een aanhangig amendement, naar de vorm geschikt om direct te worden opgenomen in het amendement, waarop het betrekking heeft.

Wijze van indienen van een amendement:
Elk (sub)amendement en elk voorstel moet om in behandeling genomen te kunnen worden schriftelijk bij de voorzitter worden ingediend, tenzij de voorzitter - met het oog op het eenvoudige karakter van het voorgestelde - oordeelt, dat met een mondelinge indiening kan worden volstaan. (artikel 33, derde lid Reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad 2002)

Motie 100236

Motie onafhankelijke zorgadviseurs

De Raad

- gelezen het beleidsplan transitie sociaal domein deel A,B en D

-gelezen het regionaal uitvoeringsplan Jeugd

-gehoord de beraadslagingen in de raad

-Gelezen de beantwoording van de technische vragen

-gelezen de adviezen in de brief van de rekenkamercie van d.d 2 oktober

-gehoord de adviezen van betrokken maatschappelijke organisaties

Is van mening dat :

-de gemeente op het punt staat een flinke investering te plegen in de (jeugd) zorg

- het college de gemeenteraad nog niet geïnformeerd heeft over de resultaten van de pilots in het sociaal domein in Leidschendam-Voorburg, Wassenaar en Voorschoten

-het college nog een te beperkte ervaring heeft met het laten voeren van keukentafelgesprekken, terwijl daar in het welzijnswerk meer ervaring in is.

- het college heeft aangegeven de uitvoering van de zorgtaken kosten gedreven is, terwijl de beoordeling van de mensen die om zorg vragen kijken en beoordelen met de menselijke maat behoeft

- de uitvoering van gemeentelijk beleid ook gemandateerd, door onafhankelijke derden kan worden gedaan

-het college nog beperkte ervaring heeft met samenwerken met vrijwilligersorganisaties

- het college heeft geconstateerd dat er nu reeds een (incidenteel) tekort is op de kosten voor de zorg, en dat het zodoende nuttig is om verdere overschrijding te voorkomen

Besluit:

- te onderzoeken of de keukentafelgesprekken kunnen worden gevoerd door proffesionals uit het netwerk van welzijnsorganisaties

- rapporteert aan de gemeenteraad wat dit onderzoek oplevert kwa inzet van ambtenaren, vergoeding voor de professionals en overige kosten.

En gaat over tot de orde van de dag

Motie 100237

Motie volwaardig PGB

De Raad

- gelezen het beleidsplan transitie sociaal domein deel A,B en D

-gelezen het regionaal uitvoeringsplan Jeugd

-gehoord de beraadslagingen in de raad

-Gelezen de beantwoording van de technische vragen

-gehoord de adviezen van betrokken ambtenaren en maatschappelijke organisaties

Is van mening dat :

-keuzevrijheid voor de burgers die zorg nodig hebben van groot belang is

-burgers vaak goed in staat zijn om zelf een hulpverlener te kiezen

-tachtig procent van de zorg wordt verleent op basis van een PGB

- het PGB tarief een volwaardig tarief moet zijn

- sommige particuliere, informele oplossingen voorkomen dat zware zorg moet worden ingekocht

Besluit:

- te zorgen dat het PGB een volwaardig tarief omvat (van circa 95% van de zorg in natura), waarvoor zorg van goede kwaliteit kan worden ingekocht

- Indien de kosten van zware zorg voor de gemeenschap voorkomen kunnen worden, bij uitzondering het mogelijk te maken om zorg die ingekocht wordt met een PGB-tarief in de categorie informele zorg, uit te betalen voor met formele zorgtarief.

-De raad te informeren over de bevindingen in het eerste punt

En gaat over tot de orde van de dag

Motie 100238

Motie gebiedsteam

De Raad

- gelezen het beleidsplan transitie sociaal domein deel A,B en D

-gelezen het regionaal uitvoeringsplan Jeugd

-gehoord de beraadslagingen in de raad

-Gelezen de beantwoording van de technische vragen

-gelezen de adviezen in de brief van de rekenkamercie van d.d 2 oktober

-gehoord de adviezen van betrokken maatschappelijke organisaties

Is van mening dat :

-de gemeente op het punt staat een flinke investering te plegen in een zogeheten gebiedsteam

- het college de gemeenteraad nog niet geïnformeerd heeft over de resultaten van de pilots in het sociaal domein in Leidschendam-Voorburg, Wassenaar en Voorschoten

-het college nog beperkte ervaring heeft met de nieuwe organisatie en de mate waarin het gebiedsteam moet worden ingezet, of er sprake is van onderbezetting of overbemensing

-het college nog een te beperkt beeld heeft van het werkelijke aantal complexe zorgvragen waarin het gebiedsteam in actie zal moeten komen

Besluit:

- Het gebiedsteam te flexibiliseren:

- door hen te contracteren voor de duur van zes maanden

-tegen het eind van deze zes maanden dmv een korte *quickscan* te evalueren of het team in deze formatie voldoende bezetting heeft

-dat ook onderzocht wordt of de vraag naar (meer) gespecialiseerde zorg alleen door een gebiedsteam of door meer in een losser verband georganiseerd zorg(specialisten)netwerk kan worden geleverd.

- de resultaten van de quickscan en een advies over de voorzetting van het gebiedsteam, en de financiële onderbouwing ervan voor te leggen aan de raad

Amendement 100235

Onderwerp: privacy in 3d's
Inhoud: De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen d.d.13 november 2014 gezien het raadsvoorstel nr 4050 d.d. 13 november 2014 Overwegende: - dat vertrouwen maar één keer geschonden kan worden; - dat dit geldt voor alle drie de transities; - dat een goede en transparante regeling voor het borgen van de privacy onontbeerlijk is vanaf het moment dat de transities ingaan; - het College Bescherming Persoonsgegevens op dinsdag 11 november jl heeft aangegeven zeer bezorgd te zijn over privacy in het jeugddomein; - dat de transities van zorg en participatie evenzeer een goede borging van de privacy behoeven; - het wel heel kort dag is nog voor 1 januari een voorstel ten aanzien van privacy-borging in de drie transities voor te leggen aan de raad
Besluit: het voorgestelde besluit als aan te vullen: na punt 17 toe te voegen: <u>Privacy</u> 18. Het waarborgen van de privacy op alle domeinen van de 3decentralisaties geschiedt door middel van een convenant privacy dat is goedgekeurd door de gemeenteraad en uiterlijk ingaat op 1 februari 2015.
Ondertekening en naam: Monique Lamers, namens GroenLinks Jan-Paul Middelburg, namens de PvdA
Aantekening griffier:

Amendement 100235

Amendement: voorstel tot wijziging van een ontwerp-verordening of ontwerp-beslissing, naar de vorm geschikt om daarin direct te worden opgenomen.

Subamendement: voorstel tot wijziging van een aanhangig amendement, naar de vorm geschikt om direct te worden opgenomen in het amendement, waarop het betrekking heeft.

Wijze van indienen van een amendement:
Elk (sub)amendement en elk voorstel moet om in behandeling genomen te kunnen worden schriftelijk bij de voorzitter worden ingediend, tenzij de voorzitter - met het oog op het eenvoudige karakter van het voorgestelde - oordeelt, dat met een mondelinge indiening kan worden volstaan. (artikel 33, derde lid Reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad 2002)

Motie 100242

Motie Bemiddeling Klachten/Bezwaren

Motie voor de vergadering van de raad van 13 november 2014

Indiener: André in ‘t Veen (VVD)

De raad van de gemeente Voorschoten in vergadering bijeen op 13 november 2014

Constaterende dat:

- Als gevolg van de invoering van de decentralisaties per 1 januari 2015 de verwachting is dat het aantal bezwaarschriften en klachten zal toenemen:
- Als gevolg hiervan de kosten van behandeling van klachten, bezwaren en beroepen bij de bestuursrechter zullen stijgen;
- Het instellen van een ombudsfunctie financiële consequenties ten gevolge heeft;

Overwegende dat:

- Ter voorkoming van stijging van rechtskosten het gewenst is deze kosten tot een minimum te beperken;
- Het gewenst is dat alvorens een klacht of bezwaarschrift formeel wordt behandeld door een klachtencommissie of bezwaarschriftencommissie, een interne ambtenaar die niet eerder bij de besluitvorming betrokken is geweest de klacht c.q. het bezwaarschrift beoordeelt en zo mogelijk vooraf een oplossing aanlevert ter voorkoming van verdere procedures;

Verzoekt het college

- Binnen het ambtenarenapparaat een Bureau Beoordeling Bezwaarschriften Klaagschriften (BBBK) in te richten die voorafgaande aan de formele klachten- en bezwarenprocedures, klachten- en bezwaarschriften beoordeelt, teneinde die op informele wijze op te lossen.

en gaat over tot de orde van de dag.

André in ‘t Veen, VVD
Ans Schrijver, ONS

Amendement 100219

Datum: 11 november 2014

Amendement voor de vergadering van de gemeenteraad op 13 november 2014

Onderwerp: Agendapunt 6 Raadsvoorstel Beleidsplan Transitie Sociaal Domein deel A

De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen op 13 november 2014

Overwegende dat

- De Raad niet gevraagd wordt het beleidsplan vast te stellen;
- Er discrepantie bestaat tussen de beslispunten in het conceptbeleidsplan en het raadsvoorstel;
- Dat dit in de uitvoeringspraktijk voor burgers tot ongewenste onduidelijkheden kan leiden.

Besluit het voorliggende Raadsvoorstel als volgt te wijzigen/aan te vullen:

Het beleidsplan transitie Sociaal Domein 2015-2016 vast te stellen waarbij de beslispunten uit het beleidsplan congruent zijn aan het raadsvoorstel.

Ondertekening en naam:
Helga Dulfer
Robert Prang

Aantekening griffier

Amendement 100231

Bemiddelingsbureaus PGBs
De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen d.d. 13 november 2014 gezien het raadsvoorstel nr. 6 Beleidsplan transitie sociaal domein, deel A d.d. 13 november 2014 Overwegende dat: • mensen die (door ziekte of andere omstandigheden, bijvoorbeeld mensen met Alzheimer of (meervoudige) psychiatrische aandoeningen, maar ook mensen die onvoldoende geletterd zijn niet altijd in staat zijn zelf alles te regelen; • ook die groep mensen in staat moeten worden gesteld gebruik te maken van de mogelijkheid tot een pgb; • misbruik van pgbs moet worden bestreden, maar dat er ook legitieme, gekeurmerkte bemiddelingsbureaus zijn die juist voor de zwaksten van grote hulp kunnen zijn.
Besluit: beslispunt 10 v.h. raadsvoorstel te vervangen door: • 10. De kosten van bemiddelingsbureaus in principe niet te vergoeden uit het Pgb, waarbij in voorkomende gevallen een uitzondering kan worden gemaakt voor aanvragers die zonder bemiddelingsbureaus niet in staat zijn zelf de aanvraag te regelen door bijvoorbeeld een (geestelijke of psychiatrische) aandoening of het ontbreken van voldoende geletterdheid. Zij worden in staat een deel van hun PGB aan te wenden voor de vergoeding van bemiddeling, maar louter als het betreffende bemiddelingsbureau in het bezit is van een keurmerk. en gaat over tot de orde van de dag.
Ondertekening en naam: Jan-Paul Middelburg, PvdA Voorschoten Monique Lamers, Groenlinks
Aantekening griffier:

2e

PvdA D66 VVD GROENLINKS ZIEN IN DE TOEKOMST CDA Hohage geeft u een stem GBLV

MOTIE

Agendapunt 4: Transitie Sociaal Domein, Interventieteam/Ombudsman
Motie van de leden: Stemerdink (PvdA), Van de Griendt (D66)

De Raad van de gemeente Leidschendam-Voorburg in vergadering bijeen op 11 november 2014, gehoord de beraadslaging,

Constaterende dat:

- De drie decentralisaties in 2015 een decentralisatieoperatie is die zijn weerga niet kent;
- De decentralisaties gevolgen hebben voor iedereen die in onze gemeente woont, maar dat het per definitie de meer kwetsbare inwoners treft;
- Er voor veel mensen onzekerheid bestaat over de zorg;
- Het van belang is dat deze mensen ergens terecht kunnen met hun zorgen en vragen en op een adequate manier ondersteuning kunnen krijgen;
- De gemeente zowel budgethouder is, als verantwoordelijk voor de kwaliteit van geleverde zorg;
- Daartoe een nieuw systeem van (vroegtijdige) signalering, doorverwijzing, kwaliteitscontrole en betaalbaarstelling moet worden ingericht;
- Met als ambitie een kwaliteitsimpuls van de zorg dichtbij tegen lagere kosten;

Overwegende dat:

- In 2015 en verder een groter beroep wordt gedaan op de eigen kracht van mensen en zorgkracht van en door familie en vrienden;
- Doordat we met een geheel nieuw systeem van zorgverlening werken er naar alle waarschijnlijkheid ook ongewenste knelpunten in de zorgverlening zullen ontstaan;
- De gemeente een klachten- en bezwaarprocedure heeft, maar dat het 1. van belang is dat er snel kan worden gehandeld bij acute problemen en 2. deze procedure binnen de verantwoordelijkheid van de gemeente valt;
- Het daarom gewenst is om naast zo'n gemeentelijke klachten- en bezwaarprocedure een onafhankelijke toets te hebben op de kwaliteit van geleverde zorg in algemene zin en op de werking van het systeem van zorgverlening, opdat op systeemniveau lessen getrokken kunnen worden uit casuïstiek;

Verzoekt het college:

- Om per 1 januari 2015 voor de duur van circa een half jaar een lokaal interventieteam binnen de eigen organisatie in te stellen dat kan handelen als mensen acuut tussen het wal en schip (dreigen te) vallen.
- Met de raad de ervaringen van het interventieteam te delen om hieruit lessen te kunnen trekken.
- En vervolgens te onderzoeken en met de raad te overleggen of een onafhankelijke toets, middels een Ombudsfunctie (lokaal danwel regionaal georganiseerd), op de kwaliteit van geleverde zorg in algemene zin en op de werking van het systeem van zorgverlening, voor het sociaal domein (of onderdelen daarvan) wenselijk is.

En gaat over tot de orde van de dag.

Stemerdink	Van de Griendt	Van Veller	Van Rossum	Paardekooper	Hohage
PvdA	D66	VVD	GL	CDA	Fractie Hohage

Steutel
GBLV

Motie 100244

Keuze: 0 Naar aanleiding van agendapunt nr. 6 van de raadsagenda van 13 november 2014
Onderwerp: Interventieteam/Ombudsman
De raad van de gemeente Voorschoten in vergadering bijeen d.d. Zie de bijlage
Zie de bijlage en gaat over tot de orde van de dag.
Ondertekening en naam: Monique Lamers, Groenlinks
Aantekening griffier:

Motie 100244

Motie: korte en gemotiveerde verklaring over een onderwerp waardoor een oordeel, wens of verzoek wordt uitgesproken.

Wijze van indienen van een motie:
Een motie moet om in behandeling genomen te kunnen worden schriftelijk bij de voorzitter worden ingediend.
(artikel 34, tweede lid Reglement van Orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad 2002).

Amendement 100246

Onderwerp: Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016, DEEL A beleidsplan Transitie sociaal domein, de uitgangspunten
Inhoud: De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen d.d.13 november 2014 gezien het raadsvoorstel nr 4050 d.d. 13 november 2014 Overwegende: - Dat een terugtrekkende overheid leidt tot extra belasting van burgers, met het grote risico dat ook dezen zich terugtrekken; - Dat dit dan leidt tot discontinuïteit van voorzieningen; - Dat er hierdoor ook een grotere kans bestaat op ongelijkheid en willekeur; - Dat het daarom van belang is om de bestaande voorzieningen te verbeteren, eerder dan de overheid zich terug te laten trekken
Besluit: het voorgestelde besluit als volgt aan te vullen: onder <u>Eigen kracht:</u> 3f: Het beroep op de eigen kracht van inwoners dient te leiden tot een beter functionerende overheid, eerder dan een zich terugtrekkende overheid
Ondertekening en naam: Monique Lamers, namens GroenLinks
Aantekening griffier:

Amendement 100246

Amendement: voorstel tot wijziging van een ontwerp-verordening of ontwerp-beslissing, naar de vorm geschikt om daarin direct te worden opgenomen.

Subamendement: voorstel tot wijziging van een aanhangig amendement, naar de vorm geschikt om direct te worden opgenomen in het amendement, waarop het betrekking heeft.

Wijze van indienen van een amendement:
Elk (sub)amendement en elk voorstel moet om in behandeling genomen te kunnen worden schriftelijk bij de voorzitter worden ingediend, tenzij de voorzitter - met het oog op het eenvoudige karakter van het voorgestelde - oordeelt, dat met een mondelinge indiening kan worden volstaan. (artikel 33, derde lid Reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad 2002)

Reactienota

Horende bij beleidsplan Jeugd

Gemeente Voorschoten l versie 1.0 l 17-9-2014

Z – 20841/intern 10243

Inleiding

In de reactienota's is een korte weergave opgenomen van de ingekomen zienswijzen. Echter bij de afweging al dan niet het beleidsplan aan te passen is de volledige zienswijze betrokken en is uitgangspunt de cliënt staat centraal gehanteerd.

We willen u voorts meegeven dat in de kolom wel/niet aanpassing beleidsplan het "niet aanpassen van het beleidsplan" verschillende betekenissen heeft nl.:

1. We nemen de suggesties uit de zienswijzen mee in de beleidsregels of het Uitvoeringsprogramma horende bij het beleidsplan. (Het beleidsplan gaat in op de hoofdlijnen en wordt verder uitgewerkt in de beleidsregels);
2. De zienswijze betrof een vraag. In de reactienota wordt antwoord gegeven op de vraag;
3. De zienswijze is beoordeeld en in het beleidsplan is het onderdeel voldoende uitgewerkt en behoeft geen verdere uitwerking/verduidelijking.

Deel B: Beleidsplan jeugd

Adres	Korte weergave vraag/opmerking	Antwoord	Wel/niet aanpassing beleidsplan	Aangepast op blz. en hoofdstuk
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	1. Weinig concreet en SMART.	Klopt, mede door deadline van het rijk. We streven nu naar gezamenlijke invulling met onze maatschappelijke partners.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	2. Professionaliteit gemeente in relatie tot zorgaanbieders.	Gemeente neemt jeugdhulp niet over. Uitgangspunt is behoud van kennis en kunde van huidige professionals en controle van kwaliteit door een onafhankelijke externe (inspectie).	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	3. Visie communicatie en voorlichting.	De samenwerkingsverbanden en de communicatie hierover zal terugkomen in het implementatieplan.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	4. Inzet vrijwilligers.	Werving en professionalisering is onderdeel van het implementatieplan. Uitgangspunt is goede begeleiding en geen arbeidsverdringing (vb. Homestart).	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250	5. Stevige basis CJG.	De kernpartners van het CJG werken al	Niet aanpassen	N.v.t.

Adres	Korte weergave vraag/opmerking	Antwoord	Wel/niet aanpassing beleidsplan	Aangepast op blz. en hoofdstuk
AJ Voorschoten		enige tijd intensief samen. De vastgestelde 'Visie op groeien in Voorschoten' (zie §3.2) wordt uitgewerkt en geïmplementeerd,		
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	5. Outreachend werken CJG.	Ja, proactief benaderen van andere partners en bijv. vast aanspreekpunt CJG voor de scholen.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	5. Ondernemerschap jongeren.	Bijvoorbeeld door het organiseren van verschillende activiteiten t.b.v. brede ontwikkeling van competenties.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	6. Privacy.	www.privacywegwijzer.nl laat zien welke professionals met wie informatie mogen uitwisselen. Zie ook art. 7.3.10 en 7.3.11 Jeugdwet	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	7. Transitiefase niet belemmerend voor transformatie.	Om deze reden worden o.a. de beleidsplannen voor een korte periode vastgesteld.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.2 Innovatieagenda ontbreekt.	Zie de link via onze website.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.3 Ontschotting.	De financiële verantwoordelijkheid gemeente biedt kansen tot extra investeren in preventie en lichte ondersteuning i.p.v. in dure zorg.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.5 Verbeterde aanpak door expertise in Haaglanden.	Tabel 2 geeft feitelijke gegevens over 2 indicatoren. Dit zijn mogelijk (objectieve) indicatoren voor het budget jeugdhulp 2016. De gemeente heeft beleidsvrijheid in te kunnen spelen op de 'couleur locale'.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.9 Weten wat er speelt.	Is onderdeel van de nieuwe aanpak.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.9 Rol gemeenteraad in innovatieagenda.	De gemeenteraad is via een brief over de Innovatieagenda geïnformeerd. Het Regionaal Uitvoeringsplan Jeugdhulp 2015 (verdeling budget) wordt door de gemeenteraad vastgesteld en	Niet aanpassen	N.v.t.

Adres	Korte weergave vraag/opmerking	Antwoord	Wel/niet aanpassing beleidsplan	Aangepast op blz. en hoofdstuk
		bekrachtigd via de gemeentebegroting.		
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p. 10 Zorgbehoeftebepaling.	Onderdeel van het implementatieplan.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.11 Inzet vrijwilligers.	De inzet van vrijwilligers vloeit voort uit het vertrekpunt van eigen kracht en sociaal netwerk, maar met erkenning van nut en noodzaak van inzet van jeugdprofessionals.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.12 Inzet burgers.	De verzorgingsstaat wijzigt in de participatiesamenleving met inbegrip van mogelijkheden, wensen en voorkeuren.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.12 Waarborg samenhang.	Onderdeel implementatieplan.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.12 Hoe is signalering geregeld?	Via alle basisvoorzieningen, wordt nog uitgewerkt.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p. 13 Onafhankelijk vertrouwenspersoon.	Zie art. 2.6 lid 2 Jeugdwet. VNG koopt landelijk in.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.14 Kwaliteitseisen jeugdhulpaanbieders.	Wordt uitgewerkt in implementatieplan.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.14/15 Cliëntparticipatie.	Zie art. 4.2.1 e.v. Jeugdwet. Cliëntenraad geeft advies over klachtenbehandeling.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.15 Jeugdigen en ouders betrekken bij invulling beleid.	Akkoord, zie § 3.3.5 beleidsplan.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.15 Jeugdbakens.	Zie de volgende link: https://www.google.nl/search?hl=nl&q=jeugdbakens&gws_rd=ssl	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.15 Klachtenbehandeling.	Klachtencommissie behandelt individuele klachten en cliëntenraad adviseert over afhandeling. Zie art. 4.2.1 en art. 4.2.6 lid 1 Jeugdwet.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.16 Samenwerking CJG met verenigingen en vrijwilligers.	'Kan' wijzigen in 'zal' is akkoord. In het kader van de doorontwikkeling van het CJG is dit opgepakt. De CJG-manager neemt bijv. deel aan de vrijwilligersmarkt.	Wel aanpassen	p.16 (paragraaf 4.1.1)

Adres	Korte weergave vraag/opmerking	Antwoord	Wel/niet aanpassing beleidsplan	Aangepast op blz. en hoofdstuk
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.16 Sluiting basement.	Gekozen is voor een andere manier van werken; ambulant maar met een kantoor voor het jongerenwerk op het CJG.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.17 Gedwongen kader.	Gezamenlijk overleg JBT; ouders en jeugdige commit-teren zich tezamen met voorzitter, RvK, hulpverlener e.a. aan concrete afspraken.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.17 Jeugdbeschermingstafel.	Jeugdbeschermingstafel is in oprichting. Deelname van Voorschoten in onderzoek, participeert nu via het Veiligheidshuis Hollands- Midden.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.18 Veiligheidskamer.	Een bestaand lokaal veiligheidsoverleg is omgedoopt tot lokale Veiligheidskamer met een verbinding aan het Gebiedsteam dat contacten heeft met de RvdK.	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.19 Verplichte winkelnering?	Inkoop vindt regionaal plaats, het beleid t.a.v. inkoop blijft bij de gemeenten. Zoveel mogelijk regionale inkoop en lokale uitvoering van zorg. Via inkoop sturen op resultaten	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.21 VO: wat is geregeld met omliggende gemeenten?	Het woonplaatsbeginsel is leidend. Er wordt gestreefd naar één vast aanspreekpunt voor scholen bij het CJG	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	p.24 Werving vrijwilligers?	Zie reactie bij punt 4	Niet aanpassen	N.v.t.
CAW Postbus 393 2250 AJ Voorschoten	Alg.: waar is het gezinsplan?	Uitwerking in implementatieplan; CJG werkt al met een gezinsplan	Niet aanpassen	N.v.t.

Rekenkamercommissie

Aan:
De raden van de gemeente Wassenaar, Voorschoten, Oegstgeest en Leidschendam-Voorburg

Voorschoten, 2 oktober 2014

Betreft:
Beleidsinhoudelijke en organisatorische risico's decentralisatie Jeugdzorg en Wmo

Geachte leden van de raad,

De decentralisaties in het sociale domein zijn voor gemeenteraden, colleges van burgemeester en wethouders en ambtelijk apparaat een complexe opgave die onder grote tijdsdruk moet worden uitgevoerd. Het gaat niet alleen om een overdracht van taken en verantwoordelijkheden van het rijk naar de gemeenten, maar eveneens om een verandering van de wijze waarop de maatschappelijke taak zal worden ingevuld. In deze context wil de rekenkamercommissie de gemeenteraden helpen hun informatiepositie te versterken om overwogen keuzes te kunnen maken, het college te bevragen en besluiten te kunnen nemen.

De rekenkamercommissie heeft na de verkiezingen gesprekken gevoerd met de raadsleden. Alle fracties van de vier gemeenten hebben daarin aangegeven dat het onderwerp hen na aan het hart ligt en dat zij een actieve rol willen spelen in het vormgeven van de decentralisaties. De eigenheid van de gemeenten is voor de raadsleden van grote betekenis bij de te maken keuzes. De zorgen van de raadsleden lagen onder meer op de (financiële) risico's en beheersing van de decentralisaties en de gevolgen voor de gemeente.

In haar nadere verkenning van mogelijkheden van een rapportage over de veranderingen in het sociaal domein heeft de rekenkamercommissie op basis van diverse bronnen (zoals evaluaties van onderzoeksbureaus, andere rekenkamers, de wetenschap en de VNG) een synthese gemaakt van mogelijke beleidsinhoudelijke en organisatorische risico's die met de stelselwijziging gepaard gaan. Het gaat daarbij om risico's die de fundamenten van het nieuwe zorgstelsel raken. Indien zij bewaarheidt of onvoldoende beheerst worden, kan dat grote gevolgen hebben voor de realisatie van de doelstellingen van de decentralisatie. Ook zal het gevolgen voor de mate waarin de met de decentralisatie gepaard gaande taakstelling daadwerkelijk wordt gerealiseerd. Hoewel de risico's naar hun aard niet financieel zijn, kunnen zij dus wel grote financiële gevolgen hebben.

In bijgaande notitie doet de rekenkamercommissie kort verslag van de risico's die uit haar oriëntatie naar voren zijn gekomen. Zij heeft de verschillende beleidsplannen, verordeningen, transitiedocumenten e.d. die naar de raden zijn gegaan niet aan de hand van deze risico's geanalyseerd. Zo heeft zij zich geen oordeel gevormd over de mate waarin de risico's

Secretariaat: Postbus 393, 2250 AJ Voorschoten
info@rekenkamerwvolv.nl • www.rekenkamerwvolv.nl

daadwerkelijk worden onderkend, er beheersmaatregelen worden genomen om deze risico's en hun gevolgen te beheersen en of deze maatregelen ook adequaat zijn.[1]

Met deze brief verwachten wij evenwel u een handvat te bieden om voor uzelf te beoordelen of de gepresenteerde risico's voldoende worden benoemd. Vervolgens kunt u het college bevragen of het in 2015 afdoende maatregelen ter beheersing daarvan gaat nemen. De rekenkamercommissie kan de raden helpen bij het beoordelen van deze risicomonitoring. Daarnaast zal de rekenkamercommissie ten behoeve van de onderzoeksprogrammering voor de komende jaren met de raden in gesprek gaan welke overige thema's rondom de decentralisaties in het sociale domein een onderzoek waard zijn.

Met vriendelijke groet.

Rekenkamercommissie Wassenaar, Voorschoten, Oegstgeest en Leidschendam-Voorburg,

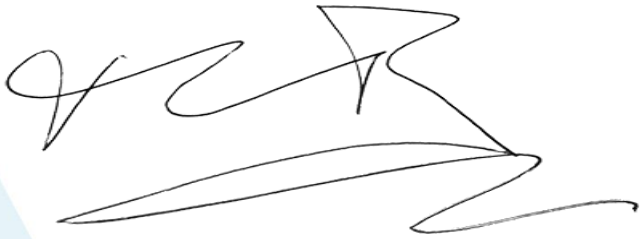

Peter van den Berg, voorzitter

[1] Vanwege de complexiteit en omvang van het veld heeft de rekenkamercommissie zich bij haar verkenning vooralsnog beperkt tot de decentralisatie van de jeugdzorg en de overgang van onderdelen van de AWBZ naar de Wmo. Beide transities vinden binnen dezelfde beleidsmatige en organisatorische context plaats.

Rekenkamercommissie

Beleidsinhoudelijke en organisatorische risico's

decentralisatie Jeugdzorg en Wmo

Wassenaar Voorschoten Oegstgeest Leidschendam-Voorburg

Secretariaat: Postbus 393, 2250 AJ Voorschoten
info@rekenkamerwvolv.nl • www.rekenkamerwvolv.nl

Beleidsinhoudelijke en organisatorische risico's

In deze synthese heeft de rekenkamercommissie de selectie van risico's gebaseerd op de centrale doelstellingen van de decentralisatie en de basisstructuur van het nieuwe zorgstelsel zoals die in de (meeste) gemeenten wordt uitgerold. Belangrijke doelstellingen van de decentralisatie zijn:

- minder (zware) zorg en meer preventie door vroeg signalering van problemen;
- meer integrale samenwerking en ontkokering;
- minder bureaucratie;
- dit alles zou uiteindelijk tot minder zorgkosten moeten leiden.

De rijksoverheid is op deze laatste doelstelling vooruitgelopen door gemeenten reeds per 1 januari 2015 een taakstelling op te leggen. Dat zou betekenen dat het nieuwe stelsel al vanaf dan voldoende zou moeten functioneren.

De basis van het nieuwe stelsel bestaat uit:

- een groter beroep op de zelfredzaamheid burgers en hun omgeving;
- het wijknetwerk als 'vindplaats' van zorgbehoeften en –noden;
- gebiedsteams als beoordelaars, ondersteuners en doorverwijzers van en naar hulp.

De navolgende risico's beschrijft de rekenkamercommissie in deze notitie:

- Ontbreken van (individuele) eigen kracht.
- Moeite met aanspreken van eigen kracht.
- Geen beroep op sociale omgeving mogelijk.
- Geen goede aansluiting sociaal wijknetwerk op het nieuwe stelsel.
- Gebiedsteams niet adequaat ingericht.
- Boeggolfeffect.
- Inadequate inkoopafspraken.
- Te veel sturing.

Ontbreken van (individuele) eigen kracht

Een belangrijke aanname achter de decentralisatie is dat vaker een beroep kan worden gedaan op de individuele kracht van burgers. De veronderstelling is dat een deel van de hulpverlening hierdoor overbodig wordt waardoor kosten worden bespaard. Deze aanname hoeft als zodanig niet ter discussie te staan. Wel dienen raad en college zich ervan bewust van te zijn dat individuele kracht van burgers soms volledig ontbreekt. Bijvoorbeeld een kind dat meervoudig fysiek en verstandelijk beperkt is of een oudere die Alzheimer heeft in een zeer vergevorderd stadium.[1] Het risico dat individuele kracht niet aanwezig is, is niet door de gemeente te beheersen. De gemeente kan daarentegen wel inzicht proberen te krijgen in de omvang van deze groep. Het college dient in ieder geval over de volgende informatie te beschikken of ten minste een onderbouwd meerjarig beeld te hebben van:

- het bestaande zorggebruik.
- bij welke groep zorggebruikers een beroep op eigen kracht niet reëel is en bij welke groep wel (en in welke mate).
- welke kosten van hulp aan deze groepen verbonden zullen zijn en blijven.

[1] Zie bijvoorbeeld RIVM/SCP, 'Burger en Gezondheid', 2014.

Indien dit beeld beschikbaar is, biedt dat inzicht waar een kostenbesparing door een beroep op eigen kracht niet waarschijnlijk is. In de begrotingen voor jeugdzorg en de Wmo kan daarmee rekening worden gehouden.

Moeite met aanspreken op eigen kracht

Voor de groep zorgontvangers en -vragers waarvan verondersteld wordt dat er wel een beroep op de eigen kracht kan worden gedaan, speelt de praktische vraag hoe dit te realiseren. Het risico is aanwezig dat het aanspreken op eigen kracht onvoldoende lukt. Uit onderzoek van de gemeente Rotterdam naar pilots op dit gebied blijkt dat het aanspreken op eigen kracht vooralsnog veel meer tijd kost dan de reguliere werkwijzen en dat bovendien de wijze waarop het zou moeten gebeuren eenduidigheid en duidelijkheid behoeft.[2]

Voor de gemeente betekent dit dat zij:

- nieuwe werkwijzen vroegtijdig beproeft.
- in de begrotingen voor de Wmo en jeugdzorg rekening houdt met de uitkomsten ervan.

Geen beroep op sociale omgeving mogelijk

Een veronderstelling achter de decentralisatie is dat burgers vaker een beroep kunnen doen op hun eigen sociale omgeving (familie, kennissen, vrienden en buren) in plaats van de formele hulpverlening. Het risico is aanwezig dat de sociale omgeving die hulp niet kan bieden of dat iemand nauwelijks een sociaal netwerk heeft. Zo is eenzaamheid onder ouderen geen ongewoon verschijnsel. Het is de vraag in welke mate zij in staat zullen zijn naasten of kennissen te mobiliseren voor lichte hulptaken. Met name in gemeenten met een relatief groot aandeel ouderen zou dit kunnen spelen. Ook in het geval van jeugdzorg is niet uit te sluiten dat er gezinnen zijn met een (te) beperkt sociaal netwerk.

De gemeente zou voldoende voorbereid moeten zijn op de gevolgen van dit risico, concreet dat er inzicht moet zijn in of ten minste een onderbouwd meerjarig beeld van:

- het bestaande zorggebruik inclusief de kosten daarvan.
- bij welke groep zorggebruikers een beroep op de sociale omgeving niet reëel is en bij welke groep wel (en in welke mate).
- welke kosten van hulp aan deze groepen verbonden zullen zijn en blijven.

Het is verstandig om de begrotingen voor jeugdzorg en de Wmo gebaseerd zijn op een realistische inschatting van de verwachte kostenbesparing door een beroep op de sociale omgeving.

Geen goede aansluiting sociaal wijknetwerk op nieuwe stelsel

Bij de decentralisatie van de jeugdzorg en de AWBZ naar de Wmo 2015 is een rol weggelegd voor het zogenoemd sociaal wijknetwerk. Dit is geen afzonderlijke organisatie, maar het geheel van spelers die een rol kunnen spelen als zogenoemde vindplaats van zorgbehoeften en -noden. Tot het netwerk behoren onder meer aanbieders van basisvoorzieningen (zoals

[2] OBI, 'Opbrengsten proeftuinen decentralisatie jeugdzorg regio Rijnmond', januari 2014.

huisartsen), maatschappelijke en welzijnsorganisaties en jeugdconsulenten van de gemeente.[3] Zij kunnen problemen bij ouderen en jeugdigen vroegtijdig signaleren en doorzetten naar de gebiedsteams (zie hierna). Eventueel bieden zij zelf de nodige lichte ondersteuning. Aan de andere kant kunnen gebiedsteams bij de partners in het wijknetwerk raadplegen of er zorgbehoeften zijn. Uiteindelijk zou van deze interactie een preventieve werking vanuit gaan en daarmee een kostenbesparing. Daartoe is het noodzakelijk dat:

- wijkpartners tijdig zijn aangesloten op de nieuwe werkwijze in de WMO en de jeugdzorg (met de gebiedsteams), dat wil zeggen, per 1 januari 2015;
- alle relevante wijkpartners zijn aangesloten. Om preventie mogelijk te maken, dienen er voldoende 'vindplaatsen' te zijn.

Bij wijkpartners hoeft het niet om organisaties te gaan die van oudsher een rol in de hulpverlening hebben. Het zou ook kunnen gaan om organisaties waar mensen elkaar ontmoeten, zoals wijkcentra, buurthuizen, sportverenigingen, scholen en kinderopvangorganisaties. In zogenoemde Children's Zones in Rotterdam Zuid zijn bijvoorbeeld goede ervaringen opgedaan doordat zogenoemde sociale wijkteams nauw contact onderhouden met basisscholen. In een vroeg stadium worden (potentiële) problemen herkend en breed opgepakt.[4]

Gebiedsteams niet adequaat ingericht

In het nieuwe zorgstelsel gaan gebiedsteams (Wassenaar, Voorschoten en Leidschendam-Voorburg) of jeugd- en gezinsteams (Oegstgeest) een belangrijke rol spelen. Ook andere gemeenten hebben (onder vaak ook andere namen) voor een gebiedsteam gekozen. Vanuit het sociale wijknetwerk komen bij de gebiedsteams (of hun equivalenten) hulpverzoeken binnen, waarna het gebiedsteam al dan niet doorgeleidt naar zwaardere hulp. Voor de cliënten wordt onder de noemer 'Een huishouden, een plan, een regisseur' een ondersteuningsplan gemaakt. Als het gaat om jeugd- en ouderenzorg zijn gebiedsteams daarmee min of meer te vergelijken met de eerstelijnszorg.

In de vier grote steden (Amsterdam, Rotterdam, Utrecht en Den Haag) functioneren gebiedsteams al enige tijd. Uit analyses[5] van hun werking is een aantal generieke lessen te trekken:

- Gebiedsteams moeten op 1 januari 2015 *volledig bemenst en operationeel* zijn, omdat gebiedsteams geacht worden een bijdrage te leveren aan de realisatie van de taakstelling op de jeugdzorg en Wmo die de gemeenten met ingang van die datum krijgen opgelegd. Uit ervaringen in Rotterdam blijkt dat het veel meer tijd kost om gebiedsteams volledig operationeel te krijgen dan verwacht;
- Leden van gebiedsteams moeten *in staat zijn breed te kijken.* Van oorsprong specialistische hulpverleners moeten discipline-overstijgend kunnen denken en handelen. Dat is niet per se elke hulpverlener gegeven. Voor de werving en selectie

[3] In sommige gemeenten behoren jeugdconsulenten niet tot het wijknetwerk, maar tot de gebiedsteams.
[4] OBI, 'Procesevaluatie wijkteams Children's Zones', Rotterdam, januari 2014.
[5] Rekenkamer Amsterdam, 'Transformatie zorg voor de jeugd'; Rekenkamer Den Haag, 'Decentralisatie jeugdzorg'; Rekenkamer Rotterdam, 'Zorg om de jeugd; Rekenkamer Utrecht, 'Jeugdhulp in ontwikkeling. Alle van september 2014.

van de leden van de gebiedsteams moeten gerichte competentie-eisen worden gesteld en dienen passende trainings- of opleidingsprogramma's te worden ontwikkeld of ingekocht.

- *Enkelvoudige aansturing* van gebiedsteams (één baas). De professionals in de gebiedsteam kunnen afkomstig zijn van verschillende organisaties die in een nieuw team samen moeten werken. Indien ervoor wordt gekozen dat de medewerkers van het gebiedsteam in dienst blijven bij hun organisatie, maar worden aangestuurd door de gemeente, is er sprake van dubbele aansturing (tenzij het een formele detachering is). Uit onderzoek van de Rekenkamer Rotterdam[6] blijkt dat dit een ongelukkige constructie is. De leden van het gebiedsteam zijn in dat geval ook aan hun eigen werkgever verantwoording schuldig. Deze kan eisen aan de medewerkers stellen die kunnen conflicteren met de eisen van de gemeente. Dubbele aansturing kan het functioneren van de gebiedsteams belemmeren[7] en daarmee ook de bijdrage van de gebiedsteams aan de werking van het nieuwe stelsel.

Boeggolfeffect

Een kenmerk van actoren als gebiedsteams en jeugd- en gezinsteams is dat zij vroegtijdig signaleren en daarmee zwaardere zorg later voorkomen. In dit verband wordt ook wel gesproken van 'outreachend' werken. Dit kan leiden tot zogenoemde 'boeggolfeffect': het kan zijn dat er in eerste instantie meer hulpvragen komen dan in het oude stelsel het geval zou zijn geweest. Een dergelijk effect heeft evenzeer financiële consequenties: in eerste instantie worden extra kosten gemaakt. Een mogelijke consequentie daarvan is dat er bij hulpverlenende instanties wachtlijsten gaan ontstaan (omdat bijvoorbeeld de gemeente te weinig hulp heeft ingekocht), wat weer afbreuk doet aan de gedachte achter het nieuwe stelsel dat zo snel mogelijk hulp moet worden geboden om erger te voorkomen.[8]

Een mogelijkheid om de risico's en de gevolgen van het boeggolfeffect te beheersen is:

- het aanleggen van een tijdelijke reserve om tegenvallers op te vangen en de continuïteit van noodzakelijke zorg te borgen.

Inadequate inkoopafspraken

De verwachting in het nieuwe zorgstelsel is dat minder zware zorg geboden hoeft te worden en meer lichte vormen van hulp. Dit zou concreet terug moeten komen in de inkoopafspraken met die gemeenten maken met zorginstellingen over de te leveren zorgproducten. Om aan te kunnen sluiten bij de beleidsinhoudelijke en financiële doelstellingen van het nieuwe (zorg)stelsel zou de gemeente ten minste een onderbouwd beeld moeten hebben van:[9]

[6] Rekenkamer Rotterdam, 'Zorg om de jeugd'.
[7] Een voorbeeld is een medewerker van thuiszorg of een jeugdhulpinstelling die bij een cliënt ook oog moet hebben voor andersoortige problemen dan waarvoor hij/zij oorspronkelijk is opgeleid (zoals oog voor eenzaamheid of verslavingsproblematiek). Voor de moederorganisatie kunnen dat improductieve (en daarmee onrendabele) uren zijn, maar vanuit de filosofie van de gebiedsteam juist heel waardevolle tijdsbesteding.
[8] Brief van G4-rekenkamers aan de Tweede Kamer, 23 september 2014.
[9] Zie Rekenkamer Barendrecht, 'Zorg voor morgen', 2014.

- een startfoto van het zorggebruik in zwaarteniveaus van de afgelopen jaren.
- een meerjarige schatting van de ontwikkeling in de zorg- en hulpvraag (bijvoorbeeld op basis van demografische ontwikkelingen (vergrijzing) en welvaartsklassen binnen de gemeenten.[10]
- een meerjarige schatting van noodzakelijke zorg (voor mensen die geen eigen kracht hebben en altijd hulp nodig zullen hebben).
- een meerjarige schatting van typen hulp en voorzieningen die vanaf 2015 geboden zal worden conform de nieuwe werkwijze, inclusief de kosten.

De bovengenoemde schattingen van verwachte behoeften bieden een onderbouwing voor de inkoopafspraken van de gemeenten en zouden de basis moeten zijn voor de opdracht aan de zorgaanbieders. Als die onderbouwing ontbreekt, bestaat de kans dat niet zonder meer de juiste zorg kan worden geboden.

Te veel sturing

De onzekerheid en vrees dat er in het decentralisatieproces iets mis gaat, kan de behoefte versterken aan sturing, controle en het meten van prestaties om de uitvoering en financiën te kunnen beheersen. Dit kan op gespannen voet staan met het vraaggerichte en flexibel werken van gebiedsteams (of sociale wijkteams en dergelijke).[11] De kracht van sociale wijkteams is vraaggericht en flexibel werken. Waar nodigt wijkt het team af van het traditionele aanbod of gaat het soepel met bepaalde regels om. Het risico bestaat evenwel dat zowel raad als college willen steunen op de traditionele sturing en prestatiemeting op targets, regels en protocollen. Dit past niet bij de manier van werken in het nieuwe zorgstelsel.[12] Het is belangrijk om een balans te vinden in de spagaat tussen harde doelstellingen en verantwoordingsgegevens enerzijds en handelingsvrijheid en minder protocol in de werkwijze van sociale wijkteams anderzijds. Daartoe zou:

- de cijfermatige informatie in de reguliere planning & control kunnen worden aangevuld met kwalitatieve beelden over de inzet van de sociale wijkteams, de betekenis daarvan voor de verleende zorg en de rest van het zorglandschap of de klanttevredenheid.[13]

[10] Zie in dit verband het CPB, 'Decentralisaties in het sociaal domein', september 2013, waarin het waarschuwt voor een autonome groei van het zorggebruik.
[11] E.Kok en E.Briels, 'Evaluaties van sociale wijkteams. Inventarisatie van afgesloten onderzoek van sociale wijkteams', Utrecht, 2014.
[12] W.Rutten, L.Sterrenberg, W.Vos, Alleen cijfers meten is niet genoeg. Den Haag, 2014, Platform31.
[13] Platform31 noemt verschillende instrumenten: Maatschappelijke Kosten Baten Analyse, Social Return on Investment en de Effectencalculator. Deze instrumenten bieden volgens het platform een beter beeld over de werking, effecten en kosten van het werken met wijkteams.

VOORBLAD Adviesnota aan de Raad

Registratienummer:	4056
Datum:	
Soort Voorstel:	Adviesnota
Onderwerp:	Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 - 2016, DEEL B Beleidsplan Jeugd
Portefeuillehouder:	Wethouder Bremer
Programma:	Programma 10: Wmo
Bijlagen:	3. Reactienota Beleidsplan Jeugd 4. Beleidsplan Jeugd (versie 5 november 2014)
Stukken ter inzage:	nee
Beslispunten:	

18. De Reactienota op de ingekomen zienswijzen op het Beleidsplan Jeugd 2015 – 2016 vast te stellen

19. Het Beleidsplan Jeugd 2015 – 2016 vast te stellen

Korte inleiding

De Jeugdwet is op 18 februari 2014 door de Eerste Kamer aangenomen en gepubliceerd in het Staatsblad op 1maart 2014 (Staatsblad 2014, 105).
Op grond van de Jeugdwet worden gemeenten verantwoordelijk voor alle jeugdhulp: ondersteuning, hulp en zorg aan jeugdigen en ouders bij opgroei- en opvoedproblemen, psychische problemen en stoornissen. Ook worden gemeenten verantwoordelijk voor de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering en de advisering en verwerking van meldingen inzake huiselijk geweld en kindermishandeling.

Per 1 januari verzorgen gemeenten de vrijwillige en gedwongen jeugdzorg die nu onder verantwoordelijkheid vallen van de provincie vanuit de Wet op de jeugdzorg (Wjz), de jeugd-geestelijke gezondheidszorg (j-GGZ) vanuit de Zorgverzekeringswet (Zvw) en de Algemene wet bijzondere ziektekosten (Awbz) en de zorg voor jongeren in verband met een verstandelijke beperking (vb) op basis van de Awbz.
De Jeugdwet treedt in werking op 1 januari 2015. Vooruitlopend op de wet gaat de gemeenteraad een beleidsplan vaststellen (artikel 2.2 lid 1).

Argumenten

18.1 De belanghebbenden zijn gedurende zes weken in de gelegenheid gesteld om hun zienswijze met betrekking tot het Beleidsplan Transitie Sociaal Domein kenbaar te maken.

Alle ingekomen zienswijzen zijn voorzien van een reactie/antwoord en hebben in enkele gevallen geleid tot een wijziging van het beleidsplan. Kortheidshalve wordt voor een toelichting verwezen naar de bijgevoegde reactienota.

19.1 Op basis van artikel 2.2 lid 1 Jeugdwet stelt de gemeenteraad periodiek een plan vast dat richting geeft aan de door de gemeenteraad en het college te nemen beslissingen betreffende preventie en jeugdhulp, de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

19.2 In het plan wordt aandacht gegeven aan de onderdelen zoals in artikel 2.1 en 2.2 Jeugdwet is opgenomen.

Het beleidsplan geeft de belangrijkste keuzes aan voor de komende jaren. De reikwijdte van dit plan is twee jaar; 2015 en 2016. Voor 2015 geldt dat er sprake is van een overgangsjaar omdat de continuïteit van zorg in dat jaar voor bestaande cliënten op basis van de Jeugdwet moet worden gegarandeerd. Afspraken hierover zijn neergelegd in het Regionaal Transitiearrangement Jeugd Haaglanden. Vanaf 2016 komt er geleidelijk meer ruimte. Gedurende deze jaren, maar ook daarna, wordt gemonitord hoe de transitie verloopt en waar eventueel aanpassingen nodig zijn.

19.3 Het kader van dit beleidsplan wordt, naast de Jeugdwet, bepaald door het coalitieakkoord van de gemeente, de eerder genomen besluiten over de (gezamenlijke) Kadernota 3D, (gezamenlijk) Stappenplan 3D en de Visie 'opgroeien in Voorschoten'.

Daarmee sluit het beleidsplan aan op de in de nota's gestelde richtingen en houdt rekening met de eerder genomen besluiten zoals verwoord in o.a. de Kadernota 3D.

19.4 Het college wordt een aantal opdrachten meegegeven, die verder worden uitgewerkt en vastgesteld in het Uitvoeringsprogramma Transitie Sociaal Domein 2015–2016.

Het betreft de volgende opdrachten:

- de mogelijkheden tot het instellen van een ouderpanel onderzoeken;
- de digitale mogelijkheden te onderzoeken om de hulpverlening aan een gezin te faciliteren;
- een efficiënte en effectieve toeleiding tot de Raad van de Kinderbescherming te organiseren, inclusief de daarvoor benodigde convenanten/samenwerkingsprotocollen;
- te onderzoeken of de gemeente kan aansluiten bij de jeugdbeschermingstafel Haaglanden
- een efficiënte en effectieve organisatie van jeugdreclassering te realiseren, inclusief de daarvoor benodigde convenanten/samenwerkingsprotocollen;
- afstemming te organiseren tussen het ondersteuningsplan van het samenwerkingsverband in het kader van Passend Onderwijs en de beleidsnota Jeugd van de gemeente.

19.5 Met het vaststellen van het beleidsplan jeugd, stelt de raad een aantal (inhoudelijke) beslispunten vast, die richtinggevend zijn voor de komende periode.

Samengevat gaat het om de volgende beslispunten:

1. Voor het realiseren van zorgvernieuwing de lokale zorgbehoeftebepaling effectief te organiseren via de gebiedsteams;
2. Garant te staan voor ~~Toe te zien op~~ de onafhankelijkheid, beschikbaarheid en toegankelijkheid van het vertrouwenswerk;

3. De rechtspositie van jeugdigen en ouders te borgen door middel van afspraken met jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen;
4. Vanuit de casuïstiek in de jeugdhulp te rapporteren over de verwerking van gegevens door gemeenten en afstemming van informatie en (persoons)gegevens door en aan gemeenten;
5. Klanttevredenheid en algemene rapportages over klachten bij jeugdhulpaanbieders periodiek te monitoren;
6. Periodiek op regionaal en/of bovenlokaal niveau met cliëntenraden te overleggen;
7. Eénmaal per jaar een bijeenkomst met jongeren te organiseren;
8. De deskundigheid en samenwerking die in het CJG is opgebouwd tussen de partners van het CJG en andere professionals binnen de jeugdhulp en overige voorzieningen te borgen;

Bij nieuwe contracten met zorgaanbieders worden afspraken gemaakt over resultaten in plaats van structuur en proces.

Kanttekeningen

-

Besluit

Registratienummer: 4056

De raad der gemeente Voorschoten;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 23 september 2014,

Gelet op artikelen 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1. vierde lid van de Jeugdwet

besluit:

18. De Reactienota op de ingekomen zienswijzen op het Beleidsplan Jeugd 2015 – 2016 vast te stellen
19. Het Beleidsplan Jeugd 2015 – 2016 vast te stellen

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
van de raad der gemeente Voorschoten,
gehouden op 13 november 2014.

de griffier, de voorzitter,

gemeente VOORSCHOTEN

concept

BELEIDSPLAN JEUGD

2015 - 2016

Met opmaak: Lettertype: 24 pt

~~1 7 201424~~ 5 november 2014 ~~6 2014~~

Z – 20841/intern 20242

Voorschoten

Inhoudsopgave

Inleiding 3

1.1 Wat komt er naar de gemeenten? 3

1.2 Waarom dit beleidsplan? 3

1.3 Leeswijzer 4

Vraaganalyse 5

2.1 Aantallen jeugdigen en kenmerken 5

2.2 Gebruik jeugdhulp Leidschendam-Voorburg-Voorschoten-Wassenaar 6

2.3 Financiële startfoto jeugdhulp 8

Wat willen we bereiken? 9

3.1 Regionale visie 9

3.2 Visie (boven)lokaal) 11

3.3 Kwaliteit 12

3.3.1 Vertrouwenspersoon 12

3.3.2 Rechtspositie van jeugdigen en ouders 13

3.3.3 Privacy 13

3.3.4 Toezicht op kwaliteit 14

3.3.5 Cliëntparticipatie 14

3.3.6 Klachtenbehandeling 14

Hoe gaan we het organiseren? 15

4.1 Toegang en toeleiding naar jeugdhulp 15

4.1.1 Centrum voor Jeugd en Gezin 15

4.1.2 Rol van de huisarts en de jeugdarts 15

4.2 Gedwongen kader 16

4.2.1 Jeugdbeschermingstafel 16

4.2.2 Veiligheidsketen en lokale veiligheidskamer 17

4.2.3 Advies- en Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling (AMHK) 17

4.3 Toegang tot (niet) vrij toegankelijke ondersteuning 18

4.4 Passend ondersteuningsaanbod en de inkoop daarvan 18

4.4.1 Ondersteuningsaanbod specialistische zorg 18

4.5 Passend onderwijs 19

5. Ontvlechting jeugdhulp Voorschoten 21

BIJLAGE I Visie opgroeien in Voorschoten 22

BIIJLAGE II Cliëntparticipatie 24

1. Inleiding

Op basis van evaluatie van de huidige Wet jeugdzorg is vastgesteld dat een hervorming van het huidige jeugdstelsel noodzakelijk is, omdat de huidige jeugdhulp op een aantal punten tekort schiet. Er is een te grote druk op gespecialiseerde hulp, onvoldoende samenwerking tussen hulpverleners rond kinderen en gezinnen, onnodige medicalisering van afwijkend gedrag alsmede een kostenopdrijvend effect als afgeleide van deze knelpunten. Per 1 januari 2015 krijgen gemeenten nieuwe taken op het gebied van jeugdhulp. Doel is het jeugdstelsel te vereenvoudigen en effectiever en efficiënter te maken. Het gaat hier om een transitie èn een transformatie van de jeugdhulp.

1.1 Wat komt er naar de gemeenten?

Gemeenten voeren nu ook al taken uit op het terrein van hulp voor jeugdigen, namelijk de jeugdgezondheidszorg, het preventieve jeugdbeleid, lichte ambulante hulpverlening, toeleiding naar hulp en de coördinatie van hulp. Met de nieuwe Jeugdwet worden gemeenten ook verantwoordelijk voor alle vormen van (geïndiceerde) jeugdhulp, de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen en de uitvoering van jeugdreclassering. Dit is schematisch weergegeven in de volgende figuur.

Met ingang van 2015 richten de gemeenten zich dus op het hele spectrum van hulp voor jeugd. Zij krijgen hiermee de kans om regie te voeren over de gehele jeugdketen én verbindingen te leggen tussen zorg, gezondheid, onderwijs, werk en inkomen, wonen, welzijn en veiligheid. Door de ontschotting van geldstromen ontstaat bovendien een financiële prikkel tot meer integrale (en daarmee effectievere) hulp. De decentralisatie van de jeugdhulp is niet alleen een transitie maar moet ook leiden tot een transformatie van het huidige stelsel voor de jeugdhulp. Dat wil zeggen

dat organisaties voor jeugd en gemeenten gaan werken aan vernieuwing en verbetering van de jeugdhulp.

1.2 Waarom dit beleidsplan?

Het opstellen van een beleidsplan is op basis van de Jeugdwet een verplichting voor gemeenten: 'De gemeenteraad moet periodiek een plan vaststellen dat richting geeft aan de door de gemeenteraad en het college te nemen beslissingen betreffende preventie en jeugdhulp, de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering'. Dit beleidsplan biedt de kaders waarbinnen de gemeenten Leidschendam-Voorburg, Voorschoten en Wassenaar samen met alle betrokken partijen de jeugdhulp gaan vormgeven.

Dit beleidsplan geeft de belangrijkste keuzes aan voor de komende jaren. De reikwijdte van dit beleidsplan is twee jaar: 2015 en 2016. Voor 2015 geldt dat er sprake is van een overgangsjaar, omdat de continuïteit van zorg in dat jaar voor bestaande cliënten op basis van de wet moet worden gecontinueerd. Dit is vastgelegd in de Regionale Transitiearrangementen Jeugd. Vanaf 2016 werken we (vrijwel) volledig via ons eigen beleid en ons toekomstmodel voor dienstverlening. Gedurende deze jaren, maar ook daarna, wordt gemonitord hoe de transitie verloopt en waar eventueel aanpassingen nodig zijn.

1.3 Leeswijzer

Hoofdstuk 2 geeft informatie over aantallen jeugdigen, vormen van jeugdhulp en een kwantitatieve en financiële startfoto. Hoofdstuk 3 geeft een visie weer en gaat in op wat we willen bereiken. Hoofdstuk 4 laat zien wat we daarvoor moeten en willen doen. Ook de kwaliteitseisen die vanuit de Jeugdwet worden gesteld en de wijze waarop deze worden geborgd, komen in dit hoofdstuk aan de orde. Hoofdstuk 5 gaat voor Voorschoten specifiek in op de ontvlechting van gespecialiseerde zorg uit de regio Holland Rijnland.

Voorts verwijzen wij u naar het Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015-2016.

2. Vraaganalyse

Voor het maken van adequate (beleids)keuzes is inzicht nodig in de groep voor wie wij het nieuwe jeugdstelsel ontwerpen en wat hun uitgangssituatie is. Vanwege wettelijke privacy vereisten, de herkomst uit drie wetten en de daarmee gepaard gaande en verschillende bekostigings- en verantwoordingssystemen in de jeugdhulp, is het moeilijk om uit te zoeken om wie het precies gaat, welke zorg wordt gegeven en welke kosten daarmee zijn gemoeid. Ook de samenhang tussen de verschillende gegevens ontbreekt soms. Dit hoofdstuk geeft de aantallen jeugdigen en relevante kenmerken, het gebruik van jeugdhulp en een kwantitatieve en financiële startfoto jeugdhulp van de gemeenten.

2.1 Aantallen jeugdigen en kenmerken

Tabel 1: 0 t/m 17 jarigen per leeftijdsgroep per gemeente per peildatum 1-1-2013

	0 t/3 jaar	4 t/m 12 jaar	13 t/m 17 jaar	0 t/m 17 jaar
Leidschendam-Voorburg	3.201	6.907	3.508	13.616
Voorschoten	1.106	2.730	1.611	5.447
Wassenaar	817	2.887	1.887	5.591

Bron: RIS-ZH

Volgens de prognose zal het aandeel jeugdigen in Leidschendam-Voorburg licht dalen van ruim 18 naar ca. 16% van de totale bevolking in 2020 en 2025, terwijl in de gemeenten Voorschoten en Wassenaar het aandeel jeugdigen tot die periode ongeveer gelijk blijft. Dat betekent dat de doelgroep van ons beleid de komende jaren ongeveer gelijk blijft.

Via wetenschappelijk onderzoek is vastgesteld dat jeugdigen die opgroeien in eenoudergezinnen en/of van niet westerse allochtone afkomst zijn, relatief meer zijn vertegenwoordigd in de jeugdhulp.
In alle drie de gemeenten is het aandeel jeugdigen dat opgroeit in een eenoudergezin of van niet westerse allochtone afkomst lager dan in de regio Haaglanden. Dit is naar verwachting gezien de samenstelling van de regio.

Tabel 2 % 0 t/m 17 jarigen in eenoudergezin en van niet westerse allochtone afkomst per gemeente per 1-1-2013

	0 t/m 17 jaar eenoudergezin	% 0 t/m 17 jaar niet westerse afkomst
Leidschendam-Voorburg	2.312 (17,4%)	2.847 (20,9%)
Voorschoten	653 (11,7%)	675 (12,3%)
Wassenaar	699 (12,4%)	768 (13,7%)
Regio Haaglanden	(18,6%)	(27,1%)

Bron: RIS-ZH

Voor de vergelijking van het gebruik van jeugdhulp werken we met een wegingsfactor. Het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP) en Cebeon ontwikkelen een objectieve verdeelmodel voor de jeugdhulp met ingang van 2016, gebaseerd op verschillende parameters. Naar verwachting worden onder ander de allochtone jongeren en jeugdigen uit eenoudergezinnen als parameter gebruikt. Het aantal 'gewogen jeugdigen' is in dit geval het aantal jeugdigen dat op basis van oververtegenwoordiging in de jeugdhulp een zwaarder gewicht krijgt dan andere jeugdigen (en dus extra tellen).
Ten opzichte van het regionale gemiddelde heeft de gemeente Leidschendam-Voorburg een vergelijkbare wegingsfactor en hebben de gemeenten Voorschoten en Wassenaar een relatief lage wegingsfactor.

Tabel 3 Aantal (gewogen) jeugdigen per gemeente

Gemeente	Aantal jeugdigen	Aantal gewogen jeugdigen	Wegingsfactor
Leidschendam-Voorburg	13.640	19.915	1,46
Voorschoten	5.428	6.723	1,24
Wassenaar	5.637	7.127	1,26
Regio Haaglanden H9	212.725	306.860	1,44
Nederland	3.486.770	4.600.101	1,32

Bron: CBS jeugdmonitor (2012)

2.2 Gebruik jeugdhulp Leidschendam-Voorburg-Voorschoten-Wassenaar
Met ingang van 2015 zijn wij als gemeente verantwoordelijk voor de volgende vormen van jeugdhulp (per cluster):

- Jeugd- en opvoedproblematiek (**jeugd en opvoedhulp)**

Het gaat hier om jeugdigen met matige of zwaardere problematiek die zorg krijgen zoals ambulante hulp, ,daghulp, residentiële zorg, kamertrainingscentra, pleegzorg etc.

- Psychisch/psychiatrische problematiek (**geestelijke gezondheidszorg jeugd** (jeugd GGZ))

Het gaat hier om jeugdigen met een psychische of gedragsstoornis. Te denken valt aan ADHD, autisme, eetstoornissen, psychische problematiek etc.

- Somatische, lichamelijke of zintuiglijke problematiek en verstandelijke beperking (**Awbz-zorg**)

Onderdelen van de Awbz-zorg die naar de gemeente gaan, zijn begeleiding en kortdurend verblijf van langdurig zieke kinderen en jeugd met een lichamelijke of zintuiglijke beperking. Begeleiding is in groepen of individueel. Bij kortdurend verblijf, gaat het bijvoorbeeld om weekendopvang, zodat ouders tijdelijk worden ontlast. Het betreft ook zorg voor **jeugd met een verstandelijke beperking** (VB). De precieze omvang en definitie van deze doelgroep is nog niet helemaal duidelijk. Waarschijnlijk zal de zorg voor jeugdigen die hun hele leven in een instelling moeten leven in de Awbz blijven of in de Wet langdurige zorg (Wlz) worden opgenomen.

- Gedwongen kader (JB, JR, gesloten opname)

- **Jeugdbescherming**

Wanneer de veiligheid van jeugdigen in het geding is, kan de rechter in het kader van de jeugdbescherming een uitspraak doen voor een ondertoezichtstelling (OTS), eventueel met een uithuisplaatsing. Het gaat hierbij om zware problematiek en zeer ingrijpende maatregelen in het leven van kinderen en gezinnen.

- **Jeugdreclassering**

Als een jongere een strafbaar feit heeft gepleegd, kan de rechter jeugdreclassering opleggen na detentie.

- **De jeugdzorgPlus** (gesloten jeugdzorg op civielrechtelijke uitspraak)

Het gaat om jeugdigen die tijdelijk in een gesloten instelling worden geplaatst. Het gaat daarbij om cliënten die tegen zichzelf, dan wel tegen de samenleving moeten worden beschermd, bijvoorbeeld slachtoffers van eer-gerelateerd geweld, loverboys etc.

Overig:

- **Kindertelefoon**
- Het Advies en Meldpunt Kindermishandeling (AMK). Dit moet samen met het Steunpunt Huiselijk Geweld worden geïntegreerd tot **het Advies- en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling (AMHK)**.

Het gebruik van jeugdhulpvormen kan jaarlijks fluctueren afhankelijk van de vraag. In onderstaande tabel wordt voor de drie gemeenten een overzicht gegeven gebaseerd op 2011.

Tabel 4 Aantal jeugdigen per zorgvorm

		Aantal LV	Aantal V	Aantal W
Awbz voor jeugd	*zonder verblijf*	*145*	*85*	*60*
	met verblijf	*15*	*5*	*5*
Jeugd GGZ (huidige Zvw)	*1e lijn*	*245*	*90*	*190*
	2e lijn zonder verblijf	*745*	*355*	*210*
	2e lijn met verblijf	*20*	*5*	*5*
Provinciaal / Stadsgewest	*alleen ambulant*	*140*	*75*	*25*
gefinancierde jeugdhulp	*verblijf accommodatie deeltijd/voltijd*	*50*	*20*	*10*
	verblijf pleegzorg	*55*	*10*	*20*

	Jeugdbescherming	130	35	20
	Jeugdreclassering	55	10	5
	Aantal meldingen AMK	165	80	45
Rijksgefinancierd (VWS)	*gesloten jeugdzorg*	10	0	0

Bron: CBS Jeugdmonitor 2011 (versie december 2013, afgerond op 5-tallen)

Uit: Startfoto Voorschoten 2013 / Holland Rijnland[1]

Over de periode 2007 tot en met 2012 is het aantal unieke gebruikers van jeugdhulp in Voorschoten licht afgenomen. Het relatieve jeugdhulpgebruik binnen de gemeente Voorschoten is laag, ook in vergelijking met gemeenten in Haaglanden en wordt geschat op 2,6% van de jeugdigen op 1-1-2013. Ambulante zorg is de meest gebruikte zorgvorm, op afstand gevolgd door de vormen deeltijd, residentieel en pleegzorg. Het grootst beroep op jeugdhulp vindt plaats op de J-GGZ, gevolgd door de sector Jeugd en Opvoedhulp en maatregelen van Bureau Jeugdzorg (ondertoezichtstelling, voogdij en jeugdreclassering). De grootste drie jeugdhulpaanbieders zijn GGZ Rivierduinen, Cardea en Bureau Jeugdzorg Zuid-Holland. Daarnaast zijn er veel eerste en tweedelijns vrijgevestigde psychologen en psychotherapeuten. Ook komen combinaties voor; een jeugdige kan GGZ problematiek hebben waarbij tevens opvoedproblematiek bestaat.

2.3 Financiële startfoto jeugdhulp

De onderscheiden vormen van jeugdhulp zijn verschillend van aard en inrichting. Het aantal cliënten per zorgvorm zegt daarmee niets over de kosten. Het is door verschillen in bronbestanden niet mogelijk om één op één vergelijkingen tussen budgetten en cliënten te maken. De verschillende trajecten van jeugdhulp zijn ook divers van aard. Een JeugdzorgPlus traject is bijvoorbeeld niet te vergelijken met een serie gesprekken met een psycholoog. Het ene gaat om langdurige zorg in een gesloten omgeving, het andere vindt kortdurend plaats in meer nabije omgeving.

In onderstaande figuur is een overzicht opgenomen van het beslag op het budget per zorgvorm. Op basis van deze gegevens zijn op hoofdlijnen en indicatief wel analyses mogelijk.

Voor Voorschoten kan worden vastgesteld dat de meeste kosten worden gemaakt door Zvw gefinancierde zorg (48%).

[1] De startfoto Voorschoten/ Holland Rijnland 2013 is een aparte rapportage over jeugdzorggebruik.

Figuur 1 Beslag op het budget per zorgvorm Voorschoten (absoluut en relatief)

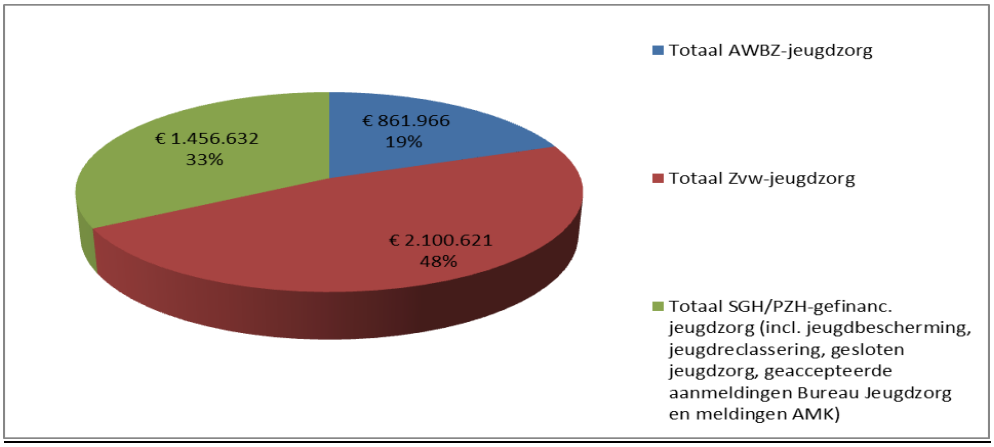

3. Wat willen we bereiken?

De Jeugdwet geeft de volgend doelen van de transformatie aan:

a. Preventie en uitgaan van eigen verantwoordelijkheid en eigen mogelijkheden (eigen kracht) van jeugdigen en hun ouders, met inzet van hun sociale netwerk;
b. Demedicaliseren, ontzorgen en normaliseren door onder meer het opvoedkundig klimaat te versterken in gezinnen, wijken, scholen en in voorzieningen als kinderopvang en peuterspeelzalen;
c. Eerder de juiste hulp op maat te bieden om het beroep op dure gespecialiseerde hulp te verminderen;
d. Integrale hulp aan gezinnen volgens het uitgangspunt 'één huishouden, één plan, één regisseur'; door ontschotting van budgetten ontstaan meer mogelijkheden voor betere samenwerking en innovaties in ondersteuning, hulp en hulp aan jeugdigen en gezinnen;
e. Meer ruimte voor professionals om de juiste hulp te bieden door vermindering van regeldruk; betrokken professionals die sociale netwerken in de omgeving van het gezin weten in te schakelen en die kunnen samenwerken met vrijwilligers en familieleden en hun kracht weten te benutten.

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op wat we willen bereiken, zowel via regionaal als op (boven)lokaal niveau.

3.1 Regionale visie

De gemeenten in Haaglanden hebben in juni 2013 besloten samen te werken op de (inkoop van) zwaar specialistische onderdelen van jeugdhulp waar dat wettelijk verplicht is, zoals de kinderbescherming en gesloten jeugdzorg. In het RTA Haaglanden hebben de samenwerkende gemeenten en de 12 focusinstellingen[2] als preferente gesprekspartners in de jeugdhulp een zakelijk partnerschap afgesproken voor drie jaar, namelijk 2015 t/m 2017. Een onderdeel van het zakelijk partnerschap is de innovatieagenda Haaglanden[3]. Deze agenda is gezamenlijk tot stand gekomen door de gemeenten en betrokken jeugdhulporganisaties met als doel de continuïteit van zorg voor alle jeugdigen in Haaglanden te borgen. Tegelijkertijd werken gemeenten en organisaties voor jeugdhulp aan innovatie die nodig is om de stelselwijziging tot een succes te maken. Hiermee willen de gemeenten het volgende resultaat bereiken.

[2] Deze focusinstellingen hebben een sterke regionale binding aan Haaglanden en een groot volume aan zorg en maken daarmee een substantieel deel uit van de regionale infrastructuur.
[3] vastgesteld door de colleges van onze 3 gemeenten.

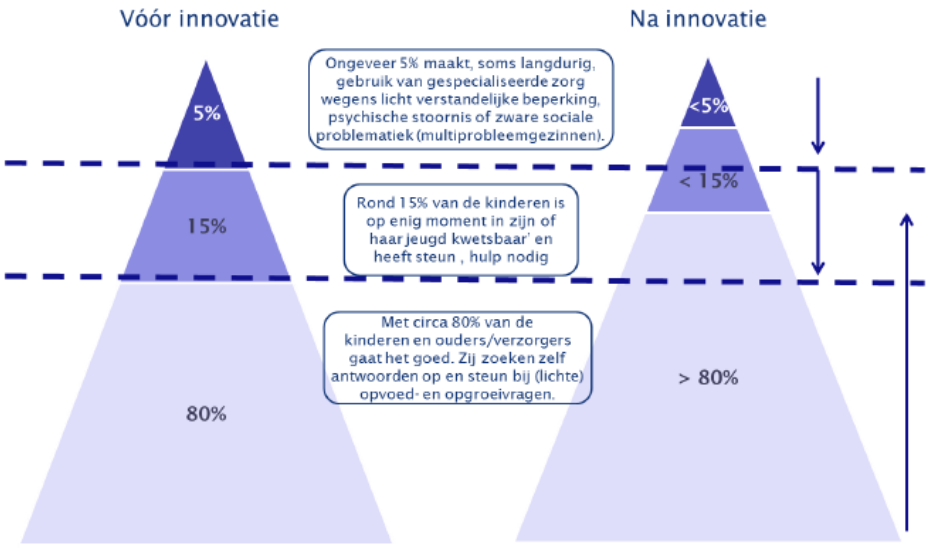

Om dit resultaat te bereiken is in de innovatieagenda een drietal speerpunten opgenomen:

a. Het versterken van de basisvoorzieningen

b. Verstevigen van de zorgbehoeftebepaling en

c. Van (semi-)residentiële zorg naar intensieve ambulante zorg en ondersteuning.

Ad a. Het versterken van de basisvoorzieningen

Met de basisvoorzieningen wordt de 'nulde'lijnszorg bedoeld: de (pedagogische) omgeving waarin kinderen en jongeren opgroeien en directe ondersteuning kan worden geboden. Dit zijn bijvoorbeeld de school, het kinderdagverblijf, de huisarts, de kraamzorg, de praktijkondersteuner[4] of de jeugdarts in het CJG[5]. Maar het gaat ook om de brede 'civil society'[6] rondom jeugdige en gezin, waaronder de inzet van vrijwillige jeugd- en jongerenorganisaties De basisvoorzieningen zijn bedoeld om alledaagse ontwikkelings- en opvoedingsvraagstukken te beantwoorden of het juiste advies te geven.

Ad b. Zorgbehoeftebepaling

Bij signalering van een hulpvraag kan een zogenaamde zorgbehoeftebepaling plaatsvinden. Dit houdt in het verhelderen van de vraag, uitvoeren van de risicotaxatie[7], het inschatten van de zorgbehoefte op korte en lange termijn en het (werkende weg) verlenen van hulpverlening. Doel is efficiënt, effectief en integraal de juiste zorg op het juiste moment te bieden.

Ad c. Van specialistische (semi-) residentiële zorg naar intensieve ambulante zorg en ondersteuning

[4] de ondersteuner van de huisarts
[5] Centrum voor Jeugd en Gezin
[6] Onder civil society voor jeugd wordt verstaan de gemeenschappelijke activiteiten van burgers rondom het grootbrengen van kinderen. In een goed functionerende pedagogische civil society bestaat er bij burgers de bereidheid om in de eigen sociale netwerken en in het publieke domein de verantwoordelijkheid rond het opgroeien en opvoeden van kinderen te delen (Uit: Nederlands Jeugd Instituutji).
[7] inschatten van het gevolg van de aard van de problematiek op het veilig fysiek en geestelijk opgroeiklimaat van de jeugdige(n) op de korte en lange termijn

Het gaat om nieuwe vormen van ondersteuning en probleemoplossend werken samen met jeugdige, gezin en sociale leefomgeving. De zorg aan jeugdigen en gezinnen bestaat zoveel mogelijk uit (intensieve) ambulante trajecten (multidisciplinair), gericht op het (weer) thuis wonen, naar school gaan of werken naar vermogen. Residentiële zorg is een (tijdelijke) module in dit ambulante traject met uitzondering van blijvende (semi-)residentiële zorg voor specifieke doelgroepen.

3.2 Visie (boven)lokaal

De gemeenteraad van de gemeente Voorschoten heeft de visie 'Opgroeien in Voorschoten' vastgesteld vanuit het perspectief van de transformatie van de jeugdzorg. Deze visie is gezamenlijk met de kernpartners van het CJG ontwikkeld en heeft hierdoor een sterke lokale inkleuring gekregen. De uitgangspunten (zie bijlage I) die hierin zijn geformuleerd, vormen de basis voor het nieuwe jeugdhulpsysteem in de gemeente Voorschoten:

Opgaven vanuit Visie Opgroeien in Voorschoten

1. *De cliënt staat centraal*
2. *Helderheid en eenduidigheid voor burgers*
3. *Vraagsturing door de cliënt bij de organisatie en inkoop van zorg*
4. *Lokaal of Voorschoten en Wassenaar samen waar het kan en regionaal daar waar het moet, of waar dat beter is*
5. *Aansluiting bij de bestaande lokale ondersteuningsstructuur*
6. *De gemeente werkt op basis van een integrale vraaganalyse en bepaalt de toegang tot het ondersteuningsaanbod.*
7. *De gemeente bepaalt uiteindelijk de kaders voor de grenzen van de eigen verantwoordelijkheid; na overleg met de cliënt*
8. *Efficiënte en effectieve besteding van het beschikbare budget aan ondersteuning en zorg*
9. *Inzet van vrijwilligers waar het kan en van professionals daar waar het moet, of waar dat beter is*

In het verlengde van de bovenstaande uitgangspunten zijn er op bovenlokaal niveau doelen gesteld. Deze sluiten aan bij het lokaal beleid en benadrukken waar gezamenlijk wordt opgetrokken. Om het bovenlokaal beleid vorm te geven, zetten we in op drie hoofddoelen:
1. Meer inzet op preventie, vroegsignalering en ondersteuning
2. Meer samenhang binnen het jeugdstelsel
3. Meer focus op de aanpak van kindermishandeling en minder gebruik van het gedwongen kader.

Het versterken van het opvoedkundig klimaat in de samenleving en het verstevigen van de basisvoorzieningen zijn lokale opgaven. De drie gemeenten kunnen hierin samen optrekken en elkaar versterken. Uitgangspunt is dat de burgers bereid zijn in de eigen sociale netwerken en in het publieke domein de verantwoordelijkheid rond het opgroeien en opvoeden van kinderen te delen. Uiteraard hebben ook welzijnsvoorzieningen en sportverenigingen een rol.

Meer inzet op preventie, vroegsignalering en ondersteuning en dus minder op zorg vormt de kern van de transformatie in het hele sociale domein. Een preventieve werkwijze kan (deels) persoonlijk leed voorkómen en zorgen dat met het beperkte budget adequate zorg wordt verleend. Daarbij gaan we uit van de eigen mogelijkheden en verantwoordelijkheden van mensen, maar bieden waar nodig ondersteuning op maat. Er is voor de uitvoering van deze taken een stevige basis gelegd met de Centra voor Jeugd en Gezin.

Een sterke samenleving vraagt naast een positief pedagogisch klimaat om goede basisvoorzieningen met laagdrempelige informatie over zorg voor jeugd. Deze voorzieningen dragen in belangrijke mate bij aan het veilig en gezond opvoeden en opgroeien van kinderen. Ook hebben deze voorzieningen een belangrijke signaleringsrol in de toegang en toeleiding naar jeugdhulp. De gemeente Voorschoten faciliteert en subsidieert een scala aan voorzieningen.

We willen minder specialistische hulp inzetten en meer uitgaan van het voorkomen van problemen in gezinnen, door gezinnen meer vanuit hun eigen kracht te laten werken en zo nodig te ondersteunen. Daarbij willen we in de hulpverlening een verschuiving zichtbaar maken van specialistische hulp naar meer generalistische hulp en de inzet van informele zorg. Uiteindelijk zal de instroom in de (specialistische) jeugdzorg naar verwachting kleiner worden.

Meer samenhang en dus minder versnippering binnen het jeugdstelsel zal vanaf 2015 nadrukkelijk zichtbaar worden. Samenwerking tussen de partijen leidt tot betere zorg en verhoging van de cliënttevredenheid. Daarbij vindt brede afstemming plaats met de verschillende leefdomeinen binnen de 3D. In overleg met de partners worden de mogelijkheden verkend om te komen tot ontzorgen en normaliseren. Waar mogelijk kunnen jeugdigen met een beperking van reguliere voorzieningen gebruik maken. De wijze waarop de jeugdhulp wordt uitgevoerd, voorkomt (zorg)afhankelijkheid, maar draagt juist actief en maximaal bij aan de eigen kracht van jeugdige, gezin en samenleving.

De veiligheid van kinderen waarborgen we door gezinnen zo nodig te ondersteunen. Het terugdringen van het aantal ondertoezichtstellingen doen we door integrale hulp aan gezinnen en de inzet van minder hulpverleners per gezin. Doel is het aantal en de duur van beschermingsmaatregelen te verminderen.

Aandachtspunt:
Voor het realiseren van zorgvernieuwing de lokale zorgbehoeftebepaling effectief te organiseren via de gebiedsteams.

3.3 Kwaliteit

Organisaties die verantwoordelijk zijn voor ondersteuning en hulp aan, of bescherming van de jeugdige, moeten voldoen aan de (kwaliteits)normen die door het Rijk zijn gesteld. Daarom stelt de Jeugdwet aan jeugdzorgaanbieders een aantal kwaliteitseisen. Gemeenten zijn hieraan dus wettelijk gebonden. In de volgende paragrafen beschrijven we deze eisen afzonderlijk.

3.3.1 Vertrouwenspersoon

In de Jeugdwet is opgenomen dat ouders een beroep moeten kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon[8]. Deze functie is bewust bij de gemeente belegd, zodat onafhankelijkheid van jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen is gewaarborgd. Gemeenten zorgen ervoor dat er voor jeugdigen en hun ouders die hulp nodig hebben vanwege een beperking, vertrouwenspersonen beschikbaar zijn die geen banden hebben met de zorgaanbieder. Daarnaast is in de Jeugdwet vastgelegd dat aanbieders ervoor moeten zorgen dat de vertrouwenspersoon altijd haar werk uit kan voeren. De vertrouwenspersoon is goed toegankelijk en zeer laagdrempelig. De vertrouwenspersoon doet alles in overleg met de cliënt en niets buiten de cliënt om. Dde VNG heeft op 18 juni 2014 al formeel besloten om het vertrouwenswerk landelijk in te kopen.

Aandachtspunt:
Garant te staan voor ~~Toe te zien op~~ de onafhankelijkheid, beschikbaarheid en toegankelijkheid van het vertrouwenswerk.

3.3.2 Rechtspositie van jeugdigen en ouders

Het is belangrijk ouders en de jeugdige zelf te betrekken bij het ondersteuningsproces; zij moeten zoveel mogelijk zelf de regie voeren over hun leven. De Jeugdwet verplicht[9] de gemeente met betrekking tot de rechtspositie van jeugdigen en hun ouders tot het organiseren van:

- *de verplichte informatie aan jeugdigen en ouders over de te verlenen jeugdhulp*
- *het regelen van het toestemmingsvereiste*
- *een effectieve en laagdrempelige klachtenbehandeling*
- *het realiseren van medezeggenschap van jeugdigen en ouders (cliëntenraad) en*

Het is de verantwoordelijkheid van jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen om aan deze eisen te voldoen.

Aandachtspunt:
De rechtspositie van jeugdigen en ouders te borgen door middel van afspraken met jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen.

Binnen de jeugdhulp wordt onderscheid gemaakt tussen vrij toegankelijke en niet-vrij toegankelijke voorzieningen. Wanneer het niet-vrij toegankelijke voorzieningen betreft, wordt daarover door (of namens) de gemeente een besluit genomen. Tegen dit besluit kunnen belanghebbenden in bezwaar of beroep gaan. Hierdoor wordt de rechtspositie van de ouders en de jeugdige gewaarborgd.

[8] Zie artikel 2.5 van de Jeugdwet
[9] Zie § 4.2 en § 7.3 van de Jeugdwet

3.3.3 Privacy

Rond jeugdhulp is altijd sprake van noodzakelijke gegevensverwerking. Bij deze gegevensverwerking moeten wij steeds een inmenging in de persoonlijke levenssfeer afwegen tegen het belang van de geestelijke, lichamelijke of maatschappelijke gezondheid van de jeugdige. Het belang van het kind staat altijd voorop.

De Jeugdwet omvat verschillende normen uit de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp), zoals regels voor de VerwijsIndex Risicojongeren, het gebruik van het Burgerservicenummer en het verwerken van persoonsgegevens voor beleidsinformatie[10]. Daarnaast is de privacy geborgd in de Wet bescherming persoonsgegevens (Wpb) en de gemeentelijke APV (Algemene Plaatselijke Verordening).

Aandachtspunt:
Vanuit de casuïstiek in de jeugdhulp te rapporteren over de verwerking van gegevens door gemeenten en afstemming van informatie en (persoons)gegevens door en aan gemeenten.

3.3.4 Toezicht op kwaliteit

Met de decentralisatie van de jeugdhulp wordt de gemeente ook verantwoordelijk voor de kwaliteit van de uitvoering van deze hulp. Er zijn wettelijke kwaliteitseisen van toepassing op alle vormen van jeugdhulp. De Inspectie Jeugdzorg en de Inspectie Gezondheidszorg houden gezamenlijk toezicht op de kwaliteit in algemene zin en op de wettelijke kwaliteitseisen. De in de wet opgenomen kwaliteitseisen gelden voor alle vormen van jeugdhulp. Voor uitvoerders van kinderbeschermings–maatregelen en jeugdreclassering gelden naast kwaliteitseisen ook certificeringseisen.
Dit vanwege het vergaand ingrijpen in de persoonlijke levenssfeer van het kind/ gezin.
Certificering wordt landelijk geregeld. Naast deze normen van het rijk kunnen gemeenten via contracten met jeugdhulpaanbieders zelf ook kwaliteitseisen aan instellingen opleggen.
Onze gemeenten onderzoeken de noodzaak om aanvullende (regionale) kwaliteitseisen vast te stellen.
Volgens artikel 2.2. lid 2c Jeugdwet wordt in het beleidsplan jeugd aangegeven welke resultaten de gemeente in de door het plan bestreken periode wenst te behalen, hoe gemeten zal worden of deze resultaten zijn behaald en welke outcomecriteria worden gehanteerd ten aanzien van jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen. De Kamerbrief over outcomecriteria van 10 juni 2014 gaat uit van standaardisering en dringt aan op het gebruik van de NJi-indicatoren. Deze zijn opgenomen in een bredere set van KING/VNG. In het algemeen deel van het beleidsplan Transitie Sociaal Domein wordt op kwaliteit en monitoring ingegaan in paragraaf 3.5 en bijbehorende bijlage 5. Er is, vanwege de integrale aanpak, specifiek voor gekozen om deze indicatoren niet op te nemen in het deel-beleidsplan jeugd maar in het algemene deel beleidsplan transitie sociaal domein.

[10] Zie § 7.1, § 7.2 en § 7.4 van de Jeugdwet

Bij het inkoopproces worden met de jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen proces- en uitvoeringsovereenkomsten gesloten. Bij de uitvoeringsovereenkomst is sprake van verschillende bijlagen waarin algemene en specifieke eisen worden opgelegd.

3.3.5 Cliëntparticipatie

In de Jeugdwet is vastgelegd dat jeugdigen en ouders meer invloed krijgen op de kwaliteit van hulp. Dit realiseren wij verder (mede) door:

- ouders en jeugdigen te betrekken bij het opstellen van één huishouden, één plan, één regisseur;
- gebruik te maken van klanttevredenheidsonderzoeken en rapportages over klachten aan jeugdzorgaanbieders;
- jeugdigen en ouders te betrekken bij invulling van het beleid voor jeugd;
- bij het contracteren van zorgaanbieders en gecertificeerde instellingen af te dwingen en er op toe te zien dat cliëntenraden en pleegouderraad overeenkomstig conform de Jeugdwet zijn ingesteld en geraadpleegd worden.

Er zijn de afgelopen periode al contacten gelegd en dit heeft de nodige input opgeleverd voor dit beleidsplan (zie bijlage II).

De VNG en het Rijk hebben in overleg met landelijke en lokale partijen zogenaamde Jeugdbakens voor de transformatie geformuleerd. Deze bakens zijn bedoeld om de samenhang en samenwerking tussen de partners binnen de jeugdsector en tussen relevante sectoren te verkennen, te stimuleren en te verdiepen. Maar ook om lokale partijen inhoudelijk houvast te geven voor de transformatie en het transformatieproces te stimuleren en faciliteren. Wij proberen de jeugdbakens zoveel mogelijk toe te passen.

3.3.6 Klachtenbehandeling

Jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde organisaties zijn verplicht om een klachtenregeling te treffen voor een effectieve en laagdrempelige klachtenbehandeling. Deze klachtenregeling kan alleen worden vastgesteld of gewijzigd met instemming van de cliëntenraad. De Jeugdwet regelt de werkwijze van een klachtencommissie, de samenstelling van de klachtencommissie, het vaststellen van een termijn voor de klachtenbehandeling en de wijze van verslaglegging[11]. Wanneer sprake blijkt te zijn van een structureel ernstige situatie die niet langer mag voortduren, moet de klachtencommissie de jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling op de hoogte stellen van haar bevindingen. Als blijkt dat het management niet voornemens is adequaat te reageren en maatregelen te nemen om deze situatie te beëindigen, moet de klachtencommissie dit melden aan de ambtenaar die belast is met het toezicht[12]. Het gaat nadrukkelijk alleen om situaties die zich structureel voordoen en dus niet om incidenten.

Aandachtspunt:

[11] Zie artikel 4.2.1 van de Jeugdwet
[12] Zie artikel 4.2.2. van de Jeugdwet

- Het periodiek monitoren van klanttevredenheidsonderzoeken en algemene rapportages over klachten bij jeugdzorgaanbieders
- Periodiek op regionaal en/of bovenlokaal niveau te overleggen met cliëntenraden
- Lokaal eenmaal per jaar een bijeenkomst met jongeren te organiseren
- De mogelijkheden te onderzoeken tot het instellen van een ouderpanel.

4. Hoe gaan we het organiseren?

4.1 Toegang en toeleiding naar jeugdhulp

Ook de toegang tot de jeugdhulp moet worden vormgegeven. Het gaat om zowel de 'loketfunctie' als de vraagverheldering, triage, doorverwijsfunctie en het (direct) inschakelen van passende (crisis)hulp. De huidige wettelijke verplichte indicaties komen te vervallen. Wel moet duidelijk zijn waar jeugdigen en hun ouders terecht kunnen voor:

- Advies en de inzet van jeugdhulp (vrij of niet-vrij toegankelijk);
- De toegang tot het gedwongen kader en de uitvoering van de kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

De zorgbehoeftebepaling en eventuele toeleiding naar de verschillende vormen van jeugdhulp zal lopen via de zogenaamde vindplaatsen, sociale (wijk)netwerken, gebiedsteam(s) en het centraal team. Uiteraard dient er voldoende kennis, kunde en personele inzet te worden opgenomen in de diverse onderdelen. Hoofdstuk 3.3 van het Beleidsplan Transitie Sociaal Domein gaat hier nader op in. De toegang tot jeugdhulp kent naast het algemene dienstverleningsmodel en proces nog een aantal specifieke onderdelen, namelijk het Centrum voor Jeugd en Gezin en het gedwongen kader.

4.1.1 Centrum voor Jeugd en Gezin

Het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG) is een belangrijke speler bij de ondersteuning van jeugdigen en hun ouders. Het CJG is biedt preventie en lichte zorg en is ook het (huidige) loket naast de huisarts. De netwerkpartners in het CJG signaleren problematiek, ondersteunen jeugdigen en hun ouders en leiden toe naar de juiste vormen van zorg. Deze functies blijft het CJG behouden.

Vooruitlopend op de Jeugdwet is een verandering van werkwijze ingezet die erop gericht is de professionals meer ruimte te geven om de juiste hulp te bieden. Ook zaken als brede vraagverheldering (op meer terreinen dan alleen jeugd) en samenwerking met professionals uit de domeinen (volwassenen)zorg en werk en inkomen, wordt georganiseerd. Daarnaast zal het CJG de samenwerking met verenigingen en vrijwilligers intensiveren. Door inzet van vrijwillige jeugd-

Aandachtspunt:
De deskundigheid en samenwerking die in het CJG is opgebouwd tussen de partners van het CJG en andere professionals binnen de jeugdhulp en overige voorzieningen te borgen.

Het CJG heeft ook een belangrijke rol in de aanpak van risicojongeren. Vanaf 2015 speelt het jongerenwerk – nog meer dan tot nu toe – een cruciale rol als voorliggende functie op de jeugdhulp vanwege de preventieve werking en ontmoetingsfunctie. Jongerenwerkers onderscheiden zich van andere professionals door de leefwerelden van jongeren met elkaar te verbinden. Het jongerenwerk heeft de mogelijkheden om bekend en vertrouwd te zijn met de jongeren, maar ook met hun omgeving en het professionele netwerk. Deze positie biedt mogelijkheden die effectief benut kunnen worden als voorpostfunctie naar de reguliere hulpverlening. Naast activiteiten voor en door jongeren richt het jongerenwerk zich op het stimuleren van ondernemerschap onder jongeren.

4.1.2 Rol van de huisarts en de jeugdarts

De huisarts heeft een prominente plek in het nieuwe jeugdstelsel volgens de Jeugdwet. De Jeugdwet regelt dat jeugdhulp ook toegankelijk is na een verwijzing door huisarts, jeugdarts en medisch specialist. Na een dergelijke verwijzing staat meestal nog niet vast welke hulp nodig is en is een integrale aanpak van het probleem niet gegarandeerd. Het blijft aan de (huis)arts om te beoordelen of hij/zij verwijzing aangewezen vindt.
Huisartsen zijn hierdoor een cruciale partij. Als poortwachter voor de jeugdhulp hebben zij een belangrijke rol bij de jeugdzorg. Zij zijn vaak al een vertrouwde partij voor het gezin. Als gemeente maken wij afspraken over hoe artsen, jeugdhulpaanbieders en lokale organisaties van elkaar op de hoogte zijn van de doorverwijzing of behandeling van een kind.

- Aandachtspunt:
- Afspraken te maken over de onderscheiden verantwoordelijkheden ten aanzien van budgetbeheersing omdat de gemeenten de budgethouders zijn.
- Onderzoek uit te voeren naar digitale mogelijkheden om de hulpverlening aan een gezin te faciliteren met als doel dubbele trajecten voor cliënten en administratieve rompslomp zoveel mogelijk te voorkomen.

4.2 Gedwongen kader

Met ingang van 1 januari 2015 zijn wij als gemeenten ook verantwoordelijk voor het zogenaamde 'gedwongen kader'. Binnen het gedwongen kader vindt de zorg voor jeugdige en gezin plaats als vrijwillige hulp niet (meer) toereikend is (maatregel jeugdbescherming). Bij jeugdigen in de leeftijd van 12 tot 18 jaar die in aanraking zijn gekomen met justitie kan verplichte hulp worden opgelegd (maatregel jeugdreclassering).
Een traject in het gedwongen kader willen wij, waar mogelijk, uiteraard voorkomen. Wanneer gedwongen zorg noodzakelijk is, streven wij ernaar dit zo snel mogelijk in te zetten en af te ronden. Zowel de Jeugdbeschermingstafel, de (lokale) veiligheidskamer als het Advies- en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling (AMHK) opereren op de scheidslijn tussen het vrijwillig kader en het gedwongen kader. Door goede samenwerking tussen het bovenlokale AMHK en de lokale zorg- en veiligheidsketens willen wij de inzet van gedwongen zorg terugdringen.

4.2.1 Jeugdbeschermingstafel

In het RTA Haaglanden is besloten samen een functioneel ontwerp op te stellen voor de toeleiding tot het gedwongen kader. De gemeente Den Haag heeft in samenspraak met BJZ (Bureau Jeugdzorg) en de RvdK een nieuwe werkwijze ontwikkeld voor de toeleiding tot RvdK in de vorm van een zogenaamde Jeugdbeschermingstafel. In deze nieuwe werkwijze worden ouders en kinderen direct betrokken bij dit besluit en verlaten zij de tafel met een hulpaanbod waaraan zowel hulpverleners als ouders zich moeten conformeren. Uitgangspunt is het vinden van een oplossing in het vrijwillig kader en wanneer dit niet mogelijk is, zoveel mogelijk tijdelijke inzet van niet vrijblijvende hulpverlening en/of dwangmiddelen. Voorwaarde is een blijvende koppeling van de reguliere hulpverlening aan het gezin. Leidschendam-Voorburg en Wassenaar zijn aangesloten bij de jeugdbeschermingstafel. Voor Voorschoten is dit nog niet het geval.

Aandachtspunt:

- Het organiseren van een efficiënte en effectieve toeleiding tot de Raad voor de Kinderbescherming, inclusief de daarvoor benodigde convenanten/samenwerkingsprotocollen voor de gemeenten Leidschendam-Voorburg, Voorschoten en Wassenaar.
- Onderzoek naar aansluiting van de gemeente Voorschoten bij de jeugdbeschermingstafel.

4.2.2 Veiligheidsketen en lokale veiligheidskamer

De afgelopen periode is op het gebied van veiligheid geïnvesteerd in een multidisciplinaire integrale ketenaanpak. Zo is er samenwerking met het Veiligheidshuis Haaglanden (Leidschendam-Voorburg, Wassenaar) en Hollands-Midden (Voorschoten).
Bijna alle Veiligheidshuizen passen een ketenoverstijgende aanpak toe op veelplegers, huiselijk geweld, nazorg ex-gedetineerden en criminele en overlast gevende jongeren. Vanaf 1 januari 2013 is de regie op de Veiligheidshuizen verschoven van het Rijk naar de gemeenten. Daarmee zijn gemeenten verantwoordelijk voor de regionale samenwerking in het Veiligheidshuis en hebben de opdrachtgeversrol richting het Veiligheidshuis. Vanaf 2015 richt elke gemeente een lokale kamer in voor de aanpak van overlast en criminaliteit. Binnen de gemeente Voorschoten is een bestaand overleg omgedoopt tot lokale kamer.
Nu de jeugdzorg vanaf 2015 bij de gemeenten komt te liggen, leggen wij nog meer dan voorheen de verbinding tussen jeugdzorg en veiligheid. Dit kan het zicht op de totale jeugd- (en gezins)problematiek vergroten. Verder trad op 1 april 2014 het adolescentenstrafrecht in werking. Hierdoor kunnen rechters de meest passende strafmaatregel voor een jongere opleggen. Het adolescentenstrafrecht regelt dat gemeenten verantwoordelijk worden voor de jeugdreclassering en jeugdhulp aan jongvolwassenen die volgens het jeugdstrafrecht worden veroordeeld.

Aandachtspunt:

- Te investeren in netwerken van jeugdhulp en veiligheid om meer of sneller zicht te krijgen op de jongere jeugd, de zogenaamde 12-minners om het afglijden naar crimineel gedrag te voorkomen.
- Een efficiënte en effectieve organisatie van jeugdreclassering te realiseren, inclusief de daarvoor benodigde convenanten/samenwerkingsprotocollen voor de gemeente Leidschendam-Voorburg, de gemeente Wassenaar en de gemeente Voorschoten.

4.2.3 Advies- en Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling (AMHK)

Gemeenten krijgen de verantwoordelijkheid om bovenlokaal één *Advies* en *Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling* (AMHK) in te stellen. Dit betekent een samenvoeging van het huidige Steunpunt Huiselijk Geweld (SHG) en het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK)[13]. Het AMK en het SHG zijn beide gespecialiseerd in geweld in afhankelijkheidsrelaties.

[13] Deze nieuwe gemeentelijke verantwoordelijkheid wordt in de nieuwe Wmo wettelijk verankerd met een verwijzing naar de Jeugdwet.

Samenvoeging van beide organisaties brengt de expertise voor jeugdigen en volwassenen bij elkaar en kan op die manier leiden tot een integrale aanpak. De bovenlokale AMHK's zullen als professionals zo laagdrempelig mogelijk advies en ondersteuning bieden. Het AMHK zal in haar aanpak primair inzetten op de eigen mogelijkheden van de jeugdige, het gezin en hun sociale netwerk.
Aangezien Leidschendam-Voorburg en Wassenaar en Voorschoten onderdeel zijn van verschillende regio's, bewandelen wij vooralsnog gescheiden trajecten voor de vorming van een AMHK. Wij onderzoeken deelname van Voorschoten aan het AMHK van de regio Haaglanden. In het kader van de toekomstige samenwerking tussen de drie gemeenten zal het hebben van één AMHK voordelen opleveren. De benodigde ontvlechting van zowel budgetten als andere regionale afspraken kunnen voornoemde voordelen geheel of gedeeltelijk teniet doen (bijvoorbeeld door hoge uittredingskosten).

4.3 Toegang tot (niet) vrij toegankelijke ondersteuning

De hulp die een jeugdige kan krijgen, is verdeeld in vrij toegankelijke (veelal generalistische) ondersteuning en niet-vrij toegankelijke (veelal specialistische) ondersteuning. De gemeente mag zelf bepalen welke ondersteuning/zorg zij als vrij toegankelijk en niet-vrij toegankelijk aanmerkt. Niet-vrij toegankelijke ondersteuning wordt in de Jeugdwet aangeduid als een individuele voorziening.
Waar het gaat om deze individuele (niet-vrij toegankelijke) voorziening, kan[14] een verleningsbesluit worden genomen. Een verleningsbesluit is een individuele toekenning (beschikking) die afgegeven wordt door of namens de gemeente. Dit besluit geeft inwoners toegang tot de ondersteuning of zorg die is ingekocht door de gemeente. Verleningsbesluiten zijn voor beroep vatbare beslissingen.

Wij willen ruimte creëren voor professionals om aan de slag te gaan met gezinnen zonder gelijk in indicatietrajecten te vervallen. De gedachten is dat gezinnen samen met een professional uit het gebiedsteam een ondersteuningsplan opstellen. Dit ondersteuningsplan beschrijft wat het gezin zelf kan, wat het sociale netwerk kan oppakken en de noodzakelijke (jeugd)hulp en mogelijk andere vormen van ondersteuning. We gaan onderzoeken of het ondersteuningsplan voor een deel van de niet-vrij toegankelijk hulp als toegang en verleningsbesluit kan dienen. Dit ter beperking van bureaucratie en administratieve lasten. Een deel van de niet-vrij toegankelijke ondersteuning en hulp is zo langdurig, kostbaar, schaars of specialistisch dat de gemeente er wel voor kiest een verleningsbesluit of beschikking af te geven. Het gaat hierbij in elk geval om: Crisiszorg, Jeugdbescherming en Jeugdreclassering, JeugdzorgPlus, Pleegzorg, Woonvormen met zorg, Open en gesloten klinische zorg en Jeugdhulp buiten de regio. Hier wordt verder op ingegaan in paragraaf 3.2 van het Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015-2016.

4.4 Passend ondersteuningsaanbod en de inkoop daarvan

Het is belangrijk om het huidige en nieuwe ondersteuningsaanbod (de vrij- en niet vrij toegankelijke voorzieningen) af te stemmen op de behoefte en de vraag van jeugdigen en ouders

[14] Zie artikel 3 lid 2 van de Verordening jeugdhulp

en daarbij binnen de financiële kaders te blijven. Samen met de betrokken jeugdhulporganisaties streven wij ernaar het ondersteuningsaanbod nog beter passend te krijgen. Met een adequaat aanbod aan basisvoorzieningen kan het (vroegtijdig) inzetten van lichtere vormen van ondersteuning een beroep op zwaardere (duurdere) zorg voorkomen[15]. De vroegsignalering van potentiële behoeften aan ondersteuning en hulp is voor de gemeente essentieel om de jeugdhulp (bij) te kunnen sturen. Wij onderzoeken of de huidige ondersteuning passend is bij de gesignaleerde problemen en stemmen dit nog beter af.

4.4.1 Ondersteuningsaanbod specialistische zorg

Per 2015 moeten gemeenten voor hun nieuwe taken op het gebied van jeugd nieuwe vormen van zorg inkopen. Wij zijn als gemeente verplicht voor 2015 te hulp aan jeugdigen die dit al hebben, te continueren. Inkoop is een belangrijk instrument om te sturen op resultaten. Door op een juiste wijze zorginkoop in te zetten, is het onder andere mogelijk enerzijds kwaliteit en kosten te managen en anderzijds het aanbod te vernieuwen, zo nodig het aantal aanbieders te verruimen. Met deze zorginkoop willen we maximaal gebruik maken van de kennis, ervaring en de mogelijkheden van onze maatschappelijke partners. Daarnaast beperken we de administratieve belasting van de uitvoerende organisaties zodat er meer capaciteit overblijft voor het echte werk. Vanwege de verplichting vanuit het Rijk om regionaal samen te werken hebben tien gemeenten besloten om de inkoop van specialistische jeugdzorg waarvoor dat wettelijk verplicht is en zorg voor zintuiglijk gehandicapten gezamenlijk in te kopen, en onder te brengen in een gemeenschappelijk inkoopbureau.

In ieder geval wordt voor de periode 2015-2017 de uitvoering van de inkoop van de volgende zorgsoorten binnen het inkoopbureau belegd:

- *Jeugd GGZ*
- *Crisiszorg*
- *Jeugdreclassering en Jeugdbescherming*
- *Woonvormen met zorg*
- *Pleegzorg*
- *Open & gesloten klinische zorg*
- *Zintuigelijk gehandicaptenzorg.*

We committeren ons in ieder geval voor de periode 2015 – 2017 en onderzoeken daarna of het de intentie is om de samenwerking na afloop te continueren en afspraken te maken voor een nader te bepalen periode. Voor 2015 geldt dat alle jeugdzorg wordt ingekocht door het inkoopbureau binnen het kader van het RTA Jeugd dus inclusief alle ambulante hulpverlening en begeleiding.. Vooraf overwegen wij welke resultaten wij willen behalen en hoe deze kunnen worden gemeten. Daarbij geldt dat hoe beter deze resultaten te meten zijn, des te beter de gemeente erop kan sturen.

[15] Met de erkenning dat er nu eenmaal problematiek is die zwaardere zorg vraagt.

Aandachtspunt:
De nieuwe contracten te verschuiven van afspraken over structuur en proces, naar afspraken over resultaten. Hiervoor geldt een overgangsfase om eenduidige resultaatmeting te ontwikkelen.

4.5 Passend Onderwijs

Een andere belangrijke ontwikkeling op het terrein van jeugd is de invoering van de Wet passend onderwijs op 1 augustus 2014. Scholen krijgen een zorgplicht. Dat betekent dat scholen de plicht hebben om elk kind een passende onderwijsplek te bieden. De huidige regelingen voor de toegang tot en de ambulante begeleiding (rugzakje) vanuit het speciaal onderwijs komen te vervallen. Een uitzondering daarop is het onderwijs aan visueel en auditief beperkte leerlingen. In plaats daarvan worden de samenwerkingsverbanden van de scholen zelf verantwoordelijk voor de inzet van zorg aan leerlingen binnen het onderwijs en bepalen zij zelf de grondslagen voor plaatsing op het speciaal onderwijs. De samenwerkingsverbanden krijgen straks rechtstreeks de budgetten voor zorgleerlingen van het Rijk. In het Ondersteuningsplan[16] legt het samenwerkingsverband vast op welke wijze zij de zorg binnen de scholen vormgeven.
In de Wet passend onderwijs is vastgelegd dat de samenwerkingsverbanden met de gemeente 'Op Overeenstemming Gericht Overleg' (OOGO) moeten voeren over het Ondersteuningsplan. De gemeente Voorschoten kent één samenwerkingsverband: primair onderwijs. Met het samenwerkingsverband is reeds OOGO gevoerd over het Ondersteuningsplan en zijn Ontwikkelagenda's passend onderwijs en jeugdhulp in de Leidse regio en de gemeente Wassenaar 2-1-2014 – 31-12-2015 vastgesteld. In de Jeugdwet is een zogenaamde spiegelbepaling opgenomen ten aanzien van het beleidsplan. Dit houdt in dat de gemeente, uiterlijk in november 2014, over het beleidsplan OOGO voert met het samenwerkingsverband.

Samenwerkingsverbanden, schoolbesturen en gemeenten spreken met elkaar af hoe het pakket aan basisondersteuning vanuit de scholen aansluit op het preventief aanbod van de Jeugdgezondheidszorg, het schoolmaatschappelijk werk en de voorzieningen van de Wmo. Doel is een zo efficiënt mogelijke inzet van de basisondersteuning en versterking van het opvoedkundig klimaat. Het inbedden van het preventief aanbod voor jeugdigen in het onderwijs voorkomt het beroep op zwaardere zorg. Indien de leerling een (zorg)hulpvraag heeft, dan is goede samenwerking en afstemming tussen onderwijs en zorg noodzakelijk. De gebiedsteams leveren een vast aanspreekpunt voor de scholen. Deze contactpersoon heeft een preventieve taak in het informeren, adviseren en het signaleren en kan daarnaast ook korte interventies uitvoeren. In de bijlage zijn de ontwikkelagenda's van onze gemeenten voor de samenwerking tussen jeugdhulp en het primair onderwijs opgenomen.

[16] Het ondersteuningsplan is het beleidsplan van de school over de ondersteuning in het kader van het Passend Onderwijs

Aandachtspunt:

- Afstemming te organiseren tussen de ondersteuningsplannen van de samenwerkingsverbanden en de beleidsnota jeugd van de gemeente Voorschoten.
- Een vast aanspreekpunt leveren vanuit de gebiedsteams voor het onderwijs.

5. Ontvlechting jeugdhulp Voorschoten

De gemeente Voorschoten participeerde als volwaardig partner in de samenwerking met de gemeenten in de regio Holland Rijnland bij de voorbereiding op de decentralisatie van de jeugdhulp. Dit gezien de inrichting van het huidige jeugdstelsel en de daarbij gepaard gaande samenwerking bij de uitvoering van de taken op basis van de jeugdgezondheidszorg op basis van de Wpg en de preventieve - en lichte zorgtaken op het gebeid van jeugd op basis van de Wmo. In dit kader heeft de gemeente Voorschoten het Regionaal Transitiearrangement Holland Rijnland 2015 vastgesteld in het najaar van 2013 waarmee afspraken zijn vastgesteld over de wettelijke zorg continuïteit, de instandhouding van de infrastructuur en beperking van de frictiekosten.

Vanwege de inhoudelijke keuze voor een integrale benadering van het sociaal domein en de samenwerking met de gemeenten Leidschendam-Voorburg en Wassenaar, heeft de gemeenteraad van Voorschoten in december 2013 besloten tot samenwerking via de regio Haaglanden voor de zwaar specialistische vormen van zorg 3D. De gemeenten in de regio Haaglanden hebben een Regionaal Transitiearrangement Haaglanden 2015 vastgesteld in het najaar van 2013 en in het vervolg hierop in het voorjaar van 2014 een innovatieagenda. Bij de uitwerking van het koersbesluit van Voorschoten is gebleken dat het RTA Holland Rijnland hiermee gaat divergeren; 2015 kent immer zowel 'huidige' cliënten, die wettelijke zorg continuïteit moet worden geboden, en nieuwe cliënten. Het divergeren uit zich op de volgende vlakken; toegang/ inrichting gebiedsteams, afspraken met aanbieders, vernieuwing van zorg, inkooporganisatie en risicodeling. Dit alles leidt er toe dat het college op 3 juni 2014 het besluit genomen om voor wat betreft de specialistische zorg voor jeugd en zintuigelijk gehandicapten per 1-1-2015 de overstap te maken van het Regionaal Transitie Arrangement (RTA) Holland Rijnland, naar het RTA Haaglanden. In de uitwerking van dit besluit wordt de inkoop bij huidige aanbieders in Holland Rijnland met cliënten uit Voorschoten via Haaglanden bewerkstelligd. Dit garandeert zorgcontinuïteit voor Voorschotense cliënten en worden frictiekosten voorkomen. Aan de wijze waarop de zorgvormen vallend onder de veiligheidsregio's en centrumgemeente zijn geregeld verandert op dit moment niets. Voorschoten blijft deel uitmaken van dezelfde veiligheidsregio (en GGD regio) Hollands Midden.

B I J L A G E I Visie 'Opgroeien in Voorschoten'

1.De cliënt staat centraal
Dit betekent dat de vraag en de behoefte van het kind en het gezin centraal staan en niet het aanbod van zorg. Jeugdhulp wordt voornamelijk ingezet om het dagelijks leven te herstellen. Om dit te bewerkstelligen wordt gewerkt met een integraal (gezins-)plan, dat zowel lichte - als specialistische zorg en alle domeinen omvat. Er is voor het kind/gezin één centraal aanspreekpunt, die de zorg waar nodig coördineert, de zogenaamde zorgcoördinator. Wanneer het gezin zelf de regie kan voeren heeft dit de voorkeur. Sommige gezinnen en kinderen hebben permanente ondersteuning nodig. Waar nodig voorzien we in deze langdurige zorg en begeleiding bij het dagelijks leven.

2. Helderheid en eenduidigheid voor burgers
We stimuleren het stellen van opvoedvragen. Opvoedvragen stellen is normaal. De antwoorden zijn makkelijk te vinden. Informatie, advies en ondersteuning is snel, dichtbij en laagdrempelig beschikbaar, ook digitaal, waarbij we oog en respect hebben voor ouders en kinderen in al hun diversiteit. Organisaties binnen het CJG werken met elkaar en het gezin samen op dezelfde manier, namelijk via de methodiek van "één gezin, één plan" (1G1P). Het dient helder te zijn waar burgers met hun ondersteuningsvraag terecht kunnen.

3. Vraagsturing door de cliënt bij de organisatie en inkoop van zorg
Er wordt niet over gezinnen gesproken, maar met gezinnen. Het gezin heeft in 1ste instantie de regie over het eigen zorgplan, en heeft (indien noodzakelijk) één eigen regisseur of zorgcoördinator.

4. Lokaal of Voorschoten en Wassenaar samen waar het kan en regionaal daar waar het moet, of waar dat beter is.
In de eerste plaats wordt uitgegaan van het zo dicht mogelijk bij huis organiseren van ondersteuning. Wanneer schaalgrootte meerwaarde biedt voor de kwaliteit of betaalbaarheid van zorg, kijken we naar bovenlokale en/of (sub-)regionale mogelijkheden[17][18].
We stimuleren een plek voor alle leerlingen in het onderwijs, die het best past bij de mogelijkheden en omstandigheden van de leerling. Dat kan zowel in het reguliere als in het voortgezet onderwijs zijn. Waarbij voor kinderen in het primair onderwijs geldt: zoveel mogelijk in de buurt van de eigen woonomgeving.

5. Aansluiting bij de bestaande lokale ondersteuningsstructuur
Vroegsignalering en preventie zijn van groot belang. Dat betekent dat we tijdig oog hebben voor risicofactoren in het opgroeien en opvoeden en dat we de beschermende factoren die bijdragen

[17] Over de praktische inbedding van de zwaardere zorg wordt hier nog geen uitspraak gedaan.
[18] - Lokaal: Voorschoten
- Bovenlokaal/ sub regionaal: Voorschoten én Wassenaar én Leidschendam-Voorburg
- Regionaal: Raad Voorschoten heeft koersbesluit genomen tot zwaar specialistische zorg sociaal domein via Haaglanden

aan opvoeden en opgroeien versterken in de al bestaande lokale ondersteuningsstructuur. Belangrijke actoren in deze lokale ondersteuningsstructuur zijn de scholen en huisartsen.

6. De gemeente werkt op basis van een integrale vraaganalyse en bepaalt de toegang tot het ondersteuningsaanbod.
De gemeente is de spil in het uitvoeren van een brede, onafhankelijke, vraaganalyse waarbij de mogelijkheden en verantwoordelijkheden van het gezin en zijn omgeving zelf het startpunt vormen. Hierbij heeft de gemeente voldoende expertise voor handen (middels de organisaties waarmee wordt samen gewerkt) om te komen tot een passend arrangement en organiseert zij de toegang tot noodzakelijke ondersteuning en zorg. Dit betekent niet dat de gemeente dit ook zelf gaat uitvoeren.

7. De gemeente bepaalt uiteindelijk de kaders voor de grenzen van de eigen verantwoordelijkheid; na overleg met de cliënt.
Ouders zijn primair verantwoordelijk voor de opvoeding van hun kinderen en worden hier ook op aangesproken en waar nodig ondersteunen we ouders in hun opvoedende taak en verantwoordelijkheid. Wanneer de veiligheid van het kind in het geding is, grijpen we in. De veiligheid van het kind gaat voor de rechten van ouders,

8. Efficiënte en effectieve besteding van het beschikbare budget aan ondersteuning en zorg
Er wordt continu gestreefd naar verbetering van de zorg voor de jeugd. Hierbij wordt expertise en betrokkenheid van professionals verwacht.
De zorg moet adequaat geregeld zijn en worden uitgevoerd. Schotten in financiering, organisaties en gemeenten mogen hierbij niet in de weg staan. De gemeenten zijn verantwoordelijk voor de kwaliteit van de geleverde zorg. Binnen kaders geven de professionals de ruimte. De verantwoordingseisen richting de gemeente zijn minimaal en gericht op resultaat.

9. Inzet van vrijwilligers waar het kan en van professionals daar waar het moet, of waar dat beter is.
Mogelijkheden voor de inzet van vrijwilligers dienen ten volle te worden benut en nieuwe verbindingen tussen formele en informele zorg moeten worden ontwikkeld. Hierbij dient te worden gewaakt voor overbelasting van vrijwilligers. Goede scholing en begeleiding van (zorg)vrijwilligers is noodzakelijk om de balans tussen vrijwillige inzet en professionele zorg gezond te houden. De lijnen met het voorliggende veld, zoals bijvoorbeeld de sport- en scoutingverenigingen en de buurthuizen worden verkort. Zij kunnen een signalerende en toeleidende rol vervullen maar dienen hiertoe actief benaderd en betrokken te worden.

B I J L A G E II Cliëntparticipatie

In verschillende regionale, bovenlokale en lokale bijeenkomsten hebben jongeren en ouders/ verzorgers (waaronder jongeren uit de J-GGZ en J-LVB en pleegouders) hun wensen voor de inrichting van het nieuwe Jeugdstelsel aangegeven. De wensen van jongeren en ouders/verzorgers in Zuid-Holland zijn door JSO samengevat in de volgende 10 punten:

- Jongeren en ouders hebben recht op goede (deskundige) en passende zorg
- Eén organisatie, een goed eerste contact en één vast aanspreekpunt
- Jongeren en ouders willen meedenken, meepraten en meebeslissen
- Nazorg
- Dezelfde regels of eenduidigheid
- Privacy
- Gemeenten moeten goed samenwerken met andere gemeenten
- Gemeenten moeten kennis van zaken hebben
- Niet zelf het wiel uitvinden
- Kwaliteit van de hulp.

Panelgesprekken met ouders/verzorgers en jongeren in Zuid-Holland hebben 6 adviespunten opgeleverd voor gemeenten die door JSO zijn samengevat:

- Toekomstperspectief – biedt zo snel mogelijk duidelijkheid over het verloop van het traject- en richt de hulpverlening op een zo zelfstandig mogelijk leven
- Procedures en dossiervorming – maak het zo eenvoudig mogelijk, met zo min mogelijk mensen – en bied ruimte voor eigen inbreng van jongeren en ouders in het dossier
- Bejegening en ondersteuning – kijk onbevooroordeeld en positief naar de situatie van jongeren en ouders
- Zo normaal mogelijk – creëer een zo normaal mogelijk opgroei- en opvoedklimaat, gericht op een zo normaal mogelijke ontwikkeling
- Maatwerk – wees flexibel en sluit aan bij de behoefte en leefwereld van het gezin
- Ons kind, ons plan – richt de hulp waar mogelijk op het hele systeem rondom de jeugdige.

Daarnaast heeft bijvoorbeeld het Jeugdwelzijnsberaad zorgen van jongeren gebundeld als Flessenpost en aangeboden. De zorgen betreffen:

- Veiligheid: bezuinigingen zorgen voor vollere groepen en een hogere werkdruk. Hoe wordt onze veiligheid gewaarborgd?
- Gelijke kansen: iedere gemeente organiseert de zorg naar eigen inzicht. Zijn de kansen van jongere overal gelijk?
- Informatievoorziening: voor jongeren die nu in zorg zijn is er veel onduidelijk; hoe worden wij als jongeren geïnformeerd?
- goede professionals: wij vinden het belangrijk dat mensen met voldoende ervaring en opleiding ons begeleiden.
- netwerk: wij hebben niet allemaal een netwerk of familie die er voor ons is en onze netwerken zijn soms kwetsbaar; houd daar rekening mee!

- ambulante hulp: niet alle problemen kunnen worden opgelost met preventieve en ambulante hulp. Ook voor residentiele en gespecialiseerde hulp moet voldoende aandacht zijn.
- nazorg: bij het verlaten van de jeugdzorg loopt het vaak mis. Organiseer goede nazorg en een goed vertrektraject.
- korte trajecten: gaan gemeenten goedkopere zorg inkopen waardoor jongeren kortere trajecten krijgen die wellicht niet voldoende zijn? Wij zijn bang voor nog meer wisselingen in hulpverleners/woonplekken/instanties dossiers. Vergeet de zwaardere zorg niet!
- inspraak: waar kunnen wij straks terecht met overkoepelende vragen?
- onszelf: overal wordt gestart met proeftuinen en pilotprojecten; wij zijn geen experiment!

Motie

Raad: 11 november 2014

Agendapunt: 4

Van de leden: Van de Griendt (D66)

De raad van de gemeente Leidschendam-Voorburg, in vergadering bijeen op dinsdag 11 november 2014, gehoord de beraadslaging;

Constaterende dat:

- De decentralisatie van de jeugdzorg van de provincie naar de gemeente per 1 januari aanstaande plaatsvindt;
- De gemeente vanaf dan de budgethouder is voor de financiële middelen gemoeid met de jeugdzorg en de gemeenteraad budgetrecht heeft;
- De jeugdzorg zowel voorzieningen betreft alsook zorg;
- De toegang tot de jeugdzorg niet alleen door de gemeente wordt bepaald, maar ook door specialisten / professionals zoals de huisarts, de jeugdarts en medisch specialist;

Overwegende dat:

- Het beheer van de financiële middelen door de gemeente op gespannen voet kan staan met het gegeven dat de toegang tot de jeugdzorg ook door andere partijen dan de gemeente bepaald kan worden;
- De verhouding tussen de gemeente en een zorgbehoevende inwoner aan te merken is als een hulprelatie, wat op gespannen voet kan staan met de gemeentelijke verantwoordelijkheid voor de financiële beheersbaarheid van de jeugdzorg;

Verzoekt het College:

- Om de taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden nauwgezet uit te werken zoals die voorzien worden voor de gemeente en de andere partijen die de toegang tot de (jeugd)zorg kunnen bepalen;
- Om te beschrijven wat voorrang heeft op het andere: het budgetbeheer van de gemeente en bijgevolg het budgetrecht van de gemeenteraad versus de autonomie van de professional / medisch specialist om de toegang tot de zorg te bepalen;
- Om aan te geven aan welke checks en balances wordt gedacht om de kosten van de (jeugd)zorg beheersbaar te houden enerzijds en de rol van de professional / medisch specialist te allen tijde blijvend te respecteren.

En gaat over tot de orde van de dag.

D66 PvdA GroenLinks GBLV

Stefan van de Griendt

Motie 100245

Keuze: 0 Naar aanleiding van agendapunt nr. 7 van de raadsagenda van 13 november 2014
Onderwerp: Professional vs gemeente
De raad van de gemeente Voorschoten in vergadering bijeen d.d. Zie de bijlage
Zie de bijlage en gaat over tot de orde van de dag.
Ondertekening en naam: Aisia Okma, D66 Monique Lamers, Groenlinks
Aantekening griffier:

Motie 100245

Motie: korte en gemotiveerde verklaring over een onderwerp waardoor een oordeel, wens of verzoek wordt uitgesproken.

Wijze van indienen van een motie:
Een motie moet om in behandeling genomen te kunnen worden schriftelijk bij de voorzitter worden ingediend.
(artikel 34, tweede lid Reglement van Orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad 2002).

Motie 100239

Motie preventieplan (jeugd)zorg

de Raad:

-gelezen het beleidsplan transitie Sociaal Domein deel A,B, en D

-gelezen het regionaal uitvoeringsplan jeugd

-gelezen de beantwoording op technische vragen

-gehoord de beraadslagingen in de commissie MS en de raad

Is van mening dat :

-Het van belang is om te voorkomen dat er situaties ontstaan waarin zware zorg nodig is

-een voorgenomen beleid om in te zetten op de preventie van (jeugd)zorg vooralsnog niet is geformuleerd.

-een helder beeld van de kosten die preventie-aanpak met zich meebrengt, ontbreekt

Besluit:

-een plan van aanpak met betrekking tot de preventie van (zware) zorg voor 1 juni 2015 te laten opstellen

-een reservering op de begroting te maken teneinde de investering die hiervoor nodig is mogelijk te maken

-dit plan met de financiële onderbouwing voor te leggen aan de raad

En gaat over tot de orde van de dag

Nota van commentaar

Horende bij Verordening Jeugdhulp Voorschoten

Gemeente Voorschoten versie 1.0 l 17-9-2014

Z – 20976/intern 10251

Inleiding

In de reactienota's is een korte weergave opgenomen van de ingekomen zienswijzen. Echter bij de afweging al dan niet de verordening aan te passen is de volledige zienswijze betrokken en is uitgangspunt de cliënt staat centraal gehanteerd.

We willen u voorts meegeven dat in de kolom wel/niet aanpassing verordening het "niet aanpassen van de verordening" verschillende betekenissen heeft nl.:

1. We nemen de suggesties uit de zienswijzen mee in de beleidsregels of het Uitvoeringsprogramma horende bij het beleidsplan. (De verordening gaat in op de hoofdlijnen en wordt verder uitgewerkt in de beleidsregels);
2. De zienswijze betrof een vraag. In de reactienota wordt antwoord gegeven op de vraag;
3. De zienswijze is beoordeeld en in het verordening is het onderdeel voldoende uitgewerkt en behoeft geen verdere uitwerking/verduidelijking.

Verordening Jeugdhulp Voorschoten

Adres	Korte weergave vraag/opmerking	Antwoord	Wel/niet aanpassing Verordening	Aangepast op blz. en hoofdstuk
Ambtelijk	Alg.: Meerdere keren verhaal doen	Aanpak in samenhang, intensieve samenwerking dienstverleners	Niet aanpassen	N.v.t.
Ambtelijk	Art. 3 lid 2 Goed informeren over mogelijkheid tot beschikking	Akkoord	Niet aanpassen	N.v.t.
Ambtelijk	Art. 8 lid 3 Kan jeugdige beslissen?	Op basis van de Wet geneeskundige behandelingsovereenkomst hebben jongeren van 16 en 17 jaar, tenzij zij wilsonbekwaam zijn, zelfstandig recht op informatie, moeten zij zelf toestemming geven voor behandeling en geldt het beroepsgeheim (ook) tegenover hun vertegenwoordiger(s).	Niet aanpassen	N.v.t.
Ambtelijk	Art. 3 lid 1 Onafhankelijkheid aanbieder	Geborgd door gemeente als eindverantwoordelijke	Niet aanpassen	N.v.t.

Toelichting verschillen VNG-modelverordening

1. Verordening jeugdhulp 2015-2016

Artikel	Afwijking /keuze	Toelichting:
2	Keuze variant B	De raad legt de vormen in de verordening vast
8	Toevoeging lid 2	Mondelinge aanvraag wordt schriftelijk bevestigd
9	Keuze variant B	Deze variant omvat een duidelijke opsomming van essentiële elementen van de beschikking, in het tweede lid voor wat betreft de individuele voorziening in natura, in het derde lid als PGB
10	Keuze variant B en variant AA	De raad legt de wijze zelf vast in de verordening en variant AA de raad legt de voorwaarden zelf vast in de verordening

Nadere toelichting: De keuze voor genoemde varianten is vooral gebaseerd op de wens om de onderdelen in de beschikking voor het PGB expliciet in de verordening op te nemen en dus door de raad te laten vaststellen en tevens de voorwaarden voor het PGB door de raad zelf te laten vaststellen, in plaats van later nog een nadere regeling hiervoor door het college te laten opstellen.

Tot slot wordt geadviseerd om de modelverordening volledig te volgen maar er van uitgaande dat de verordening binnen nu en volgens jaar waarschijnlijk toch weer op de helling moet, op basis van de praktijk die straks natuurlijk geheel nieuw is. Dit is gebruikelijk bij verordeningen voor nieuwe werkvelden.

2. Verordeningen Participatiewet en WWB maatregelingen 2015 -2016

Re-integratieverordening

Artikel	Afwijking/keuze	Toelichting:
1	Toevoeging BBZ	Toevoeging artikel 18 ihkv BBZ
4	Toevoeging proefplaatsing	Voorkomen opstellen nieuw artikel ihkv proefplaatsing
9	Keuze raad	Voorlopig geen mogelijkheid beschut werk, zie beleidsplan.
14	Geen mogelijkheid uitstroompremie	Op dit moment ook niet van toepassing
15 tot en met 19	Opgenomen, betreft re integratie instrumenten die ook nu bestaan	Re integratie instrumenten worden niet allemaal meer genoemd in het beleidsplan. Instrumenten moeten wel benoemd worden.

Verordening loonkostensubsidie
VNG modelverordening gevolgd.

Verordening tegenprestatie
VNG modelverordening gevolgd

Verordening individuele studietoeslag

Artikel	Afwijking/keuze	Toelichting:
3	Recht per maand i.p.v. 6/12 maanden	In de modelverordening staat opgenomen dat als de gemeente de studietoeslag toekent voor 6 of 12 maanden en deze maandelijks uitbetaald, deze betaling ook doorgang dient te vinden indien de student stopt met de studie. Aangezien zij dit onwenselijk achten hebben wij dit gewijzigd in maandelijkse betalingen voor zolang de student aan de voorwaarden voldoet.

Fraudeverordening L-V, Wassenaar, Verordening handhaving Voorschoten
Geen inhoudelijke wijzigingen, alleen vervangen 'WWB' door 'Participatiewet'

Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive
Geen inhoudelijke wijzigingen, alleen vervangen 'WWB' door 'Participatiewet'

Verordening Individuele Studietoeslag
VNG modelverordening gevolgd.

Afstemmingsverordening wijzigen
Deze afstemminsverordening, die eind 2013 is vastgesteld in de drie gemeenteraden, lijkt sterk op de modelverordening van de VNG, maar is niet 100% hetzelfde. Bij het doorvoeren van de wijzigingen is wel de VNG modelverordening gevolgd.

3. Verordening Wmo 2015[1]

Artikel	Afwijking/keuze	Toelichting:
14	Niet opgenomen	De reden hiervoor is dat het artikel van de conceptwet waar dit verband mee houdt, bij amendement is geschrapt.

Nadere toelichting: De Wmo-verordening is deels gebaseerd op de concept modelverordening van de Verenging voor Nederlandse Gemeenten, versie 15 mei 2014 (VNG). Er is zo min mogelijk gebruik gemaakt om de wet te citeren, maar juist uit te leggen

[1] De modelverordening Wmo 2015 is per 16 september 2014 door de VNG geactualiseerd als gevolg van de wetsbehandeling. De VNG leden zijn hierover per brief geïnformeerd, zie: http://www.vng.nl/files/vng/brieven/2014/20140916_ledenbrief_geactualiseerde-ledenbrief-wmo-2015_2.pdf. Zoals ook in de brief vermeld betreft het wijzigingen (zowel redactioneel als inhoudelijk) van de artikelen 5,8,11,12,17,21. Uiteraard zal in het vervolg uitgegaan worden van de uiteindelijk vastgestelde modelverordening.

wat de gemeente Voorschoten verstaat onder de niet bij wet gedefinieerde begrippen en wat in ieder geval concreet onder maatschappelijke ondersteuning wordt verstaan.
De Wmo verordening blijft zo dicht mogelijk bij de VNG verordening, maar ook alle opgedane ervaring van de uitvoerende consulenten sinds dat de Wmo in 2007 is ingevoerd is er in meegenomen en gaat uit van het toegangsmodel waarmee de gemeente Voorschoten en ook Wassenaar en Leidschendam-Voorburg gaan werken.

Er is ook aansluiting gezocht bij de indeling van de huidige verordening en de vier taakvelden van de compensatieplicht. Uit de parlementaire behandeling van de Wmo 2015 blijkt namelijk dat het college nog steeds de plicht heeft op deze vier taakvelden ondersteuning te bieden in de vorm van een maatwerkvoorziening, als dat vanzelfsprekend nodig blijkt.

gemeente VOORSCHOTEN

RAADSTUKKEN

VOORBLAD — Adviesnota aan de Raad

Registratienummer:	Z-20976/besluit 4059/5~~2~~
Datum:	23 september 2014
Soort Voorstel:	Adviesnota
Onderwerp:	Verordening Jeugdhulp 2015
Portefeuillehouder:	Wethouder Bremer
Programma:	10 Wmo
Kernboodschap:	
Bijlagen:	1. Reactienota Verordening Jeugdhulp~~2~~
Stukken ter inzage:	nee
Beslispunten:	1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen; 2. De Verordening Jeugdhulp 2015 vast te stellen.

Met opmaak: Inspringing: Links: -0,04 cm, Verkeerd-om: 0,49 cm, Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

Adviesnota aan de Raad

Onderwerp
Verordening Jeugdhulp 2015

Inleiding
Per 1 januari 2015 worden omvangrijke taken en verantwoordelijkheden op het gebied jeugd, participatie en zorg overgeheveld van Rijk naar gemeenten. Een even belangrijke als omvangrijke verantwoordelijkheid; het gaat immers om ondersteuning en zorg aan kwetsbare mensen. Als overheid die het dichtst bij inwoners staat begrijpen en herkennen wij deze beweging vanuit het Rijk. Gemeenten hebben ook aangegeven dat zij in staat zijn de maatschappelijke ondersteuning voor hun inwoners beter te organiseren dan nu het geval is.

De decentralisatie van taken op het gebied van jeugd, zorg en participatie van rijk naar gemeenten vormt de aanzet tot een transformatie van het sociale domein; een verandering in houding en gedrag van onze inwoners, onze partners en niet in de laatste plaats van onszelf. De transformatie is een langdurig proces. Tegelijkertijd moeten we op 1 januari 2015 de wettelijke verantwoordelijkheden en de (financiële) consequenties die voortkomen uit de decentralisaties waar maken. Dit is de korte(re) termijn en daarbij kunnen we spreken van een transitie in het sociale domein.

Om de cliënten vanaf 1 januari 2015 te kunnen ondersteunen, moeten de verordeningen naast de beleidsplannen worden vastgesteld.

Beslispunten
1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen;
2. De Verordening Jeugdhulp 2015 vast te stellen.

Beoogd effect
Vanaf 1 januari 2015 de cliënt op een integrale manier, volgens 1 gezin-1plan-1 regisseur, te kunnen ondersteunen en de zelfredzaamheid te vergroten.

Argumenten

1.1 De belanghebbenden zijn in de gelegenheid gesteld om gedurende de inspraakperiode een zienswijze in te dienen met betrekking tot de Verordening Jeugdhulp 2015.

1.2 De zienswijzen hebben niet tot een wijziging van de verordening geleid.

Kortheidshalve verwijzen we u voor redenen van geen wijzigingen naar de Reactienota (bijlage 1)

2.1 Conform artikel 2.9 Jeugdwet stelt de gemeenteraad bij verordening de regels vast die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015-2016 (Deel A en deel B) en de door het college ter uitvoering daarvan te nemen besluiten of te verrichten handelingen.

Kanttekeningen

2.1 Indien de verordeningen niet vastgesteld danwel gewijzigd worden is het niet mogelijk om uitvoering te geven aan het voor de Jeugdwet vastgestelde beleid.

Burgerparticipatie

In de inspraakperiode zijn informatie- inloopbijeenkomsten georganiseerd voor: adviesraden, inwoners, maatschappelijke organisaties en instellingen (breed) en specifieke doelgroepen (PGB gebruikers. In de bibliotheek en in de publiekshal van het gemeentehuis hebben gedurende de inspraakperiode informatiebanners gestaan met inhoudelijke informatie en informatie over het indienen van een zienswijze.

Communicatie

Na vaststelling van verordening wordt deze gepubliceerd en ontvangen de personen/instellingen die een zienswijze hebben ingediend een brief met de nota van commentaar en de definitieve verordening.
Via intranet zullen medewerkers op de hoogte worden gesteld van de vastgestelde verordening.

Financiën

De transitie van het sociaal domein brengt een forse toename van gemeentelijke taken en gemeentelijke budgetten met zich mee. Om deze taken te kunnen vervullen zullen nieuwe voorzieningen worden ingekocht en wordt een deel van het budget worden ingezet ter dekking van de structurele gemeentelijke uitvoeringskosten. Uitgangspunt bij de decentralisaties is dat de taken structureel worden uitgevoerd binnen de daarvoor beschikbaar gestelde rijksbijdrage. Deze rijksbijdrage (sociaal deelfonds) is opgenomen in de begroting 2015. December 2014 wordt het college de beleidsregels en uitvoeringsbesluiten ter vaststelling aangeboden.

Met vriendelijke groet,
het college van burgemeester en wethouders,

secretaris burgemeester

Besluit

Registratienummer:

De raad van de gemeente Voorschoten;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 23 september 2014 en 28 oktober 2014;

gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1, vierde lid, van de Jeugdwet;

De raad der gemeente Voorschoten;

overwegende dat de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van goede en toegankelijke jeugdhulp bij de gemeente heeft belegd, waarbij het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt; en dat het noodzakelijk is om regels vast te stellen over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen, met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening, over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen, de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld, voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een persoonsgebonden budget alsmede misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet, en regels ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan;

overwegende dat het voorts wenselijk is te bepalen onder welke voorwaarden degene aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot diens sociale netwerk;

besluit:

1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen;
2. De Verordening Jeugdhulp Voorschoten 2015 vast te stellen.

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. **andere voorziening**: voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen;
b. **college:** het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Voorschoten;
c. **gesprek**: het gesprek als bedoeld in artikel 6 van deze verordening;
d. **hulpvraag**: behoefte van een jeugdige of zijn ouders aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid van de wet;
e. **individuele voorziening:** op de jeugdige of zijn ouders toegesneden jeugdhulpvoorziening als bedoeld in artikel 2, tweede lid;
f. **melding:** melding van een hulpvraag als bedoeld in artikel 4, eerste lid;
g. **overige voorziening**: overige voorziening als bedoeld in artikel 2, eerste lid;
h. **pgb:** het persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de wet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken;
i. **raad**: de gemeenteraad van Voorschoten;
j. **wet:** Jeugdwet.

Met opmaak: Lettertype: Vet

Artikel 2 Vormen van jeugdhulp

1. De volgende vormen van overige voorzieningen zijn beschikbaar:
   a. basishulp
   b. informatie en (opvoed)advies
   c. intensief casemanagement
   d. jeugdgezondheidszorg maatwerkdeel
   e. jongeren coaching en participatiebevordering
   f. online hulpverlening
   g. schoolmaatschappelijk werk
   h. voorlichting, cursussen en trainingen

2. De volgende vormen van individuele voorzieningen zijn beschikbaar:
   a. langdurige crisisopvang
   b. forensische hulp
   c. gesloten jeugdhulp
   d. medische kinderdagbehandeling
   e. pleegzorg
   f. jeugdbescherming
   g. jeugdreclassering
   h. residentiële hulp in vrijwillig kader
   i. residentiële hulp voor jeugdigen met verstandelijke beperkingen
   j. specialistische dagbehandeling en verzorging verstandelijk beperkte jeugd
   k. specialistische ggz voor jeugdigen
   l. verzorging van jeugd met een lichamelijke en zintuiglijke beperking
3. Het college stelt bij nadere regeling vast welke overige en individuele voorzieningen op basis van het eerste en tweede lid beschikbaar zijn.

Artikel 3 Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder, als en voor zover genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is.
2. Als de jeugdige of zijn ouders hierom verzoeken, legt het college de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking als bedoeld in artikel 9.

Artikel 4 Toegang jeugdhulp via de gemeente, melding hulpvraag

1. Jeugdigen en ouders kunnen een hulpvraag melden bij het college.
2. Het college bevestigt de ontvangst van een melding schriftelijk.
3. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke maatregel of vraagt het college een machtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet aan.
4. Jeugdigen en ouders kunnen zich rechtstreeks wenden tot een overige voorziening.

Artikel 5 Vooronderzoek

1. Het college verzamelt in overleg met de jeugdige of zijn ouders (of degene die het gezag heeft over het kind) alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 6, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie en maakt vervolgens zo spoedig mogelijk met hem een afspraak voor een gesprek. Hierbij brengt het college de jeugdige en zijn ouders op de hoogte van de mogelijkheid om binnen een redelijke termijn een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de wet op te stellen. Als de jeugdige en zijn ouders daarom verzoeken, draagt het college zorg voor ondersteuning bij het opstellen van een familiegroepsplan.
2. Voor het gesprek verschaffen de jeugdige of zijn ouders aan het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover zij redelijkerwijs de beschikking kunnen krijgen. De jeugdige of zijn ouders verstrekken in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.
3. Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid.

Artikel 6 Gesprek/onderzoek

1. Het college onderzoekt op basis van het principe één-gezin-één-plan-één-regisseur in een gesprek tussen deskundigen en de jeugdige of zijn ouders, zo spoedig mogelijk en voor zover nodig:
   a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag;
   b. het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;
   c. het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden;
   d. de mogelijkheden om gebruik te maken van een andere voorziening;
   e. de mogelijkheden om jeugdhulp te verlenen met gebruikmaking van een overige voorziening;
   f. de mogelijkheden om een individuele voorziening te verstrekken;
   g. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;

h. hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders, en de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de jeugdige of zijn ouders in begrijpelijke bewoordingen worden ingelicht over de gevolgen van die keuze.

2. In de gevallen bedoeld in artikel 8.2.1 van de wet informeert het college de ouders dat een ouderbijdrage is verschuldigd en hoe deze bijdrage wordt geïnd.

~~2.~~3. Als de jeugdige en zijn ouders een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de wet hebben opgesteld, betrekt het college dat als eerste bij het onderzoek, bedoeld in het eerste lid.

~~3.~~4. Het college informeert de jeugdige of zijn ouders over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten en de vervolgprocedure en vraagt hen toestemming om hun persoonsgegevens te verwerken.

~~4.~~5. Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een gesprek.

Artikel 7 Verslag

1. Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek, bedoeld in artikel 6.
2. Binnen vijf werkdagen na het gesprek verstrekt het college aan de jeugdige of zijn ouders een (voor zover mogelijk digitaal) verslag van de uitkomsten van het onderzoek, tenzij zij hebben meegedeeld dit niet te wensen.
3. Opmerkingen of latere aanvullingen van de jeugdige of zijn ouders worden aan het verslag toegevoegd.

Artikel 8 Aanvraag

1. Jeugdigen en ouders kunnen een aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk indienen bij het college.

~~2. Indien een aanvraag mondeling wordt gedaan, bevestigt het college deze schriftelijk.~~

~~3.~~2. Het college beschouwt een ondertekend verslag van het gesprek als aanvraag als de jeugdige of zijn ouders daarmee instemt.

Artikel 9 Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een voorziening in natura wordt in de beschikking tevens vastgelegd:
   a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
   b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
   c. hoe de voorziening wordt verstrekt, en indien van toepassing,
   d. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn;
~~e.~~ 3. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking tevens in ieder geval vastgelegd:
   ~~f.~~a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;
   ~~g.~~b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
   ~~h.~~c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
   ~~i.~~d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en
   ~~j.~~e. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
~~3.~~4. Als sprake is van een te betalen ouderbijdrage worden de jeugdige of zijn ouders daarover in de beschikking geïnformeerd.
~~4.~~5. Het verslag als bedoeld in artikel 8 lid ~~3~~2 beschouwt het college als een beschikking.

Artikel 10 Regels pgb

1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 8.1.1 van de wet.
2. De hoogte van het pgb:
   a. Is gebaseerd op een (door de jeugdige of zijn ouders) opgesteld plan over hoe zij het

Met opmaak: Geen opsommingstekens of nummering

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: a, b, c, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 4 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0 cm + Inspringen op: 0,63 cm

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: a, b, c, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

pgb gaan besteden;
b. Is toereikend om effectieve en kwalitatief goede zorg in te kopen;
c. Bedraagt voor professionele zorg in ieder geval niet meer dan een percentage van het tarief waarvoor het college deze diensten heeft gecontracteerd/ ten hoogste de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura;
d. Bedraagt voor niet-professionele zorg in ieder geval een lager tarief dan het tarief voor professionele zorg en maximaal het op grond van de Wet langdurige zorg geldende pgb-uurtarief voor hulp van niet-professionele zorgverleners.

3. De persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, kan de jeugdhulp alleen betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk indien deze persoon heeft aangegeven dat de zorg aan de belanghebbende voor hem niet tot overbelasting leidt.

4. Tussenpersonen of belangbehartigers mogen niet uit zijn pgb worden betaald.

Met opmaak: Geen opsommingstekens of nummering

~~1.~~

~~2. Het tarief voor een pgb:~~
~~a. is gebaseerd op een door de jeugdige of zijn ouders opgesteld plan over hoe zij het pgb gaan besteden;~~
~~b. is toereikend om effectieve en kwalitatief goede zorg in te kopen, en~~
~~c. bedraagt ten hoogste de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura.~~

Met opmaak: Inspringing: Links: 0,63 cm, Geen opsommingstekens of nummering

~~3. De hoogte van een pgb is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten, zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekeringen en reiskosten.~~
~~4. De persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, kan de jeugdhulp onder de volgende voorwaarden betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk:~~
~~a. dat deze persoon voor zijn diensten maximaal het op grond van de Wet langdurige zorg geldende pgb-uurtarief voor hulp van niet-professionele zorgverleners krijgt betaald;~~
~~b. dat deze persoon heeft aangegeven dat de zorg aan de belanghebbende voor hem niet tot overbelasting leidt, en~~
~~c. dat tussenpersonen of belangbehartigers niet uit zijn pgb mogen worden betaald.~~

Artikel 11 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

1. Onverminderd artikel 8.1.2 van de wet doen een jeugdige of zijn ouders op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.
2. Onverminderd artikel 8.1.4 van de wet kan het college een beslissing aangaande een individuele voorziening herzien dan wel intrekken indien het college vaststelt dat:
   a. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid;
   b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of op het pgb zijn aangewezen;
   c. de individuele voorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten;
   d. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het pgb, of
   e. de jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.
3. Als het college een beslissing op grond van het tweede lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van degene die opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten pgb.
4. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken indien blijkt dat het pgb binnen zes maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.
5. Het college onderzoekt uit oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's.

Artikel 12 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, in ieder geval rekening met:

a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
b. de voor de sector toepasselijke CAO-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg, en
e. kosten voor bijscholing van het personeel.

Artikel 13 Vertrouwenspersoon

1. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen, ouders en pleegouders een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon
2. Het college wijst jeugdigen en ouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon.

Artikel 14 Klachtregeling

Het college stelt een regeling vast voor de afhandeling van klachten van jeugdigen en ouders die betrekking hebben de wijze van afhandeling van aanvragen als bedoeld in deze verordening.

Artikel 15 ~~Inspraak en medezeggenschap~~Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. ~~Het college betrekt de ingezetenen van de gemeente bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.~~
2. ~~2.~~1. Het college stelt cliënten en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. ~~3.~~2. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.

~~4.~~3. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het eerste en tweede ~~en derde~~ lid.

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0 cm + Inspringen op: 0,63 cm

Artikel 16 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de jeugdige of zijn ouders afwijken van de bepalingen in deze verordening, als toepassing van deze verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 1~~6~~7 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2015.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening jeugdhulp gemeente Voorschoten 2015.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
de raad van de gemeente Voorschoten
gehouden op 13 november 2014

de griffier, de voorzitter,

Toelichting concept Verordening Jeugdhulp gemeente Voorschoten 2015

Algemeen

De verordening Jeugdhulp gemeente Voorschoten 2015, (hierna: de verordening) is gebaseerd op de Jeugdwet (volledige naam is "Wet houdende regels over de gemeentelijke verantwoordelijkheid voor preventie, ondersteuning, hulp en zorg aan jeugdigen en ouders bij opgroei- en opvoedproblemen, psychische problemen en stoornissen").

De Jeugdwet schrijft in de artikelen 2.9, 2.10 en 2.12 voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt:

- over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen;
- met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
- over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;
- over de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld;
- voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijke gebruik van de Jeugdwet;
- over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Jeugdwet, en
- ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, waar het college ten aanzien daarvan de uitvoering van de Jeugdwet door derden laat verrichten. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Opdrachten Jeugdwet aan de gemeente

De Jeugdwet draagt gemeenten via een beleidsplicht op het opvoedkundig klimaat in gezinnen en wijken, buurten, scholen, kinderopvang en peuterspeelzalen te versterken. Ook vraagt de wet gemeenten beleid te maken gericht op vroege signalering van en vroegtijdige interventie bij opvoed- en opgroeiproblemen, psychische problemen en stoornissen (preventie). De wet stelt geen nadere eisen aan deze beleidsopdrachten. Wel moet het aanbod van jeugdhulp kwalitatief en kwantitatief toereikend zijn. Daarnaast regelt de Jeugdwet de jeugdhulp. Hieronder vallen de volgende functies, gedefinieerd in art. 1.1:

1. ondersteuning van en hulp en zorg aan jeugdigen en hun ouders bij het verminderen, stabiliseren, behandelen en opheffen van of omgaan met de gevolgen van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige of opvoedingsproblemen van ouders;
2. het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijk verkeer en van het zelfstandig functioneren van jeugdigen met een verstandelijke, lichamelijk of zintuiglijke beperking, een chronisch psychisch of een psychosociaal probleem;
3. het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid bij jeugdigen met een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking of een somatische of psychiatrische aandoening of beperking.

Niet onder de werking van de Jeugdwet vallen:

- Het basistakenpakket jeugdgezondheidszorg, zoals onder verantwoordelijkheid van gemeenten aan ouders en kinderen aangeboden op grond van de Wet publieke gezondheid.
- Onderwijsgebonden leerlingenzorg in school.
- Huisartsenzorg aan jeugdigen, praktijkondersteuning huisartsen aan jeugdigen en extramurale psychofarmaca verstrekt aan jeugdigen (minderjarigen), vallende onder de basisverzekering in het kader van de Zorgverzekeringswet.
- Zorg verleend op basis van ~~'romp AWBZ'~~de Wet langdurige zorg, d.w.z. de AWBZ-zorg die overblijft na decentralisatie taken naar gemeenten, te weten de intramurale zorg voor gehandicapten en ~~ouderen~~een specifieke groep jeugdigen met een zware zorgvraag.

Bovendien is artikel 1.2 van de wet van belang, waarin ingegaan wordt op samenloop met andere wetten die een recht op een voorziening regelen. Dit artikel luidt als volgt:

1. Het college is niet gehouden een voorziening op grond van deze wet te treffen:
   a. indien er met betrekking tot de problematiek een aanspraak bestaat op zorg als bedoeld bij of krachtens de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten of de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen of een recht op zorg als bedoeld bij of krachtens de Zorgverzekeringswet, of
   b. indien naar het oordeel van het college met betrekking tot de problematiek een aanspraak bestaat op een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling, met uitzondering van een voorziening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning die de jeugdige in staat stelt dagelijkse levensverrichtingen uit te voeren en het persoonlijk leven te structureren en daarover regie te voeren.
2. Indien er meerdere oorzaken ten grondslag liggen aan de betreffende problematiek en daardoor zowel een vorm van zorg, op grond van een aanspraak op zorg als bedoeld bij of krachtens de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten of een recht op zorg als bedoeld bij of krachtens de Zorgverzekeringswet, als een soortgelijke voorziening op grond van deze wet kan worden verkregen, is het college gehouden deze voorziening op grond van deze wet te treffen.
3. In afwijking van het eerste lid is het college gehouden een voorziening op grond van deze wet te treffen, indien jeugdhulp voortvloeit uit een strafrechtelijke beslissing.

Familiegroepsplan

Het familiegroepsplan is in artikel 1.1 van de Jeugdwet gedefinieerd als: hulpverleningsplan of plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren. In artikel 4.1.2 van de Jeugdwet is bepaald dat de jeugdhulpaanbieder of de gecertificeerde instelling bij het uitvoeren van artikel 4.1.1 en indien sprake is van vroegsignalering van opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, als eerste de mogelijkheid biedt om, binnen redelijke termijn, een familiegroepsplan op te stellen. Op grond van artikel 2.1, onder g, van de Jeugdwet maakt het familiegroepsplan onderdeel uit van het gemeentelijk beleid.

Deze bepalingen zijn een uitvloeisel van het amendement Voordewind/Ypma (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 83). Dit amendement beoogt ouders, familieleden en anderszins direct betrokkenen de mogelijkheid te geven om (ook in de preventieve fase) voor gedwongen of vrijwillige jeugdhulp mee te denken en te helpen aan een oplossing. Burgers zijn in veel gevallen zeer wel in staat verantwoordelijkheid te nemen voor problemen in eigen familie- of vriendenkring. Sociale samenhang draagt daarnaast bij aan het welzijn van kinderen. Door

vormen van hulp van betrokkenen en steun uit directe kring kan bovendien uithuisplaatsing worden afgewend en wordt netwerkpleegzorg bevorderd. Een familiegroepsplan kan bijvoorbeeld binnen een wijkteam worden georganiseerd. Indien het een machtiging of een voorwaardelijke machtiging betreft biedt de kinderrechter de kans voor het opstellen van een familiegroepsplan.

Als er een familiegroepsplan is opgesteld, kan dit als hulpverleningsplan gaan gelden. De jeugdhulpaanbieder zal dan niet zelf weer een heel nieuw plan gaan opstellen. Wel kan het in de loop van het traject nodig blijken het plan te actualiseren. De hulpverlener zal dat dan bij de opstellers van het familiegroepsplan aan moeten kaarten. Ook is de uitvoering van een familiegroepsplan begrensd door het professionele kader op grond van de te hanteren professionele standaard als bedoeld in artikel 453 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, artikel 4.1.1, tweede lid, juncto 4.1.5, eerste lid, van de Jeugdwet en de verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Deze eisen zijn geoperationaliseerd in het Kwaliteitskader van het Besluit Jeugdwet. De professional zal dus vanuit zijn beroepsuitoefening moeten toetsen of hij uitvoering kan geven aan het familiegroepsplan en daarover in gesprek moeten gaan met betrokkenen, met als ondergrens de veiligheid en gezonde ontwikkeling van de jeugdige. Het familiegroepsplan speelt zoals vermeld ook een rol in het gedwongen kader. De bepalingen in de verordening (zie artikel 5, eerste lid, en artikel 6, derde lid) omtrent het familiegroepsplan betreffen echter alleen het vrijwillig kader van jeugdhulp.

Artikelsgewijs

Artikel 1 Begripsbepalingen

In artikel 1 worden de begrippen gedefinieerd die worden gebruikt in deze verordening.
In de Jeugdwet worden drie typen voorzieningen onderscheiden:

- overige voorzieningen
- individuele voorzieningen
- andere voorzieningen.

Individuele voorzieningen en overige voorzieningen zijn centrale begrippen in de wet en hier gedefinieerd omdat de wet hiervoor geen definities geeft.

Met opmaak: Onderstrepen
Met opmaak: Onderstrepen

Onder het begrip 'andere voorziening' wordt in deze verordening verstaan een voorziening die niet op grond van de Jeugdwet wordt getroffen. Het gaat om voorzieningen op grond van andere wetten dan de Jeugdwet. Bijvoorbeeld de jeugdgezondheidszorg die door jeugdartsen en verpleegkundigen wordt geboden in scholen en consultatiebureaus in het kader van de Wet publieke gezondheid. Zie ook artikel 2.9, onder b, van de wet.

Met opmaak: Onderstrepen

De melding is het eerste contact van jeugdigen en ouders met het college om aan te geven dat zij behoefte hebben aan jeugdhulp. De melding (artikel 4) is iets anders dan de aanvraag om een individuele voorziening; dit laatste is geregeld in artikel 8.

Met opmaak: Onderstrepen

Het gesprek is het mondeling contact bij het onderzoek naar de hulpvraag waarin het college - in de praktijk zal het college deze bevoegdheid mandateren aan deskundigen - met degene die jeugdhulp vraagt zijn gehele situatie bespreekt ten aanzien van de ondervonden problemen en de gevolgen daarvan en de gewenste resultaten van de te kiezen oplossingen.

Met opmaak: Onderstrepen

Het aantal definities van artikel 1 is beperkt, aangezien de wet al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. Deze wettelijke definities zijn dan ook niet nogmaals opgenomen in deze Verordening.

Artikel 2 Vormen van jeugdhulp

Dit artikel geeft een nadere uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt over de te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen. Het gaat dan om regels omtrent het aanbod, de voorwaarden voor toekenning van een individuele voorziening, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij de verlening van een individuele voorziening. Op deze manier wordt het voor de burger niet alleen inzichtelijk welke vormen van jeugdhulp door de gemeente worden geboden aan eenieder en welke vormen alleen na een besluit van de gemeente toegankelijk zijn, maar ook hoe hij deze vormen van ondersteuning, hulp en zorg kan verkrijgen.

De door de gemeente te treffen voorziening kan zowel een algemene, vrij toegankelijke voorziening zijn als een individuele voorziening. Een individuele voorziening zal vaak betrekking hebben op meer gespecialiseerde zorg. De gemeente bepaalt zelf welke hulp vrij toegankelijk is en welke niet. Voor de niet vrij toegankelijke vormen van ondersteuning zal eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige of zijn ouders deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben. Deze niet vrij toegankelijke voorzieningen kan de gemeente een verleningsbeslissing nemen op basis van een beoordeling door de gemeente van de persoonlijke situatie en behoeften van de aanvrager. De gemeente geeft daartoe een beschikking af met de mogelijkheid van bezwaar en beroep. Daarmee is tevens de rechtsbescherming van de burger gewaarborgd.

Artikel 3 Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts
In artikel 2.6, eerste lid, onderdeel g, van de Jeugdwet is geregeld dat, naast de gemeentelijk georganiseerde toegang tot jeugdhulp, ook de directe verwijzingsmogelijkheid door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar de jeugdhulp blijft bestaan. Dit laatste geldt zowel voor de vrij-toegankelijke (overige) voorzieningen als de niet vrij-toegankelijke (individuele) voorzieningen. Met een dergelijke verwijzing kan de jeugdige rechtstreeks aankloppen bij de jeugdhulpaanbieder. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder (bijvoorbeeld de jeugdpsychiater, de gezinswerker of orthopedagoog) zijn die na de verwijzing (stap 1) beoordeelt welke jeugdhulp precies nodig is. Deze bepaalt in overleg met de jeugdige of ouder daadwerkelijk de concrete inhoud, vorm, omvang en duur van de benodigde jeugdhulp. Deze aanbieder stelt dus feitelijk vast wat naar zijn oordeel de inhoud van de benodigde voorziening dient te zijn en hij zal zijn oordeel mede baseren op de protocollen en richtlijnen die voor een professional de basis van zijn handelen vormen (stap 2).
Als de jeugdige of zijn ouders dit wensen òf in het uitzonderlijke geval dat het college een besluit neemt dat afwijkt van het oordeel van de jeugdhulpaanbieder, legt het college de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking aan de jeugdige of zijn ouders. Op die manier wordt de jeugdige en zijn ouders de benodigde rechtsbescherming geboden.

Artikel 4 Toegang jeugdhulp via de gemeente, melding hulpvraag
Voor het verkrijgen van een individuele, niet overige voorziening, geldt de in artikel 4 tot en met 8 beschreven procedure. Bij het onderzoek ter beoordeling van een aangemelde hulpvraag zal, zoals beschreven in artikel 6, in een gesprek met de jeugdige en zijn ouders de gehele situatie worden bekeken en kan bijvoorbeeld alsnog worden verwezen naar een overige jeugdhulpvoorziening in plaats van, of naast, mogelijke toekenning van een individuele voorziening.

Eerste lid: het college is verantwoordelijk voor de inzet van de noodzakelijke voorzieningen op het gebied van jeugdhulp. Het college is bevoegd om de toegang tot jeugdhulp te verlenen op grond van de wet. In de praktijk zal het college de beslissing over het inzetten van jeugdhulp niet zelf uitvoeren, maar mandateren aan deskundigen. Ook op andere plaatsen in deze verordening en in de wet waar staat "het college", kan het college deze bevoegdheid mandateren naar ondergeschikten dan wel niet-ondergeschikten op grond van de algemene regels van de Awb.

Vierde lid: de jeugdige of zijn ouders die een beroep willen doen op een overige voorziening kunnen hier direct naartoe zonder meldingsprocedure in de zin van (artikel 4 en volgende) deze verordening.

Artikel 5 Vooronderzoek

Jeugdigen en ouders hebben onder de Jeugdwet geen wettelijk recht op jeugdzorg en geen individuele aanspraken op jeugdzorg. Wel is er een voorzieningenplicht voor de gemeente en het daaruit voortvloeiende recht van jeugdigen en ouders op een zorgvuldige procedure. Deze verordening bevat een aantal bepalingen die een zorgvuldige procedure moeten waarborgen en zorgen dat jeugdigen en ouders goed worden geïnformeerd.

Eerste lid: ter voorbereiding van het gesprek waarbij voor het onderzoek naar aanleiding van de melding ~~worden~~ relevante bekende gegevens in kaart worden gebracht, zodat cliënten niet worden belast met vragen over zaken die bij de gemeente al bekend zijn en een goede afstemming mogelijk is met eventuele andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen. De privacy van betrokkenen en gegevensuitwisseling is geregeld in de Jeugdwet en de Wet bescherming persoonsgegevens. Indien gegevens nodig zijn waartoe het college geen toegang heeft in verband met de privacyregels, kan het college de jeugdige of zijn ouders vragen om toestemming om deze op te vragen of in te zien. Het vooronderzoek kan afhankelijk van de inhoud van de melding meer of minder uitgebreid zijn en omvat ook de uitnodiging voor het gesprek.

De tweede zin van het eerste lid vloeit voort uit het amendement Voordewind/Ypma (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 83). De wet vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling is toch in de verordening opgenomen vanwege het belang om in de verordening een zorgvuldige procedure te waarborgen en te zorgen dat jeugdigen en ouders goed worden geïnformeerd over hun rechten en plichten. Dat jeugdigen en ouders niet gedwongen kunnen worden om een familiegroepsplan op te stellen spreekt voor zich; uiteraard kan het college het – in bepaalde gevallen waar dat meerwaarde zou kunnen hebben – wel aanraden en stimuleren. Bovendien, ook als er geen familiegroepsplan wordt opgesteld, zullen bepaalde zaken die ter sprake kunnen komen tijdens het opstellen van een familiegroepsplan óók ter sprake komen tijdens het onderzoek (een gesprek tussen deskundigen en de jeugdige of zijn ouders, zie artikel 6, eerste lid). Dan gaat het bijvoorbeeld om het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden.

De gemeente heeft in dezen de taak om haar beleid zo vorm te geven dat het gericht is op het tot stand brengen en uitvoeren van familiegroepsplannen (artikel 2.1, onder g, van de wet). Het kan zijn dat het nodig is om enige vorm van ondersteuning te bieden bij het opstellen van een familiegroepsplan om hier effectief uitvoering aan te geven. Dat deze ondersteuning

geboden dient te worden als de jeugdige of zijn ouders hier behoefte aan hebben, wordt bevestigd in de laatste zin van het ~~derde~~ eerste lid. Uiteraard kunnen de jeugdige of zijn ouders niet gedwongen worden om ondersteuning te accepteren, maar kan het college het – in bepaalde gevallen waar dat meerwaarde zou kunnen hebben – ook hier wel aanraden en stimuleren. Welke vorm deze ondersteuning heeft, is aan de gemeente, bovendien kan deze van geval tot geval verschillen.
Het familiegroepsplan moet binnen redelijke termijn opgesteld worden. Een vaste termijn stellen is niet mogelijk, aangezien dit ook mede afhangt van de mate waarin en de vorm van eventuele geboden ondersteuning. Omdat het onderwerp zal zijn van het onderzoek, ligt het voor de hand het familiegroepsplan voorafgaand aan het begin van het onderzoek wordt opgesteld. Maar ook tijdens het onderzoek kan mogelijk nog de (gedeelde) wens ontstaan om de eigen kracht nader te onderzoeken en een familiegroepsplan op te stellen. Zo de situatie zich daarvoor leent, kan dan besloten worden hiermee aan de slag te gaan en het onderzoek daarna voort te zetten.
Zie verder de algemene toelichting onder het kopje Familiegroepsplan en de toelichting onder artikel 6, derde lid.

Tweede lid: bij de vaststelling van de datum, het tijdstip en de locatie voor het gesprek kunnen concrete vragen worden gesteld of aan de jeugdige of zijn ouders worden verzocht om nog een aantal stukken te overleggen. In het kader van de rechtmatigheid wordt in ieder geval de identiteit van de jeugdige of ouders vastgesteld aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht. Tevens kan worden beoordeeld of sprake is van een voorliggende voorziening en of het college op grond van artikel 1.2 van de wet al dan niet is gehouden om een voorziening op basis van deze wet te treffen.

Derde lid: ter voorkoming van bureaucratie kan een vooronderzoek achterwege blijven, als de gemeente al een dossier heeft van de jeugdige of zijn ouders, en de jeugdige of zijn ouders geven toestemming om dit dossier te gebruiken. Een gesprek over de acute hulpvraag is dan in de regel nog wel nodig. Indien de hulpvraag ook al bekend is, en het bijvoorbeeld over een vervolgvraag gaat, dan kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders ook van het gesprek worden afgezien. Dit laatste is bepaald in artikel 6, vijfde~~ierde~~ lid.

Artikel 6 Gesprek/onderzoek

Voor een zorgvuldig te nemen besluit is het van belang dat alle feiten en omstandigheden van de specifieke hulpvraag worden onderzocht. Daarbij is het van belang dat het onderzoek in samenspraak met de jeugdige en zijn ouders wordt verricht. Voor een zorgvuldig onderzoek is veelal persoonlijk contact nodig om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn ouders te krijgen. Het ligt daarom ook voor de hand dat tijdens een gesprek met de jeugdige en zijn ouders het een en ander wordt besproken. Of dit gesprek op een gemeentelocatie (wijkteam) plaatsvindt, op school, bij de jeugdige of zijn ouders thuis, of bij een andere deskundige zal afhankelijk van de concrete situatie worden besloten. Indien nodig voor het onderzoek, kan ook sprake zijn van meerdere (opeenvolgende) gesprekken.

In het gesprek zou duidelijk moeten worden hoe ook de meest complexe individuele voorzieningen kunnen worden getroffen. De wetgever omkleedt de procedure om te komen tot een individuele voorziening met allerlei waarborgen rond een deskundige beoordeling. Een diagnose kan nodig zijn voor een psychiatrische behandeling of een verblijf in 24-uursopvang. Dat zijn zwaarwegende beslissingen waaraan professioneel onderzoek en afweging aan ten grondslag ligt.

Eerste lid: het gesprek moet zo spoedig mogelijk plaatsvinden. Het hangt af van de situatie hoe snel dat kan of moet plaatsvinden. In de onderdelen a tot en met i zijn de onderwerpen van het gesprek weergegeven. Het betreft uiteraard altijd maatwerk. Indien de jeugdige al bij de gemeente bekend is, zal een aantal gespreksonderwerpen niet meer uitgediept hoeven te worden en zal bijvoorbeeld alleen kunnen worden gevraagd of er nog nieuwe ontwikkelingen zijn. Komen een jeugdige of zijn ouders voor het eerst bij de gemeente, dan zal het gesprek dienen om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn situatie te krijgen. In onderdeel c worden de eigen mogelijkheden van jeugdigen en ouders voorop gesteld, omdat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt. Een te verstrekken voorziening kan ook juist nodig zijn om de mate van probleemoplossend vermogen van de jeugdige en zijn ouders en die van de naaste omgeving te versterken. Ten aanzien van de afstemmingsplicht in onderdeel g valt te denken aan een voorziening die een jeugdige ontvangt op grond van de AWBZ of de Zvw en een voorziening op het gebied van passend onderwijs.

Tweede lid: het college informeert ouders over de ouderbijdrage. Het college neemt niet de hoogte van de bijdrage in de kosten in de beschikking op. Dat loopt via het door het college daartoe aangewezen bestuursorgaan, evenals de mogelijkheid van bezwaar en beroep daartegen. In artikel 8.2.3 van de wet is bepaald dat de ouderbijdrage door 'het bestuursorgaan dat (door Onze Ministers) met (de vaststelling en) de inning is belast' wordt vastgesteld en ten behoeve van de gemeente wordt geïnd. De ouderbijdrage geldt op grond van art. 8.2.1 van de wet alleen in situaties van jeugdhulp buiten de thuissituatie. Zie ook artikel 9, vierde lid.

Het derde lid bevestigt de regeling van het familiegroepsplan in de Jeugdwet (artikel 2.1, onder g, in samenhang met artikel 1.1). De wet vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling is toch in de verordening opgenomen vanwege het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven.
Als de jeugdige en zijn ouders wel een familiegroepsplan hebben opgesteld, dan wordt dit als eerste bij dat onderzoek betrokken. Uiteindelijk zal altijd het college moeten oordelen welke jeugdhulp zij nodig acht en in welke mate de jeugdige en zijn ouders, zo nodig met hulp uit de naaste omgeving, op eigen kracht bepaalde problemen (deels) kunnen oplossen. Een deugdelijk familiegroepsplan, al dan niet opgesteld met ondersteuning van de gemeente, kan deze stap in het proces vergemakkelijken. Het college dient een familiegroepsplan als eerste te betrekken bij het onderzoek; het kan een deugdelijk familiegroepsplan niet zomaar naast zich neerleggen.
Zie verder de algemene toelichting onder het kopje Familiegroepsplan en de artikelsgewijze toelichting bij artikel 5, ~~derde~~ eerste lid.

Artikel 7 Verslag
Deze bepaling is opgenomen in het belang van een zorgvuldige dossiervorming en een zorgvuldige procedure. De invulling van deze verslagplicht is vormvrij, maar moet in beginsel schriftelijk. Een goede weergave maakt het voor de gemeente inzichtelijk om een juiste beslissing te nemen te nemen op een aanvraag en draagt bij aan een inzichtelijke communicatie met de cliënt.
De weergave van de uitkomsten van het onderzoek zal variëren met de uitkomsten van het onderzoek. Zo zal de weergave van het onderzoek bijvoorbeeld heel beperkt kunnen zijn als de cliënt van mening is goed geholpen te zijn en de uitkomst is dat geen aanvraag van een maatwerkvoorziening noodzakelijk is. Bij meer complexe onderzoeken zal uiteraard een uitgebreidere weergave noodzakelijk zijn. Desgewenst kan de gemeente de schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek ook gebruiken als een met de cliënt overeengekomen plan (arrangement) waarin de gemaakte afspraken en de verplichtingen die

daaruit voortvloeien, zijn vastgelegd. Het is in dat geval passend dat het college en de cliënt dit plan ondertekenen. Het later toevoegen van opmerkingen of het aanbrengen van wijzigingen of het herstellen van feitelijke onjuistheden is eveneens vormvrij (derde lid).

Artikel 8 Aanvraag

Deze bepaling is een uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening in ieder geval regels stelt met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening. Een aanvraag is nodig om een verleningsbeschikking voor een individuele voorziening te verkrijgen.

De Algemene wet bestuursrecht (Awb) kent diverse bepalingen voor een aanvraag. Zo is een 'aanvraag' een verzoek van een belanghebbende om een besluit te nemen. Onder 'besluit' wordt verstaan een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, een publiekrechtelijke rechtshandeling. En een 'beschikking' is een besluit dat niet van algemene strekking is (en dus op een individueel persoon gericht). Dat geldt ook voor de afwijzing van een aanvraag. Een beslissing op een aanvraag om een individuele voorziening kan dus zowel met het begrip 'besluit' als 'beschikking' worden aangeduid. Op grond van artikel 4:1 van de Awb wordt een aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk ingediend bij het college dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen.
In de verordening is geen termijn opgenomen om te beslissen op een aanvraag. De regeling in de Awb geldt onverkort. In artikel 4:13 van de Awb is bepaald dat een beschikking dient te worden gegeven binnen een redelijke termijn van acht weken na ontvangst van de aanvraag. Indien een beschikking niet binnen acht weken kan worden afgegeven, dient het bestuursorgaan dit binnen deze termijn aan de aanvrager mede te delen en daarbij een redelijk termijn te noemen waarbinnen de beschikking wel tegemoet kan worden gezien (artikel 4:14, derde lid, van de Awb). Deze termijnen zijn maximumtermijnen. Indien nodig kan na een melding binnen enkele dagen een individuele voorziening worden verstrekt, in complexe situaties zal in de regel in het belang van een zorgvuldig onderzoek een langere termijn nodig zijn. Bijvoorbeeld, indien een langer durend diagnosetraject benodigd is, kan dit ook tot een wat langere afhandelingsduur van de aanvraag leiden.
Verder regelt artikel 7:1 van de Awb dat een belanghebbende eerst bezwaar moet maken (bij het college) alvorens beroep in te stellen (bij de bestuursrechter). Artikel 8:1 vermeldt vervolgens dat een belanghebbende tegen een besluit beroep kan instellen bij de bestuursrechter. Tenslotte regelt artikel 9.1 van de Awb dat een ieder het recht heeft om over de wijze waarop een bestuursorgaan zich in een bepaalde aangelegenheid jegens hem of een ander heeft gedragen, een klacht in te dienen bij dat bestuursorgaan. Hierbij wordt een

gedraging van een persoon, werkzaam onder de verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan, aangemerkt als een gedraging van dat bestuursorgaan.
Ter voorkoming van onnodige administratieve lasten is in het tweede lid de mogelijkheid opgenomen om een door de jeugdige of zijn ouders ondertekend verslag als aanvraag aan te merken.

Artikel 9 Inhoud beschikking

Indien de jeugdige of zijn ouders een formele aanvraag bij het college indienen (artikel 8) of er overeenkomstig artikel 3, tweede lid, een beschikking afgegeven wordt, dient het college een schriftelijke beschikking op te stellen, waartegen zij bezwaar en beroep op grond van de Awb kunnen indienen. Uitgangspunt van de wet is dat de jeugdige of zijn ouders een voorziening in 'natura' krijgen. Indien gewenst door de jeugdige of zijn ouders bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een pgb.
In de beschikking wordt alleen ter informatie opgenomen dat een ouderbijdrage is verschuldigd (vierde lid). De vaststelling en inning geschiedt door het bestuursorgaan dat namens de gemeente met de inning is belast.

Artikel 10 Regels pgb

In het eerste lid is verankerd dat het college op grond van artikel 8.1.1 van de wet een pgb kan verstrekken. Een pgb wordt slechts verstrekt indien de jeugdige of zijn ouders gemotiveerd kunnen aantonen dat de individuele voorziening die door een aanbieder wordt geleverd, niet passend is (zie artikel 8.1.1, derde lid, onder b).

Het tweede ~~tot en met vierde~~ lid berust~~en~~ op artikel 2.9, onder c, van de wet. In deze wetsbepaling staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld.

In artikel 8.1.1, vijfde lid, onderdeel a, van de wet is bepaald dat het college een pgb kan weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening. Zo wordt voorkomen dat inkoopvoordelen zouden wegvallen als te veel personen zelf ondersteuning willen inkopen met een pgb.
Een pgb is gemiddeld genomen ook goedkoper dan zorg in natura omdat er minder overheadkosten hoeven te worden meegerekend. De maximale hoogte van een pgb is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte individuele voorziening in natura.

Artikel 11 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

Deze bepaling is een uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder d, van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid behoort ook het voorkomen van misbruik van de geboden voorzieningen en, waar nodig, het optreden tegen onterecht gebruik van individuele voorzieningen of persoonsgebonden budgetten. Op grond van artikel 2.9, onder d, van de wet, zijn deze regels in de verordening niet alleen beperkt tot de pgb, maar uitgebreid tot de individuele voorziening in natura. Hiervoor kan steun gevonden worden in de tekst van de toelichting op artikel 8.1.2, waarbij is vermeld dat de in het eerste lid geregelde inlichtingenverplichting als uitgangspunt heeft dat van de jeugdige en zijn ouders aan wie een individuele voorziening of een daaraan gekoppeld pgb is verstrekt, verlangd kan worden dat ze voldoende gegevens en inlichtingen verstrekken om het college in staat te stellen te beoordelen of het beroep op die individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb terecht is gedaan. Indien het de jeugdige of zijn ouders redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat er feiten en omstandigheden, of daarin opgetreden wijzigingen, zijn die van invloed kunnen zijn op de toekenning van de individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb, dienen zij dit onverwijld aan het college te melden. Verstrekken zij niet onverwijld uit eigen beweging of op verzoek van het college alle gevraagde inlichtingen en bewijsstukken, dan heeft dat gevolgen voor de toekenning van de voorziening of het daaraan gekoppelde pgb. Het college kan niet alleen bij een aanvraag, maar ook in andere stadia concrete informatie en bewijsstukken van de belanghebbende vragen.

Het tweede lid is geënt op artikel 8.1.4 van de wet. Ook hier is de tot de pgb beperkte reikwijdte van artikel 8.1.4 van de wet op grond van het bepaalde in artikel 2.9, onder d, van de wet uitgebreid tot de individuele voorziening in natura.

Artikel 12 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

Het college kan de uitvoering van de Jeugdwet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de jeugdige of zijn ouders, door aanbieders laten verrichten (artikel 2.11, eerste lid, van de Jeugdwet). Bij de inzet van jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.12 van de Jeugdwet). Daarbij moet rekening worden gehouden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden. Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening moet houden. Hiermee ontstaat een beter beeld van de reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren.
Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is tenminste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden.

Artikel 13 Vertrouwenspersoon

In artikel 2.6, eerste lid, onder f, van de wet is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is dat jeugdigen, hun ouders of pleegouders een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon. Met de vertrouwenspersoon wordt een functionaris bedoeld zoals deze nu al werkzaam is binnen de jeugdzorg. Onafhankelijkheid, beschikbaarheid en toegankelijkheid zijn belangrijke factoren (wettelijke vereisten) voor een goede invulling van deze functie. De bepaling uit de wet is toch in de verordening opgenomen vanwege het in het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven.
Bij algemene maatregel van bestuur (het Uitvoeringsbesluit Jeugdwet) zal een nadere uitwerking worden gegeven van de taken en bevoegdheden van de vertrouwenspersoon.

Artikel 14 Klachtregeling

Dit artikel regelt het gemeentelijke klachtrecht. De gemeente is al op grond van hoofdstuk 9 van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. In de regel zal eerst de aanbieder worden aangesproken bij klachten over de wijze van behandeling. De klachtmogelijkheid tegenover de aanbieder is geregeld in artikel 4.2.1 e.v. van de wet. Pas wanneer dit klachtrecht niet bevredigend is, of niet logisch, bijvoorbeeld bij gedragingen van gemeenteambtenaren, dan komt de gemeentelijke klachtmogelijkheid in zicht.

Artikel 15 ~~Inspraak en medezeggenschap~~Betrekken van ingezetenen bij het beleid

In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over inspraak en medezeggenschap bij de gemeente. De mogelijkheid tot inspraak en medezeggenschap tegenover de aanbieder is al geregeld in artikel 4.2.4 e.v. van de wet.

Regeling van de medezeggenschap is verplicht op grond van artikel 2.10 van de wet in samenhang met artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015. In artikel 2.10 worden de artikelen 2.1.3, derde lid, en 2.5.1 (jaarlijks cliëntervaringsonderzoek) van de Wmo 2015 van overeenkomstige toepassing verklaard. Ingevolge artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015 dient bij verordening te worden bepaald op welke wijze ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van deze wet.

~~In het eerste lid is verwezen naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat eenzelfde inspraakprocedure geldt voor het jeugdhulpbeleid als op andere terreinen. De inspraak geldt voor alle ingezetenen. Dit is uitdrukkelijk de bedoeling van de wetgever, omdat iedereen op enig moment aangewezen kan raken op ondersteuning.~~

Met het ~~vierde~~ derde lid wordt het aan het college overgelaten om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven.

Artikel 16 Hardheidsclausule

Deze bepaling regelt de toepassing van een hardheidsclausule als instrument voor het college om onvoorziene omstandigheden het hoofd te bieden.

Artikel 1~~6~~7 Inwerkingtreding en citeertitel

Op grond van artikel 12.4, tweede lid, van de wet dient de verordening voor 1 november 2014 te worden vastgesteld om op 1 januari 2015 in werking te kunnen treden. De vaststelling door de gemeenteraad dient dus voor 1 november 2014 plaats te vinden.

De citeertitel geeft aan onder welke benaming deze verordening kan worden aangehaald. Het vermelde jaartal geeft het jaar van vaststelling aan, niet de geldingsduur. Deze is in beginsel onbeperkt vanaf de datum van inwerkingtreding

Reactienota

Horende bij beleidsplan Participatiewet en WWB maatregelen

Gemeente Voorschoten l versie 1.0 l 9-9-2014

Z – 20842/intern 10245

Deel C: Beleidsplan participatiewet en WWB maatregelen

Adres	Korte weergave vraag/opmerking	Antwoord	Wel/niet aanpassing beleidsplan	Aangepast op blz. en hoofdstuk
Klankbordgroep W&I	Voldoende voorzieningen voor mensen met een arbeidsbeperking: 1. In het beleidsplan zijn extra maatwerkvoorzieningen genoemd. De Klankbordgroep spreekt echter de vrees uit dat door het beperkte budget de doelgroep onvoldoende zal worden bereikt en dat daardoor de doelstellingen niet worden gehaald. 2. Uit het totaal aan decentralisaties vloeien verschillende inkomensconsequenties voort, waarvan de gevolgen nog niet kunnen worden overzien. Om ongewenste stapelingseffecten op gezinsniveau op te vangen zou een hardheidsclausule gewenst kunnen zijn. 3. Ten aanzien van de schoolverlaters met arbeidsbeperking verdient het naar onze mening de voorkeur om de preventieve aanpak samen met het UWV te ontwikkelen, opdat een gezamenlijke aanpak ontstaat en niet opnieuw het "wiel wordt uitgevonden".	1) Specifiek voor de nieuwe doelgroepen wordt er extra budget aan het participatie-budget toegevoegd. De gemeente maakt zich, net als de Klankbordgroep, zorgen over de hoogte van dit budget. Landelijk worden deze signalen ook afgegeven aan de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG). Het budget van de gemeente Voorschoten is lager ten opzichte van Wassenaar en Leidschendam-Voorburg. 2) De hardheidsclausule is onderdeel van vrijwel iedere verordening. 3) Vanaf de zomer 2013 vinden er al gesprekken met het UWV plaats om te komen tot een vorm van kennisoverdracht. Ook nu en in de toekomst vindt een nauwe samenwerking met het UWV plaats met als doel iedereen met arbeidsvermogen naar werk te begeleiden of op een andere manier te laten participeren.	Niet aanpassen	N.v.t.
Klankbordgroep W&I	Werkbedrijf, te regelen in de arbeidsmarktregio: 4. De Klankbordgroep heeft met tevredenheid kennis genomen van de eerste opzet van de monitoringsindicatoren en geeft u het advies mee om daarnaast - als indicator voor garantiebanen - jaarlijks een vergelijking toe te voegen van het aantal door de drie gemeenten opgeleverde-, ingevulde- en benodigde garantiebanen. Daarnaast wil de Klankbordgroep graag op de hoogte gehouden worden van de	4) Er worden naast de landelijke indicatoren van KING ook lokale indicatoren toegevoegd: - Het aantal garantiebanen dat door werkgevers binnen Voorschoten, Leidschendam-Voorburg en Wassenaar beschikbaar is gesteld. - Het aantal garantiebanen dat is ingevuld voor Voorschoten, Leidschendam-Voorburg en Wassenaar afgezet tegen de arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal.	Niet aanpassen	N.v.t.

	keuze van de definitieve indicatoren en wijst er op dat deze indicatoren al vanaf het begin voldoende representatief moeten zijn voor het Groeimodel. 5. De Klankbordgroep kan zich vinden in het besluit om de visie binnen de Arbeidsmarktregio Zuid Holland Centraal af te stemmen. Nadrukkelijk wordt geadviseerd daarnaast intensief samenwerking te zoeken met arbeidsmarktregio Haaglanden vanwege de grote invloed van het arbeidsaanbod uit deze regio op onze inwoners.	Landelijk gaat het om 125.000 garantiebanen (14.000 tot en met 2016). Voor de arbeidsmarktregio ZHC gaat het om 265 banen tot en met 2016. De doelgroep met arbeidsvermogen is groter dan het aantal op te leveren garantiebanen. Eén van de acties van het lokale platform Economie, Onderwijs en Arbeidsmarkt is het aanstellen van ambassadeurs om werkgevers uit te dagen de ambities op dit terrein te behalen. Met de term groeimodel wordt bedoeld welke taken het Werkbedrijf in de toekomst ook nog zou kunnen vervullen. 5) Er vindt op een aantal onderdelen afstemming plaats met de arbeidsmarktregio Haaglanden. Met name over de werkgeversbenadering en de inzet van voorzieningen. De gemeente ziet het belang in van een nauwe samenwerking, zowel met deze arbeidsmarktregio als met de regio Leiden.		
Klankbordgroep W&I	Loonwaardesysteem, te regelen in de arbeidsmarktregio: 6. In de ogen van de Klankbordgroep verdient een identiek loonwaarde-systeem op het niveau van het regionaal Platform Arbeidsmarkt-beleid de voorkeur. Afstemming met omliggende arbeidsmarkt-regio's – zoals Haaglanden - is hierbij zeer zeker gewenst. 7. De Klankbordgroep vindt de systematiek van het vaststellen van de loonwaarde, waar het gaat om de rolverdeling tussen de arbeidsdeskundige en de consulent, momenteel nog niet volstrekt helder om instemming te betuigen. Ten aanzien van het loonwaardesysteem wijzen wij op de	6) Het loonwaardesysteem wordt nu samen met de arbeidsmarktregio Haaglanden aanbesteed, de uitkomst hiervan moet zijn 1 methode om de loonwaarde te berekenen. 7) Na een nadere uitleg van de Klankbordgroep bleek deze vraag over de individuele studietoeslag te gaan. Primair wordt ervoor gekozen om op basis van eerdere gegevens vast te stellen of iemand in aanmerking komt voor deze verstrekking. Als dat niet mogelijk is, dan kan een arbeidsdeskundige worden ingezet. Tegen dit besluit staat altijd de mogelijkheid van bezwaar en beroep open.	Niet aanpassen	N.v.t.

	noodzaak om nadrukkelijk objectief rekening te houden met de arbeidsbeperking van de cliënt. In dit geval geven wij aan, gezien de grote gevolgen van een dergelijke beslissing, dat een vorm van intercollegiale toetsing nodig is in plaats van slechts een persoonlijke inschatting van de consulent. 8. De Klankbordgroep stemt voorlopig in met de systematiek van de twee soorten loonkostensubsidies, waarbij uit de resultaten zal moeten blijken of de gekozen weg de juiste is.	8) Door middel van monitoring worden de resultaten gemeten en gedeeld met de Klankbordgroep.		
Klankbordgroep W&I	Welke re-integratievoorzieningen zetten we in voor welke doelgroep? 9. De Klankbordgroep stemt in met de nadere categorisering van mensen die in aanmerking komen voor de inzet van maatwerkvoorzieningen maar merkt hierbij op dat dit geen structurele oplossing biedt voor het beperkte budget. De Klankbordgroep kan zich vinden in de keuze om voor de doelgroep "mensen met een fysieke verstandelijke of psychische beperking" maatwerkvoorzieningen aan te bieden. 10. De gemeente geeft zich 12 maanden de tijd om een plan van aanpak op te stellen voor 536 personen met een arbeidsverplichting, maar die nu niet in een traject zitten. Wij nemen aan dat een dergelijk Plan van Aanpak ook gaat gelden voor de nieuwe doelgroepen en alle andere nieuwe klanten. De Klankbordgroep wil graag geïnformeerd worden over de aard en inhoud van een dergelijk plan en hoe de gemeente dit wil gaan uitvoeren.	9. - 10. De Klankbordgroep wordt hierover geïnformeerd.	Niet aanpassen	N.v.t.
Klankbordgroep W&I	Wel of geen beschut werken 'nieuwe stijl': 11 & 12. De formele voorziening Beschut Werken Nieuwe Stijl wordt vooralsnog niet georganiseerd. Het volume van de nieuwe	11 & 12. De conceptvisie is een visie op de arbeidsmarkt en niet op individuele cliënten of cliëntgroepen. Uitgangspunt is dat mensen die kunnen werken,	Niet aanpassen	N.v.t.

	instroom 93 (46 WAJong, 47 wachtlijst WSW) staat niet in tot verhouding tot het volume Beschut Werk Nieuwe Stijl (2). Naar ons idee rechtvaardigt dit de keuze van de gemeente om op dit moment deze voorziening nog niet in te richten. Echter, de conceptvisie stelt "niets doen is geen optie" en daarom impliceert deze keuze dat de gemeente dit op een andere manier voor deze doelgroep moet inrichten. Immers, dit vergroot voor betrokkenen de afstand tot de arbeidsmarkt en verminderen de kansen. Om dit te voorkomen zou het in onze ogen een optie zijn om de nieuwe instroom "beschut werk" – al dan niet tijdelijk – gebruik te laten maken van de Sociale Werkvoorziening. De Cliëntenraad Voorschoten hoopt dat hierbij vooral gezocht wordt naar een plaats binnen de eigen gemeente van de cliënt. Verder hoopt de Cliëntenraad Voorschoten dat de samenwerking met de DZB in Leiden - waar een pilot dagbesteding is opgestart - wordt voortgezet. De Klankbordgroep stemt vanzelfsprekend in met het investeren in personen die op de wachtlijst WSW staan.	zoveel mogelijk naar werk bemiddeld worden. Voor degenen die niet kunnen werken wordt zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij het laten participeren. Dit kan door middel van de tegenprestatie, vrijwilligerswerk of door deelname te bevorderen aan sociaal culturele activiteiten. Ook biedt de collectieve ziektekostenverzekering mogelijkheden om te sporten. Bij een medische indicatie is ook een vorm van dagbesteding mogelijk. Voor de genoemde doelgroep zijn in ieder geval (indien van toepassing) de huidige voorzieningen in te zetten. Met ingang van 1 januari 2015 is het wettelijk niet meer mogelijk ze onder de Wsw bij de sociale werkvoorziening te plaatsen. Met de taken die overkomen vanuit de AWBZ is het zinvol om te bekijken of er een slimme combinatie mogelijk is voor de groep mensen met een lage loonwaarde. Dit wil de gemeente onderzoeken in de transformatiefase. De pilot dagbesteding bij de DZB in Leiden valt niet onder de Participatiewet, er moet nader onderzocht worden wie er betrokken zijn bij deze pilot. De verbinding tussen vormen van dagbesteding en beschut werk worden in de transformatiefase 3D breed opgepakt.		
Klankbordgroep W&I	Tegenprestatie, wel of niet verplicht? De klankbordgroep wijst op de volgende conclusies en aanbevelingen van het "Onderzoekrapport evaluatie tegenprestatie" van de gemeente Leidschendam-Voorburg: 13. "…Of de uitvoering van de tegenprestatie zo effectief en efficiënt mogelijk plaats vindt, is op dit moment nog moeilijk te bepalen….". Wij wijzen hierbij op de toegevoegde waarde van de	13) De tegenprestatie wordt opgelegd aan personen die niet in staat zijn om te werken. Het gaat dan om een paar uur per week, waarbij wordt aangesloten bij de mogelijkheden van de cliënt om iets nuttigs te doen voor de maatschappij. De tegenprestatie mag niet uit het participatiebudget worden betaald. De inzet van een jobcoach wordt gekoppeld aan personen die gaan werken in een (garantie) baan. Veelal zijn dit personen	Niet aanpassen	N.v.t.

	inzet van Jobcoaches. 14. Er is voor de gemeente een centraal sturende verantwoordelijkheid. Dit houdt onder andere in het realiseren en coördineren van plekken ten behoeve van de tegenprestatie. 15. Indien de tegenprestatie wordt uitgebreid naar meer participatietreden dan moet dit in de mogelijke opbrengst zorgvuldig worden afgewogen en moet maatwerk geleverd worden. 17. Ten aanzien van de handhaving wijzen wij op de noodzaak om nadrukkelijk objectief rekening te houden met de persoonlijke omstandigheden van de cliënt. 18. De Klankbordgroep vindt het van belang dat het instrument "tegenprestatie" positief op basis van toename van de participatie-capaciteit van de cliënten wordt ingezet. Een gevarieerd aanbod van werkplekken is daarbij essentieel.	met arbeidsbeperkingen (zoals autisme). Specifiek met dit doel worden extra middelen vanuit het Rijk beschikbaar gesteld. 14) Een nadere uitleg van de Klankbordgroep ter verduidelijking van deze opmerking, kwam er op neer om ook binnen de gemeentelijke organisatie de tegenprestatie uitgevoerd zou moeten worden. Uitleg: de tegenprestatie houdt verband met het doen van maatschappelijk nuttige activiteiten. Vooral organisaties die een subsidierelatie hebben met de gemeente zijn hiervoor geschikt. Ook scholen, kinderboerderijen, welzijnsorganisaties e.d. Daarnaast organiseert de gemeente binnen de eigen organisaties stageplekken e.d. 15) Het is niet de bedoeling om de tegenprestatie uit te breiden naar andere treden. Trede 1 is niet in staat tot het leveren van een tegenprestatie en op trede 4 doen cliënten al vrijwilligerswerk – en daarmee iets nuttigs voor de maatschappij. 17) Bij de start van de tegenprestatie worden de mogelijkheden van de individuele cliënt al beoordeeld. Iedereen die mee kan doen, moet ook de kans krijgen om mee te doen. De tegenprestatie vraagt mensen met een uitkering iets terug te doen en biedt daarnaast gelegenheid tot sociale participatie. Met de Klankbordgroep is al afgesproken dat de tegenprestatie niet vrijblijvend is. Het niet naleven van een verplichting tot het leveren van een tegenprestatie betekent een korting op de uitkering. Er wordt pas gehandhaafd op het moment dat is vastgesteld dat een cliënt wél mogelijkheden heeft,		

		maar zich (zonder geldige redenen) niet aan afspraken houdt. 18) De tegenprestatie wordt in het najaar geëvalueerd. Afhankelijk van de uitkomst wordt besloten of en hoe de tegenprestatie wordt voortgezet. De Klankbordgroep wordt bij de uitkomsten van de evaluatie betrokken		
Klankbordgroep W&I	Uniformering arbeidsverplichting: 19. Ten aanzien van de discretionaire bevoegdheden bij het opleggen van een verhuisplicht wijzen wij op de noodzaak om nadrukkelijk objectief rekening te houden met de persoonlijke omstandigheden van de cliënt. In dit geval geven wij aan, gezien de grote gevolgen van een dergelijk besluit, dat een vorm van intercollegiale toet- sing nodig is in plaats van slechts een persoonlijke inschatting van de consulent. De Klankbordgroep pleit ervoor om zo min mogelijk gebruik te maken van de ruimte bij het opleggen van maatregelen vanwege de drastische doorwerking op de levensomstandigheden van betrokkenen. Immers, het brengt veel leed, (immateriële) schade en kosten met zich mee.	19. In de teams is altijd sprake van intervisie en intercollegiale toetsing. Bovendien staat tegen een besluit van de gemeente de procedure van bezwaar en beroep open.	Niet aanpassen	N.v.t.
Klankbordgroep W&I	Wel of geen individuele studietoeslag? 20. De Klankbordgroep is voorstander van een individuele studie-toeslag voor de bedoelde jongeren omdat hiermee voorkomen wordt dat de studieschuld onevenredig groot wordt. De daarbij noodzakelijke individuele studietoeslag zou daarbij vanuit het oogpunt van de cliënt moeten worden vastgesteld en niet vanuit de beschikbare middelen. Voor de volledigheid wijzen we u er wel op dat – in de in de Kernnota opgenomen tabel –	20. De gemeenteraden hebben vastgesteld dat de uitgaven binnen de rijksbijdragen moeten vallen (Kadernota 3D en Stappenplan). Voor wat betreft de individuele studietoeslag is nu een inschatting gemaakt van het aantal personen dat een beroep gaat doen op deze voorziening. Dit aantal kan naar boven of naar beneden afwijken. Verder worden er kosten gemaakt ten aanzien van de uitvoering en de inzet van een mogelijke arbeidsdeskundige. Vandaar	Niet aanpassen	N.v.t.

	het totaal aan rijksbijdragen voor de drie betrokken gemeenten hoger is dan het totaal aan uitgaven bij een niveau van € 100,- per maand.	dat voor de hoogte van het bedrag wordt gekozen voor € 100. Wel is in het beleidsplan opgenomen dat indien er middelen resteren, deze worden gebruikt voor de preventieve aanpak van schoolverlaters met een arbeidsbeperking.		
Platform gehandicaptenbeleid Voorschoten	Waarom niet meer investeren in gemotiveerde mensen en mensen met perspectief op werk? Wij denken dat beide groepen die nu staan in de categorie "we investeren alleen als er geld voor is" thuishoren in de categorie "we blijven investeren in…". Nug 'ers zonder een actueel perspectief op werk (nu categorie "we investeren niet meer in….") overplaatsen naar de categorie "we investeren alleen als er geld voor is".	In iedere uitkeringsgerechtigde wordt geïnvesteerd. Er wordt maatwerk geleverd door de mogelijkheden van de desbetreffende cliënt goed te onderzoeken. Dit resulteert in het toeleiden naar werk (re-integratie) of participatie. Bij participatie kan dan gedacht worden aan de tegenprestatie, vrijwilligerswerk of via de bijzondere bijstandsregelingen. Ook worden de mogelijkheden tot dagbesteding in dit kader verder onderzocht. De kosten voor participatie brengen we zo min mogelijk ten laste van de re-integratie gelden. In 2012 is al voor deze categorisering gekozen. In de praktijk is nl. gebleken dat voor personen op trede 1 en 2 de afstand tot de arbeidsmarkt zo groot is dat in veel gevallen een paar uur tegenprestatie al te zwaar is. Deze categorisering/prioritering gaat dus tussen personen die daadwerkelijk aan het werk kunnen en de groep die niet aan het werk kan. Bij voldoende middelen wordt overigens wel vanuit re-integratie oogpunt geïnvesteerd in degenen die geen of weinig arbeidspotentieel hebben. In de groep niet-uitkeringsgerechtigden (nug'ers) met perspectief op werk wordt alleen geïnvesteerd als er voldoende budget is. Het is wel mogelijk voor deze groep om van algemene trainingen (zoals bijvoorbeeld een sollicitatietraining) gebruik te maken.	Niet aanpassen	N.v.t.

Sociale Alliantie Voorschoten	1. Als uitgangspunt voor de decentralisaties zou gelden dat "de cliënt centraal staat". Het Beleidsplan P-wet lijkt echter een stuk dat gekenmerkt wordt door een perspectief vanuit de organisatie. In Hoofdstuk 1, Inleiding wordt nadrukkelijk gesproken over "samen" en gezamenlijk", maar de cliënt (werkzoekende/ bijstandsgerechtigde) wordt hier ten onrechte niet genoemd. Een visie op die cliënt is niet geformuleerd zij het dat wel sprake is van enige negatieve connotaties (H1: verwijzing naar maatregelenregime en bijlage 3: verwachting van toename adresfraude) waaruit afgeleid zou kunnen worden dat de cliënt vooral wordt gezien als iemand die niet mee wil werken of tracht van regels te profiteren. De SAV adviseert om het gedachtegoed "de cliënt centraal" veel nadrukkelijker en positiever in het definitieve Beleidsplan tot uiting te brengen.	In hoofdstuk 1, de inleiding, wordt ook gesproken over de mensen die een beroep doen op de sociale zekerheid en hun verantwoordelijkheid daarin om zoveel mogelijk op eigen kracht onderdeel te zijn van de samenleving. Voor degenen die dit niet kunnen is er de Participatie-wet. Deze wet moet ervoor zorgen om mensen die nu nog aan de kant staan, meer kansen te geven. Hoe we dat doen wordt verder uitgewerkt in het beleidsplan Participatiewet. Dit beleidsplan is een onderdeel van het bredere transitieplan, waarin de visie op de klant staat beschreven. In het gemeentelijk beleid staat de positie van de klant centraal; de vraag, het arbeidsvermogen en de (gezins-)situatie van de klant vormen het uitgangspunt. We zoeken naar maatwerkoplossingen voor de klant. Naast de Participatiewet is ook het wetsvoorstel WWB Maatregelen meegenomen. Het maatregelenregime maakt hier onderdeel vanuit. De bijlage spreekt over meer toename van adresfraude. De Kostendelersnorm houdt in dat de bijstandsuitkering lager wordt naarmate er meer mensen op één adres wonen. Dit kan mogelijkerwijs een prikkel zijn voor betrokkenen om te frauderen. De gemeente dient er alert op te zijn of dit daadwerkelijk zal gebeuren. Handhaving is echter wel een kerntaak van de gemeente en dus ook van de Participatie-wet.	Wel aanpassen onderdeel kostendelersnorm • monitoren of er meer adresfraude plaatsvindt • mogelijk meer terugvorderingen. • mogelijk meer bezwaren.	Bijlage 3.
Sociale Alliantie Voorschoten	2. Er blijkt sprake van een veelheid van samenwerkingsverbanden die zelfs voor insiders niet altijd inzichtelijk is. De SAV verzoekt u om in de beleidsnota een overzicht van deze samenwerkingsverbanden te geven en	De samenwerkingsverbanden zijn al inzichtelijk gemaakt in bijlage 2 van de gezamenlijke Kadernota 3D, welke eind 2013 door de raad is vastgesteld. Alle inspanningen zijn erop gericht om voor Voorschoten een samenhangend stelsel	Niet aanpassen	N.v.t.

	daarbij vooral te vermelden wat hiervan de consequenties zijn voor de burgers (van raadsleden tot cliënten) van Voorschoten. Speciale aandacht verdient daarbij de veranderingen op het gebied van de samenwerking met de Leidse regio c.q. Holland-Rijnland. Hierin verandert veel, maar in hun beleving zijn de inwoners van Voorschoten nog steeds erg georiënteerd op Leiden. Er moet goed duidelijk worden gemaakt wat er voor hen gaat veranderen en wat de consequenties hiervan zijn.	van zorg en ondersteuning te realiseren, waarbij bestuurlijke grenzen geen drempel opwerpen voor cliënten. Bij het aangaan van nieuwe samenwerkingsverbanden is het uitgangspunt dat inwoners van Voorschoten daar geen last van ondervinden. Dit zal ook zorgvuldig worden gecommuniceerd naar de inwoners van Voorschoten.		
Sociale Alliantie Voorschoten	3. Het verbaast de SAV dat in het Beleidsplan een apart hoofdstuk over Communicatie en Voorlichting ontbreekt. De SAV adviseert met klem om hieraan in de definitieve Beleidsnota uitvoerig aandacht te besteden. De inwoners en zeker de doelgroepen dienen actief, adequaat en intensief te worden geïnformeerd over de op handen zijnde veranderingen.	Het hoofdstuk communicatie is ondergebracht bij het Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015-2016. Het onderdeel communicatie leent zich bij uitstek om in 3D verband te worden opgepakt. De uitkeringsgerechtigden worden daarnaast actief en persoonlijk nog middels nieuwsbrieven en beschikkingen (uitkeringsbrief), voorlichtingsgesprekken voorgelicht en ingelicht voordat de nieuwe wet in werking treedt.	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	4. Preventie wordt gezien als een belangrijk middel om kosten te vermijden of te verminderen. De SAV realiseert zich dat dit geen eenvoudige zaak is, maar is van oordeel dat hieraan nadrukkelijk aandacht dient te worden besteed. Aanbevolen wordt om het beleidsplan uit te breiden met een hoofdstuk over de inzet op preventie.	Het huidige beleid van de gemeente op het gebied van Werk en Inkomen bevat al veel preventie. Er is een project voor thuiszittende jongeren en personen die aan het einde van de Werkloosheidswet (WW) uitkering zijn gekomen worden actief opgepakt. De aanpak is erop gericht om langdurige werkloosheid te voorkomen. Dit beleid blijft bestaan. Voor wat betreft de Participatiewet is preventie (nieuw) vooral te vinden in de groep schoolverlaters met een arbeidsbeperking. De gemeente wil hier ook actief op gaan inzetten. Zie hoofdstuk 6 (6.1). Daarnaast wordt er op breder gebied ingezet. Inmiddels loopt er een pilot	Niet aanpassen	N.v.t.

		Sociale Wijknetwerken dat zich richt op het vroeg signaleren en direct oppakken van problemen om zo verergering van het probleem te voorkomen. De resultaten die uit deze pilot komen, worden meegenomen voor de verdere ontwikkeling van de dienstverlening.		
Sociale Alliantie Voorschoten	5. De SAV kan ermee instemmen dat gekozen is voor een gefaseerde invoering, maar de SAV adviseert om alle beslispunten opnieuw en volgens het "SMART-principe" te formuleren met grote aandacht voor termijnen, toetsbaarheid en evaluatie van de te nemen besluiten.	In het beleidsplan worden de kaders op hoofdlijnen beschreven. De daadwerkelijke beslispunten worden opgenomen in het raadsvoorstel.	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	H2.3 Hoewel deze paragraaf "Subdoelstellingen" wordt genoemd, worden hier eigenlijk (wettelijke) taken van de gemeente opgesomd. Als hieraan doelstellingen worden gekoppeld dan zullen deze ook SMART geformuleerd moeten worden, want de periode en de mate waarin iets gerealiseerd zou moeten zijn, ontbreken volledig. De SAV adviseert deze paragraaf te herzien en concreter te maken.	Deze subdoelstellingen zijn door de gemeente als organisatie vastgesteld. Door middel van indicatoren wordt getoetst of de subdoelstellingen zijn gehaald. Bij de indicatoren wordt aangegeven waar naar wordt gestreefd en jaarlijks wordt bekeken in hoeverre de aangegeven verwachting wordt waargemaakt. In het Transitieplan Sociaal Domein is een overzicht opgenomen van de indicatoren. Deze moeten nog nader worden ingevuld. Landelijk dient hiervoor de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG) als richtlijn.	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	H3.2 Wat in deze paragraaf (als concept?) wordt beschreven, is geen beschrijving van de arbeidsmarkt in Voorschoten; laat staan een visie op de lokale arbeidsmarkt. De SAV adviseert deze te formuleren en aan het beleidsplan toe te voegen. Van de (verplichte?) activiteiten van arbeidsmarktregio worden voorbeelden gegeven. De SAV bepleit om een volledige opsomming te geven	De visie in het beleidsplan is een algemene visie omtrent het functioneren van de arbeidsmarkt en de rol van de gemeenten daarbij. Op dit moment wordt, in samenwerking met de afdeling economie, gewerkt aan een beschrijving, een foto, van de lokale arbeidsmarkt. Deze vormt echter geen onderdeel van dit beleidsplan, dat beoogt hoofdlijnen aan te geven. De foto geeft inzicht in de lokale arbeidsmarkt en economische situatie. Naar verwachting volgt de foto het vierde kwartaal van 2014.	Niet aanpassen	N.v.t.

Sociale Alliantie Voorschoten	H3.3 Opvallend is dat in deze paragraaf een verandering wordt nagestreefd naar "werkgever centraal". De SAV vraagt zich af of dit mogelijk strijdig is met het principe "cliënt centraal". Het is een voorbeeld van de organisatie-gerichte benadering die uit het Beleidsplan naar voren komt en die de SAV zorgwekkend vindt. Graag verwijst de SAV hierbij naar het eerste aandachtspunt in haar brief.	De werkgever is tevens een cliënt van de gemeente. Zij zijn de belangrijkste partner in het naar werk leiden van mensen met een uitkering. "De werkgever centraal" betekent dat samen met werkgevers wordt bekeken welk werk er ligt en welke medewerker (en begeleiding) hiervoor het beste inzetbaar zijn. Een meer vraaggerichte benadering bevordert een goede en duurzame match tussen werkgever en werkzoekende. Dit komt de re-integratie van de cliënt ten goede. Deze aanpak is daarmee juist in het belang van de cliënt.	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	H3.3 Onduidelijk is wat de huidige status is van het WSP in Voorschoten. Dit initiatief is gestart met subsidie van L'dam-V'burg en dit lijkt erop te duiden dat de vermelde resultaten ook op deze gemeente betrekking hebben. Is het de bedoeling dat Voorschoten een eigen WSP krijgt of is er sprake van één WSP voor de drie gemeenten? En wat zijn de doelstellingen die in Voorschoten in de planperiode moeten worden gerealiseerd? De SAV adviseert deze paragraaf meer toe te spitsen op de Voorschotense situatie.	Er is sprake van één WSP voor arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal, met twee fysieke locaties: een in Leidschendam-Voorburg (Corbulo) en een in Zoetermeer. Het WSP locatie Corbulo werkt ook voor Voorschoten en Wassenaar. Voorschoten en Wassenaar hebben hiervoor een eigen accountmanager. De overkoepelende doelstelling is 25% uitstroom naar regulier werk (zie hoofdstuk 2.2).	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	H4 Landelijk is er een groot tekort aan arbeidsplaatsen voor personen met een functiebeperking/handicap. Daarom heeft de rijksoverheid afspraken gemaakt over garantiebanen. De SAV ziet hierbij een groot probleem want het benodigde aantal garantiebanen hoeft pas in 2026 gerealiseerd te zijn terwijl er nu al een grote groep gehandicapten is die er direct behoefte aan heeft (vgl. de cijfers genoemd op blz. 11). Als Voorschoten zich conformeert aan de landelijke minimumeisen dat blijven veel	Er is een verschil tussen garantiebanen en beschut werk. Werkgevers hebben aangegeven zich garant te stellen voor 100.000 banen in 2026 (garantiebanen). Daarnaast komen er landelijk 30.000 plaatsen voor beschut werk. De gemeenten worden hiervoor verantwoordelijk. De gemeenten hebben inderdaad geconstateerd dat de doelgroep voor beschut werk en (arbeidsmatige) dagbesteding veel overeenkomsten vertonen en dat de doelgroep groter is dan het aantal	Niet aanpassen	N.v.t.

	gehandicapte werkzoekenden lang in de kou staan. De SAV adviseert om met betrekking tot het realiseren van garantiebanen een veel ambitieuzer doelstelling te formuleren en zeker voor de eigen organisatie.	plaatsen dat landelijk voor beschut werk beschikbaar worden gesteld. Vandaar dat in het beleidsplan Participatiewet ervoor gekozen is om naar een meer integraal aanbod te streven voor de doelgroep met een lage loonwaarde. In navolging van de gemeente Leidschendam-Voorburg wordt op dit moment gekeken of en in welke vorm de mogelijkheid bestaat om banen te creëren of reserveren binnen de werkorganisatie Duivenvoorde voor personen met een functiebeperking/ handicap. Tevens wordt gekeken welke mogelijkheden er zijn voor het meedraaien bij de gemeente in een administratieve functie (werk/stage) of een functie in het groen in het kader van de tegenprestatie.		
Sociale Alliantie Voorschoten	H5 Loonwaardebepaling lijkt een belangrijk, zo niet noodzakelijk, instrument voor de toeleiding naar werk van personen met een beperking. Daarom verbaast het de SAV dat niet is aangegeven wanneer dit instrument beschikbaar komt en welke inbreng Voorschoten hierbij heeft. Op welke wijze en op welk moment de nieuwe methodiek vervolgens wordt toegepast, blijft ook onvermeld. De SAV adviseert hiervoor een concrete doelstelling te formuleren. De huidige bepaling is immers nu niet transparant omdat de tekst van de betreffende bijlage bij de Verordening loonkostensubsidie niet is ingevuld.	Het instrument loonwaardebepaling wordt op dit moment aanbesteed. Het Regionaal Platform Arbeidsmarktbeleid (RPA), waarin ook Voorschoten bestuurlijk is vertegenwoordigd, speelt hierin een rol. Om te zorgen dat in de brede regio cliënten op een gelijke manier worden behandeld, gaat regionaal hetzelfde instrument worden gebruikt. Op welke wijze en op welk moment het instrument wordt toepast, is onderdeel van nadere uitwerking. Wij zijn het eens met SAV dat hierbij een concrete doelstelling moet worden geformuleerd.	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	H6 Geschat wordt dat de doelgroep van de Participatiewet eind 2015 circa 2900 personen omvat. Hoe de verdeling per gemeente of naar leeftijd of beperking is, zou vermeld staan in een bijlage, die ook wordt genoemd op blz. 24 van het plan, maar in onze stukken lijkt te ontbreken.	De gevraagde informatie is opgenomen in de genoemde bijlage. Bij de volgende versie van het Beleidsplan Participatiewet wordt deze bijlage meegezonden. Het document geeft een uitgebreide beschrijving en is als separaat document dan bijgevoegd.	Bijlage meesturen	N.v.t.

	De SAV verzoekt deze gegevens als bijlage 4 aan het Beleidsplan toe te voegen. Gezien de titel van dit hoofdstuk wordt gestreefd naar een evenwichtige verdeling van de (schaarse) middelen. Helaas wordt niet vermeld volgens welke criteria de gemeente deze middelen wil gaan verdelen: naar omvang van de deelverzameling? naar de afstand tot de arbeidsmarkt? naar leeftijd? De SAV adviseert hierover meer duidelijkheid te verschaffen.	De middelen moeten evenwichtig over de doelgroepen worden verdeeld. In de tekst is aangegeven dat we de middelen gaan inzetten voor personen op trede 3 tot en met 5 van de participatie-ladder. Dit is eind 2012 al voorgesteld en vastgesteld. Op de tabel is een verdere actualisatie doorgevoerd nu de gemeente verantwoordelijk wordt voor een bredere doelgroep. Hier gaat het overigens om re-integratie-middelen. Er zijn ook participatiemiddelen, denk aan bijzondere bijstand.		
Sociale Alliantie Voorschoten	H6.2 Er blijken 47 personen op een wachtlijst te staan voor WSW-instroom. Dat zij nog niet gebruik kunnen maken van hun recht op beschermd werk is betreurenswaardig, maar zou hen recht moeten geven om aanspraak te kunnen maken op het huidige WSW-regime. De tekst van par. 6.2 suggereert echter dat zij onder de nieuwe wet gaan vallen. De SAV adviseert de rechten van deze groep expliciet te verwoorden en bepleit hen gelijke rechten te geven als degenen die nu toegelaten zijn tot de Sociale Werkvoorziening.	De taakstelling en financiering vanuit het rijk voor de Wsw bieden niet voldoende plek voor alle personen met een Wsw indicatie. Dit heeft jarenlang geleid tot wachtlijsten. Onze drie gemeenten zijn daar geen uitzondering op. Cliënten kunnen alleen worden toegelaten tot het Wsw-regime als er ruimte is in de gemeentelijke taakstelling. Die ruimte benutten we maximaal door recentelijk nog een groep die lang op de wachtlijst stond te plaatsen bij de sociale werkvoorziening, met een Wsw cao. De overige inwoners op de wachtlijst kunnen in 2015 weliswaar geen Wsw cao ontvangen, maar de Participatiewet zorgt wel voor meer arbeidskansen en een beter toekomstperspectief dan in de huidige wetgeving. Per individu van de wachtlijst zal een maatwerk plan worden opgesteld om hen met voorrang toe te leiden naar een geschikte vorm van re-integratie.	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	H6.3 De SAV vraagt zich af op welke wijze en door wie (met welke deskundigheid?) wordt bepaald tot welke trede van de Participatieladder iemand behoort? Gezien de beoogde samenhang met de Wmo zou	Consulenten Werk van de gemeente bepalen aan de hand van een persoonlijk gesprek samen met de cliënt, beschikbare gegevens uit het verleden en indien nodig een medische keuring op	Niet aanpassen	N.v.t.

	het keukentafelgesprek o.i.d. hiervoor een geschikte optie lijken. Ook blijft onduidelijk voor hoelang een dergelijke beoordeling/indeling van kracht blijft. De SAV adviseert dit te verduidelijken. Ook moet de vraag worden beantwoord wat bepalend is voor ondersteuning: het profiel van de cliënt of toch de beschikbare middelen? In tabel 6.3 blijkt onderscheid gemaakt te worden tussen NUGgers en niet-NUGgers. Hier lijkt sprake van een nieuw criterium dat op zijn minst moet worden toegelicht om de schijn van discriminatie te vermijden. En de SAV vraagt zich hierbij af of financiële criteria in dit verband wel valide zijn.	welke trede van de participatie-ladder iemand wordt ingedeeld. Nu de gemeente verantwoordelijk wordt voor meer taken op het gebied van de Wmo en Jeugdzorg wordt een bredere uitvraag gedaan naar meerdere leefgebieden. Zo moet helder worden op welke gebieden een cliënt ondersteuning nodig heeft. Hier wordt de Zelfredzaamheidsmatrix (ZRM) voor gebruikt. De ZRM wordt periodiek herhaald. Hoe lang iemand op een trede van de participatieladder ingedeeld blijft is afhankelijk van eventuele beperkingen. Personen die continue zorg nodig hebben krijgen een ontheffing van de arbeidsplicht mogelijk voor één of meerdere jaren. Anderen worden jaarlijks opnieuw beoordeeld, waarbij een voortgang onderzocht wordt. Dit kan ertoe leiden dat iemand hoger of lager op de participatieladder wordt ingedeeld. Iedere uitkeringsgerechtigde kan een vorm van ondersteuning krijgen; de problematiek, wensen en mogelijkheden van de cliënt staan centraal. Alleen niet iedere ondersteuning is gericht op re-integratie. Voor sommigen is de afstand tot de arbeidsmarkt te groot. Ondersteuning moet voor hen meer gezocht worden in participatie. Hierbij kan gedacht worden aan de tegenprestatie of vrijwilligerswerk, maar ook aan regelingen in de bijzondere bijstand. Niet-uitkeringsgerechtigden (nug’ers) kunnen ook gebruik maken van voorzieningen. Denk aan sollicitatietrainingen, deze behoren tot de basisvoorzieningen die de gemeente in het pakket heeft. Voor die nug’ers waarvoor taal een belemmering is om aan het werk te komen is een		

		taalvoorziening beschikbaar.		
Sociale Alliantie Voorschoten	H7 De SAV is verrast door de grote overeenkomst qua uitwerking tussen Beschut Werk n.s. en arbeidsmatige dagbesteding. Omdat iemand toelaten tot beschut werk de gemeente (veel) geld kost terwijl voor de dagbesteding een bijdrage mag worden gevraagd, kan de verleiding ontstaan om zoveel mogelijk mensen onder de Wmo te laten vallen. Dit risico wordt groter nu wordt voorgesteld om voorlopig niet in te zetten op beschut werk n.s.. Voor de cliënt kan het echter (emotioneel) een groot verschil maken tot welke groep zij/hij wordt gerekend. De voorgestelde keuze lijkt ook in strijd met het principe "de cliënt centraal". De SAV adviseert om het besluit m.b.t. het inrichten van beschut werk te heroverwegen en in ieder geval de afbakening tussen de twee genoemde voorzieningen te verduidelijken.	Ook dagbesteding is een zeer kostbaar instrument, terwijl ook de WMO middelen beperkt zijn. Gezien de overlap zoeken wij juist naar de samenhang tussen deze voorzieningen en niet naar afbakening. Het op dit moment organiseren van beschut werk, betekent dat in 2015 minder dan 1 fte uit Voorschoten een dergelijke plek krijgt. Gezien de grotere behoefte wekt dit ons inziens juist ongelijkheid in de hand. Wij streven ernaar om met een goed aanbod voor de hele doelgroep te komen.	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	H7 De eerste alinea geeft aanleiding tot verwarring omdat eerst gesproken wordt over een arbeidsovereenkomst met de gemeente als werkgever, terwijl iets daarna wordt gesteld dat de beloning moet aansluiten bij de CAO van de werkgever dus een andere organisatie dan de gemeente. De SAV verzoekt dit te verhelderen.	Bij beschut werk moet er sprake zijn van een arbeidsovereenkomst met de gemeente (dit kan ook indirect). Betaling moet minimaal het wettelijk minimumloon zijn. Gemeenten kunnen het werk zelf organiseren of hier naar keuze een SW-bedrijf bij inschakelen óf hiervoor afspraken maken met andere reguliere werkgevers. Als een werknemer gedetacheerd wordt bij een andere werkgever, geldt voor de betaling de CAO van deze werkgever, ondanks de overeenkomst met de gemeente. De overeenkomst met de gemeente wordt aangegaan, omdat de afstand tot de arbeidsmarkt dermate groot is, dat van een reguliere werkgever niet verwacht kan worden dat de kandidaat in dienst wordt genomen.	Deze zin wordt in het beleidsplan als volgt aangepast: 'Als beschut plaats vindt bij een reguliere werkgever, geldt de CAO van deze werkgever, ondanks het arbeidscontract met de gemeente.'	N.v.t.
Sociale Alliantie	H7 In de tabel bij dit hoofdstuk ontbreekt	De geschatte behoefte in 2015 wordt in	Niet aanpassen	N.v.t.

Voorschoten	de regel "Behoefte aan beschut werk" zodat beter zichtbaar wordt wat er de komende jaren eigenlijk nodig is. De SAV verzoekt deze gegevens toe te voegen.	de tekst direct onder de tabel toegelicht.		
Sociale Alliantie Voorschoten	H8 De SAV constateert dat de duur van de Incidentele Loonkostensubsidie wordt beperkt tot max. 12 mnd. Dit brengt het risico met zich mee dat arbeidscontracten na de subsidietermijn niet worden verlengd. De SAV verzoekt aan te geven of en zo ja, welke maatregelen worden getroffen om de continuïteit van de arbeidscontracten voor de doelgroep te bevorderen, zo niet te waarborgen.	De duur wordt 'in principe' beperkt tot maximaal 12 maanden. In een periode van 12 maanden is een werkgever in staat om te beoordelen over een werknemer in staat is om het werk goed te verrichten. Anders ontstaat een oneerlijke (concurrentie) positie als werkgevers altijd met gesubsidieerde krachten werken die hetzelfde werk doen als een collega. Een incidentele loonkostensubsidie wordt verstrekt op het moment dat een werkgever ook daadwerkelijk van plan is een uitkeringsgerechtigde een baan aan te bieden.	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	H8.2 Over de toekenning van structurele loonkostensubsidie wordt gesteld dat deze "rendabel" moet zijn. Hier wordt dus gedacht vanuit de gemeentelijke financiën en niet vanuit het belang van de cliënt. De SAV verzoekt dit criterium te schrappen. Verder heeft de SAV vragen bij de wijze waarop de toekenning van de subsidie plaatsvindt. Een zogenaamde "consulent" mag dit bepalen. De SAV vraagt zich af wat de kwalificaties van deze consulent zijn en hoe rechtsongelijkheid of willekeur wordt voorkomen als de beoordeling bij één individu wordt neergelegd. En wat zijn de rechten/procedures als een verzoek tot toekenning wordt afgewezen? De SAV verzoekt deze paragraaf op de genoemde punten te verduidelijken.	Landelijk gezien moet loonkostensubsidie rendabel zijn. Er is afgesproken dat er een bedrag van maximaal 70% van het wettelijk minimumloon mag worden uitgekeerd aan loonkostensubsidie. Om toch de consulent enige flexibiliteit te bieden is gesproken over de term 'op termijn rendabel'. Iemand met een lage loonwaarde bij aanvang van het werk, kan mogelijk doorgroeien naar een hogere loonwaarde. Een consulent moet dan niet worden vastgepind op een loonwaarde van minimaal 50%. Dan zouden er cliënten mogelijk buiten de boot vallen. Dit is niet de intentie. Om de loonwaarde te meten, moet iedere arbeidsmarktregio eenzelfde methode gebruiken (zie hoofdstuk 5).	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	H8.3 De SAV constateert met zorg dat niet de kwaliteiten/mogelijkheden van de cliënt centraal staan, maar dat de	Bij iedere cliënt wordt maatwerk geleverd, waarbij de kwaliteiten en mogelijkheden het uitgangspunt vormen.	Niet aanpassen	N.v.t.

	afweging over de toekenning van loonkostensubsidie afhankelijk wordt gemaakt van financiële criteria. De SAV bepleit om ook op dit punt de cliënt meer centraal te stellen en ook bovengenoemde aspecten nadrukkelijk in de besluitvorming te (laten) betrekken.	Er zijn twee sporen die worden gevolgd. Het ene spoor is re-integratie (op weg naar werk). Het andere spoor is participatie (mee (blijven) doen in de maatschappij). Welk spoor iemand gaat volgen is afhankelijk van de kwaliteiten/mogelijkheden. Het instrument loonkostensubsidie (structureel) is een bijzonder instrument omdat het wordt bekostigd uit het uitkeringsbudget. Specifiek voor dit instrument geldt, dat de loonwaarde gelijk of hoger moet zijn aan de bespaarde uitkering. Voor andere instrumenten geldt dit niet. Niet aan iedere cliënt wordt eenzelfde voorziening aangeboden. Er wordt vooral gekeken welke voorziening voor een individuele cliënt de beste is.		
Sociale Alliantie Voorschoten	H8.3 Het voornemen is om loonkostensubsidie te verstrekken uit het uitkeringsbudget (BUIG). In 2013 werd dit budget overschreden en moest de gemeente hierop uit de algemene reserves toeleggen. De SAV vraagt zich af in hoeverre deze benadering tot toekomstige tekorten kan gaan leiden? En zo ja, hoe deze dan zullen worden opgevangen?	Het verstrekken van een structurele loonkostensubsidie uit de BUIG kan niet leiden tot een tekort, mits de loonwaarde van de cliënt rond de 50% ligt. Vandaar dat voor dit percentage wordt gekozen. Overigens is het landelijk vastgesteld dat de BUIG gelden hiervoor worden ingezet. Er wordt extra rijksbudget toegevoegd aan de BUIG-gelden	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	H9 Voorgesteld wordt om Persoonlijke Begeleiding als voorziening in te zetten ten behoeve van met name de huidige Wajongers. Onduidelijk blijft echter waaruit deze begeleiding (bijv. in de vorm van een jobcoach) concreet bestaat. Wat zijn de gewenste kwaliteiten van een jobcoach? wat is de omvang van de begeleiding? is de voorziening in natura? Geldt dit alleen voor degenen die (al) een dienstverband hebben? En waar zit de begeleiding voor hen die werk zoeken? De SAV adviseert om de inhoud van het	Huidige Wajongers blijven bij het UWV en vallen voor begeleiding ook onder het UWV. De begeleiding van een jobcoach is heel divers en spitst zich toe op de behoeften van de werknemer. Het kan dan gaan om personen met een stoornis in het autistisch spectrum, maar ook personen met een lichamelijke beperking. De Participatiewet schrijft voor dat het instrument persoonlijke begeleiding specifiek in de verordening wordt opgenomen. Dit heeft te maken met de	Niet aanpassen	N.v.t.

	begrip "Persoonlijke begeleiding" te verduidelijken en te concretiseren.	doelgroep jongeren met een arbeidsbeperking die straks onder de verantwoordelijkheid van de gemeente vallen. Het behoort tot de mogelijkheden om re-integratievoorzieningen middels een Persoonsgebonden Re-integratiebudget (PRB) in te zetten.		
Sociale Alliantie Voorschoten	H10 Min of meer dezelfde vragen heeft de SAV bij "ondersteuning bij leer-werktrajecten"? Kan deze voorziening ook als een PGB worden ingezet? En voor beide voorzieningen lijkt het goed om ook een evaluatietraject vast te leggen.	Het behoort tot de mogelijkheden om re-integratievoorzieningen middels een Persoonsgebonden Re-integratiebudget (PRB) in te zetten. De inzet van een traject voor een individuele cliënt wordt altijd gemonitord.	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	H12 De SAV kan instemmen met het vragen van een tegenprestatie, maar vraagt zich af hoe de vaststelling van het voor de cliënt geschikte vrijwilligerswerk plaatsvindt. Gebeurt dit via een procedure die vergelijkbaar is met het "keukentafelgesprek" of wordt de inbreng van de cliënt op andere wijze gewaarborgd? Als een tegenprestatie wordt gevraagd, is de gemeente dan gehouden om zo nodig ook de vrijwilligersplek te regelen? In het algemeen vraagt het aanbieden van een vrijwilligers- of stageplaats om de inzet van professionals. Kunnen deelnemende organisaties in aanmerking komen voor een tegemoetkoming? De SAV ziet graag dat deze paragraaf uitgebreid en verduidelijkt wordt.	In de verordening wordt opgenomen dat de cliënt invloed heeft op de invulling van de tegenprestatie. Dit zal gebeuren in een individueel gesprek tussen cliënt en consulent. Vervolgens wordt dit ook overlegd met de betreffende organisatie. Overigens kunnen vrijwilligerswerk en mantelzorg van een bepaalde inhoud en omvang ook gelden als tegenprestatie. Hiermee zou de invulling volledig bij de cliënt liggen. Organisaties krijgen geen financiële vergoeding voor de tegenprestatie. De tegenprestatie behelst dat betrokkenen nuttige activiteiten doen voor de maatschappij. Een organisatie die wat extra 'handjes' kan gebruiken, heeft baat bij personen die de tegenprestatie uitvoeren.	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	H 13 De SAV constateert met zorg dat de sanctiemaatregelen die de wet toestaat zeer zware gevolgen kunnen hebben wanneer cliënten zijn aangewezen op een bijstandsuitkering, die in veel gevallen nu al te laag is om rond te komen. De SAV bepleit een zeer zorgvuldige toepassing van de procedures en eventuele inzet van	De wetswijzigingen t.a.v. sanctiemaatregelen kunnen inderdaad erg zwaar uitpakken. Zorgvuldigheid is inderdaad geboden. In het huidige voorstel is dan ook de ruimte die de wet biedt aan gemeenten om het sanctiebeleid vorm te geven maximaal benut om eventuele sancties tot	Niet aanpassen	N.v.t.

	de sanctiemaatregelen. Hierbij moet worden afgewogen dat het opleggen van een sanctie tot direct gevolg kan hebben dat cliënten een beroep zullen moeten doen op de gemeentelijke schuldhulpverlening met alle bijkomende kosten van dien voor de gemeente. De SAV wil niet ontkennen dat er incidenteel sprake is van onzorgvuldig gebruik of zelfs misbruik, maar haar ervaring is dat er in bijna al haar contacten sprake is van onmacht en niet van onwil. De SAV acht daarom grote terughoudendheid geboden bij het opleggen van sancties.	aanvaardbare proporties terug te brengen. Ook maakt de gemeente maximaal gebruik van de inkeerregeling die klanten in staat stelt eventuele boetes tot een minimum te beperken.		
Sociale Alliantie Voorschoten	H14 De SAV betreurt dat de rijksoverheid heeft besloten collectieve vormen van inkomensondersteuning niet langer toe te staan. Zij vreest voor een onevenredige belasting van het ambtelijk apparaat en hoopt dat alle mogelijkheden worden aangewend om toch groepsmatig tot toekenning te kunnen overgaan. Graag verwijst zij hierbij naar de conclusie van de conferentie "Maximaal voor minima" van 8 juli dat versobering van de huidige bijstandsvoorzieningen volgens betrokkenen uiterst ongewenst is. De deelnemers bepleitten met grote meerderheid een uitbreiding van het huidige ondersteuningsaanbod.	Het minimabeleid wordt in een separaat traject opgepakt, waarbij zeker ook aandacht is voor de mogelijkheden om groepsgewijs ondersteuning te kunnen bieden met een minimum aan administratieve lasten voor de klant.	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	H15 Bij de voorstellen voor de Individuele Studietoeslag ziet de SAV zich weer geconfronteerd met een beleidskeuze puur gebaseerd op financiële cijfers. Niet wat redelijkerwijs nodig is (€ 295,-) maar het beschikbare budget blijkt de hoogte van de Indiv. Studietoeslag (€ 100,-) te bepalen. Ook hier staat de cliënt dus NIET	De Individuele Studietoeslag is bedoeld voor studenten die niet in staat zijn met voltijdse arbeid het wettelijk minimumloon te verdienen, maar wel mogelijkheden hebben tot arbeidsparticipatie. Het is voor deze personen vaak moeilijker om een studie te combineren met werk, maar dit is niet	Niet aanpassen	N.v.t.

	centraal. Bovendien is het verschil tussen de twee bedragen zo groot dat de vraag kan worden gesteld of de beoogde bijdrage nog wel effectief is? De SAV adviseert om het voorstel te heroverwegen en ev. te zoeken naar inhoudelijke argumenten om onderscheid te maken tussen aanvragers zodat de Individuele Studietoeslag optimaal kan worden ingezet.	onmogelijk. De Individuele Studietoeslag is bedoeld als compensatie voor het feit dat bijverdienen voor deze jongeren moeilijker is. Het heeft niet als doel om de volledige bedrag dat iemand zelf kan bijverdienen te vervangen. Niet iedere jongere zonder arbeidsbeperking is daarbij in staat het bedrag van € 295 per maand naast zij studie bij te verdienen. Om deze reden is het voorstel om niet tot volledige vergoeding van € 295 per maand over te gaan.		
	H16 Het financiële plaatje is moeilijk te beoordelen omdat bij de stukken de Financiële impactanalyse ontbreekt. De SAV adviseert om deze toe te voegen. Ook is het van belang om te weten waarom in Voorschoten de WSW-uitgaven lager zijn dan elders in het land. Vanuit het oogpunt van kosten-efficiency is het belangrijk te weten hoe effectief de ingezette re-integratie voorzieningen zijn geweest, maar deze gegevens ontbreken. De SAV adviseert om systematisch de effectiviteit van gebruikte producten te evalueren in relatie tot de klanttevredenheid en hierover te rapporteren. En wat betekent dit?	De financiële impactanalyse wordt in samenhang met de andere 2 decentralisaties verder uitgewerkt. De bijlage maakt geen onderdeel meer uit van het individuele beleidsplan.	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	H18 De Doelgroepanalyse (zie ook H6) en ook de Financiële impactanalyse zijn niet als bijlage bijgevoegd.	Deze worden toegevoegd.	Niet aanpassen	N.v.t.
Sociale Alliantie Voorschoten	Bijlage 3 Waarop is de veronderstelling gebaseerd dat de invoering van de Kostendelersnorm tot grotere adresfraude zal leiden? En hoe groot is het aantal fraudegevallen momenteel in aantallen en in geld? Zijn er verschillen tussen de drie gemeenten?	De Kostendelersnorm houdt in dat de bijstandsuitkering lager wordt naarmate er meer mensen op één adres wonen. Dit kan mogelijkerwijs een prikkel zijn voor betrokkenen om te frauderen. De gemeente dient er alert op te zijn of dit daadwerkelijk zal gebeuren. In 2013 is door de Sociale Recherche opgespoord aan fraude: L-V: €338.873,-	Niet aanpassen	N.v.t.

		, VS €1.250,-Wass: €5.916,-		
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten Postbus 393, Voorschoten	1. Als uitgangspunt voor de decentralisaties zou gelden dat "de cliënt centraal staat". Het Beleidsplan P-wet lijkt echter een stuk dat gekenmerkt wordt door een perspectief vanuit de organisatie. In Hoofdstuk 1, Inleiding wordt nadrukkelijk gesproken over "samen" en gezamenlijk", maar de cliënt (werkzoekende/ bijstandsgerechtigde) wordt hier ten onrechte niet genoemd. Een visie op die cliënt is niet geformuleerd; zij het dat wel sprake is van enige negatieve connotaties (H1: verwijzing naar maatregelenregime en bijlage 3: verwachting van toename adresfraude) waaruit afgeleid zou kunnen worden dat de cliënt vooral wordt gezien als iemand die niet mee wil werken of tracht van regels te profiteren. De CAW adviseert om het gedachtegoed "de cliënt centraal" veel nadrukkelijker en positiever in het definitieve Beleidsplan tot uiting te brengen.	In hoofdstuk 1, de inleiding, wordt ook gesproken over de mensen die een beroep doen op de sociale zekerheid en hun verantwoordelijkheid daarin om zoveel mogelijk op eigen kracht onderdeel te zijn van de samenleving. Voor degenen die dit niet kunnen is er de Participatie-wet. Deze wet moet ervoor zorgen om mensen die nu nog aan de kant staan, meer kansen te geven. Hoe we dat doen wordt verder uitgewerkt in het beleidsplan Participatiewet. Dit beleidsplan is een onderdeel van het bredere transitieplan, waarin de visie op de klant staat beschreven. In het gemeentelijk beleid staat de positie van de klant centraal; de vraag, het arbeidsvermogen en de (gezins-)situatie van de klant vormen het uitgangspunt. We zoeken naar maatwerkoplossingen voor de klant. Naast de Participatiewet is ook het wetsvoorstel WWB Maatregelen meegenomen. Het maatregelenregime maakt hier onderdeel vanuit. De bijlage spreekt over meer toename van adresfraude. De Kostendelersnorm houdt in dat de bijstandsuitkering lager wordt naarmate er meer mensen op één adres wonen. Dit kan mogelijkerwijs een prikkel zijn voor betrokkenen om te frauderen. De gemeente dient er alert op te zijn of dit daadwerkelijk zal gebeuren. Handhaving is echter wel een kerntaak van de gemeente en dus ook van de Participatie-wet.	Niet aanpassen	N.v.t.
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten	2. Mede vanwege de complexiteit van de (uitvoering van de) wet- en regelgeving heeft Voorschoten terecht samenwerking gezocht met andere gemeenten. Er blijkt echter sprake van een veelheid van	De samenwerkingsverbanden met betrekking tot de Participatiewet zijn de volgende: Arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal:	Niet aanpassen	N.v.t.

	samenwerkingsverbanden die zelfs voor insiders niet altijd inzichtelijk is. De CAW adviseert u om in de beleidsnota een overzicht van deze samenwerkingsverbanden te geven en daarbij vooral te vermelden wat hiervan de consequenties zijn voor de burgers (van raadsleden tot cliënten) van Voorschoten. Speciale aandacht verdient daarbij de veranderingen op het gebied van de samenwerking met de Leidse regio c.q. Holland-Rijnland. Hierin verandert veel, maar in hun beleving zijn de inwoners van Voorschoten nog steeds erg georiënteerd op Leiden. Er moet goed duidelijk worden gemaakt wat er voor hen gaat veranderen en wat de consequenties hiervan zijn.	De arbeidsmarkt beperkt zich niet tot een individuele gemeente. Regionaal is onze eerste samenwerkingspartner de arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal. Dit wil niet zeggen dat we ons opsluiten binnen de muren van deze arbeidsmarktregio. Zuid-Holland Centraal grenst aan een aantal andere regio's, Haaglanden, Holland Rijnland en Metropoolregio Rotterdam. Met deze regio's gaan we actief contacten onderhouden en waar mogelijk de samenwerking versterken. RPA Het Regionaal Platform Arbeidsmarktbeleid (RPA) is een netwerkorganisatie die een optimale werking van de regionale arbeidsmarkt bevordert. Onder het RPA vallen de arbeidsmarktregio's Zuid-Holland Centraal en Haaglanden. Het platform bestaat uit de wethouders voor sociale zaken en werkgelegenheid van elf gemeenten, vertegenwoordigers van werkgevers- en werknemersorganisaties, individuele werkgevers, het UWV, de Kamer van Koophandel en het onderwijs. Daarnaast treffen de 11 gemeenten en het UWV elkaar periodiek om de dienstverlening aan cliënten en werkgevers af te stemmen. Beide samenwerkingsverbanden hebben geen gevolgen voor burgers. De afspraken worden regionaal met werkgevers en bestuurders gemaakt, waarbij de samenwerking met andere regio's wordt opgezocht.		
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten	3. Hierboven is reeds aangegeven dat de Decentralisaties voor de Voorschotenaren gepaard kunnen gaan met grote veranderingen. Daarom verbaast het de CAW dat in het Beleidsplan een apart hoofdstuk over Communicatie en	Het hoofdstuk communicatie is ondergebracht bij het Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015-2016. Het onderdeel communicatie leent zich bij uitstek om in 3D verband te worden opgepakt. De uitkeringsgerechtigden	Niet aanpassen	N.v.t.

	Voorlichting ontbreekt. De CAW adviseert met klem om hieraan in de definitieve Beleidsnota uitvoerig aandacht te besteden. Zij acht daarbij passieve vormen van communicatie ("alles is terug te vinden op de website van de gemeente") volstrekt onvoldoende. De inwoners en zeker de doelgroepen dienen actief, adequaat en intensief te worden geïnformeerd over de op handen zijnde veranderingen. De thans gebruikte werkwijze met grote advertenties in de plaatselijke pers met als label "Keerpunt" acht de CAW weinig effectief door het ambtelijk taalgebruik, de verwarring scheppende benaming en de veelheid van informatie die verder weinig concreet is.	worden daarnaast actief en persoonlijk - middels nieuwsbrieven, beschikkingen (uitkeringsbrief) en voorlichtingsgesprekken - voorgelicht en ingelicht nog voordat de nieuwe wet in werking treedt. Het Keerpunt staat onder andere voor een middelenmix van communicatie uitingen, waarbij een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen de communicatie richting de inwoners algemeen, de specifieke doelgroepen en de (zorg-)aanbieders.		
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten	4. Het terugdringen van de nog steeds groeiende kosten is de belangrijkste doelstelling van de decentralisaties. Preventie wordt daarbij gezien als een belangrijk middel om kosten te vermijden of te verminderen. De CAW is zich ervan bewust dat dit geen eenvoudige zaak is, maar is van oordeel dat hieraan nadrukkelijk aandacht dient te worden besteed. Aanbevolen wordt om het beleidsplan uit te breiden met een hoofdstuk over de inzet op preventie.	Het huidige beleid van de gemeente op het gebied van Werk en Inkomen bevat al veel preventie. Er is een project voor thuiszittende jongeren en personen die aan het einde van de Werkloosheidswet (WW) uitkering zijn gekomen worden actief opgepakt. De aanpak is erop gericht om langdurige werkloosheid te voorkomen. Dit beleid blijft bestaan. Voor wat betreft de Participatiewet is preventie (nieuw) vooral te vinden in de groep schoolverlaters met een arbeidsbeperking. De gemeente wil hier ook actief op gaan inzetten. Zie hoofdstuk 6 (6.1). Daarnaast wordt er op breder gebied ingezet. Inmiddels loopt er een pilot Sociale Wijknetwerken dat zich richt op het vroeg signaleren en direct oppakken van problemen om zo verergering van het probleem te voorkomen. De resultaten die uit deze pilot komen, worden meegenomen voor de verdere ontwikkeling van de dienstverlening.	Niet aanpassen	N.v.t.
Centrale Adviesraad	5. Terecht wordt gesteld dat de	In het beleidsplan worden de kaders op	Niet aanpassen	N.v.t.

Wmo Voorschoten	decentralisaties een complexe en veelomvattende opdracht vormen voor de gemeente. De CAW stemt in met de keuze voor een gefaseerde invoering waarin de aandacht in eerste instantie uitgaat naar het realiseren van de transitie en de transformatie wordt gezien als een volgende fase. Daarbij kan worden geleerd van de ervaringen opgedaan in de eerste fase. Maar de CAW vindt het daarbij belangrijk dat de beslispunten nauwkeurig worden geformuleerd. De CAW beveelt aan om de beslispunten concreter volgens het "SMART-principe" te formuleren met grote aandacht voor termijnen, meetbaarheid en evaluatie van de te nemen besluiten, zoals indertijd ook al in de Wmo-evaluatie door de Rekenkamer is aanbevolen.	hoofdlijnen beschreven. De daadwerkelijke beslispunten worden opgenomen in het raadsvoorstel.		

Beleidsplan Participatie-wet en WWB maatregelen

Voorschoten, Leidschendam-Voorburg, Wassenaar

2015 - 2016

Datum: ~~9 september~~ 5 november 2014

Z – 20842/intern 10244

Inhoud

1. Inleiding 3

2. Wat willen we bereiken? 3
   2.1. Wettelijke verplichtingen 3
   2.2. Doelstelling 4
   2.3. Subdoelstellingen 4

3. Samenwerking in de regio 4
   3.1. Inleiding 4
   3.2. Visie op de arbeidsmarkt - concept 4
   3.3. Werkgeversbenadering en het Werkgeversservicepunt (WSP) 5

4. Het oprichten van een Werkbedrijf 7

5. Eén methode om de loonwaarde te meten 8

6. Een evenwichtige verdeling van de middelen over de doelgroepen 8
   6.1. Schoolverlaters met een arbeidsbeperking 8
   6.2. Wsw en wachtlijst Wsw geïndiceerden 9
   6.3. Nadere categorisering inzet middelen trede 3, 4 en 5 9

7. Beschut werk nieuwe stijl 10

8. Loonkostensubsidie 12
   8.1. Incidentele loonkostensubsidie (gebaseerd op een vast bedrag) 12
   8.2. Structurele loonkostensubsidie (gebaseerd op de loonwaarde) 12

9. Persoonlijke begeleiding 13

10. Ondersteuning bij leer-werktrajecten 13

11. No-riskpolis 14

12. Tegenprestatie 14

13. Uniformering arbeidsverplichtingen 15

14. Individuele inkomenstoeslag 17

15. Individuele studietoeslag 17

16. Financiën 19
   16.1.Samenhang tussen budgetten inkomen (BUIG) en re-integratie 20
   16.2.Extra taken 20
   16.3.Lokale impact 20

17. Consultatie 23

18. Bijlagen 23
   BIJLAGE 1 – PARTICIPATIELADDER 25
   BIJLAGE 2 – UITGAVEN RE-INTEGRATIE T.L.V. PARTICIPATIEBUDGET 26
   BIJLAGE 3 – EXTRA TAKEN DOOR DE INVOERING V/D PARTICIPATIEWET 28

1. Inleiding

Voor u ligt het beleidsplan Participatiewet en WWB Maatregelen. Kerngedachte van de nota is samenwerken en het samen doen. We hebben iedereen nodig om de sociale zekerheid in Nederland kwalitatief op een hoog niveau én betaalbaar te houden. Zo werken we samen als drie gemeenten én in de arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal. We streven naar een zo integraal mogelijke aanpak met de twee andere decentralisaties Jeugdzorg en AWBZ/Wmo. Samen met maatschappelijke partners en werkgevers hebben we een gedeelde verantwoordelijkheid om mensen naar werk of participatie toe te leiden. Mensen die een beroep doen op de sociale zekerheid hebben, samen met de gemeente en andere sociale partners, de verantwoordelijkheid om zoveel mogelijk op eigen kracht onderdeel te zijn van de samenleving. Zo gaan we van een verzorgingsstaat naar een participatiesamenleving. Dit beleidsplan markeert die overgang en laat zien dat dit alleen mogelijk is als alle betrokkenen gezamenlijk hun schouders er onder zetten.

Met ingang van 1 januari 2015 treedt de Participatiewet in werking. De Participatiewet voegt de Wet werk en bijstand (WWB), de Wet sociale werkvoorziening (Wsw) en een deel van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wajong) samen. De Participatiewet moet mensen die nu nog aan de kant staan, meer kansen geven om mee te doen en waar mogelijk zelf in hun levensonderhoud te voorzien. Tegelijk met het inwerking treden van de Participatiewet worden er wijzigingen in de Wet werk en bijstand (WWB) ingevoerd om de bijstand (financieel) houdbaar te houden. Deze wijzigingen hebben onder andere betrekking op het maatregelenregime bij het niet nakomen van verplichtingen. Bovendien wordt van iedereen die een uitkering ontvangt, verwacht dat er een zogenaamde tegenprestatie naar vermogen wordt geleverd.

De Participatiewet is één van de drie decentralisaties, naast de overdracht van de taken Jeugdzorg en AWBZ/Wmo naar de gemeenten. De decentralisaties hebben voor een deel overlap in de doelgroep. Vanuit alle drie de domeinen wordt gewerkt aan het realiseren van gezonde en zelfredzame burgers die meedoen in de samenleving. De leidende principes hierbij zijn; versterken van de eigen kracht, een beroep op wederkerigheid en integraal werken volgens '1 gezin, 1 plan'.

Dit beleidsplan wordt voor twee jaar vastgesteld, 2015 en 2016. Nu de gemeente verantwoordelijk wordt voor deze taken is ervoor gekozen om de beleidsplannen te schrijven met het oog op het implementeren van deze drie wetten. Dit heet de transitiefase. In deze transitiefase zijn een aantal dwarsverbanden benoemd die integraal worden opgepakt. De komende periode gaat de gemeente verdere ervaring opdoen en daar waar nodig innoveren en verbeteren. Dit gebeurt in de transformatiefase.

2. Wat willen we bereiken?

Doelstelling van de Participatiewet is om iedereen met arbeidsvermogen toe te leiden naar (bij voorkeur regulier) werk.

2.1. Wettelijke verplichtingen

Voor de arbeidsmarktregio (organiseren):

1. Het oprichten van een Werkbedrijf
2. Eén methode om de loonwaarde te meten

Voor de gemeente (wettelijk vastleggen in het beleidsplan of verordening):

1. Evenwichtige verdeling van middelen over de doelgroepen
2. Beschut werk

3. Loonkostensubsidie
4. Persoonlijke begeleiding
5. Ondersteuning bij leer-werktrajecten
6. No-riskpolis
7. Tegenprestatie
8. Uniformering van de arbeidsverplichtingen
9. Individuele inkomenstoeslag
10. Individuele studietoeslag

2.2. Doelstelling

Werk voor alle mensen met arbeidspotentieel, zoveel mogelijk bij reguliere werkgevers.
Tenminste 25% van de uitstroom gaat naar regulier werk[1].

2.3. Subdoelstellingen

1. De gemeente stimuleert inwoners waar nodig om zelfstandig in het eigen inkomen te voorzien. Het betreft toeleiding naar werk en het vergroten van kansen op de arbeidsmarkt.
2. De gemeente ondersteunt inwoners die niet in hun eigen inkomen kunnen voorzien.
3. Er is extra aandacht voor de inzetbaarheid van mensen met een arbeidsbeperking.
4. De gemeente faciliteert voor inwoners met een laag inkomen participatiemogelijkheden.

De volgende documenten liggen aan de basis van dit beleidsplan:
De Gezamenlijke kadernota 3D: is hier te downloaden.
De Richtinggevende uitspraken Integraal Stappenplan 3D zijn hier te downloaden.
De Contourennota Inzet middelen Participatiebudget 2012-2015 is hier te downloaden.

3. Samenwerking in de regio

3.1. Inleiding

De arbeidsmarktontwikkelingen zijn nog steeds niet erg gunstig. Het werkloosheidspercentage is hoog en neemt nog steeds toe. De arbeidsmarkt beperkt zich niet tot een individuele gemeente. Regionaal werken we samen binnen de arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal[2]. Dit wil niet zeggen dat we ons opsluiten binnen de muren van deze arbeidsmarktregio. Zuid-Holland Centraal grenst aan een aantal andere regio's, Haaglanden, Leiden en Rotterdam. Met deze regio's onderhouden we actief contact en waar mogelijk wordt de samenwerking versterkt. In dit hoofdstuk wordt ook de visie op de arbeidsmarkt beschreven. Zo wordt gehoor gegeven aan de motie van de raad van Leidschendam-Voorburg[3], welke ook relevant is voor Voorschoten en Wassenaar.

3.2. Visie op de arbeidsmarkt - concept

De gemeenten leveren, ondanks moeilijke economische omstandigheden en teruglopende rijksmiddelen, een maximale inspanning om samen met ondernemers en andere werkgevers, regionale partners en maatschappelijke organisaties het functioneren van de arbeidsmarkt te verbeteren. De

[1] Er zitten grote verschillen tussen de in- en uitstroom per arbeidsmarktregio. De relatieve instroom in 2012 varieert tussen de 26 en de 46% van het bestand, de uitstroom varieert tussen de 24 en de 37%. Regio's met een lage instroom, hebben over het algemeen ook een lage uitstroom. En andersom: regio's met een hoge instroom, hebben ook vaker een hoge uitstroom.
[2] Gemeenten in de arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal: Zoetermeer, Lansingerland, Pijnacker-Nootdorp, Leidschendam-Voorburg, Voorschoten en Wassenaar
[3] Motie: Opnemen van (visie op) rol (lokale) arbeidsmarkt in beleidsplan Participatiewet (Verseonnr. 1148772)

komende jaren hebben wij daarom veel aandacht voor de versterking van de lokale economie en spannen we ons in om bedrijven binnen de gemeenten te behouden en om bedrijven actief aan te trekken die passen bij de verschillende karakters van onze gemeenten. Zo wordt de werkgelegenheid bevorderd en worden mensen duurzaam aan het werk geholpen. Werkgevers en bedrijven zijn partners in een gezamenlijke aanpak van (maatschappelijk) ondernemen. Degenen die al afhankelijk zijn van een uitkering begeleiden we via de snelste en kortste weg naar werk. Voor degenen met een te grote afstand tot de arbeidsmarkt zoeken we naar mogelijkheden om te blijven participeren in de samenleving. Uitkeringsgerechtigden zijn, vanuit deze visie, geen afhankelijke burgers, maar werkzoekenden die (waar nodig) op onze steun kunnen rekenen.

De rolverdeling met de sociale werkvoorziening is hierbij als volgt. De huidige sociale werkvoorzieningen waarmee onze gemeenten samenwerken (hoofdzakelijk De Zijl Bedrijven, Maregroep en Dienst Sociale Werkvoorziening Rijswijk e.o.) blijven verantwoordelijk voor beschut werk voor de huidige doelgroep met een indicatie Wsw, die haar rechten behoudt. Afdeling Werk & Inkomen is verantwoordelijk voor de re-integratie van de nieuwe doelgroep, waaronder arbeidsgehandicapten, die instroomt in de Participatiewet. Met de SW-bedrijven wordt de werkgeversbenadering voor de doelgroep aan de onderkant van de arbeidsmarkt zoveel mogelijk afgestemd, zodat een integrale benadering plaatsvindt.

<u>Vervolgstappen</u>
De concept-visie wordt afgestemd in de arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal, met de betrokken SW-bedrijven, het UWV en het bedrijfsleven.

Wat doen we in de arbeidsmarktregio
Een aantal onderdelen in dit beleidsplan moet wettelijk verplicht in de arbeidsmarktregio worden geregeld, bijvoorbeeld het Werkbedrijf en de methode om de loonwaarde te bepalen. Naast de wettelijk verplichte onderwerpen is er op andere punten afgesproken deze, waar mogelijk, regionaal vorm te geven binnen de arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal of op het niveau van het Regionaal Platform Arbeidsmarktbeleid (RPA) met 11 gemeenten[4]. Het gaat dan bijvoorbeeld om onderwerpen als kennisoverdracht van het UWV in het kader van de schoolverlaters met een arbeidsbeperking, samenhang beschut werk met arbeidsmatige dagbesteding, opstellen van beleidsplannen, verordeningen en implementatieplannen.

- Instemmen met de conceptvisie op de arbeidsmarkt en deze inbrengen in de arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal en bij overige betrokkenen.

3.3. Werkgeversbenadering en het Werkgeversservicepunt (WSP)
Een belangrijke kerntaak van gemeenten is het ondersteunen van inwoners bij de kortste weg naar werk. Een adequate werkgeversbenadering is daarvoor vereist. In het verleden stond de cliënt centraal; er werd gekeken naar wat een cliënt aan werkzaamheden zou kunnen verrichten en daar werd een werkgever of een vacature voor gezocht (aanbodgericht). We hebben al enige tijd te maken met een zwakke arbeidsmarkt, dit betekent dat er sprake is van een groeiend aantal werklozen en een dalend aantal vacatures. Hierdoor is het nodig dat de aanpak veel meer gericht is op de vraag van werkgevers en een goede match met de talenten en capaciteiten van de werkzoeken-

[4] Naast de gemeenten in Zuid-Holland Centraal ook Den Haag, Delft, Rijswijk, Westland en Midden Delfland

de. Dit vraagt van gemeenten en de medewerkers een marktgerichte houding, een netwerk van ondernemers en een beter inzicht in de capaciteiten van werkzoekenden. Deze omslag is in 2013 in gang gezet zowel in regionaal als in lokaal verband. In Leidschendam-Voorburg kon daarbij worden voortgebouwd op de reeds ingeslagen weg met het Platform Economie, Onderwijs en Arbeidsmarkt. In Wassenaar gebeurt dit in het Economisch Overleg Wassenaar (EOW) en voor Voorschoten in het Economisch Overleg Voorschoten (EOV). De werkgeversbenadering in Voorschoten en Wassenaar is relatief gezien nieuw en er is extra investering nodig om dit netwerk vorm te geven en uit te breiden. De mogelijkheden om tot één sociaal economische agenda te komen, worden in 2015 onderzocht. Hierbij is aandacht voor de unieke eigenschappen van de dorpen en lokale inbedding.

Het Werkgeversservicepunt (WSP) is gestart in 2013. Het WSP gaat uit van een regionale werkgeversbenadering. Uitgangspunt hierbij is het ontzorgen van de werkgevers, aangezien werkgevers de belangrijkste partner zijn als het gaat om het realiseren van uitstroom uit de uitkering. Op dit moment loopt er een onderzoek naar de verschillende werkprocessen in de gemeenten in de arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal en het doel is om te komen tot een gezamenlijk dienstverleningsconcept.

Er zijn met ingang van 2012 voor de duur van 2,5 jaar door de raad van Leidschendam-Voorburg middelen vrijgemaakt, namelijk € 60.000, om het WSP te ontwikkelen. Doel van het WSP is bij aanvang in 2013 als volgt geformuleerd:

- Het zorgen voor een samenhangende werkgeversbenadering in afstemming met het UWV en de omliggende gemeenten, zodat ondernemers en andere werkgevers op een eenduidige wijze in aanraking komen met de kansen om mensen vanuit een uitkeringssituatie in dienst te nemen.
- Het formeren van een groep van minimaal 25 ambassadeurs van het sociaal ondernemerschap onder de lokale werkgevers, die niet alleen zelf het goede voorbeeld geven, maar ook bereid zijn om collega ondernemers te bewegen om invulling te geven aan sociaal ondernemerschap door mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt een kans te geven binnen het eigen bedrijf.
- Het op een gecoördineerde wijze ondersteunen van (startende) ondernemers bij het opbouwen van hun bedrijf.

Inmiddels zijn de volgende resultaten geboekt door het WSP (tot mei 2014):

- Het aantal ambassadeurs is uitgebreid naar 49.
- Het totaal aantal vacatures via het WSP is opgelopen tot 209, waarvan 53 stageplaatsen.
- Het totaal aantal plaatsingen bedroeg 74, waarvan 7 stageplaatsen.
- Nu in behandeling 52 plaatsingen.

Om het WSP te continueren en naar een volgend niveau te brengen zijn extra middelen nodig. De kosten hiervoor worden geschat op € 60.000 voor de drie gemeenten per jaar. Het gaat dan om het inzetten van formatie. Kosten voor de voortzetting van het WSP worden meegenomen in de begroting. Het voorstel is om deze volgens de afgesproken verdeelsleutel te verrekenen over de drie gemeenten.

4. Het oprichten van een Werkbedrijf

In het Sociaal Akkoord is afgesproken, dat sociale partners en gemeenten in elke arbeidsmarktregio een 'Werkbedrijf' oprichten[5]. Om dit in goede banen te leiden is landelijk een Werkkamer opgericht. In de Werkkamer zitten afgevaardigden van Vereniging Nederlands Gemeenten (VNG) en de Stichting van de Arbeid. Het Werkbedrijf vormt de verbindende schakel tussen mensen met een arbeidsbeperking en werkgevers. Het realiseren van de in het Sociaal Akkoord afgesproken 125.000 extra (garantie)banen in 2026 voor mensen met een arbeidsbeperking is de belangrijkste opgave van de regionale Werkbedrijven. De garantiebanen staan tot en met 2017 met voorrang open voor Wajongers, personen op de Wsw wachtlijst en schoolverlaters met een arbeidsbeperking.

De Werkkamer heeft een indicatieve verdeling van garantiebanen naar regio's en sectoren tot en met 2016 afgegeven. Hierbij is uitgegaan van de werkgelegenheid in de arbeidsmarktregio's, gecorrigeerd met het aantal Wajongers en de werkloosheid. Hoe meer Wajongers aanwezig zijn in een regio, hoe groter de kans dat er geschikte kandidaten zijn. Voor de arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal betekent dit dat er tot en met 2016 in de marktsector 205 garantiebanen en bij de overheids- en onderwijssectoren 60 garantiebanen ingevuld moeten worden. Het voorstel is om deze banen voor de arbeidsmarktregio niet per gemeente op te delen, maar in het kader van een gezamenlijke aanpak en werkgeverbenadering, deze opdracht als één inspanning te bezien.

Garantiebanen Zuid-Holland Centraal afgezet tegen het landelijke

	Markt – tot en met 2016	Overheid – tot en met 2016
Landelijk	14.000	6.500
Zuid-Holland Centraal	205	60

De afspraken uit het Sociaal Akkoord hebben ook consequenties voor onze drie gemeenten als werkgever. De gemeente onderzoekt op welke wijze de garantiebanen in de gemeente gerealiseerd worden. Onderstaande tabel laat zien om hoeveel banen voor arbeidsbeperkten het gaat in 2014:

Garantiebanen bij gemeenten

Gemeente ambtenaren	fte	Te realiseren fte per jaar
Landelijk	144.492	443
Leidschendam-Voorburg	604	1,86 (0.42 %)
Duivenvoorde	355	0,87 (0.245 %)

Op dit moment wordt volop nagedacht hoe het Werkbedrijf van de arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal vormgegeven moet worden. Er zijn uitgangspunten vastgesteld in maart 2014. Vooralsnog wordt gekozen voor een bestuurlijke tafel met wethouders, vertegenwoordigers van vakbonden, werkgevers en het onderwijs. Het is een groeimodel, waarbij gestart wordt met de wettelijke opgedragen taken, namelijk de invulling van de garantiebanen.

[5] Onderdeel van de Invoeringswet Participatiewet is een nieuw artikel opgenomen voor de Wet structuur uitvoeringsorganisatie Werk en Inkomen (SUWI) – dit artikel 10a luidt Regionale samenwerking in toeleiding naar werk en verankert de vorming van 35 regionale Werkbedrijven.

- Instemmen met het voorstel om het realiseren van garantiebanen als één inspanning voor de gehele arbeidsmarktregio (Zuid-Holland Centraal) te zien.

5. Eén methode om de loonwaarde te meten

In de 35 regionale Werkbedrijven moeten gemeenten, sociale partners en het UWV een keuze maken voor de methodiek waarmee de loonwaarde op de werkplek kan worden vastgesteld. Door deze keuze vast te leggen in de gemeentelijke verordening is de gemeente transparant naar haar burgers en werkgevers over de manier waarop de loonwaarde op de werkplek in de praktijk vastgesteld wordt. In de Werkkamer is gesproken over de eisen waaraan de loonwaardebepaling moet voldoen. De partijen in het regionale Werkbedrijf moeten tot een keuze komen voor één methodiek die regionaal wordt toegepast. De arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal is samen met de arbeidsmarktregio Haaglanden de voorwaarden aan het opstellen waaraan de loonwaardebepaling moet voldoen. In de verordening loonkostensubsidie is voor wat betreft de vaststelling van de loonwaarde vooralsnog de modelbepaling overgenomen (artikel 2 van de verordening loonkostensubsidie).

- Instemmen met de verordening loonkostensubsidie Participatiewet .

6. Een evenwichtige verdeling van de middelen over de doelgroepen

Door invoering van de Participatiewet verandert de doelgroep van de gemeente. Personen die voorheen onder de reikwijdte van de Wsw en de Wajong vielen, kunnen in de toekomst een beroep doen op ondersteuning vanuit de gemeente. Dit betekent dat naast de instroom van mensen die het einde van de werkloosheidsuitkering hebben bereikt, ook meer mensen met fysieke, verstandelijk en psychische beperkingen tot het bestand gaan behoren. Naar verwachting bestaat de doelgroep van de Participatiewet eind 2015 uit ongeveer 2.900 personen voor de drie gemeenten in totaal[6]. In de re-integratieverordening zal worden vastgelegd onder welke voorwaarden iemand in aanmerking komt voor een re-integratievoorziening[7].

6.1. Schoolverlaters met een arbeidsbeperking[8]

Een specifieke doelgroep die aandacht verdient, zijn de schoolverlaters met een arbeidsbeperking. Op dit moment behoren zij niet tot de doelgroep van de gemeente, tot 1 januari 2015 is het UWV verantwoordelijk voor deze groep. Schoolverlaters met een arbeidsbeperking behoren landelijk tot de prioritaire doelgroep van de garantiebanen. Het UWV is preventief bezig met een sluitende aanpak van onderwijs naar arbeidsmarkt. Op praktijkscholen en scholen voor speciaal voortgezet onderwijs maken zij deel uit van een integraal team die gezamenlijk een plan opstellen voor jongeren met een arbeidsbeperking. In het kader van preventie wordt onderzocht hoe de taken van het UWV voor deze groep kunnen worden voortgezet onder verantwoordelijkheid van de gemeente.

- Instemmen met het integraal onderzoeken hoe we preventief schoolverlaters met een arbeidsbeperking die op eigen kracht niet in staat zijn werk te vinden – kunnen ondersteunen.

[6] In maart 2014 is een uitgebreide Doelgroep inventarisatie Participatiewet 2015 gemaakt (zie bijlage).
[7] Artikel 8a lid 2a van de Participatiewet
[8] Het gaat hier met name om de doelgroep die voorheen onder de reikwijdte van de Wajong zouden vallen.

6.2. *Wsw en wachtlijst Wsw geïndiceerden*

Als op 1 januari 2015 de Participatiewet van kracht gaat, stopt de nieuwe instroom in de Wsw. Mensen met een Wsw indicatie die op dat moment op de wachtlijst staan voor een Wsw-dienstverband, behoren tot de doelgroep van de Participatiewet. In de drie gemeenten staan 47 personen op een Wsw wachtlijst (cijfers eind 2013).

Personen met een Wsw-indicatie die op 31 december 2014 op een Wsw wachtlijst staan, behoren landelijk tot de prioritaire doelgroep van de garantiebanen. Het voorstel is om deze prioritering als gemeente over te nemen. Dit betekent dat de gemeentelijke instrumenten gericht op re-integratie ter ondersteuning kunnen worden ingezet.

- Instemmen met het investeren (door middel van het inzetten van re-integratievoorzieningen) in personen die op 31 december 2014 op de wachtlijst Wsw staan.

6.3. *Nadere categorisering inzet middelen trede 3, 4 en 5*

Aan de hand van de participatieladder[9] wordt de afstand van iemand tot de arbeidsmarkt gemeten. Personen vanaf trede 3 beschikken over arbeidspotentieel. Deze mensen worden door de gemeente op weg naar werk begeleid vanuit het participatiebudget. Voor personen op de onderste treden is dit nog een stap te ver en worden voorzieningen ingezet voor activering in de samenleving.
De re-integratiemiddelen zijn niet toereikend genoeg, daarom is er een categorisering voor de inzet van middelen aangebracht, waarbij wel geborgd wordt dat er een evenwichtige verdeling tussen de doelgroepen is.

"We blijven investeren in …."	• Gemotiveerde Participatiewet-uitkeringsgerechtigden met perspectief op werk die het niet op eigen kracht redden • Jongeren • Mensen die een indicatie hebben van het UWV om in aanmerking te komen voor een garantiebaan • WW'ers in de laatste vier maanden van de WW uitkering • Niet uitkeringsgerechtigden (nug'ers) met perspectief op werk voor wie een taalvoorziening nodig is • Multi-probleem gezinnen (via bv. het Meldpunt Bezorgd) • Personen die voorheen op de wachtlijst Wsw stonden • Personen in een Wsw-dienstbetrekking Binnen deze categorie hebben we extra aandacht voor: • Mensen met psychische, fysieke en/of verstandelijke beperkingen • Participatiewet-uitkeringsgerechtigden 45+ met perspectief op werk • Schoolverlaters met een arbeidsbeperking die op eigen kracht niet aan het werk komen
"We investeren alleen als er geld voor is"	• Gemotiveerde Participatiewet-uitkeringsgerechtigden zonder een actueel perspectief op werk • Nug'ers met perspectief op werk
"Eerst handhaven, dan…"	• Niet gemotiveerde Participatiewet-uitkeringsgerechtigden met een re-integratieplicht
"We investeren niet (meer) in …."	• Mensen met perspectief op werk die het op eigen kracht redden • Nug'ers zonder een actueel perspectief op werk

[9] Zie bijlage

- Instemmen met de nadere categorisering van mensen die in aanmerking komen voor de inzet van re-integratiemiddelen.

7. Beschut werk nieuwe stijl

Beschut werk nieuwe stijl onder de Participatiewet is een nieuwe voorziening[10], die niet verward moet worden met de huidige voorziening in de SW-bedrijven. Gemeenten hebben de beleidsvrijheid om te beslissen of en op welke manier beschut werk nieuwe stijl wordt aangeboden. Bij beschut werk nieuwe stijl moet er sprake zijn van een arbeidsovereenkomst met de gemeente als werkgever (rechtstreeks of via een BV, NV of stichting) en de beloning moet minimaal het wettelijk minimumloon zijn. Als beschut plaats vindt bij een reguliere werkgever, geldt de CAO van deze werkgever, ondanks het arbeidscontract met de gemeente.

Per 1 januari 2015 worden gemeenten ook verantwoordelijk voor arbeidsmatige dagbesteding (Wmo). Arbeidsmatige dagbesteding lijkt op beschut werk. Het gaat om hetzelfde soort werk, bijvoorbeeld fabrieksmatige werkzaamheden, werk in de horeca, catering en in het groen (kas of kinderboerderij). Er is sprake van overlap in activiteiten, doelgroepen en infrastructuur, maar er zijn ook verschillen. Voor arbeidsmatige dagbesteding, wordt afhankelijk van het inkomen, een vergoeding gevraagd, het is vrijblijvend en je krijgt een (medische) indicatie. Bij beschut werk ontvang je een inkomen, het is niet vrijblijvend en je wordt geselecteerd door de gemeente.

Nu de gemeenten voor beide velden verantwoordelijk worden, kan gestuurd worden op een optimale omvang van de infrastructuur, begeleiding en vervoer. Door de gemeentelijke toegang tot (arbeidsmatige) dagbesteding en vormen van beschut, begeleid of ondersteund werk in samenhang te organiseren kan een goede afweging gemaakt worden met betrekking tot de meest passende voorziening voor de betreffende inwoner.

Opbouw en omvang

Landelijk wordt uitgegaan van uiteindelijk 30.000 plekken beschut werk nieuwe stijl, maar dat is pas rond 2040. Toegerekend naar Voorschoten, Leidschendam-Voorburg en Wassenaar gaat het om ca. 16 plekken in 2018 en 84 plekken in 2040. Meer of minder plekken sluit de wet echter niet uit. In onderstaande tabel is het volume beschut werk nieuwe stijl toegerekend op basis van de SW taakstellingen 2014. Uitgaande van het landelijke verwachte aantal van 30.000 plekken structureel.

Volume beschut werk nieuwe stijl (fte)

	2015	2016	2017	2018	Structureel
Landelijk	800	2500	4200	5800	30.000
L-V, VS, WS*	2	7	12	16	84

* 0.28 % aandeel in landelijk volume

Uit de Doelgroep inventarisatie Participatiewet blijkt dat de nieuwe instroom naar aanleiding van de veranderingen in de Wajong ca. 46 personen bedraagt in 2015. De wachtlijst WSW bedraagt voor de drie gemeenten samen 47 personen. In totaal gaat het wat betreft nieuwe instroom dus om 93

[10] Artikel 8a lid 1e en 10b lid 4 Participatiewet

arbeidsgehandicapten. De inschatting is dat ongeveer een derde van deze mensen een loonwaarde van 30 tot 50 procent heeft: rond de 30 personen. De omvang van de voorziening beschut werk nieuwe stijl is in de eerste jaren dus lang niet voldoende voor de grootte van de potentiële doelgroep. Wel kunnen de huidige voorzieningen, zowel re-integratie als participatie, voor deze doelgroep worden ingezet.

Conclusie

Er zijn nog een aantal onduidelijkheden met betrekking tot de voorziening beschut werk nieuwe stijl. Helder is wel dat het een dure voorziening betreft voor een beperkt aantal mensen. De doelgroep arbeidsbeperkten met een grote afstand tot de arbeidsmarkt is veel groter dan het aantal mogelijke plaatsen beschut werk nieuwe stijl op basis van de landelijke financiële middelen. Bovendien is er overlap met arbeidsmatige dagbesteding. Voorgesteld wordt daarom in de transitiefase nog geen besluit te nemen over de inzet van deze voorziening, maar deze wel verder te onderzoeken. Bij marktpartijen wordt de vraag neergelegd om tot een integraal aanbod voor de doelgroep (Wmo/Participatiewet) met een lage loonwaarde te komen. Eindoordeel zou kunnen zijn dat er andere vormen mogelijk zijn. In dat geval hoeft de voorziening beschut werk nieuwe stijl niet te worden ingezet. De eventuele keuze voor deze voorziening wordt hiermee onderdeel van de transformatie in het sociaal domein.

- De transitiefase te benutten om de formele voorziening beschut werk nieuwe stijl verder te onderzoeken en onderdeel uit te laten maken van de transformatie in het sociaal domein.
- In samenwerking met marktpartijen te onderzoeken om tot een integraal aanbod voor de doelgroep (WMO/Participatiewet) met een lage loonwaarde te komen.

8. Loonkostensubsidie

Een substantieel deel van de doelgroep Participatiewet is niet in staat 100 procent van het wettelijk minimumloon te verdienen. Dit kan worden veroorzaakt doordat iemand fysieke, verstandelijke en/of psychische beperkingen heeft, maar het kan ook gaan om mensen die langdurig niet gewerkt hebben en al lange tijd in de bijstand zitten. Voor personen die niet in staat zijn het wettelijk minimumloon te verdienen, kan de gemeente loonkostensubsidie inzetten[11]. Dit moet helpen om de kansen op de arbeidsmarkt voor deze personen te vergroten. Er zijn twee verschillende vormen van loonkostensubsidie, namelijk incidentele loonkostensubsidie gebaseerd op een vast bedrag of structurele loonkostensubsidie gebaseerd op de loonwaarde.

8.1. Incidentele loonkostensubsidie – Werkgeverscheque (gebaseerd op een vast bedrag)

Loonkostensubsidie (werkgeverscheque) gebaseerd op een vast bedrag wordt in principe voor maximaal een jaar ingezet. Deze vorm van loonkostensubsidie is geschikt voor iemand die tijdelijk een lagere loonwaarde heeft bijvoorbeeld doordat iemand langdurig niet heeft gewerkt. In december 2012 is met de vaststelling van de contourennota in de drie gemeenten het verstrekken van loonkostensubsidie op basis van een vast bedrag uit het Participatiebudget afgeschaft.
In de arbeidsmarktregio wordt echter nog volop met loonkostensubsidies op basis van vaste bedragen gewerkt. Dit heeft als negatief effect voor onze drie gemeenten dat het aantal plaatsingen achterblijft. Voor een transparante benadering naar werkgevers is het noodzakelijk dat we met één regionale toolbox komen en de voorzieningen qua inzet en bedrag gelijk trekken. Omdat twee vormen van loonkostensubsidie voor werkgevers verwarring oplevert, wordt voorgesteld om de term werkgeverscheque te hanteren in plaats van incidentele loonkostensubsidie.
Het voorstel is om loonkostensubsidies (werkgeverscheques) gebaseerd op een vast bedrag mogelijk te maken. En in lijn met de regio[12] dezelfde bedragen te hanteren en deze vast te leggen in beleidsregels.

8.2. Structurele loonkostensubsidie (gebaseerd op de loonwaarde)

Structurele loonkostensubsidie is geschikt voor personen met een blijvend lage loonwaarde, bijvoorbeeld door fysieke, verstandelijke of psychische beperkingen. De werkgever wordt zo gecompenseerd voor de arbeidsbeperking. Uitgaande van de norm voor een alleenstaande ligt het omslagpunt rond de 50 procent. De consulent bepaalt aan de hand van de individuele situatie van de cliënt en zijn eventuele doorgroeimogelijkheden of het inzetten van deze vorm van loonkostensubsidie (op termijn) rendabel is.

Indicatie gevolgen WWB norm in relatie tot de loonwaarde

Huishouden	Wettelijk minimum loon bij 36 uur	WWB norm	Omslagpunt loonwaarde *
Alleenstaande	24.000	11.400	52%

* Bij het genoemde percentage loonwaarde is de te verstrekken loonkostensubsidie gelijk aan de bespaarde uitkering

Uitgangspunten

[11] Artikel 8a lid 2b en artikel 10d Participatiewet
[12] Regio Haaglanden en Zuid-Holland Centraal hebben de bedragen voor loonkostensubsidie gelijk getrokken

Structurele loonkostensubsidie wordt vanuit het uitkeringsbudget (BUIG) bekostigd. Bij wet is geregeld dat hier een verordening voor wordt opgesteld. Uit de BUIG mogen, naast uitkeringen, ook salariskosten en werkgeverslasten worden betaald. Het voorstel is daarom om beide vormen van loonkostensubsidie uit de BUIG te betalen, omdat incidentele loonkostensubsidie (werkgeverscheque) ook een compensatie in salariskosten is.

Vanuit financieel oogpunt wordt loonkostensubsidie ingezet, wanneer de loonkostensubsidie lager of gelijk is aan de hoogte van de anders te verstrekken uitkering. Dit is afhankelijk van de loonwaarde en leefsituatie.

- Instemmen met de inzet van twee soorten loonkostensubsidie en deze opnemen in de verordeningen (incidentele loonkostensubsidie (werkgeverscheque) in de re-integratieverordening en structurele loonkostensubsidie in de verordening loonkostensubsidie).
- Instemmen met het uitgangspunt dat de te verstrekken loonkostensubsidie in principe lager of gelijk is aan de te besparen uitkering.
- Instemmen met het verstrekken van beide vormen van loonkostensubsidie uit het uitkeringsbudget (BUIG).

9. Persoonlijke begeleiding

De gemeente kan verschillende voorzieningen inzetten om re-integratie naar de arbeidsmarkt en deelname aan de samenleving te bevorderen. Het gaat dan bijvoorbeeld om de inzet van persoonlijke begeleiding[13], veelal een jobcoach. Op zich is deze voorziening niet nieuw en wordt ook al ingezet bij huidige WWB uitkeringsgerechtigden. Naar verwachting wordt door de instroom van schoolverlaters met een arbeidsbeperking een groter beroep gedaan op deze voorziening. Vanuit de Participatiewet wordt er daarom extra aandacht op gevestigd[14]. Er worden extra middelen voor begeleidingskosten toegevoegd. In artikel 11 van de re-integratieverordening is deze voorziening opgenomen.

Achtergrondinformatie Wajong: van de Wajongers die al bij een reguliere werkgever werken heeft momenteel 60% ondersteuning nodig bij het werk, waarbij een jobcoach het meeste voorkomt. Van de Wsw groep kan ongeveer een derde deel aan het werk met individuele detachering of begeleid werken.

- Instemmen met de inzet van persoonlijke begeleiding en deze voorziening vastleggen in de re-integratieverordening.

10. Ondersteuning bij leer-werktrajecten

Specifiek voor jongeren is de voorziening ondersteuning bij leer-werktrajecten[15] inzetbaar. Het gaat dan om jongeren van 16 of 17 jaar oud die dreigen uit te vallen uit school, maar door middel van een leer-werktraject alsnog een startkwalificatie kunnen behalen. Deze voorziening kan ook ingezet worden bij jongeren van 18 tot 27 jaar die door een leer-werktraject alsnog een startkwalificatie kunnen behalen. Het is belangrijk dat jongeren middels een startkwalificatie een betere en

[13] Artikel 10da Participatiewet

[15] Artikel 10f Participatiewet

duurzamere positie op de arbeidsmarkt verkrijgen. Voorstel is om deze voorziening in de verordening op te nemen.

- Instemmen met de inzet van ondersteuning bij leer-werktrajecten en deze voorziening vastleggen in de re-integratieverordening.

11. No-riskpolis

De no-riskpolis[16] is een belangrijke voorziening om aarzelingen bij werkgevers weg te nemen bij het in dienst nemen van mensen met een arbeidsbeperking. Het is een verzekering waarbij de werkgever compensatie ontvangt voor de loonkosten, wanneer een werknemer met arbeidsbeperkingen ziek wordt. Dit is bijvoorbeeld aan de orde bij ziekte van een werknemer die structurele arbeidsbeperkingen heeft en/of voor wie de werkgever een structurele loonkostensubsidie ontvangt. In de verordening moet vastgesteld worden voor welke vergoedingen een werkgever in aanmerking komt bij ziekte van een werknemer. In artikel 12 van de re-integratieverordening is deze voorziening opgenomen.

- Instemmen met de inzet van de no-riskpolis en deze voorziening vastleggen in de re-integratieverordening.

12. Tegenprestatie

Aan personen op trede 2 en 3 van de participatieladder, die niet aan een ander traject deelnemen, wordt binnen onze drie gemeenten een tegenprestatie gevraagd. Door middel van de tegenprestatie doen uitkeringsgerechtigden iets terug voor de maatschappij in ruil voor het recht op een uitkering. Vrijwilligerswerk van een bepaalde inhoud en omvang mag gelden als tegenprestatie evenals mantelzorg. In individuele gevallen kan iemand worden vrijgesteld worden van de tegenprestatie. Gemeenten moeten met ingang van 1 januari 2015 verplicht de tegenprestatie opnemen in beleid[17].

In de gemeenten Voorschoten en Leidschendam-Voorburg wordt in de vorm van een pilot al ervaring opgedaan met de tegenprestatie (sinds juli 2013). In Wassenaar is een coach sociale activering actief die vergelijkbare werkzaamheden verricht. Uit een eerste evaluatie blijkt dat zowel de betrokken uitkeringsgerechtigden als de betrokken maatschappelijke organisaties positief zijn over de tegenprestatie in de huidige vorm. De kandidaten vinden de taken die zij doen leuk en krijgen hiervoor waardering. De organisaties beoordelen de taken die de kandidaten uitvoeren ook als nuttig.

Voorbeelden tegenprestatie

Bij een welzijnsorganisatie in Leidschendam verrichten uitkeringsgerechtigden allerhande werkzaamheden. Er wordt bijvoorbeeld geholpen met het uitserveren van eten, tafels dekken, het helpen in de keuken en bewoners begeleiden naar een activiteit. Bij een kinderdagverblijf/peuterspeelzaal in Voorburg wordt meegeholpen met knutselen en het doen van spelletjes. Bij het zwembad in Voorschoten worden onderhoudsklusjes verricht en ervoor gezorgd dat de directe

[16] Artikel 8a lid 2b Participatiewet
[17] Artikel 8a lid 1b en artikel 9 Participatiewet

omgeving bij het zwembad papiervrij gehouden wordt. In Wassenaar worden kandidaten bemiddeld naar vrijwilligerswerk.

Het voorstel is om op de ingeslagen weg voort te gaan. De doelgroep betreft in totaal ongeveer 400 cliënten in de drie gemeenten samen (huidig bestand).

Inmiddels is de tegenprestatie van een bevoegdheid van het college veranderd in een verplichting van de raad om dit onderwerp in een verordening vast te leggen. Het voorstel is om onderstaande uitgangspunten op te nemen:

- De tegenprestatie wordt gehandhaafd; het is niet vrijblijvend maar een verplichting.
- De tegenprestatie wordt gevraagd aan personen op trede 2 en 3 van de participatieladder die nog geen ander traject volgen en die wel in staat zijn een tegenprestatie te verrichten.
- Cliënten hebben invloed op de invulling van hun tegenprestatie.
- Vrijwilligerswerk en mantelzorg van een bepaalde inhoud en omvang mag gelden als tegenprestatie.
- In individuele gevallen kunnen betrokkenen vrijgesteld worden van de tegenprestatie.

De eindevaluatie van de pilot tegenprestatie is naar verwachting in het najaar 2014 afgerond. Eventuele wijzigingen en verbeteringen worden in dat traject meegenomen en aan de raad aangeboden met eventuele financiële gevolgen.

Huidige kosten
Voor de pilot tegenprestatie is in Leidschendam-Voorburg eenmalig € 60.000 beschikbaar gesteld uit de algemene middelen. In Voorschoten is eenmalig € 27.000 beschikbaar en Wassenaar heeft € 27.000 beschikbaar voor de coach sociale activering. De huidige kosten voor de tegenprestatie bestaan grotendeels uit middelen voor de uitvoering en voor een klein deel uit verzekeringen. Kosten voor de voortzetting van de tegenprestatie worden meegenomen in de begroting.

- Instemmen met het verplicht opleggen van de tegenprestatie.
- In de verordening tegenprestatie de genoemde uitgangspunten opnemen.

13. Uniformering arbeidsverplichtingen

Met het wetsvoorstel WWB Maatregelen worden een aantal verplichtingen geüniformeerd. Bij het niet nakomen van deze verplichtingen in de wet is de mogelijkheid om een maatregel op te leggen aangescherpt. De uitkering wordt dan gedurende een periode van minimaal 1 maand tot maximaal 3 maanden met 100% verlaagd. In de wet[18] is opgenomen dat de verlaging over meerdere maanden (maximaal drie) kan worden verrekend. Reden hiervoor is dat de maatregel soms na de eerste maand leidt tot gedragsverandering, de zogenaamde inkeerbepaling. Bij het ontbreken van elke vorm van verwijtbaarheid mag geen maatregel worden opgelegd.

Het gaat om de volgende verplichtingen[19]:

- Het aanvaarden en behouden van werk.

[18] Artikel 9 en artikel 18 lid 5 Participatiewet

- Het naar vermogen verkrijgen van werk in een andere gemeente (max. reisduur van 3 uur) en eventueel bereid te zijn om te verhuizen.
- Ingeschreven staan bij een uitzendbureau.
- Het verkrijgen en behouden van kennis en vaardigheden, noodzakelijk voor het verkrijgen, het aanvaarden of het behouden van werk.
- Het verkrijgen, aanvaarden of het behouden van werk niet belemmeren door kleding, gebrek aan persoonlijke verzorging of gedrag.
- Gebruik maken van aangeboden voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling en mee te werken aan onderzoek naar zijn of haar mogelijkheden tot arbeidsinschakeling.

Een maatregel wordt afgestemd als, gelet op bijzondere omstandigheden, dringende redenen daartoe aanleiding geven. De wet voorziet in de mogelijkheid geheel of gedeeltelijk af te zien van de maatregel. Bij het opleggen van specifieke arbeids- en re-integratieverplichtingen moet maatwerk worden geleverd. Niet alle verplichtingen kunnen onverkort op iedere bijstandsgerechtigde van toepassing worden verklaard. De individuele situatie van de cliënt is leidend, er mogen alleen verplichtingen opgelegd worden waar zij in redelijkheid aan kunnen voldoen.

Regionaal wordt hierover afstemming gezocht. Het voorstel is om bij een eerste gedraging de uitkering voor maximaal één maand te verlagen in plaats van drie maanden. Bij de zwaarste gedraging, namelijk het niet aanvaarden of behouden van werk, één maand de uitkering met 100 procent verlagen. Bij de minder zware gedragingen ook een verlaging van 100 procent, maar deze verrekenen in drie termijnen (dus uitsmeren over drie maanden á 33 procent per maand).

Ten aanzien van de niet-geüniformeerde arbeids- en re-integratieverplichtingen kan de gemeente zelf beleid formuleren in de afstemmingsverordening. De gemeenteraad heeft de afstemmingsverordening zeer recent opnieuw vastgesteld, namelijk in december 2013. De aanpassing van de afstemmingsverordening strekt zich nu slechts uit tot de wijzigingen met betrekking tot de geüniformeerde verplichtingen.

- De afstemmingverordening aanpassen met de volgende wijzigingen:
- De duur van de 100% verlaging bij het niet nakomen van de geüniformeerde verplichtingen vaststellen op maximaal 1 maand.
- De verrekening van deze maatregel voor wat betreft de geüniformeerde verplichting ‘aanvaarden en behouden van arbeid’ vaststellen op 1 maand. Dit betekent 1 maand 100% verlaging.
- De verrekening van deze maatregel voor de overige uniforme verplichtingen vast te stellen op 3 maanden. Indien de klant binnen 1 maand tot inkeer komt, betekent dit 1 maand 33% verlaging.

.

14. Individuele inkomenstoeslag

In het Regeerakkoord is afgesproken dat de langdurigheidstoeslag in de bijstand wordt vervangen door een individuele toeslag. Deze toeslag is bestemd voor personen die langdurig van een laag inkomen moeten rondkomen en geen zicht op inkomensverbetering hebben. In 2013 is onderzocht hoe het bereik is van de verschillende minimaregelingen en bijzondere bijstand. Dit betrof ook de langdurigheidstoeslag. Na een motie in de raad van Leidschendam-Voorburg is besloten een Sociale Conferentie te organiseren, voor de betrokkenen in de drie gemeenten. Naar aanleiding van de uitkomsten van de onderzoeken is de gemeente met het maatschappelijk middenveld in gesprek gegaan over de verdere ontwikkeling van het minimabeleid. Het voorstel is om de individuele inkomenstoeslag onderdeel uit te laten maken van het bredere vraagstuk minimabeleid. Voorstellen voor ontwikkeling van het minimabeleid en de individuele inkomenstoeslag worden in het vierde kwartaal van 2014 aan de raden aangeboden.

- De individuele inkomenstoeslag onderdeel uit laten maken van de voorstellen voor ontwikkeling van het minimabeleid.

15. Individuele studietoeslag

In de Wajong is een studieregeling[20] opgenomen voor jongeren met een arbeidsbeperking. De instroom in de Wajong stopt en de studieregeling is niet langer toegankelijk voor jongeren met een arbeidsbeperking. Gemeenten krijgen nu de mogelijkheid om individuele studietoeslag[21] te verstrekken aan de groep die voorheen onder de reikwijdte van deze studieregeling onder de Wajong vielen.
De Wajong studieregeling is gebaseerd op een verstrekking van 25% van het wettelijk minimumloon. Ongeveer 41% van de jongeren maakt aanspraak op de studieregeling.

De individuele studietoeslag is bedoeld als compensatie voor het feit dat deze jongeren naast hun studie door hun beperking niet in staat zijn zelf bij te verdienen. Deze toeslag is bedoeld voor:

- personen die recht hebben op studiefinanciering of op een tegemoetkoming op grond van de Wet tegemoetkoming Onderwijsbijdrage en Schoolkosten (WTOS);
- minimaal 18 jaar oud zijn;
- geen vermogen hebben;
- ~~met voltijdse arbeid~~ niet in staat zijn het wettelijk minimumloon te verdienen.

Naar verwachting is de duur van de individuele studietoeslag 4 jaar en is hun opleiding naar verwachting daarna afgerond. Op basis hiervan is een inschatting gemaakt voor de ontwikkeling van het aantal personen in de studieregeling. In de volgende tabel is deze uiteen gezet.

[20] Onder de Wajong was sprake van een studieregeling, voor de Participatiewet spreken we over een individuele studietoeslag.
[21] Artikel 8 lid 1c en artikel 36b Participatiewet

Ontwikkeling doelgroep individuele studietoeslag

	2015	2016	2017	Vanaf 2018
Leidschendam-Voorburg	13	26	39	52
Voorschoten	4	8	12	16
Wassenaar	2	4	6	8
Totaal	**19**	**38**	**57**	**76**

Gemeenten moeten in verordening regels opstellen over;

- de manier waarop bepaald wordt of een student minder dan het wettelijk minimumloon kan verdienen,
- de hoogte en de frequentie van de toeslag.

Gemeenten kunnen ervoor kiezen om geen individuele studietoeslag uit te keren, het betreft hier een kan-bepaling. Wij vinden het belangrijk om in deze kwetsbare doelgroep te investeren en zo hun kansen op de arbeidsmarkt te vergroten. Dit is conform te strekking van de wet.

Inmiddels is er ook een hervorming van het studieleenstelsel via DUO aangekondigd. Met ingang van volgend studiejaar is de basisbeurs niet langer een gift, maar een lening. Voor studenten betekent dit dat hun studieschuld aanzienlijk groter wordt dan voorheen. Er wordt een uitzondering gemaakt voor jongeren met een chronische ziekte of een handicap. Zij worden, volgens laatste berichten, voor € 1.200 gecompenseerd als er een studievertraging optreedt. Dit is pas aan het einde van het traject bekend, aansluiten bij DUO lijkt hierdoor niet langer een optie. Om de kosten voor het onderzoek laag te houden is het voorstel om de consulent een belangrijke rol te laten vervullen. Bij de beoordeling wordt waar mogelijk uitgegaan van beschikbare gegevens van het UWV, eventuele eerdere medische keuringen, informatie vanuit het netwerk zoals de school. Pas als dit onvoldoende uitsluitsel geeft, kan een advies aan een arbeidsdeskundige worden gevraagd.

Voor de individuele studietoeslag is landelijk vanaf 2015 6 miljoen euro beschikbaar, oplopend tot 35 miljoen euro structureel. Het is nog niet duidelijk wat de drie gemeenten individueel krijgen, maar op basis van eerdere verdeling van gelden voor bijzondere bijstand is een inschatting gemaakt. De werkelijk bedragen kunnen hiervan afwijken, maar deze geven wel een indicatie.

Voor het bepalen van de hoogte van de toeslag, ligt het in lijn om de vergelijking te trekken met het bedrag waarvan DUO uitgaat dat een student zelf bijverdient naast zijn studie. Dit bedrag ligt afgerond op € 295 per maand. De consequenties van een dergelijke keuze zijn in de volgende tabel verwerkt.

Rijksbijdrage individuele studietoeslag afgezet tegen de verwachte uitgaven

	Prognose voor 2015			Prognose structureel		
	Rijks-bijdrage	Uitgaven bij € 295	Uitgaven bij € 100	Rijks-bijdrage	Uitgaven bij € 295	Uitgaven bij € 100
Leidschendam-Voorburg [22]	€ 21.594	€ 46.020	€ 15.600	€ 112.466	€ 184.080	€ 62.400
Voorschoten	€ 4.501	€ 14.160	€ 4.800	€ 25.496	€ 56.640	€ 19.200
Wassenaar	€ 4.714	€ 7.080	€ 2.400	€ 26.752	€ 28.320	€ 9.600

Voor alle drie de gemeenten geldt dat inkomsten lager liggen dan de uitgaven die een dergelijk insteek met zich mee zouden brengen. Het voorstel is dan ook om niet tot de volledige vergoeding van € 295 per maand over te gaan. Naast budgettaire overwegingen komt het voorstel ook voort uit het feit dat niet iedere jongere zonder arbeidsbeperking het maximale bedrag van € 295 per maand kan bijverdienen. Bij een verstrekking van € 100 per maand blijven de uitgaven voor de drie gemeenten binnen de Rijksbijdrage. Ook binnen de arbeidsmarktregio wordt € 100 als richtlijn aangehouden.

Uitgangspunten:

- De individuele studietoeslag vaststellen op € 100 per maand gekoppeld aan de duur van de studie met een maximale termijn van vier jaar.
- De individuele studietoeslag moet ieder jaar opnieuw worden aangevraagd.
- Het recht op de individuele studietoeslag wordt bij de eerste aanvraag vastgesteld.
- De consulent bepaalt op basis van de criteria zoals vastgelegd in de verordening en op basis van de beschikbare gegevens, wie in aanmerking komt voor de individuele studietoeslag. Eventueel kan nog een arbeidsdeskundige worden ingeschakeld.

- De verstrekking van een individuele studietoeslag aan jongeren met een arbeidsbeperking mogelijk maken.
- Het bedrag voor individuele studietoeslag wat wordt toegevoegd aan de algemene middelen structureel vrijmaken en aan te wenden voor de doelgroep jongeren met een arbeidsbeperking.
- Genoemde uitgangspunten vastleggen in een verordening.

16. Financiën

Het participatiebudget gaat onderdeel uitmaken van het sociaal deelfonds. Het nieuwe participatiebudget in zijn huidige vorm is bedoeld voor re-integratie en betalen van de sociale werkvoorziening (afbouw Wsw). Naast het participatiebudget ontvangt de gemeente een budget van de rijksoverheid voor bekostiging van de bijstand, de zogenaamde BUIG gelden. De BUIG gelden vallen niet onder het sociaal deelfonds.

Nieuw onder de Participatiewet is dat ook de voorziening structurele loonkostensubsidie uit de BUIG gelden betaald gaat worden. Dit toont aan dat er een nauwe samenhang bestaat tussen de middelen voor inkomen en re-integratie.

[22] Voor de gemeente Leidschendam-Voorburg zijn de actuele cijfers toegevoegd (geen prognose)

Verder heeft het Europees Sociaal Fonds € 114 miljoen vrijgemaakt voor de ondersteuning van arbeidsmarktregio's bij het invoeren van de Participatiewet. Dit budget kan bijvoorbeeld ingezet worden voor ondersteuning van werkloze jongeren, oudere en langdurige werklozen of mensen met een arbeidsbeperking. Ook is een deel van het budget bestemd voor (ex-)leerlingen van het voortgezet speciaal onderwijs.

16.1. Samenhang tussen budgetten inkomen (BUIG) en re-integratie

Door een uitkeringsgerechtigde naar werk uit te laten stromen vindt er een besparing op de uitkering plaats. Volgens de T-2 systematiek telt een uitkeringsgerechtigde twee jaar mee voor de uitkering. Deze systematiek wordt straks vervangen. Door uitstroom te genereren bijvoorbeeld met de inzet van de voorziening loonkostensubsidie gebaseerd op een vast bedrag ad € 7.500 kan op de uitkering ad € 18.000 (gemiddelde uitkeringslasten) worden bespaard. Dit levert dan een besparing van ongeveer € 10.000 op. Nu de bedragen voor re-integratie verder afnemen en er voor de gemeenten Leidschendam-Voorburg en Voorschoten tekorten worden verwacht op re-integratie, is het voorstel om flexibel met de inzet van deze budgetten om te gaan.

- Instemmen met het bestemmen van de positieve resultaten op de BUIG gelden voor re-integratiedoeleinden.

16.2. Extra taken

De invoering van de Participatiewet brengt extra uitvoeringstaken met zich mee. In bijlage 3 staat hiervan een opsomming.

16.3. Lokale impact

Voor de drie gemeenten is een inschatting gemaakt van de budgetten. ~~In de Financiële impactanalyse staat een nadere uitwerking (zie bijlage).~~ In onderstaande tabellen is de nieuwe instroom nog niet meegenomen. Aan de budgetten worden nog bedragen toegevoegd voor de begeleidingskosten van mensen die op garantiebanen worden geplaatst en de bedragen ten behoeve van structurele loonkostensubsidie.

Conclusie inzet middelen voor re-integratie

De raden hebben besloten dat voor de uitvoering van de nieuwe taken, de rijksbudgetten leidend zijn. Voor het participatiebudget betekent dit dat er voor de alle drie de gemeenten een tekort ontstaat voor re-integratie. Zelfs met de inzet van incidentele loonkostensubsidie uit de BUIG kunnen de tekorten nog niet voldoende worden afgedekt. Dit betekent concreet dat minder mensen een re-integratietraject aangeboden kunnen krijgen en dus naar alle waarschijnlijkheid ook minder mensen uit de uitkering stromen. De doelstelling van 25% uitstroom naar regulier werk kan daardoor mogelijk niet worden behaald. We gaan onderzoeken of er naast maatwerkvoorzieningen ook groepsvoorzieningen ingezet kunnen worden. Dat geld ook voor de inzet van individuele re-integratievoorzieningen. Bekeken wordt of het in het individuele geval nuttig en noodzakelijk is dat er een re-integratievoorziening aangeboden wordt of dat het meer voor de hand ligt om iemand te laten participeren door vrijwilligerswerk of een tegenprestatie.
Nu het participatiebudget onderdeel uit gaat maken van het sociaal deelfonds kan ook een brede afweging worden gemaakt, waar budgetten voor ingezet worden.

Uitgaven re-integratie 2013 en sociale werkvoorziening: Leidschendam-Voorburg

Onderstaande bedragen over 2013 geven een indicatie van de uitgaven.

Totaal overzicht inkomsten en uitgaven re-integratie/sociale werkvoorziening LV

	2015	2016
Rijksbijdrage participatiebudget (voorlopige budget 2015)	€ 2.520.000	€ 2.450.000
Uitgaven participatiebudget 2013[23]	€ 3.832.000	€ 3.832.000
Tekort bij ongewijzigd beleid	- € 1.312.000	- € 1.382.000
Budget WSW (voorlopig budget 2015)	€ 3.644.000	€ 3.365.000
Uitgaven WSW	€ 3.908.000	€ 3.557.000
In Meerjarenbegroting gemeente bijdrage exploitatietekort	€ 264.000	€ 192.000
Saldo	0	0
Totaal tekort	- € 1.312.000	- € 1.382.000
Besparing op inzet loonkostensubsidie en einde inburgering	€ 738.000	€ 738.000
Sturen op de inzet van re-integratievoorzieningen	€ 574.000	€ 644.000
Budgettair neutraal	€ 0	€ 0

Conclusie

In 2013 is aan 1060 cliënten een re-integratievoorziening aangeboden. In totaal ging het om 2050 producten. Een product kan ook 'nazorg' betekenen. Op de re-integratie uitgaven ontstaat een tekort oplopend tot ruim 1,3 miljoen euro in 2016 bij ongewijzigd beleid. Voor re-integratie kan bezuinigd worden op de inzet van voorzieningen, door de voorgestelde loonkostensubsidies uit de BUIG gelden te betalen. Zo kan nog wel een maximale inspanning worden verricht om mensen met arbeidspotentieel naar werk te begeleiden. Voorwaarde is wel dat de hoogte van de loonkostensubsidie een besparing op de uitkeringslasten veroorzaakt. De stopzetting van loonkostensubsidies levert een besparing op van bijna € 500.000. Ook de kosten voor inburgering worden teruggebracht in verband met het einde van die regeling voor de gemeente ad € 255.000.

Uitgaven re-integratie en sociale werkvoorziening: Wassenaar 2013

Onderstaande bedragen over 2013 geven een indicatie van de uitgaven.

Totaal overzicht inkomsten en uitgaven re-integratie/sociale werkvoorziening Wassenaar

	2015	2016
Rijksbijdrage participatiebudget (voorlopige cijfers)	€ 491.000	€ 445.000
Uitgaven participatiebudget 2013[24]	€ 521.000	€ 521.000
Saldo bij ongewijzigd beleid	- € 30.000	- € 76.000

[23] Zie bijlage voor een nadere uitwerking van de uitgaven participatiebudget

[24] Zie bijlage voor een nadere uitwerking van de uitgaven participatiebudget

Budget WSW	€ 1.289.000	€ 1.190.000
Uitgaven WSW 2013	€ 1.257.000	€ 1.257.000
Saldo bij ongewijzigd beleid	€ 32.000	- € 133.000
Totaal saldo (- = tekort)	€ 2.000	- € 209.000
Besparing op inzet loonkostensubsidie en einde inburgering	€ 0	€ 76.000
Sturen op de inzet van re-integratievoorzieningen of Wsw	€ - 2.000	€ 133.000
Positief resultaat / budgettair neutraal	**€ 0**	**€ 0**

Conclusie
Gemeente Wassenaar beschikt op basis van de voorlopige cijfers in 2015 net niet over voldoende middelen om mensen naar werk te begeleiden. In 2013 is aan 210 cliënten een re-integratie-voorziening aangeboden. In totaal ging het om 386 producten. Een product kan ook 'nazorg' betekenen. Het bestand neemt toe, wegens nieuwe doelgroepen maar ook door mensen die aan het einde van de werkloosheidsuitkering zijn gekomen. Het inzetten van de voorzieningen loonkostensubsidies uit het uitkeringsbudget (BUIG) kan dan een uitkomst zijn. Voor de kosten met betrekking tot de uitgaven van de Wsw wordt onderzocht hoe de tekorten teruggedrongen kunnen worden.

Uitgaven re-integratie en sociale werkvoorziening: Voorschoten 2013
Onderstaande bedragen over 2013 geven een indicatie van de uitgaven.

Totaal overzicht inkomsten en uitgaven re-integratie/sociale werkvoorziening Voorschoten

	2015	**2016**
Rijksbijdrage participatiebudget (voorlopige cijfers)	€ 274.000	€ 264.000
Uitgaven participatiebudget 2013[25]	€ 500.000	€ 500.000
Tekort bij ongewijzigd beleid	- € 226.000	- € 236.000
Budget WSW	€ 1.427.000	€ 1.318.000
Uitgaven WSW 2013[26]	€ 1.247.000	€ 1.247.000
Saldo bij ongewijzigd beleid	€ 180.000	€ 71.000
Totaal tekort	- € 46.000	- €165.000
Besparing op inzet loonkostensubsidie en einde inburgering	€ 46.000	€ 80.000
Sturen op de inzet van re-integratievoorzieningen of Wsw	€ 0	€ 85.000
Budgettair neutraal	**€ 0**	**€ 0**

Conclusie

[25] Zie bijlage voor een nadere uitwerking van de uitgaven participatiebudget
[26] Nog niet verwerkt is de doorrekening na herstructurering

Voor de kosten met betrekking tot de uitgaven van de Wsw wordt onderzocht hoe het overschot ontstaat. Dit lijkt niet realistisch ten opzichte van het landelijke beeld. De financiële adviseur gaat dit nog nauwkeurig in beeld brengen.

De tekorten ontstaan vooral op het gebied van re-integratie. In 2013 is aan 207 cliënten een re-integratievoorziening aangeboden. In totaal ging het om 391 producten. Een product kan ook 'na-zorg' betekenen. Voor re-integratie kan bezuinigd worden op de inzet van voorzieningen, onder andere door de voorgestelde loonkostensubsidies uit de BUIG gelden te betalen. Zo kan nog wel een maximale inspanning worden verricht om mensen met arbeidspotentieel naar werk te begeleiden. Voorwaarde is wel dat de hoogte van de loonkostensubsidie een besparing op de uitkeringslasten veroorzaakt. Door loonkostensubsidie niet langer uit het re-integratiebudget te betalen, wordt een besparing van bijna € 60.000 (zie bijlage) gerealiseerd. Ook de middelen van inburgering ad € 21.000 komen niet langer ten laste van de re-integratiemiddelen, vanwege het beëindigen van deze regeling.

17. Consultatie

Dit beleidsplan is tot stand gekomen in samenwerking en medewerking van diverse partijen. Op het gebied van externe partijen is het plan tot stand gekomen in samenwerking met de Klankbordgroep. In de Klankbordgroep zitten vertegenwoordigers van de cliëntenraden van Voorschoten en Wassenaar en van de Participatieraad van Leidschendam-Voorburg. Maandelijks was er een overleg over de Participatiewet. Verder is in juni 2014 is een bijeenkomst gehouden met werkende Wajongers. Doel van deze bijeenkomst was om erachter te komen welke belemmeringen Wajongers ervaren bij het werk. Binnen de arbeidsmarktregio is regelmatig overleg gevoerd met het UWV om ervoor te zorgen dat taken die straks niet meer door het UWV worden uitgevoerd door de gemeente soepel en adequaat opgepakt kunnen worden.

18. Bijlagen

Bijlage 1: Participatieladder
Bijlage 2: Uitgaven re-integratie t.l.v. participatiebudget
Bijlage 3: Extra taken door de invoering van de Participatiewet

De hier onder genoemde bijlagen worden als separate documenten aan u aangeboden.

Doelgroep inventarisatie

Dit document bevat een beschrijving van de doelgroep van de Participatiewet met ingang van 2015.

Re-integratieverordening (gewijzigd)

Hoofdstukken 6, 7, 8, 9, 10, 11 dienen hiervoor als basis

Verordening loonkostensubsidie (nieuw)

Hoofdstuk 8 – dient hiervoor als basis.

Verordening Tegenprestatie (nieuw)

Hoofdstuk 12 - dient hiervoor als basis

Afstemmingsverordening (gewijzigd)

Hoofdstuk 13 – dient hiervoor als basis.

Verordening Individuele Studietoeslag (nieuw)

Hoofdstuk 15 – dient hiervoor als basis.

Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive

Het betreft een formele omzetting van de Wet werk en bijstand naar de Participatiewet

Fraudeverordening Leidschendam-Voorburg en Wassenaar, Handhavingsverordening Voorschoten

Het betreft een formele omzetting van de Wet werk en bijstand naar de Participatiewet.

BIJLAGE 1 – PARTICIPATIELADDER

De zes treden van de participatieladder

Trede	Toelichting op de trede	Inzet voorziening
1 - Geïsoleerden Doel: Zelfredzaamheid	Personen die op trede 1 worden ingedeeld, zijn niet in staat tot een traject, vaak door een combinatie van medische en/of psychische factoren en andere persoonlijke omstandigheden. Zij worden vrijgesteld van de plicht om te werken aan re-integratie. Voor deze mensen is het realiseren van zelfredzaamheid een voorliggend doel.	WMO-voorzieningen, Bijzondere bijstand, Algemene voorzieningen
2 - Sociale contacten buiten de deur Doel: Activering door Maatschappelijke participatie	Cliënten met een grote afstand tot de arbeidsmarkt worden op deze trede ingedeeld, doorgaans omdat ze sociaal geïsoleerd zijn. Cliënten moeten betrokken en geactiveerd worden. Voorliggend doel is, dat de cliënt gestimuleerd wordt om aan activiteiten in de buurt te gaan deelnemen, waardoor een stijging op de participatieladder gerealiseerd wordt.	WMO-voorzieningen, Bijzondere bijstand, Tegenprestatie, Algemene voorzieningen
3 - Deelname aan georganiseerde activiteiten Doel: Werknemerschap: voorbereiding op werk	Op deze trede ligt de nadruk op het ontwikkelen van basisvaardigheden die onmisbaar zijn om aan het werk te gaan. Hiervoor zijn diverse instrumenten beschikbaar, die kunnen worden ingezet op basis van de behoeften van de cliënt. Hierbij is dus sprake van maatwerk. Een cliënt kan door het vinden van vrijwilligerswerk, stijgen naar trede 4 op de participatieladder.	Bijzondere bijstand, Tegenprestatie, Re-integratievoorzieningen
4 - Onbetaald werk Doel: Werk door leren voor de arbeidsmarkt	Op trede 4 worden cliënten, die onbetaald werk verrichten en beschikken over de benodigde basisvaardigheden, in contact gebracht met beschikbare en geschikte reguliere vacatures. Met werkgevers wordt bezien welke training of scholing een werkzoekende eventueel nog nodig heeft om in dienst te kunnen treden.	Bijzondere Bijstand, Re-integratievoorzieningen
5 - Betaald werk met ondersteuning Doel: Groeien op de arbeidsmarkt	Op trede 5 is iemand regulier aan het werk bij een werkgever of als zelfstandige. Toch kan de gemeente instrumenten inzetten, bijvoorbeeld vanuit preventief perspectief (voorkomen van instroom). Deze instrumenten kunnen gericht zijn op de verdere ontwikkeling van de cliënt (training en educatie), of op het tegemoetkomen van de werkgever bij een onvoldoende loonwaarde van de cliënt.	Bijzondere Bijstand, Re-integratievoorzieningen
6 Betaald werk	Op trede 6 is iemand regulier aan het werk zonder vorm van gemeentelijke ondersteuning.	Nazorg

Overzicht uitgaven re-integratie Leidschendam-Voorburg

1. ID/WIW banen	-	
2. Loonkostensubsidies	€ 483.147	
3. Scholing subsidies	€ 236.859	
4. Combinatie loon- en scholingssubsidies	€ 285.835	
5. Work first	€ 442.000	
6. Schuldhulpverlening	-	
7. Begeleidingstrajecten zonder loonkosten	€ 1.155.383	
8. Persoonsgebonden re-integratietraject	€ 75.000	
9. Inburgering	€ 254.752	
10. Zorgtrajecten	-	
11. Verkleining wachtlijst WSW	-	
12. Gemeentelijke uitvoering re-integratie (loonkosten)	€ 563.921	
13. Anders	€ 335.142	
Totaal uitgaven re-integratie en inburgering		€ 3.832.039
Ingekomen middelen re-integratie en inburgering Leidschendam-Voorburg		€ 3.902.113
Meeneemregeling		€ 70.074
Overschot Leidschendam-Voorburg voor 2013		**€ 0**

Overzicht uitgaven re-integratie Wassenaar

1. ID/WIW banen	-	
2. Loonkostensubsidies	€ 35.020	
3. Scholing subsidies	€ 42.082	
4. Combinatie loon- en scholingssubsidies	-	
5. Work first	€ 66.492	
6. Schuldhulpverlening	€ 121.552	
7. Begeleidingstrajecten zonder loonkosten	€ 113.744	
8. Persoonsgebonden re-integratietraject	-	
9. Inburgering	€ 41.264	
10. Zorgtrajecten	-	
11. Verkleining wachtlijst WSW	-	
12. Gemeentelijke uitvoering re-integratie (loonkosten)	€ 66.016	
13. Anders	€ 35.242	
Totaal uitgaven re-integratie en inburgering		€ 521.412
Ingekomen middelen re-integratie en inburgering Leidschendam-Voorburg		€ 719.778
Meeneemregeling		€ 179.945
Overschot Wassenaar voor 2013		**€ 18.421**

Overzicht uitgaven re-integratie Voorschoten

1. ID/WIW banen	-	
2. Loonkostensubsidies	€ 58.528	
3. Scholing subsidies	€ 143.631	
4. Combinatie loon- en scholingssubsidies	-	
5. Work first	€ 78.640	
6. Schuldhulpverlening	-	
7. Begeleidingstrajecten zonder loonkosten	€ 68.410	
8. Persoonsgebonden re-integratietraject	-	
9. Inburgering	€ 21.075	
10. Zorgtrajecten	-	
11. Verkleining wachtlijst WSW	-	
12. Gemeentelijke uitvoering re-integratie (loonkosten)	€ 53.060	
13. Anders	€ 77.082	
Totaal uitgaven re-integratie en inburgering		€ 500.426
Ingekomen middelen re-integratie en inburgering Voorschoten		€ 454.478
Tekort Voorschoten voor 2013		**€ -45.948**

BIJLAGE 3 – EXTRA TAKEN DOOR DE INVOERING V/D PARTICIPATIEWET

	Toelichting / resultaat
Preventie instroom	▪ leerlingenlijsten doornemen met onderwijs ▪ identificeren jongeren arbeidsbeperking ▪ begeleiding en inzet instrumenten t.b.v. toeleiding naar werk ▪ voorkomen instroom bijstand
Toegang	▪ extra intakes doelgroep arbeidsbeperkten waarbij expertise doelgroep nodig ▪ vroegtijdige herkenning en toeleiding arbeidsgehandicapten naar voorziening
Klant-management	▪ extra cliënten ▪ expertise doelgroep en instrumenten nodig ▪ begeleiding klanten waarbij aandacht voor beperking ▪ opstellen plan van aanpak
Arbeidskundig advies	▪ advies bij mogelijkheden werk arbeidsgehandicapte ▪ advies bij plaatsing
Werkgevers-benadering	▪ bemiddeling arbeidsbeperkten naar werk ▪ expertise nodig jobcarving, instrumenten, doelgroep
Tegenprestatie	▪ extra taken klantmanagement ▪ acquisitie, website
Informatisering & automatisering	▪ extra taken in functioneel beheer en genereren (man.)info (nieuwe doelgroep, toename klantmanagers)
Kostendelersnorm	▪ monitoren of meer adresfraude- plaatsvindt ▪ mogelijk meer terugvorderingen ▪ mogelijk meer bezwaren
Inkomenstoeslag en af-schaffing categorale bijstand	▪ meer individuele beschikkingen ▪ meer bezwaren
Aanscherpen maatregelen	▪ meer bezwaarschriften
Jobcoaching	▪ coaching op de werkplek ▪ gemiddeld 3 uur per klant per week

Adviesnota aan de Raad

VOORBLAD

Registratienummer:	4057
Datum:	
Soort Voorstel:	Adviesnota
Onderwerp:	Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 - 2016, DEEL C Participatiewet en WWB maatregelen
Portefeuillehouder:	Wethouder Nieuwenhuizen
Programma:	Programma 8: Economie en werk
Bijlagen:	5. Reactienota Beleidsplan Participatiewet en WWB maatregelen 2015 – 2016 6. Beleidsplan Participatiewet en WWB maatregelen 2015 – 2016 (versie 5 november 2014)
Stukken ter inzage:	nee
Beslispunten:	

20 De Reactienota op de ingekomen zienswijzen op het Beleidsplan participatiewet en WWB maatregelen 2015 -2016 vast te stellen

Samenwerken in de regio

21. De conceptvisie op de arbeidsmarkt zoals beschreven in § 3.2 vast te stellen;
22. Het college opdracht te geven in het op te stellen Uitvoeringsprogramma Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016 aandacht te besteden aan:
    a. Het inbrengen van de conceptvisie op de arbeidsmarkt in de arbeidsregio Zuid-Holland Centraal en bij overige betrokkenen;
    b. Hoe preventief schoolverlaters met een arbeidsbeperking die op eigen kracht niet in staat zijn werk te vinden ondersteunt kunnen worden;
    c. Gedurende de transitiefase:
        i. de formele voorziening beschut werk nieuwe stijl verder te onderzoeken;
        ii. In samenwerking met marktpartijen te komen tot een integraal aanbod voor de doelgroep met een lage loonwaarde.

23. Het realiseren van garantiebanen als één inspanning voor de gehele arbeidsmarktregio (Zuid-Holland Centraal) te zien;

Een evenwichtige verdeling van de middelen over de doelgroepen

24. Door middel van het inzetten van re-integratievoorzieningen te investeren in personen die op 31 december 2014 op de wachtlijst Wsw staan;
25. De nadere categorisering inzet middelen trede 3, 4 en 5, zoals in §6.3 beschreven, vast te stellen;

Tegenprestatie

26. De kosten voor de tegenprestatie mee te nemen in de begroting;

Individuele inkomenstoeslag

27. De individuele inkomenstoeslag onderdeel uit te laten maken van de voorstellen voor ontwikkeling van het minimabeleid;

Individuele studietoeslag

28. Het bedrag dat voor individuele studietoeslag wordt toegevoegd aan de algemene middelen structureel vrij te maken en aan te wenden voor de doelgroep jongeren met een arbeidsbeperking;

Financiën

29. De positieve resultaten op de BUIG-gelden te bestemmen voor re-integratiedoeleinden.

Korte inleiding

Met ingang van 1 januari 2015 treedt de Participatiewet in werking. De Participatiewet voegt de Wet werk en bijstand (WWB), de Wet sociale werkvoorziening (Wsw) en een deel van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wajong) samen. De Participatiewet moet mensen die nu nog aan de kant staan, meer kansen geven om mee te doen en waar mogelijk zelf in hun levensonderhoud te voorzien. Tegelijk met het inwerking treden van de Participatiewet worden er wijzigingen in de Wet werk en bijstand (WWB) ingevoerd om de bijstand (financieel) houdbaar te houden. Deze wijzigingen hebben onder andere betrekking op het maatregelenregime bij het niet nakomen van verplichtingen. Bovendien wordt van iedereen die een uitkering ontvangt, verwacht dat er een zogenaamde tegenprestatie naar vermogen wordt geleverd.

Argumenten

20.1 De belanghebbenden zijn gedurende zes weken in de gelegenheid gesteld om hun zienswijze met betrekking tot het Beleidsplan Transitie Sociaal Domein kenbaar te maken.

Alle ingekomen zienswijzen zijn voorzien van een reactie/antwoord en hebben in enkele gevallen geleid tot een wijziging van het beleidsplan. Kortheidshalve wordt voor een toelichting verwezen naar de bijgevoegde reactienota.

21.1 De arbeidsmarkt beperkt zich niet tot een individuele gemeente.
Het is belangrijk om de schaal te vergroten omdat de arbeidsmarktontwikkelingen nog steeds niet erg gunstig zijn; het werkeloosheidspercentage is hoog en neemt nog steeds toe.

22.1. Het uitvoeringsprogramma is een concretisering van de in de beleidsplannen opgenomen resultaten en aandachtspunten.
De genoemde resultaten worden concreet gemaakt door de acties/activiteiten en aandachtspunten weer te geven, voorzien van een planning. Bovendien worden de risico's van het niet (tijdig) behalen van de resultaten benoemd en toegelicht.

22.2 Voor verschillende onderwerpen in het uitvoeringsprogramma ligt de beslissingsbevoegdheid bij de raad.
Het college krijgt de opdracht om de voorbereiding hiervan uit te voeren. In de planning wordt zichtbaar wie bevoegd is om het besluit te nemen.

23.1 Werkgevers zijn hier meer bij gebaat.
Wanneer de gemeente zelf invulling wil geven bestaat de kans dat niet de juiste competenties in het bestand zitten. Voor de cliënten is het voordeel dat hun talenten op deze manier meer centraal staan.

24.1 het is voor deze doelgroep met beperkingen vrijwel niet mogelijk om op eigen kracht aan het werk te komen.
Personen die op 31 december 2014 op de wachtlijst Wsw staan, behoren tot de prioritaire doelgroep voor de invulling van garantiebanen.

25.1 Het re-integratiebudget is niet toereikend voor de gehele doelgroep Participatiewet.
Keuzes maken is nodig.

25.2 Met de Contourennota Inzet middelen participatiebudget 2012 – 2015 is al ingestoken op deze keuze.
De participatiewet voegt een aantal nieuwe doelgroepen toe. In §6.3 is een tabel opgenomen waarin deze nieuwe groepen zijn onderverdeeld/gecategoriseerd.

27.1 Een integrale afweging op het gebied van minimabeleid is gewenst.
Om te komen tot deze afweging wordt in gesprek gegaan met het maatschappelijk middenveld.

28.1 Een compensatie in de kosten voor de studie voor jongeren met een beperking neemt een drempel om te gaan studeren weg.
Het aangaan van een studieschuld is vaak een belemmering voor deze doelgroep, met name omdat de kansen en mogelijkheden voor deze jongeren op het gebied van werk kleiner zijn dan voor jongeren zonder een beperking. Bovendien zijn deze jongeren vaak niet in staat om naast hun studie bij te verdienen.

29.1 De bedragen voor re-integratie nemen af, en er worden tekorten verwacht op re-integratie.
Aan de andere kant vindt een besparing op de uitkering plaats wanneer iemand uitstroomt naar werk. Door de budgetten flexibel in te zetten is het, het streven om het percentage wat uitstroomt naar werk niet te laten dalen (door afnemende budgetten), maar minimaal gelijk te houden.

Kanttekeningen

21.1 Een individuele gemeente conformeert zich aan de regio.

22.1 Het Uitvoeringsprogramma Transitie Sociaal Domein 2014 – 2015 is een omvangrijk document.
Het bevat activiteiten en de planning van de resultaten uit alle vier de beleidsplannen. Hierdoor wordt integraliteit geborgd.

23.1 De invloed van een individuele gemeente op het aantal plaatsingen vanuit het eigen cliëntenbestand wordt hiermee beperkt.

24.1 De inzet van re-integratie instrumenten voor deze doelgroep is naar verwachting groter dan bij anderen. De kosten hiervoor drukken op het re-integratiebudget.

25.1 Niet iedereen krijgt meer een re-integratievoorziening aangeboden. Voor hen moet meer in de richting van participatievoorzieningen worden gedacht.

Voorbeelden van participatievoorzieningen zijn de tegenprestatie en enkele voorzieningen uit het minimabeleid.

28.1 Ook jongeren zonder beperkingen hebben soms moeite om te studeren en kunnen daarnaast niet werken, omdat de focus op hun studie ligt.

Door deze regeling ontstaat mogelijk rechtsongelijkheid voor die groep.

29.1 Er bestaat nog onduidelijkheid over de uiteindelijke doorwerking per individuele gemeente.

Er gaat een nieuwe financieringssystematiek gelden; deze is nog niet eerder gebruikt.

Besluit

Registratienummer: 4057

De raad der gemeente Voorschoten;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 23 september 2014,

Gelet op de artikelen 8a, eerste lid, aanhef en onder a,c,d,e en tweede lid, en 10b vierde lid van de Participatiewet

besluit:

20. *De Reactienota op de ingekomen zienswijzen op het Beleidsplan participatiewet en WWB maatregelen 2015 -2016 vast te stellen*

<u>Samenwerken in de regio</u>

21. *De conceptvisie op de arbeidsmarkt zoals beschreven in § 3.2 vast te stellen;*
22. *Het college opdracht te geven in het op te stellen Uitvoeringsprogramma Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016 aandacht te besteden aan:*
    - *Het inbrengen van de conceptvisie op de arbeidsmarkt in de arbeidsregio Zuid-Holland Centraal en bij overige betrokkenen;*
    - *Hoe preventief schoolverlaters met een arbeidsbeperking die op eigen kracht niet in staat zijn werk te vinden ondersteunt kunnen worden;*
    - *Gedurende de transitiefase:*
        - *de formele voorziening beschut werk nieuwe stijl verder te onderzoeken;*
        - *In samenwerking met marktpartijen te komen tot een integraal aanbod voor de doelgroep met een lage loonwaarde.*
23. *Het realiseren van garantiebanen als één inspanning voor de gehele arbeidsmarktregio (Zuid-Holland Centraal) te zien;*

Een evenwichtige verdeling van de middelen over de doelgroepen

24. Door middel van het inzetten van re-integratievoorzieningen te investeren in personen die op 31 december 2014 op de wachtlijst Wsw staan;

25. De nadere categorisering inzet middelen trede 3, 4 en 5, zoals in §6.3 beschreven, vast te stellen;

Tegenprestatie

26. De kosten voor de tegenprestatie mee te nemen in de begroting;

Individuele inkomenstoeslag

27. De individuele inkomenstoeslag onderdeel uit te laten maken van de voorstellen voor ontwikkeling van het minimabeleid;

Individuele studietoeslag

28. Het bedrag dat voor individuele studietoeslag wordt toegevoegd aan de algemene middelen structureel vrij te maken en aan te wenden voor de doelgroep jongeren met een arbeidsbeperking;

Financiën

29. De positieve resultaten op de BUIG-gelden te bestemmen voor re-integratiedoeleinden.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
van de raad der gemeente Voorschoten,
gehouden op 13 november 2014.

de griffier, de voorzitter,

Amendement 100230

Regionale insteek bij Participatiewet
De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen d.d. 13 november 2014 gezien het raadsvoorstel nr. 6 Beleidsplan transitie sociaal domein, deel C d.d. 13 november 2014 Overwegende dat: • Regionale samenwerking op het gebied van werk een middels is en geen doel op zich; • helder moet worden besloten wat het doel is (meer mensen aan passens werk helpen) en wat het middel (regionale samenwerking).
Besluit: aan beslispunt 23 v.h. raadsvoorstel onderstaande zin toe te voegen: • Waarbij betere aansluiting van de talenten van cliënten op de binnen de arbeidsmarktregio gezochte competenties centraal staat. en gaat over tot de orde van de dag.
Ondertekening en naam: Jan-Paul Middelburg, PvdA Voorschoten
Aantekening griffier:

Amendement 100232

Onderwerp: Beleidsplan Transitie Sociaal Domein, deel c, Participatiewet.
Inhoud: toevoegen concretere ambities De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen d.d.13 november 2014 gezien het raadsvoorstel nr 4057 d.d. - Overwegende: - dat pas bij concrete ambities kan worden bepaald of het beleid is geslaagd; - dit zeker van belang is voor de participatie van iedereen en de gemeenteraad houvast biedt de vinger aan de pols te houden
Besluit: het voorgestelde besluit als volgt aan te vullen: - bij beslispunt 22 ‘aandacht te besteden aan’ vervangen door ‘te streven naar’; - beslispunt 22 b te vervangen door: ‘Het preventief ondersteunen van schoolverlaters met een arbeidsbeperking die op eigen kracht niet in staat zijn werk te vinden, zodat iedere schoolverlater met een arbeidsbeperking aan werk wordt geholpen’; - bij beslispunt 22cii. toe te voegen tussen marktpartijen te: ‘, belangengroepen van cliënten en andere betrokkenen’; - toe te voegen aan beslispunt 22c. : ‘iii. Minimaal driekwart van de mensen op de wachtlijst voor beschut werk, zoals deze bestaat op 31 december 2014 , voor 1 juli 2015 werk te hebben toegewezen.’
Ondertekening en naam: Monique Lamers, namens GroenLinks Jan-Paul Middelburg, namens de PvdA.
Aantekening griffier:

Amendement 100232

Amendement: voorstel tot wijziging van een ontwerp-verordening of ontwerp-beslissing, naar de vorm geschikt om daarin direct te worden opgenomen.

Subamendement: voorstel tot wijziging van een aanhangig amendement, naar de vorm geschikt om direct te worden opgenomen in het amendement, waarop het betrekking heeft.

Wijze van indienen van een amendement:
Elk (sub)amendement en elk voorstel moet om in behandeling genomen te kunnen worden schriftelijk bij de voorzitter worden ingediend, tenzij de voorzitter - met het oog op het eenvoudige karakter van het voorgestelde - oordeelt, dat met een mondelinge indiening kan worden volstaan. (artikel 33, derde lid Reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad 2002)

Motie 100241

Motie Participatiewet

Motie voor de vergadering van de raad van 13 november 2014

Indiener: André in ‘t Veen (VVD)

De raad van de gemeente Voorschoten in vergadering bijeen op 13 november 2014

Constaterende dat:

- Als gevolg van de huidige crisis het aantal werkzoekenden hoog is;
- Dat zich onder de groep werkzoekenden zich een grote groep werkzoekenden bevindt met een beperking;
- Deze groep extra begeleiding en steun moet hebben bij het vinden van werk;
- De ondernemers zich maatschappelijk betrokken voelen bij de begeleidng van deze groep;

Overwegende dat:

- Het beschikken over werk c.q. baan een positief effect heeft op de persoonlijke ontwikkeling;
- Uitstroom van werkzoekenden naar werk voorts een positief effect heeft op de financiële situatie van Voorschoten;

Verzoekt het college

- Elke werkgever die een werkzoekende met beperking in dienst neemt voor een minimale periode van 1 jaar, een bedrag van € 500,= ter beschikking te stellen, welk bedrag deze werkgever dient aan te wenden voor financiering van een Vereniging binnen Voorschoten dan wel een goed doel met algemeen belang naar zijn keuze in Voorschoten;
- Dit voorstel nader uit te werken in het uitstroomprogramma en binnen dit programma financiële dekking te zoeken voor dit voorstel;

en gaat over tot de orde van de dag.

André in ‘t Veen, VVD
Ans Schrijver, ONS

Amendement 100229

BUIG-gelden
De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen d.d. 13 november 2014 gezien het raadsvoorstel nr. 6 Beleidsplan transitie sociaal domein, deel C d.d. 13 november 2014 Overwegende dat: • Voorkomen moet worden dat het uitblijven van positieve resultaten in de aanpak van de BUIG-problematiek onbedoeld leidt tot korting op het reintegratiebudget; • het beter is dit expliciet te besluiten dan om het impliciet aan te nemen;
Besluit: aan beslispunt 29 v.h. raadsvoorstel onderstaande zin toe te voegen: • Het uitblijven van positieve resultaten of het optreden van negatieve resultaten m.b.t. de BUIG-gelden mag daarentegen niet leiden tot een korting op het budget voor re-integratiemogelijkheden." en gaat over tot de orde van de dag.
Ondertekening en naam: Jan-Paul Middelburg, PvdA Voorschoten Monique Lamers. Groenlinks
Aantekening griffier:

Nota van commentaar

Horende bij Verordeningen Participatiewet Voorschoten

Gemeente Voorschoten versie 1.0 l 17-9-2014

Inleiding

In de reactienota's is een korte weergave opgenomen van de ingekomen zienswijzen. Echter bij de afweging al dan niet de verordening aan te passen is de volledige zienswijze betrokken en is uitgangspunt de cliënt staat centraal gehanteerd.

We willen u voorts meegeven dat in de kolom wel/niet aanpassing verordening het "niet aanpassen van de verordening" verschillende betekenissen heeft nl.:

1. We nemen de suggesties uit de zienswijzen mee in de beleidsregels of het Uitvoeringsprogramma horende bij het beleidsplan. (De verordening gaat in op de hoofdlijnen en wordt verder uitgewerkt in de beleidsregels);
2. De zienswijze betrof een vraag. In de reactienota wordt antwoord gegeven op de vraag;
3. De zienswijze is beoordeeld en in het verordening is het onderdeel voldoende uitgewerkt en behoeft geen verdere uitwerking/verduidelijking.

Verordeningen Participatiewet Voorschoten

Adres	Korte weergave vraag/opmerking	Antwoord	Wel/niet aanpassing beleidsplan	Aangepast op blz. en hoofdstuk
Sociale Alliantie Voorschoten	H11 Net als bij Incidentele loonkostensubsidie wordt voor de no-risk polis de maximum termijn van 12 mnd. voorgesteld. Dus ook hier bestaat het risico dat contracten na afloop van de termijn worden beëindigd. De SAV vraagt zich net als bij H8 af of en zo ja, welke mogelijkheden er zijn om te bevorderen dat arbeidsovereenkomsten wel doorlopen?	De no-riskpolis is een instrument specifiek bedoeld voor werkgevers. De Participatiewet schrijft voor dat het instrument specifiek in de verordening wordt opgenomen. Landelijk is men echter nog volop bezig om dit instrument vorm te geven. Inmiddels is de verordening re-integratie aangepast met 2 varianten. In de loop van het jaar wordt meer duidelijk en wordt er zoveel mogelijk regionaal met dezelfde voorwaarden voor de no-riskpolis gewerkt. Zo blijft een en ander transparant naar werkgevers toe.	Niet aanpassen in het beleidsplan, wel aanpassen in de re-integratieverordening.	N.v.t.

Besluit

Registratienummer: 4060 / a

De raad der gemeente Voorschoten;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 23 september 2014,

gelet op de artikelen 8a, eerste lid, aanhef en onder a, c, d en e, en tweede lid, en 10b, vierde lid, van de Participatiewet;

gelet op artikel 156 van de Gemeentewet en afdeling 10.1.2 van de Algemene wet bestuursrecht;

b e s l u i t :

1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen;
2. De volgende Verordening Participatiewet vast te stellen:
    - Re-integratieverordening 2015

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begrippen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- doelgroep: personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a, van de wet;
- grote afstand tot de arbeidsmarkt: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs niet mogelijk binnen één jaar;
- korte afstand tot de arbeidsmarkt: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs mogelijk binnen één jaar;
- wet: Participatiewet;
- Bbz: Besluit bijstandsverlening zelfstandigen 2004.

Hoofdstuk 2. Beleid en financiën

Artikel 2. Evenwichtige verdeling en financiering

1. Het college kan de voorziening, bedoeld in artikel 6, aanbieden aan personen die behoren tot de doelgroep met een korte afstand tot de arbeidsmarkt.
2. Het college kan de voorzieningen, bedoeld in de artikelen 4, 5 en 8, aanbieden aan personen die behoren tot de doelgroep met een grote afstand tot de arbeidsmarkt.
3. Het college houdt bij het aanbieden van de in deze verordening opgenomen voorzieningen rekening met de omstandigheden en functionele beperkingen van een persoon. De omstandigheden hebben in ieder geval betrekking op zorgtaken van die persoon en de mogelijkheid dat hij behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie of gebruik maakt van de voorziening beschut werk. Onder zorgtaken wordt in ieder geval verstaan:
    a. de opvang van ten laste komende kinderen tot vijf jaar, en
    b. de noodzakelijkheid van het verrichten van mantelzorg.
4. Het college zendt vierjaarlijks aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid van het beleid. Het verslag bevat in ieder geval het oordeel van de cliëntenraad.

Hoofdstuk 3. Voorzieningen

Artikel 3. Algemene bepalingen over voorzieningen

1. Het college stelt ter nadere uitvoering van deze verordening een beleidsplan vast waarin wordt vastgelegd welke voorzieningen, waaronder ondersteunende voorzieningen, het college in ieder geval kan aanbieden en de voorwaarden die daarbij gelden voor zover daarover in deze verordening geen nadere bepalingen zijn opgenomen.
2. Het college kan een voorziening beëindigen als:
   a. de persoon die aan de voorziening deelneemt zijn verplichting als bedoeld in de artikelen 9 en 17 van de wet, de artikelen 13 en 37 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of de artikelen 13 en 37 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen niet nakomt;
   b. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer behoort tot de doelgroep;
   c. de persoon die aan de voorziening deelneemt algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een in deze verordening genoemde voorzieningen, tenzij het betreft een persoon als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de wet;
   d. naar het oordeel van het college de voorziening onvoldoende bijdraagt aan een snelle arbeidsinschakeling;
   e. de voorziening naar het oordeel van het college niet meer geschikt is voor de persoon die gebruik maakt van de voorziening;
   f. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet naar behoren gebruik maakt van de aangeboden voorziening;
   g. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer voldoet aan de voorwaarden die in deze verordening worden gesteld om in aanmerking te komen voor die voorziening.

Artikel 4. Werkstage of proefplaatsing

1. Het college kan een persoon een werkstage of proefplaatsing gericht op arbeidsinschakeling aanbieden als deze:
   a. behoort tot de doelgroep, en
   b. nog niet actief is geweest op de arbeidsmarkt of een afstand tot de arbeidsmarkt heeft door langdurige werkloosheid.
2. Het doel van een werkstage of proefplaatsing is het opdoen van werkervaring of het leren functioneren in een arbeidsrelatie.
3. Het college plaatst de persoon uitsluitend als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en er geen verdringing op de arbeidsmarkt plaatsvindt.
4. In een schriftelijke overeenkomst wordt in ieder geval vastgelegd:
   a. het doel van de werkstage of proefplaatsing, en
   b. de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt.

Artikel 5. Sociale activering

1. Het college kan een persoon die behoort tot de doelgroep activiteiten aanbieden in het kader van sociale activering voor zover de mogelijkheid bestaat dat hij op enig moment algemeen geaccepteerde arbeid kan verkrijgen waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening.
2. Het college stemt de duur van de in het eerste lid bedoelde activiteiten af op de mogelijkheden en capaciteiten van die persoon.

Artikel 6. Detacheringsbaan

1. Het college kan zorgen voor toeleiding van een persoon die behoort tot de doelgroep naar een dienstverband met een werkgever, gericht op arbeidsinschakeling.
2. De werknemer wordt voor het verrichten van arbeid gedetacheerd bij een onderneming. De detachering wordt vastgelegd in een schriftelijke overeenkomst tussen zowel de werkgever en inlenende organisatie als tussen de werknemer en inlenende organisatie.
3. Een werknemer wordt uitsluitend geplaatst als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en er geen verdringing op de arbeidsmarkt plaatsvindt.

Artikel 7. Scholing

1. Het college kan een persoon die behoort tot de doelgroep een scholingstraject aanbieden.
2. Het doel van een scholingstraject is het vergroten van de kans op arbeidsinschakeling door middel van het verwerven van kennis en leren van vaardigheden.
3. Het college stelt nadere regels vast ten aanzien van de noodzaak, het doel, het type, de vorm, de duur en de kosten van een scholingstraject.
4. Het eerste lid is niet van toepassing op personen als bedoeld in artikel 7, derde lid, onderdeel a, van de wet.

Artikel 8. Participatieplaats

1. Het college kan een persoon van 27 jaar of ouder met recht op algemene bijstand overeenkomstig artikel 10a van de wet onbeloonde additionele werkzaamheden laten verrichten.
2. Het college zorgt ervoor dat de te verrichten additionele werkzaamheden worden vastgelegd in een schriftelijke overeenkomst die wordt ondertekend door het college, de werkgever en de persoon die de additionele werkzaamheden gaat verrichten.
3. De premie, bedoeld in artikel 10a, zesde lid, van de wet bedraagt € 100 per zes maanden, mits in die zes maanden voldoende is meegewerkt aan het vergroten van de kans op inschakeling in het arbeidsproces.

Artikel 9. Participatievoorziening beschut werk

1. Het college kan de voorziening beschut werk aanbieden aan een persoon uit de doelgroep die door een lichamelijke, verstandelijke of psychische beperking een zodanige mate van begeleiding op en aanpassingen van de werkplek nodig heeft dat van een reguliere werkgever redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat hij deze persoon in dienst neemt.
2. Het college maakt uit de personen uit de doelgroep een voorselectie en wint bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen advies in voor de beoordeling of zij uitsluitend in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben. Het college selecteert voor deze beoordeling uitsluitend personen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Het college stelt nadere regels met betrekking tot de afbakening van de doelgroep.

3. Om de in artikel 10b, eerste lid, van de Participatiewet, bedoelde werkzaamheden mogelijk te maken zet het college de volgende ondersteunende voorzieningen in: fysieke aanpassingen van de werkplek of de werkomgeving, uitsplitsing van taken of aanpassingen in de wijze van werkbegeleiding, werktempo of arbeidsduur.
4. Het college bepaalt de omvang van het aanbod beschut werk en legt vast hoeveel plekken voor beschut werk de gemeente beschikbaar stelt. In verband hiermee overlegt het college met het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, aan de gemeente gelieerde bedrijven en andere reguliere werkgevers.

Artikel 10. Ondersteuning bij leer-werktraject

Het college kan ondersteuning aanbieden aan een persoon uit de doelgroep ten aanzien van wie het college van oordeel is dat een leer-werktraject nodig is, voor zover deze ondersteuning nodig is voor het volgen van een leer-werktraject en het personen betreft:

a. van zestien of zeventien jaar van wie de leerplicht of de kwalificatieplicht, bedoeld in de Leerplichtwet 1969, nog niet is geëindigd, of
b. van achttien tot 27 jaar die nog geen startkwalificatie hebben behaald.

Artikel 11. Persoonlijke ondersteuning

Aan een persoon die behoort tot de doelgroep kan het college persoonlijke ondersteuning bij het verrichten van de aan die persoon opgedragen taken aanbieden in de vorm van structurele begeleiding als hij zonder persoonlijke ondersteuning niet in staat is de aan hem opgedragen taken te verrichten.

Artikel 12. No-riskpolis

V*ariant 1*

1. Het college kan werkgevers de kosten van een no-riskpolis vergoeden als:

a. de werkgever voor ten minste de duur van [**periode (bijvoorbeeld zes maanden)**] een arbeidsovereenkomst aangaat met een werknemer;
b. de werknemer voorafgaande aan de aanvang van de arbeid behoort tot de doelgroep;

c. de werknemer een structurele functionele of andere beperking heeft of de werkgever ten behoeve van de werknemer een loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d van de wet ontvangt;
d. artikel 29b van de Ziektewet niet van toepassing is, en
e. de werknemer zijn woonplaats heeft binnen de gemeente.

2. Voor vergoeding komt uitsluitend in aanmerking een no-riskpolis die ten hoogste vergoedt:
a. het loon van de werknemer tot [**percentage (bijvoorbeeld 120 procent)**] van het minimumloon,
en
b. [**percentage (bijvoorbeeld 15 procent)**] boven de dekking voor extra werkgeverslasten.

3. Het college vergoedt de no-riskpolis tot en met [**periode (bijvoorbeeld 12 maanden)**] na indiensttreding van de werknemer bij de werkgever.

V*ariant 2*

1. Een werkgever komt in aanmerking voor een no-riskpolis als:
a. de werkgever voor ten minste de duur van [**periode (bijvoorbeeld zes maanden)**] een arbeidsovereenkomst aangaat met een werknemer;
b. de werknemer voorafgaande aan de aanvang van de arbeid behoort tot de doelgroep;
c. de werknemer een structurele functionele of andere beperking heeft of de werkgever ten behoeve van de werknemer een loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d van de wet ontvangt;
d. artikel 29b van de Ziektewet niet van toepassing is, en
e. de werknemer zijn woonplaats heeft binnen de gemeente.

2. De no-riskpolis vergoedt:
a. het loon van de werknemer tot [**percentage (bijvoorbeeld 120 procent)**] van het minimumloon,
en
b. [**percentage (bijvoorbeeld 15 procent)**] boven de dekking voor extra werkgeverslasten.

3. Om de werkgever een no-riskpolis te kunnen verstrekken, sluit de gemeente een verzekering af met [**verzekeraar**] en treedt op als verzekeringnemer. De begunstigde is de werkgever.
4. Het college verstrekt de no-riskpolis tot en met [**periode (bijvoorbeeld 12 maanden)**] na indiensttreding van de werknemer bij de werkgever.

Artikel 13. Loonkostensubsidie
1. Het college kan een loonkostensubsidie verstrekken aan een werkgever die met een werknemer met een grote afstand tot de arbeidsmarkt een arbeidsovereenkomst sluit.
2. De subsidie wordt uitsluitend verstrekt als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en geen verdringing plaatsvindt.
3. De loonkostensubsidie wordt niet verstrekt als de werkgever op grond van een andere regeling aanspraak maakt op financiële tegemoetkomingen in verband met de indiensttreding van de werknemer.
4. Het college legt de hoogte van de loonkostensubsidie en verdere voorwaarden vast in beleidsregels.

Artikel 13. Loonkostensubsidie
1. Het college kan een loonkostensubsidie verstrekken aan een werkgever die met een werknemer met een grote afstand tot de arbeidsmarkt een arbeidsovereenkomst sluit.
2. De subsidie wordt uitsluitend verstrekt als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en geen verdringing plaatsvindt.
3. De loonkostensubsidie wordt niet verstrekt als de werkgever op grond van een andere regeling aanspraak maakt op financiële tegemoetkomingen in verband met de indiensttreding van de werknemer.
4. Het college legt de hoogte van de loonkostensubsidie en verdere voorwaarden vast in beleidsregels.

Artikel 14. Diagnostisch onderzoek
Het college kan, voordat het een besluit neemt tot ondersteuning of een voorziening, een diagnostisch onderzoek laten uitvoeren naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling van een belanghebbende.

Artikel 15. Re-integratietraject

1.Het college kan aan een belanghebbende een re-integratietraject aanbieden.
2.Het doel van een re-integratietraject is zo mogelijk duurzame uitstroom, maar in ieder geval een beperking van de aanspraak op een uitkering.
3.Het trajectplan bevat ten minste het doel, de duur, de kosten, de wederzijdse verplichtingen alsmede de activiteiten en/of voorziening(en).

Artikel 16. Bemiddeling

1.Onder bemiddeling wordt verstaan het bemiddelen en toeleiden naar regulier werk.
2.Het college kan bemiddeling inzetten om belanghebbende naar regulier werk te begeleiden.
3.Het college kan nadere regels stellen ten aanzien van de wijze waarop bemiddeling plaats vindt en ten aanzien van de samenwerking met het UWV WERKbedrijf daarin.

Artikel 17. Oriëntatieplaatsen

1.Het college kan aan een belanghebbende een oriëntatieplaats aanbieden.
2.Het doel van de oriëntatieplaats is het opdoen van persoonlijke kennis en vaardigheden, met behoud van uitkering.
3.Het trajectplan bevat tenminste het type, de vorm, het doel en de duur van de oriëntatieplaats.
4.Het college kan nadere regels stellen ten aanzien van de criteria voor oriëntatieplaatsen en ten aanzien van de verplichtingen die voor belanghebbenden enerzijds en voor de werkgever anderzijds gelden.

Artikel 18. Voorbereidingstraject op het ondernemerschap

1.Het college kan aan een belanghebbende een voorbereidingstraject op het ondernemerschap aanbieden.
2.Het college neemt bij de uitvoering van een voorziening als bedoeld in lid 1 de geldende wet- en regelgeving, in het bijzonder het Besluit bijstandverlening zelfstandigen, in acht.
3.Het college kan nadere regels stellen ten aanzien van de criteria voor het starten van een traject gericht op ondernemerschap en de wijze waarop deze trajecten worden vorm gegeven.

Artikel 19. Persoonsgebonden re-integratiebudget

1.Het college kan aan een belanghebbende een, op duurzame arbeidsinschakeling gericht, persoonsgebonden re-integratiebudget verstrekken.
2.Een persoonsgebonden re-integratiebudget is een subsidie ter voldoening van de noodzakelijk te maken kosten van activiteiten gericht op arbeidsinschakeling.
3.Het college kan nadere regels stellen ten aanzien van de toepassing van het persoonsgebonden re-integratiebudget als bedoeld in lid 1.

Artikel 20. Uitstroompremie

1. Het college kan eenmalig een uitstroompremie toekennen aan een langdurig werkloze die duurzaam uitstroomt naar algemeen geaccepteerde arbeid en daardoor niet langer recht heeft op algemene bijstand.
2. Een langdurig werkloze in de zin van het eerste lid is een persoon die gedurende een aaneengesloten periode van twaalf maanden of langer op een uitkering aangewezen is of is geweest.
3. De premie kan worden aangevraagd vanaf de zevende maand na de indiensttreding.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Artikel 21. Intrekken oude verordening en overgangsrecht

1. De Re-integratieverordening Wet werk en bijstand Voorschoten wordt ingetrokken.
2. Een persoon die gebruik maakt van een toegekende voorziening op grond van de Re-integratieverordening Wet werk en bijstand Voorschoten, die moet worden beëindigd op grond van deze verordening, behoudt deze voorziening voor zover wordt voldaan aan de voorwaarden uit de Re-integratieverordening Wet werk en bijstand Voorschoten voor de duur:
   a. van 12 maanden, gerekend vanaf de inwerkingtreding van deze verordening, of
   b. dat deze is verstrekt, als dat korter is dan de periode als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a.
3. Het college kan na afloop van de in het tweede lid, onderdeel a, bedoelde periode, besluiten of een voorziening wordt voortgezet.
4. De Re-integratieverordening Wet werk en bijstand Voorschoten blijft van toepassing ten aanzien van een voortgezette voorziening als bedoeld in het tweede lid.

Artikel 22. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2015.

2. Deze verordening wordt aangehaald als: Re-integratieverordening Participatiewet Voorschoten 2015.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
de raad van de gemeente Voorschoten
gehouden op 13 november 2014

de griffier, de voorzitter,

Toelichting

Algemeen

Er is gekozen voor een algemene, globale verordening. Dit heeft te maken met de aard van de opdracht die de raad heeft gekregen, te weten het bij verordening regels stellen waarin het beleid van de gemeente ten aanzien van haar re-integratietaak wordt neergelegd. Hieruit moet onder andere aandacht blijken voor de in de Participatiewet onderscheiden doelgroepen en de daarbinnen te onderscheiden subgroepen. Dit leent zich niet tot het formuleren van gedetailleerde regels die op iedere situatie van toepassing zijn. Immers, re-integratie is maatwerk. Het is helemaal afhankelijk van iemands mogelijkheden en beperkingen wat in het concrete geval een passend re-integratietraject is. Daarom wordt aan het college de bevoegdheid gegeven om op een aantal punten eigen afwegingen te maken. Artikel 10 van de Participatiewet bepaalt dat personen uit de doelgroep aanspraak hebben op ondersteuning bij de arbeidsinschakeling en de door het college noodzakelijk geachte voorziening binnen de kaders van de re-integratieverordening. Daarom is ervoor gekozen in de verordening de voorzieningen vast te leggen die het college in ieder geval kan aanbieden.

Met betrekking tot de volgende voorzieningen is de gemeenteraad verplicht om regels op te nemen in deze verordening:
- scholing of opleiding, bedoeld in artikel 10a, vijfde lid, van de Participatiewet (artikelen 8a, eerste lid, onderdeel c, en tweede lid, onderdeel c, van de Participatiewet);
- de premie, bedoeld in artikel 10a, zesde lid, Participatiewet (artikelen 8a, eerste lid, onderdeel d, en tweede lid, onderdeel c, van de Participatiewet);
- participatievoorziening beschut werk, bedoeld in artikel 10b van de Participatiewet (artikelen 8a, eerste lid, onderdeel e, en 10b, vierde lid, van de Participatiewet), en
- no riskpolis (artikel 8a, tweede lid, onderdeel b, van de Participatiewet).

Artikelsgewijze toelichting

Enkel die bepalingen die verdere toelichting behoeven worden hieronder behandeld.

Artikel 1. Begrippen

Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, Algemene wet bestuursrecht of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Doelgroep

De doelgroep wordt gevormd door personen zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a, van de Participatiewet. Het betreft:

- die algemene bijstand ontvangen;
- als bedoeld in artikel 34a, vijfde lid onderdelen b en c, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (hierna: WIA), artikel 35, vierde lid, onderdelen b en c, van de WIA en artikel 36, derde lid, onderdelen b en c, van de WIA tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d van de Participatiewet is verleend;
- personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de Participatiewet;
- personen met een nabestaanden- of wezenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet (hierna: ANW);
- personen met een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (hierna: IOAW);
- personen met een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (hierna: IOAZ);
-personen zonder uitkering;

en, die voor de arbeidsinschakeling zijn aangewezen op een door het college aangeboden voorziening.

Korte afstand tot de arbeidsmarkt

Onder een korte afstand tot de arbeidsmarkt wordt verstaan dat een persoon redelijkerwijs binnen één jaar geschikt is voor deelname aan de arbeidsmarkt. Zie verder de toelichting bij artikel 2 van deze verordening.

Grote afstand tot de arbeidsmarkt
Onder een grote afstand tot de arbeidsmarkt wordt verstaan dat een persoon redelijkerwijs niet binnen één jaar geschikt is voor deelname aan de arbeidsmarkt. Zie verder de toelichting bij artikel 2 van deze verordening.

Artikel 2. Evenwichtige verdeling en financiering
Op grond van artikel 8a, tweede lid, onderdeel a, van de Participatiewet moet de gemeenteraad in de verordening de verdeling van de voorzieningen over personen, waarbij rekening wordt gehouden met de omstandigheden en de functionele beperkingen van die personen. Hierin ligt besloten dat de gemeenteraad ook rekening houdt met de omstandigheden en functionele beperkingen van personen met een handicap. Dit is in overeenstemming met het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. De doelstelling van dit verdrag is het bevorderen, beschermen en waarborgen van het volledige genot door alle personen met een handicap van alle mensenrechten en fundamentele vrijheden op voet van gelijkheid en het bevorderen van de eerbiediging van hun inherente waardigheid. In dit artikel is aan het voorgaande uitvoering gegeven.

Grote afstand tot arbeidsmarkt
Het college biedt voorzieningen als bedoeld in de artikelen 4 (voorzieningen werkstages), 5 (sociale activering) en 8 (participatieplaats) aan personen aan die behoren tot de doelgroep met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. De doelgroep is gedefinieerd in artikel 1.

Korte afstand tot arbeidsmarkt
Het college biedt de voorziening zoals bedoeld in artikel 6 (detacheringsbaan) aan, aan personen die behoren tot de doelgroep met een korte afstand tot de arbeidsmarkt. De doelgroep is gedefinieerd in artikel 1.

Overige voorzieningen
Voor de overige voorzieningen, volgt al uit de doelgroepomschrijving aan wie het college deze voorzieningen kan aanbieden. Het gaat om: scholing (artikel 7), beschut werk (artikel 9), ondersteuning bij leer-werktrajecten (artikel 10), persoonlijke ondersteuning (artikel 11), no-riskpolis (artikel 12), loonkostensubsidie (artikel 13), diagnostisch onderzoek (artikel 14), re-integratietraject (artikel 15), bemiddeling (artikel 16), oriëntatieplaatsen (artikel 17), voorbereidingstraject op het ondernemerschap (artikel 18) en persoonsgebonden re-integratietraject (artikel 19).

Rekening houden met omstandigheden en beperkingen
Het college moet bij de inzet van de voorzieningen rekening houden met de omstandigheden en functionele beperkingen van een persoon. In artikel 2, derde lid, is opgenomen waarmee het college in ieder geval rekening moet houden.

Verslag doeltreffendheid
Het college zendt vierjaarlijks een verslag over de doeltreffendheid van het re-integratiebeleid. Dit verslag moet het oordeel van de cliëntenraad bevatten. Dit is geregeld in artikel 2, vierde lid.

Artikel 3. Algemene bepalingen over voorzieningen
De Participatiewet schrijft niet uitputtend voor welke voorzieningen het college aan moet bieden. Het enige criterium is dat de voorziening gericht moet zijn op de arbeidsinschakeling en moet bijdragen aan het (op termijn) mogelijk maken van reguliere arbeid door een persoon. Al naar gelang de afstand van een persoon tot de arbeidsmarkt kan een voorziening gericht zijn op bijvoorbeeld sociale activering en het voorkomen van een isolement (zoals het doen van vrijwilligerswerk met behoud van uitkering), het leren van vaardigheden of kennis, of het opdoen van werkervaring (bijvoorbeeld via gesubsidieerd werk). Ook is het mogelijk dat een gemeente in individuele gevallen een persoonsgebonden re-integratiebudget ter beschikking stelt.

Beëindigingsgronden
Het tweede lid geeft aan dat het college een voorziening kan beëindigen en in welke gevallen het dat kan doen. Onder beëindigen wordt hierbij ook verstaan het stopzetten van de subsidie aan een werkgever of het opzeggen van de arbeidsovereenkomst bij een detacheringsbaan. Bij deze laatste wijze van beëindigen dienen vanzelfsprekend de toepasselijke bepalingen uit het arbeidsrecht en de eventueel aanwezige rechtspositieregeling in acht te worden genomen.

Het college kan een voorziening beëindigen in de gevallen zoals opgenomen in artikel 3, tweede lid, van deze verordening. Een voorziening wordt bijvoorbeeld beëindigd als een persoon algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt. Voor de persoon zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a onder 2, van de Participatiewet wordt op dit punt een uitzondering gemaakt. Het gaat om de persoon zoals bedoeld in artikel 34a, vijfde lid, onderdelen b en c, 35, vierde lid, onderdelen b en c en 36, derde lid, onderdelen b en c, van de WIA. Voor deze doelgroep geldt dat het college ondersteuning bij de arbeidsinschakeling moet bieden gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie is verstrekt.

De Participatiewet voorziet niet in een terugvorderingsgrond van re-integratiekosten die onnodig zijn gemaakt. Noch van een bijstandsgerechtigde, noch van een niet bijstandsgerechtigde kunnen die kosten worden teruggevorderd.[1] Terugvordering dient te geschieden op grond van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 4. Werkstage of proefplaatsing

Een werkstage of proefplaatsing onderscheidt zich van een gewone arbeidsovereenkomst. Bij een beoordeling of er al dan niet sprake is van een arbeidsovereenkomst toetst de rechter aan de drie criteria voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst: persoonlijk verrichten van arbeid, loon en gezagsverhouding. Daarbij wordt gekeken naar een aantal aspecten zoals de bedoeling van de partijen en wat al dan niet schriftelijk is overeengekomen. De rechter besteedt vooral aandacht aan de feitelijke invulling van de overeenkomst.

Werkstage of proefplaatsing is gericht op uitbreiden kennis en ervaring

De Hoge Raad heeft bepaald dat er bij werkstages weliswaar sprake is van het persoonlijk verrichten van arbeid, maar dat dit overwegend gericht is op het uitbreiden van de kennis en ervaring van de werknemer. Daarnaast is bij een werkstage in de regel geen sprake van beloning. Terughoudend zijn met het verstrekken van een gerichte stagevergoeding ligt daarom voor de hand. Er kan wel een onkostenvergoeding worden gegeven, mits er daadwerkelijk sprake is van een vergoeding van gemaakte kosten.

Doelgroep aanbieden werkstage of proefplaatsing

Het college kan een persoon die behoort tot de doelgroep een werkstage of proefplaatsing aanbieden voor zover hij een afstand tot de arbeidsmarkt heeft. Verder is vereist dat een persoon nog niet actief is geweest op de arbeidsmarkt of een afstand tot de arbeidsmarkt heeft door langdurige werkloosheid (artikel 4, eerste lid, onderdeel b, van deze verordening). Van langdurige werkloosheid is sprake als een persoon gedurende twaalf aaneengesloten maanden of langer is aangewezen geweest op een uitkering. In een dergelijk geval kan sprake zijn van een afstand tot de arbeidsmarkt, maar dit hoeft niet altijd het geval te zijn. Heeft een persoon gedurende vijf jaren geen inkomsten uit arbeid verworven, dan kan worden aangenomen dat hij een afstand tot de arbeidsmarkt heeft. In dat geval is het college bevoegd hem een werkstage of proefplaatsing aan te bieden.

[1] Rechtbank Arnhem 14-09-2006, nr. AWB 06/999, ECLI:NL:RBARN:2006:AZ3540

Doel van de werkstage of proefplaatsing
Het tweede lid geeft nog eens specifiek aan wat het doel is van de werkstage of proefplaatsing, om het verschil met een normale arbeidsverhouding aan te geven. Dit is vooral van belang om te voorkomen dat een persoon claimt dat sprake is van een arbeidsovereenkomst en bij de rechter loonbetaling afdwingt.
De werkstage of proefplaatsing kan twee doelen hebben. Op de eerste plaats kan het gaan om het opdoen van specifieke werkervaring. Dit is vergelijkbaar met de zogenaamde 'snuffelstage', waarbij een persoon de gelegenheid krijgt om te bezien of het soort werk als passend kan worden beschouwd. Op de tweede plaats kan het gaan om het leren werken in een arbeidsrelatie. In de werkstage kan een persoon wennen aan aspecten als gezag, op tijd komen, werkritme en samenwerken met collega's.

Opstellen schriftelijke overeenkomst
In het vierde is bepaald dat voor de werkstage een schriftelijke overeenkomst wordt opgesteld. Hierin kan expliciet het doel van de stage of proefplaatsing worden opgenomen, evenals de wijze van begeleiding. Door deze schriftelijke overeenkomst kan nog eens worden gewaarborgd dat het bij een werkstage niet gaat om een reguliere arbeidsverhouding.

Geen verdringing
In het derde lid is bepaald dat de werkstage of proefplaatsing uitsluitend wordt verstrekt als er geen verdringing van de arbeidsmarkt plaatsvindt. Het opvullen van een vacature is alleen toegestaan als de vacature niet is ontstaan door afvloeiing, maar door ontslag op grond van een van de volgende redenen:
- eigen initiatief van de werknemer;
- handicap;
- ouderdomspensioen;
- vermindering van werktijd op initiatief van de werknemer, of
- gewettigd ontslag om dringende redenen.

Artikel 5. Sociale activering
Volgens de Participatiewet dient ook sociale activering uiteindelijk gericht te zijn op arbeidsinschakeling. Voor bepaalde doelgroepen is arbeidsinschakeling echter een te hoog gegrepen doel. Voor deze personen staat dan ook niet re-integratie, maar participatie voorop.

Begrip sociale activering
Onder 'sociale activering' wordt verstaan: het verrichten van onbeloonde maatschappelijk zinvolle activiteiten gericht op arbeidsinschakeling of, als arbeidsinschakeling nog niet mogelijk is, op zelfstandige maatschappelijke participatie (artikel 6, eerste lid, onderdeel c, Participatiewet). Bij activiteiten in het kader van sociale activering kan worden gedacht aan het zelfstandig, zonder externe begeleiding, verrichten van vrijwilligerswerk of deelnemen aan activiteiten in de wijk of buurt.[2]

Doelgroep sociale activering
Het college kan aan een persoon die behoort tot de doelgroep activiteiten aanbieden in het kader van sociale activering voor zover de mogelijkheid bestaat dat hij op enig moment algemeen geaccepteerde arbeid kan verkrijgen waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening (artikel 5, eerste lid).

Voor de verplichting op grond van artikel 9, eerste lid, onderdeel b, van de Participatiewet gebruik te maken van een voorziening gericht op sociale activering is vereist dat de mogelijkheid bestaat dat een persoon op enig moment algemeen geaccepteerde arbeid kan verkrijgen waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening. Bestaat die mogelijkheid niet, dan kan een persoon niet worden verplicht gebruik te maken van een dergelijke voorziening. Sociale activering heeft tot doel personen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt terug te leiden naar de arbeidsmarkt, of als dit nog niet mogelijk is, als tussendoel te bevorderen dat personen zelfstandig kunnen deelnemen aan het maatschappelijk leven. Hieruit volgt dat als het einddoel, arbeidsinschakeling, niet kan worden bereikt, er geen grond is die persoon te verplichten om gebruik te maken van een voorziening gericht op sociale activering.[3]

College stemt duur activiteiten af op de persoon
Het tweede lid geeft het college de mogelijkheid om de duur van activiteiten in het kader van sociale activering nader te bepalen. Het college moet de duur afstemmen op de mogelijkheden en capaciteiten van een persoon. Gezien de mogelijk sterk verschillende behoeften op dit gebied, zal een al te rigide termijn moeilijk zijn.

Geen verdringing
Zie wat hierover is opgemerkt bij artikel 4.

[2] *Kamerstukken II 2002/03 28870, nr. 3, blz. 35.*
[3] *CRvB 24-04-2012, nr. 11/2062 WWB, ECLI:NL:CRVB:2012:BW4400.*

Artikel 6. Detacheringsbaan

De Participatiewet biedt de mogelijkheid personen uit de doelgroep een dienstverband aan te bieden om op detacheringsbasis werkervaring op te doen. In de verordening zijn de randvoorwaarden vastgelegd waarbinnen de banen vormgegeven worden.

Het eerste lid biedt de mogelijkheid tot het aangaan van het dienstverband. Het college zorgt ervoor dat een persoon een dienstverband krijgt aangeboden door een derde, de werkgever. Die derde kan bijvoorbeeld een detacheringsbureau zijn. In het tweede lid wordt bepaald dat het gaat om detachering. Daarbij worden op twee vlakken afspraken gemaakt. Ten eerste tussen het inlenende bedrijf en de werkgever. Hierin worden zaken geregeld als de verhouding tot de werkgever, de hoogte van de inleenvergoeding en de wijze waarop de begeleiding wordt vormgegeven. In de overeenkomst tussen werknemer en inlener worden afspraken gemaakt over werktijden, verlof en de inhoud van het werk.

Voor derde lid wordt verwezen naar de toelichting bij het artikel over werkstages.

Artikel 7. Scholing

Startkwalificatie

Onder startkwalificatie wordt verstaan een havo of VWO-diploma of een diploma van het middelbaar beroepsonderwijs (mbo), niveau twee. Scholing kan worden aangeboden aan personen met of zonder een dergelijke startkwalificatie. Vooral voor personen zonder startkwalificatie kan scholing noodzakelijk zijn voor de re-integratie.

Jongeren

Personen jonger dan 27 jaar die nog mogelijkheden hebben binnen het uit 's Rijks kas bekostigde onderwijs kunnen sinds 1 juli 2012 geen voorziening ontvangen die hen ondersteunt bij de arbeidsinschakeling (artikel 7, derde lid, onderdeel a, van de Participatiewet). Dit is voor de volledigheid opgenomen in het vierde lid.

Scholing in combinatie met participatieplaats
Wanneer een persoon die in aanmerking is gebracht voor een participatieplaats niet over een startkwalificatie beschikt, dient het college aan deze persoon scholing of opleiding aan te bieden. Dit geldt vanaf zes maanden na aanvang van de werkzaamheden op de participatieplaats. De scholing of opleiding moet zijn gericht zijn vergroting van de kansen op de arbeidsmarkt. Het college hoeft aan een persoon alleen geen scholing of opleiding aan te bieden als dergelijke scholing of opleiding naar zijn oordeel de krachten of bekwaamheden van de persoon te boven gaan of als naar zijn oordeel scholing of opleiding niet bijdraagt aan vergroting van de kans op inschakeling in het arbeidsproces van de persoon. Dit volgt uit artikel 10a, vijfde lid, van de Participatiewet.

Zie artikel 8 van deze verordening over de voorziening participatieplaatsen.

Artikel 8. Participatieplaats
Een participatieplaats is bedoeld voor personen met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt. Voor personen jonger dan 27 jaar is ondersteuning in de vorm van een participatieplaats niet mogelijk (artikel 7, achtste lid, van de Participatiewet [*en het eerste lid van artikel 8 van deze verordening*]). Het college kan dan ook enkel aan personen van 27 jaar of ouder met recht op algemene bijstand een participatieplaats aanbieden.

Additionele werkzaamheden
Op een participatieplaats worden additionele werkzaamheden verricht. Niet de te verrichten werkzaamheden staan centraal maar het leren werken of het (opnieuw) wennen aan werken. Aspecten als omgaan met gezag, op tijd komen, werkritme en samenwerking met collega's zijn allemaal zaken waaraan in een participatieplaats gewerkt kan worden. Ook kan hiermee worden beoordeeld of het werkterrein past bij de capaciteiten van de uitkeringsgerechtigde, zodat een persoon bijvoorbeeld een opleiding op het betreffende terrein kan gaan volgen en daarmee voor zichzelf een duurzaam perspectief op arbeid kan realiseren. De duur van de participatieplaats is wettelijk beperkt tot maximaal vier jaar (artikel 10a van de Participatiewet). Na negen maanden wordt beoordeeld door het college of de participatieplaats de kans op arbeidsinschakeling heeft vergroot (artikel 10a, achtste lid, van de Participatiewet).

Zo niet dan wordt de participatieplaats beëindigd. Uiterlijk 24 maanden na aanvang van de participatieplaats wordt opnieuw beoordeeld of de participatieplaats wordt voorgezet. Als de gemeente concludeert dat voortzetting van de participatieplaats met het oog op in de persoon gelegen factoren aanmerkelijk bijdraagt tot de arbeidsinschakeling, dan kan de participatieplaats nog één jaar verlengd worden. Echter in dat geval dient een andere werkomgeving geboden te worden (artikel 10a, negende lid, van de Participatiewet). Na 36 maanden vindt opnieuw een dergelijke beoordeling plaats (artikel 10a, tiende lid, van de Participatiewet).

Premie

De persoon die werkzaamheden verricht op een participatieplaats heeft recht op een premie voor het eerst na zes maanden en vervolgens iedere zes maanden na aanvang van de additionele werkzaamheden (artikel 10a, zesde lid, van de Participatiewet). Voorwaarde is dat de persoon naar het oordeel van het college voldoende heeft meegewerkt aan het vergroten van zijn kansen op de arbeidsmarkt. De hoogte van de premie moet in de verordening vastgelegd worden (artikel 8a, eerste lid, onderdeel d, van de Participatiewet). De premie wordt vrijgelaten op grond van artikel 31, tweede lid, onderdeel j, van de Participatiewet. In verband hiermee is de hoogte van de premie begrensd door het in de vrijlatingsbepaling genoemde bedrag. Daarnaast moet bij het bepalen van de hoogte van de premie ook de risico's van de armoedeval worden betrokken.[4] Er is gekozen voor een premie van telkens 100 euro per zes maanden.

Artikel 9. Participatievoorziening beschut werk

Het college kan de voorziening beschut werk aanbieden aan een persoon uit de doelgroep die door een lichamelijke, verstandelijke of psychische beperking een zodanige mate van begeleiding op en aanpassingen van de werkplek nodig heeft dat niet van een reguliere werkgever redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat hij deze in dienst neemt (eerste lid).

[4] *Kamerstukken II 2007/08 31 577, nr. 3, blz. 12.*

Stap 1: voorselectie
Ten behoeve van de participatievoorziening beschut werk voert de gemeente een voorselectie uit. Tijdens de voorselectie bepaalt het college welke mensen in aanmerking kunnen komen voor beschut werk, en op welk moment. In de verordening moet vastgelegd worden hoe zij deze voorselectie uitvoeren.[5] Daarom is in het tweede lid bepaald dat het college uitsluitend personen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt selecteert voor de beoordeling of zij uitsluitend in een beschutte omgeving mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben. Voor dit criterium is gekozen omdat personen met een korte afstand tot de arbeidsmarkt veelal niet uitsluitend in een beschutte omgeving mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben. Onder de personen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt is het aannemelijk dat daartoe personen behoren die uitsluitend in een beschutte omgeving kunnen werken.
Het college kan ambtshalve vaststellen of een persoon uitsluitend in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft (artikel 10b, eerste lid, van de Participatiewet). Hiervoor is dus geen aanvraag van een persoon nodig. Het college maakt uit de personen uit de doelgroep een voorselectie. Het college moet bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen advies inwinnen voor de beoordeling of de geselecteerde personen uitsluitend in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben.

Stap 2: advies Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen
Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen adviseert het college met betrekking tot het oordeel of een persoon tot de doelgroep beschut werk behoort. Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen voert op basis van landelijke criteria een beoordeling uit (artikel 10b, tweede lid, van de Participatiewet).

Stap 3: besluit gemeente
Op basis van het advies van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen beslist de gemeente of iemand tot de doelgroep 'beschut werk' behoort. Alleen als sprake is van een onzorgvuldige totstandkoming van het advies van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, kan de gemeente besluiten het advies niet te volgen.[6]

[5] *Kamerstukken II 2013/14, 33 161, nr. 113, blz. 3.*
[6] *Kamerstukken II 2013/14, 33 161, nr. 113.*

Stap 4: dienstbetrekking 'beschut werk'
Nadat is vastgesteld dat iemand tot de doelgroep 'beschut werk' behoort, zorgt de gemeente ervoor dat deze persoon in een dienstbetrekking onder beschutte omstandigheden aan de slag gaat (artikel 10b, derde lid, van de Participatiewet). Het kan dan gaan om een privaatrechtelijke of een publiekrechtelijke dienstbetrekking (artikel 6, eerste lid, onderdeel f, van de Participatiewet). Hoe de dienstbetrekking wordt georganiseerd, behoort tot de beleidsvrijheid van gemeenten. Een dienstbetrekking kan bijvoorbeeld worden georganiseerd via een gemeentelijke dienst, NV, BV of stichting. Ook kunnen personen (via detachering) in een beschutte omgeving bij reguliere werkgevers werken.[7]

Naast het bepalen van wie in aanmerking kan komen voor beschut zijn in deze verordening vastgelegd welke voorzieningen voor arbeidsinschakeling ingezet worden om deze dienstbetrekking mogelijk te maken (derde lid). Tevens is in deze verordening vastgelegd op welke wijze de gemeente de omvang van het aanbod van beschut werk, het aantal beschikbare plekken, vaststelt. Gemeenten kunnen het werk zelf organiseren via bijvoorbeeld een aan de gemeente gelieerd bedrijf zoals een SW-bedrijf. Ook kunnen zij afspraken maken met andere reguliere werkgevers over de voorwaarden waarop zij deze mensen een dergelijke dienstbetrekking aanbieden.[8]

Omvang beschut werk
Het college bepaalt de omvang van het aanbod beschut werk en legt vast hoeveel plekken voor beschut werk de gemeente beschikbaar stelt. Het aanbod is mede afhankelijk van het aantal geschikte en beschikbare plaatsen bij werkgevers. Daarom moet het college overleg voeren met partners om de omvang van het aanbod te kunnen bepalen (vierde lid).

Artikel 10. Ondersteuning bij leer-werktraject
Personen uit de doelgroep kunnen in aanmerking komen voor de voorziening ondersteuning bij leer-werktrajecten. Het college moet dan wel van oordeel zijn dat een leer-werktraject nodig is en de ondersteuning nodig moet zijn voor het volgen van dat leer-werktraject. Dit is geregeld in artikel 10 en volgt uit artikel 10f van de Participatiewet.

[7] *Kamerstukken II 2013/14, 33 161, nr. 107, blz. 66.*
[8] *Kamerstukken II 2013/14, 33 161, nr. 107, blz. 115-116.*

Artikel 10f van de Participatiewet bepaalt voorts dat het college uitsluitend ondersteuning bij een leer-werktraject kan aanbieden aan personen:
- van zestien of zeventien jaar van wie de leerplicht of de kwalificatieplicht, bedoeld in de Leerplichtwet 1969, nog niet is geëindigd, of
- van achttien tot 27 jaar die nog geen startkwalificatie hebben behaald.

De voorziening ondersteuning bij leer-werktrajecten is inzetbaar voor jongeren van zestien of zeventien jaar oud die dreigen uit te vallen uit school, maar middels een leer/werktraject alsnog een startkwalificatie kunnen behalen. Om te voorkomen dat jongeren onnodig uitvallen, wordt de mogelijkheid geboden extra ondersteuning te bieden. Deze voorziening kan ook worden ingezet ter voorkoming van schooluitval bij jongeren van achttien tot 27 jaar die door een leer-werktraject alsnog een startkwalificatie kunnen behalen.

Bijstandsgerechtigden jonger dan 27 jaar die uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs kunnen volgen, zijn uitgesloten van ondersteuning op grond van artikel 7, derde lid, onder a, van de Participatiewet. Voor de conclusie dat een jongere uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs kan volgen is vereist dat de jongere uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgt of daarvoor in aanmerking komt.[9] In het kader van artikel 7, derde lid, onder a, van de Participatiewet betekent dit dat het college vanaf het moment dat de jongere uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgt of kan volgen geen ondersteuning bij de arbeidsinschakeling kan bieden.

In artikel 10f van de Participatiewet is bepaald dat het college onder omstandigheden ondersteuning kan bieden aan personen jonger dan achttien jaar en aan personen van achttien tot 27 jaar die nog geen startkwalificatie hebben behaald en voor wie een leer-werktraject nodig is. Er wordt vanuit gegaan dat het mogelijk is een leer-werktraject aan te bieden aan personen die voldoen aan het bepaalde in de artikelen 10 en 10f van de Participatiewet, in afwijking van artikel 7, derde lid, onder a, van de Participatiewet.

Artikel 11. Persoonlijke ondersteuning
In artikel 11 wordt de voorziening persoonlijke ondersteuning nader geduid. Het gaat dan om een voorziening zoals een jobcoach, die op vaste tijden en gedurende een langere periode de werknemer met beperkingen bij het verrichten van zijn taken ondersteunt. Het moet dan ook gaan om een systematische ondersteuning.

[9] *Kamerstukken II 2010/11, 32 815, nr. 3, blz. 49.*

Daarnaast moet de ondersteuning noodzakelijk zijn in die zin, dat de werknemer zonder die ondersteuning in redelijkheid niet zijn werkzaamheden zou kunnen verrichten. Persoonlijke ondersteuning heeft tot doel dat een werknemer wordt begeleid naar een situatie dat hij uiteindelijk zonder begeleiding via een dergelijke voorziening bij een reguliere werkgever werkzaam kan zijn.[10]

Artikel 12. No-riskpolis

De no-riskpolis kan worden ingezet als ondersteuning bij de arbeidsinschakeling (artikel 8a, tweede lid, onderdeel b, van de Participatiewet). De no-riskpolis is een belangrijk instrument om aarzelingen bij werkgevers weg te nemen om mensen met arbeidsbeperkingen in dienst te nemen. De no-riskpolis zorgt ervoor dat de werkgever compensatie ontvangt voor de loonkosten, wanneer een werknemer met arbeidsbeperkingen ziek wordt. Een werkgever komt niet in aanmerking voor een no-risk polis als artikel 29b van de Ziektewet van toepassing is (artikel 8a, tweede lid, onderdeel b Participatiewet).

Voorwaarden

In het eerste lid is opgenomen wanneer een werkgever in aanmerking komt voor een no-riskpolis. Er is voor gekozen om de mogelijkheid tot inzet van een no-riskpolis te beperken voor arbeidsovereenkomsten die minimaal 6 maanden duren.
Voorts is voor inzet van de no-riskpolis vereist dat de werknemer behoort tot de doelgroep (zie artikel 1 van deze verordening) en hij een structurele functionele of andere beperking heeft of ten behoeve van hem de werkgever een loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d van de Participatiewet ontvangt. Ook ligt voor de hand dat de werknemer zijn woonplaats moet hebben binnen de gemeente.

Hoogte vergoeding

De no-riskpolis vergoedt het loon van de werknemer tot 200% van het minimumloon;

Contract met verzekeraar

De gemeente moet ten behoeve van het verstrekken van een no-riskpolis een verzekering afsluiten met Centraal Beheer Achmea. De gemeente treedt op als verzekeringsnemer. De werkgever is de begunstigde (derde lid).

[10] *Kamerstukken II 2013-2014, 33 161, nr. 107, blz. 115.*

Duur no-riskpolis
Het college vergoedt de no-riskpolis tot maximaal 12 maanden na indiensttreding van de werknemer bij de werkgever.

Na twee jaar is het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen verantwoordelijk
De no-riskpolis kan maximaal voor de duur van twee jaar worden ingezet. Nadat betrokkene twee jaar zelfstandig het minimumloon heeft verdiend, dus zonder loonkostensubsidie, gaat de verantwoordelijkheid voor de no-riskpolis over naar Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen en kan artikel 29b van de Ziektewet van toepassing zijn.

Artikel 13. Loonkostensubsidie
Gesubsidieerde arbeid kan als één van de voorzieningen worden ingezet om de arbeidsinschakeling te bevorderen. In de Participatiewet is geregeld dat alle voorzieningen moeten dienen om een persoon uiteindelijk aan regulier werk te helpen.

Compensatie
Het doel van de loonkostensubsidie is het bieden van compensatie voor het feit dat voor een persoon ten minste het wettelijk minimumloon moet worden betaald, terwijl de werkgever een persoon (nog) niet ten volle kan inzetten. Zo kan het college een loonkostensubsidie aan de werkgever verstrekken om tijdelijk het verschil in arbeidsproductiviteit te compenseren en zo de re-integratie van de bijstandsgerechtigde te bewerkstelligen.[11] In het eerste lid is de doelgroep opgenomen en in het tweede lid de maximaal toe te kennen loonkostensubsidie opgenomen. Een nadere uitwerking van de doelgroep is opgenomen in het derde en vierde lid.

Geen verdringing
Zie wat hierover is opgemerkt bij artikel 4.

De in artikel 13 van deze verordening geregelde loonkostensubsidie moet worden onderscheiden van de loonkostensubsidie zoals bedoeld in de artikelen 10c en 10d van de Participatiewet. De laatstgenoemde loonkostensubsidie is geïntroduceerd in de Participatiewet door de Invoeringswet Participatiewet en is specifiek bedoeld voor personen met een arbeidsbeperking. De in artikel 13 opgenomen loonkostensubsidie is niet noodzakelijk gericht op personen met een arbeidsbeperking, maar ondersteunt personen die kwetsbaar of uiterst kwetsbaar zijn.

[11] *Kamerstukken II 2004/05, 28 870, nr. 125.*

Het gaat in hier dus niet om de loonkostensubsidie die verstrekt kan worden aan personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Participatiewet van wie is vastgesteld dat zij met voltijdse arbeid niet in staat zijn tot het verdienen van een wettelijk minimumloon, doch wel mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben (artikel 6, eerste lid, onderdeel e, van de Participatiewet).

Artikel 14. Diagnostisch onderzoek
Het stellen van een goede diagnose is noodzakelijk om de individuele persoon de meest doelmatige ondersteuning of voorziening aan te bieden. Jobhouse, maar ook andere aanbieders spelen hierbij een belangrijke rol. Soms is echter een aanvullende specialistische diagnose nodig.

Artikel 15. Re-integratietraject
Re-integratietrajecten zijn totaaltrajecten, wat wil zeggen dat het re-integratiebedrijf verantwoordelijk is voor de uitvoering van het volledige traject, inclusief de eventuele nazorg wanneer een belanghebbende aan het werk is. De voorzieningen als bedoeld in de artikelen 14 tot en met 23 kunnen deel uitmaken van een re-integratietraject. Wanneer er sprake is van een (zeer) grote afstand tot de arbeidsmarkt, kunnen de voorzieningen als bedoeld in artikelen 13 tot en met 21 ingezet worden als traject op zich en elkaar aansluitend opvolgen. Een re-integratietraject, dat zo mogelijk duurzame uitstroom als einddoel heeft, vormt een sluitstuk van de ondersteuning die het college biedt in het kader van de arbeidsinschakeling.

Artikel 16. Bemiddeling
Voor sommige belanghebbenden is voor het vinden van werk niet meer nodig dan de inzet van een netwerk en ondersteuning tijdens de sollicitatieprocedure. We spreken dan over bemiddeling. Bemiddeling kan onderdeel zijn van een uitvoerig traject.

Artikel 17. Oriëntatieplaatsen
Oriëntatieplaatsen zijn bedoeld voor belanghebbenden van wie het college inschat dat zij nog niet op korte of middellange termijn regulier aan het werk kunnen. Door middel van een oriëntatieplaats, die bedoeld is om persoonlijke kennis en vaardigheden op te doen, kan de afstand tot de arbeidsmarkt verkleind worden. Een oriëntatieplaats kan verschillende doelen hebben, zoals een oriëntatie op een bepaalde beroepsrichting (snuffeloriëntatie), het opdoen van praktische taalkennis (taaloriëntatie) of het behouden dan wel opdoen van werkritme (werkritmeoriëntatie of WorkFirst).

Artikel 18. Voorbereidingstraject op het ondernemerschap

Ook werkzaamheden als zelfstandige vallen onder het begrip algemeen geaccepteerde arbeid en kunnen leiden tot duurzame uitstroom In het Besluit bijstandsverlening zelfstandigen (Bbz) zijn in artikel 2 en artikel 29 bepalingen opgenomen voor een voorbereidingstraject, de kosten en de duur daarvan. Voor de volledigheid en duidelijkheid is het voorbereidingstraject ook als een voorziening opgenomen in deze verordening. Voor de Bbz zullen aparte beleidsregels worden opgesteld.

Artikel 19. Persoonsgebonden re-integratiebudget

Het college kan aan een belanghebbende een persoonsgebonden re-integratiebudget (PRB) aanbieden (artikel 25*).* Een PRB past binnen het systeem van casemanagement en regievoering dat gehanteerd wordt. Daarnaast past dit bij het huidige beeld van personen uit aangegeven doelgroepen, waarmee de verantwoordelijkheid voor een groot deel bij hem of haar wordt gelegd. Er zijn diverse manieren waarop de gemeente de positie van deze personen vorm kan geven. Het PRB is een uiterste vorm waarin dit kan gebeuren. Het is mogelijk om voorafgaand aan het PRB een diagnose uit te voeren. De ervaringen hebben namelijk geleerd dat voor een aantal personen niet eenvoudig is zelfstandig een compleet traject uit te stippelen en dat daarvoor in veel gevallen externe deskundigheid moet worden ingezet.

Artikel 20. Intrekken oude verordening en overgangsrecht

In artikel 20 is onder andere het overgangsrecht neergelegd. Het kan voorkomen dat personen een voorziening toegekend hebben gekregen op grond van de oude re-integratieverordening, die niet meer voldoet aan de voorwaarden uit deze verordening. Hierbij kan worden gedacht aan de situatie waarin de oude re-integratieverordening voorzieningen bevat die na inwerkingtreding van deze verordening niet meer worden verstrekt. Ook is het denkbaar dat een persoon op grond van de oude re-integratieverordening wel in aanmerking zou komen voor een voorziening, maar door inwerkingtreding van deze verordening niet meer. De toegekende voorziening zou dan op grond van artikel 3, tweede lid, van deze verordening moeten worden beëindigd. Om dit te voorkomen is in artikel 20, tweede lid, geregeld dat dergelijke voorzieningen worden behouden voor een bepaalde duur.

Een dergelijke voorzieningen wordt behouden voor ten hoogste de duur van 12 maanden of - als dit eerder is - voor de duur dat deze is verstrekt. Dit uiteraard voor zover wordt voldaan aan de voorwaarden uit de Re-integratieverordening Wet werk en bijstand Voorschoten. Wordt niet meer aan die voorwaarden voldaan, dan moet de voorziening worden beëindigd, bijvoorbeeld als een belanghebbende geen aanspraak meer heeft op ondersteuning bij de arbeidsinschakeling. De periode van 12 maanden begint te lopen vanaf het moment van inwerkingtreding van deze verordening.

Voortzetten toegekende voorzieningen
Toegekende voorzieningen op grond van de Re-integratieverordening Wet werk en bijstand Voorschoten worden dus in beginsel behouden tot 12 maanden na inwerkingtreding van deze verordening. Na afloop van die periode kan het college besluiten of een voorziening wordt voortgezet (artikel 20, derde lid). Hierbij kan het college rekening houden met al gesloten overeenkomsten. Voortzetting van een voorziening ligt bijvoorbeeld voor de hand als het college is gehouden de kosten van een dergelijke voorziening te voldoen, ongeacht of een persoon nog gebruik maakt van de voorziening. Lopende re-integratievoorzieningen kunnen in beginsel ná inwerkingtreding van deze verordening worden afgerond conform de overeenkomst.

Voortzetting is niet mogelijk
Voortzetting van een toegekende voorziening na 12 maanden is niet mogelijk als de voorziening binnen die periode is beëindigd wegens het niet meer voldoen aan de voorwaarden voor die voorziening op grond van de Re-integratieverordening Wet werk en bijstand Voorschoten of als de voorziening is toegekend voor een kortere duur dan 12 maanden na inwerkingtreding van de verordening. Een voorziening dient immers niet langer te worden voortgezet dan de duur van de oorspronkelijke toekenning.

Ten aanzien van die voorziening blijft de Re-integratieverordening Wet werk en bijstand Voorschoten van toepassing (artikel 20, vierde lid, van deze verordening).

Z – 20843/besluit 4062

Besluit

Registratienummer: 4060 / b

De raad van de gemeente Voorschoten;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 23 september 2014

gelet op artikel 6, tweede lid, van de Participatiewet;

b e s l u i t :

1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen;
2. De volgende Verordening Participatiewet vast te stellen:
   - "Verordening loonkostensubsidie Participatiewet Voorschoten 2015".

Artikel 1. Vaststelling wie tot doelgroep loonkostensubsidie behoort

1. Het college stelt vast of een persoon behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie.
2. Hierbij neemt het college de volgende criteria in acht:
   a. een persoon moet behoren tot de doelgroep zoals omschreven in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Participatiewet;
   b. die persoon is niet in staat met voltijdse arbeid het wettelijk minimumloon te verdienen, en
   c. die persoon heeft mogelijkheden tot arbeidsparticipatie.
3. De **externe organisatie** adviseert het college met betrekking tot het oordeel of een persoon behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie. De **externe organisatie** neemt daarbij de in het tweede lid neergelegde criteria in acht.

Artikel 2. Vaststelling loonwaarde

1. Het college gebruikt de in de bijlage omschreven wijze om de loonwaarde van een persoon vast te stellen.
2. De **externe organisatie** adviseert het college met betrekking tot de vaststelling van de loonwaarde van een persoon. De [**externe organisatie**] neemt daarbij de in de bijlage omschreven methode in acht.

Artikel 3. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2015.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening loonkostensubsidie Participatiewet Voorschoten 2015.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
de raad van de gemeente Voorschoten
gehouden op 13 november 2014

de griffier, de voorzitter,

Toelichting

Algemeen

Deze verordening geeft uitvoering aan artikel 6, tweede lid, van de Participatiewet. Overeenkomstig deze bepaling dient de gemeenteraad bij verordening regels vast te stellen over de doelgroep loonkostensubsidie en de loonwaarde. De regels dienen in ieder geval te bepalen:
- de wijze waarop wordt vastgesteld wie tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort, en
- de wijze waarop de loonwaarde wordt vastgesteld.

Het college kan op verzoek of ambtshalve vaststellen wie tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort (artikel 10c van de Participatiewet). Personen zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Participatiewet die mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben en van wie is vastgesteld dat zij met voltijdse arbeid niet in staat zijn tot het verdienen van het wettelijk minimumloon, behoren tot de doelgroep loonkostensubsidie (artikel 6, eerste lid, onderdeel e, van de Participatiewet).

Heeft het college vastgesteld dat een persoon behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie en is een werkgever voornemens met die persoon een dienstbetrekking aan te gaan, dan stelt het college in beginsel de loonwaarde van die persoon vast (artikel 10d, eerste lid, van de Participatiewet). Hiervoor is geen aanvraag vereist. De vastgestelde loonwaarde legt het college vast in een beschikking waartegen zowel de betrokken persoon als diens (potentiële) werkgever bezwaar en beroep kunnen instellen.

De loonwaarde is een vastgesteld percentage van het rechtens geldende loon voor de door een persoon - die behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie - verrichte arbeid in een functie naar evenredigheid van de arbeidsprestatie in die functie van een gemiddelde werknemer met een soortgelijke opleiding en ervaring, die niet tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort (artikel 6, eerste lid, onderdeel g, van de Participatiewet).

In deze verordening gaat het om een andere vorm van loonkostensubsidie dan de vorm van loonkostensubsidie zoals omschreven in de Re-integratieverordening Participatiewet Leidschendam-Voorburg 2015. De loonkostensubsidie zoals beschreven in deze verordening kan uitsluitend worden ingezet als de persoon in kwestie behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie, als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel e, van de Participatiewet: mensen met een arbeidsbeperking. Deze nieuwe vorm van loonkostensubsidie is niet per definitie tijdelijk, maar kan indien nodig voor een langere periode worden ingezet. Met dit instrument compenseert de gemeente werkgevers voor de verminderde productiviteit van de werknemer (zie Kamerstukken II 2013/14, 33 161, nr. 107, blz. 60).

Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) of de Gemeentewet zijn vanzelfsprekend ook van toepassing op deze verordening. Hiervan zijn in deze verordening daarom geen begripsomschrijvingen opgenomen. Voor de duidelijkheid zijn een aantal belangrijke wettelijke definities hieronder weergegeven.
- doelgroep loonkostensubsidie (artikel 6, eerste lid, onderdeel e, Participatiewet): personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van wie is vastgesteld dat zij met voltijdse arbeid niet in staat zijn tot het verdienen van het wettelijk minimumloon, doch wel mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben;
- loonwaarde (artikel 6, eerste lid, onderdeel g, Participatiewet): vastgesteld percentage van het rechtens geldende loon voor de door een persoon, die tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort, verrichte arbeid in een functie naar evenredigheid van de arbeidsprestatie in die functie van een gemiddelde werknemer met een soortgelijke opleiding en ervaring, die niet tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort;
- dienstbetrekking (artikel 6, eerste lid, onderdeel f Participatiewet): een privaatrechtelijke of publiekrechtelijke dienstbetrekking.

Artikelsgewijze toelichting
Enkel die bepalingen die verdere toelichting behoeven worden hieronder behandeld.

Artikel 1. Vaststelling wie tot doelgroep loonkostensubsidie behoort

In artikel 10c van de Participatiewet is geregeld wanneer wordt vastgesteld of een persoon tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort: op schriftelijke aanvraag of ambtshalve. Ambtshalve vaststelling is alleen mogelijk bij:

- personen die algemene bijstand ontvangen;
- personen als bedoeld in artikel 34a, vijfde lid, onderdelen b en c, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (hierna: WIA), artikel 35, vierde lid onderdelen b en c, van de WIA en artikel 36, derde lid, onderdelen b en c, van de WIA tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d van de Participatiewet is verleend;
- personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de Participatiewet;
- personen met een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers, en
- personen met een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen.

In artikel 10c van de Participatiewet is ook bepaald dat het aan college is om vast te stellen of een persoon tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort. Binnen de kaders van de wet is het aan de gemeente om vast te stellen op welke wijze zij bepalen of mensen tot de doelgroep loonkostensubsidie behoren en of loonkostensubsidie voor hen wordt ingezet (zie Kamerstukken II 2013/14, 33 161, nr. 107, blz. 62). In artikel 1, tweede lid, is vastgelegd welke criteria daarbij in acht genomen worden. Deze cumulatieve criteria zijn ontleend aan artikel 6, eerste lid, onderdeel e, van de Participatiewet. Daarin is immers wettelijk de doelgroep loonkostensubsidie vastgelegd.

Bij de vaststelling op iemand behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie laat het college zich adviseren door de [**externe organisatie**]. Het college draagt personen voor die zouden kunnen behoren tot de doelgroep loonkostensubsidie, de [**externe organisatie**] adviseert en neemt daarbij eveneens de in het tweede lid neergelegde criteria in acht. Op basis van het advies beslist het college of iemand tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort. Alleen als sprake is van een onzorgvuldige totstandkoming van het advies, kan besloten worden het advies niet te volgen.

Artikel 2. Vaststelling loonwaarde

In artikel 10d, eerste lid, van de Participatiewet is bepaald dat als een persoon behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie en een werkgever voornemens is een dienstbetrekking aan te gaan met die persoon, het college de loonwaarde van die persoon vaststelt. Hiervoor is geen aanvraag vereist. De [**externe organisatie**] adviseert het college met betrekking tot de vaststelling van de loonwaarde van een persoon (artikel 2, tweede lid, van deze verordening). De vastgestelde loonwaarde legt het college vast in een beschikking waartegen zowel de betrokken persoon als diens (potentiële) werkgever bezwaar en beroep kunnen instellen.

In de bijlage bij artikel 2 wordt de methode die het college gebruikt om de loonwaarde van die persoon te bepalen omschreven.

NB Individuele gemeenten kunnen uiteindelijk naar aanleiding van de gekozen invulling deze toelichting zelf aanvullen.

Als een dienstbetrekking tot stand komt, verleent het college loonkostensubsidie aan de werkgever met inachtneming van artikel 10d van de Participatiewet.

Besluit

Registratienummer: 4060 / g

De raad van de gemeente Voorschoten;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 23 september 2014, inzake de Participatiewet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen

gelet op artikel 8 lid b van de Participatiewet, artikel 35, eerste lid, onderdeel c van de Wet inkomens-voorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte werkloze werknemers, artikel 35, eerste lid, onderdeel c van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte gewezen zelf-standigen en artikel 147, eerste lid van de Gemeentewet,;

b e s l u i t :

1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen;
2. De volgende Verordening Participatiewet vast te stellen:
    - "Fraudeverordening participatiewet, IAOW en IOAZ"

Artikel 1 Beleidsplan hoogwaardig handhaven

Het college van Burgemeester en wethouders draagt zorg voor de vaststelling van een beleidsplan hoogwaardig handhaven.

Artikel 2 Inhoud van het beleidsplan

In het beleidsplan hoogwaardig handhaven gaat het college in op zijn visie op hoogwaardig handhaven en de doelstellingen gericht op het tegengaan van misbruik en oneigenlijk gebruik van de Participatiewet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Ioaw) en de Wet inkomensvoorziening voor oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Ioaz).

Artikel 3 Het controleplan

Het college stelt een controleplan op waarin de instrumenten ter voorkoming van misbruik en oneigenlijk gebruik en de instrumenten gericht op de aanpak nader worden uitgewerkt. In het controleplan wordt in ieder geval ingegaan op de volgende instrumenten:

a. risicosturing;
b. signaalsturing;
c. themacontroles.

Artikel 4 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2015. Met de inwerkingtreding van deze verordening wordt de Fraudeverordening Wwb Ioaw en Ioaz Gemeente Voorschoten 2012 ingetrokken.

Artikel 5 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als Fraudeverordening Participatiewet, Ioaw en Ioaz Gemeente Voorschoten 2015.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
de raad van de gemeente Voorschoten
gehouden op 13 november 2014

de griffier, de voorzitter,

ALGEMENE TOELICHTING

Op grond van artikel 8b van de Participatiewet is de raad verplicht per verordening regels te stellen met betrekking tot fraudebestrijding. De tekst van artikel 8b Participatiewet luidt als volgt:

"De gemeenteraad stelt in het kader van het financiële beheer bij verordening regels voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van bijstand alsmede van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet".

In deze fraudeverordening wordt bepaald dat het college een beleidsplan opstelt waarin de doelstellingen staan met betrekking tot het tegengaan van misbruik en oneigenlijk gebruik van de Participatiewet en bijstand de Ioaw en de Ioaz.

Het beleidsplan is gebaseerd op het concept Hoogwaardig Handhaven. Het doel van Hoogwaardig Handhaving is het verhogen van de nalevingsbereidheid van cliënten en de kans op misbruik van sociale regelingen te minimaliseren. Dit kan worden bereikt door een effectievere en efficiëntere controlesystematiek. Hoogwaardig handhaven kent vier samenhangende beleidslijnen die de kern vormen van het handhavingsbeleid.

1. Vroegtijdig informeren van klanten (preventie)

Belanghebbenden moeten duidelijk worden geïnformeerd over hun rechten en plichten zodat iedereen weet wat wel en niet mag. Alleen indien belanghebbenden tijdig en volledig zijn geïnformeerd kunnen ze worden aangesproken op hun gedrag.

2. Optimaliseren van de dienstverlening (preventie)

Onnodige procedures roepen irritatie op en verminderen daardoor de bereidheid van de belanghebbende om de wet en regels na te leven. Door op een klantvriendelijke manier organisatorische belemmeringen weg te nemen, wordt de belanghebbende gestimuleerd in zijn gedrag jegens de afdeling Werk en Inkomen : hij zal meer gemotiveerd zijn om zich aan de regels te houden.

3. Vroegtijdige detectie en afhandeling van fraudesignalen (repressie)
Een belangrijk instrument in de fraudebestrijding is 'controle op maat'. Controle op maat houdt in: hoe meer risico, hoe intensiever de controle. Iedereen zal worden gecontroleerd, alleen de een wat meer dan de ander. Daarnaast kunnen er themacontroles worden uitgevoerd. Personen die voldoen aan een in het controleplan bepaald criterium worden intensief gecontroleerd op grond van een protocol. Tot slot wordt er een systeem van signaalsturing ingevoerd. Gedurende het gehele proces van intake tot beëindiging worden onduidelijkheden (signalen) die tijdens een gesprek, uit het dossier of via een tip naar voren komen nader onderzocht en afgehandeld.

4. Bij constatering van fraude: sanctionering (repressie)
Op het moment dat er fraude wordt gepleegd, dan zal dit niet zonder gevolgen mogen blijven. Het teveel ontvangen bedrag zal moeten worden teruggevorderd en moeten worden geïnd en er zal een boete overwogen moeten worden. De uitkering Participatiewet, de uitkering IOAW en de uitkering IOAZ zullen worden verlaagd. Bij een groot fraudebedrag zal er aangifte moeten worden gedaan. Dit is nader geregeld in de wet en de beleidsregels bestuurlijke boete. Terugvordering is nader geregeld in de beleidsregels terugvordering.

Toelichting verschillen VNG-modelverordening

1. Verordening jeugdhulp 2015-2016

Artikel	Afwijking /keuze	Toelichting:
2	Keuze variant B	De raad legt de vormen in de verordening vast
8	Toevoeging lid 2	Mondelinge aanvraag wordt schriftelijk bevestigd
9	Keuze variant B	Deze variant omvat een duidelijke opsomming van essentiële elementen van de beschikking, in het tweede lid voor wat betreft de individuele voorziening in natura, in het derde lid als PGB
10	Keuze variant B en variant AA	De raad legt de wijze zelf vast in de verordening en variant AA de raad legt de voorwaarden zelf vast in de verordening

Nadere toelichting: De keuze voor genoemde varianten is vooral gebaseerd op de wens om de onderdelen in de beschikking voor het PGB expliciet in de verordening op te nemen en dus door de raad te laten vaststellen en tevens de voorwaarden voor het PGB door de raad zelf te laten vaststellen, in plaats van later nog een nadere regeling hiervoor door het college te laten opstellen.

Tot slot wordt geadviseerd om de modelverordening volledig te volgen maar er van uitgaande dat de verordening binnen nu en volgens jaar waarschijnlijk toch weer op de helling moet, op basis van de praktijk die straks natuurlijk geheel nieuw is. Dit is gebruikelijk bij verordeningen voor nieuwe werkvelden.

2. Verordeningen Participatiewet en WWB maatregelingen 2015 -2016

Re-integratieverordening

Artikel	Afwijking/keuze	Toelichting:
1	Toevoeging BBZ	Toevoeging artikel 18 ihkv BBZ
4	Toevoeging proefplaatsing	Voorkomen opstellen nieuw artikel ihkv proefplaatsing
9	Keuze raad	Voorlopig geen mogelijkheid beschut werk, zie beleidsplan.
14	Geen mogelijkheid uitstroompremie	Op dit moment ook niet van toepassing
15 tot en met 19	Opgenomen, betreft re integratie instrumenten die ook nu bestaan	Re integratie instrumenten worden niet allemaal meer genoemd in het beleidsplan. Instrumenten moeten wel benoemd worden.

Verordening loonkostensubsidie
VNG modelverordening gevolgd.

Verordening tegenprestatie
VNG modelverordening gevolgd

Verordening individuele studietoeslag

Artikel	Afwijking/keuze	Toelichting:
3	Recht per maand i.p.v. 6/12 maanden	In de modelverordening staat opgenomen dat als de gemeente de studietoeslag toekent voor 6 of 12 maanden en deze maandelijks uitbetaald, deze betaling ook doorgang dient te vinden indien de student stopt met de studie. Aangezien zij dit onwenselijk achten hebben wij dit gewijzigd in maandelijkse betalingen voor zolang de student aan de voorwaarden voldoet.

Fraudeverordening L-V, Wassenaar, Verordening handhaving Voorschoten
Geen inhoudelijke wijzigingen, alleen vervangen 'WWB' door 'Participatiewet'

Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive
Geen inhoudelijke wijzigingen, alleen vervangen 'WWB' door 'Participatiewet'

Verordening Individuele Studietoeslag
VNG modelverordening gevolgd.

Afstemmingsverordening wijzigen
Deze afstemminsverordening, die eind 2013 is vastgesteld in de drie gemeenteraden, lijkt sterk op de modelverordening van de VNG, maar is niet 100% hetzelfde. Bij het doorvoeren van de wijzigingen is wel de VNG modelverordening gevolgd.

3. Verordening Wmo 2015[1]

Artikel	Afwijking/keuze	Toelichting:
14	Niet opgenomen	De reden hiervoor is dat het artikel van de conceptwet waar dit verband mee houdt, bij amendement is geschrapt.

Nadere toelichting: De Wmo-verordening is deels gebaseerd op de concept modelverordening van de Verenging voor Nederlandse Gemeenten, versie 15 mei 2014 (VNG). Er is zo min mogelijk gebruik gemaakt om de wet te citeren, maar juist uit te leggen

[1] De modelverordening Wmo 2015 is per 16 september 2014 door de VNG geactualiseerd als gevolg van de wetsbehandeling. De VNG leden zijn hierover per brief geïnformeerd, zie: http://www.vng.nl/files/vng/brieven/2014/20140916_ledenbrief_geactualiseerde-ledenbrief-wmo-2015_2.pdf. Zoals ook in de brief vermeld betreft het wijzigingen (zowel redactioneel als inhoudelijk) van de artikelen 5,8,11,12,17,21. Uiteraard zal in het vervolg uitgegaan worden van de uiteindelijk vastgestelde modelverordening.

wat de gemeente Voorschoten verstaat onder de niet bij wet gedefinieerde begrippen en wat in ieder geval concreet onder maatschappelijke ondersteuning wordt verstaan.
De Wmo verordening blijft zo dicht mogelijk bij de VNG verordening, maar ook alle opgedane ervaring van de uitvoerende consulenten sinds dat de Wmo in 2007 is ingevoerd is er in meegenomen en gaat uit van het toegangsmodel waarmee de gemeente Voorschoten en ook Wassenaar en Leidschendam-Voorburg gaan werken.

Er is ook aansluiting gezocht bij de indeling van de huidige verordening en de vier taakvelden van de compensatieplicht. Uit de parlementaire behandeling van de Wmo 2015 blijkt namelijk dat het college nog steeds de plicht heeft op deze vier taakvelden ondersteuning te bieden in de vorm van een maatwerkvoorziening, als dat vanzelfsprekend nodig blijkt.

Besluit

Registratienummer: 4060 / c

De raad der gemeente Voorschoten;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 23 september 2014,

gelet op artikel 8a, eerste lid, onderdeel b, van de Participatiewet, de artikelen 34 en 35 van de IOAW en de artikelen 34 3n 35 van de IOAZ;

overwegende dat in het beleidsplan Participatiewet wordt gekozen voor het inzetten van het instrument tegenprestatie;

b e s l u i t :

1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen;
2. De volgende Verordening Participatiewet vast te stellen:
   "Verordening tegenprestatie Participatiewet Voorschoten 2015"

§ 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1. Begrippen

In deze verordening wordt verstaan onder:

a. **Tegenprestatie:** het verrichten van naar vermogen door het college opgedragen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, die worden verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt.
b. **Mantelzorg:** langdurige zorg die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan een hulpbehoevende door personen uit diens directe omgeving, waarbij zorgverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie en de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt.
c. **Participatieladder:** de door het college gebruikt instrument om de actuele situatie van de afstand tot de arbeidsmarkt te beoordelen

§ 2. BELEID

Artikel 2. Verslag over beleid

1. Het college zendt tweejaarlijks aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid van het beleid.
2. Het verslag, zoals bedoeld in het eerste lid, bevat het oordeel van de cliëntenraad.

§ 3. DE TEGENPRESTATIE NAAR VERMOGEN

Artikel 3. Inhoud van een tegenprestatie

Het college kan onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, die additioneel van aard zijn, inzetten als tegenprestatie voor zover die werkzaamheden:

a. naar zijn aard niet zijn gericht op toeleiding tot de arbeidsmarkt;
b. niet zijn bedoeld als re-integratieinstrument;
c. worden verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid in de organisatie waarin ze worden verricht; en
d. niet leiden tot verdringing.

Artikel 4. Het opdragen van een tegenprestatie

1. Het college kan een uitkeringsgerechtigde op trede 2 en 3 zonder traject naar werk die een beroep doet op de Participatiewet, IOAW of IOAZ een tegenprestatie opdragen.
2. In afwijking van het eerste lid draagt het college geen tegenprestatie op aan:
    a. De belanghebbende die aantoonbaar vrijwilligerswerk verricht dat naar aard en omvang minimaal vergelijkbaar is met een tegenprestatie als bedoeld in deze verordening
    b. De belanghebbende die mantelzorg verricht voor zover het verrichten van die mantelzorg naar het oordeel van het college redelijkerwijs noodzakelijk is.
3. Het college kan een belanghebbende op de overige treden van de participatieladder uitsluitend een tegenprestatie opdragen indien bijzondere omstandigheden dat rechtvaardigen.
4. Bij het opdragen van een tegenprestatie houdt het college rekening met de volgende factoren:
    a. de tegenprestatie moet naar vermogen kunnen worden verricht door een belanghebbende;
    b. de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van een belanghebbende moeten in aanmerking worden genomen;
    c. de persoonlijke wensen en kwaliteiten van een belanghebbende moeten in overweging worden genomen;
    d. als een belanghebbende al maatschappelijke activiteiten of vrijwilligerswerk verricht, moet daarmee rekening worden gehouden;
5. In het besluit tot opleggen van een tegenprestatie wordt in ieder geval vermeld de duur en omvang van de tegenprestatie en de termijn waarbinnen deze dient aan te vangen.

Artikel 5. Duur en omvang van een tegenprestatie

1. De tegenprestatie wordt opgedragen voor de duur van 12 maanden.
2. Na de periode als genoemd in het eerste lid wordt de duur verlengd met 12 maanden, nadat de consulent heeft beoordeeld of de omstandigheden en situatie van de belanghebbende verder onveranderd zijn gebleven.
3. De tegenprestatie wordt opgedragen voor maximaal acht 8 uren per week.

Artikel 6. Geen werkzaamheden voorhanden

1. Het college draagt geen tegenprestatie op indien geen werkzaamheden voorhanden zijn die kunnen worden ingezet als tegenprestatie.
2. Indien het college geen tegenprestatie opdraagt omdat geen werkzaamheden voorhanden zijn, beoordeelt het college binnen 6 maanden of op dat moment wel werkzaamheden voorhanden zijn die kunnen worden ingezet als tegenprestatie.

§ 4. SLOTBEPALINGEN

Artikel 7. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2015.

Artikel 8. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening tegenprestatie Participatiewet Voorschoten 2015

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
de raad van de gemeente Voorschoten
gehouden op 13 november 2014

de griffier, de voorzitter,

ALGEMENE TOELICHTING VERORDENING TEGENPRESTATIE PARTICIPATIEWET L-V / VS / WASS 2015

Het college is bevoegd een belanghebbende te verplichten naar vermogen een tegenprestatie te verrichten, ook als die tegenprestatie niet direct samenhangt met arbeidsinschakeling. Een belanghebbende van achttien jaar of ouder doch jonger dan de pensioengerechtigde leeftijd is vanaf de dag van melding gehouden naar vermogen een tegenprestatie te verrichten. Dit is vastgelegd in artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet. De tegenprestatie bestaat uit de plicht om naar vermogen door het college opgedragen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden te verrichten, naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt.

Individuele omstandigheden

Het college bepaalt aan de hand van de individuele omstandigheden en de voorhanden zijnde onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, de aard, de duur en de omvang van de aan een persoon op te leggen tegenprestatie. Hierbij moet het college de in deze verordening neergelegde criteria in acht nemen. Als het college een tegenprestatie vraagt van belanghebbende, moet het een duidelijke omschrijving geven van de te verrichten werkzaamheden. Het moet voor een belanghebbende immers duidelijk zijn welke tegenprestatie van hem verwacht wordt (zie Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25-02-2013, nr. 12/3649, ECLI:NL:RBZWB:2013:BZ5171).

Geen tegenprestatie

Indien daarvoor dringende redenen - zoals zorgtaken - aanwezig zijn, kan het college in individuele gevallen tijdelijk ontheffing verlenen van de plicht tot het verrichten van een tegenprestatie (artikel 9, tweede lid, van de Participatiewet). De plicht tot tegenprestatie is niet van toepassing op een belanghebbende die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is als bedoeld in artikel 4 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (artikel 9, vijfde lid, van de Participatiewet). De plicht tot tegenprestatie is voorts niet van toepassing op een alleenstaande ouder die in het bezit is van een ontheffing als bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet (artikel 9, zevende lid, van de Participatiewet).

Afstemmen
Net als bij het niet nakomen van de arbeids- en re-integratieverplichting geldt voor het niet nakomen van de tegenprestatie dat de bijstand kan worden afgestemd overeenkomstig de gemeentelijke afstemmingsverordening.

Bevoegdheid opdragen tegenprestatie
De bevoegdheid van het college om een belanghebbende te verplichten naar vermogen een tegenprestatie te verrichten geldt al sinds 1 januari 2012. De regering meent dat de tegenprestatie voor uitkeringsgerechtigden een gelegenheid is om te blijven participeren in de samenleving en om een sociaal netwerk, arbeidsritme en regelmaat te behouden. Dit zijn volgens de regering ook noodzakelijke voorwaarden om de kansen op de arbeidsmarkt te vergroten (TK 2013-2014, 33 801, nr. 3, p. 29).

Tegenprestatie is geen re-integratieinstrument
De plicht tot tegenprestatie heeft tot doel om maatschappelijk nuttige werkzaamheden te doen in de samenleving als tegenprestatie voor het ontvangen van een uitkering. Het opdragen van een tegenprestatie heeft niet primair tot doel de re-integratie van een belanghebbende te bevorderen, maar moet worden gezien als een nuttige bijdrage aan de samenleving (TK 2013-2014, 33 801, nr. 7, p. 49-50). De tegenprestatie is daarom naar zijn aard niet gericht op toeleiding tot de arbeidsmarkt en is niet bedoeld als re-integratieinstrument. Voorts mag een tegenprestatie het accepteren van passende arbeid of van re-integratieinspanningen niet belemmeren. Immers, als uitgangspunt geldt werk boven uitkering.

Verordeningsplicht
De Wet maatregelen WWB legt de gemeenteraad de verplichting op om bij verordening regels vast te stellen over het opdragen van een tegenprestatie aan mensen met een bijstandsuitkering in de leeftijd van 18 jaar tot de pensioengerechtigde leeftijd. Deze verordeningsopdracht is neergelegd in artikel 8a, eerste lid, onderdeel b Participatiewet. Het is aan de gemeente om de duur, omvang en inhoud van de tegenprestatie te regelen (zie TK 2013-2014, 33 801, nr. 24, p. 6).

Ontwikkelen beleid door college
Het college heeft de opdracht beleid te ontwikkelen ten behoeve van het verrichten van een tegenprestatie en het uitvoeren ervan overeenkomstig de verordening tegenprestatie. Dit volgt uit artikel 7, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING VERORDENING TEGENPRESTATIE PARTICIPATIEWET GEMEENTE L-V/ VS / -WASS 2015

Artikel 1. Begrippen
Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, de Algemene wet bestuursrecht of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

B Mantelzorg
In artikel 1 van deze verordening is de definitie opgenomen van mantelzorg. Deze begripsbepaling is gebaseerd op het begrip zoals dat wordt gehanteerd in de Wet maatschappelijke ondersteuning (zie artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van de Wet maatschappelijke ondersteuning). Onder mantelzorg wordt verstaan:

> langdurige zorg die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan een hulpbehoevende door personen uit diens directe omgeving, waarbij zorgverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie en de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt. Het begrip 'mantelzorg' is van belang omdat artikel 4 van deze verordening bepaalt dat het college geen tegenprestatie opdraagt indien een belanghebbende mantelzorg verricht voor zover het verrichten van mantelzorg naar het oordeel van het college redelijkerwijs noodzakelijk is.

Uit kamerstukken met betrekking tot het begrip 'mantelzorg' zoals neergelegd in de Wet maatschappelijke ondersteuning volgt dat de vier belangrijkste kenmerken van mantelzorg zijn:

- er is een bestaande sociale relatie tussen de zorgvrager en de zorgverlener;
- mantelzorg wordt niet verricht in een georganiseerd verband;
- het verrichten van mantelzorg is veelal geen bewuste keuze;
- het verlenen van mantelzorg is nooit afdwingbaar.

Deze kenmerken zijn ontleend aan diverse kamerstukken zoals TK 2004-2005, 30 169, nr. 1 (Notitie "De mantelzorger in beeld") en TK 2005-2006, 30 131, nr. C.

Voor mantelzorg is vereist dat de verleende zorg de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt. Voor de uitvoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning hanteren gemeenten veelal het protocol Gebruikelijke Zorg van het Centrum Indicatiestelling Zorg om vast te stellen of sprake is van gebruikelijke zorg. Voor de uitleg van wat onder gebruikelijke zorg kan worden aangesloten bij de definitie van gebruikelijke zorg in het protocol Gebruikelijke Zorg. Gebruikelijke zorg wordt in dat Protocol als volgt omschreven: de normale, dagelijkse zorg die partners of ouders en inwonende kinderen geacht worden elkaar onderling te bieden omdat ze als leefeenheid een gezamenlijk huishouden voeren en op die grond een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben voor het functioneren van dat huishouden.

Artikel 2. Verslag over beleid
Het college zendt tweejaarlijks aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid van het beleid inzake het opdragen van een tegenprestatie. Het oordeel van de cliëntenraad dient hierbij betrokken te worden.

Artikel 3. Inhoud van een tegenprestatie
Het college bepaalt aan de hand van de individuele omstandigheden en de voorhanden zijnde onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, de aard, de duur en de omvang van de aan een persoon op te leggen tegenprestatie. Hierbij moet het college de in deze verordening neergelegde criteria in acht nemen.

Artikel 3 van deze verordening stelt voorwaarden ten aanzien van de inhoud van de tegenprestatie. Het college dient maatwerk toe te passen bij het opdragen van een tegenprestatie. Rekening moet worden gehouden met de individuele omstandigheden van belanghebbende, waaronder leeftijd, opleiding, werkervaring en andere relevante persoonlijke omstandigheden. De werkzaamheden worden immers opgedragen ‘naar vermogen’. Het is dus van belang dat belanghebbende ook in staat is de werkzaamheden te verrichten (zie Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25-02-2013, nr. 12/3649, ECLI:NL:RBZWB:2013:BZ5171).

Als het college een tegenprestatie vraagt van belanghebbende, moet het een duidelijke omschrijving geven van de te verrichten werkzaamheden. Het moet voor een belanghebbende immers duidelijk zijn welke tegenprestatie van hem wordt verwacht (zie Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25-02-2013, nr. 12/3649, ECLI:NL:RBZWB:2013:BZ5171).

Additionele onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden
In artikel 3 van deze verordening is bepaald dat de tegenprestatie onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden betreffen die additioneel van aard zijn. De maatschappelijk nuttige werkzaamheden in het kader van de tegenprestatie dienen zich te onderscheiden van werkzaamheden die door de reguliere arbeidsmarkt verricht worden. Het onderscheid tussen betaalde en onbetaalde werkzaamheden is afhankelijk van onder meer economische factoren en van keuzes die mede op basis daarvan door het bedrijfsleven en/of de overheid worden gemaakt (TK 2013-2014, 33 801, nr. 3, p. 30).

Het college kan onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, die additioneel van aard zijn, inzetten als tegenprestatie voor zover die werkzaamheden voldoen aan de in artikel 3, eerste lid, van deze verordening genoemde voorwaarden. Dit betekent dat de als tegenprestatie in te zetten werkzaamheid:

a. naar zijn aard niet is gericht op toeleiding tot de arbeidsmarkt;
b. niet is bedoeld als re-integratieinstrument;
c. wordt verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid in de organisatie waarin deze worden verricht; en
d. niet leidt tot verdringing.

Deze voorwaarden zijn gebaseerd op de belangrijkste kenmerken van de tegenprestatie die volgen uit de parlementaire geschiedenis (zie TK 2010-2011, 32 815, nr. 3, p. 14).

Samenwerking met maatschappelijke organisaties
De gemeente kan voor het werven van maatschappelijk nuttige werkzaamheden samenwerken met maatschappelijke organisaties zoals: welzijnsinstellingen, vrijwilligerswerkorganisaties, buurthuizen en/of sportvoorzieningen. Om ervoor te zorgen dat voldoende maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn, is het van belang dat contacten worden onderhouden met maatschappelijke organisaties. Een vrijwilligersvacaturebank bij een vrijwilligerscentrale kan een belangrijk hulpmiddel zijn om het aanbod van maatschappelijk nuttige werkzaamheden te bepalen. De gemeente kan ervoor kiezen uitsluitend werkzaamheden binnen de gemeentegrenzen als tegenprestatie in te zetten of werkzaamheden zowel binnen als buiten de gemeentegrenzen in te zetten. Zie hierover de toelichting bij artikel 6 van deze verordening.

Tegenprestatie mag niet leiden tot verdringing
De tegenprestatie mag niet worden ingezet in het kader van de re-integratie. De tegenprestatie mag bovendien niet direct gericht zijn op toeleiding naar de arbeidsmarkt en is dan ook niet bedoeld als re-integratieinstrument. Het betreffen werkzaamheden die worden verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet mogen leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt. Reguliere werkzaamheden kunnen daarom niet als tegenprestatie worden ingezet. De tegenprestatie mag het accepteren van passende arbeid of van re-integratie-inspanningen niet belemmeren. Het uitgangspunt werk boven uitkering staat voorop. Dit volgt uit artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet en de parlementaire geschiedenis (zie TK 2010-2011, 32 815, nr. 3, p. 14).

Artikel 4. Het opdragen van een tegenprestatie
Het college heeft beleidsvrijheid om een tegenprestatie op te leggen. Het college bepaalt uiteindelijk of, en zo ja welke tegenprestatie wordt opgedragen. Tegen een besluit tot het opdragen van een tegenprestatie kan bezwaar en beroep worden aangetekend (TK 2013-2014, 33 801, nr. 7, p. 49).

Tegenprestatie opdragen aan personen op treden 2 en 3 van de participatieladder
De gemeenteraad kiest er in deze verordening voor te bepalen dat het college een tegenprestatie in beginsel uitsluitend kan opdragen aan belanghebbenden op treden 2 en 3 van de participatieladder. De tegenprestatie past in de visie van het gemeentebestuur, waarbij van iedere inwoner een bijdrage wordt gevraagd aan een verantwoordelijke samenleving. De participatieladder deelt personen in naar hun afstand tot de arbeidsmarkt. Personen op trede 1 zitten in een situatie waarin ze zorg nodig hebben en is niet in staat een tegenprestatie te verrichten. Personen op treden 4 en 5 zitten op een traject naar werk, doen vrijwilligerswerk of zijn aan het werk en kunnen daarom in principe ook geen tegenprestatie verrichten. De gemeenteraad heeft hier voor gekozen opdat deze personen zich volledig kunnen richten op de arbeidsplicht en de re-integratieplicht, zoals het naar vermogen algemeen geaccepteerde arbeid verkrijgen. Bij deze personen kan redelijkerwijs worden verwacht dat hun inspanningen eerder zullen leiden tot uitstroom. Daarom wordt in beginsel aan deze personen geen tegenprestatie opgedragen. De tegenprestatie mag immers het accepteren van passende arbeid of van re-integratieinspanningen niet belemmeren aangezien werk boven uitkering als uitgangspunt geldt. Slechts indien bijzondere omstandigheden daarom vragen kan deze personen ook een tegenprestatie opgelegd krijgen.

Geen tegenprestatie
Indien daarvoor dringende redenen - zoals zorgtaken - aanwezig zijn, kan het college in individuele gevallen tijdelijk ontheffing verlenen van de plicht tot het verrichten van een tegenprestatie (artikel 9, tweede lid, van de Participatiewet). De verplichting tot het verrichten van een tegenprestatie is niet van toepassing op een belanghebbende die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is, als bedoeld in artikel 4 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (artikel 9, vijfde lid, van de Participatiewet) De verplichting tot tegenprestatie is niet van toepassing op een alleenstaande ouder die in het bezit is van een ontheffing als bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet (artikel 9, zevende lid, van de Participatiewet).

Mantelzorgers
Artikel 4, tweede lid sub b van de verordening bepaalt dat geen tegenprestatie wordt opgedragen indien een belanghebbende mantelzorg verricht en het college het verrichten hiervan redelijkerwijze noodzakelijk vindt. De regering heeft deze mogelijkheid uitdrukkelijk benoemd in de nota van wijziging met betrekking tot de Wet maatregelen WWB (TK 2013-2014, 33 801, nr. 24, p. 6). Of sprake is van mantelzorg wordt getoetst aan de criteria van het begrip mantelzorg zoals neergelegd in artikel 1 van deze verordening. Verricht een belanghebbende mantelzorg in de zin van deze verordening en is het verrichten van mantelzorg volgens het college redelijkerwijs noodzakelijk, dan draagt het college een belanghebbende geen tegenprestatie op.

Weigering tegenprestatie
Het college dient bij weigering van belanghebbende om de tegenprestatie te verrichten, op basis van het individuele geval de hoogte en de duur van de op te leggen maatregel te bepalen (TK 2013-2014, 33 801, nr. 3, p. 29).

Factoren opdragen tegenprestatie
In artikel 4, vierde lid, van deze verordening is neergelegd met welke factoren het college rekening moet houden bij het opdragen van een tegenprestatie. Deze factoren worden hierna toegelicht.

Factor: tegenprestatie 'naar vermogen'
De werkzaamheden die als tegenprestatie ingezet worden, moeten naar vermogen door een belanghebbende verricht kunnen worden. De term 'naar vermogen' heeft betrekking op de mogelijkheden waarover een belanghebbende beschikt om deze werkzaamheden te verrichten. Immers, niet alle onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden kunnen worden opgedragen aan elke uitkeringsgerechtigde (TK 2013-2014, 33 801, nr. 3, p. 30).

Factor: persoonlijke situatie en individuele omstandigheden belanghebbende
Bij het opdragen van de tegenprestatie houdt het college rekening met de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van een belanghebbende, waaronder leeftijd, opleiding en werkervaring (Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25-02-2013, nr. 12/3649, ECLI:NL:RBZWB:2013:BZ5171). Hierbij wordt rekening gehouden met het fysieke en psychische vermogen van een belanghebbende. Bij het opdragen van de tegenprestatie dient het college maatwerk te leveren. Voorts wordt bij opdragen van een tegenprestatie rekening gehouden met praktische omstandigheden zoals reistijd, beschikbaarheid van kinderopvang en/of belanghebbende al maatschappelijke activiteiten verricht.

Factor: persoonlijke wensen en kwaliteiten belanghebbende
Bij het opdragen van de verplichting tot tegenprestatie houdt het college rekening met de persoonlijke wensen en kwaliteiten van belanghebbende. De regering vindt het immers belangrijk dat een belanghebbende invloed heeft op de keuze van de activiteiten (TK 2013-2014, 33 801, nr. 7, p. 47). Belanghebbende kan zelf ideeën aandragen voor de als tegenprestatie te verrichten werkzaamheden. Het college beoordeelt de door belanghebbende zelf aangedragen ideeën en kan besluiten om het voorstel van belanghebbende over te nemen en die werkzaamheden in te zetten als tegenprestatie. Uiteraard moet die werkzaamheid voldoen aan het bepaalde bij of krachtens artikel 3 van deze verordening en moet die werkzaamheid beschikbaar zijn. Het college is niet gehouden te voldoen aan de wensen van een belanghebbende, maar moet deze wel in de beoordeling meenemen. Draagt belanghebbende geen ideeën aan, dan legt het college belanghebbende een lijst met keuzemogelijkheden voor van maatschappelijk nuttige werkzaamheden die voorhanden zijn. Als belanghebbende geen voorkeur kenbaar maakt of er geen keuzemogelijkheid is, legt het college een werkzaamheid op. Het is immers aan het college, en niet aan een belanghebbende, een tegenprestatie op te dragen aan belanghebbende.

Factor: maatschappelijke activiteiten en vrijwilligerswerk door belanghebbende
Het college houdt er bij het opdragen van de plicht tot tegenprestatie rekening met het eventuele gegeven dat een belanghebbende al maatschappelijk actief is (TK 2013-2014, 33 801, nr. 24, p. 6). Indien een belanghebbende al een maatschappelijke activiteit verricht, kan het college in bepaalde gevallen besluiten deze maatschappelijke activiteit aan te merken als tegenprestatie. Ook kan de omstandigheid dat een belanghebbende maatschappelijke activiteit verricht, ertoe leiden dat hiermee rekening wordt gehouden bij het vaststellen van de tegenprestatie, met name de duur en de omvang van de tegenprestatie. Een voorbeeld van maatschappelijke activiteiten zijn: de zorg voor een ouder of een gehandicapt kind. Het college beoordeelt de maatschappelijke activiteiten en houdt daarbij rekening met de duur en omvang.

Dit geldt ook voor het verrichten van vrijwilligerswerk. Het college kan ook besluiten vrijwilligerswerk dat qua aard en omvang vergelijkbaar is met de tegenprestatie als bedoeld in deze verordening aan te merken als tegenprestatie. Hierbij moet wel rekening worden gehouden met de minimale en maximale duur van de tegenprestatie zoals neergelegd in artikel 5 van deze verordening. Hierbij kan ook de aard van het vrijwilligerswerk een rol spelen. Omdat vrijwilligerswerk veelzijdig van aard is, is geen begripsomschrijving opgenomen.

Artikel 5. Duur en omvang van een tegenprestatie
Het college bepaalt aan de hand van de individuele omstandigheden en de voorhanden zijnde onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, de aard, de duur en de omvang van de aan een persoon op te leggen tegenprestatie. Hierbij moet het college de in deze verordening neergelegde criteria in acht nemen. Artikel 5 van deze verordening stelt voorwaarden ten aanzien van de duur en omvang van de tegenprestatie.

Individuele omstandigheden
Het college beoordeelt op basis van de individuele omstandigheden van een belanghebbende de omvang en de duur van de tegenprestatie. De omvang van de werkzaamheden en de duur in de tijd dienen in de regel beperkt te zijn. Dat betekent dat het college steeds een afweging maakt op basis van de situatie in welke mate een tegenprestatie verlangd kan worden (TK 2013-2014, 33 801, nr. 30).

Maximale duur tegenprestatie in dagen
Artikel 5, eerste lid, regelt dat de tegenprestatie wordt ingezet voor een maximale duur. De tegenprestatie kan worden opgedragen voor de maximale duur van 12 maanden, met de mogelijkheid tot verlenging indien de situatie onveranderd is gebleven.

Maximale duur tegenprestatie in uren
Artikel 5, tweede lid, regelt dat de tegenprestatie wordt ingezet voor een maximaal aantal uren. De tegenprestatie wordt opgedragen voor maximaal 8 uren per week.

Artikel 6. Geen werkzaamheden voorhanden
Geen werkzaamheden voorhanden: Opdragen tegenprestatie binnen en buiten gemeentegrenzen
Artikel 6 van deze verordening bepaalt dat geen tegenprestatie wordt opgedragen indien geen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn. In deze verordening kiest de gemeenteraad ervoor dat indien geen maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn binnen de eigen gemeentegrenzen, buiten de gemeentegrenzen gezocht moet worden naar maatschappelijk nuttige werkzaamheden. Ter uitvoering hiervan kan worden samengewerkt met in de eerste plaats Leidschendam-Voorburg, Voorschoten en Wassenaar, en in de tweede plaats met gemeenten binnen de arbeidsmarktregio Zuid Holland Centraal (ZHC). Naast genoemde gemeenten zijn dat Zoetermeer, Lansingerland en Pijnacker-Nootdorp.

Indien het college besluit geen tegenprestatie op te leggen omdat geen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn, wordt binnen 6 maanden een heronderzoek uitgevoerd om te beoordelen of op dat moment wel maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn. Dit is geregeld in artikel 6, tweede lid, van deze verordening.

Z- 20845/besluit 4064

gemeente VOORSCHOTEN

RAADSTUKKEN

Besluit

Registratienummer: 4060 / d

De raad der gemeente Voorschoten;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 23 september 2014,

gelet op; artikel 8, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de Participatiewet, artikel 35 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en artikel35 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen

b e s l u i t :

dat de afstemmingsverordening WWB, IOAW en IOAZ Gemeente Voorschoten niet langer geldig is voor gedragingen na 1 januari 2015

1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen;
2. De volgende Verordening Participatiewet vast te stellen:
   "Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Voorschoten 2015"

§ 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de IOAW, de IOAZ en de Awb.
In deze verordening wordt verstaan onder:

a) **de Awb**: de Algemene wet bestuursrecht;
b) **de wet**: Participatiewet;
c) **de IOAW**: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
d) **de IOAZ**: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
e) **SUWI**: Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
f) **bijstandsnorm**: de bijstandsnorm bedoeld in artikel 5, onderdeel c, van de Participatiewet;
g) **grondslag**: de grondslag als bedoeld in artikel 5 van de IOAW en artikel 5 van de IOAZ;
h) **maatregel**: het tijdelijk verlagen dan wel geheel of gedeeltelijk weigeren van de uitkering op grond van artikel ~~18, tweede,~~ 9a twaalfde lid en vijfde en zesde lid, van de Participatiewet, of het verlagen van de uitkering op grond van artikel 20 en 38, twaalfde lid, van de IOAW en de artikel 20 en 38, twaalfde lid, van de IOAZ;
i) **weigering**: het weigeren van de uitkering op grond van artikel 20, eerste lid, van de IOAW of artikel 20, tweede lid, van de IOAZ;
j) **het college**: het college van de gemeenten LV-V-W;
k) **algemeen geaccepteerde arbeid**: iedere vorm van betaalde arbeid die algemeen maatschappelijk geaccepteerd is, niet zijnde werk in de WSW of werk dat gewetensbezwaren oproept.
l) **participatievoorziening**: opleiding, educatie, inburgeringsvoorziening, taalkennisvoorziening of re-integratievoorziening.

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: a, b, c, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

Artikel 2 Het opleggen van een maatregel

1. Als de belanghebbende naar het oordeel van het college tekortschietend besef van verantwoordelijkheid betoont voor de voorziening in het bestaan dan wel de uit de Participatiewet, IOAW, IOAZ of artikel 30 c, tweede en derde lid van de Wet SUWI voortvloeiende verplichtingen niet of onvoldoende nakomt, waaronder begrepen het zich jegens het college zeer ernstig misdragen, wordt overeenkomstig deze verordening een maatregel opgelegd.

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

2. Een maatregel wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate waarin de belanghebbende de gedraging kan worden verweten en de omstandigheden waarin hij verkeert.

Artikel 3 Berekeningsgrondslag

1. Voor belanghebbenden met een bijstandsuitkering: de maatregel wordt toegepast op de bijstandsnorm.
2. Voor belanghebbenden met een uitkering op grond van de IOAW of de IOAZ: de maatregel wordt toegepast op de van toepassing zijnde grondslag IOAW of IOAZ.
3. In afwijking van het eerste lid kan de maatregel ook worden toegepast op de bijzondere bijstand indien aan de belanghebbende bijzondere bijstand wordt verleend met toepassing van artikel 12 van de Participatiewet en de verwijtbare gedraging van belanghebbende, in relatie met zijn recht op bijzondere bijstand, daartoe aanleiding geeft.

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

Artikel 4 Het besluit tot het opleggen van een maatregel of een weigering

1. In het besluit tot opleggen van een maatregel worden in ieder geval vermeldt: de reden van de maatregel, de duur van de maatregel, het bedrag en het percentage waarmee de uitkering op grond van de Participatiewet, IOAW of IOAZ wordt verlaagd en, indien van toepassing, de reden om af te wijken van een standaardmaatregel.
2. In het besluit tot het opleggen van een weigering worden in ieder geval vermeldt: de reden van de weigering en de duur van de weigering.

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

Artikel 5 Horen van belanghebbende

1. Voordat een maatregel of een weigering wordt opgelegd, wordt de belanghebbende in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Het horen van belanghebbende kan achterwege worden gelaten indien:
   ~~a.~~a) de vereiste spoed zich daartegen verzet;
   b) de belanghebbende reeds eerder in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen en zich sindsdien geen nieuwe feiten of omstandigheden hebben voorgedaan;
   c) het college het horen niet nodig acht voor het vaststellen van de ernst van de gedraging of de mate van verwijtbaarheid.

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: a, b, c, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

Artikel 6 Afzien van het opleggen van een maatregel of een weigering

1. Het college ziet af van het opleggen van een maatregel of een weigering indien:
   ~~a.~~a) elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt; of
   b) de gedraging meer dan één jaar vóór constatering van die gedraging door het college heeft plaatsgevonden.

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: a, b, c, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 1,14 cm + Inspringen op: 1,77 cm

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 2 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

2. Het college kan afzien van het opleggen van een maatregel of een weigering indien het daarvoor dringende redenen aanwezig acht.
3. Indien het college afziet van het opleggen van een maatregel of een weigering wordt de belanghebbende daarvan schriftelijk mededeling gedaan.

Artikel 7 Ingangsdatum en tijdvak

1. De maatregel of de weigering wordt opgelegd binnen twee maanden volgend op de datum waarop het besluit tot het opleggen van de maatregel of de weigering aan de belanghebbende is bekendgemaakt.
2. In afwijking van het eerste lid kan de maatregel of de weigering met terugwerkende kracht worden opgelegd, voor zover de uitkering nog niet is uitbetaald en de ingangsdatum van de maatregel hierdoor niet voor de verwijtbare gedraging komt te liggen.
3. Een maatregel wordt voor bepaalde tijd opgelegd. Een maatregel die voor een periode van meer dan drie maanden wordt opgelegd, wordt uiterlijk binnen drie maanden nadat met de tenuitvoerlegging is begonnen heroverwogen. Indien besloten wordt de maatregel te continueren dient steeds binnen drie maanden een herbeoordeling plaats te vinden. De belanghebbende ontvangt ter zake van de heroverweging een besluit.

Artikel 8 Samenloop van gedragingen

1. Als sprake is van een eendaadse gedraging die schending oplevert van meerdere in deze verordening of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet genoemde verplichtingen, wordt één verlaging opgelegd. Voor het bepalen van de hoogte en duur van de verlaging wordt uitgegaan van de gedraging waarop de hoogste verlaging is gesteld.
2. Als sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van één of meerdere in deze verordening of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet genoemde verplichtingen, wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging opgelegd. Deze verlagingen worden gelijktijdig opgelegd, tenzij dit gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende niet verantwoord is.
3. Als sprake is van een eendaadse gedraging die schending oplevert van zowel een in deze verordening of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet genoemde verplichting als een in artikel 17, eerste lid, van de Participatiewet genoemde verplichting, de verlaging verminderd met de opgelegde bestuurlijke boete.
4. Als sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van zowel een in deze verordening of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet genoemde verplichting als een in artikel 17, eerste lid, van de Participatiewet genoemde verplichting, waarvoor een bestuurlijke boete kan worden opgelegd, wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging opgelegd, tenzij dit gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende niet verantwoord is.

~~a.~~ **§ 2. NIET NAKOMEN VAN DE VERPLICHTINGEN GENOEMD IN ARTIKEL 9 PARTICIPATIEWET, BEHOUDENS DE VERPLICHTINGEN ALS GENOEMD IN ARTIKEL 18 VIERDE LID PARTICIPATIEWET**

Artikel 9 Gedragingen Participatiewet

Gedragingen van belanghebbenden waardoor ~~algemeen geaccepteerde arbeid niet wordt verkregen of~~ een verplichting op grond van artikel 9, 9a of 55 van de Participatiewet niet of onvoldoende is nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

1. Eerste categorie:
   a. het zich niet of niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het Uitvoeringsinstituut Werknemersvoorzieningen of het niet tijdig laten verlengen van de registratie.

2. Tweede categorie:
   ~~a.~~a) het niet of onvoldoende meewerken aan het opstellen, uitvoeren en evalueren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a van de Participatiewet ;
   b) het onvoldoende nakomen van verplichtingen als bedoeld in de artikelen 9, eerste lid, of 55 van de Participatiewet, voor zover het gaat om een belanghebbende jonger dan 27 jaar, gedurende vier weken na een melding als bedoeld in artikel 43, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet, voor zover deze verplichtingen niet worden genoemd in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet
   c) het niet of in onvoldoende mate meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden van een participatievoorziening, anders dan bedoeld in artikel 18 vierde lid Participatiewet;
   d) het uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken verplichtingen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel b, van de Participatiewet niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder, bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet;
   e) het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen in de gemeente van inwoning voor zover dit niet voortvloeit uit een gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet.

3. Derde categorie
   ~~b.~~a. Het niet of onvoldoende verrichten van een door het college opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet;
   ~~c.~~b. Gedragingen die de inschakeling in de arbeid of participatievoorziening belemmeren, voor zover dit niet voortvloeit uit een gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet.

Met opmaak: Geen opsommingstekens of nummering

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0 cm + Tab na: 0,5 cm + Inspringen op: 0,5 cm

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: a, b, c, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 1,14 cm + Inspringen op: 1,77 cm

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0 cm + Tab na: 0,5 cm + Inspringen op: 0,5 cm

Artikel 9a Gedragingen IOAW en IOAZ

Gedragingen van een belanghebbende waardoor ~~algemeen geaccepteerde arbeid niet wordt verkregen~~ of een verplichting op grond van de artikelen 37 en 38 van de IOAW of de artikelen 37 en 38 van de IOAZ niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

a. eerste categorie:
   1. het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of het niet tijdig laten verlengen van de registratie;
   2. het niet of onvoldoende verrichten van een door het college opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdeel f, van de IOAW of artikel 37, eerste lid, onderdeel f, van de IOAZ

b. tweede categorie:
   1°. het niet of in onvoldoende mate meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling;
   2°. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door het college aangeboden voorziening als bedoeld in de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAW of de artikelen 36, eerste lid, en artikel 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAZ, voor zover dit niet heeft geleid tot het geen doorgang vinden of tot voortijdige beëindiging van die voorziening;
   3°. het uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken de verplichtingen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAW of artikel 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAZ niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 38, eerste lid, van de IOAW of artikel 38, eerste lid, van de IOAZ;

c. derde categorie:
   1°. het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen;
   2°. het niet aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid als bedoeld in artikel 20, eerste lid, onder a en b, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 20, tweede lid, onder a of b, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
   3°. het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid;
   4°. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door het college aangeboden voorziening gericht op arbeidsinschakeling als bedoeld in de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAW en de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAZ, voor zover dit heeft geleid tot het geen doorgang vinden of tot voortijdige beëindiging van die voorziening.

Artikel 10 De hoogte en de duur van de maatregel of de weigering

1. Onverminderd artikel 2, tweede lid, wordt de verlaging, bij gedragingen als bedoeld in de artikelen 9 en 9a, vastgesteld op:
   ~~a.~~a) tien procent van de bijstandsnorm gedurende een maand bij gedragingen van de eerste categorie;
   b) twintig procent van de bijstandsnorm gedurende een maand bij gedragingen van de tweede categorie;
   c) vijftig procent van de bijstandsnorm gedurende een maand bij gedragingen van de derde categorie;
   2. In afwijking van het eerste lid sub c wordt bij de gedraging van genoemd in artikel 9 lid 3 onder a de maatregel vastgesteld op vijf procent van de bijstandsnorm gedurende een maand.
   3. De hoogte van de maatregel als bedoeld in het eerste lid sub a, b en c wordt verdubbeld, indien de belanghebbende zich binnen twaalf maanden na bekendmaking van een besluit waarbij een maatregel of een verlaging is opgelegd, opnieuw schuldig maakt aan een verwijtbare gedraging van dezelfde of hogere categorie.
   4. Bij volharding in dezelfde verwijtbare gedraging kan, na toepassing van het tweede en derde lid, de maatregel in hoogte of duur verder worden verzwaard met dien verstande dat een maatregel altijd voor bepaalde tijd wordt opgelegd en binnen een maximale periode van drie maanden heroverwogen dient te worden.
   5. Indien tijdens de heroverweging bij toepassing van lid 4 wordt besloten de maatregel te beëindigen en belanghebbende maakt zich binnen 12 maanden na het beëindigingsbesluit wederom schuldig aan een verwijtbare gedraging van dezelfde of hogere categorie, kan de maatregel als genoemd in lid 4 worden voortgezet. De totale termijn waarover de maatregel wordt opgelegd bedraagt hierbij maximaal 12 maanden.

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: a, b, c, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 1,14 cm + Inspringen op: 1,77 cm

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 2 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

§ 3 NIET NAKOMEN VAN DE GEUNIFORMEERDE VERPLICHTINGEN MET BETREKKING TOT DE ARBEIDSINSCHAKELING

Artikel 10a Duur verlaging bij schending geüniformeerde arbeidsverplichting

1. Als een belanghebbende een verplichting als bedoeld in artikel 18, vierde lid Participatiewet niet of onvoldoende nakomt, bedraagt de verlaging 100 procent van de bijstandsnorm gedurende één maand
2. Als een belanghebbende zich binnen twaalf maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een verlaging is toegepast vanwege een gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet, opnieuw schuldig maakt aan een verwijtbare gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet, bedraagt de verlaging honderd procent van de bijstandsnorm gedurende 2 maanden

Artikel 10b Verrekenen verlaging

1. Het bedrag van de verlaging, bedoeld in artikel 10a eerste lid, wordt indien het een schending van artikel 18, lid 4 sub a betreft, toegepast over de maand van oplegging van de maatregel.
2. Het bedrag van de verlaging, bedoeld in artikel 10a eerste lid, wordt indien het een schending van artikel 18, lid 4 sub b tot en met h betreft, toegepast over de maand van oplegging van de maatregel en de twee daaropvolgende maanden, waarbij zowel aan de maand van oplegging als aan de twee daaropvolgende maanden een derde van de verlaging wordt toebedeeld.
3. Het bedrag van de verlaging als bedoeld in artikel 10a tweede lid, wordt toegepast over de maanden van oplegging van de maatregel.

§ 3a BLIJVENDE WEIGERING UITKERING IOAW EN IOAZ

Artikel 11 Blijvende weigering uitkering IOAW en IOAZ

1. Met inachtneming van artikel 20, vierde lid IOAW en artikel 20, vierde lid IOAZ legt het college blijvend een maatregel op indien de belanghebbende door eigen toedoen een inkomen uit of in verband met arbeid is verloren en:
   a) aan de beëindiging van zijn dienstbetrekking een dringende reden ten grondslag ligt in de zin van artikel 678 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en de belanghebbende ter zake een verwijt kan worden gemaakt;
   b) de dienstbetrekking is beëindigd door of op verzoek van de belanghebbende zonder dat aan de voortzetting ervan zodanige bezwaren waren verbonden, dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd.
2. De hoogte van de maatregel bedoeld in het eerste lid is gelijk aan het door dit gedrag verloren netto inkomen.
3. Het college legt blijvend een maatregel op indien de belanghebbende een uitkering ontvangt op grond van de IOAW/IOAZ en de belanghebbende weigert hem aangeboden algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden.
4. De hoogte van de maatregel bedoeld in het derde lid is gelijk aan het door eigen toedoen niet verkregen netto inkomen uit deze arbeid.
5. Het college legt blijvend een maatregel op indien de belanghebbende een uitkering ontvangt op grond van de IOAW/IOAZ en zijn belemmerende gedragingen als bedoeld in artikel 9, derde categorie van deze verordening, dusdanige vormen aanneemt dat gesproken moet worden van het door eigen toedoen niet verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid.

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: a, b, c, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 1,14 cm + Inspringen op: 1,77 cm

Met opmaak: Inspringing: Links: 0 cm, Verkeerd-om: 0,5 cm, Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 2 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

6. De blijvende weigering als bedoeld in het vijfde lid is alleen mogelijk nadat uitvoering is gegeven aan de bij de betreffende gedraging behorende maatregel en de recidivebepaling als bepaald in deze verordening.
7. De hoogte van de maatregel bedoeld in het zesde lid is gelijk aan het door eigen toedoen niet verkregen netto inkomen uit deze arbeid.
8. Artikel 7. van deze verordening is niet van toepassing op dit artikel.

~~b.~~ **§ 4. OVERIGE GEDRAGINGEN DIE LEIDEN TOT EEN MAATREGEL**

Met opmaak: Inspringing: Links: 0,5 cm, Geen opsommingstekens of nummering

Artikel 12 Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid

1. Indien een belanghebbende een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan heeft betoond als bedoeld in artikel 18, tweede lid, van de Participatiewet of de nadere verplichtingen die zijn opgelegd op grond van artikel 55 Participatiewet niet is nagekomen, wordt per maand dat de belanghebbende als gevolg van zijn gedraging eerder of langer recht heeft op uitkering een maatregel opgelegd van 10% van de bijstandsnorm.
2. In afwijking van lid 1 zal indien een belanghebbende tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan heeft betoond, voorafgaande aan de bijstandsverlening door het niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid, waaronder ook begrepen een dienstbetrekking in het kader van de WSW, een maatregel worden opgelegd van 100% van de bijstandsnorm gedurende een maand.
3. De maatregel als genoemd in lid 1 wordt voor maximaal het aantal maanden opgelegd dat de belanghebbende als gevolg van zijn gedraging eerder of langer recht heeft op uitkering, met inachtneming van artikel 7, eerste lid sub b van de Participatiewet. De maatregel wordt voor maximaal 12 maanden opgelegd.

Artikel 13 Voorliggende voorziening komt niet tot uitbetaling

Indien door onvoldoende inkomsten als gevolg van de verrekening van een bestuurlijke boete in verband met herhaalde schending van de inlichtingenplicht bij het UWV of SVB er tot bijstandsverlening wordt overgegaan dan wordt de bijstand verleend in de vorm van een lening waarbij in de eerste drie maanden een maatregel wordt opgelegd van 20% van de bijstandsnorm.

Artikel 14 Zeer ernstige misdragingen in het kader van de Participatiewet, de IOAW en de IOAZ

1. Indien een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt tegenover het college of zijn ambtenaren, waaronder begrepen derden, die zijn belast met de uitvoering van de Participatiewet als bedoeld in artikel 9, zesde lid Participatiewet, ~~wordt onverminderd artikel 2, tweede lid, een maatregel opgelegd.~~ tegenover personen en instanties die zijn belast met de uitvoering van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onder g, van die wet of tegenover personen en instanties die zijn belast met de uitvoering van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onder g, van die wet, wordt onverminderd artikel 2, tweede lid, een maatregel opgelegd.
2. De maatregel als bedoeld in het eerste lid wordt op de volgende wijze vastgesteld:
   ~~a.~~a) bij verbaal geweld (schelden) en / of discriminatie: 10% van de bijstandsnorm gedurende een maand;
   b) bij bedreiging en intimidatie (uitoefenen van psychische druk): 25% van de bijstandsnorm gedurende een maand;
   c) bij zaakgericht fysiek geweld (vernielingen): 50% van de bijstandsnorm gedurende een maand;
   d) bij mensgericht fysiek geweld en combinaties van agressievormen zoals bedoeld in de vorige leden van dit artikel: 100% van de bijstandsnorm gedurende een maand.
3. De hoogte van de maatregel als genoemd in lid 2 sub a tot en met c wordt verdubbeld, indien de belanghebbende zich binnen twaalf maanden na bekendmaking van een besluit waarbij een maatregel wordt opgelegd opnieuw schuldig maakt aan dezelfde als verwijtbare aan te merken gedraging.
4. De duur van de maatregel als genoemd in lid 2 sub d wordt verdubbeld, indien de belanghebbende zich binnen twaalf maanden na bekendmaking van een besluit waarbij een maatregel wordt opgelegd opnieuw schuldig maakt aan dezelfde als verwijtbare aan te merken gedraging.

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: a, b, c, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 1,14 cm + Inspringen op: 1,77 cm

Met opmaak: Inspringing: Links: 0 cm, Verkeerd-om: 0,5 cm, Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

~~**Artikel 14aZeer ernstige misdragingen in het kader van de IOAW en de IOAZ**~~

~~1. Indien een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt tegenover het college of zijn ambtenaren, waaronder begrepen derden, onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van de IOAW, als bedoeld in artikel 20, tweede lid van die wet, of met de uitvoering van de IOAZ, als bedoeld in artikel 20, tweede lid van die wet, wordt onverminderd artikel 2, tweede lid, een maatregel opgelegd.~~
~~2. De maatregel als bedoeld in het eerste lid wordt op de volgende wijze vastgesteld:~~
~~a. bij verbaal geweld (schelden) en / of discriminatie: 10% van de bijstandsnorm gedurende een maand;~~

- ~~bij bedreiging en intimidatie (uitoefenen van psychische druk): 25% van de bijstandsnorm gedurende een maand;~~
- ~~bij zaakgericht fysiek geweld (vernielingen): 50% van de bijstandsnorm gedurende een maand;~~
- ~~bij mensgericht fysiek geweld en combinaties van agressievormen zoals bedoeld in de vorige leden van dit artikel: 100% van de bijstandsnorm gedurende een maand.~~

~~De hoogte van de maatregel als genoemd in lid 2 sub a tot en met c wordt verdubbeld, indien de belanghebbende zich binnen twaalf maanden na bekendmaking van een besluit waarbij een maatregel wordt opgelegd opnieuw schuldig maakt aan dezelfde als verwijtbare aan te merken gedraging.~~

~~De duur van de maatregel als genoemd in lid 2 sub d wordt verdubbeld, indien de belanghebbende zich binnen twaalf maanden na bekendmaking van een besluit waarbij een maatregel wordt opgelegd opnieuw schuldig maakt aan dezelfde als verwijtbare aan te merken gedraging.~~

Met opmaak: Inspringing: Eerste regel: 0 cm

~~**b.**~~ **§ 5. SLOTBEPALINGEN**

Met opmaak: Geen opsommingstekens of nummering

Artikel 15 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze verordening, indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 16 Nadere regels

Voor de juiste uitvoering van de verordening kan het noodzakelijk zijn dat nadere uitvoeringsregels worden vastgesteld. Het college heeft de bevoegdheid om dergelijke regels vast te stellen.

Artikel 17 Uitvoering

De uitvoering van deze verordening berust bij het college.

Artikel 18 Inwerkingtreding en overgangsrecht

Deze verordening treedt ~~met terugwerkende kracht~~ in werking ~~met ingang van~~ op 1 januari 2015. Met de inwerkingtreding van deze verordening wordt de Afstemmingsverordening WWB, IOAW en IOAZ gemeente Voorschoten 2013 ingetrokken met dien verstande dat die verordening van toepassing blijft op gedragingen van voor 1 januari 2015.

Artikel 19 Citeerartikel
De verordening kan worden aangehaald als: Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Voorschoten 2015.

Ondertekening
Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Voorschoten van 13 november 2014

de griffier, de voorzitter,

ALGEMENE TOELICHTING

De regeling in de Participatiewet
In artikel 8, eerste lid, van de Participatiewet staat dat de raad een verordening vaststelt voor het verlagen van de uitkering, bedoeld in artikel 18, tweede lid van die wet en de periode van de verlaging van de bijstand, bedoeld in artikel 18, vijfde en zesde lid. In het eerste lid van artikel 18 wordt gesproken over het afstemmen van de uitkering en de daaraan verbonden verplichtingen op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van de belanghebbende. In deze bepaling wordt benadrukt dat het vaststellen van de hoogte van de uitkering en de daaraan verbonden verplichtingen voor de uitkeringsgerechtigden maatwerk is, waarbij recht wordt gedaan aan de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van uitkeringsgerechtigden.

In het tweede lid wordt een directe koppeling gelegd tussen de rechten en verplichtingen van uitkeringsgerechtigden: het recht op een uitkering is altijd verbonden aan de plicht zich in te zetten om weer onafhankelijk van de uitkering te worden. Dit betekent dat de vaststelling van de hoogte van de uitkering niet alleen afhangt van de toepasselijke uitkeringsnorm en de beschikbare middelen van de belanghebbende, maar ook van de mate waarin de opgelegde verplichtingen worden nagekomen. Wanneer het college tot het oordeel komt dat een belanghebbende zijn verplichtingen niet of in onvoldoende mate nakomt, wordt de uitkering verlaagd. Er is dus geen sprake van een bevoegdheid, maar van een verplichting. Alleen wanneer iedere vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, ziet het college af van een dergelijke verlaging. Verlaging van de uitkering moet plaatsvinden in overeenstemming met een door de gemeenteraad vast te stellen verordening. Dit is de Afstemmingsverordening.

Geüniformeerde verplichtingen
Met ingang van 1 januari 2015 zijn in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet geüniformeerde arbeidsverplichtingen opgenomen. Voor schending van deze verplichting geldt dat de bijstand in beginsel moet worden verlaagd met honderd procent gedurende één tot drie maanden. In de verordening de duur van de verlaging vastgelegd (artikel 18, vijfde lid, van de Participatiewet).

Is afgezien van een verlaging wegens het ontbreken van elke vorm van verwijtbaarheid, dan is het niet mogelijk om bij toepassing van bepalingen ten aanzien van recidive deze gedraging mee te tellen. Is vanwege de afstemming op grond van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet of vanwege dringende redenen afgezien van het opleggen van een verlaging, dan is daarin geen reden gelegen om de betreffende gedraging buiten beschouwing te laten in geval van recidive.

Het college beoordeelt uiterlijk drie maanden na de datum van de beschikking of de omstandigheden en het gedrag van belanghebbende aanleiding geven de beslissing te herzien (artikel 18, derde lid, van de Participatiewet). Bij een dergelijke herbeoordeling hoeft niet opnieuw een besluit te worden genomen, waarbij alle feiten en omstandigheden opnieuw tegen het licht worden gehouden. Het heeft slechts als doel vast te stellen of belanghebbende tussentijds (binnen de periode waarover de verlaging zich uitstrekt) blijk heeft gegeven van een zodanige gedragsverandering of dat sprake is van een zodanige wijziging van omstandigheden, dat aanleiding bestaat de eerder opgelegde verlaging in zwaarte of duur bij te stellen.[1] Artikel 18, derde lid, van de Participatiewet is naar oordeel van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid niet van toepassing als sprake is van schending van een van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen (artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet). Ten aanzien van geüniformeerde arbeidsverplichtingen is artikel 18, elfde lid, van de Participatiewet van toepassing. Verschil tussen artikel 18, derde lid, en artikel 18, elfde lid, van de Participatiewet is dat artikel 18, elfde lid, pas wordt toegepast als belanghebbende daarom vraagt.

Een verlaging krachtens de afstemmingsverordening is een punitieve sanctie voor zover de verlaging wordt opgelegd omdat belanghebbende zich zeer ernstig heeft misdragen.[2] Als een betreffende gedraging ook een strafbaar feit oplevert, kan belanghebbende hier strafrechtelijk voor worden vervolgd. Deze verlaging en de strafvervolging kunnen alleen naast elkaar bestaan als sprake is van juridisch te onderscheiden feiten. Bijvoorbeeld: belanghebbende beledigt opzettelijk een ambtenaar. Strafrechtelijk bezien kan een geldboete worden opgelegd of een gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden. Daarnaast is sprake van zich zeer ernstig misdragen zoals bedoeld in artikel 9, zesde lid, van de Participatiewet op grond waarvan de bijstand kan worden verlaagd.

In andere gevallen waarin een verlaging wordt opgelegd krachtens de afstemmingsverordening is sprake van een reparatoire sanctie (bijvoorbeeld bij schending arbeidsverplichting). Als een betreffende gedraging ook een strafbaar feit oplevert, kan belanghebbende hier strafrechtelijk voor worden vervolgd. De verlaging en de strafvervolging kunnen naast elkaar bestaan omdat het hier gaat om een reparatoire maatregel en een punitieve sanctie.

[1] CRvB 19-04-2011, nr. 10/4882 WWB, ECLI:NL:CRVB:2011:BQ3002.
[2] CRvB 31-12-2007, nrs. 06/4510 WWB, ECLI:NL:CRVB:2007:BC1811, CRvB 29-07-2008, nrs. 07/2262 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BD9023, CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919 en CRvB 19-01-2010, nr. 08/1012 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BL0052.

Afstemmen in de IOAW en IOAZ

Zowel de IOAW als de IOAZ kenden tot 1 juli 2010 een eigen regime van verlagingen en (tijdelijke) weigeringen van uitkering, wanneer uitkeringsgerechtigden zich niet aan de verplichtingen die wetten hielden. De gemeente had daarin geen beleidsvrijheid. Er was sprake van dwingend recht. Met ingang van 1 januari 2010 is de Wet tot bundeling van uitkeringen inkomensvoorziening aan gemeenten (BUIG) in werking getreden.

Deze wet heeft onder meer tot doel om de financieringsstromen en de budgettering aan gemeenten waar het de uitvoering van de Participatiewet, de IOAW, IOAZ en het Bbz 2004 betreft, te stroomlijnen. Het aantal financieringsstromen wordt nu teruggebracht tot twee. De financiering van de IOAW en IOAZ wordt gebundeld in het Inkomensdeel Participatiewet. Aangezien de IOAW en de IOAZ nu geheel gebudgetteerd worden via het I-deel, ligt het voor de hand om de beleidsinvloeden van de gemeenten op de IOAW en de IOAZ gelijk te schakelen met die van de WWB. Dat betekent onder meer dat een aantal wettelijk verplichte bepalingen omgezet worden in bevoegdheden van het college. Evenals dat in de WWB het geval is. Een aantal wettelijke verplichtingen heeft betrekking op het treffen van een maatregel, wanneer de belanghebbende niet voldoet aan de bij de uitkering opgelegde verplichtingen, zijn inlichtingenplicht schendt, of zich jegens het college ernstig misdraagt.

Aangezien het de bedoeling is om de beleidsvrijheid die de gemeente ten aanzien van het treffen van maatregelen en het opleggen van (tijdelijke) weigering van uitkering dezelfde inhoud te geven als dat bij de Participatiewet het geval is, heeft het college met ingang van 1 januari 2012 ervoor gekozen voor een Afstemmingsverordening voor zowel de Participatiewet (voorheen WWB) als de IOAW en IOAZ.

De term 'maatregel'

Het verlagen van de uitkering op grond van het feit dat de belanghebbende zijn verplichtingen niet of in onvoldoende mate is nagekomen, wordt in de terminologie van de Participatiewet, IOAW en IOAZ aangeduid als het afstemmen van de uitkering op de mate waarin de belanghebbende de opgelegde verplichtingen nakomt. Met het begrip 'afstemmen' wordt het uitgangspunt van de Participatiewet, IOAW en IOAZ benadrukt dat rechten en plichten één kant van dezelfde medaille vormen.

Zonder dat uitgangspunt los te laten, is hier ervoor gekozen om het verlagen van de uitkering vanwege het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen aan te duiden als het opleggen van een maatregel. Hiermee wordt het sanctionerende karakter benadrukt. Voor ogen moet worden gehouden dat het opleggen van een maatregel géén straf is, waarbij het leedtoevoegend karakter voorop staat, maar een herstelsanctie, gericht op het (weer) in overeenstemming brengen van de hoogte van de uitkering met de mate waarin de belanghebbende de aan de uitkering verbonden verplichtingen nakomt.

Het verlagen van de uitkering
Op grond van artikel 18, tweede lid, WWB kan zowel de algemene bijstand als de bijzondere bijstand worden verlaagd. Gezien het karakter van de bijzondere bijstand, ligt een verlaging van het uitkeringsbedrag wegens schending van een of meer verplichtingen niet in de rede. Wel kan bij de beoordeling of iemand in aanmerking komt voor bijzondere bijstand een rol spelen of belanghebbende zijn verplichtingen in voldoende mate is nagekomen. Dit geldt dan vooral voor de plicht om voldoende besef van verantwoordelijkheid te tonen voor de voorziening in het bestaan.

De rechtsgrond voor het verlagen of (tijdelijk) weigeren van een uitkering op grond van de IOAW en de IOAZ ligt in artikel 20, tweede lid, van die wetten. Uitgangspunt is dat maatregelen worden opgelegd over de bijstandsnorm (de op belanghebbende van toepassing zijnde norm plus eventuele toeslagen). Voor wat betreft de IOAW en de IOAZ geldt dat de uitkeringen op grond van die wetten gebaseerd zijn op (bruto) grondslagen en niet op netto bijstandsnormen. Om te voorkomen dat ongelijkheid in de percentages (bedragen) van een verlaging zou optreden met belanghebbenden met een Participatiewet-uitkering kiest het college ervoor om het bedrag c.q. het percentage van die verlaging af te leiden van de bijstandsnorm die op de belanghebbende van toepassing zou zijn als die een Participatie-uitkering zou ontvangen.

De relatie met de re-integratieverordening
De raad heeft ook een re-integratieverordening vastgesteld. In deze verordening is vastgelegd hoe de belanghebbenden worden ondersteund bij de arbeidsinschakeling en wordt omgegaan met het aanbieden van voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling. Voorbeelden van voorzieningen zijn: scholing, loonkostensubsidies, gesubsidieerde arbeid, sociale activering, inburgering, premies, kinderopvang en stages. In beginsel wordt aan iedere belanghebbende arbeidsverplichtingen opgelegd, deze worden vastgelegd in een individuele beschikking. Indien een belanghebbende de verplichtingen niet nakomt, kan dit tot een maatregel leiden, waarvoor de basis is gelegd in de afstemmingsverordening. Dit is van toepassing op zowel belanghebbenden met een Participatie-uitkering als belanghebbenden met een IOAW- of een IOAZ-uitkering.

~~c.~~ ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Met opmaak: Geen opsommingstekens of nummering

Artikel 1 Begripsomschrijving

De begrippen die in de verordening worden gebruikt hebben een gelijkluidende betekenis als de omschrijving in de Participatiewet, de IOAW of de IOAZ. In de verordening wordt het begrip 'belanghebbende' gebruikt. Dit begrip wordt in artikel 1:2 van de Algemene wet bestuursrecht omschreven als 'degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken'.

Artikel 2 Het opleggen van een maatregel

Eerste lid

De Participatiewet, de IOAW en de IOAZ verbinden aan het recht op een uitkering de volgende verplichtingen:

~~2.1.~~ Het tonen van voldoende besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan (artikel 18, tweede lid Participatiewet).

2. De plicht tot arbeidsinschakeling (artikel 9 Participatiewet, artikel 37 IOAW, artikel 37 IOAZ).

~~d.a.~~;

b. Deze verplichtingen zullen nader moeten worden uitgewerkt in specifieke verplichtingen die zijn toegesneden op de situatie en mogelijkheden van de belanghebbende. De re-integratieverordening vormt de juridische basis voor het opleggen van deze specifieke verplichtingen. Deze verplichtingen zijn in het besluit tot het verlenen van de uitkering neergelegd.

3. De medewerkingsplicht (artikel 17, tweede lid, artikel 13, tweede lid IOAW, artikel 13, tweede lid IOAZ). Dit is de plicht van uitkeringsgerechtigden om desgevraagd het college de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van de wet. De medewerkingsplicht kan uit allerlei concrete verplichtingen bestaan, zoals:

- het toestaan van een controle aan huis in relatie tot re-integratie;
- het meewerken aan een psychologisch onderzoek.

4. De gedraging 'het zich jegens het college zeer ernstig misdragen' is opgenomen in de IOAW en de IOAZ in artikel 20, tweede lid van die wetten.

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0 cm + Tab na: 0,5 cm + Inspringen op: 0,5 cm

Met opmaak: Lettertype: (Standaard) Verdana

Met opmaak: inspringen, Regelafstand: enkel, Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: a, b, c, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,5 cm + Tab na: 1 cm + Inspringen op: 1 cm

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0 cm + Tab na: 0,5 cm + Inspringen op: 0,5 cm

Tweede lid

In de afstemmingsverordening zijn voor allerlei gedragingen die een schending van een verplichting betekenen, standaardmaatregelen vastgesteld in de vorm van een vaste (percentuele) verlaging van de bijstandsnorm. In het tweede lid is de hoofdregel neergelegd: het college dient een op te leggen maatregel af te stemmen op de individuele omstandigheden van de belanghebbende en de mate van verwijtbaarheid. Deze bepaling brengt met zich dat het college bij elke op te leggen maatregel zal moeten nagaan of gelet op de individuele omstandigheden van de betrokken uitkeringsgerechtigde afwijking van de hoogte en de duur van de voorgeschreven standaardmaatregel geboden is. Afwijking van de standaardmaatregel kan zowel een verzwaring als een matiging betekenen.

Dit betekent dat het college bij het beoordelen of een maatregel moet worden opgelegd, en zo ja welke, telkens de volgende drie stappen moet doorlopen:
Stap 1: vaststellen van de ernst van de gedraging.
Stap 2: vaststellen van de mate van verwijtbaarheid.
Stap 3: vaststellen van de omstandigheden van de uitkeringsgerechtigde.

De ernst van de gedraging komt tot uitdrukking in het standaardpercentage waarmee de uitkering wordt verlaagd. Wat betreft de beoordeling van de mate van verwijtbaarheid wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 6. Indien het college vanwege de persoonlijke omstandigheden van belanghebbende in het geheel geen verlaging wil toepassen kan dit op grond van dringende redenen, zie toelichting bij artikel 6.
Bij matiging van de opgelegde maatregel wegens persoonlijke omstandigheden worden die persoonlijke omstandigheden bedoeld die los staan van de gedraging, maar die individualisering rechtvaardigen. Hiervan bijvoorbeeld in de volgende gevallen aan de orde zijn:

- het afzien van een forse verlaging indien de belanghebbende is opgenomen in een traject schuldhulpverlening. Het hebben van schulden hoeft overigens alleen dan beschouwd te worden als een reden om een lagere verlaging toe te passen, als in de maanden waarin de verlaging wordt toegepast ook daadwerkelijk op die schulden wordt afgelost.
- sociale omstandigheden.

Artikel 3 De berekeningsgrondslag
Eerste lid
In dit lid is het uitgangspunt vastgelegd dat een maatregel wordt opgelegd over de bijstandsnorm. Onder de bijstandsnorm wordt verstaan de wettelijke norm, inclusief gemeentelijke toeslag of verlaging en inclusief vakantietoeslag.

Tweede lid
IOAW- en IOAZ-uitkeringen worden berekend aan de hand van een bruto grondslag en niet op basis van de bijstandsnorm. Om te voorkomen dat bij het bepalen van een maatregel ongelijkheid in percentages en bedragen ontstaat tussen iemand met een Participatiewet-uitkering en iemand met een IOAW- of IOAZ-uitkering wordt in de verordening bepaald, dat voor belanghebbenden met een IOAW- of IOAZ-uitkering de verlaging wordt gebaseerd op de bijstandsnorm die op hem van toepassing zou zijn, indien hij een Participatiewet-uitkering zou ontvangen.

Derde lid
De maatregel kan ook worden toegepast op de bijzondere bijstand als er sprake is van de toekenning van bijzondere bijstand aan 18, 19 en 20 jarigen in aanvulling op de bijstandsnorm of op grond van een andere gedraging die rechtstreeks verband houdt met het recht op bijzondere bijstand. De hoogte en duur van de maatregel op de bijzondere bijstand is niet in deze verordening vastgelegd maar zal individueel bepaald dienen te worden (met inachtneming van artikel 2, tweede lid van deze verordening).

Artikel 4 Het besluit tot opleggen van een maatregel of een weigering
Het verlagen van de uitkering omdat een maatregel dan wel een weigering wordt opgelegd, vindt plaats door middel van een besluit waartegen belanghebbende bezwaar en beroep kan aantekenen.

In dit artikel wordt aangegeven wat in het besluit in ieder geval moet worden vermeld. Deze eisen vloeien rechtstreeks voort uit de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Het motiveringsvereiste houdt onder andere in dat een besluit kenbaar is en van een deugdelijke motivering wordt voorzien.

Artikel 5 Horen van belanghebbende
Op grond van afdeling 4.1.2. van de Awb is in een aantal gevallen het horen van de belanghebbende verplicht bij de voorbereiding van beschikkingen. Deze hoorplicht geldt echter niet bij de voorbereiding van beschikkingen die betrekking hebben op een financiële aanspraak (artikel 4:12 Awb). In dit artikel wordt het horen van de belanghebbende voordat een maatregel wordt opgelegd in beginsel voorgeschreven.
Het tweede lid bevat een aantal uitzonderingen op deze hoorplicht. De onderdelen a en b. staan ook genoemd in artikel 4:11 van de Algemene wet bestuursrecht. Onderdeel c. is niet van toepassing indien de belanghebbende aangeeft gehoord te willen worden.

Artikel 6 Afzien van het opleggen van een maatregel of een weigering
Eerste lid
Een maatregel wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de omstandigheden waarin de belanghebbende verkeert en de mate van verwijtbaarheid. Van het opleggen van een maatregel wordt afgezien indien elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt. Deze laatste bepaling staat in artikel 18 negende lid, van de Participatiewet, artikel 20, derde lid, van de IOAW en artikel 20, derde lid, van de IOAZ en is overgenomen in de verordening in artikel 6 lid 1 sub a. Belanghebbenden worden op verschillende manieren op de hoogte gesteld van hun verplichtingen en hadden op het moment dat zij hun gedrag vertoonden redelijkerwijs moeten kunnen weten dat hun gedragingen maatregelwaardig zijn. Indien het specifieke verplichtingen betreft moeten deze van tevoren wel voldoende kenbaar zijn gemaakt. Alleen in evidente gevallen kan worden afgezien van het opleggen van een maatregel wegens niet-verwijtbaarheid.

Een andere reden om af te zien van het opleggen van een maatregel is dat de gedraging te lang geleden heeft plaatsgevonden (verjaring). Omwille van de effectiviteit ('lik op stuk') is het nodig dat een maatregel spoedig nadat de gedraging heeft plaatsgehad, wordt opgelegd. Om deze reden wordt onder b. geregeld dat het college geen maatregelen oplegt voor gedragingen die langer dan één jaar geleden hebben plaatsgevonden.

Tweede lid
Hierin wordt geregeld dat het college kan afzien van het opleggen van een maatregel indien het daarvoor dringende redenen aanwezig acht. Dringende redenen om van het toepassen van een verlaging af te zien, kunnen gevonden worden in bijzondere omstandigheden van financiële of sociale aard. Het moet dan gaan om zeer ernstige gevolgen voor belanghebbende of diens gezin. Het feit dat een belanghebbende financieel zwaar getroffen wordt door een verlaging is op zichzelf nog geen dringende reden, omdat dit voor elke belanghebbende geldt. Het ontbreken van elke vorm van verwijtbaarheid is geen dringende reden, maar een ander criterium waaraan een gedraging getoetst dient te worden, zie ook toelichting onder lid 1.

Dringende redenen zijn redenen die op zich niets van doen hebben met de maatregel. Wat onder dringende redenen verstaan moet worden, is niet in de wet aangegeven. Wel is duidelijk dat het moet gaan om uitzonderingen en bijzondere omstandigheden en dat de omstandigheden los staan van de maatregelwaardige gedraging zelf. Hierbij spelen zowel materiële als immateriële factoren een rol. Steeds gaat het om een individuele afweging van alle relevante omstandigheden van de belanghebbende. Het opleggen van de maatregel zou leiden tot onaanvaardbare consequenties. Uiteraard gaat het om incidentele en individuele gevallen.

Derde lid
Het doen van een schriftelijke mededeling dat het college afziet van het opleggen van een maatregel wegens dringende redenen is van belang in verband met eventuele recidive. Gemeenten hebben de opdracht hun klanten zo goed mogelijk te informeren over de verplichtingen die aan de uitkering verbonden zijn.

Artikel 7 Ingangsdatum en tijdvak

Eerste lid

Het opleggen van een maatregel vindt plaats door het verlagen van de uitkering. Verlaging van de uitkering kan in beginsel op twee manieren:

1. met terugwerkende kracht, door middel van een herziening van de uitkering; of
2. door middel van verlaging van het uitkeringsbedrag in de eerstvolgende maand(en).

Het verlagen van de uitkering die in de nabije toekomst wordt verstrekt, is de gemakkelijkste methode. In dat geval hoeft niet over te worden gegaan tot herziening van de uitkering en terugvordering van het te veel betaalde bedrag aan uitkering. Om deze reden is in dit lid vastgelegd dat een maatregel wordt opgelegd binnen twee maanden volgend op de datum waarop het besluit tot het opleggen van de maatregel aan de belanghebbende is kenbaar gemaakt.

Tweede lid

Wanneer een uitkeringsbedrag nog niet (volledig) aan de belanghebbende is uitbetaald, bijvoorbeeld als gevolg van een tijdelijke opschorting of tijdens de toekenningsfase van de uitkering, kan het praktisch zijn om de uitkering die nog moet worden uitbetaald te verlagen. Van deze mogelijkheid kan alleen gemotiveerd gebruik worden gemaakt en alleen wanneer de maatregel niet voor de verwijtbare gedraging komt te liggen (rechtzekerheidsbeginsel).

Derde lid

Dit lid regelt dat een maatregel voor bepaalde tijd wordt opgelegd. Door een maatregel voor een bepaalde periode op te leggen, weet de uitkeringsgerechtigde die met een maatregel wordt geconfronteerd waar hij aan toe is. Het college kan binnen de periode waarvoor de maatregel is getroffen opnieuw een maatregel opleggen. Hiervoor is dan wel weer een apart besluit nodig. Artikel 18, derde lid van de WWB bepaalt dat de gemeente een besluit tot het treffen van een maatregel binnen een door haar te bepalen termijn moet heroverwegen. Dit is een dwingendrechtelijke bepaling. Dat betekent feitelijk dat *elk besluit tot het opleggen van een maatregel moet worden heroverwogen*. Een dergelijke verplichting is niet in de IOAW en de IOAZ opgenomen, maar in verband met een uniforme uitvoering van de verordening voor zowel de WWB, de IOAW als de IOAZ is de bepaling betreffende het heroverwegen van een maatregel ook van toepassing op de IOAW en de IOAZ.

Een maatregel die voor een periode van meer dan drie maanden wordt opgelegd, wordt binnen drie maanden nadat met de tenuitvoerlegging is begonnen, heroverwogen. Het college moet beoordelen of de omstandigheden en het gedrag van de belanghebbende aanleiding geven om de beslissing te herzien. Daarbij moeten de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht genomen worden. Omwille van de rechtszekerheid dienen de rechten en plichten die voor de belanghebbende van toepassing zijn, in de beschikking te worden opgenomen.
Bij de heroverweging dient het college zowel te kijken naar het gedrag van belanghebbende als de omstandigheden van belanghebbende. Het oordeel van het college naar aanleiding van deze heroverweging kan zijn dat:

- de verlaging conform het oorspronkelijke besluit tot verlaging wordt voortgezet;
- de verlaging vanaf het moment van heroverweging wordt beëindigd, of;
- de hoogte of de duur van de verlaging wordt gewijzigd voor de resterende tijd waarop de afstemmingsbeschikking betrekking had.

De heroverweging leidt tot een beschikking, waartegen de mogelijkheid van bezwaar en beroep openstaat. Door middel van bezwaar en/of beroep tegen deze beschikking is het niet mogelijk ook bezwaar of beroep in te stellen tegen het primaire besluit indien dit al rechtens onaantastbaar is geworden. Indien belanghebbende zich tussentijds zodanig gedragen heeft dat er aanleiding is voor een verdere verlaging, kan deze verlaging niet worden bereikt door naar aanleiding van de heroverweging de al opgelegde verlaging te verlengen of te verhogen. In dat geval dient het college ten aanzien van de nieuwe gedraging een nieuw besluit te nemen, omdat anders de ingangsdatum van de verlaging gelegen is voor de datum van de gedraging.

Artikel 8 Samenloop van gedragingen

Samenloop bij één gedraging waardoor meerdere verplichtingen worden geschonden
Het eerste lid regelt samenloop als sprake is van één gedraging die schending oplevert van meerdere verplichtingen, die zijn genoemd in deze verordening, artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet of in beide regelingen. In dat geval wordt één verlaging opgelegd. Voor het bepalen van de hoogte en de duur van de verlaging wordt uitgegaan van de gedraging waarop de hoogste verlaging is gesteld.

Samenloop bij meerdere gedraging waardoor één of meerdere verplichtingen worden geschonden
Het tweede regelt samenloop als sprake is van meerdere gedraging die schending opleveren van één of meerdere verplichtingen, die zijn genoemd in deze verordening, artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet of in beide regelingen. Dit wordt 'meerdaadse samenloop' genoemd. In dat geval wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging toegepast. Deze verlagingen worden in principe gelijktijdig opgelegd. Dit is anders als dit niet verantwoord is. Hierbij spelen factoren zoals de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van een belanghebbende een rol. Daarvoor moet altijd gekeken worden naar de individuele omstandigheden. De verlaging wordt dan over meerdere maanden uitgesmeerd.

Samenloop met een bestuurlijke boete
Het derde en vierde lid regelen in hoeverre een verlaging kan worden opgelegd als sprake is van een verlagingswaardige gedraging die tevens een boetewaardige gedragingen is.

Als sprake is van één gedraging die zowel schending van een in deze verordening opgenomen verplichting als schending van de inlichtingenplicht oplevert, kan de schending van deze verplichtingen niet gezamenlijk worden afgedaan, omdat schending van de inlichtingenplicht (wettelijk) is geregeld in de vorm van een bestuurlijke boete. In het geval zich de situatie voordoet dat er sprake is van samenloop tussen de bestuurlijke boete en afstemming, wordt de verlaging verminderd met de opgelegde bestuurlijke boete.

Bij meerdaadse samenloop ligt het voor de hand de gedraging te sanctioneren door het opleggen van een bestuurlijke boete voor zover sprake is van een gedraging waarin ook een beboetbare gedraging zit. Daarnaast kan het college in dit geval nog een of meer maatregelen opleggen, waarbij bij de hoogte van de afstemming zo nodig rekening kan worden gehouden met de boete en de eventuele andere maatregelen (vierde lid).

Als sprake is van één gedraging die zowel schending van een in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet benoemde verplichting als schending van de inlichtingenplicht oplevert, is het voorgaande ook van toepassing.

Artikel 9 Gedragingen Participatiewet

De artikelen 9 en 10 moeten in onderlinge samenhang worden gelezen. In artikel 9 worden schendingen van verplichtingen uit de Participatiewet geformuleerd. De verwijtbare gedragingen die zijn genoemd in artikel 9 zijn ondergebracht in categorieën. Aan die categorieën wordt in artikel 10 een gewicht toegekend in de vorm van een verlagingspercentage. De categorieën zijn gerangschikt naar toenemende zwaarte. Een gedraging wordt ernstiger geacht naarmate de gedraging meer concrete gevolgen heeft voor het niet verkrijgen of behouden van betaalde arbeid.

Niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen
De verwijtbare gedragingen omvatten zowel het niet als het onvoldoende nakomen van diverse verplichtingen. Artikel 18, tweede lid, van de WWB zoals dat luidde vóór 1 januari 2015 bepaalt dat het college moest afstemmen als een belanghebbende de verplichtingen "niet of onvoldoende nakomt". Met het huidige artikel 18, tweede lid, van de Participatiewet wordt dit gewijzigd in "het niet nakomen van de verplichtingen". Het woord "onvoldoende" valt hiermee weg. Gemeend wordt dat de wetgever hiermee echter geen inhoudelijke wijziging heeft beoogd en dat dit moet worden gelezen als het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen. Om onduidelijkheid hierover te voorkomen is daarom in artikel 9 neergelegd dat sprake is van een verwijtbare gedraging bij het niet of onvoldoende nakomen van de verplichtingen.

Het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen (derde lid)
Deze verwijtbare gedraging is niet aan de orde voor zover het gaat om het niet naar vermogen proberen te verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid als dit het gevolg is van een gedraging zoals bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet. In artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet staan de geüniformeerde arbeidsverplichtingen. Voor schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting geldt een apart afstemmingsregime: verlaging van de bijstand met honderd procent gedurende een in de afstemmingsverordening vastgelegde duur van ten minste een maand en ten hoogste drie maanden (artikel 18, vijfde lid, van de Participatiewet). In deze verordening is de duur vastgelegd in artikel 10a.

Er is dus geen sprake van een verwijtbare gedraging zoals bedoeld in artikel 9, derde lid, als het niet naar vermogen proberen te verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid voortvloeit uit een gedraging zoals bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet zoals:
- het niet verkrijgen of niet behouden van kennis en vaardigheden die noodzakelijk zijn voor het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid, en
- het belemmeren van het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid door kleding, gebrek aan persoonlijke verzorging en gedrag.

Inspanningen in eerste vier weken na de melding
De plicht tot arbeidsinschakeling geldt vanaf datum melding (zie artikel 9, eerste lid, van de Participatiewet). Specifiek voor personen jonger dan 27 jaar geldt dat zij worden beoordeeld op hun inspanningen in de eerste vier weken na de melding (artikel 43, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet). Is geen enkele inspanning verricht, dan bestaat op grond van artikel 13, tweede lid, onderdeel d, van de Participatiewet geen recht op bijstand. Zijn er wel inspanningen verricht, maar naar het oordeel van het college onvoldoende, dan verlaagt het college de uitkering. De verlaging kan in principe al worden toegepast op basis van de grondslagen zoals genoemd in artikel 9 van deze verordening. Een aparte grondslag is strikt genomen niet noodzakelijk. Het zou wellicht zelfs tot verwarring kunnen leiden als het bijvoorbeeld gaat om een belanghebbende die in de vijfde of zesde week na de melding de fout in gaat. Desalniettemin is het niet of onvoldoende verrichten van inspanningen vanwege de herkenbaarheid toch als aparte gedraging genoemd opgenomen in de afstemmingsverordening (zie artikel 9, tweede lid, onderdeel b).

Artikel 10 De hoogte en duur van de maatregel of de weigering
Eerste lid
Deze bepaling bevat de standaardmaatregelen voor de vier categorieën van gedragingen die verband houden met het geen of onvoldoende medewerking verlenen aan het verkrijgen of behouden van algemeen geaccepteerde arbeid. Bij het vaststellen van de percentages waarmee de uitkering wordt verlaagd, is zowel rekening gehouden met eisen van proportionaliteit en evenredigheid bij de beoordeling van de gedraging als met de mate waarin de maatregel effectief zal zijn, in die zin dat de maatregel de beoogde gedragsverandering bij de belanghebbende zal bewerkstelligen.

Tweede lid
Indien binnen één jaar na een eerste verwijtbare gedraging sprake is van een herhaling van de verwijtbare gedraging, wordt de grotere mate van verwijtbaarheid tot uitdrukking gebracht in een verdubbeling van de hoogte van de maatregel indien de maatregel 10%, 20% of 50% is.

Derde lid
De recidivebepaling kan eenmalig worden toegepast. Als de belanghebbende na het toepassen van de standaardmaatregel en de recidivebepaling blijft volharden in zijn gedraging(en) bestaat op grond van het vierde lid van dit artikel de mogelijkheid om de hoogte of de duur van de maatregel verder te verzwaren (individualiseren). Daarbij dienen, onverlet artikel 2, vierde lid, van deze verordening, de eisen van evenredigheid en proportionaliteit, alsmede effectiviteit van de maatregel extra te worden meegewogen. Tevens dient de verdere maatregel altijd voor een bepaalde periode opgelegd te worden en als deze periode langer is dan drie maanden, dient in ieder geval binnen een periode van drie maanden de maatregel te worden heroverwogen.

Vierde lid
Indien tijdens de heroverweging blijkt dat bijvoorbeeld de verwijtbare gedraging is opgeheven kan besloten worden om de maatregel zoals genoemd in lid 4 te beëindigen. Dit lid maakt het mogelijk om de maatregel zoals genoemd in lid 4 voort te zetten indien de belanghebbende zich binnen 12 maanden na het besluit tot beëindiging van de maatregel wederom schuldig maakt aan een verwijtbare gedraging van dezelfde of hogere categorie. De totale termijn waarover de maatregel wordt opgelegd bedraagt hierbij maximaal 12 maanden, de maatregel dient evenredig te zijn aan de verwijtbare gedraging. De maatregel dient dan ook te worden getoetst aan de ernst van de gedraging, mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden waarin de belanghebbende verkeert. In het besluit waarmee de afstemming wordt beëindigd dient de belanghebbende over bovenstaande te worden geïnformeerd, zodat belanghebbende op de hoogte is van een eventuele voortzetting van de afstemming.

Artikel 10a Duur verlaging bij schending geüniformeerde arbeidsverplichting
De eerste keer dat het college een verwijtbaar niet naleven van een geüniformeerde arbeidsverplichting vaststelt, bedraagt de verlaging honderd procent van de bijstandsnorm gedurende een bij deze verordening vastgestelde periode (artikel 18, vijfde lid, eerste volzin, van de Participatiewet). Deze periode is in artikel 10a lid twee vastgesteld op één maand.

Artikel 10b Verrekenen verlaging
Bij het vaststellen van de periode van verrekening van de verlaging is de ernst van de gedraging leidend. Voor lichtere overtredingen (overtreding van de in artikel 18, vierde lid, onderdeel b tot en met h van de Participatiewet genoemde verplichtingen bedraagt de verrekeningsperiode drie maanden. De facto is dit drie maanden een korting van 33,33% procent op de uitkering. Indien betrokkene echter na één maand tot inkeer komt wordt de verlaging beëindigd en heeft betrokkene de facto één maand 33% verlaging van de uitkering gehad.

Voor zware overtredingen (overtreding van de in artikel 18, vierde lid, onderdeel a Participatiewet genoemde overtreding aanvaarden of behouden van algemeen geaccepteerde arbeid) bedraagt de verrekeningsperiode 1 maand, wat de facto één maand 100 procent verlaging van de uitkering betekent.

Artikel 11 Blijvende weigering uitkering IOAW / IOAZ
Naast het (tijdelijk) verlagen van de uitkering geven de IOAW en IOAZ de bevoegdheid aan het college om de uitkering tijdelijk of blijvend te weigeren naar de mate waarin de belanghebbende inkomen zou hebben kunnen verwerven. Deze weigering ligt ook wel in de aard van de actuele tekst van de IOAW en de IOAZ omdat in artikel 20, tweede lid, van de IOAW en artikel 20, eerste lid, van de IOAZ, gesproken wordt over het tijdelijk verlagen van de uitkering behoudens als de belanghebbende nalaat algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden of door eigen toedoen geen algemeen geaccepteerde arbeid verkrijgt. Daarnaast kan de uitkering blijvend worden geweigerd als de belanghebbende op staande voet is ontslagen en hem dit verweten kan worden of als de dienstbetrekking is beëindigd door of op verzoek van de belanghebbende zonder dat aan de voortzetting ervan zodanige bezwaren waren verbonden, dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd.
In deze verordening is gekozen voor een blijvende weigering van de IOAW/IOAZ uitkering in bovengenoemde situaties. Hieraan liggen de volgende uitgangspunten ten grondslag:

- De IOAW en IOAZ zijn inkomensvoorzieningen die bedoeld zijn voor personen die buiten hun eigen toedoen hun arbeid niet hebben kunnen behouden;
- De IOAW en IOAZ zijn in verhouding gunstigere regelingen dan de WWB, hierbij valt te denken aan het ontbreken van de vermogenstoets, een ruimer inkomensbegrip en geen verlaging van de grondslag als de noodzakelijke kosten van het bestaan gedeeld kunnen worden met een ander. Als een persoon door eigen toedoen werkloos is geworden of blijft, heeft hij feitelijk geen recht op deze bevoordeelde positie;
- Een tijdelijke weigering van de uitkering zou inhouden dat het college deze maatregel periodiek zal moeten heroverwegen / de uitkering opnieuw zou moeten worden aangevraagd;

- Bij een blijvende weigering kan de persoon, indien noodzakelijk, direct een beroep doen op de Wet werk en bijstand en valt zijn gedraging in de vierde categorie van artikel 9 van deze verordening hetgeen een standaardmaatregel van 100% verlaging gedurende één maand oplevert.

In het vijfde lid van dit artikel is nog bepaald dat aan de blijvende weigering van de uitkering een traject van (tijdelijke) verlaging van de uitkering vooraf kan gaan in de situatie dat de belanghebbende dusdanig belemmerende gedragingen laat zien dat er gesproken kan worden van het door eigen toedoen niet verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid. Bij een opzichzelfstaande gedraging leidt dat tot een maatregel op grond van artikel 9 van deze verordening maar als er vervolgens sprake is van recidive en de gedragingen dusdanige vormen aannemen dat gesproken kan worden van het door eigen toedoen niet verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid, kan uiteindelijk de uitkering blijvend geweigerd worden.

Nog enkele opmerkingen bij dit artikel:
- Er wordt gesproken van een blijvende weigering van de IOAW/IOAZ uitkering en niet van een weigering voor onbepaalde duur. De term blijvende weigering wordt ook genoemd in de wetteksten en de terminologie voor onbepaalde duur zou mogelijk de rechtelijke toetsing niet doorstaan omdat dat in de jurisprudentie ook niet is toegestaan;
- Een blijvende weigering van de uitkering hoeft niet heroverwogen te worden. Een dergelijke bepaling is ook niet in de IOAW/IOAZ opgenomen;
- De blijvende weigering kan nooit hoger zijn dan het netto inkomen dat verloren is gegaan of niet is verkregen als gevolg van de verwijtbare gedraging van de belanghebbende;
- In artikel 20, vierde lid, van de IOAW/IOAZ is bepaald dat het feit dat een belanghebbende geen verweer voert tegen of het instemmen van de belanghebbende met een beëindiging van de dienstbetrekking door of op verzoek van de werkgever niet leidt tot het opleggen van een blijvende weigering van de uitkering.

Artikel 12 Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid
In artikel 18 van de Participatiewet staat omschreven wat kan worden verstaan onder het begrip tekortschietend besef van verantwoordelijkheid. Hierbij kan worden gedacht aan de situatie dat belanghebbende heeft nagelaten bepaalde voorzorgsmaatregelen te treffen, waardoor hij als het ware zelf bepaalde bestaansrisico's over zich afroept. Zo kan doorgaans redelijkerwijs van iemand worden verwacht dat hij zich verzekert tegen ziektekosten of tegen bepaalde calamiteiten.

Verder mag worden verwacht dat iemand zichzelf niet nodeloos in bijstandsbehoevende omstandigheden brengt, bijvoorbeeld door het doen van bepaalde uitgaven, of het nalaten van bepaalde financiële reserveringen. Hierbij is ook de periode voor de aanvraag van een uitkering van belang. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer iemand te snel heeft ingeteerd op zijn vermogen waardoor hij eerder een beroep moet doen op uitkering. De verplichting om voldoende besef van verantwoordelijkheid te tonen voor de voorziening in het bestaan, geldt reeds voordat een uitkering wordt aangevraagd.
Dit betekent dat wanneer iemand in de periode voorafgaand aan de aanvraag om uitkering een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid heeft getoond, waardoor hij niet langer beschikt over de middelen om in de kosten van het bestaan te voorzien en als gevolg daarvan een uitkering aanvraagt, de gemeente bij de toekenning van de uitkering hiermee rekening kan houden door het opleggen van een maatregel.

Een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid kan uit allerlei gedragingen blijken, zoals:
- een onverantwoorde besteding van vermogen;
- geen of te late aanvraag doen voor een voorliggende voorziening;
- het niet nakomen van de verplichting tot instellen alimentatievordering.
- Het voorafgaand aan de bijstandsverlening niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid of dienstbetrekking in WSW verband.

De IOAW en de IOAZ kennen het begrip “tekortschietend besef van verantwoordelijkheid” niet. Het is daarom niet mogelijk om een maatregel op deze uitkeringen te treffen vanwege het betonen van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid.

Tweede lid
Voor de maatregel voor de gedraging in lid 2 is aansluiting gezocht bij de gelijkwaardige gedraging tijdens de bijstandsverlening waarbij een standaard maatregel voor 100% van de bijstandsnorm geldt.

Derde lid
Bij de vaststelling van de duur van de maatregel dient beoordeeld te worden hoe lang belanghebbende onafhankelijk van uitkering zou zijn gebleven, indien hij wel voldoende besef van verantwoordelijkheid had betoond. Per maand dat de belanghebbende als gevolg van zijn gedraging eerder of langer recht heeft op uitkering wordt een maatregel van 10% van de bijstandsnorm opgelegd. Dit laat onverlet de mogelijkheid voor het college om af te wijken van duur en/of hoogte op basis van de mate van verwijtbaarheid en de individuele omstandigheden van de belanghebbende. De maximale termijn waarover een maatregel op grond van dit artikel kan worden opgelegd is gesteld op 12 maanden. Hierbij is aangesloten bij de maximale termijn die gehanteerd wordt bij de toepassing van artikel 10 lid 4 en 5 van de verordening. Zoals bepaald in artikel 7 lid 4 wordt het besluit steeds na 3 maanden heroverwogen.

Artikel 13 Voorliggende voorziening komt niet tot uitbetaling
Met invoering van de Fraudewet is het mogelijk dat door de verrekening van een recidiveboete bij het UWV of de SVB belanghebbende onvoldoende middelen heeft om in zijn of haar levensonderhoud te kunnen voorzien. Belanghebbende is dan aangewezen op de Participatiewet. Om te zorgen dan fraude niet loont en dat de bijstandsperiode zo kort mogelijk is wordt de bijstand verleend in de vorm van een lening.
In de Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive is vastgelegd dat bij de verrekening van een recidive boete, als belanghebbende een WWB of IOAW/Z uitkering ontvangt, de beslagvrije voet buiten werking wordt gesteld. De recidivisten vanuit het UWV of SVB worden door de verlaging van de uitkering gedurende de eerste drie maanden op een gelijke wijze behandeld.

Artikel 14 Zeer ernstige misdragingen in het kader van de Participatiewet
Eerste lid
Onder de term 'zeer ernstige misdraging' dient in elk geval te worden verstaan: elke vorm van ongewenst en agressief fysiek contact met een persoon of het ondernemen van pogingen daartoe. Hieronder valt bijvoorbeeld schoppen, slaan of het (dreigen met) gooien van voorwerpen naar een persoon. Ook het toebrengen van schade aan een gebouw of inventarisonderdeel, evenals het ondernemen van pogingen daartoe in enige vorm wordt als zeer ernstige misdraging gezien. Handelingen die door hun grote en mogelijk blijvende impact op de desbetreffende persoon of personen grote invloed hebben zoals het opzetten van gerichte lastercampagnes, seksuele intimidatie, het tonen van steek en/of vuurwapens evenals (pogingen tot) opsluiting in een ruimte zijn eveneens als zeer ernstige misdraging te beschouwen.[3]

[3] Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 24.

Ook verbaal geweld valt onder de noemer 'zeer ernstige misdraging'.[4]
Het gaat dus om alle vormen van zeer ernstige misdragingen tegenover de met de uitvoering van de Participatiewet belaste personen en instanties (college, SVB en re-integratiebedrijven) tijdens het verrichten van hun werkzaamheden.[5] Met de zinsnede 'tijdens het verrichten van de werkzaamheden' wordt aangegeven dat de misdraging dient plaats te vinden in het kader van de uitvoering van de Participatiewet. Dat is anders als betrokkenen elkaar buiten werktijd tegen komen: dan is alleen het strafrecht van toepassing.[6]

Met ingang van 1 januari 2015 is de verplichting om zich te onthouden van zeer ernstige misdragingen een zelfstandige verplichting die is opgenomen in artikel 9, zesde lid, van de Participatiewet. Deze verplichting staat dus op zichzelf. Vóór 1 januari 2015 was dit een onzelfstandige verplichting. Om een belanghebbende te sanctioneren wegens zeer ernstige misdragingen, moest sprake zijn van een samenhang tussen de zeer ernstige misdragingen met het niet nakomen van een of meer verplichtingen die voortvloeien uit de toenmalige WWB, IOAW of IOAZ.[7]

Tweede lid
Bij het vaststellen van de maatregel in de situatie dat een belanghebbende zich ernstig heeft misdragen, zal gekeken moeten worden naar de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de persoonlijke omstandigheden van de belanghebbende. Wat betreft het vaststellen van de ernst van de gedraging, kunnen de volgende vormen van agressief gedrag in een oplopende reeks (steeds ernstiger) worden onderscheiden:
a. verbaal geweld (schelden);
b. discriminatie;
c. intimidatie (uitoefenen van psychische druk);
d. zaakgericht fysiek geweld (vernielingen);
e. mensgericht fysiek geweld;
f. combinatie van agressievormen.

Voor het bepalen van verwijtbaarheid van de misdraging zal gekeken moeten worden naar de omstandigheden waaronder de misdraging heeft plaatsgehad. In dit verband is het relevant een onderscheid te maken tussen instrumenteel geweld en frustratiegeweld. Van instrumenteel geweld is sprake als iemand het toepassen van geweld bewust gebruikt om een bepaald doel te bereiken (bijvoorbeeld het verkrijgen van een uitkering).

[4] CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919.
[5] Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 55.
[6] Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 25-26.
[7] CRvB 06-07-2010, nr. 08/2025 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BN0660.

Agressie die ontstaat door onmacht, ontevredenheid, onduidelijkheid en dergelijke kan worden aangeduid met frustratieagressie. Het zal duidelijk zijn dat de mate van verwijtbaarheid bij instrumenteel geweld in beginsel groter is dan bij frustratiegeweld.

Het opleggen van een maatregel staat geheel los van het doen van aangifte bij de politie. Het college legt een maatregel op, terwijl de functionaris tegen wie de agressie zich richtte aangifte kan doen bij de politie. De afdeling Werk en Inkomen beschikt daarnaast over een agressieprotocol waarin is aangegeven hoe wordt omgegaan met agressieve klanten en wat er gedaan moet worden indien een belanghebbende zich agressief heeft gedragen. De afdeling Sociale Zaken kan bij de bescherming tegen agressie ook zich baseren op de Arbeidsomstandighedenwet (ARBO). In de ARBO is expliciet geregeld dat werkgevers hun medewerkers moeten beschermen tegen agressie.

Hoogte en duur van de maatregel
Een maatregel voor ernstige misdragingen bedraagt op grond van lid 1 minimaal 10% gedurende een maand. Welke maatregel wordt opgelegd is volledig afhankelijk van de ernst van de gedraging.
In het algemeen kan gesteld worden dat agressie gericht op het bereiken van een bepaald doel (bijv. verkrijgen van een uitkering = instrumenteel geweld) ernstiger is dan agressie die ontstaat door onmacht, onduidelijkheid enz. (= frustratiegeweld).

Voor de goede orde zij nog vermeld dat een gedraging waarin de belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt tegenover derden, onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met re-integratie ook valt onder de werking van dit artikel. Bij alle overige ernstige misdragingen jegens derden is het mogelijk om een maatregel op te leggen wegens het niet of onvoldoende meewerken aan of gebruik maken van een voorziening gericht op participatie.

Derde en vierde lid
De hoogte en duur van de maatregel als genoemd in lid 2 wordt verdubbeld, indien de belanghebbende zich binnen twaalf maanden na bekendmaking van een besluit waarbij een maatregel wordt opgelegd opnieuw schuldig maakt aan dezelfde als verwijtbare aan te merken gedraging.

Artikel 14a Zeer ernstige misdragingen in het kader van de IOAW en IOAZ
Onder de term 'zeer ernstige misdragingen' kunnen diverse vormen van agressie worden verstaan, zij het dat er sprake moet zijn van verwijtbaarheid en van gedrag dat in het normale menselijke verkeer in alle gevallen als onacceptabel wordt beschouwd. Ook verbaal geweld valt onder de noemer 'zeer ernstige misdraging'.[8] Het college kan alleen een verlaging opleggen als er een verband bestaat tussen de ernstige misdraging en (mogelijke) belemmeringen bij het vaststellen van het recht op een uitkering. De IOAW en IOAZ bevatten immers geen afzonderlijke plicht tot het nalaten van zeer ernstige misdragingen. Het recht op uitkering kan daarom alleen worden afgestemd wegens het zich zeer ernstig misdragen als dit heeft plaatsgevonden bij het (niet) nakomen van een (andere) aan de uitkering verbonden verplichting.[9] Vandaar dat in het eerste lid wordt bepaald dat de zeer ernstige misdragingen moeten hebben plaatsgevonden onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van IOAW of IOAZ. Als een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt, geheel los van een (andere) aan de uitkering verbonden verplichting - hij komt bijvoorbeeld uit eigen beweging stennis maken - dan is binnen de IOAW en IOAZ tegen deze gedraging geen sanctie mogelijk.

Artikel 15 Hardheidsclausule
In de dagelijkse uitvoeringspraktijk kan in een incidenteel geval de toepassing van deze verordening leiden tot onbillijkheden van overwegende aard. Het college kan dan afwijken van deze verordening.

Artikelen 16, 17, 18 en 19
Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting.

Z – 20846/besluit 4065

[8] CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919.
[9] CRvB 06-07-2010, nr. 08/2025 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BN0660.

Besluit

Registratienummer: 4060 / e

De raad van de gemeente Voorschoten;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 23 september 2014

gelet op artikel 8, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet;;

b e s l u i t :

1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen;
2. De volgende Verordening Participatiewet vast te stellen:
   - "Verordening individuele studietoeslag Voorschoten 2015".

Artikel 1 Indienen verzoek

Een verzoek als bedoeld in artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet, wordt ingediend middels een door het college vastgesteld formulier.

Artikel 2 Beoordeling doelgroep

Het college beoordeelt of een persoon ~~met voltijdse arbeid~~ in staat is tot het verdienen van het wettelijk minimumloon. Indien het college hier onvoldoende zicht op heeft, wordt advies aan een arbeidsdeskundige gevraagd.

Artikel 3 Toekenning en verstrekking individuele studietoeslag

Een individuele studietoeslag wordt toegekend voor 12 maanden en in 12 gelijke, maandelijkse delen betaalbaar gesteld, voor zolang de betreffende persoon voldoet aan de voorwaarden voor de Individuele Studietoeslag zoals bepaald in de Participatiewet.

Artikel 4 Hoogte individuele studietoeslag

1.Een individuele studietoeslag bedraagt € 100,- per maand.

2 Het bedrag genoemd in het eerste lid wordt elk jaar per 1 januari aangepast met een percentage dat overeenkomst met de indexering van alimentaties. De Minister van Justitie stelt dat percentage jaarlijks vast. De bedragen worden naar boven afgerond op hele euro's.

Artikel 6 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2015.

Artikel 7 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening individuele studietoeslag gemeente Voorschoten 2015.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
de raad van de gemeente Voorschoten
gehouden op 13 november 2014

de griffier, de voorzitter,

ALGEMENE TOELICHTING

De Invoeringswet Participatiewet introduceert een studieregeling in de Participatiewet: de individuele studietoeslag. Hiermee krijgt het college de mogelijkheid mensen, van wie is vastgesteld dat ze niet in staat zijn het minimumloon te verdienen, een individuele studietoeslag te verstrekken als ze studeren. Het afronden van een studie versterkt de positie op de arbeidsmarkt. Een diploma is een bewijs tegenover werkgevers dat iemand gemotiveerd is en veel in zijn mars heeft.

Mensen met een arbeidshandicap hebben volgens de regering een extra steuntje in de rug nodig als het gaat om studeren. Voor hen is de drempel om te lenen een stuk hoger, omdat de kans op een baan later lager is. Een studieregeling stimuleert mensen om toch de stap te zetten om naar school te gaan of een studie te gaan volgen. Ook biedt het een financiële compensatie voor het feit dat het voor deze groep vaak moeilijk is om de studie te combineren met een bijbaan (TK 2013-2014, 33 161, nr. 125, p. 2).

De individuele studietoeslag moet worden aangemerkt als een vorm van bijzondere bijstand (artikel 5, onderdeel d, van de Participatiewet). De individuele studietoeslag is niet gerelateerd aan bepaalde kosten. Het is een inkomensondersteunende maatregel voor mensen van wie is vastgesteld dat ze niet in staat zijn het minimumloon te verdienen.

Verordeningsplicht

De Invoeringswet Participatiewet legt de gemeenteraad de verplichting op in een verordening regels vast te stellen over het verlenen van een individuele studietoeslag. Deze verordeningsopdracht is neergelegd in artikel 8, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet. De regels moeten in ieder geval betrekking hebben op de hoogte en de frequentie van de betaling van de individuele studietoeslag (artikel 8, derde lid, van de Participatiewet).

Voorwaarden individuele studietoeslag

Een persoon die behoort tot de doelgroep voor ondersteuning bij de arbeidsinschakeling als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Participatiewet kan een aanvraag indienen voor een individuele studietoeslag. Artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet spreekt overigens zowel over verzoek als aanvraag. Het college kan op een dergelijk verzoek – gelet op de individuele omstandigheden van een persoon - een individuele studietoeslag verlenen.

Hiervoor is vereist dat deze persoon op de datum van de aanvraag:

- 18 jaar of ouder is;
- recht heeft op studiefinanciering op grond van de Wet studiefinanciering 2000 of recht heeft op een tegemoetkoming op grond van hoofdstuk 4 van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten;
- geen in aanmerking te nemen vermogen als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet heeft; en
- een persoon is van wie is vastgesteld dat hij ~~met voltijdse arbeid~~ niet in staat is tot het verdienen van het wettelijk minimumloon, doch wel mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft.

Dat een persoon recht moet hebben op studiefinanciering of een WTOS-tegemoetkoming, betekent niet dat deze persoon ook daadwerkelijk studiefinanciering of een tegemoetkoming moet ontvangen. Het recht op studiefinanciering bestaat, afhankelijk van iemands gekozen opleiding, leeftijd en inkomen. Of van dit recht gebruik gemaakt wordt is niet in de Participatiewet geregeld en is geen vereiste voor het ontvangen van een individuele studietoeslag op grond van de Participatiewet. Voor het recht op een individuele studietoeslag is het dan ook voldoende dat een persoon recht heeft op studiefinanciering of een tegemoetkoming. De persoon zal - als aanvrager van de toeslag - aannemelijk moeten maken dat hij recht op studiefinanciering of een tegemoetkoming heeft, bijvoorbeeld door een beschikking van DUO of door een bewijs van inschrijving bij een bepaalde opleiding te overleggen.

De artikelen 12, 43, 49 en 52 van de Participatiewet zijn niet van toepassing bij verlening van de individuele studietoeslag (artikel 36b, tweede lid, van de Participatiewet). De aanvraag moet worden ingediend bij het college. Een individuele studietoeslag kan niet als lening worden verstrekt als een persoon met de studietoeslag schulden wil aflossen. Artikel 49 van de Participatiewet is namelijk niet van toepassing op de individuele studietoeslag (artikel 36b, tweede lid, van de Participatiewet). Ook artikel 52 van de Participatiewet is niet van toepassing op de individuele studietoeslag (artikel 36b, tweede lid, van de Participatiewet). Dit maakt dat de individuele studietoeslag niet kan worden verstrekt in de vorm van een voorschot.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1. Beoordeling doelgroep

Het college kan aan deze personen, op een daartoe strekkend verzoek, een individuele studietoeslag verlenen (artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet). Een persoon dient op datum van de aanvraag aan de voorwaarden te voldoen zoals genoemd in artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet. Onder aanvraag wordt verstaan: een verzoek van een persoon, een besluit te nemen (artikel 1:3, derde lid, van de Awb). Een aanvraag dient in beginsel schriftelijk te worden ingediend (artikel 4:1 van de Awb).

Om onduidelijkheid te voorkomen omtrent de wijze waarop het verzoek als bedoeld in artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet moet worden ingediend, bepaalt artikel 1 van deze verordening dat het verzoek moet worden gedaan middels een door het college vastgesteld formulier. Een verzoek wordt dan gezien als een aanvraag zoals bedoeld in afdeling 4.1.1 van de Awb. Het gaat dan om een schriftelijke aanvraag (artikel 4:1 van de Awb) die wordt ondertekend door de aanvrager en ten minste de naam en het adres van de aanvrager bevat, de dagtekening en een aanduiding van de beschikking die wordt gevraagd (artikel 4:2, eerste lid, van de Awb). De aanvrager verschaft ook de gegevens en bescheiden die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen (artikel 4:2, tweede lid, van de Awb). Een mondeling verzoek kan hiermee dus niet worden aangemerkt als een verzoek om individuele studietoeslag zoals bedoeld in artikel 36b van de Participatiewet.

Artikel 2 Advies over oordeel verdienen wettelijk minimumloon

Artikel 36b, eerste lid, van de Participatiewet regelt in welke gevallen het college op verzoek van een persoon, gelet op diens individuele omstandigheden, een individuele studietoeslag kan verlenen. Dit is het geval indien een persoon op de datum van de aanvraag:

- 18 jaar of ouder is;
- recht heeft op studiefinanciering op grond van de Wet studiefinanciering 2000 of recht heeft op een tegemoetkoming op grond van hoofdstuk 4 van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten;
- geen in aanmerking te nemen vermogen als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet heeft; en
- een persoon is van wie is vastgesteld dat hij ~~met voltijdse arbeid~~ niet in staat is tot het verdienen van het wettelijk minimumloon, maar wel mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft.

Met betrekking tot het laatst genoemde criterium beoordeelt het college aan de hand van beschikbare gegevens van het Uitvoeringsinstituut Werkgeversverzekeringen (UWV), eventuele eerdere medische keuringen en informatie vanuit het netwerk, zoals bijvoorbeeld school, of een persoon hieraan voldoet. Indien dit onvoldoende uitsluitsel geeft, wordt advies van een arbeidsdeskundige ingewonnen.

Artikel 3 Toekenning en verstrekking individuele studietoeslag

Een studietoeslag wordt toegekend voor een periode van 12 maanden. Om recht te doen aan de functie van inkomensondersteuning, wordt deze toeslag in gelijke maandelijkse delen uitbetaald. Aangezien het ongewenst is dat de toeslag blijft doorlopen na het beëindigen van de studie, is tevens bepaald dat de toeslag stopt zodra betrokkene niet meer voldoet aan de voorwaarden, bijvoorbeeld doordat de studie wordt beëindigd.

Artikel 4 Hoogte individuele studietoeslag

In artikel 4 van deze verordening is de hoogte van de individuele studietoeslag geregeld. Hierbij wordt de studietoeslag per persoon die voldoet aan de voorwaarden toegekend. Een individuele studietoeslag wordt gerelateerd aan die component van de studietoeslag die de student geacht wordt zelf bij te verdienen of te lenen bij DUO, zoals uiteengezet in paragraaf 3.1 van de Wet Studiefinanciering 2000. Dit is immers dat deel van de studiefinanciering dat de student zelf dient in te brengen door te werken of te lenen en vormt dat deel van de studiefinanciering dat een drempel kan vormen voor arbeidsgehandicapten om te gaan studeren. Om studenten met een arbeidshandicap niet te bevoordelen ten opzichte van studenten zonder arbeidshandicap, wordt er voor gekozen de individuele studietoeslag te stellen op een lager bedrag. Het is immers ook voor studenten zonder arbeidshandicap niet altijd mogelijk om zelf bij te verdienen, omdat zij al hun tijd en aandacht nodig hebben om de studie succesvol te doorlopen. Deze studenten dienen ook te lenen.
De Rijksbijdrage staat toe om alle studenten, die naar verwachting aanspraak zullen maken op individuele studietoeslag, een toeslag ter hoogte van € 100,- te vergoeden. Met de verlening van een studietoeslag van € 100,- meent de gemeente de drempel om te studeren voor arbeidsgehandicapten aanzienlijk te verlagen.

Indexering vindt plaats op basis van de indexering van alimentaties. De Minister van Justitie stelt dat percentage jaarlijks vast. De bedragen worden naar boven afgerond op hele euro's. Deze indexering verdient de voorkeur boven het consumentenprijs indexcijfer van het CBS, omdat het alimentatiecijfer tijdig bekend is, terwijl het CBS cijfer pas in he begin van het lopende jaar belend wordt. Tevens is is het alimentatiecijfer echt gebaseerd op de ontwikkeling van kosten voor levensonderhoud.

Artikel 5 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2015. Vanaf die datum is in artikel 8, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet de verordeningsopdracht voor de gemeenteraad neergelegd om regels in de verordening vast te stellen over het verlenen van een individuele studietoeslag.

Z – 20847/besluit 4066

Besluit

Registratienummer: 4060 / f

De raad van de gemeente Voorschoten;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 23 september 2014

gelet op artikel 8, eerste lid, onderdeel d, van de Participatiewet;

b e s l u i t :

1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen;
2. De volgende Verordening Participatiewet vast te stellen:
   - "De Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive Voorschoten 2015".

Hoofdstuk 1
Algemene bepalingen

Artikel 1. Begrippen
In deze verordening wordt verstaan onder:

- **beslagvrije voet**: beslagvrije voet als bedoeld in de artikelen 475c tot en met 475e van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;
- **recidiveboete**: bestuurlijke boete als bedoeld in artikel 18a, vijfde lid, van de Participatiewet ;
- **bezit**: waarde van de banksaldi en de mogelijke auto waarover belanghebbende of diens gezin beschikt of redelijkerwijs kan beschikken;
- **verrekenen**: verrekening als bedoeld in artikel 60, vierde lid, van de Participatiewet.

Hoofdstuk 2
Bescherming beslagvrije voet bij verrekening wegens recidive

Artikel 2. Verrekenen met beslagvrije voet bij voldoende bezit
1. Indien het bezit van een belanghebbende ten minste driemaal de toepasselijke bijstandsnorm bedraagt, verrekenen burgemeester en wethouders de recidiveboete zonder inachtneming van de beslagvrije voet.
2. De verrekening, bedoeld in het eerste lid, geschiedt gedurende een tijdvak van twee maanden vanaf het moment van de dagtekening waarop de bestuurlijke boete is opgelegd.

Artikel 3. Verrekenen bij geen of onvoldoende bezit
~~1.~~ Indien het bezit van een belanghebbende tenminste eenmaal de toepasselijke bijstandsnorm bedraagt, doch niet meer is dan driemaal de toepasselijke bijstandsnorm, verrekenen burgemeester en wethouders de recidiveboete gedurende één maand zonder inachtneming van de beslagvrije voet.

1. De verrekening geschiedt vanaf het moment van de dagtekening waarop de bestuurlijke boete is opgelegd. Aansluitend op verrekening als bedoeld in artikel 2 eerste lid, verrekenen burgemeester en wethouders de recidiveboete in de daarop volgende twee maanden op een dusdanige wijze dat belanghebbende blijft beschikken over een inkomen ter hoogte van 80% van de toepasselijke bijstandsnorm.
2. Indien het bezit van een belanghebbende minder bedraagt dan eenmaal de toepasselijke bijstandsnorm, verrekenen burgemeester en wethouders de recidiveboete in drie maanden op een dusdanige wijze dat belanghebbende blijft beschikken over een inkomen ter hoogte van 80% van de toepasselijke bijstandsnorm.
3. Tot het inkomen, bedoeld in het eerste en tweede lid, worden ook middelen gerekend als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onderdelen n en r, van de Participatiewet.

Artikel 4. Verrekenen met inachtneming beslagvrije voet

In afwijking van de artikelen 2 en 3 wordt de recidive boete door burgemeester en wethouders met inachtneming van de beslagvrije voet verrekend indien:
a. aannemelijk is dat verrekening op de wijze, bedoeld in de artikelen 2 of 3, zou leiden tot huisuitzetting van belanghebbende en diens gezin; of
b. anderszins sprake is van dringende redenen.

Artikel 5. Eerder opgelegde bestuurlijke boetes

De artikelen 2, 3 en 4 zijn van overeenkomstige toepassing op de verrekening van de bestuurlijke boete, bedoeld in artikel 18a, eerste lid, van de Participatiewet, indien en voor zover deze boete nog niet is betaald op het moment van verrekening van de recidiveboete.

Hoofdstuk 3
Slotbepalingen

Artikel 6. Inwerkingtreding en overgangsrecht

Deze verordening treedt in werking ~~per~~ op 1 januari 2015. Met de inwerkingtreding van deze verordening wordt de Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive 2013 Voorschoten ingetrokken.

Artikel 7. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive gemeente Voorschoten 2015

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
de raad van de gemeente Voorschoten
gehouden op 13 november 2014

de griffier, de voorzitter,

Toelichting

Algemeen deel

Op 1 januari 2013 trad de "Wet aanscherping handhaving en sanctiebeleid SZ-wetgeving" in werking. Voor de Wet werk en bijstand (WWB), nu Participatiewet, introduceerde deze wet de bestuurlijke boete bij een schending van de inlichtingenplicht. Het college van burgemeester en wethouders (verder college) is verplicht de bestuurlijke boete met de lopende uitkering te verrekenen. In beginsel moet bij deze verrekening de bescherming van de beslagvrije voet in acht genomen worden. Is echter sprake van een bestuurlijke boete wegens recidive, dan kan het college besluiten gedurende maximaal drie maanden met de beslagvrije voet te verrekenen.

De Participatiewet verplicht de gemeenteraad in een verordening nadere regels te stellen over de bevoegdheid de beslagvrije voet tijdelijk buiten werking te stellen bij verrekening van de recidiveboete. Gemeenten krijgen daarmee de ruimte een afweging te maken van situaties of omstandigheden waarin het buiten werking stellen van de beslagvrije voet niet proportioneel wordt geacht.

De bevoegdheid van de gemeenteraad strekt zich slechts uit over het al dan niet in acht nemen van de beslagvrije voet bij verrekening van de recidiveboete. Daar waar terugvordering en invordering niet door de wetgever is verplicht, blijft sprake van een bevoegdheid van het college. Het is derhalve aan het college op deze onderdelen nadere (beleids)regels vast te stellen.

In het kader van pseudoverrekening kunnen gemeenten te maken krijgen met verzoeken van andere gemeenten om een door hen opgelegde recidiveboete te verrekenen. Het college dat de boete heeft opgelegd, zal in dat geval aangeven in hoeverre het de beslagvrije voet in acht wil nemen (volgens de regels van zijn gemeentelijke verordening). De gemeente die de uitkering verstrekt, moet in beginsel gehoor geven aan dit verzoek. Mocht de beslagvrije voet niet gerespecteerd worden, dan kan de belanghebbende het college waarvan hij uitkering ontvangt, verzoeken de beslagvrije voet toch in acht te nemen.

In artikel 60b, tweede lid, van de Participatiewet is geregeld dat het college die de uitkering verstrekt, de bevoegdheid heeft aan dit verzoek van belanghebbende tegemoet te komen. Het ligt voor de hand dat het college bij de beslissing op dat verzoek handelt analoog aan de regels die in de eigen gemeentelijke verordening zijn vastgelegd.

Periode
Een bestuurlijke boete wordt verrekend in de maanden volgend op de dagtekening van het besluit. Van recidive is sprake tot vijf jaar na het opleggen van de (eerste) boete.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Begrippen
In deze bepaling zijn een aantal begrippen nader omschreven. De meeste behoeven geen nadere toelichting.

Bezit
De verordening kent een definitie van het begrip bezit. Het gaat daarbij om (de waarde van) alle bezittingen waarover een belanghebbende of diens gezinsleden beschikken of redelijkerwijs kunnen beschikken. Bezittingen kunnen zowel bestaan uit geld als op geld waardeerbare goederen.

Bij het begrip bezit zoals dat in deze verordening wordt gebruikt, gaat het nadrukkelijk niet om vermogen als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet . Eventueel aanwezige schulden spelen immers geen rol en worden dus ook niet op het bezit in mindering gebracht. Ook de vrijlatingen van artikel 34, tweede lid, van de Participatiewet zijn hier niet van toepassing. Een belanghebbende die vanwege de volledige verrekening met de beslagvrije voet zonder inkomsten komt te zitten, zal de bezittingen waarover hij beschikt of redelijkerwijs kan beschikken, volledig moeten aanwenden om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te kunnen voorzien. Een uitzondering is gemaakt voor de door belanghebbende en zijn gezin bewoonde (eigen) woning.

Verrekenen
De Participatiewet kent een ruimer begrip van verrekenen dan het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Voor de duidelijkheid is daarom een aparte begripsbepaling opgenomen in de verordening.

Artikel 2. Verrekenen met beslagvrije voet bij voldoende bezit
Uitgangspunt van deze verordening is dat volledige verrekening met de beslagvrije voet plaats vindt voor de maximale termijn van twee maanden als een belanghebbende over voldoende bezittingen beschikt om dit op te kunnen vangen. Dat uitgangspunt is vastgelegd in artikel 2 van deze verordening. Van voldoende bezit is sprake als de waarde van de bezittingen waarover belanghebbende beschikt (of redelijkerwijs kan beschikken), ten minste driemaal de toepasselijke bijstandsnorm bedraagt. Immers, bij aanwending of tegeldemaking van deze bezittingen, zou een periode van twee maanden overbrugd moeten kunnen worden. Onder bezit verstaan we dan de optelsom van banksaldi en waarde van de auto of auto's.

Artikel 3. Verrekenen bij geen of onvoldoende bezit
Heeft een belanghebbende onvoldoende bezittingen om een periode van drie maanden volledige verrekening met de beslagvrije voet te kunnen overbruggen, dan verrekent het college slechts één maand zonder inachtneming van de beslagvrije voet. Voor de overige twee maanden vindt weliswaar verrekening met de beslagvrije voet plaats, maar niet volledig. Belanghebbende blijft beschikken over een inkomen ter hoogte van 80% van de toepasselijke bijstandsnorm. Voor een belanghebbende met bezittingen ter waarde van de toepasselijke bijstandsnorm van één maand of minder geldt bovendien, dat er drie maanden verrekening plaatsvindt, terwijl belanghebbende blijft beschikken over een inkomen ter hoogte van 80% van de toepasselijke bijstandsnorm. In dat laatste geval is er dus geen sprake van volledige maandverrekening.

Voor het percentage van 80% is aansluiting gezocht bij de invorderingsmogelijkheden die de Belastingdienst heeft bij notoire wanbetalers. Onder omstandigheden kan deze de beslagvrije voet (90% van de toepasselijke bijstandsnorm) verlagen met 10% op grond van artikel 19, eerste lid, van de Invorderingswet 1990.

Met de gekozen opzet wordt enerzijds uiting gegeven aan het principe dat fraude niet mag lonen. Het gaat hier immers om belanghebbenden die herhaaldelijk hun inlichtingenplicht hebben geschonden. Daar mag een duidelijk signaal tegenover staan. Anderzijds wordt rekening gehouden met de zorgplicht van gemeenten. Het volledig buiten werking stellen van de beslagvrije voet gedurende drie maanden kan kwalijke maatschappelijke consequenties hebben. Dat moet voorkomen worden, nu de regeling daarmee zijn doel voorbij zou schieten.

Een belanghebbende kan inkomsten uit arbeid hebben die op grond van artikel 31, tweede lid, onderdelen n of r, van de Participatiewet worden vrijgelaten voor de algemene bijstand. Bij verrekening van een recidiveboete tot 80% van de bijstandsnorm, tellen deze inkomsten echter gewoon mee. Het college laat deze inkomsten dus niet buiten beschouwing bij de beoordeling van de vraag of een belanghebbende nog over voldoende inkomen beschikt. Dat is geregeld in lid 3.

Om niet het gehele vermogen van belanghebbende opnieuw vast te stellen, wordt volstaan met de actuele saldi van de bankrekeningen van belanghebbende op de dag waarop de gedraging is opgemerkt. Dat is het uitgangspunt om vast te stellen wat de hoogte van het vrij te laten bescheiden vermogen is en daarmee het verrekeningsregime.

Artikel 4. Verrekenen met inachtneming beslagvrije voet

Hoewel het hier gaat om een herhaaldelijke schending van de inlichtingenplicht, zijn situaties denkbaar waarin volledige verrekening met de beslagvrije voet niet aanvaardbaar wordt geacht. Die situaties komen aan de orde in artikel 4. Het gaat daarbij altijd om individuele omstandigheden waaraan het college zal moeten toetsen.

In onderdeel a is geregeld dat het college kan besluiten in afwijking van de artikelen 2 en 3 toch de beslagvrije voet te respecteren wanneer volledige verrekening waarschijnlijk leidt tot huisuitzetting van belanghebbende en diens gezin. Voorkomen moet worden dat een belanghebbende door de volledige verrekening op straat komt te staan, nu dit de problematiek alleen maar verergert, met alle maatschappelijke kosten van dien.

Een dreigende huisuitzetting wordt in deze verordening gezien als een dringende reden om van verrekening met de beslagvrije voet af te zien. Dat volgt uit het woord 'anderszins' in onderdeel b. Ook bij aanwezigheid van andere dringende redenen dan een dreigende huisuitzetting, kan het college rekening houden met de bescherming van de beslagvrije voet. Van dringende redenen is niet snel sprake. Het gaat slechts om incidentele gevallen, waarbij de behoeftige omstandigheden waarin de belanghebbende en diens gezinsleden verkeren op geen enkele andere wijze te verhelpen zijn. Het enkele feit dat het belanghebbende door de verrekening aan middelen ontbreekt om in het bestaan te voorzien, is op zich geen voldoende voorwaarde om te kunnen spreken van dringende redenen.

Artikel 5. Eerder opgelegde bestuurlijke boetes
In artikel 60b, derde lid, van de Participatiewet is bepaald dat de bevoegdheid om te verrekenen met de beslagvrije voet ook van toepassing is op eerder opgelegde bestuurlijke boetes voor zover op het moment van verrekening van de recidiveboete, die eerdere boetes nog niet zijn betaald. Mocht het college die eerdere, nog openstaande boetes gaan verrekenen, dan regelt artikel 5 dat de bepalingen in deze verordening van overeenkomstige toepassing zijn.

Artikel 6. Inwerkingtreding
Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 7. Citeertitel
Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Z – 20978/besluit 4067

gemeente VOORSCHOTEN

RAADSTUKKEN

VOORBLAD — Adviesnota aan de Raad

Registratienummer:	4060
Datum:	23 september 2014
Soort Voorstel:	Adviesnota
Onderwerp:	Verordeningen Participatiewet
Portefeuillehouder:	Wethouder Nieuwenhuizen
Programma:	8 Economie en Werk
Kernboodschap:	
Bijlagen:	1. Reactienota Verordening Participatiewet
Stukken ter inzage:	nee
Beslispunten:	1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen; 2. De volgende Verordeningen Participatiewet vast te stellen: a) Re-integratieverordening 2015 b) Verordening loonkostensubsidie Participatiewet c) Verordening tegenprestatie Participatiewet d) Afstemmingsverordening Participatiewet e) Verordening Individuele studietoeslag f) Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive g) Fraudeverordening Participatiewet, IOAW, IOAZ

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

Adviesnota aan de Raad

Onderwerp

Verordeningen Participatiewet

Inleiding

Per 1 januari 2015 worden omvangrijke taken en verantwoordelijkheden op het gebied jeugd, participatie en zorg overgeheveld van Rijk naar gemeenten. Een even belangrijke als omvangrijke verantwoordelijkheid; het gaat immers om ondersteuning en zorg aan kwetsbare mensen. Als overheid die het dichtst bij inwoners staat begrijpen en herkennen wij deze beweging vanuit het Rijk. Gemeenten hebben ook aangegeven dat zij in staat zijn de maatschappelijke ondersteuning voor hun inwoners beter te organiseren dan nu het geval is.

De decentralisatie van taken op het gebied van jeugd, zorg en participatie van rijk naar gemeenten vormt de aanzet tot een transformatie van het sociale domein; een verandering in houding en gedrag van onze inwoners, onze partners en niet in de laatste plaats van onszelf. De transformatie is een langdurig proces. Tegelijkertijd moeten we op 1 januari 2015 de wettelijke verantwoordelijkheden en de (financiële) consequenties die voortkomen uit de decentralisaties waar maken. Dit is de korte(re) termijn en daarbij kunnen we spreken van een transitie in het sociale domein.

Om de cliënten vanaf 1 januari 2015 te kunnen ondersteunen, moeten de verordeningen naast de beleidsplannen worden vastgesteld.

Beslispunten

1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 5) vast te stellen;
2. De volgende Verordeningen Participatiewet vast te stellen:
   a) Re-integratieverordening 2015
   b) Verordening loonkostensubsidie Participatiewet
   c) Verordening tegenprestatie Participatiewet
   d) Afstemmingsverordening Participatiewet
   e) Verordening Individuele studietoeslag
   f) Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive
   g) Fraudeverordening Participatiewet, IOAW, IOAZ

Beoogd effect
Vanaf 1 januari 2015 de cliënt op een integrale manier, volgens 1 gezin-1plan-1 regisseur, te kunnen ondersteunen en de zelfredzaamheid te vergroten.

Argumenten
1.1 De belanghebbenden zijn in de gelegenheid gesteld om gedurende de inspraakperiode een zienswijze in te dienen met betrekking tot de Verordeningen Participatiewet.
1.2 In de Reactienota staat een reactie die tot een wijziging heeft geleid in de re-integratieverordening 2015.

2.a.1 en 2.b.1 In het beleidsplan participatiewet en WWB maatregelen is er sprake van incidentele- en structurele loonkostensubsidie, opgenomen in respectievelijk de re-integratieverordening en de verordening loonkostensubsidie.
De volgende uitgangspunten worden daarbij in acht genomen:
- De te verstrekken loonkostensubsidie in principe lager of gelijk is aan de te besparen uitkering;
- De beide vormen van loonkosten subsidie te verstrekken uit het uitkeringsbudget.

2.a.2 In de re-integratieverordening zijn voorzieningen opgenomen.
Het betreft de inzet van persoonlijke begeleiding, de ondersteuning bij leerwerktrajecten en de inzet van no-riskpolis.

2.c.1 Voor het verplicht opleggen van de tegenprestatie zijn een aantal uitgangspunten geformuleerd, welke zijn opgenomen in de verordening.
Het betreft de volgende uitgangspunten:
- De tegenprestatie wordt gehandhaafd; het is niet vrijblijvend, maar een verplichting;
- De tegenprestatie wordt gevraagd aan personen op trede 2 en 3 van de participatieladder, die nog geen ander traject volgen en wel in staat zijn een tegenprestatie te verrichten;
- Cliënten hebben invloed op de invulling van hun tegenprestatie;
- Vrijwilligerswerk en mantelzorg van een bepaalde inhoud en omvang mag gelden als tegenprestatie;
- In individuele gevallen kunnen betrokkenen vrijgesteld worden van de tegenprestatie.

2.d.1 voor de uitvoering van de Participatiewet zijn enkele wijzigingen in de Afstemmingsverordening nodig:

- *De duur van de 100% verlaging bij het niet nakomen van de geüniformeerde verplichtingen vaststellen op maximaal 1 maand.*
- *De verrekening van deze maatregel voor wat betreft de geüniformeerde verplichting 'aanvaarden en behouden van arbeid' vaststellen op 1 maand. Dit betekent 1 maand 100% verlaging.*
- *De verrekening van deze maatregel voor de overige uniforme verplichtingen vast te stellen op 3 maanden. Indien de klant binnen 1 maand tot inkeer komt, betekent dit 1 maand 33% verlaging.*

2.e.1 Voor het verstrekken van een individuele studietoeslag zijn een aantal uitgangspunten geformuleerd, welke zijn opgenomen in de verordening.
Het betreft de volgende uitgangspunten:

- *De individuele studietoeslag vaststellen op € 100 per maand gekoppeld aan de duur van de studie met een maximale termijn van vier jaar.*
- *De individuele studietoeslag moet ieder jaar opnieuw worden aangevraagd.*
- *Het recht op de individuele studietoeslag wordt bij de eerste aanvraag vastgesteld.*
- *De consulent bepaalt op basis van de criteria zoals vastgelegd in de verordening en op basis van de beschikbare gegevens, wie in aanmerking komt voor de individuele studietoeslag. Eventueel kan nog een arbeidsdeskundige worden ingeschakeld.*

Kanttekeningen

2.1 Indien de verordeningen niet vastgesteld danwel gewijzigd worden is het niet mogelijk om uitvoering te geven aan het voor de Participatiewet vastgestelde beleid.

Burgerparticipatie

In de inspraakperiode zijn informatie- inloopbijeenkomsten georganiseerd voor: adviesraden, inwoners, maatschappelijke organisaties en instellingen (breed) en specifieke doelgroepen (PGB gebruikers. In de bibliotheek en in de publiekshal van het gemeentehuis hebben gedurende de inspraakperiode informatiebanners gestaan met inhoudelijke informatie en informatie over het indienen van een zienswijze.

Communicatie
Na vaststelling van verordening wordt deze gepubliceerd en ontvangen de personen/instellingen die een zienswijze hebben ingediend een brief met de nota van commentaar en de definitieve verordening.
Via intranet zullen medewerkers op de hoogte worden gesteld van de vastgestelde verordening.

Financiën
De transitie van het sociaal domein brengt een forse toename van gemeentelijke taken en gemeentelijke budgetten met zich mee. Om deze taken te kunnen vervullen zullen nieuwe voorzieningen worden ingekocht en wordt een deel van het budget worden ingezet ter dekking van de structurele gemeentelijke uitvoeringskosten. Uitgangspunt bij de decentralisaties is dat de taken structureel worden uitgevoerd binnen de daarvoor beschikbaar gestelde rijksbijdrage. Deze rijksbijdrage (sociaal deelfonds) is opgenomen in de begroting 2015. December 2014 wordt het college de beleidsregels en uitvoeringsbesluiten ter vaststelling aangeboden.

Met vriendelijke groet,
het college van burgemeester en wethouders,

secretaris burgemeester

Besluit

Registratienummer: 4060

De raad der gemeente Voorschoten;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 23 september 2014,

besluit:

1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen;
2. De volgende Verordeningen Participatiewet vast te stellen:
   a) Re-integratieverordening 2015
   b) Verordening loonkostensubsidie Participatiewet
   c) Verordening tegenprestatie Participatiewet
   d) Afstemmingsverordening Participatiewet
   e) Verordening Individuele studietoeslag
   f) Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive
   g) Fraudeverordening Participatiewet, IOAW, IOAZ

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
van de raad der gemeente Voorschoten,
gehouden op 13 november 2014.

de griffier, de voorzitter,

Amendement 100220

Datum: 11 november 2014

Amendement voor de vergadering van de gemeenteraad op 13 november 2014

Onderwerp: Agendapunt 8.1. – Bijlage 2e Verordening Individuele Studietoeslag
Artikel 4

De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen op 13 november 2014

Besluit aan de voorliggende verordening onder artikel 4 toe te voegen:

3. de hoogte en de doelgroep van de individuele studietoeslag wordt in 2017 jaar geëvalueerd; het college doet hiervan uiterlijk 1 mei 2018 schriftelijk verslag aan de raad.

Toelichting:
Dit punt is in de Commissie van oktober toegezegd, maar deze toezegging kan alleen geëffectueerd worden indien er een amendement ingediend wordt (afstemmingsbijeenkomst 10.11.14)

Ondertekening en naam:
Helga Dulfer
Robert Prang

Aantekening griffier

Amendement 100233

Onderwerp: re-integratieverordening Participatiewet
Inhoud: De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen d.d. 13 november 2014 gezien het raadsvoorstel nr d.d. 13 november 2014 Overwegende: - Dat loonkostensubsidie wel eens blijkt te worden ingezet op eigenlijke gronden; - Dit het draagvlak voor deze regeling ondermijnt
Besluit: de ontwerp-verordening als volgt aan te vullen: - Toe te voegen aan artikel 13. Loonkostensubsidie na punt 4: ‘5. Het college controleert of de loonkostensubsidie niet oneigenlijk wordt toegepast.’
Ondertekening en naam: Monique Lamers, namens Groenlinks Jan-Paul Middelburg, namens de PvdA
Aantekening griffier:

Amendement 100233

Amendement: voorstel tot wijziging van een ontwerp-verordening of ontwerp-beslissing, naar de vorm geschikt om daarin direct te worden opgenomen.

Subamendement: voorstel tot wijziging van een aanhangig amendement, naar de vorm geschikt om direct te worden opgenomen in het amendement, waarop het betrekking heeft.

Wijze van indienen van een amendement:
Elk (sub)amendement en elk voorstel moet om in behandeling genomen te kunnen worden schriftelijk bij de voorzitter worden ingediend, tenzij de voorzitter - met het oog op het eenvoudige karakter van het voorgestelde - oordeelt, dat met een mondelinge indiening kan worden volstaan. (artikel 33, derde lid Reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad 2002)

Reactienota

Horende bij beleidsplan Beleidsplan Wmo 2015 (Deel D)

Gemeente Voorschoten l versie 1.0 l 17-9-2014

Z – 20840/intern 10248

Inleiding

In de reactienota's is een korte weergave opgenomen van de ingekomen zienswijzen. Echter bij de afweging al dan niet het beleidsplan aan te passen is de volledige zienswijze betrokken en is uitgangspunt de cliënt staat centraal gehanteerd.

We willen u voorts meegeven dat in de kolom wel/niet aanpassing beleidsplan het "niet aanpassen van het beleidsplan" verschillende betekenissen heeft nl.:

1. We nemen de suggesties uit de zienswijzen mee in de beleidsregels of het Uitvoeringsprogramma horende bij het beleidsplan. (Het beleidsplan gaat in op de hoofdlijnen en wordt verder uitgewerkt in de beleidsregels);
2. De zienswijze betrof een vraag. In de reactienota wordt antwoord gegeven op de vraag;
3. De zienswijze is beoordeeld en in het beleidsplan is het onderdeel voldoende uitgewerkt en behoeft geen verdere uitwerking/verduidelijking.

Deel D: Beleidsplan Wmo 2015

Adres	Korte weergave vraag/opmerking	Antwoord	Wel/niet aanpassing beleidsplan	Aangepast op blz. en hoofdstuk
Buddy Netwerk Herengracht 3a 2511 EG Den Haag	Aandacht voor de verschillende vormen van vrijwilligerswerk: wat draagt welk soort vrijwilliger bij aan het sociaal domein en waar is wel/geen investering nodig in training en begeleiding.	Als vervolg en aanvulling op de beleidsplannen Transitie Sociaal Domein verschijnt in het najaar het Uitvoeringsprogramma Transitie Sociaal Domein 2014 – 2015. Onderdeel van het Uitvoeringsprogramma is inzicht en planning voor het vrijwilligers- en mantelzorgbeleid voor 2015 en verder. Bij het opstellen van de bovengenoemde (beleids-)documenten zal aandacht worden besteed aan de aanbevelingen en gemaakte opmerkingen	Niet aanpassen	N.v.t.
Buddy Netwerk Herengracht 3a 2511 EG Den Haag	Nuancering van de schaal van de wijk en onderstreep het belang van stedelijk en regionaal informeel zorgaanbod. Hoe en waar wordt binnen de gemeente dit aanbod zichtbaar voor de cliënt en diens mantelzorger		Niet aanpassen	N.v.t.
Buddy Netwerk Herengracht 3a 2511 EG Den Haag	Aandacht voor de verschillende vormen van (informele) steun: niet iedereen voelt zicht thuis bij collectieve vormen van steun, keuzemogelijkheden zijn van belang, ook in het kader van effectiviteit.		Niet aanpassen	N.v.t.
Buddy Netwerk Herengracht 3a 2511 EG Den Haag	Aandacht voor de verschuiving van het budget van formele naar informele zorg (financiering volgt inhoud).		Niet aanpassen	N.v.t.

Buddy Netwerk Herengracht 3a 2511 EG Den Haag	Beschrijven hoe gebruik gemaakt gaat worden van bestaande expertise op het gebied van informele zorg.		Niet aanpassen	N.v.t.
Platform gehandicaptenbeleid Voorschoten Palestrinalaan 6, Voorschoten	Ter voorkoming van misverstanden is het raadzaam aan te geven wat het verschil is tussen een mantelzorger en een zorgvrijwilliger.	*Mantelzorger*: iemand die langdurige zorg verleend die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan een hulpbehoevende uit diens directe omgeving, waarbij zorgverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie en de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt. *Zorgvrijwilliger:* Vrijwilligers kiezen ervoor om te zorgen. Als zij met het vrijwilligerswerk starten, is er (nog) geen emotionele band. Daarnaast zorgen zij voor een afgebakende tijd en kunnen zij de zorg op eigen initiatief beëindigen. Zorgvrijwilligers werken in georganiseerd verband en verrichten nooit verpleegkundige handelingen.	Wel aanpassen	Pagina 7 § 3.2.
Platform gehandicaptenbeleid Voorschoten	Om mantelzorgers te helpen moet om het gewenste resultaat te bereiken het beslispunt van de raad zijn: MEER investeren in mantelzorg en zorgvrijwilligers.	In het beleidsplan Wmo 2015 – 2016 staan mantelzorg en vrijwilligers apart genoemd om te borgen dat er specifiek beleid wordt ontwikkeld op deze terreinen. Als beslispunt voor de raad is opgenomen niet te bezuinigen op dit budget. Het streven is om bestaande voorzieningen te behouden en waar mogelijk uit te breiden.	Niet aanpassen	N.v.t.
Platform gehandicaptenbeleid Voorschoten	Zinnen wijzigen: – <u>Er wordt rekening gehouden met</u> het advies van het platform gehandicapten binnen de gemeente. (ipv samengewerkt met) – Toetsing van bouwplannen vanaf <u>de ontwerpfase</u>	Akkoord.	Wel aanpassen	Blz 17 5.3 regel 14 Blz 17 resultaat 2e alinea
Platform Gehandicaptenbeleid	Het is volstrekt onduidelijk wat de consequenties van resultaatfinanciering	Eens. Voorgesteld wordt in het beleidsplan uitgebreider te formuleren	Wel aanpassen	Blz. 23 onder 6.3.2.1.

Voorschoten	zijn.	wat resultaatfinanciering inhoudt.		
Platform gehandicaptenbeleid Voorschoten	Blz 30 7.4 Klachten en bezwaren: - Bij een klacht behandeld door een Zorg- of Welzijnsinstelling moet zowel de klacht als de oplossing ervan gemeld worden bij de gemeente. Dit laatste binnen bijv. 6 weken.	In de bestekken voor aanbesteding worden de aanbieders verplicht een klachtenprocedure in te richten. Daarnaast heeft de gemeente via het online klantenportaal van Welzorg inzicht in de klachtenregistratie.	Niet aanpassen	N.v.t.
Platform gehandicaptenbeleid Voorschoten	Wij begrijpen niet helemaal hoe het gaat als een cliënt een klacht heeft over de gemeente.	Klachten over de gemeente (bestuursorgaan, waaronder de medewerkers) worden conform de bepalingen in de Algemene wet bestuursrecht (Awb, artikel 9.1-9.12a) afgehandeld. Er is een gemeentelijke klachtenprocedure.	Niet aanpassen	N.v.t.
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten Postbus 393, Voorschoten	De CAW kiest ervoor om alle mantelzorgers te bereiken door bijvoorbeeld een advertentie/oproep te plaatsen in de lokale media. Deze advertentie zou een blijk van grote waardering voor mantelzorgers moeten bevatten en daarnaast de mogelijkheid om een geldbedrag (of tegoedbon) te krijgen als men zich meldt. Dit biedt tegelijk de mogelijkheid om een meer volledig overzicht te krijgen van alle mantelzorgers.	De huidige landelijke traditie van het mantelzorg-compliment zoals uitgevoerd door de SVB in de vorm van een geldbedrag zal komen te vervallen. Allereerst omdat de grondslag is veranderd door in de invoering van de Wmo 2015. De mantelzorg waardering wordt met nadruk ingezet om mantelzorgers te stimuleren en om blijk van waardering te geven. Ten tweede zijn er niet voldoende financiële middelen om een geldbedrag uit te keren aan de lokale doelgroep zonder dat dit ten koste gaat van directe zorg. In de verordening is vastgesteld dat in overleg met de welzijnsorganisatie een blijk van waardering wordt zorggedragen. Uw suggestie wordt meegenomen bij de verdere uitwerking van de mantelzorgwaardering in het uitvoeringsprogramma.	Niet aanpassen	N.v.t.
Centrale Adviesraad	Clientondersteuning: is dit enkel voor MEE	Iedere organisatie kan vanuit zijn eigen	Niet aanpassen	N.v.t.

Wmo Voorschoten	mogelijk of ook door andere partijen? MEE heeft namelijk niet expertise op alle vlakken. De CAW pleit ervoor dat andere (zorg)aanbieders ook nog cliëntondersteuning kunnen bieden naast MEE	aanbod cliënten ondersteunen. De gemeente is echter wettelijk verplicht volgens de Wmo 2015 een algemene voorziening voor clientondersteuning in te richten – hiervoor is voor 2015 een overeenkomst met de st. MEE gesloten		
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten	In het beleidsplan wordt niet gesproken over de afstemming en samenwerking met de huisarts en/of praktijkondersteuner, terwijl deze een belangrijke rol heeft bij de toegang. De CAW wil graag weten wat en of er hierover gesproken is met de huisarts/praktijkondersteuner.	Er worden gesprekken gevoerd met huisartsen over samenwerking t.a.v. de toegang tot de zorg. Ook de manier waarop de praktijkondersteuners worden betrokken komt hierbij aan bod. Dit constructieve overleg wordt voortgezet. Dit onderdeel wordt ook in het uitvoeringsprogramma opgenomen.	Niet aanpassen	N.v.t.
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten	De CAW vraagt of er een format wordt geschreven voor het persoonlijk plan waarin vooraf geformuleerde vragen beschreven staan.	Wij vinden dit een goed idee, dit wordt in het uitvoeringsprogramma meegenomen	Niet aanpassen	N.v.t.
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten	Clientondersteuning: is dit enkel door Mee mogelijk? Mee heeft geen expertise op alle vlakken van WMO/ Jeugd en participatiewet Ook andere cliëntondersteuning	Alleen bij de WMO is (gratis) cliëntondersteuning vastgelegd. Dit wordt centraal ingekocht bij MEE. Daarnaast is er het welzijnswerk en het AMW.	Niet aanpassen	N.v.t.
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten	De CAW stelt voor in de beschikking de mogelijkheid toe te voegen van bezwaar indienen	Conform de Algemene wet bestuursrecht wordt standaard de clausule voor bezwaar en beroep opgenomen.	Niet aanpassen	N.v.t.
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten	De CAW stelt voor om bij het ondersteuningsplan toe te voegen dat de cliënt moet tekenen voor akkoord/gezien	Als een ondersteuningsplan leidt tot een aanvraag moet er altijd ondertekend worden. Zie art 3.1 lid 2 van de Wmo 2015	Niet aanpassen	N.v.t.
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten	Aanvraag: Toevoegen afstemming/samenhang met andere regelingen zoals Jeugdwet, Participatiewet	In het beleidsplan wordt de samenhang/afstemming al genoemd bij het onderdeel Het Onderzoek punt 6 van de verplichte onderdelen: de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen,	Niet aanpassen	N.v.t.

		werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid, zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang; .		
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten	Voorzieningen: de CAW vindt het van groot belang dat er duidelijkheid komt over de uitvoering. Vooral hier is het belangrijk voor de burger om te weten wat ze kan verwachten in 2015. De burger moet weten wat de nieuwe Wmo betekent voor hem/haar in de praktijk, hoe gaat de zorg eruit zien vanaf 1 januari 2015 in vergelijking met hoe het nu is? Wat gaat het kosten? Als dit duidelijk gemaakt wordt voorkom je zoveel mogelijk onrust en problemen. Daarnaast is het belangrijk om te anticiperen op eventuele moeilijkheden die zich kunnen voordoen in de (overgang naar) de uitvoering onder de nieuwe Wmo	De gemeente streeft naar continuering van de ondersteuning in 2015. Dit betekent dat met alle huidige zorgaanbieders contact is opgenomen. Er wordt bestuurlijk aanbesteed. Dit houdt in dat er gezamenlijk met de aanbieders een productprijs wordt vastgesteld, waarna de aanbieder de ondersteuning kan bieden aan dezelfde cliënten als in 2014. Voor de cliënt zullen er in 2015 vooralsnog geen grote veranderingen zijn en dus ook geen onverwacht veel hogere kosten. cliënten. De gemeente zal bij de inrichting van haar dienstverlening open staan voor meldingen van burgers die, ondanks alle maatregelen om dit te voorkomen, toch "tussen wal en schip" dreigen te vallen	Niet aanpassen	N.v.t.
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten	Groepsbegeleiding/dagbesteding voor de doelgroep ernstig somatische klachten, cognitieve stoornissen, psychogeriatrische klachten en (ernstige) langdurige psychische stoornissen moet bij de maatwerkvoorzieningen worden ondergebracht	De gemeente maakt onderscheid tussen laagdrempelige ontmoeting/inloop (algemene voorziening) en dagbesteding (maatwerkvoorziening). De ondersteuning voor de zwaardere cliënten uit de door u genoemde doelgroepen wordt als maatwerkvoorziening ingekocht en is niet als vrij toegankelijke zorg voor iedereen beschikbaar. De cliënten zullen via deze voorzieningen passend ondersteund worden.	Niet aanpassen	N.v.t.
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten	Hoe wordt het waakvlamcontact ondergebracht bij de algemene voorzieningen. Hoe wordt dit georganiseerd? Hoe wordt dit	De bedoeling is dat de aanbieder die begeleiding heeft gegeven (samen met de inzet van welzijnsorganisaties) zorgt dat er voor sommige cliënten die dit	Niet aanpassen	N.v.t.

	gefinancierd? Wat is de eigen bijdrage voor de cliënt? Een (te) hoge eigen bijdrage kan het gewenste effect van een waakvlamcontact tegenwerken! Hoe gaat de gemeente dit voorkomen	nodig hebben een waakvlam contact komt. Dit zal naar verwachting via een subsidieovereenkomst geregeld worden en het kan zijn dat de cliënt daarvoor een kleine bijdrage verschuldigd is die echter niet tot een enorme lastenverzwaring kan leiden		
Ambtelijk	Wijzigen van de zin: De aanvraag wordt in behandeling genomen door een medewerker van het centraal team deze persoon geeft ook namens de gemeente de beschikking af	In plaats van medewerker van het centraal team moet er staan medewerker van de gemeente.	Aangepast	Pagina 16 § 5.2

Rekenkamercommissie

Aan:
De raden van de gemeente Wassenaar, Voorschoten, Oegstgeest en Leidschendam-Voorburg

Voorschoten, 2 oktober 2014

Betreft:
Beleidsinhoudelijke en organisatorische risico's decentralisatie Jeugdzorg en Wmo

Geachte leden van de raad,

De decentralisaties in het sociale domein zijn voor gemeenteraden, colleges van burgemeester en wethouders en ambtelijk apparaat een complexe opgave die onder grote tijdsdruk moet worden uitgevoerd. Het gaat niet alleen om een overdracht van taken en verantwoordelijkheden van het rijk naar de gemeenten, maar eveneens om een verandering van de wijze waarop de maatschappelijke taak zal worden ingevuld. In deze context wil de rekenkamercommissie de gemeenteraden helpen hun informatiepositie te versterken om overwogen keuzes te kunnen maken, het college te bevragen en besluiten te kunnen nemen.

De rekenkamercommissie heeft na de verkiezingen gesprekken gevoerd met de raadsleden. Alle fracties van de vier gemeenten hebben daarin aangegeven dat het onderwerp hen na aan het hart ligt en dat zij een actieve rol willen spelen in het vormgeven van de decentralisaties. De eigenheid van de gemeenten is voor de raadsleden van grote betekenis bij de te maken keuzes. De zorgen van de raadsleden lagen onder meer op de (financiële) risico's en beheersing van de decentralisaties en de gevolgen voor de gemeente.

In haar nadere verkenning van mogelijkheden van een rapportage over de veranderingen in het sociaal domein heeft de rekenkamercommissie op basis van diverse bronnen (zoals evaluaties van onderzoeksbureaus, andere rekenkamers, de wetenschap en de VNG) een synthese gemaakt van mogelijke beleidsinhoudelijke en organisatorische risico's die met de stelselwijziging gepaard gaan. Het gaat daarbij om risico's die de fundamenten van het nieuwe zorgstelsel raken. Indien zij bewaarheidt of onvoldoende beheerst worden, kan dat grote gevolgen hebben voor de realisatie van de doelstellingen van de decentralisatie. Ook zal het gevolgen voor de mate waarin de met de decentralisatie gepaard gaande taakstelling daadwerkelijk wordt gerealiseerd. Hoewel de risico's naar hun aard niet financieel zijn, kunnen zij dus wel grote financiële gevolgen hebben.

In bijgaande notitie doet de rekenkamercommissie kort verslag van de risico's die uit haar oriëntatie naar voren zijn gekomen. Zij heeft de verschillende beleidsplannen, verordeningen, transitiedocumenten e.d. die naar de raden zijn gegaan niet aan de hand van deze risico's geanalyseerd. Zo heeft zij zich geen oordeel gevormd over de mate waarin de risico's

Secretariaat: Postbus 393, 2250 AJ Voorschoten
info@rekenkamerwvolv.nl • www.rekenkamerwvolv.nl

daadwerkelijk worden onderkend, er beheersmaatregelen worden genomen om deze risico's en hun gevolgen te beheersen en of deze maatregelen ook adequaat zijn.[1]

Met deze brief verwachten wij evenwel u een handvat te bieden om voor uzelf te beoordelen of de gepresenteerde risico's voldoende worden benoemd. Vervolgens kunt u het college bevragen of het in 2015 afdoende maatregelen ter beheersing daarvan gaat nemen. De rekenkamercommissie kan de raden helpen bij het beoordelen van deze risicomonitoring. Daarnaast zal de rekenkamercommissie ten behoeve van de onderzoeksprogrammering voor de komende jaren met de raden in gesprek gaan welke overige thema's rondom de decentralisaties in het sociale domein een onderzoek waard zijn.

Met vriendelijke groet.

Rekenkamercommissie Wassenaar, Voorschoten, Oegstgeest en Leidschendam-Voorburg,

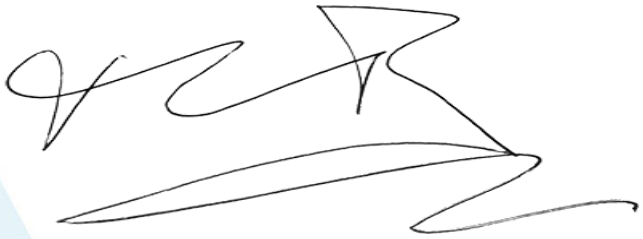

Peter van den Berg, voorzitter

[1] Vanwege de complexiteit en omvang van het veld heeft de rekenkamercommissie zich bij haar verkenning vooralsnog beperkt tot de decentralisatie van de jeugdzorg en de overgang van onderdelen van de AWBZ naar de Wmo. Beide transities vinden binnen dezelfde beleidsmatige en organisatorische context plaats.

Rekenkamercommissie

Beleidsinhoudelijke en organisatorische risico's

decentralisatie Jeugdzorg en Wmo

Wassenaar Voorschoten Oegstgeest Leidschendam-Voorburg

Secretariaat: Postbus 393, 2250 AJ Voorschoten
info@rekenkamerwvolv.nl • www.rekenkamerwvolv.nl

Beleidsinhoudelijke en organisatorische risico's

In deze synthese heeft de rekenkamercommissie de selectie van risico's gebaseerd op de centrale doelstellingen van de decentralisatie en de basisstructuur van het nieuwe zorgstelsel zoals die in de (meeste) gemeenten wordt uitgerold. Belangrijke doelstellingen van de decentralisatie zijn:

- minder (zware) zorg en meer preventie door vroeg signalering van problemen;
- meer integrale samenwerking en ontkokering;
- minder bureaucratie;
- dit alles zou uiteindelijk tot minder zorgkosten moeten leiden.

De rijksoverheid is op deze laatste doelstelling vooruitgelopen door gemeenten reeds per 1 januari 2015 een taakstelling op te leggen. Dat zou betekenen dat het nieuwe stelsel al vanaf dan voldoende zou moeten functioneren.

De basis van het nieuwe stelsel bestaat uit:

- een groter beroep op de zelfredzaamheid burgers en hun omgeving;
- het wijknetwerk als 'vindplaats' van zorgbehoeften en –noden;
- gebiedsteams als beoordelaars, ondersteuners en doorverwijzers van en naar hulp.

De navolgende risico's beschrijft de rekenkamercommissie in deze notitie:

- Ontbreken van (individuele) eigen kracht.
- Moeite met aanspreken van eigen kracht.
- Geen beroep op sociale omgeving mogelijk.
- Geen goede aansluiting sociaal wijknetwerk op het nieuwe stelsel.
- Gebiedsteams niet adequaat ingericht.
- Boeggolfeffect.
- Inadequate inkoopafspraken.
- Te veel sturing.

Ontbreken van (individuele) eigen kracht

Een belangrijke aanname achter de decentralisatie is dat vaker een beroep kan worden gedaan op de individuele kracht van burgers. De veronderstelling is dat een deel van de hulpverlening hierdoor overbodig wordt waardoor kosten worden bespaard. Deze aanname hoeft als zodanig niet ter discussie te staan. Wel dienen raad en college zich ervan bewust van te zijn dat individuele kracht van burgers soms volledig ontbreekt. Bijvoorbeeld een kind dat meervoudig fysiek en verstandelijk beperkt is of een oudere die Alzheimer heeft in een zeer vergevorderd stadium.[1] Het risico dat individuele kracht niet aanwezig is, is niet door de gemeente te beheersen. De gemeente kan daarentegen wel inzicht proberen te krijgen in de omvang van deze groep. Het college dient in ieder geval over de volgende informatie te beschikken of ten minste een onderbouwd meerjarig beeld te hebben van:

- het bestaande zorggebruik.
- bij welke groep zorggebruikers een beroep op eigen kracht niet reëel is en bij welke groep wel (en in welke mate).
- welke kosten van hulp aan deze groepen verbonden zullen zijn en blijven.

[1] Zie bijvoorbeeld RIVM/SCP, 'Burger en Gezondheid', 2014.

Indien dit beeld beschikbaar is, biedt dat inzicht waar een kostenbesparing door een beroep op eigen kracht niet waarschijnlijk is. In de begrotingen voor jeugdzorg en de Wmo kan daarmee rekening worden gehouden.

Moeite met aanspreken op eigen kracht

Voor de groep zorgontvangers en -vragers waarvan verondersteld wordt dat er wel een beroep op de eigen kracht kan worden gedaan, speelt de praktische vraag hoe dit te realiseren. Het risico is aanwezig dat het aanspreken op eigen kracht onvoldoende lukt. Uit onderzoek van de gemeente Rotterdam naar pilots op dit gebied blijkt dat het aanspreken op eigen kracht vooralsnog veel meer tijd kost dan de reguliere werkwijzen en dat bovendien de wijze waarop het zou moeten gebeuren eenduidigheid en duidelijkheid behoeft.[2]

Voor de gemeente betekent dit dat zij:

- nieuwe werkwijzen vroegtijdig beproeft.
- in de begrotingen voor de Wmo en jeugdzorg rekening houdt met de uitkomsten ervan.

Geen beroep op sociale omgeving mogelijk

Een veronderstelling achter de decentralisatie is dat burgers vaker een beroep kunnen doen op hun eigen sociale omgeving (familie, kennissen, vrienden en buren) in plaats van de formele hulpverlening. Het risico is aanwezig dat de sociale omgeving die hulp niet kan bieden of dat iemand nauwelijks een sociaal netwerk heeft. Zo is eenzaamheid onder ouderen geen ongewoon verschijnsel. Het is de vraag in welke mate zij in staat zullen zijn naasten of kennissen te mobiliseren voor lichte hulptaken. Met name in gemeenten met een relatief groot aandeel ouderen zou dit kunnen spelen. Ook in het geval van jeugdzorg is niet uit te sluiten dat er gezinnen zijn met een (te) beperkt sociaal netwerk.

De gemeente zou voldoende voorbereid moeten zijn op de gevolgen van dit risico, concreet dat er inzicht moet zijn in of ten minste een onderbouwd meerjarig beeld van:

- het bestaande zorggebruik inclusief de kosten daarvan.
- bij welke groep zorggebruikers een beroep op de sociale omgeving niet reëel is en bij welke groep wel (en in welke mate).
- welke kosten van hulp aan deze groepen verbonden zullen zijn en blijven.

Het is verstandig om de begrotingen voor jeugdzorg en de Wmo gebaseerd zijn op een realistische inschatting van de verwachte kostenbesparing door een beroep op de sociale omgeving.

Geen goede aansluiting sociaal wijknetwerk op nieuwe stelsel

Bij de decentralisatie van de jeugdzorg en de AWBZ naar de Wmo 2015 is een rol weggelegd voor het zogenoemd sociaal wijknetwerk. Dit is geen afzonderlijke organisatie, maar het geheel van spelers die een rol kunnen spelen als zogenoemde vindplaats van zorgbehoeften en -noden. Tot het netwerk behoren onder meer aanbieders van basisvoorzieningen (zoals

[2] OBI, 'Opbrengsten proeftuinen decentralisatie jeugdzorg regio Rijnmond', januari 2014.

huisartsen), maatschappelijke en welzijnsorganisaties en jeugdconsulenten van de gemeente.[3] Zij kunnen problemen bij ouderen en jeugdigen vroegtijdig signaleren en doorzetten naar de gebiedsteams (zie hierna). Eventueel bieden zij zelf de nodige lichte ondersteuning. Aan de andere kant kunnen gebiedsteams bij de partners in het wijknetwerk raadplegen of er zorgbehoeften zijn. Uiteindelijk zou van deze interactie een preventieve werking vanuit gaan en daarmee een kostenbesparing. Daartoe is het noodzakelijk dat:

- wijkpartners tijdig zijn aangesloten op de nieuwe werkwijze in de WMO en de jeugdzorg (met de gebiedsteams), dat wil zeggen, per 1 januari 2015;
- alle relevante wijkpartners zijn aangesloten. Om preventie mogelijk te maken, dienen er voldoende 'vindplaatsen' te zijn.

Bij wijkpartners hoeft het niet om organisaties te gaan die van oudsher een rol in de hulpverlening hebben. Het zou ook kunnen gaan om organisaties waar mensen elkaar ontmoeten, zoals wijkcentra, buurthuizen, sportverenigingen, scholen en kinderopvangorganisaties. In zogenoemde Children's Zones in Rotterdam Zuid zijn bijvoorbeeld goede ervaringen opgedaan doordat zogenoemde sociale wijkteams nauw contact onderhouden met basisscholen. In een vroeg stadium worden (potentiële) problemen herkend en breed opgepakt.[4]

Gebiedsteams niet adequaat ingericht

In het nieuwe zorgstelsel gaan gebiedsteams (Wassenaar, Voorschoten en Leidschendam-Voorburg) of jeugd- en gezinsteams (Oegstgeest) een belangrijke rol spelen. Ook andere gemeenten hebben (onder vaak ook andere namen) voor een gebiedsteam gekozen. Vanuit het sociale wijknetwerk komen bij de gebiedsteams (of hun equivalenten) hulpverzoeken binnen, waarna het gebiedsteam al dan niet doorgeleidt naar zwaardere hulp. Voor de cliënten wordt onder de noemer 'Een huishouden, een plan, een regisseur' een ondersteuningsplan gemaakt. Als het gaat om jeugd- en ouderenzorg zijn gebiedsteams daarmee min of meer te vergelijken met de eerstelijnszorg.

In de vier grote steden (Amsterdam, Rotterdam, Utrecht en Den Haag) functioneren gebiedsteams al enige tijd. Uit analyses[5] van hun werking is een aantal generieke lessen te trekken:

- Gebiedsteams moeten op 1 januari 2015 *volledig bemenst en operationeel* zijn, omdat gebiedsteams geacht worden een bijdrage te leveren aan de realisatie van de taakstelling op de jeugdzorg en Wmo die de gemeenten met ingang van die datum krijgen opgelegd. Uit ervaringen in Rotterdam blijkt dat het veel meer tijd kost om gebiedsteams volledig operationeel te krijgen dan verwacht;
- Leden van gebiedsteams moeten *in staat zijn breed te kijken.* Van oorsprong specialistische hulpverleners moeten discipline-overstijgend kunnen denken en handelen. Dat is niet per se elke hulpverlener gegeven. Voor de werving en selectie

[3] In sommige gemeenten behoren jeugdconsulenten niet tot het wijknetwerk, maar tot de gebiedsteams.
[4] OBI, 'Procesevaluatie wijkteams Children's Zones', Rotterdam, januari 2014.
[5] Rekenkamer Amsterdam, 'Transformatie zorg voor de jeugd'; Rekenkamer Den Haag, 'Decentralisatie jeugdzorg'; Rekenkamer Rotterdam, 'Zorg om de jeugd; Rekenkamer Utrecht, 'Jeugdhulp in ontwikkeling. Alle van september 2014.

van de leden van de gebiedsteams moeten gerichte competentie-eisen worden gesteld en dienen passende trainings- of opleidingsprogramma's te worden ontwikkeld of ingekocht.

- *Enkelvoudige aansturing* van gebiedsteams (één baas). De professionals in de gebiedsteam kunnen afkomstig zijn van verschillende organisaties die in een nieuw team samen moeten werken. Indien ervoor wordt gekozen dat de medewerkers van het gebiedsteam in dienst blijven bij hun organisatie, maar worden aangestuurd door de gemeente, is er sprake van dubbele aansturing (tenzij het een formele detachering is). Uit onderzoek van de Rekenkamer Rotterdam[6] blijkt dat dit een ongelukkige constructie is. De leden van het gebiedsteam zijn in dat geval ook aan hun eigen werkgever verantwoording schuldig. Deze kan eisen aan de medewerkers stellen die kunnen conflicteren met de eisen van de gemeente. Dubbele aansturing kan het functioneren van de gebiedsteams belemmeren[7] en daarmee ook de bijdrage van de gebiedsteams aan de werking van het nieuwe stelsel.

Boeggolfeffect

Een kenmerk van actoren als gebiedsteams en jeugd- en gezinsteams is dat zij vroegtijdig signaleren en daarmee zwaardere zorg later voorkomen. In dit verband wordt ook wel gesproken van 'outreachend' werken. Dit kan leiden tot zogenoemde 'boeggolfeffect': het kan zijn dat er in eerste instantie meer hulpvragen komen dan in het oude stelsel het geval zou zijn geweest. Een dergelijk effect heeft evenzeer financiële consequenties: in eerste instantie worden extra kosten gemaakt. Een mogelijke consequentie daarvan is dat er bij hulpverlenende instanties wachtlijsten gaan ontstaan (omdat bijvoorbeeld de gemeente te weinig hulp heeft ingekocht), wat weer afbreuk doet aan de gedachte achter het nieuwe stelsel dat zo snel mogelijk hulp moet worden geboden om erger te voorkomen.[8]

Een mogelijkheid om de risico's en de gevolgen van het boeggolfeffect te beheersen is:

- het aanleggen van een tijdelijke reserve om tegenvallers op te vangen en de continuïteit van noodzakelijke zorg te borgen.

Inadequate inkoopafspraken

De verwachting in het nieuwe zorgstelsel is dat minder zware zorg geboden hoeft te worden en meer lichte vormen van hulp. Dit zou concreet terug moeten komen in de inkoopafspraken met die gemeenten maken met zorginstellingen over de te leveren zorgproducten. Om aan te kunnen sluiten bij de beleidsinhoudelijke en financiële doelstellingen van het nieuwe (zorg)stelsel zou de gemeente ten minste een onderbouwd beeld moeten hebben van:[9]

[6] Rekenkamer Rotterdam, 'Zorg om de jeugd'.
[7] Een voorbeeld is een medewerker van thuiszorg of een jeugdhulpinstelling die bij een cliënt ook oog moet hebben voor andersoortige problemen dan waarvoor hij/zij oorspronkelijk is opgeleid (zoals oog voor eenzaamheid of verslavingsproblematiek). Voor de moederorganisatie kunnen dat improductieve (en daarmee onrendabele) uren zijn, maar vanuit de filosofie van de gebiedsteam juist heel waardevolle tijdsbesteding.
[8] Brief van G4-rekenkamers aan de Tweede Kamer, 23 september 2014.
[9] Zie Rekenkamer Barendrecht, 'Zorg voor morgen', 2014.

- een startfoto van het zorggebruik in zwaarteniveaus van de afgelopen jaren.
- een meerjarige schatting van de ontwikkeling in de zorg- en hulpvraag (bijvoorbeeld op basis van demografische ontwikkelingen (vergrijzing) en welvaartsklassen binnen de gemeenten.[10]
- een meerjarige schatting van noodzakelijke zorg (voor mensen die geen eigen kracht hebben en altijd hulp nodig zullen hebben).
- een meerjarige schatting van typen hulp en voorzieningen die vanaf 2015 geboden zal worden conform de nieuwe werkwijze, inclusief de kosten.

De bovengenoemde schattingen van verwachte behoeften bieden een onderbouwing voor de inkoopafspraken van de gemeenten en zouden de basis moeten zijn voor de opdracht aan de zorgaanbieders. Als die onderbouwing ontbreekt, bestaat de kans dat niet zonder meer de juiste zorg kan worden geboden.

Te veel sturing

De onzekerheid en vrees dat er in het decentralisatieproces iets mis gaat, kan de behoefte versterken aan sturing, controle en het meten van prestaties om de uitvoering en financiën te kunnen beheersen. Dit kan op gespannen voet staan met het vraaggerichte en flexibel werken van gebiedsteams (of sociale wijkteams en dergelijke).[11] De kracht van sociale wijkteams is vraaggericht en flexibel werken. Waar nodigt wijkt het team af van het traditionele aanbod of gaat het soepel met bepaalde regels om. Het risico bestaat evenwel dat zowel raad als college willen steunen op de traditionele sturing en prestatiemeting op targets, regels en protocollen. Dit past niet bij de manier van werken in het nieuwe zorgstelsel.[12] Het is belangrijk om een balans te vinden in de spagaat tussen harde doelstellingen en verantwoordingsgegevens enerzijds en handelingsvrijheid en minder protocol in de werkwijze van sociale wijkteams anderzijds. Daartoe zou:

- de cijfermatige informatie in de reguliere planning & control kunnen worden aangevuld met kwalitatieve beelden over de inzet van de sociale wijkteams, de betekenis daarvan voor de verleende zorg en de rest van het zorglandschap of de klanttevredenheid.[13]

[10] Zie in dit verband het CPB, 'Decentralisaties in het sociaal domein', september 2013, waarin het waarschuwt voor een autonome groei van het zorggebruik.
[11] E.Kok en E.Briels, 'Evaluaties van sociale wijkteams. Inventarisatie van afgesloten onderzoek van sociale wijkteams', Utrecht, 2014.
[12] W.Rutten, L.Sterrenberg, W.Vos, Alleen cijfers meten is niet genoeg. Den Haag, 2014, Platform31.
[13] Platform31 noemt verschillende instrumenten: Maatschappelijke Kosten Baten Analyse, Social Return on Investment en de Effectencalculator. Deze instrumenten bieden volgens het platform een beter beeld over de werking, effecten en kosten van het werken met wijkteams.

gemeente VOORSCHOTEN

2015–2016

Beleidsplan Wmo 2015

Z – 20840/ intern 10246

5 november 2014

Inhoudsopgave

1 Wat willen we bereiken? ..... 7~~5~~
1.1 Transitie van taken naar Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) ..... 7~~5~~
1.2 Transformatie, tijdsdruk en geldigheidsduur beleidsplan ..... 7~~5~~
2 Een nieuwe visie op maatschappelijke ondersteuning ..... 8~~6~~
2.1 Kader ..... 8~~6~~
2.1.1 Doel van de Wmo 2015 ..... 8~~6~~
2.1.2 Wmo en jeugdigen ..... 8~~6~~
2.1.3 Nieuwe doelgroepen ..... 9~~7~~
3 De kracht van de samenleving ..... 10~~8~~
3.1 Eigen kracht en sociale samenhang ..... 10~~8~~
3.2 Mantelzorg ..... 10~~8~~
3.3 Mantelzorgondersteuning en waardering ..... 11~~9~~
3.4 Vrijwilligerswerk ..... 11~~9~~
4 Financieel maatwerk ..... 12~~10~~
4.1 Persoonsgebonden budget (pgb) ..... 12~~10~~
4.2 Tegemoetkoming meerkosten ..... 12~~10~~
4.2.1 CER 2014 ..... 13~~11~~
4.2.2 Compensatie meerkosten 2015 en verder ..... 13~~11~~
4.3 Eigen bijdrage ..... 15~~13~~
4.3.1 Nieuwe Wmo-voorzieningen ..... 15~~13~~
4.3.2 Algemene Voorzieningen ..... 15~~13~~
5 Toegang en toeleiding ..... 16~~14~~
5.1 Integrale toegang ..... 16~~14~~
5.1.1 Wijkverpleegkundige ..... 17~~15~~
5.1.2 Speciale aandacht voor zorgmijders en cliënten met licht verstandelijke handicap 17~~15~~
5.2 Toegang specifiek voor maatwerkvoorzieningen zoals bedoeld in de Wmo 2015 ..... 18~~16~~
5.3 Visie op fysieke toegankelijkheid ..... 20~~18~~
6 Voorzieningen ..... 21~~19~~

6.1 Ontwikkelingen ..... 21~~19~~
6.2 Langer thuis wonen ..... 22~~20~~
6.2.1 Beschrijving ontwikkelingen en gevolgen ..... 22~~20~~
6.2.2 Preventie ..... 23~~21~~
6.2.3 Rol van welzijn ..... 23~~21~~
6.3 Typen voorzieningen ..... 23~~21~~
6.3.1 Algemene voorzieningen ..... 23~~21~~
6.3.1.1 Hulp op afstand ..... 24~~22~~
6.3.1.2 Doventolk ..... 24~~22~~
6.3.1.3 Cliëntondersteuning (MEE) ..... 24~~22~~
6.3.1.4 Laagdrempelige inloopactiviteiten GGZ en dagbesteding ouderen ..... 25~~23~~
6.3.1.5 Advies en Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling (AMHK) ..... 26~~24~~
6.3.1.6 Kortdurende interventies ..... 27~~25~~
6.3.1.7 Waakvlamcontacten ..... 27~~25~~
6.3.2 Maatwerkvoorzieningen ..... 27~~25~~
6.3.2.1 Huishoudelijke ondersteuning ..... 28~~26~~
6.3.2.2 Doelgroepenvervoer ..... 28~~26~~
6.3.2.3 Dagbesteding als maatwerk ..... 28~~26~~
6.3.2.4 individuele begeleiding ..... 29~~27~~
6.3.2.5 Begeleiding in samenhang met ADL ..... 30~~28~~
6.3.2.6 Kortdurend verblijf of logeren ..... 30~~28~~
6.3.2.1 (Openbare) geestelijke gezondheidszorg (O)ggz en maatschappelijke opvang. 30~~28~~
6.4 Overgangsrecht ..... 31~~29~~
6.4.1 Overgangsrecht nieuwe taken ..... 31~~29~~
6.4.2 Zorgcontinuïteit voor 18-jarigen ..... 32~~30~~
6.5 Afstemming Zorgverzekeringswet (Zvw) en Wet langdurige zorg (Wlz) ..... 32~~30~~
7 Kwaliteit en toezicht ..... 33~~31~~

7.1 Cliëntparticipatie 33
7.2 Medezeggenschap 33
7.3 kwaliteitseisen instellingen en toezicht 34
7.4 Klachten en bezwaren 35
7.5 Procedures en rollen bij incidenten en calamiteiten 36
7.6 Gegevensverwerking 36
8 Financiën 37
8.1 Begroting 37
8.2 Risicobeheersing, verantwoording en monitoring 37
Bijlage 1: Wettelijke basis inhoud beleidsplan 38
Bijlage 2: Huidige situatie en nieuwe situatie 40
Bijlage 3: Kadernota 3D en stappenplan 3D 42
Bijlage 4: cijfers en budgetten Wtcg/CER 44
Bijlage 5: scenario's compensatieregeling meerkosten 46
Bijlage 6: langer thuis wonen 51
1 Wat willen we bereiken? 4
1.1 Transitie van taken naar Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) 4
1.2 Transformatie, tijdsdruk en geldigheidsduur beleidsplan 4
2 Een nieuwe visie op maatschappelijke ondersteuning 5
2.1 Kader 5
2.1.1 Doel van de Wmo 2015 5
2.1.2 Wmo en jeugdigen 5
2.1.3 Nieuwe doelgroepen 6
3 De kracht van de samenleving 7
3.1 Eigen kracht en sociale samenhang 7
3.2 Mantelzorg 7
3.3 Mantelzorg waardering 7
3.4 Vrijwilligerswerk 8
4 Financieel maatwerk 9
4.1 Persoonsgebonden budget (pgb) 9
4.2 Tegemoetkoming meerkosten 9
4.2.1 CER 2014 10
4.2.2 Compensatie meerkosten 2015 en verder 10
4.3 Eigen bijdrage 11

4.3.1 Nieuwe Wmo voorzieningen 12
4.3.2 Algemene Voorzieningen 12

5 Toegang en toeleiding 13
5.1 Integrale toegang 13

5.1.1 Wijkverpleegkundige 13
5.1.2 Speciale aandacht voor zorgmijders en cliënten met licht verstandelijke handicap 14

5.2 Toegang specifiek voor maatwerkvoorzieningen zoals bedoeld in de Wmo 2015 14
5.3 Visie op fysieke toegankelijkheid 17

6 Voorzieningen 18
6.1 Ontwikkelingen 18
6.2 Langer thuis wonen 18

6.2.1 Beschrijving ontwikkelingen en gevolgen 18
6.2.2 Preventie 19
6.2.3 Rol van welzijn 19

6.3 Typen voorzieningen 19

6.3.1 Algemene voorzieningen 20

6.3.1.1 Hulp op afstand 20
6.3.1.2 Doventolk 20
6.3.1.3 Cliëntondersteuning (MEE) 20
6.3.1.4 Laagdrempelige inloopactiviteiten GGZ en dagbesteding ouderen 21
6.3.1.5 Advies en Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling (AMHK) 22
6.3.1.6 Kortdurende interventies 23
6.3.1.7 Waakvlamcontacten 23

6.3.2 Maatwerkvoorzieningen 23

6.3.2.1 Huishoudelijke ondersteuning 23
6.3.2.2 Doelgroepenvervoer 24
6.3.2.3 Dagbesteding als maatwerk 24
6.3.2.4 individuele begeleiding 25
6.3.2.5 Begeleiding in samenhang met ADL 25
6.3.2.6 Kortdurend verblijf of logeren 26
6.3.2.1 (Openbare) geestelijke gezondheidszorg (O)ggz en maatschappelijke opvang 26

6.4 Overgangsrecht 27

6.4.1 Overgangsrecht nieuwe taken 27
6.4.2 Zorgcontinuïteit voor 18-jarigen 27

6.5 Afstemming Zorgverzekeringswet (Zvw) en Wet langdurige zorg (Wlz) 28

7 Kwaliteit en toezicht 28
7.1 Cliëntparticipatie 28
7.2 Medezeggenschap 29
7.3 kwaliteitseisen instellingen en toezicht 29
7.4 Klachten en bezwaren 30
7.5 Procedures en rollen bij incidenten en calamiteiten 31
7.6 Gegevensverwerking 31

8 Financiën 32
8.1 Begroting 32
8.2 Risicobeheersing, verantwoording en monitoring 32

Bijlage 1: Wettelijke basis inhoud beleidsplan 32
Bijlage 2: Huidige situatie en nieuwe situatie 34
Bijlage 3: Kadernota 3D en stappenplan 3D 36
Bijlage 4: cijfers en budgetten Wtcg/CER 37
Bijlage 5: scenario's compensatieregeling meerkosten 38
Bijlage 6: langer thuis wonen 42

1 Wat willen we bereiken?

Met dit beleidsplan luiden we de veranderingen in binnen het Sociaal Domein. We gaan in dit plan vooral in op de veranderingen binnen de maatschappelijke ondersteuning en voldoen daarmee tevens aan de wettelijke verplichting om een beleidsplan op te stellen[1]. Gemeenten krijgen meer taken en moeten dit uitvoeren met minder geld. Daarbij staat "eigen kracht" en "participatie" van de burger centraal. We gaan van een Verzorgingsstaat naar een participatiesamenleving.

Dit maakt dat we als gemeente onze manier van denken en doen moeten veranderen. Daarbij is het nodig om meer samen te werken met de maatschappelijke partners en zorgaanbieders, is afstemming nodig met de zorgverzekeraars en vergt dit alles ook een integrale aanpak met de andere twee decentralisaties Jeugdwet en Participatiewet.

Om dit beleidsplan op te stellen is samengewerkt met de gemeente Wassenaar en Leidschendam-Voorburg. Daarbij is ook gebruik gemaakt van de bijdragen die o.a. de Wmo-adviesraden en de platforms gehandicapten hebben geleverd. Ook zijn meegenomen de uitkomsten van verschillende klanttevredenheidsonderzoeken en gesprekken met zorgaanbieders.

1.1 Transitie van taken naar Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015)

In het "Beleidsplan Transitie Sociaal domein" wordt beschreven dat het voorliggende beleid gericht is op de korte termijn ofwel de transitie. De transitie heeft voor de Wmo 2015 betrekking op[2]:

- Het decentraliseren van begeleiding (inclusief vervoer), kortdurend verblijf en 5% van de persoonlijke verzorging (Algemeen Dagelijkse Levensverrichting) vanuit de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) naar de Wmo 2015. De intramurale zorg blijft onderdeel van de kern AWBZ;
- Daarnaast wordt ingezet op het langer thuis blijven wonen, dat betekent dat cliënten vaker een extramurale indicatie in plaats van een lichte intramurale zorgpakket (zzp 1-4) krijgen;
- Het Rijk past op de onderdelen hulp bij het huishouden (verder huishoudelijke ondersteuning) en begeleiding een bezuiniging toe van 40% respectievelijk 25%.

Door de decentralisatie van taken op het gebied van de AWBZ naar de Wet maatschappelijke ontwikkeling is het noodzakelijk om als gemeente het huidige beleidsplan en de verordening te herzien.

1.2 Transformatie, tijdsdruk en geldigheidsduur beleidsplan

Met de decentralisatie van taken en de invoering van een nieuwe Wmo wordt een transformatie van het stelsel van zorg en maatschappelijke ondersteuning beoogd. De regering heeft drie motieven om het stelsel van langdurige zorg te herzien: het verbeteren van de kwaliteit van

[1] Op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (verder Wmo 2015) is de gemeenteraad verplicht om periodiek een plan vast te stellen met betrekking tot het door het gemeentebestuur te voeren beleid met betrekking tot maatschappelijke ondersteuning (artikel 2.1.2 lid 1 Wmo 2015

[2] In bijlage 2 vindt u een totaaloverzicht tussen huidige en nieuwe situatie van de Wmo.

ondersteuning en zorg, het vergroten van de betrokkenheid in de samenleving (meer voor elkaar zorgen) en de financiële houdbaarheid van de langdurige zorg en ondersteuning.

In deze en vorige paragraaf 1.1 en 1.2 hebben we een beeld gegeven van de veranderingen die worden doorgevoerd op het gebied van de maatschappelijke ondersteuning. Tegelijkertijd zijn aan de veranderingen bezuinigingen gekoppeld. De complexiteit van de decentralisaties binnen het Sociaal Domein en de bezuinigingen maakt dat we daar waar het kan lokaal werken, waar het nodig is we met Wassenaar en Leidschendam-Voorburg samenwerken en waar het moet we onderdelen oppakken met de regio.

Op het moment dat dit beleidsplan is opgesteld, was het wetstraject Wmo 2015 nog niet afgerond. Vooralsnog staat de behandeling van de wet in de Eerste Kamer gepland op 8 juli 2014. Door dit feit en de ontwikkelingen die komend jaar nog zullen plaatsvinden, is gekozen voor een beleidsplan met een geldigheidsduur van twee jaar.

2 Een nieuwe visie op maatschappelijke ondersteuning

2.1 Kader

Het kader van dit beleidsplan wordt naast de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) bepaald door het coalitieakkoord van de gemeente[3], de eerder genomen besluiten over de (gezamenlijke) Kadernota 3D, (gezamenlijk) Stappenplan 3D en hulp bij het huishouden. Dit beleidsplan sluit aan op de in de nota's gestelde richtingen. Het toekomstbeeld zoals opgenomen in de (gezamenlijke) kadernota 3D en de richtinggevende uitspraken van het (gezamenlijke) Stappenplan kunt u teruglezen in bijlage 3.

2.1.1 Doel van de Wmo 2015

In de Wmo 2015 staat dat het plan erop gericht moet zijn dat[4]:

1. cliënten zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven;
2. cliënten die beschermd wonen of opvang ontvangen, een veilige woonomgeving hebben en, indien mogelijk, weer in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving.

2.1.2 Wmo en jeugdigen

Dit beleidsplan over de Wmo 2015 gaat vooral over volwassenen. Op grond van de Wmo 2015 kan aan een jeugdige slechts maatschappelijke ondersteuning worden verstrekt in de vorm van een woningaanpassing, hulpmiddelen en regeling compensatie meerkosten. Ook is het Advies en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling beschikbaar voor jeugdigen. Voor alle andere ondersteuning, hulp en zorg kunnen jeugdigen tot 18 jaar alleen een beroep doen op de gemeente op grond van de Jeugdwet. Dit betekent ook dat taken op het gebied van begeleiding en

[3] In de bijlage van het beleidsplan Transitie 3D 2015–2016 kunt u de punten uit het coalitieakkoord teruglezen die ook van toepassing zijn op het Beleidsplan Wmo 2015.

[4] Artikel 2.1.2 lid 3 Wmo 2015

persoonlijke verzorging van jeugdigen tot 18 jaar die nu nog onder de AWBZ vallen worden overgeheveld naar de nieuwe Jeugdwet en niet naar de Wmo 2015.

2.1.3 Nieuwe doelgroepen

In onderstaande tabel wordt aangegeven hoeveel cliënten een geldige indicatie voor AWBZ-zorg hadden binnen onze gemeente en in heel Nederland. Deze cliënten zijn door het CIZ geïndiceerd[5].

LOCATIE	1 JULI 2012	1 JANUARI 2013	1 JULI 2013
Voorschoten	930	935	960
Nederland	791.865	787.465	799.540

De cliënt kan bij het aanvragen van AWBZ-zorg de voorkeur geven voor persoonsgebonden budget (Pgb) of zorg in natura (ZIN). Dit waren in 2013 de volgende aantallen[5]:

Voorkeursleveringsvorm	1 JULI 2012	1 JANUARI 2013	1 JULI 2013
Zorg in natura (ZIN)	350	360	390
Persoonsgebonden budget (Pgb)	70	65	65
ZIN+Pgb	10	10	10

De nieuwe taken /doelgroepen

AWBZ-indicaties[6] in Voorschoten ZIN	indicatie	Aantal indicaties afgegeven aan personen > 18 jaar
	Begeleiding individueel	119
	Begeleiding groep (dagbesteding)	59
	Kortdurend verblijf	1
	Persoonlijke verzorging 5%	3

Bovengenoemde cijfers geven het aantal indicaties weer. Een persoon kan meerdere indicaties krijgen. Zo heeft iets minder dan de helft van de mensen met een indicatie persoonlijke verzorging ook een indicatie begeleiding (individueel danwel in groepsverband).

[5] Bron: CIZ Basisrapportage AWBZ gemeente Voorschoten van 1 juli 2013.

[6] Betreft hier het aantal indicaties en niet het aantal inwoners, die op dit moment daadwerkelijk gebruik maken.

3 De kracht van de samenleving

3.1 Eigen kracht en sociale samenhang

De Wmo 2015 benadrukt, meer dan de huidige Wmo, dat mensen een eigen verantwoordelijkheid dragen voor de wijze waarop zij hun leven inrichten en deelnemen aan het maatschappelijk leven. Van mensen mag ook worden verwacht dat zij elkaar naar vermogen daarin bijstaan (= eigen kracht). De gemeente heeft daarbij de rol om de eigen kracht van haar inwoners te ondersteunen en stimuleren. In de paragraaf Eigen kracht van het Beleidsplan Transitie 3D zijn vijf uitgangspunten geformuleerd. Kortheidshalve verwijzen wij u terug naar deze paragraaf waarin de geformuleerde uitgangspunten uitgebreid zijn opgenomen en toegelicht

3.2 Mantelzorg

Het is essentieel dat zoveel mogelijk inwoners op eigen kracht of met hulp van familie en vrienden, (blijven) meedoen in de samenleving. Hierbij is de inzet van informele ondersteuning door mantelzorgers meer dan ooit belangrijk. Op dit moment heeft de gemeente al beleid op het gebied van de inzet van mantelzorg en - ondersteuning. Het is echter noodzakelijk dat de gemeente hier blijvend en sterk op inzet vanuit het oogpunt wat een mantelzorger wil en redelijkerwijs kan doen. De toenemende vraag naar en de grotere druk op mantelzorgers is een groot maatschappelijk risico. Om uitval van mantelzorgers te voorkomen, is het belangrijk dat zij effectief worden ondersteund en – als het nodig is – tijdelijk via (professionele) respijtzorg worden ontlast. Daarmee blijft het mogelijk om de zorg voor naaste(n) te blijven combineren met werk en privéleven. In het uitvoeringsprogramma 'Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016'' wordt dit verder beschreven. Hierbij is aandacht voor diverse doelgroepen (jonge-, werkende-, oudere- en allochtone) mantelzorgers, de samenwerking tussen formele zorg, mantelzorg en zorgvrijwilligers en respijtzorg.
Zoals uit bovenstaande tekst blijkt, bestaat er een verschil tussen een mantelzorger en een zorgvrijwilliger. Ter verduidelijking worden beide hieronder toegelicht:

Mantelzorger: iemand die langdurige zorg verleend die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan een hulpbehoevende uit diens directe omgeving, waarbij zorgverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie en de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt.
Zorgvrijwilliger: Vrijwilligers kiezen ervoor om te zorgen. Als zij met het vrijwilligerswerk starten, is er (nog) geen emotionele band. Daarnaast zorgen zij voor een afgebakende tijd en kunnen zij de zorg op eigen initiatief beëindigen. Zorgvrijwilligers werken in georganiseerd verband en verrichten nooit verpleegkundige handelingen.

Aandachtspunt: Te investeren in mantelzorg en (zorg)vrijwilligers, daarom kan niet worden bezuinigd op bestaande middelen op dit beleidsterrein.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Verschuiving van professionele ondersteuning naar informele ondersteuning door mantelzorgers en (zorg)vrijwilligers en de ondersteuning van deze doelgroepen	2015-2016	college

3.3 Mantelzorgondersteuning en waardering

Met de ingang van de nieuwe Wmo 2015 is de gemeente waar de cliënt woont, verantwoordelijk voor de jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorgers (verder mantelzorgwaardering)[7], ook als deze in een andere gemeente wonen.
Op dit moment stellen VNG en VWS, in samenwerking met Mezzo, een handreiking voor gemeenten op hoe invulling te geven aan de mantelzorgwaardering. Deze handreiking zal als uitgangspunt worden gebruikt voor de invulling van de mantelzorgwaardering binnen de gemeente.

Aandachtspunt: het college de opdracht te geven de invulling van de mantelzorgwaardering voor te bereiden en het voorstel aan de raad voor te leggen.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
De gemeente geeft Jaarlijks een blijk van waardering voor de mantelzorgers.	Vanaf 2015	College

3.4 Vrijwilligerswerk

Vrijwilligers zijn altijd al essentieel geweest voor het sociale klimaat in de gemeente. Immers zonder vrijwilligers waren er geen betaalbare sport- of culturele verenigingen, geen scouting, geen extra aandacht voor inwoners van verzorgingscentra, geen hospice etc. Echter de behoefte aan en de inzet van vrijwilligers verandert mee met de veranderingen in de samenleving. Van organisaties en bedrijven, maar ook van particulieren worden initiatieven verwacht om de samenleving gezond en leefbaar te houden. Ook zijn er veel inwoners bereid zich in te zetten als vrijwilliger, maar niet iedereen wil zich jarenlang binden aan een organisatie of wil zich juist kunnen ontwikkelen in het doen van vrijwilligerswerk. In het uitvoeringsprogramma 'Eigen Kracht' wordt op basis van de volgende uitgangspunten uitvoering gegeven aan het vrijwilligerswerk.

- Een optimale benutting van het vrijwilligerspotentieel in de gemeente;
- Een goede lokale infrastructuur met expertise op het gebied van vrijwilligerswerk, ondersteuning van vrijwilligersorganisaties en matching tussen vraag en aanbod;
- Stimuleren van vernieuwing van het vrijwilligersveld zodat organisaties daar waar nodig in kunnen spelen op de veranderende behoefte van de inzet van vrijwilligers.

[7] Hiermee wordt niet de mantelzorgondersteuning bedoeld zoals in paragraaf 3.2 omschreven.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Uitvoeringsprogramma 'eigen kracht' op lokaal niveau met daarbij onder andere aandacht voor mantelzorg en vrijwilligerswerk.	2e helft 2014	College

4 Financieel maatwerk

In combinatie met maatwerkondersteuning krijgt eigen kracht in de Wmo 2015 ook een vertaling in een drietal mogelijkheden voor financieel maatwerk, namelijk het persoonsgebonden budget (pgb), de tegemoetkoming van meerkosten voor mensen met een chronische ziekte of beperking en de bijdrage in de kosten van maatschappelijke ondersteuning.

4.1 Persoonsgebonden budget (pgb)

Cliënten die behoefte hebben aan een maatwerkvoorziening kunnen de daaraan gekoppelde ondersteuning in natura van de gemeente ontvangen (ZIN). Indien gewenst, kunnen cliënten in het kader van een maatwerkvoorziening ook aanspraak maken op een persoonsgebonden budget (pgb). Hiermee kunnen zij zelf de ondersteuning organiseren[8]. Het persoonsgebonden budget wordt in de Wmo 2015 omschreven als 'een bedrag waaruit namens het college betalingen worden gedaan voor diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot een maatwerkvoorziening behoren, en die een cliënt van derden heeft betrokken'.

De voorwaarden om in aanmerking te komen voor een pgb en de wijze waarop gemeenten de inzet van het pgb kunnen controleren hebben wij uitgewerkt in het Beleidsplan Transitie 3D (2015-2016). Tevens zijn hierin de beslispunten en resultaten met betrekking tot het pgb opgenomen.

4.2 Tegemoetkoming meerkosten

Vanaf 2014 schaft het Rijk (met terugwerkende kracht) twee landelijke financiële regelingen af: de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten (Wtcg) en de regeling compensatie eigen risico (CER).[9] Dat wat werd beoogd met deze regelingen wordt als taak overgeheveld naar gemeenten. De onderbouwing hiervoor is dat de landelijke regelingen te ongericht waren en niet terecht kwam bij de mensen die het nodig hebben en werkelijk meerkosten hebben ten gevolge van chronische ziekte of handicap. Omdat gemeenten dichter bij de mensen staan, zijn zij beter in staat om gericht maatwerk te leveren. Hiervoor krijgen gemeenten extra (financiële) mogelijkheden om gericht maatwerk te bieden aan mensen met een chronische ziekte of een beperking. Gemeenten ontvangen hiervoor een aanvullend budget van € 45 miljoen in 2014 oplopend tot structureel € 268 miljoen vanaf 2017. Dit betekent een aanzienlijke financiële versobering ten opzichte van de oude regelingen.

---

[8] Het pgb is in essentie een persoonsvolgende bekostiging (PVB). Het geld volgt de cliënt naar de zorgverlener van zijn keuze en de cliënt is vrij in de invulling van zijn of haar zorgbehoeften.

[9] *De Eerste Kamer heeft op 5 juni 2014 ingestemd met de afschaffing van beide regelingen.*

Gemeenten zijn vrij om te bepalen of en hoe zij een tegemoetkoming zal verstrekken aan inwoners met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daardoor aannemelijke meerkosten hebben. Zij kunnen mensen gericht ondersteunen via bijzondere bijstand en/of de Wmo.

4.2.1 CER 2014

De CER werd 2013 voor de laatste keer uitgekeerd. Eind 2014 wordt de Wtcg over 2013 voor het laatst uitbetaald onder de oude regeling. Dit komt omdat de tegemoetkoming altijd een jaar later wordt uitgekeerd.

Het wegvallen van de CER treft mensen met een laaginkomen het hardst. De gemeente ontvangt van het CAK eind dit jaar, mits de cliënt hiervoor toestemming heeft gegeven, de persoonsgegevens. De 3 gemeenten kennen al de categoriale bijzondere bijstand voor chronisch zieken en gehandicapten. Aannemelijk is dat deze doelgroep ook de CER ontving. Door eenmalige ophoging van de categoriale bijzondere bijstand in 2014 is de gemeente in staat om deze categorie mensen toch een compensatie te bieden. Ook voor de technische uitvoering is dit het meest eenvoudig. Mensen die niet onder deze categorie vallen en het toch nodig hebben kan ondersteuning via de Wmo 2015 uitkomst bieden. De wijze waarop moet nog worden onderzocht.

Aandachtspunt:

1. Eenmalig de CER-gelden in 2014 beschikbaar te stellen;
2. Deze beschikbaar te stellen via categoriale bijzondere bijstand aan chronisch zieken en gehandicapten behorende tot de doelgroep minima tot 110%.
3. **Het college opdracht te geven de resterende budgetten beschikbaar te stellen via een door het college nader te bepalen voorziening voor chronisch zieken en/of gehandicapten.**

4.2.2 Compensatie meerkosten 2015 en verder

Ook voor 2015 en volgend is er een groep inwoners binnen de gemeente die aantoonbare of aannemelijke meerkosten heeft en deze financieel moeilijk kan opbrengen. Toch komt deze groep niet voor bestaande compensatieregelingen in aanmerking. (In bijlage 4 vindt u de budgetten en cijfers terug.) De gemeente is vrij om te bepalen of zij een tegemoetkoming ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie wil verstrekken aan specifieke inwoners met een beperking of chronische ziekte[10] en op welke wijze deze voorziening vorm moet worden gegeven.

Aandachtspunt:

Vanaf 2015 in het kader van de decentralisatie van de Wtcg én de CER naar de Wmo-regeling:

1. Een voorziening te treffen voor compensatie van meerkosten;
2. Deze voorziening beschikbaar te stellen voor inwoners met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die:
    a. daarmee verband houdende aantoonbare of aannemelijke meerkosten hebben,

[10] Artikel 2.1.7 Wmo 2015

b. en niet op een andere wijze voor compensatie in aanmerking komen;

3. Deze voorziening beschikbaar te stellen voor inwoners met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die dit vanuit hun inkomen niet kunnen betalen of onevenredig getroffen worden door stapelingseffect van de kosten van maatschappelijke ondersteuning van de Wmo 2015;
4. De (financiële) risico's en uitvoeringslasten voor de gemeenten zo laag mogelijk te houden;
5. De administratieve last voor de inwoner zo laag mogelijk te houden.
6. De compensatie meerkosten uit te voeren binnen de beschikbare budgetten die in het kader van deze maatregel overkomen naar de gemeente.

Er zijn verschillende scenario's uitgewerkt (zie bijlage 5) voor de invulling van de compensatieregeling meerkosten. Uitgaande van bovengenoemd beslispunt geven wij de voorkeur aan:

- *Compensatie via een aanvullend pakket in de collectieve ziektekostenverzekering voor minima*[11].
  Dit is voorliggend aan de rest: de aanvullende zorgverzekering wordt als eerste aangesproken, voordat meerkosten in aanmerking komen voor vergoeding door de gemeente. Hier kunnen een groot aantal veelvoorkomende kosten ondergebracht worden. Risico: op dit moment komen alleen minima met een bijstandsnorm van maximaal 110% in aanmerking voor de collectieve ziektekostenverzekering. Onderzocht moet worden of de norm kan worden bijgesteld.
- *Daarnaast compensatie vanuit de Wmo.*
  Hierdoor wordt een bredere doelgroep bediend, want de afschaffing van de Wtcg/CER raakt niet alleen minima. Deze compensatie zal bestaan uit een financiële vergoeding, die forfaitair wordt uitgekeerd aan inwoners die, gelet op hun inkomen, onevenredig getroffen worden door het stapelingseffect[12]. Gekozen wordt voor een forfaitaire vergoeding in plaats van een vergoeding op basis van declaraties, omdat we op deze manier de uitvoeringskosten laag kunnen houden en we ook spreken over verband houdende aantoonbare of aannemelijke meerkosten.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
De CER is in 2014 eenmalig beschikbaar gesteld via de bijzondere bijstand.	Eind 2014	College
Onderzocht is of het mogelijk is om een aanvullend pakket op de collectieve ziektekostenverzekering af te sluiten en de daarmee gemoeide kosten zijn doorgerekend. Mede op basis van de kosten en omvang van de doelgroep is bepaald in hoeverre de doelgroep uitgebreid kan worden naar	2e helft 2014	College

[11] Zie in bijlage 5 scenario 2.

[12] Zie in bijlage 5 scenario 3.

bijvoorbeeld 120% bijstandsnorm.		
In de verordening is opgenomen wie in aanmerking komt en hoe invulling wordt gegeven aan de compensatie meerkosten.	4e kwartaal 2014	Raad
In de beleidsregels wordt nader bepaald wat de hoogte van de tegemoetkomingen zal zijn, welke kostencategorieën meerkosten meebrengen door de stapeling daarvan en op welke wijze de tegemoetkomingen worden uitgekeerd	4e kwartaal 2014	College

4.3 Eigen bijdrage

Sinds de invoering van de Wmo in 2007 is het mogelijk een eigen bijdrage te vragen voor individuele voorzieningen. De hoogte van de bijdrage in de kosten van individuele voorzieningen (in Wmo 2015 de maatwerkvoorzieningen) is inkomensafhankelijk. De bijdrage voor individuele voorzieningen (en straks maatwerkvoorzieningen) wordt geïnd door het CAK. De hoogte is nu gemaximeerd door landelijke regelgeving, zowel voor de Wmo als voor de AWBZ. De Wmo biedt gemeenten de mogelijkheid om de normen voor het berekenen van de eigen bijdrage te wijzigen. Er kan niet meer gevraagd worden dan het maximum, maar de gemeente kan kiezen om de normen voor het betalen van de minimum eigen bijdrage op te hogen. Op dit moment vraagt de gemeente het maximale bedrag dat gevraagd kan worden. Vrijwel alle mogelijkheden om een eigen bijdrage te vragen worden benut:

- Alle individuele (maatwerk) voorzieningen in natura of Persoonsgebonden budget (Pgb)
- Financiële tegemoetkoming vervoerskosten bij een inkomen vanaf € 32.201.

In de Wmo 2015 worden de mogelijkheden om een eigen bijdrage te innen uitgebreid. In de nieuwe wet is opgenomen dat gemeenten voor het gebruik van alle voorzieningen met uitzondering van cliëntondersteuning een bijdrage in de kosten kan worden gevraagd. De bepalingen rond de bijdrage moeten in de Wmo-verordening worden opgenomen. In de nieuwe wet wordt meer dan voorheen het belang van eigen kracht en maatwerk benadrukt. Hierbij hoort ook het vergroten van het kostenbewustzijn van mensen en meer financiële verantwoordelijkheid voor diegenen die dat kunnen betalen. In het stappenplan 3D is een richtinggevende uitspraak gedaan over het heffen van de eigen bijdrage voor de maatwerkvoorzieningen. Hiervoor zal in principe de maximale eigen bijdrage worden gevraagd.

4.3.1 Nieuwe Wmo-voorzieningen

De Wmo 2015 bevat nieuwe voorzieningen die door de gemeente verstrekt moeten gaan worden. Voor de voorzieningen die over komen vanuit de AWBZ werd al door het CAK een eigen bijdrage berekend en aan de gebruiker opgelegd op grond van de AWBZ. Het opnemen van de nieuwe voorzieningen in de eigen bijdrage systematiek van de Wmo 2015 kan in de basis hetzelfde blijven door de gemaakte kosten voor de verstrekte voorzieningen door te geven aan het CAK als het maatwerkvoorzieningen betreft. Voor algemene voorzieningen geldt een andere werkwijze.

4.3.2 Algemene Voorzieningen

Algemene voorzieningen zijn voorzieningen met een laagdrempelig karakter. In principe geldt ook voor de algemene voorziening dat wij een eigen bijdrage innen. Echter in het kader van de

laagdrempeligheid wijzen wij op een later moment doelgroepen (zoals zorgmijders of arbeidsmatige dagbesteding) en soorten algemene voorzieningen aan waarvoor geen of een korting op de eigen bijdrage zal gelden. Voor de bestaande algemene voorzieningen wordt de huidige situatie voortgezet. Voor nieuw op te zetten algemene voorzieningen in het kader van de decentralisatie AWBZ wordt de mogelijkheid van eigen bijdragen per voorziening meegenomen en bekeken. Daarbij wordt een integrale afweging gemaakt tussen bezuinigingstaakstelling, toegankelijkheid voorzieningen (stapeling van eigen bijdragen) en de invulling die gegeven gaat worden aan de regeling 'financieel maatwerk bij meerkosten'. Dit komt terug in de verordening dan wel de bijbehorende beleidsregels. De inning van de bijdrage in de kosten voor het gebruik van een algemene voorziening is niet mogelijk via het CAK. Dit vraagt onderzoek naar de manier waarop we het (zelf) effectief kunnen regelen met aandacht voor afstemming inning door CAK.

Aandachtspunt:

1. Als kader voor het opstellen van de beleidsregels betreffende de eigen bijdrage het volgende aan het college mee te geven:

- rekening te houden met het stapelingseffect;
- Voorkomen dat kwetsbare doelgroepen, zoals zorgmijders en verstandelijk gehandicapten, afzien van noodzakelijke ondersteuning door te hoge eigen bijdrage voor algemene voorzieningen.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Het stapelingseffect wordt zoveel mogelijk beperkt.	2015 e.v.	College
Er zijn afspraken gemaakt met het CAK over de inning van de eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen	4e kwartaal 2014	College
In de beleidsregels is opgenomen: - Welke doelgroepen geen de eigen bijdrage betalen dan wel een korting ontvangen voor algemene voorzieningen; - De hoogte van de eigen bijdrage voor specifieke algemene voorzieningen	4e helft 2014	College

5 Toegang en toeleiding

5.1 Integrale toegang

De Wmo 2015 stelt als voorwaarde om bijzondere aandacht te geven aan een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, publieke gezondheid, zorg, jeugdzorg, onderwijs, welzijn, wonen en werk en inkomen.
Het integrale toegangsmodel van de gemeente beoogt dit. In het model zijn afspraken opgenomen over waar inwoners met een ondersteuningsbehoefte terecht kunnen, wie er bepaalt wat er in welke situatie nodig en beschikbaar is en hoe we bereiken dat mensen met de juiste steun in hun eigen kracht worden gezet.

De belangrijkste actoren in het toegangsmodel zijn een sociaal (wijk)netwerk, een gebiedsteam en een centraal team. Voor advies over specialistische zorg is er regionaal een specialistenpool opgezet. In het *Beleidsplan Transitie 3D 2015 – 2016, paragraaf 3.3 Toegang tot maatschappelijke ondersteuning* wordt het toegangsmodel verder toegelicht.

Notabene: het gebiedsteam onderhoudt in kader van de Wmo 2015 ook nog contact de Binnenvest in Leiden voor maatschappelijke opvang.

5.1.1 Wijkverpleegkundige

Er is speciale aandacht nodig voor de wijkverpleegkundige. De wijkverpleegkundige komt bij de cliënt thuis, is toegankelijk en kent de weg binnen de zorg, gemeente en welzijnsorganisaties. De wijkverpleegkundige heeft een brede signalerende functie. Om de verbinding tussen zorg en welzijn te borgen, wordt het wenselijk geacht dat de wijkverpleegkundige in het gebiedsteam (sociaal wijkteam) participeert. Zowel in de vormgeving van de nieuwe aanspraak wijkverpleging als de bekostiging ervan, wordt de deelname van de wijkverpleegkundige functie in sociale wijkteams en werkzaamheden als signaleren, coördineren en coachen geborgd[13].

5.1.2 Speciale aandacht voor zorgmijders en cliënten met licht verstandelijke handicap

Soms komt een inwoner niet zelf met zijn hulpvraag. In dit geval spreken we van een zorgmijder. Deze specifieke groep wordt na het ontvangen van een signaal uit de omgeving of het professionele netwerk actief benaderd door de gemeente.

Een andere groep die extra aandacht behoeft is de groep cliënten met een licht verstandelijke handicap. Deze mensen lopen het risico dat hun problematiek niet wordt herkend. Het is daarom wenselijk deze groep bij herkenning van de beperking door te leiden naar de gemeente voor het onderzoek zoals bedoeld in de Wmo 2015.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Integraal toegangsmodel voor inwoners met een ondersteuningsbehoefte	2014	Raad
Aansluiten bij de regionale ontwikkeling van een specialistenpool	2014-2015	College
Afspraken met zorgverzekeraars voor de inzet van de wijkverpleegkundige in het gebiedsteam	2014	College

[13] Brief van Van Rijn aan Tweede Kamer over zorg en maatschappelijke ondersteuning dichtbij, 17 december 2013

5.2 Toegang specifiek voor maatwerkvoorzieningen zoals bedoeld in de Wmo 2015

Er wordt bij het toegangsmodel van de gemeente verschil gemaakt tussen toegang tot vrij toegankelijke ondersteuning, waar iedereen terecht kan en tot niet-vrij toegankelijke ondersteuning, waarvoor formele toestemming nodig is.

De Wmo 2015 spreekt over algemene voorzieningen (vrij-toegankelijk) en maatwerkvoorzieningen (niet-vrij toegankelijk). In hoofdstuk 6 wordt uitgelegd wat bedoeld wordt met deze type voorzieningen.

Het integrale toegangsmodel is van toepassing op alle Wmo voorzieningen. Het uitgangspunt van de toegang is dat er zoveel mogelijk uitgegaan wordt van eigen kracht van de cliënt en zijn of haar netwerk en dat ondersteuning zoveel mogelijk geboden wordt door inzet van algemene voorzieningen. Is dit niet voldoende als ondersteuning dan wordt nagegaan of maatwerkvoorzieningen een oplossing bieden. In de Wmo 2015 zijn een aantal voorwaarden opgenomen, stappen die doorlopen moeten worden, voordat maatwerkvoorziening toegekend kan worden. Deze zijn ook leidend voor de Wmo verordening. Hieronder een overzicht van de stappen:

Melding	Op basis van de verstrekte informatie en/of het advies kan ook besloten worden dat een melding[14] wordt gemaakt van een behoefte aan maatschappelijke ondersteuning. Een melding dient formeel te worden geregistreerd. De melding kan gedaan worden op een formeel meldingsformulier.
Het onderzoek	Nadat er een melding is gedaan volgt het onderzoek, zoals bedoeld in de Wmo 2015. Het onderzoek duurt maximaal zes weken. Het onderzoek is een belangrijke, omvangrijke, kostbare en privacygevoelige taak.
	Het onderzoek bestaat uit een aantal verplichte onderdelen[15]: 1) de behoeften, persoonskenmerken en de voorkeuren van de cliënt; 2) de eigen kracht 3) de mogelijkheden van mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk 4) de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt; 5) de mogelijkheden van een algemene voorziening 6) de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid, zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang;

[14] De melding is opgenomen in artikel 2.3.2. van de Wmo 2015

[15] artikel 2.3.2 Wmo 2015

	7) de hoogte van de eigen bijdrage 8) het persoonlijk plan van de cliënt 9) de mogelijkheden en gevolgen van een persoonsgebonden budget.
Onderzoek uitgevoerd door Wmo-consulent of gebiedsteam	Wie het onderzoek uitvoert hangt af van de complexiteit van de ondersteuningsbehoefte. Blijkt uit het eerste contact dat er sprake is van niet-complexe Wmo problematiek kan hiervoor direct worden doorverwezen naar een Wmo consulent die ook het onderzoek uitvoert via een keukentafelgesprek. Mocht er sprake zijn van complexe problematiek dan wordt het onderzoek uitgevoerd door het gebiedsteam. Er vindt dan een warme overdracht plaats door de persoon of de professional waarmee de cliënt het eerste contact heeft gehad.
Persoonlijk plan cliënt	Voordat het onderzoek van start gaat, kan de cliënt het bij degene die verantwoordelijk is voor de uitvoering van het onderzoek (Wmo consulent of professional uit gebiedsteam) een persoonlijk plan overhandigen waarin hij de omstandigheden beschrijft en aangeeft welke maatschappelijke ondersteuning naar zijn mening het meest is aangewezen. Diegene brengt de cliënt van deze mogelijkheid op de hoogte en stelt hem gedurende zeven dagen na de melding in de gelegenheid het plan te overhandigen[16]. Ook kan de aanvrager van mening zijn dat hij niet voldoende wordt ondersteund met een algemene voorziening, dit kan hij ook in het plan aangeven.
Spoed-eisende gevallen	In spoedeisende gevallen (specifiek wanneer opvang nodig is) wordt in afwachting van de uitkomsten van het onderzoek direct overgegaan tot de verstrekking van een tijdelijke maatwerkvoorziening[17].
De rapportage	Het college verstrekt de cliënt dan wel diens vertegenwoordiger een schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek[18]. Deze rapportage wordt in onze gemeente ook wel het ondersteuningsplan genoemd.
De aanvraag en besluit (beschikking)	Indien uit het onderzoek blijkt dat een maatwerkvoorziening noodzakelijk is dan kan de cliënt hiervoor een aanvraag doen bij het college[19]. De cliënt kan bij het doen van de aanvraag ondersteund worden door de toegangsprofessional, indien gewenst. De aanvraag wordt in behandeling genomen door een medewerker van de gemeente deze persoon geeft ook namens de gemeente de beschikking af. Hiervoor staat een termijn van 2 weken. De wegingsfactoren bij het besluit tot verstrekking van een

[16] artikel 2.3.2 lid 2 Wmo 2015

[17] artikel 2.3.4. Wmo 2015

[18] artikel 2.3.2. lid 8, Wmo 2015

[19] artikel 2.3.4. lid2 Wmo 2015

	maatwerkvoorziening zijn eigen kracht, gebruikelijke hulp, de mogelijkheden van mantelzorg, het sociaal netwerk en algemene voorzieningen en of de aanvraag een passende bijdrage levert aan het realiseren van zelfredzaamheid en participatie[20]
Toeleiding	De medewerker van het gebiedsteam of de Wmo consulent die verantwoordelijk was voor het onderzoek zorgt voor een warme overdracht naar de ondersteuning.
Monitoring	De medewerker van het gebiedsteam of de Wmo consulent die verantwoordelijk was voor het onderzoek blijft de contactpersoon voor de cliënt. Waar mogelijk voert de cliënt zelf de regie. Indien gewenst monitort de medewerker de kwaliteit en voortgang van de zorg en het ondersteuningsplan gedurende de loop van de beschikking.
Cliëntonder-steuning en anoniem contact	Gedurende het volledige proces (signaal in melding t/m monitoring) kan een cliënt beroep doen op cliëntondersteuning. Dit is onafhankelijke ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen[21]. De ondersteuning wordt niet geleverd door de partners in het gebiedsteam, dus ook niet de gemeente.

Aandachtspunt:
In te stemmen met de toegangsprocedure zoals in paragraaf 5.2 beschreven, welke is afgestemd op het integrale toegangsmodel en aansluit op de gestelde eisen in de Wmo 2015.

5.3 Visie op fysieke toegankelijkheid

In de Wmo 2015 is het bevorderen van toegankelijkheid als volgt opgenomen:

> *Maatschappelijke ondersteuning is het bevorderen van de sociale samenhang, de mantelzorg en vrijwilligerswerk,* ***de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking****, de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente, alsmede voorkomen en bestrijden van huiselijk geweld.*

Het is voor ons als gemeente om de volgende redenen belangrijk om goede aandacht te besteden aan toegankelijkheid:

1. *Er is een toenemende groep met een beperking.*

Mensen worden ouder door betere gezondheidszorg en de vergrijzing neemt toe. De vragen over toegankelijkheid nemen daarmee ook toe.

2. *Er is internationaal en landelijk toenemende aandacht toegankelijkheid*

[20] (art 2.3.5. Wmo 2015).

[21] artikel 1.1.1. en 2.2.4, lid 1a Wmo 2015

Wil je dat de groep met een beperking kan blijven meedoen is een toegankelijke woonplaats noodzakelijk. Verschillende wetten, regels en verdragen ondersteunen dit.

3. *Zo is er het VN-verdrag betreffende de rechten van de mens met een handicap.* Toegankelijkheid is een van de grondslagen in dat verdrag, naast gelijkheid, doeltreffendheid en zelfstandigheid. Het huidige kabinet heeft wetsvoorstellen in voorbereiding om ratificatie van het verdrag mogelijk te maken. Dit brengt verplichtingen mee rond toegankelijkheid voor gemeentes maar o.a. ook voor ondernemers.

Ook in de *Participatiewet*, die tot doel heeft mensen met een beperking veel meer kansen te bieden op de arbeidsmarkt, is er aandacht voor toegankelijkheid. Het Wmo beleid zal op dit gebied afgestemd worden met het Participatiebeleid. Er wordt rekening gehouden met het advies van het platform gehandicapten bij -het opstellen van beleid op het gebied van toegankelijkheid.

Aandachtspunt:
Geeft het college opdracht vroegtijdig het belang van de cliënt bij fysieke toegang[22] te betrekken. Hiervoor een pakket aan maatregelen op te stellen en ter informatie voor te leggen aan de gemeenteraad.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Inzicht in de problematiek bij toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en (openbare)ruimten	3e helft 2015	-
Pakket aan maatregelen om de verbetering van de toegankelijkheid te borgen, ook in niet openbare gebouwen. Te denken valt aan toetsing bouwplannen vanaf de ontwerpfase door de lokale platforms gehandicapten of bouweisen te stellen aan woningen (draaicirkel bij lift en brede deuren)	4e kwartaal 2015	College

Met opmaak: Superscript

Met opmaak: Superscript

6 Voorzieningen

6.1 Ontwikkelingen

De doelstellingen vanuit de Wmo 2015, zoals het langer thuis wonen en de bezuinigingen hebben gevolgen voor de organisatie van de huidige Wmo-voorzieningen en de voorzieningen die overkomen vanuit de AWBZ. De komende twee jaar is een overgangsfase waarbij we een aanvang zullen maken met het doorvoeren van wijzigingen in het voorzieningenbeleid. De focus ligt dan ook op de korte termijn c.q. de transitie en niet de transformatie.

[22] Daarbij wordt aangesloten op het gestelde in het coalitieakkoord met betrekking tot agenda 22.

Met opmaak: Lettertype: 8 pt

6.2 Langer thuis wonen

6.2.1 Beschrijving ontwikkelingen en gevolgen

Zoals hierboven al aangegeven is het beleid erop gericht cliënten zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving te laten wonen in plaats van in een verpleeg-of verzorgingshuis. Dit wordt ook wel het scheiden van wonen en zorg of extramuralisering genoemd. In die eigen leefomgeving moeten zij zich – met de nodige opvang en begeleiding – op eigen kracht kunnen handhaven. Deze nieuwe ontwikkeling van langer thuis wonen heeft gevolgen voor:

- een grotere druk op Wmo maatwerkvoorzieningen (hulpmiddelen, woningaanpassingen en vervoersvoorzieningen), hulp bij het huishouden en maatschappelijke ondersteuning;
- een groter beroep op Wmo algemene voorzieningen, met name dagactiviteiten en welzijnsvoorzieningen die eerder onderdeel waren van een zorgzwaartepakket;
- een grotere druk op mantelzorgers;
- een groter beroep op de bijzondere bijstand, omdat bij verblijf in een inrichting de kosten van verblijf in een aantal gevallen uit de AWBZ gedekt werden;
- leegstand van zorgvastgoed door afname van de vraag naar intramurale zorg
- meer behoefte aan geschikte, toegankelijke woningen (bijlage 5);
- een groter beroep op urgentieverklaringen voor andere woonruimte;
- meer behoefte aan toegankelijkheid van openbaar gebied en openbare voorzieningen;
- een grotere druk op de rest van de woningmarkt.

De grotere druk op de verschillende voorzieningen wordt nog versterkt door de vergrijzing van de bevolking.

Vanzelfsprekend kunnen wij deze ontwikkelingen niet alleen het hoofd bieden. Hiervoor hebben we overleg met diverse partijen zoals de corporaties, zorgaanbieders en projectontwikkelaars. Ook streven wij ernaar om daar waar mogelijk samen te werken op dit thema met Leidschendam-Voorburg en Wassenaar.

Aandachtspunt:
Geeft het college opdracht om afspraken te maken met woon- en zorgpartners over:
- integrale zorg- en dienstverlening, o.a. door woonzorgarrangementen op maat;
- taken, realisatie van woningen, woningtoewijzing, etc.

Geeft het college opdracht om in de woonvisie aandacht te besteden aan het langer thuis blijven wonen.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Er is een plan van aanpak ten behoeve van het langer thuis blijven wonen.	2e helft 2014	College
Er is op het domein van wonen aandacht besteed aan het langer thuis wonen.	2015	College

Er zijn afspraken gemaakt over integrale zorg- en dienstverlening, o.a. door woonzorgarrangementen op maat	2015	College
Proces- en prestatieafspraken over taken, realisatie van woningen, woningtoewijzingen etc.	2015	College

6.2.2 Preventie

Om te voorkomen dat mensen aanspraak moeten maken op langdurige zorg of complexe en zware ondersteuning wordt er vanuit de gemeente in de komende jaren meer ingezet op preventie. Voor wat betreft preventieve maatregelen op het gebied van volksgezondheid geldt dat deze er vooral op gericht zijn om gezond gedrag te stimuleren en om ongezond gedrag te ontmoedigen Om verantwoorde keuzes te maken en een beter inzicht te krijgen in de lokale gezondheidssituatie levert de GGD hiervoor informatie aan bij de gemeente. Vervolgens worden deze inzichten omgezet in lokaal gezondheidsbeleid, zoals de Wet publieke gezondheid voorschrijft.

6.2.3 Rol van welzijn

Door de opgelegde bezuinigingen en de doelstelling van het rijk om mensen zo lang mogelijk thuis te laten wonen is meer laagdrempelige, wijkgerichte ondersteuning nodig. Hierbij moet meer gebruik worden gemaakt van de kracht van de samenleving, zoals ondersteuning geboden vanuit welzijnsorganisaties. Door welzijnsorganisaties in sociale wijknetwerken (van de toegang) te laten participeren is het mogelijk om inwoners laagdrempelig en preventief te ondersteunen bij het behoud van de zelfredzaamheid. Bijvoorbeeld door laagdrempelige activiteiten te organiseren zoals dagbesteding voor ouderen in de wijk.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
De brede welzijnsorganisatie is doorontwikkeld om zo de taakverzwaring die de Wmo 2015 met zich meebrengt aan te kunnen.	2015-2016	College

6.3 Typen voorzieningen

We gaan nu in op de twee typen voorzieningen die in de Wmo 2015 worden genoemd, te weten de algemene- en maatwerkvoorzieningen. Uitgangspunt hierbij is dat de algemene voorzieningen laagdrempelig zijn en de eigen kracht van de cliënt wordt bevorderd. De inzet van maatwerkvoorzieningen zullen hierdoor minder vaak nodig zijn.

6.3.1 Algemene voorzieningen

Algemene voorziening is een dienst die, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoefte, persoonskenmerken en mogelijkheden van inwoners, toegankelijk is en gericht is op maatschappelijke ondersteuning[23]. Met andere woorden voorzieningen waar geen besluit (beschikking) voor hoeft worden afgegeven. Op dit moment is er in onze gemeente al een aantal

[23] artikel 1.1.1 lid 1 Wmo 2015

algemene voorzieningen, zoals laagdrempelige dagbesteding voor ouderen. In dit stuk zullen we ons alleen richten op nieuwe of vernieuwde algemene voorzieningen.

6.3.1.1 Hulp op afstand

In de Wmo 2015 (art. 2.2.4) krijgen gemeenten de opdracht om *'op ieder moment van de dag telefonisch of elektronisch anoniem een luisterend oor en advies beschikbaar te stellen'*.

Tot nu toe werd deze taak gefinancierd door de provincies (circa 6 miljoen euro per jaar). Zij financierden de landelijke organisatie Sensoor die werkt vanuit een aantal regionale steunpunten. Nu de taak naar gemeenten gaat hebben de provincies besloten zich na 2014 terug te trekken. Gemeenten ontvangen geen rijksmiddelen voor deze taak.

Sensoor heeft via de Vereniging van Nederlandse Gemeenten alle gemeenten een aanbod gedaan om de huidige dienstverlening voor vier jaar voort te zetten.[24]. De VNG heeft in de ledenraadpleging van 18 juni 2014 besloten tot een uitname uit het gemeentefonds ten behoeve van centrale inkoop voor de duur van 2 jaar met de optie van verlening met maximaal 2 jaar.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid
In de gemeente is hulp op afstand beschikbaar voor inwoners (periode 2jaar)	Vanaf 1 januari 2015	College
Organisatie hulp op afstand is geëvalueerd	2e kwartaal 2016	College

6.3.1.2 Doventolk

De doventolkfunctie gaat per 2015 mee in de decentralisatie en wordt onderdeel van de Wmo 2015. In de huidige situatie wordt deze voorziening namens alle zorgverzekeraars uitgevoerd door zorgverzekeraar Menzis. Net als hulp op afstand is in de ledenraadpleging van de VNG van 18 juni 2014 besloten tot een uitname uit het gemeentefonds en de taak neer te leggen bij de landelijke coördinatiefunctie van de VNG.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid
In de gemeente is de doventolkfunctie beschikbaar	Vanaf 1 januari 2015	College

6.3.1.3 Cliëntondersteuning (MEE)

Per 1 januari 2015 zijn gemeenten verplicht om cliëntondersteuning als kosteloze algemene voorziening te organiseren voor alle burgers. Cliëntondersteuning is ook beschikbaar voor aanvragers van een persoonsgebonden budget en voor mantelzorgers met het oog op verlichting van de belasting van mantelzorgers.

Deze cliëntondersteuning dient onafhankelijk van de gemeente te zijn en het belang van de cliënt is het enige dat telt voor de cliëntondersteuner. Daarnaast dient de gemeente de cliënt voor het onderzoek dat plaatsvindt op basis van een vraag om maatschappelijke ondersteuning te wijzen op de mogelijkheid van het gebruik van cliëntondersteuning. De functie is uitgebreid in reikwijdte (domeinen en doelgroepen) ten opzichte van de functie zoals die was beschreven in de oude Wmo.

[24] In het aanbod wordt uitgegaan van een contract voor vier jaar.

Het gaat om:

- ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning bij het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, (preventieve) zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;
- waarbij het belang van de betrokkene het uitgangspunt is; en
- de onafhankelijkheid van de cliëntondersteuner is gewaarborgd door middel van de professionele autonomie van de cliëntondersteuner.

De gemeenten krijgen budget voor de uitvoering van cliëntondersteuning en zijn - met inachtneming van het bovenstaande - vrij hoe zij deze willen vormgeven.

De rijksoverheid draagt het budget waarmee cliëntondersteuning (landelijke Stichting MEE) wordt bekostigd vanaf 1 januari 2015 aan de gemeenten over. Op 6 juni 2014 hebben de gemeenten binnen Haaglanden, waaronder onze gemeente, de samenwerkingsovereenkomst met MEE ondertekend. Hierin zijn de basisafspraken opgenomen voor het jaar 2015 en wordt de continuïteit gewaarborgd en frictiekosten voorkomen, zoals in de bestuursafspraken door het Ministerie van VWS, de VNG en MEE Nederland zijn beschreven. Vervolgens zullen lokale afspraken met MEE worden gemaakt hoe de cliëntondersteuning in onze gemeente wordt vormgegeven.

Resultaat	**Planning**	**Bevoegdheid van**
Er zijn subsidieafspraken gemaakt met MEE over cliëntondersteuning in de gemeente	2e helft 2014	College
In 2015 is kritisch bekeken op welke wijze de dienstverlening (zowel cliëntondersteuning als hulp op afstand) voldoet en aansluit bij de transformatie. Indien een verandering nodig is, dan volgt een besluit	2e kwartaal 2015	College

6.3.1.4 Laagdrempelige inloopactiviteiten GGZ en dagbesteding ouderen

In de afgelopen jaren zijn er in verschillende wijken activiteiten voor ouderen ontwikkeld en is er infrastructuur beschikbaar gesteld voor activiteiten, die deels vergelijkbaar zijn met de voormalige ondersteunende of groepsbegeleiding. De focus was en is om meer ruimte voor informele zorg te faciliteren en het verbinden van nieuwe taken met bestaande gemeentelijke taken.

Het gaat om:

- Buurtfunctie en ontmoetingspunten/ recreatieruimte/ gezamenlijk eten
- Groepsbegeleidingsprojecten (voor mensen met dementie en somatische klachten)
- Het versterken van de mogelijkheden voor het realiseren van informele zorg door inzet van vrijwilligers.
- Respijtzorg.

Een uitgangspunt voor deze dagbesteding voor ouderen is, dat de dienst waar mogelijk in samenwerking met de welzijnsorganisaties geleverd wordt. Laagdrempelige ontmoeting en

betekenisvolle bezigheden in nabijheid van de woonomgeving vinden wij van groot belang. Dagbesteding dient tevens als compensatie van de dienstverlening die wegvalt als cliënten niet meer (kunnen gaan) wonen in het verzorgingstehuis.

Naast dagbesteding voor ouderen bieden wij vanaf 2015 ook de zogenaamde inloop GGZ als algemene voorziening aan. Inloop GGZ is bedoeld voor personen met een langdurige psychische stoornis en daarmee samenhangende beperkingen (zoals een beperkte sociale redzaamheid). Het is belangrijk dat deze cliënten via deze voorziening dagstructuur ontvangen en geactiveerd worden tot deelname in de samenleving. Hiermee beogen wij tevens escalatie van de problematiek van de cliënt te voorkomen. Onze gemeente heeft een beperkte rol als het gaat om de inloopfunctie. Zodra inloop GGZ namelijk gekoppeld is aan beschermd wonen dan is de centrumgemeente verantwoordelijk voor ondersteuning, omdat zij hiervoor de middelen van het rijk ontvangt.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
De gemeente heeft dagbesteding voor ouderen en inloop GGZ (voor niet-beschermd wonen cliënten) als algemene voorziening georganiseerd.	2e helft 2014	College
Er is afstemming met de centrumgemeente over de inloopfunctie voor cliënten die beschermd wonen.	2e kwartaal 2015	College

6.3.1.5 Advies en Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling (AMHK)

Gemeenten krijgen in de Wmo 2015 de verantwoordelijkheid om bovenlokaal één *Advies* en *Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling* (AMHK) in te stellen. Dit betekent een samenvoeging van het Steunpunt Huiselijk Geweld (SHG) en het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK). Wij zullen nauw samenwerken met alle betrokken organisaties om te komen tot een visie op het AMHK. In de visie wordt aandacht besteed aan de taken van het nieuwe AMHK, de organisatievorm, de aansluiting op de lokale en regionale zorg- en veiligheidsketen en de toezichtfunctie. Toezicht op het functioneren van het AMHK zal onafhankelijk maar in eenzelfde samenwerkingsverband georganiseerd worden.

Regio Hollands Midden[25]

De insteek is in deze regio om het bovenlokale AMHK onder te brengen bij GGD Hollands Midden. Inmiddels is voor het AMHK een plan van aanpak[26]en een 'Notitie Veiligheid en Kind' vastgesteld. De uitvoering wordt nu verzorgd door twee vestigingen voor het AMK (onderdeel BJZ) en twee vestigingen SHG en Meldpunten Zorg en Overlast (onderdeel GGD Hollands Midden).

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Er is een visie op het AMHK	2014/2015	Raad
Eén bovenlokaal meldpunt voor burgers	Per 2015	College

[25] Leidschendam–Voorburg en Wassenaar vallen onder Regio Haaglanden, daarom wordt hier een gescheiden traject bewandeld in kader van vorming AMHK.
[26] (versie november 2013)

en professionals voor alle vormen van huiselijk geweld en kindermishandeling		
Een adequate toezichtfunctie op AMHK	Per 2015	College

6.3.1.6 Kortdurende interventies

Hoewel begeleiding onder de AWBZ vaak langdurige trajecten betrof, kan het in het kader van de Wmo 2015 en preventie, soms nuttig zijn om kortdurende interventies in te zetten om de zelfredzaamheid en participatie van inwoners met een beperking te versterken. Het doel van de directe inzet is om individuele of (gezins)begeleiding te bieden die gericht is op verkenning, stabiliseren en hulp bieden. Kortom, de situatie normaliseren en langdurige begeleiding of zorg voorkomen. Een groep die vooral baat heeft bij kortdurende interventies zijn de (jong) volwassenen met een licht verstandelijke beperking, omdat deze vaak tussen wal en schip vallen. Een kortdurende interventie duurt maximaal 45 uur.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Er kunnen kortdurende interventies (van maximaal 45 uur) worden ingezet als algemene voorziening	Per 2015	College

6.3.1.7 Waakvlamcontacten

Er is een groep inwoners waarvoor het wenselijk is dat zij na een kortdurende interventie of andere vorm van ondersteuning in beeld blijft, omdat er risico is op terugval. Dit noemen wij het 'waakvlamcontact'. Het contact in de vorm van individuele begeleiding is er op gericht om de vinger aan de pols te houden en om snel in te grijpen als opnieuw zorg en ondersteuning nodig is. Onder de AWBZ was een waakvlamcontact niet mogelijk. Nu de gemeente verantwoordelijk wordt voor inwoners met matige tot ernstige beperkingen is wenselijk om deze lichte vorm van ondersteuning mogelijk te maken.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Het waakvlamcontact is nader uitgewerkt	2e helft 2014	College
Het waakvlamcontact wordt indien nodig als algemene voorziening worden ingezet	Per 2015	College

6.3.2 Maatwerkvoorzieningen

In de huidige Wmo staat de compensatieplicht centraal. Gemeenten zijn verplicht om mensen met een beperking of psychische problematiek te compenseren voor de beperkingen die zij ondervinden bij hun zelfredzaamheid en participatie. In de huidige wet worden daarbij vier resultaatgebieden onderscheiden. In de Wmo 2015 wordt de term 'maatwerkvoorziening' geïntroduceerd. De verplichting voor gemeenten om maatwerk te leveren is in het nieuwe wetsvoorstel ruimer geformuleerd dan de compensatieplicht. De maatwerkvoorziening is aanvullend op wat iemand zelf kan bijdragen, en vormt samen met de inzet van eigen kracht, gebruikelijke hulp en mantelzorg en/of algemene voorzieningen een samenhangend ondersteuningsaanbod, ofwel maatwerk.

6.3.2.1 Huishoudelijke ondersteuning

Begin juni 2014 is er op basis van de Wmo 2015 een separaat besluit genomen over de inrichting van de huishoudelijke ondersteuning. Dit besluit houdt in dat de huishoudelijke ondersteuning via bestuurlijk aanbesteden wordt ingekocht en door middel van resultaatfinanciering wordt georganiseerd[27].

6.3.2.2 Doelgroepenvervoer

Inwoners van onze gemeente regelen over het algemeen zelf hun vervoer en maken hierbij keuzes, bijvoorbeeld voor gebruik van een eigen vervoermiddel of het openbaar vervoer. De mogelijkheid om te kunnen gaan en staan waar men wil geeft een gevoel van vrijheid en onafhankelijkheid en is een voorwaarde om actief deel te kunnen nemen aan de samenleving. Openbaar vervoer is een collectieve voorziening waar iedereen gebruik van zou moeten kunnen maken. Er is in de afgelopen jaren veel verbeterd aan de toegankelijkheid van het openbaar vervoer voor mensen met een beperking, maar er zijn nog steeds groepen van mensen die niet zelf hun vervoer kunnen organiseren.

De gemeente is verantwoordelijkheid voor het verzorgen van vervoer voor meerdere doelgroepen. Onze gemeente is van mening dat er nu onvoldoende samenhang is in het aanbod van vervoermogelijkheden en vervoersvoorzieningen voor specifieke doelgroepen, zoals leerlingenvervoer, vervoer naar de sociale werkplaats en Wmo-vervoer. Wij willen het aanbod efficiënter inrichten om op die manier - met behoud van kwaliteit - kosten te besparen. Hierbij werken wij samen met de regiogemeenten.

Door de decentralisatie van begeleiding uit de AWBZ naar de Wmo worden gemeenten per 1-1-2015 ook (financieel) verantwoordelijk voor vervoer van en naar de dagbesteding.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Voor 2015 is dagbesteding inclusief vervoer ingekocht	2 helft 2014	College
Er is onderzocht op welke wijze het vervoersaanbod (inclusief vervoer naar dagbesteding) efficiënter ingericht kan worden, waarbij afstemming heeft plaatsgevonden binnen de regio	2e helft 2015	College
Er is een nieuwe visie op doelgroepenvervoer	2e helft 2015	Raad
Er is een start gemaakt met het efficiënter organiseren van het doelgroepenvervoer van de Wmo 2015.	2016	College

6.3.2.3 Dagbesteding als maatwerk

Voor een aantal doelgroepen wordt dagbesteding als maatwerk aangeboden. Het betreft cliënten met een verstandelijke, lichamelijke, zintuiglijke en/of somatische beperking. Voor deze voorziening is een formeel besluit noodzakelijk. De dagbesteding wordt zoveel mogelijk dicht bij de

[27] Resultaatfinanciering in dit kader betekent het hebben van een schoon huis. Aanbieder en cliënt bepalen samen wat gedaan moet worden. Er wordt niet langer op aantal uur geïndiceerd.

cliënt in zijn of haar woonomgeving georganiseerd. Hier kan onder andere gedacht worden aan arbeidsmatige dagbesteding.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Dagbesteding voor cliënten met een verstandelijke, lichamelijke, zintuiglijke en/of somatische beperking wordt als maatwerkvoorziening aangeboden	Per 2015	College

6.3.2.4 individuele begeleiding

Naast dagbesteding wordt per 2015 ook individuele begeleiding gedecentraliseerd van de AWBZ naar de Wmo 2015. Individuele begeleiding is maatwerk en is gericht op het bevorderen van de zelfredzaamheid en participatie van de cliënt, zodat hij zo lang mogelijk in de eigen woonomgeving kan blijven wonen. De activiteiten, zoals deze nu plaatsvinden op basis van de AWBZ, richten zich op het ondersteunen bij of oefenen met vaardigheden of handelingen, het ondersteunen bij of oefenen met het aanbrengen van structuur of het voeren van regie en het toezicht op gedrag en gezondheid van de cliënt. Individuele begeleiding in de vorm van een maatwerkvoorziening is pas aan de orde als algemene voorzieningen niet de juiste oplossing bieden voor een cliënt.

Geen standaardoplossingen maar maatwerk

De zorgvraag van de cliënt is leidend voor de invulling van de individuele begeleiding. Er wordt uitgegaan van wat de cliënt nodig heeft om (weer) te kunnen participeren en dus van het beoogde resultaat. We hanteren daarom geen standaardoplossingen maar kijken naar oplossingen die vraaggericht, adequaat, flexibel en toereikend zijn. De individuele begeleiding past bij de vraag van de inwoner, zijn of haar gezin, het sociale netwerk en de algemene voorzieningen waar gebruik van gemaakt wordt.

Inzet domotica/technologie

Bij de meeste cliëntgroepen is bij individuele begeleiding veel mogelijk met technologie. Verbindingen op afstand kunnen ervoor zorgen dat ouderen zo lang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen. Ook hulpmiddelen kunnen hierbij behulpzaam zijn. Voor een aantal cliëntgroepen worden mogelijkheden gezien in e-health, tele-zorg en social media. De mogelijkheden kunnen wellicht nog uitgebreid worden door technologie voor bepaalde cliëntgroepen (bijvoorbeeld pictogrammen voor dagstructuur via touchscreen voor autisten) ook (na aanpassing) te gebruiken voor andere cliëntgroepen (ouderen met beperkingen).

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Individuele begeleiding wordt als maatwerkvoorziening aangeboden	Per 2015	College

6.3.2.5 Begeleiding in samenhang met ADL

Een andere verandering binnen de AWBZ betreft persoonlijke verzorging. Voor de overgrote meerderheid van de cliënten (95%) geldt dat persoonlijke verzorging wordt ondergebracht bij de zorgverzekeraars. Meestal is er dan sprake van een somatische aandoening en/of primaire medische problematiek. Voor een kleine groep cliënten (circa 5%) wordt deze voorziening ondergebracht bij gemeenten, omdat het in samenhang met begeleiding wordt geleverd. Het gaat hierbij om Algemene Dagelijkse Levensverrichtingen (ADL), zoals wassen, aankleden en douchen. Deze nieuwe taak komt tot uitdrukking in de definitie van begeleiding volgens de Wmo 2015, waar in het kader van zelfredzaamheid ADL specifiek wordt benoemd.

Voor deze cliënten geldt dat er sprake is van een cognitieve problematiek. Dit komt met name voor bij mensen met een verstandelijke beperking, zintuiglijke beperking en psychiatrische problematiek. In de regel hebben zij behoefte aan ondersteuning bij ADL, in plaats van het overnemen er van. Met deze ondersteuning is de cliënt bijvoorbeeld in staat zichzelf te verzorgen, schone kleding te dragen of afspraken met zorgprofessionals na te komen.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
In de gemeente is begeleiding in samenhang met ADL beschikbaar. Deze ondersteuning wordt als maatwerkvoorziening aangeboden.	Per 2015	College

6.3.2.6 Kortdurend verblijf of logeren

Kortdurend Verblijf is één van de voorzieningen die per 2015 van de AWBZ naar de Wmo wordt gedecentraliseerd. Bij kortdurend verblijf logeert iemand maximaal 72 uur per week in een instelling. Bijvoorbeeld in een gehandicapteninstelling, verpleeghuis of verzorgingshuis. Hierdoor wordt degene die thuis die persoon verzorgt even ontlast en de voorziening kan daarmee ook als respijtzorg worden getypeerd. Kortdurende zorg is bedoeld voor mensen die permanent toezicht nodig hebben. Bijvoorbeeld als er valgevaar is. Het kan ook gaan om constante zorg of zorg op ongeregelde tijdstippen. Bijvoorbeeld voor iemand met een ernstige hartaandoening of dementie. Kortdurend verblijf biedt onze gemeente aan onder de Wmo 2015 als maatwerkvoorziening. Dit betekent ook dat er een beschikking van de gemeente noodzakelijk is om van deze voorziening gebruik te kunnen maken.

Resultaat	**Planning**	**Bevoegdheid van**
Kortdurend verblijf is onder de Wmo 2015 beschikbaar als maatwerkvoorziening	Per 2015	College

6.3.2.1 (Openbare) geestelijke gezondheidszorg (O)ggz en maatschappelijke opvang

Voor mensen met psychische of psychosociale problemen of voor mensen die, al dan niet in verband met risico's voor hun veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, de thuissituatie hebben verlaten, voorzien gemeenten in de behoefte aan beschermd wonen en opvang.

Als geen sprake is van (de dreiging van) huiselijk geweld, spreken we van maatschappelijke opvang. Dit betreft de tijdelijke opvang van dak- en thuislozen: mensen die geen huis meer hebben en niet in staat zijn zich op eigen kracht te redden. Het uiteindelijk doel is, te bevorderen dat cliënten weer in staat zijn op eigen kracht mee te doen in de samenleving en hen zoveel mogelijk zelfstandig te laten wonen. Om instroom te beperken is preventie en vroegsignalering cruciaal. Dit gebeurt onder andere in samenwerking met woningcorporaties. Ook het toeleiden van verloederde en zorgmijdende mensen naar zorg en ondersteuning hoort daarbij.

Een nieuwe taak op het gebied van maatschappelijke opvang is per 2015 het beschermd wonen. Deze taak wordt overgeheveld vanuit de AWBZ naar de Wmo 2015, met oog op extramuralisering en de-medicalisering. Bij beschermd wonen, gaat het om het bieden van onderdak en begeleiding in beschermde woonvormen of in reguliere huizen in een normale woonwijk. Een deel van de mensen is afkomstig uit een psychiatrisch ziekenhuis, anderen stromen in vanuit een instelling voor maatschappelijke opvang. Zij zijn niet staat om zelfstandig te wonen zonder de directe nabijheid van 24-uurs toezicht of ondersteuning. Doel van de ondersteuning is dat de cliënt kan participeren in de samenleving. De meeste beschermd wonen plekken zijn te vinden in de Regionale Instellingen voor beschermd wonen (Ribw's). In de Wmo 2015 is beschermd wonen altijd een maatwerkvoorziening. De verantwoordelijkheid en financiering liggen bij de centrumgemeenten.

De (O)ggz-doelgroep heeft meestal problemen die niet door één instelling of één voorziening kunnen worden opgelost. Het gaat om meerdere problemen tegelijk. Problemen die met elkaar samenhangen en dus ook in samenhang moeten worden aangepakt. Dit kan alleen als we dit gezamenlijk met de centrumgemeente oppakken. Dit moet resulteren in een gezamenlijke Oggz en daklozenaanpak.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
regionale aanpak mbt openbare geestelijke gezondheidszorg en maatschappelijke opvang (inclusief beschermd wonen)	2015	College

Aandachtspunt: in stemmen met de realisatie van de hierboven genoemde algemene- en maatwerkvoorzieningen.

6.4 Overgangsrecht

6.4.1 Overgangsrecht nieuwe taken[28]

Voor cliënten die in 2014 een indicatie hebben voor AWBZ-begeleiding geldt een overgangsrecht tot 1 januari 2016. Dat overgangsrecht houdt in dat deze cliënten in het overgangsjaar 2015 recht houden op hun oorspronkelijke indicatie, maar nu vanuit de Wmo 2015. Het overgangsrecht geldt niet in de gevallen dat:

[28] Beschermd wonen heeft een overgangsrecht van 5 jaar, valt onder verantwoordelijkheid van de centrumgemeente.

- De cliënt in het overgangsjaar een nieuw passend Wmo-aanbod accepteert.
- De CIZ indicatie in het overgangsjaar afloopt.

Voorwaarde: zorgcontinuïteit wordt door onze gemeente gewaarborgd. Door het aantal uur en type zorg te garanderen.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Alle cliënten met een huidige CIZ indicatie voor begeleiding zijn in 2015 geherindiceerd.	2015	college
Zoveel mogelijk cliënten met een huidig CIZ indicatie hebben een passend aanbod ontvangen in 2015.	2015	college

6.4.2 Zorgcontinuïteit voor 18-jarigen

Jeugdigen die de leeftijd van 18 jaar bereiken vragen speciale aandacht, omdat zij niet langer ondersteuning uit de Jeugdwet ontvangen. Zij vallen vanaf hun 18e jaar afhankelijk van de hulpvraag deels onder de Wmo 2015 (en deels onder de Wet langdurige zorg). De continuïteit van de hulp die door de gemeente geboden wordt, wordt door onze integrale toegang gewaarborgd. Tevens besteden wij speciale aandacht aan het thema zorgcontinuïteit bij de inkoop van Wmo-voorzieningen.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Er bestaat zorgcontinuïteit tussen de ondersteuning geboden vanuit de Jeugdwet en de Wmo 2015. Thema wordt meegenomen in het werkproces voor de integrale toegang.	2e helft 2014	college

6.5 Afstemming Zorgverzekeringswet (Zvw) en Wet langdurige zorg (Wlz)

De Wmo 2015 verplicht gemeenten en zorgverzekeraars tot afstemming. De hervorming van de zorg is een complexe operatie, waarbij tussen partijen grote onderlinge afhankelijkheden bestaan. Vanuit dit gegeven en het besef dat de veranderingen zich op lokaal niveau deels nu reeds voltrekken, achten genoemde partijen het noodzakelijk om landelijk werkafspraken te maken voor de periode van heden tot en met 2016. Het doel van deze afspraken is de veranderingen zoveel mogelijk voorspelbaar, beheersbaar en zorgvuldig te laten verlopen zodat:

1. De continuïteit van ondersteuning en zorg – binnen de wettelijke kader – wordt geborgd en negatieve gevolgen voor burgers zoveel mogelijk worden beperkt;
2. De frictiekosten worden beperkt;
3. Zorgvernieuwing verder wordt gestimuleerd.

Op 23 mei 2014 hebben zorgverzekeraar Zorg en Zekerheid en Holland Rijnland de Samenwerkingsagenda ondertekend waarin regionale afspraken zijn gemaakt.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Regionale afspraken zorgverzekeraars en gemeenten, met inbegrip van: • Verbinding wijkverpleging en sociaal domein van gemeenten • Herstructurering vastgoed • Overdracht cliëntgegevens • Huisartsen (ook in verband met nieuwe taak huisartsen m.b.t. behandeling lichte of matige psychische klachten) • Combinatie van zorgvormen • preventie	2e helft 2014	College

7 Kwaliteit en toezicht

De kwaliteit van de ondersteuning en zorg moet goed zijn. Hiertoe worden verschillende klanttevredenheidsonderzoeken gehouden door de dienstverleners, maar ook door de gemeente. De wetten geven hiervoor ook een handreiking door verschillende eisen te stellen ten aanzien van cliëntenparticipatie, kwaliteit die gesteld wordt aan instellingen en hoe de toezicht op organisaties is geregeld.

7.1 Cliëntparticipatie

Veel van de eisen die in de huidige Wmo worden opgesomd over cliëntparticipatie, komen terug in de Wmo 2015. Opnieuw moeten ingezetenen vroegtijdig in staat worden gesteld om voorstellen te doen en advies te geven. Hieraan is toegevoegd dat het nadrukkelijk ook cliënten of hun vertegenwoordigers moeten zijn waarmee gesproken wordt. Daarnaast staat expliciet opgenomen dat ingezetenen dienen te worden voorzien van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen. Voorschoten heeft de Centrale Adviesraad Wmo, die het college van gevraagd en ongevraagd advies voorziet. De adviesraden worden vroegtijdig betrokken bij de beleidsvorming conform de tussen de gemeente en de adviesraden opgestelde regelingen. Van hen wordt verwacht dat zij een goede aansluiting hebben met de achterban, die zij vertegenwoordigen. Hierbij zouden de adviesraden hun vertegenwoordiging kunnen uitbreiden met de nieuwe doelgroepen van de decentralisatie zoals cliëntorganisaties voor mensen met een verstandelijk beperking en met GGZ-problematiek. Vooralsnog zal onderzocht worden of er een gezamenlijk model voor cliënten- en burgerparticipatie mogelijk is voor de drie gemeenten zoals besloten in de gezamenlijke Kadernota 3D.

7.2 Medezeggenschap

De Wmo 2015 bevat ook de opdracht aan gemeenten om in de verordening de verplichting op te nemen dat aanbieders een vorm van medezeggenschap voor hun cliënten hebben geregeld. Deze

regels vinden hun beslag in de contracten met aanbieders. Als de cliënt niet tevreden is over hoe de aanbieder de medezeggenschap heeft geregeld, kan hij een verzoek tot handhaving bij de gemeente indienen. Daarnaast ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met hen en een jaarlijks klantervaringsonderzoek. Gemeenten zijn hiertoe in het kader van de "horizontale verantwoording" ook toe verplicht deze uit te voeren. In een gezamenlijk opdrachtgeverschap van VWS en VNG zal een vragenlijst worden ontwikkeld door een nader te bepalen partij. De eerste rapportage van het klantervaringsonderzoek verschijnt in 2016 en beschrijft de ervaringen van klanten in 2015.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Goed geoutilleerde adviesraad/raden, die het college, c.q. de gemeenteraad van input voorzien bij de totstandkoming van het beleid op het terrein van de Wmo	Doorlopend	College
In de contracten met aanbieders zijn eisen opgenomen over de regeling van medezeggenschap voor hun cliënten	2e helft 2014	Raad dan wel college

7.3 kwaliteitseisen instellingen en toezicht

In de Wmo 2015 is de aanbieder van een maatwerkvoorziening verantwoordelijk voor de goede kwaliteit van de maatwerkvoorziening.
Er wordt op landelijk niveau gewerkt aan een verdere uitwerking van deze kwaliteitseisen, zodat gemeenten niet allemaal zelf het wiel hoeven uit te vinden. Daarnaast moeten instellingen die maatschappelijke ondersteuning bieden voldoen aan de kwaliteitseisen zoals die zijn vastgelegd in hun branche.
Aanvullend kunnen gemeenten ook nadere regels opnemen in de verordening en overeenkomsten met aanbieders. Deze kwaliteitseisen worden opgenomen in de contracten die onze gemeente afsluit met de aanbieders van maatschappelijke ondersteuning. Het gaat hierbij specifiek om de zogenaamde aanbieders van zorg en ondersteuning in natura (ZIN). Om te zorgen dat gecontracteerde aanbieders niet per gemeente te maken krijgen met verschillende kwaliteitseisen worden deze eisen regionaal afgesproken voor de taken die uit de AWBZ overkomen naar gemeenten. Ook bij het toekennen van een pgb moet de gemeente toetsen of de in te kopen ondersteuning van goede kwaliteit is.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Kwaliteitseisen zijn opgenomen in de verordening dan wel de beleidsregels	2e helft 2014	Raad/college
Kwaliteitseisen zijn opgenomen in de contracten met aanbieders	4e kwartaal2014	College
Besluit over toezicht al dan niet regionaal	1e kwartaal 2015	College

7.4 Klachten en bezwaren

Gemeenten dienen in hun verordening te bepalen voor welke voorzieningen zij een klachtenregeling vereist vinden. Aanbieders die dergelijke voorzieningen leveren worden direct verantwoordelijk voor het inrichten van deze regeling voor hun cliënten. Gemeenten moeten in hun bestekken voor aanbesteding of hun subsidievoorwaarden opnemen dat aanbieders verplicht worden een toegankelijke en laagdrempelige klachtenregeling in te richten. Deze verplichting is in grote lijnen uit de Kwaliteitswet zorginstellingen overgenomen in de Wmo 2015. Door de verplichte bepaling in de Wmo 2015 zal er meer eenduidigheid in de klachtregelingen ontstaan, nu de gemeente de eisen, waaraan de klachtenregeling moet voldoen, kan formuleren.
Hieronder vindt u een schematische weergave van deze mogelijkheden en de wettelijk aangewezen behandelaar van de klacht:

Behandelaar klacht	Soort klacht	Mogelijkheden
Zorg- of welzijnsinstelling	Inwoner is ontevreden over de maatschappelijke ondersteuning die op basis van de Wmo door een zorg- of welzijnsinstelling geleverd wordt.	In eerste instantie horen klachten bij de betreffende organisatie opgelost te worden. Dit moet wel gemeld worden aan gemeente door de organisatie. Dit geldt ook voor het AMHK. Een aanvullende wettelijke bepaling voor deze instelling is wel dat zij dienen te beschikken over een klachtencommissie.
Gemeente	Cliënt heeft slechte ervaringen met de ondersteuning van de gemeente of een bepaalde zorg-of welzijnsinstelling	Anoniem cliëntervaringsonderzoek wordt jaarlijks uitgevoerd.
Gemeente	Inwoner voelt zich onheus bejegend door de wijze waarop (een medewerker van) de gemeente zich heeft gedragen	Klacht kan worden ingediend op basis van Awb. Klachten komen direct bij de gemeente. Er kan op ieder moment tot informele oplossing worden gekomen via mediation. In spoedgevallen kan een voorlopige voorziening worden aangevraagd.
De landelijke ombudsman	Inwoner is ontevreden over de manier waarop de gemeente de klacht afwikkelt.	Komen de partijen er niet uit of is de inwoner nog ontevreden, dan kan de ombudsman ingeschakeld worden.
Gemeente en rechtbank	Inwoner is het niet eens met verleningsbesluit	Algemene wet bestuursrecht geeft iemand recht op bezwaar en beroep.
Centraal Bureau voor Privacy	Inwoner heeft bezwaren bij het gebruik van persoonsgegevens	Het Centraal Bureau voor Privacy behandelt degelijke bezwaren.

Aandachtspunt:
1. in te stemmen met het nader vormgeven van mediation bij klachten over de gemeente in kader van de Wmo 2015;
2. geeft het college opdracht om te onderzoeken of mediation moet worden doorontwikkeld tot een formele ombudsfunctie en hiermee kan worden aangesloten wordt op de functie van vertrouwenspersoon, zoals bedoeld in de Jeugdwet.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
In de nieuwe Wmo-verordening dan wel beleidsregels zijn eisen opgenomen voor aanbieders over de afhandeling van klachten.	2e helft 2014	Raad/college
In de contractering van zorg en welzijnsaanbieders is meewogen de zorgvuldigheid en laagdrempeligheid van de klachtenregeling van betreffende aanbieders	4e kwartaal2014	College
Er is mediation beschikbaar in de gemeente	1e helft 2015	College
Er is een onderzoek uitgevoerd naar de mogelijke doorontwikkeling van mediation en de resultaten zijn voorgelegd aan de raad	2016	College

7.5 Procedures en rollen bij incidenten en calamiteiten

Met de nieuwe verantwoordelijkheid moet de gemeente ook de rollen en procedures vastleggen hoe te handelen en reageren bij incidenten en calamiteiten. Daarnaast wordt ook aandacht besteed aan het bestrijden van fraude. Hiervoor wordt een landelijke handreiking geschreven.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
De procedures (incidenten, calamiteiten en fraude) zijn opgenomen in de verordening dan wel de beleidsregels	4e kwartaal 2014	Raad/college
Er is een plek benoemd waar de meldingen binnenkomen en een organisatie die deze meldingen afhandelt	4e kwartaal 2014	College

7.6 Gegevensverwerking

In de Wmo 2015 is een onderscheidt gemaakt tussen de verwerking van persoonsgegevens, de verstrekking van persoonsgegevens en de verwerking van persoonsgegevens door het AMHK. Het Rijk zal in voorschriften vastleggen welke gegevens organisaties minimaal moeten verstrekken en de wijze waarop, om te voorkomen dat elke gemeente afzonderlijk andere eisen stelt ten aanzien van gegevensverstrekking. In het dienstverleningsproces houden we rekening met de vereisten uit de wet en van het Rijk.

Resultaat	Planning	Bevoegdheid van
Er is een protocol over gegevensverwerking opgesteld voor de schil van het sociaal wijknetwerk, gebiedsteam en centraal team.	1e helft 2015	college

8 Financiën

8.1 Begroting

De budgetten van de bestaande Wmo-taken zijn:

WVG Informatie begroting 2015	**Vervoer**	**€ 361.520**
	Wonen	€ 376.339
	Rolstoelen	€ 213.098

Huishoudelijke ondersteuning	**Rijksbijdrage 2014**	**€ 1.775.652**
	Rijksbijdrage 2015 (meicirculaire 2014)	€ 1.205.432

Totaal budget bestaande taken WMO 2015	€ 2.156.389
Nieuwe taken (meicirculaire 2014)	
Totaal verwacht budget nieuwe taken WMO 2015	€ 2.185.837
Totaal budget WMO 2015 (indicatief)	€ 4.342.262

8.2 Risicobeheersing, verantwoording en monitoring

De reguliere planning en controlcyclus en –voorwaarden wordt gevolgd voor de uitgaven ten behoeve van de in dit beleidsplan genoemde activiteiten. Voor de nadere toelichting op de financiën verwijzen we u naar het Beleidsplan transitie 3D.

Bijlage 1: Wettelijke basis inhoud beleidsplan

Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (artikel 2.1.2 lid 2 sub a t/m g)	**Hoofdstuk in beleidsplan**
Sociale samenhang;	Hoofdstuk 3: de kracht van de samenleving
Toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking bevorderen;	Hoofdstuk 5: toegang en toeleiding (paragraaf 5.9 visie op de fysieke toegankelijkheid)
Veiligheid en leefbaarheid in de gemeente bevorderen, alsmede huiselijk geweld te voorkomen en te bestrijden;	Hoofdstuk 6: voorzieningen (paragraaf 6.3.5 opvang en beschermd wonen (visie, AMHK))
De verschillende categorieën van mantelzorgers en vrijwilligers, zoveel mogelijk in staat te stellen hun taken als mantelzorger en vrijwilliger uit te voeren;	Hoofdstuk 3: de kracht van de samenleving (paragraaf 3.2 mantelzorgers en vrijwilligers)
Vroegtijdig signaleren of ingezetenen maatschappelijke ondersteuning behoeven;	Hoofdstuk 5 toegang en toeleiding (paragraaf 5.1 t/m 5.8)
Voorkomen dat ingezetenen op maatschappelijke ondersteuning aangewezen zullen zijn;	Hoofdstuk 6: voorzieningen (paragraaf 6.1 ontwikkelingen)
Algemene voorzieningen bieden aan ingezetenen die maatschappelijke ondersteuning behoeven;	Hoofdstuk 6: voorzieningen (paragraaf 6.3 algemene voorzieningen)
Maatwerkvoorzieningen bieden;	Hoofdstuk 6: voorzieningen (paragraaf 6.4 maatwerk voorzieningen)
Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (artikel 2.1.2 lid 4 sub a t/m g)	
Zo integraal mogelijke dienstverlening op gebied van maatschappelijke ondersteuning, publieke gezondheidszorg, preventie, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;	Hoofdstuk: 3 De kracht van de samenleving Hoofdstuk 5: toegang en toeleiding Hoofdstuk: 6 voorzieningen
Samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet (Zvw)	Hoofdstuk 6: voorzieningen (paragraaf 6.6 afstemming Zvw en Wet langdurige zorg (Wlz)
Keuzemogelijkheden tussen aanbieders voor degenen aan wie een maatwerkvoorziening wordt verstrekt, waarbij rekening wordt gehouden met o.a. godsdienstige gezindheid en levensovertuiging	Hoofdstuk 4: financieel maatwerk en hoofdstuk 5: toegang en toeleiding

De wijze waarop de continuïteit van hulp wordt gewaarborgd, in het bijzonder ten aanzien van de persoon die door het bereiken van een bepaalde leeftijd geen jeugdhulp als bedoeld in de Jeugdwet meer kan ontvangen.	Hoofdstuk 6: Voorzieningen (paragraaf 6.5 overgangsrecht)
Mogelijkheden om met inzet van begeleiding, waaronder dagbesteding, mensen zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving te laten blijven	Hoofdstuk 6: Voorzieningen
De wijze waarop ingezetenen worden geïnformeerd over de personen die kunnen optreden als vertegenwoordiger van een cliënt die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake	Hoofdstuk 5: Toegang en toeleiding
Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (artikel 2.1.2 lid 5)	
In het plan wordt aangegeven op welke wijze de gemeente artikel 2.1.7 toepast dan wel de reden omdat artikel niet toe te passen (artikel 2.1.7 gaat in op het al dan niet toekennen van een tegemoetkoming aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen)	Hoofdstuk 4: financieel maatwerk (paragraaf 4.2 tegemoetkoming meerkosten)
Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (artikel 2.1.2 lid 6)	
In het plan wordt aangegeven welke resultaten het gemeentebestuur in de door het plan bestreken periode wenst te behalen, welke criteria worden gehanteerd om te meten hoe deze resultaten zijn behaald en welke outcomecriteria worden gehanteerd ten aanzien van aanbieders	Aan het eind van elk hoofdstuk worden de resultaten benoemd.

Bijlage 2: Huidige situatie en nieuwe situatie

In deze bijlage wordt in het kort beschreven wat de gemeente voor plicht heeft op basis van de huidige Wmo en de plicht vanaf 1 januari 2015.

Huidige situatie (tot 1 januari 2015)[29]

Op basis van de huidige Wmo heeft de gemeente een compensatieplicht voor burgers met een beperking. De Wmo noemt 9 prestatievelden voor deze compensatieplicht:

1.De leefbaarheid en sociale samenhang bevorderen.

2.Opgroei- en opvoedondersteuning.

3.Informatie, advies en cliëntondersteuning geven.

4.Mantelzorgers en vrijwilligers ondersteunen.

5.Deelname aan het maatschappelijk verkeer en zelfstandig functioneren bevorderen.

6.Daartoe voorzieningen verlenen, m.n. woningaanpassing, vervoer en hulp in de huishouding.

7.Maatschappelijke opvang bieden, waaronder vrouwenopvang.

8.Openbare geestelijke gezondheidszorg bevorderen

9.Verslavingsbeleid bevorderen.

Daarnaast financiert de huidige AWBZ o.b.v. landelijke indicatiecriteria diverse vormen van langdurende zorg, waaronder de functie begeleiding in diverse vormen: groepsgewijs, individueel, vervoer bij begeleiding groepsgewijs en kortdurende verblijf tot maximaal drie dagen per week.

Nieuwe situatie (vanaf 1 januari 2015)

De juridische vorm van de WMO 2015 verandert fundamenteel: compensatieplicht en prestatievelden verdwijnen uit de wet.

De gemeente krijgt een algemene zorgplicht tot "maatschappelijke ondersteuning", die zij in twee vormen moet aanbieden: als collectieve voorziening of als individuele maatwerkvoorziening, de laatste onder voorwaarden ook als PGB.

De AWBZ verandert in de Wet langdurende Zorg (WLZ), maar begeleiding valt daar niet meer onder en het budget wordt, na korting, overgeheveld naar het gemeentefonds (NB andere delen van de oude AWBZ, waaronder verzorging en verpleging, gaan tegelijk over naar de ZVW).

Ook de maatschappelijke opvang en de vrouwenopvang en begeleid wonen worden expliciet onder de WMO gebracht, met financiering vooralsnog via de bestaande centrumgemeenten.

Daardoor valt begeleiding en alle oude prestatievelden (w.o. huishoudelijke verzorging met een

[29] Bron: VNG (Checklist 3D overdracht dossiers decentralisaties)

korting van het budget!) impliciet onder de nieuwe zorgplicht tot ondersteuning.

Gemeente moet nadere procedureregels in een verordening regelen en het inhoudelijk beleid in een plan vastleggen. Uitgangspunt is veel beleidsvrijheid maar de wet stelt toch nog aanzienlijke randvoorwaarden, inhoudelijk en administratief.

Overschakelen van compensatie naar maatwerkvoorzieningen, meer collectief aanbod ontwikkelen, Loketfunctie verder ontwikkelen, o.a. 24/7 bereikbaarheid. Nieuwe taken: begeleiding bieden in samenwerking met aanbieders zorg en welzijn, afspraken met centrumgemeente over beschermd wonen. Opnieuw regelen van toegang tot zorg, doorvoeren van bezuinigingen. PGB-praktijk vernieuwen.

Schematisch ziet dit er als volgt uit:

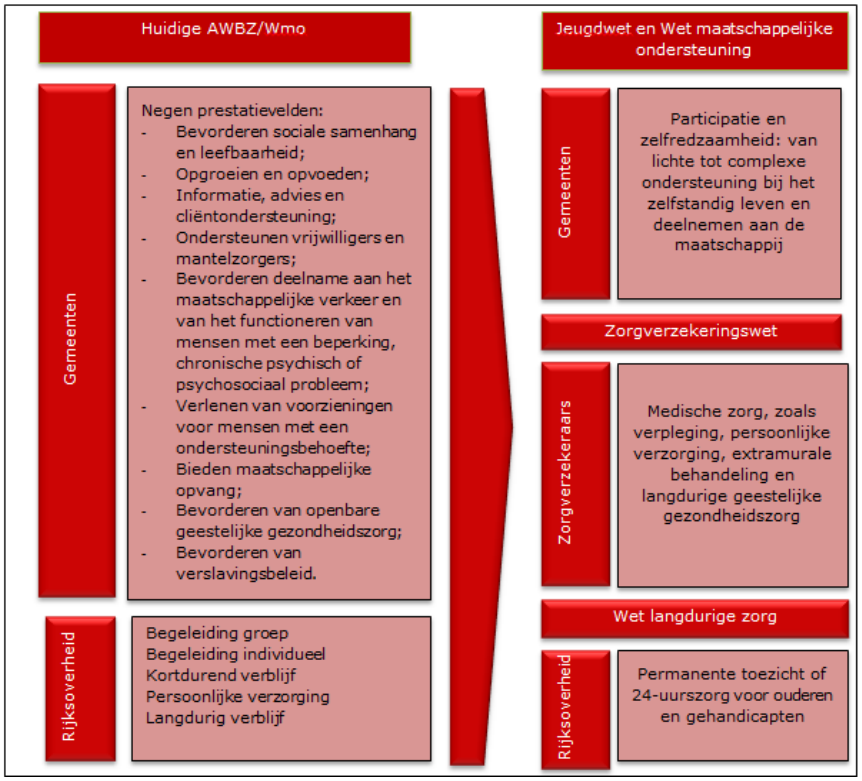

Bijlage 3: Kadernota 3D en stappenplan 3D

Kadernota 3D

Uit de Kadernota 3D komt naar voren dat de drie gemeenten een vergelijkbaar toekomstbeeld nastreven. Dat toekomstbeeld is samengevat:

- Een gemeente met een degelijke basis van goede algemene sociale voorzieningen zodat inwoners zich kunnen ontwikkelen en langer voor zichzelf kunnen blijven zorgen;
- Effectieve preventie, vroegsignalering en lichte vormen van ondersteuning om grotere problemen en hoge maatschappelijke kosten te voorkomen;
- Een vitale samenleving met zelfredzame inwoners die naar vermogen meedoen. Ze gaan naar school, aan het werk, voeden kinderen op, hebben een sociaal leven en zorgen voor hun naasten als dat nodig is. Iedereen heeft daarin een eigen verantwoordelijkheid;
- Een vangnet voor inwoners en gezinnen die het zelf, of met hulp uit hun omgeving niet redden. Zij krijgen op tijd de ondersteuning of zorg die ze nodig hebben om mee te kunnen blijven doen in de samenleving;
- Niet het aanbod maar de ondersteuningsbehoefte en de mogelijkheden van het betreffende individu of gezin, staan centraal bij het zoeken naar maatwerkoplossingen.
- Ondersteuning en zorg worden georganiseerd volgens het principe: 'Eén huishouden, één plan;
- Mantelzorgers (Mensen die vanuit hun persoonlijke betrokkenheid zorgen voor een naaste) zijn in staat om hun zorgtaken te combineren met werk en een sociaal leven. Ze worden zo nodig tijdelijk ondersteund om overbelasting te voorkomen, kunnen rekenen op advies en ondersteuning om overbelasting te voorkomen;
- Er is een brede inzet van zorgvrijwilligers.

Stappenplan 3Decentralisaties

Na de gezamenlijke kadernota 3D waar op hoofdonderdelen een eerste richting is gegeven moeten nu voor elke decentralisatie verdere stappen gezet worden naar de uiteindelijke implementatie. In het stappenplan 3D worden richtinggevende uitspraken gedaan voor wat betreft:

- Vernieuwing van het ondersteuningsaanbod;
- Toegang en toeleiding;
- Regionaal opdrachtgeverschap en inkoop.

Richtinggevende uitspraken stappenplan 3D zijn onder andere:

1. Vernieuwing van het totale ondersteuningsaanbod

- Hervorming/vernieuwing van het ondersteuningsaanbod aan de basis van de samenleving (investeren in eigen kracht).
- Lichte steun waar mogelijk, tijdig inzetten zware zorg waar nodig.
- De gemeente biedt de inwoners de mogelijkheid van een Pgb.
- Groei van informele zorg.

- Streven van omzetting van maatwerk/individuele voorzieningen naar algemene voorzieningen.
- Gemeente biedt cliëntondersteuning onafhankelijk aan.
- In werkwijze en inzet van budgetten uitgaan van flexibele leeftijdsgrenzen.
- Maximale eigen bijdragen waar mogelijk met voorkoming van stapeling van bijdragen, waardoor bepaalde groepen inwoners van maatwerkvoorzieningen worden uitgesloten.

2. Toegang en toeleiding

- Overnemen van expertise van Bureau Jeugdzorg medewerkers.
- Ondersteuningsplannen in plaats van indicatietrajecten.
- Het vormen van een regionale specialistenpool (Jeugd/Awbz).

3. Regionaal opdrachtgeverschap en inkoop

- Het regionaal opdrachtgeverschap beleggen bij de tien gezamenlijke gemeenten, het inkoopbeleid en de uitvoering van de inkoop neerleggen bij een aparte inkooporganisatie.
- Het regionaal organiseren van een zelfstandig en professioneel inkoopbureau.
- Het afzien van financiële risicodeling bij de regionale inkoop van zorg.

Bijlage 4: cijfers en budgetten Wtcg/CER

Cijfers huidig gebruik Wtcg en CER

Het CAK (Centraal_Administratiekantoor) heeft in maart 2014 per gemeente gegevens beschikbaar gesteld over het aantal inwoners dat in 2013 een tegemoetkoming heeft ontvangen. Dit geeft een indicatief beeld van de huidige doelgroep per gemeente. De Wtcg is uitgesplitst naar inkomenscategorie (eerste tabel) en naar 65+ en 65- (tweede tabel). Voor de CER is een uitsplitsing naar leeftijd gemaakt (derde tabel). De groepen (Wtcg en CER) overlappen elkaar voor een groot deel.

WTCG

Inkomenscategorie	Voorschoten	Leidschendam-Voorburg	Wassenaar
0 - 5000	63	233	85
5001 - 10000	73	270	85
10001 - 15000	266	1020	290
15001 - 20000	311	1178	357
20001 - 25000	266	973	310
25001 - 30000	236	819	267
30001 - 35000	198	707	199
35001 en meer	1297	3641	1589
Negatief/overig	17	144	29
Totaal	**2727**	**8985**	**3211**

Leeftijdscategorie	Voorschoten	Leidschendam-Voorburg	Wassenaar
65 -	1143	3967	1125
65 +	1584	5018	2086
Totaal	**2727**	**8985**	**3211**

CER

Leeftijdscategorie	Voorschoten	Leidschendam-Voorburg	Wassenaar
18 – 34 jaar	184	552	162
35 – 49 jaar	446	1376	370
50 – 64 jaar	765	2664	739
65 – 79 jaar	983	3155	1028
80 - ouder	787	2224	904

Totaal	**3165**	**9971**	**3203**

Budgetten 2014, 2015 en verder

Overheveling rijksmiddelen WTCG/ CER	**Voorschoten**	**Leidschendam-Voorburg**	**Wassenaar**
2014	55.285	225.382	53.285
2015 en verder	158.318	634.295	174.118

Bijlage 5: scenario's compensatieregeling meerkosten

In de handreiking van VWS worden verschillende opties beschreven die een gemeente heeft om de afschaffing te compenseren:

1. de (individuele) bijzondere bijstand;
2. de collectieve (aanvullende) zorgverzekering van gemeenten;
3. een verlaging van de eigen bijdrage voor de Wmo
4. een forfaitaire vergoeding vanuit de Wmo
5. Subsidie aan fonds inkomensondersteuning

Elke variant heeft voor- en nadelen, welke hierna verder uitgewerkt worden. In bijlage 1 zijn de varianten met voor- en nadelen in een schema gezet.

1. Bijzondere bijstand

De bijzondere bijstand is een reeds bestaand instrument in de Wet Werken en Bijstand (WWB) en biedt mogelijkheden om de maatwerkvoorziening inkomensondersteuning onder te brengen. Er is sprake van gerichte inkomensondersteuning, alleen voor de personen die daadwerkelijke en noodzakelijke meerkosten hebben waarin zij niet zelf vanuit hun inkomen en/of vermogen kunnen voorzien. Er gelden wel inkomens-en vermogensgrenzen, waarmee de regeling alleen van toepassing is op de lage inkomens.

<u>Individuele bijzondere bijstand</u>

De categoriale bijzondere bijstand wordt echter per 1 januari 2015 afgeschaft (met uitzondering van de collectieve zorgverzekering). De per 1 januari 2015 gewijzigde WWB biedt gemeenten nog wel de ruimte om individuele bijzondere bijstand op basis van groepskenmerken te verlenen. Het is goed mogelijk om maatwerkondersteuning, waarbij gebruik gemaakt wordt van groepskenmerken, vorm te geven binnen de juridische kaders van de WWB. Voor de bijzondere bijstand dienen de gemeenten beleidsregels op te stellen dan wel de huidige beleidsregels aan te passen voor de integratie van de maatwerkvoorziening inkomensondersteuning. Hierin kan komen te staan welke voorwaarden gehanteerd worden.

Om tot rechtmatige verstrekking te kunnen overgaan moet de gemeente wel vaststellen dat daadwerkelijk kosten gemaakt worden. Er kan gekozen worden voor het verstrekken van een forfaitair bedrag. Op basis van een aanvraag van individuele bijzondere bijstand vindt door werk en inkomen een toetsing plaats van de noodzakelijkheid van de kosten en daarnaast een draagkrachtberekening die de hoogte van de tegemoetkoming bepaalt. Bij de individuele bijzondere bijstand is de uitvoeringslast voor gemeenten aanzienlijk. Daarnaast is het een open einderegeling waardoor de kosten moeilijk beheersbaar zijn.

De draagkrachtberekening heeft bovendien het effect dat inwoners met een hoger inkomen en vermogen dan de gestelde grenzen niet in aanmerking komen.

2. collectieve aanvullende ziektekostenverzekering

De drie gemeenten bieden momenteel een Collectieve Ziektekostenverzekering voor Minima aan als onderdeel van de categoriale bijzondere bijstand[30]. De collectieve verzekering bij zorgverzekeraar Zorg en Zekerheid, heeft tot doel te zorgen dat minima goed verzekerd zijn zodat zij geen zorg mijden en niet door onverzekerd zorggebruik in een schuldensituatie belanden.
Het vormen van een uitgebreidere gemeentelijke Collectieve Aanvullende Zorgverzekering (CAZ) is één van de mogelijkheden om de maatwerkvoorziening vorm te geven. Deze is specifiek gericht op de hogere zorgvraag (voor lagere inkomens). Vergoeding van medische kosten vindt voor het grootste deel plaats via de basiszorgverzekering. Een aanvullende verzekering geldt daarbij als uitbreiding, waarin vergoedingen kunnen worden opgenomen die buiten de basisdekking vallen, maar wel voorzien in dekking van kosten voor inwoners met een aanvullende zorgbehoefte.
De doelgroep, mensen met een hoge zorgvraag, kan zichzelf includeren in een dergelijke collectiviteit. De gemeente kan hier een stimulerende rol spelen, maar is zelf niet belast met de toetsing, toekenning en controle. Zij doen uitsluitend een bijdrage in de premie, zoals ook nu het geval bij de CZM. De uitvoeringskosten zijn daarmee zeer laag.
Het aanvullende pakket geeft inwoners met een lager inkomen de ruimte om zich uitgebreid te verzekeren waardoor een groot deel van hun kosten gedekt zijn. Naast directe kosten kunnen in het pakket ook het eigen risico (deels) en eigen bijdragen wmo opgenomen worden. Omdat de centrale (landelijke) inkomensnorm van 110% van de bijstandsnorm komt te vervallen, is het mogelijk om deze uit te breiden naar een ruimere inkomensgroep.
Momenteel wordt in opdracht van Holland-Rijnland (Voorschoten maakt daar van uit deel) met Zorg een Zekerheid een verkenning gedaan naar een aanvullende collectieve ziektekostenverzekering. Mogelijk kan dit uitgebreid worden met een tweede verzekeraar.

3. (Financiële) tegemoetkoming vanuit de Wmo

Met een aanpassing van de huidige Wmo wordt het voor gemeenten uitdrukkelijk mogelijk gemaakt om personen met een chronische ziekte en/of beperking een tegemoetkoming te verstrekken, onder de noemer maatwerkvoorziening inkomensondersteuning. Met deze bevoegdheid kan de gemeente naast en in samenhang met het reeds bestaande gemeentelijk instrumentarium voor ondersteuning binnen het sociaal domein (zoals de individuele bijzondere bijstand), gericht een tegemoetkoming op maat bieden.
Onderbrenging bij de Wmo brengt met zich mee dat geen inkomensgrenzen gehanteerd kunnen worden. De Wmo staat open voor iedereen, de gemeente mag geen inkomenspolitiek bedrijven. (Bij Wmo voorzieningen kan wel een eigen bijdrage worden gevraagd, waarbij de hoogte van het inkomen en een deel van het vermogen bepalend zijn voor de hoogte van de eigen bijdrage. Maar het vragen van een eigen bijdrage in relatie tot een financiële tegemoetkoming ligt niet voor de hand.)

---

[30] Het bieden van een collectieve ziektekostenverzekering is de enige vorm van categoriale bijzondere bijstand die na 1 januari 2015 blijft bestaan.

De gemeente kan kiezen voor een feitelijke vergoeding van daadwerkelijk gemaakte kosten (declaraties) of een forfaitaire vergoeding. Gezien de administratieve lasten lijkt een forfaitaire vergoeding van de aannemelijke meerkosten het meest wenselijk. De gemeente is vrij om de criteria te bepalen welke kosten en doelgroepen in aanmerking komen. De gemeenten kunnen hierbij aansluiten bij bestaande lokale criteria voor de categoriale regeling voor chronisch zieken en gehandicapten.

Een nadeel van deze optie is dat iedereen een beroep kan doen op deze middelen (open einderegeling), die ten gevolge daarvan ontoereikend kunnen zijn.

4. Wmo-verlaging eigen bijdrage Wmo

De gemeenten kunnen de middelen voor de maatwerkvoorziening inkomensondersteuning ook benutten door de eigen bijdragen te verlagen. Het voordeel hiervan is dat dit een directe compensatie is van het vervallen van de 33% korting op de eigen bijdrage. De tegemoetkoming komt echter alleen terecht bij inwoners die gebruik maken van de Wmo.
De hoogte van de vergoeding kan worden opgenomen in een gemeentelijke deelverordening of besluit voorzieningen maatschappelijke ondersteuning. Het is aan de gemeenten om te bepalen welke personen (op basis van indicaties, ondersteuningsbehoefte) en welke soort kosten voor vergoeding in aanmerking komen. De uitvoeringslast is hierbij naar verwachting hoger. De berekeningssystematiek voor de eigen bijdrage is een taak van het CAK.

5. Fonds inkomensondersteuning

Het is mogelijk om onder de reikwijdte van de Gemeentewet een declaratiefonds te vormen of aan te sluiten bij bv Angofonds[31] of Stichting Leergeld[32]. Hierbij kan een inkomensgrens worden gehanteerd die hoger is dan bij de verlening van bijzondere bijstand wordt gehanteerd. Er hoeft ook geen draagkrachtberekening te worden gemaakt. Met een declaratiefonds kan hiervoor compensatie worden geboden. Om in aanmerking te komen moet een aanvraag worden ingediend. Deze aanvraag werpt een drempel op. Gevraagd wordt, omdat het een declaratiefonds betreft, om bewijsstukken, waardoor fraude wordt voorkomen.
Het maatwerk is gericht op feitelijk gemaakte zorgkosten die niet door ziektekostenverzekeraar worden gedekt. Te denken valt aan bewassingskosten, stookkosten, kosten voor beddengoed, kleding, et cetera. De gemeente kan er voor kiezen een limitatieve lijst te maken. Daarnaast is het een overweging om een maximumbedrag vast te stellen. In een gemeentelijke verordening of beleidsregels worden regels gesteld. In deze regels staan de kosten die declarabel zijn en een omschrijving van de doelgroep. De gemeente heeft echter minder invloed op het daadwerkelijke bereik van de ondersteuning en er bestaat meer risico op overlap met andere inkomensondersteuningsregelingen.

[31] http://.ango.nl/wat-ango-doet/ango-fonds/
[32] http://www.leergeld.nl

	Bijzondere bijstand	Coll. aanvullende ziektekos-tenverz.	Fin. Tegemoet-kom. Wmo in kosten	Fin. Tegemoet-kom. Wmo forfaitair	Verlaging eigen bijdrage Wmo	Subsidie aan fonds
Toelating tot de regeling	gemeentelijk beleid o.b.v inkomen	gemeentelijk beleid o.b.v. hoge meerkosten en naar inkomen	Gemeen-telijk beleid doelgroep vanuit Wmo-beleid	Gemeente-lijk beleid o.b.v. hoge meerkosten	Gemeente-lijk beleid inwoners met een Wmo-voorziening	Gemeen-telijk beleid en/of bestaande criteria van het fonds
Mogelijkheid tot differiënteren naar inkomen	Gemeente bepaalt de inkomens-grens en de hoogte van de gemeente-lijke bijdrage	Gemeente bepaalt de inkomens-grens en de hoogte van de gemeentelijke bijdrage	Gemeente bepaalt de inkomens-grens en de hoogte van de gemeent-elijke bijdrage	Gemeente bepaalt de inkomens-grens en de hoogte van de gemeente-lijke bijdrage	Eigen bijdrage op basis van inkomen naar beneden bij te stellen	Gemeente of fonds bepaalt inkomens-grens en hoogte van gemeente-lijke bijdrage
Mate van gerichte compensatie meerkosten	Hoog	Hoog	Hoog	laag	Laag	laag
Daadwerkelijke meerkosten	Ja	Ja	Nee	Ja	Nee	Ja
Directe en / of verborgen meerkosten	Directe en verborgen	Directe en (meeste) verborgen	Directe en verborgen	Directe en verborgen	Alleen de eigen bijdrage	Directe en verborgen
Beheersbaar-heid uitgaven/ budget	Laag	Hoog	Laag	Laag	Laag	Laag

Uitvoerings-kosten gemeente	Hoog	Laag	Hoog	Hoog	Laag	Hoog
Administratieve lasten voor de burger	Hoog	Laag	Hoog	Hoog	Laag	Hoog

Bijlage 6: langer thuis wonen

Behoefte aan geschikte woningen bij 65+-huishoudens op basis van het RWZ in 2012, 2020 en 2030, naar drie scenario's van extramuralisatie.

	2012	2020			2030		
Gemeente	geen extra-muralisatie	geen extra-muralisatie	extra-muralisatie zzp 1-3	extra-muralisatie zzp 1-4	geen extra-muralisatie	extra-muralisatie zzp 1-3	extra-muralisatie zzp 1-4
Voorschoten	979	1.085	1.149	1.191	1.288	1.365	1.414
Leidschendam-Voorburg	3.179	3.463	3.668	3.801	3.878	4.107	4.257
Wassenaar	1.242	1.382	1.463	1.517	1.631	1.728	1.791

Bron: WoOn 2009, CIZ 2012, ABF 2011, bewerking Tympaan Instituut

VOORBLAD Adviesnota aan de Raad

Registratienummer:	4058
Datum:	13 november 2014
Soort Voorstel:	Adviesnota
Onderwerp:	Beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015 - 2016, DEEL D beleidsplan Wmo 2015
Portefeuillehouder:	Wethouder Nieuwenhuizen
Programma:	Programma 10: Wmo
Bijlagen:	7. Reactienota Beleidsplan Wmo 2015 8. Beleidsplan Wmo 2015 (Versie 1.7 dd 5 november 2014)
Stukken ter inzage:	nee
Beslispunten:	

30. De Reactienota op de ingekomen zienswijzen op het Beleidsplan Wmo 2015 – 2016 vast te stellen.
31. Het beleidsplan Wmo 2015 vast te stellen

Korte inleiding

Op 8 juli 2014 is in de Eerste Kamer de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 vastgesteld en op 9 juli 2014 in het Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden gepubliceerd. Dit betekent dat gemeenten vanaf 1 januari 2015 hun beleid en uitvoering van Wmo-taken moeten aanpassen om ook de nieuwe taken die overkomen vanuit de AWBZ op te kunnen pakken.

Het beleidsplan moet vanuit de Wmo 2015 erop gericht zijn dat:

1. cliënten zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven;
2. cliënten die beschermd wonen of opvang ontvangen, een veilige woonomgeving hebben en, indien mogelijk, weer in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving.

Om deze veranderingen mogelijk te maken is een beleidsplan opgesteld, waarbij een aantal opdrachten aan het college worden meegegeven.

Argumenten

30.1 De belanghebbenden zijn gedurende zes weken in de gelegenheid gesteld om hun zienswijze met betrekking tot het Beleidsplan Transitie Sociaal Domein kenbaar te maken.

Alle ingekomen zienswijzen zijn voorzien van een reactie/antwoord en hebben in enkele gevallen geleid tot een wijziging van het beleidsplan. Kortheidshalve wordt voor een toelichting verwezen naar de bijgevoegde reactienota.

31.1 De gemeenteraad is conform artikel 2.1.2 lid 1 Wmo 2015 bevoegd om periodiek een plan vast te stellen met betrekking tot het door het gemeentebestuur te voeren beleid in kader van de maatschappelijke ondersteuning.

31.2 In het plan wordt aandacht gegeven aan de onderdelen zoals in artikel 2.1.2 Wmo 2015 opgenomen.

31.3 Het kader van dit beleidsplan wordt naast de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) bepaald door het coalitieakkoord van de gemeente, de eerder genomen besluiten over de (gezamenlijke) Kadernota 3D, (gezamenlijk) Stappenplan 3D en hulp bij het huishouden.

Daarmee sluit het beleidsplan aan op de in de nota's gestelde richtingen en houdt rekening met de eerder genomen besluiten zoals verwoord in o.a. de Kadernota 3D.

31.4. Het college wordt een aantal opdrachten meegegeven die verder uitgewerkt worden in het Uitvoeringsprogramma Transitie Sociaal Domein 2015 – 2016

Het betreft de volgende opdrachten:

- invulling te geven aan de mantelzorgwaardering;
- de resterende budgetten (CER 2014) beschikbaar te stellen via een door het college nader te bepalen voorziening voor chronisch zieken en/of gehandicapten;
- vanaf 2015 binnen de meegegeven kaders een voorziening te treffen voor compensatie van meerkosten:
    - De voorziening beschikbaar stellen voor inwoners met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aantoonbare of aannemelijke meerkosten hebben en niet op een andere wijze voor compensatie in aanmerking komen.
    - De voorziening beschikbaar stellen voor inwoners met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die dit vanuit hun inkomen niet kunnen betalen of onevenredig getroffen worden door stapelingseffect van de kosten van maatschappelijke ondersteuning van de Wmo 2015.
    - De (financiële) risico's en uitvoeringslasten voor de gemeente zo laag mogelijk te houden.
    - De administratieve last voor de inwoner zo laag mogelijk te houden
    - De compensatie meerkosten uit te voeren binnen de beschikbare budgetten die in het kader van deze maatregel overkomen naar de gemeente.
- Als kader voor het opstellen van de beleidsregels betreffende de eigen bijdrage het volgende aan het college mee te geven:
    - Rekening te houden met het stapelingseffect;
    - Voorkomen dat kwetsbare doelgroepen, zoals zorgmijders en verstandelijk gehandicapten, afzien van noodzakelijke ondersteuning door te hoge eigen bijdrage voor algemene voorzieningen.
- een pakket aan maatregelen op te stellen om de verbetering van de toegankelijk te borgen, ook in niet toegankelijke gebouwen;
- afspraken te maken met woon- en zorgpartners over integrale zorg- en dienstverlening.
- om in de woonvisie aandacht te besteden aan het langer thuis blijven wonen.
- te onderzoeken of mediation moet worden doorontwikkeld tot een formele ombudsfunctie.

31.5 *Met het vaststellen van dit plan wordt besloten om niet te bezuinigen op de bestaande middelen voor mantelzorg en (zorg)vrijwilligers.*

31.6 Er wordt een akkoord gegeven op de toegangsprocedure zoals in paragraaf 5.2 beschreven, welke is afgestemd op het integrale toegangsmodel en aansluit op de gestelde eisen in de Wmo 2015.

31.7. Hiermee wordt eenmalig de CER-gelden in 2014 beschikbaar gesteld via categoriale bijzondere bijstand aan chronisch zieken en gehandicapten behorende tot de doelgroep minima tot 110%.

31.8 Daarmee kan mediation worden ingezet bij klachten over de gemeente in het kader van de Wmo 2015.

Kanttekeningen

31.1 Als het plan niet wordt vastgesteld, voldoet de gemeente niet aan de opdracht zoals in de Wmo 2015 omschreven.

31.2 Dan is de gemeente niet tijdig klaar om de (nieuwe) cliënten vanaf 1 januari 2015 te ondersteunen vanuit de Wmo 2015.

31.3. De verordening Wmo 2015 en de nog op te stellen beleidsregels Wmo 2015 zijn gebaseerd op de gemaakte keuzes in het beleidsplan, door het plan niet vast te stellen lopen zowel verordening Wmo 2015 als de beleidsregels Wmo 2015 vertraging op.

Daarmee wordt het lastig om de cliënten tijdig de juiste ondersteuning te bieden.

Met vriendelijke groet,
Het college van burgemeester en wethouders,

secretaris burgemeester

Besluit

Registratienummer: 4058

De raad der gemeente Voorschoten;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 23 september 2014,

gelet op de artikelen 2.1.3, 2.1.4, eerste, tweede, derde en zevende lid, 2.1.5, eerste lid, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6, vierde lid, en 2.6.6, eerste lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 alsmede gelet op artikel 156 van de Gemeentewet

besluit:

30. De Reactienota op de ingekomen zienswijzen op het Beleidsplan Wmo 2015 – 2016 vast te stellen.
31. Het beleidsplan Wmo 2015 vast te stellen

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
van de raad der gemeente Voorschoten,
gehouden op 13 november 2014.

de griffier, de voorzitter,

Amendement 100216

Datum: 11 november 2014

Amendement voor de vergadering van de gemeenteraad op 13 november 2014

Onderwerp: Agendapunt 9 Raadsvoorstel Beleidsplan Transitie Sociaal Domein
Deel D Wmo 2015, 31.4 - eerste liggend streepje

De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen op 13 november 2014

- Overwegende dat mantelzorgondersteuning minstens zo belangrijk is, zo niet belangrijker, dan mantelzorgwaardering;
- Hiervoor specifiek middelen vanuit het rijk naar de gemeenten zijn overgekomen.
- Het college de voorgestelde wijziging reeds mondeling heeft toegezegd.

Besluit het voorliggende raadsvoorstel als volgt aan te vullen:

Onder 31.4 eerste liggend streepje wordt mantelzorgondersteuning toegevoegd, de zinsnede komt te luiden:

'Invulling te geven aan mantelzorgondersteuning en mantelzorgwaardering '

Ondertekening en naam:
Helga Dulfer
Robert Prang

Toelichting:
Tijdens het afstemmingsoverleg op 10 november 2014 bleek dat elke toezegging eerst verwoord moet worden in amendement of motie voordat tot effectieve uitvoering kan worden overgegaan.

Aantekening griffier

Amendement 100217

Datum: 11 november 2014

Amendement voor de vergadering van de gemeenteraad op 13 november 2014

Onderwerp: Agendapunt 9 Raadsvoorstel Beleidsplan Transitie Sociaal Domein
Deel D Wmo 2015 / 31.4 - vierde liggend streepje

De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen op 13 november 2014

Overwegende dat:
- Er meer kwetsbare doelgroepen zijn dan de twee hier specifiek genoemde;
- Er eveneens sprake kan zijn van cumulatie van eigen bijdragen welke niet bij het CAK bekend zijn en waarmee geen rekening gehouden wordt.

Besluit het voorliggende raadsvoorstel als volgt te wijzigen

Onder 31.4, vierde liggend streepje, tweede bullet, te verwijderen 'zoals zorgmijders en verstandelijk gehandicapten' en 'algemene voorzieningen'.
De zinsnede wordt dan als volgt:
'Als kader voor het opstellen van beleidsregels betreffende de eigen bijdragen het volgende aan het college mee te geven:
Voorkomen dat kwetsbare doelgroepen afzien van noodzakelijke ondersteuning door te hoge eigen bijdragen voor voorzieningen'

Ondertekening en naam:
Helga Dulfer
Robert Prang

Aantekening griffier

Amendement 100218

Datum: 11 november 2014

Amendement voor de vergadering van de gemeenteraad op 13 november 2014

Onderwerp: Agendapunt 9 Raadsvoorstel Beleidsplan Transitie Sociaal Domein
Deel D Wmo 2015, 31.6 - eerste liggend streepje

De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen op 13 november 2014

-

Besluit het voorliggende raadsvoorstel als volgt aan te vullen:

Onder 31.6 toevoegen 'meldingsformulieren zijn aanwezig op alle vindplaatsen en indien nodig worden cliënten ter plaatse geholpen met invullen'

De zinsnede wordt dan als volgt:
' Er wordt een akkoord gegeven op de toegangsprocedure zoals in paragraaf 5.2 beschreven, welke is afgestemd op het integrale toegangsmodel en aansluit op de gestelde eisen in de Wmo 2015. Meldingsformulieren zijn aanwezig op belangrijke vindplaatsen en zo nodig worden cliënten ter plaatse geholpen met invullen';

Ondertekening en naam:
Helga Dulfer
Robert Prang

Aantekening griffier

Amendement 100228

Niet-mondigheid cliënten
De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen d.d. 13 november 2014 gezien het raadsvoorstel nr. 6 Beleidsplan transitie sociaal domein, deel D d.d. 13 november 2014 Overwegende dat: • Voorkomen moet worden dat mensen die een hulpvraag hebben voorafgaand aan of gaande het proces afhaken omdat ze niet alles begrijpen of te veel gedoe vinde; • Noodzakelijk is dat iedere zorgvrager ook de eigen plichten en de consequenties van e.e.a. (zoals bv de eigen bijdrage) volledig begrijpt en niet voor verrassingen komt te staan.
Besluit: Op pagina 19m in paragraaf 5.3 "beslispunt raad" toe te voegen: • "Er wordt extra rekening gehouden met niet-mondige cliënten en/of cliënten die om wat voor reden dan ook moeite hebben alle stappen in het integrale toegangsmodel volledig op waarde te schatten en te interpreteren." en gaat over tot de orde van de dag.
Ondertekening en naam: Jan-Paul Middelburg, PvdA Voorschoten Monique Lamers, Groenlinks
Aantekening griffier:

Nota van commentaar

Horende bij Verordening Wmo 2015 Voorschoten

Gemeente Voorschoten versie 1.0 l 17-9-2014

Z – 20977/intern 10259

Inleiding

In de reactienota's is een korte weergave opgenomen van de ingekomen zienswijzen. Echter bij de afweging al dan niet de verordening aan te passen is de volledige zienswijze betrokken en is uitgangspunt de cliënt staat centraal gehanteerd.

We willen u voorts meegeven dat in de kolom wel/niet aanpassing verordening het "niet aanpassen van de verordening" verschillende betekenissen heeft nl.:

1. We nemen de suggesties uit de zienswijzen mee in de beleidsregels of het Uitvoeringsprogramma horende bij het beleidsplan. (De verordening gaat in op de hoofdlijnen en wordt verder uitgewerkt in de beleidsregels);
2. De zienswijze betrof een vraag. In de reactienota wordt antwoord gegeven op de vraag;
3. De zienswijze is beoordeeld en in de verordening is het onderdeel voldoende uitgewerkt en behoeft geen verdere uitwerking/verduidelijking.

Verordening Wmo 2015 Voorschoten

Adres	Korte weergave vraag/opmerking	Antwoord	Wel/niet aanpassing verordening	Aangepast op blz. en hoofdstuk
Centrale Adviesraad Wmo Voorschoten	Aanvraag aan artikel 3.2.2 de zin "het ondervragen van personen" veranderen in "een gesprek aangaan of informatie inwinnen	eens	aangepast	artikel 3.2, lid 2, onder a was: a. uit te nodigen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en hem te ondervragen; wordt: a. uit te nodigen in persoon te verschijnen

				op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en hem te te vragen aanvullende informatie te verstrekken; artikel 3.2, lid 2, onder b was: b. op een door het college te bepalen plaats en tijdstip door één of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen ondervragen. wordt: b. uit te nodigen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip om aanvullende informatie te verstrekken aan één of meer daartoe aangewezen deskundigen dan wel zich door één of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen onderzoeken.
Ambtelijk	Beschikking is het laatste onderdeel van het aanvraagtraject. Daarom lijkt het ons duidelijker om de beschikking na hfst 3 of na hfst 4 op te nemen.	Wij kunnen ons vinden in deze suggestie en nemen deze over.	aangepast	Hoofdstuk 15 artikel 15.7 inhoud beschikking te verplaatsen en in te voegen na artikel 4.1. De titel van hoofdstuk 4 wordt dan 'Beoordeling van de aanvraag en inhoud beschikking.

Toelichting verschillen VNG-modelverordening

1. Verordening jeugdhulp 2015-2016

Artikel	Afwijking /keuze	Toelichting:
2	Keuze variant B	De raad legt de vormen in de verordening vast
8	Toevoeging lid 2	Mondelinge aanvraag wordt schriftelijk bevestigd
9	Keuze variant B	Deze variant omvat een duidelijke opsomming van essentiële elementen van de beschikking, in het tweede lid voor wat betreft de individuele voorziening in natura, in het derde lid als PGB
10	Keuze variant B en variant AA	De raad legt de wijze zelf vast in de verordening en variant AA de raad legt de voorwaarden zelf vast in de verordening

Nadere toelichting: De keuze voor genoemde varianten is vooral gebaseerd op de wens om de onderdelen in de beschikking voor het PGB expliciet in de verordening op te nemen en dus door de raad te laten vaststellen en tevens de voorwaarden voor het PGB door de raad zelf te laten vaststellen, in plaats van later nog een nadere regeling hiervoor door het college te laten opstellen.

Tot slot wordt geadviseerd om de modelverordening volledig te volgen maar er van uitgaande dat de verordening binnen nu en volgens jaar waarschijnlijk toch weer op de helling moet, op basis van de praktijk die straks natuurlijk geheel nieuw is. Dit is gebruikelijk bij verordeningen voor nieuwe werkvelden.

2. Verordeningen Participatiewet en WWB maatregelingen 2015 -2016

Re-integratieverordening

Artikel	Afwijking/keuze	Toelichting:
1	Toevoeging BBZ	Toevoeging artikel 18 ihkv BBZ
4	Toevoeging proefplaatsing	Voorkomen opstellen nieuw artikel ihkv proefplaatsing
9	Keuze raad	Voorlopig geen mogelijkheid beschut werk, zie beleidsplan.
14	Geen mogelijkheid uitstroompremie	Op dit moment ook niet van toepassing
15 tot en met 19	Opgenomen, betreft re integratie instrumenten die ook nu bestaan	Re integratie instrumenten worden niet allemaal meer genoemd in het beleidsplan. Instrumenten moeten wel benoemd worden.

Verordening loonkostensubsidie
VNG modelverordening gevolgd.

Verordening tegenprestatie
VNG modelverordening gevolgd

Verordening individuele studietoeslag

Artikel	Afwijking/keuze	Toelichting:
3	Recht per maand i.p.v. 6/12 maanden	In de modelverordening staat opgenomen dat als de gemeente de studietoeslag toekent voor 6 of 12 maanden en deze maandelijks uitbetaald, deze betaling ook doorgang dient te vinden indien de student stopt met de studie. Aangezien zij dit onwenselijk achten hebben wij dit gewijzigd in maandelijkse betalingen voor zolang de student aan de voorwaarden voldoet.

Fraudeverordening L-V, Wassenaar, Verordening handhaving Voorschoten
Geen inhoudelijke wijzigingen, alleen vervangen 'WWB' door 'Participatiewet'

Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive
Geen inhoudelijke wijzigingen, alleen vervangen 'WWB' door 'Participatiewet'

Verordening Individuele Studietoeslag
VNG modelverordening gevolgd.

Afstemmingsverordening wijzigen
Deze afstemminsverordening, die eind 2013 is vastgesteld in de drie gemeenteraden, lijkt sterk op de modelverordening van de VNG, maar is niet 100% hetzelfde. Bij het doorvoeren van de wijzigingen is wel de VNG modelverordening gevolgd.

3. Verordening Wmo 2015[1]

Artikel	Afwijking/keuze	Toelichting:
14	Niet opgenomen	De reden hiervoor is dat het artikel van de conceptwet waar dit verband mee houdt, bij amendement is geschrapt.

Nadere toelichting: De Wmo-verordening is deels gebaseerd op de concept modelverordening van de Verenging voor Nederlandse Gemeenten, versie 15 mei 2014 (VNG). Er is zo min mogelijk gebruik gemaakt om de wet te citeren, maar juist uit te leggen

[1] De modelverordening Wmo 2015 is per 16 september 2014 door de VNG geactualiseerd als gevolg van de wetsbehandeling. De VNG leden zijn hierover per brief geïnformeerd, zie: http://www.vng.nl/files/vng/brieven/2014/20140916_ledenbrief_geactualiseerde-ledenbrief-wmo-2015_2.pdf. Zoals ook in de brief vermeld betreft het wijzigingen (zowel redactioneel als inhoudelijk) van de artikelen 5,8,11,12,17,21. Uiteraard zal in het vervolg uitgegaan worden van de uiteindelijk vastgestelde modelverordening.

wat de gemeente Voorschoten verstaat onder de niet bij wet gedefinieerde begrippen en wat in ieder geval concreet onder maatschappelijke ondersteuning wordt verstaan.
De Wmo verordening blijft zo dicht mogelijk bij de VNG verordening, maar ook alle opgedane ervaring van de uitvoerende consulenten sinds dat de Wmo in 2007 is ingevoerd is er in meegenomen en gaat uit van het toegangsmodel waarmee de gemeente Voorschoten en ook Wassenaar en Leidschendam-Voorburg gaan werken.

Er is ook aansluiting gezocht bij de indeling van de huidige verordening en de vier taakvelden van de compensatieplicht. Uit de parlementaire behandeling van de Wmo 2015 blijkt namelijk dat het college nog steeds de plicht heeft op deze vier taakvelden ondersteuning te bieden in de vorm van een maatwerkvoorziening, als dat vanzelfsprekend nodig blijkt.

.

Toelichting

Algemeen

De verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Voorschoten 2015, hierna de verordening, is gebaseerd op de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (volledige naam is "Regels inzake de gemeentelijke ondersteuning op het gebied van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen en opvang").

De Wmo 2015 schrijft in de artikelen 2.1.3, 2.1.4, 2.1.5, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6 en 2.6.6 voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt respectievelijk kan opstellen:

- die noodzakelijk zijn in de verordening op te nemen om het beleidsplan uit te (kunnen) voeren en de door het college ter uitvoering daarvan te nemen besluiten of te verrichten handelingen;
- hoe wordt vastgesteld of een cliënt een maatwerkvoorziening nodig heeft voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang en welke criteria daarbij gelden;
- op welke wijze de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld;
- onder welke voorwaarden betreffende het tarief, de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de mogelijkheid heeft dat te besteden bij iemand uit zijn sociale netwerk;
- ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van vereist is;
- ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder vereist is;
- over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Wmo 2015;
- ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, waar het college ten aanzien daarvan de uitvoering van de Wmo 2015 door derden laat verrichten. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden;
- voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijke gebruik van de Wmo 2015; en
- onder welke voorwaarden het college een tegemoetkoming in de meerkosten kan verstrekken aan personen met een beperking, chronische psychische of psychosociale problemen die in verband daarmee aannemelijke meerkosten hebben ter onder ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.

Opdracht Wmo 2015 aan de gemeente

De Wmo 2015 draagt gemeenten onder meer op zorg te dragen voor maatschappelijke ondersteuning en de kwaliteit en continuïteit van voorzieningen. Onder maatschappelijke ondersteuning (art. 1.1.1 lid 1 van de wet) wordt verstaan:

1. bevorderen van de sociale samenhang, de mantelzorg en vrijwilligerswerk, de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking, de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente, alsmede voorkomen en bestrijden van huiselijk geweld,

2. ondersteunen van de zelfredzaamheid en de participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen zoveel mogelijk in de eigen leefomgeving,

3. bieden van beschermd wonen en opvang.

Onder voorzieningen worden algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen verstaan (art. 1.1.1 lid 1 van de wet). De regels over kwaliteit en continuïteit zijn neergelegd in hoofdstuk 3 van de wet.

Wettelijke afbakening

De Wmo 2015 kent in tegenstelling tot de Jeugdwet geen specifieke bepalingen waarin het college in ieder geval niet gehouden is een maatwerkvoorziening te verlenen. Wel is artikel 2.3.5 zesde lid van de wet van belang, waarin feitelijk de afbakening wordt weergegeven tussen de Wmo 2015 en de Wet langdurige zorg (thans Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten). Kan iemand met ondersteuning (Wmo) en verpleging en zorg (Zvw) niet meer in de eigen leefomgeving blijven wonen, kan aanspraak bestaan op verblijf in de instelling. Het artikel luidt als volgt:

6. Het college kan een maatwerkvoorziening weigeren indien de cliënt aanspraak heeft op verblijf en daarmee samenhangende zorg in een instelling op grond van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, dan wel er redenen zijn om aan te nemen dat de cliënt daarop aanspraak kan doen gelden en weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit dienaangaande.

Echter valt (ook) niet in te zien waarom het college gehouden is een maatwerkvoorziening te verlenen indien een andere wettelijke aanspraak kan voorzien in de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning. Denk bijvoorbeeld aan de aanspraak op wijkverpleging op grond van de Zorgverzekeringswet of een vervoerskostenvergoeding op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen. Daarom is in de verordening een weigeringsgrond opgenomen analoog aan het huidige artikel 2 Wmo 2007.

Aansluiting Verordening Jeugdhulp

Bij deze verordening is, met in achtneming van de wet, aansluiting gezocht bij de verordening Jeugdhulp. Genoemd worden de inhoud van de beschikking, regels over het persoonsgebonden budget, nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering, kwaliteit en inspraak en medezeggenschap.

Opgemerkt wordt verder dat de Wmo 2015 niet goed te vergelijken is met de Jeugdwet. Als belangrijkste verschil wordt de eigen verantwoordelijkheid van ‘burgers’ genoemd welke in de Wmo 2015 wettelijk is verankerd (subsidiariteitsbeginsel). Dat wordt kracht bij gezet met het verbod van het doen van een aanvraag (art. 2.3.2 lid 9 Wmo 2015). Burgers met een behoefte aan maatschappelijke ondersteuning melden zich waarna aanspraak bestaat op een onderzoek (het gesprek). De Jeugdwet kent geen subsidiariteitsbeginsel en er is ook geen meldingsplicht opgenomen voordat (conform verordening) een aanvraag kan worden ingediend. Het wettelijke recht op jeugdzorg en individuele aanspraken op jeugdzorg zijn vervangen door een voorzieningenplicht waarvan de aard en omvang in beginsel door de gemeente worden bepaald (maatwerk). Verder geldt dat de Jeugdwet een nieuwe wet is. Met de Wmo al zeven jaar (juridische) ervaring is opgedaan die zonder meer kan worden meegenomen in de Wmo 2015. Dat blijkt overigens ook de bedoeling van de wetgever; de Wmo 2015 is gestoeld op de Wmo 2007.

Modelverordening Vereniging Nederlandse gemeenten

Deze verordening is deels gebaseerd op de concept modelverordening van de Verenging voor Nederlandse Gemeenten, versie 15 mei 2014 (VNG). Deze verordening is echter ingedeeld in hoofdstukken om de leesbaarheid en kenbaarheid te verhogen. Om dezelfde reden zijn de onderwerpen of artikelen uit de VNG-verordening, al dan niet in aangepaste vorm en noodzakelijkerwijs aangevuld, geclusterd in het betreffende hoofdstuk. Verder is zo min mogelijk gebruik gemaakt om de wet te citeren, maar juist uit te leggen wat de gemeente Voorschoten verstaat onder de niet bij wet gedefinieerde begrippen en wat in ieder geval concreet onder maatschappelijke ondersteuning wordt verstaan. Daarbij zijn normstellende kaders geformuleerd. Daarvoor is ook aansluiting gezocht bij de indeling van de huidige verordening en de vier taakvelden van de compensatieplicht. Uit de parlementaire behandeling van de Wmo 2015 blijkt namelijk dat het college nog steeds de plicht heeft op deze vier taakvelden ondersteuning te bieden in de vorm van een maatwerkvoorziening, als dat vanzelfsprekend nodig blijkt. Nadrukkelijk wordt opgemerkt dat de inhoud van deze verordening maatwerk op geen enkele manier in de weg staat (zie verder hierna).

Verordening is essentieel

Uit de toelichting op artikel 2.1.3 van de wet (verordeningsplicht) blijkt dat de gemeenteraad naast het beleidsplan - mede met het oog op duidelijkheid voor de burger over de van de overheid te verwachten prestaties en de rechtszekerheid - bij verordening een aantal zaken moet regelen die noodzakelijk zijn om de wet en het beleidsplan uit te kunnen voeren. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening komt het op maatwerk aan. In artikel 1.2.1 van de wet is in algemene termen omschreven in welke gevallen iemand in aanmerking komt voor de verschillende maatwerkvoorzieningen (zie hoofdstuk 4 van deze verordening).

De verordening is een essentieel document voor de eerder genoemde concrete uitwerking van de beleidsvoornemens van de gemeente Voorschoten.

De maatschappelijke ondersteuning zal gericht zijn op de persoon en diens plek in de samenleving in plaats van uitsluitend op diens aandoening, beperking of indicatie. De bepalingen in deze verordening geven geen antwoord op de vraag hoe het college in het individuele geval tot het oordeel komt of iemand in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening. Slechts de criteria oftewel de inhoudelijke randvoorwaarden zoals de gemeenteraad die als democratisch gelegitimeerd orgaan moet stellen zijn opgenomen. Daarmee treedt de gemeenteraad nadrukkelijk niet in de beslisruimte die het college heeft op grond van artikel 2.3.5 van de wet (de aanvraag). Immers, binnen de kaders biedt de wet zeer uiteenlopende beslismogelijkheden.

Naar oordeel van het college

Wanneer iemand naar het oordeel van het college niet in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en onvoldoende is geholpen met de inzet van eigen kracht, gebruikelijke hulp, mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen, beslist het college tot het verstrekken van een (individuele) maatwerkvoorziening. De verplichting om maatwerk te leveren, is in de wet ruimer geformuleerd dan de compensatieplicht in de Wmo 2007 en ziet op alle gevallen waarin iemand problemen heeft met zijn zelfredzaamheid en participatie, of beschermd wonen of opvang nodig heeft. De maatwerkvoorziening is aanvullend op wat iemand zelf kan bijdragen en vormt samen met de inzet van eigen kracht of, indien van toepassing, gebruikelijke hulp of mantelzorg een samenhangend ondersteuningsaanbod, ofwel maatwerk. Wanneer mensen voldoen aan de voorwaarden, hebben zij het recht om te kiezen voor

een persoonsgebonden budget waarmee zij zelf de ondersteuning kunnen regelen die tot de maatwerkvoorziening behoort (zie hoofdstuk 5 van deze verordening).

Geen ongeclausuleerd recht

De Wmo 2015 biedt meer mogelijkheden dan de Wmo 2007 om cliënten op een goede manier maatschappelijk te ondersteunen zonder dat dit hoeft te leiden tot het verstrekken van een (individuele) maatwerkvoorziening. Daarmee is er geen sprake van een ongeclausuleerd recht op een maatwerkvoorziening. De verordening zoals die thans voorligt doet recht aan de bedoeling van de wetgever en biedt burgers de rechtszekerheid die zij verdienen als het hen - naar oordeel van het college - niet lukt om zelf, dan wel met hulp van anderen niet of onvoldoende zelfredzaam te zijn en te kunnen participeren. De verordening is dan ook zo opgesteld dat het de benodigde waarborgen biedt die burgers van de gemeente mogen verwachten. Daarmee wordt ook het huidige voorzieningenniveau bedoeld zonder daarbij het beoogde maatwerk en eigen verantwoordelijkheid van burgers uit het oog te verliezen. Naast de bedoelde aanspraken zijn ook de weigeringsgronden en beperkende voorwaarden opgenomen zoals die ook thans gelden. Die zijn overigens uitgebreid in het kader van de eigen verantwoordelijkheid en mede gebaseerd op de eerder genoemde concept modelverordening van de VNG.

Uitvoerbaar

Een ander aspect is de uitvoerbaarheid van de wet en de daarbij behorende verordening. Het college die de aanvragen beoordeeld is ook gehouden de bepalingen van de verordening in acht te nemen. Met het bieden van de eerder genoemde duidelijkheid wordt niet alleen een kader geboden maar ook de grondslagen waarop de beslissing op de aanvraag kan en mag rusten. Dat brengt mee dat toepassing van deze verordening minder zware administratieve belasting geeft op de uitvoeringsorganisatie, daaronder begrepen bezwaar en beroep.

Juridisering begint bij de aanvraag

Vanaf het moment dat de cliënt een aanvraag indient voor een maatwerkvoorziening, is er sprake van enige vorm van juridisering. Deze is een onvermijdelijk gevolg van het aanvragen van de maatwerkvoorziening en heeft met name tot doel om de rechtszekerheid van de cliënt te waarborgen. Het vorenstaande betekent ook dat het college bij het nemen van besluiten op de aanvraag zich - naast de wet - ook moet baseren op de verordening. Ervaring in de jurisprudentie leert dat het van groot belang is om in de verordening met de wet verbindende grondslagen op te nemen (zie bijvoorbeeld RBGEL:2013: 4390).

1. Begripsbepalingen

In hoofdstuk 1 van deze verordening zijn begripsbepalingen opgenomen die het college nodig heeft of kan hebben bij het uitvoeren van de wet en het toepassen deze verordening. Het gaat vanzelfsprekend niet om wettelijke bepalingen maar om begripsbepalingen die rechtstreeks uit de wet voortvloeien.

2. Procedureregels

In hoofdstuk 2 van deze verordening zijn de proceduregels opgenomen. De Wmo 2015 regelt dat een cliënt, voordat een aanvraag om een maatwerkvoorziening bij het college kan worden gedaan, hij eerst zijn ondersteuningsbehoefte bij het college moet melden. In de verordening wordt de melding

gedefinieerd als hulpvraag. Daaronder wordt dus niet een verzoek tot informatie en advies verstaan. De melding kan worden gedaan door of namens de cliënt. Verder is geregeld dat het college met aanbieders en partijen uit het maatschappelijke middenveld afspraken kan maken over het indienen van een hulpvraag voor cliënten.

Met het splitsen van melding en onderzoeksfase en aanvraag wordt de zorgvuldigheid van de afweging gewaarborgd en juridisering zo veel mogelijk voorkomen. Het uit te voeren onderzoek (het gesprek in de verordening) helpt het college ook om tot een goed onderbouwde beslissing op een eventuele aanvraag te komen. De regering vindt deze aanscherping van de wet nodig om gebrekkige motivering van beslissingen te voorkomen en waarborgen voor mensen die in aanmerking komen voor maatschappelijke ondersteuning, op dit punt versterken.

Nadat de hulpvraag is gemeld en door het college is bevestigd, bestaat er aanspraak op een gesprek. Het college kan op deze manier in samenspraak met de cliënt en zijn eventuele mantelzorger eerst zorgvuldig de ondersteuningsbehoefte en de mogelijkheden om daaraan tegemoet te komen in kaart brengen. Voordat het gesprek plaatsvindt wijst het college de cliënt en zijn eventuele mantelzorger op de mogelijkheid gebruik te maken van cliëntondersteuning. Ook wijst het college op de mogelijkheid van het indienen van een persoonlijk plan (zie definitie). Het spreekt voor zich dat degene die het gesprek voert over voldoende deskundigheid beschikt. Voor zover daar aanleiding voor is kan het college gebruik maken van de expertise van de specialistenpool (zie definitie).

Bij wet is geregeld dat de cliënt gehouden is zich desgevraagd te legitimeren. Voor de mantelzorger en de vertegenwoordiger is dat niet het geval. Uit het oogpunt van zorgvuldigheid is de bevoegdheid daartoe bij verordening bepaald.

Pas na verstrekking van een schriftelijk verslag kan een aanvraag voor een maatwerkvoorziening worden gedaan, tenzij het onderzoek niet binnen zes weken is uitgevoerd (art. 2.3.2 lid 9 van de wet). In plaats van een schriftelijk verslag kan het college ook een ondersteuningsplan opstellen (zie definitie).

In geval van een spoedeisende situatie (zie definitie) is het college verplicht een maatwerkvoorziening in te zetten in afwachting van de resultaten van het gesprek.

3. De aanvraag

In hoofdstuk 3 van deze verordening zijn de regels omtrent de aanvraag opgenomen. De aanvraag wordt in principe ingediend op een door het college beschikbaar gesteld formulier. Om administratieve lasten te voorkomen kan het verslag ook als aanvraag worden aangemerkt.

Voor zover het college voor de beoordeling van de aanspraak extern advies nodig heeft, wordt dat gevraagd nadat de aanvraag is ingediend. Het college schorst dan tevens de beslistermijn van de aanvraag op onder toepassing van artikel 4:15 Algemene wet bestuursrecht. Uit de wet vloeit eveneens voort dit te doen indien de cliënt niet de benodigde gegevens, bescheiden of medewerking heeft verleend aan het gesprek (onderzoek als bedoeld in art. 2.3.2 lid 4 van de wet).

Verder kan het voorkomen dat geruime tijd verstrijkt tussen het verstrekken van een verslag en het feitelijk indienen van een aanvraag. Dit kan meebrengen dat het verslag verouderde informatie bevat waardoor het college niet (meer) binnen de wettelijke kaders zoals genoemd in hoofdstuk 4 van de verordening kan beslissen op de aanvraag. In voorkomende gevallen zal het college de cliënt

(opnieuw) uitnodigen voor een gesprek voordat op de aanvraag wordt beslist. Dit is analoog aan artikel 2.3.2 lid 9 van de wet.

4. Beoordeling van de aanspraak en inhoud beschikking

In hoofdstuk 4 van deze verordening zijn algemene criteria opgenomen voor de boordeling van de aanspraak. Allereerst gaat het om de wettelijke criteria en dat, indien er aanspraak op een maatwerkvoorziening bestaat, deze een passende bijdrage moet leveren voor de (noodzakelijk gebleken) behoefte aan maatschappelijke ondersteuning. Daarbij is het college slechts gehouden de goedkoopst passende bijdrage te verlenen die in overwegende mate gericht is op het individu.

Verder is een aantal situaties bepaald waarin het college niet gehouden is een maatwerkvoorziening te verlenen. Een aantal daarvan is ook opgenomen in de concept modelverordening van de VNG.

Ook is de inhoud van de beschikking opgenomen. De cliënt moet op basis van de toekenningsbeschikking die hij ontvangt de informatie krijgen die nodig is om zijn rechtspositie te bepalen en te begrijpen. Hiervoor is nodig dat de beschikking de cliënt goed en volledig informeert. In dit artikel zijn de onderwerpen opgenomen die in ieder geval in de beschikking moeten worden opgenomen.

5. Persoonsgebonden budget

In hoofdstuk 5 van deze verordening zijn criteria opgenomen voor de aanspraak, bijbehorende verplichtingen verbonden aan het persoonsgebonden budget en regels over het vaststellen van de hoogte van het persoonsgebonden budget.

Criteria

De bevoegdheid van de gemeenteraad om criteria vast te stellen bij de te nemen besluiten door het college brengt mee dat ook criteria (verplichtingen) aan het persoonsgebonden budget kunnen worden bepaald, zonder dat de gemeenteraad treedt in de bevoegdheden van de college als bedoeld in artikel 2.3.6 van de wet. Dergelijke verplichtingen zijn ook opgenomen in de concept modelverordening van de VNG. Er wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het delegeren van nadere regels aan het college. Denk bijvoorbeeld aan de regels die thans ook gelden voor een woningaanpassing. Uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde hulp of maatwerkvoorziening onderzoekt het college de bestedingen van de persoonsgebonden budgetten.

Hoogte

De hoogte van het persoonsgebonden budget moet toereikend zijn om daarmee de maatschappelijke ondersteuning in te kunnen kopen welke voldoet aan de kwaliteit met betrekking tot het doel waarvoor het is verstrekt.

Voor hulpmiddelen en woningaanpassingen geldt dat het persoonsgebonden budget in ieder geval niet meer bedraagt dan het bedrag welke het college zelf verschuldigd zou zijn, waaronder inbegrepen de genoemde kosten. Voor de vaststellen van het persoonsgebonden budget voor diensten zijn in dit hoofdstuk de kaders bepaald. Er wordt verder gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het delegeren van nadere regels aan het college. Daarbij zal het college zich wel rekenschap moeten geven van de kaders die in dit hoofdstuk zijn gesteld. Die hebben onder meer betrekking op de verschillende tarieven die van toepassing kunnen zijn op aanbieders (zie definitie)

met of zonder overheadkosten en bij de besteding aan iemand die behoort tot het sociale netwerk van de cliënt.

6. Maatschappelijke ondersteuning

In hoofdstuk 6 van deze verordening wordt bepaald wat in ieder geval onder maatschappelijke ondersteuning wordt verstaan. De opsomming komt voort uit de toelichting van de wet. Verder worden voorbeelden van maatwerkvoorzieningen genoemd die het college kan verlenen.

Onder omstandigheden kan een maatwerkvoorziening ook een op maat van de persoon gesneden afgestemd geheel van maatregelen zijn. Daarbij kan het gaan om vormen van hulp die beschikbaar zijn ter ondersteuning van verschillende cliënten, maar ook om op maat voor iemand bedachte oplossingen. Deze kunnen ook betrekking hebben op de afstemming als bedoeld in artikel 2.3.5 lid 5 van de wet.

De hoofdregel is dat het primaat van de collectieve maatwerkvoorziening geldt, zoals collectief vervoer. Bij de beoordeling of het primaat kan worden toegepast wordt altijd gekeken naar de individuele omstandigheden van het geval. De genoemde primaten zijn al bekend onder de WVG en de Wmo. Verder is het zo dat de maatwerkvoorziening voor een kortdurende periode kan worden verleend. De maatschappelijke ondersteuning wordt dan ontwikkelingsgericht ingezet hetgeen aansluit bij de bedoeling van de wetgever.

7. Hulp bij een schoon huis

In hoofdstuk 7 van deze verordening zijn de mogelijkheden opgenomen over de aanspraak op ondersteuning aan cliënten die niet (zelf) in staat zijn (zoals bedoeld in hoofdstuk 4 van deze verordening) beperkingen op het gebied van het zelf uitvoeren van huishoudelijke taken.

Net als onder Wmo 2007 het geval is wordt geen hulp bij het huishouden verleend indien sprake is van gebruikelijke hulp. Het college houdt daarbij rekening met de omstandigheden zoals genoemd. Zie in dat kader de definities van leefeenheid en huisgenoot. Verder kadert dit hoofdstuk de resultaten waar de hulp bij het huishouden op zijn gericht.

8. Begeleiding, dagbesteding en kortdurend verblijf in een instelling

In hoofdstuk 8 van deze verordening zijn de mogelijkheden opgenomen over de aanspraak op ondersteuning aan cliënten die niet (zelf) in staat zijn (zoals bedoeld in hoofdstuk 4 van deze verordening) beperkingen op het gebied van het in staat zijn tot algemeen dagelijkse levensverrichtingen of dagbesteding.

De algemene criteria hebben betrekking op de mogelijkheid van het combineren van de maatwerkvoorziening met de mogelijkheden van de cliënt zelf, zijn sociale netwerk of informele hulp. Onder het combineren van kan ook afstemmen op worden verstaan. Verder geldt, zoals eerder in deze verordening is bepaald, het primaat van de collectieve maatwerkvoorziening, indien aanwezig en geschikt.

De specifieke criteria voor begeleiding hebben betrekking op gebruikelijke hulp en de wijze waarop het college rekening houdt met de omstandigheden zoals genoemd. Zie in dat kader de definities van leefeenheid en huisgenoot. De cliënt komt voor begeleiding in aanmerking indien deze maatwerkvoorziening bijdraagt aan het behouden of mogelijk verbeteren van diens zelfredzaamheid

en participatie. Niet is beoogd een limitatieve opsomming te geven van voorbeelden wat daar onder wordt verstaan, de belangrijkste worden genoemd.

Voor zover de cliënt aanspraak maakt op dagbesteding (zie definitie) kan ook aanspraak bestaan op het noodzakelijke vervoer naar de locatie waar deze wordt geboden. Verder kadert dit hoofdstuk de te bereiken resultaten van begeleiding. De definitie van dagbesteding in deze verordening brengt mee dat dagbesteding niet specifiek gericht is op het zelfstandig kunnen wonen maar juist op het zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen.

Voor zover de cliënt mantelzorg ontvangt kan ter ontlasting van de mantelzorger kortdurend verblijf in een instelling worden geboden. Dit hoofdstuk kadert de aanspraak.

9. Hulp gericht op het wonen

In hoofdstuk 9 van deze verordening zijn de mogelijkheden opgenomen over de aanspraak op ondersteuning aan cliënten die niet (zelf) in staat zijn (zoals bedoeld in hoofdstuk 4 van deze verordening) beperkingen op het gebied van wonen te verminderen of weg te nemen. In dit hoofdstuk wordt eveneens bepaald waar het resultaat van de te verlenen woonvoorziening betrekking op moet hebben.

Verder bepaalt dit hoofdstuk specifieke criteria voor de te verlenen woonvoorzieningen. Als eerste worden situaties genoemd waar de bepalingen van dit hoofdstuk niet op van toepassing zijn. Verder is het zo dat een woonvoorziening slechts wordt verleend indien de cliënt zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben de betreffende woning. Gewezen wordt op de begripsbepalingen hieromtrent.

Daarnaast zijn voorwaarden opgenomen wanneer het college een woonvoorziening kan weigeren. Deze voorwaarden hebben (mede) betrekking op de eigen verantwoordelijkheid die van de aanvrager (de cliënt) mag worden verwacht dan wel kan worden gevergd. Ook zijn er uitzonderingen genoemd op de voorwaarde dat geen woonvoorzieningen worden verleend aan gemeenschappelijke ruimten. De reden hiervan is dat de cliënt met het verlenen van deze voorzieningen gebruik kan maken van zijn woning, waaronder begrepen de toegang. Deze meeste voorwaarden in dit hoofdstuk zijn in overeenstemming met de lijn die onder de Wet voorzieningen gehandicapten (WVG) en Wmo 2007 al werd toegepast. Een aantal daarvan zijn overigens ook opgenomen in de concept modelverordening van de VNG.

Bij het verlenen van een woningaanpassing geldt het principe van het primaat van verhuizen indien de kosten van een noodzakelijke aanpassing aan de woning niet de goedkoopst passende bijdrage is. In voorkomende gevallen kan het college de cliënt, zonder aanvraag, in aanmerking brengen voor een tegemoetkoming voor verhuiskosten en/of inrichtingskosten als bedoeld in hoofdstuk 12 van deze verordening. Het college is bij de toepassing van het primaat van verhuizen wel gehouden een belangenafweging te maken.

10. Hulp bij deelname aan het maatschappelijk verkeer

In hoofdstuk 10 van deze verordening zijn de mogelijkheden opgenomen over de aanspraak op ondersteuning aan cliënten die niet (zelf) in staat zijn (zoals bedoeld in hoofdstuk 4 van deze verordening) deel te nemen aan het maatschappelijk verkeer. Wat daaronder wordt verstaan is neergelegd in dit hoofdstuk. Verder zijn, onverminderd andere bepalingen in deze verordening, ook specifieke criteria omschreven die van toepassing zijn op dit hoofdstuk.

Met het zich kunnen verplaatsen in de leefomgeving wordt de cliënt (ook) in de gelegenheid gesteld medemensen te ontmoeten. Het uitgangspunt qua omvang is bepaald op 1500 kilometer per jaar. Dit betekent echter niet dat er in het individuele geval niet meer of minder mogelijk zou kunnen zijn. Het college is immers gehouden maatwerk te leveren en is daarom in individuele gevallen bevoegd om af te wijken. Dat zou bijvoorbeeld (ook) het geval kunnen zijn als er meer dan één vervoersvoorziening wordt verleend. Het college stemt de hoogte van de aanspraak op een eventuele tegemoetkoming voor reiskosten als bedoeld in hoofdstuk 12 van deze verordening af op de hier gestelde kaders en vervoersbehoefte van de cliënt.

11. Bijdrage in de kosten

In hoofdstuk 11 van deze verordening zijn de regels neergelegd over de verschuldigdheid van een bijdrage in de kosten voor de gebruikers van maatwerkvoorzieningen, ontvangers van een persoonsgebonden budget en gebruikers van algemene voorzieningen.

Maatwerkvoorziening en persoonsgebonden budget

Als hoofdregel geldt dat een bijdrage in de kosten is verschuldigd. In tegenstelling tot de Wmo 2007 biedt de Wmo 2015 de mogelijkheid een bijdrage te vragen indien een woningaanpassing (in natura of als persoonsgebonden budget) wordt verleend ten behoeve van een minderjarige. Voor de hoogte van de bijdrage wordt vanzelfsprekend aansluiting gezocht bij het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015. Er wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het delegeren van nadere regels aan het college. Het CAK is verantwoordelijk bestuursorgaan voor het vaststellen, opleggen en innen van de bijdrage in de kosten.

Algemene voorzieningen

Gebruikers van algemene voorzieningen, niet zijnde cliëntondersteuning, zijn in principe een bijdrage in de kosten verschuldigd. Ook kan bij het vaststellen van de hoogte rekening worden gehouden met algemeen gebruikelijke kosten. Denk aan de kosten van een warme maaltijd die iemand heeft ongeacht het hebben van beperkingen. De bijdrage is doorgaans verschuldigd aan de aanbieder.

De hoogte van deze bijdrage wordt niet afhankelijk gesteld van de hoogte van het inkomen van de gebruiker van de algemene voorziening. Wel wordt rekening gehouden met een onevenredige cumulatie van verschillende bijdragen van dit hoofdstuk. Het college kan de cliënt in voorkomende gevallen in aanmerking brengen voor bijvoorbeeld een korting op de bijdrage. Er wordt in dat kader gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het delegeren van nadere regels aan het college zodat het college in staat is maatwerk te leveren.

Kostprijs

De kostprijs is bepalend voor de hoogte van de bijdrage in de kosten die de cliënt verschuldigd is. De bijdrage in kosten voor een maatwerkvoorziening mag niet meer bedragen dan de kostprijs. De cliënt betaalt dus niet meer dan de gemeente verschuldigd is aan kosten voor het verstrekken van de maatwerkvoorziening. De kostprijs is gelijk aan de hoogte van het persoonsgebonden budget. De bijdrage in de kosten voor het gebruik van een algemene voorziening bedraagt nooit meer dan een kostendekkende bijdrage.

12. Tegemoetkoming meerkosten

In hoofdstuk 12 van deze verordening zijn regels opgenomen over de bevoegdheid van het college een tegemoetkoming in de meerkosten te verlenen aan de genoemde doelgroep. De wettelijke bevoegdheid is mede tot stand gekomen vanwege het afschaffen van de financiële regelingen voor chronisch zieken en gehandicapten zoals door het Rijk sinds 2009 was bepaald.

De mogelijkheden van het verlenen van een tegemoetkoming voor verhuis- en inrichtingskosten, een sportrolstoel en reiskosten voor het gebruik van het aanvullend openbaar vervoer in verband met de deelname aan het maatschappelijk verkeer komen in deze verordening in ieder geval terug.

Er wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het delegeren van nadere regels aan het college. Daarmee is het college in staat maatwerk te bieden bij het verlenen van de hier bedoelde tegemoetkoming in de meerkosten. Daarbij zal het college zich wel rekenschap moeten geven van de kaders die in dit hoofdstuk zijn gesteld.

13. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

In hoofdstuk 13 van deze verordening zijn bepalingen opgenomen over het aantasten van rechten. Daarvoor kan rechtvaardiging worden gevonden indien sprake is van de situaties zoals genoemd. Het gaat in alle gevallen om een bevoegdheid van het college (kan-bepaling). Bij de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk hoort een afweging tussen alle bij het te nemen besluit betrokken belangen.

Beëindiging

Er wordt gesproken van beëindiging als de inwerkingtreding van het besluit ingaat vanaf het heden of naar de toekomst toe. Beëindiging heeft dus, in tegenstelling tot een herziening/intrekking, geen terugwerkende kracht. Er worden voorbeelden genoemd wanneer het college kan overgaan tot beëindiging van de maatwerkvoorziening dan wel persoonsgebonden budget.

Herziening of intrekking

Het (deels) ongedaan maken van de aanspraak op een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget over een periode in het verleden, wordt herzien/intrekken genoemd. Herziening/intrekking van het besluit tot het verstrekken van een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget is het met terugwerkende kracht opnieuw beslissen over de aanspraak over een periode in het verleden, waarbij de aanspraak afwijkend wordt vastgesteld of er in het geheel geen aanspraak heeft bestaan.

Terugvordering

In de wet is slechts een terugvorderingsgrond opgenomen. Alleen indien de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid, kan het college op grond van de wet overgaan tot terugvordering. De gemeente heeft er daarom voor gekozen om de terugvorderingsgronden uit te breiden. Uit de jurisprudentie die onder de Wmo 2007 tot stand is gekomen blijkt dat een terugvorderingsbepaling in de verordening voldoende grondslag biedt om tot terugvordering over te gaan.

Voor zover sprake is van een wettelijke terugvorderingsbepaling kan het college het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel invorderen. Er is dan sprake van een executoriale titel, waarmee

direct beslag kan worden gelegd. Bij andere terugvorderingsgronden moet de invordering langs civielrechtelijke weg geschieden. Denk aan de terugvordering van de tegemoetkoming meerkosten als bedoeld in hoofdstuk 12 van deze verordening. Dit betekent onder meer dat moet worden aangetoond dat er sprake is van onverschuldigde betaling (artikel 6:203 e.v. BW). In de praktijk zal die ontstaan door het nemen van een herzienings- of intrekkingsbesluit. De verordening biedt ook de bevoegdheid om over te gaan tot verrekening.

14. Bestrijding misbruik of oneigenlijk gebruik

In dit hoofdstuk is aangegeven op welke wijze het ten onrechte ontvangen van maatwerkvoorzieningen dan wel persoonsgebonden budgetten alsmede het misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet wordt bestreden. Belangrijk is om de cliënt bij de verstrekking van een maatwerkvoorziening dan wel persoonsgebonden budget nadrukkelijk te wijzen op zijn rechten en plichten en te wijzen op de consequenties van misbruik en oneigenlijk gebruik. Het college controleert steekproefsgewijs de besteding van de persoonsgebonden budgetten en of de cliënt nog voldoet aan de voorwaarden.

15. Overige bepalingen

In hoofdstuk 16 van deze verordening zijn over een aantal onderwerpen regels opgesteld. Deze zijn voor de duidelijkheid ondergebracht in een apart hoofdstuk en ingedeeld per paragraaf. Achtereenvolgens komen de verschillende onderwerpen aan bod.

§ 1 Jaarlijkse blijk van waardering mantelzorgers

Gemeenten worden opgedragen in hun verordening regels te stellen over de wijze waarop de mantelzorgers jaarlijks een blijk van waardering ontvangen. Dit vanwege het belang dat mantelzorg heeft voor de leefbaarheid van de samenleving, het welzijn van de hulpbehoevende die door mensen uit hun sociale netwerk worden geholpen en betaalbaarheid van de maatschappelijke ondersteuning, is een periodieke blijk van waardering op zijn plaats. Deze blijk van waardering komt tot stand in samenspraak met een welzijnsorganisatie.

Bij de reikwijdte van deze verplichting van de gemeente niet wordt gekeken, waar de mantelzorger woont, maar dat beslissend is of deze mantelzorg verleent aan iemand in de desbetreffende gemeente. Er zullen mogelijk mantelzorgers zijn die hulp verlenen aan personen die alleen gebruik maken van algemene voorzieningen en mede dankzij hun mantelzorger geen beroep op een maatwerkvoorziening hoeven te doen. In de verordening zal de gemeente moeten voorzien in een procedure die waarborgt dat ook deze mantelzorgers, als wordt voldaan aan de overige voorwaarden, voor het ontvangen van een blijk van waardering in aanmerking kunnen worden gebracht.

§ 2 Klachtafhandeling en medezeggenschap

Regeling voor klachtafhandeling

De aanbieder is ten aanzien van voorzieningen verplicht een klachtregeling op te stellen. Het gaat om zowel algemene voorzieningen als ook maatwerkvoorzieningen. Mogelijk is de cliënt niet tevreden over het gedrag van de aanbieder of de kwaliteit van de geleverde maatschappelijke ondersteuning. Het ligt voor de hand dat cliënten deze klacht eerst bij de betreffende aanbieder melden. Zij moeten

erop kunnen vertrouwen dat de aanbieder de klacht snel in behandeling neemt en ook snel afhandelt. Het college ziet er hoe dan ook op toe dat dit ook daadwerkelijk gebeurt.

Regeling voor medezeggenschap

De aanbieder is ten aanzien van maatwerkvoorzieningen verplicht een regeling voor medezeggenschap van cliënten vast te stellen over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn. Het gaat om medezeggenschap van cliënten tegenover de aanbieder. Voorheen moest de aanbieder voldoen aan de in de Wet klachtrecht cliënten en de Wet medezeggenschap cliënten zorginstellingen (Wmcz) gestelde regels. Onder de Wmo 2015 is het stellen van regels aan gemeenten overgelaten. Het college ziet er hoe dan ook op toe dat dit ook daadwerkelijk gebeurt.

§ 3 Kwaliteit

Kwaliteitseisen

De Wmo 2015 maakt de gemeenten integraal verantwoordelijk voor de kwaliteit van de maatschappelijke ondersteuning, de handhaving en het toezicht. De wet bevat een basisnorm voor kwaliteit van voorzieningen die aanbieders direct bindt (zie hoofdstuk 3 van de wet), waaronder begrepen de eisen over de deskundigheid van beroepskrachten.

De eis dat een voorziening van goede kwaliteit wordt verleend, biedt veel ruimte voor de gemeenten om in overleg met organisaties van cliënten en aanbieders te werken aan kwaliteitsstandaarden voor de ondersteuning. Die standaarden kunnen als richtinggevend kader voor gemeenten dienen. Uitgangspunt hierbij is dat deze standaarden de benodigde ruimte voor maatwerk, om goed in te kunnen spelen op de situatie van de cliënt, intact laten.

In deze verordening is een aantal voor de hand liggende kwaliteitseisen uitgewerkt. Het jaarlijkse verplichte cliëntervaringsonderzoek draagt eraan bij dat het college kan toezien op de kwaliteit.

Prijs kwaliteitsverhouding

Het college kan de uitvoering van de wet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de cliënt, door aanbieders laten verrichten. Bij verordening moeten regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening of diensten en eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan. Daarbij moet in ieder geval rekening worden gehouden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de arbeidsvoorwaarden.

Om te voorkomen dat alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden ook een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven rekening moet houden. Hiermee wordt bereikt dat een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die het college door aanbieders wil laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder deskundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is ten minste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden. Bij de prijs kwaliteitsverhouding kunnen eventuele extra taken in verband met de voorziening een rol spelen.

§ 4 Betrekken van ingezetenen

Deze bepaling geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, derde lid, van de wet. Verwezen wordt naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat er eenzelfde inspraakprocedure geldt voor het Wmo-beleid als op andere terreinen. De inspraak geldt voor alle ingezetenen. Dit is uitdrukkelijk de bedoeling van de wetgever, omdat iedereen op enig moment aangewezen kan raken op ondersteuning. Verder wordt het aan het college overgelaten om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven.

16. Slotbepalingen

In hoofdstuk 16 van deze verordening zijn de slotbepalingen opgenomen.

Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de cliënt afwijken van de bepalingen van deze verordening indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt. Juist omdat het in de wet om maatwerk gaat zal het college er niet aan ontkomen om, ook al is er een zorgvuldige afweging gemaakt, uiteindelijk toch te beoordelen of deze afweging niet leidt tot onbillijkheden van overwegende aard. Deze afweging zal minder vaak voorkomen dan in normale omstandigheden te verwachten is, immers, bij de afwegingen gaat het al om een individuele beoordeling. Als desondanks bij die zeer persoonlijke afweging toch nog sprake is van een niet billijke situatie is de hardheidsclausule een vangnet.

Indexering

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Evaluatie

In deze verordening is bepaald hoe vaak het gemeentebestuur het gevoerde beleid evalueert. In 2015 zal het college de bevindingen van de steekproefsgewijze controle over de controle van de persoonsgebonden budgetten evalueren.

Overgangsrecht

Het college dient het bij wet bepaalde overgangsrecht in acht te nemen voor besluiten die op grond van de Wmo 2007 zijn genomen (art. 8.9 van de wet).

Citeerartikel en inwerkingtreding

Spreken voor zich, behoeft geen toelichting.

gemeente VOORSCHOTEN

RAADSTUKKEN

VOORBLAD — Adviesnota aan de Raad

Registratienummer:	Z – 20977/besluit 4061/52
Datum:	23 september 2014
Soort Voorstel:	Adviesnota
Onderwerp:	Verordening Wmo 2015
Portefeuillehouder:	Wethouder Nieuwenhuizen
Programma:	10 Wmo
Kernboodschap:	
Bijlagen:	1
Stukken ter inzage:	nee
Beslispunten:	1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen; 2. De Verordening Wmo 2015 vast te stellen.

Adviesnota aan de Raad

Onderwerp
Verordening Wmo 2015

Inleiding
Per 1 januari 2015 worden omvangrijke taken en verantwoordelijkheden op het gebied jeugd, participatie en zorg overgeheveld van Rijk naar gemeenten. Een even belangrijke als omvangrijke verantwoordelijkheid; het gaat immers om ondersteuning en zorg aan kwetsbare mensen. Als overheid die het dichtst bij inwoners staat begrijpen en herkennen wij deze beweging vanuit het Rijk. Gemeenten hebben ook aangegeven dat zij in staat zijn de maatschappelijke ondersteuning voor hun inwoners beter te organiseren dan nu het geval is.

De decentralisatie van taken op het gebied van jeugd, zorg en participatie van rijk naar gemeenten vormt de aanzet tot een transformatie van het sociale domein; een verandering in houding en gedrag van onze inwoners, onze partners en niet in de laatste plaats van onszelf. De transformatie is een langdurig proces. Tegelijkertijd moeten we op 1 januari 2015 de wettelijke verantwoordelijkheden en de (financiële) consequenties die voortkomen uit de decentralisaties waar maken. Dit is de korte(re) termijn en daarbij kunnen we spreken van een transitie in het sociale domein.

Om de cliënten vanaf 1 januari 2015 te kunnen ondersteunen, moeten de verordeningen naast de beleidsplannen worden vastgesteld.

Beslispunten
1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen;
2. De Verordening Wmo 2015 vast te stellen.

Beoogd effect
Vanaf 1 januari 2015 de cliënt op een integrale manier, volgens 1 gezin-1plan-1 regisseur, te kunnen ondersteunen en de zelfredzaamheid te vergroten.

Argumenten

1.1 De belanghebbenden zijn in de gelegenheid gesteld om gedurende de inspraakperiode een zienswijze in te dienen met betrekking tot de Verordening Wmo 2015.

1.2 Naar aanleiding van de zienswijzen is een enkele wijziging in de verordening doorgevoerd.

Kortheidshalve verwijzen we u voor de reacties en tot welke wijziging dit heeft geleid naar de Reactienota (bijlage 1)

2.1 Conform artikel 2.1.3 Wmo 2015 stelt de gemeenteraad bij verordening de regels vast die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het beleidsplan Transitie Sociaal Domein 2015-2016 (deel A en deel D) en de door het college ter uitvoering daarvan te nemen besluiten of te verrichten handelingen.

2.2 In de verordening is aandacht besteed aan de in artikel 2.1.3 en 2.1.4 genoemde onderdelen.

Het gaat hier bijvoorbeeld om de wijze waarop de hoogte van het persoonsgebonden budget wordt vastgesteld en voor welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van cliënten is vereist.

Kanttekeningen

2.1 Indien de verordeningen niet vastgesteld danwel gewijzigd worden is het niet mogelijk om uitvoering te geven aan het voor de Wmo 2015 vastgestelde beleid.

Burgerparticipatie

In de inspraakperiode zijn informatie- inloopbijeenkomsten georganiseerd voor: adviesraden, inwoners, maatschappelijke organisaties en instellingen (breed) en specifieke doelgroepen (PGB gebruikers. In de bibliotheek en in de publiekshal van het gemeentehuis hebben gedurende de inspraakperiode informatiebanners gestaan met inhoudelijke informatie en informatie over het indienen van een zienswijze.

Communicatie

Na vaststelling van verordening wordt deze gepubliceerd en ontvangen de personen/instellingen die een zienswijze hebben ingediend een brief met de nota van commentaar en de definitieve verordening.
Via intranet zullen medewerkers op de hoogte worden gesteld van de vastgestelde verordening.

Financiën

De transitie van het sociaal domein brengt een forse toename van gemeentelijke taken en gemeentelijke budgetten met zich mee. Om deze taken te kunnen vervullen zullen nieuwe voorzieningen worden ingekocht en wordt een deel van het budget worden ingezet ter dekking van de structurele gemeentelijke uitvoeringskosten. Uitgangspunt bij de decentralisaties is dat de taken structureel worden uitgevoerd binnen de daarvoor beschikbaar gestelde rijksbijdrage. Deze rijksbijdrage (sociaal deelfonds) is opgenomen in de begroting 2015. December 2014 wordt het college de beleidsregels en uitvoeringsbesluiten ter vaststelling aangeboden.

Met vriendelijke groet,
het college van burgemeester en wethouders,

secretaris burgemeester

Besluit

Registratienummer:

De raad der gemeente Voorschoten;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 23 september 2014 en 28 oktober 2014,

gelet op de artikelen 2.1.3, 2.1.4, eerste, tweede, derde en zevende lid, 2.1.5, eerste lid, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6, vierde lid, en 2.6.6, eerste lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 alsmede gelet op artikel 156 van de Gemeentewet;

overwegende dat burgers een eigen verantwoordelijkheid dragen voor de wijze waarop zij hun leven inrichten en deelnemen aan het maatschappelijk leven; dat van burgers verwacht mag worden dat zij elkaar daarin naar vermogen bijstaan; dat burgers die zelf, dan wel samen met personen in hun omgeving onvoldoende zelfredzaam zijn of onvoldoende in staat zijn tot participatie, een beroep moeten kunnen doen op ondersteuning door de gemeente, zodat zij zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen; dat het noodzakelijk is om regels vast te stellen ter uitvoering van het beleidsplan als bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet met betrekking tot de ondersteuning bij de versterking van de zelfredzaamheid en participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen, beschermd wonen en opvang, en dat het noodzakelijk is om de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking te bevorderen en daarmee bij te dragen aan het realiseren van een inclusieve samenleving;

besluit:

1. De reactie op de zienswijzen, zoals opgenomen in de Reactienota (bijlage 1) vast te stellen;
2. Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Voorschoten 2015 vast te stellen.

HOOFDSTUK 1 - BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1.1 Begripsomschrijvingen

1. In de verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. Aanbieder: natuurlijke persoon of rechtspersoon die jegens de cliënt of het college gehouden is een maatwerkvoorziening te leveren

b. Algemeen gebruikelijke voorziening: een voorziening die niet speciaal bedoeld is voor mensen met een beperking, die algemeen verkrijgbaar is en die niet aanzienlijk duurder is dan vergelijkbare producten;

c. Beperking: aan de persoon verbonden factoren die er toe leiden dat deze niet (volledig) in staat is tot deelnemen aan het maatschappelijke verkeer;

d. Budgetplan: een plan met daarin de motivatie van de cliënt waarom een persoonsgebonden budget gewenst is, mogelijk door het college aangevuld met de voorwaarden die daar aan verbonden zijn;

e. Collectieve maatwerkvoorziening: een maatwerkvoorziening die door meerdere personen tegelijk kan worden gebruikt;

f. Dagbesteding: structurele tijdsbesteding met een welomschreven doel;

g. Gemeenschappelijke ruimten: gedeelte(n) van een woongebouw, niet behorende tot de onderscheiden woningen, bestemd en noodzakelijk om de woonruimte van de cliënt waar deze zijn hoofdverblijf heeft vanaf de toegang tot het woongebouw te bereiken;

h. Huisgenoot: de persoon met wie de cliënt duurzaam een gezamenlijk huishouden voert;

i. Hulpvraag: de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning, niet zijnde informatie en advies waarvoor een melding wordt gedaan;

j. Hoofdverblijf: de woonruimte, bestemd en geschikt voor permanente bewoning, waar de cliënt zijn vaste woon- en verblijfplaats heeft of zal hebben en op welk adres hij in de gemeentelijke basisadministratie ingeschreven staat of zal staan. Indien de cliënt met een briefadres in de gemeentelijke basisadministratie ingeschreven staat, gaat het om het feitelijk woonadres;

k. Instelling: volgens de Wet toelating zorginstellingen, een ziekenhuis of kleinschalig wooninitiatief als bedoeld in de Regeling Subsidies AWBZ/Wlz;

l. Leefeenheid: de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten waarmee de cliënt hoofdverblijf in dezelfde woning heeft;

m. Mantelzorger : iemand die langdurige zorg verleend die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan een hulpbehoevende uit diens directe omgeving, waarbij zorgverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie en de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt.

n. Meerkosten: kosten die uitgaan boven de kosten die als algemeen gebruikelijk zijn te beschouwen;

o. Normale gebruik van de woning: het kunnen verrichten van de elementaire woonfuncties (eten, slapen, lichaamsreiniging, koken), het verrichten van belangrijke huishoudelijke taken, horizontale en verticale verplaatsingen in en om de woning waaronder ook de toegang tot de woning;

p. Ondersteuningsplan: een in samenspraak met de cliënt opgesteld afsprakenkader over diens te vergen inzet, zijn sociaal netwerk, algemene voorzieningen en/of maatwerkvoorzieningen gelet op zijn beperking(en) waaronder ook criteria als bedoeld in het budgetplan kunnen zijn inbegrepen;

q. Persoonlijk plan: een door de cliënt, al dan niet tezamen met zijn persoonlijke netwerk, opgesteld plan met zijn persoonlijk arrangement over de omstandigheden als bedoeld in bedoeld in artikel 2.3.2, vierde lid, onderdelen a tot en met e van de wet;

r. Specialistenpool: een groep van personen met specialistische inhoudelijke kennis over beperkingen van cliënten;

s. Spoedeisend geval: een onvoorziene situatie die geen uitstel verdraagt;

t. Vervoersvoorziening: een voorziening, al dan niet gemotoriseerd, waarmee de cliënt zich in zijn leefomgeving kan verplaatsen;

u. Voorliggende voorziening: een andere wettelijke regeling op grond waarvan de cliënt een beroep kan doen met het oog op zijn behoefte aan maatschappelijke ondersteuning;

v. Wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;

w. Woning: een woonruimte voor permanente bewoning bestemd en geschikt en waarbij geen wezenlijke woonfuncties, zoals woon- en slaapruimte, was en kookgelegenheid en toilet met andere woningen worden gedeeld. Hieronder begrepen een woonschip en een woonwagen mits bestemd voor permanent bewoning;

x. Woonvoorziening: een woningaanpassing of hulpmiddel gericht op het normale gebruik in de woning.

y. Zorgvrijwilliger: Vrijwilligers kiezen ervoor om te zorgen. Als zij met het vrijwilligerswerk starten, is er (nog) geen emotionele band. Daarnaast zorgen zij voor een afgebakende tijd en kunnen zij de zorg op eigen initiatief beëindigen. Zorgvrijwilligers werken in georganiseerd verband en verrichten nooit verpleegkundige handelingen.

2. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet, het Uitvoeringsbesluit maatschappelijke ondersteuning 2015 en de Algemene wet bestuursrecht.

HOOFDSTUK 2 – PROCEDUREGELS

Artikel 2.1 De melding van de hulpvraag

1. Een hulpvraag kan door of namens een cliënt bij het college worden gemeld.
2. De wijze waarop de melding wordt gedaan is schriftelijk op een door het college beschikbaar gesteld meldingsformulier of op voorgeschreven digitale wijze.
3. Het college bevestigt de ontvangst van een hulpvraag schriftelijk of per e-mail.
4. In spoedeisende gevallen treft het college na de melding als bedoeld in het eerste lid onverwijld een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomsten van het gesprek als bedoeld in artikel 2.3 van de verordening.
5. Het college kan afspraken maken met aanbieders en partijen uit het maatschappelijk middenveld op welke wijze zij, namens de cliënt, met (een gewijzigde) behoefte aan maatschappelijke ondersteuning, een melding kunnen doen.

Artikel 2.2 Cliëntondersteuning

1. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op gratis cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is.
2. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger voorafgaande aan het gesprek als bedoeld in artikel 2.3 van de verordening op de mogelijkheid gebruik te kunnen maken van gratis cliëntondersteuning.

Artikel 2.3 Het gesprek

1. Het college nodigt de cliënt met een hulpvraag als bedoeld artikel 2.1 eerste lid van de verordening zo spoedig mogelijk na de bevestiging van ontvangst van de hulpvraag uit voor het gesprek.
2. Ingeval van mantelzorg wordt, indien de cliënt dat wenst of het college dat noodzakelijk acht, de mantelzorger(s) uitgenodigd voor het gesprek.
3. Het college kan voorafgaande aan het gesprek als bedoeld in het eerste lid eerst de van belang zijnde gegevens voor dat gesprek verzamelen alvorens een afspraak wordt gemaakt.
4. Bij het gesprek staat het belang van de cliënt centraal.
5. Het college wijst de cliënt voorafgaande aan het gesprek op de mogelijkheid van het indienen van een persoonlijk plan.

6. Afhankelijk van de aard en omvang van de hulpvraag kan het college personen uit de specialistenpool raadplegen.

Artikel 2.4 Vaststellen identiteit

Het college is bevoegd de identiteit van de vertegenwoordiger of mantelzorger van de cliënt vast te stellen aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 2.5 Verslag van het gesprek

1. Het college stelt van het gesprek als bedoeld in artikel 2.3 van de verordening een schriftelijk verslag op.
2. Het verslag als bedoeld in het eerste lid heeft betrekking op de uitkomsten van het onderzoek naar de onderwerpen als bedoeld in artikel 2.3.2 vierde lid van de wet en indien aanwezig het persoonlijk plan.
3. Het college betrekt bij het verslag ook de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger.
4. Het college kan in plaats van een verslag als bedoeld in het eerste lid een ondersteuningsplan opstellen.

HOOFDSTUK 3 - DE AANVRAAG

Artikel 3.1 De aanvraag

1. De aanvraag om een maatwerkvoorziening wordt ingediend op een door het college beschikbaar gesteld aanvraagformulier.
2. In afwijking van het eerste lid kan het college een ondertekend verslag als bedoeld in artikel 2.5 van de verordening, voorzien van de NAW-gegevens van de cliënt, aanmerken als aanvraag.
3. Het college is bevoegd de beslistermijn als bedoeld in artikel 2.3.5 tweede lid van de wet op te schorten indien voor de beoordeling van aanspraak op, dan wel welke maatwerkvoorziening een passende bijdrage kan leveren een deskundigenadvies nodig is.
4. Het college merkt een aanvraag vergezeld van een schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek, welk naar oordeel van het college gedateerde informatie bevat, aan als een melding.

Artikel 3.2 Advisering

1. Het college kan om deskundigenadvies vragen indien:
   a. het onduidelijk is of en zo ja, welke beperkingen de cliënt ondervindt en wat de prognose daarvan is;
   b. het college voornemens is de aanvraag om medische redenen af te wijzen;
   c. het college dat overigens gewenst vindt.
2. Het college is bevoegd om, voor zover dit van belang is voor de beoordeling van de aanspraak op een maatwerkvoorziening, de cliënt of bij gebruikelijke hulp de personen die tot de leefeenheid van de cliënt behoren:
   a. uit te nodigen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en hem te vragen aanvullend informatie te verstrekken;
   b. uit te nodigen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip om aanvullend informatie te verstrekken aan één of meer daartoe aangewezen deskundigen dan wel zich door één of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen onderzoeken.

HOOFDSTUK 4 - BEOORDELING VAN DE AANSPRAAK EN INHOUD BESCHIKKING

Artikel 4.1 Algemene criteria maatwerkvoorziening

1. Een cliënt die zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben in de gemeente Voorschoten komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening ter compensatie van de beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie die de cliënt ondervindt, voor zover de cliënt deze beperkingen naar het oordeel van het college niet:
   a. op eigen kracht;
   b. met gebruikelijke hulp;
   c. met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk; dan wel
   d. met gebruikmaking van algemene voorzieningen,
   kan verminderen of wegnemen.
2. De maatwerkvoorziening als bedoeld in het eerste lid levert, rekening houdend met het verslag als bedoeld in artikel 2.5 van de verordening en indien aanwezig het persoonlijk plan, een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven.

3. Een cliënt die ingezetene is van Nederland met psychische of psychosociale problemen en de cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving voor zover de cliënt deze problemen naar het oordeel van het college niet:
   a. op eigen kracht;
   b. met gebruikelijke hulp;
   c. met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk; dan wel
   d. met gebruikmaking van algemene voorzieningen,
   kan verminderen of wegnemen.
4. De maatwerkvoorziening als bedoeld in het vorige lid levert, rekening houdend met het verslag als bedoeld in artikel 2.5 van de verordening en indien aanwezig het persoonlijk plan, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zo zich snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving.
5. Er bestaat slechts aanspraak op een maatwerkvoorziening voor zover:
   a. deze noodzakelijk is om de cliënt in staat te stellen tot zelfredzaamheid en participatie mede met het oog op het zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen;
   b. deze als goedkoopst passende bijdrage aan te merken is;
   c. deze in overwegende mate op de cliënt gericht is.
6. Geen aanspraak op een maatwerkvoorziening bestaat:
   a. indien in de hulpvraag van de cliënt met een voor hem als algemeen gebruikelijk te beschouwen voorziening kan worden voorzien;
   b.voor zover er aan de zijde van de cliënt geen sprake is van aantoonbare meerkosten in vergelijking met de situatie voorafgaand aan diens behoefte aan maatschappelijke ondersteuning;
   c. indien een voorziening als die waarop de aanvraag betrekking heeft reeds in het kader van enige wettelijke bepaling of regeling is verleend en daarvan de normale afschrijvingstermijn nog niet is verstreken, tenzij de eerder vergoede of verleende voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen.
   d. indien de cliënt in redelijkheid van hem te vergen mogelijkheden had om zelf voor een passende oplossing te zorgen voor de beperkingen in zijn zelfredzaamheid en participatie.
   e. indien de noodzaak tot ondersteuning is ontstaan als gevolg van omstandigheden die in de risicosfeer van de cliënt liggen.

7. De aanvraag om een maatwerkvoorziening dan wel persoonsgebonden budget wordt in ieder geval geweigerd indien de maatwerkvoorziening is gerealiseerd vóór de melding dan wel de aanvraag.
8. De aanvraag om een maatwerkvoorziening dan wel persoonsgebonden budget kan worden geweigerd indien de maatwerkvoorziening nog niet is gerealiseerd vóór de melding dan wel aanvraag, tenzij de noodzaak achteraf door het college kan worden vastgesteld.
9. Geen aanspraak op een maatwerkvoorziening dan wel persoonsgebonden budget, niet zijnde beschermd wonen of opvang, bestaat indien de cliënt geen woonplaats heeft of zal hebben in de gemeente Voorschoten.

Artikel 4.2 Inhoud beschikking
1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als persoonsgebonden budget wordt verleend.
2. Bij het verlenen van een voorziening in natura wordt in de beschikking tevens vastgelegd:
   a. welke de te verlenen voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
   b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
   c. hoe de voorziening wordt verleend, en indien van toepassing,
   d. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn;
3. Bij het verlenen van een voorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget wordt in de beschikking tevens in ieder geval vastgelegd:
   a. voor welk resultaat het persoonsgebonden budget moet worden aangewend;
   b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het persoonsgebonden budget;
   c. wat de hoogte van het persoonsgebonden budget is en hoe hiertoe is gekomen;
   d. wat ingangsdatum en de duur is van de verstrekking is;
   e. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn;
   f. welke verplichtingen zijn verbonden aan het persoonsgebonden budget;
   g. dat het persoonsgebonden budget wordt overgemaakt aan de Sociale verzekeringsbank.
4. Indien de cliënt een bijdrage in de kosten is verschuldigd wordt dat opgenomen in de beschikking.

HOOFDSTUK 5 - PERSOONSGEBONDEN BUDGET

Artikel 5.1 Criteria aanspraak en verplichtingen persoonsgebonden budget

1. De cliënt heeft aanspraak op een persoonsgebonden budget indien:
   a. de cliënt op eigen kracht, al dan niet hulp uit zijn sociale netwerk of zijn vertegenwoordiger, voldoende in staat is te achten tot een redelijke waardering van belangen aangaande de aan het persoonsgebonden budget verbonden taken op een verantwoorde manier uit te voeren;
   b. de cliënt zich in een budgetplan voldoende gemotiveerd op het standpunt stelt waarom hij de maatwerkvoorziening als persoonsgebonden budget wenst te krijgen;
   c. is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen voldoen aan de kwaliteitseisen van de wet en in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt.
2. Het college stelt nadere regels over de voorwaarden:
   a. als bedoeld in het eerste lid;
   b. waaronder inbegrepen indien het persoonsgebonden budget kan worden besteed aan het realiseren van een woningaanpassing.
3. Aan het persoonsgebonden budget zijn de volgende verplichtingen verbonden:
   a. het persoonsgebonden budget mag niet worden besteed aan een voorziening die voor de cliënt algemeen gebruikelijk is;
   b. uit het persoonsgebonden budget mogen geen (administratieve) bemiddelingsbureaus worden betaald;
   c. uit het persoonsgebonden budget mogen reiskosten voor de aanbieder worden betaald, mits dat is opgenomen in het door het college akkoord bevonden ondersteuningsplan of budgetplan;
   d. het persoonsgebonden budget moet binnen zes maanden na toekenning zijn aangewend voor de bekostiging van het resultaat waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden;
   e. de cliënt die is aangewezen op maatschappelijke ondersteuning besteedt het persoonsgebonden budget niet aan een persoon welke tot zijn leefeenheid behoort die feitelijk gebruikelijke hulp op zich moet nemen, maar daartoe niet in staat is wegens overbelasting of dreigende overbelasting.

4. De cliënt aan wie een persoonsgebonden budget is verleend komt met de aanbieder in een schriftelijke overeenkomst overeen, waar ten minste afspraken in zijn opgenomen over de kwaliteit en het resultaat van de maatschappelijke ondersteuning en de wijze van declareren,
   a. een declaratie van een aanbieder bevat: een overzicht van de dagen waarop is gewerkt, het uurtarief, het aantal te betalen uren, dagdelen of etmalen het burgerservicenummer en de naam van de aanbieder, en wordt door de aanbieder ondertekend;
   b. een declaratie van een aanbieder bevat het nummer waarmee die aanbieder staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel, een overzicht van de dagen waarop is gewerkt, en de naam van degene die de hulp heeft geleverd, het tarief, het aantal te betalen uren, dagdelen of etmalen, en de naam en het adres van de aanbieder, en wordt namens de aanbieder ondertekend;
   c. de cliënt stelt, op verzoek van het college of de Sociale verzekeringsbank, de in onderdeel b en c bedoelde schriftelijke overeenkomst en/of declaraties tot vijf jaar na de datum van de verlening van het persoonsgebonden budget ter beschikking van het college of de Sociale verzekeringsbank.
5. De cliënt aan wie een persoonsgebonden budget is verleend draagt er zorg voor dat een aanbieder op wie het Arbeidstijdenbesluit niet van toepassing is niet meer dan veertig uur in één week voor hem werkzaamheden verricht.
6. De cliënt aan wie een persoonsgebonden budget is verleend voor de aanschaf van een elektrische rolstoel en/of een open/gesloten buitenwagen dient:
   a. een wettelijke aansprakelijkheidsverzekering (WA) af te sluiten;
   b. een onderhoudscontract af te sluiten met een leverancier,
   gedurende in de beschikking genoemde periode.
7. Het college onderzoekt uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde hulp of maatwerkvoorzieningen, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van persoonsgebonden budgetten.

Artikel 5.2 Vaststellen hoogte persoonsgebonden budget

1. ~~1.~~ De hoogte van het persoonsgebonden budget voor hulpmiddelen en woningaanpassingen bedraagt in ieder geval niet meer dan de huur- dan wel aanschafprijs van de goedkoopst passende bijdrage, waaronder gerekend onderhoud, reparatie en verzekering zoals die door het college aan de aanbieder verschuldigd is.

2. De hoogte van het persoonsgebonden budget waarmee diensten worden ingekocht bij een professional bedraagt in ieder geval niet meer dan een percentage van het tarief waarvoor het college deze diensten heeft gecontracteerd.

3. De hoogte van het persoonsgebonden budget waarmee diensten worden ingekocht bij een persoon die niet als professional wordt aangemerkt wordt vastgesteld op basis van een tarief dat in ieder geval lager is dan welke geldt voor in het tweede lid en maximaal het op grond van de Wet langdurige zorg geldende pgb-uurtarief voor hulp van niet-professionele zorgverleners.

~~2. De hoogte van het persoonsgebonden budget voor diensten bedraagt:~~

~~a. indien sprake is van diensten geleverd door een aanbieder conform de daarvoor geldende kwaliteitsstandaarden, in ieder geval niet meer dan een percentage van het tarief waarvoor het college deze diensten heeft gecontracteerd;~~

~~b. indien sprake is diensten door een persoon die niet werkzaam is voor een aanbieder, in ieder geval lager dan het percentage als bedoeld onder a.~~

~~3. De hoogte van het persoonsgebonden budget welke naar oordeel van het college mag worden uitbetaald aan iemand uit het sociale netwerk van de cliënt wordt vastgesteld op basis van een tarief dat in ieder geval lager is dan welke geldt in het tweede lid onder b.~~

4. ~~4.~~ Het college stelt nadere regels voor de hoogte van het persoonsgebonden budget voor:
   a. ~~a.~~ woningaanpassingen;
   b. ~~b.~~ de tarieven als bedoeld in het tweede en derde lid waaronder in ieder geval het percentage als bedoeld in het tweede lid;
   c. ~~c.~~ bij de vaststelling van het percentage als bedoeld onder b neemt het college, indien van toepassing, de reële overheadkosten van de aanbieder in aanmerking.

5. ~~5.~~ Het persoonsgebonden budget moet in ieder geval toereikend zijn om maatschappelijke ondersteuning in te kunnen kopen welke voldoet aan de kwaliteit met betrekking tot het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verleend.

6. ~~6.~~ De hoogte van het persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 5.1 zesde lid van de verordening bedraagt 100% van de kosten die de gemeente betaalt aan de gecontracteerde leveranciers.

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

Met opmaak: Inspringing: Links: 0,63 cm

Met opmaak: Inspringing: Links: 0 cm

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 2 + Nummeringstijl: a, b, c, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 1,9 cm + Inspringen op: 2,54 cm

Met opmaak: Genummerd + Niveau: 1 + Nummeringstijl: 1, 2, 3, … + Beginnen bij: 1 + Uitlijning: Links + Uitgelijnd op: 0,63 cm + Inspringen op: 1,27 cm

HOOFDSTUK 6 - MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING

Artikel 6.1 Maatschappelijke ondersteuning

1. Onder maatschappelijke ondersteuning wordt in ieder geval verstaan:
   a. hulp bij het verrichten van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen;
   b. hulp bij het voeren van een gestructureerd huishouden;
   c. hulp bij het deelnemen aan het maatschappelijke verkeer; en
   d. het bieden van beschermd wonen of opvang.
2. Het college kan in plaats van maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in het eerste lid individueel gerichte maatregelen treffen of laten treffen gericht op de zelfredzaamheid en participatie van de cliënt.
3. De maatregelen bedoeld in het tweede lid kunnen betrekking hebben op de afstemming als bedoeld in artikel 2.3.5 vijfde lid onder a tot en met h van de wet.
4. Het college kan een maatwerkvoorziening verlenen gericht op het ontlasten van de mantelzorger met het oog op het zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen wonen van de cliënt.

Artikel 6.2 Soorten maatwerkvoorzieningen

1. Het college kan de volgende maatwerkvoorziening in ieder geval verlenen:
   a. Kortdurend verblijf in een instelling ter ontlasting van de mantelzorger en zonodig het aldaar noodzakelijk vervoer;
   b. Hulpmiddel;
   c. Woningaanpassing;
   d. Hulp bij het huishouden;
   e. Begeleiding;
   f. Dagbesteding en zonodig het noodzakelijk vervoer;
   g. Vervoersvoorziening.
2. In plaats van een maatwerkvoorziening in natura kan de cliënt aanspraak maken op een persoonsgebonden budget.

Artikel 6.3 Primaat en kortdurende maatschappelijke ondersteuning

1. Het college kan maatschappelijke ondersteuning als collectieve - en individuele maatwerkvoorziening verlenen waarbij het primaat ligt bij de collectieve maatwerkvoorziening.
2. Het college kan de maatwerkvoorziening als bedoeld in het eerste lid kortdurend verlenen indien de cliënt of personen van wie gebruikelijke hulp kan worden gevergd leerbaar zijn.
3. De maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in het tweede lid is gericht op het versterken of verbeteren van de zelfredzaamheid en participatie van de cliënt. Daaronder kan ook toeleiding naar algemene voorzieningen of voorliggende voorzieningen worden verstaan.

HOOFDSTUK 7 - HULP BIJ SCHOON EN LEEFBAAR HUIS

Artikel 7.1 Maatschappelijke ondersteuning

Het college kan aan de cliënt die aanspraak heeft op maatschappelijke ondersteuning een maatwerkvoorziening verlenen in de vorm van hulp bij het huishouden.

Artikel 7.2 Specifieke criteria

1. Een cliënt komt niet in aanmerking voor hulp bij het huishouden indien tot de leefeenheid van de cliënt één of meer personen behoren die naar oordeel van het college gebruikelijk hulp kunnen verlenen.
2. De cliënt of een persoon die behoort tot diens leefeenheid kunnen in aanmerking komen voor kortdurende hulp bij het huishouden als bedoeld in dit hoofdstuk indien zij naar oordeel van het college leerbaar zijn.
3. De maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in het tweede lid is gericht op het versterken of verbeteren van de zelfredzaamheid en participatie van de cliënt. Daaronder kan ook toeleiding naar algemene voorzieningen of voorliggende voorzieningen worden verstaan.
4. Bij het oordeel van het college of gebruikelijke hulp kan worden gevergd wordt onverminderd de definitie in ieder geval rekening gehouden met:
   a. de aard en de omvang van de ondersteuningsbehoefte;
   b. de leeftijd en de ontwikkelingsfase van inwonende kinderen;
   c. de leerbaarheid van de cliënt en/of de personen van wie gebruikelijke hulp kan worden gevergd.

Artikel 7.3 Hulp bij het huishouden

1. De te bereiken resultaten van hulp bij het huishouden worden slechts geboden indien deze gericht zijn op:
   a. het kunnen wonen in een huis dat schoon is. Dit geldt ten aanzien van de ruimten die nodig zijn voor het normale gebruik van de woning. Om dit resultaat te bereiken kan maatschappelijke ondersteuning worden geboden bij het verrichten van lichte en/of zware huishoudelijke taken;
   b. het voorzien zijn van de dagelijks benodigde hoeveelheid voedsel voor maaltijden en andere momenten waarop iets genuttigd wordt, evenals toilet- en schoonmaak artikelen. Ook de noodzakelijke bereiding van maaltijden kan hieronder vallen;
   c. het aanwezig zijn van gewassen, al dan niet gestreken en zo nodig opgevouwen of opgehangen kleding. Om dit resultaat te bereiken kan ondersteuning worden geboden bij het wassen, strijken en opruimen van de was;
   d. de dagelijkse gebruikelijke hulp voor in het huishouden aanwezige minderjarige kinderen. Om dit resultaat te bereiken kan tijdelijk ondersteuning worden verleend, tenzij de cliënt gebruik kan maken van aanwezige en bruikbare voor-, tussen- en naschoolse opvang, kinderopvang of andere opvangmogelijkheden.

HOOFDSTUK 8 - BEGELEIDING, DAGBESTEDING EN KORTDUREND VERBLIJF IN EEN INSTELLING

Artikel 8.1 Maatschappelijke ondersteuning

Het college kan aan de cliënt die aanspraak heeft op maatschappelijke ondersteuning maatwerkvoorziening verlenen in de vorm van:
   a. Begeleiding bij het in staat stellen tot algemeen dagelijkse levensverrichtingen of dagbesteding waaronder zonodig het noodzakelijke vervoer;
   b. Kortdurend verblijf in een instelling.

Artikel 8.2 Algemene criteria

1. Het college kan de maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in dit hoofdstuk:
   a. combineren met eigen kracht, ondersteuning vanuit het sociaal netwerk en informele hulp uit de sociale omgeving;
   b. verlenen in de vorm van een totaal aan afspraken zoals neergelegd in een ondersteuningsplan;
2. Voor de maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 8.1 van de verordening geldt het principe van het primaat van de collectieve maatwerkvoorziening.

Artikel 8.3 Specifieke criteria begeleiding

1. De cliënt komt niet in aanmerking voor begeleiding indien tot de leefeenheid van de cliënt één of meer personen behoren die naar oordeel van het college gebruikelijke hulp kunnen verlenen.
2. Bij het oordeel van het college of gebruikelijke hulp kan worden gevergd wordt onverminderd de definitie in ieder geval rekening gehouden met:
   a. de aard en de omvang van de ondersteuningsbehoefte van de cliënt;
   b. de aard van de relatie van de persoon binnen de leefeenheid met de cliënt;
   c. de leeftijd en de ontwikkelingsfase van inwonende kinderen;
   d. de leerbaarheid van de cliënt en/of de personen van wie gebruikelijke hulp kan worden gevergd.
3. De cliënt komt in aanmerking voor kortdurende begeleiding ter versterking of verbetering van zijn zelfredzaamheid indien de cliënt naar oordeel van het college leerbaar is. Daaronder kan ook de toeleiding naar algemene voorzieningen of voorliggende voorzieningen worden verstaan.
4. De cliënt kan in aanmerking komen voor begeleiding indien dat bijdraagt aan het behouden of mogelijk verbeteren van diens zelfredzaamheid en participatie. Daaronder wordt in ieder geval verstaan ondersteuning:
   a. bij en opbouwen van een sociaal netwerk;
   b. van de thuisadministratie;
   c. bij participatie (dagbesteding);
   d. bij zelfzorg.

5. Het college draagt zonodig zorg voor het noodzakelijke vervoer inclusief de eventuele begeleiding zodat de cliënt gebruik kan maken van de dagbesteding.
6. Het vervoer als bedoeld in het vorige lid wordt in ieder geval noodzakelijk geacht indien:
   a. de cliënt niet in staat is zelfstandig lopend, al dan met een algemeen gebruikelijk loophulpmiddel, de dagbesteding te bereiken of zelfstandig met een algemeen gebruikelijk vervoermiddel te reizen;
   b. de cliënt niet met beschikbare hulp van personen uit diens sociale netwerk of vrijwilligers kan reizen of op een andere manier door hen kan worden begeleid.

Artikel 8.4 Begeleiding
De te bereiken resultaten van begeleiding worden slechts geboden indien deze gericht zijn op:
1. het zo lang mogelijk zelfstandig in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen; en/of
2. het zoveel mogelijk op gelijke voet met anderen kunnen meedoen in de maatschappij.

Artikel 8.5 Specifieke criteria kortdurend verblijf in een instelling
1. De cliënt kan in aanmerking komen voor kortdurend verblijf in een instelling, niet zijnde een ziekenhuis, indien het kortdurend verblijf noodzakelijk is ter ontlasting van de mantelzorger én de cliënt in dat geval aangewezen is op ondersteuning dat gepaard gaat met permanent toezicht.
2. Het kortdurend verblijf in als bedoeld in het eerste lid omvat een dagdeel of een etmaal per week.
3. Het college kan in individuele gevallen afwijken van het gestelde in het vorige lid.

Artikel 8.6 Kortdurend verblijf in een instelling
Het te bereiken resultaat van kortdurend verblijf wordt slechts geboden indien deze gericht is op het ontlasten van de mantelzorger met het oog op het zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen laten wonen van de cliënt.

HOOFDSTUK 9 - HULP GERICHT OP HET WONEN

Artikel 9.1 Maatschappelijke ondersteuning

Het college kan aan de cliënt die aanspraak heeft op maatschappelijke ondersteuning maatwerkvoorzieningen verlenen in de vorm van:

a. woonvoorzieningen;

b. voorzieningen om zich in en om de woning te verplaatsen.

Artikel 9.2 Woonvoorzieningen

Het te bereiken resultaat ten aanzien van woonvoorzieningen wordt slechts geboden indien deze bestaat uit het kunnen gebruiken van de noodzakelijke gebruiksruimten in verband met het normale gebruik van de woning waar de cliënt zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben.

Artikel 9.3 Specifieke criteria woonvoorzieningen

1. Met het oog op het normale gebruik van de woning kan een maatwerkvoorziening worden verleend aangaande de bereikbaarheid, toegankelijkheid en bruikbaarheid van de woning.
2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op:
   a. het treffen van woonvoorzieningen aan hotels/pensions, trekkerswoonwagens, kloosters, tweede woningen, vakantiewoningen, recreatiewoningen en bij kamerverhuur;
   b. het treffen van woonvoorzieningen in, specifiek op mensen met beperkingen gerichte woongebouwen wat betreft voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten dan wel woonvoorzieningen die bij nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten kunnen of hadden kunnen worden meegenomen.
3. Een woonvoorziening wordt slechts verleend indien de cliënt zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben in de woning waaraan de maatwerkvoorziening wordt getroffen.
4. De aanvraag voor een woonvoorziening kan in ieder geval worden geweigerd indien:
   a. de noodzaak tot het treffen van de woonvoorziening het gevolg is van een verhuizing waartoe op grond van belemmeringen in het normale gebruik van de woning ten gevolge van beperkingen geen aanleiding bestond en er geen andere belangrijke reden aanwezig was;
   b. de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie op dat moment beschikbare meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college;

c. deze betrekking heeft op woonvoorzieningen in gemeenschappelijke ruimten anders dan:
1° het verbreden van toegangsdeuren;
2° het aanbrengen van elektrische deuropeners;
3° de aanleg van een hellingbaan van de openbare weg naar de toegang van het gebouw, mits de woningen in het gebouw te bereiken zijn met een rolstoel;
4° het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders;
5° het aanbrengen van een trapleuning bij een portiekwoning;
6° het plaatsen van een opstelplaats voor een rolstoel bij de toegangsdeur van het gebouw;
7° het aanbrengen van een traplift, indien het een gemeenschappelijke ruimte betreft die afgesloten kan worden van de openbare weg en onder de voorwaarde dat de eigenaar en de medegebruikers van de betrokken ruimte schriftelijk te kennen hebben gegeven hiertegen geen bezwaren van overwegende aard te hebben,
d. de cliënt verhuisd is naar een woonruimte die niet bestemd en/of geschikt is om het gehele jaar door bewoond te worden;
e. de ondervonden problemen bij het normale gebruik van de woning voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen;
f. de noodzaak tot het treffen van een maatwerkvoorziening het gevolg is van achterstallig onderhoud dan wel slechts strekt ter renovatie van de woning of om deze in overeenstemming te brengen met de eisen die redelijkerwijs aan de woning mogen worden gesteld.

Artikel 9.4 Criterium primaat van verhuizen

1. Het college kan het primaat van verhuizen toepassen indien de kosten van een noodzakelijke woningaanpassing niet als de goedkoopst passende bijdrage is aan te merken.
2. Het college kan de cliënt op wie het primaat als bedoeld in het eerste lid van toepassing is zonder aanvraag in aanmerking brengen voor een tegemoetkoming als bedoeld in hoofdstuk 12 van de verordening.
3. De cliënt kan voor een woningaanpassing in aanmerking komen indien blijkt dat verhuizing als bedoeld in het eerste lid niet binnen een redelijke en/of medische aanvaardbare termijn mogelijk is.

Artikel 9.5 Zich verplaatsen in en om de woning

De te bereiken resultaten van het zich verplaatsen in en om de woning worden slechts geboden indien deze gericht zijn op het in staat zijn de noodzakelijke gebruiksruimten te bereiken gericht op het normale gebruik van de woning, waaronder met een rolstoel of een traplift.

HOOFDSTUK 10 - HULP BIJ HET DEELNEMEN AAN HET MAATSCHAPPELIJK VERKEER

Artikel 10.1 Maatschappelijke ondersteuning

Het college kan aan de cliënt die aanspraak heeft op maatschappelijke ondersteuning maatwerkvoorzieningen verlenen in de vorm van:

a. het zich kunnen verplaatsen in de leefomgeving;

b. medemensen ontmoeten en sociale verbanden aangaan,

gericht op zelfredzaamheid en participatie.

Artikel 10.2 Specifieke criteria

1. Met het oog op het zich verplaatsen, kan een maatwerkvoorziening worden verleend ten aanzien van het verplaatsen over de korte afstand rond de woning en het verplaatsen over de langere afstand binnen de leefomgeving van de cliënt.
2. Het college hanteert het principe van het primaat van de collectieve maatwerkvoorziening.

Artikel 10.3 Het zich kunnen verplaatsen

1. Het te bereiken resultaat ten aanzien van het zich kunnen verplaatsen gericht op zelfredzaamheid en participatie bestaat in ieder geval uit:

a. het kunnen doen van boodschappen;

b. het kunnen onderhouden van sociale contacten;

c. het deelnemen aan activiteiten,

binnen de leefomgeving van de cliënt.

2. Het te bereiken resultaat als bedoeld als bedoeld in artikel 10.3 eerste lid onder a, b en c (tezamen) maakt participatie mogelijk met een omvang van 1500 kilometer per jaar.
3. Het college kan in individuele gevallen afwijken van het gestelde in het vorige lid.

HOOFDSTUK 11 - BIJDRAGE IN DE KOSTEN

Artikel 11.1 Maatwerkvoorziening

1. De cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening dan wel persoonsgebonden budget.
2. Indien een maatwerkvoorziening dan wel persoonsgebonden budget wordt verleend ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt is verschuldigd, is de bijdrage verschuldigd door:
   a. de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is afgewezen; en
   b. degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.
3. Het college stelt nadere regels over de omvang van verschuldigde bijdrage in de kosten van de maatwerkvoorziening met inachtneming van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.
4. De bijdrage voor de opvang wordt geïnd door de instantie die de opvang biedt.

Artikel 11.2 Algemene voorziening

1. De cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor het gebruik van een algemene voorziening, niet zijnde cliëntondersteuning.
2. De cliënt is de bijdrage verschuldigd aan de aanbieder.
3. Bij het vaststellen van de hoogte van de bijdrage kan rekening worden gehouden met algemeen gebruikelijke kosten.
4. Met het opleggen van de bijdrage vindt geen onevenredige cumulatie plaats met:
   a. de bijdrage in de kosten voor een maatwerkvoorziening dan wel persoonsgebonden budget;
   b. de bijdragen in de kosten bij het gebruik van meerdere algemene voorzieningen.
5. Het college kan de cliënt in gevallen als bedoeld in vorige lid in aanmerking brengen voor:
   a. een korting op de bijdrage in de kosten van het gebruik van de algemene voorziening;
   b. een kortingspas voor het gebruik van één of meerdere algemene voorzieningen;
   c. nader door het college te bepalen maatregelen.
6. Het college stelt nadere regels waaronder in ieder geval voor welke algemene voorzieningen een bijdrage geldt, wat de omvang daarvan is en welke groepen een korting kunnen krijgen op de bijdrage.

Artikel 11.3 Kostprijs

1. De kostprijs van een maatwerkvoorziening is gelijk aan de prijs waarvoor de gemeente de maatwerkvoorziening afneemt of aanschaft van een (gecontracteerde) aanbieder, inclusief de bijkomende kosten.
2. De kostprijs van een persoonsgebonden budget is gelijk aan het bedrag van het persoonsgebonden budget.
3. Onverminderd artikel 11.2 derde lid van de verordening bedraagt de kostprijs van een algemene voorziening, niet zijnde cliëntondersteuning nooit meer dan een kostendekkende bijdrage.

HOOFDSTUK 12 - TEGEMOETKOMING MEERKOSTEN

Artikel 12.1 Aanspraak

1. De persoon met een beperking of chronisch psychisch of psychosociaal probleem kan in aanmerking komen voor een tegemoetkoming in de met die beperking of chronisch psychisch of psychosociaal probleem verband houdende aantoonbare of aannemelijke meerkosten ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en participatie voor:
   a. verhuiskosten en/of inrichtingskosten;
   b. een sportrolstoel; of
   c. reiskosten in verband met het gebruik van het aanvullend openbaar vervoer in verband met deelname aan het maatschappelijk verkeer als bedoeld in hoofdstuk 10 van de verordening;
   d. andere kostencategorieën als bedoeld in a tot en met c die in hun onderlinge samenhang betrekking hebben op stapelingseffecten en leiden tot meerkosten.
2. De persoon als bedoeld in het eerste lid kan slechts aanspraak maken op een tegemoetkoming indien deze persoon geen aanspraak heeft of kan hebben op een vergoeding van de (meer)kosten op grond van een voorliggende voorziening.
3. De persoon als bedoeld in het eerste lid kan slechts aanspraak maken op een tegemoetkoming verhuiskosten en/of inrichtingskosten voor zover op deze persoon het primaat van verhuizen van toepassing is als bedoeld in artikel 9.4 eerste lid van de verordening.

Artikel 12.2 Aanvraag

1. De tegemoetkoming wordt op aanvraag verleend.
2. De tegemoetkoming voor een sportrolstoel wordt slechts eens per drie jaar verleend.
3. In afwijking van het eerste lid kan het college de tegemoetkoming verhuiskosten en/of inrichtingskosten toekennen in het besluit waarin het primaat van verhuizen wordt toegepast als bedoeld in artikel 12.1 van de verordening.

Artikel 12.3 Hoogte tegemoetkoming en uitbetaling

1. De tegemoetkoming voor verhuiskosten en/of inrichtingskosten wordt niet eerder uitbetaald nadat de persoon als bedoeld in artikel 12.1 van de verordening is verhuisd naar de voor hem meest geschikte beschikbare woning gelet op zijn beperkingen in het normale gebruik van de woning.
2. Het college stelt nadere regels voor de hoogte van de tegemoetkomingen, welke kostencategorieën meerkosten meebrengen door de stapeling daarvan en de wijze waarop de tegemoetkomingen te gelde worden gemaakt.

HOOFDSTUK 13 - NIEUWE FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN, HERZIENING, INTREKKING OF TERUGVORDERING

Artikel 13.1 Beëindiging

Onverminderd artikel 2.3.10 van de wet kan het college een toegekende aanspraak op een maatwerkvoorziening dan wel persoonsgebonden budget geheel of gedeeltelijk te beëindigen, indien:

a. niet wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld bij of krachtens de wet of de verordening;
b. de cliënt wordt opgenomen in een instelling;
c. de cliënt zich niet houdt aan de verplichtingen verbonden aan het gebruik van de maatwerkvoorziening;
d. de cliënt is overleden.

Artikel 13.2 Herziening of intrekking

1. Onverminderd artikel 2.3.8 van de wet doet een cliënt aan het college desgevraagd of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot een heroverweging van de beslissing als bedoeld in de artikelen 2.3.5 of 2.3.6 van de wet.
2. Het college kan onder toepassing van het eerste lid een besluit tot toekenning tegemoetkoming als bedoeld in hoofdstuk 12 van de verordening intrekken indien achteraf blijkt dat de persoon bedoeld in dat hoofdstuk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zouden hebben geleid.
3. Een besluit tot verlening van een persoonsgebonden budget kan worden herzien of ingetrokken indien blijkt dat de cliënt niet heeft voldaan aan de verplichtingen als bedoeld in artikel 5.1 van deze verordening.

Artikel 13.3 Terugvordering en verrekenen

Onverminderd artikel 2.4.1 van de wet kan het college nadat het besluit tot toekenning van een maatwerkvoorziening dan wel persoonsgebonden budget of tegemoetkoming als bedoeld in hoofdstuk 12 van de verordening is herzien of ingetrokken:

a. het ten onrechte of tot een te hoog bedrag genoten aan persoonsgebonden budget terugvorderen;
b. de ten onrechte ontvangen tegemoetkoming terugvorderen;
c. de geldswaarde van een maatwerkvoorziening in natura terugvorderen;
d. de wijze waarop de terugvordering geïnd wordt, kan verrekening zijn. De hoogte van het (periodieke) bedrag van verrekening moet in redelijke verhouding staan tot de te compenseren beperkingen.

HOOFDSTUK 14 - BESTRIJDING MISBRUIK OF ONEIGENLIJK GEBRUIK

Artikel 14.1 Fraudepreventiebeleid

Het college voert een actief fraudepreventiebeleid. Onderdeel daarvan is de wijze waarop het college cliënten informeert over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening dan wel persoonsgebonden budget zijn verbonden en over de consequenties van misbruik en oneigenlijk gebruik.

Artikel 14.2 Controle
Het college beoordeelt steekproefsgewijs de besteding van de persoonsgebonden budgetten als bedoeld in artikel 5.1 van de verordening. Tevens beoordeelt het college of de cliënt nog voldoet aan de criteria om voor een persoonsgebonden budget in aanmerking te komen.

HOOFDSTUK 15 - OVERIGE BEPALINGEN
§ 1. Jaarlijkse blijk waardering mantelzorgers
Artikel 15.1 De wijze van waardering
1. Het college draagt jaarlijks zorg voor een blijk van waardering voor mantelzorgers indien mantelzorg wordt verleend aan een cliënt die zijn hoofdverblijf heeft in de gemeente Voorschoten.
2. De wijze van waardering als bedoeld in het eerste lid komt tot stand in samenspraak met een welzijnsorganisatie.
3. Bij de waardering als bedoeld in het eerste lid heeft het college oog voor mantelzorgers van cliënten die mogelijk alleen gebruik maken van algemene voorzieningen.

§ 2. Klachtafhandeling en medezeggenschap
Artikel 15.2 Regeling voor klachtenafhandeling
1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van cliënten ten aanzien van de voorzieningen.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders, en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 15.3. Regeling voor medezeggenschap
1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn ten aanzien van maatwerkvoorzieningen.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

§ 3. Kwaliteit

Artikel 15.4 Kwaliteitseisen

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
   a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt en het aansluiten bij de informele zorg;
   b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg waaronder inbegrepen de informele zorg;
   c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard;
2. Het college kan bij nadere regeling bepalen welke verdere eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek, en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 15.5 Prijs kwaliteitsverhouding

1. Het college houdt, in het belang van een goede prijs-kwaliteitsverhouding rekening, bij het leveren van diensten door derden, in ieder geval rekening met:
   a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
   b. de voor de sector toepasselijke CAO-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
   c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
   d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg, en
   e. kosten voor bijscholing van het personeel.

2. Het college houdt, in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren overige voorzieningen, in ieder geval rekening met:

a. de marktprijs van de voorziening, en

b. de eventuele extra taken die in verband met de voorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals:

1°. aanmeten, leveren en plaatsen van de voorziening;

2°. instructie over het gebruik van de voorziening;

3°. onderhoud van de voorziening, en

4°. verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden (bijv. sociaal wijkteams).

§ 4. Betrekken van ingezetenen

Artikel 15.6 - Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. Het college betrekt ingezetenen van de gemeente, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, bij de voorbereiding van het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning, overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt ingezetenen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.
4. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het tweede en derde lid.

HOOFDSTUK 16 – SLOTBEPALINGEN

Artikel 16.1 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de cliënt afwijken van hetgeen bij deze verordening is bepaald, indien toepassing daarvan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 16.2 Indexering
Het college kan jaarlijks per 1 januari de in het kader van deze verordening en het op deze verordening berustende Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Voorschoten 2015 geldende bedragen verhogen of verlagen conform de ontwikkelingen van de prijsindex volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek.

Artikel 16.3 Evaluatie
1. Het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt eenmaal per twee jaar geëvalueerd. Het college zendt hiertoe telkens twee jaar na de inwerkingtreding van de verordening aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van de verordening in de praktijk.
2. Het college evalueert in 2015 de bevindingen inzake de steekproefsgewijze controle van de persoonsgebonden budgetten.

Artikel 16.4 Overgangsrecht
Met de inwerkingtreding van deze verordening wordt de Verordening individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning Voorschoten 2009 ingetrokken met dien verstande dat besluiten welke zijn genomen op grond van de Verordening individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning Voorschoten 2009 met de daarbij behorende rechten en plichten in stand blijven, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen waarbij het toekenningsbesluit van de individuele voorziening wordt ingetrokken.

Artikel 16.5 Citeerartikel
Deze verordening wordt aangehaald als Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Voorschoten 2015.

Artikel 16.6 Inwerkingtreding
Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2015.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
van de raad der gemeente Voorschoten,
gehouden op 13 november 2014.

de griffier, de voorzitter,

Toelichting

Algemeen

De verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Voorschoten 2015, hierna de verordening, is gebaseerd op de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (volledige naam is "Regels inzake de gemeentelijke ondersteuning op het gebied van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen en opvang").

De Wmo 2015 schrijft in de artikelen 2.1.3, 2.1.4, 2.1.5, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6 en 2.6.6 voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt respectievelijk kan opstellen:

- die noodzakelijk zijn in de verordening op te nemen om het beleidsplan uit te (kunnen) voeren en de door het college ter uitvoering daarvan te nemen besluiten of te verrichten handelingen;
- hoe wordt vastgesteld of een cliënt een maatwerkvoorziening nodig heeft voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang en welke criteria daarbij gelden;
- op welke wijze de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld;
- onder welke voorwaarden betreffende het tarief, de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de mogelijkheid heeft dat te besteden bij iemand uit zijn sociale netwerk;
- ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van vereist is;
- ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder vereist is;
- over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Wmo 2015;
- ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, waar het college ten aanzien daarvan de uitvoering van de Wmo 2015 door derden laat verrichten. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden;
- voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijke gebruik van de Wmo 2015; en
- onder welke voorwaarden het college een tegemoetkoming in de meerkosten kan verstrekken aan personen met een beperking, chronische psychische of psychosociale problemen die in verband daarmee aannemelijke meerkosten hebben ter onder ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.

Opdracht Wmo 2015 aan de gemeente

De Wmo 2015 draagt gemeenten onder meer op zorg te dragen voor maatschappelijke ondersteuning en de kwaliteit en continuïteit van voorzieningen. Onder maatschappelijke ondersteuning (art. 1.1.1 lid 1 van de wet) wordt verstaan:

1. bevorderen van de sociale samenhang, de mantelzorg en vrijwilligerswerk, de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking, de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente, alsmede voorkomen en bestrijden van huiselijk geweld,

2. ondersteunen van de zelfredzaamheid en de participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen zoveel mogelijk in de eigen leefomgeving,

3. bieden van beschermd wonen en opvang.

Onder voorzieningen worden algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen verstaan (art. 1.1.1 lid 1 van de wet). De regels over kwaliteit en continuïteit zijn neergelegd in hoofdstuk 3 van de wet.

Wettelijke afbakening

De Wmo 2015 kent in tegenstelling tot de Jeugdwet geen specifieke bepalingen waarin het college in ieder geval niet gehouden is een maatwerkvoorziening te verlenen. Wel is artikel 2.3.5 zesde lid van de wet van belang, waarin feitelijk de afbakening wordt weergegeven tussen de Wmo 2015 en de Wet langdurige zorg (thans Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten). Kan iemand met ondersteuning (Wmo) en verpleging en zorg (Zvw) niet meer in de eigen leefomgeving blijven wonen, kan aanspraak bestaan op verblijf in de instelling. Het artikel luidt als volgt:

6. Het college kan een maatwerkvoorziening weigeren indien de cliënt aanspraak heeft op verblijf en daarmee samenhangende zorg in een instelling op grond van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, dan wel er redenen zijn om aan te nemen dat de cliënt daarop aanspraak kan doen gelden en weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit dienaangaande.

Echter valt (ook) niet in te zien waarom het college gehouden is een maatwerkvoorziening te verlenen indien een andere wettelijke aanspraak kan voorzien in de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning. Denk bijvoorbeeld aan de aanspraak op wijkverpleging op grond van de Zorgverzekeringswet of een vervoerskostenvergoeding op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen. Daarom is in de verordening een weigeringsgrond opgenomen analoog aan het huidige artikel 2 Wmo 2007.

Aansluiting Verordening Jeugdhulp

Bij deze verordening is, met in achtneming van de wet, aansluiting gezocht bij de verordening Jeugdhulp. Genoemd worden de inhoud van de beschikking, regels over het persoonsgebonden budget, nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering, kwaliteit en inspraak en medezeggenschap.

Opgemerkt wordt verder dat de Wmo 2015 niet goed te vergelijken is met de Jeugdwet. Als belangrijkste verschil wordt de eigen verantwoordelijkheid van 'burgers' genoemd welke in de Wmo 2015 wettelijk is verankerd (subsidiariteitsbeginsel). Dat wordt kracht bij gezet met het verbod van het doen van een aanvraag (art. 2.3.2 lid 9 Wmo 2015). Burgers met een behoefte aan maatschappelijke ondersteuning melden zich waarna aanspraak bestaat op een onderzoek (het gesprek). De Jeugdwet kent geen subsidiariteitsbeginsel en er is ook geen meldingsplicht opgenomen voordat (conform verordening) een aanvraag kan worden ingediend. Het wettelijke recht op jeugdzorg en individuele aanspraken op jeugdzorg zijn vervangen door een voorzieningenplicht waarvan de aard en omvang in beginsel door de gemeente worden bepaald (maatwerk). Verder geldt dat de Jeugdwet een nieuwe wet is. Met de Wmo al zeven jaar (juridische) ervaring is opgedaan die zonder meer kan worden

meegenomen in de Wmo 2015. Dat blijkt overigens ook de bedoeling van de wetgever; de Wmo 2015 is gestoeld op de Wmo 2007.

Modelverordening Vereniging Nederlandse gemeenten

Deze verordening is deels gebaseerd op de concept modelverordening van de Verenging voor Nederlandse Gemeenten, versie 15 mei 2014 (VNG). Deze verordening is echter ingedeeld in hoofdstukken om de leesbaarheid en kenbaarheid te verhogen. Om dezelfde reden zijn de onderwerpen of artikelen uit de VNG-verordening, al dan niet in aangepaste vorm en noodzakelijkerwijs aangevuld, geclusterd in het betreffende hoofdstuk. Verder is zo min mogelijk gebruik gemaakt om de wet te citeren, maar juist uit te leggen wat de gemeente Voorschoten verstaat onder de niet bij wet gedefinieerde begrippen en wat in ieder geval concreet onder maatschappelijke ondersteuning wordt verstaan. Daarbij zijn normstellende kaders geformuleerd. Daarvoor is ook aansluiting gezocht bij de indeling van de huidige verordening en de vier taakvelden van de compensatieplicht. Uit de parlementaire behandeling van de Wmo 2015 blijkt namelijk dat het college nog steeds de plicht heeft op deze vier taakvelden ondersteuning te bieden in de vorm van een maatwerkvoorziening, als dat vanzelfsprekend nodig blijkt. Nadrukkelijk wordt opgemerkt dat de inhoud van deze verordening maatwerk op geen enkele manier in de weg staat (zie verder hierna).

Verordening is essentieel

Uit de toelichting op artikel 2.1.3 van de wet (verordeningsplicht) blijkt dat de gemeenteraad naast het beleidsplan - mede met het oog op duidelijkheid voor de burger over de van de overheid te verwachten prestaties en de rechtszekerheid - bij verordening een aantal zaken moet regelen die noodzakelijk zijn om de wet en het beleidsplan uit te kunnen voeren. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening komt het op maatwerk aan. In artikel 1.2.1 van de wet is in algemene termen omschreven in welke gevallen iemand in aanmerking komt voor de verschillende maatwerkvoorzieningen (zie hoofdstuk 4 van deze verordening).

De verordening is een essentieel document voor de eerder genoemde concrete uitwerking van de beleidsvoornemens van de gemeente Voorschoten.

De maatschappelijke ondersteuning zal gericht zijn op de persoon en diens plek in de samenleving in plaats van uitsluitend op diens aandoening, beperking of indicatie. De bepalingen in deze verordening geven geen antwoord op de vraag hoe het college in het individuele geval tot het oordeel komt of iemand in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening. Slechts de criteria oftewel de inhoudelijke randvoorwaarden zoals de gemeenteraad die als democratisch gelegitimeerd orgaan moet stellen zijn opgenomen. Daarmee treedt de gemeenteraad nadrukkelijk niet in de beslisruimte die het college heeft op grond van artikel 2.3.5 van de wet (de aanvraag). Immers, binnen de kaders biedt de wet zeer uiteenlopende beslismogelijkheden.

Naar oordeel van het college

Wanneer iemand naar het oordeel van het college niet in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en onvoldoende is geholpen met de inzet van eigen kracht, gebruikelijke hulp, mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen, beslist het college tot het verstrekken van een (individuele) maatwerkvoorziening. De verplichting om maatwerk te leveren, is in de wet ruimer geformuleerd dan de compensatieplicht in de Wmo 2007 en ziet op alle gevallen waarin

iemand problemen heeft met zijn zelfredzaamheid en participatie, of beschermd wonen of opvang nodig heeft. De maatwerkvoorziening is aanvullend op wat iemand zelf kan bijdragen en vormt samen met de inzet van eigen kracht of, indien van toepassing, gebruikelijke hulp of mantelzorg een samenhangend ondersteuningsaanbod, ofwel maatwerk. Wanneer mensen voldoen aan de voorwaarden, hebben zij het recht om te kiezen voor een persoonsgebonden budget waarmee zij zelf de ondersteuning kunnen regelen die tot de maatwerkvoorziening behoort (zie hoofdstuk 5 van deze verordening).

Geen ongeclausuleerd recht

De Wmo 2015 biedt meer mogelijkheden dan de Wmo 2007 om cliënten op een goede manier maatschappelijk te ondersteunen zonder dat dit hoeft te leiden tot het verstrekken van een (individuele) maatwerkvoorziening. Daarmee is er geen sprake van een ongeclausuleerd recht op een maatwerkvoorziening. De verordening zoals die thans voorligt doet recht aan de bedoeling van de wetgever en biedt burgers de rechtszekerheid die zij verdienen als het hen - naar oordeel van het college - niet lukt om zelf, dan wel met hulp van anderen niet of onvoldoende zelfredzaam te zijn en te kunnen participeren. De verordening is dan ook zo opgesteld dat het de benodigde waarborgen biedt die burgers van de gemeente mogen verwachten. Daarmee wordt ook het huidige voorzieningenniveau bedoeld zonder daarbij het beoogde maatwerk en eigen verantwoordelijkheid van burgers uit het oog te verliezen. Naast de bedoelde aanspraken zijn ook de weigeringsgronden en beperkende voorwaarden opgenomen zoals die ook thans gelden. Die zijn overigens uitgebreid in het kader van de eigen verantwoordelijkheid en mede gebaseerd op de eerder genoemde concept modelverordening van de VNG.

Uitvoerbaar

Een ander aspect is de uitvoerbaarheid van de wet en de daarbij behorende verordening. Het college die de aanvragen beoordeeld is ook gehouden de bepalingen van de verordening in acht te nemen. Met het bieden van de eerder genoemde duidelijkheid wordt niet alleen een kader geboden maar ook de grondslagen waarop de beslissing op de aanvraag kan en mag rusten. Dat brengt mee dat toepassing van deze verordening minder zware administratieve belasting geeft op de uitvoeringsorganisatie, daaronder begrepen bezwaar en beroep.

Juridisering begint bij de aanvraag

Vanaf het moment dat de cliënt een aanvraag indient voor een maatwerkvoorziening, is er sprake van enige vorm van juridisering. Deze is een onvermijdelijk gevolg van het aanvragen van de maatwerkvoorziening en heeft met name tot doel om de rechtszekerheid van de cliënt te waarborgen. Het vorenstaande betekent ook dat het college bij het nemen van besluiten op de aanvraag zich - naast de wet - ook moet baseren op de verordening. Ervaring in de jurisprudentie leert dat het van groot belang is om in de verordening met de wet verbindende grondslagen op te nemen (zie bijvoorbeeld RBGEL:2013: 4390).

1. Begripsbepalingen

In hoofdstuk 1 van deze verordening zijn begripsbepalingen opgenomen die het college nodig heeft of kan hebben bij het uitvoeren van de wet en het toepassen deze verordening. Het gaat vanzelfsprekend niet om wettelijke bepalingen maar om begripsbepalingen die rechtstreeks uit de wet voortvloeien.

2. Procedureregels

In hoofdstuk 2 van deze verordening zijn de proceduregels opgenomen. De Wmo 2015 regelt dat een cliënt, voordat een aanvraag om een maatwerkvoorziening bij het college kan worden gedaan, hij eerst zijn ondersteuningsbehoefte bij het college moet melden. In de verordening wordt de melding gedefinieerd als hulpvraag. Daaronder wordt dus niet een verzoek tot informatie en advies verstaan. De melding kan worden gedaan door of namens de cliënt. Verder is geregeld dat het college met aanbieders en partijen uit het maatschappelijke middenveld afspraken kan maken over het indienen van een hulpvraag voor cliënten.

Met het splitsen van melding en onderzoeksfase en aanvraag wordt de zorgvuldigheid van de afweging gewaarborgd en juridisering zo veel mogelijk voorkomen. Het uit te voeren onderzoek (het gesprek in de verordening) helpt het college ook om tot een goed onderbouwde beslissing op een eventuele aanvraag te komen. De regering vindt deze aanscherping van de wet nodig om gebrekkige motivering van beslissingen te voorkomen en waarborgen voor mensen die in aanmerking komen voor maatschappelijke ondersteuning, op dit punt versterken.

Nadat de hulpvraag is gemeld en door het college is bevestigd, bestaat er aanspraak op een gesprek. Het college kan op deze manier in samenspraak met de cliënt en zijn eventuele mantelzorger eerst zorgvuldig de ondersteuningsbehoefte en de mogelijkheden om daaraan tegemoet te komen in kaart brengen. Voordat het gesprek plaatsvindt wijst het college de cliënt en zijn eventuele mantelzorger op de mogelijkheid gebruik te maken van cliëntondersteuning. Ook wijst het college op de mogelijkheid van het indienen van een persoonlijk plan (zie definitie). Het spreekt voor zich dat degene die het gesprek voert over voldoende deskundigheid beschikt. Voor zover daar aanleiding voor is kan het college gebruik maken van de expertise van de specialistenpool (zie definitie).

Bij wet is geregeld dat de cliënt gehouden is zich desgevraagd te legitimeren. Voor de mantelzorger en de vertegenwoordiger is dat niet het geval. Uit het oogpunt van zorgvuldigheid is de bevoegdheid daartoe bij verordening bepaald.

Pas na verstrekking van een schriftelijk verslag kan een aanvraag voor een maatwerkvoorziening worden gedaan, tenzij het onderzoek niet binnen zes weken is uitgevoerd (art. 2.3.2 lid 9 van de wet). In plaats van een schriftelijk verslag kan het college ook een ondersteuningsplan opstellen (zie definitie).

In geval van een spoedeisende situatie (zie definitie) is het college verplicht een maatwerkvoorziening in te zetten in afwachting van de resultaten van het gesprek.

3. De aanvraag

In hoofdstuk 3 van deze verordening zijn de regels omtrent de aanvraag opgenomen. De aanvraag wordt in principe ingediend op een door het college beschikbaar gesteld formulier. Om administratieve lasten te voorkomen kan het verslag ook als aanvraag worden aangemerkt.

Voor zover het college voor de beoordeling van de aanspraak extern advies nodig heeft, wordt dat gevraagd nadat de aanvraag is ingediend. Het college schorst dan tevens de beslistermijn van de aanvraag op onder toepassing van artikel 4:15 Algemene wet bestuursrecht. Uit de wet vloeit eveneens voort dit te doen indien de cliënt niet de benodigde gegevens, bescheiden of

medewerking heeft verleend aan het gesprek (onderzoek als bedoeld in art. 2.3.2 lid 4 van de wet).

Verder kan het voorkomen dat geruime tijd verstrijkt tussen het verstrekken van een verslag en het feitelijk indienen van een aanvraag. Dit kan meebrengen dat het verslag verouderde informatie bevat waardoor het college niet (meer) binnen de wettelijke kaders zoals genoemd in hoofdstuk 4 van de verordening kan beslissen op de aanvraag. In voorkomende gevallen zal het college de cliënt (opnieuw) uitnodigen voor een gesprek voordat op de aanvraag wordt beslist. Dit is analoog aan artikel 2.3.2 lid 9 van de wet.

4. Beoordeling van de aanspraak en inhoud beschikking

In hoofdstuk 4 van deze verordening zijn algemene criteria opgenomen voor de boordeling van de aanspraak. Allereerst gaat het om de wettelijke criteria en dat, indien er aanspraak op een maatwerkvoorziening bestaat, deze een passende bijdrage moet leveren voor de (noodzakelijk gebleken) behoefte aan maatschappelijke ondersteuning. Daarbij is het college slechts gehouden de goedkoopst passende bijdrage te verlenen die in overwegende mate gericht is op het individu.

Verder is een aantal situaties bepaald waarin het college niet gehouden is een maatwerkvoorziening te verlenen. Een aantal daarvan is ook opgenomen in de concept modelverordening van de VNG.

Ook is de inhoud van de beschikking opgenomen. De cliënt moet op basis van de toekenningsbeschikking die hij ontvangt de informatie krijgen die nodig is om zijn rechtspositie te bepalen en te begrijpen. Hiervoor is nodig dat de beschikking de cliënt goed en volledig informeert. In dit artikel zijn de onderwerpen opgenomen die in ieder geval in de beschikking moeten worden opgenomen.

5. Persoonsgebonden budget

In hoofdstuk 5 van deze verordening zijn criteria opgenomen voor de aanspraak, bijbehorende verplichtingen verbonden aan het persoonsgebonden budget en regels over het vaststellen van de hoogte van het persoonsgebonden budget.

Criteria

De bevoegdheid van de gemeenteraad om criteria vast te stellen bij de te nemen besluiten door het college brengt mee dat ook criteria (verplichtingen) aan het persoonsgebonden budget kunnen worden bepaald, zonder dat de gemeenteraad treedt in de bevoegdheden van de college als bedoeld in artikel 2.3.6 van de wet. Dergelijke verplichtingen zijn ook opgenomen in de concept modelverordening van de VNG. Er wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het delegeren van nadere regels aan het college. Denk bijvoorbeeld aan de regels die thans ook gelden voor een woningaanpassing. Uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde hulp of maatwerkvoorziening onderzoekt het college de bestedingen van de persoonsgebonden budgetten.

Hoogte

De hoogte van het persoonsgebonden budget moet toereikend zijn om daarmee de maatschappelijke ondersteuning in te kunnen kopen welke voldoet aan de kwaliteit met betrekking tot het doel waarvoor het is verstrekt.

Voor hulpmiddelen en woningaanpassingen geldt dat het persoonsgebonden budget in ieder geval niet meer bedraagt dan het bedrag welke het college zelf verschuldigd zou zijn, waaronder inbegrepen de genoemde kosten. Voor de vaststellen van het persoonsgebonden budget voor diensten zijn in dit hoofdstuk de kaders bepaald. Er wordt verder gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het delegeren van nadere regels aan het college. Daarbij zal het college zich wel rekenschap moeten geven van de kaders die in dit hoofdstuk zijn gesteld. Die hebben onder meer betrekking op de verschillende tarieven die van toepassing kunnen zijn op ~~aanbieders (zie definitie) met of zonder overheadkosten en bij de besteding aan iemand die behoort tot het sociale netwerk van de cliënt~~professionals en niet-professionals.

Met opmaak: Niet Markeren

6. Maatschappelijke ondersteuning

In hoofdstuk 6 van deze verordening wordt bepaald wat in ieder geval onder maatschappelijke ondersteuning wordt verstaan. De opsomming komt voort uit de toelichting van de wet. Verder worden voorbeelden van maatwerkvoorzieningen genoemd die het college kan verlenen.

Onder omstandigheden kan een maatwerkvoorziening ook een op maat van de persoon gesneden afgestemd geheel van maatregelen zijn. Daarbij kan het gaan om vormen van hulp die beschikbaar zijn ter ondersteuning van verschillende cliënten, maar ook om op maat voor iemand bedachte oplossingen. Deze kunnen ook betrekking hebben op de afstemming als bedoeld in artikel 2.3.5 lid 5 van de wet.

De hoofdregel is dat het primaat van de collectieve maatwerkvoorziening geldt, zoals collectief vervoer. Bij de beoordeling of het primaat kan worden toegepast wordt altijd gekeken naar de individuele omstandigheden van het geval. De genoemde primaten zijn al bekend onder de WVG en de Wmo. Verder is het zo dat de maatwerkvoorziening voor een kortdurende periode kan worden verleend. De maatschappelijke ondersteuning wordt dan ontwikkelingsgericht ingezet hetgeen aansluit bij de bedoeling van de wetgever.

7. Hulp bij een schoon huis

In hoofdstuk 7 van deze verordening zijn de mogelijkheden opgenomen over de aanspraak op ondersteuning aan cliënten die niet (zelf) in staat zijn (zoals bedoeld in hoofdstuk 4 van deze verordening) beperkingen op het gebied van het zelf uitvoeren van huishoudelijke taken.

Net als onder Wmo 2007 het geval is wordt geen hulp bij het huishouden verleend indien sprake is van gebruikelijke hulp. Het college houdt daarbij rekening met de omstandigheden zoals genoemd. Zie in dat kader de definities van leefeenheid en huisgenoot. Verder kadert dit hoofdstuk de resultaten waar de hulp bij het huishouden op zijn gericht.

8. Begeleiding, dagbesteding en kortdurend verblijf in een instelling

In hoofdstuk 8 van deze verordening zijn de mogelijkheden opgenomen over de aanspraak op ondersteuning aan cliënten die niet (zelf) in staat zijn (zoals bedoeld in hoofdstuk 4 van deze verordening) beperkingen op het gebied van het in staat zijn tot algemeen dagelijkse levensverrichtingen of dagbesteding.

De algemene criteria hebben betrekking op de mogelijkheid van het combineren van de maatwerkvoorziening met de mogelijkheden van de cliënt zelf, zijn sociale netwerk of informele hulp. Onder het combineren van kan ook afstemmen op worden verstaan. Verder

geldt, zoals eerder in deze verordening is bepaald, het primaat van de collectieve maatwerkvoorziening, indien aanwezig en geschikt.

De specifieke criteria voor begeleiding hebben betrekking op gebruikelijke hulp en de wijze waarop het college rekening houdt met de omstandigheden zoals genoemd. Zie in dat kader de definities van leefeenheid en huisgenoot. De cliënt komt voor begeleiding in aanmerking indien deze maatwerkvoorziening bijdraagt aan het behouden of mogelijk verbeteren van diens zelfredzaamheid en participatie. Niet is beoogd een limitatieve opsomming te geven van voorbeelden wat daar onder wordt verstaan, de belangrijkste worden genoemd.

Voor zover de cliënt aanspraak maakt op dagbesteding (zie definitie) kan ook aanspraak bestaan op het noodzakelijke vervoer naar de locatie waar deze wordt geboden. Verder kadert dit hoofdstuk de te bereiken resultaten van begeleiding. De definitie van dagbesteding in deze verordening brengt mee dat dagbesteding niet specifiek gericht is op het zelfstandig kunnen wonen maar juist op het zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen.

Voor zover de cliënt mantelzorg ontvangt kan ter ontlasting van de mantelzorger kortdurend verblijf in een instelling worden geboden. Dit hoofdstuk kadert de aanspraak.

9. Hulp gericht op het wonen

In hoofdstuk 9 van deze verordening zijn de mogelijkheden opgenomen over de aanspraak op ondersteuning aan cliënten die niet (zelf) in staat zijn (zoals bedoeld in hoofdstuk 4 van deze verordening) beperkingen op het gebied van wonen te verminderen of weg te nemen. In dit hoofdstuk wordt eveneens bepaald waar het resultaat van de te verlenen woonvoorziening betrekking op moet hebben.

Verder bepaalt dit hoofdstuk specifieke criteria voor de te verlenen woonvoorzieningen. Als eerste worden situaties genoemd waar de bepalingen van dit hoofdstuk niet op van toepassing zijn. Verder is het zo dat een woonvoorziening slechts wordt verleend indien de cliënt zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben de betreffende woning. Gewezen wordt op de begripsbepalingen hieromtrent.

Daarnaast zijn voorwaarden opgenomen wanneer het college een woonvoorziening kan weigeren. Deze voorwaarden hebben (mede) betrekking op de eigen verantwoordelijkheid die van de aanvrager (de cliënt) mag worden verwacht dan wel kan worden gevergd. Ook zijn er uitzonderingen genoemd op de voorwaarde dat geen woonvoorzieningen worden verleend aan gemeenschappelijke ruimten. De reden hiervan is dat de cliënt met het verlenen van deze voorzieningen gebruik kan maken van zijn woning, waaronder begrepen de toegang. Deze meeste voorwaarden in dit hoofdstuk zijn in overeenstemming met de lijn die onder de Wet voorzieningen gehandicapten (WVG) en Wmo 2007 al werd toegepast. Een aantal daarvan zijn overigens ook opgenomen in de concept modelverordening van de VNG.

Bij het verlenen van een woningaanpassing geldt het principe van het primaat van verhuizen indien de kosten van een noodzakelijke aanpassing aan de woning niet de goedkoopst passende bijdrage is. In voorkomende gevallen kan het college de cliënt, zonder aanvraag, in aanmerking brengen voor een tegemoetkoming voor verhuiskosten en/of inrichtingskosten als bedoeld in hoofdstuk 12 van deze verordening. Het college is bij de toepassing van het primaat van verhuizen wel gehouden een belangenafweging te maken.

10. Hulp bij deelname aan het maatschappelijk verkeer

In hoofdstuk 10 van deze verordening zijn de mogelijkheden opgenomen over de aanspraak op ondersteuning aan cliënten die niet (zelf) in staat zijn (zoals bedoeld in hoofdstuk 4 van deze verordening) deel te nemen aan het maatschappelijk verkeer. Wat daaronder wordt verstaan is neergelegd in dit hoofdstuk. Verder zijn, onverminderd andere bepalingen in deze verordening, ook specifieke criteria omschreven die van toepassing zijn op dit hoofdstuk.

Met het zich kunnen verplaatsen in de leefomgeving wordt de cliënt (ook) in de gelegenheid gesteld medemensen te ontmoeten. Het uitgangspunt qua omvang is bepaald op 1500 kilometer per jaar. Dit betekent echter niet dat er in het individuele geval niet meer of minder mogelijk zou kunnen zijn. Het college is immers gehouden maatwerk te leveren en is daarom in individuele gevallen bevoegd om af te wijken. Dat zou bijvoorbeeld (ook) het geval kunnen zijn als er meer dan één vervoersvoorziening wordt verleend. Het college stemt de hoogte van de aanspraak op een eventuele tegemoetkoming voor reiskosten als bedoeld in hoofdstuk 12 van deze verordening af op de hier gestelde kaders en vervoersbehoefte van de cliënt.

11. Bijdrage in de kosten

In hoofdstuk 11 van deze verordening zijn de regels neergelegd over de verschuldigdheid van een bijdrage in de kosten voor de gebruikers van maatwerkvoorzieningen, ontvangers van een persoonsgebonden budget en gebruikers van algemene voorzieningen.

Maatwerkvoorziening en persoonsgebonden budget

Als hoofdregel geldt dat een bijdrage in de kosten is verschuldigd. In tegenstelling tot de Wmo 2007 biedt de Wmo 2015 de mogelijkheid een bijdrage te vragen indien een woningaanpassing (in natura of als persoonsgebonden budget) wordt verleend ten behoeve van een minderjarige. Voor de hoogte van de bijdrage wordt vanzelfsprekend aansluiting gezocht bij het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015. Er wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het delegeren van nadere regels aan het college. Het CAK is verantwoordelijk bestuursorgaan voor het vaststellen, opleggen en innen van de bijdrage in de kosten.

Algemene voorzieningen

Gebruikers van algemene voorzieningen, niet zijnde cliëntondersteuning, zijn in principe een bijdrage in de kosten verschuldigd. Ook kan bij het vaststellen van de hoogte rekening worden gehouden met algemeen gebruikelijke kosten. Denk aan de kosten van een warme maaltijd die iemand heeft ongeacht het hebben van beperkingen. De bijdrage is doorgaans verschuldigd aan de aanbieder.

De hoogte van deze bijdrage wordt niet afhankelijk gesteld van de hoogte van het inkomen van de gebruiker van de algemene voorziening. Wel wordt rekening gehouden met een onevenredige cumulatie van verschillende bijdragen van dit hoofdstuk. Het college kan de cliënt in voorkomende gevallen in aanmerking brengen voor bijvoorbeeld een korting op de bijdrage. Er wordt in dat kader gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het delegeren van nadere regels aan het college zodat het college in staat is maatwerk te leveren.

Kostprijs

De kostprijs is bepalend voor de hoogte van de bijdrage in de kosten die de cliënt verschuldigd is. De bijdrage in kosten voor een maatwerkvoorziening mag niet meer bedragen dan de kostprijs. De cliënt betaalt dus niet meer dan de gemeente verschuldigd is aan kosten voor het

verstrekken van de maatwerkvoorziening. De kostprijs is gelijk aan de hoogte van het persoonsgebonden budget. De bijdrage in de kosten voor het gebruik van een algemene voorziening bedraagt nooit meer dan een kostendekkende bijdrage.

12. Tegemoetkoming meerkosten

In hoofdstuk 12 van deze verordening zijn regels opgenomen over de bevoegdheid van het college een tegemoetkoming in de meerkosten te verlenen aan de genoemde doelgroep. De wettelijke bevoegdheid is mede tot stand gekomen vanwege het afschaffen van de financiële regelingen voor chronisch zieken en gehandicapten zoals door het Rijk sinds 2009 was bepaald.

De mogelijkheden van het verlenen van een tegemoetkoming voor verhuis- en inrichtingskosten, een sportrolstoel en reiskosten voor het gebruik van het aanvullend openbaar vervoer in verband met de deelname aan het maatschappelijk verkeer komen in deze verordening in ieder geval terug.

Er wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het delegeren van nadere regels aan het college. Daarmee is het college in staat maatwerk te bieden bij het verlenen van de hier bedoelde tegemoetkoming in de meerkosten. Daarbij zal het college zich wel rekenschap moeten geven van de kaders die in dit hoofdstuk zijn gesteld.

13. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

In hoofdstuk 13 van deze verordening zijn bepalingen opgenomen over het aantasten van rechten. Daarvoor kan rechtvaardiging worden gevonden indien sprake is van de situaties zoals genoemd. Het gaat in alle gevallen om een bevoegdheid van het college (kan-bepaling). Bij de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk hoort een afweging tussen alle bij het te nemen besluit betrokken belangen.

Beëindiging

Er wordt gesproken van beëindiging als de inwerkingtreding van het besluit ingaat vanaf het heden of naar de toekomst toe. Beëindiging heeft dus, in tegenstelling tot een herziening/intrekking, geen terugwerkende kracht. Er worden voorbeelden genoemd wanneer het college kan overgaan tot beëindiging van de maatwerkvoorziening dan wel persoonsgebonden budget.

Herziening of intrekking

Het (deels) ongedaan maken van de aanspraak op een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget over een periode in het verleden, wordt herzien/intrekken genoemd. Herziening/intrekking van het besluit tot het verstrekken van een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget is het met terugwerkende kracht opnieuw beslissen over de aanspraak over een periode in het verleden, waarbij de aanspraak afwijkend wordt vastgesteld of er in het geheel geen aanspraak heeft bestaan.

Terugvordering

In de wet is slechts een terugvorderingsgrond opgenomen. Alleen indien de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid, kan het college op grond van de wet overgaan tot

terugvordering. De gemeente heeft er daarom voor gekozen om de terugvorderingsgronden uit te breiden. Uit de jurisprudentie die onder de Wmo 2007 tot stand is gekomen blijkt dat een terugvorderingsbepaling in de verordening voldoende grondslag biedt om tot terugvordering over te gaan.

Voor zover sprake is van een wettelijke terugvorderingsbepaling kan het college het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel invorderen. Er is dan sprake van een executoriale titel, waarmee direct beslag kan worden gelegd. Bij andere terugvorderingsgronden moet de invordering langs civielrechtelijke weg geschieden. Denk aan de terugvordering van de tegemoetkoming meerkosten als bedoeld in hoofdstuk 12 van deze verordening. Dit betekent onder meer dat moet worden aangetoond dat er sprake is van onverschuldigde betaling (artikel 6:203 e.v. BW). In de praktijk zal die ontstaan door het nemen van een herzienings- of intrekkingsbesluit. De verordening biedt ook de bevoegdheid om over te gaan tot verrekening.

14. Bestrijding misbruik of oneigenlijk gebruik

In dit hoofdstuk is aangegeven op welke wijze het ten onrechte ontvangen van maatwerkvoorzieningen dan wel persoonsgebonden budgetten alsmede het misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet wordt bestreden. Belangrijk is om de cliënt bij de verstrekking van een maatwerkvoorziening dan wel persoonsgebonden budget nadrukkelijk te wijzen op zijn rechten en plichten en te wijzen op de consequenties van misbruik en oneigenlijk gebruik. Het college controleert steekproefsgewijs de besteding van de persoonsgebonden budgetten en of de cliënt nog voldoet aan de voorwaarden.

15. Overige bepalingen

In hoofdstuk 16 van deze verordening zijn over een aantal onderwerpen regels opgesteld. Deze zijn voor de duidelijkheid ondergebracht in een apart hoofdstuk en ingedeeld per paragraaf. Achtereenvolgens komen de verschillende onderwerpen aan bod.

§ 1 Jaarlijkse blijk van waardering mantelzorgers

Gemeenten worden opgedragen in hun verordening regels te stellen over de wijze waarop de mantelzorgers jaarlijks een blijk van waardering ontvangen. Dit vanwege het belang dat mantelzorg heeft voor de leefbaarheid van de samenleving, het welzijn van de hulpbehoevende die door mensen uit hun sociale netwerk worden geholpen en betaalbaarheid van de maatschappelijke ondersteuning, is een periodieke blijk van waardering op zijn plaats. Deze blijk van waardering komt tot stand in samenspraak met een welzijnsorganisatie.

Bij de reikwijdte van deze verplichting van de gemeente niet wordt gekeken, waar de mantelzorger woont, maar dat beslissend is of deze mantelzorg verleent aan iemand in de desbetreffende gemeente. Er zullen mogelijk mantelzorgers zijn die hulp verlenen aan personen die alleen gebruik maken van algemene voorzieningen en mede dankzij hun mantelzorger geen beroep op een maatwerkvoorziening hoeven te doen. In de verordening zal de gemeente moeten voorzien in een procedure die waarborgt dat ook deze mantelzorgers, als wordt voldaan aan de overige voorwaarden, voor het ontvangen van een blijk van waardering in aanmerking kunnen worden gebracht.

§ 2 Klachtafhandeling en medezeggenschap

Regeling voor klachtafhandeling

De aanbieder is ten aanzien van voorzieningen verplicht een klachtregeling op te stellen. Het gaat om zowel algemene voorzieningen als ook maatwerkvoorzieningen. Mogelijk is de cliënt niet tevreden over het gedrag van de aanbieder of de kwaliteit van de geleverde maatschappelijke ondersteuning. Het ligt voor de hand dat cliënten deze klacht eerst bij de betreffende aanbieder melden. Zij moeten erop kunnen vertrouwen dat de aanbieder de klacht snel in behandeling neemt en ook snel afhandelt. Het college ziet er hoe dan ook op toe dat dit ook daadwerkelijk gebeurt.

Regeling voor medezeggenschap

De aanbieder is ten aanzien van maatwerkvoorzieningen verplicht een regeling voor medezeggenschap van cliënten vast te stellen over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn. Het gaat om medezeggenschap van cliënten tegenover de aanbieder. Voorheen moest de aanbieder voldoen aan de in de Wet klachtrecht cliënten en de Wet medezeggenschap cliënten zorginstellingen (Wmcz) gestelde regels. Onder de Wmo 2015 is het stellen van regels aan gemeenten overgelaten. Het college ziet er hoe dan ook op toe dat dit ook daadwerkelijk gebeurt.

§ 3 Kwaliteit

Kwaliteitseisen

De Wmo 2015 maakt de gemeenten integraal verantwoordelijk voor de kwaliteit van de maatschappelijke ondersteuning, de handhaving en het toezicht. De wet bevat een basisnorm voor kwaliteit van voorzieningen die aanbieders direct bindt (zie hoofdstuk 3 van de wet), waaronder begrepen de eisen over de deskundigheid van beroepskrachten.

De eis dat een voorziening van goede kwaliteit wordt verleend, biedt veel ruimte voor de gemeenten om in overleg met organisaties van cliënten en aanbieders te werken aan kwaliteitsstandaarden voor de ondersteuning. Die standaarden kunnen als richtinggevend kader voor gemeenten dienen. Uitgangspunt hierbij is dat deze standaarden de benodigde ruimte voor maatwerk, om goed in te kunnen spelen op de situatie van de cliënt, intact laten.

In deze verordening is een aantal voor de hand liggende kwaliteitseisen uitgewerkt. Het jaarlijkse verplichte cliëntervaringsonderzoek draagt eraan bij dat het college kan toezien op de kwaliteit.

Prijs kwaliteitsverhouding

Het college kan de uitvoering van de wet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de cliënt, door aanbieders laten verrichten. Bij verordening moeten regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening of diensten en eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan. Daarbij moet in ieder geval rekening worden gehouden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de arbeidsvoorwaarden.

Om te voorkomen dat alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden ook een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven rekening moet houden. Hiermee wordt bereikt dat een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die het college door aanbieders wil laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de

aanbieder deskundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is ten minste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden. Bij de prijs kwaliteitsverhouding kunnen eventuele extra taken in verband met de voorziening een rol spelen.

§ 4 Betrekken van ingezetenen

Deze bepaling geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, derde lid, van de wet. Verwezen wordt naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat er eenzelfde inspraakprocedure geldt voor het Wmo-beleid als op andere terreinen. De inspraak geldt voor alle ingezetenen. Dit is uitdrukkelijk de bedoeling van de wetgever, omdat iedereen op enig moment aangewezen kan raken op ondersteuning. Verder wordt het aan het college overgelaten om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven.

16. Slotbepalingen

In hoofdstuk 16 van deze verordening zijn de slotbepalingen opgenomen.

Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de cliënt afwijken van de bepalingen van deze verordening indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt. Juist omdat het in de wet om maatwerk gaat zal het college er niet aan ontkomen om, ook al is er een zorgvuldige afweging gemaakt, uiteindelijk toch te beoordelen of deze afweging niet leidt tot onbillijkheden van overwegende aard. Deze afweging zal minder vaak voorkomen dan in normale omstandigheden te verwachten is, immers, bij de afwegingen gaat het al om een individuele beoordeling. Als desondanks bij die zeer persoonlijke afweging toch nog sprake is van een niet billijke situatie is de hardheidsclausule een vangnet.

Indexering

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Evaluatie

In deze verordening is bepaald hoe vaak het gemeentebestuur het gevoerde beleid evalueert. In 2015 zal het college de bevindingen van de steekproefsgewijze controle over de controle van de persoonsgebonden budgetten evalueren.

Overgangsrecht

Het college dient het bij wet bepaalde overgangsrecht in acht te nemen voor besluiten die op grond van de Wmo 2007 zijn genomen (art. 8.9 van de wet).

Citeerartikel en inwerkingtreding

Spreken voor zich, behoeft geen toelichting.

Amendement 100221

Datum: 11 november 2014

Amendement voor de vergadering van de gemeenteraad op 13 november 2014

Onderwerp: Agendapunt 9.1 Raadsvoorstel Verordening Wmo 2015
Hoofdstuk 2 procedureregels

De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen op 13 november 2014

Overwegende dat

- Het voor cliënten duidelijk moet zijn dat de procedure om te komen tot het aanvragen van een maatwerkvoorziening gewijzigd is;
- Dat in afzonderlijke artikelen de te doorlopen procedure beschreven wordt, maar dat burgers deze artikelen eerst moeten doorlezen om te begrijpen hoe de procedure verloopt.

Besluit het voorgestelde Raadsvoorstel onder 2.1. aan te vullen met:
'De te doorlopen procedure voor een hulpvraag op het gebied van maatschappelijke ondersteuning is als volgt:

- Melding
- Gesprek
- Onderzoek
- Verslag
- Ondersteuningsplan
- Aanvraag maatwerkvoorziening

Deze stappen worden in de verordening per artikel nader uitgewerkt'

Ondertekening en naam:
Helga Dulfer
Robert Prang

Aantekening griffier

Amendement 100222

Datum: 11 november 2014

Amendement voor de vergadering van de gemeenteraad op 13 november 2014

Onderwerp: Agendapunt 9.1 Raadsvoorstel Verordening Wmo 2015
Artikel 2.5 Verslag van het gesprek

De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen op 13 november 2014

Overwegende dat

- Het tijdpad van de te doorlopen procedurele stappen voor cliënten duidelijk moet zijn;
- Dat in genoemd artikel geen tijdpad benoemd wordt.

Besluit het voorgestelde Raadsvoorstel onder 2.5 aan te vullen / te wijzigen als volgt:
Het college zendt een cliënt binnen 7 werkdagen een verslag van het gesprek.

Ondertekening en naam:
Helga Dulfer
Robert Prang

Aantekening griffier

Amendement 100223

Datum: 11 november 2014

Amendement voor de vergadering van de gemeenteraad op 13 november 2014

Onderwerp: Agendapunt 9.1 Raadsvoorstel Verordening Wmo 2015
Artikel 5.2 Vaststellen hoogte Persoonsgebonden budget

De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen op 13 november 2014

Overwegende dat:

- De hoogte van een persoonsgebonden budget (PGB) dusdanig moet zijn dat er daadwerkelijk sprake is van een gelijkwaardige keuze tussen een voorziening in natura en een PGB;
- Dit geldt voor alle voorzieningen waarvoor een PGB kan worden verstrekt;
- De korting op de tarieven voor een hulpmiddel en/of woningaanpassing ertoe leidt dat budgethouders tot winkelnering bij door de gemeente gecontracteerde leveranciers gedwongen worden;
- De nu voorliggende tekst deze keuzevrijheid niet garandeert;

- Het onderscheid tussen professionals en niet-professionals voor diensten in de uitvoeringspraktijk niet zo zwart-wit is;
- De tarieven PGB in de Wet Langdurige zorg (WLz) nog niet vastgesteld zijn;
- Indien tarieven voor zorgverleners gekwalificeerd als 'niet-professional' te laag uitvallen, er bij burgers een ongewenste prikkel zal kunnen ontstaan om hun zorg alleen bij 'professionals' in te kopen;
- Dit zal kunnen leiden tot het indienen van hogere budgetplannen;

Besluit de voorliggende tekst onder artikel 5.2 als volgt te aan te vullen/wijzigen:

Een Persoonsgebonden Budget is van dusdanige omvang dat burgers als individu kwalitatief goede diensten en/of voorzieningen in kunnen kopen.

Ondertekening en naam:
Helga Dulfer
Robert Prang

Aantekening griffier

Amendement 100223

Amendement 100224

Datum: 11 november 2014

Amendement voor de vergadering van de gemeenteraad op 13 november 2014

Onderwerp: Agendapunt 9.1 Raadsvoorstel Verordening Wmo 2015
Artikel 5.2 Vaststellen hoogte Persoonsgebonden budget

De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen op 13 november 2014

Overwegende dat:

- De omvang van Persoonsgebonden budgetten voor diensten en voorzieningen nu niet voorziet in de besteding van een verantwoordingsvrij bedrag;
- Budgethouders weliswaar geen hoge overheadskosten hebben, maar budgethouders wel kosten moeten maken om te kunnen voldoen aan de eisen van het trekkingsrecht en het werkgeverschap;
- In het huidige Wmo en AWBZ budget daarom 1,5% van het bruto budget verantwoordingsvrij besteed mag worden;
- Deze verplichtingen in en na 2015 doorlopen.

Besluit de voorliggende tekst onder artikel 5.2 als volgt te aan te vullen/wijzigen:

Een Persoonsgebonden Budget voorziet in een bestedingsvrij bedrag ter waarde van 1,5% van het bruto budget.

Toelichting:
Op de afstemmingsbijeenkomst werd duidelijk dat er geen verantwoordingsvrij bedrag in de PGB's zit.

Ondertekening en naam:
Helga Dulfer
Robert Prang

Aantekening griffier

Amendement 100225

Datum: 11 november 2014

Amendement voor de vergadering van de gemeenteraad op 13 november 2014

Onderwerp: Agendapunt 9.1 Raadsvoorstel Verordening Wmo 2015
Hoofdstuk 16 - Slotbepalingen

De raad van de gemeente Voorschoten in zijn vergadering bijeen op 13 november 2014

Overwegende dat:

- De raad aan de voorkant moet kunnen sturen op beleid;
- Een verslag van de Bezwaarschriftencommissie een duidelijk instrument is om te kunnen sturen;
- Dat in eerdere verordeningen Wmo van de gemeente Voorschoten dit in een afzonderlijk artikel was opgenomen;
- Dat dit artikel in de nu voorliggende verordening is weggevallen

Besluit de nu voorliggende verordening in hoofdstuk 16 als volgt te aan te vullen/wijzigen:

Jaarlijks zendt het college, uiterlijk 1 mei een verslag van de Bezwaarschriftencommissie Sociaal Domein naar de raad.

Ondertekening en naam:
Helga Dulfer
Robert Prang

Aantekening griffier

Amendement 100225

VOORBLAD **Adviesnota Raad**

Registratienummer:	4028
Datum:	23 september 2014
Soort Voorstel:	
Onderwerp:	Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp 2015 Haaglanden
Portefeuillehouder:	Bremer
Programma:	10 Wmo
Kernboodschap:	Voorgesteld wordt dat de raad instemt met de inhoudelijke kaders van inkoop van nieuwe taken op het gebied van jeugdhulp in Haaglandenverband;
Bijlagen:	1. Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp 2015 Haaglanden 31 augustus 2014
Stukken ter inzage:	1. Versie wijzigingen bijhouden regionaal uitvoeringsprogramma jeugdhulp 2015 Haaglanden
Beslispunten:	• Het Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp Haaglanden 2015 vast te stellen;

Adviesnota Raad

Onderwerp

1. Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp 2015 Haaglanden

Inleiding

Per 1 januari 2015 wordt de huidige jeugdzorg gedecentraliseerd naar de gemeenten. De stelselwijziging jeugd is een majeure operatie die navenant gevolgen heeft voor de gemeentelijke organisatie. Tien betrokken gemeenten hebben daarom besloten om deze decentralisatie gezamenlijk voor te bereiden.

Middels het Regionaal Transitiearrangement (RTA) Haaglanden hebben deze tien gemeenten hierover gezamenlijk afspraken gemaakt met instellingen op het gebied van jeugdzorg. Gemeenten en instellingen hebben het RTA Haaglanden getypeerd als een zakelijk partnerschap voor een periode van drie jaar. In het Regionaal Transitiearrangement is geïnventariseerd wat nodig is voor het realiseren van het wettelijke recht op continuïteit van jeugdzorg in 2015. In de Innovatieagenda Jeugdzorg Haaglanden is, in aansluiting hierop, een plan neergelegd over vernieuwing van de zorg (inhoudelijk) en realisatie van de bezuinigingstaakstelling (financieel). In de Innovatieagenda zijn drie speerpunten gedefinieerd:

1. Versterken van de basisvoorzieningen;
2. Van specialistisch naar generalistisch; en
3. Van residentieel naar ambulant.

In het Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp 2015 Haaglanden (bijlage 1) zijn deze speerpunten (financieel) vertaald en leggen de gemeenten het volgende vast:

1. Inhoudelijke (zorgvernieuwende) uitgangspunten voor de inkoop van zorg;
2. Voorwaarden bij inkoop;
3. De in te kopen zorgvormen (globaal beschreven);
4. De volumes regionaal en per gemeente; en
5. De bedragen die daarvoor per gemeente worden gereserveerd.

Het Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp 2015 Haaglanden bouwt voort op het RTA Haaglanden en de Innovatieagenda. Het Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp 2015 bevat de inhoudelijke kaders voor de inkoop van jeugdhulp in de regio. Het gaat dus niet om aan instellingen toegekende bedragen maar om gereserveerd budget. De contractering van de instellingen vindt in het najaar van dit jaar plaats. De inkoop van de nieuwe taken op het gebied van jeugdzorg wordt belegd bij een verzelfstandigd inkoopbureau van de tien gemeenten. U heeft separaat een (gewijzigd) raadsvoorstel gekregen over een gemeenschappelijke regeling bedrijfsvoeringsorganisatie. Via de informatiebrief van 1 augustus jl. bent u geïnformeerd over de stand van zaken inkoop jeugdhulp 2015 Haaglanden.

Adviesnota Raad

Reeds besloten is dat onze gemeente voor de taken die op basis van de Jeugdwet overkomen, gaat participeren via de regio Haaglanden en aansluit bij het RTA Haaglanden en de Innovatieagenda. Voor de reeds bestaande taken op het gebied van jeugd volgens de Wet publieke gezondheid en de Wet maatschappelijke ondersteuning blijft onze gemeente participeren via de regio Holland Rijnland.

Beoogd effect

Beoogd effect van de gevraagde besluitvorming is dat de tien gemeentes de samenwerking op het gebied van beleid en uitvoering van de jeugdzorg kunnen voortzetten, formaliseren en versterken. De gevraagde besluitvorming betreft formele afhechting, mede op verzoek van uw raad, van (onderdelen van) een proces dat de gemeenten de afgelopen jaren gezamenlijk hebben doorlopen. Beoogde doelen/effecten van de hierboven beschreven intergemeentelijke samenwerking op beleidsmatig en uitvoeringsniveau zijn:

1. Continuïteit van zorg;
2. Innovatie van zorg;
3. Zoveel mogelijk maatschappelijke waarde halen uit beschikbare gemeentelijke zorgbudgetten; en
4. Risico's en effecten identificeren en beheersen.

Argumenten

1.1 De hierboven geformuleerde doelstellingen vereisen intergemeentelijke samenwerking en kunnen niet zelfstandig door onze gemeente worden gerealiseerd.

Er is onvoldoende kennis en kunde aanwezig op het gebied van inkoop van jeugdzorg in onze organisatie. Los daarvan is het noodzakelijk om de (inkoop)krachten van de gemeentes te bundelen, teneinde voldoende tegenwicht te kunnen bieden aan regionale spelers op het gebied van jeugdzorg en aldus (kosten)efficiënt te kunnen sturen op het realiseren van gemeentelijke beleidsdoelstellingen op het gebied van de jeugdzorg. Bovendien is vanuit het Rijk de verplichting opgelegd om regionaal samen te werken.

1.2 Er is een analyse uitgevoerd van het regionale ramingsverschil tussen de geprognosticeerde vraag en het beschikbare budget volgens de meicirculaire.

Met de informatiebrief van 1 augustus jl. bent u geïnformeerd over het concept regionaal uitvoeringsprogramma jeugd 2015. Toen hebben wij aangegeven dat er sprake was van een regionaal ramingsverschil van ca. 22 mln. tussen de geprognosticeerde vraag (aan de hand van een uitvraag bij instellingen en historische gegevens 2011 en 2012) en het beschikbare budget volgens de meicirculaire en dat dit verschil wordt geanalyseerd. Dit onderzoek is inmiddels uitgevoerd door een gespecialiseerd bureau. Het advies is om de raming van de geprognosticeerde vraag naar beneden bij te stellen, op basis van:

- technische aanpassingen (o.a. aansluiting bestanden, overlap),
- korting persoonsgebondenbudget (extra korting op het persoonsgebondenbudget die het Rijk heeft doorgevoerd in de meicirculaire maar die nog in de historische gegeven zaten) en
- prijsindexatie Zorgverzekeringswet (de volledige prijs en volume indexatieruimte in 2014 is niet doorvertaald naar de aanbieders).

Per saldo resteert nog een ramingsverschil van ca. 11 mln. Wij zijn in overleg met GGZ-instellingen om te bezien of dit verschil wordt veroorzaakt door de wijziging in financieringssystematiek in het verleden (overgang naar DBC-financiering). Als dit het geval is, treden wij met het Rijk in overleg om een aanvraag bij de landelijke Transitieautoriteit Jeugd voor te bereiden. Daarnaast sluiten wij aan bij acties van de VNG, G4 en G32 richting het Rijk over problemen die steden bij het inkoopproces ondervinden.

1.3 Het regionaal uitvoeringsprogramma is naar aanleiding van de gewijzigde GR, de nieuwe cijfers en voortschrijdend inzicht uit het inkoopproces tekstueel aangepast.

Om de tekstuele wijzigingen makkelijk vindbaar te maken, is voor u ter inzage gelegd een versie waarin de wijzigingen zijn bijgehouden.

Kanttekeningen

1. Op basis van de meicirculaire lijken de budgetten vanuit het Rijk voor GGZ-zorg niet voldoende. Leidend blijft het principe dat deze zorg uit bovenbedoeld budget wordt bekostigd. Dit kan niettemin een risico voor de zorgcontinuïteit vormen. Qua strategie wordt nu ingestoken op afronding van de contractvorming met zorgaanbieders voordat de budgetten definitief worden vastgesteld bij vaststelling van de jaarlijkse programbegroting.
2. Recent zijn nieuwe historische gebruiksgegevens beschikbaar gekomen over het jaar 2013. Deze sluiten nog weer beter aan bij het actuele gebruik. Deze cijfers worden opnieuw vergeleken met de meicirculaire. Indien deze vergelijking leidt tot andere inzichten dan informeren wij u opnieuw. Overigens benadrukken wij dat pas bij de daadwerkelijke start van het jaar 2015 de echte inzichten komen. Alle cijfers tot op heden betreffen historie, ramingen en aannamen. Uiteindelijk zal het beschikbare budget volgens de meicirculaire leidend zijn. Met instellingen zijn wij met regelmaat in overleg om de omvang van het gebruik van de zorg te monitoren en tijdig in te spelen op knelpunten.

Financiën

De kosten van het Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugd 2015 worden gedekt uit het bedrag dat de gemeente conform de meicirculaire ontvangt van het rijk voor de uitvoering van de gemeentelijke taken op grond van de Jeugdwet. Voor de tien gemeentes gezamenlijk gaat dit om een bedrag van € 226 miljoen. De gemeente Voorschoten ontvangt voor 2015 van het Rijk € 4.419.219 voor de nieuwe wettelijke taken op het gebied van jeugdzorg. In de factsheets bij het Regionaal Uitvoeringsprogramma is voor de gemeente Voorschoten nog geen overzicht opgenomen. De gemeente Voorschoten heeft beschikbare informatie aan de regio aangeleverd.

Adviesnota Raad

Op basis van deze huidige informatie is voor de gemeente Voorschoten sprake van een verwacht ramingsoverschot van € 257.109 (ca. 6%).

Gemeente in Haaglanden **Meicirculaire 2014** *Slechts minimale correcties van de zijde van het Rijk te verwachten*	**mln €**
Delft	20,5
Den Haag	112,9
Leidschendam-Voorburg	11,9
Midden-Delfland	2,1
Pijnacker-Nootdorp	9,7
Rijswijk	9,3
Voorschoten	4,4
Wassenaar	3,0
Westland	19,5
Zoetermeer	32,9
Totaal	**226,2**

Een vergelijking tussen de meicirculaire 2014 en het Regionaal Uitvoeringsprogramma 2015 laat zien dat de zorgcontinuïteit binnen kleine marges van onzekerheid binnen de budgettaire kaders van het beschikbare macrobudget blijft. Uitzondering echter hierop vormt de GGZ-sector. Zie argument 1.2 en kanttekening 1. Bij de vaststelling van de gemeentelijke begroting 2015 vindt definitieve besluitvorming plaats over de definitieve benodigde budgetten voor jeugdhulp. De

nieuwe inkomsten en uitgaven op grond van de nieuwe Jeugdwet wordt structureel opgenomen in de jaarlijkse gemeentelijke pro grambegroting.

De meicirculaire wordt als financieel kader genomen voor de regionale inkoop. Belangrijk is daarbij te vermelden dat uit deze budgetten ook de uitvoeringskosten (t.b.v. het gemeentelijk apparaat/'regionaal inkoopbureau'), landelijke voorzieningen, persoonsgebonden budgetten en het organiseren en uitvoeren van de lokale toegang tot jeugdhulp moet worden gefinancierd.

Juridisch Kader

De verantwoordelijkheid voor alle jeugdhulp en de toegang hiertoe ligt op grond van de Jeugdwet (en de Wet publieke gezondheid) met ingang van 1 januari 2015 bij de gemeenten. De gemeente is op grond van de nieuwe Jeugdwet verplicht om regionaal samen te werken (artikel 2.8 lid 1).

Vervolg, uitvoering

1. Het sturen en toezien op de uitvoering van het Regionale Uitvoeringsprogramma Jeugd 2015 Haaglanden kan worden belegd via de nog op te richten Bestuurlijke Tafel Sociaal Domein.
2. Het concept beleidsplan Jeugd en de bijbehorende Verordening Jeugd worden in november 2014 aan uw raad ter vaststelling aangeboden.
3. De bij hulpverlening aan jongeren betrokken instellingen en vrijgevestigden zijn uitgenodigd om voor 15 augustus 2014 offerte in te dienen met betrekking tot de continuïteit van zorg. De procedure is de instellingen op 27 juni 2014 toegelicht en deze staat ook op de websites van de gemeenten. In de maanden augustus en september 2014 volgen eventueel inkoopgesprekken en vindt definitieve matching plaats met de budgetten. Voor 1 oktober 2014 moeten vervolgens de overeenkomsten met de instellingen zijn gesloten, zodat zij zich tijdig kunnen voorbereiden op 2015.
4. De huisartsen in Voorschoten worden bijgepraat over alle ontwikkelingen en voor verwijsmogelijkheden te zijner tijd geinformeerd over de gecontracteerde hulp en een op te stellen sociale kaart.
5. Bij vaststelling van de begroting voor 2015 vindt definitieve besluitvorming plaats door uw raad over de benodigde budgetten voor jeugdhulp.

Met vriendelijke groet,

het college van burgemeester en wethouders,

secretaris burgemeester

Adviesnota Raad

Registratienummer: 4028

De raad der gemeente Voorschoten;

Gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 23 september 2014,

Besluit:

1. Het Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp Haaglanden 2015 vast te stellen.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering

van de raad der gemeente Voorschoten,

gehouden op .

de griffier, de voorzitter,

REGIONAAL UITVOERINGSPROGRAMMA JEUGDHULP 2015 HAAGLANDEN

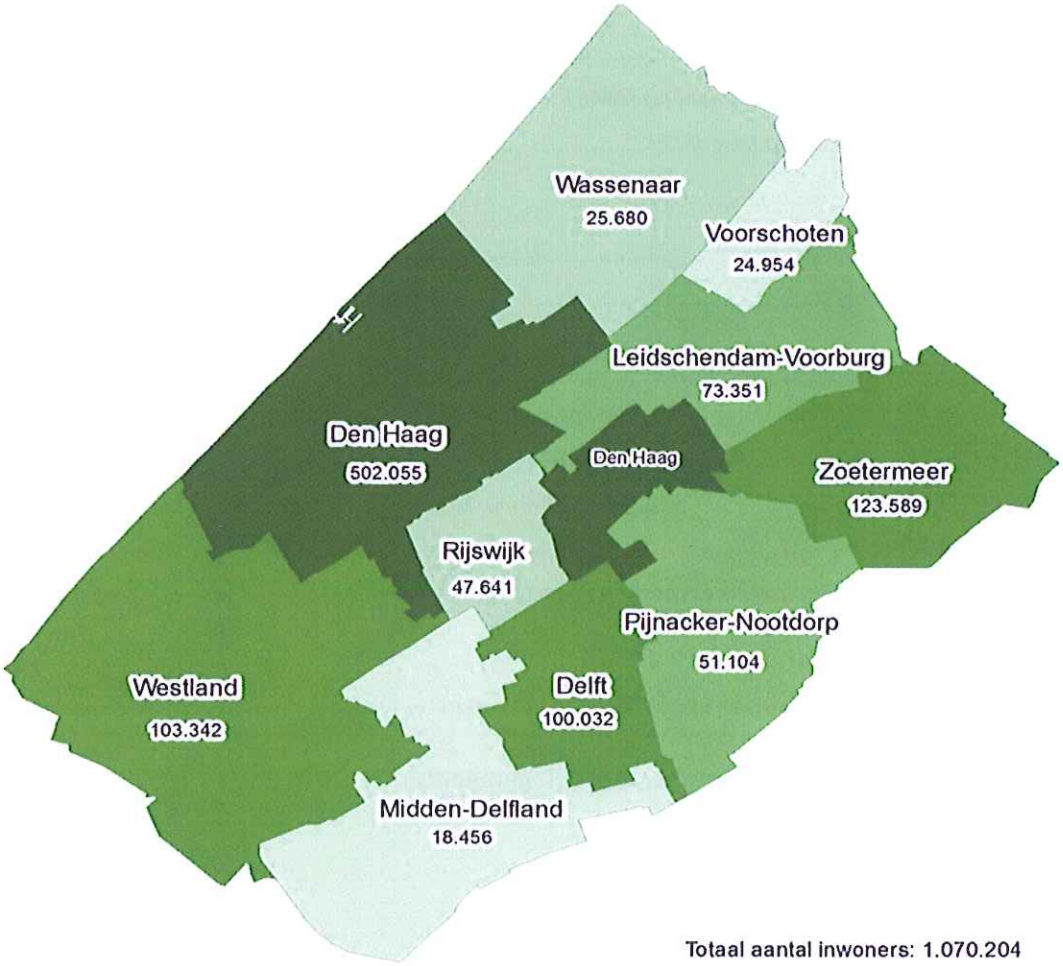

Totaal aantal inwoners: 1.070.204

31 augustus 2014

Versie 2.2

Inhoud

1.1 Vooraf ..... - 3 -

1.2 Richting gevende principes ..... - 4 -

1.3 Regionaal Transitiearrangement Jeugd en Innovatieagenda Haaglanden ..... - 4 -

1.4 Zakelijk partnerschap ..... - 5 -

1.4 Nieuwe aanbieders ..... - 7 -

2. Inhoudelijk kader (innovatieagenda) - 8 -

2.1 Verandervoorwaarden ..... - 8 -

2.2 Speerpunten innovatieagenda ..... - 9 -

2.3 Innovatietaakstelling ..... - 9 -

3. Bureau Jeugdzorg - 11 -

3.1 De gecertificeerde instelling (GI) ..... - 11 -

3.2 Het Crisisinterventieteam ..... - 12 -

3.3 Advies en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) ..... - 12 -

3.4 Beperken capaciteit Gesloten Jeugdhulp ..... - 12 -

4. Inkoopkader - 13 -

4.1 Doelstellingen en uitgangspunten ..... - 13 -

4.2 Jeugdhulp nu en in 2015 ..... - 13 -

5. Uitwerking inkoop jeugdhulp 2015 - 16 -

5.1 Omschrijving de opdracht ..... - 16 -

5.2 Hulpverlening door de aanbieder ..... - 16 -

5.3 Verantwoording ..... - 18 -

5.4 Escalatie procedure ..... - 18 -

5.5 Samenwerkingsafspraken met de zorgverzekeraars ..... - 18 -

6. Risico's - 19 -

6.1 Actuele situatie ..... - 19 -

Bijlagen: Factsheets inkoopprogramma, regio en gemeenten - 21 -

Bijgevoegd document

Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp Haaglanden 2015

1.1 Vooraf

Per 1 januari 2015 wordt de huidige jeugdzorg (jeugd- en opvoedhulp, jeugdbescherming, jeugdreclassering, pleegzorg, jeugd-GGZ, jeugd-(L)VB en de AWBZ-functies begeleiding, kortdurend verblijf, persoonlijke verzorging en behandeling) gedecentraliseerd naar de gemeenten (jeugdzorg wordt dan jeugdhulp). De 1e Kamer heeft op 18 februari 2014 ingestemd met de nieuwe Jeugdwet. Naast de Jeugdwet is in relatie tot de integrale zorg voor jeugd de Wet publieke gezondheid van belang. Beide wetten leggen onder meer de verantwoordelijkheid voor de inkoop van en toeleiding naar dit aanbod bij de gemeenten. Het is binnen de regels van deze wetten en met een bezuinigingsopgave van 15% t.a.v. de jeugdhulp aan de gemeenten te besluiten op welke wijze zij de taken beleggen en sturing daaraan geven. Naast de decentralisatie van de jeugdzorg worden de gemeente vanaf 2015 ook verantwoordelijk voor de taken die vanuit de AWBZ naar de WMO worden gedecentraliseerd (begeleiding) en voor de uitvoering van de Participatiewet.

De gemeenten in Haaglanden[1] hebben op 26 juni 2013 besloten gezamenlijk een jeugdhulpregio te vormen. De samenwerking is onder meer gericht op gezamenlijk inkopen van jeugdhulp en waar mogelijk efficiency voordelen in de uitvoering. Voor de uitvoering van inkoop van jeugdhulp en eventuele administratieve ondersteuning richten de gemeenten in Haaglanden een gezamenlijk inkoopbureau op. Los van de gezamenlijk inkoop kunnen gemeenten hier ook afzonderlijk een beroep op doen.

In het kader van de 'zachte landing' voor de Jeugdhulpaanbieders (zie 1.3) is er gekozen om komende jaar stap voor stap veranderingen door te voeren. Het uitgangspunt voor 2015 is bijvoorbeeld dat de wijze van bekostiging in de verschillende sectoren nog gecontinueerd wordt. Een belangrijke verandering die al doorgevoerd wordt is het gebiedsgericht werken (wijkteams), dit is een belangrijk uitgangspunt bij de uitvoering van de jeugdhulp.

Risico's

Samen met de in Haaglanden betrokken instellingen is de afgelopen maanden gewerkt aan het inventariseren van de noodzakelijk in te kopen jeugdhulp in 2015 met het oog op continuïteit van zorg en infrastructuur. In een dergelijke inventarisatie zit altijd een bepaalde onzekerheid, omdat niet exact kan worden voorspeld hoeveel het feitelijke gebruik van jeugdhulp in 2015 zal zijn. In het algemeen kunnen de ramingen t.o.v. het beschikbaar budget en de feitelijke realisering met een paar procent afwijken. Om de risico's te beperken en de continuïteit van jeugdhulp te garanderen is, los van de ramingsverschillen, gekozen om samen met een grote groep instellingen een plan te maken om innovatie en kostenbesparing door te voeren, zonder dat dit ten koste gaat van de kwaliteit (innovatieagenda). Belangrijk is dat risico's nooit volledig kunnen worden uitgesloten ten aanzien van de werkelijke jeugdhulpvraag in komend jaar. Een ontoereikend budget voor de jeugdhulp zou bijvoorbeeld kunnen leiden tot wachtlijsten. In hoofdstuk 6 van dit Regionaal Uitvoeringsprogramma gaan wij in op de genomen beheersmaatregelen.

Op basis van tot op dit moment beschikbare informatie is er regionaal sprake van een ramingsverschil van ca 5% negatief tussen het beschikbaar gestelde rijksbudget voor de inkoop van jeugdhulp en de ramingen ten aanzien van verwacht gebruik. Per gemeente treden grotere verschillen op, er zijn zowel gemeenten met een positief ramingsverschil als met een negatief ramingsverschil. De negatieve verschillen leiden tot een dubbel risico: de taakstelling vanuit het Rijk vraagt al maatregelen om deze op te kunnen vangen, maar wordt nu versterkt doordat het werkelijke gebruik afgelopen jaar naar schatting nog hoger ligt.

---

[1] Delft, Den Haag, Leidschendam-Voorburg, Midden-Delfland, Pijnacker-Nootdorp, Rijswijk, Voorschoten (per 1-1—2015), Wassenaar, Westland, Zoetermeer

1.1 Wat is het Regionaal Uitvoeringsprogramma?

Op basis van de huidige wet (Wet op de Jeugdzorg) stelt het Stadsgewest Haaglanden jaarlijks een uitvoeringsprogramma Jeugdzorg op. In dit uitvoeringsprogramma wordt een financiële verantwoording opgenomen van het voorgaande begrotingsjaar en worden de activiteiten van het lopende jaar en de voorgenomen activiteiten van de door het Stadsgewest gesubsidieerde jeugdzorginstellingen voor het komende jaar vastgelegd, alsmede de omvang van het daarmee gemoeide budget. Het Uitvoeringsprogramma is tevens de aanvraag bij het Rijk van het Stadsgewest voor de doeluitkering jeugdzorg.
De gemeenten in Haaglanden kiezen voor het gedeeltelijk continueren van deze werkwijze, ook al hoeft er geen rijkssubsidie meer te worden aangevraagd. De reikwijdte wordt breder, het gaat om alle jeugdhulp. In het Regionaal Uitvoeringsprogramma (RUP) leggen de gemeenten vast vanuit welk inhoudelijk kader de jeugdhulp voor het volgende kalenderjaar wordt ingekocht, wat de gehanteerde randvoorwaarden zijn en welke inkoopvoorwaarden worden gehanteerd. Tevens wordt in het RUP in functionele termen vastgelegd welke jeugdhulp de gemeenten willen inkopen en de bedragen die daarvoor per gemeente worden gereserveerd. Het document stelt de gemeenteraad in de gelegenheid, voor de definitieve contractering, zich een oordeel te vormen over de gehanteerde uitgangspunten en het budgettair kader. De budgetten worden definitief vastgesteld bij de begrotingsbehandeling in de gemeenten in het najaar.
In een risicoparagraaf (Hoofdstuk 6) leggen de gemeenten vast welke onzekerheden er nog zijn en onder welke omstandigheden er in 2015 sprake is van vraagstukken die om bovenlokale oplossing vragen.

1.2 Richting gevende principes

Het Regionaal Uitvoeringsprogramma is vooral gericht op het vaststellen van het kader voor de inkoop van de jeugdhulp en daarmee wat technisch van aard. Voor het inhoudelijk beleid rond de jeugdige en gezin is in dit document weinig aandacht. Aan de basis van het kader voor de inkoop liggen wel degelijk inhoudelijke uitgangspunten en richtinggevende principes. Deze zijn deels ontleed aan de jeugdwet. In de gemeentelijke beleidsnota's werken de gemeenten deze inhoudelijke doelstellingen verder uit.

1.3 Regionaal Transitiearrangement Jeugd en Innovatieagenda Haaglanden

In het Regeerakkoord Rutte II is een macrobezuiniging opgenomen van 4% in 2015, 10% in 2016 en 15% in 2017 over het totale budget jeugdhulp. IJkpunt is de meicirculaire van 2014 waarin de 1e tranche 4% reeds is verwerkt.
De gemeenten in de regio Haaglanden kiezen voor het zo vroeg mogelijk ruimte creëren voor transformatie. Dat vraagt om het anders inzetten en waar mogelijk vrijspelen van budgetten die ingezet kunnen worden ter compensatie van eventuele transactie- en innovatiekosten en gericht zijn

op toekomstige besparing en verbetering. In verband hiermee hanteert de regio Haaglanden een innovatietaakstelling; deze is in 2015 minimaal 11% van het budget 2015. Het hiermee gereserveerde budget wordt niet aan de sector onttrokken maar zichtbaar gemaakt als op besparing en verbetering gerichte innovatie, binnen de door de gemeenten gestelde kaders. In de tabellen in de bijlage vindt u deze innovatie terug in de kolom 'innovatieve trajecten'.

1.4 Zakelijk partnerschap

De stelselwijziging jeugd is een majeure operatie en kan verstrekkende gevolgen hebben voor de huidige betrokken organisaties. De gemeenten in Haaglanden hebben uit oogpunt van continuïteit van zorg en behoud van infrastructuur gekozen voor een intensieve gezamenlijke voorbereiding van de decentralisatie met de instellingen[2].

Voor de in te kopen jeugdhulp voor 2015 is door gemeenten en instellingen gezamenlijk een eerste proeve van een programma opgesteld: het Regionaal Transitiearrangement Jeugd Haaglanden. Primair is in het RTA geïnventariseerd welke instellingen jeugdhulp bieden aan Haaglandse jeugdigen en wat er nodig is voor het realiseren van het wettelijk recht op continuïteit van zorg. Gemeenten en instellingen hebben in het RTA afgesproken dat naast de continuïteit van zorg ook ingezet wordt op innovatie. Hiervoor is een innovatieagenda opgesteld[3]. De hoofdlijnen zijn als inhoudelijk kader opgenomen in hoofdstuk 2.

Rol van de gemeenten

In het nieuwe jeugdstelsel verdwijnen de formele indicatiestellingen door indicatieorganen. Gemeenten worden verantwoordelijk voor het organiseren van:

- Advies over en het bepalen en inzetten van bepaalde vormen van jeugdhulp – vooral dure specialistische jeugdhulp;
- Drang maatregelen, waaronder bemoeizorg, om te voorkomen dat jeugdige en gezinnen (onnodig en onwenselijk) in een situatie van onder toezicht stelling komen;
- Toegang tot het gedwongen kader;
- De uitvoering van de kinder- en jeugdbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

De gemeenten zijn de eerst verantwoordelijken als het gaat om het definiëren van bovenstaande activiteiten en een werkproces voor de toegang. Huisarts, jeugdarts en medisch specialist hebben op basis van de Jeugdwet hierin eigen bevoegdheden.

Rol van de jeugdhulpaanbieders

De aanbieders zijn verantwoordelijk voor effectieve, kwalitatieve en efficiënte hulp en ondersteuning aan kind en gezin. Voor het slagen van het 'functioneel ontwerp' van de nieuwe gemeentelijke verantwoordelijkheid is het van belang dat de professionals die werkzaam zijn in dit proces beschikken over de juiste competenties, vaardigheden, kwaliteiten én houding en gedrag. Het zijn de professionals die op een juiste wijze inkleuring moeten gaan geven aan dit functioneel ontwerp.

Innovatie en partnerschap

De wet draagt gemeenten op om continuïteit van zorg te garanderen voor cliënten die in 2014 jeugdzorg ontvangen. Tevens zijn landelijk bestuurlijke afspraken gemaakt gericht op het beperken van de frictiekosten en behoud van infrastructuur. Met het RTA geven de gemeenten in Haaglanden hieraan invulling en kiezen ervoor met de bestaande aanbieders van jeugdhulp verregaande afspraken te maken voor 2015. Impliciet betekent dit ook dat er minder ruimte is voor het aangaan van arrangementen met nieuwe instellingen (zie 1.4). Deze benadering wordt ook wel aangeduid met

---

[2] Regionaal Transitiearrangement Haaglanden, 31 oktober 2013

[3] Innovatieagenda Jeugdzorg Haaglanden, gezamenlijk document van gemeenten en aanbieders, februari 2014.

'zachte landing' en stelt de aanbieders in staat continuiteit te garanderen en vernieuwing door te voeren.
De gemeenten in de regio Haaglanden onderscheiden instellingen in een paar categorieën[4]. In het RTA hebben de gemeenten en een groot aantal jeugdhulpinstellingen uit de regio een zakelijk partnerschap afgesproken. Dit betreft een meerjarenafspraak om onder voorwaarden een substantieel deel van de jeugdhulp in te kopen bij bestaande aanbieders in de periode 2015, 2016 en 2017 met de garantie dat de continuiteit van zorg gehandhaafd blijft, frictiekosten worden opgevangen en bezuinigingen worden doorgevoerd. De keuze voor bestaande aanbieders biedt de instellingen in Haaglanden de mogelijkheid om zich in te stellen op veranderde omstandigheden. Zij vormen voor een substantieel deel de regionale infrastructuur (circa 90%) voor jeugdhulp[5]. De 12 focusinstellingen ('F12', focusinstellingen[6], 12 grootste regionaal werkende aanbieders van jeugdhulp) zijn de preferente gesprekspartners Kenmerk van het zakelijk partnerschap is de wederkerigheid van de afspraken: continuïteit van zorg alsmede de kwaliteit worden gegarandeerd, frictiekosten worden opgevangen, innovatie ingezet. De regionale instellingen krijgen de tijd om dit onder gemeentelijke regie te realiseren. Uiteraard zullen de gemeenten periodiek beoordelen of de de afspraken worden nageleefd..

Met jeugdhulpaanbieders die buiten de regio gevestigd zijn, Haaglanden niet als primair werkgebied hebben en om uiteenlopende redenen kinderen uit Haaglanden jeugdhulp bieden worden, buiten de wettelijke continuïteit van jeugdhulp in 2015, de contractafspraken zoveel mogelijk beperkt, zodat kinderen zo dicht mogelijk bij de woon- of leefomgeving van het kind wordt geboden, tenzij daar een goede onderbouwing voor is. Dit tenzij kan bijvoorbeeld betrekking hebben op veiligheid, bijzonder specialisme[7] of individuele uitzonderingssituaties en impliceert daarmee ad-hoc financiering van de aanbieder buiten de regio.

Het RTA heeft een drietal doelstellingen:

a. Continuïteit van jeugdhulp is in het zakelijk partnerschap ook gedefinieerd als continuïteit van infrastructuur. Alle instellingen[8] die op 1-1-2015 een Haaglandse jongere jeugdhulp biedt zijn in 2015 contractpartner[9].
b. Beheersen van risico's: De F12 neemt de verantwoordelijkheid voor eventuele frictiekosten en stellen een meerjarenkader op waarbinnen de macrobezuinigingen van 4, 10 en 15% kunnen worden ingeboekt. Daarbij gelden als randvoorwaarden geen wachtlijsten en behoud van kwaliteit.
c. Innovatiebudget: Vanaf 1-1-2015 geldt een innovatietaakstelling van 11% in 2015 en 4% in 2016. Het hiermee gecreëerde budget blijft binnen de sector beschikbaar; inzet wordt door de gemeenten bepaald.

---

[4] Zie hoofdstuk 4.3
[5] Hieronder vallen ook de Gecertificeerde Instellingen
[6] Bureau Jeugdzorg, De Jutters, GGZ Delfland, Horizon, Ipse De Bruggen, Jeugdformaat, Leger des Heils, Middin, Opvoedpoli, Pluryn, Rivierduinen, William Schrikkergroep,
[7] Landelijk transitiearrangement
[8] I.de groep van grootste jeugdhulpaanbieders in de regio Haaglanden (groot in termen van budgetbeslag, omvang clienten en/of deelname RTA en innovatie-agenda), zogenaamde F12; met deze instellingen zijn meerjarenafspraken gemaakt,
II. de groep van ca. 50 jeugdhulpaanbieders die RTA hebben onderschreven en in 2014 ook jeugdhulp leveren aan jeugdigen uit regio Haaglanden,
III. de vrijgevestigden die in 2014 ook jeugdhulp hebben geleverd aan jeugdigen in regio Haaglanden
IV. buiten-regionale instellingen en instellingen uit het landelijk transitiearrangement.
[9] Contractpartner wil zeggen dat zij, indien voldaan aan de minimale eisen, een proces- en uitvoeringsoverkomst krijgen en de jeugdhulp aan bestaande clienten kunnen continueren

1.4 Nieuwe aanbieders

Naast het meerjarig partnerschap met de bestaande aanbieders is er in de toekomst ruimte voor nieuwe en kleine aanbieders in de regio Haaglanden. Echter, met name de eerste periode 2015 zal deze ruimte zeer beperkt zijn. Dit komt omdat gemeenten continuïteit van jeugdhulp én de daarbij behorende infrastructuur willen garanderen, terwijl het totale budget in de regio door de taakstelling kleiner wordt. Dit betekent dat een belangrijk deel van het geld 'vast zit' bij de aanbieders die deze jeugdhulp al bieden. Daarnaast hebben gemeenten gekozen voor 'een zachte landing' in het nieuwe stelsel. Dit betekent dat de gemeenten de vernieuwing stapsgewijs gaan vormgeven en per 1 januari 2015 geen grote verschuivingen of veranderingen kunnen doorvoeren. Of in elk geval niet teveel veranderingen tegelijkertijd. De ruimte voor andere aanbieders ontstaat na verloop van tijd.

Hoe kan er op termijn ruimte voor nieuwkomers ontstaan:
* door de mate waarin het budget voor buitenregionale jeugdhulp meer regionaal kan worden ingezet (incl. beperkt gebruik van het landelijk transitiearrangement)
* vrijwillige overdracht van taken en medewerkers tussen bestaande aan Haaglanden verbonden aanbieders en eventuele nieuwe aanbieders
* als de innovatie binnen het afgesproken partnerschap, ook na bespreking daarvan, onvoldoende vorm krijgt, dan zullen gemeenten mogelijkheden met andere aanbieders verkennen
* effecten van andere vraagontwikkeling (omzetdaling of verschuiving).

Zeker na 2015 zullen doorverwijzingen (op basis van de vraag) vanuit de wijkteams stapsgewijs verschuiving veroorzaken en kunnen er verschillen ontstaan in groei/krimp afhankelijk van de behoefte en kwaliteit. In het nieuwe jeugdhulpstelsel ontstaan in de meeste gemeenten nieuwe vormen van toeleiding met de vorming van (varianten van) jeugd- en of sociaal wijkteams. Leidende principes in deze teams zijn eigen kracht en verantwoordelijkheid van ouders, jongeren en hun netwerken. Monitoring van eventueel veranderende vraagpatronen en ontwikkeling van de vraag naar gespecialiseerd aanbod kunnen komende jaren leiden tot aanpassing van de afspraken in het zakelijk partnerschap. Ook kan van het zakelijk partnerschap worden afgeweken als blijkt dat de huidige aanbieders het gewenste aanbod niet kunnen leveren. Nieuwe aanbieders kunnen dan worden benaderd en worden gecontracteerd.

1.5 keuzevrijheid ouders en jongeren

In de regio Haaglanden worden enkel met de huidige (veelal grote) aanbieders in de regio samenwerkingsafspraken gemaakt. Voor jongeren en ouders betekent dit dat de keuzevrijheid op het gebied van sommige hulpsoorten beperkt zal zijn. De vraag is of dat, met het oog op efficiency en doelmatig organiseren van specialisme, heel bezwaarlijk is. In de kern is niet het aantal aanbieders van doorslaggevend belang, maar of zij voldoen aan criteria m.b.t. cliëntenparticipatie (je eigen plan, invloed op het dossier, zelf je hulpverlener kiezen etc.) en ruimte voor arrangementen op maat. De gemeenten in Haaglanden maken bij de inkoopafspraken expliciet afspraken over dit soort onderwerpen.

Keuzevrijheid in aanbieder is er met name in de j-GGZ door de mogelijkheid om te kunnen kiezen voor vrijgevestigden voor zover deze een vergelijkbaar hulpaanbod aanbieden. In bepaalde gevallen kunnen de jongere of het gezin ook voor een persoonsgebonden budget kiezen. De voorwaarden waaronder worden opgenomen in de verordeningen jeugdhulp van de gemeenten.2. Inhoudelijk kader (innovatieagenda)

2. Inhoudelijk kader (innovatieagenda)

2.1 Verandervoorwaarden

Transformeren in de wijk

De basis van de stelselwijziging is een cultuuromslag. Voor gemeenten, aanbieders, professionals en cliënten. Dat kost tijd en komt alleen tot stand in het dagelijks handelen in interactie met elkaar. De innovatie die nodig is in het kader van de stelselwijziging, moet in de leefomgeving van de burger gebeuren, de stadsdelen, wijken en buurten. Daarbij is het hart van de verandering een andere positie van zowel de burger als de professional, ook als dat gevolgen heeft voor de organisatie. We brengen meer kennis en expertise dichtbij het gezin en de jeugdige (ook de aanbieders van preventieve zorg JGZ, MEE, welzijn, etc.) om integraal, werkende weg en samen met de cliënt de juiste jeugdhulp en ondersteuning te bieden.

Lokaal ontwikkelen, regionaal leren

Leren en ontwikkelen gebeurt lokaal, maar ook regionaal. De jeugdhulp wordt op regionaal niveau ingekocht en, zoveel mogelijk, lokaal ingezet. Het is van belang om te monitoren of de manier waarop de jeugdhulp voor de jeugd in gemeenten vorm krijgt een regionaal effect c.q. risico hebben, bijvoorbeeld ten aanzien van wachtlijsten, continuïteit van zorg en eventuele financiële tegenvallers die kunnen ontstaan wanneer het beroep op jeugdhulp en ondersteuning hoger is dan verwacht. Voor het gezamenlijk leren is een rol weggelegd voor de gezamenlijke gemeenten en het inkoopbureau.

Eerst opbouwen, dan afbouwen

Een van de doelen van de stelselwijziging is dat er het beroep op zwaar specialistische vormen van jeugdhulp afneemt. Dit kan als er sprake is van stevige basisvoorzieningen die een groot deel van de en ondersteuning kunnen opvangen, scholen en jeugdhulp samen meer en beter zijn toegerust op problemen van jeugdigen (Passend Onderwijs), kinderdagverblijven weten waar ze naar toe kunnen voor consultatie en advies, de wijken zijn versterkt met lokale teams, én er alternatieve intensief ambulante trajecten zijn die effectief de problemen van jeugdigen kunnen aanpakken. Pas dan is het verantwoord om residentiële jeugdhulp af te bouwen.

Versneld innoveren in 2014

In de regio Haaglanden zijn voor het jaar 2014 middelen beschikbaar om versneld invulling te geven aan de innovatie. Dat betekent dat "tijdens de verbouwing, de winkel ook vanuit financieel oogpunt in elk geval in 2014 open kan blijven". In 2014 worden nieuwe vormen van jeugdhulp ontwikkeld en geïmplementeerd terwijl de reguliere vormen van (residentiele) jeugdhulp worden gecontinueerd.

Integraliteit

Het grootste voordeel van de innovatieagenda is dat de mogelijkheden voor het bieden van integrale jeugdhulp worden gestimuleerd. De huidige jeugdhulpaanbieders leggen elk hun eigen accent in de ondersteuning en hulpverlening. De jeugd- en opvoedorganisaties hebben ambulante en residentiele trajecten voor jongeren die nu (oud stelsel) worden doorverwezen door Bureau Jeugdzorg. De Jeugd GGZ organisaties zetten geestelijke ondersteuning in voor jeugdigen die nu worden doorverwezen door bijvoorbeeld de huisarts. En kinderen met een verstandelijke beperking komen hoofdzakelijk uitsluitend in aanmerking voor AWBZ-ondersteuning, na een indicatiestelling door het Centrum Indicatiestelling Zorg. De decentralisatie biedt de mogelijkheid dat op termijn, over de instellingsgrenzen heen, nieuwe vormen van ondersteuning en dienstverlening kunnen ontstaan, die passen bij de uitgangspunten van het nieuwe jeugdstelsel. Namelijk dichtbij, in de eigen leefomgeving, samen met de cliënt en vanuit het perspectief van de cliënt.

2.2 Speerpunten innovatieagenda

In de innovatieagenda ligt de nadruk op de volgende speerpunten:

Speerpunt 1: Het versterken van de basisvoorzieningen
Speerpunt 2: Verstevigen van de toegang/zorgbehoeftebepaling
Speerpunt 3: Van (semi-)residentiële jeugdhulp naar intensieve ambulante jeugdhulp en ondersteuning.

Speerpunt 1: Versterking basisvoorzieningen

Met de basisvoorzieningen wordt de –in oude termen- 'nulde' lijns zorg bedoeld: de (pedagogische) omgeving waarin kinderen en jongeren opgroeien en de directe ondersteuning die daarin wordt geboden. Het versterken of het verbeteren van de kwaliteit van de voorzieningen moet ertoe leiden dat hulpverleners alledaagse ontwikkelings- en opvoedingsvraagstukken kunnen beantwoorden of indien nodig het juiste advies kunnen inwinnen. Het gaat om voorzieningen die buiten de jeugdwet vallen, zoals algemeen maatschappelijk werk, de huisarts, de school etc.

Speerpunt 2: Inrichten van de zorgbehoeftebepaling (Toegang)

Doel van zorgbehoeftebepaling is het verhelderen van de vraag, het uitvoeren van de risicotaxatie, het inschatten van het juiste aanbod op korte en lange termijn en het organiseren en het (werkende weg) verlenen van de doeltreffende hulp. Dit alles met als doel om efficiënt, effectief en integraal de juiste jeugdhulp op het juiste moment te kunnen bieden. Deze taak ligt voor een belangrijk deel bij de lokale (jeugd)teams.

In het functioneel ontwerp van de lokale teams wordt bepaald op welke wijze ondersteunings- en hulpvragen indien nodig hun weg vinden naar de aanbieders en professionals. De filosofie achter de lokale(jeugd) teams is onder meer dat toegang en hulpverlening, anders dan in het huidige BJZ model, niet van elkaar gescheiden worden maar juist geïntegreerd. Daardoor zijn snelle en lichtere vormen van jeugdhulp direct beschikbaar.

Speerpunt 3: Van residentieel naar ambulant

In het nieuwe jeugdhulpstelsel willen de gemeenten dat langdurige (semi-)residentiële trajecten uitzondering gaan worden. Deze nieuwe manier van kijken en handelen, vraagt nog een stevig ontwikkeltraject van de aanbieders en hun professionals, maar past volledig in het nieuwe paradigma van stelsel. Belangrijk hierbij is dat erkend wordt dat er altijd specifieke doelgroepen zullen zijn die langdurig en blijvend een beroep zullen doen op residentiële jeugdhulp.

Het beoogde resultaat is dat jeugdhulp en ondersteuning, veel meer dan nu, dichtbij het gezin en de jeugdige gaat plaatsvinden. Dat betekent dat er andersoortige trajecten ontwikkeld moeten worden, die de huidige (semi-)residentiele jeugdhulp kunnen vervangen.

Verschuiving van dwang, naar drang

De gemeente wordt in 2015 ook verantwoordelijk voor de jeugdbescherming. Jeugdbescherming is een dwingende maatregel van de rechter, als een gezonde en veilige ontwikkeling van een kind of jeugdige wordt bedreigd en vrijwillige hulp niet of niet voldoende helpt. In het nieuwe stelsel willen wij het aantal ondertoezichtstellingen terug dringen, onder andere door de expertise van een jeugdbeschermer al voor de uitspraak van de rechter in te zetten ('drangkader'). De drangaanpak wordt ook gebruikt om de duur van de ondertoezichtstelling te verminderen.

2.3 Innovatietaakstelling

Er zijn drie cliëntgroepen te onderscheiden:

- Cliënten waarvoor innovatie op hun traject jeugdhulp op korte termijn niet zinvol of te riskant is. Deze cliënten blijven in onveranderde trajecten. De prijs van deze trajecten verandert mogelijk wel, aangezien aanbieders van jeugdhulp bezig zijn met een efficiencyslag.
- Cliënten die mogelijk ook goed geholpen kunnen worden in andersoortige trajecten. De trajecten van deze cliënten sluiten meer aan bij de transformatiedoelstellingen, en ze zullen over het algemeen ook goedkoper zijn.
- Cliënten die geen jeugdhulp meer nodig hebben, bijvoorbeeld doordat problemen al in een eerder stadium in de toegang afgevangen zijn. Deze groep is in 2015 waarschijnlijk nog beperkt.

Het effect van de bewegingen is dat lichte alledaagse vraagstukken en problemen primair worden opgelost in de basis van de piramide. Het is effect is visueel gemaakt in onderstaand figuur. In de huidige situatie zijn circa 5% van de jeugdigen aangewezen op zware vormen van jeugdhulp; er is sprake van multi-problematiek, bijvoorbeeld een combinatie van sociale problematiek en psychische problematiek. Circa 15% van de jeugdigen zijn kwetsbaar en heeft op enig moment jeugdhulp en ondersteuning nodig. Met circa 80% van de jeugdigen gaat het goed. Zij zijn in staat om – in en met hun eigen leefomgeving – opvoed- en opgroeivragen op te lossen.

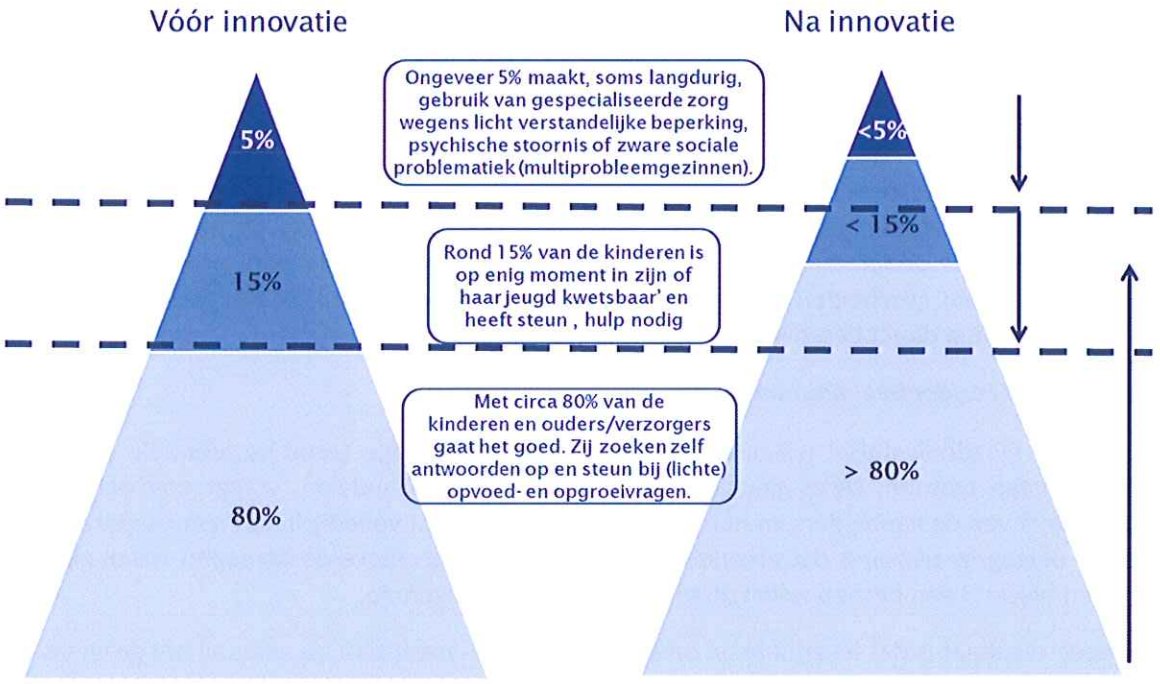

Met de implementatie van de innovatieagenda wordt als effect beoogd dat jeugdigen en gezinnen, beter dan nu, in staat zijn om in hun eigen leefsituatie de benodigde ondersteuning te organiseren. Andere – soms intensievere, soms lichtere, soms kortere – trajecten, zorgen uiteindelijk ervoor dat met een verschuiving van het budget naar de voorkant, meer jeugdigen voor minder middelen geholpen kunnen worden. Er zullen altijd jeugdigen zijn waarvoor zware specialistische jeugdhulp noodzakelijk is, die moeten dan ook zo snel als mogelijk deze vorm van ondersteuning geboden krijgen (om onnodige stapeling van zorg te voorkomen).

3. Bureau Jeugdzorg

In alle domeinen van de toekomstige jeugdhulp gaan veranderingen optreden. Op korte termijn zijn de gevolgen van de decentralisatie voor Bureau Jeugdzorg echter het grootst. Deze organisatie gaat in de huidige vorm verdwijnen en functies worden anders en elders ingericht. Om deze reden wordt in dit uitvoeringsprogramma specifiek op Bureau Jeugdzorg ingegaan.

De huidige toegangsmedewerkers van Bureau Jeugdzorg worden in principe opgenomen in de te ontwikkelen jeugdteams. Voor een tijdelijk werkgeverschap wordt een voorziening getroffen, omdat de vormgeving van de lokale teams nog onvoldoende ver is gevorderd voor het vervullen van werkgeverschap.

3.1 De gecertificeerde instelling (GI)

De gemeenten hebben besloten om (de rechtsopvolger van) Bureau Jeugdzorg Haaglanden (BJZ) vanaf 1-1-2015 het grootste deel van de taken van de Gecertificeerde Instelling[10] [11] (GI) te laten uitvoeren. Het gaat dan met name om de uitvoering van de jeugdbescherming (JB) en de jeugdreclassering (JR). De uitvoering van de crisisinterventie wordt ook aan de gecertificeerde instelling opgedragen.

In het kader van innovatie zijn bij de GI twee nieuwe ontwikkelingen in beeld: 'drang' en 'JB 18+'. 'Drang' is het voor de uitspraak van de rechter al inzetten van een jeugdbeschermer. Onder JB 18+ wordt verstaan het verlenen van stut en steun aan jongeren met een verstandelijke beperking na afloop van de JB-maatregel. Het gaat om preventie van problemen van jongeren tussen 18-23 jaar die niet zelfstandig genoeg kunnen functioneren vanwege hun beperking LVB, waardoor terugval op (zware) hulp voorkomen of verkleind wordt. Deze producten worden niet apart ingekocht, maar worden vanuit bestaande inzet en herdefiniëring gefinancierd.

Met ingang van 1 januari 2015 treedt de Wet herziening kinderbeschermingsmaatregelen in werking. Dat brengt diverse wijzigingen in de jeugdbescherming met zich mee. Bijvoorbeeld de introductie van een nieuwe lichte maatregel: de maatregel van opgroeiondersteuning. Daarnaast kunnen gemeenten en GI de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) dwingen om het oordeel van de kinderrechter te vragen in gevallen waarbij de Raad na onderzoek heeft besloten geen OTS te verzoeken. De kinderrechter kan ook andere kinderen onder toezicht plaatsen als een OTS verzoek niet alle kinderen uit een gezin regardeert. Over de manier waarop de extra kosten ten gevolge van de herziening voor de GI en de gemeenten worden opgevangen, is nog niets bekend.

Invoering van het adolescentenstrafrecht

Sinds 1 april 2014 geldt het adolescentenstrafrecht. Dit betekent onder andere een verruiming van de leeftijdsgrens tot waar een rechter een jongvolwassene kan veroordelen volgens het jeugdstrafrecht naar 23 jaar. Door het adolescentenstrafrecht wordt de grens tussen het jeugdstrafrecht en het volwassenenstrafrecht flexibeler. Toezicht en begeleiding van jongvolwassenen kan bij toepassing van het jeugdstrafrecht door de rechter aan de jeugd- of de volwassenenreclassering worden opgedragen. Beiden gaan dus werken met de groep 16-23 jarigen.

---

[10] Jeugdwet, hoofdstuk 3

[11] Naast Bureau Jeugdzorg Haaglanden zijn er nog drie landelijke instellingen die JB en JR uitvoeren voor aspecifieke doelgroepen, te weten de William Schrikker Groep (WSG, met name verstandelijke gehandicapten), het Leger des Heils (LDH, zeer slecht bemiddelbare gezinnen) en de Stichting Gereformeerd Jeugdwelzijn Christelijke Jeugdzorg (SGJ, gericht op orthodox-protestantse doelgroep).
In het kader van de zorgcontinuiteit zijn deze partijen ook in 2015 aanbieder in de regio Haaglanden. De WSG en LDH maken deel uit van de instellingen waarmee zakelijk partnerschap is afgesproken (zie eerste hoofdstuk).

Andere wijzigingen zijn o.a. dat elektronisch toezicht (enkelband) al vanaf 12 jaar opgelegd kan worden, de verplichting onderwijs te volgen en verruiming beschikbaarheid GBM tot 23 jaar.

Netwerk- en trajectberaad

Elke jeugdige die instroomt in een Justitiële Jeugdinrichting (JJI) wordt besproken in een netwerk- en trajectberaad. Het netwerkberaad richt zich op de detentieperiode en het trajectberaad op de periode na detentie. Een nazorgplan wordt opgesteld door de jeugdreclasseerder in samenwerking met de Raad, gemeente van herkomst en een vertegenwoordiger van de JJI. De organisatie van de afstemming en samenwerking vindt plaats in het veiligheidshuis Haaglanden. BJZ en de toekomstige GI participeren in het Veiligheidshuis.

3.2 Het Crisisinterventieteam

De gemeenten in Haaglanden hebben de GI gevraagd voor de komende twee jaar het Crisisinterventieteam (CIT) uit te voeren. Het CIT kent twee modules: reguliere crisisinterventie en interventie bij een tijdelijk huisverbod.
De zorgfunctie crisisinterventie behelst het onmiddellijk, dat wil zeggen binnen twee uur na aanmelding, beschikbaar zijn voor een cliënt die naar aanleiding van een crisissituatie een beroep doet op de instelling. De crisisdienst is 7x24 uur bereikbaar.
Wanneer de politie een situatie aantreft waarin een tijdelijk huisverbod wordt opgelegd en waarbij kinderen betrokken zijn, wordt het CIT direct ingeschakeld. Het CIT onderzoekt welke maatregelen genomen moeten worden om de veiligheid van de betrokken kinderen te waarborgen, voordat het huisverbod wordt opgeheven.
Er is sprake van een gestage stijging van het aantal crisisinterventietrajecten in de afgelopen jaren, zowel ten aanzien van de reguliere trajecten als ook bij de trajecten die worden ingezet in het kader van de Wet tijdelijk huisverbod. Ook voor 2015 wordt een behoorlijke stijging van het aantal interventies verwacht.

3.3 Advies en Meldpunt Kindermishandeling (AMK)

Omtrent de positionering van het nieuwe AM(H)K bereiden de twee centrumgemeenten Delft en Den Haag in Haaglanden besluitvorming voor.

3.4 Beperken capaciteit Gesloten Jeugdhulp

In de provincie Zuid-Holland (huidug gesloten jeugdzorggebied 'Zuidwest') zijn 5 regio's van samenwerkende gemeenten gevormd, waaronder Haaglanden. Deze regio's stemmen met elkaar af over de relatie met de instellingen voor gesloten jeugdhulp. Dit gaat dan om aspecten als bekostiging, opdrachtverlening, inhoudelijke ontwikkeling en positionering van de zorg. De 5 regio's in Zuidwest benutten de expertise van deze aanbieders voor het verder vormgeven van de opdracht die verbonden is met de transitie: het realiseren van bezuinigingen en tegelijkertijd het transformeren van de zorg.
Er zijn tussen VWS, de aanbieders en de regio's gesprekken gaande met het oog op een capaciteitsreductie vanwege leegstand van 378 naar 310 plaatsen. Hiervan zijn er 101 (32,5%) voor Haaglanden op grond van historisch gebruik. De regio's zijn van mening dat ook de bezuinigingstaakstelling 2015-2017 moet worden toegepast op het domein van de gesloten jeugdhulp en zal dus impact hebben op de capaciteit in 2015 en verder. De gesprekken met VWS en instellingen moeten in het vroege najaar van 2014 leiden tot definitieve afspraken.
De regio's verwachten in de toekomst een verdere afbouw van capaciteit t.g.v. versterking van de lokale structuren en verbinden van de module gesloten jeugdhulp op het lokale domein. De omvang van de verdere reductie na 2015 is besproken met de huidige aanbieders van gesloten jeugdhulp. Deze hebben aangegeven de voorgestelde verdere daling als realistisch te zien. Wel is daarbij aangetekend dat flexibiliteit in het aanbod van belang is zodat eventuele onvoorziene vraag kan worden opgevangen. Besluiten over deze extra reductie volgen later in 2014 of begin 2015.

4. Inkoopkader

4.1 Doelstellingen en uitgangspunten

Voor 2015 hebben de regiogemeenten Haaglanden besloten om de jeugdhulp gezamenlijk in te kopen. Dit betreft alle jeugdhulp (van ambulant tot (semi) residentieel). Dit doen zij om de transitie zo beheersbaar mogelijk te laten plaatsvinden. Voor 2016 en 2017 zal de regionale inkoop van de jeugdhulp in elk geval betrekking hebben op de gespecialiseerde jeugdhulp.

Doelstellingen bij de inkoop van deze vormen van jeugdhulp zijn:

- inkopen van, veilige, doeltreffende, doelmatige en cliëntgerichte jeugdhulp van goede kwaliteit, die laagdrempelig, goed bereikbaar en in crisissituaties direct beschikbaar zijn. De jeugdhulp wordt uitgevoerd volgens geldende professionele standaarden en houdt rekening met culturele achtergronden en levensovertuiging van de cliënt en zijn ouders/verzorgers, waarbij de reële behoefte van de jeugdige/ouder(s)/verzorger en het te bereiken resultaat centraal staan;
- (deels) realiseren van de maatschappelijke en financiële taakstellingen overeenkomstig de afspraken in het RTA Haaglanden die daarvoor zijn vastgesteld;
- waarborgen van het inzicht in het resultaat en de effectiviteit van de dienstverlening (zoals stabilisatie of verbetering van de zelfredzaamheid van jeugdige/ouder(s);
- tijdige en voldoende beschikbaarheid van vormen van jeugdhulp.

4.2 Jeugdhulp nu en in 2015

De huidige jeugdzorg is ingedeeld in een drietal sectoren. Elke sector kent een eigen systematiek van bekostiging, registratie, het volgen van prestaties via eigen indicatoren en verantwoording. Een fundamentele verandering van de systematiek over de sectoren heen is nodig, maar op te korte termijn realistisch noch en haalbaar voor de aanbieders. Voor 2015 kiezen we derhalve voor het, zover mogelijk, handhaven van de huidige bekostigingsmodules: bekostigingseenheden (jeugd- en opvoedhulp), prestatie-codes (AWBZ) en dbc's (Jeugd GGZ). Om toch de eerste stappen richting eenzelfde systematiek te nemen wordt al wel gekozen om de opdrachtverstrekking[12] middels de inkoop vorm te geven. Dit betekent dat de subsidies omgezet worden naar privaat rechtelijke contracten.

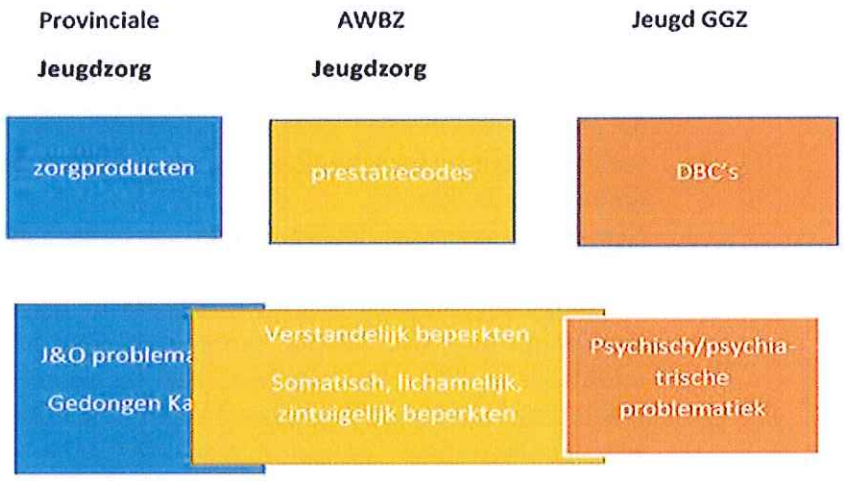

Ontwikkeling naar één stelsel voor jeugdhulp in de loop van 2015

Naast het gelijktrekken van de opdrachtverstrekking is een belangrijke stap in het ontwikkelingsproces naar één stelsel voor jeugdhulp het ontwikkelen van één gemeenschappelijke taal of begrippenkader. In overleg met de aanbieders van jeugdhulp wordt in het najaar van 2014 een start gemaakt en ontwikkeld in 2015.

---

[12] De Jeugdhulpproducten zijn 2B diensten, zonder grensoverschrijdend belang in het kader van de Aanbestedingswet 2012. De regiogemeenten zijn gezamenlijk vrij in het bepalen van de procedure, mits er voldaan wordt aan de algemene beginselen als transparantie, gelijke behandeling, proportionaliteit.

Inkoopmethodiek

Om te komen tot de contracten met de aanbieders worden verschillende stappen gezet en wordt een aantal overeenkomsten plus bijlagen gebruikt:

- **Procesovereenkomst**: Het doel van deze overeenkomst is het borgen van de samenwerking tussen gemeenten en aanbieders ten aanzien van de uitvoering van kwalitatief goede jeugdhulp met beschikbare middelen. De procesovereenkomst wordt aangegaan met alle aanbieders die voldoen aan de minimale eisen om goede zorg in de regio Haaglanden te mogen leveren en een eigen verklaring ondertekenen. Door ondertekening committeert men zich aan een aantal 'gedragregels' die de regio Haaglanden belangrijk vindt. Dit betekent nog niet dat men jeugdhulp en/of jeugdreclassering en jeugdbescherming mag leveren.
- **Uitvoeringsovereenkomst**: Na ondertekening van de procesovereenkomst volgt een uitvoeringsovereenkomst voor de partijen die daadwerkelijk zorg mogen leveren in de regio Haaglanden. In 2015 betreft dit enkel de aanbieders die al in 2014 zorg hebben geleverd in de deelnemende gemeenten. In de uitvoeringsovereenkomst worden algemene eisen gesteld aan het leveren van jeugdhulp en worden maximum tarieven bepaald, zonder dat een garantie wordt gegeven. Per instelling worden als bijlage bij de uitvoeringsovereenkomst specifieke afspraken opgenomen. In het bijzonder betreft dit de F12, waarmee specifieke afspraken zijn gemaakt in het kader van het RTA en de innovatie agenda. Daarnaast wordt in een 2e bijlage bij de uitvoeringsovereenkomst de overeengekomen volume aan jeugdhulp, de tarieven en een budgetplafond vastgelegd.

Hierbij wordt een aantal uitgangspunten gehanteerd:

- Opdrachtverstrekking vindt plaats op basis van privaatrechtelijke contracten. De decentralisatie opent de mogelijkheid om deze wijze van financiering en contractuering over de drie sectoren gelijk te trekken;
- Huidige voorwaarden en bekostigingsstructuur wordt zoveel mogelijk gehandhaafd, mits met het oog op lagere administratieve lasten, aanbieders en gemeenten een aanpassing binnen de grenzen van huidige systemen overeenkomen. Dit betekent dat in elk geval in 2015 verschillen blijven bestaan tussen de sectoren (Voorheen JGGZ, AWBZ, Provinciale Jeugdzorg en Gesloten Jeugdzorg).
- Gemeenten gaan over het organiseren van de toegang tot jeugdhulp. In de contracten wordt opgenomen dat jeugdhulp enkel geleverd kan worden op basis van verwijzing door een wijk- of jeugdteam, medisch specialist, huisarts of opgelegd door de kinderrechter. Wanneer gemeenten (met uitzondering van een dwangmaatregel) hiervan afwijken, dienen zij zelf schriftelijk aan het inkoopbureau aan te geven op welke punten zij afwijken, zodat rechtmatigheid kan worden bepaald indien hulp wordt gedeclareerd.
- Het administratieve proces rondom facturatie en declaratie wordt zoveel mogelijk geharmoniseerd. Per maand leveren aanbieders een rapportage over de gerealiseerde jeugdhulp in de afgelopen maand in. Daarin staan per cliënt onder andere de identificatiegegevens van de cliënt, de soort jeugdhulp die wordt geleverd, informatie over realisatie van de jeugdhulp tot het moment van rapportage , de startdatum van de hulp, de verwijzer naar de jeugdhulp en (voor zover van toepassing) het beschikkingsnummer van de relevante gemeente. De rapportage is opgesplitst per gemeente behorende tot de Regio Haaglanden en gebaseerd op de landelijk afgesproken standaarden over berichtindeling
- Instellingen voor jeugdhulp[13], die afgelopen jaar jeugdzorg leverden in de regio, worden maandelijks bevoorschot op basis van het budgetplafond. De aanbieders krijgen maandelijks een voorschot tot 80% van het in de uitvoeringsovereenkomst genoemde budgetplafond. Vrijgevestigden worden niet bevoorschot. Zij dienen een declaratie in op basis van verrichte

[13] Dit geldt dus niet voor de vrijgevestigde zorgverleners in de jeugd GGZ. Zij worden bekostigd op basis van verrichting.

dienstverlening. In mei 2015 wordt aan de hand van financiële gegevens en geleverde jeugdhulp bepaald of bevoorschottingsniveau moet worden gehandhaafd. Elke maand ontvangt een aanbieder een voorschot bij het indienen van een maandrapportage. In de maand juli van 2015 wordt aan de hand de maandrapportages over de eerste 6 maanden en de forecast voor de rest van het jaar bepaald of de hoogte van de bevoorschotting aanpassing behoeft;

- Looptijd van het contract betreft een jaar en kan hierna jaarlijks verlengd worden. Met de F12 is een zakelijk partnerschap aangegaan voor de periode 2015-2017. Voor elk jaar wordt een contract aangegaan voor de duur van 1 jaar, waarbij het contract voor het nieuwe jaar gebaseerd is op het meest actuele jeugdhulpgebruik, de inschatting daarvan voor het nieuwe contractjaar en de ervaringen in de uitvoering van het contract.
- Contracten moeten ondertekend worden door elke deelnemende gemeenten. Er wordt per aanbieder gezamenlijk opdrachtgegeven. Het aanbod jeugdhulp per gemeente wordt gebruikt als sturingsinstrument voor de gemeente om de realisatie te volgen. Gemeenten zijn zelf verantwoordelijk voor eventuele budgetoverschrijdingen.

Overgangsrecht
Voor de jeugdhulp staat continuïteit van zorg voorop. Dat houdt dat voor jeugdigen met een geldige indicatie, die doorloopt in 2015, zoveel mogelijk de huidige aanbieders worden gecontracteerd. De aanbieders verlenen de jeugdigen de jeugdhulp waarvoor deze is geïndiceerd, tenzij met de jeugdige andere afspraken worden gemaakt.
Burgers die niet bij hun huidige aanbieder kunnen blijven (aanbieder trekt zich bijv. terug uit regio Haaglanden) houden hun indicatie en worden bij een andere aanbieder ondergebracht

Samenwerkingsverband van aanbieders of onder aanneming
Aanbieders kunnen optreden in samenwerkingsverband (combinatie) of met onderaannemers.

Monitoring
De regiogemeenten willen sturen op resultaat om gewenste vernieuwingen in te zetten en door te voeren en kostenbesparingen te realiseren. De regiogemeenten stemmen de indicatoren waarop zij de uitvoering van de contracten volgen af met de F12 jeugdhulpaanbieders, waarbij zij streven naar een beperkt aantal indicatoren die in alle drie sectoren zijn toe te passen.

Informatievoorziening
Aanbieders leveren informatie over de uitvoering en de resultaten van de uitvoering van de dienstverlening. Aanbieders overleggen aan de gemeente daartoe de door de gemeente gevraagde informatie[14]. Deze gegevens worden zoveel mogelijk gelijk gesteld tussen de deelnemende gemeenten en zijn de eerste jaren noodzakelijk om precieze kennis op te bouwen en de aanbieders goed te belonen. Monitoring van de resultaten wordt periodiek beoordeeld en vergeleken met resultaten van andere aanbieders.

Goed werkgeverschap
Van een aanbieder wordt verwacht dat hij een visie heeft op en handelt naar de uitgangspunten van goed werkgeverschap. Goed werkgeverschap is zeer relevant omdat de korting op budgetten kan leiden tot verlies van banen in het veld. Om de gevolgen hiervan te beperken moet de aanbieder een beleid hebben op het gebied van scholing, mobiliteit en behoud van personeel voor de sector.

[14] De daadwerkelijke onderdelen waarop informatievoorziening moet plaatsvinden worden opgenomen in een bijlage van het uitvoeringsovereenkomst

5. Uitwerking inkoop jeugdhulp 2015

5.1 Omschrijving de opdracht

Voor jeugdhulp 2015 in de regio Haaglanden stellen aanbieders op basis van jeugdhulpgebruik en/of uitwerking innovatieagenda (de F12) een aanbod voor jeugdhulp aan jeugd in 2015. In elk aanbod is opgenomen:
- de problematiek waar de jeugdhulp zich op richt,
- doelstelling van de zorgsoort,
- verwacht resultaat van de zorgsoort,
- de combinatie van zorgsoorten in dien daarvan sprake is,
- de duur van een zorgsoort (of combinatie van zorgsoorten),
- de kosten van een zorgsoort (inclusief onderbouwing daarvan).

Voor elke individuele cliënt maakt een aanbieder een hulpverleningsplan (ook wel gezinsplan en als het een jongere betreft een toekomstplan) zoals de jeugdwet voorschrijft. Daarin is uitdrukkelijk opgenomen op welke wijze ouders en andere voor de jeugdige belangrijke personen betrokken zijn bij planopstelling en de rol die ouders en anderen hebben bij de realisatie van het plan.

Naast voorzieningen in natura, laat de jeugdwet opdrachtgever ook ruimte om burgers een persoonsgebonden budget te verstrekken. Persoonsgebonden budget en eventuele dienstverlening in het kader van een persoonsgebonden budget vallen buiten het kader van de aanbesteding. Dit is eveneens van toepassing op de inkoop die landelijk en bovenregionaal ten aanzien van zintuigelijk beperkten en jeugdzorgplus wordt gedaan.

5.2 Hulpverlening door de aanbieder

Uitvoering van de jeugdhulp

De aanbieder voert het jeugdhulpaanbod uit onder de volgende voorwaarden:

- aanbieder levert jeugdhulp aan alle cliënten die daarvoor in aanmerking komen, ongeacht persoonlijke situatie, achtergrond, afkomst, leeftijd en/of gezinssamenstelling van de cliënt;
- aanbieder levert een kwalitatief en kwantitatief goede, op (de situatie van) de cliënt afgestemd arrangement uitgevoerd volgens professionele standaarden en uitgangspunten en door opdrachtgever opgelegde kaders;
- aanbieder stelt de cliënt zo mogelijk in staat zelf zijn hulpverlener te kiezen en wijst in ieder geval een vaste contactpersoon voor de cliënt aan die het vertrouwen van de cliënt heeft
- aanbieder heeft aandacht voor culturele diversiteit in relatie tot passende hulpverlening;
- aanbieder hanteert geen wachtlijsten;
- aanbieder voert jeugdhulpaanbod uit gedurende 5 werkdagen per week en in voorkomende gevallen, als de situatie van de cliënt daarom vraagt, gedurende 7 dagen per week;
- aanbieder heeft een nader over een te komen levertijd (tijdsverloop tussen intakegesprek met de cliënt en start van het jeugdhulpprogramma);
- aanbieder controleert tijdens het intakegesprek de identiteit van de cliënt aan de hand van een geldig identiteitsbewijs;
- aanbieder, gemeenten (wijk- en jeugdteams) en inkoopbureau maken nadere afspraken over de gegevensstromen rond start en beëindiging van de hulp.

Gezinsplan (toekomstplan)

Aan de inzet van jeugdhulp gaat de verwijzing vooraf, die plaatsvindt door in de gemeentelijke verordening aangewezen personen of instanties (bijvoorbeeld een wijkteam, CJG) en de wettelijke

verwijzers zoals huisarts en jeugdarts. Op verzoek van de verwijzer kan de jeugdhulpaanbieder worden gevraagd bij te dragen aan de zorgbehoeftebepaling, waarbij het gaat om de bepaling van de meest dominante problematiek en de daarbij horende jeugdhulp. De aanbieder registreert de betreffende informatie op verzoek van de verwijzer in het systeem van het wijkteam. De aanbieder dient voor de naar hem verwezen cliënt de jeugdhulp op maat in de vorm van een hulpverleningsplan te maken, deze digitaal vast te leggen samen met de cliënt en de cliënt te wijzen op de rechten inzake beroep en bezwaar. Betreft de hulp een jongere (>15 jaar), dan verwachten wij dat gesproken wordt van een 'toekomstplan', waarin mede wordt vastgelegd wat de jongere zelf wil, het perspectief op zelfstandigheid, communicatie bij overplaatsing etc.
In de visie van de regiogemeenten zijn de belangrijkste doelstellingen: normalisatie of herstel van de (opvoedings-)situatie zodat de jeugdige veilig en gezond kan opgroeien, zijn talenten optimaal kan ontplooien en ouders hun opvoedingsverantwoordelijkheid (weer) kunnen nemen. Dat betekent dat de aanbieder, als deskundige op zijn vakgebied, moet vaststellen met welke feitelijke hulpverlening ter bevordering van de opvoeding en opgroeien een jeugdige/gezin het best is gebaat en het gewenste resultaat wordt behaald.

Signalering- en meldplicht
Aanbieder heeft een gedeelde verantwoordelijkheid met opdrachtgever, andere aanbieders en andere partijen voor burgers in de regio Haaglanden die op een of andere wijze hulp nodig hebben. Aanbieder is verplicht huiselijk geweld, kindermishandeling en/of geweld tegen medewerkers van aanbieder direct te melden bij de daarvoor bestaande instanties en aan opdrachtgever via de meldcode.
Aanbieders wordt tevens gevraagd zich aan te sluiten bij de regionale Verwijsindex teneinde afstemming met betrokken signaleerders en hulpverleners ter vergemakkelijken. Dit verhoogt tevens de kans eventuele verhuisbewegingen van casuïstiek in beeld te houden (andere regio's).

Communicatie en bereikbaarheid
Van aanbieder wordt verwacht dat hij op een laagdrempelige en respectvolle wijze communiceert met de cliënt en met opdrachtgever en dat hij goed bereikbaar is.

Privacy, persoonsgegevens, beveiliging, veiligheid
De privacybelangen van de cliënten worden in de jeugdwet en in de Wet Bescherming Persoonsgegevens nadrukkelijk beschermd. Aanbieder is verplicht ten aanzien van persoonsgegevens te handelen overeenkomstig de daartoe bestaande wet- en regelgeving.

Aanbieder is verantwoordelijk en aansprakelijk voor de veiligheid, in de breedste zin van het woord, van de cliënt tijdens het uitvoeren van de arrangementen. Aanbieder is daartoe afdoende verzekerd. In geen enkel geval kunnen aansprakelijkheden die voortvloeien uit deelname van cliënten aan een zorgprogramma overgaan op opdrachtgever.

Kwaliteit dienstverlening
De jeugdhulp moet bijdragen aan de normalisatie van het opvoedingsklimaat waardoor de jeugdige optimaal kan ontplooien en zijn talenten kan ontwikkelen. Het is daarom van belang dat het arrangement van goede kwaliteit is. Voor de opdrachtgever betekent dit de volgende voorwaarden:

- aanbieder is verplicht te werken met voldoende gekwalificeerd personeel;
- aanbieder is verplicht arbeidsvoorwaardelijk de betreffende CAO te volgen;
- aanbieder beschikt over een in de sector gebruikelijk en geldig kwaliteitscertificaat dan wel bewijs van vakbekwaamheid;
- aanbieder beschikt over een (bestuurlijk vastgesteld, van kracht zijnde) laagdrempelige klachtenregeling;
- aanbieder beschikt over een bestuurlijk vastgesteld, van kracht zijnde laagdrempelige medezeggenschapsregeling indien naar omvang van de organisatie dit van toepassing is;

- aanbieder beschikt over een cliëntenraad indien naar omvang van het aantal clienten dit van toepassing is ;
- aanbieder beschikt over een (bestuurlijk vastgesteld, van kracht zijnde) privacyreglement of – beleid;
- aanbieder beschikt over een (bestuurlijk vastgesteld, van kracht zijnde) meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling;
- aanbieder heeft de beschikking over een, volgens de jeugdwet, geldige VOG van medewerkers die ten behoeve van cliënten worden ingezet;
- aanbieder eist een VOG van alle overige personen (incl. vrijwilligers) die ten behoeve van cliënten worden ingezet.

5.3 Verantwoording

Verantwoording heeft voor de opdrachtgever niet alleen te maken met de rechtmatigheid van bestede middelen. Verantwoording heeft ook betrekking op de verbetering van de kwaliteit van hulpverlening (en daarmee met interne werkprocessen) zodat de uitgangspunten en doelen van het RTA Haaglanden en van de innovatie-agenda kunnen worden gerealiseerd.
De gemeenten stellen nog een set van gegevens op die van de instellingen wordt verwacht met betrekking tot de verantwoording.[15]:

5.4 Escalatie procedure

Aanbieder krijgt veel vertrouwen en vrijheid bij het inrichten van de arrangementen en het inzetten van het beschikbare budget. Door deze werkwijze is voor opdrachtgever alleen controle achteraf mogelijk. Dat gebeurt op verschillende manieren met verschillende vormen van verantwoording en onderzoek (zie hiervoor).

Opdrachtgever hanteert de volgende escalatieprocedure:
Bij het niet nakomen van de overeenkomst wordt geëscaleerd door het voeren van gesprekken op uitvoerend niveau, schriftelijke ingebrekestellingen, het voeren van gesprekken op management of directie niveau, een cliëntenstop en als uiterste mogelijkheid het ontbinden van de overeenkomst en overplaatsen van de cliënten bij een van de andere gecontracteerde aanbieders van hun keuze.

5.5 Samenwerkingsafspraken met de zorgverzekeraars

De gemeenten werken samen met de zorgverzekeraars en zorgkantoor aan een stelsel van afspraken voor de toekomstige samenwerking. Deze zijn nog niet gereed.

[15] Ter beperking van de administratieve lasten bieden de gemeenten deelname aan aan de regionale kennisinfrastructuur waarin betreffende gegevens digitaal en geautomatiseerd kunnen worden aangeleverd

6. Risico's

6.1 Actuele situatie

Naast risico's die onder meer voorvloeien uit de korte invoeringstermijn voor deze transitie, zoals het op orde hebben van toegang, inkoop en administratieve processen, is de feitelijke vraagontwikkeling en het hiermee gemoeide budget voor gemeenten een onzekere en maar ten dele beïnvloedbare factor.

De gemeenten hebben als uitgangspunt dat de begroting voor de uitvoering van de jeugdhulp binnen de daarvoor beschikbaar gestelde budgettaire kaders moet blijven. Uit de hierna volgende bijlage blijkt dat er nog geen sprake is van een sluitende begroting. Samen met de bij Haaglanden betrokken instellingen is de afgelopen maanden gewerkt aan het inventariseren van de noodzakelijk in te kopen jeugdhulp met het oog op continuïteit van zorg. In een dergelijke inventarisatie/begroting zit altijd een bepaalde onzekerheid, omdat niet exact kan worden voorspeld hoeveel feitelijk gebruik van jeugdhulp in 2015 zal optreden. In het algemeen kunnen de ramingen t.o.v. het beschikbaar budget en de feitelijke realisering met een paar procent afwijken.

Op basis van de nieuwste cijfers krijgen de gemeenten in Haaglanden een indicatie dat het beschikbaar gestelde budget (meicirculaire 2014) mogelijk niet toereikend zal zijn voor de uitvoering van het RUP15. Het ramingsverschil is circa 5%, afgerond rond 11 mln euro. Het gaat daarbij om ramingen, immers over het feitelijk gebruik in 2015 kan nog weinig worden gezegd. Over de jaren heen zijn er in alle gemeenten fluctuaties in het gebruik van jeugdhulp. De ramingen voor 2015 hebben hun oorsprong in gegevens over 2012, 2013.

Een vergelijking tussen de meicirculaire 2014 (die op 30 mei 2014 is verschenen) en het concept Regionaal Uitvoeringsprogramma 2015 (RUP15) laat zien dat het ramingsverschil zich vooral voordoet in de AWBZ en GGZ-sector. In verband hiermee zijn de volgende acties uitgezet:

1. de manier waarop het rijk de budgetten vaststelt is complexe materie, onder andere omdat met gegevens over oudere jaren moet worden gewerkt; om de omvang van het gesignaleerde tekort preciezer te kunnen duiden wordt momenteel aanvullend onderzoek ingesteld door een gespecialiseerd bureau; behalve tot de bevestiging dat het budget niet toereikend is, kan een uitkomst ook zijn dat er sprake is van een te hoge raming van de vraag
2. bij de decentralisatie kunnen herverdelingseffecten tussen regio's optreden en er kunnen problemen ontstaan bij bepaalde instellingen; mogelijk is het ramingsverschil in Haaglanden gevolg van een van deze effecten; in verband hiermee heeft het Rijk de Transitieautoriteit Jeugd (TAJ) ingesteld; daar kunnen continuïteits-vraagstukken t.g.v. herverdelingseffecten aan worden voorgelegd; op basis van de uitkomst van het onder '1'genoemde onderzoek zullen wij samen met de GGZ-instellingen de TAJ inschakelen;

Het inkoopproces wordt ondertussen voorgezet op basis van de bedragen in de meicirculaire.

Als onderzoek en eventuele interventie door de TAJ niet alsnog leiden tot een sluitende begroting, dan zijn er diverse scenario's:

- er ontstaan wachtlijsten
- maatregelen in de sfeer van tarieven
- additioneel budget vanuit de gemeente aanwenden.

De scenario's worden pas uitgewerkt na afronding van bovengenoemde acties.

6.2 Regionaal samenwerken bij de risico's

De tien gemeenten in Haaglanden hebben in het kader van samenwerking diverse afspraken gemaakt. Zo wordt er t.a.v. de jeugdhulp beleidsmatig samengewerkt in een programmateam jeugd,

vindt inkoop plaats door een regionaal inkoopbureau en vindt administratieve verwerking van de facturering centraal plaats door het regionaal inkoopbureau.

De regiogemeenten gaan vooralsnog uit van taakstellende begrotingen per gemeente, waarbij het macrobudget leidend is. De inhoud van het programma, voor zover niet gedomineerd door continuïteit van zorg wordt bepaald door de gemeente, evenals de wijze waarop toegang tot de jeugdhulp wordt verkregen. Logisch gevolg hiervan is dat de gemeenten in principe ook zelf verantwoordelijk zijn voor de kosten en dus zelf eigenaar zijn van een positief of negatief saldo aan het einde van het jaar.

Hierbij valt echter een kanttekening te maken. De decentralisatie van de jeugdzorg maakt gemeenten voor een voor hen geheel nieuw terrein verantwoordelijk. Daarbij gaat het ook om een complex beleidsveld. De decentralisatie van de jeugdzorg kent daarom verschillende risico's, waaronder
- herverdelingseffecten t.g.v. het macrobudget
- verschuiving van de vraag (toename of vraagverandering)
- noodzakelijke innovatie komt te traag op gang.

Niet uitgesloten kan worden dat in de loop van 2015 op basis van monitoring van het feitelijk gebruik blijkt dat herverdelingsvraagstukken optreden. De komende maanden verkennen de gemeenten hoe door middel van regionale samenwerking voorkomen kan worden dat gemeenten – buiten hun schuld- door herverdelingsvraagstukken in de financiële problemen komen. Vanaf 2016 zal het jeugdhulpbudget fasegewijs worden verdeeld naar een objectief verdeelmodel. Niet alleen brengt dat mogelijk verschuivingen van budget tussen gemeenten met zich mee, in het voornemen van het Rijk anders te gaan verdelen, ligt de premisse besloten dat de huidige verdeling waarschijnlijk niet optimaal is.

Bijlagen: Factsheets inkoopprogramma, regio en gemeenten

In een los bij dit document gevoegde bijlage zijn factsheets opgenomen voor de hele regio[16] en per afzonderlijke gemeente. De factsheets bevatten een raming van de jeugdhulp in 2015 op basis van de huidig bekende cijfers. Er is één tabblad per gemeente, en één voor alle Haaglandse gemeenten samen.

[16] De gegevens van Voorschoten zijn nog niet opgenomen.

	Delft	Den Haag	Leidschendam-Voorburg	Midden-Delfland	Pijnacker-Nootdorp	Rijswijk	Wassenaar	Westland	Zoetermeer	Regio
Macrobudget	€ 20.497.714	€ 112.936.507	€ 11.892.178	€ 2.106.588	€ 9.714.426	€ 9.293.085	€ 3.003.042	€ 19.516.636	€ 32.938.757	€ 221.898.933
Uitvoeringskosten	€ 409.954	€ 2.258.730	€ 237.844	€ 42.132	€ 194.289	€ 185.862	€ 60.061	€ 390.333	€ 658.775	€ 4.437.979
Zorgbudget (macrobudget - uitvoeringskosten)	€ 20.087.760	€ 110.677.777	€ 11.654.334	€ 2.064.456	€ 9.520.137	€ 9.107.223	€ 2.942.981	€ 19.126.303	€ 32.279.982	€ 217.460.954
Landelijk Transitiearrangement	€ 743.396	€ 4.095.949	€ 431.033	€ 76.379	€ 352.479	€ 337.061	€ 108.957	€ 707.255	€ 1.193.701	€ 8.046.209
Deel van het macrobudget dat gereserveerd wordt voor PGB's	€ 1.626.287	€ 9.645.857	€ 1.399.087	€ 360.012	€ 1.589.675	€ 830.258	€ 534.960	€ 3.355.626	€ 3.771.466	€ 23.113.229
Korting op PGB's tov 2013	€ 309.769	€ 1.837.306	€ 266.493	€ 68.574	€ 302.795	€ 158.144	€ 101.897	€ 639.167	€ 718.375	€ 4.402.520
BJZ toegang en AMK	€ 1.101.089	€ 6.253.459	€ 729.310	€ 116.482	€ 520.240	€ 505.628	€ 156.936	€ 1.097.965	€ 2.150.209	€ 12.631.318
Inkoopbudget	€ 16.616.988	€ 90.682.511	€ 9.094.904	€ 1.511.583	€ 7.057.744	€ 7.434.276	€ 2.142.128	€ 13.965.458	€ 25.164.606	€ 173.670.198
Inschatting budget 2012	€ 21.903.912	€ 121.806.717	€ 14.932.830	€ 2.193.123	€ 11.498.575	€ 8.611.376	€ 3.102.116	€ 22.892.318	€ 35.756.564	€ 242.697.530
Inschatting budget 2015 met 4% korting	€ 21.230.714	€ 117.929.779	€ 14.420.465	€ 2.107.408	€ 11.061.037	€ 8.337.062	€ 2.981.575	€ 22.043.884	€ 34.536.185	€ 234.648.109
Budget na doorrekening innovatieagenda en korting op PGB's	€ 20.721.557	€ 115.341.263	€ 14.091.547	€ 2.028.406	€ 10.758.816	€ 8.123.397	€ 2.891.468	€ 21.356.955	€ 33.608.096	€ 228.921.505
Verschil tussen zorgbudget en geraamd budget	€ -633.797	€ -4.663.486	€ -2.437.212	€ 36.051	€ -1.238.679	€ 983.826	€ 51.513	€ -2.230.652	€ -1.328.114	€ -11.460.550
Percentage budget over of tekort	-3%	-4%	-20%	2%	-13%	11%	2%	-11%	-4%	-5%

	subsidie	ZVW	AWBZ	Totaal
Macrobudget	€ 118.678.410	€ 47.291.699	€ 55.928.825	€ 221.898.933
Uitvoeringskosten	€ 2.373.568	€ 945.834	€ 1.118.576	€ 4.437.979
Zorgbudget (macrobudget - uitvoeringskosten)	€ 116.304.842	€ 46.345.865	€ 54.810.248	€ 217.460.954
Landelijk Transitiearrangement	€ 4.300.482	€ 1.739.133	€ 2.006.595	€ 8.046.209
Deel van het macrobudget dat gereserveerd wordt voor PGB's	€ -	€ -	€ 23.113.229	€ 23.113.229
Korting op PGB's tov 2013	€ -	€ -	€ 4.402.520	€ 4.402.520
BJZ toegang en AMK	€ 12.631.318	€ -	€ -	€ 12.631.318
Inkoopbudget	€ 99.373.042	€ 44.606.732	€ 29.690.424	€ 173.670.198
Inschatting budget 2012	€ 122.279.339	€ 64.611.395	€ 55.806.796	€ 242.697.530
Inschatting budget 2015 met 4% korting	€ 118.818.192	€ 63.577.613	€ 52.252.304	€ 234.648.109
Budget na doorrekening innovatieagenda en korting op PGB's	€ 116.297.025	€ 61.420.661	€ 51.203.819	€ 228.921.505
Verschil tussen zorgbudget en geraamd budget	€ 7.817	€ -15.074.796	€ 3.606.429	€ -11.460.550
Percentage budget over of tekort	0%	-32%	6%	-5%

Regio

TOTAALOVERZICHT VERWACHTE UITGAVEN 2015 JEUGDZORG VOORSCHOTEN

	Bron:	Verwachte clientenaantallen Gemiddeld clientenaantal 2013	Verwachte uitgaven 2015 Gemiddeld Volume 2013		TOELICHTING
ZORG IN NATURA					
Grote aanbieders	Opgave HR Rijnland	268,0	€ 2.123.222		Uitvraag Rijnland bij grote leveranciers (TAB 3)
Kleine aanbieders	Uitvraag Rijnland	278	€ 557.798		Uitvraag Rijnland om informatie van kleine leveranciers
- eerste lijns zorg	behandeling 2013 (opgave aanbieder)	131	€ 48.983		(TAB 4)
- 2e lijns zorg	behandeling gestart in 2013	147	€ 436.059		(TAB 5)
- onvoorzien	Inschatting: 15% kleine aanbieders is onbekend	28	€ 72.756	15,00%	Onvoorzien (onbekend), Gelijk aan % dat VECTIS hanteert in toelichting op de cijfers
Overig (ZIN):					
Garantie Voorschoten BJZ Zuid-Holland			€ 612.412		Afspraak met Bureau Jeugdzorg / Gecertificeerde instelling inclusief AMHK en toegang
Landelijke inkoop			€ 166.163	3,76%	van budget meicirculaire (geen onderdeel uitvraag Rijnland)
TOTAAL ZORG IN NATURA		546,0	€ 3.459.595		
PGB	VECTIS 2012: Uitgangspunt:2013=2012)	50	€ 614.131		Vergoedingen 2012 (met korting 14%) (= 86% * PGB 2012 (TAB 6)
UITVOERINGSKOSTEN			€ 88.384,38	2,00%	budget meicirculaire (afspraak binnen Haaglanden en c.f. opbouw macrobudget)
TOTAAL JEUGDZORG		596,0	€ 4.162.110		

Budget meicirculaire 2014	€	4.419.219,00
Verwacht resultaat	€	257.109,34

Met instellingen zullen wij met regelmaat in overleg zijn om de omvang van het gebruik van de zorg te monitoren en tijdig in te spelen op knelpunten.

REGIONAAL UITVOERINGSPROGRAMMA JEUGDHULP 2015 HAAGLANDEN

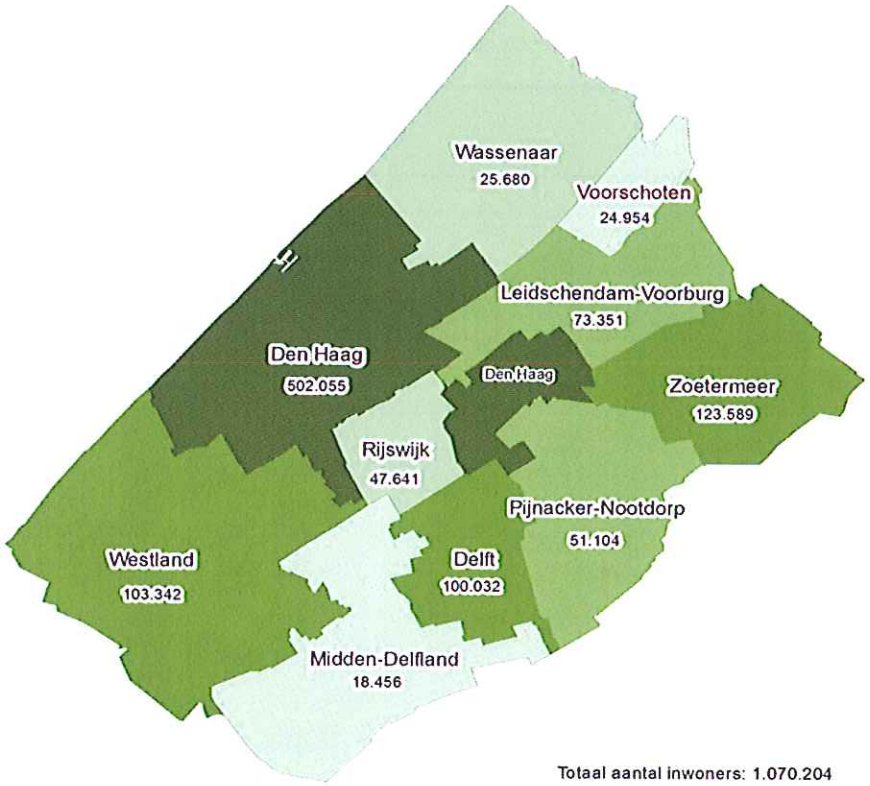

Totaal aantal inwoners: 1.070.204

~~18 juli 2015~~431 augustus 2014

Versie 2.~~1~~2

Inhoud

1.1 Vooraf ..... - 3 -

1.2 Richting gevende principes ..... - 4 -

1.3 Regionaal Transitiearrangement Jeugd en Innovatieagenda Haaglanden ..... - 4 -

1.4 Zakelijk partnerschap ..... - 5 - ~~- 4 -~~

1.4 Nieuwe aanbieders ..... - 7 - ~~- 6 -~~

2. Inhoudelijk kader (innovatieagenda) - 7 - ~~- 8 -~~

2.1 Verandervoorwaarden ..... - 7 - ~~- 8 -~~

2.2 Speerpunten innovatieagenda ..... - 8 - ~~- 9 -~~

2.3 Innovatietaakstelling ..... - 9 - ~~- 10 -~~

3. Bureau Jeugdzorg - 11 -

3.1 De gecertificeerde instelling (GI) ..... - 11 -

3.2 Het Crisisinterventieteam ..... - 12 -

3.3 Advies en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) ..... - 12 -

3.4 Beperken capaciteit Jeugdzorg+ ..... - 12 -

4. Inkoopkader - 13 -

4.1 Doelstellingen en uitgangspunten ..... - 13 -

4.2 Jeugdhulp nu en in 2015 ..... - 13 -

5. Uitwerking inkoop jeugdhulp 2015 - 16 -

5.1 Omschrijving de opdracht ..... - 16 -

5.2 Hulpverlening door de aanbieder ..... - 16 -

5.3 Verantwoording ..... - 18 -

5.4 Escalatie procedure ..... - 18 -

5.5 samenwerkingsafspraken met de zorgverzekeraars ..... - 18 -

6. Risico's - 19 -

Bijlagen: Factsheets inkoopprogramma, regio en gemeenten - 21 -

Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp Haaglanden 2015

1.1 Vooraf

Per 1 januari 2015 wordt de huidige jeugdzorg (jeugd- en opvoedhulp, jeugdbescherming, jeugdreclassering, pleegzorg, jeugd-GGZ, jeugd-(L)VB en de AWBZ-functies begeleiding, kortdurend verblijf, persoonlijke verzorging en behandeling) gedecentraliseerd naar de gemeenten (jeugdzorg wordt dan jeugdhulp). De 1e Kamer heeft op 18 februari 2014 ingestemd met de nieuwe Jeugdwet. Naast de Jeugdwet is in relatie tot de integrale zorg voor jeugd de Wet publieke gezondheid van belang. Beide wetten leggen onder meer de verantwoordelijkheid voor de inkoop van en toeleiding naar dit aanbod bij de gemeenten. Het is binnen de regels van deze wetten en met een bezuinigingsopgave van 15% t.a.v. de jeugdhulp aan de gemeenten te besluiten op welke wijze zij de taken beleggen en sturing daaraan geven. Naast de decentralisatie van de jeugdzorg worden de gemeente vanaf 2015 ook verantwoordelijk voor de taken die vanuit de AWBZ naar de WMO worden gedecentraliseerd (begeleiding) en voor de uitvoering van de Participatiewet.

De gemeenten in Haaglanden[1] hebben op 26 juni 2013 besloten gezamenlijk een jeugdhulpregio te vormen. De samenwerking is onder meer gericht op gezamenlijk inkopen van jeugdhulp en waar mogelijk efficiency voordelen in de uitvoering. Voor de uitvoering van inkoop van jeugdhulp en eventuele administratieve ondersteuning richten de gemeenten in Haaglanden een gezamenlijk inkoopbureau op. Los van de gezamenlijk inkoop kunnen gemeenten hier ook afzonderlijk een beroep op doen.

In het kader van de 'zachte landing' voor de Jeugdhulpaanbieders (zie 1.3) is er gekozen om komende jaar stap voor stap veranderingen door te voeren. Het uitgangspunt voor 2015 is bijvoorbeeld dat de wijze van bekostiging in de verschillende sectoren nog gecontinueerd wordt. Een belangrijke verandering die al doorgevoerd wordt is het gebiedsgericht werken (wijkteams), dit is een belangrijk uitgangspunt bij de uitvoering van de jeugdhulp.

Risico's

Samen met de in Haaglanden betrokken instellingen is de afgelopen maanden gewerkt aan het inventariseren van de noodzakelijk in te kopen jeugdhulp in 2015 met het oog op continuïteit van zorg en infrastructuur. In een dergelijke inventarisatie zit altijd een bepaalde onzekerheid, omdat niet exact kan worden voorspeld hoeveel het feitelijke gebruik van jeugdhulp in 2015 zal zijn. In het algemeen kunnen de ramingen t.o.v. het beschikbaar budget en de feitelijke realisering met een paar procent afwijken. Om de risico's te beperken en de continuïteit van jeugdhulp te garanderen is, los van de ramingsverschillen, gekozen om samen met een grote groep instellingen een plan te maken om innovatie en kostenbesparing door te voeren, zonder dat dit ten koste gaat van de kwaliteit (innovatieagenda). Belangrijk is dat risico's nooit volledig kunnen worden uitgesloten ten aanzien van de werkelijke jeugdhulpvraag in komend jaar. Een ontoereikend budget voor de jeugdhulp zou bijvoorbeeld kunnen leiden tot wachtlijsten. In hoofdstuk 6 van dit Regionaal Uitvoeringsprogramma gaan wij in op de genomen beheersmaatregelen.

Op basis van tot op dit moment beschikbare informatie is er regionaal sprake van een ramingsverschil van ca 5% negatief tussen het beschikbaar gestelde rijksbudget voor de inkoop van jeugdhulp en de ramingen ten aanzien van verwacht gebruik. Per gemeente treden grotere verschillen op, er zijn zowel gemeenten met een positief ramingsverschil als met een negatief ramingsverschil. De negatieve verschillen leiden tot een dubbel risico: de taakstelling vanuit het Rijk vraagt al maatregelen om deze op te kunnen vangen, maar wordt nu versterkt doordat het werkelijke gebruik afgelopen jaar naar schatting nog hoger ligt.

[1] Delft, Den Haag, Leidschendam-Voorburg, Midden-Delfland, Pijnacker-Nootdorp, Rijswijk, Voorschoten (per 1-1—2015), Wassenaar, Westland, Zoetermeer

1.1 Wat is het Regionaal Uitvoeringsprogramma?

Op basis van de huidige wet (Wet op de Jeugdzorg) stelt het Stadsgewest Haaglanden jaarlijks een uitvoeringsprogramma Jeugdzorg op. In dit uitvoeringsprogramma wordt een financiële verantwoording opgenomen van het voorgaande begrotingsjaar en worden de activiteiten van het lopende jaar en de voorgenomen activiteiten van de door het Stadsgewest gesubsidieerde jeugdzorginstellingen voor het komende jaar vastgelegd, alsmede de omvang van het daarmee gemoeide budget. Het Uitvoeringsprogramma is tevens de aanvraag bij het Rijk van het Stadsgewest voor de doeluitkering jeugdzorg.
De gemeenten in Haaglanden kiezen voor het gedeeltelijk continueren van deze werkwijze, ook al hoeft er geen rijkssubsidie meer te worden aangevraagd. De reikwijdte wordt breder, het gaat om alle jeugdhulp. In het Regionaal Uitvoeringsprogramma (RUP) leggen de gemeenten vast vanuit welk inhoudelijk kader de jeugdhulp voor het volgende kalenderjaar wordt ingekocht, wat de gehanteerde randvoorwaarden zijn en welke inkoopvoorwaarden worden gehanteerd. Tevens wordt in het RUP in functionele termen vastgelegd welke jeugdhulp de gemeenten willen inkopen en de bedragen die daarvoor per gemeente worden gereserveerd. Het document stelt de gemeenteraad in de gelegenheid, voor de definitieve contractering, zich een oordeel te vormen over de gehanteerde uitgangspunten en het budgettair kader. De budgetten worden definitief vastgesteld bij de begrotingsbehandeling in de gemeenten in het najaar.
In een risicoparagraaf (Hoofdstuk 6) leggen de gemeenten vast welke onzekerheden er nog zijn en onder welke omstandigheden er in 2015 sprake is van vraagstukken die om bovenlokale oplossing vragen.

1.2 Richting gevende principes

Het Regionaal Uitvoeringsprogramma is vooral gericht op het vaststellen van het kader voor de inkoop van de jeugdhulp en daarmee wat technisch van aard. Voor het inhoudelijk beleid rond de jeugdige en gezin is in dit document weinig aandacht. Aan de basis van het kader voor de inkoop liggen wel degelijk inhoudelijke uitgangspunten en richtinggevende principes. Deze zijn deels ontleed aan de jeugdwet. In de gemeentelijke beleidsnota's werken de gemeenten deze inhoudelijke doelstellingen verder uit.

1.3 Regionaal Transitiearrangement Jeugd en Innovatieagenda Haaglanden

In het Regeerakkoord Rutte II is een macrobezuiniging opgenomen van 4% in 2015, 10% in 2016 en 15% in 2017 over het totale budget jeugdhulp. IJkpunt is de meicirculaire van 2014 waarin de 1e tranche 4% reeds is verwerkt.
De gemeenten in de regio Haaglanden kiezen voor het zo vroeg mogelijk ruimte creëren voor transformatie. Dat vraagt om het anders inzetten en waar mogelijk vrijspelen van budgetten die ingezet kunnen worden ter compensatie van eventuele transactie- en innovatiekosten en gericht zijn

op toekomstige besparing en verbetering. In verband hiermee hanteert de regio Haaglanden een innovatietaakstelling; deze is in 2015 minimaal 11% van het budget 2015. Het hiermee gereserveerde budget wordt niet aan de sector onttrokken maar zichtbaar gemaakt als op besparing en verbetering gerichte innovatie, binnen de door de gemeenten gestelde kaders. In de tabellen in de bijlage vindt u deze innovatie terug in de kolom 'innovatieve trajecten'.

1.4 Zakelijk partnerschap

De stelselwijziging jeugd is een majeure operatie en kan verstrekkende gevolgen hebben voor de huidige betrokken organisaties. De gemeenten in Haaglanden hebben uit oogpunt van continuïteit van zorg en behoud van infrastructuur gekozen voor een intensieve gezamenlijke voorbereiding van de decentralisatie met de instellingen[2].

Voor de in te kopen jeugdhulp voor 2015 is door gemeenten en instellingen gezamenlijk een eerste proeve van een programma opgesteld: het Regionaal Transitiearrangement Jeugd Haaglanden. Primair is in het RTA geïnventariseerd welke instellingen jeugdhulp bieden aan Haaglandse jeugdigen en wat er nodig is voor het realiseren van het wettelijk recht op continuïteit van zorg. Gemeenten en instellingen hebben in het RTA afgesproken dat naast de continuïteit van zorg ook ingezet wordt op innovatie. Hiervoor is een innovatieagenda opgesteld[3]. De hoofdlijnen zijn als inhoudelijk kader opgenomen in hoofdstuk 2.

Rol van de gemeenten

In het nieuwe jeugdstelsel verdwijnen de formele indicatiestellingen door indicatieorganen. Gemeenten worden verantwoordelijk voor het organiseren van:

- Advies over en het bepalen en inzetten van bepaalde vormen van jeugdhulp – vooral dure specialistische jeugdhulp;
- Drang maatregelen, waaronder bemoeizorg, om te voorkomen dat jeugdige en gezinnen (onnodig en onwenselijk) in een situatie van onder toezicht stelling komen;
- Toegang tot het gedwongen kader;
- De uitvoering van de kinder- en jeugdbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

De gemeenten zijn de eerst verantwoordelijken als het gaat om het definiëren van bovenstaande activiteiten en een werkproces voor de toegang. Huisarts, jeugdarts en medisch specialist hebben op basis van de Jeugdwet hierin eigen bevoegdheden.

Rol van de jeugdhulpaanbieders

De aanbieders zijn verantwoordelijk voor effectieve, kwalitatieve en efficiënte hulp en ondersteuning aan kind en gezin. Voor het slagen van het 'functioneel ontwerp' van de nieuwe gemeentelijke verantwoordelijkheid is het van belang dat de professionals die werkzaam zijn in dit proces beschikken over de juiste competenties, vaardigheden, kwaliteiten én houding en gedrag. Het zijn de professionals die op een juiste wijze inkleuring moeten gaan geven aan dit functioneel ontwerp.

Innovatie en partnerschap

De wet draagt gemeenten op om continuïteit van zorg te garanderen voor cliënten die in 2014 jeugdzorg ontvangen. Tevens zijn landelijk bestuurlijke afspraken gemaakt gericht op het beperken van de frictiekosten en behoud van infrastructuur. Met het RTA geven de gemeenten in Haaglanden hieraan invulling en kiezen ervoor met de bestaande aanbieders van jeugdhulp verregaande afspraken te maken voor 2015. Impliciet betekent dit ook dat er minder ruimte is voor het aangaan van arrangementen met nieuwe instellingen (zie 1.4). Deze benadering wordt ook wel aangeduid met

[2] Regionaal Transitiearrangement Haaglanden, 31 oktober 2013
[3] Innovatieagenda Jeugdzorg Haaglanden, gezamenlijk document van gemeenten en aanbieders, februari 2014.

'zachte landing' en stelt de aanbieders in staat continuiteit te garanderen en vernieuwing door te voeren.
De gemeenten in de regio Haaglanden onderscheiden instellingen in een paar categorieën[4]. In het RTA hebben de gemeenten en een groot aantal jeugdhulpinstellingen uit de regio een zakelijk partnerschap afgesproken. Dit betreft een meerjarenafspraak om onder voorwaarden een substantieel deel van de jeugdhulp in te kopen bij bestaande aanbieders in de periode 2015, 2016 en 2017 met de garantie dat de continuiteit van zorg gehandhaafd blijft, frictiekosten worden opgevangen en bezuinigingen worden doorgevoerd. De keuze voor bestaande aanbieders biedt de instellingen in Haaglanden de mogelijkheid om zich in te stellen op veranderde omstandigheden. Zij vormen voor een substantieel deel de regionale infrastructuur (circa 90%) voor jeugdhulp[5]. De 12 focusinstellingen ('F12', focusinstellingen[6], 12 grootste regionaal werkende aanbieders van jeugdhulp) zijn de preferente gesprekspartners Kenmerk van het zakelijk partnerschap is de wederkerigheid van de afspraken: continuïteit van zorg alsmede de kwaliteit worden gegarandeerd, frictiekosten worden opgevangen, innovatie ingezet. De regionale instellingen krijgen de tijd om dit onder gemeentelijke regie te realiseren. Uiteraard zullen de gemeenten periodiek beoordelen of de de afspraken worden nageleefd..

Met jeugdhulpaanbieders die buiten de regio gevestigd zijn, Haaglanden niet als primair werkgebied hebben en om uiteenlopende redenen kinderen uit Haaglanden jeugdhulp bieden worden, buiten de wettelijke continuïteit van jeugdhulp in 2015, de contractafspraken zoveel mogelijk beperkt, zodat kinderen zo dicht mogelijk bij de woon- of leefomgeving van het kind wordt geboden, tenzij daar een goede onderbouwing voor is. Dit tenzij kan bijvoorbeeld betrekking hebben op veiligheid, bijzonder specialisme[7] of individuele uitzonderingssituaties en impliceert daarmee ad-hoc financiering van de aanbieder buiten de regio.

Het RTA heeft een drietal doelstellingen:

a. Continuïteit van jeugdhulp is in het zakelijk partnerschap ook gedefinieerd als continuïteit van infrastructuur. Alle instellingen[8] die op 1-1-2015 een Haaglandse jongere jeugdhulp biedt zijn in 2015 contractpartner[9].
b. Beheersen van risico's: De F12 neemt de verantwoordelijkheid voor eventuele frictiekosten en stellen een meerjarenkader op waarbinnen de macrobezuinigingen van 4, 10 en 15% kunnen worden ingeboekt. Daarbij gelden als randvoorwaarden geen wachtlijsten en behoud van kwaliteit.
c. Innovatiebudget: Vanaf 1-1-2015 geldt een innovatietaakstelling van 11% in 2015 en 4% in 2016. Het hiermee gecreëerde budget blijft binnen de sector beschikbaar; inzet wordt door de gemeenten bepaald.

---

[4] Zie hoofdstuk 4.3
[5] Hieronder vallen ook de Gecertificeerde Instellingen
[6] Bureau Jeugdzorg, De Jutters, GGZ Delfland, Horizon, Ipse De Bruggen, Jeugdformaat, Leger des Heils, Middin, Opvoedpoli, Pluryn, Rivierduinen, William Schrikkergroep,
[7] Landelijk transitiearrangement
[8] I.de groep van grootste jeugdhulpaanbieders in de regio Haaglanden (groot in termen van budgetbeslag, omvang clienten en/of deelname RTA en innovatie-agenda), zogenaamde F12; met deze instellingen zijn meerjarenafspraken gemaakt,
II. de groep van ca. 50 jeugdhulpaanbieders die RTA hebben onderschreven en in 2014 ook jeugdhulp leveren aan jeugdigen uit regio Haaglanden,
III. de vrijgevestigden die in 2014 ook jeugdhulp hebben geleverd aan jeugdigen in regio Haaglanden
IV. buiten-regionale instellingen en instellingen uit het landelijk transitiearrangement.
[9] Contractpartner wil zeggen dat zij, indien voldaan aan de minimale eisen, een proces- en uitvoeringsoverkomst krijgen en de jeugdhulp aan bestaande clienten kunnen continueren

1.4 Nieuwe aanbieders

Naast het meerjarig partnerschap met de bestaande aanbieders is er in de toekomst ruimte voor nieuwe en kleine aanbieders in de regio Haaglanden. Echter, met name de eerste periode 2015 zal deze ruimte zeer beperkt zijn. Dit komt omdat gemeenten continuïteit van jeugdhulp én de daarbij behorende infrastructuur willen garanderen, terwijl het totale budget in de regio door de taakstelling kleiner wordt. Dit betekent dat een belangrijk deel van het geld 'vast zit' bij de aanbieders die deze jeugdhulp al bieden. Daarnaast hebben gemeenten gekozen voor 'een zachte landing' in het nieuwe stelsel. Dit betekent dat de gemeenten de vernieuwing stapsgewijs gaan vormgeven en per 1 januari 2015 geen grote verschuivingen of veranderingen kunnen doorvoeren. Of in elk geval niet teveel veranderingen tegelijkertijd. De ruimte voor andere aanbieders ontstaat na verloop van tijd.

Hoe kan er op termijn ruimte voor nieuwkomers ontstaan:
* door de mate waarin het budget voor buitenregionale jeugdhulp meer regionaal kan worden ingezet (incl. beperkt gebruik van het landelijk transitiearrangement)
* vrijwillige overdracht van taken en medewerkers tussen bestaande aan Haaglanden verbonden aanbieders en eventuele nieuwe aanbieders
* als de innovatie binnen het afgesproken partnerschap, ook na bespreking daarvan, onvoldoende vorm krijgt, dan zullen gemeenten mogelijkheden met andere aanbieders verkennen
* effecten van andere vraagontwikkeling (omzetdaling of verschuiving).

Zeker na 2015 zullen doorverwijzingen (op basis van de vraag) vanuit de wijkteams stapsgewijs verschuiving veroorzaken en kunnen er verschillen ontstaan in groei/krimp afhankelijk van de behoefte en kwaliteit. In het nieuwe jeugdhulpstelsel ontstaan in de meeste gemeenten nieuwe vormen van toeleiding met de vorming van (varianten van) jeugd- en of sociaal wijkteams. Leidende principes in deze teams zijn eigen kracht en verantwoordelijkheid van ouders, jongeren en hun netwerken. Monitoring van eventueel veranderende vraagpatronen en ontwikkeling van de vraag naar gespecialiseerd aanbod kunnen komende jaren leiden tot aanpassing van de afspraken in het zakelijk partnerschap. Ook kan van het zakelijk partnerschap worden afgeweken als blijkt dat de huidige aanbieders het gewenste aanbod niet kunnen leveren. Nieuwe aanbieders kunnen dan worden benaderd en worden gecontracteerd.

1.5 keuzevrijheid ouders en jongeren

In de regio Haaglanden worden enkel met de huidige (veelal grote) aanbieders in de regio samenwerkingsafspraken gemaakt. Voor jongeren en ouders betekent dit dat de keuzevrijheid op het gebied van sommige hulpsoorten beperkt zal zijn. De vraag is of dat, met het oog op efficiency en doelmatig organiseren van specialisme, heel bezwaarlijk is. In de kern is niet het aantal aanbieders van doorslaggevend belang, maar of zij voldoen aan criteria m.b.t. cliëntenparticipatie (je eigen plan, invloed op het dossier, zelf je hulpverlener kiezen etc.) en ruimte voor arrangementen op maat. De gemeenten in Haaglanden maken bij de inkoopafspraken expliciet afspraken over dit soort onderwerpen.

Keuzevrijheid in aanbieder is er met name in de j-GGZ door de mogelijkheid om te kunnen kiezen voor vrijgevestigden voor zover deze een vergelijkbaar hulpaanbod aanbieden. In bepaalde gevallen kunnen de jongere of het gezin ook voor een persoonsgebonden budget kiezen. De voorwaarden waaronder worden opgenomen in de verordeningen jeugdhulp van de gemeenten.2. Inhoudelijk kader (innovatieagenda)

2.1 Verandervoorwaarden

Transformeren in de wijk

De basis van de stelselwijziging is een cultuuromslag. Voor gemeenten, aanbieders, professionals en cliënten. Dat kost tijd en komt alleen tot stand in het dagelijks handelen in interactie met elkaar. De

innovatie die nodig is in het kader van de stelselwijziging, moet in de leefomgeving van de burger gebeuren, de stadsdelen, wijken en buurten. Daarbij is het hart van de verandering een andere positie van zowel de burger als de professional, ook als dat gevolgen heeft voor de organisatie. We brengen meer kennis en expertise dichtbij het gezin en de jeugdige (ook de aanbieders van preventieve zorg JGZ, MEE, welzijn, etc.) om integraal, werkende weg en samen met de cliënt de juiste jeugdhulp en ondersteuning te bieden.

Lokaal ontwikkelen, regionaal leren

Leren en ontwikkelen gebeurt lokaal, maar ook regionaal. De jeugdhulp wordt op regionaal niveau ingekocht en, zoveel mogelijk, lokaal ingezet. Het is van belang om te monitoren of de manier waarop de jeugdhulp voor de jeugd in gemeenten vorm krijgt een regionaal effect c.q. risico hebben, bijvoorbeeld ten aanzien van wachtlijsten, continuïteit van zorg en eventuele financiële tegenvallers die kunnen ontstaan wanneer het beroep op jeugdhulp en ondersteuning hoger is dan verwacht. Voor het gezamenlijk leren is een rol weggelegd voor de gezamenlijke gemeenten en het inkoopbureau.

Eerst opbouwen, dan afbouwen

Een van de doelen van de stelselwijziging is dat er het beroep op zwaar specialistische vormen van jeugdhulp afneemt. Dit kan als er sprake is van stevige basisvoorzieningen die een groot deel van de en ondersteuning kunnen opvangen, scholen en jeugdhulp samen meer en beter zijn toegerust op problemen van jeugdigen (Passend Onderwijs), kinderdagverblijven weten waar ze naar toe kunnen voor consultatie en advies, de wijken zijn versterkt met lokale teams, én er alternatieve intensief ambulante trajecten zijn die effectief de problemen van jeugdigen kunnen aanpakken. Pas dan is het verantwoord om residentiële jeugdhulp af te bouwen.

Versneld innoveren in 2014

In de regio Haaglanden zijn voor het jaar 2014 middelen beschikbaar om versneld invulling te geven aan de innovatie. Dat betekent dat "tijdens de verbouwing, de winkel ook vanuit financieel oogpunt in elk geval in 2014 open kan blijven". In 2014 worden nieuwe vormen van jeugdhulp ontwikkeld en geïmplementeerd terwijl de reguliere vormen van (residentiele) jeugdhulp worden gecontinueerd.

Integraliteit

Het grootste voordeel van de innovatieagenda is dat de mogelijkheden voor het bieden van integrale jeugdhulp worden gestimuleerd. De huidige jeugdhulpaanbieders leggen elk hun eigen accent in de ondersteuning en hulpverlening. De jeugd- en opvoedorganisaties hebben ambulante en residentiele trajecten voor jongeren die nu (oud stelsel) worden doorverwezen door Bureau Jeugdzorg. De Jeugd GGZ organisaties zetten geestelijke ondersteuning in voor jeugdigen die nu worden doorverwezen door bijvoorbeeld de huisarts. En kinderen met een verstandelijke beperking komen hoofdzakelijk uitsluitend in aanmerking voor AWBZ-ondersteuning, na een indicatiestelling door het Centrum Indicatiestelling Zorg. De decentralisatie biedt de mogelijkheid dat op termijn, over de instellingsgrenzen heen, nieuwe vormen van ondersteuning en dienstverlening kunnen ontstaan, die passen bij de uitgangspunten van het nieuwe jeugdstelsel. Namelijk dichtbij, in de eigen leefomgeving, samen met de cliënt en vanuit het perspectief van de cliënt.

2.2 Speerpunten innovatieagenda

In de innovatieagenda ligt de nadruk op de volgende speerpunten:

Speerpunt 1: Het versterken van de basisvoorzieningen
Speerpunt 2: Verstevigen van de toegang/zorgbehoeftebepaling
Speerpunt 3: Van (semi-)residentiële jeugdhulp naar intensieve ambulante jeugdhulp en ondersteuning.

Speerpunt 1: Versterking basisvoorzieningen

Met de basisvoorzieningen wordt de –in oude termen- 'nulde' lijns zorg bedoeld: de (pedagogische) omgeving waarin kinderen en jongeren opgroeien en de directe ondersteuning die daarin wordt geboden. Het versterken of het verbeteren van de kwaliteit van de voorzieningen moet ertoe leiden dat hulpverleners alledaagse ontwikkelings- en opvoedingsvraagstukken kunnen beantwoorden of indien nodig het juiste advies kunnen inwinnen. Het gaat om voorzieningen die buiten de jeugdwet vallen, zoals algemeen maatschappelijk werk, de huisarts, de school etc.

Speerpunt 2: Inrichten van de zorgbehoeftebepaling (Toegang)

Doel van zorgbehoeftebepaling is het verhelderen van de vraag, het uitvoeren van de risicotaxatie, het inschatten van het juiste aanbod op korte en lange termijn en het organiseren en het (werkende weg) verlenen van de doeltreffende hulp. Dit alles met als doel om efficiënt, effectief en integraal de juiste jeugdhulp op het juiste moment te kunnen bieden. Deze taak ligt voor een belangrijk deel bij de lokale (jeugd)teams.

In het functioneel ontwerp van de lokale teams wordt bepaald op welke wijze ondersteunings- en hulpvragen indien nodig hun weg vinden naar de aanbieders en professionals. De filosofie achter de lokale(jeugd) teams is onder meer dat toegang en hulpverlening, anders dan in het huidige BJZ model, niet van elkaar gescheiden worden maar juist geïntegreerd. Daardoor zijn snelle en lichtere vormen van jeugdhulp direct beschikbaar.

Speerpunt 3: Van residentieel naar ambulant

In het nieuwe jeugdhulpstelsel willen de gemeenten dat langdurige (semi-)residentiële trajecten uitzondering gaan worden. Deze nieuwe manier van kijken en handelen, vraagt nog een stevig ontwikkeltraject van de aanbieders en hun professionals, maar past volledig in het nieuwe paradigma van stelsel. Belangrijk hierbij is dat erkend wordt dat er altijd specifieke doelgroepen zullen zijn die langdurig en blijvend een beroep zullen doen op residentiële jeugdhulp.

Het beoogde resultaat is dat jeugdhulp en ondersteuning, veel meer dan nu, dichtbij het gezin en de jeugdige gaat plaatsvinden. Dat betekent dat er andersoortige trajecten ontwikkeld moeten worden, die de huidige (semi-)residentiele jeugdhulp kunnen vervangen.

Verschuiving van dwang, naar drang

De gemeente wordt in 2015 ook verantwoordelijk voor de jeugdbescherming. Jeugdbescherming is een dwingende maatregel van de rechter, als een gezonde en veilige ontwikkeling van een kind of jeugdige wordt bedreigd en vrijwillige hulp niet of niet voldoende helpt. In het nieuwe stelsel willen wij het aantal ondertoezichtstellingen terug dringen, onder andere door de expertise van een jeugdbeschermer al voor de uitspraak van de rechter in te zetten ('drangkader'). De drangaanpak wordt ook gebruikt om de duur van de ondertoezichtstelling te verminderen.

2.3 Innovatietaakstelling

Er zijn drie cliëntgroepen te onderscheiden:

- Cliënten waarvoor innovatie op hun traject jeugdhulp op korte termijn niet zinvol of te riskant is. Deze cliënten blijven in onveranderde trajecten. De prijs van deze trajecten verandert mogelijk wel, aangezien aanbieders van jeugdhulp bezig zijn met een efficiencyslag.
- Cliënten die mogelijk ook goed geholpen kunnen worden in andersoortige trajecten. De trajecten van deze cliënten sluiten meer aan bij de transformatiedoelstellingen, en ze zullen over het algemeen ook goedkoper zijn.

- Cliënten die geen jeugdhulp meer nodig hebben, bijvoorbeeld doordat problemen al in een eerder stadium in de toegang afgevangen zijn. Deze groep is in 2015 waarschijnlijk nog beperkt.

Het effect van de bewegingen is dat lichte alledaagse vraagstukken en problemen primair worden opgelost in de basis van de piramide. Het is effect is visueel gemaakt in onderstaand figuur. In de huidige situatie zijn circa 5% van de jeugdigen aangewezen op zware vormen van jeugdhulp; er is sprake van multi-problematiek, bijvoorbeeld een combinatie van sociale problematiek en psychische problematiek. Circa 15% van de jeugdigen zijn kwetsbaar en heeft op enig moment jeugdhulp en ondersteuning nodig. Met circa 80% van de jeugdigen gaat het goed. Zij zijn in staat om – in en met hun eigen leefomgeving – opvoed- en opgroeivragen op te lossen.

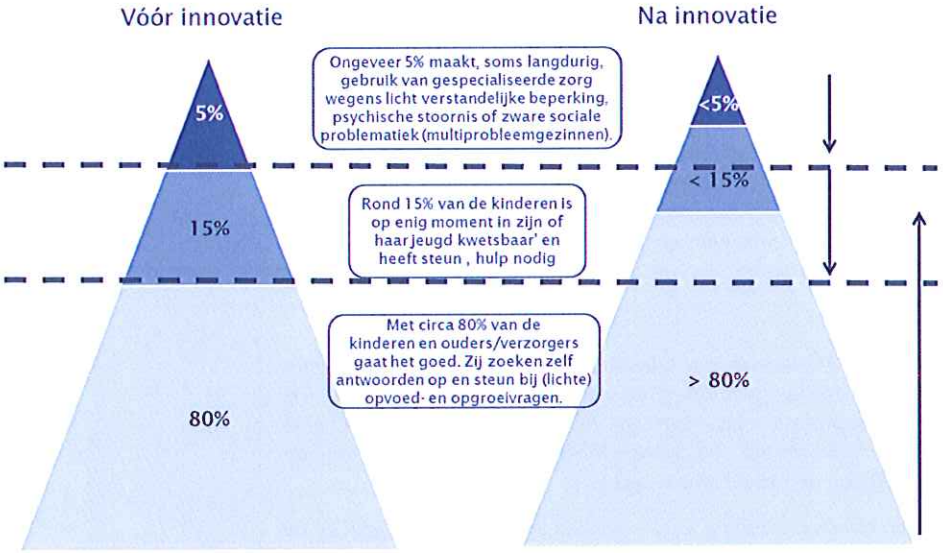

Met de implementatie van de innovatieagenda wordt als effect beoogd dat jeugdigen en gezinnen, beter dan nu, in staat zijn om in hun eigen leefsituatie de benodigde ondersteuning te organiseren. Andere – soms intensievere, soms lichtere, soms kortere – trajecten, zorgen uiteindelijk ervoor dat met een verschuiving van het budget naar de voorkant, meer jeugdigen voor minder middelen geholpen kunnen worden. Er zullen altijd jeugdigen zijn waarvoor zware specialistische jeugdhulp noodzakelijk is, die moeten dan ook zo snel als mogelijk deze vorm van ondersteuning geboden krijgen (om onnodige stapeling van zorg te voorkomen).

3. Bureau Jeugdzorg

In alle domeinen van de toekomstige jeugdhulp gaan veranderingen optreden. Op korte termijn zijn de gevolgen van de decentralisatie voor Bureau Jeugdzorg echter het grootst. Deze organisatie gaat in de huidige vorm verdwijnen en functies worden anders en elders ingericht. Om deze reden wordt in dit uitvoeringsprogramma specifiek op Bureau Jeugdzorg ingegaan.

De huidige toegangsmedewerkers van Bureau Jeugdzorg worden in principe opgenomen in de te ontwikkelen jeugdteams. Voor een tijdelijk werkgeverschap wordt een voorziening getroffen, omdat de vormgeving van de lokale teams nog onvoldoende ver is gevorderd voor het vervullen van werkgeverschap.

3.1 De gecertificeerde instelling (GI)

De gemeenten hebben besloten om (de rechtsopvolger van) Bureau Jeugdzorg Haaglanden (BJZ) vanaf 1-1-2015 het grootste deel van de taken van de Gecertificeerde Instelling[10] [11] (GI) te laten uitvoeren. Het gaat dan met name om de uitvoering van de jeugdbescherming (JB) en de jeugdreclassering (JR). De uitvoering van de crisisinterventie wordt ook aan de gecertificeerde instelling opgedragen.

In het kader van innovatie zijn bij de GI twee nieuwe ontwikkelingen in beeld: 'drang' en 'JB 18+'. 'Drang' is het voor de uitspraak van de rechter al inzetten van een jeugdbeschermer. Onder JB 18+ wordt verstaan het verlenen van stut en steun aan jongeren met een verstandelijke beperking na afloop van de JB-maatregel. Het gaat om preventie van problemen van jongeren tussen 18-23 jaar die niet zelfstandig genoeg kunnen functioneren vanwege hun beperking LVB, waardoor terugval op (zware) hulp voorkomen of verkleind wordt. Deze producten worden niet apart ingekocht, maar worden vanuit bestaande inzet en herdefiniëring gefinancierd.

Met ingang van 1 januari 2015 treedt de Wet herziening kinderbeschermingsmaatregelen in werking. Dat brengt diverse wijzigingen in de jeugdbescherming met zich mee. Bijvoorbeeld de introductie van een nieuwe lichte maatregel: de maatregel van opgroeiondersteuning. Daarnaast kunnen gemeenten en GI de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) dwingen om het oordeel van de kinderrechter te vragen in gevallen waarbij de Raad na onderzoek heeft besloten geen OTS te verzoeken. De kinderrechter kan ook andere kinderen onder toezicht plaatsen als een OTS verzoek niet alle kinderen uit een gezin regardeert. Over de manier waarop de extra kosten ten gevolge van de herziening voor de GI en de gemeenten worden opgevangen, is nog niets bekend.

Invoering van het adolescentenstrafrecht

Sinds 1 april 2014 geldt het adolescentenstrafrecht. Dit betekent onder andere een verruiming van de leeftijdsgrens tot waar een rechter een jongvolwassene kan veroordelen volgens het jeugdstrafrecht naar 23 jaar. Door het adolescentenstrafrecht wordt de grens tussen het jeugdstrafrecht en het volwassenenstrafrecht flexibeler. Toezicht en begeleiding van jongvolwassenen kan bij toepassing van het jeugdstrafrecht door de rechter aan de jeugd- of de volwassenenreclassering worden opgedragen. Beiden gaan dus werken met de groep 16-23 jarigen.

---

[10] Jeugdwet, hoofdstuk 3

[11] Naast Bureau Jeugdzorg Haaglanden zijn er nog drie landelijke instellingen die JB en JR uitvoeren voor aspecifieke doelgroepen, te weten de William Schrikker Groep (WSG, met name verstandelijke gehandicapten), het Leger des Heils (LDH, zeer slecht bemiddelbare gezinnen) en de Stichting Gereformeerd Jeugdwelzijn Christelijke Jeugdzorg (SGJ, gericht op orthodox-protestantse doelgroep).
In het kader van de zorgcontinuiteit zijn deze partijen ook in 2015 aanbieder in de regio Haaglanden. De WSG en LDH maken deel uit van de instellingen waarmee zakelijk partnerschap is afgesproken (zie eerste hoofdstuk).

Andere wijzigingen zijn o.a. dat elektronisch toezicht (enkelband) al vanaf 12 jaar opgelegd kan worden, de verplichting onderwijs te volgen en verruiming beschikbaarheid GBM tot 23 jaar.

Netwerk- en trajectberaad

Elke jeugdige die instroomt in een Justitiële Jeugdinrichting (JJI) wordt besproken in een netwerk- en trajectberaad. Het netwerkberaad richt zich op de detentieperiode en het trajectberaad op de periode na detentie. Een nazorgplan wordt opgesteld door de jeugdreclasseerder in samenwerking met de Raad, gemeente van herkomst en een vertegenwoordiger van de JJI. De organisatie van de afstemming en samenwerking vindt plaats in het veiligheidshuis Haaglanden. BJZ en de toekomstige GI participeren in het Veiligheidshuis.

3.2 Het Crisisinterventieteam

De gemeenten in Haaglanden hebben de GI gevraagd voor de komende twee jaar het Crisisinterventieteam (CIT) uit te voeren. Het CIT kent twee modules: reguliere crisisinterventie en interventie bij een tijdelijk huisverbod.
De zorgfunctie crisisinterventie behelst het onmiddellijk, dat wil zeggen binnen twee uur na aanmelding, beschikbaar zijn voor een cliënt die naar aanleiding van een crisissituatie een beroep doet op de instelling. De crisisdienst is 7x24 uur bereikbaar.
Wanneer de politie een situatie aantreft waarin een tijdelijk huisverbod wordt opgelegd en waarbij kinderen betrokken zijn, wordt het CIT direct ingeschakeld. Het CIT onderzoekt welke maatregelen genomen moeten worden om de veiligheid van de betrokken kinderen te waarborgen, voordat het huisverbod wordt opgeheven.
Er is sprake van een gestage stijging van het aantal crisisinterventietrajecten in de afgelopen jaren, zowel ten aanzien van de reguliere trajecten als ook bij de trajecten die worden ingezet in het kader van de Wet tijdelijk huisverbod. Ook voor 2015 wordt een behoorlijke stijging van het aantal interventies verwacht.

3.3 Advies en Meldpunt Kindermishandeling (AMK)

Omtrent de positionering van het nieuwe AM(H)K bereiden de twee centrumgemeenten Delft en Den Haag in Haaglanden besluitvorming voor.

3.4 Beperken capaciteit Gesloten Jeugdhulp

In de provincie Zuid-Holland (huidug gesloten jeugdzorggebied 'Zuidwest') zijn 5 regio's van samenwerkende gemeenten gevormd, waaronder Haaglanden. Deze regio's stemmen met elkaar af over de relatie met de instellingen voor gesloten jeugdhulp. Dit gaat dan om aspecten als bekostiging, opdrachtverlening, inhoudelijke ontwikkeling en positionering van de zorg. De 5 regio's in Zuidwest benutten de expertise van deze aanbieders voor het verder vormgeven van de opdracht die verbonden is met de transitie: het realiseren van bezuinigingen en tegelijkertijd het transformeren van de zorg.
Er zijn tussen VWS, de aanbieders en de regio's gesprekken gaande met het oog op een capaciteitsreductie vanwege leegstand van 378 naar 310 plaatsen. Hiervan zijn er 101 (32,5%) voor Haaglanden op grond van historisch gebruik. De regio's zijn van mening dat ook de bezuinigingstaakstelling 2015-2017 moet worden toegepast op het domein van de gesloten jeugdhulp en zal dus impact hebben op de capaciteit in 2015 en verder. De gesprekken met VWS en instellingen moeten in het vroege najaar van 2014 leiden tot definitieve afspraken.
De regio's verwachten in de toekomst een verdere afbouw van capaciteit t.g.v. versterking van de lokale structuren en verbinden van de module gesloten jeugdhulp op het lokale domein. De omvang van de verdere reductie na 2015 is besproken met de huidige aanbieders van gesloten jeugdhulp. Deze hebben aangegeven de voorgestelde verdere daling als realistisch te zien. Wel is daarbij aangetekend dat flexibiliteit in het aanbod van belang is zodat eventuele onvoorziene vraag kan worden opgevangen. Besluiten over deze extra reductie volgen later in 2014 of begin 2015.

4. Inkoopkader

4.1 Doelstellingen en uitgangspunten

Voor 2015 hebben de regiogemeenten Haaglanden besloten om de jeugdhulp gezamenlijk in te kopen. Dit betreft alle jeugdhulp (van ambulant tot (semi) residentieel). Dit doen zij om de transitie zo beheersbaar mogelijk te laten plaatsvinden. Voor 2016 en 2017 zal de regionale inkoop van de jeugdhulp in elk geval betrekking hebben op de gespecialiseerde jeugdhulp.

Doelstellingen bij de inkoop van deze vormen van jeugdhulp zijn:

- inkopen van, veilige, doeltreffende, doelmatige en cliëntgerichte jeugdhulp van goede kwaliteit, die laagdrempelig, goed bereikbaar en in crisissituaties direct beschikbaar zijn. De jeugdhulp wordt uitgevoerd volgens geldende professionele standaarden en houdt rekening met culturele achtergronden en levensovertuiging van de cliënt en zijn ouders/verzorgers, waarbij de reële behoefte van de jeugdige/ouder(s)/verzorger en het te bereiken resultaat centraal staan;
- (deels) realiseren van de maatschappelijke en financiële taakstellingen overeenkomstig de afspraken in het RTA Haaglanden die daarvoor zijn vastgesteld;
- waarborgen van het inzicht in het resultaat en de effectiviteit van de dienstverlening (zoals stabilisatie of verbetering van de zelfredzaamheid van jeugdige/ouder(s);
- tijdige en voldoende beschikbaarheid van vormen van jeugdhulp.

4.2 Jeugdhulp nu en in 2015

De huidige jeugdzorg is ingedeeld in een drietal sectoren. Elke sector kent een eigen systematiek van bekostiging, registratie, het volgen van prestaties via eigen indicatoren en verantwoording. Een fundamentele verandering van de systematiek over de sectoren heen is nodig, maar op te korte termijn realistisch noch en haalbaar voor de aanbieders. Voor 2015 kiezen we derhalve voor het, zover mogelijk, handhaven van de huidige bekostigingsmodules: bekostigingseenheden (jeugd- en opvoedhulp), prestatie-codes (AWBZ) en dbc's (Jeugd GGZ). Om toch de eerste stappen richting eenzelfde systematiek te nemen wordt al wel gekozen om de opdrachtverstrekking[12] middels de inkoop vorm te geven. Dit betekent dat de subsidies omgezet worden naar privaat rechtelijke contracten.

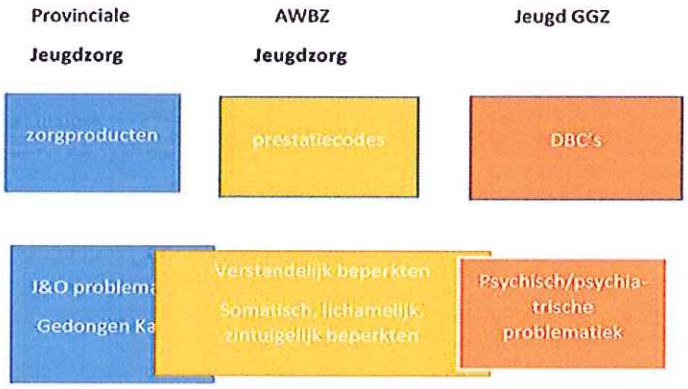

Ontwikkeling naar één stelsel voor jeugdhulp in de loop van 2015

Naast het gelijktrekken van de opdrachtverstrekking is een belangrijke stap in het ontwikkelingsproces naar één stelsel voor jeugdhulp het ontwikkelen van één gemeenschappelijke taal of begrippenkader. In overleg met de aanbieders van jeugdhulp wordt in het najaar van 2014 een start gemaakt en ontwikkeld in 2015.

---

[12] De Jeugdhulpproducten zijn 2B diensten, zonder grensoverschrijdend belang in het kader van de Aanbestedingswet 2012. De regiogemeenten zijn gezamenlijk vrij in het bepalen van de procedure, mits er voldaan wordt aan de algemene beginselen als transparantie, gelijke behandeling, proportionaliteit.

Inkoopmethodiek

Om te komen tot de contracten met de aanbieders worden verschillende stappen gezet en wordt een aantal overeenkomsten plus bijlagen gebruikt:

- **Procesovereenkomst:** Het doel van deze overeenkomst is het borgen van de samenwerking tussen gemeenten en aanbieders ten aanzien van de uitvoering van kwalitatief goede jeugdhulp met beschikbare middelen. De procesovereenkomst wordt aangegaan met alle aanbieders die voldoen aan de minimale eisen om goede zorg in de regio Haaglanden te mogen leveren en een eigen verklaring ondertekenen. Door ondertekening committeert men zich aan een aantal 'gedragregels' die de regio Haaglanden belangrijk vindt. Dit betekent nog niet dat men jeugdhulp en/of jeugdreclassering en jeugdbescherming mag leveren.
- **Uitvoeringsovereenkomst:** Na ondertekening van de procesovereenkomst volgt een uitvoeringsovereenkomst voor de partijen die daadwerkelijk zorg mogen leveren in de regio Haaglanden. In 2015 betreft dit enkel de aanbieders die al in 2014 zorg hebben geleverd in de deelnemende gemeenten. In de uitvoeringsovereenkomst worden algemene eisen gesteld aan het leveren van jeugdhulp en worden maximum tarieven bepaald, zonder dat een garantie wordt gegeven. Per instelling worden als bijlage bij de uitvoeringsovereenkomst specifieke afspraken opgenomen. In het bijzonder betreft dit de F12, waarmee specifieke afspraken zijn gemaakt in het kader van het RTA en de innovatie agenda. Daarnaast wordt in een 2e bijlage bij de uitvoeringsovereenkomst de overeengekomen volume aan jeugdhulp, de tarieven en een budgetplafond vastgelegd.

Hierbij wordt een aantal uitgangspunten gehanteerd:

- Opdrachtverstrekking vindt plaats op basis van privaatrechtelijke contracten. De decentralisatie opent de mogelijkheid om deze wijze van financiering en contractuering over de drie sectoren gelijk te trekken;
- Huidige voorwaarden en bekostigingsstructuur wordt zoveel mogelijk gehandhaafd, mits met het oog op lagere administratieve lasten, aanbieders en gemeenten een aanpassing binnen de grenzen van huidige systemen overeenkomen. Dit betekent dat in elk geval in 2015 verschillen blijven bestaan tussen de sectoren (Voorheen JGGZ, AWBZ, Provinciale Jeugdzorg en Gesloten Jeugdzorg).
- Gemeenten gaan over het organiseren van de toegang tot jeugdhulp. In de contracten wordt opgenomen dat jeugdhulp enkel geleverd kan worden op basis van verwijzing door een wijk- of jeugdteam, medisch specialist, huisarts of opgelegd door de kinderrechter. Wanneer gemeenten (met uitzondering van een dwangmaatregel) hiervan afwijken, dienen zij zelf schriftelijk aan het inkoopbureau aan te geven op welke punten zij afwijken, zodat rechtmatigheid kan worden bepaald indien hulp wordt gedeclareerd.
- Het administratieve proces rondom facturatie en declaratie wordt zoveel mogelijk geharmoniseerd. Per maand leveren aanbieders een rapportage over de gerealiseerde jeugdhulp in de afgelopen maand in. Daarin staan per cliënt onder andere de identificatiegegevens van de cliënt, de soort jeugdhulp die wordt geleverd, informatie over realisatie van de jeugdhulp tot het moment van rapportage , de startdatum van de hulp, de verwijzer naar de jeugdhulp en (voor zover van toepassing) het beschikkingsnummer van de relevante gemeente. De rapportage is opgesplitst per gemeente behorende tot de Regio Haaglanden en gebaseerd op de landelijk afgesproken standaarden over berichtindeling
- Instellingen voor jeugdhulp[13], die afgelopen jaar jeugdzorg leverden in de regio, worden maandelijks bevoorschot op basis van het budgetplafond. De aanbieders krijgen maandelijks een voorschot tot 80% van het in de uitvoeringsovereenkomst genoemde budgetplafond. Vrijgevestigden worden niet bevoorschot. Zij dienen een declaratie in op basis van verrichte

[13] Dit geldt dus niet voor de vrijgevestigde zorgverleners in de jeugd GGZ. Zij worden bekostigd op basis van verrichting.

dienstverlening. In mei 2015 wordt aan de hand van financiële gegevens en geleverde jeugdhulp bepaald of bevoorschottingsniveau moet worden gehandhaafd. Elke maand ontvangt een aanbieder een voorschot bij het indienen van een maandrapportage. In de maand juli van 2015 wordt aan de hand de maandrapportages over de eerste 6 maanden en de forecast voor de rest van het jaar bepaald of de hoogte van de bevoorschotting aanpassing behoeft;

- Looptijd van het contract betreft een jaar en kan hierna jaarlijks verlengd worden. Met de F12 is een zakelijk partnerschap aangegaan voor de periode 2015-2017. Voor elk jaar wordt een contract aangegaan voor de duur van 1 jaar, waarbij het contract voor het nieuwe jaar gebaseerd is op het meest actuele jeugdhulpgebruik, de inschatting daarvan voor het nieuwe contractjaar en de ervaringen in de uitvoering van het contract.
- Contracten moeten ondertekend worden door elke deelnemende gemeenten. Er wordt per aanbieder gezamenlijk opdrachtgegeven. Het aanbod jeugdhulp per gemeente wordt gebruikt als sturingsinstrument voor de gemeente om de realisatie te volgen. Gemeenten zijn zelf verantwoordelijk voor eventuele budgetoverschrijdingen.

Overgangsrecht
Voor de jeugdhulp staat continuïteit van zorg voorop. Dat houdt dat voor jeugdigen met een geldige indicatie, die doorloopt in 2015, zoveel mogelijk de huidige aanbieders worden gecontracteerd. De aanbieders verlenen de jeugdigen de jeugdhulp waarvoor deze is geïndiceerd, tenzij met de jeugdige andere afspraken worden gemaakt.
Burgers die niet bij hun huidige aanbieder kunnen blijven (aanbieder trekt zich bijv. terug uit regio Haaglanden) houden hun indicatie en worden bij een andere aanbieder ondergebracht

Samenwerkingsverband van aanbieders of onder aanneming
Aanbieders kunnen optreden in samenwerkingsverband (combinatie) of met onderaannemers.

Monitoring
De regiogemeenten willen sturen op resultaat om gewenste vernieuwingen in te zetten en door te voeren en kostenbesparingen te realiseren. De regiogemeenten stemmen de indicatoren waarop zij de uitvoering van de contracten volgen af met de F12 jeugdhulpaanbieders, waarbij zij streven naar een beperkt aantal indicatoren die in alle drie sectoren zijn toe te passen.

Informatievoorziening
Aanbieders leveren informatie over de uitvoering en de resultaten van de uitvoering van de dienstverlening. Aanbieders overleggen aan de gemeente daartoe de door de gemeente gevraagde informatie[14]. Deze gegevens worden zoveel mogelijk gelijk gesteld tussen de deelnemende gemeenten en zijn de eerste jaren noodzakelijk om precieze kennis op te bouwen en de aanbieders goed te belonen. Monitoring van de resultaten wordt periodiek beoordeeld en vergeleken met resultaten van andere aanbieders.

Goed werkgeverschap
Van een aanbieder wordt verwacht dat hij een visie heeft op en handelt naar de uitgangspunten van goed werkgeverschap. Goed werkgeverschap is zeer relevant omdat de korting op budgetten kan leiden tot verlies van banen in het veld. Om de gevolgen hiervan te beperken moet de aanbieder een beleid hebben op het gebied van scholing, mobiliteit en behoud van personeel voor de sector.

[14] De daadwerkelijke onderdelen waarop informatievoorziening moet plaatsvinden worden opgenomen in een bijlage van het uitvoeringsovereenkomst

5. Uitwerking inkoop jeugdhulp 2015

5.1 Omschrijving de opdracht

Voor jeugdhulp 2015 in de regio Haaglanden stellen aanbieders op basis van jeugdhulpgebruik en/of uitwerking innovatieagenda (de F12) een aanbod voor jeugdhulp aan jeugd in 2015. In elk aanbod is opgenomen:
- de problematiek waar de jeugdhulp zich op richt,
- doelstelling van de zorgsoort,
- verwacht resultaat van de zorgsoort,
- de combinatie van zorgsoorten in dien daarvan sprake is,
- de duur van een zorgsoort (of combinatie van zorgsoorten),
- de kosten van een zorgsoort (inclusief onderbouwing daarvan).

Voor elke individuele cliënt maakt een aanbieder een hulpverleningsplan (ook wel gezinsplan en als het een jongere betreft een toekomstplan) zoals de jeugdwet voorschrijft. Daarin is uitdrukkelijk opgenomen op welke wijze ouders en andere voor de jeugdige belangrijke personen betrokken zijn bij planopstelling en de rol die ouders en anderen hebben bij de realisatie van het plan.

Naast voorzieningen in natura, laat de jeugdwet opdrachtgever ook ruimte om burgers een persoonsgebonden budget te verstrekken. Persoonsgebonden budget en eventuele dienstverlening in het kader van een persoonsgebonden budget vallen buiten het kader van de aanbesteding. Dit is eveneens van toepassing op de inkoop die landelijk en bovenregionaal ten aanzien van zintuigelijk beperkten en jeugdzorgplus wordt gedaan.

5.2 Hulpverlening door de aanbieder

Uitvoering van de jeugdhulp

De aanbieder voert het jeugdhulpaanbod uit onder de volgende voorwaarden:
- aanbieder levert jeugdhulp aan alle cliënten die daarvoor in aanmerking komen, ongeacht persoonlijke situatie, achtergrond, afkomst, leeftijd en/of gezinssamenstelling van de cliënt;
- aanbieder levert een kwalitatief en kwantitatief goede, op (de situatie van) de cliënt afgestemd arrangement uitgevoerd volgens professionele standaarden en uitgangspunten en door opdrachtgever opgelegde kaders;
- aanbieder stelt de cliënt zo mogelijk in staat zelf zijn hulpverlener te kiezen en wijst in ieder geval een vaste contactpersoon voor de cliënt aan die het vertrouwen van de cliënt heeft
- aanbieder heeft aandacht voor culturele diversiteit in relatie tot passende hulpverlening;
- aanbieder hanteert geen wachtlijsten;
- aanbieder voert jeugdhulpaanbod uit gedurende 5 werkdagen per week en in voorkomende gevallen, als de situatie van de cliënt daarom vraagt, gedurende 7 dagen per week;
- aanbieder heeft een nader over een te komen levertijd (tijdsverloop tussen intakegesprek met de cliënt en start van het jeugdhulpprogramma);
- aanbieder controleert tijdens het intakegesprek de identiteit van de cliënt aan de hand van een geldig identiteitsbewijs;
- aanbieder, gemeenten (wijk- en jeugdteams) en inkoopbureau maken nadere afspraken over de gegevensstromen rond start en beëindiging van de hulp.

Gezinsplan (toekomstplan)

Aan de inzet van jeugdhulp gaat de verwijzing vooraf, die plaatsvindt door in de gemeentelijke verordening aangewezen personen of instanties (bijvoorbeeld een wijkteam, CJG) en de wettelijke verwijzers zoals huisarts en jeugdarts. Op verzoek van de verwijzer kan de jeugdhulpaanbieder

worden gevraagd bij te dragen aan de zorgbehoeftebepaling, waarbij het gaat om de bepaling van de meest dominante problematiek en de daarbij horende jeugdhulp. De aanbieder registreert de betreffende informatie op verzoek van de verwijzer in het systeem van het wijkteam. De aanbieder dient voor de naar hem verwezen cliënt de jeugdhulp op maat in de vorm van een hulpverleningsplan te maken, deze digitaal vast te leggen samen met de cliënt en de cliënt te wijzen op de rechten inzake beroep en bezwaar. Betreft de hulp een jongere (>15 jaar), dan verwachten wij dat gesproken wordt van een 'toekomstplan', waarin mede wordt vastgelegd wat de jongere zelf wil, het perspectief op zelfstandigheid, communicatie bij overplaatsing etc.
In de visie van de regiogemeenten zijn de belangrijkste doelstellingen: normalisatie of herstel van de (opvoedings-)situatie zodat de jeugdige veilig en gezond kan opgroeien, zijn talenten optimaal kan ontplooien en ouders hun opvoedingsverantwoordelijkheid (weer) kunnen nemen. Dat betekent dat de aanbieder, als deskundige op zijn vakgebied, moet vaststellen met welke feitelijke hulpverlening ter bevordering van de opvoeding en opgroeien een jeugdige/gezin het best is gebaat en het gewenste resultaat wordt behaald.

Signalering- en meldplicht
Aanbieder heeft een gedeelde verantwoordelijkheid met opdrachtgever, andere aanbieders en andere partijen voor burgers in de regio Haaglanden die op een of andere wijze hulp nodig hebben. Aanbieder is verplicht huiselijk geweld, kindermishandeling en/of geweld tegen medewerkers van aanbieder direct te melden bij de daarvoor bestaande instanties en aan opdrachtgever via de meldcode.
Aanbieders wordt tevens gevraagd zich aan te sluiten bij de regionale Verwijsindex teneinde afstemming met betrokken signaleerders en hulpverleners ter vergemakkelijken. Dit verhoogt tevens de kans eventuele verhuisbewegingen van casuïstiek in beeld te houden (andere regio's).

Communicatie en bereikbaarheid
Van aanbieder wordt verwacht dat hij op een laagdrempelige en respectvolle wijze communiceert met de cliënt en met opdrachtgever en dat hij goed bereikbaar is.

Privacy, persoonsgegevens, beveiliging, veiligheid
De privacybelangen van de cliënten worden in de jeugdwet en in de Wet Bescherming Persoonsgegevens nadrukkelijk beschermd. Aanbieder is verplicht ten aanzien van persoonsgegevens te handelen overeenkomstig de daartoe bestaande wet- en regelgeving.

Aanbieder is verantwoordelijk en aansprakelijk voor de veiligheid, in de breedste zin van het woord, van de cliënt tijdens het uitvoeren van de arrangementen. Aanbieder is daartoe afdoende verzekerd. In geen enkel geval kunnen aansprakelijkheden die voortvloeien uit deelname van cliënten aan een zorgprogramma overgaan op opdrachtgever.

Kwaliteit dienstverlening
De jeugdhulp moet bijdragen aan de normalisatie van het opvoedingsklimaat waardoor de jeugdige optimaal kan ontplooien en zijn talenten kan ontwikkelen. Het is daarom van belang dat het arrangement van goede kwaliteit is. Voor de opdrachtgever betekent dit de volgende voorwaarden:

- aanbieder is verplicht te werken met voldoende gekwalificeerd personeel;
- aanbieder is verplicht arbeidsvoorwaardelijk de betreffende CAO te volgen;
- aanbieder beschikt over een in de sector gebruikelijk en geldig kwaliteitscertificaat dan wel bewijs van vakbekwaamheid;
- aanbieder beschikt over een (bestuurlijk vastgesteld, van kracht zijnde) laagdrempelige klachtenregeling;
- aanbieder beschikt over een bestuurlijk vastgesteld, van kracht zijnde laagdrempelige medezeggenschapsregeling indien naar omvang van de organisatie dit van toepassing is;

- aanbieder beschikt over een cliëntenraad indien naar omvang van het aantal clienten dit van toepassing is ;
- aanbieder beschikt over een (bestuurlijk vastgesteld, van kracht zijnde) privacyreglement of –beleid;
- aanbieder beschikt over een (bestuurlijk vastgesteld, van kracht zijnde) meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling;
- aanbieder heeft de beschikking over een, volgens de jeugdwet, geldige VOG van medewerkers die ten behoeve van cliënten worden ingezet;
- aanbieder eist een VOG van alle overige personen (incl. vrijwilligers) die ten behoeve van cliënten worden ingezet.

5.3 Verantwoording

Verantwoording heeft voor de opdrachtgever niet alleen te maken met de rechtmatigheid van bestede middelen. Verantwoording heeft ook betrekking op de verbetering van de kwaliteit van hulpverlening (en daarmee met interne werkprocessen) zodat de uitgangspunten en doelen van het RTA Haaglanden en van de innovatie-agenda kunnen worden gerealiseerd.
De gemeenten stellen nog een set van gegevens op die van de instellingen wordt verwacht met betrekking tot de verantwoording.[15]:

5.4 Escalatie procedure

Aanbieder krijgt veel vertrouwen en vrijheid bij het inrichten van de arrangementen en het inzetten van het beschikbare budget. Door deze werkwijze is voor opdrachtgever alleen controle achteraf mogelijk. Dat gebeurt op verschillende manieren met verschillende vormen van verantwoording en onderzoek (zie hiervoor).

Opdrachtgever hanteert de volgende escalatieprocedure:
Bij het niet nakomen van de overeenkomst wordt geëscaleerd door het voeren van gesprekken op uitvoerend niveau, schriftelijke ingebrekestellingen, het voeren van gesprekken op management of directie niveau, een cliëntenstop en als uiterste mogelijkheid het ontbinden van de overeenkomst en overplaatsen van de cliënten bij een van de andere gecontracteerde aanbieders van hun keuze.

5.5 Samenwerkingsafspraken met de zorgverzekeraars

De gemeenten werken samen met de zorgverzekeraars en zorgkantoor aan een stelsel van afspraken voor de toekomstige samenwerking. Deze zijn nog niet gereed.

[15] Ter beperking van de administratieve lasten bieden de gemeenten deelname aan aan de regionale kennisinfrastructuur waarin betreffende gegevens digitaal en geautomatiseerd kunnen worden aangeleverd

6. Risico's

6.1 Actuele situatie

Naast risico's die onder meer voorvloeien uit de korte invoeringstermijn voor deze transitie, zoals het op orde hebben van toegang, inkoop en administratieve processen, is de feitelijke vraagontwikkeling en het hiermee gemoeide budget voor gemeenten een onzekere en maar ten dele beïnvloedbare factor.

De gemeenten hebben als uitgangspunt dat de begroting voor de uitvoering van de jeugdhulp binnen de daarvoor beschikbaar gestelde budgettaire kaders moet blijven. Uit de hierna volgende bijlage blijkt dat er nog geen sprake is van een sluitende begroting. Samen met de bij Haaglanden betrokken instellingen is de afgelopen maanden gewerkt aan het inventariseren van de noodzakelijk in te kopen jeugdhulp met het oog op continuïteit van zorg. In een dergelijke inventarisatie/begroting zit altijd een bepaalde onzekerheid, omdat niet exact kan worden voorspeld hoeveel feitelijk gebruik van jeugdhulp in 2015 zal optreden. In het algemeen kunnen de ramingen t.o.v. het beschikbaar budget en de feitelijke realisering met een paar procent afwijken.

Op basis van de nieuwste cijfers krijgen de gemeenten in Haaglanden een indicatie dat het beschikbaar gestelde budget (meicirculaire 2014) mogelijk niet toereikend zal zijn voor de uitvoering van het RUP15. Het ramingsverschil is circa 5~~10~~%, afgerond rond 11~~22~~ mln euro. Het gaat daarbij om ramingen, immers over het feitelijk gebruik in 2015 kan nog weinig worden gezegd. Over de jaren heen zijn er in alle gemeenten fluctuaties in het gebruik van jeugdhulp. De ramingen voor 2015 hebben hun oorsprong in gegevens over 2012, 2013.

Een vergelijking tussen de meicirculaire 2014 (die op 30 mei 2014 is verschenen) en het concept Regionaal Uitvoeringsprogramma 2015 (RUP15) laat zien dat het ramingsverschil zich vooral voordoet in de AWBZ en GGZ-sector. In verband hiermee zijn de volgende acties uitgezet:

1. de manier waarop het rijk de budgetten vaststelt is complexe materie, onder andere omdat met gegevens over oudere jaren moet worden gewerkt; om de omvang van het gesignaleerde tekort preciezer te kunnen duiden wordt momenteel aanvullend onderzoek ingesteld door een gespecialiseerd bureau; behalve tot de bevestiging dat het budget niet toereikend is, kan een uitkomst ook zijn dat er sprake is van een te hoge raming van de vraag
2. bij de decentralisatie kunnen herverdelingseffecten tussen regio's optreden en er kunnen problemen ontstaan bij bepaalde instellingen; mogelijk is het ramingsverschil in Haaglanden gevolg van een van deze effecten; in verband hiermee heeft het Rijk de Transitieautoriteit Jeugd (TAJ) ingesteld; daar kunnen continuïteits-vraagstukken t.g.v. herverdelingseffecten aan worden voorgelegd; op basis van de uitkomst van het onder '1'genoemde onderzoek zullen wij samen met de GGZ-instellingen de TAJ inschakelen;

Het inkoopproces wordt ondertussen voorgezet op basis van de bedragen in de meicirculaire.

Als onderzoek en eventuele interventie door de TAJ niet alsnog leiden tot een sluitende begroting, dan zijn er diverse scenario's:

- er ontstaan wachtlijsten
- maatregelen in de sfeer van tarieven
- additioneel budget vanuit de gemeente aanwenden.

De scenario's worden pas uitgewerkt na afronding van bovengenoemde acties.

6.2 Regionaal samenwerken bij de risico's

De tien gemeenten in Haaglanden hebben in het kader van samenwerking diverse afspraken gemaakt. Zo wordt er t.a.v. de jeugdhulp beleidsmatig samengewerkt in een programmateam jeugd,

vindt inkoop plaats door een regionaal inkoopbureau en vindt administratieve verwerking van de facturering centraal plaats door het regionaal inkoopbureau.

De regiogemeenten gaan vooralsnog uit van taakstellende begrotingen per gemeente, waarbij het macrobudget leidend is. De inhoud van het programma, voor zover niet gedomineerd door continuïteit van zorg wordt bepaald door de gemeente, evenals de wijze waarop toegang tot de jeugdhulp wordt verkregen. Logisch gevolg hiervan is dat de gemeenten in principe ook zelf verantwoordelijk zijn voor de kosten en dus zelf eigenaar zijn van een positief of negatief saldo aan het einde van het jaar.

Hierbij valt echter een kanttekening te maken. De decentralisatie van de jeugdzorg maakt gemeenten voor een voor hen geheel nieuw terrein verantwoordelijk. Daarbij gaat het ook om een complex beleidsveld. De decentralisatie van de jeugdzorg kent daarom verschillende risico's, waaronder
- herverdelingseffecten t.g.v. het macrobudget
- verschuiving van de vraag (toename of vraagverandering)
- noodzakelijke innovatie komt te traag op gang.

Niet uitgesloten kan worden dat in de loop van 2015 op basis van monitoring van het feitelijk gebruik blijkt dat herverdelingsvraagstukken optreden. De komende maanden verkennen de gemeenten hoe door middel van regionale samenwerking voorkomen kan worden dat gemeenten – buiten hun schuld- door herverdelingsvraagstukken in de financiële problemen komen. Vanaf 2016 zal het jeugdhulpbudget fasegewijs worden verdeeld naar een objectief verdeelmodel. Niet alleen brengt dat mogelijk verschuivingen van budget tussen gemeenten met zich mee, in het voornemen van het Rijk anders te gaan verdelen, ligt de premisse besloten dat de huidige verdeling waarschijnlijk niet optimaal is.

Bijlagen: Factsheets inkoopprogramma, regio en gemeenten

In een los bij dit document gevoegde bijlage zijn factsheets opgenomen voor de hele regio[16] en per afzonderlijke gemeente. De factsheets bevatten een raming van de jeugdhulp in 2015 op basis van de huidig bekende cijfers. Er is één tabblad per gemeente, en één voor alle Haaglandse gemeenten samen.

[16] De gegevens van Voorschoten zijn nog niet opgenomen.

~~Regio totaal~~

Met opmaak: Inspringing: Links: 0 cm, Verkeerd-om: 0,63 cm

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Datum	16 oktober 2014
Steller vragen	L. van der Zwaan, GroenLinks
Over agendapunt	Cie M&S dd 16-10-14 agendapunt 4

Het college wordt verzocht de volgende vraag/vragen* schriftelijk/mondeling te beantwoorden:

Tijdens het voorbereiden op de commissie M&S las ik dat er een ramingsoverschot van ruim 2,5 ton is (Raadsvoorstel Regionaal Uitvoeringsprogramma Jeugdhulp 2015 Haaglanden). Dit zou het gevolg zijn van de preventieve aanpak. Ik had hier nog een vraag over, maar ik begrijp natuurlijk dat het te laat is voor de vergadering morgen. Zou het mogelijk zijn om het antwoord voor de raadsvergadering te ontvangen?

Mijn vraag is: welke onderbouwing ligt hieraan ten grondslag? En is het mogelijk deze onderbouwing te ontvangen?

Antwoord: Op basis van alle beschikbare gegevens van de drie huidige stromen van de huidige Wet op de jeugdzorg, de Zorgverzekeringswet en de Algemene wet bijzondere ziektekosten en een geactualiseerde gegevensuitvraag bij de betrokken instellingen, is een voorlopig verwacht ramingsoverzicht 2015 opgesteld van verwachte omvang van zorg.

Benadrukt wordt dat het gaat om historie, ramingen en aannamen en dat pas in 2015 de echte inzichten komen en dat het beschikbare budget leidend is. Samenvattend is het overzicht als volgt:

Voorlopig verwacht overzicht jeugd 2015 Voorschoten:

Budget meicirculaire 2014:	€ 4.419.219
Verwachte uitgaven zorg op basis van meest actuele gegevens	€ 4.162.110
verwacht ramingsoverschot	€ 257.109

Bij de verwacht uitgaven van verwachte uitgaven € 4.162.110 is opgebouwd uit:

- 2% reservering voor uitvoeringskosten (inkoopbureau e.d.) ca. € 90.000
- 3,76% reservering voor landelijk transitiearrangement ca. € 166.000
- (Overige) Zorg in natura (ZIN) bij grote en kleine aanbieders ca. € 2.681.020
- Garanties functionaliteiten Bureau Jeugdzorg ca.€ 600.000
- PGB ca. € 600.000 (voor ca. 50 clienten)

* Aangeven wat van toepassing is.

Toelichting (indien nodig):

Technische/informatieve vragen over lopende agendapunten

Motie 100240

Motie kleine innovatieve zorgaanbieders

De Raad

- gelezen het regionaal uitvoeringsplan Jeugd

-gehoord de beraadslagingen in de raad

-Gelezen de beantwoording van de technische vragen

-gehoord de adviezen van betrokken maatschappelijke organisaties

Is van mening dat :

-de gemeente afspraken heeft gemaakt met twaalf grote regionale zorgaanbieders

- het college deze keuze heeft gemaakt teneinde geen “prijsvechters” tot de zorgmarkt van de H10 toegang te gunnen, maar dat deze keuze mogelijk ook kleinere partijen de toegang tot de markt bemoeilijkt

- het college daarbij achterwege heeft gelaten met kleinere aanbieders afspraken te maken

- het college kleinere, innovatieve zorgaanbieders, alleen tegen een vastgesteld tarief de mogelijkheid hun diensten aan te bieden

- er een ongelijkheid in de zorgmarkt van de H10 is ontstaan

Besluit:

- de kleinere, innovatieve zorgbedrijven toe te laten op de zorgmarkt van de H10,

- en hen in de gelegenheid te stellen te onderhandelen over de prijs van de geleverde zorg

- rapporteert aan de gemeenteraad hoe dit verloopt

En gaat over tot de orde van de dag

Conversietabel Verordening rechtspositie wethouders Voorschoten 2014

Verordening voorzieningen wethouders, vastgesteld 2003	Verordening rechtspositie wethouders Voorschoten 2014
Artikel 1 Begripsomschrijvingen a. Rechtspositiebesluit wethouders: het Koninklijk Besluit van 22 maart 1994, Stb 243; b. Reisregeling binnenland; het besluit van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 maart, nr. AB93/U280, Stcrt 56; c. Verplaatsingskostenbesluit 1989: het Koninklijk Besluit van 6 oktober 1989, Stb 424.	**Artikel 1 Begripsbepalingen** a. Rechtspositiebesluit wethouders: het Koninklijk Besluit van 22 maart 1994, Stb. 243; b. Regeling rechtspositie wethouders: de ministeriële regeling van 20 februari 2004, Stcrt. 41 als bedoeld in artikel 23 van het Rechtspositiebesluit wethouders; c. commissie: commissie ingesteld op grond van de artikel 82, 83 of 84 van de Gemeentewet; d. college: het college, bedoeld in artikel 34 van de Gemeentewet; e. gemeentesecretaris: de secretaris, bedoeld in artikel 102 van de Gemeentewet.
Artikel 2 Onkostenvergoeding (1)	Vervallen, is opgenomen in het rechtspositiebesluit en regeling rechtspositie (art 25).
Artikel 3 Onkostenvergoeding (2)	Vervallen, is opgenomen in het rechtspositiebesluit en regeling rechtspositie (art 25).
Artikel 4 Onkostenvergoeding (3)	Vervallen, is opgenomen in het rechtspositiebesluit en regeling rechtspositie (art 25).

Artikel 5 Reiskosten woon-werkverkeer Aan de wethouder wordt voor het reizen tussen zijn woning en zijn plaats van tewerkstelling indien de afstand daartussen meer dan tien kilometer bedraagt, een tegemoetkoming in de kosten van het reizen verleend overeenkomstig de bedragen die bij of krachtens artikel 12 van het Verplaatsingskostenbesluit 1989 zijn vastgesteld.	**Artikel 2 Reiskosten woon-werkverkeer** 1. De wethouder heeft recht op een vergoeding van de kosten voor woon-werkverkeer, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 van de Regeling rechtspositie wethouders. 2. Er bestaat maximaal twee keer per dag recht op een enkele reis vergoeding woon-werkverkeer. 3. De reiskosten als bedoeld in het eerste lid worden alleen vergoed als deze gedeclareerd worden overeenkomstig de bepalingen in deze verordening.
Artikel 6 Zakelijke reiskosten Aan de wethouder wordt naast de tegemoetkoming, bedoeld in artikel 5, vergoeding verleend voor gemaakte reiskosten van andere dan de in artikel 5 bedoelde reizen ten behoeve van de gemeente. De vergoeding betreft: a. bij gebruik van openbare middelen van vervoer en van een (trein)taxi: een volledige vergoeding van de in redelijkheid noodzakelijk gemaakte reiskosten; bij reizen per trein kan van de eerste klas gebruik worden gemaakt; b. bij gebruik van een eigen motorvoertuig of bromfiets; een vergoeding van de in redelijkheid noodzakelijk gemaakte reiskosten overeenkomstig de bedragen in artikel 2 van de Reisregeling binnenland en (gebruteerde) vergoeding van in redelijkheid noodzakelijke kosten voor parkeren.	**Artikel 3 Zakelijke reiskosten** 1. De wethouder heeft recht op een vergoeding voor reis- en verblijfkosten voor reizen gemaakt voor de uitoefening van het ambt overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 van de Regeling rechtspositie wethouders. 2. De reiskosten als bedoeld in het eerste lid worden alleen vergoed als deze gedeclareerd worden overeenkomstig de bepalingen in deze verordening.

Artikel 7 Verblijfkosten	Zie artikel 3.
Artikel 8 Buitenlandse dienstreis 1. Indien de wethouder in het gemeentelijk belang een reis buiten Nederland maakt worden de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reis- en verblijfkosten vergoed. 2. Voor een reis in het gemeentelijk belang buiten Nederland, niet zijnde een reis naar een Europese instelling, is vooraf toestemming van het college vereist.	**Artikel 4 Buitenlandse dienstreis** 1. Indien de wethouder in het gemeentelijk belang een reis buiten Nederland maakt worden de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reis- en verblijfkosten vergoed. 2. Voor een reis in het gemeentelijk belang buiten Nederland, niet zijnde een reis naar een Europese instelling, is vooraf toestemming van het college vereist. De gemeenteraad kan aan deze toestemming voorwaarden verbinden.
Artikel 9 Cursus, congres, seminar of symposium 1. De kosten van deelname van een wethouder aan cursussen, congressen, seminars en symposia die in het gemeentebelang door of namens de gemeente worden aangeboden of verzorgd komen voor rekening van de gemeente. 2. De kosten van cursussen, congressen, seminars of symposia die niet door of namens de gemeente worden aangeboden of verzorgd komen voor rekening van de gemeente als deelname van belang is in verband met de vervulling van het wethouderschap. 3. De wethouder die wil deelnemen aan een cursus, congres, seminar of symposium dat niet door of namens de gemeente wordt aangeboden of verzorgd, en waarvan de kosten hoger zijn dan € 500,-, dient daartoe vooraf een gemotiveerde aanvraag in bij de burgemeester.	Artikel is vervallen. Is geregeld in artikel 28b van het Rechtspositiebesluit wethouders.

De aanvraag gaat vergezeld van inhoudelijke informatie en een kostenspecificatie.	
Artikel 10 Computer en Laptop 1. Aan de wethouder wordt voor de uitoefening van zijn ambt de mogelijkheid geboden deel te nemen aan de voor het gemeentelijke personeel geldende pc-privéregeling. 2. Aan de wethouder die geen gebruik maakt van de in het eerste lid bedoelde pc-privéregeling wordt, voor de uitoefening van zijn ambt op aanvraag een computer of laptop met bijhorende randapparatuur en software in bruikleen ter beschikking gesteld. 3. De wethouder ondertekent daartoe een bruikleenovereenkomst. 4. Het college stelt het model van de bruikleenovereenkomst vast.	**Artikel 5 Computer en internetverbinding** 1. De wethouder aan wie een computer, bijbehorende apparatuur en software in bruikleen ter beschikking wordt gesteld, tekent hiervoor een bruikleenovereenkomst met de gemeente. 2. De hoogte van de tegemoetkoming voor het gebruik van de eigen computer is voor een periode van maximaal drie jaar gelijk aan 30% van de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software die aan de overige leden van het college van burgemeester en wethouders in bruikleen ter beschikking wordt gesteld. 3. De wethouder die voor vergoeding van gebruik van de aanschaf van een computer in aanmerking wil komen dient daarvoor een aanvraag in vergezeld van de bewijstukken van de aanschaf van een computer. Het maximaal vergoedde bedrag voor de aanschaf van een computer is niet hoger dan de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software die aan de overige leden van het college van burgemeester en wethouders in bruikleen ter beschikking wordt gesteld. 4. De vergoeding voor de aanleg- en abonnementskosten voor een internetverbinding voor een computer bedraagt ten hoogste € 10 per maand, waarbij alleen in aanmerking komen de extra abonnementskosten die gemaakt worden voor een goede vervulling van het wethouderschap.

	5. Een aanvraag om een vergoeding als bedoeld in dit artikel wordt gedaan bij de gemeentesecretaris en gaat vergezeld van de benodigde bewijsstukken.
Nieuw artikel, bijvoorbeeld i.v.m. het in bruikleen verstrekken van een mobiele telefoon.	**Artikel 6 Communicatieapparatuur** De wethouders aan wie communicatieapparatuur in bruikleen ter beschikking wordt gesteld tekenen hiervoor een bruikleenovereenkomst met de gemeente.
Nieuw artikel op grond van art. 22 van de Regeling rechtpositie wethouders.	**Artikel 7 Reis- en pensionkosten en verhuiskosten bij benoeming** De wethouder die bij benoeming nog niet over woonruimte in de gemeente beschikt hebben ten laste van de gemeente aanspraak op vergoeding van: a. reis- en pensionkosten overeenkomstig het bepaalde in artikel 1 van de Regeling rechtspositie wethouders, en b. verhuiskosten in verband met de benoeming als wethouder overeenkomstig het bepaalde in artikel 2 van de Regeling rechtspositie wethouders.
Artikel 12 Spaarloon- en fietsenregeling De wethouder van wie de arbeidsverhouding ingevolge artikel 4, aanhef en onderdeel f, van de wet op de loonbelasting 1964 voor de toepassing van die wet als dienstbetrekking wordt aangemerkt, kan op aanvraag deelnemen aan de voor het gemeentelijk personeel geldende spaarloonregeling en fietsenregeling.	Artikel is vervallen. 1) De spaarloonregeling is per 1 januari 2012 vervallen. 2) De fietsenregeling blijft van toepassing op de wethouder aangezien hij fiscaal gezien een gewone werknemer is bij wie loonheffing wordt ingehouden. Aangezien hij gebruik kan maken van de werknemersfaciliteiten, behoeft dit niet apart te worden opgenomen in een verordening.

Nieuw artikel in verband met de invoering van de werkkostenregeling.	**Artikel 8 Werkkostenregeling** Gezien de Wet op de loonbelasting 1964 wijst de gemeente als eindheffingsbestanddeel als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel f, van die wet aan de vergoedingen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 13a van het Rechtspositiebesluit wethouders.
Nieuw artikel over de wijze van betaling i.v.m. de vaste vergoedingen.	**Artikel 9 Betaling vaste vergoedingen** De betaling van de vergoeding voor werkzaamheden, de bezoldiging voor de wethouder op grond van het Rechtspositiebesluit wethouders, de onkostenvergoedingen en declaraties geschiedt maandelijks of in maandelijkse termijnen als er sprake is van een vergoeding op jaarbasis tenzij het Rechtspositiebesluit wethouders of de Regeling rechtspositie wethouders anders bepalen.
Artikel 15 Rechtstreekse facturering bij de gemeente 1. De vergoeding van kosten, bedoeld in de artikelen 6, 7, 8 en 9 kan plaatsvinden door rechtstreekse toezending van de door de wethouder voor akkoord ondertekende factuur aan de gemeente. 2. De factuur wordt binnen 2 maanden ingediend bij de gemeentesecretaris of een door hem aangewezen ambtenaar.	**Artikel 10 Rechtstreekse facturering bij de gemeente** 1. Ten behoeve van het vergoeden van kosten zorgt de wethouder voor rechtstreekse toezending van de factuur aan de gemeente. 2. Het formulier wordt ter goedkeuring ingediend bij de gemeentesecretaris of een daartoe aangewezen ambtenaar 3. Facturen komen alleen voor vergoeding in aanmerking als voldaan wordt aan de bepalingen in deze verordening.

Artikel 13 Betaling van kosten Betaling van kosten op grond van deze verordening vindt plaats door: a. betaling uit eigen middelen; of b. rechtstreeks toezending van de factuur aan de gemeente. **Artikel 14 Declaratie van vooruitbetaalde kosten** 1. Voor de vergoeding van de kosten, bedoel in de artikelen 6, 7 en 8 wordt gebruik gemaakt van een declaratieformulier, waarvan het model door het college is vastgesteld, indien deze kosten uit eigen middelen vooruit zijn betaald. 2. Het declaratieformulier wordt volledig ingevuld en ondertekend en binnen 2 maanden bij de gemeentesecretaris of een door hem aangewezen ambtenaar ingediend, onder bijvoeging van de originele bewijsstukken.	**Artikel 11 Declaratie van vooruit betaalde kosten** 1. De declaratie van de kosten die uit eigen middelen vooruit zijn betaald en de vergoeding van reiskosten met de eigen auto vindt plaats door gebruikmaking van een door het college vastgesteld formulier. 2. Het formulier wordt binnen twee maanden na de betaling c.q. de datum van de gemaakte rit volledig ingevuld en ondertekend door de wethouder en ter goedkeuring ingediend bij de gemeentesecretaris of een daartoe aangewezen ambtenaar, onder bijvoeging van de bewijstukken.
Dit is een overgangsartikel, aangezien de werkkostenregeling nog niet is ingevoerd, waardoor de verordening niet opnieuw behoeft te worden vastgesteld als de werkkostenregeling per 1 januari 2015 wordt ingevoerd. Zie ook artikel 9 van de nieuwe verordening.	**Artikel 12 Brutering vergoedingen** Als de gemeente toepassing geeft aan artikel 39c van de Wet op de Loonbelasting 1964 is artikel 9 niet van toepassing en worden artikel 16 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden en artikel 29b van het Rechtspositiebesluit wethouders toegepast.
Zie artikel 17.	**Artikel 13 Intrekking oude regeling** De Verordening voorzieningen wethouders, vastgesteld 30 januari 2003 intrekken.

Artikel 17 Inwerkingtreding 1. Deze verordening treedt in werking op de dag na het besluit van de gemeenteraad. Gelijktijdig daarmee komt de bestaande Onkostenvergoedingsregeling wethouders te vervallen. 2. Artikel 2 werkt terug tot en met 1 januari 2001	**Artikel 14 Inwerkingtreding** Deze verordening treedt in werking op de dag volgend op die van haar bekendmaking en werkt terug tot en met 1 juli 2014.
Artikel 16 Citeertitel Deze verordening wordt aangehaald als Verordening voorzieningen wethouders.	**Artikel 15 Citeertitel** Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening rechtspositie wethouders Voorschoten 2014.

Rechtspositiebesluit wethouders

(Tekst geldend op: 13-08-2014)

Besluit van 22 maart 1994, houdende regels betreffende de rechtspositie van wethouders

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken, van 16 juli 1993, nr. BW93/U1602, directoraat-generaal Openbaar Bestuur, gedaan mede namens de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken;

Gelet op de artikelen 44, eerste en tweede lid, en 51, tweede lid, van de Gemeentewet;

De Raad van State gehoord (advies van 8 februari 1994, nr. W04.93.0474.);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken, van 18 maart 1994, nr. BW94/274, directoraat-generaal Openbaar Bestuur, uitgebracht mede namens Onze Minister van Binnenlandse Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. Onze Minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;

b. bezoldiging: de bezoldiging, bedoeld in artikel 3, eerste en vijfde lid;

c. inwonertal: het aantal inwoners volgens de door het Centraal Bureau voor de Statistiek openbaar gemaakte bevolkingscijfers per 1 januari;

d. gedeputeerde staten: het college van gedeputeerde staten van de provincie waarin de gemeente is gelegen;

e. tabel: de tabel, opgenomen in de bij dit besluit behorende bijlage;

f. tijdstip van beëindiging van het wethouderschap: het tijdstip van aftreden, bedoeld in artikel 42 van de Gemeentewet, de dag van ingang van het ontslag, bedoeld in artikel 43, tweede lid en artikel 47, eerste lid, van de Gemeentewet, de dag van ingang van het ontslag bedoeld in artikel 49 van de Gemeentewet of de dag volgende op die van het overlijden;

g. voormalig wethouder: de wethouder, die is afgetreden of ontslagen of die het lidmaatschap van de raad heeft verloren, dan wel is overleden;

h. tijdsbestedingsnorm: het deel van de werkweek, dat de wethouder in staat dient te worden gesteld aan het wethouderschap te besteden.

Artikel 2 [Vervallen per 19-03-2014]

Hoofdstuk 2. De bezoldiging

Artikel 3

1. De wethouder geniet een bezoldiging volgens tabel I.

2. Als de bezoldiging van het personeel in de sector Rijk wijziging ondergaat, worden de in de tabel genoemde bedragen overeenkomstig gewijzigd.

3. De wethouder geniet een vakantie-uitkering en een eindejaarsuitkering overeenkomstig de bepalingen welke daaromtrent voor het personeel in de sector Rijk zijn vastgesteld.

4. Indien aan het personeel in de sector Rijk een eenmalige uitkering wordt toegekend, ontvangt de wethouder een uitkering op gelijke voet.

5. De wethouder die met toepassing van artikel 36, tweede lid, van de Gemeentewet de betrekking in deeltijd uitoefent, ontvangt de bezoldiging, bedoeld in het eerste lid, naar evenredigheid met de vastgestelde tijdsbestedingsnorm, bedoeld in artikel 36, vierde lid, van de Gemeentewet.

Artikel 3a [Vervallen per 23-12-2009]

Artikel 4

1. De bezoldiging wordt door de wethouder genoten met ingang van de dag van de benoeming.

2. De bezoldiging eindigt op het tijdstip van beëindiging van het wethouderschap.

Artikel 4a

Indien een wethouder naast zijn bezoldiging als wethouder, tevens aanspraak heeft op een vergoeding voor werkzaamheden als raadslid gedurende een tijdvak als bedoeld in artikel 36b, tweede lid, onder a of b, van de Gemeentewet, dan vervalt gedurende dit tijdvak zijn aanspraak op een vergoeding voor werkzaamheden als raadslid.

Artikel 4b

1. Zo spoedig mogelijk na afloop van het kalenderjaar, verstrekt de wethouder aan Onze Minister dan wel aan een door hem aangewezen instantie:

een opgave van de neveninkomsten welke hij over dat kalenderjaar of over een gedeelte daarvan heeft genoten, dan wel

een verklaring dat hij geen neveninkomsten heeft genoten of niet meer dan 14% van de bezoldiging op jaarbasis aan neveninkomsten heeft genoten over dat jaar of, indien hij het ambt van wethouder vervulde gedurende een gedeelte van het kalenderjaar, een evenredig deel daarvan, dan wel

een verklaring dat een opgave van neveninkomsten achterwege zal blijven.

2. In afwijking van het eerste lid, vermindert het college van burgemeester en wethouders op verzoek van de wethouder diens bezoldiging reeds gedurende het kalenderjaar met een bedrag waarmee hij verwacht dat zijn bezoldiging zal worden verrekend vanwege zijn neveninkomsten.

3. Onze Minister, dan wel een door hem aangewezen instantie, deelt het college van burgemeester en wethouders het bedrag van de bezoldiging dat teruggevorderd dient te worden, mede en verstrekt een afschrift daarvan aan de wethouder.

4. Het college van burgemeester en wethouders vordert, indien Onze Minister dan wel een door hem aangewezen instantie constateert dat er sprake is van te verrekenen neveninkomsten, het teveel aan ontvangen bezoldiging terug van de wethouder.

5. Indien de wethouder geen informatie kan verstrekken, meldt hij dit binnen zes maanden onder opgaaf van redenen aan Onze Minister, dan wel aan een door hem aangewezen instantie. De wethouder meldt tevens een redelijke termijn waarop hij deze informatie alsnog zal verstrekken.

6. In het geval genoemd in het eerste lid, onderdeel c, alsmede indien de wethouder binnen zes maanden na afloop van het kalenderjaar geen opgave of verklaring, als bedoeld in het eerste lid, heeft ingezonden, of niet heeft voldaan aan het vijfde lid, stelt het college van burgemeester en wethouders de bezoldiging over het afgelopen jaar vast op 65% van de bezoldiging op jaarbasis, tenzij het uit anderen hoofde kan vaststellen tot welk bedrag er verrekend zou moeten worden.

7. Op verzoek van de wethouder kan het college van burgemeester en wethouders besluiten de verrekening of terugbetaling in termijnen te laten plaatsvinden.

Artikel 5

1. In geval van overlijden van de wethouder wordt aan de weduwe of weduwnaar van wie de overleden wethouder niet duurzaam gescheiden leefde een bedrag uitgekeerd, gelijk aan de bezoldiging vermeerderd met de vakantieuitkering, welke de wethouder laatstelijk genoot over een tijdvak van drie maanden. Indien de overledene geen weduwe of weduwnaar van wie de overleden wethouder niet duurzaam gescheiden leefde nalaat, geschiedt de uitkering ten behoeve van de minderjarige wettige of natuurlijke kinderen, of minderjarige kinderen waarover de overledene de pleegouderlijke zorg droeg. Onder pleegouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind als was het een eigen kind, onafhankelijk van enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor. Ontbreken ook zodanige kinderen dan geschiedt de uitkering aan degenen die geheel of grotendeels afhankelijk waren van de bezoldiging van de wethouder.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder weduwe of weduwnaar mede verstaan de achtergebleven geregistreerde partner alsmede degene met wie de overleden wethouder ongehuwd samenleefde en een gezamenlijke huishouding heeft gevoerd als bedoeld in artikel 3, derde en vierde lid, van de Algemene nabestaandenwet.

Artikel 6 [Vervallen per 23-12-2009]

Artikel 7

1. Op grond van bijzondere omstandigheden kunnen gedeputeerde staten, de gemeenteraad gehoord, een gemeente voor de toepassing van artikel 3 voor een bepaald tijdvak, in een andere klasse plaatsen dan die, waartoe zij krachtens haar inwonertal behoort.
2. Gedeputeerde staten kunnen na afloop van het tijdvak, bedoeld in het eerste lid, een nieuw tijdvak vaststellen.
3. Van de besluiten, genoemd in het eerste en tweede lid, doen gedeputeerde staten onverwijld schriftelijke mededeling aan Onze Minister.

Artikel 8

1. Overgang van een gemeente naar een hogere klasse in verband met toeneming van het inwonertal vindt plaats met ingang van het jaar waarin op 1 januari het inwonertal van die gemeente de minimumgrens van de volgende klasse heeft bereikt en blijkt dat zij die grens ook heeft bereikt op:
   a. 1 januari van het volgende jaar of
   b. de dag voorafgaande aan een wijziging van de gemeentelijke indeling, waarbij zij is betrokken.
2. Overgang van een gemeente naar een lagere klasse in verband met vermindering van het inwonertal vindt plaats met ingang van het jaar waarin het inwonertal van de gemeente op 1 januari voor de tweede achtereenvolgende maal beneden de minimumgrens van de klasse, waarin de gemeente tot dusver was ingedeeld, gedaald is.
3. Voor gemeenten waarvan het inwonertal ten gevolge van grenscorrectie of wijziging van de gemeentelijke indeling wijziging heeft ondergaan, vindt overgang naar een hogere of lagere klasse plaats met ingang van de datum van de grenscorrectie of de wijziging van de gemeentelijke indeling. Hierbij geldt het inwonertal, zoals dit voor de eerste maal na die datum met inachtneming van die grenscorrectie of wijziging van de gemeentelijke indeling door het Centraal Bureau voor de Statistiek wordt openbaar gemaakt.
4. Voor de eerste indeling van nieuw ingestelde gemeenten vindt het derde lid overeenkomstige toepassing.

Artikel 9

De overgang van een gemeente naar een lagere klasse, is niet van invloed op de bezoldiging van de op het tijdstip van overgang in functie zijnde wethouder, tot uiterlijk het tijdstip van beëindiging van het wethouderschap.

Hoofdstuk 3. Vergoeding bijzondere kosten en andere financiële voorzieningen

§ 1. Vergoedingen in verband met de tijdelijke vervanging in verband met zwangerschap en bevalling of ziekte

Artikel 10

De tijdelijke vervanger van de wethouder die verlof heeft wegens zwangerschap en bevalling of ziekte, ontvangt per maand voor zijn verzekering voor arbeidsongeschiktheid, ouderdom en overlijden het bij zijn gemeentegrootte behorende bedrag, bedoeld in de onderstaande tabel.

Aantal inwoners gemeente	Tegemoetkoming verzekering arbeidsongeschiktheid, ouderdom en overlijden
Tot en met 8.000	€ 262
8.001– 14.000	€ 303
14.001– 24.000	€ 343
24.001– 40.000	€ 369
40.001– 60.000	€ 410
60.001–100.000	€ 450
100.001–150.000	€ 491
150.001–375.000	€ 518
375.001 en meer	€ 590

Artikel 11

1. De wethouder die verlof heeft wegens zwangerschap en bevalling of ziekte, ontvangt een onkostenvergoeding voor overige aan de uitoefening van het ambt verbonden kosten ter hoogte van de helft van het in artikel 25 bedoelde bedrag.

2. In afwijking van artikel XI van het Besluit van 12 juni 2013 tot wijziging van het Rechtspositiebesluit commissarissen van de Koning, het Rechtspositiebesluit burgemeesters, het Rechtspositiebesluit gedeputeerden, het Rechtspositiebesluit wethouders, het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden, het Waterschapsbesluit en het Rechtspositiebesluit Rijksvertegenwoordiger BES in verband met een wijziging in de regeling inzake ambtswoningen en enkele andere wijzigingen (Stb. 2013, 222) werkt het eerste lid niet terug tot en met 3 augustus 2011.

§ 2. Voorzieningen in verband met ziekte, een dienstongeval of een functionele beperking

Artikel 12 [Vervallen per 20-12-2006]

Artikel 13 [Vervallen per 20-12-2006]

Artikel 14 [Vervallen per 20-12-2006]

Artikel 15 [Vervallen per 20-12-2006]

Artikel 16 [Vervallen per 20-12-2006]

Artikel 17 [Vervallen per 20-12-2006]

Artikel 18 [Vervallen per 20-12-2006]

Artikel 19 [Vervallen per 20-12-2006]

Artikel 20

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
   a. *een ziekte:* een ziekte die in overwegende mate haar oorzaak vindt in de uitoefening van de aan het ambt verbonden werkzaamheden;
   b. *een dienstongeval:* een ongeval dat plaatsvindt tijdens de uitoefening van de aan het ambt verbonden werkzaamheden.

2. De wethouder ontvangt een vergoeding voor de noodzakelijk gemaakte kosten in verband met een geneeskundige behandeling of verzorging of overige kosten, indien deze in overwegende mate hun oorzaak vinden in een ziekte of een dienstongeval als bedoeld in het eerste en tweede lid:
   a. voor zover deze kosten ten laste van de wethouder blijven en
   b. voor zover de ziekte of het dienstongeval niet aan eigen schuld of onvoorzichtigheid te wijten is.

3. In bijzondere gevallen kan het college van burgemeester en wethouders bepalen dat overige schade aangemerkt wordt als voortvloeiend uit de ziekte of het dienstongeval, naar redelijkheid en billijkheid en gehoord de vergadering van de fractievoorzitters van alle partijen in de raad.

4. Onder overige schade valt niet het gederfde inkomen.

5. Als de schade van de ziekte of het dienstongeval is ontstaan tijdens zijn ambtsperiode en voortduurt na zijn aftreden is dit artikel van overeenkomstige toepassing op de gewezen wethouder.

Artikel 21

1. Het college van burgemeester en wethouders kent een wethouder die naar het oordeel van een arts een structurele functionele beperking heeft, ten laste van de gemeente een tegemoetkoming toe voor de bekostiging van een voorziening als bedoeld in artikel 35, tweede en derde lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen.

2. Het gestelde bij of krachtens artikel 35, vijfde lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat uitsluitend een financiële tegemoetkoming wordt verstrekt.

§ 2a. Voorzieningen in verband met bewaken en beveiligen

Artikel 21a

Indien het college van burgemeester en wethouders ten behoeve van een veilige woon- en werkplek van een wethouder kosten maakt, die in het kader van het stelsel bewaken en beveiligen zijn aangemerkt als werkgeverskosten, komen deze ten laste van de gemeente.

§ 3. Vergoeding onkosten

Artikel 22

1. De raad kan bij verordening bepalen dat indien de wethouder bij benoeming nog niet over woonruimte in de gemeente beschikt, hij ten laste van de gemeente aanspraak heeft op:
   a. een vergoeding van reis- en pensionkosten;
   b. een vergoeding van verhuiskosten in verband met de benoeming in de gemeente.
2. Onze Minister stelt bij ministeriële regeling nadere regels over hoogte van de vergoeding en de voorwaarden voor de aanspraak.

Artikel 22a [Vervallen per 01-03-2006]

Artikel 23

1. De raad kan bij verordening bepalen dat de wethouder aanspraak heeft op een vergoeding van:
   a. kosten voor woon-werkverkeer;
   b. reis- en verblijfkosten voor reizen gemaakt voor de uitoefening van het ambt.
2. Onze Minister stelt bij ministeriële regeling nadere regels over de hoogte van de vergoeding en de voorwaarden voor de aanspraak.

Artikel 23a

Indien aan de wethouder een dienstauto ter beschikking is gesteld en hij voor het gebruik van deze dienstauto loon- en inkomstenbelasting is verschuldigd, kan het college van burgemeester en wethouders bepalen dat deze belastingheffing door de gemeente aan de wethouder wordt vergoed. De vergoeding betreft ten hoogste de verschuldigde loon- en inkomstenbelasting voor het gebruik van de dienstauto.

Artikel 24 [Vervallen per 19-04-2009]

Artikel 25

1. De wethouder ontvangt een onkostenvergoeding voor overige aan de uitoefening van het ambt verbonden kosten ten bedrage van € 345 per maand.
2. Het bedrag genoemd in het eerste lid wordt per 1 januari van elk jaar bij ministeriële regeling gewijzigd aan de hand van de consumentenprijsindex, geldend voor de maand september van het voorafgaande kalenderjaar.

Artikel 26

1. De wethouder die in de loop van het kalenderjaar is benoemd dan wel het wethouderschap heeft beëindigd als bedoeld in artikel 1, onderdeel *f* , ontvangt de onkostenvergoeding, bedoeld in artikel 25, naar evenredigheid met de periode van uitoefening van het ambt in bedoeld kalenderjaar.
2. De wethouder die met toepassing van artikel 36, tweede lid, van de Gemeentewet de betrekking in deeltijd uitoefent, ontvangt de onkostenvergoeding, bedoeld in artikel 25, naar evenredigheid met de vastgestelde tijdsbestedingsnorm, bedoeld in artikel 36, vierde lid, van de Gemeentewet.

Artikel 27

1. Indien een gemeente op grond van artikel 7 in een andere klasse is geplaatst, wordt voor de toepassing van artikel 25 uitgegaan van het bij die klasse behorende inwonertal.
2. Voor de toepassing van artikel 25 zijn de artikelen 8 en 9 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 27a

1. Op aanvraag wordt ten laste van de gemeente aan de wethouder voor de uitoefening van het ambt, een computer, bijbehorende apparatuur en software in bruikleen ter beschikking gesteld.
2. Indien geen computer en bijbehorende apparatuur en software ter beschikking is gesteld wordt door de raad aan de wethouder op aanvraag,voor de uitoefening van het ambt, een tegemoetkoming verleend voor:
   a. aanschaf van een computer, bijbehorende apparatuur en software, of,
   b. gebruik van een eigen computer, bijbehorende apparatuur en software.
3. Op aanvraag wordt ten laste van de gemeente aan de wethouder voor de uitoefening van het ambt communicatieapparatuur in bruikleen ter beschikking gesteld.
4. Op aanvraag wordt door de raad een vergoeding aan de wethouder verleend voor de aanleg- en de abonnementskosten voor de internetverbinding voor de in het eerste of het tweede lid genoemde computerapparatuur.
5. De raad kan bij verordening nadere regels stellen over het ter beschikking stellen van computer- en communicatieapparatuur en de tegemoetkoming, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid en de vergoeding, bedoeld in het vierde lid.

Artikel 28

1. De vergoeding van bijzondere kosten en andere financiële voorzieningen wordt door de wethouder genoten met ingang van de dag van de benoeming.
2. De vergoeding van bijzondere kosten en andere financiële voorzieningen eindigt op het tijdstip van beëindiging van het wethouderschap.

Artikel 28a

Als eindheffingsbestanddeel als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 worden aangewezen:

a. de vergoedingen, bedoeld in artikel 23, voor zover deze niet worden gerekend tot een vergoeding als bedoeld in artikel 31a, tweede lid, onderdelen a en b, van de Wet op de loonbelasting 1964;
b. de vergoeding, bedoeld in artikel 23a;
c. de onkostenvergoeding, bedoeld in artikel 25, eerste lid;
d. de verstrekkingen, bedoeld in artikel 27a, eerste en derde lid;
e. de vergoeding, bedoeld in artikel 27a, vierde lid;
f. de vergoeding, bedoeld in artikel 28b, eerste en tweede lid.

Artikel 28b

1. Indien een wethouder in verband met de uitoefening van het ambt lid is van een beroepsvereniging, vergoedt de gemeente de contributie van die beroepsvereniging.
2. De kosten voor niet-partijpolitiek georiënteerde scholing in verband met de vervulling van het ambt van wethouder komen ten laste van de gemeente.
3. Het college van burgemeester en wethouders kan over de in het tweede lid bedoelde scholing nadere regels stellen.

Hoofdstuk 4. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 29

Artikel 21 zoals dat luidde op de dag voor de datum van inwerkingtreding van het Besluit van 22 december 2005 tot wijziging van het Rechtspositiebesluit commissarissen van de Koning, het Rechtspositiebesluit gedeputeerden, het Rechtspositiebesluit burgemeesters, het Rechtspositiebesluit wethouders, het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden en het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden, blijft van toepassing op de voormalig wethouder, indien de in dat artikel bedoelde invaliditeit op die dag reeds bestond of, indien de invaliditeit op een later tijdstip is ontstaan, kan worden vastgesteld dat de oorzaak van deze invaliditeit voor de datum van bovengenoemd besluit 22 december 2005 is gelegen.

Artikel 29a

Voor wethouders in gemeenten ingedeeld in de inwonersklassen 1 en 2 geldt met ingang van 1 januari 2009 tot de dag

waarop het Besluit houdende wijziging van enkele rechtspositiebesluiten politieke ambtsdragers in verband met de samenvoeging van inwonersklassen en enkele technische aanpassingen in werking treedt de bezoldiging behorende bij inwonersklasse 3.

Artikel 29b

Bij toepassing van artikel 39c van de Wet op de loonbelasting 1964:

a. wordt op aanvraag door het college van burgemeester en wethouders een vergoeding verstrekt voor de belastingheffing als gevolg van de verstrekkingen, bedoeld in artikel 27a, eerste en derde lid;

b. wordt het bedrag, genoemd in artikel 25, eerste lid, of de vergoeding, bedoeld in artikel 28b, eerste en tweede lid, vermenigvuldigd met 100/P, waarbij P wordt berekend door het getal 100 te verminderen met het getal van het hoogste tarief, bedoeld in kolom IV van artikel 2.10, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001, en

c. bedraagt de vergoeding, bedoeld in artikel 23a, ten hoogste de gebruteerde verschuldigde loon- en inkomstenbelastingvoor het gebruik van de dienstauto;

d. blijft artikel 28a buiten toepassing.

Artikel 30

Dit besluit wordt aangehaald als: Rechtspositiebesluit wethouders.

Artikel 31 [Vervallen per 01-01-2004]

Artikel 32 [Vervallen per 01-01-2004]

Artikel 33 [Vervallen per 01-01-2004]

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 22 maart 1994

Beatrix

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D.IJ . W. de Graaff-Nauta

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn

Uitgegeven de zevende april 1994
De Minister van Justitie a.i.,
E. van Thijn

Bijlage

Tabel I Bezoldiging wethouders

Klasse	Inwonertal	Bezoldiging
1	Tot en met 8.000	€ 4.380,72
2	8.001–14.000	€ 4.964,76
3	14.001–24.000	€ 5.553,35
4	24.001–40.000	€ 5.943,06
5	40.001–60.000	€ 6.529,63
6	60.001–100.000	€ 7.115,19
7	100.001–150.000	€ 7.703,79
8	150.001–375.000	€ 8.113,34
9	375.001 en meer	€ 9.098,26

Regeling rechtspositie wethouders

(Tekst geldend op: 08-10-2014)

Regeling van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties houdende een aantal rechtspositionele aangelegenheden ten aanzien van wethouders (Regeling rechtspositie wethouders)

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Gelet op artikel 22 en 23 van het Rechtspositiebesluit wethouders;

Besluit:

Artikel 1

1. De vergoeding voor reis- en pensionkosten, bedoeld in artikel 22, eerste lid onder a, van het Rechtspositiebesluit wethouders, betreft:

a. een maandelijks bedrag van maximaal 90 procent van de gemaakte pensionkosten tot ten hoogste 50 procent van de bezoldiging;

b. voor reiskosten tussen de woonplaats en de plaats van verblijf:

1°. de kosten voor het gebruik van het openbaar vervoer,

2°. bij gebruik van een eigen personenauto, een bedrag van € 0,15 per afgelegde kilometer.

2. Indien geen aanspraak wordt gemaakt op een vergoeding van pensionkosten, bedraagt de vergoeding voor het reizen tussen de woonplaats en de gemeente:

a. de kosten voor het gebruik van het openbaar vervoer;

b. bij gebruik van een eigen personenauto, een bedrag van € 0,15 per afgelegde kilometer.

3. Onder de pensionkosten worden verstaan de kosten voor een hotel of ander tijdelijk verblijf, waaronder mede de kosten voor elektriciteit, gas en water worden begrepen en de kosten die in rekening worden gebracht voor overige diensten of zaken niet.

4. Onder de kosten voor het gebruik van het openbaar vervoer, bedoeld in het eerste en tweede lid, worden verstaan de kosten van voor een ieder openstaand personenvervoer volgens een dienstregeling met een auto, bus, trein, metro, tram of via een geleidesysteem voortbewogen voertuig dan wel met een veerpont of een veerboot.

5. Het recht op de vergoeding, bedoeld in het eerste en tweede lid, vervalt een jaar na de dag waarop de benoeming als wethouder ingaat, of, indien de raad ontheffing heeft verleend van het vereiste van ingezetenschap, bedoeld in artikel 36a, tweede lid, van de Gemeentewet, op het tijdstip waarop geen ontheffing meer geldt van het vereiste van ingezetenschap.

Artikel 2

1. De verhuiskostenvergoeding, bedoeld in artikel 22, eerste lid, onder b, van het Rechtspositiebesluit wethouders, betreft het bedrag van:

a. de kosten voor het transport van de bagage en de inboedel van de betrokkene en zijn gezinsleden naar de nieuwe woning, waaronder begrepen de kosten van het in- en uitpakken van bagage en inboedel;

b. andere direct uit de verhuizing voortvloeiende kosten, waaronder begrepen de kosten van inrichting van de woning en tijdelijke opslag, tot een maximum van € 5.818,46;

c. kosten in verband met dubbele woonlasten tot maximaal € 272,27 per maand en gedurende een periode van maximaal vier maanden.

2. Kosten in verband met de aan- of verkoop van een woning en verbouwingskosten worden niet aangemerkt als kosten als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 3

1. De vergoeding van kosten voor woon- werkverkeer, bedoeld in artikel 23, eerste lid, onder a, van het Rechtspositiebesluit wethouders betreft:

a. de kosten voor het gebruik van het openbaar vervoer, bedoeld in artikel 1, vierde lid;

b. bij gebruik van een eigen personenauto een bedrag van € 0,15 per afgelegde kilometer.

2. De vergoeding, bedoeld in het eerste lid, wordt uitsluitend toegekend indien de woonplaats van de wethouder is gelegen binnen de gemeente waarin hij is benoemd als wethouder, met uitzondering van de periode waarin de raad ontheffing heeft verleend van het vereiste van ingezetenschap, bedoeld in artikel 36a, tweede lid, van de Gemeentewet.

Artikel 4

De vergoeding voor reis- en verblijfkosten, bedoeld in artikel 23 eerste lid, onder b, van het Rechtspositiebesluit wethouders, betreft:

a. de kosten voor het gebruik van het openbaar vervoer, bedoeld in artikel 1, vierde lid;

b. bij gebruik van een eigen personenauto, een bedrag van € 0,28 per afgelegde kilometer;

c. de noodzakelijke en redelijkerwijs gemaakte werkelijke verblijfkosten.

Artikel 4a [Vervallen per 12-01-2011]

Artikel 5

Het declareren van de kosten geschiedt onder overlegging van bewijsstukken.

Artikel 5a

1. Bij toepassing van artikel 39c van de Wet op de loonbelasting 1964 wordt in artikel 4, onderdeel b, voor '€ 0,28' gelezen: € 0,37.

2. Indien artikel 39c van de Wet op de loonbelasting 1964 wordt toegepast, kan de wethouder op aanvraag aanspraak maken op saldering van reiskosten voor zakelijke reizen overeenkomstig de regeling voor gemeentelijk personeel. Indien geen regeling als bedoeld in de vorige zin is vastgesteld, kan de wethouder op aanvraag aanspraak maken op een vergoeding als bedoeld in artikel 4a van de Reisregeling binnenland en artikel 2a van de Reisregeling buitenland.

Artikel 6

Deze regeling treedt in werking op 1 januari 2004, met dien verstande dat artikel 1 en 2 van de Regeling rechtspositie wethouders terugwerken tot en met 7 maart 2002.

Artikel 7

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling rechtspositie wethouders.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De
Minister
van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
J.W. Remkes

gemeente VOORSCHOTEN

RAADSTUKKEN

VOORBLAD Adviesnota aan de Raad

Registratienummer:	4081
Datum:	7 oktober 2014
Soort Voorstel:	Adviesnota
Onderwerp:	Verordening rechtspositie wethouders Voorschoten 2014.
Portefeuillehouder:	Burgemeester
Programma:	Bestuur
Kernboodschap:	Vaststellen Verordening rechtspositie wethouders Voorschoten 2014
Bijlagen:	2
Stukken ter inzage:	Ja
Beslispunten:	1. De Verordening rechtspositie wethouders, vastgesteld d.d. 30 januari 2003 in te trekken. 2. De bijgevoegde concept Verordening rechtspositie wethouders Voorschoten 2014 vast te stellen.

Adviesnota aan de Raad

Onderwerp
Verordening rechtspositie wethouders Voorschoten 2014.

Inleiding
In artikel 44 van de Gemeentewet is bepaald dat de bezoldiging, financiële en andere rechtspositionele zaken van wethouders worden geregeld in een Algemene maatregel van bestuur (AMvB). Voor wat betreft de wethouders is dit het "Rechtspositiebesluit wethouders". Naast deze AMvB is er een aanvullende ministeriële regeling: de "Regeling rechtspositie wethouders". In deze regeling is een aantal vergoedingen opgenomen, zoals de kosten voor woon-werkverkeer, reis- en verblijfkosten en de verhuiskostenvergoeding.
In het Rechtspositiebesluit wethouders is bepaald dat voor een aantal voorzieningen de raad een verordening dient vast te stellen. Deze voorzieningen liggen over het algemeen in de secundaire sfeer (bijv. computer, internetverbinding, communicatieapparatuur etc..).
Op 16 juli 2014 is aan de leden van de VNG een modelverordening toegezonden. Deze modelverordening is één op één gevolgd bij het opstellen van de voorliggende verordening.

Beslispunten
1. De Verordening rechtspositie wethouders, vastgesteld d.d. 30 januari 2003 in te trekken.
2. De bijgevoegde concept Verordening rechtspositie wethouders Voorschoten 2014 vast te stellen.

Beoogd effect
Het hebben van een actuele verordening, waarin een aantal secundaire voorzieningen voor de wethouders is vastgelegd.

Argumenten
1.1 Huidige Verordening rechtspositie wethouders, vastgesteld d.d.30 januari 2003 in te trekken.
In verband met een aantal wijzigingen in het Rechtspositiebesluit wethouders en de Regeling rechtspositie wethouders wordt voorgesteld om de vigerende verordening in te trekken en akkoord te gaan met de voorliggende verordening.

1.2 *De Verordening rechtspositie wethouders Voorschoten 2014 vast te stellen.*
Op grond van artikel 147 van de gemeentewet dient de voorliggende verordening door de raad te worden vastgesteld.

Adviesnota aan de Raad

Kanttekeningen

Wijzigingen ten opzichte van de huidige verordening:

1. De belangrijkste wijzigingen vloeien voort uit het gewijzigde Rechtspositiebesluit wethouders per 1 juli 2014 waarin een aantal kan-bepalingen zijn omgezet in bepalingen die voor alle gemeenten gelden, bijv. bij de raadsvergoeding of de onkostenvergoeding, het opvangen van de samenloop van de raadsvergoeding met sociale zekerheidsuitkeringen en de uitwerking van nadere regels voor de scholing van wethouders.
2. Meer specifiek: In de huidige verordening is een artikel opgenomen voor wat betreft de spaarloon- en levensloopregeling. Deze regeling is per 1 januari 2012 vervallen, waardoor het desbetreffende artikel niet meer in de nieuwe verordening is opgenomen.
3. De bepaling over het verstrekken van een computer en internetverbinding is gewijzigd, in die zin dat ook gebruik kan worden gemaakt van een lap-top, tablet etc.... Over het gebruik van dergelijke apparatuur worden in een bruikleenovereenkomst afspraken gemaakt.
4. In hoofdstuk III is de procedure vastgelegd over rechtstreekse facturering van functionele uitgaven en declaratie van vooruitbetaalde kosten.
5. Er is voor gekozen om de huidige verordening te splitsen in twee verordeningen: één voor de raads- en commissieleden en één voor de wethouders (de verordening voor de raads- en commissieleden wordt door de griffie opgesteld).

Financiën

De kosten voortvloeiend uit bijgevoegde verordening zijn opgenomen in de begroting (kostenplaats 6200110).

Juridisch kader

In de Gemeentewet is aangegeven dat de nadere invulling van de rechtspositie van wethouders moet worden geregeld bij AMvB. Daartoe zijn tot stand gekomen het Rechtspositiebesluit wethouders en de Regeling rechtspositie wethouders.
In bovengenoemde regelingen zijn alle voor de rechtspositie van belang zijnde onderwerpen geregeld. Een aantal secundaire voorzieningen bijvoorbeeld wanneer men recht heeft op reiskosten woon-werkverkeer, zakelijke reiskosten en de beschikbaarstelling van een computer/tablet, internetverbinding, een mobiele telefoon etc., evenals de wijze van declareren is in bijgevoegde verordening geregeld.

Communicatie

De wethouders informeren en publiceren op Overheid.nl

Adviesnota aan de Raad

Met vriendelijke groet,
het college van burgemeester en wethouders,

secretaris burgemeester

Bijlagen

1. Rechtspositiebesluit wethouders.
2. Regeling rechtspositie wethouders.
3. Conversietabel oude-nieuwe verordening

Besluit

Registratienummer: 4081

De raad der gemeente Voorschoten;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 7 oktober 2014,

vast te stellen de Verordening rechtspositie wethouders Voorschoten 2014.

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:
a. Rechtspositiebesluit wethouders: het Koninklijk Besluit van 22 maart 1994,Stb. 243;
b. Regeling rechtspositie wethouders: de ministeriële regeling van 20 februari 2004, Stcrt. 41 als bedoeld in artikel 23 van het Rechtspositiebesluit wethouders;
c. commissie: commissie ingesteld op grond van de artikel 82, 83 of 84 van de Gemeentewet;
d. college: het college, bedoeld in artikel 34 van de Gemeentewet;
e. gemeentesecretaris: de secretaris, bedoeld in artikel 102 van de Gemeentewet.

Hoofdstuk II Voorzieningen voor wethouders

Artikel 2 Reiskosten woon-werkverkeer

1. De wethouder heeft recht op een vergoeding van de kosten voor woon-werkverkeer, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 van de Regeling rechtspositie wethouders.
2. Er bestaat maximaal twee keer per dag recht op een enkele reis vergoeding woon-werkverkeer.
3. De reiskosten als bedoel in het eerste lid worden alleen vergoed als deze gedeclareerd worden overeenkomstig de bepalingen in deze verordening.

Artikel 3 Zakelijke reiskosten

1. De wethouder heeft recht op een vergoeding voor reis- en verblijfkosten voor de uitoefening van het ambt overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 van de Regeling rechtspositie wethouders.

2. De reiskosten als bedoeld in het eerste lid worden alleen vergoed als deze gedeclareerd worden overeenkomstig de bepalingen in deze verordening.

Artikel 4 Buitenlandse dienstreis

1. Indien de wethouder in het gemeentelijk belang een reis buiten Nederland maakt worden de in redelijkheid gemaakte noodzakelijk reis- en verblijfkosten vergoed.
2. Voor een reis in het gemeentelijk belang buiten Nederland, niet zijnde een reis naar een Europese instelling, is vooraf toestemming van het college vereist. De gemeenteraad kan aan deze toestemming voorwaarden verbinden.

Artikel 5 Computer en internetverbinding

1. De wethouder aan wie op aanvraag een computer, bijbehorende apparatuur en software in bruikleen ter beschikking wordt gesteld, tekent hiervoor een bruikleenovereenkomst met de gemeente.
2. De hoogte van de tegemoetkoming voor het gebruik van de eigen computer is voor een periode van maximaal drie jaar gelijk aan 30% van de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software die aan de overige leden van het college van burgemeester en wethouders in bruikleen ter beschikking wordt gesteld.
3. De wethouder die voor vergoeding van gebruik van de aanschaf van een computer in aanmerking wil komen dient daarvoor een aanvraag in vergezeld van de bewijstukken van de aanschaf van een computer. Het maximaal vergoede bedrag voor de aanschaf van een computer is niet hoger dan de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software die aan de overige leden van het college van burgemeester en wethouders in bruikleen ter beschikking wordt gesteld.
4. De vergoeding voor de aanleg- en abonnementskosten voor een internetverbinding bedraagt ten hoogste € 10 per maand, waarbij alleen in aanmerking komen de extra abonnementskosten die gemaakt worden voor een goede vervulling van het wethouderschap.
5. Een aanvraag om een vergoeding wordt gedaan bij de gemeentesecretaris en gaat vergezeld van de nodige bewijsstukken.

Artikel 6 Communicatieapparatuur

De wethouder aan wie communicatieapparatuur in bruikleen ter beschikking wordt gesteld tekent hiervoor een bruikleenovereenkomst met de gemeente.

Artikel 7 Reis- en pensionkosten en verhuiskosten bij benoeming

De wethouder die bij benoeming nog niet over woonruimte in de gemeente beschikt heeft ten laste van de gemeente aanspraak op vergoeding van:

a. reis- en pensionkosten overeenkomstig het bepaalde in artikel 1 van de Regeling rechtspositie wethouders;
b. verhuiskosten in verband met de benoeming als wethouder overeenkomstig het bepaalde in artikel 2 van de Regeling rechtspositie wethouders.

Artikel 8 Werkkostenregeling
Gezien de Wet op de loonbelasting 1964 wijst de gemeente als eindheffingsbestanddeel als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel f, van de wet aan, de vergoedingen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 13a van het Rechtspositiebesluit wethouders.

Hoofdstuk III De procedure van declaratie

Artikel 9 Betaling vaste vergoedingen
De betaling van de vergoeding voor werkzaamheden, de bezoldiging voor de wethouder op grond van het Rechtspositiebesluit wethouders, de onkostenvergoedingen en declaraties geschiedt maandelijks of in maandelijkse termijnen als er sprake is van een vergoeding op jaarbasis tenzij het Rechtspositiebesluit wethouders of de Regeling rechtspositie wethouders anders bepalen.

Artikel 10 Rechtstreekse facturering bij de gemeente
1. Ten behoeve van het vergoeden van kosten zorgt de wethouder voor rechtstreekse toezending van de factuur aan de gemeente.
2. De factuur wordt ter goedkeuring aangeboden bij de gemeentesecretaris of een daartoe aangewezen ambtenaar.
3. Facturen komen alleen voor vergoeding in aanmerking als voldaan wordt aan de bepalingen in deze verordening.

Artikel 11 Declaratie van vooruit betaalde kosten
1. De declaratie van de kosten die uit eigen middelen vooruit zijn betaald en de vergoeding van reiskosten met de eigen auto vindt plaats door gebruikmaking van een daarvoor vastgesteld formulier.
2. Het formulier wordt binnen twee maanden na de betaling c.q. de datum van de gemaakte rit volledig ingevuld en ondertekend door de wethouder en ter goedkeuring ingediend bij de gemeentesecretaris of een daartoe aangewezen ambtenaar, onder bijvoeging van de bewijstukken.

Hoofdstuk IV Overgangsbepaling

Artikel 12 Brutering vergoedingen
Bij toepassing van artikel 39c van de Wet op de Loonbelasting 1964 is artikel 11 niet van toepassing en wordt artikel 29b van het Rechtspositiebesluit wethouders toegepast.

Hoofdstuk V Inwerkingtreding en citeertitel

Artikel 13 Intrekking oude regeling
De Verordening voorzieningen wethouders, vastgesteld d.d. 30 januari 2003, wordt ingetrokken.

Artikel 14 Inwerkingtreding
Deze verordening treedt in werking op de dag volgend op die van haar bekendmaking en werkt terug tot en met 1 juli 2014.

Artikel 15 Citeertitel
Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening rechtspositie wethouders Voorschoten 2014.

Aldus besloten door de raad in zijn
openbare vergadering van 13 november 2014,

de griffier, de voorzitter,

Toelichting

ALGEMEEN

Wettelijke regelingen

De regeling van de rechtspositie van wethouders vindt op een aantal niveaus plaats, te weten bij wet, algemene maatregel van bestuur (AMvB), ministeriële regeling en gemeentelijke verordening. Wettelijk is voor wethouders in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa) de uitkering na aftreden en het pensioen geregeld. In de Gemeentewet is aangegeven dat de nadere invulling van de rechtspositie van wethouders moet worden geregeld bij of krachtens de wet (AMvB en ministeriële regeling). Daartoe is tot stand gekomen het Rechtspositiebesluit wethouders. In de ministeriële regeling, de Regeling rechtspositie wethouders, zijn sommige vergoedingen nader uitgewerkt. In deze wetten en nadere regelgeving zijn alle voor de rechtspositie van belang zijnde onderwerpen geregeld. Een aantal voorzieningen, zoals de hoogte van de bezoldiging en de verschillende onkostenvergoedingen, is in voornoemd rechtspositiebesluit overwegend geregeld in dwingende bepalingen.

Hoofdlijnen gemeentelijke verordening

De basis voor deze verordening is de model verordening van de VNG met dien verstande dat in het licht van het duale stelsel is gekozen om twee verordeningen te maken. Eén verordening voor de raads- en commissieleden en de onderhavige verordening voor de wethouders.
In deze verordening zijn bepalingen opgenomen inzake de rechtspositie van wethouders. De grondslag hiervoor is te vinden in de Gemeentewet en genoemd rechtspositiebesluit. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend genieten de wethouders als zodanig geen inkomsten, in welke vorm dan ook, ten laste van de gemeente (artikel 44 van de Gemeentewet). Dit betekent dat de rechtspositionele aanspraken voor zittende wethouders uitsluitend te vinden zijn in respectievelijk de Gemeentewet, het Rechtspositiebesluit wethouders, de Regeling rechtpositie wethouders en de lokale Verordening rechtpositie wethouders. Gewezen wethouders ontlenen hun aanspraak op een ontslaguitkering en pensioen aan de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers.
De verordening bevat bepalingen over reiskosten woon- werkverkeer, zakelijke reiskosten, reis- en pensionkosten en verhuiskosten, beschikbaarstelling van computer- en communicatieapparatuur, cursussen en congressen, de procedure van uitbetalen en declareren, alsmede een artikel (werkkostenregeling) in verband met de juiste fiscale behandeling.

Arbeidsverhouding

Wethouders zijn ingevolge de Ambtenarenwet als benoemde bestuurders in openbare dienst aangesteld en vallen onder de werking van die wet. Echter de bepalingen over het materiële ambtenarenrecht uit de Ambtenarenwet zijn niet van toepassing op wethouders. Hun rechtspositie wordt, zoals hiervoor is aangegeven, beheerst door specifieke wet- en regelgeving. De aanstelling in openbare dienst houdt voor de toepassing van de fiscale regelgeving in dat sprake is van een arbeidsverhouding die als een dienstbetrekking wordt aangemerkt.
Dit betekent dat wethouders direct onder de werking van de Wet op de loonbelasting vallen. Wethouders vallen niet onder de werking van de Ziektewet, Werkloosheidswet en de WIA. Evenmin geldt voor hen de pensioenvoorziening bij het ABP. De uitkering na aftreden en ouderdoms- en

nabestaandenpensioen zijn voor wethouders geregeld in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa).

De vergoedingssystematiek
Voor de uitoefening van het politieke ambt moeten bestuurders niet het eigen inkomen hoeven aan te spreken. Een adequate vergoedingssystematiek is daarom van belang.
Waar er functionele uitgaven zijn, verdient het aanbeveling terughoudend te zijn met een financieringswijze waarin de bestuurder deze uit eigen middelen vooruit betaalt en de gemeente deze terugbetaalt. Eigen middelen en publieke middelen moeten zoveel mogelijk gescheiden worden gehouden. Vanuit die overweging heeft het de voorkeur de kosten direct in rekening te brengen bij de gemeente. Aan de mogelijkheid om zo nodig declaraties in te dienen zal echter behoefte blijven bestaan.

Controle en verantwoording
Voor de bestuurlijke uitgaven is – net als voor de besteding van alle andere publieke middelen – transparantie van groot belang. Daartoe dienen enerzijds inzichtelijke regels en richtlijnen die voor het vergoedingen- en voorzieningenstelsel gelden en anderzijds een duidelijke verantwoording van het daadwerkelijk gebruik. Op deze wijze kan worden voorkomen dat er onnodige discussies plaatsvinden omtrent het gebruik van onkostenregelingen of voorzieningen door gemeentebestuurders en over de eventueel verschuldigde belasting.

Dat is ook in hun belang omdat zij hun functie moeten kunnen uitoefenen zonder te worden gehinderd door onzekerheden omtrent de financiering van de functionele uitgaven. Daartoe is vereist dat er een zodanig sluitende financiële en administratieve organisatie is ingericht dat er vertrouwen kan bestaan omtrent de juistheid en rechtmatigheid van de uitgaven.

In hoofdstuk III is in verband hiermee, in aanvulling op de in de beheers- en controleverordening vastgestelde regels, een aantal belangrijke procedures vastgelegd over rechtstreekse facturering van functionele uitgaven en declaratie van vooruit betaalde kosten. Daarnaast worden er in de bruikleenovereenkomsten heldere afspraken gemaakt over het gebruik van computer en communicatie-apparatuur die beschikbaar wordt gesteld voor de uitoefening van de politieke functie.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2 en 3 Reiskosten woon- en werkverkeer en zakelijke reiskosten.
In artikel 2 is een belastingvrije vergoeding voor het woon-werkverkeer geregeld overeenkomstig de bepalingen bij en krachtens het Rechtspositiebesluit wethouders en de Regeling rechtspositie wethouders.
Op grond van artikel 3 worden zakelijke reiskosten, vergoed overeenkomstig de bepalingen bij en krachtens het Rechtspositiebesluit wethouders en de Regeling rechtspositie wethouders.
Bij gebruik van een eigen personenauto voor dienstreizen ontvangen wethouders een bedrag van € 0,28 (0,37) per kilometer (zie artikel 4, onderdeel b, en artikel 5a, onder 1, van de Regeling rechtspositie wethouders). De hoogte van deze vergoeding is geënt op de "hoge" kilometervergoeding die geldt voor het rijkspersoneel op grond van het Reisbesluit en Reisregeling binnenland. Op grond van artikel 5, tweede lid, van de regeling wordt onder openbaar vervoer voor dienstreizen ook verstaan een veerpont of een veerboot. Tol- en parkeerkosten worden niet genoemd in de regeling en mogen daarom op grond van artikel 44, lid 3 van de Gemeentewet niet porden vergoed.
Verblijfskosten zijn tevens zakelijk gebruikte maaltijden en kosten voor overnachting en geen parkeerkosten.

Artikel 4 Buitenlandse dienstreis
Wethouders maken wel eens in het gemeentelijk belang excursies of reizen naar het buitenland. Hiervoor moet het college expliciet toestemming verlenen. De reis of excursie wordt in alle gevallen door of vanwege de gemeente georganiseerd.
Bij buitenlandse dienstreizen in het gemeentelijk belang kunnen aan de wethouder de in redelijkheid gemaakte werkelijke reis- en verblijfkosten worden vergoed. De tarieven in het voor het rijkspersoneel geldende Reisbesluit buitenland zijn daarbij richtsnoer.

Artikel 5 Computer en internetverbinding
Voor de uitoefening van het ambt van wethouder wordt op aanvraag een computer/lap-top met bijbehorende apparatuur en software beschikbaar gesteld. In het Rechtspositiebesluit wethouders is geregeld dat de wethouder van de gemeente een computer in bruikleen verstrekt krijgt of een vergoeding ontvangt voor de aanschaf of het gebruik van zijn eigen computer. De vergoeding is daarom niet in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet. Deze aanspraken kunnen echter alleen worden verstrekt wanneer dat is vastgelegd in een verordening. De vergoeding voor (het gebruik) van een eigen pc is belast.
De verordening gaat ervan uit dat een computer in bruikleen wordt verstrekt.
De leden 2 en 3 zijn opgenomen als een vergoeding wordt gegeven. Een onbelaste vergoeding is alleen toegestaan wanneer het gebruik voor 90% zakelijk is. Stijgt het gebruik voor privédoeleinden uit boven de 10% dan wordt dat gebruik belast door jaarlijks over 1/3 van de aanschafwaarde van de pc en de bijbehorende ter beschikking gestelde apparatuur belasting te heffen. Daarbij maakt het niet uit of het om een desktop-computer, een lap-top, een pocket-pc, een mini-notebook of een tabletcomputer gaat.
De randapparatuur kan bestaan uit een printer of een docking station. De randapparatuur moet voor het werk functioneel zijn en kan niet zelfstandig gebruikt worden.

Artikel 6 Communicatieapparatuur
Vergoedingen of verstrekkingen van een mobiele telefoon (dit zal de meest gebruikte communicatieapparatuur zijn) zijn geheel onbelast als het zakelijk gebruik meer dan 10% bedraagt.

Artikel 7 Reis- en pensionkosten en verhuiskosten
Ook personen die buiten de gemeente wonen kunnen tot wethouder worden benoemd.
Die zijn op grond van de Gemeentewet verplicht om te gaan wonen in de gemeente waar zij wethouder zijn geworden. In artikel 17 is geregeld dat zij bij verhuizing naar de gemeente in aanmerking komen voor een verhuiskostenvergoeding en eventueel voor vergoeding van reis- en pensionkosten in afwachting van de verhuizing volgens de bepalingen in artikel 1 en 2 van de Regeling rechtspositie wethouders. De vergoedingen zijn onbelast.

Artikel 8 Werkkostenregeling
In verband met de werkkostenregeling moeten een aantal netto-vergoedingen en verstrekkingen door de gemeente aangewezen worden als eindheffingsbestanddeel. Anders worden deze door de belastingdienst als loon gezien en moet hierover belasting worden ingehouden. Ook de vergoedingen en verstrekkingen die door de belastingdienst gezien worden als gerichte vrijstelling of voor nihil waardering in aanmerking komen, moeten in eerste instantie wel aangewezen worden. In een later stadium wordt dan (in de financiële administratie) aangegeven dat dit gerichte vrijstellingen of nihil waarderingen betreft.

Artikelen 9 t/m 11 De procedure van declaratie
In de verordening zijn twee wijzen van betaling aangegeven. Ook is aangegeven in welke gevallen welke betalingswijze aan de orde is en welke procedurevoorschriften in acht genomen moeten worden. Hierbij gaat de voorkeur uit naar rechtstreekse facturering bij de gemeente, en daarna declaratie van vooruitbetaalde kosten.

Artikel 12 Brutering vergoedingen
Aangezien de werkkostenregeling (zie art 9) op 1 januari 2015 wordt ingevoerd, is een overgangsbepaling opgenomen. Met deze overgangsbepaling kan de verordening worden vastgesteld en hoeft de verordening per 1 januari 2015, niet opnieuw te worden vastgesteld.

Artikelen 13 t/m 15 Inwerkingtreding en citeertitel
De thans geldende Verordening voorzieningen wethouders, vastgesteld 30 januari 2003, kan worden ingetrokken.
In plaats daarvan komt er een nieuwe verordening: de Verordening rechtspositie wethouders Voorschoten 2014.
De verordening is bovendien geactualiseerd met toepassing van de meest recente modelverordening van de VNG, die op 16 juli 2014 aan de leden is toegezonden.

Motie 127

Motie naar aanleiding van de Programmabegroting 2013-2017
en de Gemeenteraadsverkiezingen 2014

Onderwerp: Aanvulling Verordening Rechtspositie politieke ambtsdragers
i.v.m. wijziging jl. 1 juli 2013

Programma 1 Bestuur

De raad van de gemeente Voorschoten in vergadering bijeen op 7 november 2013

Overwegende dat:

- elke burger, ongeacht functionele beperking, een bestuurlijke functie moet kunnen bekleden;
- burgers met een functionele beperking voor het uitoefenen van deze functie voorzieningen nodig kunnen hebben;
- deze voorzieningen middels vigerende wet- of regelgeving niet verstrekt kunnen worden;
- op 1 juli 2013 de rechtspositie van politieke ambtsdragers gewijzigd is;
- gelet op artikel 99, tweede lid, van de Gemeentewet, het daarom mogelijk is personen met een structurele functionele beperking voor bedoelde voorziening(en) in aanmerking te doen komen;
- de VNG hiertoe een modelbesluit (zie toelichting) heeft uitgebracht;
- door toevoeging van een artikel aan de huidige Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden, dit modelbesluit op eenvoudige wijze verwerkt kan worden.

<u>Verzoekt het college een voorstel aan de raad voor te leggen om de huidige Verordening raads- en commissieleden aan te vullen:</u>

Artikel .. Voorzieningen voor raadsleden met een functionele beperking

Tekst van artikel:

1. Ingevolge artikel 99 lid 2 Gemeentewet kan het college aan een lid van de raad met een naar het oordeel van het college (structurele) functionele beperking op aanvraag aan het raadswerk gerelateerde voorzieningen toekennen.

2. Onder voorzieningen als bedoeld in het eerste lid worden uitsluitend verstaan:

a. vervoersvoorzieningen die ertoe strekken dat het raadslid, bedoeld in het eerste lid, raads- en

commissie- en fractievergaderingen kan bijwonen;

b. intermediaire activiteiten ten behoeve van een raadslid met een visuele, auditieve of motorische handicap;

c. noodzakelijke persoonlijke ondersteuning bij het verrichten van het raadswerk, indien die ondersteuning een compensatie vormt voor zijn beperkingen.

3. Dit artikel is niet van toepassing op voorzieningen die op grond van wettelijke regelingen kunnen worden toegekend

---

Toelichting:

Raadsleden met een functionele beperking zullen via de voor hen beschikbare wettelijke voorzieningen aanspraak hebben op voorzieningen die het mogelijk maken met behulp daarvan zo veel mogelijk deel te nemen aan het arbeidsproces en het maatschappelijk leven.

http://www.vng.nl/onderwerpenindex/arbeidsvoorwaarden-en-personeelsbeleid/politieke-ambtsdragers/nieuws/wijzigingen-rechtspositie-politieke-ambtsdragers-per-1-juli

Voorzieningen voor raadsleden met een f

Diverse gemeenten hebben dit besluit al op deze wijze overgenomen o.a. (Amstelveen, Olst-Wijhe, Rijssen, Roerdalen, Schiedam)

Ondertekening en naam:
CDA fractie
Herman Scholten

Groenlinks, Monique Lamers

Aantekening griffier:

Zie tekstwijziging

Deze motie is aangenomen.

Stemverhouding:
Unaniem voor

Modelverordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden 2014

Leeswijzer modelbepalingen

- [**…**] of (bijvoorbeeld) [**tijdstip**] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld de artikelen 2 en artikel 22.
- [iets **OF** iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 3
- [*iets*] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 7, tweede en derde lid, of artikel 20.
- [**(iets)**] = een duiding ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 3, vierde lid.

Combinaties zijn ook mogelijk.

De raad van de gemeente [**naam gemeente**];

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van [**datum en nummer**];
gelet op de artikelen 95, 96, eerste en tweede lid en 97 en 147 van de Gemeentewet, de artikelen 22, eerste lid, 23, eerste lid, 27a, vijfde lid, van het Rechtspositiebesluit wethouders, en de artikelen 4, 7a, vierde lid, 13, tweede lid, 14, eerste lid, [en *15,*] van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden;

gezien het advies van [**naam commissie**];

besluit vast te stellen de Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden [**naam gemeente en jaartal**]

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:
- commissie: commissie ingesteld op grond van de artikelen 82, 83 of 84 van de Gemeentewet;
- commissielid: lid van een commissie, bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.

Hoofdstuk II Voorzieningen voor raads- en commissieleden

Artikel 2 Vergoeding voor de werkzaamheden voor raadsleden

Van de vergoeding, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden, wordt 20% uitgekeerd op basis van het aantal bijgewoonde raadsvergaderingen afgezet tegen het aantal gehouden vergaderingen.

Artikel 3 Vergoeding voor het bijwonen van commissievergaderingen

1. Aan commissieleden wordt een vergoeding voor het bijwonen van de vergaderingen van een commissie en haar subcommissies toegekend die gelijk is aan het voor de van toepassing zijnde inwonersklasse vastgestelde bedrag in tabel IV van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.
2. In afwijking van het eerste lid ontvangt geen vergoeding degene die zitting heeft in een commissie uit hoofde van dan wel als rechtstreeks uitvloeisel van een functie bij een instelling die grotendeels van overheidswege wordt gesubsidieerd;

[*3. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op degene die op grond van [**citeertitel verordening**] als commissielid een vaste vergoeding voor de werkzaamheden als bedoeld in artikel 96, tweede lid van de Gemeentewet ontvangt.*]

[*4. De raad kan in afwijking van het bepaalde in het eerste lid bij verordening een hogere vergoeding vaststellen overeenkomstig het bepaalde in artikel 15 van het Rechtspositiebesluit*

*raads- en commissieleden. De afwijking is maximaal [**percentage (groter > 100%)**] van het in het eerste lid bedoelde bedrag van de vergoeding.*

.

OF

*4. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid ontvangen de leden van de [**naam commissie**] gezien [hun deskundigheid of de zwaarte van hun taak] een vergoeding die [**percentage (bijv. 110%)**] bedraagt van het bepaalde in het eerste lid.*]

Artikel 4 Reis- en verblijfkosten

1. Aan raadsleden worden de ten behoeve van de gemeente gemaakte reis- en verblijfkosten in verband met reizen buiten het grondgebied van de gemeente ter uitvoering van een beslissing van het gemeentebestuur vergoed.
2. Aan commissieleden worden de reis- en verblijfkosten voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie vergoed.
3. De vergoeding als bedoeld in het eerste en tweede lid is:
    a. voor wat betreft de verblijfkosten gelijk aan het overeenkomstig in artikel 4, onderdeel c, van de Regeling rechtspositie wethouders bepaalde;
    b. voor wat betreft de reiskosten gelijk aan het overeenkomstig in artikel 4, onderdeel a en b, van de Regeling rechtspositie wethouders bepaalde.
4. De reiskosten worden voor ten hoogste één vergadering per dag vergoed.
5. In afwijking van het eerste lid ontvangt geen vergoeding degene die zitting heeft in een commissie uit hoofde van dan wel als rechtstreeks uitvloeisel van een functie bij een instelling die grotendeels van overheidswege wordt gesubsidieerd.
6. De reis- en verblijfkosten worden alleen vergoed als deze gedeclareerd worden overeenkomstig de bepalingen in deze verordening.

Artikel 5 Buitenlandse excursie of reis

1. De gemeenteraad kan een delegatie uit de gemeenteraad of een raadscommissie toestemming verlenen voor een excursie of reis naar het buitenland als deze door of vanwege de gemeente wordt georganiseerd. De gemeenteraad kan aan de toestemming voorwaarden verbinden.
2. De in redelijkheid gemaakte reis- en verblijfkosten komen voor rekening van de gemeente.

Artikel 6 Scholing

1. Raads- of commissieleden die aan scholing als bedoeld in artikel 13, eerste lid van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden willen deelnemen, die niet door of namens de gemeente wordt aangeboden of verzorgd, dienen daartoe vooraf een gemotiveerde aanvraag in bij de griffier.
2. De aanvraag bedoeld in het eerste lid gaat vergezeld van inhoudelijke informatie en een kostenspecificatie.
3. Kosten van scholing die wordt georganiseerd door de beroepsvereniging van raadsleden of door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten komt altijd voor vergoeding door de gemeente in aanmerking als voldaan wordt aan de voorwaarden genoemd in het eerste lid.
4. De gemeenteraad kan bij aparte verordening nadere regels stellen met betrekking tot de maximale vergoeding.
5. Aanvragen die niet overeenkomstig de bepalingen in deze verordening worden ingediend komen niet voor vergoeding in aanmerking.
6. In voorkomende gevallen beslist de vergadering van fractievoorzitters van alle in de raad vertegenwoordigde politieke groeperingen.

Artikel 7 Computer en internetverbinding

1. Raads- of commissieleden aan wie een computer, bijbehorende apparatuur en software in bruikleen ter beschikking wordt gesteld, ondertekenen hiervoor een bruikleenovereenkomst met de gemeente.

[*2. De hoogte van de tegemoetkoming voor het gebruik van de eigen computer is voor een periode van maximaal drie jaar gelijk aan 30% van de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software die aan de overige raads- en commissieleden in bruikleen ter beschikking wordt gesteld.*

3. *Raads- en commissieleden die voor vergoeding van gebruik van de aanschaf van een computer in aanmerking willen komen dienen daarvoor bij de griffier een aanvraag in vergezeld van de bewijsstukken van de aanschaf van de computer. Het maximaal vergoedde bedrag voor de aanschaf van een computer is niet hoger dan de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software die aan de overige raads- en commissieleden in bruikleen ter beschikking wordt gesteld.*]
4. De vergoeding voor de aanleg- en abonnementskosten voor een internetverbinding voor de computer bedoeld in dit artikel, bedraagt ten hoogste € 10 per maand, waarbij alleen in aanmerking komen de extra abonnementskosten die gemaakt worden voor een goede vervulling van het raads- of commissielidmaatschap.
5. Een aanvraag om een vergoeding als bedoeld in dit artikel wordt gedaan bij de griffier en gaat vergezeld van de benodigde bewijsstukken.

Artikel 8 Werkkostenregeling

Gezien de Wet op de loonbelasting 1964 wijst de gemeente als eindheffingsbestanddeel als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel f, van die wet aan de vergoedingen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 13a van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.

Hoofdstuk III Voorzieningen voor wethouders

Artikel 9 Reiskosten woon-werkverkeer

1. Wethouders hebben recht op een vergoeding van de kosten voor woon-werkverkeer, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 van de Regeling rechtspositie wethouders.
2. Er bestaat maximaal twee keer per dag recht op een enkele reis vergoeding woon-werkverkeer.
3. De reiskosten als bedoeld in het eerste lid worden alleen vergoed als deze gedeclareerd worden overeenkomstig de bepalingen in deze verordening.

Artikel 10 Zakelijke reiskosten

1. Wethouders hebben recht op een vergoeding voor reis- en verblijfkosten voor reizen gemaakt voor de uitoefening van het ambt overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 van de Regeling rechtspositie wethouders.
2. De reiskosten als bedoeld in het eerste lid worden alleen vergoed als deze gedeclareerd worden overeenkomstig de bepalingen in deze verordening.

Artikel 11 Dienstauto

1. Wethouders kunnen voor reizen ten behoeve van de gemeente gebruik maken van een dienstauto met of zonder chauffeur. Onder dienstauto wordt voor de toepassing van dit artikel mede verstaan een door de gemeente ingehuurde auto.
2. De dienstauto met of zonder chauffeur kan door de wethouders ook worden gebruikt voor het woon-werkverkeer en voor reizen ten behoeve van nevenfuncties die de wethouders vervullen uit hoofde van het ambt.
3. Als de wethouders gebruikmaken van een dienstauto dan hebben zij voor die reizen geen recht op een tegemoetkoming voor de reiskosten.
4. Als de wethouders voor reizen ten behoeve van in het tweede lid bedoelde nevenfuncties gebruikmaken van de dienstauto en daarvoor een vergoeding van reiskosten ontvangen wordt die vergoeding in de gemeentelijke kas gestort.

Artikel 12 Buitenlandse dienstreis

1. Als de wethouders in het gemeentelijk belang een reis buiten Nederland maken worden de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reis- en verblijfkosten vergoed.
2. Voor een reis in het gemeentelijk belang buiten Nederland, niet zijnde een reis naar een Europese instelling, is vooraf toestemming van het college vereist. De gemeenteraad kan aan deze toestemming voorwaarden verbinden.

Artikel 13 Computer en internetverbinding

1. De wethouders aan wie een computer, bijbehorende apparatuur en software in bruikleen ter beschikking wordt gesteld, tekenen hiervoor een bruikleenovereenkomst met de gemeente.

[*2. De hoogte van de tegemoetkoming voor het gebruik van de eigen computer is voor een periode van maximaal drie jaar gelijk aan 30% van de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software die aan de overige leden van het college van burgemeester en wethouders in bruikleen ter beschikking wordt gesteld.*

3. De wethouders die voor vergoeding van gebruik van de aanschaf van een computer in aanmerking willen komen dienen daarvoor een aanvraag in vergezeld van de bewijsstukken van de aanschaf van de computer. Het maximaal vergoedde bedrag voor de aanschaf van een computer is niet hoger dan de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software die aan de overige leden van het college van burgemeester en wethouders in bruikleen ter beschikking wordt gesteld.]

4. De vergoeding voor de aanleg- en abonnementskosten voor een internetverbinding voor een computer bedraagt ten hoogste € 10 per maand, waarbij alleen in aanmerking komen de extra abonnementskosten die gemaakt worden voor een goede vervulling van het wethouderschap.
5. Een aanvraag om een vergoeding als bedoeld in dit artikel wordt gedaan bij de gemeentesecretaris en gaat vergezeld van de benodigde bewijsstukken.

Artikel 14 Communicatieapparatuur

De wethouders aan wie communicatieapparatuur in bruikleen ter beschikking wordt gesteld tekenen hiervoor een bruikleenovereenkomst met de gemeente.

Artikel 15 Reis- en pensionkosten en verhuiskosten bij benoeming

De wethouders die bij benoeming nog niet over woonruimte in de gemeente beschikken hebben ten laste van de gemeente aanspraak op vergoeding van:

a. reis- en pensionkosten overeenkomstig het bepaalde in artikel 1 van de Regeling rechtspositie wethouders, en
b. verhuiskosten in verband met de benoeming als wethouder overeenkomstig het bepaalde in artikel 2 van de Regeling rechtspositie wethouders.

Artikel 16 Werkkostenregeling

Gezien de Wet op de loonbelasting 1964 wijst de gemeente als eindheffingsbestanddeel als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel f, van die wet aan de vergoedingen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 13a van het Rechtspositiebesluit wethouders.

Hoofdstuk IV De procedure van declaratie

Artikel 17 Betaling vaste vergoedingen

De betaling van de vergoeding voor werkzaamheden, de bezoldiging voor wethouders op grond van het Rechtspositiebesluit wethouders, de onkostenvergoedingen en declaraties geschiedt maandelijks of in maandelijkse termijnen als er sprake is van een vergoeding op jaarbasis tenzij het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden, het Rechtspositiebesluit wethouders of de Regeling rechtspositie wethouders anders bepalen.

Artikel 18 Rechtstreekse facturering bij de gemeente

1. Raads- en commissieleden en wethouders dragen ten behoeven van het vergoeden van kosten zorgen voor rechtstreekse toezending van de factuur aan de gemeente.
2. Verantwoording van de vergoeding door het raadslid, het commissielid respectievelijk de wethouder vindt plaats door een door het college vastgesteld formulier volledig in te vullen en te ondertekenen.
3. Facturen komen alleen voor vergoeding in aanmerking als voldaan wordt aan de bepalingen in deze verordening.
4. Het formulier wordt ter goedkeuring ingediend bij de griffier, respectievelijk de gemeentesecretaris, of een daartoe aangewezen ambtenaar.

Artikel 19 Declaratie van vooruit betaalde kosten

1. De declaratie van de kosten die uit eigen middelen vooruit zijn betaald en de vergoeding van reiskosten met de eigen auto vindt plaats door gebruikmaking van een door het college vastgesteld formulier.
2. Het formulier wordt binnen twee maanden na de betaling cq de datum van de gemaakte rit volledig ingevuld en ondertekend door het raads- of het commissielid respectievelijk de wethouder en ter goedkeuring ingediend bij de griffier, respectievelijk de gemeentesecretaris, of een daartoe aangewezen ambtenaar, onder bijvoeging van de bewijsstukken.

[*Artikel 20 Gebruik creditcard*

1. *Er is een gemeentelijke creditcard in bezit en beheer van de gemeentesecretaris voor het doen van uitgaven die voor vergoeding of tegemoetkoming ten laste van de gemeente in aanmerking komen.*
2. *De vergoeding van reis- en verblijfkosten in het buitenland kan plaatsvinden door gebruikmaking van de gemeentelijke creditcard.*
3. *Verantwoording van de betaling met de creditcard vindt plaats door gebruikmaking van een door het college vastgesteld formulier, volledig in te vullen en te ondertekenen door de wethouder voor wie de kosten zijn gemaakt. Het formulier wordt binnen één maand na afloop van de kalendermaand van inhouding door de creditcardmaatschappij ter goedkeuring ingediend bij de gemeentesecretaris.*
4. *Niet tijdige inlevering van het formulier heeft, tenzij er sprake is overmacht, tot gevolg dat de gemaakte kosten voor rekening van de wethouder komen.*
5. *Bij beëindiging van het ambt van wethouder wordt de creditcard onverwijld ingeleverd.*
6. *Verlies of diefstal van de creditcard wordt onverwijld gemeld bij de betreffende creditcardmaatschappij en de gemeente. Het eigen risico bij verlies en diefstal komt voor rekening van de gemeente, mits is voldaan aan de daarvoor geldende regels*.]

[Hoofdstuk V Overgangsbepalingen

Artikel 21 Brutering vergoedingen

Als de gemeente toepassing geeft aan artikel 39c van de Wet op de Loonbelasting 1964 zijn de artikelen 8 en 16 niet van toepassing en worden artikel 16 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden en artikel 29b van het Rechtspositiebesluit wethouders toegepast.]

Hoofdstuk VI Citeertitel en inwerkingtreding

Artikel 22 Intrekking oude regeling

De [**citeertitel oude Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden**] wordt ingetrokken.

Artikel 23 Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking op **[datum]** en werkt terug tot en met 1 juli 2014.

Artikel 24 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden [**naam gemeente en jaartal**].

Toelichting

ALGEMEEN

Wettelijke regelingen

De regeling van de rechtspositie van wethouders, raadsleden en leden van gemeentelijke commissies vindt op drie of vier niveaus plaats, te weten bij wet, algemene maatregel van bestuur (AMvB), ministeriële regeling (alleen wethouders) en gemeentelijke verordening. Wettelijk is voor wethouders in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa) de uitkering na aftreden en het pensioen geregeld. In de Gemeentewet is aangegeven dat de nadere invulling van de rechtspositie van wethouders, raads- en commissieleden moet worden geregeld bij of krachtens de wet (AMvB en ministeriële regeling). Daartoe zijn tot stand gekomen het Rechtspositiebesluit wethouders en het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. In een ministeriële regeling, de Regeling rechtspositie wethouders, zijn sommige vergoedingen nader uitgewerkt. In deze wetten en nadere regelgeving zijn alle voor de rechtspositie van belang zijnde onderwerpen geregeld. Een aantal voorzieningen, zoals de hoogte van de bezoldiging en de verschillende onkostenvergoedingen, is in de rechtspositiebesluiten overwegend geregeld in dwingendrechtelijke bepalingen.

De vergoedingen en regelingen voor raads- en commissieleden en wethouders die bij of krachtens de wet (lees Gemeentewet, rechtspositiebesluit of regeling) dwingendrechtelijk geregeld zijn, zijn niet opgenomen in deze verordening. Dit betreft de vergoedingen voor:

1. De onkostenvergoedingen voor raadsleden en wethouders
2. de toelage voor fractievoorzitters, leden van de vertrouwenscommissie, leden van de rekenkamerfunctie bedoeld in artikel 81oa Gemeentewet, dan wel van onderzoekscommissie zoals bedoeld in artikel 115a, derde lid Gemeentwet
3. de compensatiemaatregelen voor raads- en commissieleden als zij een WW, BWOO of arbeidsongeschiktheidsuitkering hebben
4. de verstrekking van een computer
5. de voorzieningen bij ziekte en dienstongeval
6. de vergoeding voor de waarneming van het voorzitterschap van de gemeenteraad
7. de voorzieningen bij tijdelijk ontslag wegens zwangerschap en bevalling of ziekte
8. de tegemoetkoming in de ziektekosten
9. voorzieningen voor raads- en commissieleden en wethouders met een fysieke beperking
10. de bezoldiging van de wethouders

Hoofdlijnen gemeentelijke verordening

In de verordening zijn bepalingen opgenomen inzake de rechtspositie van wethouders, raadsleden en leden van gemeentelijke commissies zover die niet dwingend geregeld is in hogere wet- en regelgeving. De grondslag hiervoor is te vinden in de Gemeentewet en genoemde rechtspositiebesluiten. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend genieten wethouders als zodanig geen inkomsten, in welke vorm dan ook, ten laste van de gemeente (artikel 44 van de Gemeentewet). Dit betekent dat de rechtspositionele aanspraken voor zittende wethouders uitsluitend te vinden zijn in respectievelijk de Gemeentewet, het Rechtspositiebesluit wethouders, de Regeling rechtspositie wethouders en de plaatselijke Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden. Gewezen wethouders ontlenen hun aanspraak op een ontslaguitkering en pensioen aan de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers.
Een soortgelijke bepaling als artikel 44 is voor raads- en commissieleden opgenomen in artikel 99 van de Gemeentewet. Het tweede lid van die bepaling voegt daaraan toe dat bij gemeentelijke verordening aan raads- en commissieleden voordelen, anders dan in de vorm van vergoedingen en tegemoetkomingen, mogen worden toegekend. Daarvoor is wel de goedkeuring van gedeputeerde staten vereist.
De rechtspositionele aanspraken voor raads- en commissieleden zijn dan ook uitsluitend te vinden in respectievelijk de Gemeentewet, het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden en de plaatselijke Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden.

Afzonderlijke verordeningen

Sommige gemeenten geven er de voorkeur aan de lokale regeling voor wethouders en voor raads- en commissieleden in afzonderlijke verordeningen op te nemen. Daartegen bestaat geen bezwaar. In dat geval bestaat de Verordening rechtspositie raads- en commissieleden uit de hoofdstukken I, II, IV, V en VI van de modelverordening en de Verordening rechtspositie wethouders uit de hoofdstukken I, III, IV, V en VI van de modelverordening.
De verordening bevat bepalingen inzake:

– de beloning voor de werkzaamheden van raads- en commissieleden (artikelen 2 en 3). Voor wethouders is niets opgenomen omdat hun bezoldiging uitputtend is geregeld in het Rechtspositiebesluit wethouders;
– reis- en verblijfkosten van wethouders, raads- en commissieleden. Voor wethouders is een onderscheid gemaakt tussen woon-werkverkeer en zakelijke reizen (artikelen 4 en 5, 9 t/m 12);
– reis- en pensionkosten en verhuiskosten van de bij benoeming verhuisplichtige wethouder (artikel 15);
– beschikbaarstelling van computer- en communicatieapparatuur aan wethouders, raads- en commissieleden (artikelen 7 en 13) en uitwerking van de bepaling over scholing voor raads- en commissieleden (artikel 6). Voor wethouders moet dit laatste door het college geregeld worden;
– de procedure van uitbetalen en declareren (hoofdstuk IV);
– artikelen in verband met de juiste fiscale behandeling (artikel 8 en 16 en hoofdstuk V)

De arbeidsverhouding van de wethouder en het raadslid

Raadsleden zijn niet in dienstbetrekking bij de gemeente. De gemeente is dus niet de werkgever. Dat betekent bijvoorbeeld dat zij voor zover het betreft het raadslidmaatschap niet vallen onder de werknemersverzekeringen zoals de Werkloosheidswet, Ziektewet en WIA. Omdat er geen dienstbetrekking met de gemeente is vallen raadsleden niet onder de Wet op de loonbelasting 1964 maar worden hun inkomsten getoetst aan de Wet inkomstenbelasting 2001. Wel kan een raadslid opteren voor de loonbelasting door te kiezen voor het fictief werknemerschap (zie hieronder).

Wethouders zijn ingevolge de Ambtenarenwet als benoemde bestuurders in openbare dienst aangesteld en vallen onder de werking van die wet. Echter de bepalingen over het materiële ambtenarenrecht uit de Ambtenarenwet zijn niet van toepassing op wethouders. Hun rechtspositie wordt, zoals hiervoor is aangegeven, beheerst door specifieke wet- en regelgeving. De aanstelling in openbare dienst houdt voor de toepassing van de fiscale wetgeving in dat sprake is van een arbeidsverhouding die als dienstbetrekking wordt aangemerkt. Dit betekent dat wethouders direct onder de werking van de Wet op de loonbelasting vallen. Wethouders vallen niet onder de werking van de Ziektewet, Werkloosheidswet en WIA. Evenmin geldt voor hen de pensioenvoorziening bij het ABP. De uitkering na aftreden en ouderdoms- en nabestaandenpensioen zijn voor wethouders geregeld in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa).

De loon- en inkomstenbelasting

Opting-in-regeling

Raadsleden kunnen opteren voor de loonbelasting. Het raadslid kan met de gemeente overeenkomen dat deze loonheffing inhoudt. Dat wordt de ‘opting-in-regeling’ genoemd. De administratie van de gemeente is zodanig ingericht dat wordt voldaan aan de daaraan gestelde wettelijke eisen. In een gezamenlijke verklaring melden de gemeente en het raadslid aan de Belastingdienst dat wordt geopteerd voor de loonbelasting. Als gezamenlijk wordt gekozen voor het loonbelastingsysteem, dan draagt de gemeente de ingehouden loonheffing af aan de Belastingdienst. Omdat een raadslid geen werknemer in de formele zin van het woord is, valt hij zoals gezegd vanwege het raadslidmaatschap niet onder de sociale zekerheidswetgeving. Om die reden worden over de raadsvergoeding ook geen premies sociale zekerheid ingehouden. De inkomsten worden als loon belast in box 1. Het raadslid hoeft in dat geval geen administratie bij te houden.

De Belastingdienst accepteert inmiddels ook van commissieleden de toepassing van de opting-in-regeling.

Fiscale standaardpositie

Als niet voor de loonbelasting wordt geopteerd, dan geldt voor het raadslid dat hij voor de Wet inkomstenbelasting 2001 resultaat uit een werkzaamheid geniet. In dat geval is het winstsysteem van toepassing. Betrokkene moet dan alle ontvangsten verantwoorden als winst en kan de gemaakte kosten daarop in mindering brengen. Raadsleden die gekozen hebben voor de standaardregeling zullen dan ook over de netto-onkostenvergoeding inkomstenbelasting moeten betalen, tenzij zij aan de hand van bewijsmateriaal aan kunnen tonen dat de vergoeding is besteed aan onkosten voortvloeiend uit het raadslidmaatschap.
Betrokkenen kunnen bij de aangifte inkomstenbelasting hun werkelijke beroepskosten, met inachtneming van een aantal wettelijke beperkingen en normeringen, in mindering brengen op hun belastbaar inkomen (belastbare resultaat). De gemeente dient jaarlijks alle betalingen en verstrekkingen op grond van deze verordening aan de Belastingdienst te melden middels een opgave IB47. Verstrekkingen moeten naar de waarde in het economische verkeer worden opgegeven. Het daadwerkelijk zakelijk gebruik leidt dan tot aftrek.

Eenmalige keuze per zittingsperiode
De keuze om al of niet te opteren voor de loonbelasting kan voor het raadslid ingrijpende gevolgen hebben. De beslissing om voor de loonbelasting te opteren kan eenmaal per zittingsperiode worden gemaakt en geldt in beginsel voor de (resterende) zittingsperiode. Wel kan betrokkene als spijtoptant terugkomen op deze beslissing voor de resterende periode. Opteren voor de loonbelasting hoeft niet bij aanvang van de zittingsperiode te gebeuren, maar kan ook gedurende de zittingsperiode voor de resterende periode.

De vergoedingensystematiek

Voor de uitoefening van het politieke ambt moeten bestuurders niet het eigen inkomen hoeven aan te spreken. Een adequate vergoedingssystematiek is daarom van belang. Waar er functionele uitgaven zijn, verdient het aanbeveling terughoudend te zijn met een financieringswijze waarin de bestuurder deze uit eigen middelen vooruit betaalt en de gemeente ze terugbetaalt. Eigen middelen en publieke middelen moeten zo veel mogelijk gescheiden worden gehouden. Vanuit die overweging heeft het de voorkeur de kosten direct in rekening te brengen bij de gemeente. Aan de mogelijkheid om zo nodig declaraties in te dienen zal echter behoefte blijven bestaan.

Controle en verantwoording

Voor de bestuurlijke uitgaven is – net als voor de besteding van alle andere publieke middelen – transparantie van groot belang. Daartoe dienen enerzijds inzichtelijke regels en richtlijnen die voor het vergoedingen- en voorzieningenstelsel gelden en anderzijds een duidelijke verantwoording van het daadwerkelijk gebruik. Op deze wijze kan worden voorkomen dat er onnodige discussies plaatsvinden omtrent het gebruik van onkostenregelingen of voorzieningen door gemeentebestuurders en over de eventueel verschuldigde belasting.

Dat is ook in hun belang omdat zij hun functie moeten kunnen uitoefenen zonder te worden gehinderd door onzekerheden omtrent de financiering van de functionele uitgaven. Daartoe is vereist dat er een zodanig sluitende financiële en administratieve organisatie is ingericht dat er vertrouwen kan bestaan omtrent de juistheid en rechtmatigheid van de uitgaven.

In hoofdstuk IV is in verband hiermee, in aanvulling op de in de beheers- en controleverordening vastgestelde regels, een aantal belangrijke procedures vastgelegd over rechtstreekse facturering van functionele uitgaven, declaratie van vooruitbetaalde kosten en het gebruik van creditcards. Daarnaast moeten in de bruikleenovereenkomsten heldere afspraken vastgelegd over het gebruik van computer- en communicatie-apparatuur die beschikbaar wordt gesteld voor de uitoefening van de politieke functie. In aanvulling hierop is een gedragscode ontwikkeld waarin nadere gedragsregels zijn vastgelegd.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2 Vergoeding voor de werkzaamheden van het raadslid

In artikel 2 is de hoogte van de vergoeding bepaald op een vast bedrag per inwonersklasse overeenkomstig het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. De gemeenteraad kan besluiten

dat een deel van de raadsvergoeding wordt uitbetaald als presentiegeld. Dat deel mag maximaal 20% van de raadsvergoeding zijn.

Er mag geen onderscheid worden gemaakt tussen raadsleden, dus een presentievergoeding geldt voor alle raadsleden. Het bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden wordt geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van het indexcijfer Cao lonen overheid. Hiervoor is in de gemeente geen nadere besluitvorming nodig.
Raadsleden die een WAO-uitkering ontvangen, kunnen verzoeken hun raadsvergoeding te verlagen. Daardoor kan het nadeel van indeling in een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse worden voorkomen. Deze mogelijkheid is opgenomen in artikel 12 lid 3 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.
Raadsleden die een WW- of een BWOO uitkering ontvangen kunnen verzoeken hun raadsvergoeding te verhogen als de korting als gevolg van hun raadslidmaatschap hoger is dan hun raadsvergoeding. Deze mogelijkheid is geregeld in artikel 12 lid 1 en 2 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.

Artikel 3 Vergoeding voor het bijwonen van vergaderingen

In dit artikel is het presentiegeld voor leden van gemeentelijke commissies die zijn ingesteld op basis van artikel 82 t/m 84 Gemeentewet geregeld. Deze bepaling geldt niet voor raadsleden en wethouders die in de commissie zitten (uitgezonderd in artikel 96 Gemeentewet). Uitgezonderd zijn verder onder meer ambtenaren (op grond van artikel 1 rechtspositiebesluit raads- en commissieleden), en medewerkers en bestuurders van door de gesubsidieerde organisaties die in die hoedanigheid in de commissie zitting hebben.
De hoogte van het presentiegeld wordt bepaald op een vast bedrag per inwonersklasse overeenkomstig het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties indexeert jaarlijks per 1 januari het bedrag zoals dat is herzien aan de hand van het indexcijfer Cao lonen overheid.
Het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden en de Gemeentewet bieden de mogelijkheid om in de gemeentelijke verordening te regelen dat in bepaalde gevallen een hoger bedrag aan presentiegeld wordt toegekend dan het eerder bedoelde bedrag. Deze mogelijkheid is geregeld in het vierde lid. Er kan gekozen worden voor een procentuele verhoging, maar het is ook mogelijk om het bedrag uit een hogere inwonersklasse te kiezen.

Artikel 4 Reis- en verblijfkosten raads- en commissieleden

De Gemeentewet voorziet niet in een vergoeding voor ‘woon-werkverkeer’ voor raadsleden. Het is dan ook in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet als raadsleden van de gemeente een vergoeding ontvangen voor reizen binnen het grondgebied van de gemeente.
Artikel 97 van de Gemeentewet voorziet voor raads- en commissieleden wel in een vergoeding van de reis- en verblijfkosten voor reizen buiten het grondgebied van de gemeente ter uitvoering van een beslissing van het gemeentebestuur.
Aan commissieleden kan krachtens artikel 96, eerste lid, van de Gemeentewet echter wel een vergoeding worden gegeven voor de reis- en verblijfkosten in verband met reizen binnen de gemeente.

De vergoeding voor noodzakelijke en redelijkerwijs gemaakte verblijfkosten is niet nader ingevuld. Daarmee is dit een lokale aangelegenheid
Omdat in het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden verder geen eigen vergoedingsregeling is opgenomen, is aansluiting gezocht bij de vergoedingsregelingen voor wethouders.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de verstrekte vergoedingen bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord. De reiskosten kunnen binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten worden opgevoerd.

Artikelen 5 en 12 Buitenlandse dienstreis

Gemeenteraden, delegaties daaruit of wethouders maken wel eens in het gemeentelijk belang excursies of reizen naar het buitenland. Hiervoor moet de gemeenteraad expliciet toestemming verlenen. De reis of excursie wordt in alle gevallen door of vanwege de gemeente georganiseerd.

Bij buitenlandse dienstreizen in het gemeentelijk belang kunnen aan de wethouder de in redelijkheid gemaakte werkelijke reis- en verblijfkosten worden vergoed. De tarieven in het voor het rijkspersoneel geldende Reisbesluit buitenland zijn daarbij richtsnoer.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikelen 6 Scholing

Op grond van artikel 13 lid 1 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden komt niet partij-politiek georiënteerde scholing in verband met de vervulling van de functie van raads- of commissielidmaatschap ten laste van de gemeente. In dit artikel is de procedure verder uitgewerkt

Gezien de aard en duur van het ambt liggen voor raads- en commissieleden opleidingen voor de hand die gericht zijn op het persoonlijk functioneren in het ambt.
Scholing is functiegericht als zij beoogt de voor de functie benodigde vakkennis en vaardigheden te verwerven dan wel actueel te houden.
Onder deze scholingskosten worden verstaan de cursus- en lesgelden, de kosten van het studiemateriaal, examen- en diplomakosten en de aanschafkosten van verplicht gesteld studiemateriaal, alsmede reis- en verblijfkosten in het kader van de opleiding.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

De raad kan bij verordening nadere regels stellen omtrent het maximale bedrag voor de scholing die voor vergoeding in aanmerking komt. Deze mogelijkheid is geboden in de kapstokbepaling in het vierde lid.

Het zesde lid bevat een hardheidsclausule. Mocht de griffier behoefte hebben aan extra oordeel of of de gevraagde vergoeding binnen de geldende regels voor vergoeding in aanmerking komt, dan kan de vergadering van de fractievoorzitters in de raad om een oordeel gevraagd worden.

Artikelen 7 en 13 Computer en internetverbinding

In het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden en het Rechtspositiebesluit wethouders is geregeld dat het raads- of commissielid, respectievelijk de wethouder van de gemeente een computer in bruikleen krijgt verstrekt of een vergoeding ontvangt voor de aanschaf of het gebruik van zijn eigen computer. De vergoeding is daarom niet in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet. Deze aanspraken kunnen echter alleen worden verstrekt wanneer dat is vastgelegd in een verordening. De vergoeding voor (het gebruik van) een eigen pc is belast. De belastingheffing mag niet worden gecompenseerd.

De verordening gaat ervan uit dat een computer in bruikleen wordt verstrekt.
De leden 2 en 3 zijn opgenomen als een vergoeding wordt gegeven. Als de raad besluit deze keuze niet te bieden, dan kunnen deze bepalingen vervallen.
Een onbelaste vergoeding is alleen toegestaan wanneer het gebruik voor 90% zakelijk is. Stijgt het gebruik voor privédoeleinden uit boven de 10% dan wordt dat gebruik belast door jaarlijks over 1/3 van de aanschafwaarde van de pc en de bijbehorende ter beschikking gestelde apparatuur belasting te heffen. Daarbij maakt het niet uit of het om een desktop-computer, een laptop, een pocket-pc , een mini-notebook of een tabletcomputer gaat.

De randapparatuur kan bestaan uit een een printer of een docking station. De randapparatuur moet voor het werk functioneel zijn en kan niet zelfstandig gebruikt worden.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economisch verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als

opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikelen 8 en 16 Werkkostenregeling

In verband met de werkkostenregeling moeten een aantal netto-vergoedingen en verstrekkingen door de gemeente aangewezen worden als eindheffingsbestanddeel. Anders worden deze door de belastingdienst als loon gezien en moet hierover belasting worden ingehouden. Ook de vergoedingen en verstrekkingen die door de belastingdienst gezien worden als gerichte vrijstelling of voor nihil waardering in aanmerking komen moeten in eerste instantie wel aangewezen worden. In een later stadium wordt dan (in de financiele administratie) aangegeven dat dit gerichte vrijstellingen of nihil waarderingen betreft.

Artikel 9 en 10 Reiskosten woon-werk en zakelijke reiskosten

Voor wethouders is in artikel 9 een belastingvrije vergoeding voor het woon-werkverkeer geregeld overeenkomstig de bepalingen bij en krachtens het Rechtspositiebesluit wethouders en de Regeling rechtspositie wethouders.
Op grond van artikel 10 worden zakelijke reiskosten, vergoed overeenkomstig de bepalingen bij en krachtens het Rechtspositiebesluit wethouders en de Regeling rechtspositie wethouders.

Bij gebruik van een eigen personenauto **voor dienstreizen** ontvangen wethouders een bedrag van € 0,28 (0,37) per kilometer (zie artikel 4, onderdeel b, en artikel 5a, onder 1, van de Regeling rechtspositie wethouders). De hoogte van deze vergoeding is geënt op de ‘hoge’ kilometervergoeding die geldt voor het rijkspersoneel op grond van het Reisbesluit en Reisregeling binnenland. Op grond van artikel 5, tweede lid, van de regeling wordt onder openbaar vervoer voor dienstreizen wel verstaan een veerpont of een veerboot. Tol- en parkeerkosten worden niet genoemd in de regeling en mogen daarom op grond van artikel 44 lid 3 Gemeentewet niet vergoed worden.

Verblijfkosten zijn zakelijk gebruikte maaltijden en kosten voor overnachting en geen parkeerkosten.

Artikel 11 Dienstauto

Als onderdeel van de bedrijfsvoering kan de gemeente een dienstauto met of zonder chauffeur voor zakelijk gebruik beschikbaar stellen aan wethouders. De dienstauto kan ook voor het woon-werkverkeer worden gebruikt. In dat geval vindt wel een korting plaats op de tegemoetkoming in de reiskosten woon-werk. De dienstauto kan ook worden gebruikt voor de vervulling van een q.q.-nevenfunctie. De eventueel uit hoofde van die nevenfunctie ontvangen vergoeding van reiskosten terzake wordt in dat geval in de gemeentelijke kas gestort. De dienstauto is niet beschikbaar voor privégebruik.
De kilometers voor ambtsgebonden nevenfuncties worden als zakelijk aangemerkt. Ambtsgebonden nevenfuncties vloeien voort uit het ambt. Van een ambtsgebonden nevenfunctie is in elk geval sprake als de ambtsdrager zich er niet aan kan onttrekken en de functie moet worden beëindigd als het ambt niet meer wordt uitgeoefend. Of met de nevenfunctie een maatschappelijk of algemeen bestuurlijk belang is gediend, is fiscaal bezien geen criterium voor het begrip ambtsgebonden nevenfunctie. Ook is het fiscaal niet relevant of door provinciale staten c.q. de gemeenteraad toestemming is gegeven voor het vervullen van de nevenfunctie en het gebruik van de dienstauto voor dat doel.
Het gebruik van de dienstauto voor niet ambtsgebonden nevenfuncties wordt als privégebruik aangemerkt. (Brief van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties d.d. 22 maart 2007 aan de Tweede Kamer, Tweede Kamerstuknummer 30 800 VII, nr. 42).
Bijwonen van bijvoorbeeld vergaderingen van de VNG behoort tot ambtsgebonden activiteiten. Het gebruik voor overige nevenactiviteiten die dus tot het privégebruik worden gerekend, is slechts tot 500 km per jaar onbelast. Daarboven wordt het privégebruik aangemerkt als loon in natura en is om die reden belast.

Artikel 14 Communicatieapparatuur

Vergoedingen of verstrekkingen van een mobiele telefoon (dit zal de meest gebruikte communicatieapparatuur zijn) zijn geheel onbelast als het zakelijk gebruik meer dan 10% bedraagt.

Artikel 15 Reis- en pensionkosten en verhuiskosten

Ook personen van buiten de gemeenteraad kunnen tot wethouder worden benoemd. Dat kunnen ook personen zijn die niet in de gemeente zelf wonen. Die zijn op grond van de Gemeentewet verplicht om te gaan wonen in de gemeente waar zij wethouder zijn geworden. In artikel 17 is geregeld dat zij bij verhuizing naar de gemeente in aanmerking komen voor een verhuiskostenvergoeding en eventueel voor vergoeding van reis- en pensionkosten in afwachting van de verhuizingvolgens de bepalingen in artikel 1 en 2 van de Regeling Rechtspositie Wethouders. De vergoedingen zijn onbelast.

Artikelen 18 t/m 20 De procedure van declaratie

In de verordening zijn de drie wijzen van betaling aangegeven. Ook is aangegeven in welke gevallen welke betalingswijze aan de orde is en welke procedurevoorschriften in achtgenomen moeten worden. Hierbij gaat de voorkeur uit naar rechtstreeks facturering bij de gemeente, en daarna declaratie van vooruitbetaalde kosten of gebruik van de gemeentelijk creditcard, waarbij deze laatste twee afhankelijk zijn van de situatie.

Artikel 21 Overgangsbepaling

In artikel 21 is de overgangsbepaling opgenomen voor de gemeenten die in 2014 nog niet de werkkostenregeling hebben ingevoerd. Gemeenten die al wel de werkkostenregeling hebben ingevoerd hoeven dit artikel niet op te nemen in de verordening.

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

Brief aan de leden
T.a.v. het college en de raad

informatiecentrum tel.	uw kenmerk	bijlage(n)
(070) 373 8393		1
betreft	**ons kenmerk**	**datum**
Model verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden	ECWGO/U201401199 Lbr: 14/055	16 juli 2014

Samenvatting
Met deze ledenbrief ontvangt u de nieuwe modelverordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden. Deze nieuwe modelverordening is nodig als gevolg van grote wijzigingen in de rechtspositiebesluiten voor wethouders en raads- en commissieleden per 1 juli 2014. Deze verordening vervangt de eerdere model- en voorbeeldverordeningen.

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

Aan de leden

informatiecentrum tel.	uw kenmerk	bijlage(n)
(070) 373 8393		1
betreft	**ons kenmerk**	**datum**
Model verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden	ECWGO/U201401199 Lbr:14/055	16 juli 2014

Geacht college en gemeenteraad,

Met deze ledenbrief ontvangt u de nieuwe modelverordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden. Deze verordening vervangt de eerdere model- en voorbeeldverordeningen. Deze nieuwe modelverordening is nodig als gevolg van grote wijzigingen in de rechtspositiebesluiten voor wethouders en raads- en commissieleden per 1 juli 2014. Over deze wijzigingen bent u ook door het ministerie van BZK per circulaire geïnformeerd (circulaire van 27 juni 2014).

Als uw huidige verordening op punten in strijd is met de rechtspositiebesluiten dan gaat de hogere regelgeving voor. Als u in uw verordening bijvoorbeeld de raadsvergoeding op een lager bedrag heeft vastgesteld dan het huidige maximum voor uw grootteklasse, dan moet u vanaf 1 juli het hogere bedrag (het huidige maximum) gaan uitbetalen.

Belangrijkste wijzigingen
Met de wijzigingen in de rechtspositiebesluiten per 1 juli 2014 zijn een aantal kan-bepalingen omgezet in bepalingen die voor alle gemeenten gelden. Dit betekent, afhankelijk van het onderwerp:

- de gemeenteraad kan niet meer afwijken van de algemene regel (bijv. bij de raadsvergoeding of de onkostenvergoeding)
- de gemeenteraad hoeft iets niet meer lokaal te regelen (bijv. het opvangen van de samenloop van de raadsvergoeding met sociale zakerheidsuitkeringen)
- de gemeenteraad niet langer bevoegd is (de uitwerking van de nadere regels voor de scholing voor de wethouders)

Dergelijke bepalingen zijn daarom dus geschrapt uit de modelverordening.

De modelverordening is zo opgesteld (zie artikelen 8, 16 en hoofdstuk V) dat alle gemeenten, ongeacht of ze al over zijn op de werkkostenregeling, de verordening kunnen gebruiken. De gemeenten die nog niet over zijn op de werkkostenregeling en die per 1 januari 2015 dus verplicht daarop overgaan, kunnen de verordening nu vaststellen en hoeven de verordening daardoor per 1 januari 2015 niet opnieuw vast te stellen.

Implementatiehandleiding

De modelverordening kent een aantal bepalingen die als ‘facultatief’ zijn aangemerkt (deze zijn te herkennen aan de cursieve tekst). Facultatief zoals aangeduid in een model betekent echter dat de keuze om die onderdelen over te nemen een bewuste keuze van een individuele gemeente dient te zijn. Hierbij is er in het model voor gezorgd dat gemeenten door het niet overnemen van deze bepalingen niet in de problemen komen met de Gemeentewet, voor zover deze gemeenten verplicht bepaalde zaken te regelen. Daarnaast is er in het model voor gezorgd dat met het niet overnemen van de facultatieve bepalingen de systematiek van de verordening niet doorbroken wordt. Gemeenten die ervoor kiezen om andere bepalingen dan de facultatieve bepalingen niet over te nemen, deze in gewijzigde vorm over te nemen of deze aan te vullen, zullen er zelf scherp op moeten zijn dat deze keuzes zowel in lijn zijn met de Gemeentewet als dat deze stroken met de systematiek van de bepalingen die wel overgenomen worden. Afhankelijk van de keuzes die gemaakt worden kan het noodzakelijk zijn om artikelen of artikelleden te vernummeren. Verder zijn de toelichtingen grotendeels zo opgesteld dat gemeenten deze kunnen overnemen als ze ook de bepaling waar deze bij hoort overnemen. Afhankelijk van de gemaakte keuzes zullen dus ook bepaalde onderdelen van een toelichting wel of juist niet geschikt zijn voor overname.

Informatievoorziening

Bij deze modelverordening ontvangt u tevens een uitgebreide algemene en artikelsgewijze toelichting. Daarnaast bevat ook het Besluit harmonisering en modernisering rechtspositie decentrale politieke ambtsdragers van 20 juni 2014 waarmee de verschillende rechtspositiebesluiten gewijzigd zijn een uitgebreide toelichting op de wijzigingen. Deze is door het ministerie van Binnenlandse Zaken met de circulaire aan de gemeenten meegezonden. Deze circulaire is gestuurd aan de burgemeester, het college van B&W, de gemeenteraden, de gemeentesecretaris en de griffier. Wij raden u aan deze toelichting ook te lezen.

De VNG organiseert eind augustus eerst een aantal chatsessies waarin u uw eerste vragen over de verordening kan stellen. In september zullen we een aantal bijeenkomsten organiseren waarin we naast deze nieuwe modelverordening ook met u willen praten over de nieuwe gedragscode politieke ambtsdragers die dan in concept gereed is. Wij zullen u via de website van de VNG verder informeren over de chatsessies en de informatiebijeenkomsten. Wij raden u daarom aan om de website van de VNG in de gaten te houden.

Hoogachtend,
Vereniging van Nederlandse Gemeenten

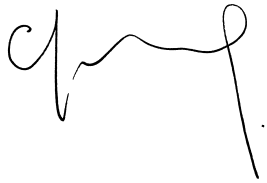

Drs. C.J.G.M. de Vet
Lid Directieraad

Deze ledenbrief staat ook op www.vng.nl onder brieven.

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

De burgemeesters, het college van burgemeester en wethouders, de raadsleden, de commissieleden, de raadsgriffier, de gemeentesecretaris en het hoofd van de personeelsafdeling

Directie Arbeidszaken Publieke Sector
Afdeling Politieke Ambtsdragers

Turfmarkt 147
's-Gravenhage
Postbus 20011
2500 EA 's-Gravenhage

Contactpersoon
Marc Nommensen

T 070-4266426

Datum
27 juni 2014

Kenmerk
2014-0000324021

circulaire

Onderwerp	Besluit Harmonisering en modernisering rechtspositie decentrale politieke ambtsdragers
Doelstelling	Informatie over beleid
Juridische grondslag	Rechtspositiebesluit burgemeesters, Rechtspositiebesluit wethouders, Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden, Regeling rechtspositie burgemeesters
Relaties met andere circulaires	-
Ingangsdatum	1 juli 2014
Geldig tot	Tot nader bericht

1. Inleiding

Op initiatief van het ministerie van BZK zijn alle negen rechtsposities doorgelicht die betrekking hebben op de voorzitters, dagelijks bestuurders en volksvertegenwoordigers in de provincies, gemeenten en waterschappen. Doel was deze zowel te harmoniseren als te moderniseren. Dit is opgepakt in nauwe samenwerking met vertegenwoordigers van de koepels (IPO, VNG en Unie van Waterschappen) en van de negen beroepsgroepen. Het past in het gezamenlijk streven om te komen tot een adequate, duidelijke en evenwichtige rechtspositie voor de decentrale politieke ambtsdragers.
Harmonisatie is bereikt door voor vergelijkbare decentrale politieke ambtsdragers vergelijkbare artikelen op te nemen. Verschillen zijn weggenomen die enkel historisch zijn te verklaren of die intussen achterhaald blijken te zijn. Vervolgens is bezien, en dat is het streven naar modernisering geweest, of de desbetreffende voorziening nog adequaat was met het oog op het functioneren van de politieke ambtsdrager in de huidige tijd.

Uit een inventarisatie van het ministerie en op basis van signalen uit de praktijk is gebleken van een baaierd aan onderwerpen welke geharmoniseerd en gemoderniseerd zou kunnen worden: van groot tot klein, van urgente reparaties van omissies tot redactionele punten. In overleg met genoemde koepels en beroepsgroepen zijn prioriteiten gesteld in welke volgorde de onderwerpen zouden moeten worden opgepakt. De eerste tranche is gepubliceerd bij besluit van 21 juni 2013 (Staatsblad 2013,222). Door publicatie op 27 juni 2014 (Staatsblad 2014/230) van het besluit van 20 juni 2014 is nu de tweede tranche afgerond. In dit kader moest ook de Regeling rechtspositie burgemeesters worden aangepast (Staatscourant 2014, 18059).

Datum
27 juni 2014

Kenmerk
2014-0000324021

In deze circulaire wordt aangegeven wat deze harmonisering en modernisering betekenen voor de aanspraken van burgemeesters, wethouders en raadsleden. Deze circulaire begint in §2 met een opsomming van de aanspraken die zijn geïntroduceerd of aangepast. In §3 wordt een toelichting gegeven op de gehanteerde uitgangspunten. Daarna volgt een toelichting per aanspraak.

Voor eventuele vragen of nadere informatie wordt in §18 gewezen op het contactadres en de website van de afdeling Politieke Ambtsdragers van het ministerie.

2. Overzicht nieuwe aanspraken

Voor alle politieke ambtsdragers
- Vaststelling van de hoogte van de onkostenvergoeding op niet alleen een vast, maar ook een geharmoniseerd bedrag (§4).
- Verbreding doelgroep en verduidelijking voorzieningen in verband met ziekte en andere schade als gevolg van een dienstongeval (§5).
- Verbreding doelgroep en verduidelijking vergoeding van scholingskosten (§6).
- Introductie grondslag vergoeding contributie beroepsverenigingen (§7).
- Introductie grondslag vergoeding veiligheidsmaatregelen politieke ambtsdragers (Stelsel bewaken en beveiligen) (§8).

Specifiek voor de burgemeesters
- Aanpassing van de tekst van de verrekeningsplicht bij neveninkomsten aan de huidige praktijk, terwijl die plicht materieel gehandhaafd blijft (§9).
- Schrappen tegemoetkoming in kosten privételefoon burgemeester (§10).
- Schadeloosstelling terugroeping wegens dringende redenen van dienstbelang (§11).
- Schrappen cesuur van een jaar voor waarnemend burgemeesters (§12).

Specifiek voor de wethouders
- Aanpassing van de tekst van de verrekeningsplicht bij nevenfuncties aan de huidige praktijk, terwijl die plicht materieel gehandhaafd blijft. (§9).

Specifiek voor de raadsleden
- Schrappen bevoegdheid van de gemeenteraad om in de hoogte van de vergoeding voor de werkzaamheden bij verordening tot ten hoogste 20% naar beneden af te wijken (§3).
- Voorkomen effecten samenloop vergoeding voor de werkzaamheden van raadsleden met sociale zekerheidsuitkering (§13).
- Aanpassing indexatie tegemoetkoming kosten ziektekostenverzekering (§14).
- Schrappen bepaling kinderopvang (§15).

Deze wijzigingen hebben ook gevolgen voor de gemeentelijke verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden. De VNG zal u hierover nader informeren.

In §16 wordt nog ingegaan op een aantal aspecten met betrekking tot de werkkostenregeling.

Wat betreft de Vervangingsregeling zieke wethouders was er aanleiding tot een rectificatie in de regelgeving (§17). Dit is al aangekondigd in de circulaire van 15 juli 2013, kenmerk 2013-0000395118, te weten in paragraaf 5.

3. Uitgangspunten

Een bijzonder aspect van deze harmonisering en modernisering is dat het bestuurlijk wenselijk is om in de rechtspositiebesluiten zoveel mogelijk verplichtend vast te stellen wat de voorwaarden zijn voor toekenning aan de decentrale politieke ambtsdragers van de vergoedingen, tegemoetkomingen of rechtspositionele voorzieningen. Het doel daarvan is om te voorkomen dat de toekenning of de voorzieningen als zodanig onderwerp worden van onderhandelingen of politieke discussie. Hierdoor ontstaat zekerheid voor betrokkene over de vergoeding.

Om deze reden zijn de bedragen van de bezoldiging/vergoeding voor de werkzaamheden, de onkostenvergoeding, de tegemoetkoming in de kosten van de ziektekostenverzekering en de vergoeding van de contributie van de beroepsverenigingen vastgesteld op een vast bedrag.
Daarnaast is een aantal "kan"-bepalingen in de rechtspositiebesluiten omgezet in verplichtende bepalingen. Dit betreft bij voorbeeld de bepalingen voor raadsleden rondom de samenloop met sociale zekerheidsuitkeringen en de vergoedingen voor raadsleden die lid zijn van vertrouwens-, rekenkamer- en onderzoekscommissies.

Voor de commissieleden die geen lid zijn van de raad, gold dat een vergoeding kon worden toegekend tot een bepaald maximumbedrag voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie. Gelet op het eerder genoemde doel om de vergoedingen zo veel mogelijk vast te stellen op een vast bedrag, is de vergoeding per vergadering vastgesteld op een vast bedrag. Tevens zijn het artikel over de ICT-voorzieningen en dat met betrekking tot de compensatie van de eventueel toegepaste kortingen op grond van werkloosheids- of arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, van overeenkomstige toepassing verklaard op de commissieleden. Het is dus niet meer nodig om deze onderwerpen bij verordening te regelen.

Een andere consequentie van dit uitgangspunt om de bedragen zo veel mogelijk te bepalen op een vast bedrag, is dat de bevoegdheid van de gemeenteraad is geschrapt om in de hoogte van de vergoeding voor de werkzaamheden van gemeenteraadsleden bij verordening tot ten hoogste 20% naar beneden af te wijken.

Artikel 4 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden is daarentegen wel gehandhaafd. Op grond van dit artikel kan bij verordening worden bepaald dat ten hoogste 20% van de vergoeding wordt uitgekeerd, berekend naar het aantal bijgewoonde vergaderingen. In principe ontvangen de raadsleden een vaste, op het rechtspositiebesluit gebaseerde vergoeding voor de werkzaamheden, maar dit artikel geeft de gemeente de mogelijkheid om de raadsleden gedeeltelijk te vergoeden conform het vroeger geldende systeem, te weten via een presentiegeld. Dit artikel kan ook worden benut bij raadsleden die wel zijn gekozen, maar die niet of nauwelijks aanwezig zijn bij de vergaderingen van de gemeenteraad.

4. Onkostenvergoeding[1]

Een combinatie van harmonisering en modernisering is de nieuwe aanpak van de vaste onkostenvergoedingen. In tegenstelling tot de vroegere differentiatie tussen de verschillende decentrale overheden, en wat betreft de raadsleden ook tussen

[1] Hoewel er verschillen zijn tussen de begrippen "onkostenvergoeding" en "ambtstoelage" wordt hier verder gesproken van "onkostenvergoeding". Daarmee wordt gedoeld op een forfaitair maandelijks bedrag voor voorzieningen die niet zijn aan te merken als bedrijfsvoerings- of bestuurskosten, en die niet zuiver functioneel zijn noch zuiver privé. Het gaat hier dus niet om zaken als reiskostenvergoedingen.

gemeenten van verschillende grootte, geldt nu per beroepsgroep een onkostenvergoeding ter hoogte van een bepaald vast bedrag. Verder zijn deze vaste bedragen per categorie ambtsdragers (voorzitters, dagelijks bestuurders en volksvertegenwoordigers) geharmoniseerd tot één bedrag[2].

Achtergrond bij dit laatste is de overweging dat het bij vergelijkbare functies (voorzitters, dagelijks bestuurders, volksvertegenwoordigers) veelal om dezelfde kostencomponenten gaat. Een krantenabonnement is bij voorbeeld overal in Nederland even duur. Bovendien blijken de onkostensoorten waarvoor de vergoeding is bedoeld, vrij snel te wisselen qua grootte en belang. Dit laat overigens onverlet dat voor deze onkostenvergoeding van wethouders blijft gelden dat deze wordt toegekend naar rato van de tijdsbestedingsnorm.
Er is niet gekozen voor één vast bedrag voor alle beroepsgroepen. Daarvoor verschillen de kostencomponenten teveel tussen de categorieën functies. Zo hebben voorzitters en dagelijks bestuurders meer representatiekosten dan volksvertegenwoordigers.

Voor de burgemeesters wordt de onkostenvergoeding (prijspeil 2014) €375 netto per maand; voor de wethouders €345 en voor de raadsleden €165.

Wat betreft de onkostenvergoeding van de raadsleden in de drie hoogste inwonersklassen (gemeenten met meer dan 100.000 inwoners) is er overgangsrecht. Hun onkostenvergoedingen waren namelijk hoger dan €165 per maand. Als overgangsrecht is de onkostenvergoeding van de raadsleden in deze drie inwonersklassen gehandhaafd zoals die gold vóór inwerkingtreding van dit besluit, tot de gemeenteraadsverkiezingen van 2018. Hierdoor hebben de desbetreffende raadsleden ruimschoots de tijd om zich in te stellen op deze aanpassing per 2018.

5. Voorzieningen in verband met ziekte en andere schade als gevolg van een dienstongeval

Een ongeval dat plaatsvindt tijdens de uitoefening van de aan de functie van politieke ambtsdrager verbonden werkzaamheden, kan elke politieke ambtsdrager overkomen. Bij voorbeeld tijdens een werkbezoek. Tot op heden was dit echter verschillend geregeld en voor een aantal beroepsgroepen helemaal niet. Op dit punt is niet alleen geharmoniseerd maar ook gemoderniseerd.

Voor alle beroepsgroepen is nu omschreven wat een ziekte is die in overwegende mate haar oorzaak vindt in de uitoefening van de aan het ambt verbonden werkzaamheden, wat een dienstongeval is en welke schade daarvan voor vergoeding in aanmerking komt. Kort gezegd, kan alle schade worden vergoed waarvan een causaal verband kan worden aangetoond met tijdens de uitoefening van de functie verbonden werkzaamheden, tenzij sprake is van eigen schuld. De bepaling om welke schade het in het concrete geval gaat bij gemeentelijke politieke ambtsdragers, is een bevoegdheid van het college van burgemeester en wethouders.

De politieke ambtsdrager moet zijn getroffen uit hoofde van zijn functie. Dat kan dus ook zijn als een politieke ambtsdrager qualitate qua participeert in een vorm van indirecte democratie. Een voorbeeld daarvan is deelname aan een gemeen-

[2] Voor andere aspecten met betrekking tot onkostenvergoedingen, zoals wat voor soort kosten hiervan betaald moeten worden, wordt hier kortheidshalve verwezen naar de Handreiking integriteit van politieke ambtsdragers bij gemeenten, provincies en waterschappen, tweede druk; in het bijzonder hoofdstuk 5.

schappelijke regeling.

Bij burgemeesters en wethouders zal het eenvoudiger zijn om aan te tonen dat er sprake is van "aan de functie van politieke ambtsdrager verbonden werkzaamheden" dan voor raadsleden. Doordat het raadslid zelf bepaalt hoe hij of zij die taak opvat, kunnen daar eerder zakelijk en privé door elkaar lopen.
Indicaties dat er sprake is van "aan de functie van politieke ambtsdrager verbonden werkzaamheden" zijn bij voorbeeld dat er een raadsbesluit is, een uitnodiging op basis van de functie van politieke ambtsdrager, of een door de griffie georganiseerde activiteit. Wanneer ambtsdragers ambtshalve naar het buitenland gaan, is altijd sprake van een uitnodiging en/of een raadsbesluit, dus kan betrokkene in voorkomend geval aanspraak maken op deze voorziening. De "dekking" van de rechtspositionele voorziening ziet natuurlijk uitsluitend op het zakelijke gedeelte van de reis.

Vanwege de grote verscheidenheid aan situaties die kan optreden, is in het derde lid een hardheidsclausule opgenomen. Het college van burgemeester en wethouders heeft de bevoegdheid om in bijzondere gevallen te beoordelen of de schade in een individuele situatie toch moet worden aangemerkt als voortvloeiend uit de functie van politieke ambtsdrager. Dit, op grond van de redelijkheid en billijkheid en gehoord de vergadering van de fractievoorzitters van alle in de raad vertegenwoordigde politieke groeperingen. Daarmee is de genomen beslissing ook politiek afgedekt.

Het gaat bij deze schadevergoeding om het vergoeden van kosten; niet om het dekken van eventueel weggevallen inkomen voortvloeiend uit het ambt of uit de eventuele hoofdfunctie. Als ook een aanspraak op voorzieningen bestaat uit een andere bron/met een andere grondslag (zoals een uitkering van een ongevallenverzekering) moet bij de vergoeding van de kosten hiermee rekening worden gehouden. Dit is bedoeld met de zinsnede "voor zover deze kosten ten laste van de politieke ambtsdrager blijven".

Ook een gewezen politieke ambtsdrager kan aanspraak maken op een vergoeding van de schade als gevolg van een dienstongeval. Een schade hoeft zich namelijk niet direct te openbaren; dat kan ook na het aftreden plaatsvinden. Het vereiste van een niet-verwijtbaar, causaal verband met de aan de functie van politieke ambtsdrager verbonden werkzaamheden, geldt onverkort.

6. Scholing

De scholingsbepalingen waren divers geregeld. Nu is voor alle decentrale politieke ambtsdragers expliciet bepaald dat de kosten van niet-partijpolitiek georiënteerde functionele scholing, zoals deelname aan congressen en opleidingen, ten laste worden gebracht van het bestuursorgaan. Deze kosten hoeven door de politieke ambtsdrager dus niet voor eigen rekening te worden genomen of te worden betaald uit de onkostenvergoeding. Overigens kunnen de bestuursorganen ook zelf dit soort scholing (laten) verzorgen. Ook deze kosten komen dan ten laste van het bestuursorgaan.

Die niet-partijpolitiek georiënteerde functionele scholing kan zowel gericht zijn op het persoonlijk functioneren in het ambt als een loopbaangerichte opleiding zijn. Scholing is functiegericht als zij beoogt de voor de functie benodigde vakkennis en vaardigheden te verwerven dan wel actueel te houden. Via loopbaangerichte

opleidingen kunnen betrokkenen bij voorbeeld reflecteren op hun persoonlijke kwaliteiten en motieven. Ook kunnen zij exploreren welke mogelijkheden er zijn om hun loopbaanambities te realiseren.

Onder deze scholingskosten worden verstaan de cursus- en lesgelden, de kosten van het studiemateriaal, examen- en diplomakosten en de aanschafkosten van verplicht gesteld studiemateriaal, alsmede reis- en verblijfkosten in het kader van de opleiding.

De aanspraak is vastgelegd, maar er is ruimte voor lokale accenten. Het kader waaraan de scholingsaanvragen worden getoetst in verband met de verdere professionalisering van de desbetreffende functie kan worden opgenomen in een scholingsplan. Hierin kunnen procedures worden opgenomen alsook regels over de hoogte van de tegemoetkoming. Dit is voor raadsleden een discretionaire bevoegdheid van de gemeenteraad, voor burgemeester en wethouders is dit een bevoegdheid van het college van burgemeester en wethouders.

De burgemeesters kennen een eigen Professionaliseringsfonds. Sinds 2003 verzorgt het Nederlands Genootschap van Burgemeesters (NGB) hiermee elk jaar een opleidingenprogramma voor burgemeesters. De deelname aan en de waardering voor het programma zijn hoog. Het succes van het programma komt onder andere doordat individuele burgemeesters zelf kunnen beslissen voor welke activiteiten zij zich inschrijven en niet eerst binnen de gemeenten hun aanvraag moeten toetsen. Bovendien werkt de huidige financieringsconstructie goed. De opleidingen van genoemd Professionaliseringsfonds zijn voor de burgemeesters in principe kosteloos. Mocht een burgemeester echter elders een niet-partijpolitiek georiënteerde functionele opleiding willen volgen, dan kan hij aanspraak maken op deze vergoeding.

Op verzoek van de VNG zijn de bepalingen met betrekking tot scholing voor de gemeentelijke bestuurslaag met terugwerkende kracht tot en met 27 maart 2014 gaan gelden. Hiermee worden alle gemeenteraden en colleges van burgemeester en wethouders wat betreft de scholing vanaf de beëdiging in dezelfde (begin)positie gebracht. Veel colleges en raden zullen snel na de verkiezingen deelnemen aan niet-partijpolitiek georiënteerde functionele scholing zoals teambuilding sessies en functiegerichte opleidingen. De verwachting is dat de terugwerkende kracht niet of nauwelijks tot administratieve lasten zal leiden. Het betreft slechts een periode van circa drie maanden en er is geen sprake van een jaargrensoverschrijding.

7. Vergoeding contributie beroepsverenigingen

Voor elke burgemeester, wethouder en raadslid is nu een grondslag geïntroduceerd waardoor in voorkomend geval de contributie van de beroepsverenigingen door de gemeente aan hem of haar wordt vergoed. Hiermee is een toezegging van de minister van BZK gestand gedaan.

Het gaat bij deze vergoeding om het lidmaatschap van een landelijke beroepsvereniging met professionaliseringsoogmerk. De formulering is algemeen; niet een opsomming van de huidige verenigingen.

Lid worden is de vrije keuze van betrokkene, maar als hij of zij lid wordt van zo'n vereniging, is de vergoeding geen discretionaire bevoegdheid van de gemeente: wie kan aantonen dat hij of zij lid is, krijgt de contributie vergoed. Met het opne-

men van een juridische grondslag worden politieke discussies in individuele gevallen voorkomen. Nu is voor iedereen duidelijk dat deze vergoeding onderdeel is van de bestuurskosten, niet van de onkostenvergoeding. Hier is geen wegingsmoment voor de gemeente.

De formulering is zodanig dat de politieke ambtsdragers hun contributie ten laste van de gemeente kunnen brengen. Het gaat tenslotte om de relatie tussen de beroepsvereniging en de politieke ambtsdrager; niet die tussen de beroepsvereniging en het bestuursorgaan. Dit kan als volgt plaatsvinden. De ambtsdrager is individueel lid van een beroepsvereniging. Deze vereniging stelt jaarlijks de hoogte van de contributie vast. Vervolgens ontvangt de ambtsdrager de factuur voor de contributie en laat betrokkene deze betalen door de gemeente. Op deze wijze behoeft de beroepsvereniging geen aparte debiteurenadministratie bij te houden.

8. Vergoeding veiligheidsmaatregelen politieke ambtsdragers (Stelsel bewaken en beveiligen)

Helaas kunnen alle politieke ambtsdragers te maken krijgen met bedreigingen en geweld. Hiervoor geldt het zogenaamde Stelsel bewaken en beveiligen zoals toegelicht in brieven aan de Tweede Kamer (zoals Kamerstukken II, 28 684, nr. 297 (13 januari 2011)). In dat Stelsel wordt onderscheid gemaakt tussen de verantwoordelijkheid van betrokkene zelf voor de eigen beveiliging (deugdelijk hang- en sluitwerk), de verantwoordelijkheid van de werkgever (in dit geval de gemeente) en die van de Rijksoverheid. Bij deze laatste verantwoordelijkheid moet gedacht worden aan politie-inzet en dergelijke.

Uit de praktijk kwam het verzoek om te verduidelijken waar de verantwoordelijkheden liggen, mede gezien de kostenverdeling, indien het politieke ambtsdragers betreft. Daarom is er nu in alle rechtspositiebesluiten uitdrukkelijk bepaald dat het bestuursorgaan verantwoordelijk is voor de bekostiging van voorzieningen ten behoeve van de politieke ambtsdrager, welke in het Stelsel bewaken en beveiligen worden aangemerkt als werkgeverskosten.

Wat betreft de werklocatie treft de gemeente al uit hoofde van goed werkgeverschap basisbeveiligingsmaatregelen (zoals toegangscontrole, alarmeringen, protocollen bij incidenten). Afhankelijk van de kwetsbaarheid van de werklocatie of van omstandigheden in de privésfeer van de ambtsdrager kan echter worden voorzien in aanvullende maatregelen (zoals folie tegen de ruiten, persoonlijke alarmering, camera's of het veilig vervoer van en naar de woon- en werkplek). Deze kunnen zowel preventief worden getroffen als naar aanleiding van een aangifte of melding.

De bepaling welke instrumenten in het individuele geval daadwerkelijk nodig zijn, gebeurt in principe op basis van een dreigingsanalyse. Deze analyse kan worden uitgevoerd door de politie, maar ook door de gemeente zelf.

Ondanks dat bij politieke ambtsdragers in wezen geen sprake is van een dienstverhouding met de gemeente, wordt de gemeente in dit kader gezien als werkgever. De uitvoering en bekostiging van alle rechtspositionele zaken en voorzieningen berusten geheel bij de gemeente. In deze lijn past dat beveiliging op het werk maar ook daarbuiten voor zover die een werkgeverszorg is, voor rekening komt van de gemeente en door de gemeente geregeld wordt. Op Rijksniveau is dit op dezelfde manier geregeld: bij de bewindspersonen wordt voor dit soort kosten het departement aangemerkt als werkgever.

9. Verrekeningsplicht bij neveninkomsten

Sinds 10 maart 2010 kennen voltijds politieke ambtsdragers tijdens de ambtsvervulling bij de decentrale overheden de plicht tot verrekening van hun neveninkomsten. Het gaat wat betreft de gemeenten om de Kroonbenoemde burgemeesters en wethouders. Deze verrekenplicht geldt niet voor waarnemend burgemeesters, wethouders met een tijdsbestedingsnorm van minder dan 100% of raadsleden. Ook kan er sprake zijn van overgangsrecht.

Op grond van de Gemeentewet vindt de verrekening plaats conform artikel 3 Wet Schadeloosstelling leden Tweede Kamer. Aanvankelijk was in alle rechtspositiebesluiten van de decentrale politieke ambtsdragers het voor de Tweede Kamerleden geldende systeem overgenomen. In 2012 is echter geconstateerd dat een onverkorte toepassing van de uitvoeringsregels in de praktijk te bewerkelijk is en dat de opgave in principe eenmalig en na afloop van het jaar wordt gedaan. Dit is ook aan de doelgroep bekend gesteld. De huidige wijziging van de rechtspositiebesluiten is de codificatie van deze beleidsbeslissing. De verrekeningsplicht is dus materieel gehandhaafd, maar de tekst is aangepast aan de praktijk sinds 2010.

Overigens is wel mogelijk gemaakt dat betrokkene zelf een verzoek doet om zijn of haar neveninkomsten in enig jaar alvast te laten korten op de bezoldiging. Een reden voor een dergelijk verzoek kan bij voorbeeld zijn om een groot bedrag aan terugvordering te voorkomen. Het gaat hierbij naar verwachting om een klein aantal personen. Daarmee zal de administratieve belasting navenant gering zijn. Deze mogelijkheid is opgenomen in het tweede lid.

Tevens is ingegaan op een wens uit de praktijk om expliciet te regelen dat terugbetaling in termijnen mogelijk is. Dit is mogelijk gemaakt in het zevende lid.

Vooral ingeval van winst uit onderneming is het vaak niet mogelijk voor de politieke ambtsdrager om binnen de gestelde termijn de gegevens te genereren. Daarom is het in het vijfde lid mogelijk gemaakt dat betrokkene dit kan melden en aangeeft wanneer hij of zij daartoe wel in staat denkt te zijn. De termijn waarop gegevens beschikbaar komen, blijkt in de praktijk namelijk erg divers. De politieke ambtsdrager heeft het beste inzicht in wat een redelijke termijn is voor de aanlevering.

De maximale korting van 35% van de bezoldiging, bedoeld in het zesde lid, is een uitvloeisel van de verrekensystematiek van artikel 3 van de Wet schadeloosstelling leden Tweede Kamer.

Het is niet meer nodig geacht om expliciet te formuleren dat de verrekenplicht niet geldt voor wethouders die in deeltijd hun functie vervullen. Deze uitzondering is namelijk geregeld in artikel 44, zevende lid, van de Gemeentewet.

In voorkomend geval vindt de feitelijke verrekening met de bezoldiging plaats door de gemeente waar de politieke ambtsdrager werkzaam is (geweest). De gemeente is namelijk verantwoordelijk voor de toepassing van de verrekenplicht. De minister van BZK, of een door hem aangewezen instantie, deelt het college het bedrag van de verrekening mee. Het ministerie heeft voor het proces van de verrekeningsplicht een webapplicatie laten ontwikkelen.

10. Schrappen tegemoetkoming in kosten privételefoon burgemeester

Aan de burgemeester kon op aanvraag ten laste van de gemeente een tegemoetkoming in de kosten worden verleend van €12 in de maand voor zover de burgemeester voor de uitoefening van het ambt gebruik maakt van de privételefoon. Deze bepaling is geschrapt omdat in de praktijk alle burgemeesters een mobiele telefoon ter beschikking wordt gesteld door de gemeente. Hierdoor wordt de privételefoon voor de uitoefening van het ambt nauwelijks nog gebruikt. Ook is relevant dat een mobiele telefoon fiscaal al als zakelijk gebruik wordt gezien als hier voor 10% zakelijk mee wordt gebeld.

11. Schadeloosstelling terugroeping wegens dringende redenen van dienstbelang

Artikel 38 van het Rechtspositiebesluit burgemeesters gaf de minister van BZK de mogelijkheid een schadeloosstelling ten laste van de gemeente toe te kennen als de minister de burgemeester had teruggeroepen wegens dringende redenen van dienstbelang. Uit signalen uit de praktijk bleek dat de burgemeesters in voorkomend geval vaak niet die terugroeping afwachtten, maar al zelf, gezien de ernst van de situatie in die gemeente, de beslissing namen om terug te keren; met alle kosten van dien. In dat soort situaties was de mogelijkheid van schadeloosstelling vaak een politiek punt.

Nu is de zaak omgedraaid: niet meer is bepalend of de minister terugroept, maar of er sprake is van een zodanig ernstige situatie dat een snelle terugkeer van de burgemeester bestuurlijk gewenst is. Is dat het geval en heeft betrokkene extra kosten gemaakt door deze plotselinge terugkeer vanuit het buitenland, dan is dat grond voor een schadeloosstelling.
Daartoe is wel een toets, zij het een marginale, nodig van een objectieve derde. Vandaar dat nu van de burgemeester wordt gevraagd om voor genoemde marginale toets contact op te nemen met de commissaris van de Koning alvorens hij of zij ingeval van een crisissituatie voortijdig terugkeert, en de eventuele daardoor geleden schade ten laste brengt van de gemeente.
Indien de commissaris dat voornemen redelijk acht, is er geen discretionaire bevoegdheid voor de gemeente over de vraag óf de schade daarvan vergoed moet worden. Het college van burgemeester en wethouders is belast met de vaststelling van de hoogte van die schadeloosstelling.

Een dringende redenen van dienstbelang betekent dat het moet gaan om crisissituaties. Dat kunnen zowel calamiteiten zijn als politieke situaties.

De schadeloosstelling betreft de extra kosten die de burgemeester zelf en zijn of haar gezin moeten maken als gevolg van deze plotselinge terugkeer van de burgemeester uit het buitenland.

12. Schrappen cesuur van een jaar voor waarnemend burgemeesters

In artikel 17, derde en vierde lid, van het Rechtspositiebesluit burgemeesters werd voor het verstrekken van voorzieningen aan waarnemend burgemeesters onderscheid gemaakt tussen een waarneming van korter dan een jaar en van een waarneming van een jaar of langer. Bij een waarneming van korter dan een jaar kon een aantal voorzieningen niet worden verstrekt (zoals bij voorbeeld huisvestingsvoorzieningen). Duurde de waarneming toch langer dan aanvankelijk gedacht en werd de jaargrens overschreden, dan was bepaald dat alle aanspraken met terugwerkende kracht golden; ook de huisvestingsvoorzieningen. Dit leidde in de prak-

tijk tot ongemak. Door de opheffing van dit onderscheid kan de gemeente nu de waarnemer faciliteren met de voorzieningen die hij of zij in het individuele geval nodig heeft.

De waarnemend burgemeester is volwaardig burgemeester en zijn of haar aanspraak op voorzieningen moet niet afhankelijk zijn van een vrij willekeurige inschatting van de duur van de waarneming, maar van de behoeften van betrokkene in het individuele geval. Desalniettemin zijn bepaalde voorzieningen buiten toepassing verklaard. Dit zijn bepalingen die vanwege de aard van het waarnemerschap minder voor de hand liggen. Een voorbeeld daarvan is dat de plicht om de neveninkomsten te verrekenen, niet op de waarnemer van toepassing is.

In dit verband is ook de Regeling rechtspositie burgemeesters aangepast. Een groot verschil tussen de Kroonbenoemde burgemeester en de waarnemer is namelijk de verplichting van eerstgenoemde om zich te vestigen in de gemeente. Deze plicht geldt niet voor de waarnemer.
De Kroonbenoemde burgemeester moet zich vestigen in de gemeente, maar kan een ontheffing krijgen voor ten hoogste één jaar na benoeming. Vanwege deze woonplicht zijn de reis- en pensionkosten en de vergoeding van de reiskosten woon-werkverkeer gemaximeerd op een termijn van één jaar na de benoeming; de verhuiskostenvergoeding (voor zowel de definitieve als de tijdelijke huisvesting) is gemaximeerd op een termijn van twee jaar na de benoeming.
Aangezien de woonplicht niet geldt voor waarnemers is deze maximering van de termijn voor deze categorie ongewenst. Het komt namelijk geregeld voor dat waarnemingen langer dan een jaar duren en dat de waarnemers behoefte (blijven) hebben aan genoemde voorzieningen. Daarom is in de desbetreffende artikelen deze maximering van de termijn van deze vergoedingen niet van toepassing verklaard op de waarnemer. Zij blijft wel gelden voor de Kroonbenoemde burgemeester.

In paragraaf 4.1 van de circulaire van 26 oktober 2011, kenmerk 2011-2000406666, is onder andere ingegaan op de pensionkostenvergoeding. Daarbij is aangegeven dat het moet gaan om kosten voor een hotel of voor een ander tijdelijk verblijf. Wat betreft dit tijdelijk verblijf is (en was) bepalend dat het overbruggingskarakter en de overweging dat de tijdelijke huisvestingsvorm een financieel gunstiger alternatief is voor een hotel, tot uitdrukking komen in de aard van de voorziening. Het gaat om een bewoning die niet bedoeld is als permanente vestiging. Dit kan dus bij voorbeeld ook een appartement zijn dat de burgemeester tijdelijk huurt in afwachting van het beschikbaar komen van de woning waarin hij of zij zich definitief wil vestigen. Nu voor de waarnemend burgemeester de maximering van de termijn is opgeheven, kan het verblijf in een dergelijk appartement de jaargrens overschrijden. Gezien de aard van het ambt kan het doel van dit verblijf echter nog steeds worden aangemerkt als tijdelijk. De waarnemend burgemeester wil zich namelijk niet in de gemeente vestigen.
Om diezelfde reden zal de waarnemend burgemeester ook geen beroep kunnen doen op de tegemoetkoming dubbele woonlasten. Eén van de vereisten is namelijk dat de woning waar betrokkene tot de benoeming woonde, kenbaar in de verkoop staat.

13. Voorkomen effecten samenloop vergoeding voor de werkzaamheden van raadsleden met sociale zekerheidsuitkering

Op grond van artikel 12 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden golden voor raads- en commissieleden al bepalingen waarmee wordt voorkomen dat op basis van een werkloosheids- of arbeidsongeschiktheidsregeling kortingen worden doorgevoerd op de vergoeding voor de werkzaamheden. Deze bepalingen gaan ongewenste effecten tegen van de van toepassing zijnde verrekenings-systemen.

Gezien genoemde ongewenste effecten is het bij nader inzien niet gewenst dat de toepassing van dit artikel afhankelijk is van de toevalligheid of de gemeenteraad dit artikel heeft overgenomen in een verordening. Daarom is deze voorziening nu verplichtend vastgelegd. Inhoudelijk is er niets veranderd.

14. Tegemoetkoming kosten ziektekostenverzekering

Op grond van artikel 11 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden kon het raadslid bij verordening een tegemoetkoming in de ziektekostenverzekering ontvangen van €203,21 per jaar (2014). In lijn met het uitgangspunt om zoveel mogelijk verplichtend vast te stellen wat de voorwaarden zijn voor de toekenning van de vergoedingen, tegemoetkomingen of rechtspositionele voorzieningen, is hier de verordenende bevoegdheid geschrapt. Dit is nu een aanspraak.

In het tweede lid werd voor de indexering van genoemde tegemoetkoming verwezen naar de nominale eindejaarsuitkering van de sector Rijk. Deze nominale eindejaarsuitkering bestaat echter niet meer; zij is opgenomen in het schaalbedrag van de sector Rijk. Daarom is nu de indexatiebepaling van deze tegemoetkoming voor raadsleden gekoppeld aan de salarisontwikkeling van de sector Rijk.

15. Schrappen bepaling kinderopvang.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om de nog bestaande bepaling in het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden te schrappen op grond waarvan bij verordening een bijdrage in de kinderopvangkosten kon worden verleend. Dit soort bepalingen zijn namelijk met ingang van 1 januari 2007 van rechtswege komen te vervallen. In het Belastingsplan 2007 is de Wet kinderopvang voor kinderopvangkosten gewijzigd. Met ingang van 1 januari 2007 kreeg iedereen die inkomen ontvangt uit tegenwoordige arbeid, recht op een kinderopvangtoeslag. Dat betekende dat de politieke ambtsdragers recht kregen op de nieuwe kinderopvangtoeslag voor kinderopvangkosten.

16. Aspecten werkkostenregeling

Conform de fiscale wetgeving moet een netto-vergoeding worden gebruteerd als de gemeente nog *niet* gekozen heeft voor de werkkostenregeling. Voor de (onkosten)vergoedingen waar deze brutering voor geldt, is een grondslag neergelegd in de rechtspositiebesluiten.

Is *wel* gekozen voor de werkkostenregeling dan kan de vergoeding netto worden verstrekt als deze is aangemerkt als eindheffingsbestanddeel en onderdeel uitmaakt van de zogenoemde vrije ruimte. Dit is als volgt uitgewerkt.
De vergoeding van de eventuele contributie van de beroepsvereniging is als zodanig aangemerkt in het rechtspositiebesluit. De vergoeding van de ziektekostenpremie is aan te merken als loon maar nu die, zoals hier, afzonderlijk van het loon wordt toegekend en getoetst is aan het zogenoemde gebruikelijk-

heidscriterium, is de vergoeding aangewezen als eindheffingsbestanddeel binnen de werkkostenregeling.

Ook de vergoedingen voor scholing door de werkgever zijn onder de werkkostenregeling expliciet als eindheffingsbestanddeel aangewezen, maar voor deze vergoedingen bestaat een gerichte vrijstelling. Deze gerichte vrijstellingen gaan niet ten koste van de vrije ruimte. Gerichte vrijstellingen moeten echter wel zijn aangewezen als eindheffingsbestanddeel om vervolgens naast de vrije ruimte vrij van heffing verstrekt te kunnen worden. Anders worden ze namelijk gezien als belastbaar loon.

De overige vergoedingen komen niet in aanmerking om te worden aangemerkt als eindheffingsbestanddeel. De vergoeding van de schade als gevolg van ziekte of een dienstongeval, en de schadeloosstelling ingeval van terugkomst uit het buitenland in verband met dringende redenen van dienstbelang, zijn aan te duiden als schadevergoedingen. Zij vormen geen loon. De kosten die voortvloeien uit het Stelsel Bewaken en Beveiligen zijn voor rekening van de gemeente en daarmee werkgeverskosten die niet tot het loon van de ambtsdrager worden gerekend.

De gemeenten hebben geen bevoegdheid om de vergoedingen of verstrekkingen voor de politieke ambtsdragers fiscaal anders te behandelen dan is bepaald in de rechtspositiebesluiten. De gemeenten zijn wel verplicht (omdat de gemeente de inhoudingsplichtige is) de aanwijzing van de eindheffingsbestanddelen ook zelf te regelen.

17. Rectificatie vervangingsregeling zieke wethouders

Een van de onderdelen van de Vervangingsregeling zieke wethouders is dat de onkostenvergoeding van de wethouder die vervangen wordt, gedurende het tijdelijk verlof wordt gehalveerd. Op grond van het op 21 juni 2013 in het Staatsblad 2013, 222 gepubliceerde besluit zou ook dit onderdeel terugwerken tot en met 3 augustus 2011. Terugwerkende kracht wordt echter in principe slechts verleend aan begunstigende maatregelen. Een halvering van een vergoeding met terugwerkende kracht is daarom niet mogelijk. Deze halvering kon pas ingaan per 1 juli 2013, te weten het tijdstip van inwerkingtreding van het besluit.

In de circulaire naar aanleiding van dit besluit is destijds op dit punt al de aandacht gevestigd. Tevens is toen meegedeeld dat dit punt zo snel mogelijk gerectificeerd zou worden. Het is dus niet aannemelijk dat de niet bedoelde korting met terugwerkende kracht zal zijn toegepast. Mocht dit wel het geval zijn geweest dan is het redelijk dat deze korting wordt teruggedraaid. Slechts vanaf 1 juli 2013 kan zij formeel worden toegepast. Dit beogen de wijzigingen in artikel 11 van het Rechtspositiebesluit wethouders.

18. Nadere informatie

Informatie die betrekking heeft op politieke ambtsdragers, kunt u vinden op de volgende internetsite: www.politiekeambtsdragers.nl. Op deze site vindt u alle actuele wet- en regelgeving, circulaires en brochures over politieke ambtsdragers voor het Rijk, de provincie, de gemeente, de provincie, de waterschappen en ook van het Koninkrijk en de BES-eilanden voor zover deze afkomstig is van het ministerie van BZK. U vindt hier dus niet de modelverordeningen van de VNG of de gemeentelijke of provinciale verordeningen.

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

Datum
27 juni 2014

Kenmerk
2014-0000324021

Voor eventuele nadere vragen kunt u ook contact opnemen met het ministerie van BZK via postbus.helpdeskpa@minbzk.nl.

Hoogachtend,
de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
namens deze,

L.D.P. Lombaers
directeur Arbeidszaken Publieke Sector

Vereniging van
Nederlandse Gemeenten

De raad van de gemeente …,
gelet op artikel 99, tweede lid, van de Gemeentewet,
besluit vast te stellen de volgende verordening

Voorzieningen voor raadsleden met een functionele beperking

Artikel 1. Het college kan aan een lid van de raad met een naar het oordeel van het college structurele functionele beperking op aanvraag aan het raadswerk gerelateerde voorzieningen toekennen.
Artikel 2. Onder voorzieningen als bedoeld in het eerste lid worden uitsluitend verstaan:
a. vervoersvoorzieningen die er toe strekken dat het raadslid, bedoeld in het eerste lid, raads- en commissie- en fractievergaderingen kan bijwonen;
b. intermediaire activiteiten ten behoeve van een raadslid met een visuele, auditieve of motorische handicap;
c. noodzakelijke persoonlijke ondersteuning bij het verrichten van het raadswerk, indien die ondersteuning een compensatie vormt voor zijn beperkingen.
Artikel 3. Dit artikel is niet van toepassing op voorzieningen die op grond van wettelijke regelingen kunnen worden toegekend.
Artikel 4.
De verordening treedt in werking met *ingang van / terugwerkende kracht tot en met** nadat de goedkeuring van gedeputeerde staten als bedoeld in artikel 99, tweede lid, laatste volzin, van de Gemeentewet is verkregen.

* afhankelijk van de situatie kan de verordening in werking treden op een datum in de toekomst dan wel met terugwerkende kracht. Terugwerkende kracht is toegestaan aangezien uit de verordening geen nadelen voortvloeien.

Toelichting
Raadsleden met een functionele beperking zullen via de voor hen beschikbare wettelijke voorzieningen aanspraak hebben op voorzieningen die het mogelijk maken met behulp daarvan zo veel mogelijk deel te nemen aan het arbeidsproces en het maatschappelijk leven. Met behulp van deze voorzieningen is het ook mogelijk dat zij zich ook buiten de eigen woonomgeving te begeven. Denk daarbij aan voor personen met een auditieve beperking aan geluidsversterkende hulpmiddelen. Voor personen met een lichamelijke handicap zijn bijvoorbeeld hulpmiddelen beschikbaar om zich te verplaatsen. Voor hen zijn ook wettelijk verplichte voorzieningen in openbare gebouwen aanwezig om hen toegang tot deze gebouwen te geven. Mensen met een visuele beperking hebben de beschikking over zowel vaste als meeneembare hulpapparatuur om lezen, schrijven en communiceren mogelijk te maken.
Desondanks kunnen raads- en commissieleden met name beperkingen bij de uitoefening van het raadslidmaatschap hinder ondervinden omdat met name niet-meeneembare voorzieningen in de gemeentelijke gebouwen en in het bijzonder de ruimten waar raadsleden hun taak uitoefenen niet beschikbaar zijn. Het gaat dan om bijvoorbeeld ringleidingen of een doventolk, een vergadertafel voor een raadslid met een rolstoel of met een aangepaste stoel en voor raadsleden met een visuele

handicap ondersteuning voor het lezen van raadsstukken en enige administratieve ondersteuning (post en teksten scannen en digitaliseren, archiveren en bestanden maken)
Sommige van deze voorzieningen zijn vaak wel op de werkplek beschikbaar, maar niet in de vergaderruimte van de raad.
Voor zover de raadsleden gebruik maken van het openbaar vervoer kan de situatie zich voordoen dat na afloop van de avondvergadering nauwelijks nog openbaar vervoer beschikbaar is. In het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden zijn daarvoor geen voorzieningen opgenomen. Ook de onkostenvergoeding is ontoereikend om vervoer of persoonlijke ondersteuning te bekostigen. Een aanvraag bij het UVW is niet mogelijk, omdat het raadslid geen werknemer is van de gemeente en ook de WMO biedt onvoldoende mogelijkheden.
Artikel 99, tweede lid, van de Gemeentewet biedt echter de mogelijkheid om bij verordening vervoers- en intermediaire voorzieningen die niet meeneembaar zijn en noodzakelijke persoonlijke ondersteuning ter beschikking te stellen. Het mogen dan geen geldelijke vergoedingen of tegemoetkomingen zijn, maar voorzieningen en verstrekkingen die rechtstreeks ten laste komen van de gemeente. De raad treft deze voorzieningen bij verordening die de goedkeuring behoeft van de gedeputeerde staten. Voor dit artikel van de verordening op basis van artikel 99, tweede lid is aansluiting gezocht bij artikel 35 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA).

In het eerste lid is bepaald dat het college de gewenste voorziening beoordeelt en toekent. De reden daarvan is met name gelegen in het feit dat in artikel 160 van de Gemeentewet is bepaald dat alleen het college bevoegd is te besluiten tot privaatrechtelijke rechtshandelingen. Het sluiten van contracten met bijvoorbeeld een vervoerder behoort daartoe respectievelijk het treffen van gebouwelijke voorzieningen of de aanschaf van meubilair. Het college kan ter beantwoording van de vraag of sprake is van een structurele functionele beperking aansluiting zoeken bij het oordeel van UWV op grond waarvan het raadslid voor zijn beroepsmatig of anderszins uit te oefenen activiteiten al aanspraak heeft op wettelijke voorzieningen.
Het tweede lid bevat een algemene opsomming van de voorzieningen die beschikbaar kunnen worden gesteld. Het ligt voor de hand dat bijvoorbeeld bij het beschikbaar stellen van vervoersvoorzieningen alleen noodzakelijk zijn wanneer de normale voorzieningen redelijkerwijs niet meer beschikbaar zijn.
Het derde lid bepaalt dat het niet mogelijk is via deze weg voorzieningen beschikbaar te stellen die via andere wettelijke mogelijkheden verkrijgbaar zijn. Het is niet de bedoeling dat de gemeente algemeen bruikbare voorzieningen gaat verstrekken waar het betrokken raadslid op grond van andere wettelijke regelingen voor zijn reguliere werk of voor deelname aan andere maatschappelijke activiteiten ook al een voorziening kan krijgen. De voorziening moet specifiek gericht zijn op deelname aan het raadswerk.

Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden

(Tekst geldend op: 02-07-2014)

Besluit van 22 maart 1994, houdende regels betreffende de rechtspositie van raads- en commissieleden

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van 4 oktober 1993, nr. BW93/U2069, directoraat-generaal Openbaar Bestuur, gedaan mede namens Onze Minister van Binnenlandse Zaken;

Gelet op de artikelen 95 en 96 van de Gemeentewet;

De Raad van State gehoord (advies van 8 februari 1994, nr. W04.93.0656.);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van 18 maart 1994, nr. BW94/276, directoraat-generaal Openbaar Bestuur, uitgebracht mede namens Onze Minister van Binnenlandse Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Hoofdstuk 1. Begripsbepalingen

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. Onze minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;

b. inwonertal: het aantal inwoners volgens de door het Centraal Bureau voor de Statistiek openbaar gemaakte bevolkingscijfers per 1 januari;

c. gedeputeerde staten: het college van gedeputeerde staten van de provincie waarin de gemeente is gelegen;

d. tijdstip van beëindiging van het raadslidmaatschap: het tijdstip van beëindiging van het lidmaatschap, bedoeld in de artikelen C 4, tweede lid, X 1, eerste en derde lid, X 6 en X 8, tweede, derde en vijfde lid van de Kieswet;

e. lid van een commissie: een lid van een commissie als bedoeld in de artikelen 82, 83 en 84 van de Gemeentewet, dat niet tevens lid van de raad is of ambtenaar die als zodanig tot lid van een commissie is benoemd.

Artikel 1a

1. De artikelen 2 tot en met 13 van dit besluit zijn van overeenkomstige toepassing op het lid van de raad aan wie ingevolge artikel X 10 van de Kieswet tijdelijk ontslag is verleend wegens zwangerschap en bevalling of ziekte, met dien verstande dat:

- **a.** de onkostenvergoeding die dit lid op grond van artikel 2, derde of vierde lid, ontvangt, de helft bedraagt van het bedrag dat op grond van die bepalingen van toepassing is;
- **b.** indien door de raad toepassing is gegeven aan artikel 4, dit lid een uitkering ontvangt voor alle vergaderingen die gedurende het tijdelijk ontslag plaatsvinden of hebben plaatsgevonden.

2. Een tijdelijk ontslag als bedoeld in artikel X 10 van de Kieswet wordt niet aangemerkt als aftreden als bedoeld in de artikelen 7 en 9 en als beëindiging van het raadslidmaatschap als bedoeld in artikel 8, tweede lid.

Hoofdstuk 2. Vergoeding voor werkzaamheden en tegemoetkoming in de kosten

Artikel 2

1. Aan een lid van de raad wordt een vergoeding voor de werkzaamheden toegekend tot de maximumbedragen, genoemd in tabel I bij dit besluit.

2. De bedragen, genoemd in tabel I, worden per 1 januari van elk jaar bij ministeriële regeling gewijzigd aan de hand van het door het Centraal Bureau voor de Statistiek voor de maand september van het voorafgaande kalenderjaarvastgestelde indexcijfer CAO lonen overheid inclusief bijzondere beloningen.

3. Aan een lid van de raad wordt een onkostenvergoeding voor aan de uitoefening van het raadslidmaatschap verbonden kosten toegekend van € 165 per maand.

4. Het bedrag genoemd in het derde lid, wordt per 1 januari van elk jaar bij ministeriële regeling gewijzigd aan de

hand van de consumentenprijsindex geldend voor de maand september van het voorafgaande kalenderjaar.

Artikel 3 [Vervallen per 01-07-2014]

Artikel 4

De raad kan bij verordening bepalen dat ten hoogste 20% van de vergoeding voor de werkzaamheden wordt uitgekeerd, berekend naar het aantal gehouden vergaderingen. In dat geval geschiedt de uitkering aan het lid van de raad op basis van het aantal bijgewoonde vergaderingen.

Artikel 4a

1. Aan een lid van de raad dat lid is van de vertrouwenscommissie, bedoeld in artikel 61, derde lid, van de Gemeentewet, dan wel de rekenkamerfunctie, bedoeld in artikel 81oa van de Gemeentewet, uitoefent dan wel lid is van de onderzoekscommissie als bedoeld in artikel 155a, derde lid, van de Gemeentewet, wordt voor de duur van het lidmaatschap van de commissie dan wel de duur van de activiteiten per jaar ten laste van de gemeente een toelage verleend van 5% van de vergoeding voor de werkzaamheden op jaarbasis.

2. Voor de toepassing van het eerste lid stelt de burgemeester de duur van het lidmaatschap van de commissie dan wel de duur van de activiteiten vast.

Artikel 5

1. Indien ten aanzien van een gemeente toepassing is gegeven aan artikel 7 van het Rechtspositiebesluit wethouders, passen gedeputeerde staten, op voorstel van de gemeenteraad, voor een bepaald tijdvak, de indeling van de raadsleden in een van de klassen, genoemd in de tabellen I en II, dienovereenkomstig aan.

2. Gedeputeerde staten kunnen na afloop van het tijdvak, bedoeld in het eerste lid, een nieuw tijdvak vaststellen.

3. Van de besluiten, genoemd in het eerste en tweede lid, doen gedeputeerde staten onverwijld schriftelijk mededeling aan Onze Minister.

Artikel 6

1. Overgang van een gemeente naar een hogere klasse in verband met toeneming van het inwonertal vindt plaats met ingang van het jaar waarin op 1 januari het inwonertal van die gemeente de minimumgrens van de volgende klasse heeft bereikt en blijkt dat zij die grens ook heeft bereikt op:

a. 1 januari van het volgende jaar, of

b. de dag voorafgaande aan een wijziging van de gemeentelijke indeling, waarbij zij is betrokken.

2. Overgang van een gemeente naar een lagere klasse in verband met vermindering van het inwonertal vindt plaats met ingang van het jaar waarin het inwonertal van de gemeente op 1 januari voor de tweede achtereenvolgende maal beneden de minimumgrens van de klasse, waarin de gemeente tot dusver was ingedeeld, gedaald is.

3. Voor gemeenten waarvan het inwonertal ten gevolge van grenscorrectie of wijziging van de gemeentelijke indeling wijziging heeft ondergaan, vindt overgang naar een hogere of lagere klasse plaats met ingang van de datum van de grenscorrectie of de wijziging van de gemeentelijke indeling. Hierbij geldt het inwonertal, zoals dit voor de eerste maal na die datum met inachtneming van die grenscorrectie of wijziging van de gemeentelijke indeling door het Centraal Bureau voor de Statistiek wordt openbaar gemaakt.

4. Voor de eerste indeling van nieuw ingestelde gemeenten vindt het derde lid overeenkomstige toepassing.

Artikel 7

De overgang van een gemeente naar een lagere klasse in verband met de vermindering van het aantal inwoners is niet van invloed op de geldende vergoeding voor de werkzaamheden en onkostenvergoeding van de op het tijdstip van overgang zittende leden van de raad tot hun aftreden.

Artikel 7a

1. Op aanvraag wordt ten laste van de gemeente aan een lid van de raad voor de uitoefening van het raadslidmaatschap een computer, bijbehorende apparatuur en software in bruikleen ter beschikking gesteld.

2. Indien geen computer en bijbehorende apparatuur en software ter beschikking is gesteld wordt doorhet college van burgemeester en wethouders aan raadsleden op aanvraag voor de uitoefening van het raadslidmaatschap, een tegemoetkoming verleend voor:

a. aanschaf van een computer, bijbehorende apparatuur en software, of,

b. gebruik van een eigen computer, bijbehorende apparatuur en software.

3. Op aanvraag wordt door het college van burgemeester en wethouders een vergoeding aan het lid van de raad verleend voor de aanleg- en de abonnementskosten voor de internetverbinding voor de in het eerste of het tweede lid genoemde computerapparatuur.

4. De raad kan nadere regels stellen over het ter beschikking stellen van computerapparatuur en de tegemoetkoming, bedoeld in het eerste en tweede lid en de vergoeding, bedoeld in het derde lid.

Artikel 8

1. De vergoeding voor de werkzaamheden en de onkostenvergoeding worden door het lid van de raad genoten met ingang van de dag van de beëdiging.

2. De vergoeding voor de werkzaamheden en de onkostenvergoeding eindigt op het tijdstip van beëindiging van het raadslidmaatschap.

Artikel 8a

1. Een lid van de raad dat op grond van artikel 77 van de Gemeentewet meer dan dertig dagen onafgebroken het voorzitterschap van de raad waarneemt, ontvangt voor die tijd voor die waarneming een toeslag van 8% van zijn vergoeding als lid van de raad.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de onkostenvergoeding, bedoeld in tabel II.

Artikel 8b

1. Naast de vergoeding voor de werkzaamheden ontvangen fractievoorzitters voor de duur van hun voorzitterschap per jaar een toelage gelijk aan 1,2% van de vergoeding op jaarbasis en een toelage gelijk aan 0,4% van de vergoeding op jaarbasis voor elk lid dat de fractie buiten de fractievoorzitter telt. De toelagen tezamen bedragen ten hoogste 6,4% van de vergoeding op jaarbasis.

2. Voor de toepassing van het eerste lid stelt de burgemeester vast:

a. hoeveel leden een fractie telt;

b. de duur van het fractievoorzitterschap.

Hoofdstuk 3. Secundaire voorzieningen

Artikel 9

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

a. *een ziekte:* een ziekte die in overwegende mate haar oorzaak vindt in de uitoefening van de aan de functie verbonden werkzaamheden;

b. *een dienstongeval:* een ongeval dat plaatsvindt tijdens de uitoefening van de aan de functie verbonden werkzaamheden.

2. Een raads- of commissielid ontvangt een vergoeding voor de noodzakelijk gemaakte kosten in verband met een geneeskundige behandeling of verzorging of overige kosten, indien deze in overwegende mate hun oorzaak vinden in een ziekte of een dienstongeval:

a. voor zover deze kosten ten laste van een raads- of commissielid blijven en

b. voor zover de ziekte of het dienstongeval niet aan eigen schuld of onvoorzichtigheid te wijten is.

3. In bijzondere gevallen kan het college van burgemeester en wethouders bepalen dat overige schade aangemerkt wordt als voortvloeiend uit de ziekte of het dienstongeval, naar redelijkheid en billijkheid en gehoord de vergadering van de fractievoorzitters van alle partijen in de raad.

4. Onder overige schade valt niet het gederfde inkomen.

5. Als de schade van de ziekte of het dienstongeval is ontstaan tijdens zijn functie en voortduurt na zijn aftreden is dit artikel van overeenkomstige toepassing op een gewezen raads- of commissielid.

Artikel 10

1. De raad kan bij verordening bepalen dat het college van burgemeester en wethouders ten behoeve van de leden van de raad één of meer collectieve verzekeringen afsluit, waarbij wordt voorzien in de opbouw van een

ouderdomspensioen en in geldelijke voorzieningen bij invaliditeit en overlijden.

2. Dit artikel is niet van toepassing op een lid van de raad dat is benoemd in een plaats die is opengevallen als gevolg van het tijdelijk ontslag van een lid van de raad wegens zwangerschap en bevalling of ziekte, ingevolge artikel X 12 van de Kieswet.

Artikel 11

1. Een raads- of commissielid ontvangt ten laste van de gemeente een tegemoetkoming in de kosten van een ziektekostenverzekering van € 203,21 per jaar.

2. Het in het eerste lid genoemde bedrag wordt bij ministeriële regeling gewijzigd overeenkomstig de wijzigingen die de bezoldiging van het personeel in de sector Rijk ondergaat.

Artikel 12

1. In het geval een raadslid een uitkering op grond van de Werkloosheidswet ontvangt en de na toepassing van artikel 20 van die wet ontstane korting op deze uitkering ten gevolge van het uitoefenen van het raadlidmaatschap meer bedraagt dan de vergoeding voor de werkzaamheden wordt deze vergoeding ten laste van de gemeente verhoogd tot het bedrag van bedoelde korting.

2. In het geval een raadslid een uitkering op grond van het Besluit Werkloosheid onderwijs- en onderzoekpersoneel ontvangt en de na toepassing van artikel 6, vierde lid, van dat besluit ontstane korting op deze uitkering ten gevolge van het uitoefenen van het raadslidmaatschap meer bedraagt dan de vergoeding voor de werkzaamheden wordt deze vergoeding ten laste van de gemeente verhoogd tot het bedrag van bedoelde korting.

3. In het geval een raadslid een uitkering in verband met gehele of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid ontvangt, kan de vergoeding voor de werkzaamheden op verzoek van het desbetreffende raadslid worden verlaagd.

Artikel 12a

1. Het college van burgemeester en wethouders kent een lid van de raad dat naar het oordeel van een arts een structurele functionele beperking heeft, ten laste van de gemeente op aanvraag een tegemoetkoming toe voor een voorziening als bedoeld in artikel 35, tweede en derde lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen.

2. Het gestelde bij of krachtens artikel 35, vijfde lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat uitsluitend een financiële tegemoetkoming wordt verstrekt.

Artikel 13

1. De kosten voor niet-partijpolitiek georiënteerde scholing in verband met de vervulling van de functie van raads- of commissielid komen ten laste van de gemeente.

2. De raad kan over de in het eerste lid bedoelde scholing nadere regels stellen.

3. Indien een raadslid in verband met de uitoefening van de functie lid is van een beroepsvereniging, vergoedt de gemeente de contributie van die beroepsvereniging.

Artikel 13a

Als eindheffingsbestanddeel als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 worden aangewezen:

a. de onkostenvergoeding, bedoeld in artikel 2, derde lid;

b. de verstrekkingen, bedoeld in artikel 7a, eerste lid;

c. de vergoeding, bedoeld in artikel 7a, derde lid;

d. de tegemoetkoming, bedoeld in artikel 11, eerste lid;

e. de vergoeding, bedoeld in artikel 13, eerste en derde lid.

Artikel 13b

Indien het college van burgemeester en wethouders ten behoeve van een veilige woon- en werkplek van een raadslid kosten maakt, die in het kader van het stelsel bewaken en beveiligen zijn aangemerkt als werkgeverskosten, komen deze ten laste van de gemeente.

Hoofdstuk 4. Vergoeding van leden van een commissie

Artikel 14

1. Aan een lid van een commissie wordt een vergoeding voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie toegekend ter hoogte van het bedrag per vergadering, genoemd in tabel IV bij dit besluit. De artikelen 2, tweede lid, 6, 7, 7a, 12, 13 en 13b zijn van overeenkomstige toepassing.
2. Indien ten aanzien van een gemeente toepassing is gegeven aan artikel 7 van het Rechtspositiebesluit wethouders, kan de gemeenteraad, al dan niet voor een bepaald tijdvak, de indeling van de commissieleden in een van de klassen, genoemd in tabel IV, aanpassen.

Artikel 15

Ten aanzien van:

a. een lid van een commissie die op grond van zijn bijzondere beroepsmatige deskundigheid op het taakgebied van de commissie voor deelneming aan haar werkzaamheden is aangetrokken, en

b. een lid van een commissie ten aanzien waarvan de vergoeding niet geacht kan worden in een redelijke verhouding te staan tot de zwaarte van zijn taak en de omvang van de door hem te verrichten arbeid, kan de raad bij verordening bepalen dat de vergoeding voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie naar boven afwijkt van de bedragen, genoemd in tabel IV.

Hoofdstuk 5. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 16

Bij toepassing van artikel 39c van de Wet op de loonbelasting 1964:

a. wordt op aanvraag door het college van burgemeester en wethouders een vergoeding verstrekt voor de belastingheffing als gevolg van de verstrekkingen, bedoeld in artikel 7a, eerste lid;

b. wordt het bedrag, genoemd in artikel 2, derde lid, artikel 11, eerste lid, en de vergoeding, bedoeld in artikel 13, eerste en derde lid, vermenigvuldigd met 100/P, waarbij P wordt berekend door het getal 100 te verminderen met het getal van het hoogste tarief, bedoeld in kolom IV van artikel 2.10, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001, en

c. blijft artikel 13a buiten toepassing.

Artikel 17

Het koninklijk besluit van 23 november 1976 tot uitvoering van de artikelen 64*f* en 64*g* van de gemeentewet (*Stb.* 621) wordt ingetrokken.

Artikel 18

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad* waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1994.
2. In afwijking van het eerste lid werkt artikel 12, tweede lid, terug tot en met 1 maart 1994.

Artikel 18a

1. In afwijking van artikel 2, derde lid, en tot het tijdstip van aftreden van leden van de raad bedoeld in artikel C 4 van de Kieswet, na de gemeenteraadsverkiezingen in het jaar 2018, ontvangen de raadsleden van een gemeente met 100.001 tot 150.000 inwoners € 176,66 per maand, de raadsleden van een gemeente met 150.001 tot 375.000 inwoners € 210,46 per maand en de raadsleden van een gemeente met meer dan 375.001 inwoners € 252,43 per maand, dan wel bij het aftreden van de leden van deze raad, bedoeld in artikel 53, eerste lid, van de Wet algemene regels herindeling, in het geval de herindelingsverkiezingen van de desbetreffende gemeente valt voor het bovengenoemde tijdstip.
2. Tot het tijdstip genoemd in het eerste lid, is artikel 2, vierde lid, van toepassing op de bedragen genoemd in het eerste lid.

Artikel 19

Dit besluit wordt aangehaald als: Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

’s-Gravenhage, 22 maart 1994

Beatrix

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D.IJ . W. de Graaff-Nauta

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn

Uitgegeven de zevende april 1994
De Minister van Justitie a.i.,
E. van Thijn

Tabel I. Vergoeding voor de werkzaamheden

Klasse	Inwonertal	Maximum vergoeding werkzaamheden per maand
1	Tot en met 8.000	€ 235,58
2	8.001–14.000	€ 372,25
3	14.001–24.000	€ 580,23
4	24.001–40.000	€ 900,64
5	40.001–60.000	€ 1.172,56
6	60.001–100.000	€ 1.372,07
7	100.001–150.000	€ 1.557,74
8	150.001–375.000	€ 1.814,73
9	375.001–	€ 2.209,35

Tabel II [Vervallen per 01-07-2014]

Tabel III [Vervallen per 12-01-2011]

Tabel IV. Vergoeding commissieleden

Gemeenteklasse	Aantal inwoners gemeente	Maximum vergoeding werkzaamheden per vergadering
1	– 10 000	€ 56,59
2	10 001– 20 000	€ 62,56
3	20 001– 50 000	€ 75,05
4	50 001–100 000	€ 92,35
5	100 001–250 000	€ 117,94
6	250 001–	€ 149,52

Conversietabel Verordening voorzieningen raads- en commissieleden

Verordening voorzieningen raads- en commissieleden 2003 Voorschoten	**Verordening rechtspositie raads- en commissieleden Voorschoten 2014**
Artikel 1 In deze verordening wordt verstaan onder: a) commissie: een commissie genoemd in de bijlage bij deze verordening; b) *Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden*: het Koninklijk Besluit van 22 maart 1994, Stb. c) 244; d) *Reisbesluit binnenland*: het Koninklijk Besluit van 1 maart 1993, Stb. 144; e) *Reisregeling binnenland*: het besluit van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 maart 1993, f) nr. AB93/U280, Stcrt. 56; g) e. raadslid: lid van gemeenteraad;	**Artikel 1 Begripsbepalingen** In deze verordening wordt verstaan onder: - commissie: commissie ingesteld op grond van de artikelen 82, 83 of 84 van de Gemeentewet; - commissielid: lid van een commissie, bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. - college: college van burgemeester en wethouders.
Artikel 2 Aan het raadslid wordt een vergoeding voor de werkzaamheden toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in tabel I van het *Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden*.	Is geregeld in artikel 2 Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.
Artikel 3 1. Aan het raadslid wordt een onkostenvergoeding voor aan de uitoefening van het raadslidmaatschap verbonden kosten toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in tabel II van het *Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden*. 2. Aan een raadslid van wie de arbeidsverhouding ingevolge	Is geregeld in artikel 2 Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.

artikel 4, aanhef en onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 voor de toepassing van die wet als dienstbetrekking wordt aangemerkt, wordt in afwijking van het eerste lid een onkostenvergoeding toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in tabel III van het *Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden*.	
Artikel 4 1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 1, onder e, en 8 van het *Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden* vangen de vergoedingen bedoeld in de artikelen 2 en 3 aan op de dag van het afleggen van de eed of belofte bedoeld in artikel 14 van de *Gemeentewet*. 2. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 1, onder e, en 8 van het *Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden* eindigen de vergoedingen bedoeld in de artikelen 2 en 3 op de dag bedoeld in artikel C4, tweede lid, van de *Kieswet*, dan wel het tijdstip bedoeld in de artikelen X1, eerste en derde lid, X6 en X8, tweede, derde en vijfde van de *Kieswet*. 3. De vergoedingen, bedoeld in de artikelen 2 en 3, worden maandelijks uitbetaald.	**Artikel 9 Betaling vaste vergoedingen** De betaling van de vergoeding voor werkzaamheden, de onkostenvergoedingen en declaraties geschiedt maandelijks of in maandelijkse termijnen als er sprake is van een vergoeding op jaarbasis tenzij het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden anders bepaalt.
Artikel 5 1. De ten behoeve van de gemeente gemaakte kosten in verband met reizen buiten het grondgebied van de gemeente ter uitvoering van een beslissing van het gemeentebestuur worden aan het raadslid vergoed. 2. De in het eerste lid bedoelde vergoeding betreft:	**Artikel 3 Reis- en verblijfkosten** 1. Aan raadsleden worden de ten behoeve van de gemeente gemaakte reis- en verblijfkosten in verband met reizen buiten het grondgebied van de gemeente ter uitvoering van een beslissing van het gemeentebestuur vergoed. 2. Aan commissieleden worden de reis- en verblijfkosten voor het

a. bij gebruik van openbare middelen van vervoer en van een (trein)taxi: een volledige vergoeding van de in redelijkheid noodzakelijk gemaakte reiskosten; bij reizen per trein kan van de eerste klas gebruik worden gemaakt; b. bij gebruik van een eigen motorvoertuig of bromfiets: een vergoeding van de in redelijkheid noodzakelijk gemaakte reiskosten overeenkomstig de bedragen in artikel 2 van de *Reisregeling binnenland* en (gebruteerde) vergoeding van in redelijkheid noodzakelijke kosten voor parkeren. **Artikel 6** De in redelijkheid noodzakelijk gemaakte verblijfskosten van reizen buiten het grondgebied van de gemeente worden aan het raadslid vergoed, tot ten hoogste de bedragen, vastgesteld bij of krachtens het *Reisbesluit binnenland*.	bijwonen van de vergaderingen van de commissie vergoed. 3. De vergoeding als bedoeld in het eerste en tweede lid is: a. voor wat betreft de verblijfkosten gelijk aan het overeenkomstig in artikel 4, onderdeel c, van de Regeling rechtspositie wethouders bepaalde; b. voor wat betreft de reiskosten gelijk aan het overeenkomstig in artikel 4, onderdeel a en b, van de Regeling rechtspositie wethouders bepaalde. 4. De reiskosten worden voor ten hoogste één vergadering per dag vergoed. 5. In afwijking van het eerste lid ontvangt geen vergoeding degene die zitting heeft in een commissie uit hoofde van dan wel als rechtstreeks uitvloeisel van een functie bij een instelling die grotendeels van overheidswege wordt gesubsidieerd. 6. De reis- en verblijfkosten worden alleen vergoed als deze gedeclareerd worden overeenkomstig de bepalingen in deze verordening.
Artikel 7 1. De kosten van deelname van een raadslid aan cursussen, congressen, seminars en symposia die in het gemeentebelang door of namens de gemeente worden aangeboden of verzorgd komen voor rekening van de gemeente. 2. De kosten van cursussen, congressen, seminars of symposia die niet door of namens de gemeente worden aangeboden of verzorgd komen voor rekening van de gemeente als deelname van belang is in verband met de vervulling van het raadslidmaatschap. 3. Het raadslid dat wil deelnemen aan een cursus, congres,	**Artikel 5 Scholing** 1. Raads- of commissieleden die aan scholing als bedoeld in artikel 13, eerste lid van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden willen deelnemen, die niet door of namens de gemeente wordt aangeboden of verzorgd, dienen daartoe vooraf een gemotiveerde aanvraag in bij de griffier. 2. Aanvragen tot maximaal EUR 500,00 per jaar per raads- of commissielid kunnen worden gehonoreerd. 3. Uit de aanvraag blijkt dat de scholing van belang is in verband met de vervulling van het raads- of commissielidmaatschap. 4. Aanvragen die niet overeenkomstig de bepalingen in deze verordening worden ingediend komen niet voor vergoeding in

seminar of symposium dat niet door of namens de gemeente wordt aangeboden of verzorgd, en waarvan de kosten hoger zijn dan € 500,−, dient daartoe vooraf een gemotiveerde aanvraag in bij de burgemeester. De aanvraag gaat vergezeld van inhoudelijke informatie en een kostenspecificatie.	aanmerking. 5. De aanvraag bedoeld in het eerste lid gaat vergezeld van inhoudelijke informatie en een kostenspecificatie. 6. Het presidium beslist over ingediende aanvragen.
Artikel 8 1. Aan het raads- en commissielid wordt voor de uitoefening van het raadslidmaatschap een tablet-pc met bijbehorende randapparatuur en software in bruikleen ter beschikking gesteld. 2. Op aanvraag vergoedt het college het raadslid de aanleg- en abonnementskosten voor de internetverbinding voor de in het eerste lid bedoelde apparatuur. 3. Het raads- en commissielid ondertekent voor de bruikleen een bruikleenovereenkomst met de gemeente. 4. Het college stelt het model van de bruikleenovereenkomst vast.	**Artikel 6 Computer en internetverbinding** 1. Raads- of commissieleden aan wie een computer, bijbehorende apparatuur en software in bruikleen ter beschikking wordt gesteld, ondertekenen hiervoor een bruikleenovereenkomst met de gemeente. 2. De hoogte van de tegemoetkoming voor het gebruik van de eigen computer is voor een periode van maximaal drie jaar gelijk aan 30% van de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software die aan de overige raads- en commissieleden in bruikleen ter beschikking wordt gesteld. 3. Raads- en commissieleden die voor vergoeding van gebruik van de aanschaf van een computer in aanmerking willen komen dienen daarvoor bij de griffier een aanvraag in vergezeld van de bewijsstukken van de aanschaf van de computer. Het maximaal vergoede bedrag voor de aanschaf van een computer is niet hoger dan de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software die aan de overige raads- en commissieleden in bruikleen ter beschikking wordt gesteld. 4. De vergoeding voor de aanleg- en abonnementskosten voor een internetverbinding voor de computer bedoeld in dit artikel, bedraagt ten hoogste € 10 per maand, waarbij alleen in aanmerking komen de extra abonnementskosten die gemaakt

	worden voor een goede vervulling van het raads- of commissielidmaatschap. 5. Een aanvraag om een vergoeding als bedoeld in dit artikel wordt gedaan bij de griffier en gaat vergezeld van de benodigde bewijsstukken. De griffier stuurt deze aanvraag ter beoordeling aan het college. Het college beslist op de aanvraag.
Artikel 9 Het raadslid van wie de arbeidsverhouding ingevolge artikel 4, aanhef en onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 voor de toepassing van die wet als dienstbetrekking wordt aangemerkt, kan op aanvraag deelnemen aan de voor het gemeentepersoneel geldende spaarloonregeling.	Vervallen
Artikel 10 1. Het lid van een commissie ontvangt voor het bijwonen van de vergaderingen van een commissie een vergoeding die wordt afgeleid van het bedrag vermeld in tabel IV van het *Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden*. 2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op degene die als lid van een commissie een vaste vergoeding voor de werkzaamheden als bedoeld in artikel 96, tweede lid, van de *Gemeentewet* ontvangt. 3. Geen vergoeding ontvangt degene die zitting heeft in een commissie: • als raadslid of wethouder; • uit hoofde van dan wel als rechtstreeks uitvloeisel van een ambtelijke of bestuurlijke hoedanigheid dan wel van een functie bij een instelling die grotendeels van overheidswege wordt gesubsidieerd;	**Artikel 2 Vergoeding voor het bijwonen van commissievergaderingen** 1. Aan commissieleden wordt een vergoeding voor het bijwonen van de vergaderingen van een commissie en haar subcommissies toegekend die gelijk is aan het voor de van toepassing zijnde inwonersklasse vastgestelde bedrag in tabel IV van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. 2. In afwijking van het eerste lid ontvangt geen vergoeding degene die zitting heeft in een commissie uit hoofde van dan wel als rechtstreeks uitvloeisel van een functie bij een instelling die grotendeels van overheidswege wordt gesubsidieerd; 3. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op degene die als commissielid een vaste vergoeding voor de werkzaamheden als bedoeld in artikel 96, tweede lid van de Gemeentewet ontvangt. 4. De leden – niet zijnde de burgerleden – van de Commissie Welstand en Cultureel Erfgoed worden voor het bijwonen van de

• als vertegenwoordiger van een belanghebbende instelling, organisatie of groepering, tenzij zijn lidmaatschap van de commissie tevens in belangrijke mate het gemeentelijk belang dient. 4. Voor de commissies Burger en Bestuur, Wonen, Ruimte en Groen en Mens en Samenleving , zoals vermeld in de bijlage bij deze verordening, geldt dat de vergoeding, zoals bedoeld in het eerste lid, maximaal drie keer per maand wordt toegekend, ongeacht aan welke commissievergaderingen is deelgenomen. 5. De vergoeding, zoals bedoeld in het eerste lid, bedraagt voor de leden van de commissie genoemd in de bijlage bij deze verordening onder: • categorie A: 63%; • categorie B: 100%; • categorie C: 250%. van het bedrag, zoals genoemd in het eerste lid. De bedragen worden naar boven afgerond op een euro. 6. De leden – niet zijnde de burgerleden – van de Commissie Welstand en Cultureel Erfgoed worden voor het bijwonen van de vergaderingen van deze commissie vergoed op basis van het aantal uren dat zij in een vergadering aanwezig zijn. De vaststelling van het uurtarief geschiedt door burgemeester en wethouders. 7. De burgerleden van de Commissie Welstand en Cultureel Erfgoed ontvangen voor het bijwonen van de vergaderingen van een commissie een vergoeding, die door burgemeester en wethouders wordt vastgesteld.	vergaderingen van deze commissie vergoed op basis van het aantal uren dat zij in een vergadering aanwezig zijn. De vaststelling van het uurtarief geschiedt door burgemeester en wethouders. 5. De burgerleden van de Commissie Welstand en Cultureel Erfgoed ontvangen voor het bijwonen van de vergaderingen van een commissie een vergoeding, die door burgemeester en wethouders wordt vastgesteld. Leden 4 en 5 van de ‘oude’ verordening zijn niet meer toegestaan.

BIJLAGE bij de Verordening voorzieningen raads- en commissieleden Categorie A. - Commissie voor Cultuur. Categorie B. - Commissie voor Burger en Bestuur - Commissie voor Wonen, Ruimte en Groen - Commissie voor Mens en Samenleving. Categorie C. - Commissie voor Aankoop beeldende kunst. - Commissie voor de behandeling van bezwaar- en beroepschriften. - Commissie voor de behandeling van bezwaarschriften ingevolge de Algemene Bijstandswet c.a..	 Deze commissie bestaat niet meer. Deze commissie bestaat niet meer. Deze commissie heeft een eigen verordening met bepalingen over vergoedingen. Deze commissie bestaat niet meer. Dit is samen met de Sociale Dienst in Leidschendam-Voorburg ondergebracht.
Artikel 11 Betaling van kosten op grond van deze verordening vindt plaats door a. betaling uit eigen middelen; of b. rechtstreekse toezending van de factuur aan de gemeente.	**Artikel 10 Rechtstreekse facturering bij de gemeente** 1. Raads- en commissieleden dragen ten behoeve van het vergoeden van kosten zorg voor rechtstreekse toezending van de factuur aan de gemeente. 2. Facturen komen alleen voor vergoeding in aanmerking als voldaan wordt aan de bepalingen in deze verordening en het bedrag van de factuur de hoogte van de verleende vergoeding niet overschrijdt.

	Artikel 11 Declaratie van vooruit betaalde kosten 1. De declaratie van de kosten die uit eigen middelen vooruit zijn betaald en de vergoeding van reiskosten met de eigen auto vindt plaats door gebruikmaking van een daarvoor vastgesteld formulier. 2. Het formulier wordt binnen twee maanden na de betaling cq de datum van de gemaakte rit volledig ingevuld en ondertekend door het raads- of het commissielid en ingediend bij de griffier, onder bijvoeging van de bewijsstukken.
Artikel 12 1. Voor de vergoeding van de kosten, bedoeld in de artikelen 5 en 6, wordt gebruik gemaakt van een declaratieformulier, waarvan het model door het college is vastgesteld, indien deze kosten uit eigen middelen vooruit zijn betaald. 2. Het declaratieformulier wordt volledig ingevuld en ondertekend en binnen 2 maanden bij de griffier, of een door hem aangewezen ambtenaar ingediend, onder bijvoeging van de originele bewijsstukken.	Vervangen door artikelen 10 en 11, zie hierboven.
Artikel 13 1. De vergoeding van kosten, bedoeld in de artikel 7, kan plaatsvinden door rechtstreekse toezending van de door het raadslid voor akkoord ondertekende factuur aan de gemeente. 2. De factuur wordt binnen 2 maanden ingediend bij de griffier, of een door hem aangewezen ambtenaar.	Vervangen door artikelen 10 en 11, zie hierboven.
Artikel 14 Deze verordening wordt aangehaald als *Verordening voorzieningen raads- en commissieleden*.	**Artikel 15 Citeertitel** Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening rechtspositie raads- en commissieleden Voorschoten 2014.

Artikel 15 1. Deze verordening treedt in werking op de dag na het besluit van de gemeenteraad. Gelijktijdig daarmee komt de bestaande *Verordening geldelijke voorzieningen raads- en commissieleden* te vervallen. 2. Artikel 3 werkt terug tot en met 1 januari 2001.	**Artikel 13 Intrekking oude regeling** De Verordening voorzieningen raads- en commissieleden Voorschoten 2003 wordt ingetrokken. **Artikel 14 Inwerkingtreding** 1. Deze regeling treedt in werking op de dag volgende op die van zijn bekendmaking en werkt terug tot en met 1 juli 2014. 2. Artikel 5 werkt terug tot en met 27 maart 2014.
	Artikel 7 Werkkostenregeling Gezien de Wet op de loonbelasting 1964 wijst de gemeente als eindheffingsbestanddeel als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel f, van die wet aan de vergoedingen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 13a van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.
	Artikel 4 Buitenlandse excursie of reis 1. De gemeenteraad kan een delegatie uit de gemeenteraad of een raadscommissie toestemming verlenen voor een excursie of reis naar het buitenland als deze door of vanwege de gemeente wordt georganiseerd. De gemeenteraad kan aan de toestemming voorwaarden verbinden. 2. De in redelijkheid gemaakte reis- en verblijfkosten komen voor rekening van de gemeente.
	Artikel 8 Voorzieningen voor commissieleden met functionele beperking 1. Het college kan aan een commissielid met een naar het oordeel van een arts structurele functionele beperking op aanvraag aan het commissiewerk gerelateerde voorzieningen toekennen. 2. Onder voorzieningen als bedoeld in het eerste lid worden uitsluitend verstaan: a. vervoersvoorzieningen die er toe strekken dat het commissielid, bedoeld in het eerste lid, commissie- en

	fractievergaderingen kan bijwonen; b. intermediaire activiteiten ten behoeve van een commissielid met een visuele, auditieve of motorische handicap; c. noodzakelijke persoonlijke ondersteuning bij het verrichten van het commissiewerk, indien die ondersteuning een compensatie vormt voor zijn beperkingen. 3. Dit artikel is niet van toepassing op voorzieningen die op grond van wettelijke regelingen kunnen worden toegekend.
	Artikel 12 Brutering vergoedingen Als de gemeente toepassing geeft aan artikel 39c van de Wet op de Loonbelasting 1964 is artikel 7 niet van toepassing en wordt artikel 16 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden toegepast.

gemeente VOORSCHOTEN

RAADSTUKKEN

VOORBLAD Adviesnota aan de Raad

Registratienummer:	4043
Datum:	25 september 2014
Soort Voorstel:	Adviesnota
Onderwerp:	Verordening Rechtspositie raads- en commissieleden 2014
Portefeuillehouder:	Burgemeester Staatsen
Programma:	
Kernboodschap:	De Verordening voorzieningen raads- en commissieleden wordt geactualiseerd en aangepast aan het herziene Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.
Bijlagen:	ja
Stukken ter inzage:	nee
Beslispunten:	Het wijzigen van de Verordening voorzieningen raads- en commissieleden overeenkomstig bijgaand ontwerp.

Adviesnota aan de Raad

Onderwerp
Verordening rechtspositie raads- en commissieleden 2014

Inleiding
De aanleiding voor het wijzigen van deze verordening is tweeledig.

A. De eerste aanleiding is motie 100127 (bijlage 1). Tijdens de begrotingsbehandeling in de raad van 7 november 2013 is door het CDA en Groenlinks een motie ingediend waarmee het college wordt opgeroepen een artikel over raadsleden met een functionele beperking toe te voegen aan de Verordening voorzieningen raads- en commissieleden 2003. Door uitvoering van deze motie moet het raadsleden met een functionele beperking mogelijk gemaakt worden deel te nemen aan het raadswerk. De motie is unaniem door de raad aangenomen. Bij de motie was een model-artikel van de VNG toegevoegd (bijlage 2).

B. De tweede aanleiding is dat per 1 juli 2014 het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden (hierna: Rechtspositiebesluit of RPB) aanzienlijk is gewijzigd, waardoor een deel van de huidige verordening door hogere wetgeving achterhaald is (bijlage 4). Op initiatief van het ministerie van Binnenlandse Zaken is het Rechtspositiebesluit geharmoniseerd met rechtsposities van andere overheden en gemoderniseerd. Hiermee is een aantal voor raads- en commissieleden belangrijke onderwerpen voortaan dwingend geregeld in het Rechtspositiebesluit en hoeven deze onderwerpen niet meer op lokaal niveau in een verordening opgenomen te worden. Op 16 juli 2014 heeft de VNG een nieuwe modelverordening uitgebracht, die gemeenten houvast biedt bij het vaststellen van de eigen verordening (bijlage 3).

Hieronder zal nader op beide aanleidingen worden ingegaan.

Beslispunten
Het wijzigen van de Verordening voorzieningen raads- en commissieleden overeenkomstig bijgaand ontwerp.

Beoogd effect
Met het vaststellen van de Verordening Rechtspositie raads- en commissieleden 2014 beschikt de raad over een geactualiseerde en gemoderniseerde verordening die in overeenstemming is met het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.

Argumenten
Hieronder volgt een nadere uitleg van de in de inleiding genoemde aanleidingen voor het wijzigen van de verordening.

Ad A: In de overwegingen van de motie wordt betoogd dat iedere burger, ook met een functionele beperking, een bestuurlijke functie moet kunnen bekleden en dat de voorzieningen die daarvoor nodig zijn, door de gemeente verstrekt of vergoed moeten worden. Tevens wordt er aangegeven dat het Rechtspositiebesluit is gewijzigd en dat de VNG een model-artikel (bijlage 2) heeft uitgebracht dat gemeenten in hun verordening kunnen opnemen waardoor de voorzieningen mogelijk worden gemaakt.
Bij nadere bestudering van de relevante wetgeving en na contact te hebben opgenomen met de VNG, blijkt echter iets anders aan de hand. Op 1 juli 2013 is inderdaad het Rechtspositiebesluit gewijzigd. Er is toen namelijk een extra artikel aan toegevoegd, 12a dat als volgt luidt:

1. *Het college van burgemeester en wethouders kent een lid van de raad dat naar het oordeel van een arts een structurele functionele beperking heeft, ten laste van de gemeente op aanvraag een tegemoetkoming toe voor een voorziening als bedoeld in artikel 35, tweede en derde lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen.*
2. *Het gestelde bij of krachtens artikel 35, vijfde lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat uitsluitend een financiële tegemoetkoming wordt verstrekt.*

Dit betekent dus juist dat wat is beoogd te regelen met de motie al dwingendrechtelijk werd geregeld in het Rechtspositiebesluit, wat het toevoegen van het model-artikel van de VNG in de lokale verordening overbodig maakt. Het model-artikel is ook al enige jaren eerder door de VNG verstrekt, toen er in het Rechtspositiebesluit en ook in de gemeentewet geen mogelijkheid was gegeven voor het treffen van voorzieningen voor raadsleden met een functionele beperking. Hiermee komt het er eigenlijk op neer, dat het niet nodig was en is om een artikel in de verordening op te nemen voor raadsleden met een functionele beperking. Maar, artikel 12a van het Rechtspositiebesluit spreekt alleen over raadsleden en niet over commissieleden. Voor hen geldt dit artikel dus niet. Het is ook niet mogelijk om artikel 12a op commissieleden van toepassing te verklaren. Dat is in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet dat zegt dat commissieleden, buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend, geen andere vergoedingen of tegemoetkomingen ten laste van de gemeente mogen ontvangen. Lid 2 van artikel 99 geeft wel de mogelijkheid om bij verordening te regelen dat commissieleden voordelen verkrijgen ten laste van de gemeente, anders dan in de vorm van vergoedingen en tegemoetkomingen. Hier komt het model-artikel van de VNG dan toch weer van pas. Dit spreekt namelijk van het toekennen van een 'voorziening' en niet van een vergoeding of tegemoetkoming. Het presidium heeft uitgesproken dat er voor commissieleden met een functionele beperking ook iets geregeld moet worden. Daarom is dit artikel (toegespitst op commissieleden) opgenomen in de nieuwe verordening. Hierdoor is de verordening wel aan goedkeuring door Gedeputeerde Staten onderworpen.

Ad B: Zoals eerder aangegeven is het Rechtspositiebesluit in juli 2014 gewijzigd (bijlage 4). Het belangrijkste aspect van de wijziging is dat een aantal bepalingen dat voorheen als 'kan' bepaling was geformuleerd nu dwingendrechtelijk is geformuleerd. Dat betekent dat deze bepalingen niet meer facultatief te regelen zijn in de lokale verordening. De raad kan ook niet besluiten tot afwijkende regelingen. Ze zijn dus dwingendrechtelijk geregeld in het Rechtspositiebesluit. Het gaat om bepalingen aangaande de volgende onderwerpen:

- Vergoeding voor werkzaamheden en hoogte onkostenvergoeding voor raadsleden (art. 2 RPB)
- Voorzieningen in verband met ziekte of schade door dienstongeval (art. 9 RPB)
- Scholingskosten (art. 13 RPB)
- Contributie beroepsverenigingen (art. 13 RPB)
- Veiligheidsmaatregelen veiligheid politieke ambtsdragers (art. 13b RPB)
- Schrappen bevoegdheid raad om raadsvergoeding tot maximaal 20% te verminderen.
- Voorkomen effecten samenloop raadsvergoeding en raadsleden met sociale zekerheidsuitkering (art. 12 RPB)
- Tegemoetkoming kosten ziektekostenverzekering (art. 11 RPB)
- Schrappen bepaling kinderopvang

Ten aanzien van de volgende onderwerpen heeft de raad wel de mogelijkheid om nadere regels in de verordening vast te leggen:

- Maximaal 20% van de vergoeding voor werkzaamheden uitbetalen op basis van presentie bij raadsvergadering
- Hogere presentievergoeding voor burgercommissieleden per vergadering
- Nadere afspraken over scholing, zoals maximum te vergoeden bedrag (evt scholingsplan)
- Vergoeding van kosten aanschaf en/of gebruik eigen computer

Bij het inrichten en opstellen van de nieuwe verordening is gebruik gemaakt van de modelverordening van de VNG (zie bijlage 3). Tevens is inhoudelijk aansluiting gezocht bij de huidige verordening Voorzieningen raads- en commissieleden. Dat wil zeggen dat daar waar de raad de mogelijkheid heeft een eigen invulling te geven aan een onderwerp, zoveel mogelijk is aangesloten bij wat in de huidige verordening over dat onderwerp staat. Bovendien is het momenteel niet de tijd om de voorzieningen verder uit te breiden. De bijgevoegde conversietabel (bijlage 6) geeft een duidelijke vergelijking tussen de huidige en voorgestelde nieuwe verordening. Vanwege praktische en dualistische redenen is ervoor gekozen om een aparte verordening rechtspositie wethouders op te stellen. Dit sluit aan bij de huidige situatie en de VNG geeft aan geen bezwaar te zien tegen twee aparte verordeningen.

Hieronder volgt een korte uitleg over de artikelen uit de modelverordening die niet of gewijzigd zijn opgenomen en de artikelen waarbij zoveel mogelijk is aangesloten bij de huidige verordening.

- Artikel 2 (vergoeding werkzaamheden raadsleden) van de modelverordening is niet opgenomen omdat van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt wordt in de huidige verordening.
- Artikel 3 (vergoeding bijwonen commissievergaderingen) uit de modelverordening is opgenomen als artikel 2. Het optionele lid 4 is niet opgenomen om zoveel mogelijk bij de huidige verordening aan te sluiten.
- Artikel 4 (reis- en verblijfskosten) uit de modelverordening is opgenomen als artikel 3. Nieuw is lid 2 van dit artikel: dit lid is gebaseerd op artikel 96 lid 1 Gemeentewet.
- Artikel 5 (buitenlandse reis) uit de modelverordening is opgenomen als artikel 4. Dit is een nieuw artikel t.o.v. de huidige verordening. Het VNG model is hier gevolgd.

- Artikel 6 (scholing) uit de modelverordening is opgenomen als artikel 5. Dit artikel is aangepast en er is aansluiting gezocht bij de huidige verordening. Er is gekozen om niet de griffier, maar het presidium alle aanvragen te laten beoordelen. Het is niet aan de griffier om een oordeel te vellen over de aanvraag. Lid 4 van de modelverordening is uitgewerkt in deze verordening en in dit artikel zelf, zodat er geen nadere regels meer gesteld hoeven worden. In de leden 1 t/m 3 van de voorgestelde verordening zijn toetscriteria opgenomen op basis waarvan de scholingsaanvraag beoordeeld kan worden. In lid 2 is een maximum jaarlijkse vergoeding opgenomen, zoals ook door de VNG wordt geadviseerd. Dit is gedaan om te voorkomen dat alle aanvragen moeten worden gehonoreerd wat de nodige financiële consequenties tot gevolg kan hebben. Voor het maximum bedrag is aangesloten bij de huidige verordening.
- Artikel 7 (computer) uit de modelverordening is opgenomen als artikel 6. Aan lid 5 van dit artikel is toegevoegd dat de aanvraag wordt doorgestuurd naar het college van B&W die erover besluit. Dat is gebaseerd op artikel 7a van het rechtspositiebesluit. Niet de griffier maar het college beslist op de aanvraag. Verder zijn de leden 2 en 3 van dit artikel conform VNG model, maar nieuw t.o.v. de huidige verordening. Er is voor gekozen om deze mogelijkheden op te nemen om het in de toekomst (na deze raadsperiode waarin alle Ipads in bruikleen zijn verstrekt) mogelijk te maken dat ieder raadslid een eigen apparaat aanschaft of gebruikt.
- Artikel 8 (werkkostenregeling) en artikel 21 (brutering vergoedingen) zijn opgenomen als artikelen 7 en 12. Het VNG model is gevolgd. Gemeente Voorschoten maakt nu nog geen gebruik van de werkkostenregeling, maar is dat per 1 januari 2015 wel verplicht.
- Artikel 17 (betaling vaste vergoedingen) uit de modelverordening is opgenomen als artikel 9. Geheel conform modelverordening.
- Artikelen 18 en 19 (facturering en declaratie) uit de modelverordening zijn opgenomen als artikelen 10 en 11. Artikel 10 is iets aangepast. Bij een rechtstreekse factuur hoeft er geen sprake te zijn van een declaratieformulier, immers de aanvraag is al in eerder stadium goedgekeurd. De VNG wil dat er zoveel mogelijk van rechtstreekse facturering gebruik wordt gemaakt, zodat men niets hoeft voor te schieten. Maar dit is niet altijd mogelijk en vraagt ook heel precieze adressering op het gemeenteadres vanwege acceptatie door de accountant. Er is gekozen om de voorkeur van de VNG niet zo te benadrukken.
- Artikel 20 (gebruik creditcard) uit de modelverordening komt niet terug in de nieuwe verordening omdat de gemeente niet over een creditcard beschikt.
- Artikel 23 (inwerkingtreding) uit de modelverordening is opgenomen als artikel 14. Hieraan is lid 2 toegevoegd. In het besluit van het Rijk om de rechtspositiebesluiten te wijzigen, is aangegeven dat het artikel over scholing terugwerkt tot en met 27 maart 2014, zodat alle gemeenteraden dezelfde beginpositie hebben. Voor de volledigheid is dit in deze verordening toegevoegd. (Zie ook bijlage 5.)

Om de verschillen tussen de huidige en de nieuwe verordening inzichtelijk te maken is een conversietabel toegevoegd (bijlage 6).

Financiën
De wijziging van het rechtspositiebesluit heeft financiële gevolgen. Dit besluit is van rijkswege vastgesteld en de gevolgen daarvan zijn dus niet beïnvloedbaar. De extra structurele kosten worden veroorzaakt door de verhoogde onkostenvergoeding en tegemoetkoming in ziektekostenverzekering. De kosten hiervan bedragen €42.000,- en deze kosten worden verwerkt in de meerjarenbegroting 2015. De kosten voor het verstrekken van een computer zijn ook structureel, maar geen wijziging ten opzichte van de huidige regelingen.
De verdere kosten die voortvloeien uit de wijziging van het rechtspositiebesluit zijn de kosten voor tegemoetkoming of voorziening raads- en commissieleden met een functionele beperking, scholing, contributie beroepsvereniging en beveiliging. Deze kosten zijn deels beïnvloedbaar. Omdat deze kosten alleen gemaakt worden als er een beroep of aanvraag wordt ingediend is het lastig in te schatten welke financiële gevolgen dit heeft. Om de kosten voor scholing te beperken is, zoals hiervoor toegelicht, een maximumbedrag per raads- of commissielid per jaar aangegeven. Met het huidige aantal raads- en commissieleden (37) zou dit kunnen leiden tot een bedrag van EUR 18.500,00 structureel per jaar. Hierbij kunnen dus nog kosten komen voor de hiervoor genoemde tegemoetkomingen en voorzieningen. Hiervoor is momenteel geen dekking beschikbaar.
De enige kosten voor de gemeente die uit de gewijzigde verordening zelf voortvloeien zijn de kosten voor voorzieningen voor commissieleden met een functionele beperking.

Bijlagen
Bijlage 1: Motie 100127
Bijlage 2: Model-artikel VNG over raadsleden met een functionele beperking
Bijlage 3: Model-verordening VNG rechtspositie raads- en commissieleden
Bijlage 3a: Ledenbrief VNG over modelverordening
Bijlage 4: Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden d.d. 1 juli 2014
Bijlage 5: Circulaire ministerie BZK over Besluit harmonisering en modernisering rechtspositie decentrale politieke ambtsdragers
Bijlage 6: Conversietabel oude-nieuwe verordening

Met vriendelijke groet,
Het presidium.

Besluit

Registratienummer: 4043

De raad van de gemeente Voorschoten,

gelezen het voorstel van het presidium van 25 september 2014;
gelet op de artikelen 95, 96, eerste en tweede lid en 97 en 147 van de Gemeentewet en de artikelen 4, 7a, vierde lid, 13, tweede lid, 14, eerste lid, van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden;

besluit:

vast te stellen de Verordening rechtspositie raads- en commissieleden Voorschoten 2014.

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- commissie: commissie ingesteld op grond van de artikelen 82, 83 of 84 van de Gemeentewet;
- commissielid: lid van een commissie, bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.
- college: college van burgemeester en wethouders.

Hoofdstuk II Voorzieningen voor raads- en commissieleden

Artikel 2 Vergoeding voor het bijwonen van commissievergaderingen

1. Aan commissieleden wordt een vergoeding voor het bijwonen van de vergaderingen van een commissie en haar subcommissies toegekend die gelijk is aan het voor de van toepassing zijnde inwonersklasse vastgestelde bedrag in tabel IV van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.
2. In afwijking van het eerste lid ontvangt geen vergoeding degene die zitting heeft in een commissie uit hoofde van dan wel als rechtstreeks uitvloeisel van een functie bij een instelling die grotendeels van overheidswege wordt gesubsidieerd;

3. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op degene die als commissielid een vaste vergoeding voor de werkzaamheden als bedoeld in artikel 96, tweede lid van de Gemeentewet ontvangt.
4. De leden – niet zijnde de burgerleden – van de Commissie Welstand en Cultureel Erfgoed worden voor het bijwonen van de vergaderingen van deze commissie vergoed op basis van het aantal uren dat zij in een vergadering aanwezig zijn. De vaststelling van het uurtarief geschiedt door burgemeester en wethouders.
5. De burgerleden van de Commissie Welstand en Cultureel Erfgoed ontvangen voor het bijwonen van de vergaderingen van een commissie een vergoeding, die door burgemeester en wethouders wordt vastgesteld.

Artikel 3 Reis- en verblijfkosten

1. Aan raadsleden worden de ten behoeve van de gemeente gemaakte reis- en verblijfkosten in verband met reizen buiten het grondgebied van de gemeente ter uitvoering van een beslissing van het gemeentebestuur vergoed.
2. Aan commissieleden worden de reis- en verblijfkosten voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie vergoed.
3. De vergoeding als bedoeld in het eerste en tweede lid is:
    a. voor wat betreft de verblijfkosten gelijk aan het overeenkomstig in artikel 4, onderdeel c, van de Regeling rechtspositie wethouders bepaalde;
    b. voor wat betreft de reiskosten gelijk aan het overeenkomstig in artikel 4, onderdeel a en b, van de Regeling rechtspositie wethouders bepaalde.
4. De reiskosten worden voor ten hoogste één vergadering per dag vergoed.
5. In afwijking van het eerste lid ontvangt geen vergoeding degene die zitting heeft in een commissie uit hoofde van dan wel als rechtstreeks uitvloeisel van een functie bij een instelling die grotendeels van overheidswege wordt gesubsidieerd.
6. De reis- en verblijfkosten worden alleen vergoed als deze gedeclareerd worden overeenkomstig de bepalingen in deze verordening.

Artikel 4 Buitenlandse excursie of reis

1. De gemeenteraad kan een delegatie uit de gemeenteraad of een raadscommissie toestemming verlenen voor een excursie of reis naar het buitenland als deze door of vanwege de gemeente wordt georganiseerd. De gemeenteraad kan aan de toestemming voorwaarden verbinden.
2. De in redelijkheid gemaakte reis- en verblijfkosten komen voor rekening van de gemeente.

Artikel 5 Scholing

1. Raads- of commissieleden die aan scholing als bedoeld in artikel 13, eerste lid van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden willen deelnemen, die niet door of namens de gemeente wordt aangeboden of verzorgd, dienen daartoe vooraf een gemotiveerde aanvraag in bij de griffier.

2. Aanvragen tot maximaal EUR 500,00 per jaar per raads- of commissielid kunnen worden gehonoreerd.
3. Uit de aanvraag blijkt dat de scholing van belang is in verband met de vervulling van het raads- of commissielidmaatschap.
4. Aanvragen die niet overeenkomstig de bepalingen in deze verordening worden ingediend komen niet voor vergoeding in aanmerking.
5. De aanvraag bedoeld in het eerste lid gaat vergezeld van inhoudelijke informatie en een kostenspecificatie.
6. Het presidium beslist over ingediende aanvragen.

Artikel 6 Computer en internetverbinding

1. Raads- of commissieleden aan wie een computer, bijbehorende apparatuur en software in bruikleen ter beschikking wordt gesteld, ondertekenen hiervoor een bruikleenovereenkomst met de gemeente.
2. De hoogte van de tegemoetkoming voor het gebruik van de eigen computer is voor een periode van maximaal drie jaar gelijk aan 30% van de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software die aan de overige raads- en commissieleden in bruikleen ter beschikking wordt gesteld.
3. Raads- en commissieleden die voor vergoeding van gebruik van de aanschaf van een computer in aanmerking willen komen dienen daarvoor bij de griffier een aanvraag in vergezeld van de bewijsstukken van de aanschaf van de computer. Het maximaal vergoede bedrag voor de aanschaf van een computer is niet hoger dan de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software die aan de overige raads- en commissieleden in bruikleen ter beschikking wordt gesteld.
4. De vergoeding voor de aanleg- en abonnementskosten voor een internetverbinding voor de computer bedoeld in dit artikel, bedraagt ten hoogste € 10 per maand, waarbij alleen in aanmerking komen de extra abonnementskosten die gemaakt worden voor een goede vervulling van het raads- of commissielidmaatschap.
5. Een aanvraag om een vergoeding als bedoeld in dit artikel wordt gedaan bij de griffier en gaat vergezeld van de benodigde bewijsstukken. De griffier stuurt deze aanvraag ter beoordeling aan het college. Het college beslist op de aanvraag.

Artikel 7 Werkkostenregeling

Gezien de Wet op de loonbelasting 1964 wijst de gemeente als eindheffingsbestanddeel als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel f, van die wet aan de vergoedingen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 13a van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.

Artikel 8 Voorzieningen voor commissieleden met functionele beperking

1. Het college kan aan een commissielid met een naar het oordeel van een arts structurele functionele beperking op aanvraag aan het commissiewerk gerelateerde voorzieningen toekennen.

2. Onder voorzieningen als bedoeld in het eerste lid worden uitsluitend verstaan:
   a. vervoersvoorzieningen die er toe strekken dat het commissielid, bedoeld in het eerste lid, commissie- en fractievergaderingen kan bijwonen;
   b. intermediaire activiteiten ten behoeve van een commissielid met een visuele, auditieve of motorische handicap;
   c. noodzakelijke persoonlijke ondersteuning bij het verrichten van het commissiewerk, indien die ondersteuning een compensatie vormt voor zijn beperkingen.
3. Dit artikel is niet van toepassing op voorzieningen die op grond van wettelijke regelingen kunnen worden toegekend.

Hoofdstuk III De procedure van declaratie

Artikel 9 Betaling vaste vergoedingen

De betaling van de vergoeding voor werkzaamheden, de onkostenvergoedingen en declaraties geschiedt maandelijks of in maandelijkse termijnen als er sprake is van een vergoeding op jaarbasis tenzij het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden anders bepaalt.

Artikel 10 Rechtstreekse facturering bij de gemeente

1. Raads- en commissieleden dragen ten behoeve van het vergoeden van kosten zorg voor rechtstreekse toezending van de factuur aan de gemeente.
2. Facturen komen alleen voor vergoeding in aanmerking als voldaan wordt aan de bepalingen in deze verordening en het bedrag van de factuur de hoogte van de verleende vergoeding niet overschrijdt.

Artikel 11 Declaratie van vooruit betaalde kosten

1. De declaratie van de kosten die uit eigen middelen vooruit zijn betaald en de vergoeding van reiskosten met de eigen auto vindt plaats door gebruikmaking van een daarvoor vastgesteld formulier.
2. Het formulier wordt binnen twee maanden na de betaling cq de datum van de gemaakte rit volledig ingevuld en ondertekend door het raads- of het commissielid en ingediend bij de griffier, onder bijvoeging van de bewijsstukken.

Hoofdstuk IV Overgangsbepalingen

Artikel 12 Brutering vergoedingen

Als de gemeente toepassing geeft aan artikel 39c van de Wet op de Loonbelasting 1964 is artikel 7 niet van toepassing en wordt artikel 16 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden toegepast.

Hoofdstuk V Citeertitel en inwerkingtreding

Artikel 13 Intrekking oude regeling

De Verordening voorzieningen raads- en commissieleden Voorschoten 2003 wordt ingetrokken.

Artikel 14 Inwerkingtreding

1. Deze regeling treedt in werking op de dag volgende op die van zijn bekendmaking en werkt terug tot en met 1 juli 2014.
2. Artikel 5 werkt terug tot en met 27 maart 2014.

Artikel 15 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening rechtspositie raads- en commissieleden Voorschoten 2014.

Aldus besloten door de raad in zijn
openbare vergadering van 13 november 2014,

de griffier, de voorzitter,

Toelichting

ALGEMEEN

Wettelijke regelingen

De regeling van de rechtspositie van raadsleden en leden van gemeentelijke commissies vindt op drie niveaus plaats, te weten bij wet, algemene maatregel van bestuur (AMvB) en gemeentelijke verordening. In de Gemeentewet is aangegeven dat de nadere invulling van de rechtspositie van raads- en commissieleden moet worden geregeld bij of krachtens de wet (AMvB en ministeriële regeling). Daartoe is tot stand gekomen het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. In deze wetten en nadere regelgeving zijn alle voor de rechtspositie van belang zijnde onderwerpen geregeld. Een aantal voorzieningen, zoals de hoogte van de bezoldiging en de verschillende onkostenvergoedingen, is in de rechtspositiebesluiten overwegend geregeld in dwingendrechtelijke bepalingen.

De vergoedingen en regelingen voor raads- en commissieleden die bij of krachtens de wet (lees Gemeentewet, rechtspositiebesluit of regeling) dwingendrechtelijk geregeld zijn, zijn niet opgenomen in deze verordening. Dit betreft de vergoedingen voor:

1. de onkostenvergoedingen voor raadsleden
2. de toelage voor fractievoorzitters, leden van de vertrouwenscommissie, leden van de rekenkamerfunctie bedoeld in artikel 81oa Gemeentewet, dan wel van onderzoekscommissie zoals bedoeld in artikel 115a, derde lid Gemeentwet
3. de compensatiemaatregelen voor raads- en commissieleden als zij een WW, BWOO of arbeidsongeschiktheidsuitkering hebben
4. de verstrekking van een computer
5. de voorzieningen bij ziekte en dienstongeval
6. de vergoeding voor de waarneming van het voorzitterschap van de gemeenteraad
7. de tegemoetkoming in de ziektekosten
8. voorzieningen voor raadsleden met een fysieke beperking

Hoofdlijnen gemeentelijke verordening

In de verordening zijn bepalingen opgenomen inzake de rechtspositie van raadsleden en leden van gemeentelijke commissies zover die niet dwingend geregeld is in hogere wet- en regelgeving. De grondslag hiervoor is te vinden in de Gemeentewet en genoemde rechtspositiebesluiten. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend genieten raads- en commissieleden als zodanig geen inkomsten, in welke vorm dan ook, ten laste van de gemeente (artikel 99 van de Gemeentewet). De rechtspositionele aanspraken voor raads- en commissieleden zijn dan ook uitsluitend te vinden in respectievelijk de Gemeentewet, het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden en de plaatselijke Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden. Het tweede lid van artikel 99 van de Gemeentewet voegt daaraan toe dat bij gemeentelijke verordening aan raads- en commissieleden voordelen, anders dan in de vorm van

vergoedingen en tegemoetkomingen, mogen worden toegekend. Daarvoor is wel de goedkeuring van gedeputeerde staten vereist.

De arbeidsverhouding van het raadslid

Raadsleden zijn niet in dienstbetrekking bij de gemeente. De gemeente is dus niet de werkgever. Dat betekent bijvoorbeeld dat zij voor zover het betreft het raadslidmaatschap niet vallen onder de werknemersverzekeringen zoals de Werkloosheidswet, Ziektewet en WIA. Omdat er geen dienstbetrekking met de gemeente is vallen raadsleden niet onder de Wet op de loonbelasting 1964 maar worden hun inkomsten getoetst aan de Wet inkomstenbelasting 2001. Wel kan een raadslid opteren voor de loonbelasting door te kiezen voor het fictief werknemerschap (zie hieronder).

De loon- en inkomstenbelasting

Opting-in-regeling

Raadsleden kunnen opteren voor de loonbelasting. Het raadslid kan met de gemeente overeenkomen dat deze loonheffing inhoudt. Dat wordt de 'opting-in-regeling' genoemd. De administratie van de gemeente is zodanig ingericht dat wordt voldaan aan de daaraan gestelde wettelijke eisen. In een gezamenlijke verklaring melden de gemeente en het raadslid aan de Belastingdienst dat wordt geopteerd voor de loonbelasting. Als gezamenlijk wordt gekozen voor het loonbelastingsysteem, dan draagt de gemeente de ingehouden loonheffing af aan de Belastingdienst. Omdat een raadslid geen werknemer in de formele zin van het woord is, valt hij zoals gezegd vanwege het raadslidmaatschap niet onder de sociale zekerheidswetgeving. Om die reden worden over de raadsvergoeding ook geen premies sociale zekerheid ingehouden. De inkomsten worden als loon belast in box 1. Het raadslid hoeft in dat geval geen administratie bij te houden.

De Belastingdienst accepteert inmiddels ook van commissieleden de toepassing van de opting-in-regeling.

Fiscale standaardpositie

Als niet voor de loonbelasting wordt geopteerd, dan geldt voor het raadslid dat hij voor de Wet inkomstenbelasting 2001 resultaat uit een werkzaamheid geniet. In dat geval is het winstsysteem van toepassing. Betrokkene moet dan alle ontvangsten verantwoorden als winst en kan de gemaakte kosten daarop in mindering brengen. Raadsleden die gekozen hebben voor de standaardregeling zullen dan ook over de netto-onkostenvergoeding inkomstenbelasting moeten betalen, tenzij zij aan de hand van bewijsmateriaal aan kunnen tonen dat de vergoeding is besteed aan onkosten voortvloeiend uit het raadslidmaatschap.
Betrokkenen kunnen bij de aangifte inkomstenbelasting hun werkelijke beroepskosten, met inachtneming van een aantal wettelijke beperkingen en normeringen, in mindering brengen op hun belastbaar inkomen (belastbare resultaat). De gemeente dient jaarlijks alle betalingen en verstrekkingen op grond van deze verordening aan de Belastingdienst te melden middels een

opgave IB47. Verstrekkingen moeten naar de waarde in het economische verkeer worden opgegeven. Het daadwerkelijk zakelijk gebruik leidt dan tot aftrek.

Eenmalige keuze per zittingsperiode

De keuze om al of niet te opteren voor de loonbelasting kan voor het raadslid ingrijpende gevolgen hebben. De beslissing om voor de loonbelasting te opteren kan eenmaal per zittingsperiode worden gemaakt en geldt in beginsel voor de (resterende) zittingsperiode. Wel kan betrokkene als spijtoptant terugkomen op deze beslissing voor de resterende periode. Opteren voor de loonbelasting hoeft niet bij aanvang van de zittingsperiode te gebeuren, maar kan ook gedurende de zittingsperiode voor de resterende periode.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2 Vergoeding voor het bijwonen van vergaderingen

In dit artikel is het presentiegeld voor leden van gemeentelijke commissies die zijn ingesteld op basis van artikel 82 t/m 84 Gemeentewet geregeld. Deze bepaling geldt niet voor raadsleden en wethouders die in de commissie zitten (uitgezonderd in artikel 96 Gemeentewet). Uitgezonderd zijn verder onder meer ambtenaren (op grond van artikel 1 rechtspositiebesluit raads- en commissieleden), en medewerkers en bestuurders van door de gesubsidieerde organisaties die in die hoedanigheid in de commissie zitting hebben.
De hoogte van het presentiegeld wordt bepaald op een vast bedrag per inwonersklasse overeenkomstig het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties indexeert jaarlijks per 1 januari het bedrag zoals dat is herzien aan de hand van het indexcijfer Cao lonen overheid.

Artikel 3 Reis- en verblijfkosten raads- en commissieleden

De Gemeentewet voorziet niet in een vergoeding voor 'woon-werkverkeer' voor raadsleden. Het is dan ook in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet als raadsleden van de gemeente een vergoeding ontvangen voor reizen binnen het grondgebied van de gemeente.
Artikel 97 van de Gemeentewet voorziet voor raads- en commissieleden wel in een vergoeding van de reis- en verblijfkosten voor reizen buiten het grondgebied van de gemeente ter uitvoering van een beslissing van het gemeentebestuur.
Aan commissieleden kan krachtens artikel 96, eerste lid, van de Gemeentewet echter wel een vergoeding worden gegeven voor de reis- en verblijfkosten in verband met reizen binnen de gemeente.

De vergoeding voor noodzakelijke en redelijkerwijs gemaakte verblijfkosten is niet nader ingevuld. Daarmee is dit een lokale aangelegenheid.
Omdat in het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden verder geen eigen vergoedingsregeling is opgenomen, is aansluiting gezocht bij de vergoedingsregelingen voor wethouders.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de verstrekte vergoedingen bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord. De reiskosten kunnen binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten worden opgevoerd.

Artikelen 4 Buitenlandse dienstreis

Gemeenteraden of delegaties daaruit maken wel eens in het gemeentelijk belang excursies of reizen naar het buitenland. Hiervoor moet de gemeenteraad expliciet toestemming verlenen. De reis of excursie wordt in alle gevallen door of vanwege de gemeente georganiseerd.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikel 5 Scholing

Op grond van artikel 13 lid 1 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden komt niet partij-politiek georiënteerde scholing in verband met de vervulling van de functie van raads- of commissielidmaatschap ten laste van de gemeente. In dit artikel is de procedure verder uitgewerkt

Gezien de aard en duur van het ambt liggen voor raads- en commissieleden opleidingen voor de hand die gericht zijn op het persoonlijk functioneren in het ambt.
Scholing is functiegericht als zij beoogt de voor de functie benodigde vakkennis en vaardigheden te verwerven dan wel actueel te houden.

Onder scholingskosten worden verstaan de cursus- en lesgelden, de kosten van het studiemateriaal, examen- en diplomakosten en de aanschafkosten van verplicht gesteld studiemateriaal, alsmede reis- en verblijfkosten in het kader van de opleiding. Voor reis en verblijfskosten gelden de bepalingen uit artikel 3.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

De raad kan bij verordening nadere regels stellen omtrent het maximale bedrag voor de scholing die voor vergoeding in aanmerking komt. Van die mogelijkheid is in deze verordening gebruik gemaakt.

Artikel 6 Computer en internetverbinding

In het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden is geregeld dat het raads- of commissielid van de gemeente een computer in bruikleen krijgt verstrekt of een vergoeding ontvangt voor de aanschaf of het gebruik van zijn eigen computer. De vergoeding is daarom niet in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet. Deze aanspraken kunnen echter alleen worden verstrekt wanneer dat is vastgelegd in een verordening. De vergoeding voor (het gebruik van) een eigen pc is belast. De belastingheffing mag niet worden gecompenseerd.

De verordening gaat ervan uit dat een computer in bruikleen wordt verstrekt.
De leden 2 en 3 zijn opgenomen als een vergoeding wordt gegeven. Als de raad besluit deze keuze niet te bieden, dan kunnen deze bepalingen vervallen.
Een onbelaste vergoeding is alleen toegestaan wanneer het gebruik voor 90% zakelijk is. Stijgt het gebruik voor privédoeleinden uit boven de 10% dan wordt dat gebruik belast door jaarlijks over 1/3 van de aanschafwaarde van de pc en de bijbehorende ter beschikking gestelde apparatuur

belasting te heffen. Daarbij maakt het niet uit of het om een desktop-computer, een laptop, een pocket-pc , een mini-notebook of een tabletcomputer gaat.

De randapparatuur kan bestaan uit een printer of een docking station. De randapparatuur moet voor het werk functioneel zijn en kan niet zelfstandig gebruikt worden.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economisch verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikel 7 Werkkostenregeling

In verband met de werkkostenregeling moeten een aantal netto-vergoedingen en verstrekkingen door de gemeente aangewezen worden als eindheffingsbestanddeel. Anders worden deze door de belastingdienst als loon gezien en moet hierover belasting worden ingehouden. Ook de vergoedingen en verstrekkingen die door de belastingdienst gezien worden als gerichte vrijstelling of voor nihil waardering in aanmerking komen moeten in eerste instantie wel aangewezen worden. In een later stadium wordt dan (in de financiele administratie) aangegeven dat dit gerichte vrijstellingen of nihil waarderingen betreft.

Artikelen 9 t/m 11 De procedure van declaratie

In de verordening zijn twee wijzen van betaling aangegeven. Ook is aangegeven in welke gevallen welke betalingswijze aan de orde is en welke procedurevoorschriften in achtgenomen moeten worden.

Artikel 12 Overgangsbepaling

In artikel 12 is de overgangsbepaling opgenomen voor de gemeenten die in 2014 nog niet de werkkostenregeling hebben ingevoerd. Gemeenten die al wel de werkkostenregeling hebben ingevoerd hoeven dit artikel niet op te nemen in de verordening.

VOORBLAD Adviesnota aan de Raad

Registratienummer:	4162
Datum:	4 november 2014
Soort Voorstel:	Adviesnota
Onderwerp:	Begrotingswijziging 2015 I Regionale Dienst Openbare Gezondheidszorg Hollands Midden (RDOG HM)
Portefeuillehouder:	Wethouder Nieuwenhuizen
Programma:	Programma Wmo
Kernboodschap:	Geen zienswijze op ontwerpbegroting 2015 RDOG HM nodig.
Bijlagen:	nee
Stukken ter inzage:	Ja
Beslispunten:	

1. Kennis te nemen van de begrotingswijziging 2015 I Regionale Dienst Openbare Gezondheidszorg Hollands Midden.
2. Geen zienswijze over de begrotingswijziging 2015 I aan het Algemeen Bestuur van Regionale Dienst Openbare Gezondheidszorg Hollands Midden kenbaar te maken.

Adviesnota aan de Raad

Onderwerp
Begrotingswijziging 2015 I Regionale Dienst Openbare Gezondheidszorg Hollands Midden (RDOG HM)

Inleiding
Het algemeen bestuur van de RDOG stelt voor om de begroting 2015 I van de RDOG te wijzigen. De volgende punten zijn opgenomen in de ontwerp begrotingswijziging I RDOG 2015:

- Voor het programma Geneeskundige hulpverlening zijn de financiële consequenties opgenomen naar aanleiding van de instemming van de deelnemende gemeenten met de wijzigingen van de gemeenschappelijke regelingen Veiligheidsregio Hollands Midden (VRHM) en de regionale Dienst Openbare gezondheidszorg Hollands Midden (RDOG HM).
- Voor het programma Openbare gezondheidszorg zijn de subsidieaanvragen voor Veilig Thuis (het Advies-en meldpunt Huiselijk geweld en kindermishandeling - AMHK) voor 2015 verwerkt.
- Ook is voor het programma Openbare Gezondheidszorg het besluit verwerkt de frictiekosten van de reorganisatie 2015 volledig ten laste te brengen van de exploitatie 2014.

Conform de gemeenschappelijke regeling kan de raad een zienswijze geven op dit voorstel binnen een termijn van 6 weken.

Beslispunten

1. Kennis te nemen van de begrotingswijziging 2015 I Regionale Dienst Openbare Gezondheidszorg Hollands Midden.
2. Geen zienswijze over de begrotingswijziging 2015 I aan het Algemeen Bestuur van Regionale Dienst Openbare Gezondheidszorg Hollands Midden kenbaar te maken.

Beoogd effect
Uitvoering geven aan de gemeenschappelijke regeling RDOG (Regionale Dienst Openbare Gezondheidszorg). Geen zienswijze geven op het voorgestelde begrotingswijziging 2015 I van de RDOG.

Argumenten

2.1 Er is al een inhoudelijk besluit genomen voor het programma Geneeskundige hulpverlening.

Zomer 2014 heeft de raad besloten de gemeenschappelijke regelingen van de RDOG HM en de VRHM te wijzigen. Deze verandering heeft consequenties voor de wijze waarop dit in de programmabegroting is opgenomen. Daarom moet ook de programmabegroting geactualiseerd worden.

2.2. V*oor het programma Openbare gezondheidszorg zijn de subsidieaanvragen 2015 voor Veilig Thuis (het Advies-en meldpunt Huiselijk geweld en kindermishandeling -AMHK) verwerkt.*
De RDOG gaat het Veilig Thuis (AMHK) voor onze regio uitvoeren. Het besluit om Veilig Thuis (AMHK) Hollands Midden bij de RDOG in te richten is al eerder genomen. Er is nog onduidelijkheid

over de kostenverdeling van Veilig Thuis (AMHK). Daarom is een geschatte verdeling over een aantal kostenposten gehanteerd. De te verwachte kosten zijn gerelateerd aan de subsidie-aanvragen. Na de Tussentijdse rapportage over het eerste kwartaal 2015 wordt deze verdeling aangepast.

2.3 De begrotingswijziging is budgetneutraal
O.g.v. de bij punt 2.1 genoemde wijziging wordt de bijdrage per inwoner voor de Geneeskundige Hulp bij Ongelukken en Rampen niet meer via de Veiligheidsregio geïnd maar door de RDOG HM. Deze aanpassing heeft ook al geleid tot wijziging van de begroting 2014 RDOG HM.

De kosten voor het AMHK worden opgenomen in de begroting van de RDOG. De budgetten voor 2015 zijn gebaseerd op het budget van 2014 minus 15% korting. Het AMHK wordt gefinancierd vanuit een aantal financieringsstromen:
- Middelen Jeugd Holland Rijnland;
- Middelen Jeugd Midden Holland;
- Decentralisatie-uitkering centrumgemeente Leiden;
- Decentralisatie-uitkering centrumgemeente Gouda.

De centrumgemeenten ontvangen een decentralisatie-uitkering voor hun taken op het gebied van de vrouwenopvang, waaronder ook het Steunpunt huiselijk geweld.

Tevens gaat het om het verwerken in de begroting van de frictiekosten die de reorganisatie van de RDOG met zich brengt. Deze reorganisatie betreft de harmonisatie tussen de beide subregio's Holland Rijnland en Midden Holland van de organisatie, de producten en de administratieve procedures. Op 15 oktober jl. heeft het Algemeen Bestuur - op grond van signalen van enkele gemeenten- besloten de frictiekosten van de reorganisatie 2015 volledig ten laste te brengen van de exploitatie 2014. Hierdoor ontstaat er bij de jaarrekening 2014, ondanks het te verwachten positief resultaat op de exploitatie, een verwacht tekort van 1,45 miljoen. Dit verwachte tekort wordt bij het vaststellen van de resultaatbestemming 2014 gedelgd uit de algemene reserve en de reserve aanvullende diensten na harmonisering van deze reserves. De gewijzigde methode van verwerking en navolgende overzicht zijn in de (herziene) ontwerpbegrotingswijziging 2015 I verwerkt.

Kanttekeningen
Risico
De gestelde taakstellingen voor de RDOG begroting worden niet gehaald.
Voor de jaren 2014 tot en met 2018 heeft de RDOG een forse taakstelling om de begroting sluitend te krijgen. Uit de meest recente prognose blijkt dat de RDOG nog niet alle taakstellingen heeft ingevuld. In 2018 komt de RDOG ca. € 330.000,-- tekort.

Beheersmaatregel
Ambtenaren en een extern bureau onderzoeken of de RDOG nog meer bezuinigings-mogelijkheden heeft.
Het Dagelijks Bestuur RDOG en het Algemeen Bestuur RDOG ontvangen elke vergadering een nieuwe prognose voor 2014-2018. Hierdoor kunnen ze vinger aan de pols houden.

Risico

De samenvoeging van het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) en Steunpunt Huiselijk Geweld (SHG) brengt wellicht extra frictiekosten met zich mee.

Beheersmaatregel

Overleg tussen gemeenten, Bureau Jeugdzorg en de RDOG.

Zowel Bureau Jeugdzorg als de RDOG hanteren het uitgangspunt om frictiekosten van samenvoeging bij de RDOG te voorkomen. Over het budget en de formatie zijn beide partijen het eens. Onderwerp van gesprek tussen Bureau Jeugdzorg en gemeenten is nu welke medewerkers en welke expertise van het AMK over gaat naar de RDOG.

Financiën

De wijzigingen zijn gemeentelijk gezien budgettair neutraal. Er is geen sprake van een wijziging van de bijdrage per inwoner (BPI).

Communicatie

Aan u is verzocht om voor 20 november te reageren. Op 10 december neemt het Algemeen Bestuur een besluit. Als conform voorstel wordt besloten is geen reactie nodig.

Ter inzage

- Aanbiedingsbrief van de RDOG
- Aanbiedingsbrief herziene ontwerpbegrotingswijziging 2015 I
- (Herziene) Begrotingswijziging 2015 I

Besluit

Registratienummer: CONCEPT

De raad der gemeente Voorschoten;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 4 november 2014,

gelet op artikel 26, derde lid, van de Gemeenschappelijke Regeling Regionale Dienst Openbare Gezondheidszorg Hollands Midden en artikel 35, derde lid, van de Wet gemeenschappelijke regelingen;

besluit:

1. Kennis te nemen van de begrotingswijziging 2015 I Regionale Dienst Openbare Gezondheidszorg Hollands Midden.
2. Geen zienswijze over de begrotingswijziging 2015 I aan het Algemeen Bestuur van Regionale Dienst Openbare Gezondheidszorg Hollands Midden kenbaar te maken.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
van de raad der gemeente Voorschoten,
gehouden op .

de griffier, de voorzitter,

HERZIENE
ONTWERPBEGROTINGSWIJZIGING 2015 I
VAN DE

RDOG HOLLANDS MIDDEN

colofon

Auteur(s): directie en leidinggevenden van de RDOG

Datum: oktober 2014

Uitgever: RDOG Hollands Midden
Postbus 121
2300 AC Leiden

Bestellen: bij de RDOG Hollands Midden, tel. (088) 308 42 89

Inhoudsopgave

Inleiding **pagina 5**

Beleidsbegroting **pagina 6**
Aanpassing programma Geneeskundige hulpverlening pagina 7
Aanpassing programma Openbare gezondheidszorg pagina 8
Samenvatting gewijzigd programmaplan pagina 11
Verplichte paragrafen pagina 12
- Algemeen pagina 12
- (Afdekking) risico's pagina 12

Financiële begroting **pagina 13**

Financiële begroting RDOG Hollands Midden pagina 13
Financiële begrotingsuitgangspunten en financiële parameters pagina 14
Uiteenzetting/ toelichting financiële positie pagina 14
Overzichten:
Gemeentelijke bijdrage programma Geneeskundige hulpverlening pagina 16

Vaststelling
Vaststelling door Algemeen Bestuur pagina 17

Inleiding

Voor u ligt de ontwerpbegrotingswijziging 2015 I van de Regionale Dienst Openbare Gezondheidszorg Hollands Midden.

In deze begrotingswijziging zijn voor het programma Geneeskundige hulpverlening de financiële consequenties opgenomen naar aanleiding van de instemming van de deelnemende gemeenten met de wijzigingen van de gemeenschappelijke regelingen Veiligheidsregio Hollands Midden (VRHM) en de Regionale Dienst Openbare gezondheidszorg Hollands Midden RDOG HM). Daarnaast zijn de, door de VRHM overgedragen (bestemmings)reserves verwerkt in het Overzicht stand en verloop (bestemmings)reserves in de paragraaf 'Uiteenzetting/ toelichting financiële positie'.

Voor het programma Openbare gezondheidszorg zijn de subsidieaanvragen voor het Advies- en Meldpunt Huiselijk geweld en kindermishandeling (AMHK) voor 2015 in deze begrotingswijziging verwerkt.

Ook wordt voor het programma Openbare gezondheidszorg de delging het te verwachte tekort 2014 ad € 1,45 miljoen door onttrekking aan de algemene reserve en reserve Aanvullende diensten aangegeven. Dit tekort wordt veroorzaakt door, in 2014 op te nemen voorziening frictiekosten reorganisatie 2015 ad € 2,1 miljoen, verminderd met het geprognosticeerde positieve resultaat van € 0,6 miljoen. Daarnaast wordt de delging weergegeven van de te verwachten tekorten over de jaren 2015 tot en met 2018. Deze delging vindt in eerste instantie plaats uit (de overschrijding van het plafond van) de Algemene reserve Hollands Midden en vervolgens uit (de overschrijding van) de reserve Aanvullende diensten Hollands Midden.

J.M.M. de Gouw
algemeen directeur

J.C. Bernsen
directeur

Beleidsbegroting

Algemeen
Voor het programma Geneeskundige hulpverlening betekenen de wijzigingen van de gemeenschappelijke regelingen VRHM en RDOG HM een verhoging van de lastenkant op basis van de opgave van de VRHM, waarbij rekening is gehouden met het Financieel kader Gemeenschappelijke regelingen 2015-2018, het vervallen van de Omzetbelastingplicht (BTW-plicht) en de korting op de Brede Doeluitkering Veiligheidsregio's (BDVR). De batenkant is met het zelfde bedrag verhoogd. Wel vindt er een verschuiving plaats van Bijdragen derden naar Gemeentelijke bijdragen (BPI).

Tevens is met de VRHM overeenstemming bereikt over de over te dragen (bestemmings)reserves GHOR. Deze zijn verwerkt in het herziene overzicht stand en verloop van de reserves opgenomen.

Er is nog veel onduidelijkheid over de kostenverbijzondering van het AMHK, vandaar een geschatte verdeling over een aantal kostensoorten is gehanteerd. De te verwachte kosten zijn gerelateerd aan de subsidieaanvragen. Na de Tussentijdse rapportage over het eerste kwartaal 2015 zal deze verdeling worden aangepast en zo nodig ook aan de ontvangen subsidiebeschikkingen ter zake.

De frictiekosten, voortkomend uit de regionalisering van het programma Openbare gezondheidszorg en de reeds afgesproken bezuinigingen van, voornamelijk de sector PZJ bedragen tot en met 2018 circa € 2,1 miljoen. Dit bedrag zal bij het opstellen van het programmajaarverslag 2014 als voorziening worden verwerkt. Het daardoor ontstane tekort, groot € 1,45 miljoen, na vermindering met het geprognosticeerde resultaat 2014 ad € 0,6 miljoen wordt onttrokken aan de algemene reserve en de reserve Aanvullende diensten. Het Algemeen Bestuur heeft op 25 juni 2014 ingestemd met de verwerking van deze onttrekkingen in de begrotingswijziging 2015 I. Daartoe is tevens een herzien overzicht (bestemmings)reserves in deze begrotingswijziging opgenomen.

Programma Geneeskundige hulpverlening

Raming van baten en lasten
Onderstaand wordt(en) (de wijzigingen van) de raming van baten en lasten van het programma Geneeskundige hulpverlening voor het jaar 2015 kort weergegeven.

Begrotingswijziging programma Geneeskundige hulpverlening (bedragen x € 1.000)

Omschrijving	Bedrag		
	Begroting 2015 na 1e wijziging	**Wijzigingen n.a.v. aanpassing GR'en VRHM en RDOG HM**	**Begroting 2015**
Salaris/ soc. lasten	838	103	735
Idem, overgangsregeling FLO	-	-	-
Tijdelijk personeel	491	60	431
Overige personeelslasten	35	4	31
Kapitaallasten	30	4	26
Huisvesting	16	2	14
Organisatiekosten	432	53	379
Materiaal	6	1	5
Diverse kosten	-	-	-
Corr./nacalculaties	-	-	-
Voorzieningen	-	-	-
Kosten MKA	-	-	-
Onvoorzien	18	2	16
Totaal lasten	**1.866**	**229**	**1.637**
Bijdragen gemeenten BPI	1.866	1.866	-
Overige bijdr. gemeenten	-	-	-
Bijdrage Rijk	-	-	-
Bijdragen derden	-	- 1.637	1.637
Inc. Baten en lasten	**-**	**-**	**-**
Totaal baten	**1.866**	**229**	**1.637**
Totaal saldo van baten en lasten	0	0	0
Storting reserves	0	0	0
Onttrekking reserves	0	0	0
Resultaat	**0**	**0**	**0**

Programma Openbare Gezondheidszorg

Per 1 januari 2015 wordt de RDOG HM gereorganiseerd. Dit betreft de GGD-sectoren en het concern. Daar het merendeel van de kosten uit personeelskosten bestaat en het overgrote deel van het personeel een vast dienstverband heeft, zullen er personele frictiekosten van afgerond € 675.000,- in 2015 ontstaan. Daarnaast ontstaan er materiële frictiekosten ad € 50,000,-. De totale frictiekosten2015 ad € 721.000,- en de frictiekosten in de daaropvolgende jaren kunnen niet uit de reguliere exploitatie worden bekostigd, derhalve heeft het Algemeen Bestuur op 25 juni 2014 ingestemd met de delging daarvan door onttrekkingen aan de reserves Aanvullende diensten.

Onderstaand is een toelichting bij de frictiekostenschatting aangegeven, zoals opgenomen in de voortgangsrapportage bezuinigingen die besproken is in het AB RDOG HM op 25 juni 2014.

De schatting van de personele frictiekosten is een aflopend geschat percentage van de opbrengst van de maatregelen met personele consequenties. Er van uitgaande dat door een actief mobiliteitsbeleid de frictiekosten zo laag mogelijk kunnen worden gehouden.

De schatting van de materiele frictiekosten hangt vooral samen met de kosten voor de verbouwing Thorbeckelaan, de versnelde afschrijving van een eerdere verbouwing in dit pand en daar contracten niet altijd op 1 januari 2015 ontbonden, dan wel aangepast kunnen worden.

Bedragen maal € 1.000,-

	Overzicht bezuinigingsmaatregelen	2015	2016	2017	2018
A	Één directeur i.p.v. 1,6	0	-42	-84	-84
B	Regionalisering sectormanagement OBG en PZJ	-170	-170	-170	-170
C	Minder personeel Financiën en Facilitair	-185	-185	-185	-185
D	Minder personeel PO&C	-110	-110	-110	-110
E	Minder personeel PZJ (secretariaat/planning/management)	-430	-430	-430	-430
F	Vervallen tijdelijke kwartiermakers PZJ	0	-113	-198	-243
	Totaal bezuinigingsmaatregelen	-895	-1.050	-1.177	-1.222
	Bijdrage aan schatting Frictiekosten in %				
A	Één directeur i.p.v. 1,6	0	0	0	0
B	Regionalisering sectormanagement OBG en PZJ	75 %	60 %	40 %	25 %
C	Mider personeel Financiën en Facilitair	75 %	60 %	40 %	25 %
D	Minder personeel PO&C	75 %	60 %	40 %	25 %
E	Minder personeel PZJ (secretariaat/planning/management)	75 %	60 %	40 %	25 %
	Schatting personele frictiekosten	671	605	437	285
	Schatting materiële frictiekosten	50	25	0	0
	Totale schatting frictiekosten	**721**	**630**	**437**	**285**

De schatting voor de personele frictiekosten gaat voorbij aan een aantal nuances, te weten:

1) Voor medewerkers die de AOW-gerechtigde leeftijd bereiken, zijn de frictiekosten vanaf die datum nihil. Als deze medewerkers boventallig zouden worden, zijn de frictiekosten tot het moment dat zij de AOW-gerechtigde leeftijd bereiken 100% en verrichten zij geen of minder activiteiten ten behoeve van het concern en de GGD-sectoren. Intern geldt hiervoor een taakstelling voor de betreffende afdeling/ sector;
2) Voor tijdelijke krachten wiens contract niet wordt verlengd, geldt dat de RDOG HM risicodrager is voor de WW-kosten. Hoe deze uitvallen is sterk afhankelijk van de arbeidsmarktpositie van de betreffende medewerkers;
3) Voor vaste medewerkers die boventallig worden, zijn de frictiekosten de eerste twee jaar 100% en daarna geldt het dat de RDOG HM risicodrager is voor de WW-kosten. In de rechtspositieregeling van de RDOG HM is sprake van een toeslag op de WW-uitkering t.o.v. het WW-maximum en meestal ook van aanspraken op een vergoeding in de periode na afloop van de WW-periode. Deze frictiekosten kunnen lang doorlopen.

Uitwerking delging frictiekosten
Voor de totale frictiekosten tot en met 2018 gebaseerd op de meest recente onderbouwing van de frictiekosten 2015 en volgende jaren zal bij het programmajaarverslag 2014 een voorziening worden gevormd. Momenteel wordt deze voorziening geschat op € 2.073.000,-. Hierdoor slaat het geprognosticeerde resultaat ad € 622.000,-, zoals gepresenteerd bij de Tussentijdse rapportage over het eerste halfjaar 2014 om in een verwacht negatief resultaat van € 1.450.000,-. Dit negatieve resultaat zal woorden onttrokken aan de algemene reserve en reserve Aanvullende diensten ***na*** harmonisering van de reserves van de beide subregio's. Het Algemeen Bestuur heeft op 15 oktober 2014 besloten om deze reserves reeds per 1 januari 2015 te harmoniseren op basis van het gerealiseerde resultaat uit de reguliere exploitatie 2014.
Door deze onttrekking en de onttrekkingen op grond van de te verwachten verliezen over de jaren 2015 tot en met 2018, zoals gepresenteerd in de Voortgangsnotitie invulling bezuinigingen 2014-2018 en welke eveneens op 15 oktober 2015 door het Algemeen Bestuur is vastgesteld, zal naar verwachting de reserve Aanvullende diensten vanaf 2016 onder de vastgestelde bodem komen, ondanks de begrote jaarlijkse storting in deze reserve. Bij de vaststelling van genoemde Voortgangsnotitie is tevens besloten om de daardoor ontstane onderschrijdingen van de bodems van deze geharmoniseerde reserves en overschrijdingen van de plafonds van deze geharmoniseerde reserves gedurende de periode 2015 tot en met 2018 *niet* te verrekenen met de deelnemende gemeenten. Na verwerking van de begrote jaarlijkse storting in de reserve Aanvullende diensten in 2019 bevindt deze reserve zich weer tussen de vastgestelde bodem en plafond..

Een en ander is uitgewerkt in het overzicht (bestemmings)reserves in de paragraaf Uiteenzetting/toelichting financiële positie.

Raming van baten en lasten
Onderstaand wordt(en) (de wijzigingen van) de raming van baten en lasten van het programma Openbare Gezondheidszorg voor het jaar 2015 kort weergegeven.

Begrotingswijziging programma Openbare Gezondheidszorg (bedragen x € 1.000)

Omschrijving	Bedrag			
	Begroting 2015 na 1e wijziging	**Wijziging n.a.v. het AMHK**	**Wijzigingen n.a.v. delging frictiekosten en verwacht tekort 2015**	**Begroting 2015**
Salaris/ soc. lasten	27.217	2.076	134	25.007
Idem, overgangsregeling FLO	-	-	-	-
Tijdelijk personeel	1.400	-	-	1.400
Overige personeelslasten	900	-	-	900
Kapitaallasten	1.650	300	-	1.350
Huisvesting	2.350	300	-	2.050
Organisatiekosten	4.108	300	- 392	4.200
Materiaal	400	-	-	400
Diverse kosten	1.451	-	1.451	-
Corr./nacalculaties	-	-	-	-
Voorzieningen	191	-	-	191
Kosten MKA	-	-	-	-
Onvoorzien	250	-	-	250
Totaal lasten	**39.917**	**2.976**	**1.193**	**35.748**
Bijdr. gemeenten BPI/ BPK	23.678	-	-	23.678
Bijdr. Gemeenten overig	10.457	2.976	-	7.481
Bijdragen Rijk	400	-	-	400
Bijdrage derden	4.189	-	-	4.189
Inc. Baten en lasten	-	-	-	-
Totaal baten	**38.724**	**2.976**	**-**	**35.748**
Totaal saldo van baten en lasten	- 1.193	0	- 1.193	0
Storting reserves	392	0	-	392
Onttrekking reserves	1.585	0	1.193	392
Resultaat	**0**	**0**	**0**	**0**

Samenvatting gewijzigd programmaplan 2015 I RDOG Hollands Midden
(Bedragen x € 1.000,--)

	Begroting 2015			Na eerste begrotingswijziging 2015		
	Baten	Lasten	Saldo	Baten	Lasten	Saldo
Programma						
Geneeskundige huilpverlening	1.637	1.637	0	1.866	1.866	0
Ambulancezorg	24.381	24.381	0	24.381	24.381	0
Openbare Gezondheidszorg	35.748	35.748	0	38.724	39.917	- 1.193
Totaal	61.766	61.766	0	64.971	66.164	- 1.193
Totaal saldo van baten en lasten			0			- 1.193
Mutatie reserves Veiligheid en Zorg *)	0	0	0	0	0	0
Mutatie reserves Ambulancezorg *)	0	0	0	0	0	0
Mutatie reserves Openbare gezondheidszorg *)	392	392	0	1.585	392	1.193
Resultaat			**0**			**0**

*) Voor een specificatie van de storting en onttrekking reserves wordt verwezen naar de paragraaf Uiteenzetting/ toelichting financiële positie, onderdeel stand en verloop van de reserves.

Verplichte paragrafen

Algemeen

Onder de verplichte paragrafen zijn alleen die paragrafen opgenomen die van toepassing zijn voor de RDOG Hollands Midden. In de, op 25 juni 2014 vastgestelde begroting 2015 is de actuele stand van zaken opgenomen, waarnaar kortheidshalve wordt verwezen.

(Afdekking)risico's

Voor (nieuwe) risico's wordt verwezen naar de op 10 december 2014 voorliggende Tussentijdse rapportage eerste negen maanden 2014 en de vastgestelde begroting 2015.

Daarnaast wordt het volgende nieuwe risico opgenomen in deze begrotingswijziging:

Wet Markt en Overheid
Op 1 juli 2014 is, na een overgangsperiode van twee jaar de Wet Markt en overheid in werking getreden. Op 25 juni 2014 is aan het Algemeen bestuur een memo ter zake voorgelegd, waarin wordt aangegeven dat vanuit het standpunt van de RDOG HM de RDOG HM voldoet aan de vier gedragsregels van deze wet. Daarbij bestaat een, overigens gering risico dat de Nederlandse Mededingingsautoriteit (NMa) ter zake van het punt van kostendoorberekening van mening is dat het systeem van integrale kostprijsberekening voor economische activiteiten, zoals gehanteerd door de RDOG HM niet een zuivere kostendoorberekening is, zoals de genoemde Wet vereist. De overige drie gedragsregels van deze Wet zijn niet van toepassing voor de (economische) activiteiten van de RDOG HM.

Financiële begroting

Financiële begroting RDOG Hollands Midden

Bedragen x € 1.000

Omschrijving	Bedrag			
	Begroting 2015 na 1e wijziging	**Wijzigingen n.a.v. aanpassing GR'en VRHM en RDOG HM**	**Wijzigingen n.a.v. delging frictiekosten GGD-sectoren en AMHK**	**Begroting 2015**
Salaris/ sociale lasten	40.920	103	2.210	38.607
Id, overgangsregeling FLO	2.217	-	-	2.217
Tijdelijk personeel	2.391	60	-	2.331
Overige personeelslasten	1.572	4	-	1.568
Kapitaallasten	3.786	4	300	3.482
Huisvesting	2.942	2	300	2.640
Organisatiekosten	7.216	53	- 92	7.255
Materiaal	1.220	1	-	1.219
Diverse kosten	1.451	-	1.451	-
Corr./nacalculaties	-	-	-	-
Voorzieningen	271	-	-	271
Kosten MKA	1.710	-	-	1.710
Onvoorzien	468	2	-	466
Totaal lasten	**66.164**	**229**	**4.169**	**61.766**
Bijdr. gemeenten BPI	25.544	1866	-	23.678
Bijdr. Gemeenten overig	10.457	-	2.976	7.481
Bijdrage Rijk	2.506	- 1.637	-	2.506
Bijdrage derden	25.964	-	-	27.601
Inc. Baten en lasten	500	**-**	-	500
Totaal baten	**64.971**	**229**	**2.976**	**61.766**
Totaal saldo van baten en lasten	- 1.193	0	- 1.193	0
Storting reserves	392	0	-	392
Onttrekking/ reserves	1.585	0	1.193	392
Resultaat	**0**	**0**	**0**	**0**

Voor een specificatie van de storting/ onttrekking reserves wordt verwezen naar het Overzicht (bestemmings)reserves in het onderdeel 'Uiteenzetting financiële positie' in deze begrotingswijziging

Financiële begrotingsuitgangspunten en financiële parameters

De overige financiële begrotingsuitgangspunten en financiële parameters zijn niet gewijzigd ten opzichte van de oorspronkelijke begroting 2015. Kortheidshalve wordt daarnaar verwezen.

Uiteenzetting/ toelichting financiële positie

Financiële positie
De onttrekkingen aan de reserves aanvullende diensten ter zake de delging van de frictiekosten in het kader van de regionalisering per 1 januari 2015 hebben geringe gevolgen (lees verslechtering) voor de financiële positie van de RDOG HM als geheel, daar deze onttrekkingen de stortingen overtreffen met € 0,3 miljoen. Voor de actuele stand hiervan wordt verwezen naar de, op 25 juni 2014 vastgestelde begroting 2015.

Stand en verloop van de reserves en voorzieningen
Voor de beschrijving van de doelen van de (bestemmings)reserves en voorzieningen wordt verwezen naar de oorspronkelijke begroting 2015. In deze begrotingswijziging 2015 I, welke op 10 december 2014 ter vaststelling zal worden aangeboden is een geheel herzien overzicht reserves worden opgenomen i.v.m. de delging van de frictiekosten reorganisatie per 1 januari 2015 en delging te verwachten tekorten over de jaren 2015 tot en met 2018.

De stortingen en onttrekkingen reserves aanvullende diensten ter zake van ontvangen beschikkingen en overeenkomsten tot en met het eerste negen maanden 2014 zullen in een overzicht bij de administratieve begrotingswijziging 2014 V worden opgenomen, welke eveneens op 10 december 2014 aan het Algemeen Bestuur ter vaststelling zal worden aangeboden.

Ook zijn in dit herziene overzicht de, door de VRHM overgedragen (bestemmings)reserves voor de GHOR-taken opgenomen. Bij deze overdracht is door de VRHM bij de algemene reserve GHOR aangegeven dat een eventueel risico van naheffing 2014 door de fiscus ter zake van de Omzetbelasting (BTW) voor rekening en risico van de Veiligheidsregio Hollands Midden komt.

Overzicht reserves (bestemmings)reserves en harmonisering per 1 januari 2015 en verwerking frictiekosten reorganisatie 2015 en verwachte tekorten 2015-2018

Naam (bestemmings)-reserve	**Stand 31-12-2014**	**Harmo-nisering 2015**	**Begrote storting 2015**	**Begrote afname 2015**	**Stand 31-12-2015**	**Begrote storting 2016**	**Begrote afname 2016**	**Stand 31-12-2016**	**Begrote storting 2017**	**Begrote afname 2017**	**Stand 31-12-2017**	**Begrote storting 2018**	**Begrote afname 2018**	**Stand 31-12-2018**
Algemene res. GGD MH	279	- 279	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Algemene res. GGD ZHN	681	- 681	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Algemene res. GGD HM	-	1) 960	-	1) 607	353	-	-	353	-	-	353	-	-	353
Algemene reserve GHOR	131	-	-	-	131	-	-	131	-	-	131	-	-	131
Subtotaal Alg. reserve	*1.091*	-	-	*607*	*484*	-	-	*484*	-	-	*484*	-	-	*484*
Res. Avd'en GGD MH	606	- 606	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Subtot. Bes.res. GGD MH	*606*	*- 606*	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Res. Avd'en GGD ZHN	1.477	-1.477	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Subtot. Besres GGD ZHN	*1.477*	-1.477	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Res. Avd'en GGD HM	-	2.083	392	1) 1.600	875	392	486	2) 781	392	569	3) 604	392	326	4) 671
Subtot. Bes.res. GGD HM	*-*	*2.083*	*392*	*1.600*	*875*	*392*	*486*	***781***	*392*	*569*	604	*392*	*326*	**671**
Bestemmingsres. GHOR	190	-	-	5) 70	120	-	5) 48	72	-	5) 48	24	-	5) 24	-
Tot. (bestemmings)res.	**3.364**	**-**	**392**	**2.277**	**1.480**	**392**	**534**	**1.338**	**392**	**617**	**1.113**	**392**	**350**	**1.155**

De stand per de primo 2014 betreft de stand na harmonisering, zoals opgenomen in de notitie 'Harmonisering reserves en voorzieningen' van 9 oktober 2015, dus inclusief het geprognosticeerde positieve resultaat 2014 ad € 622.000,-. Deze notitie is op 15 oktober 2014 vastgesteld door het Algemeen Bestuur RDOG HM.

1) Betreft het totaal van de vorming voorziening frictiekosten ad € 2.073.000,- en het te verwachten verlies 2015 ad € 134.000-;
2) Onderschrijding bodem reserve Aanvullende diensten met € 842.000,- minus € 781.00,- = € 61.000,-.;
3) Onderschrijding bodem reserve Aanvullende diensten met € 842.000,- minus € 604.00,- = € 238.000,-.;
4) Onderschrijding bodem reserve Aanvullende diensten met € 842.000,- minus € 671.00,- = € 171.000,-..

Per de ultimo 2019 wordt de stand van de reserve Aanvullende diensten € 671.000,- + € 392.000,- = € 1.063.000,-. Dit betekent een stand tussen bodem (€ 842.000,-) en plafond (€ 1.410.000,-).

Aan de (bestemmings)reserves wordt geen rente toegevoegd.

Gemeentelijke bijdrage: Programma Geneeskundige hulpverlening

De gemeentelijke bijdragen voor het programma Geneeskundige hulpverlening wordt door de instemming van de deelnemende gemeenten met de gewijzigde gemeenschappelijke regelingen VRHM en RDOG HM ingang van 2014 door de RDOG HM geïnd.
Onderstaand zijn de bijdragen voor 2015 weergegeven:

gemeente	Aantal inwoners	Bijdrage per inwoner GHOR-taken
Alphen aan den Rijn	106.685	259.245
Bodegraven-Reeuwijk	32.817	79.745
Gouda	70.904	172.297
Hillegom	20.868	50.709
Kaag en Braassem	25.715	62.487
Katwijk	62.688	152.332
Krimpenerwaard	53.810	130.758
Leiden	119.800	291.114
Leiderdorp	26.743	64.985
Lisse	22.393	54.415
Nieuwkoop	27.082	65.809
Noordwijk	25.671	62.381
Noordwijkerhout	15.740	38.248
Oegstgeest	23.153	56.262
Teylingen	35.800	86.994
Voorschoten	24.658	59.919
Waddinxveen	25.217	61.277
Zoeterwoude	8.122	19.736
Zuidplas	40.779	99.093
Afronding		**- 1.704**
Totaal	**768.645**	**1.866.102**
Bijdrage per inwoner/ kind		2,43

Gemeentelijke bijdrage: Programma Openbare Gezondheidszorg

De gemeentelijke bijdragen voor het programma Openbare gezondheidszorg zijn door de begrotingswijziging 2015 I RDOG Hollands Midden niet gewijzigd.

Vaststelling

VOLGT

telefoon (088) 308 42 89
fax (088) 308 39 00
datum 15 oktober 2014
onze ref FAZ/LvD/469
betreft herziene ontwerpbegrotingswijziging 2015 I
bijlage(n) 1
e-mail lvandijk@rdoghm.nl

RDOG
Hollands Midden
Regionale
Dienst
Openbare
Gezondheidszorg

Aan de gemeenteraden van de gemeenten
in de regio Hollands Midden

Geachte Raad,

Bij deze ontvangt u de herziene ontwerpbegrotingswijziging 2015 I van de Regionale Dienst Openbare Gezondheidszorg Hollands Midden (RDOG Hollands Midden). Deze vervangt de ontwerpbegrotingswijziging 2015 I die u bij brief van 16 september 2014 is toegezonden.

De herziening heeft betrekking op de wijze waarop de frictiekosten van de reorganisatie 2015 in de begroting zijn opgenomen.
Het Algemeen Bestuur heeft – op grond van signalen uit enkele gemeenten – besloten de frictiekosten van de reorganisatie 2015 volledig ten laste te brengen van de exploitatie 2014. Hierdoor ontstaat er bij de jaarrekening 2014, ondanks het te verwachten positief resultaat op de exploitatie, een verwacht tekort van € 1,45 miljoen. Dit verwachte tekort wordt bij het vaststellen van de resultaatbestemming 2014 gedelgd uit de algemene reserve en de reserve aanvullende diensten ***na*** harmonisering van deze reserves. Het voordeel van deze werkwijze is dat gemeenten niet een schuld aan de RDOG HM in hun exploitatie hoeven op te nemen. Er is geen sprake van een wijziging van de Bijdrage per Inwoner.

Daarnaast zijn de, door de Veiligheidsregio Hollands Midden overgedragen (bestemmings)reserves voor de GHOR-taken verwerkt in het Overzicht stand en verloop van de reserves van deze herziene begrotingswijziging.

Voor het ontstane ongemak bied ik u mijn verontschuldiging aan.

Conform artikel 26, lid 3 de Gemeenschappelijke regeling RDOG Hollands Midden wordt u gedurende zes weken in de gelegenheid gesteld uw zienswijze betreffende de herziene ontwerpbegrotingswijziging 2015 I kenbaar te maken. De commentaren zullen door mij worden verzameld en worden betrokken bij de definitieve begrotingswijziging 2015 I die aan het Algemeen Bestuur ter besluitvorming op 10 december 2014 zal worden aangeboden. Ik verzoek u mij uw commentaar, zo mogelijk voor 20 november 2014 schriftelijk te doen toekomen.

De directie is bereid om nadere toelichting te geven in uw raad.

Met vriendelijke groet,

J.M.M. de Gouw
secretaris

c.c. per e-mail: AB-leden en ambtenaren volksgezondheid en financiële ambtenaren van de deelnemende gemeenten

VOORBLAD Adviesnota aan de Raad

Registratienummer:	4074
Datum:	30 september 2014
Soort Voorstel:	Adviesnota
Onderwerp:	Herbenoeming van 3 bestuursleden van de Bestuurscommissie Openbaar Onderwijs
Portefeuillehouder:	Wethouder Bianca Bremer
Programma:	Onderwijs
Kernboodschap:	
Bijlagen:	diversen
Stukken ter inzage:	Nee

Beslispunten:

1. L.M. Schmeink, lid, M.E.T.G. Hilberts, lid, en M.P.C. Laurense, secretaris, met ingang van 1 december 2014 voor de periode van vier jaar tot 1 december 2018 te herbenoemen tot leden van het algemeen bestuur van de Stichting VOS (Voorschotense Openbare School).
2. De heer M.P.C. Laurense, secretaris, met ingang van 1 december 2014 voor de periode van vier jaar tot 1 december 2018 te herbenoemen tot lid van het dagelijks bestuur van de Stichting VOS.

Adviesnota aan de Raad

Onderwerp
Herbenoeming van 3 bestuursleden van de Bestuurscommissie Openbaar Onderwijs

Inleiding
In artikel 6 lid 1 van de Verordening Bestuurscommissie Openbaar Onderwijs Voorschoten 2005 is geregeld dat de leden van de commissie Openbaar Onderwijs terstond, na afloop van hun zittingsperiode, kunnen worden herbenoemd. L.M. Schmeink, M.E.T.G Hilberts en M.P.C. Laurense hebben te kennen gegeven de volgende termijn te aanvaarden. De Stichting VOS heeft schriftelijk verzocht deze herkiesbare leden van het bestuur te herbenoemen.

Beslispunten
1. L.M. Schmeink, lid, M.E.T.G. Hilberts, lid, en M.P.C. Laurense, secretaris, met ingang van 1 december 2014 voor de periode van vier jaar tot 1 december 2018 te herbenoemen tot leden van het algemeen bestuur van de Stichting VOS (Voorschotense Openbare School).
2. De heer M.P.C. Laurense, secretaris, met ingang van 1 december 2014 voor de periode van vier jaar tot 1 december 2018 te herbenoemen tot lid van het dagelijks bestuur van de Stichting VOS.

Beoogd effect
Met de herbenoeming van de bestuursleden wordt de bestuurlijke continuïteit van de Bestuurscommissie Openbaar Onderwijs gewaarborgd.

Argumenten
1.1 en 2.1 Benoeming van de leden van de Stichting VOS is een bevoegdheid van de raad.
In artikel 8 van de statuten van de Stichting Voorschotense Openbare School is vastgelegd dat de (her)benoeming van bestuursleden een bevoegdheid is van de gemeenteraad. Gezien het functioneren van deze bestuursleden kan er tot herbenoeming worden overgegaan.

Kanttekeningen
Geen.

Burgerparticipatie
Niet van toepassing.

Communicatie
Na de officiële herbenoeming van L.M. Schmeink,lid, M.E.T.G. Hilberts, lid, M.P.C. Laurense lid van het algemeen bestuur en M.P.C. Laurense tot lid van het dagelijks bestuur door de raad zullen de Stichting VOS en de leden schriftelijk worden ingelicht.

Financiën
Aan de herbenoemingen zitten geen financiële consequenties voor de gemeente.

Met vriendelijke groet,
het college van burgemeester en wethouders,

secretaris burgemeester

Besluit

Registratienummer: 4074

De raad der gemeente Voorschoten;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 30 september 2014,

besluit:

1. L.M. Schmeink, lid, M.E.T.G. Hilberts, lid, en M.P.C. Laurense, secretaris, met ingang van 1 december 2014 voor de periode van vier jaar tot 1 december 2018 te herbenoemen tot leden van het algemeen bestuur van de Stichting VOS (Voorschotense Openbare School).
2. De heer M.P.C. Laurense, secretaris, met ingang van 1 december 2014 voor de periode van vier jaar tot 1 december 2018 te herbenoemen tot lid van het dagelijks bestuur van de Stichting VOS.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
van de raad der gemeente Voorschoten,
gehouden op 13 november 2014.

de griffier, de voorzitter,

gemeente VOORSCHOTEN

RAADSTUKKEN

VOORBLAD Adviesnota aan de Raad

Registratienummer:	
Datum:	5 november 2014
Soort Voorstel:	Adviesnota
Onderwerp:	Benoeming commissievoorzitter
Portefeuillehouder:	
Programma:	
Kernboodschap:	De raad besluit te voorzien in de ontstane vacature van voorzitter van de Commissie voor Mens & Samenleving.
Bijlagen:	nee
Stukken ter inzage:	nee
Beslispunten:	De heer mr. Drs. C. Bremmer te benoemen als voorzitter van de Commissie voor Mens & Samenleving.

Adviesnota aan de Raad

Onderwerp
Benoemings commissievoorzitters

Inleiding
De heer R. Zoetemelk heeft aangegeven dat het voor hem lastig is om de functie van fractievoorzitter en commissievoorzitter te blijven combineren en heeft daarom besloten het voorzitterschap van de Commissie voor Mens & Samenleving aan een ander te willen overdragen.

Om in deze vacature te voorzien heeft het presidium het raadslid, de heer mr. Drs. C. Bremmer verzocht of hij bereid is deze functie op zich te nemen. In navolging daarvan heeft de heer Bremmer zich kandidaat gesteld voor deze functie.

Wij stellen u voor te besluiten tot benoeming van de heer Bremmer, als voorzitter van de Commissie voor Mens & Samenleving, overeenkomstig bijgaand ontwerp-besluit, onder dankzegging aan de heer Zoetemelk voor zijn inzet als commissievoorzitter.

Het presidium.

Besluit

Registratienummer:

De raad der gemeente Voorschoten;

gezien het voorstel van het presidium van 6 november 2014,

gelet op artikel 5 van de Verordening op de raadscommissies Voorschoten 2012

besluit:

1. De heer mr. drs. C. Bremmer te benoemen tot voorzitter van de Commissie voor Mens & Samenleving.
2. De heer R. Zoetemelk te bedanken voor zijn inzet als commissievoorzitter.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering
van de raad der gemeente Voorschoten,
gehouden op 13 november 2014.

de griffier, de voorzitter,